

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 11 }

Lørdag den 12te Mars 1910

{ 42de Aar

Vender tilbage.

„Vender tilbage, I frasaldne Børn!“
Saaledes kalder Herren paa dem, som have forladt Rilden med det levende Vand. Er du en af dem? Lyt til Raldet og modtag Indbydelsen. De, som har forladt Rilden med det levende Vand, maa vende om igjen, hvis ikke, kommer de til at tørste i al Evighed, „tygge sine Tunger af Pine, og Røgen af deres Pine stiger op i al Evighed“. Den, som vender om igjen til Rilden, faar Forladelse for al sin Misgjerning og Lægedom for alle sine Sygdomme.

Herrens Tjenere skal gaa og udraabe disse Ord, siger Herren, og fortælle, at han „vil ikke sænke sit Væsen i Brede“ mod dem, men læge deres Frasald, vil elske dem af villigt Hjerte og vil lade dem se en Overflod af Fred og Tryghed.

„Vender dog om, hver fra sin onde Vej, og fra eders Zdrætters Ondskab!“ „Vender om til ham, fra hvem I er dybt faldne.“
Israël vilde ikke omvende sig til Herren, men søgte Hjælp hos Ægypterne. Saaledes er det med mange Menneſter i vor Tid. De vil nok gjerne have Hjælp imod sin anklagende Samvittighed, men ikke paa Herrens Bilklaar, derfor søger man Hjælp, snart her og snart der hos Menneſter. Tillid til Menneſter bringer Forbandelse, Tillid til Herrens Velsignelse. Læs Jeremias 17de Kapitel fra 5te til 10de Vers.

Den, som vil have Del i Frelsen, maa

omvende sig til Herren. „Til din Gud skal du vende om, med hele Hjertet og med Faste og med Graad og med Sammerklage“. „Rast fra eder alle eders Overtrædelser, med hvilke I have forsyndet eder og skaffer eder et nyt Hjerte og en ny Aand“.

Kan Menneſket gjøre dette? Ja, naar han hengiver sig til Gud. Thi naar Menneſket ikke modstaar Guds Virksomhed i ham, saa er Herren virksom i hans Sjæl, og giver ham ved sit Ord og sin Aand Kraft til at udrette, hvad der er Gud velbehageligt. „Thi Gud er den, som virker i eder baade at ville og at virke til sit Velbehag.“

Menneſket kan af egen Kraft hverken fæste fra sig Overtrædelserne eller skaffe sig et nyt Hjerte, men naar Gud formaner os dertil, vil han lære os, at vi skal modtage og anvende de Midler, som han foreskriver.

Naar Gud ved Loven faar gjøre sin Gjerning, saa Menneſket bringes til Erkjendelse af sin Synd, begynder det paa sin Side Gjerningen med Suk og Bøn under alvorlig og oprigtig Hjertens Bedrøvelse over, at det har forladt Rilden med det levende Vand. „Thi Bedrøvelse efter Gud virker Omvendelse til Frelse“. „Fæst da et andet Sind og vend om, for at eders Synder maa blive udslættede“.

Det andet Stykke, som hører til en sand Omvendelse, er Troen. Troen bestaar deri, at man erkjender Guds Ords Sandhed og i den evangeliske Forjættelse ved den Helligaands Kraft tilbidsfuldt griber Guds Naade

og Barmhertighed i Kristus for at erholde den evige Salighed. „Uden Tro er det umuligt at tækses Gud“. Troen begynder i Hunger og Tørst efter Brødet fra Himmelen og Rilden med det levende Vand. Jesus siger: „Jeg er Livsens Brød, den, som kommer til mig, skal ikke hunge, og den, som tror paa mig, skal aldrig nogensinde tørste“.

Denne Verdens Brøndvand, jordist Lyft og Visdom, stiller blot for en kort Stund det Menneskes Tørst, der har en højere Bestemmelse og som er skabt efter Guds Billede og for Evigheden. Kristus alene giver ham ved den Aand, han meddeler, det, som fuldkommen og varig tilfredsstillen ham.

Den, som lærer Kristus at kjende, bliver derfor allerede salig, men denne Salighed forbliver i en uophørlig Fremvekst. Det skønne Udsagn i Jesu Sirachs Visdom Kap. 24, 25 „den, som æder mig, hunger fremdeles efter mig, og den, som drikker mig, skal tørste fremdeles“, indeholder den anden Side af den samme Sandhed. Sjelen længes stedse efter fuldere Nydelse, der indtræder ingen Død, ingen Stilstand paa Veien til Fuldbendelse. Kun er det, som Jesus siger, endnu vigtigere og trøstefuldere. Enhver Sjel med en saadan Længsel kan visse- lig finde sin Tilfredsstillelse hos Gud, som er den væsentlige Salighed. Lykkelig de, som adlyder Raldet og lader sig lede af Guds Ord og Aand.

A. D. Oppegård.

Der er en bønfsaldende Tillid, som endnu er spæd og skrøbelig, og som viser sig blot og alene i hjertelig Længsel, Attraa og Begjærlighed, i at søge og banke paa, i at hunge og tørste. Saa var den usle Tolder beskaffen: „Gud være mig Synden naadig“, sagde han. Og hin maaneshge Guts Far: „Herre! jeg tror; hjælp min Vantro.“ Saa var og de bange Disciples Tro: „Herre hjælp os, vi forgaar.“ Saaledes kommer manges en med Tillid til Gud, men i stor Frygt og Bævelse, med hængende Hoveder. Da ser Tilliden ud som en rygende Tande.

„Bødt fyller hele Livet.“

Den bekjendte Presten J. Jansen fortæller følgende to Smaatræk:

Det var en femtiaarig Kvinde. Hun var gift med en Dranker—deraf Fattigdommen. Er der nogen her, som ved, hvad det vil sige at være gift med en Dranker?—I Sandhed, det alene kunde være Lyngsel nok for en Kvinde. Men her var mere.

Han var en Forbryder, som havde været i Slaveri og havde et ondt, haardt Sind. Alligevel havde hun stelt i dette Hjem—for ham og Børnene, saalangt Kræfterne rak. Hun havde ikke netop været nogen kristen—bare en almindelig Kvinde, som de er flest—kanstke ikke det engang. Men de er forunderlig udholdende i sin Trofasthed, Kvinderne.

Hun havde ogsaa under alt dette i mange Aar baaret paa et smerteligt Underlivstilfælde—Herre Gud, hvor var Solskinnet i dette Liv? Var der noget?

Hun laa paa sit Leie da jeg kom til hende. Da husker jeg, hun sagde: „Aa jeg er saa træt! træt, træt,“ gjentog hun sagte. Jeg tænkte det var Sygdommen hun mente; men det var ikke egentlig det, for hun lagde til—og det er det, jeg aldrig har kunnet glemme—: „Aa, Hr. Pastor, jeg har bødt fyller hele mit Liv“.

Slig stod hendes Liv for hende, og hun gav det et saa karakteristisk Udtryk. Hun havde bødt fyller—bødt og bødt—gamle Bukser—Trøier—Strømper—Skjorter til denne Manden og til Barna.

Nei, jeg ved ikke, hvad Solstin der kunde være i hendes Liv—det var Fattigdom og bare Fattigdom.

* * *

Jeg ved ikke, om I har læst om den bekjendte tyske Prest Klattich. Han var kanstke en lidt ubesindig Giver; men det er Hiertelaget, jeg nu taler om. Der kom en Dag en fattig ind til ham og bad om Strømper. Da tog Presten ud af Skuffen et par gode Strømper og gav ham dem. Hans Hustru, som havde seet den fattige gaa fornøiet bort, saa snart hvad der manglede i Skuffen, og sagde:

„Nei, men har du ikke givet bort et par Strømper igjen—og det endog af de gode?“

„Ja, d a a r l i g e havde han selv“, svarede Klattich.

Og de fattige har daarlige Sager. Giv dem lidt, som er brugbart.

Du, som har Raad til at kjøbe nyt—sy nyt—strikke nyt—du ved ikke, hvad det er til at gjennemleve et Liv og saa tilslut se paa dets Indhold og sige: „Jeg har bødt Fjeller—hele mit Liv!“

Kredsmøde.

Iowa Kreds afholdt sit Missionsmøde i Salems Menighed, Pastor J. N. Sandvens Kald, Roland, Ia., den 22—24 Feb. 1910.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. D. M. D. Wee over 1 Mos. 7:10. Derpaa bød Stedets Prest alle fremmede hjertelig Velkommen til Mødet. Pastor Paulsrud, Kredsens Formand, takkede for Indbydelsen.

Pastor N. Oerlund indledet det første Samtaleemne: Børnenes kristelige Opdragelse i Hjemmet og Prof. N. J. Løhre indledet det andet Emne: Om Børnenes kristelige Undervisning i Religions- og Søndagskolen. Begge disse Emner blev baade af Indlejerne og de andre, som tog Del i Samtalen, behandlet med Liv og Varme og til stor Velsignelse for de mange, som var samlet ved Mødet.

Formand Pastor Eastvold holdt ved Slutningssessionen en alvorlig og velsignet Prediken over Missionsens store Sag i Tilfjæntning til Matt. 28: 18—20. Derefter optoges et stort Offer til Kredsens Kasse.

Følgende Prester var tilstede ved Mødet: C. J. Eastvold, J. N. Sandven, J. J. Breidablik, G. D. Paulsrud, Prof. N. J. Løhre, N. Oerlund, L. J. Knutson, D. M. D. Wee, A. E. Distad og undertegnede.

Det var herlige Dage, som jeg fik Lov at tilbringe i mit gamle Hjem. En stor og aelsignet Besøgsfestid er atter kommet til

Salems Menighed. Pastor Sandven, Stedets Prest, sammen med Pastor J. J. Breidablik, havde virket over en Uge med Møder om Dagene og Aftenerne iforveien for Kredsens Møde til stor Velsignelse.

Guds Aands vækkende Magt greb baade gamle og unge med en alvorlig Overbevisning om Synd samt Guds Brede over Synden. Det er velsignet og troesvækkende for en fattig bødserdig Synder at finde i Herrens Ord og mange herlige Naadelofter om Redning og Frelse fra Synden ved Troen paa Jesus Kristus.

Det blev alvorlige Dage for mange i Roland, Ia., saa alvorlig for mange, at de i sin Syndenød ikke kunde vente til næste Dag med at saa tale med sin Sjelesørger, men midt paa Natten maatte saa tale med ham og søge Raad og Veiledning.

Den bedende Skare er saa stor nu i Salems Menighed, at de ikke længer kan bruge de store rummelige Huse i Hjemmene, som de har gjort før, men de maa samles i Kirken til sine Bønnemøder. Maa Herren saa give dem sin rige Naade til Bestyrkelse i Troen og Kjerligheden. Maatte alle saa naa frem til den nye Salems Stad i Himlen!

Sand Vækkelse er den Helligaands Gjerning og den trænges baade for den sovende Synder og til Opfriskelse for den troende. Det er kostbare Stunder for Prester og Menigheder at saa opleve slike herlige Besøgsfestider fra Herren, da der blir Liv i „de døde Ben i Dalen.“

Vi, som har Guds hele Raad til Salighed og Løfte om den Helligaands Udgydelse til Sjeles Frelse, lader os d smere bede Gud om Naade til at saa ledes af hans Aand til at dele Sandhedens Ord rettelig, „være brændende i Aanden, tjene Herren“, saa skal der efter Herrens eget Ord bli Bedertvægsels velsignede Tider i vore Menigheder, da Syndere vaagner op fra den aandelige Død, saa at Jesus faar lyse for dem.

Pastor Breidablik fik baade samle man-

ge Penge og vække Interesse for Jødemis-
sionens store Sag.

Jeg er taknemmelig til Herren, fordi jeg
fik være med disse kjere Embedsbrødre og
være Dienvidne til, hvorledes Herren velsig-
nede dem og deres Vidnesbyrd til mange
Sjeles Frelse. Tak alle for Samværet.

Edward Duea, Sek.

Fra „Board of Trustees“ angaaende Finantserne.

Paa det nu i Vinter afholdte Trussteemø-
de behandledes ogsaa Finantspørgsmaalet.
Man enedes da om at give vort Folk igien-
nem „Budbæreren“ en Oversigt over Gjæl-
den; nævne nogle „Maader“, hvorpaa Gjæl-
den kan aflastes, samt bede vore Menigheder
indstændigt om at behandle Spørgsmaalet,
og, saavidt muligt, instruere sine Delegater
til anstundende Aarsmøde desangaaende.—
Lad os saa bemærke, at vi ikke ser paa disse
Sager saa mørkt og haabløst, som muligens
mange gjør.

Det gjælder at fatte Mod og gribe Sa-
gen an paa rette Maade.—Derfor vi ikke
faar nogen videre Underballance i nogen af
vore Kasser, vil Samfundets Gjæld,
der er dækket ved „Bonds“, ved
næste Synodemøde beløbe sig til omkring
43,800 Dollars.

Ovnenævnte Beløb („Bonds“) forfalder
til Afbetaling i Terminer som følger:

August 1910.....	\$4000.
August 1911.....	5000.
August 1912.....	5000.
August 1913.....	5700.
August 1914.....	4100.
August 1915.....	5000.
August 1916.....	15000.

„Maader“, hvorpaa Gjælden kan
indsamlles.

1. Ved at have en Finantssekre-
tær saa som hidindtil. Det vilde da især
gjælde om at se til, at de løbende Udgifter
dækkedes. Dertil søge mere at henlede vort
Folks Opmærksomhed paa vore kristelige
Skolers Opgave og store Betydning.

2. Ved Ligning. Gjælden da at
fordelles paa hver Kreds efter Størrelse og
Evne, ogsaa vedkommende Kreds overtage
Ansvar for det saaledes lignede Beløb.
Kredsen selv at bestemme angaaende Maaden
for Pengenes Indsamling.

3. Frivillig Subskription.

- a) Enten, uden nogen Betingelse, ved en al-
mindelig Hentilling til vort Folk,—eller
- b) Subskription paa Betingelse.

I sidste Tilfælde kunde det gøres paa
følgende Maade: Hver Vidragsyder lover og
garanterer en bestemt Sum paa den Betingel-
se at hele Gjælden dækkes inden en fastsat
Tid. I modsat Fald sættes samme Løfte
ud af Kraft. Eksempel: N. N. lover herved
(Pengene garanteres, indlægges paa en Bank
el. lign.) 100 Dollars til Gjældens Afbeta-
ling paa den Betingelse, at hele Gjælden
(Summen kunde nævnes) paa lignende Ma-
de dækkes inden 1ste Januar 1911.

Der er muligens andre Maader end dis-
se, her nævnte, hvorpaa Gjælden kunde ind-
samles, men vi ønskede ikke at nævne for
mange, for ikke at skabe Forvirring. Vi be-
der indstændigt Prestere og andre interessere-
de i vort Samfund tage sig af Sagen. Søg
at forklare hvad som maatte være uklart, og
fat eders Bestemmelser efter grundig og alsi-
dig Behandling.

Ingen Menighed maa for-
sømme dette!

Bedst vilde det maaske være, om man
kunde enes om mere end bare en Plan, for
saaledes at opnaa mest mulig Samdrægtig-
hed ved Aarsmødet.

Paa Boardets Begne

M. D. Wee.

Riendetegnet paa, at man er ajen-
født af Guds Aand, bestaar ikke i, at man
kan holde vakre Taler og skrive udmerkede
Bøger om den guddommelige Naade; det be-
staar heller ikke i, at man fortæller sin Om-
vendelsehistorie og kan tale om vidunderlige
Bønhyre og naadige Kristi Frelser; men det
bestaar deri, at man i Kristi Efterfølgelse og
ved hans Aands Kraft ikke kan lade være at
søge det fortabte. (Funcke.)

Red Wing Seminary.

Missionær H. R. Rønning kom til Red Wing paa Fredag den 18de Feb. Han stand fæde nogle Dage ved Seminariet. Søndags Eftermiddag den 20de Feb. talte han i St. Peters Kirke ved Studenternes Møde. Mandags og Tirsdags Aften den 21de og 22de var han med os paa Skolen, hvor han ogsaa om Dagene besøgte flere af de studerende paa deres Børelser. Onsdag Eftermiddag reiste han til Minneapolis. Missionærens Besøg var kjert. Han skal være hjertelig velkommen, naar han atter har Anledning at afslægge Seminariet et Besøg.

Prof. Hanson var Søndag den 20de Feb. ved Aspelund og Wanamingo, hvor han predikede.

Prof. Boraas og Missionær Rønning talte Onsdag for Skolen ved Andagten i Kapellet. Prof. Boraas overvar ogsaa nogle Klasse timer.

Student Olaf Hanson var Søndag den 20de Feb. i Faribault, Minn.

Student J. A. Tollefson var Søndag den 27de Feb. i Etter, Minn.

Pastor Meland talte i Kapellet Mandags Morgen den 28de Feb. Hans Tekst var: Joh. 16, 32. I Henhold til Teksten opstilledes Spørgsmaalet: Er den troende ene? Som Svar blev følgende Thema behandlet: Ensomhed i to Betydninger.

1. Kaldænsomhed: Den, som vil tjene Sandhed og Retfærdighed. Eksempler: Moses, Elias, Esaias, David, Paulus, Jesus Kristus, Guds Folk, Disiplene, Forsøneren.

2. Selvlavet Ensomhed: Har sit Udspring fra en egen Synskeds, Luner og Selvissheds. Eksempel: Elias i Orken. Den fører til Mismod og Farer.

3. Uundgaelig Ensomhed: Man bliver alene i Døden, Dommen og mange andre Tilfælde.

4. Trøsten: Trods den fristnes Kaldænsomhed, trods hans, paagrand af hans Skrubelighed, selvlavede Ensomhed og trods den enhver forestaaende uundgaelige Ensomhed, er han dog ikke alene; Gud er med ham, ligesom Faderen var med Sønnen under hans Ensomhed.

Studenterne Agrimson og Olaf Hanson er Patienter for nærværende ved St. Johns Hospital. Den første lider af Nervefeber; den anden har undergaaet en Operation for Blindtarmbetændelse. Hanson staar sig efter Omstændighederne meget godt. Agrimson derimod er meget syg.

Pastor J. R. Lerohl afslagde Seminariet et Besøg paa Thorsdag den 3die Marts.

Student J. Kleppe har for en Tid maattet forlade Skolen og reise hjem paa Grund af Sygdom.

Prof. Vedding fra Ostrander, Minn., afslagde Seminariet et Besøg Tirsdag den 1ste Marts. Han overvar flere Klasse timer.

Hr. Agrimson og Hustru fra Peterson, Minn. er her i Anledning deres Søns Sygdom.

Hr. Snesrud, Kasjon, Minn. besøgte Seminariet Thorsdag og Fredag den 3 og 4de Marts. Snesrud har to Sønner, som studerer ved Seminariet.

Pastor M. Norstad var Fredag den 4de Marts blandt de besøgende ved Seminariet. Han overvar Trykkeribestyrrelsens Møde, som holdtes samme Dag. Pastor Norstad er nemlig Medlem af Trykkeribestyrrelsen.

Prof. E. W. Schmidt talte Mandag den 7de Marts i Kapellet. Hans Tekst var Joh. 9, 1 flg. Helbredelsen af den blindfødte. Maaden, Midlerne, den blindfødtes Lydig-
hed, den fuldstændige Kur, Helbredelsesun-
derets aandelige Anvendelse udgjorde Talens Hovedtræk.

Prof. Hanson var Søndag den 6te Marts i Faribault, Minn. Han skulde været ved Roscoe Center, men fik Telephonbud at Veiene gjorde det umuligt at faaale der.

Den lutheriske Missionskonferens i Minneapolis.

Saa gjerne vi havde villet, fik vi dog ikke overvære mere end den sidste Session af dette betydningsfulde Missionsmøde og kan saaledes ikke give nogen Oversigt over det Arbejde som blev udført; om det lader sig gjøre skal vi se at faa fat paa en Over

figt eller et kort Referat af Mødet, som vi kan lade vore Læsere saa senere hen. Foreløbig faar vi lade os nøie med nedenstaaende, som vi faaer fra „Folketbladet“.

Den lutheriske Missionskonference afholdtes efter Bestemmelse i Minneapolis og St. Paul Søndag og Mandag den 27de og 28de Feb. Konferensen aabnedes med et Massemøde i Betlehemskirken Søndag Eftermiddag Kl. 3:30. Fremmødet var saa stort, at ikke alle kunde komme ind i Kirken, hvorfor Møde ogsaa blev holdt i den svenske Messiaskirke paa 13de Avenue. I Betlehemskirken talte Guvernør Eberhart, Prof. Solberg fra St. Olaf College, Pastor Peterson, Prest for den svensk-lutheriske Menighed i St. Paul, samt Missionær Rønning. Missionsagen blev tolket kraftigt og varmt. De samme Talere talte ogsaa for Forsamlingen i Messiaskirken. Søndag Aften holdtes Møde for Studenter i Messiaskirken, hvor Prof. J. O. Evién gav en Oversigt over den kristne Kirkes Missionsarbejde, og hvor Student Hegland fra Den Forenede Kirkes Seminar, samt Prof. Nelson, Bestyrer for Minnesota College talte. I Betlehemskirken, hvor der holdtes Møde talte Prof. J. H. Blegen og Pastor Gustav Ostedal. Møde holdtes ogsaa i Trefoldighedskirken, hvor Pastor Elliot Mandaahl, Missionær Kilen og Pastor Hansen, Prest for den danske Immanuels Menighed, talte. I den svenske Augustana Menighed i St. Paul holdtes ogsaa Møde, hvor flere Talere deltog. Mandag Formiddag holdtes Forretningsmøde i Betlehemskirken, hvor Planer for fremtidigt Arbejde blev drøftet, og hvor Embedsmænd valgtes. Møderne viste, at denne Bevægelse, den saakaldte Vægmandsbevægelse for Missionen allerede har slaet kraftige Rødder og bebuder en kraftig Vækst. De Talere som blev holdt ved de forskjellige Møder var kraftige og inspirerende. Undertonen i dem alle var, at alle især Mænd skulde arbejde for at vinde Verden for Kristus, at saa det rette Missionsind, saa at dersom vi ikke selv kan gaa ud som Missionærer, vi er villige til at ofre noget af vore timelige Midler og vor Tid til at fremme Sagen. Møderne vil uden tvivl vise sig at være velsignede Frugter.

Bør vi faa Coeducation ved vor Presteskole?

Jeg har læst med megen Interesse de forskellige Skrivelser baade for og imod Coeducation af baade læg og lærde.

Det er ikke min Mening at kunne lægge noget til det videnskabelige i de Foredrag, som har været leveret af de forskellige, men vi har Frihed nu til at udtrykke vore Meninger baade for og imod den Sag, og da vi igjen nærmer os vort Samfunds Aarsmøde med raske Skridt, vil det være bra, om vi kunde faa rigtig manges Tanker i denne saa vigtige Sag. Jeg tror, det er en Sag af meget stor Betydning for vort Samfunds Tvivsel og funde Udvikling, enten vi faar Coeducation ved vor Presteskole eller ikke. Her burde vi ikke lægge Vægt paa Personligheder naar der skrives men selve Sagen.

Det er jo en Kjendsgjerning; at naar „Lærde Mænd blir begejstret for en vis Sag, saa spares hverken Tid eller Gvner til at granske den Side af Sagen som man ønsker at fremme. Og, sandelig, der skorter ikke paa Argumenter i det høie og lave. Dette er alt i sin Orden, naar man samtidig kan være saa broderlig og hensynsfuld som mulig i sine Argumenter.

Ved at gennemlæse Pastor Bruce sidste Foredrag i No. 7 af „Budbæreren“, som er et Indlæg for Coeducation, forekommer det mig, at der paapeges Ting, som ikke er i Færvær af Coeducation ved vort Seminar. Efterat Past. B. har forsøgt at forklare for os Oprindelsen til Coeducation og belært os, at den har sin Oprindelse „i Bestens Indflyttersfolks mere friske Syn paa Kvindens sociale Stilling og Arav“, spørger han længere nede i Stykket: „Nu bliver alt saa Spørgsmaalet: Hvorledes har denne Plan udviklet sig i disse 40 Aar, og hvad er Tilstanden nu? Det er langt fra mig at ville forsøge at give en videnskabelig Forklaring over denne Sag, men der er en Kjendsgjerning, jeg har lagt Mærke til, (det er Kjendsgjerninger vi maa rette os efter, ikke Teorier) og det er: at de, som underviser i Coeducational Institutioner, naar de vil tale rent ud, med upartisk Syn, siger, at det bed-

fte System vi kan give vor opvoksende Ungdom er Skoler, hvor vi kan undervise hvert Køn for sig selv. Dette ikke bare i de højere Skoler, men lige ned til vore „common Schools“. Denne Kjendsgjerning vil ikke vore begejstrede lærde Coeducationalmænd erkjende. Hvorfor? Fordi den kommer saa nær vor Dør, at vi kan ikke komme forbi den.

Hvorfor arbeides i denne ovenførnævnte Retning? Jo just fordi at man kommer mere og mere til dette: at man kan ikke lægge den samme Vægt paa og høste saa gode Resultater i Opdragelsen og Velseringen, hvor begge Køn findes, som man kan der, hvor man har hvert Køn for sig. Her kunde vi gaa ind paa denne Sag paa en mere videnskabelig Maade, baade paa det physiske, psykologiske og moralske Omraader, men det „vil tage mere Tid og Rum end jeg har til min Raadighed“. Vi har, endog, lutheriske, kirkelige Institutioner, som er kommen til den Slutning, at Coeducation ikke er det heldigste. Hvorfor skal vi da endelig se at faa vor Presteskole til en coeducational Institution, naar vi allerede har en saadan før, hvis Leder protesterer paa det kraftigste imod Coeducation. Han er intet Barn, og vi bør tage lidt Hensyn til, hvad en Mand siger som nu har flere Aars personlig Erfaring i den Sag. Hvem kan dømme bedre i en saadan Sag end en som har studeret Sagen i det praktiske i flere Aar, og kan fremlægge Kjendsgjerninger for os, som vi ikke kan komme forbi. Venner, lad os overveje dette Punkt.

Er vi imod Kvindens Ret til Ophøielse i Samsundet fordi om vi ikke vil ha Coeducation i vor Presteskole? Nei og atter nei. Jeg protesterer imod saadan Argumentation, som gaar ud paa, at vi ikke vil lade Kvinden faa sin fulde Ret baade i det ene og det andre, fordi om vi ikke vil tillade en coeducational Institution i vort „Hjerte“: Red Wing Seminaar. Vi tror, at vore unge Kvinder har Ret til at faa saa megen Kundskab som de paa nogen Maade kan, og jeg tror vi allerede har en saadan Institution i Jewell College, hvor deres Krav kan tilfredsstilles, saa

ingen behøver at gaa hverken til det ene eller andet af de andre Samsund forat faa Næring for sine Søner. Og en er for Tiden nok, hvis vi skal ha Coeducation. Vil vi ha flere, saa lad os se til at faa en længe-re i Nordvesten, hvor vi har bedre Anledning til at konkurre.

Der nævnes i Past. B's Foredrag, at Coeducation har undergaaet „mange Forandringer i de sidste 40 Aar“. Og det siger vi ja til. Gaaber den vil undergaa flere til bedste for det godes Fremme. Men er det ikke en Kjendsgjerning at disse Forandringer gaar mere og mere i den Retning at faa de to Køn mere hver for sig selv igjen, netop af de førnævnte Grunde: de physiske, psykologiske og moralske? Vi tror det.

B. siger et Sted i sit Foredrag: „Endog i mange af vore Højskoler oprettes „Manual Training Department“ for Gutter og „Domestic Science Department“ for Piger. Ligeledes paapeges, at de større Universiteter arbejder i den Retning at faa undervise hvert Køn for sig selv. B. stadfæster altsaa vor Tanke.

Er det Meningen at gjøre det saa ved vor Presteskole ogsaa? Da vil jeg foreslaa at Coeducation aldeles affkaffes og at vi faar et Pigeseminar og har Gutterne for sig selv.

Der paapeges at Forandringer i Coeducation er hemmet grundigt paa Mangel af Lærkræfter og Midler. Dersom det er Tilfældet, saa er da ialfald ikke Hagues Synode endnu moden til at befatte sig med Coeducation i sin ideale Form, om der eksisterer nogen saadan Form.

Videre nævnes der noget om „overfladisk Aandelighed“ i Forbindelse med Pastor Sandøens Foredrag, da han nævner vor kristelige Opgave som Samsund. Jeg for en vil sige Amen til Sandøens Mening om vor Opgave som Samsund. At det kan kaldes „overfladisk Aandelighed“ det tror ikke jeg, men tværtimod den rette Aandelighed: at være tro mod sit Samsunds Aand og Principer, dersom de er baseret paa Guds Ord, og det tror vi Hagues Synodes Principer er.

Arsagen til at vort Samsund er kommen „ind i det finansielle Vanføre“ som det

er, tror jeg ikke vi kan hense til samfundstro Mænd, som har Mod nok til sige Sandheden, men heller til det modsatte. Jeg tror neppe, at vore Financer vil komme paa ret Fod ved at paasføre vort Samfunds Presteskole Coeducation, men heller ved at opelske mere Kjerlighed for vort Samfunds Princi- per og Opgaver og staa sammenfluttet i „Broderkjerlighedens Aand“. Dette udestaenger ikke hverken „Forretningsfiden af vort kirkelige Arbejde“ eller at vi fører det paa „en sund Forretnings Basis“. Jeg er enig med Broder B. naar han siger: „Der gjælder ikke Sentimentalitet, men sund Fornuft og Om- tanke“. Lad os bare tage vor Fornuft fan- gen under Troens Lydighed, og hvi os i Ydmyghed for den store Lærer, ikke i over- fladist Mandelighed, men i dyb Erkjendelse af vor Ringhed, og bede om mere Kjerlighed og Aandens Kraft til at udføre Herrens Værk ifølge hans Vilje saa skal vi se, at vort Samfunds Presteskole skal faa Brug for alt det Rum vi nu har at spare, uden Coeducation.

Jeg tror der er forliden Bøn og Tro, og formegen Vaklen hid og did.

Det lyder et Sted i nævnte Foredrag: „Med Hensyn til hvorvidt Coeducation tjener til Vibeholdelsen af god Orden ved vore Skoler eller ei saa er det et andet Spørgsmaal osv.“ Det er just i Særdeleshed dette Punkt som er det s t o r e Spørgsmaal som man bry- der sine Hoveder med at løse i Coeducation- spørgsmaalet.

Jeg har personlig seet, bare et lidet af Udførelsen af dette Nummer paa Coeduca- tionprogrammet, og hørt meget mere, men saa meget har jeg seet, at havde vi intet an- det Argument for at holde Coeducation ude fra Red Wing Seminar, saa synes jeg at det- te er af noksaa stor Betydning, og bør tages Hensyn til.

Her nævnes for os i pene Ord, at der- som „de unge ledes til at føle sin personlige Frihed og det dermed følgende store Ansvar, samt faar Fornemmelsen af at Myndigheder- ne venter af dem og har den Tillid til dem, at de baade vil og kan opføre sig som det søm- mer sig unge Mænd og Kvinder saa er jeg overbevist om at der ikke er nogen bedre Sko- leplan end Coeducation til at hjælpe Skolens

Bestyrelse i Opretholdelsen af Disciplin og god Orden“. Denne „personlige Frihed“ og føl- gende store Ansvar har nedgiennem Tiden bevist sig at være misbrugt i den Grad ved en Del saadanne Institutioner, at cædle og rene Sønner og Døtre har gradueret mange Aar fortidligt, og man arbejder nu imod det Maal at adskille de to Kjøen i Undervisnin- gen i de Skoler, baade høie og lave. Den „personlige Frihed“ gaar saaledes ofte i den modsatte Retning af den forønskede.

Jeg skulde ønske at vide, hvor man faar den Ide fra, at „Coeducation er blevet al- mindelig som Skoleplan.“ Det synes mig at Kjendsgjerninger peger heller i den Ret- ning at Coeducation har naaet sit Toppunkt og at man nu holder paa at arbejde i den an- dre Retning.

Tilslut siger B: „Vi har altsaa forgjæ- ves gjort os Møie og Besvær over dette vi- denskabelige Produkt som istedetfor at være holdt i Red Wing burde have været holdt i Denver, hvor Landets Lærere var samlet til Aarsmøde“.

Mig forekommer det at bruge saadanne Argumenter er at behandle selve Sagen nok- saa let. Vi kunde jo bruge samme Argu- ment, naar vi behandler B's Foredrag.

Han bruger Stadsuniveriteterne og Høi- skolerne som sine videnskabelige Argumenter, naar der skal bevises at Coeducation bør ind- føres i vort Presteseminar grundlagt for Ud- dannelse af Prester i H. S. Hvorfor frem- føres ikke Vidnesbyrd som viser at Coeduca- tion har været prøvet i Presteskoler. Sagen er vist den, at denne Ide, at faa istand en Presteskole Coeducation, er en ny Ide som der ikke findes Sideestykke til. Hvis den har været prøvet, saa giv os Beviser for dens Godhed. Men her staar man fast. Univer- siteterne og Skolerne som har været hentydet til i denne Sag, finder vi ikke saa staaende Beviser i Fævd af Coeducation ved vor Sko- le, men heller det modsatte. Jeg tror ikke vi er færdige til at indføre Coeducation i vort Seminar paa disse videnskabelige Ar- gumenters Grund; thi de er noksaa uholdba- re, da de langt fra beviser at Coeducation i Almindelighed er den heldigste Skoleplan, og da især for en Presteskole som har andre Op- gaver at løse end de almindelige Universtiteter og Høiskoler.

Eders for vor Skoles Fremme

A. H. Trygstad.

Creston, Mont., Feb. 1910.

Spørgsmaal og lidt Kritik og Belærelse.

Der har været skrevet og talt om Bønnen og om hvorledes vi skulde forrette den, men det gaar smaat med Bedringen. Vi har været mindt om, at der bruges mange Ord men lidet i dem og dette er nok Tilfælde med mange af os. Saa er der sagt, at der siges Herre Gud op igjen Gang paa Gang; dette burde ikke gøres. Saa er der andre Udtryk som siges op igjen og op igjen i Bønnen. O maatte vi, o maatte vi og saadant mere. Vi burde kun erkjende vore Synder og bede om det som vi behøver og haaber at faa under Guds Ords Hørelse og Betragtning.

Men jeg og mange med mig har et Spørgsmaal, som vi ønske besvaret. Det er en Del af de lutheriske Folk som ikke bruger Fadervor, hvad Grund har dere for dette; thi det var denne Bøn Kristus lærte sine Disciple, og i den indeholdes alt, som vi behøver. Vi synes, at det er en Ringegagt for Kristi Lære at udelade Herrens egen Bøn. Fadervor burde mindst læses ved Indledningen og Afslutningen ved Guds tjenesten. Men vi hører og ser, at der er nogle som siger at en skreven Bøn ikke er nogen Bøn. Dette er vel Aarsagen til at Fadervor blir sat i Baggrunden. Men dette er daarligt. Jeg synes at mange af de skrevne Bønner er af meget bedre Indhold end de Bønner jeg og mine Vgemænd puser frem. Saa er der en Del Mennesker som roser sig af H. N. Hauge's Navn, men saa spør vi hvorfor efterfølger dere ikke Hauge i Lære og Praksis; thi Hauge gik omkring paa en simpel og ligefrem Maade, talte enfoldigt til Folket overbevisende med Lov og Evangelium men i en saftmodig og ydmyg Aand. Og derved var han et Redskab i Herrens Haand til at vække, omvende de uvidende og aandelige døde Folk, som der var overalt paa den Tid. Han brugte ikke hverken Runster eller Begeistring til at vække og omvende de uvidende Folk. Hauge gjorde ingen Fordring, Truen eller Lofken til den offentlige Forsamling at de skulde gjøre Bekjendelse bede om Forbøn og gjøre Aenælsb.

Denne Praksis er hverken haugianisk lutherisk eller apostolisk, men den er methodisk og den flammer op i en Hæst men den holder ikke Stand i Længden fordi den er meget indblandet med menneskelige Ideer. Jeg har været og er vel kjendt i seks methodistiske Menigheder som for 30 Aar siden syntes at staa i en blomstrende Stand; vi hørte Lov, Pris og Fryderaab om den Helligaands Bopæl i Hjertet, hvorhenne vi kom i Berørelse med dem, og dem var mere end dobbelt i Mængde over de lutheriske, men nu er det næsten intet igjen af Methodisterne. Her i Red Wing er det ikke Spor af dem, jeg taler om norske, dog er det ikke stort bedre med de svenske og tyske Methodister. Men de lutheriske er mere end fordoblet. Saa gaar det med dem som tager ifra eller lægger til eller sætter nye Kluder paa et gammelt Klædebon. Thi det staa fast, at det som ikke Gud har gjort, skal med Rod oprykkes. Men det som den Helligaand virker ved Ordet det holder Stand; thi det alene behager Gud. Og den Helligaand virker i dem som han faar lede saa de blir sat Side om Side med Tolderen; de blir afklædt og gjort nøgne og af de fattige i Aanden og de stille i Landet. De har intet godt i sig selv eller om sig selv at fortælle Herren, og slet intet at ned sætte sine Medmennesker for. De lader Herren greie den Sagen; thi det er hans Embede, ikke vort. Vi faar en tilstoppet Mund, intet at rose os af hverken vor Vækkelse, Omvendelse eller vor Helliggjørelse endstjønt vi har lidt Kjendskab til dens Virkning og den viser sig i Urlighed og Broderkierlighed, men alt dette er saa mangelfuldt at dette forsvinder som Dug for Solen, naar Evangeliets Aand faar Lyse i os, saa at vi faar se vor egen Stidenehed, da blir vi Tolderens Broder. Denne Lignelse talte Jesus netop for at forklare os Forskjellen imellem den sande Aandsretning og den falske Aand, som fører os bag Lyset og fører os ind i et for os selv skjult Mørke, som vi selv ikke forstaar.

Begge disse Aandsretninger betjender sig for at være Guds Barn og især den falske. han er meget sikker i sin Sag og det skal være mange af dem paa Dommens Dag siger

Kristus. Men spørger nogen, gjorde ikke Forsamlingen Bekjendelse paa Pinsedag? Jo visseelig, men merk her, det var dem som vilde blive døpte og derved blive Medlemmer i Kristi Rige og de var Hedninger, saa var det en Selsfølge, at der maatte Bekjendelse til. Jeg har selv været Vidne til at en Mand paa 47 Aar vilde døbes fordi han aldrig havde været døbt og da maatte vi høre hans Bekjendelse. Men det er himmelvid Forskjel paa denne og den methodistiske Bekjendelse som Rutiden vil gjøre sig stor ved og bred i vor lutheriske Kirke. Vi vil lade denne slagrende Bekjendelse være for det den er. Det er vel ikke umuligt for Herren at saa frelst nogle Sjæle ved denne Bekjendelse om den er noget overfladisk. Men det er meget at befrygte, at den ogsaa fører mange ind paa Vildspor, saa at det gaar som vor Børnelærdom siger. Den siger at vi Mennesker kan gjøre os selv og vor Gudstjeneste til vor Afgud. Missionær Skrefsrud sagde i en Prediken her i Red Wing: Dersom jeg vilde bruge de Naturgaver som Gud har givet mig, saa skulde der neppe gaa et tørt Die ud af Kirken. Jeg var daarlig nok engang til at gjøre dette for at se Frugten af mit Arbejde, men da fik ikke Herren gjort noget. Men nu har jeg lært at se bort ifra alt mennekeligt og lade hele Sagen være i Herrens Haand og siden har han saat gjort lidt. Der var ingen ekstra eller ukjendt Praksis ved hans Gudstjenester, men de var baade belærende og opbyggelige og trængte sig ind i vor Samvittighed. Luthers Drøm er nok værd at betænke; han saa mange i Himlen, som han havde troet var i Helvede og mange var i Helvede som han troede var i Himlen. Dette stadfæstes ved de daarlige Jomfruer. De mange skal søge men skulde ikke kunne komme ind. Ja vi kan Virak ved Afguder røge og tro at alting i Grunden er vel, siger Linderot. Men vi faar ogsaa lade dette staa for det det er, men enhver faar prøve sig selv efter Guds Ords Lærdom i den saliggjørende Orden. Det er enkelte Steder i Skriften, som Læren om Retfærdiggjørelsen har sit egentlige Sæde, siger den lutheriske Kirke. Og disse Steder er Rom. 3, 4; Ef. 2 og

Gal. 2, 3. Se og læs deraf. Men der er en bedrøvelig Skranke som er en fordømmelig Gjerning som er alt formeget fremtrædende iblandt os og især hos dem, som hylder denne begejstrede Bekjendelse. De dømmer og nærved fordømmer alle som ikke er enig med deres Tanker og Begreb. Men denne ukjerlige Dømmen over andre sætter Guds Ord i samme Række som de groveste Synder, Hor og Mord. Ja denne Dømmen over andre gjør mere Forargelse i Kristi Kirke paa Jorden end de grove Synder Hor og Mord. Disse grove Synder gysrer alle Mennesker for men denne Dømmen er det mange som smiler ad men begge er en Vederstyggelighed for Herren. Og disse Mennesker som bærer denne Dømmen i sit Hjerte og udtaler den med sin Mund har ikke Guds Ords Forjættelse om hans Betsignelse i sit Arbejde, hvor herligt det glimrer for Menneskenes Dine. Kristus siger: Dømmer ikke paa det du ikke skal fordømmes med Verden; thi med hvad Dom I dømme skal I dømmes og med hvad Maal I maale skal eder maales igjen. Men hvi ser du Skjæven som er i din Broders Die, men Bjælken i dit eget Die bliver du ikke var? Matt. 7. Her er Hovedstaden i det at vi ikke blir var vor egen Synd. Mærk dette: Du Hykler! drag først Bjælken ud af dit eget Die. Vi hører en Del Predikanter som ikke taler stort andet end om Bækkelse, Omvendelse og det efter sit eget Begreb, som en tilshyneladende Fremtræden og en vis Begrænsning. Men om den skriftmæssige Bækkelse og Omvendelse og dens rette Forms Udvikling i den saliggjørende Orden og dens Frugt faar vi høre lidt om. Frugten er Kristi kjerlige og ydmyge Sindelag. Thi Kjerlighed, sagtnodig er ydmyg Mild imod enhver, Den søger altid Usked at dempe den dømmer andres Feil med Lemp. Dette er Kjendemerke paa sand Omvendelse og der ikke denne Frugt viser sig i Ord, Tale og Handling er ikke Omvendelsesraabet meget værd. Det er høist nødvendigt for dem, som vil lære andre, at studere Apostelens Gjerninger og lære deraf den rette Maade baade om Ordets Forkyndelse og den rette Praksis ved Forkyndelsen.

Petrus predikede kun om Kristus og ham forfæstet, da de store Brækkelser gik for sig. Han predikede og sagde: Denne gibe alle Profeter det Vidnesbyrd at hver den som tror skal faa Syndernes Forladelse ved hans Navn. Og da Petrus endnu talte disse Ord faldt den Helligaand paa alle dem som hørte Ordet. Her brugtes ingen Slags Seremoni. Angaaende Bekjendelsen taler Paulus i Rom. 10, 9. Thi dersom du bekjen-der med din Mund, at Jesus er Herren og tror i dit Hjerte at Gud opreiste ham fra de døde skal du blive salig. En Stadfæstelse paa Kristi Evangelies Magt finder vi i Ez. 37 og hvorledes der blev Liv i de døde Ben i Dalen. Da Profeten profeterede saa blev der en Ratsen i Benene, men Aand var der ikke. Men saa predikede han Mennekesføn-
nen, og der kom Aand i dem og de blev le-vende og stod op paa sine Fødder en saare stor Hær. Se her ser vi klart, at det er Evangeliets Forkyndelse som baade vækker, ombvender, helliggjør og opholder. Thi Kris-tus er alting i alle og for alle Begyndelsen og Enden. Og vi synger: Jeg er et intet men Kristus mit alt; thi han paa min Reg-ning har skrevet betalt. Mig Kristus for-fæstet er alt hvad jeg ved, baade til Visdom og Retfærdighed, samt Helliggjørelse, Frelse og Fred. Naar Guds Kjærligheds Lys i Lo-ven og Evangeliet straalet os imøde og Aan-den som er deri trænger ind i vor Sjæl, da ydmyges og høies vi i hjertelig Synsderkjen-delse og da tændes den levende Tro derinde og den er virksom i Kjærligheden til Gud og Næsten. Men lægges Mennekesens Kløgt og Visdom til, saa bliver det upaalideligt.

Men det viser sig, at vi er komne langt frem i den Tid som Paulus taler om til Ti-moteus. Vi vide at i de sidste Dage skulle vanskelige Tider forestaa. Mennekesene skul-le være egentjerlige, ulyhde imod Forældre, ringeagte de gamle opblæste, ikke fordrage den sunde Lære men efter sine egne Begjæringer tage sig selv Lærere i Hobetal eftersom deres Dren klør og vende sig til Fabler. Ja maa vi ikke erkjende, at vi er midt inde i Forvir-ringens Tid. Se nu her i Amerika har vi allerede seks Samfund i den lutheriske Kirke,

hvor et kunde være nok, ja burde være nok. Hvad er Aarsagen til denne Sønderstjærelse? Jo først er alle ufuldkomne paa Visdom og Forstand. Vi erkjender kun i stykkevis siger Paulus. Vi har forskjellige Tanter om det og hint Guds Ords Indhold, vort Begreb kommer ikke overens i det og hint. Og der-til kommer vort eget jeg, som altid vil være noget, og nødig vil lære af andre, men en-hver holder sit for det bedste, og saamange Hoveder, saa mange Lærere og Sekter blir det, siger Luther. Ja dem som faar Mælk til Tønde fordi de er Børn de vil være Raadgi-vere for dem, som ved Erfarenhed har en øvet Sans til at skjelne mellem ondt og godt. Det er vel saa at de unge kan være fløgtigere i et og andet, men de gamle har igjennem alt mange Prøver baade legemligt og aandeligt som de unge ikke magter at indse. De gamle har vist ikke noget at rose sig af men beklager sine Feil som er gjort, men de har lært noget i sine tilbagelagte Prøvelser; thi Kristus lær-te idet han led endstjønt han var Guds Søn siger Paulus. Og har vi lært noget saa er det dette, at vor Mangel paa Skjønsmhed og Indsiget er større end vi havde tænkt og det har jeg faat Die paa, at vi faar være snil-de som Slanger og ensfoldig som Duer og an-namme Guds Rige som et lidet Barn, ellers bliver Veien ufremkommelig.

G. Gilbertson.

* * *

I Anledning ovenstaaende „Spørgs-maal, Kritik og Belærelse“ vil vi faa gjøre nogle Bemærkninger. Skulde vi tage Hen-syn til Artiklens drøie Længde og de forskjel- lige drøie Udtryk, saa burde vi ikke gjort den længre med vore Bemærkninger, men heller sendt den tilbage.—Nu kan vi imidlertid med-dele vore Læsere, at vi har ogsaa sendt saa-danne Stykker tilbage og enkelte har vi sendt „i Kurven“. Men det er ikke sikkert om det i alle Tilfælde er det rette heller. Gamle Medlemmer af Samfundet og Læsere af „Buddæderen“ bør vel faa Anledning til at udtale sig i Bladet, selv om deres Meninger kan komme lidt paastryds med andres Tanter. Iblandt kanske endog en Artikel som oven-staaende kan have sin Rytte. Det burde ikke

være ganske nytteløst at høre og erfare hvad gamle erfarne Menighedslemmer har at berette. Vi behøver ikke at tvile paa, at den ærede Indsender mener det oprigtigt og vel. Hans Person og Gudsforhold sælber vi ingen Dom over. Men vi vil ligesom fortælle, at vi i adskilligt af det han paapeger har en ganske forskellig Mening.

Vi behøver slettes ikke at betynde os over at der blir formeget Bækkelse, formange som staar op i Forsamlingerne og begjærer Forbøn eller formange af dem, som privat eller i Forsamlinger falder paa knæ og beder og betjender; thi alt dette sørger den gamle Modstander selv for at det ikke skal blive formeget af.

Og at det ikke skal være hverken haugianst, lutherst eller apostolisk at tale til Folks Bækkelse og Omvendelse og formane dem til at bede og betjende, det kan ikke være muligt. Og tag til Eksempel Haugianerne, har ikke det fra Begyndelsen af været deres Opgave at vidne mod Synd med al den Gvne og Gave de har havt, og saa poagaaende som muligt haade at mank og raade Menneket til at omvende sig og til at „betjende frit for Verden, hvad du tror.“ Her blir da et alvorligt Spørgsmaal: Har vi svigtet eller svigter vi denne vor Opgave eller har vi slaat af noget paa vor gamle gode Virkemaade, saa er det bedre før jo heller at vende tilbage og tage fat der vi slap. Men til al Lykke der lyder endnu blandt os det gamle gode Vidnesbyrd om Synd og Naade og „Vaagn op du som sover, og staa op fra de døde og Kristus skal lyse for dig.“

Saa er det disse upaakrævede og høist unødvendige Hentydninger til Methodister og Methodisme. Hvad skal dette være til især der, hvor de er saa uskadelige og ganske forjournede, som der Indsenderen af ovenstaaende Artikel har iagttaget Methodistobækkelsesbureauet. Det kunde ganske ogjaa her være bedst først at „feie for sin egen Dør.“ Da blir vor Lutherdom, Betjendelsestrohed og Forkyndelse en saadan Trangtrøie, at det aandelige Liv hveken kan fødes eller saa Bustersum der det findes, saa var det bedre at

saa hvilkensomhelst Bækkelsespredikant, Revivalist eller Evangelist til at sprette den op.

Saa ankes der over at en Del (hvem er det?) taler saa meget om Bækkelse, men er det at forundre sig over, naar vi merker al den Synd, aandelig Svøn og Død, som Skarer af Mennekkene er behersket af. Det fortælles, at da Abraham Lincoln engang besøgte Slagmarken efter et blodigt Slag og saa Blod og døde Mennekker over alt, græd han og sagde: „Dette er Krigens Rødsler“. Vi burde da minst have saapas Medfølelse med de af Kriksfienden Djævelen nedstødte Mennekker. Og naar Gud i Naade har gjort det saa, at de døde kan vækkes, saa burde alle levende lade Bækkeraabet lyde som en Basun, fra Jordens ene Ende til den anden.

Alt skal nu gaa saa stilt og roligt, der skal næsten ikke hverken loffes eller nødes paa Folk til at søge sin Gud og det er jo en Tale og Virkemaade som huer Mennekets træge, lade Natur og forvandlede Hjerte. Gjør ingen Alarm, det brænder ikke endnu i Huset! Man skal „belæres“ til at være en kristen og et Kirkemedlem og det arbejder ofte paa samme Vis, som en Phonograph. De kan haade hynge og tale, hvad andre har stultet i dem, men Liv er der ikke. Det er ikke Bærdom og „Belærelse“, som Folk i Kristenheden mest mangler. Man saar jo en hel Del Belærelse næsten fra alle Predikestole, men de fleste synes at fortsætte i sine tilbante Syndevaner Uar ud og Uar ind just som de har været vandt til. Jovist skal der til Bækkelse, det maa vi sandelig vogte os for at lægge Skjul paa.

Nedskriveren af disse Ord har meget at takke den Person for som i en Forsamling sagde sig lige i Ansigtet „Vorherre holder paa at blive dig for stærkt nu“ og den Predikant som i en anden Forsamling raabte hans Navn ud og opfordrede ham til at se i Bøn og Opfordringen blev til en Nøden, som blev adlydt, endelig ogjaa den elskelige Prest, som paa en kristelig og fin Maade havde lavet det sli, at den unge Mand var omtrent nødt til at staa op i en Forsamling og aflægge sit første offentlige Vidnesbyrd om Synd og Naade. Aldrig kan det forekomme nogen, at disse

Mennesker gjorde noget galt, men meget mere stillet sig som den Helligaands Redskaber, saa han kunde faa blive en Synder „forstærkt“ og danne sig et nyt Bidne i sit Rige. Hvorfor ikke benytte hver Anledning og alle kristelige Midler til at vinde de „paavirkede“ helt over paa Herrens Side. Kjære Folk! Hjertet haade banker og græder ved Tanken paa, at vi altfor meget er forsømmelige i dette Slags Arbejde. Vor høieste Lærer staar og formaner os og siger: „Rød dem at komme ind paa det mit Hus kan blive fuldt.“

Disse Bemærkninger er ikke og bør ikke opfattes som personlig Revselse over nogen enkelt, men vi fik paa denne Maade Anledning til i nogle spredte Sætninger at udtale os om en vigtig Sag. Og vi haaber at disse to Artikler vil bringe vore Læsere til at studere disse Ting, og da skal de nok ogsaa gjøre sin Nytte. Vi kan godt ved given Velighed give mere i samme Retning, som disse Bemærkninger angiver Tonen.

R e d.

Efeser 2; 1—3.

Dette skrev Apostelen til Efeserne efter deres Omvendelse; thi han siger: I, som forhen var døde i Synder og Overtrædelser i hvilke I forhen vandrede efter denne Verdens Vis. Vi ved at saalænge et Menneske vandrer efter denne Verdens Vis er det ustkiftet for Guds Rige. Men det er ikke Guds Vilje, at det skal være saa med os. Han vil at vi skal blive lykkelige og salige. Derfor har han givet os sin Søn og derfor har Guds Søn ofret sit Liv for at vi skulde vorde retfærdige ved ham.

Apostelen siger videre, at vi alle vandrede forhen i vort Rjøds Begjerlighed. Blandt disse alle er da ogsaa vi.

Dette at vandre horte fra Herren betyder ikke noget mindre end at være udenfor hans Samfund. Og saalænge et Menneske er uombendt er det i en beklagelig Tilstand, uden Fred og uden al den Velsignelse som Gud har

lovat sine Børn. Herrens Ord lærer os, at der vil blive en evig Udelukkelse fra Guds Ansigt for dem, som her i Naadens Tid har foragtet Naadefaldet. Alle som har hørt Ordet har faaet dette Rald, mange haade tit og ofte, saa de skulde kunne omvende sig og søge Naaden i Kristus. Det vil derfor blive større haade Ansvar og Straf for dem, som har hørt Herrens Ord fra Barndommen og op igjennem Aarene, men ikke annammet den tilbudte Frelse.

Hvor herligt er det derimod for dem som har standset i Syndeløbet og har adlydt Herrens Rald. Om disse siger Apostelen: Af Naade er I frelst, ikke af Fortjeneste, og han har sat os i Himmelen i Kristus Jesus. Kan vel noget være større end dette? Han er vor Fred, han, som nedbrød Adskilligheds Mellemvæg som er Fiendskabet, og er nu dette sandt om os, saa er vi ikke længere fremmede og Udsændige, men de helliges Medborgere og Guds Husfolk.

Det kan hændes, at vi som har været opdraget i et fattigt Hjem har tænkt at det havde været bedre at været Medlemmer af en bedrestillet Husholdning; thi de velstaaende har dog saa mange Fortrin. Men blir vi Medlemmer af vor Herres Husholdning, saa faar vi nok her og den evige Salighed hiiset i Himlen. Til denne evig salige Forsamling indbyder Herren alle uden Personsanseelse. Kjære tag imod Indbydelsen. Vi skal alle vandre herfra og da gaar det enten hjem til Gud eller til en evig Udelukkelse fra hans Afsyn. Som man lever, dør, farer og bliver man i Evighed. Kjære Broder og Søster, nu har du din Valgtid, vælg nu ret; thi snart kan det hedde: Der gives ikke Tid mere. Maa Herren faa opvække mange af den aandelige Søvn i denne Tid! Min Gud gjør dog for Kristi Blod, min sidste Afskeds Time god.

A l l e M a d s o n.

V æ l æ g d i n e s ø d e Ord med en elsker anden Slags Troesfrugt og de smager langt bedre for den som faar dem.

Kinamissionen.

Smaapluk fra Reisen.

„Saa skride vi til Gjerning vor,
Guds hellig Aashyn med os gaar“.

Den 22de December, 1909, Kl. 1.29, som vi sad ved Middagsbordet ombord paa Minnesota, gled vi lydløst ud fra Bryggen ved Seattle.

Broder Christian fulgte os til Seattle den 21de. Broder Theodor og hans Hustru kom ned om Morgenens før vi reiste.

Mr. Solibal fra Seabold var venlig nok til at komme ombord og byde os Farvel.

Pastor Iversen var ogsaa ombord for at sige Farvel, men jeg traf ham ikke, da jeg havde lidt Bæver med min Baggage og maatte holde mig i Baggagerummet omtrent hele Formiddagen.

„Alene i Haab til Gud er min Sjel stille“.

Mange Tanker krydser Sindet i saadanne Stunder.

Enkelte Gænger gjør man vel i ikke at lade Sindet befatte sig med.

Se op og vær stille er det bedste.

Vor Beslutning er nu fattet. Herren har ikke forundt os at se ind i Fremtiden, vi ved ikke hvad venter os, men vi har bedt meget og alvorligt om, at Herrens Vilje maa ske.

Vi har søgt Raad og Veiledning. Vi har overveiet alt saa alsidigt som vi har magtet, og med god Samvittighed har vi handlet.

Reisen, Missionsgjerningen, alt er i Guds Haand.

Udsalbet faar ogsaa staa til ham.

Det er med ikke liden Glæde vi jer frem til atter at saa være i Arbejde. Bort Ophold hjemme har ikke været saa tilfredsstillende for mig, som det vilde have været, om min Helbred havde været sliq, at jeg kunde faa reist lidt mere og blit kjendt med Missionsens Venner. Dette er for mig en større Skuffelse end mange tror; thi den Del af en Missionærs Arbejde var noget, som jeg i flere

Åar havde seet frem til med ikke liden Forventning.

Underledes blev det. Saa Steder fik jeg besøge, og som oftest fik jeg ikke sagt det jeg vilde have sagt, som jeg påstede at sige det, saa at det kunde blive nogen hjemme til Gavn og Missionen til Nytte. Vi fandt dog og vandt os mange og flere Venner, som det har været os tungt at stilles med, og som det vil blive os en Glæde at saa møde i Himmelen om ikke mere her paa Jord.

Efter som Tid og Anledning gives undervejs skal jeg nævne lidt om et og andet fra vort Virke iblandt Hedningerne. I den Forbindelse vil jeg citere en Bøn om Arbejde af enlig afdøde Edward Everett Hale.

„Is there a desert or some boundless sea
Where Thou, great God of angels, wilt send me?
Som oak for me to rend, som sod
For me to break,
Som handful of Thy corn to take,
And scatter far afield,
Till it in turn shall yield
Its hundred-fold
Of grains of gold,
To feed the happy children of my God?
Show me the desert, Father, or the sea,
Is it Thine enterprise? Great God, send me,
And though this body lies where ocean rolls:
Father, count me among all faithfull souls“.

December 23de.

Tung Taage og lidt Regn.

Kl. 12 Middag meddelte Kapteinen følgende Oplysning: „Latitude 49:22 N., Longitude 129 W. Distance from Seattle 298 M.“ Ud paa Formiddag fik man Die paa et forulykket Skib. Kursen blev forandret og ved 10 Tiden var vi det saa nær, at vi saa Navnet: „Susie M. Blummer“. Alt oven Dæk var seit væk. Bølgerne gik over Bragget med tunge Drøn, men mærkelig nok til trods for, at det tilsyneladende var begravet med hver Bølge, kom det dog ud lige kjekt.

Juist som vi påsøjede det, blaaſte Damp-piben, men intet Forsøg blev gjort for at undersøge, om der skulde være nogen ulukkelig Sjømand ombord.

Lidt senere blev det os fortalt, at man per Program havde faaet Underretning fra et andet Skib, som var ude for at opsoge det forulykkede, at Mandſkabet var reddet, og at

„Susie M. Plummer“ var en trelastet Rystbaad.

Aften. Tak for Dagen, kjære Gud! Hvor gjerne vilde vi elske dig over alle Ting, og dog finder vi, at der er tusind andre Ting, som interesserer os mere end Tankerne paa dig o Gud og dit Ord. Hjælp os at forandre vort Liv, for at du Herre kan faa forandre vore Hjerter.

„Guds Aand bor ikke i et best Hjerte. Vi kan ikke føle Andagtsens stille Fryd saalænge Verden er vor Ryst. Ikke at alle Glæder er syndige; men desto nærmere vi er Verden, desto fjernere er vi fra Gud. En kristen burde derfor smage verdslig Fornøjelse saa lidt som mulig, bør gjøre Nødvendigheden, ikke Hjælpsen til Regel.

Forføj ikke Andagten, om du kan hjælpe det. Du vil komme til dit Arbejde som Samson med Lokkerne klippet, svækket og ligegyldig, som andre Mennesker i Verden.

Desto oftere vi omgaaes med Gud, desto større vil vor Andagt blive. At bede ofte, som det er en Øvelse i hellige Tanker, er det bedste Middel mod Synd.

Redholdenhed i Bøn forandrer ikke Gud, men danner i os en Sjæls Tilstand som Gud finder for godt at belønne. Gjør det til en Regel at tænke før du beder; stans ogsaa af og til under din Bøn og se efter, om dit Hjerte er med dine Læber i din Bøn.

De hvis Hjerter ikke ønsker noget beder om intet. Men du, naar du beder, gaar ind i dit Bønhammer og luk din Dør og bed til din Fader, som er i Vøndom, og din Fader, som er i Vøndom, skal lønne dig i det aabenbare. Matt. 6, 6.

„Giv mig o Gud, en andægtig Aand, som kan give Liv til alle mine Bønner saa at de maatte blive til Behag for dit Afsyn for Kristi Skyld. Amen.“

Saaledes taler og beder Biskop Wilson i sin Bog, Sacra Privata, og efter som hans Ord har været mig til Gavn sender jeg dem videre.

„This will be the bummiest Christmas we have ever had“ var lille Mildreds Spaadom idag den 24de December.

Med det endeløse Hav i øst og vest, nord

og syd og med en svag Fornemmelse af at Frokosten vilde „op“ var det ikke saa greit at trøste de smaa som havde sat store Forhaabninger til en glad Jul, men Livet er fuldt af Overraskelser og Juleaften fik vi en.

Passagererne ombord havde samtalt om, at de vilde berede Børnene en hyggelig Aften, og takket være Stewardens Omtanke, der var to pene Grantræer ombord. Det ene blev nu taget frem og pyntet i Børnenes Legebøvelse. Just som Børnene havde spist sin Aftensmad samledes smaa og store om Julekalmer og fremsagde sine Vers, hvorefter de fik nogle smaa Gaver med Sukkertøi, Nødder og Frugt.

“Christmas eve was not so bum after all. Mildred, was it?”

Om Aftenen udsædige jeg følgende Telegram, som Juledags Morgen blev sendt med traadløs Telegraf til min Broder i Twin Valley, Minn.:

Steam Ship Minnesota Dec. 25, 1909, 900 Miles from Seattle. All well and happy. Merry Christmas! Oscar”.

Det kostede \$2.75. „Al. 12 Middag fik vi følgende Dplysning: ”Long. 136:07 W. Dist. over 304 Miles”.

Juledag. „Eder er idag en Frelser født“.... „Fred paa Jorden.

„Synd, Sorg, Sygdom og Død“.

Behøver vi nogen Frelser? Er vi fredløse?

Tilsyneladende ikke. Den ene holder Hovedet høiere end den anden.

Men det tilsyneladende er ikke altid det virkelige.

Jhjen siger etsteds: „Hugen sturen og Tanken taad,

I Diet Latter, i Hjertet Graad“.

Na hvor vi trænger en Frelser! Vare vi vidste hvor meget vi trænger ham! Til sine Lider, naar Ulykken rammer, raaber vi efter ham, men naar Faren er over, glemmer vi saa let.

Fred paa Jorden? Har Menneskehjertet sluttet at begjære? Er den uendelige Rastløshed standset? Nei tværtimod. Begjærligheden er mere udpreget idag end den har været i Verdens Historie.

Land og Vand har man besejret i en Grad som vore Fædre vilde have anseet for virkeliggjorte Eventyr. Snart er man ogsaa Lustens Herrer, men har det skaffet Fred? Heller det modsatte.

Er der Fred paa Jorden? Tilhynledende ikke. „Al Verden har kun Smerte“ og dog vor egen og andre kristnes Erfaring siger ligesaa bestemt, at Englesangen er sand. I Jersleren er der „Fred paa Jorden“, en salig Fornemmelse af stille Ro, naar man hviler Tanken i ham, som i vort Sted har tilfredsstillet alle Krav. I ham „har Spurvten fundet sig et Hus og Spalten et Rede“. Derfor er det, at Julen er os saa kjer. Skilte fra Slægt og Venner, alene blandt fremmede paa de gængende Bølger i Julen! Ja, men vi er glade og tilfredse. Gud har skjænket os „Fred“, derfor er vi glade og takker ham.

Al. 12 Middag fik vi følgende Oplysning: Lat. 51:37, Long. 144: 54 W. Dist. run 332 Miles”.

Suledag skulde dog ikke blive saa behagelig som Morgenens lovede; thi ud paa Formiddagen fik vi stærk Storm, som skulde lægge ikke saa faa af os paa Ryggen.

En søsyg Jerslænder blev engang tilfaldt af en Ven i en sympathetisk Tone saaledes: „Du synes ikke vidre stærk i Møden idag, Pat?“ „Stærk!“ (over Kellingen) „Aa! Aa! Stærk i Møden! Jeg synes jeg kaster saa langt som nogen“. Her er mange om bord som er „sterke“—sterke til at kaste op.

Men nu tilbage lidt. Lidt om vore Erfaringer i vort Fødeland, det Land, som er os kjerere end noget andet, og hvor vi gjerne saa at vore Ven blev stødte til Hvile indtil Opstandelsens Morgen. Naar man har været borte i otte Aar og kommer hjem og finder baade Mor og Far paa Kirkegaarden, med det gamle fiere Barndomshjem staaende tomt; med Brødre og Søstre i egne Hjem, hvor hver har nok med sig selv. Naar man har levet paa Ungdomsminder, som os ubemærket vokser med Aarene, idet at det ubehagelige glemmes medens det gode og behagelige faar en mere fremkudt Plads end det virkelig

havde, og saa kommer hjem og finder, at der ogsaa er Verden meget den samme, er det som naar man kommer fra et varmt Værelse ud i den kolde Luft, og uvilkaarlig fryser man lidt, indtil man atter faar orienteret sig.

Den første kolde Luft vi følte var naar vi paa Hjemreisen begyndte at omgaaes med „Udlændinger“, d. e. andre end Kineserne. Vi var vant med et venligt „Godmorgen“ og høflig Bu, hvor vi kom fra. Det var derfor ikke saa frit for andet end, at vi følte os lidt ubehageligt berørt, naar vi istedenfor Svar paa vort „How do you do, Sir“ kun fik et Diekast, som syntes at sige: „Hvem er du“?

Tal om Værdighed! Biskop Moule af Episkopal Kirken i Syd Kina, med Halvdelen af Alfabetet efter sit Navn, havde ikke halvtien af den Værdighed som Billetagenterne for Great Northern Dampskibs Kompaniet eller nogle af Sporvognskonduktørerne i Seattle, Coerett, Minneapolis og Chicago.

Vi traf nogle Undtagelser, Undtagelser, som virkelig havde Værdighed; thi de gjorde sin Gjerning samvittighedsfuldt, uden at vise Overmod, naar de blev tilfaldt.

Vi traf en saadan paa den sidste Division paa N. P. Banen mellem Spokane og Seattle sidste Høst.

En liden mørkladt Turistvognkonduktor og en endnu mørkere Søn af Afrika havde behandlet os alt andet end høfligt under den lange Reise. Det var derfor med ikke liden Tilfredsstillelse, vi saa paa hvorledes Konduktøren, som kom paa i Spokane, opførte sig i vor Vogn.

Som jeg overraskte ham Billeterne for vort Følge sagde jeg: „Det gjør mig godt at se, at der er mindst en Gentleman iblandt eder Konduktører.“

Om en liden Stund kom han tilbage og spurgte efter Missionærene. Vi var ikke vanskelig at finde, og som han satte sig sagde han: „Jeg kom for at sige: Gud velsigne Eder! Du kan ikke tro hvor jeg beundrer dig, at du har Mod til, med din Familie, at reise ud til Hedningerne. Aa! hvor glad jeg skulde være om jeg var i dit Sted! Tænk at saa reise ud med Evangeliet til et Folk som ikke før har hørt det, hvor stort! Tror du, at

jeg kunde gjøre noget paa Missionsmarken? Jeg skulde ønske saa meget at saa gaa ud. Jeg er ingen gammel kristen. Jeg er heller ikke døbt endnu men ønsker at blive det saasnart jeg faar en Anledning til at slutte mig til en Kirke. Længe nok tjente jeg Satan—og jeg tjente ham helt. Nær havde jeg pådelt mig selv i alle Slags Udsvelelser men nu er det slut, og som jeg var helt ud en Syndens Træl vil jeg nu helt ud være en Herrens Discipel. Jeg søger over alt, til alle Tider, at vise i min Vandel, hvilken Herre jeg tjener. Men, ved du, det er ikke saa greit, naar jeg er sammen med de større Skikkelser i Jernbanearbeidet. Jeg finder det vanskeligt der at leve op til min Bekjendelse, men ved Guds Hjælp vil jeg fremdeles forsøge at være mine kristelige Principer tro. Men kan ikke I synge en Sang?"

„Jo med Glæde“, svarede vi, og om ikke længe sang vi og næsten alle Passagererne i Vognen med os den ene Sang efter den anden indtil vore Stemmer ikke orkede mere.

Efter Sangen bad vi og efter Bønnen bad vi alle Fader vor. „Dette er den første Bøn jeg har hørt ombord paa et Jernbanetog“, sagde en ung Dame som reiste med os.

Naar Konduktøren havde gjort sin Rundte efterat vi havde passeret Stationer, kom han tilbage og satte sig i Bænken ved Siden af mig og talte om aandelige Ting. Brem, semændene gik og kom med Dispatcher. Naar disse var gennemlæste og udsærdigede optog han Samtalen igjen. Klokkeren var over elleve om Natten da han forlod mig med et venligt „Good night“ og „God bless you.“

Mere siden.

Ombord paa „Minnesota“ i det gule Hav den 15de Januar, 1910.

D. R. W o l d.

*

*

Kobe, Japan, Jan.* 11, 1910.

Kjære Broder:

Kun en Hilsen just som vi er særdeig til at forlade Kobe for Nagasaki. Alt vel. Vi har hørt Regn idag men ingen Kulde at tale om. Vi ankommer til Nagasaki Thorstedsdag Morgen. Vi venter en stjern Dag imorgen igjennem „Inland Sea“.

D. R. W o l d.

Den 23de Febr. ankom følgende „Cable Message“:

Siang Yang

Oppegaard, Madison, Minnesota.

Deeply regret to convey the sad news today of the death of both boys from Smallpox. Cannot be rejected. In other respects all is going well.

O. R. W o l d.

Saa snart vi faar videre Underretning vil „Budbæreren“ bringe det omkring til Vennerne.

Bed for Herrens Sendebud og Guds Riges Sag.

A. D. D.

Fra Dell Rapids.

Nedenstaaende er et Uddrag af en Skrivelse, som vi tænker vore Læsere vil have Interesse af at se:

„Presstekonferensen her i S. Dak. var daarlig besøgt, men vi havde det nok saa hyggelig alligevel. Vi samtalede lidt om Konfirmationen og andre kirkelige Spørgsmaal, samt om Signelserne i Matt. 13. Ved Siden af dette havde vi Ophyggesmøder i Kirken. Det er beklageligt, at Presterne tager saa lidt Interesse i at komme sammen og samtale om Ginner, som vedrører deres Gjerning som Prest og Sjelesørger. Naar man i al Broderlighed kommer sammen til saadanne Konferenser, kan man være hverandre til gjensidig Velærelse og Veiledning.

Mrs. R. Anderson, Dr. Robert Andersons Moder, har atter havt den Sorg at miste en af sine kjære Børn ved Døden. Denne Gang var det en Datter, Mrs. J. J. Mortvedt, som fik vandre hjem. Hun har været svagelig i længere Tid, saa Dødsbudskabet kom ikke aldeles uventet. Hun døde den 17de Februar og blev begravet den 22de. Hun efterlader sig Hustru og fire Børn, samt Moder og syv Søstende. Hun sovnet stille ind i Troen paa sin Frelser, og det er en stor Trøst for de efterladte midt i Sorgen.“

B.

Spiler efter en lang Dag.

Et par Ord til Minde kan være paa sin Blads og vil være af Nytte, naar de vidner om Guds Trofasthed med Aarenes Mangfoldighed.

Den 21de Jan. 1910 fik Anna Hendrikson Oberg Hjemlov. Hendes Dages Tal, som af Gud bestemt, blev 88 Aar, 2 Maanedes og 13 Dage. To Børn overlever hende, Henry Oberg, Alvarado, Minn. og Mrs. J. F. Johnson, Sacred Heart, Minn. Tre Børn og Egtefælle fik Hjemlov før hende. Tiden siden hendes Egtefælle døde i '83 har hun tilbragt hos sin Søn og hos sin Datter. I mangfoldige Aar søgte hun at leve helt for sin Gud. Stort er det, at hun ved Guds Naade og Miskundhed fik Lov at leve Troetslivet med sin Frelser indtil Livet paa Jorden sluttede ud. Hun glædede sig, naar hun hørte nogen blev frelst, og ikke mindst glad blev hun, naar Sønnen havde fundet Fred med Herren. Da sagde hun: „Nu vil jeg gjerne saa dø, da jeg ved at mine Barn er frelst“. Hun var glad i Guds Ord, Sang og Bøn. Og det var Festsdage for hende, naar nogen kom og besøgte hende og samtalte med hende om det ene fornødne. Hun var tidt anfægtet og frygtet for at bedrage sig selv, da hun fandt saa meget daarligt hos sig, hun fik dog Naade til at tro sig frelst paa Blodets Rengøring alt indtil det sidste. Saaledes naar hun blev sengeliggende sagde hun: „Dette blir min Død“. Da spurgte Sønnen: „Naar du nu dør hvorledes blir det da med dig?“ Da svarede hun seierlig: „Jo, da gaar jeg til Jesus i Himmelen“. Hentes sidste Ord idet hun rakte sine Arme ud som for at modtage nogen var: „Kom—kom!“

Hendes Støv stedtes til Hvile paa Kongsvinger Menigheds Gravgaard under stor Deltagelse. Hun havde tilhørt Kongsvingers Menighed siden dens Begyndelse. Hendes Dattersøn Pastor D. F. Johnson, Crookston, Minn. var tilstede og talte baade i Huset og i Kirken. „Bered dig at møde din Gud.“

J.

Nødvendig Oplysning.

Der har været skrevet en hel Del i „Budbæreren“ de sidste par Aar om den saakaldte Martha Maria Forening her i St. Paul. Og da mange af „Budbæreren“ Læsere har vist en ikke liden Interesse i nævnte Forening, saa føler jeg, at det er min Pligt at lade dem vide, hvorledes dette Arbejde har udartet sig i den senere Tid.

Kort før Past. J. A. Johanssens Afreise her forleden Høst blev en Del af Foreningens Medlemmer kaldt sammen for at organisere Foreningen. Min Hustru, som hele Tiden har været Kassierer for Foreningen, blev da forbudt at sende Bud om dette Møde til endel af de ledende Mænd i Hagues Synodes Menigheder her i Byen. Omkring tyve Medlemmer—helt Kvinder—blev med i den nye Organisation.

Siden den Tid har det vist sig, at der var andre Ting end Redningsarbejde, som søgtes opnaaet. For kort Tid siden fandt man da paa at kalde Past. J. A. Johansen til „Missionsprest“ for Foreningen. Dette har undertegnede og flere af Medlemmerne været imod, og da vi søgte at forhindre det, saa er jeg blevet affat som Formand for Foreningen. Min Hustru har resigneret som Kassierer, og vi med flere af Foreningens Medlemmer, som er imod, at dette Arbejde skal bli et Spittelsesarbejde, vil intet mere have at bestille med nævnte Forening.

Det bedrøver mig, at det har udartet sig sli, men naar det er gaet saaledes, saa føler jeg, at „Budbæreren“ Læsere bør vide det. Vi har i god Tro været med i Foreningen og gjort, hvad vi kunde, for Sagens Skyld, men indser nu, at Martha Maria Foreningen er ikke tro mod sin Opgave.

St. Paul, Minn. 26de Feb. 1910.

H. B. L a r s e n.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Bore Benner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor Svingen er atter kommen til Minneapolis for at søge Lægehjælp.

Hauges Synode afholder sit næste Aarsmøde i Red Wing, Minn., og begynder første Onsdag i Juni. Videre Oplysning om Forhandlingsgjenstande kommer i senere No. af „Budb.“ C. J. Castvold.

Pastor Mannes har aflaaet Tansen paa at gaa paa Skole en Tid. Ved nærmere Overveielse er han kommen til den Beslutning at fortsætte i Prestegjæringen, som han elsker, der Herren maatte anvise ham Virkefelt.

Samtalemødet i Lodi, Wis., var tiltrods for det kolde Veir nogenlunde vel besøgt. Flere af Krædsens Prester var tilstede samt nogle tilreisende Lægmænd. Vidnesbyrdene om Synd og Naade lød kraftigt og varmt, og Herren var vist mange Hjerter nær med sin søgende og frelsende Naade. Broder Dakland fra Newark, Ill., blev igjen for i nogle Dage at virke i Menigheden med Opbyggelse og Husbesøg. Maatte da Herren ved sin Aand faa velsigne den udsaaede Sæd til sin Vre og Sjeles Frelse. E.

Den 24de Jannar holdtes Afskedsfest for Past. Carlson og Familie i Immanuel's Menighed, Milwaukee, og den 16de Februar var der Modtagelsesfest for dem i Bethesda Menighed, Racine. Paa begge Steder underholdtes med Taler og Sang. Prestefamilien føler sig meget taknemmelig for alt det gode, de har nydt blandt Vennerne i Milwaukee, især erindrer de med Glæde Arbeidet blandt Ungdommen. De ønsker Guds Naade og Velsignelse over dem, de forlod, saavel som over Folket og Arbeidet der, de nu er.

Den 4de Februar holdtes især i Norge mange kirkelige Fester i Anledning Missionsnær Skrefsruds 70de Fødselsdag. Skrefsrud har ved sin store Begavelse, Værdom og

sit betydningsfulde Missionsarbejde vakt megen Opmærksomhed i store Dele af den kristne Verden. Han har udført et tungt og stort Dagsarbejde. Nu er imidlertid ogsaa deane Herrens Tjener alderstegen, syg og træt, men saa har ogsaa han igjen det bedste — som tro Tjener at modtage sin Løn og som træt Vandringsmand at faa gaa ind til den Sabbatshvile, som er tilbage for Guds Folk.

Om den kirkelige Stilling og Menighedsarbeidet i Byerne i Norge faar man et Begreb, naar man læser følgende: Der er under Overveielse at søge tilveiebragt ogsaa i Kristiania en lignende Ordning, som siden Nytaar er befulgt i Bergen. I Johannes folkerige Menighed i Bergen har man faaet Tilladelse til af Kirkefattens Overskud at anvende 3 Tusen Kroner til Afslønning af en Hjælpeprest, som af Bergens Biskop er ansat med Forpligtelse til at overtage den geistlige Betjening af et bestemt afgrænset Distrikt i Menigheden paa ca. 4 Tusen Mennesker, foreløbig i et leiet Lokale. Pastor Tybring er ansat som den første Smaakirkeprest i Bergen.

Tirsdag Aften den 1ste Mars var der en eiendommelig norsk Fest ved Universitetet i Minneapolis. Længe har der været Arbeidet for at faa et Billede af hver af de tre første Pionerprester C. L. Clausen, H. A. Stub og E. Gielson. Disse Billeder var nu færdige, og i den Anledning holdtes denne Fest. Foruden disse tre Billeder var der ogsaa malet et af Peder Jacobson, den første Klokker i den gamle Rustegokirke. Dette Billede var bekostet af Tollef Sanderson i Harmony, Minn. Det Norske Selskab besluttede, at ogsaa det skulde stilles sammen med de tre Pionerprestens i den gamle Kirke ved den forenede Kirkes Seminar. Ved Festen holdtes Taler af Past. D. Nelson for Past. Clausen, Past. R. Seehus for Past. Stub, Past. C. C. Holter for Past. Gielson og Past. Th. Eggen for Klokker Jacobson. At gjengive noget af Talerne vil vi ikke her forsøge at gjøre, men det vilde vist have historisk Betydning, om disse Taler ogsaa kunde blive opbevaret og gjort tilgængelige, slige som de var givet ved Festen. Vi skulde ønske

det. — Det var baade interessant og lærerigt ved denne Sammenkomst, og det er da vist i sin Orden at have noget saadant fore til „Fædrenes“ Minde.

Søndag den 20de Februar holdt Pastor A. Hjortaas Gudstjeneste for anden Gang i Edmonton. Han er altiaa den første Prest, som har holdt norsk Gudstjeneste i den store By. Den 14de Febr. kom han her til Byen for at udfinde Folkets Interesse for kirkeligt Arbeide. Ved Gudstjenesten paa Søndagen var det næsten overraskende at se saa mange norske i denne By, som altid havde haft Ord for at norske ikke fandtes. Da Gudstjenesten var slut, organiseredes en norsk lutherisk Menighed, som blev kaldt „Sion“. 10 Familier og nogle Enkeltpersoner sluttede sig til Menigheden. Hjortaas kommer nu til at holde regelmæssige Gudstjenester her. Vi faar bruge den tykt lutheriske Kirke. Maa Herren velsigne Arbeidet ogsaa paa dette Sted. Her er en hel Del flere Familier og Enkeltpersoner, som er særdige til at slutte sig til denne Menighed. Deres Ønske og Bøn er, at Pastor Hjortaas vil flytte til Edmonton, for her behøves en Mand, som bor paa Stedet. Se, Markerne er hoide til Høsten her i Canada, men Arbeiderne er faa. Lad os bede Høstens Herre at udsende Arbeidere. Ja Gud velsigne dig, Hjortaas. Den, som faar med Graad, skal høste med Frydemaal. Vi skuer Fremtiden imøde med lyst Haab.

P. H. B.

Vi har nylig faat nogle Stykker i „Budbæreren“ til Ets. i No. 8 „Hvad er Synd“ og i No. 9 „Den onde Mand“ og „Bækkelse“; i disse Artikler giver Basunen en klar Lyd. Det glæder os gamle at høre sligt. Hold frem som du har begyndt. Sandheden vil fri sig selv. Jeg vil saa takke for disse og lignende Stykker. J. E.

Vi takker for Takken. Vi var lidt lei over at der havde indsnæget sig nogen Trykfeil især i et af de paapegte Stykker, men haabet, at de ikke var værre end den velvillige Læser forstod Meningen, og det ser vi nu de har gjort; thi her er kommen flere Takke-skrivelser just for disse nævnte Stykker.

R e d.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, afholdes et Samtalemøde i Ray Menighed, Ray, N. Dak. fra den 18—20 Marts. Kom mange og kom med Bøn om Guds rige Naade og Velsignelse. Paa Menighedens Vegne
A. L. Stueland.

Den 18de til 20de Marts vil der bli holdt et Jødemissionsmøde i Eagle Grove, Iowa, Pastor L. O. Thorjens Kalb. Emne: Rom. 11, 11—16. Indleder: Pastor P. C. Danielson. Zionsforeningens Emissær Pastor Breidablik vil deltage i Mødet, maaske ogsaa Missionær Heimann fra Chicago.

C. C. Holter, Zionsf. Form.
J. H. Blegen, Zionsf. Sekr.

Foreløbig Bekjendtgjørelse.

Kinamissionsbestyrelsen maa have et Møde i første Halvdel af April. Medlemmerne vil være af den Godhed at underrette mig, saa snart som mulig, om hvilken Tid og hvilket Sted de tror er bedst. Kinamissionen er et af Hauges Synodes store Gjøremaal, og Sagen kræver en alvorlig Overveielse baade af Bestyrelsen og Synoden. Hjemmeværende Missionærer og andre, der har noget at forelægge for Bestyrelsen, vil behøge at underrette mig derom inden Udgangen af Marts.

A. D. Oppegaard, Form.

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. E. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opsigelse, Adresseforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. L. Lethun, Red Wing, Minn. Dersom man erindrer sig dette og gjør der-efter vil man spare megen Tid, Arbeide og ekstra Omkostninger for hver af os.

Lithograferede Mottoes

med paatrykte Skriftsteder i Støb, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

Vigeledes have Vægstykker af tykt card-board, 12x16 Tommer, i mangesfarvet Djetryk, med følgende Indskrift: „Gud velsign vort Hjem“. Pris pr. Stykke 10c.

Kvitteringer

	Notes	Caſh
Til Synodekaſſen: Før kvitteret for	3073.50	8169.56
Bed Paſtor O Andrefen fra Clear Lake & Ellisworth Wgd., Paſtor Gaitholts Raib, Jewell, Ia.: J N Sandsgaard 10, Mrs. Sam Nelson 5, S Nelson 1, Berge Dalva 50c, John Teig 5, A Hage 1, Ole Olson 1, O B Olson 5, Ole Nelson 5, Mrs. Martha Endrecland 2, E R Tweedt 2.50, Emil Tweedt 2.50, Ole J Madſon 5, Ole Brette 3, P J Hove (Børnehi. Gjeld) 10, Ber Hove 10, E B Hove 2, E E Tweedt 5, Ole Sanſon 5, M M Wiſſeite 2, T T Nerbo 6 R Jacobſon (Børnehi. Gjeld) 5, P Knibſland 2, O A Kalleim 25.....		120.50
Samon Endreſen 20, J B Olson 10, Magnus Monſon 10, A H Anderſon 10.....		50.00
Mrs. C L Karolun, Story City, Ia.....		2.00
Bed M R Wiſſell, Adminiſtrator, Tekamentariſk Gave efter afbøde Ole Erickſon til Jewell Lutheran College.....		1000 60
Paſtor O Andrefen (før kvitteret for 5.) Reb Wnga, Minn.....		20.00
Bed Kattel R Kaſin fra O H See. Hvideds Wgd., Paſtor Weſtby's Raib.....		25.00
A R Anderſon, Pigeon Falls, Wiſ.....		5.00
	3123.50	9342.06

Til Synodekaſſen: Betalte Notes: Før kvitteret for.....	7933.00
O B Olson, E. Grand Forks, Minn.....	10.00
Eſther Knutſon, Wiſſon, R. D.....	5.00
M E Echoien, do.....	5.00
Henry O Lamb, Dawson, Minn.....	3.00
Jacob Sæther, Ellisworth, Wiſ.....	5.00
Kittel R Kaſin, Hoople, R. D.....	25.00
Paſtor T. H. Hanſon, Franklin, Minn.....	10.00
D M Anderſon, Randall, Iowa.....	10.00
	8006.00

O. A. Wiſſin, Kaſſerer.

Bevilget til Skolernes Drift for dette Aar \$12,000.00
 Heraf er indkommet til Dato..... 6776.56
 Endnu ikke indkommet..... 5223.44

Profeſſor i ſøn: Bed Paſtor Weſtby fra Vrednahls Wgd., Weſtby's Raib, ſamlet ved R H Bohum: R H Bohum, O B Bohum, J Hermunſon hver 5, T P Waſſvold, A W Meland, P B Highland hver 4, O A Kjelland, E Meland, O E Paulſon hver 3, Mrs. T Larſon, E A Bohum, R Dineſ, O T Juſtland hver 2, Mrs. R Mun-dahl, J Sviggum hver 1.50, A Johnſgaard, Mrs. R Bakken, J Dahle, S D Hill, A H Bergſland, Mrs. R Hanſen, S Mæle, S Jenne, O Dineſ hver 1, S H Johnſon, E Highland hver 50c.....	57.00
Bed Paſtor Duea fra Zions Wgd., Jhlen, Dueas Raib.....	15.00
Bed Paſtor Lundby fra Wgd., i Boneſteel, Lundby's Raib.....	13.00
Bed Paſtor L E Jacobſon fra hans Raib: Franklin Wgd., Franklin Wgd.s Rbf. 34.50, R Michælfon 5, O Michælfon, J Olson, S Bedeſon hver 2, tiſſ. 45.50, Zions Wgd.s Rbf. 20, Zions Wgd.s Ungdomsf. 10, tiſſ. 30.00 Weſt Prairie Wgd., P M Kumie 3, Winona: Mrs. John Dahl 1.....	79.50
Bed Beber A Sunde fra Ebenezer Wgd., Corſica, S. D.....	38.45
Bed S O Omholdt fra Hoff Wgd., Sacre Heart, Minn.....	60.25
Bed P B Hahland fra Zions Wgd., Sandbens Raib: Zions Wgd. 116.55, Den ſøndre Rbf. 25, Nørre Rbf. 25, 136.55 Bed Joſeph Duea fra Salems Wgd., Sandbens Raib.....	360.50
Bed Paſtor R E Strand fra hans Raib: Dy Creel Wgd. 35, Weſtlands Wgd. 13.50.....	48.50

Før kvitteret for..... 538.25
 5938.31
 6776.56

J. L. Laſſieſon.

Til Mayville Kreds Indremiſſion: Ved Emiſſar John Oberg: Offer i Norway Wgd., Paſtor Bangehaugs Raib.....	14.50
Offer i St. Peters Wgd., ſamme Raib.....	5.70
Offer i Trondenes Wgd., do.....	10.00
Offer i Bethania Wgd., do.....	5.45
Ved Emiſſar Pvar Finſeth: Offer i Burton, Paſtor Halvorſons Raib.....	17.33
Offer i Reynolds, ſamme Raib.....	5.10
Offer i Tref. Wgd., Moſville, Paſtor Mallewicks Raib.....	58.19
W Stabanger Wgd., Paſtor Halvorſons Raib til Profeſſorſøn.....	94.00
	210.18

Profeſſor i ſøn fra W Stabanger Wgd., Burton, R. D., Paſtor J S Halvorſons Raib: Bed T J Hagen: S Knudſvig, S Hagelie hver 5, O D Foſs, J E See, Mrs. Bertha Gunderſon, O Røgenes, P B Wiſheim, J Oveſon hver 4, D Wiſheim 3.50, R Wiſheim, A Lillebø, Gun-derſon Gunderſon, P Hauge, J Hageland Chr. Hagelie hver 3, J Knudſvig, O Knudſvig, J Ramnød hver 2.50, J S Halvorſon, Ewen Hauge, A Hugelſten, J W Haugebund, D Buer, A Sandvig, J A Paulſon, S A Kvitne, Ole D Knudſvig, M S Knudſvig hver 2, P J Lunde, J S Hauge, J Buer, J S Wiſheim, Samſon Hauge, Torger Oveſon hver 1, A Ribeland, E Ribeland, Henry Knudſvig, Pær Knudſvig, O B Wiſheim, Ole D Wiſheim, M D Wiſheim hver 50c, O S Knudſvig, Martha S Knudſvig, Jaſob B Lunde, P S Knudſvig, J P Wiſheim, Theo. R. Wiſheim hver 25c, tiſſ. 94.00. Hvoraf for forrige Aar 5. Balance for iaar.....	89.00
--	-------

T. J. Hagen.

Til Chicago Kreds Indremiſſion: Morriſonville Wgd.s Biſep. Morriſonville, Wiſ., ved O H Eſtkad.....	10.00
Balance i Kaſſen fra forrige Aar.....	4.17
Offer i Spring Prairie Wgd., ved E A Johnſon.....	8.14
Tref. Wgd., Chicago ved M Walker pr. E A Johnſon.....	10.00
Do. Wgd., ved S A Hanſon.....	17.06
	49.31
Før kvitteret for.....	172.21
	221.52

J. R. Waſſtead, Kaſ.

Til Redningsforeningen „Martha Maria“, St. Paul: Bed Helen Larſon fra de „Buſy Bees“ af Salem Wgd., Paſtor Sandbens Raib, Roland, Ia.....	25.00
Ved Clara Stele fra de „Buſy Bees“ unge Biſep. Paſtor T J Knutſons Raib, Garden City, Ia.....	10.00
Mrs. Alerent Naſtrann, Norwich, R. D.....	1.00
Fra en ubenævnt Ken i North Dakota.....	50.00
Fra Sac qui Barle Rbf., R R Barlads Raib.....	5.00

Derud ſendes vor hjertelige Tak for Gaverne.
 Mrs. A Peterſon, Seltr.

Mrs. S. H. Varſen, Kaſſ.
 1023 Edgerton St., St. Paul, Minn.

Mrs. S. B. Larſon beider os i et Følgebrev at oplyſe, at hun ikke længere er Kaſſerer for nævnte Forening, da hun har oplyst ſin Poſt og gaet ud af Foreningen.
 E. L.

Til Red Wing Kreds: Offer ved Kredsmødet i Zumbro Wgd.....	55.45
--	-------

Sibert Erickſon, Kaſſ.

Fødemiſſionen: Bethania Rbf., Madcliffe, Ia. Paſtor Paulſtrud, ved W Norvick.....	20.00
Trediedels Offer i Swan Lake Wgd., Minn., ved Paſtor J R Zerohl.....	8 90
Ved Emiſſar Paſtor J J Weidabill: S H Nynten, Col-ten, S. D., Paſtor Bruce.....	3.60
Martin Donald, Oronander, Minn., Paſtor Berg.....	2.00
Ole D Moen, Galeſburg, R. D., Paſtor Mallewicks.....	10.00
John Thſkad, do.....	10.00

Lars H Madstøffe, Sharon, R. D., Pastor Langehaugh..	10.00
Nels Mg., Madison, Minn., Pastor Lund.....	25.00
Do. Mg., Rbf., do.....	10.00
Do. Hre Rbf., do.....	10.00
Ubenævnt i Galesburg, R. D., Pastor Maltsevici.....	3.00
Immanuel Mg., Veresford, S. D., Pastor Quello.....	42.76
Do. Mg., Rbf., do.....	40.00
J. J. Oatland, do. do.....	5.00
Hans Heibam, do. do.....	5.00
Mrs. Bertha Rundingsland, do.....	5.00
Mrs. O Rundingsland, do.....	4.00
S. O Stensland, do.....	25.00
Mrs. Tomine Torgerfon, do.....	103.00
Romsdal Mg., do.....	14.50
O Stenfon, Dawson, Minn., Pastor Oppebahl.....	10.40
Riberfide Mg., Rbf., do. do.....	25.00
Mrs. Marie J. Halvorfon, do.....	10.00
Amund Abvelvik, do.....	5.00
Rbf. i Kendon Sh, ved Pastor C. C. Dolter.....	10.00
P a r s L u n d, Bionf. Kasi.	

Til Betjeheds Børnehjem: Ved Mrs. Mannes, Yankton, S. D., fra The Ladies Missionary Society 23 Pillow-slips, 2 Blankets, 1 Sheet.—Fra Mrs. Marie Legbold, Frost, Minn., en Del Sissebaand.—Mrs. Lilleberg, Anota, Minn., 1 Bar Strømper, Mrs. R. J. Oesland, Anota, Minn., 2 Sommer-tøklæder.—Ved Pastor J. A. Nelson, Wallace, S. D., en Vorn-med-Hatter, Klæder og Sko.—Fra Mrs. Nils Nelson, Elbham, S. D., 4 Skjorter Johanna Jensine Vaungaard 1 Kjøle, 1 Blus-se.—O Knudson, Rodaway, Iowa, 1 Hue, 4 Bar Vanter, Mrs. C. Peterson, Toronto, S. D., 1 Bar Høstler, 1 Bar Vanter.—Fra H. C. Ester, Wilder, Minn., 8 hds. Galico, 4 Bar Vanter, 4 Kor-klæder, 12 Sommer-tøklæder, Mrs. Karen Nilsen Veresford, S. D., 12 Sommer-tøklæder.—Fra Sherman, S. D., C. A. Berg 1 Quilt, 2 Towels, 3 Sommer-tøklæder, Mrs. P. Holm 2 Bar Strømper, 2 Shawls, 2 Towels, 2 Bar Vanter, 2 Bar Under-klæder, 5 Sommer-tøklæder, Mrs. C. Stenfon 1 Bar Sfo, 1 Bar Strømper, Mr. & Mrs. C. A. Stenfon 1 Bar Sfo, 1 Bar Blanket, 2 Hue, 1 Bar Strømper, 1 Bar Vanter, J. C. Duea 2 Bar Underklæder, 1 Overcoat, Mr. & Mrs. A. C. Berg 1 Bar Strøm- per, 1 Sweater, 1 Bar Sfo, 2 Bar Underklæder, 1 Elraf — Ved Mrs. J. H. Ree, Jackson, Minn., 30 Towels, 3 Bar Budebar, Mrs. H. J. Ree 6 Bar Vanter, Mrs. B. A. Olson 9 hds. Luting, 10 hds. Bingham, 5 hds. Galico, 2 Hue, Mrs. Otto Thompson 2 Overcoats.—Fra Dorcas Society, Bethania Mg., Kadelife, Iowa, 6 Dresses, 1 Pair Blankets, 1 Jacket, 2 Pair Stockings, 1 Pair Mittens.—Fra Mrs. C. O. Stotten, Valaton, Minn., some Garments, C. O. Stottens Moder 1 Quilt.—Fra Mrs. M. Kelly, Franklin, Minn., 2 Overcoats, 2 Bar Ventklæder.—Fra Mrs. Ole W. Lore, Mrs. Tran O. Midtaune 1 Quilt, Mrs. Lars J. Moen 1 Quilt, Mrs. Svend J. Moen 1 Blanket, Mrs. Anders A. Herem 1 Kjøle, 1 Jacket, 1 Skjorte, 1 Bar Underklæder, Mrs. Pedar J. Kjeldsen 1 Kjøle, 1 Skjorte, 2 Jacketts, 6 Sommer-tøklæ- der.—Samlet ved W. L. Vellefon, Jewell, Ia., 4 Bøxer med for- skjellige Sorter Madderer, næsten mere end jeg kan obregne, alt kom i god Behold og blev fortæret med god Appetit. Da ingen Madgæstefølge fulgte, maa vi lige Tak til alle. Kom igjen Mr. Vellefon. Ved Olaf Moen Brød, Smør, Kjøb & Sauce. (Fortiætted.)

Dierteftig Tak til alle Givere. G. W. B a l e n.

Tekstkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, S. M. Sanbe, Past. O. Hanson, Andrew Ellington og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Sakt er der 22 andre Bille- der. Tekstkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Villetun, Red Wing, Minn

Landskabs Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

J almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Ralf samt	
sprængt Snit 70c	
Im. Morocco med Kors og Ralf samt	
sprængt Snit 1.00	
J Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
J Morocco og Guldsnit Pragtbind.....	1.50
J Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.	1.75
J Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....	2.00

B a r e S a l m e r n e.

No 5 J almindeligt Skindbind.....	50c
No 6 J almindeligt Skindbind med for-	
gyldt Kors og Ralf. 60c	
No 7 J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No 8. J ægte Morocco, Pragtbind.....	1.25
No 9. J ægte Morocco og Guldsnit, u u t	
Bind med Hæstinger: 1.40	

Oxford Indbinding ægte flexible Mo- rocco, med ombøjede Kanter og Guldsnit og Futural.....	2.50
A. Indb. i præstet hsebrunt Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futural....	2.25
C. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Si- den, Guldsnit og Futural.....	2.25
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster.....	2.25
E. Indb. i sort præstet Kalvestind med forgyldt Kors og Blomsterforfringer paa Siden.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve- stind med Guldsnit og Futural....	1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalve- stind med Guldsnit og Futural....	1.80

S t o r s t i l e t.

No 1 J stærkt præstet Skindb. med Futural 1.40	
No 2 " " " med Beslag 1.65	
No 3 " " " med Kors og	
Ralf og Guldsnit og Futural 2.00	
No 4 Do Do. med Beslag.....	2.25
No 5 J ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futural 3.00	
No 6 Do. Do. med Beslag.....	3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit..... 60c

Send Ordres til

C. Villetun,

Drawer H. Red Wing, Minn

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turiststragter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet i vakker komponeret Bind. Størrelse 9½x12 Tommer. Pris... 1.75

Vinterliv i Norge.

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre Winterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotografier af W. B. Wilsø. Det er nemlig der er taget Hensyn til den henrivende vakre norske Winter og Billederne maa sees for at paastjønnes. De er indbundne til en Bog 9½x12 Tommer med en Indledning af Rosenkrantz Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa dertil særskilt forarbejdet Papir. Sjælden vakre. Størrelse 8½x12. Helfides Billeder 6½x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Akerhus; Drøbak, Mosø 3 Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikshøns Fæstning; Hamar 2 Billeder; Gjovik, Lillehammer, Kongsvinger, Århus, Drammen, Rømsberg, Holmestrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Varvik 4 Billeder; Borsgrund, Eken, Brevik, Langevund, Tragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Villesand, Christianssand S., Flekkefjord, Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Stabanger, Haugevund, Bergen, Fiskeforvet, Florø, Valesund, Molde, Christiansund N., Levanger, Stenfjer, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Ramsø, Bodø, Mojsøen, Kabelvaag, Harstad, Trondenes Kirke, Karvik, Tromsø, Hammerfest, Bardø og Badø. Indbundet i vakker komponeret Bind, \$1.75. Send Ordres til

C. Lillietun, Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Statistiske. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristnefolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paastrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftsbind og koster porto-frit tilsendt 75 Cents Bestillingen sendes til

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væltfesttiden i Femtiaarene. Skriftsbind 75c.

Har du læst

„Vaagn op“. Af N. Lunde. 94 Sider. Pris 50c.

Livet efter Døden og Gudsriget's Fremtid af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hestet \$1.90

Indbundet \$2.25.

Faaes i Hauges Synod Book Dept.

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Fruxel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Ogenstjerne. Udgivet af C. Jensen. Pris indbundet \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skriftsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste af Slags i det norske Sprøg. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Præs. Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Trykbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lillietun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forjeningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster hestet i godt og stærkt Omflag 35c. Et meget vakker Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Send Ordres til

C. Lillietun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Kjøfiske; Højsfjeld; Nordfjord; Værfosjen; Paa Eft; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder); Gjøterpige; Pige og Gjed; Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Julenæg. Sjømænd ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjørelsen til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjøfen ved Ulsefjord. Svolvær. Buarbræen. Rastvind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandsp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vosoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forræet 50 Cents porto frit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dufin.

Postkort med Zulehissen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dufin. Send Ordres til

C. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, porto frit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

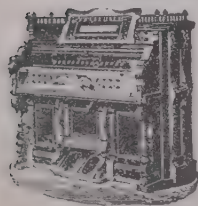
C. L. Lethun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forsyning af de velbekendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Dpgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „stub“ Pen.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Striv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et ubrækket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE

CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Hissen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hissener trykte paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Zulehissen“; „Nytaars-hissen“; „Hissen fra Amerika“; „Venlig Hissen“; „Hissen til Fader“; „Hissen til Moder“; „Hissen til Søster“; „Hissen til Broder“; „Hissen til Onkel“; „Hissen til tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Lykønsning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Bæstehissen“; „Venlig Hissen“; „Lykønsning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. L. Lethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorens sendes til Rev. J. L. Vasselén, Kasson, Minn.

Benge til Synodens kassen (heri indbefattet Skoletaksen, Fondstaksen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Renbahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstak, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Vereasford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L. Lethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

-Indhold. 1. Vender tilbage; 2. Vødt Fisser hele Livet; 3. Kredsmøde; 4. Fra Board of Trustees; 5. Red Wing Seminary; 6. Den lutherske Missionskonference i Minneapolis; 7. Vår vi faa Coeducation ved vor Prestesole? 8. Spørgsmaal og lidt Kritik og Belærelse; 9. Efeser 2, 1-3; 10. Kinamissionen; 11. Fra Dell Rapids; 12. Sviler efter en lang Dag; 13. Rødbendig Oplysning; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjærelser; 16. Røttering.

Smilbrevet

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 21

Lørdag den 19de Mars 1910

42de Aar

Dort store Eksempel.

„Og aarle, da det endnu var ganske mørkt, stod han op og gik ud og gik hen til et øde Sted og bad der.“ Mark. 1, 35.

Hvilken forunderlig Sandhed, hvilken salig Tanke—Jesus her, mens Verden sover. Løpe paa Galilæas Høie staar Verdens Frelser i den tidlige Morgenstund og her. Underlige Tanker maa ha rørt sig i hans Hjerter, mens han der i den stille, herlige Natur søgte Omgang med sin himmelske Far. Bag ham ligger Genesarets Sø med sit klare, kolde Vand, og de mange Fisterbaade langs Stranden. I de mange smaa Byer rundt om Søens Bredder er alting dødt og stille. End ikke i Kapernaum med al dens Handels-travltid Dagen igjennem er der Liv endnu. Kun en ensom Stikkelse vandrer langsomt gennem Gaderne og vender sine Trin mod et øde Sted.

Hvad bragte vel Jesus derud i den tidlige Morgen, hvad bragte ham til at negte sig den tilbørlige Hvile? Han havde Dagen forud arbejdet haardt; han havde haft en af sine travleste Dage med Prediken og Helbredelser; alligevel stod han aarle op og gik ud og bad.

O Sjel, det var din Frelse, som bragte ham derhen; det var dit Vel han søgte.

„Ubegribelige Kjærlighed! hvor kunde du elske mig saa høit, du Guds velsignede, at du negtede dig selv Natens Ro for min Skuld, og bad for mig, mens jeg endnu var mine Synder. Du har taalmodig Bidel-

ser. Foragt og Død for at kjøbe mig fri fra Syndens Slaveri og skaffe mig Afgang til den evige Herlighed hos dig.

Og saa har jeg saa ofte fortørnet dig; jeg stod dig imod saa længe og negtede dig Afgang til mit Hjerter. Du fulgte mig dog og vandt mig og trods min Uhygighed og mine Ufuldkommenheder her du for mig og fremlægger min Sag for din himmelske Fader.”

Sjel, har du lært at be; har du erfaret Virkningen af at gaa til et øde Sted og der udøse dit Hjerter for Gud. Det er herlige Stunder, saaledes i Natens stille Timer, borte fra Verdens Larm og Strid, i Naturrens Ensomhed at tale med den barmhjertige Gud, Ansigt til Ansigt som Ven med Ven.

Kanskje det kostede noget? Ja, det koster altid at overvinde sig selv. Kjødets vil saa gjerne raade, og der maa kæmpes for at overvinde det. Men husk, at uden Kamp vinder du aldrig frem.

Det gjælder om at trænge, ja trænge sig frem, ellers er Himlen forløren.

Du har maaske nogle Kjære, som du gjerne vil se frelste; men endnu gaar de paa Syndens Bei. Du har talt til dem om deres Sjæls Vel, men det hjalp ikke. Du er nær ved at give op. Husk, der var en, som stod tidlig op, gik ud til et øde Sted og bad. Følg du i hans Fodspor. Mens din Ven sover Syndens Søvn, gaa du ud og bed. „Den, som beder, han faar.“ Hold kun ud, om end du er ene; og Duggen væder dine

Fødder: thi ligesaa sikkert, som Solen hin Morgen randt op og kastede sine klare Straaler over den ensomme, bedende Frelser paa Galilæas Bøie, saa skal og Glædens Sol opgaa over dig med Budskab om Seier og en Glædens Dag, om du blir trolig ved i Bøn til det sidste.

„Ar. Ugeb.“

Stem den ud.

Mel: Hvor salig er den lille Flok.
 Forsag den sterke Drik min Ven,
 Og raab det ud høilydt:
 Du kastede har hver Draabe hen,
 Selv den „til Maade“ nydt.
 Bevis for Verden med din Skif
 Man lever uden den Slags Drik,
 At man trods Vanens seige Magt
 Er rask og usorlagt!

Forsag den sterke Drik min Ven,
 Og tro det nu idag:
 Din Drik til Maade er just den
 Som hindrer denne Sag.
 Just du den unge leder her—
 At finde ud—er hans Begjær—
 Men kontrolere kan du ei,
 Paa Maadeholdets Vei.

Men heller la Saloonen gaa
 Med Laddevin og Gin.
 Va ikke sli en „Snare“ staa
 I Vei for Sønnen din.
 I Verden her, saa slet den er—
 Er mer end nok af ondt Begjær
 Om end man ei beruser sig;
 Thi smal er Livets Vei.

Du ønsker Sønnen skal bli stor
 Og ligne paa sin Far;
 Det samme gjør hans kjære Mor,
 At Gutten skal bli Kar!
 Alligevel du „voter“ ind
 En „Snare“ for det unge Sind;
 Men næste Gang, o, stem den ud
 Til Glæde for vor Gud.
 Samarbeidet og to Vers tilspøiet af
 Brecken.

Den hjemmевærende Broder.*

(Indsendt ved P. A.)

Da flere kristelige Blade i den senere Tid har efterlyst „Den hjemmевærende Broder“, saa er det vel i Haab om, at en eller anden, som maatte kjende hans Opholdssted, velvillig vil give Oplysning derom. Først maa jeg bemærke, at den Maade, hvorpaa Efterlyserne beskriver ham, er saa besynderlig, at dersom man under Søgningen skulde følge den, saa vilde man vel blive saa borttumlet, at man tilslut maatte give det op som haabløst, og det er vel; hvad disse forskjellige Blade har eller er nærved at gjøre, eftersom de har grebet til offentlig Efterlysning. Man leder jo længe, sørend man ber hele Verden om Hjælp til at lede.

Hvorledes beskrives han da? Det første Kjendemerke er: „Han skifter Opholdssted“. Eller kanske rettere: „Det siges, at han skifter Opholdssted“. Her maa enten Efterlyserne eller Drengens Fader være feil; thi Faderen siger jo: „Du er altid hos mig“; altså ikke ude og streifer. Hvem skal vi saa tro? Efterlyserne, som siger: „Det siges“ osv., eller Faderen som siger: „Du er osv“? Videre siger Efterlyserne: „Man saa ham en lang Tid kun hos Farisæerne“. Faderen derimod fortæller, at han var „altid hos“ ham. Men kanske Efterlyserne tror, at Farisæerne ogsaa var hjemme hele Tiden.

„Siden“, siger Efterlyserne, „synes man at have seet en Skikkelse af ham ogsaa hos virkelig troende“. Dette var ikke saa værst. Havde Efterlyserne havt mere klartseende Dine, da de var komne ham saa nær, saa havde de faaet se mere end kun en Skikkelse af ham; de havde seet selve Manden; thi han er altid i de troendes Veir. Og om de af Efterlyserne, som virkelig selv er hjemme—er troende, vilde se nøie efter i Speilet, saa vilde de finde et fortreffeligt Billede af ham i deres egen Person.

*) Vi har saadanne flere Indsendelser om den hjemmевærende Broder, men agter ikke at optage alle her i Bladet. Vi forstaar allerede at man ikke nu mere end før blir enige om den Mand (Søn).

Hvor ofte er ikke de fattige Guds Børn udsatte for at knurre? Kiender du dig selv, du som er saa flink til at stange den hjemmевærende Broder, saa vil du kanske erindre, at ogsaa du en eller flere Gange i dit stille Sind ja kanske hvoilgt har knurret, fordi en jævnaldrende eller en yngre af dine Troessøfsten blev gjort mere Væsen af end du selv. Naar der var Vldstevalg i Menigheden, saa var en Majoritet inde for en, som af Aarskud langt bagom dig og som du kanske syntes burde heller været Kirketjener end Vldste. Men han blev Vldste og du Kirketjener. Om de Tanker og Følelser, som da rørte sig i dit Hjerte, havde blevet reduceret til Ord, saa er der Fare for, at du ikke vilde have meget at byrste dig af fremfor din ældre Broder. Eller hvad tror du? Man er saa færdig til at tillægge den hjemmевærende, at han blev vred, fordi den forlorne Søn kom hjem. Men dette er ikke ganske rigtig. Det var Misnøie, fordi der blev saa meget Væsen gjort af den hjemkomne fremfor ham, som bestandig havde været hjemme, som mest bevrerede den hjemmевærende.

Jeg nævnte Vldstevalg. Men naar der skal være Valg paa Samfundsformand, Redaktør for Bladet osv., den, som da kunde fikke ind i de skjulte Braaer, skulde saa se et Utal af saadanne, som tænkte: skulde det ikke seet bedre ud, om de havde sat mig paa den Stof, eller, iallefald en ældre, mere erfarende Mand? Tænk, om de kristne, de sande troende, skjønt svage Guds Børn, fik sine Dine mere opladte for det de er besvængte med, saa vilde de vist ikke være saa ubarmhjertige i sine Domme overfor den hjemmевærende Broder. Han havde sine Feil, det vil ingen nægte; men om mange af dem, der har skaaet Kemme af hans Ryg og paa mange Maader skubbet og latterliggjort ham, fik paa Dommens Dag høre af Faderen: „Min Søn; du er altid hos mig, og alt det, som mit er, er dit“, vilde de bli hjertelig glade. Mit Raad er: Søg at opmuntre og bistaa de hjemmевærende, og lad der blive mere Efterhøining efter de forlorne. Aarsagen, hvorfor man har tabt den hjemmевærende af Sigte tror jeg er, enten fordi

man ikke selv er hjemme, eller om man er hjemme, har saa altfor liden Omgang med Faderen; thi det sidste, vi hørte om den hjemmевærende, var han i Samtale med Faderen. Mærkeligt, at de, som finder sig Fornøielse i at hudflette den hjemmевærende Broder, har saa lidet Brug for Luk. 15, 31. Skal undres, om der ikke er mange egenretsfærdige Farisæere, som har ærgret sig over, at Faderen talte saa kjerligt og faderligt til sin hjemmевærende Søn, og som, om de havde faaet skrevet Bibelen, i det mindste havde anseet Luk. 15, 31 som overflødigt og upasseligt.

Hermed faar jeg slutte. Vil tegne mig: En som ikke anser sig for at staa høiere end „Den hjemmевærende Broder“.

De glæder sig.

Fader os æde og være glade! Thi denne min Søn var død og er bleven levende igjen og var fortabt og er funden. Og de begyndte at være glade. Luk. 15, 23—24. Som vore Læsere vil se er der flere som ønsker at bringe det glade Budskab ud blandt Vennerne om Herrens Gjerning til Synders Frelse i Central Iowa. Vennerne som deltog i Møderne dernede er lig Filip og vil sige som han: „Kom og se“.

Og da der ikke gives noget glædeligere Budskab end det, at Herrens Gjerning lykkes, saa lader vi de forskjellige Indsendelser om Guds Riges Kamp og Seier optage i Bladet selv om der skulde forekomme en og anden Gjentagelse. Det var ikke bare en Evangelist som skrev om Frelseren og hans store Gjerninger i gamle Dage heller men fire. Altsaa raab ud, lyng det ud, Venner, at Gud er god. Ti aldrig stille. Tal med Herren om hans Riges Komme blandt alle Folk og tal og skriv om Guds Kjerlighed aabenbaret i Kristus Jesus. Kom ihu, at vi skal være B i d n e r og vi har afslagt det høitidelige Løfte at være tro. Vi skal ikke sætte Lysket under Bordet men paa Lysstagen, saa det kan skinne for alle dem, som er i Huset. Vi skal være Jordens Salt. Lad os se til at vi ikke udbandes og mister vor Kraft. Alt saa glæder eder med de glade over at der her og der vindes Seier for Guds Rige.

Lidt til om Gjenfødselen.

Paa en af mine Reiser i vort Samsund kom jeg til at finde et Nummer af „Budbæreren“ paa Bordet i et Farmerhus. Det var No. 7, 12te Februar 1910. Ved første Ojekast ser jeg til Overkuffet „Gjenfødselen“. Tænkte da, jeg maa læse dette og se, hvad her siges om denne Guds Gjerning. Læste da Stykket med Eftertanke saa godt jeg kunde; var ogsaa fornøiet med hvad der var sagt saalangt som Broderens Tanke strakte i de Udtryk som var nedskrevet. Jeg kom alligevel paa den Tanke, at noget mere burde være sagt om dette saa overmaade vigtige Punkt i vor Saliggjøreleslære. Naar jeg kom til Enden af Stykket, saa finder jeg, at det lægger Gjenfødselen helt og holdent under Vanddaaben og siger ikke et Ord om Gjenfødselen for den ældres Bedkommende; kom da til at tænke paa de mange tusinder der er døbte som Børn og ved dette Naademiddel indlemmet i Menigheden, som saadan bærer Navnet efter sin Mester. kaldes kristne, som ogsaa bliver undervist om Frelsens Vej i sin Opvækst samt ogsaa bliver konfirmeret. Denne Skare som hvad de fleste angaar ingenlunde paa nogen Maade giver tilkjende i sit Liv og sit Væsen, at de har nogen Gjenfødselsens Naadegaver i sin Sjæl og Hjerte, som lever et sorgløst Liv, uden nogen Omgang med Gud i Bøn og Ordets Betragtning, hvis Hjerte er Samvirkningsstedet for alle Slags verdslige Ønsker og Begjeringer og bevæger sig i denne Atmosfære uden nogen Tanke paa sin uopdelige Sjæl; thi Verden og de Ting som er i den i Verden er deres Skat og der vil og deres Hjerte være. (Her figter jeg ikke til Forbrydere og den borgerlige Lovs Overtredere) nei det er Riksfolk som kan være noksaa bra hvad det borgerlige Samsundsliv angaar. Nu i disse Betragtninger synes jeg det burde gøres mere klart og bestemt, ja saavidt muligt begribeligt for saadanne, at de maa fødes paany alligevel om de er døbte. Ved nok at Pagten paa Guds Side staar fast, men hvad hjælper det naar Gjenfødselsens Naadegave som er den nye Natur er borte, er død.

Burde det ikke da vidnes med klare og

tydelige Ord som der staar i Salmen 647 i Landstads. Du fødes maa paany, om du vil se Guds Rige. Den Tale synes haard og høi og mørk, tilføj; thi din Fornuft er blind, Og Viljen altfor svag, Og hele Verket er Guds Aands og Naades Sag. I det gamle Testaments Tid da Pagtesfolkets Børn blev indlemmede i Menigheden ved Omstjærrelsens Tegn finder vi, at det ikke hjalp dem, hvis Hjertets Omstjærrelse manglede. Dette stadfæstes i bte Mos. 10, 16 naar han siger: Saa omstjærer eders Hjertes Forhud og forherder ikke mere eders Nakke. Videre siger Moses i det 30, 6: Og Herren din Gud skal omstjære dit Hjerte og din Afkoms Hjerte saa du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og af hele din Sjæl for at du maa leve. Saaledes finder vi, naar Hjertes Omstjærrelse mangler saa bærer det afsted med Hjertets Hengivelse til det som var og er omkring Menneket, som tiltaler det kjædelige Sind. Det kunde være meget at sige herom, men jeg skal ikke forsøge at gaa i det vide og brede, thi det er noget især som jeg vilde have sagt idet jeg kom paa den Tanke, at jeg skulde skrive. Jeg synes at Gjenfødselen for den frastødne er alt for dunkelt og ubestemt fremholdt, under saa forskjellige Navne og med saa fordunklede Udtryk, at Menneket som helst vil bedrage sig selv finder Udvei til at gemme sig i den falske Trøst, at det er døbt med den kristelige Daab, og haaber derfor at det skal komme i Himlen, naar det dør. Mange har det jo ret paa Papiret men slet ikke i den offentlige Forholdelse. Somme kalder det Forbedring, andre kalder det Omvendelse, hvilket er noksaa ret; dog kan ogsaa dette tydes og vrides paa mange Maader. Men at fastslaa i Medhold af Skriften, du fødes maa paany, vil altid komme noget tilføjet; det var Kræftsåret i Statskirken. Det er kommet derhen formodet det tvetydige Standpunkt, som den offentlige Forholdelse har taget ligeoverfor dette Punkt. Man er ikke overbevist om, og tror ikke, at denne nye Fødsel er nødvendig, men lader sig nøie med en Forbedring der ikke gaar længere end til det ydre. Og saa synker den store Skare ned i Selvbedrag og det bedste Udbytte bli-

ver en Skare Farisæere og en Del hynker tilbage i Lastens Trældom. Jeg ønsker derfor at paapege denne Skade som mere og mindre findes iblandt Kirkefolket baade hos læg og lærde. Dette nemlig at ikke Basunen giver en tydelig Lyd, saa de uigienfødtes Samvittighed maatte vaagne. Den Sjæl som er født paany har en særlig Naadegave som ikke de andre har, og det er: den elsker sin Jesus og elsker hans smaa, den hader Synden, ikke bare hos andre, men mest hos sig selv, den frygter altid for eget Bedrag, og som den der er født til at være Borger i Guds Rige er han en fremmed paa denne Jord; bevæger sig inden Gudsrigets Grændser saasom Guds Riges Tilstand er paa denne Jord (stridende) speidende hjemover. Under alt dette korsfæster han sin hadefulde Natur og beder om Naade og Frelse for sin Fiende. Disse Frugter med mange andre vokser ikke i de uigienfødtes Hjerte. Det er ulukkende den Helligaands Gjæring og bliver alene den gienfødte tildeel. O hvor lidet der findes af dette i vore Dage. Maatte Herren forunde os et Naadebesøg endnu engang, saa mange ulukkelige der har søgt Tilfredsstillelse i Verdens sønderbrudte Brønde kunde komme tilbage til Faderhuset og saa Naade.

Ole Hystad.

Er færdig til at stemme.

Der har været skrevet en hel Del i „Budbæreren“ om Coeducation som Skoleplan ved Red Wing Seminary.

Jeg har søgt at følge med og overveie hvad man har at sige baade for og mod, saa godt jeg har formaaet; thi alle Spørgsmaal som angaar vort Samfund og Skoler interesserer mig.

Jeg har imidlertid hele Tiden været af den Mening at det vilde være mindre heldig at antage en saadan Skoleplan for Red Wing Sem., kanske helst fordi Prof. Løhre er af denne Mening. Dog ogsaa fordi jeg fulgte med i den vældige Diskussion om samme Spørgsmaal for St. Olaf Colleges Bedkommende for flere Aar siden i „Luthera-

neren“. Jeg har saaledes haft en Overbevisning, om end det kunde kaldt lidt vanskelig at gi Grunde for den. Nu er jeg imidlertid ikke alene overbevist; men jeg har Grunde for samme

Nærsmødet for 1909 nedsatte en Komite til at forberede Spørgsmaalet om Coeducation. Rapport fra denne Komite fik vi nu i No. 7 af „Budbæreren“. Der kan ikke være Tvil om, at denne Komite giver det bedste som kan præsteres baade for og mod. I samme No. 7 faar vi et Tillæg af Prof. Løhre og en 14 Spalter lang Artikel af Past. Bruce. Ved nu at læse disse Dokumenter blir jeg for min Del fuldt overbevist om, hvordan jeg maa stemme i dette Spørgsmaal, og denne min Overbevisning hviler ikke blot paa „Klippefast Jord“, som Pastor Bruce vilde være fornøiet med, men den gaar lige ned paa Klippen.

Hvad som er den rette Definition af Begrebet Coeducation er jeg nu ikke sikker paa. Siden Nærsmødet ifjor og til No. 7 af „Budb.“ kom trode jeg, at jeg vidste det, fordi Prof. Løhre sagde det i sit Foredrag. Men nu siger Past. B. at denne Definition er udholdbar, men siger os ikke hvad den rette Definition er. Heraf drager jeg den Slutning at det som har faaet Navnet „Coeducation“ er noget mhist, svævende, som ikke de lærde Skolemænd kun definere. Saa mine Grunde, hvorfor jeg maa stemme mod Coeducation som Skoleplan ved Red Wing Seminary er:

1. Coeducation er et Mysterium, ingen ved egentlig hvad det er.

2. Coeducation er endnu nærmest et Eksperiment, siger Past. Bruce, og da saar oera som har Udkomne dertil drive paa og eksperimentere saalænge. Hauge's Synode trænger mange Prestes og vi maa ikke bove os ind i noget som endnu befinder sig paa Eksperimentets Omraade.

3. Coeducation er en Følge af den mægtige Bevægelse som gaar under Betegnelsen: „Kvindens Emancipation“. Prof. Løhre siger at Coeducation er Ariag, Past. B. siger den er en Frugt eller Følge af denne Bevægelse. Nu hvilket er det rette ved jeg ikke,

alt jeg kan faa ud af det er, at enten er Coeducation Moder til Kvindens Emancipation eller faa er den Datter af denne; altsaa de to staar i det nærmeste Slægtskabsforhold. Vi vil ikke have nogen af dem.

4. Ved en Skole med Coeducation som Skoleplan taales intet Formynderskab. Eleverne maa der faa føle sig fri fra alt Opsyn fra Skolens Bestyrer, de maa faa opføre sig frit i Overensstemmelse med sin egen Ansvarfølelse. Derjom Bestyreren blander sig ind for at gennemføre nogen Regler for Disciplinen falder straks Coeducation som Skoleplan sønder og sammen. Altsaa, om vi næste Sommer antager Coeducation som Skoleplan ved Red Wing Sem. faa maa alle Skolens Regler om Orden forkastes. Ja dette ser fælt ud. Læs over hvad Past. W. skriver herom paa Side 156 i „Budd“. No. 7.

Saa kun dette tilslut. Her er en Gaade. Vi hør faa Coeducation ved Hauges Synodes Presteskole. Hvorfor? Jo fordi denne Skoleplan benyttes ved saa mange Universiteter i England, Skotland, Irland, Frankrige, Tyskland, New York, Ohio osv. og fordi man har begyndt at tænke paa det ogsaa i Norge.

Det som altsaa blir en Gaade for mig er hvorfor Red Wing Sem. skal ordnes efter Universiteterne og Statskolernes Mønster, hvorfor ikke Kirkeskolerne i Norge og Presteseminarierne i den norske Synode, den Forenede Kirke og Friskirken.

D. T. B o r g e n.

Hvorledes Boernes Prebent, Paul Krüger, blev en varm Missionsven. En Kaffer, som tjenet hos ham, laa for Døden. Krüger spurgte ham: „Ved du ogsaa, hvor du gaar hen, naar du dør?“ Da svarede hin: „Nei“, „du har jo aldrig sagt mig noget derom; kommer jeg paa et slemt Sted, vil jeg anklage dig, fordi du intet har sagt mig“. Disse Ord lagde sig saa tungt paa Krügers Samvittighed, at han fra den Dag af efter Gode har støttet Missionsærerne i deres Virksomhed.

Nogle faa Ord om Ægteskab og Skilsmisse.

Disse Linjer bør ikke ansees som noget Forsvar for Pastor Oppedals Artikel i „Budbæreren“ for 27de Nov. '09. Nævnte Artikel forsvare og forklarer sig selv, da den hviler paa fast bibelsk Grund. Og kristne Kvinder saaoel som Mænd gjør vel, om vi forholder os i Overensstemmelse dermed. Heller ikke vilde jeg have det anseet som Svar til Artikelen fra „en Kvinde“ i „Budbæreren“ for 5te Mars '10; thi den hviler paa saa svage Fødder at den ramler af sig selv. Men jeg vilde gjerne give „Budbæreren“ Læsere at forstaa, at ikke alle Kvinder er saa overfladiske i sine Begreber og Opfattelse af Guds Ord og Naturens Love, baade hvad Mand og Kvinde betræffer, som hin „En Kvinde“ Artikel lægger for Dagen. Der er dem som har grundigere Kjendskab, baade til Guds Ord og Naturens Orden; skulde der ikke det være, saa var det ilde fat med vore Kvinder. Kristne Folk faar rette sig efter Guds Ord; de andre rette sig efter, hvad de kan.

Gud dannede ikke Kvinden af Mandens Bænde; thi han vilde ikke at hun skulde sidde paa hans Hoved og herke over ham. Ikke heller dannede han hende af hans Fødder; thi han vilde heller ikke, at hun skulde være hans Skovist, og at han skulde trampe paa hende. Men han dannede hende af hans Ribben; thi han vilde at hun skulde staa ved hans Side. De to skulde være et Kjød. Og derjom Mand og Kvinde vilde tage, hvad Gud har sagt i sit Ord til begge, til Regel og Rettefærdighed for sit Samliv, saa er der Udset til gienfældig Lykke og Hygge og Forættelse om Guds rige Betsignelse.

Følger Manden Guds Ord: „I Mænd elsker eders Hustruer og værer ikke bitre mod dem“, saa vil det ikke falde en Hustru vanskeligt at iagttage Lydighedsbudet. Og derjom en Hustru vil følge Guds Ord i, hvad der hviler paa hende, saa vil hun som Regel, i en kristelig Ægteskælle, finde en tjerlig og trofast Støtte igjennem Livet. Da vil Ægteskabsbaandet blive fastere for hver Dag som gaar, og disse sørgelige og ukristelige Skilsmisseaffærer blive en Sjælsnød blandt kristne Folk. Mrs. Jennie Olson.

Missionsmøde i Tvillingbyerne.

(Ved N. N. N.)

Det var et godt Møde, som „Den lutheriske Missionskonferens“ holdt i Minneapolis og St. Paul den 27de og 28de Feb. Det var et Møde med vakre Løfter for Missionen og den lutheriske Kirke i Nordvesten.

„Den lutheriske Missionskonferens“ har til Opgave at give Missionsvenner inden de lutheriske Samsund Anledning til at holde Stevnemøde til fælles Oplysning og Opmuntring i Missionsfagen. Denne Anledning har Folk i 10—12 forskellige Samsund benyttet sig af.

Søndag Eftermiddag holdtes Massemøde i Bethlehemskirken, Past. N. B. Tvedts Kald, i Minneapolis. Kirken blev snart fuldpakket af Prestier, Professore, Missionærer og Lægsfolk fra forskellige Samsund. Da den store Forsamling stemte i „Vor Gud han er saa fast en Borg“, glemte man Ordet „forskjellige.“ Vi var samlet som Børn af en fælles Fader om en fælles stor Sag, som vor og vore Fædres Gud havde anbetroet os.

Efter Andagt ved Stedets Prest og korte Taler ved Mr. S. H. Holstad og Mr. N. N. Rønning, Konferensens Formand og Generalsekretær, og en for Anledningen passende Tale af Gov. A. D. Cberhart, holdt Prof. C. D. Solberg en varm og vækkende Missionsprediken om Kristus som Verdens Lys. Kun en udaf hver tre af Mennekenes Børn havde endnu hørt om dette eneste sande Lys.

Pastor Peter Petersen, en af de ledende Prestier i den svenske Augustana Synode, pegte paa, hvor meget der var den lutheriske Kirke anbetroet og dens store Ansvar ligeoverfor Hedningerne. Missionær S. N. Rønning talte om Evangeliets herlige Fremgang i Kina. Han benyttede Anledningen til at fortælle, at paa Missionsmarken stod Lutheranerne sammen. Et Møde som dette var et af de største Dieblkke i hans Liv.

Søndag Aften Møde i „Messiah Church“ for Studenter. Prof. Eojen leverte en statistisk Oversigt over Missionsarbeidet fra Begyndelsen til nu. Man fik Indblik i det store Arbeide som drives i vor Tid, samt

hvor uhyre meget der er at gjøre. Kort, men greit, viste Student Martin Hegland hvorledes Dørene var aabne i alle Lande. Han førte os fra den ene Verdensdel til den anden og sluttede med at udbryde at Raabet kommer fra alle Kanter: „Kom over og hjælp os!“ Prof. Frank Nelson rettede en gribende Opfordring til Studenterne at ofre sig for Missionsens hellige Sag.

Mandags Formiddag holdtes Bønne-møde ledet af Rev. M. Norstad. Derefter et kort Forretningsmøde. Saa indledede Rev. G. H. Trabert Emnet: „Hvorledes kan der vækkes større Missionsinteresse?“ Der trængtes Oplysning. Uvidenheden endog blandt Menighedsfolk angaaende Missionen var forbausende stor. Kristi sidste Befaling og vort Ansvar maatte sent og tidlig lægges paa Hjerte. Skilbringen af den timelige Nød blandt Hedningerne vil vække mange. Nu fulgte den ene korte Tale efter den anden. Følgende tog Del: Rev. E. D. Stone, Mr. J. Jacobson, Prof. J. D. Eojen, Rev. Seahore, Prof. J. H. Blegen, Missionær Kilen, Missionær D. Nelson, Missionær E. Bøen, Prof. Frank Nelson. Her er Plads for kun nogle faa af de ledende Tanker: Den største Hindring er man synes her er saa meget at gjøre herhjemme. Hvad vilde Verden have været idag om Apostlerne havde arbeidet kun i Palestina? Erfaringen har vist, at Arbeidet for Hedningemissionen førte Betsignelse med sig for Arbeidet i Kristenheden. Der maa spredes mere Missionsliteratur. Konferensen bør anse det som en af sine Opgaver at anbefale og sprede saadan Literatur. Ved flere Skoler var der vaakt stor Interesse ved at staae Studenterne Missionslæsning. Presterne maa gaa foran. Paa fine Steder var Presterne bange for Missionsmøder. Et feilagtigt Syn, thi det havde vist sig, at forøget Sans for Hedningemissionen var en Hjælp og ikke Hindring for Arbeidet her. Missionærerne kunde berette, at Mændene i Menighederne begyndte at vaagne op og gav nu 5, 10, ja 100 Dollars, hvor de før gav intet eller kun nogle faa Cents.

Paa Eftermiddag indledede Past. E. A. Sultkrans Emnet: „Hvorledes kan der sam-

les flere Penge for Missionen?" Først maatte Interessen vækkes. Presterne maa oplæres til dette. Missionærerne maa lære dem. Ved at skildre den aandelige og time- lige Nød og Evangeliets herlige Frugter blandt Hedningerne vilde Presternes Syn udvides og det vilde give dem Styrke i Ar- beidet hjemme. Vi Lutheranere har stort Ansvar. Vor rene Lære burde ikke virke søvndyssende. Netop fordi vi har ren Lære burde vi være foran. Naar Interessen er væk, kommer Midlerne. Den bedste Maade at give paa er at give bent frem, uden Kon- certer og Madfester, give efter Evne og ugent- lig som Herren selv har sagt. Vi Scandina- vere har Midler nok. Agenter sælger bort Folk alle Slags værdiløse Aktier. Gud trænger Pengene.

I Samtalen deltog Rev. N. B. Thvedt, Mr. N. N. Rønning, Mr. J. B. Anderson, Mr. S. H. Holstad, Rev. L. Deck, Prof. W. Schmidt af Ohio Synoden, Rev. J. Strand og Missionær H. N. Rønning. To ledende Tanker lagdes Vægt paa: Man bør sætte som Maal, at alle Menigheder giver og at alle i Menigheden giver systematisk, regelmæssigt. Flere var inde for det ugent- lige System, men da det er lidt nyt og paa sine Steder vilde være uhændigt, saa saa Bidrag saa regelmæssigt som muligt. Man burde komme saalangt, at Midler til Hed- ningemissionen kunde samles uden at man behøvede at budsende en syg, udarbejdet Missionær. Andre, særlig Prof. Schmidt, talte om hvormeget der ofte indkom ved aar- lige Missionsfester. Alle var enige i, at det først gjaldt at vække Interesse. Men hvor den er væk, kommer det meget an paa Maaden. Naar den Helligaand kommer ind i Hjertet, naar der blir Vækkelse i Menighe- derne, naar der blir Fid i de kristne, naar Folket herhjemme lig Missionærerne paa Missionsmarken arbejder for Missionen paa sine Kæde, da—saa lød Bidnesbyrden af Mis- sionærerne Nelson, Kilen, Bøen og Røn- ning—da vilde Midlerne komme frem.

Til Slutning holdtes et kort Forret- ningsmøde. Generalsekretæren blev opfor- dret til at ofre saa megen Tid som muligt til

at fortsætte Organisationsarbejdet. En Aar- bog indeholdende nogle af Talerne ved Mø- det anbefalede udgivelse.

Mandags Aften holdtes et Møde i St. Paul, hvor Pastorerne E. D. Stone og L. F. Gruber samt Missionær R. Stokke og Prof. W. Schmidt talte. Man besluttede at „række Lutheranerne i Minneapolis Bro- derhaanden og tage Del i Konferensen.“

Lidt om Vækkelse.

Jeg ser ofte fremholdt i „Buddæreren“ Bøn og Ønsker om Vækkelse, og der hø- res om Vækkelse her og der. Men hvor- dan gaar det med de vækte, bliver disse Sjæle taget tilbørligt Hensyn til af de troende i Rabolaget. Bliver Vækkelsen Gjenstand for Tilsyn, saa den gaar over fra Vækkelse til et mer og mer bevist Liv i Gud? Mere og mere beskæftet paa Klippen Kristus? Bliver disse nyvakte ledet lidt og ofte til den levende Kirke, saa de ikke forgaar af Tørst? Dette er Spørgsmaal som er ligesaa nødven- dige at have for Die og være forberedt paa. Det er godt at saa Vækkelse, men det er sør- geligt at se og høre, at Vækkelsen var bare et flygtigt Rus som efter nogen Tid lod høre fra sig paa den Maade. „Nei for et par Aar siden var det godt her da, da havde vi Væk- kelse, da bad den og den til Gud, men det var den gode Lægmanden som var blandt os en Tid, bare han havde været her saa skulde I seet andre Resultater i Menigheden“. Saa- danne Talemaader er jeg sikker paa I har hørt udtalt maaske flere Gange.

Nu vil ikke jeg nedskrive, hvad der var Aarsag til, at den og den Vækkelse tørkede bort, men jeg vil minde eder tiere troende om, at naar I beder Gud om Vækkelse iblandt eder, saa bed ogsaa Gud om Naade og Visdom til at lede den saa de nyvakte faar god Anledning til at styrkes og beskæftes saa han eller hun paa Veien har Kraft til at møde Satans fædige Ansløb.

Hilsen fra Johannes Grotte,
Blabon, N. D.

Tanker knyttet til Herrens Ord.

Himmelens Kræfter støtter dem, der tro-
ligt kæmper for Herrens Sag, som gjør hans
Vilje og følger Jesus efter. Og de mest tro-
faste vil Herren ophøje paa sin Dag, og sætte
dem paa Troner ved sin høire Haand, hvor
de skal staa som Viller i hans Tempel til evi-
ge Tider. Hvorfor? fordi de har tjent ham
fra Morgen til Aftentide. Saa skal og deres
Arbejde være at tjene ham, som sidder paa
Tronen Nat og Dag i al Evighed. Hvor-
mange af os kjere Venner, som har det livgi-
vende Ord boende iblandt os, og dertil og
med hans hellige Tempel, hvor vi kan samles
foran hans hellige Afsyn, et Sted til Bede-
kvælgelse for vore udbødelige Sjæle. Hvor-
mange siger jeg skal faa Del i Livets Opstan-
delse og finde Stadens Port aaben, og træde
over Tærskelen i de evige Himle og skue alle
dem, som samlet om Tronen love Gud og
sige: Saliggjørelsen tilhører vor Gud! ham
som sidder paa Tronen og Lammet. Paa den
Dag skal den Tunge, hvis Vaand har været
knyttet og hvis Mund har været lukket for
Sang aabnes, og Sangens Toner strømmer
fræm og der skal ikke være Ende paa dens
Jubel. Skal du være med kjere Ven paa
denne Høitidsdag? eller nøies du med din
Del iblandt dem, som faar et Glimt ind, lig
den rige Mand fik se den fattige Lazarus i
Salighedens Arme hos Gud, og siden være
der hvor Ormen aldrig dør og Jlden aldrig
udslukkes. Hvordan denne Sag staar, er os
aabenbaret af Gud ved den Helligaand. Og
er det ikke klart her i Tiden, vil det sikkerlig
aabenbares paa hin Dag at Herren er en
Vældes Gud, og at uden Retfærdighed kan
ingen bestaa, naar Basunens Toner lyder og
Herrens brændende Brede Dag er kommet.
Naar alle Himnelens Indvaanere bøier Knæ
for ham som sidder paa den høieste Trone.
Da skal den himmelske Saligheds Visshed og
Guds Krafts Storhed bekræftes af al Skab-
ning, baade levende og døde, i Himlen og paa
Jorden og under Jorden. Paa sin Knæ skal
de maatte erkjende, at han er en Herre til Fa-
derens Ære.

Samler eders ikke Skatte som Møl og

Rust fordærve; men samler eders Skatte i
Himlen; thi hvor eders Skat er vil og eders
Hjerte være. Denne Skat findes i Bibelen;
salig er den, som har sin Lyft til Herrens Lov
og grunder paa hans Ord Dag og Nat, da
vil den Helligaand lede vore Sindes Tanker
efter sit Ord og sit Velbehag, og vores Hjer-
ters Længsel bliver at skue op til ham, det
slagtede Guds Lam. Er han bleven vor
Goel, vor Sjæls Attraa, da ved vi med rette
at han er vor Tjeneste, al Pris og Ære værd.
Lader os da Broder og Søster vandre Haand
i Haand, sluttede om Kristi Kors, ikke agten-
de paa Tjenesten, men seende hen til Beløn-
ningen, ikke for time:ig Bindings Skuld men
for Sjeles Frelse til Guds Ære og Kristi For-
tjeneste. Skal vi engang faa gribe Retfærdig-
heden eftersom vi er grebne af Kristus og favne
og eie den gjælder det om, at vi ved den Hellig-
aand faar vore Dine aabne, bede ham at bort-
tage de Skjul, som hindre vort Syn, og tillige
afklæde os de Pjalter, hvormed vi af Synden
er bedækkede, saa vi kan faa se Guds Stor-
hed og Herlighed og igjennem ham se, at vi
er elendige og jammerlig fattige, blinde og
nøgne. Har du kjere Ven nogentid seet dig
selv nogen foran Guds Ansigt? eller har du
hidtil forsøgt lig Adam at skjule din Nøgen-
hed? Skam bag Syndens løvrige Træer.
Jeg raader dig til, at du kommer til mig si-
ger Herren, og kjøber af mig Guld, lutret i
Jlden, at du kan vorde rig og hvide Klæder
at iføre dig. Thi denne vor Kjortel bliver ei
hvid, før den tvættes i Lammets Blod, og er
den eneste Klædning, hvormed vi kan faa
Afgang til Lammets Bryllups Nadvere.
Og denne samme Kjortel er det, den fattige
Synder kan faa iføre sig og dække sin Nø-
genheds Skam med. Har du denne Klæd-
ning kjere Ven? bærer du Kristi Retfærdig-
heds Kjortel; hvis ikke maa du gaa til ham,
som har en saadan Klædning og faa for dig.
Han vil give dig en saadan, saafremt du vil
tro og annamme den. Se jeg staar for Dø-
ren og banker. Idag naar I høre hans
Røst, da forhærdet ikke eders Hjerter. Je-
sus siger: Se jeg udbreder mine Hænder
den ganste Dag til et gjenstridigt Folk. Mon
Herren ikke ofte maa sige det samme i vore

Dage, naar han stuer ned paa Zions, Jerusalems Mure og ser den aandelige Lunkenhed iblandt os. Bliver vaagne og styrk det øvrige som vil dø! thi jeg har ikke fundet dine Gjerninger fuldkomne. Jeg ved dine Gjerninger at du er hverken kold eller varm, gid du var kold eller varm! Men for din Lunkenheds Skyld vil jeg udspj dig af min Mund. Hvem jeg elsker, den revser jeg, vær derfor nidkjær og omvend dig. Den som seirer, ham vil jeg give at sidde paa min Trone, ligesom jeg har seiret, og sidder med min Fader paa hans Trone. Vær tro indtil Døden saa vil jeg give dig Livsens Krone. Ab. 3.

H. S. A l b u e.

Biskop Bang om Prestenøden i Finmarken.

Biskop Bang har til en Medarbejder i „Aftenposten“ udtalt sig om den før flere Gange omtalte herskende Prestenød i Finmarken. Han udtaler blandt andet:

Den egentlige Aarsag er den, at vi for Tiden har for faa Teologer. Det er jo ikke bare i Finmarken, men ogsaa her sydpaa, at geistlige Embeder staar ledige, fordi ingen Ansøgere melder sig. Og saalænge de unge Teologer kan komme i Arbejde i den sydlige Del af Landet, er det jo forklarligt, at de ikke søger sig til Finmarkens affidesliggende og haarde Embeder. Det er forresten ikke første Gang, der er Prestenød i Finmarken. En Tid efter Adskillelsen fra Danmark—vistnok omkring 1820—stod der en Række Embeder ledige i Aarevis. Der var Sognekalb, som stod ubesatte op til 10 Aar. Man hjalp sig da, saa godt man kunde. Naar Finnerne vilde gifte sig, pleiede Brud og Brudgom at indfinde sig hos Handelsmanden, hvor de da deklarerede, at de agtede at være Mand og Kone. Og dermed ansaaes Egtteskabet stiftet. Man kaldte det „Folketjælske“. Naar der da omsider kom Prest til Menigheden, blev disse Egtepar senere kirkeviet. Børnene blev alle hjemmedøbte. Men efterhaanden uddannedes der et tilstrækkeligt Antal Prester ved det norske Universitet, saa alle

Kald kunde besættes. Det var i de Tider intet Særlyd, at teologiske Kandidater gik alle fra Eksamenbordet til de bedste Embeder i Finmarken.

Paa Spørgsmaalet om hvad han ansaa som Grund til at der var saa faa Teologer, udtalte han, at han havde sin Mening derom, men vilde indtil videre beholde den for sig selv. Videre udtalte han, at skulde Prestenøden antage en langvarig Karakter, maa der træffes ekstraordinære Foranstaltninger. For ham fremstillede det sig som den naturlige Udvei, at der til Prester i Finmarken udnævnes modne Lægsmænd, som dertil maatte være villige. Af saadanne findes der i Norge mange, der er varmheartede kristne og dygtige Predikanter—Folk, som med Tryghed kunde overlades Sjelesorgen i Menighederne.

I Amerika har jo Menighederne i stor Udstrækning skaffet sig Prester ved at uddanne dertil stiftede Lægsmænd fra Norge. Og saa herhjemme maatte det kanske ordnes saaledes, at de underkastedes en Prøve, inden de udnævntes til Embedsmænd. En saadan Ordning finder jeg meget rimelig.

Den daarlige Støttestav.

Ved Bredden af den skønne Rhinflod, saaledes fortæller en gammel Legende, boede i ældgamle Dage en gudfrygtig Jomfru ved Navn Riha. I hendes Hjerte brændte den samme Længsel, som David udtaler i sin 27de Salme: „En Ting har jeg begjæret af Herren, det tragter jeg efter, at jeg maa bo i Herrens Hus alle mit Livs Dage for at skue Herrens Vistighed og grunde i hans Tempel“. Men det Herrens Hus, i hvilket hun længtede efter at tilbede, nemlig St. Castors Kirke, stod over paa Rhinens modsatte Bred, just paa det Hjørne, som dannes der, hvor Moselfloden ved Byen Coblenz flyder ud i Rhinen. Og over Floden førte ingen Bro, ad hvilken Pigen kunde haveilet over til den anden Side, naar det derover fra Kirketaarnet ringede til Gudstjeneste og Bøn. Hvor-

ledes skulde hun faa komme derover? Jo, tænker hun, han, som forðum lod St. Peter vandre sig imøde paa den galilæiske Sjø, kan vel ogsaa lade en liden Pige komme tørskoet til sig tværs over den brede Rhin. Og se, i denne faste Tro løber hun ned til Floden og sætter Fødderne, ikke i Vandet, men paa Vandet, og Vandet bliver hende en Bro, der bærer hende over til Andagt i Guds Hus og derefter tilbage til hendes lille Kammer. Og hver Gang nu Klokkerne ringer derover i St. Castors Taarn, saa kan hun ikke holde ud at blive siddende i sit Indelukke. Hun maa over til den anden Side, og hun kan komme derover; thi stadig foretager hun sin Vandring i Tro paa ham, der lod St. Peter vandre over Sjøen.

Da træffer der en Dag et vældigt Uveir op, og der reiser sig en saa voldsom Storm, at Bølgerne puffes til Skum og sprøjter høit i Beiret. Og hør! Just som Uveiret raser allerværst, da lyder Klokkelangen fra St. Castors Taarn gennem Stormens Hyl over til hende. Skal hun ogsaa idag vandre sin Vej over de Bølger, som hun nu allerede mere end hundrede Gange har traadt paa? Ja, ogsaa idag! Hun begiver sig paa Vej. Men paa Veien til Floden falder hendes Die paa en gammel Støttestav. „Den skal du tage med idag, saa gaar du dog sikrere“, tænker hun. Derpaa fortsætter hun sin Gang ned til Floden og sætter ogsaa idag Fødderne, ikke ned i Bølgerne, men ovenpaa Bølgerne, og samtidig fører hun Stokken noksaa pent og glæder sig over, at den støtter hende saa fortrinlig. Da, som hun netop er midt ude paa Floden og netop rigtig har trøstet sig ved sin Stav, da begynder hun pludselig at synke.

Men idet hun saaledes synker og begynder at kæmpe med Bølgerne, da kommer hun til at tænke paa den synkende Peter og den bebreidende Frelser, der raabte til ham. „O du lidet troende, hvorfor tviler ogsaa du?“ Og se, i samme Dieblkk, som hun er ved at synke helt under Vandet, slinger hun den gamle Stav fra sig, langt henover de skummende Bølger, og straks bærer Bølgerne hende igjen, ufsadt vandrer hun henover de

oprørte Bænder og kan saa Dieblkke derefter holde sin jebvanlige Andagt i Guds Hus.

Dette er kun en Legende, kjære Læser, men hvilken dyb, lærerig Sandhed ligger der dog ikke i den! Du kan bruge den, naar stundom allehaande saakaldte Forhindringer velter sig som en Rhinflod ind imellem dig og det kjære Hus og ikke vil lade dig komme over. Tro kun fuldt og fast, at han, som lod Peter gaa hen over Sjøen, han hjælper ogsaa dig tørskoet over en saadan Rhinflod.

Eller lad mig nævne en anden Veilighed, hvor du kan faa Brug for den: Naar du stundom er i Rød og paa Trængselsens Bænder, der taarner sig op som en oprørt Flod, men som et Guds Barn dog kan skride sikkert hen over i Troen paa sin Frelser, selv naar de raser allervildest; naar du stundom, siger jeg, er ved at drukne i en saadan Flod, da se dog hurtigt efter, om du ikke maaske har den gamle, skrøbelige Stav i Haanden, som hedder „Selvtillid“ eller „Stol paa Menneſker“. Har du den i Haanden, saa maa du synke. Kast den bort, langt bort, saa skal du erfare det samme, som den fromme Risa: „Din Riep og din Stav, Herre, de skulle trøste mig“ (S. 23, 4).

(Ved Nicolai Meier).

Skuespillerindens Bekjendelse.

Den tyſke Skuespillerinde Hedwig Wangel er blevet troende!

Denne Mærkelighed blir stadig ved at beskæftige den tyſke Presse.

Pressens Mænd ſtaar aabenbart her overfor en Gaade; de er nok ikke ſynderlig bevandrede i den religiøſes Verden.

Det, at en ſeiret Skuespillerinde, der med Liv og Sjel gik op i ſin Kunſt, forlader Scenen for ſin Tros Skyld, er et Problem, ſom Bladene underkaſter den meſt dybſindige Drøftelſe. Profeſſor Wilhelm Oſtwald ſkænkter endogsaa „Zum Fall Wangel“ en Krønike i „Berl. Tagebl.“, hvor han ſøger phyſikologiſt at forklare „Omvendelſe“ i Almindelighed og den berlinske Skuespillerindes i Særlhed.

Hedwig Wangel har været underkastet utallige Interviews og har med stor Frimodighed udtalt sig om sine Grunde til at forlade Scenen.

„Hvorledes gik det til“, spurgte en Journalist, „at De saa pludselig forlod den Kunst, der har indbragt Dem saa megen Paaskjønnelse og saa megen Være?“

„Theater og Være?“ svarede Hedwig Wangel. „Den, der har saa helt og udelte viet sig til Scenen som jeg, naaede tilsidst gaa under. Det er vel ikke for Vøiers Skyld, det heder om Theatret, at den, der forsværger sig til det, hjemfalder til Forraadnelse?“

„Men hvorfor kom det saa pludselig?“ vedblev Journalisten.

Hedwig Wangel bestred paa det ivrigste, det var skeet pludselig.

„Allerede for to Aar siden fattede jeg den Beslutning at forlade Scenen og Verden og træde i min Frelsers Fodspor. Paa hvilken Maade det skal ske, ved jeg dog ikke endnu. Rygtet om, at jeg vil træde ind i „Frelsens Hær“, savner imidlertid al Grund. Jeg har ganske vist deltaget i deres Møder—det var der, jeg blev vakt—, men „Frelsens Hær“ er ingenlunde min Lebestjerne. Den Forvandling, der lidt efter lidt er foregaaet med mig, fandt sin Næring ved deres Bønnemøder, men derfor tænker jeg dog ikke paa at slaa ind paa deres Veie. Gud affiikter mig nok min Vei. Jeg vil følge Kristus, jeg har hørt hans Røst. Naar han kalder mig, følger jeg. Intet holder mig tilbage; naar jeg har opgitt Familie og Hjem for at tjene den højeste, blir Kunsten det, det koster mindst at ofre. Tro mig, der findes der mange Fristelser til Synd!“

Hedwig Wangel fortæller, at hun fattede sin Beslutning om at slutte sig til Kristi Bekendelses Række ved Violinisten Alexander Strakorsky's Begravelse.

Strakorsky døde ganske pludselig uden foregaaende Sygdom. Han havde i sit Liv altid haft fuldt op af denne Verdens Goder, og dette havde vel gjort sit til at holde ham fra at ofre sin udødelige Sjæl nogen Tanke.

Først paa Dødsengenen havde han forstaaet, hvorledes Menneffene var i Bund og

Grund, og hans sidste Ord var Kong Vears: „Utaå, Utaå!“

„Da jeg saa Risten bli sænket i Jorden“, ytrede Hedwig Wangel, „da jeg saa de omkringstaaendes fremhylede Sorg og fremtvungne Taarer, fik jeg Vede for Menneffene.

Jeg vilde ikke længer være med i dette falske Spil, og da forstod jeg, at jeg endelig havde fundet den rette Vei, den Vei, efter hvilken jeg saa længe havde spejdet. Paa hvilken Maade den Vei skal lægges tilrette, ved jeg ikke, men jeg slaar min Lid og min Fortrøstning til en højere Magt. Der gives ingen Tilbagevenden fra den Vei, aldrig mere vil jeg vende tilbage i den gamle Hedwig Wangels Stikfelse.“

(Kr. Dagbl.)

Til min Ven „Budbæreren“.

Trofast er du! stille kommer du! Trøst bringer du! om Taaren ofte lister sig frem, „naar du har sagt din Mening“—du sa det som var sandt og ret.

Det sidste Aar har du været mig dobbelt kjer, for du ved, jeg er saa ensom siden Papa fik Bud om at komme hjem,—dog jeg er glad midt i Ensomheden; han gik ikke med „tomt Haab“ over Floden. Nu lever jeg paa Minderne! stridende, længtende efter „den Dag, som skal lue med Ewighedsglands over laveste Tuel!“

Jeg vil saa gjerne sige Tak for alt indtil nu; du har nu tat dig den Skik at komme paa Lørdags Formiddag og da har nu jeg det nok saa travelt, ved du, men sandt at sige, det er ligesom Dagens Stræb gaar lettere, naar jeg faar et par Ord fra dig; var det for at prøve mig kanske, du blev borte et par Gange? Da kan jeg sige dig, du er mig unistelig. Og, vor Gud er god, som han altid var, saa har du en Redaktør som baade ved og tør sige Sandheden, Gud ske Lov og Tak!

Men nu er det saa mange Hilsener, jeg vilde du skulde bringe. Du tiger nok indenfor Døren i flere ensomme Hjem. Der sidder en forladt ligesom mig. Ja, hvordan staar det til? Jeg skal sige dig, for mig føltes

det som baade Verden og Tiden maatte standse. O, det er ikke for intet, Bibelen er saa fuld af Forjættelser og Løfter om Guds Beskyttelse og Omjorg for os Enker. Vi har nok Anledning og Aarsag til mer end nogen anden at sige: „Tiden herefter er trang!“ Men lad os, saasandt vi er Guds Børn, være glad og sige med Paulus: „Tiden herefter er kort.“ Det var ogsaa, hvad min Mand sa: Det blir ikke saalænge, før du kommer heller! Og en anden Mand trøstet sin Hustru, da han var reiseferdig: En liden Stund saa staar du glad i Sions Perleport! Ja da! det er en Glæde som Verden ikke kjender. Da mødes vi hos Gud og skal være som Guds Engle, der skal hverken tages tilægte eller gives tilægte. Lad os bede om Ghs paa Veien og Fred i Sjelen. Og gid alle, som kan bede, vilde særskilt sende et Suk til Gud for os som sidder ene. Lad os saa synge og være glade i Haabet, taalmodige i Trængselen og varagtig i Bønnen. Da har Gud lovet: „Bed Aftentid skal der vorde Ghs!“

1. Ghs efter Mørke, Fred efter Strid,
Kraft efter Svagbed, herlige Tid!
Vin efter Galde, Sang efter Raab,
Hjem efter Vandring, hør lille Hob!
2. Dag efter Matten, Sol efter Regn,
Høst efter Udsæd udi Guds Hegn.
Stilt efter Stormen, Smil efter Graad,
Døn efter Møje saa er Guds Raad!
3. Fred efter Røden, se efter Tro.
Liv efter Døden, salige Ru;
Efter lidt Trængsel kommer Guds Krift
Stiller vor Længsel. Amen forvift.
4. Her maa jeg stride, dog ved hans Haand
Seire jeg skal og slippe hvert Vaand,
Her maa jeg haabe, der skal jeg se—
Slipper at skue al Jordens Vel!
5. Jesus os følger, bær os ogsaa
Hjem vil han ha os Hvilen at faa.
Tænk, naar vi kommer hjem til vor Bror,
Da skal vi synge herligt i Kor.
6. Tænk da, hvor saligt være hans Brud
Vente hver Dag det himmelske Bud.
Her er det ofte Sukke og Trang,
Der skal det blive Glæde og Sang.

7. Al da min Søster, snart er du der
Stilt fra al Strid og Syn dens Besvær,
Slipper at haabe, slipper at tro—
Liflige Hvile, salige Ro.

Saa er det en Ting til, jeg vil ønske min kjære Budbærer vilde minde om. Ifjor var der en som skrev om, hvor godt det vilde være om der kom Stykker i Bladet om „Minde“ og jeg har længtet og ventet, men hidtil forgæves paa, at nogen, som har en god Erindring vilde lade høre fra sig. Der er vel nogen som har en troende Far, Bedstefar eller Bedstemor eller noget, du husker fra Barneaarene. Det kunde sætte Alvorstanter i en Far eller Mor som bare lever for Verden. Og, o det er ondt om den, som har mange smaa og ukjendt med Gud.

Ja, Tak for idag. Venlig Hilsen.

Mrs. ....n.

Gjør Verden bedre.

For onde Ord, som ei blev sagt,
For onde Rygter ei udbragt,
For hvert et Skridt tilbagelagt
Med Sol og Sang
Al Dagen lang,—
Blev Verden bedre.

For hver en Strid vi tappert led,
Og intet kampfuldt Ord der gled
Ud af vor Mund, skjøndt Hjertet sved,
Men brugte Flid,
Gav Svar saa blid,
Blev Verden bedre.

Saa træng tilbage hvert et Ord
Der saare vil, og tag ombord
Alt godt om Næsten, intet tro
Som skade kan
Men vær en Mand!
Gjør Verden bedre!

Mrs. M. D. W.

Hvad vor Vandel betyder.

Den meget bekendte, nu afdøde Hofprest Støcker i Berlin, Stifteren af det saakaldte kristelig sociale Parti, fortæller følgende Oplevelse fra sin Prestegjerning:

En Eftermiddag Kl. 5 skulde jeg forrette en Brudevielse i Domkirken. Klokken blev imidlertid 5:30, ja 5:45, og endnu havde Kirkebetjenten intet Tegn givet til, at Høitideligheden kunde begynde. Jeg gik da omsider hen til Bryllupsgæsterne og spurgte om, hvem der endnu manglede.

Da så Bruden i en ærgerlig Tone: „Saadan er han altid“.

Hun sigtede hermed til sin egen Far, der—efter hvad jeg nu fik høre—allerede tidligere havde forstyrret mangen en Familiefest ved sin Egenfindighed og Bredagtighed. Denne Gang var den Årsag, der forhindrede ham i at komme til rette Tid, af en særegen Art. Han havde til sig og Brudens Mor bestilt en luffet Vogn med Plads til fire Personer, men Vognmanden, der maatte i Dieblisset ikke havde en saadan paa rede Haand og vel ogsaa vidste, at Vognen kun skulde bruges af Mand og Kone, havde kun sendt en Kareth til to Personer, ganske vist et meget elegant Rjoretui, men dog altsaa ikke det, som var bestilt. Brudens Far blev meget vred, skjældte Kufften ud paa det frygteligste og lod ham kjøre hjem igjen med sin Vogn. At Kirken laa en halv Mil fra hans Bolig, og at han saaledes nu i alle Tilfælde vilde komme altfor sent—derpaa tænkte han slet ikke. Og saa Vognmanden blev vred, da Kufften kom tilbage med uforrettet Sag, og sendte ikke en anden Vogn.

Saaledes sad da Brudens Far hjemme og ventede paa en Vogn, som ikke kom. Klokken blev virkelig 6:30, før han endelig kom kjørende i en gammel, meget tarvelig Droske. Jeg havde imidlertid gjort mig min yderste Flid for at berolige Bryllupsfellesskabet. Bruden græd, Brudgommen gav ondt af sig, og ærgerlige var de alle. Jeg maatte udvise for dem, at ogsaa underlige Forældres skylder man Erbhødighed. Til sidst lykkedes det mig da saa omsider Høitideligheden kunde begynde, løste Brudestolen dem ud af deres Forstemthed, og Glæden skyldte alles Hjertes.

Saa Dage efterpaa sad jeg i mit Studerbørelse, optaget af Arbejde. Da traadte en Mand ind og spurgte med en vis Undseelse, om det kunde la sig gjøre, at han igjen traadte tilbage til Folketirken. Han var Medlem af et frit Samfund, sa han, og hans Børn var ikke døbt; det var ham meget om at gjøre, at den forsmættede Daab kunde bli indhentet, og han vilde nu gjerne spørge, om dette kunde la sig gjøre.

Jeg spurte ham nu om, hvad der havde fremkaldt Ønsket hos ham om at vende tilbage til Folketirken.

„Jo“, svarede han, „jeg var forleden Dag tilstede ved den Vielse, hvor Brudens Far lod saa længe vente paa sig, og der var De, Hr. Hofprest, den eneste, der var taalmodig; derfor vil jeg vende tilbage til Kirken“.

Ved Nicolai Meier.

O, om jeg bare havde—!

Det var for nogle Aar siden en Mand, som passede paa en Svingbro i New York over en bred Flod. Der gik Skibe op og ned denne Flod. En Gang kom et Skib og vilde igennem tæt før et Jernbanetog skulde passere. Skipperen bød Manden fem Dollars, om han vilde svinge Broen for ham. Nei, han kunde ikke modtage det. Han bød ham ti Dollars, og han tog imod dem; men før han fik svinget Broen tilbage, saa hørte han Toget komme susende. Det var forsent, og dette prægtige Tog med sine Hundreder af Passagere fandt en vaad Grav. Resten af sine Dage tilbragte denne Mand i et Galehus, og lige til sin Død gik han op og ned i Gangene og Rummet og raabte: O, om jeg bare havde, o, om jeg bare havde, o, om jeg bare havde—! Han mente, om jeg bare havde gjort min Pligt, fulgt min Overbevisning og ikke solgt mig for disse stakkels ti Dollars, saa havde jeg været en lykkelig Mand.

Læser, hvormeget koster det at kjøbe din Overbevisning? Kan den faaes for et Glas Brændevin, en Nats Svir i Værtshuset, en Dansemoro, en tvilsom Handel eller en tvilsom Forretning? Kan du sælge din Sjæl for nogle lumpne Dollars og gaa til Fortabetsen, naar du dør? Kanste Gangene dernede i de fortabtes Verden vil gienlyde af dit hjertes skjærende Skrig gennem Evigheden: O, om jeg bare havde—sagt Synden Farvel, omvendt mig til den levende Gud, men—men— forsent, forsent, fortabt, fortabt!

Læser, vend om idag, søg Jesus og Frelsen idag, før det blir forsent.

Slurv i Pengeaffærer.

Herom skriver „Bietisten“:

Det er meget trist, naar man faar høre, at den og den, som bekjender sig for at være troende, er slurvet i Pengeaffærer, vinger og laaner og tager paa Kredit til høre og ventstre, men tænker siden ikke paa Gjælden, ja viser kanske endog sure Miner, om han faar en Paamindelse derom.

Men lige trist—om ikke mere—er det, at saadant Slurv ret almindeligt betragtes som saa betydningsløst, at vedkommende endda kan ansees som en „god kristen“, ja til og med indvælges som Medlem af Forsamlings Betyrrelse eller faa et andet Tillids-hverv der.

Blandt det allerførste, som bør udmerke en sand kristen, er vel det, at han er paalidelig og retskaffen i Handel og Wandel. Den, som ikke er det, bør blive Gjenstand for alvorlig Forsamlingsstugt. Slurv i Pengeaffærer er umoralsk lige saa vel som at stjæle fra sin Næste, og det kan lige saa lidt som Tyveri forenes med et sandt aandeligt Liv.

At en kristen gennem Omstændigheder, som han ikke har været Herre over, kan blive sat ude af Stand til at betale sin Gjæld, det kan hælde ogsaa den mest retskafne. Saa-danne Omstændigheder kan være Sygdom, Misvækst, Arbejdsløshed, Forlis ved andre osv.; men dette bliver heller aldrig anseet som Slurveri. Hver og en indser let Forskjellen, og medens man klager over—ja kanske forarges paa den slurvende, beklager man den anden, viser ham Deltagelse og vil gjerne være med at hjælpe ham. Hvor ofte hører man ikke saadan Tale som dette: „Ja, den og den er værd at hjælpe; han er en hæderlig og retskaffen Mand, om han end nu har været uheldig“. Dette er bibelsk og kristeligt. Men naar man siger: „Den og den er nok en snil kristen; men slurvet i Pengeaffærer det er han“, da spørger vi; Hvor forekommer en saadan Talemaade i Guds Ord?

„Evang.“

Kinamissionen.

Bønnens Magt i Missionsarbeidet.

Den som beder maa være sig selv bevidst, at han mangler noget. Ligeledes have Haab om, at der er Mulighed for, at hans Trang kan tilfredsstilles og hvad der bedes om erholdes. Bønnens Magt er den største paa Jord. For denne Magt maa Kongers Hjertter bøies. De første kristne bad saa Stedet bevægede sig. Paulus og Silas sang og bad saa Fængslets Grundvolde rystedes og Fangeres Vænter faldt af.

Missionsarbeidet er et Bønnens Arbejde fra først til sidst. Var det ikke for Øftet om, at den som beder han faar, skulde vel ikke nogen af os vovet at reist paa Missionsmarken. Muligens da vore Missionsvenner velsignede og sendte sine første Missionærer, ikke turde haabe, at kun efter nitten Aar Arbeidet vilde komme derhen som det nu er.

Vel har vor lille Mission været prøvet haardt og om det ikke havde været for Bønnens Magt i Arbeidet skulde det hele have ramlet i Grus.

Vore hensovende Søstre kæmpede med Gud om sine Tjeneres og andres Frelse. Nu sees der Glimt af deres Bønners Opfyldelse i den kommende Generation. Vore Venner i Hjemlandene, som har omringet os og bort Arbejde med sine mange Bønner, har muligens taget det tyngste Tag. Vel raader der aandelig Tørste blandt os og vore kristne men her er dem, som virkelig søger de Ting som er evntil.

Gamle Wang fra Kia-tia cheo (Udstation til Tai-ping-tien) som Nat og Dag i aarevis ude paa Algeren i sin lille Bøvhytte kæmpede med Gud for sine, han fik først Lov til at forblive i Hjemmet, siden blev hans Hustru og Sønner samt mange flere fra den lille By frelst med den samme Frelse og fik Magt til at leve det nye Livet i Guds Søn.

Da nylig Moder til en af vore Skolepiger døde med „Fadervor“ paa sine Læber, sagde Pigen: Min Mor gaar hjem til Him-

len. Og da Hedningerne gjorde Nar af hende og sagde, at Moderens Sjæl vilde komme tilbage til Huset om tre Dage og gjøre Forstyrrelse, fordi der ikke var hedenske Prestere tilstede, da hun lagdes i Kisten, sagde Pigen bestemt nei. Min Mors Sjæl er i Himlen. Den kommer ikke tilbage hid.

Mr. Go, Forretningsmand i Fancheng, bad uafsladelig Nat og Dag i to Aar for sin Søn, som var en letfindig Spiller. Gutten vendte om og blev en lydlig Søn.

Da den store Vandflom kom i Han Floden Baaren 1908, kantrede tusinder af Baade og ti tusinder af Mennekeliv gik tilgrunde. Her i Han Flodens Munding, hvor Baadene kantrede til højre og venstre agterud og forud, midt imellem disse Baade gik Mr. Gos Baad og vuggede. Den var lastet med Tøi, men ikke et eneste Stykke blev vaadt. I den Nat laa Mr. Go i Bøn til Gud for sin Baad, hvis Last næsten indehavde hele hans Eiendom.

Naar vi tænker paa Griffith John, hvorledes han bad og kjæmpet i mange Aar for, at Provinsen Hunan maatte blive aabnet for Evangeliet, og se, Hunan har i de senere Aar været mere modtagelig for Evangeliet end nogen anden Provins.

Hudson Taylor, Stifteren af Kina Indland Mission, var menneskelig talt en svag Mand, uden Rigdom og Lærdom, men han havde en ligefrem Tro til Gud. Og det bør den som kommer frem for Gud at tro, at han er til, og at han er deres Belønner, som søger ham. I denne Kraft begyndte Hudson Taylor sit store Arbejde. Som Svar paa Bønner blev de første femten udsendte i 1866. Gud har siden velsignet Arbejdet saa, at de Arbejdendes Tal nu er nærmere ni hundrede.

Siden Robert Morrison kom til Kina i 1807, har det været et Bønnens Arbejde. Lidet tænkte denne Mand, der han sad i sin Ensomhed, ængstet i sin Sjæl, kjæmpende med det kinesiske Sprog for at aabne en Wei, hvorigennem andre kunde have fri Udgang til at øve Indflydelse paa dette Folk, at kun vel hundrede Aar senere skulde der i alle Kinas Provinser findes tusinder af kristne. Sligt kunde alle Jordens Konger samlet til-

høbe ikke udrette. Men den Kraft blir erhvervet ved Bøn.

Panditta Ramabai af India, ved den Kiewickske „Convention“ i 1898 bad om, at Guds Folk vilde bede om, at hundrede tusind Mænd og hundrede tusind Kvinder af de indiske kristne maatte blive ledet til at predike Evangeliet blandt sine egne Landsmænd. Da Ramabai steg i Land i Bombay i et Styrregn var hendes Bøn, at Gud sig maatte opbløde de indiske Folks Hjerter. „Bed for os“ var den Byrde hun lagde paa sine mange Venner i de forskjellige Lande. Vægten af det Budskab, hun sendte til de af Vækkelsen fornyede Menigheder i Australien var: „Brødre, bed for os!“ Selv samles hun daglig med flere af sine Elever i Bøn om, at et aandeligt Regn maatte bedugge det indiske Folks Hjerter. Der i Moeti byggedes et Bønnetaarn, hvor der Nat og Dag opsteg hellig Røgelse for den allerhøiestes Aashn. I 1905 kom det længe ventede aandelige Regn og forvandlede de indiske kristnes aandelige Tørke til et levende Rildesæld.

Brødre og Søstre, lad os prøve Herren Herfarennes Gud om han ikke vil aabne Himlens Sluser for os og udtømme Velsignelser over os mere end nok!

Anna Lee.

* * *

Der er en bønssøgende Tillid, som endnu er spæd og skrøbelig, og som viser sig blot og alene i hjertelig Længsel, Attraa og Begjerlighed, i at søge og banke paa, i at hungre og tørste. Saa var den usle Tolder bestaffen: „Gud være mig Synden naadig“, sagde han. Da hin maaneshge Guts Far: „Herre! Jeg tror; hjælp min Vantro.“ Saa var og de bange Disciples Tro: „Herre hjælp os, vi forgaar.“ Saaledes kommer mangan en med Tillid til Gud, men i stor Frygt og Bævelse, med hængende Hoveder. Da ser Tilliden ud som en rygende Tande.

Missionsmøde.

Med Wing Kreds afholdt sit Missionsmøde i Søndre Zumbro Menighed Past. J. L. Vasselsons Kald den 15de til 17de Feb. 1910.

Kredsens Formand Past. D. T. Borgen aabnede Mødet med Prediken.

Stedets Prest bød Forsamlingen velkommen i Jesu Navn.

Han mindet om det Ønske som blev udtalt af hine Grækere, der kom forat se Jesus og ønskede, at den samme Trang maatte faa gjøre sig gjældende ogsaa her paa dette Sted baade blandt Guds Børn og dem som endnu ikke maatte være det.

Past. C. C. Holter indledede det Guds Ord, som var valgt til Gjenstand for Samtalen.

Følgende er nogle Tanker fra Indledningen og den paafølgende Samtale.

Tekst Luk. 13: 6—9.

Jesus har her, som ellers paa mange andre Steder talt i Lignelse.

Henfigten med Lignelserne var at komme vor Forstand paa de aandelige Ting til Hjælp og at støtte Sukommelsen.

De angik i de fleste Tilfælde Jødefolket. Et andet Folk var Hedningefolket. Mange af disse Lignelser passer ogsaa paa dem.

Bingaarden, som omtales, var ikke et vildt Strøg. Herom minder ogsaa Prof. Es. i det 5te Kap. Det har været og er Guds Menighed paa Jorden.

Hvad Betydning har det vel ikke for den ubodsferdige og uomvendte, at han har været plantet ind i Herrens Menighed.

Ved den hellige Daab blev vi, som vilde Grene, indplantet i det sande Vintre og plantet i Herrens Bingaard. Og han har sørget for og ikke sparet hverken paa Midler eller Besvær forat vi skulde blive et frugt bærende Træ. Dog maa mange af os erkjende vi har været som det ufrugtbare Figen træ i Lignelsen.

Vi burde standse for en saadan Begivenhed og spørge: Gjælder dette mig? Det er ikke bare blandt Hedningerne at det staar ilde til. Til trods for Jødefolkets mange Fortrin

paa det aandelige Omraade, har det dog ingen Frugt. Nei, hvad hjælper os al vor Pragt og Kirkefæstads, er vi som det ufrugtbare Figen træ, da vil det ende i Helvede alligevel.

Det skal blive haardt for dette Træ, som er gjødet saameget. Det skal bære Vidnesbyrd om, at det har haft Besøg af en Profet. Kun du lægge Skylden paa andre forat du ikke er omvendt?

Han kom og søgte efter Frugt i tre Aar, men fandt ingen.

Er det ikke et Vidnesbyrd om hvorledes Herren finder det iblandt os? Høre I det, I Synhere i Forsamlingen? Til trods for 30—40 Aars Virksomhed, saa maa det endnu siges om dig, at du er et ufrugtbart Træ. Vi staar ofte synkende, som Moyses hingang foran Klippen. Mon den kan give Vand? Saaledes ogsaa her: Mon det nogengang skal bære Frugt? Herren har ikke opgivet Arbejdet. Nei, han træder bedende frem for dette Træ og vil endnu gjøre hvad som gøres kan om det blot faar staa det fjerde Aar.

Mærk dig dette du uomvendte. I dette Aar skal det afgøres, om du skal blive et frugt bærende Træ eller ikke. I dette Aar skal det afgøres, om du staar til at reddes for Evigheden eller ikke. Herren holder paa at undergrave din Sjæl. Han vil fælde den ind i sin Frelses Favn for at du skal undgaa at falde i den evige Fjeld.

Maatte det lykkes for ham, den evige Frelser, at faa redde din Sjæl for Tid og Evighed.

Past. C. C. Holter holdt Missionsprediken den sidste Sektion. Hans Tekst var Matt. 30: 7—8 og 1 Kor. 3: 6—9.

Kraftig og indirektende blev det lagt Forsamlingen paa Hjerte Nødvendigheden af at være lydig mod Herrens Kald og arbejde i hans Bingaard der han vil have os. Et Offer blev optaget, der beløb sig til \$55.45.

Stedets Prest Past. J. L. Vasselson talte tilslut og takket Forsamlingen for det hyggelige Samvær om Guds Ord. Han minde ogsaa om, at det nu maatte var sidste Gang han fik være med Embedsbrødrene i Med Wing Kreds med lignende Møder og derfor

vilde faa takke dem, som havde staaet ham bi i Arbeidet nu snart i 19 Aar.

Mødet var vel besøgt baade af tilreisende saavelsom af Folket paa Stedet og Herren gav os hyggelige Stunder om sit Ord.

Maatte det blive os alle til Velsignelse, saa ingen skulde findes at være et ufrugtbart Træ, naar Vingårdens Herre kommer.

Følgende af Kredsens Præster var tilstede: Stedets Præst Past. J. L. Lassefson, C. C. Holter, D. T. Borgen, S. C. Simonson, H. J. Bergh fra Iowa Kreds og undertegnede.

J. J. Dahle Sek.

Lidt Lægmandsvirksomhed.

Nogle Ord i „Budbæreren“ som en liden Hilsen til mange kjendte og kjære Venner baade i øst og vest vil kanske ikke skade.

I Januar reiste jeg i Cottonwood og omliggende Countier i Minn. Der var det hovedsagelig Folk af Frikirken og den forenede Kirke jeg besøgte. Saavidt jeg kunde forstaa var de alle glade i Besøget af en Foreningsmand fra Hauges Synode. Her sigtes til Forening af dem, som er fødte af Ordet 1 Pet. 1. Disse har Betingelse for at kunne virke sammen og hurde arbejde sammen om de vil være sit Kald tro baade til Selvoopbyggelse og til Guds Riges Fremme i Almindelighed. Siden Begyndelsen af Februar har jeg reist i Iowa i Pastorerne Sandbens Castvolds, Paulsruds og Knudsons Kald. Har ogsaa her bereist en Del af den forenede Kirkes Menigheder. Jeg har fundet mig vel tilfreds blandt alle disse; thi vi har jo den samme Katekismus og Bibel. De af os da, som har læst og hørt saa at Ordet har faat virke Rod og Tro og vi har faat lidt af den Kjærlighed som er af Gud, saa føler vi os som et Folk, en Slegt i en Forening, i et Samfund, et Prestedømme. Om disse Brødre staar i forskjellige Samfundsaftdelinger, saa er de dog Brødre i Kristo. Som saadanne kan de holde Møder sammen, læse og bede sammen og tales ved om hans Dyder som laante dem. Ja i Fore-

ning med og til Forening af disse vil jeg arbejde; og jeg tror at dette Slags Arbeide er Gud vel ehageligt. I Past. Sandbens Kald iier har der i det senere været adskillig Bevægelse. Broder Breidablit har virket der i flere Uger, og mange af os andre har faat hjælpe til at drage i Noter. Ja der spores levende Merker af Samarbeidet. Past. Skarpnes har nok Ret i at vi trænger Bættelse baade troende og vantroende.

Gud hjælpe os til at blive mere brændende i Anden og ikke lade og lunke. Det gjælder vores og andres Sjæles Ve eller Vel.

Om Gud forunder mig Liv og Hilsen vil jeg fortsætte med at hjælpe til at kaste Garnet ud og saa drage iland.

Deres for den gode Sag

J. J. Dalland.

En Kredsag.

En Komite, paa tre, blev valgt under Mayville Kreds Aarsmøde ifjor Høst, — hvis Hverv skulde være at ordne med Møder for dette Aar, hvor Søndagsskole, Hverdagskole, og Ungdomsarbeidet kunde særlig lægges til Grund for Behandling.

Samme Komite holdt Møde i Rosville den 24de Februar og besluttede da at kun et Møde skulde holdes.

To Indbydelser var til den Tid indløbet, nemlig fra Roseville, R. D. Past. D. J. Malfewicks Kald og fra Buxton, R. D., Past. J. C. Halvorsens Kald. Det var en Glæde at saadan Interesse sporedes for Sagen. Komiteen erkjender med Tak Modtagelsen af Indbydelserne. Grundet især paa beleilig Togforbindelse, blev det besluttet at antage Indbydelsen fra Buxton. Mødet holdes om muligt den 24de til 26de Juni. Det tænkes holdt, i Interesse af ovennævnte vigtige Grene, af det kirkelige Arbeide; og blir, ifølge Komiteens Plan, et Møde med Organisation som Formaal.

Hensigten er at anmode to af Samfundets ledende Mænd om at holde Indledningsforedrag over hver sit af de paapegte

Emner, hvorefter Mødet som et hele vil gives Anledning til at drøfte Sagen og fatte Beslutning, saalangt som viseligt for første Møde. Komiteen ønsker ogsaa at ordne for og holde et Sangerstevne under Mødet, hvor Kredsens Sangkor faar Anledning til at synge Fællessange. De enkelte Kor gives ogsaa Anledning til at synge hver for sig. Kirken har jo gennem Sang og Musik en stor Indflydelse især iblandt de unge.

Maatte sand Sands for Sang opelstes!

Rom: T. S. Hagen.

M. L. Mæsbvig.

J. S. Jacobson.

Kristus og Verden i samme Baad.

Ja sliig Menighed vil desværre mange have. Man vil indbilde baade sig selv og andre, at det er Jesu deilige „Kirkestib“ og saa er det i Grunden en elendig Synderes Mudderpram. Thå, sig ikke sliigt, siger nogen. Vi kan ikke saa istand en renset Menighed. Nei desværre ikke, især naar man ikke engang vil affjære aabenbare Drukkenbolte og en hel Del hemmelige Logebrodre. Sop ind Rub og Stub og kald det „Guds Menighed“; men bliv nu ikke forbauset eller fornærmet om Kongesønnen ikke vil vedtjende sig en saadan som sin Brud, men kalder den en Skjæge og viser den ud, ud i det.....

Vi beretter med Tak til Gud, med stor Glæde og Fornøjelse om. Vækkelser, om Missionsinteresser, om Menighedernes Vækst og Fremgang, om alt Guds Riges Arbejde til Sjæles Frelse. Vi beretter helst om saadant og har da ogsaa mest om det som hører den lyse Side til. Men skal vi ligne Mesteren og hans Testamente, saa maa vi iblandt ogsaa tage med noget fra den anden Side. Bibelens Beretninger skifter sig fra andre just deri, at de er alsidige og taler om Folk og Forholde, just som de er haade onde og gode, der er ingen Smiger, intet Velsleri. Lad os prøve at ligne Bibelen, ligne Jesus.

Nedenstaaende er fra en Prestebroder om Menighedsforholde (Menigheden tilhører just ikke Hauges Synode) som det nok kan

have sin Betydning at høre om. At Beretningen er sand, er der ingen Tvil om.

* * *

„Tillad mig at takke Dem for den Frimodighed, hvormed De tar fat i den Verdslighedsaaand som kommer tilsyne i enkelte lutheriske Blade i den sidste Tid. Deres Stykke om „Hvad er Synd“, i Anledning'en Artikkel i et andet Blad om Dans, er et klart Basinstød; og det var at haabe, at vedkommende som har sendt ud blandt Folk hint Stykke til Forsvar for Dans faar Die paa sit Ansvar.

Lokale Forholde i Menigheden her gjør det nær sagt umuligt for mig at være her længer. Helt ud verdsligindede Folk, og dertilmed Drickere og Hemmeligelskabsfolk, styrer her; og har man en egen Sandheds overbevisning, beholder man ikke deres Gunst i nogen lang Tid. Det har været sjældent, at jeg ikke har kunnet kjende Brændevinstanten lige til Predikestolen fra Menighedsmedlemmer som har været nærværende ved Gudstjenesten. En Mand, som flere Gange har været Trustee, var saameget under Brændevinsindflydelse paa Menighedens sidste Aarsmøde, at han var helt ud naragtig. Menighedens Formand er næsten altid belæstet med Rusdrikke. Over Halvdelen af de stemmeberettigede Medlemmer er Drickere, og de fleste Medlemmer tilhører to a tre Loger“.

Til Oplysning.

Siden sidste Aarsmøde er betalt paa Gjæld: 11,100 Dollars.

Den Sum vi opgav, 43,800, udgjør til Dato Samfundets samlede Gjæld.

M. D. W e e.

M æ r k . Den Person, som under Samtalemdet i Roseville, N. Dak., mistede et par nye Gjenstande, behage at melde sig til Stedets Prest, samt angive Tabets Natur.

M.

Fra Arbeidsmarken.

Alle Præster i Chicago Kreds bedes at indsende sine Indberetninger til Kredsen's Formand snarest muligt.

Pastor Lee fra Stoughton skal holde nogle Møder hos Pastor Harrisville i Chicago begyndende den 15de Mars.

Fra Chicago skrives den 7de Mars, at Pastor S. J. Brekke da var der i Byen og hjalp til med Opbyggelsesarbejdet i Pastorerne Walstads og Tothens Menigheder.

Kirkeflokkefang! Tirsdag Aften den 8de Mars paa Slaget 6 begyndte man samtidig at ringe fire Kirkeflokker i Kenyon, Minn. Denne høitidelige og betydningsfulde Kirkemusik holdt paa mellem 10 og 15 Minutter. Hvad var Aarsagen? Jo, den Dag stemte man Saloonerne ud af Byen med 20 Stemmers Majoritet af de fastede 240 Stemmer.—Klokkeflang! Seierssang!

Vi tror vort Folk vilde glæde sig over at faa høre lidt mere og oftere fra dem, som arbejder paa Missionsmarkerne baade her hjemme og blandt Hedningerne. Om ikke andet saa kunde de jo indsende til „Buddbæreren“ smaa Beretninger og Nyheder. Hvad som kunde passe under „fra Arbeidsmarken“ kan vi ogsaa bruge mere af. Altsaa send ind Nyheder om, hvad som foregaar i Forbindelse med Menighedsarbejdet og Missionen.

Nordre Del af Chicago Kreds har haft en Række af Samtalemøder. Den 8de til 10de Febr. i Cambridge, Wis., Pastor Spandes Kald. Af Præster var bare Pastor Elstad af Morrisonville og Lee af Stoughton tilstede. Og saa bar det til Madison hos Pastor Krogstad med Kirkeindvielse Søndag og Møde de tre følgende Dage. Hauges Menighed i Vodi, Pastor Elstads Kald, stod aa for Tur med Møder den 23de til 25de

Februar. I Vodi havde vi den Glæde at have Oakland fra Newark med og flere Lægsfolk fra Stoughton. Aandens Arbejde var ogsaa synbart og følbart, idet at nogle begyndte at bekjende sine Synder. Gud ske Lov, at Herren endnu ikke har flyttet Vjestagen.

Fra 1ste April førstkomende

vil „Buddbæreren“ ifølge Synodens Beslutning blive standset til alle dem, der ikke har betalt Bladet fuldt ud for mindst 1909. Se derfor efter paa Adresselappen, hvilken Tid Deres Blad er betalt for. Staar der paa Bladet 08, da er Bladet betalt til Udgangen af det Aar, eller med andre Ord: Det betyder, at Bladet er betalt til 31te Dec. 1908. Ligesaa, hvis der staar 09, saa er Bladet betalt til 31te Dec. 1909. Man vil erindre sig dette.

Send os derfor Subskriptionspengene snarest for at Standning af Bladet kan forebygges, da dette forarsager baade Tidsspilde og flere Ubehageligheder baade for os og for Abonnenterne. Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

* * *
„Buddbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

* * *
Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. C. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opfigelser, Adresseforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. L. Lethun, Red Wing, Minn. Dersom man erindrer sig dette og gjør der-efter vil man spare megen Tid, Arbejde og ekstra Omkostninger for hver af os.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkeraadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finanser som henstillet til Menighedernes Overveelse.

Den antagne Konstitutions eidelige Antagelse.

Bethesda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionsfølelsesmaalet behandles den første Torsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Overfættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor T. J. Oppebahl, for The- ma se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

G. J. Castvold, Form.

M. J. Løhre, Sek.

Paa Indbydelse afholder Jorva Kredset et Samtaleemne i Bethesda Menighed, Past. Castvolds Kald, Jewell, Ja. 29—31 Mars 1910. Samtaleemne Luk. 8: 4—8.

G. D. Paulsrud.

Edw. Duea.

Foreløbig Bekjendtgjørelse.

Rinamissionsbestyrelsen maa have et Møde i første Halvdel af April. Medlem-

merne vil være af den Godhed at underrette mig, saa snart som mulig, om hvilken Tid og hvilket Sted de tror er bedst. Rinamis- sionen er et af Hauges Synodes store Gjøre- maal, og Sagen kræver en alvorlig Over- veelse baade af Bestyrelsen og Synoden. Hjemmeværende Missionærer og andre, der har noget at forelægge for Bestyrelsen, vil behage at underrette mig derom inden Udgan- gen af Mars.

A. D. Oppegard, Form.

Kvitteringer

Bevilget til Stolernes Drift for dette Aar \$12,000.00

Deraf er indkommet til Dato..... 7388.61

Endnu ikke indkommet 4611.39

Professorkon: Ved Pastor Westphal fra Arendahl Mgd., Westphals Kald, Tilleg til forrige Indbælselse, samlet ved Hans Torgerlon: A J Agrimion, D E Boy- um hver 6. M H Berge, J D Hill, A E Bohum, L Knut- son, S Torgerlon, Mrs. Anna Moen hver 5. E J Svig- gum 4. J J Etarlad, E J Torgerlon, J Agrimion, J J Agrimion hver 3. G J Agrimion, J L Bohum hver 2.50. E J Bention, Mrs. S M Berge, L Strarbe, S D Mad- land, L J Bention, J Agrimion, S D Thori hver 2. E Garlad 1.50. R L Berge, Mrs. J Sørhus, Mrs. D Thy- ri, E L Berge, L Neis, E A Bohum, A A Bohum, M A Bohum hver 1..... 85.50

Ved Pastor Dahl fra Lake View Mgd., Dahls Kald 11.

Cando Mgd., samme Kald 6..... 17.00

Ved S A Larson fra Nordland Mgd., Svingens Kald..... 25.00

Ved Pastor Kleveland fra Stavanger Mgd., Klevelands Kald, Tilleg til forrige Indbælselse, J Bakken 2. Ole

Risbold 50c, fragaar for Forbælselse 10c..... 2.40

M. B. J forrige Indbælselse fra denne Mgd., er føl- gende Navne: L Thompson, skal være: L Kolleson;

Sigri Umbahl, skal være: Sigbe Umbahl.

Ved Peter Burke fra Tabitha Mgd., Gaskvolds Kald,

Tilleg til forrige Indbælselse 5..... 5.00

Ved J M Lee fra Oslo Mgd., Hjelmervicks Kald, Tilleg

til forrige Indbælselse..... 15.75

Ved Pastor Oppebahl fra Riveride Mgd., Oppebahls

Kald..... 250.00

Ved Pastor Roe fra hans Kald: Macaboth Mgd. 39.90,

Boar Mgd. 23, fra Kv. 15, tilf. 38, Løsen Mgd. 28.50,

Solør Mgd. 7, Ole Sørnes 5..... 116.40

Ved T J Sagen fra Nh Stavanger Mgd., Salvorsons

Kald 89, fra samme Mgd., Resiance fra forrige Aar 5..... 94.00

612.05

Før Kvitteret for 6776.56

7388.61

J. A. Lassefson.

Til Bethesda Børnehjem: Ved Bernhard T Steen, Pastor S Moes Kald ved Kulm, M. D., fra føl- gende: Ole Holman 5, S H Steen 2, G Lange 1.50, Ma- ren Larson, Laura Steen, John Olson, Bernhard Steen, Mrs. E Steen, Christian Steen, John Etlund, Oscar Etlund, Anna Bertion, John Stolt, J A E Bjørnson, M L Gray, M D Hausten, J S Larson, Daniel Groz, E C Buckler & Co., A B Malin, Gattle & Co., J H Brenckle, E Heib hver 1, John Johnson, J A Melthier, M Heib, M R Savage, A B Reife, S R Graham, D Vin- derfon, Carl Johnson, Victor Lane, J B Kempf, Gott- fred Johnson, J A Pederson, E J Etlund hver 50c..... 35.00

Ved Caroline Stenberga, The Kings Daughters Society,

Nazareth Mgd., Madcliffe, Ja..... 20.00

Bed G & Walen, solgt en Hud.....	6.00
Mrs. Breffe, ved A J Odland.....	3.00
For Frelser's Mgd.s Bvf., A D Mortvedts Kald, Sand- wich, Ill.....	2.50
Bed Mrs. C J Grimshrub, For Frelser's Mgd.s Bvf., Grafs- ton, N. D.....	30.00
Bed G A Peterson fra People of Hendricks, Minn.....	5.60
Bed Birdine Tollack, Hanges Mgd.s Bvgef., Grafs-ton, N. D.....	70.00
Jens Holst, Kadeka, S. D., Dvhold for sine Børn.....	10.00
Do. for Begravelsesomkostninger.....	7.50
Bed Pastor A D Dyregaard fra Young Ladies Soc., Reis Mgd., Madison, Minn.....	20.00
Bed S D Neseth fra Mrs. D J Neseth, Kenyon, Minn.....	5.00
Bed O J Nesheim fra Mrs. S A Nelson 1, Mrs. Sarah Lewis 5, begge Julekerten, N. D.....	6.00
A M Barber 2, Abolish Nelson 1, Peter Ganson 1, & Sun- day Eggs 1, Esmond, S. D.....	5.00
Bed Pastor C G Holter fra Martin & Lee, Kenyon, Minn.....	3.00
Ant Wiien, Geddes, S. D.....	5.00
Bed Pastor C G Hiemeierbick fra Dfied Mgd.s Bvf.....	10.00
Bed Bakk. A R Cleveland fra Stavanger Mgd.s søndre Bvf.....	28.25
Bed A L Stueland fra Epping Mgd.s Bvf.....	5.00
Bed J R Akerof fra Mrs. N Johnson, Albhy, Minn.....	1.00
Bed G S Bernes fra St. Pauli Mgd.s Bvf., D M D Wees Kald, Lakefield, Minn.....	40.00
Bed Ole Rasmussen fra nordre Bvf., Zion's Mgd., Pastor J M Sandens Kald.....	10.00
Bed Amalia Knudsbvig fra flere i Cleverville, Alta, Can. Jil. 1, Mrs. Christine Wicks, do. 2.....	14.00
Bed Miss Anna Sando fra Tref. Mgd.s Bvgef., Roseville, N. Dak.....	3.00
Bed Mrs. J Scott fra Lhre Immanuel Mgd., St. Pauli.....	17.30
Bed Pastor A G Berger fra Bete Dove, Rome, N. D.....	10.00
Bed Pastor G Nordbeck fra Ole Olson, Platte, S. D.....	10.00
Bed O A Ulbin fra D A Duam, Ashland, Wis.....	5.00
Bed Pastor L C Jacobson fra Franklin Mgd.s Bvf. 50, hans Yttri, Franklin Mgd. 5, Abelu Haugeu, West Prairie Mgd. 1, Zion Mgd.s Bvf. 10, Zion Mgd.s Lingdoms, 15.....	5.00
Bed Pastor J L Pasjelson, Kasson Bvf., Kasson, Minn.....	31.00
Bed Mrs. S Johnson, n. Tref. Bvf., J J Ekles Kald.....	5.00
Bed Pastor H R Barstad, Pac qui Parie Mgd.s Bvf.....	5.00
Bed Annie Peterson, Bvgef. i Immanuel's Mgd., St. Pauli, Minn.....	25.00
Bed O J Vigoren, Dayfield & Bernon Mgd.s Bvf.....	15.00
Bed N H Sulekion, Eric Bull, Camrose, Alta, Can.....	5.80
Bed Bertha Kullingshaab fra Young Ladies Society, St Peters Mgd., Red Wing, Minn.....	5.00
Bed Pastor J A Johnson fra S Christenson, Willmar, Minn.....	12.00
Bed Bakk. G D Paulsruud fra A Jerdeman, Randall, Ia.....	2.00
J C Bette og Suktru, Ada, Minn.....	25.00
Bed Alma Carlson fra Victor Mgd.s Bvf., Mt. Vernon, S. Dak.....	5.00
Bed Pastor O Andresen fra T I Nerboe, Jewell, Ia.....	10.00
Bed Mrs. Aug. Holmes fra Broofkon Ivens! Mgd., nær Veresford, S. D.....	2.00
Bed Pastor D H Eftad, Morifonville, Wis, fra J Tu- gum 5, Mrs. D Moe 1.....	25.00
Bed Miss Caroline Berg fra Ubenevnt nær Veresford, S. Dak.....	6.00
Bed Pastor J Krogstad fra Bvgef. i Immanuel's Mgd.....	5.00
Bed Pastor A D Johnson fra Mrs. R Duamme, Norw. Grove Mgd.....	17.88
Bed Pastor J F Skarvneis fra St. Johns Mgd., hans Kald.....	2.50
Bed B J Gilbertson, Lawrence, Bakk. fra følgende: A Moen 1, O J Johnson 1, B J Gilbertson 1, Berhan- ia Mgd.s Søndagskole, T J Moens Kald 6.....	26.00
„Fra en Søster“, Bergus Falls, Minn.....	9.00
Mrs. D B Fieletch, Hendricks, Minn.....	5.00
Bed Pastor A A Dahl, Cando, N. D. fra følgende: A A Dahl 1, Mrs. A A Dahl 1, Arndt, Gjalmar, Myrtle, Victor og Sophus Dahl tils. 1.76 samlet fra andre 3.50.....	5.00

Rør knitteret for

637 18

9553 51

10,190 69

J. M. Duella, Kas.

Til Betjends da Børne hjem: Bed Mrs. B R Barstad,
Dawson, Minn. 2 Par Blankets, 4 Skjort, 4 Par Underklæder,
6 Par Strømper, 1 Natkjole, 2 Rjoler, 1 Haandklæde, 2 Forklæ-
ber, 1 Bagen, 3 Hurt, 41 hds. Lvi, 5 Par Garters, en Del Silte-
baand.—Bed Mrs. D Evans, Sandwich, Ill., fra For Frelser's
Mgd.s Bvf., Pastor A D Mortvedts Kald, 3 Coats, 6 Skuffer
Sæbe, 1 Skirt, 4 Skuffer Understi, 2 Blankets, 1 Natkjole, 33
Par Hoser, 2 Par Vanter, 2 Guet, 1 Quilt, 22 hds. Calico, 1
Par Sko.—Fra T A Torgeson, Veresford, S. D. 1 Tønde Sæ-
ler, 1 fuld Bøg med Oranges, 1 Par Gooties.—En hel Del med
Maddvarer, Candy, med mere modtaget fra og ved Mrs. T A
Torgeson vil blit knitteret for senere, naar vi faar Rede paa
Giveren.—Fra Riverside Mgd.s Bvf., Dawson, Minn.: Mrs. A
Børseth 1, Mrs. S B Nelson 1, Mrs. S Halvorson 2 Boxes
Soap, Mrs. N J Newhall 2 Sweaters, Mrs. J Stratta 6 Bom-
metørklæder & Cards, Mrs. T Thompson 50c, Mrs. D Herla 1,
En ubenevnt 5, Mrs. A Emerson 1 Suit Underklæder, 6 hds.
Calico, 6 hds. Dutingkannel, Mr & Mrs. Stenjon 2.00, Mrs.
S Johnson 2 Sheets, 2 Pair Pillow cases, 3 Towels, 1.00, Mrs.
A Kurulie 50c, Mrs. S Anderson 25c, Mrs. Wm. Frazer 1 Duf-
te, Mrs. D Neis and Mrs. B Vergeland 2 Suits Underklæder,
1 Par Strømper, 1 Natkjole, 2 hds. Siltebaand, 1 Blanket, 2
Bommetørklæder, Mrs. A Vergeland 2 Tuffer, 1 Par Strøm-
per, 2 Suits Underklæder, Mrs. B Berg 1 Suit Underklæder,
Mrs. D Vergeland 2 Natkjoler, Ruth Vergeland 1 Duffe, Mrs.
T A Vergeland 1 Natkjole, 1 Skjort, 3 og en halv hds Duting-
kannel, Mrs. Valum 1 Par Strømper, en Cloaf, Mrs. Sundby
2.00, Mrs. Thoen 1.00, Mrs. M Mickelson 1 Suit Underklæder,
2 Guet, Miss A Torkelson 1.00, Mrs. E Danielson 1.00, Mrs.
G Helvig 1 Par Budevar, Mrs. T Thorion 1.00, Mrs. Berle 75c,
Mrs. S J Hanson 1 Suit, 3 Skjort, 2 Waifs, 1 Skirt, Mrs. E
Emerson 5 c, Mrs. D Strætman 25c, Mrs. O Jorbal 1 Union
Suit, 1 Par Vanter, Mrs. C Gill 1.00, Mrs. J Bindseth 1 Blan-
ket, Mrs. E Hanson 1 Suit Klæder, Mrs. A Hanson 1 Suit
Underklæder, Miss W Sundby halvt Dos. Bommetørklæder, 1
Par Vanter, Mrs. S Stratte 4 Dolls, 12 Cards, Stocking Cab,
Mrs. Miller 1 Blanket, Mrs. E Danielson 8 hds. Dutingkannel,
Mr. T Wafson 1.00, Mr. J Enethun 25c, Mrs. Goltan 1.00,
Mrs. B Dahl 1 Gnat, Carlote, Harald, Bennett, and Walter
Halvorson 50c, Mrs. D Retrum 1.00, Mrs. S Retrum 50c,
Clarence & Clara Emerson Cands and Beansuts, Mrs. M Wil-
bertson 4 hds Gingham, 6 Bommetørklæder, Mrs. Rev. T J
Ovedehall 11 hds. Dutingkannel, Bvgef. 1 Rjole, Indsendt ved
Mrs. S Johnson.—Fra en Del Kvinter fra Nora, S. D., mod-
taget Madderer beltaagne af Gooties, Doughnuts, Pølse, Bis-
cuit, Jely & sijsd Giverne er Mrs. S Lyffen, Mrs. Bakkad,
Mrs. E Etene, Mrs. S Egeu, Mrs. A Dahlum, Mrs. J Fos-
mo, Mrs. Inga Ronning.—Gaver til Børnene til Jul ind-
sendt ved Winnie Davidson, Sacred Heart, Minn.: Mrs. M
Stogberg 1, Mrs. D Eshjoll 1, Mrs. E Fredrickson 2, Mrs. A
Nykken 2, Mrs. D Stalbeck 6c, Ole R Olson 50c, Hendrick
Olafson 25c, Mrs. A Wiglund 50c, Mrs. S Omholt 1 pair
Stockings, 1 pair Underwear, Mrs. Clara Stalbeck 2 pair
Stockings, 2 pair Gloves, 3 hds. Ribbon, Mrs. J F Johnson 1
pair Overhoses, 1 pair Underwear, 2 pair Gloves, 1 used Cloaf,
Mrs. D Stalbeck 6 hds. Dutingkannel, Mrs. J Davidson 1
pair Underwear, Box of Candy, Esther Davidson 4 hds. Rib-
bon, Minnie Davidson 2 Stockingcabs, Elida Sveinben 2 Stock-
ingcabs, Rev. Refs 1 pair Overhoses, 1 Ristbedt 2 pair Shoes,
Mrs. Albert Wiglund 1 Blanket, 2 og en halv hds. Sheeting,
3 hds. fleeced Goods.—Mrs. Carl Peterson 3 hds. fleeced Goods,
—Mrs. S A Peterson 3 Underclifts, 1 Apron, 10 hds. Ribbon,
1 Dos. Pencils, 6 Tablets, 1 used Overcoat & 3 Caps.—Martha
Dyregaard 3 brugte Coats, Mrs. A Wiglund 1 Hat.—D T
Ramsland 3 pair Mittens.—Mrs. S D Stalbeck 1 Dos. dand-
terchiefs, 2 Towels, 5 hds. Dutingkannel.—Mrs. S B Helge-
son 1 pair Mittens, 1 Muffler.—Selinda Helgeson 2 pair Gai-
ters.—Mrs. B Kelly 2 pair Stockings.—Mrs. E Rulstad 1 pair
Mittens, 1 pair Stockings.—Mrs. A Larion 4 Handkerchiefs,
1 used Cloaf.—Mrs. B Fieidhammer 12 hds. Calico.—Mrs. T
Jordet 1 used Cloaf.—Fra Miss Lina Elstad en Bøg med Van-
ter og Bommetørklæder.

Hjertelig Tak til alle Givere. G. G. W a l e n.

Til Bethlehems Kirke i Grand Marais:	
Pastor C F Galtvolds Kald, Jewell, Ia., Mrs. A K Hill.	3.00
Mrs. G L Berge	5.00
Lars Alvestad	5.00
F B Hanson	25
Mrs. Orso	09
F A Gimre	42
Pastor G D Paulsruds Kald, Randall, Ia., A D Ras-	
musien	5.00
Pastor F N Sandbøns Kald, Roland, Ia.: Ed. Mickelsen	10.00
S Nilson	3.00
Justus Asmundson	5.00
George Johnson	5.00
Genry Scheibahl	2.00
Mrs. Serine Jacobson	1.00
Lars Halvorson	2.00
Harry Eversen	1.00
D Haugen	5.00
John Stole	2.50
Miss Riis	1.00

Med hjertelig Tak. Paa Menighedens Vegne
C. G. Eidnes.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedsætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa overført i Kontanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og ihelf-worn og derfor er Prisen nedsat til langt u n d e r Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Dplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelige Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort Saa længe Dplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: N. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdesagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. " II Del 134 S. 1.10	50	
Daa L. R. Læreb. i Middealskerens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Vintreet og Grenene. 231 S. 60	35	
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Lejlager for hende gennem Livet til Udbødeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Hefstet.....	75	55
Dahl, Jonas: Paa hellig Grund. Kristelige Rejsefortællinger og Indtryk. Hefstet.....	75	30

Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjellstedt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis N. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Mau E. Alvor og Gammen. 524 S.	1.50	50
Lphre, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny)	1.00	60
Dahle L. Madagaskar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00
Lien, J. Kristi Fodspor. Betragtninger over Kirkeaaarets Epistler. 1ste nye Kæffe. (Saa godt som ny) 488 Sider.....	1.50	75
Funcke O. Rejsebeskrivelser. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjeleekamp og Sjelefred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Drønenblomster. 266 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbredet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budskab. Betragtninger til hver Dag i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeaaaret af Lægmand i den luth. Kirke. Med en Portrætgruppe af Forfatterne. Skirtingssb. (Aldeles ny).....	2.25	1.75

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound.... 2.50 1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at købe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange. med Musik og et udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvstudium i Guitaraspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingssbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen er anbefalet af Hru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Læsebogen koster bare 25 Cents, Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-son. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.
Send Ordres til C. Rillethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Trykfroner tilsalgs.

Vor Frelser's Menighed i Peterjon, Minn. har to smukke Trykfroner tilsalgs, den ene har 12 og den anden 8 Kerofenelamper. Den første kostede \$85.00 og den anden \$35.00 da de var nye. De er ligesaa gode som nye nu. De sælges meget billigt. Angaaende Pris henvender man sig enten til undertegnede eller til N. J. Smeby, Peterjon, Minn.

D. G. Lee.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleder.

Al disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvorefter kan nævnes følgende: Juleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Ryfylke; Østfjeld; Nordfjord; Verfoslen; Paa Ski; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Gæsterpige. Rige og Gjed. Rige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billed.). Vinterbillede (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østjødellen til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjojen ved Ulefjord. Svobør. Buarbreen. Raftind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Festmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusindevis forretet 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dussin.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Væster paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

Fountain-Penne.

Vi har en god Forhning af de velbesjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærbørende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „stueb“ Pen.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykte paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Dntel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Ønskesning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barneang“; „Baskelshilsen“; „Venlig Hilsen“; „Ønskesning til Jødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedez erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn sendes til Rev. J. L. Basjeson, Kasson, Minn.

Penge til Synodetasken (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hanges norsk evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Repatør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Fri sendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til hær.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Vort store Eksempel; 2. Stem den ud; 3. Den hjemmehørende Broder; 4. De glæder sig; 5. Lidt til om Gjenfødslen; 6. Er færdig til at stemme; 7. Nogle Ord om Væstelskab og Skilsmisse; 8. Missionsmøde i Tvillingbyerne; 9. Lidt om Væstelske; 10. Kanter knyttet til Herrens Ord; 11. Bispe Wang om Prestenspen i Finnmarken; 12. Den daarlige Støttestab; 13. Skue-spillerindens Betjendelse; 14. Til min Ven „Budbæreren.“ 15. Gjør Verden bedre; 16. Hvad vor Vandel bethder; 17. O, om jeg bare havde—! 18. Slurv i Pengeaffærer; 19. Kinamissionen; 20. Missionsmøde; 21. Lidt Lægmandsvirksomhed; 22. En Kredssag; 23. Kristus og Verden i samme Baad; 24. Fra Arbeidsmarken; 25. Betjendtgjærelser; 26. Røtteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 13 }

Lørdag den 26de Marts 1910

{ 42de Aar

Han er opstanden!

(Ved Past. S. C. Simonson.)

Er det nogengang at den kristne Menighed har Grund til at glæde sig med Jubel og Sang over vunden Seier, saa er det idag paa Jesu Kristi Opstandelses Dag. Det er ofte at Kristi Brud paa Jorden gaar der saa modløse og tung om Hjertet under Trykket af Sunden og dens Følger. Da føles det, som om alt var tabt, og hun var dømt til en evig Undergang. Men idag er der ingen Grund til Sorg og Suk; thi idag lyder Budskab om Seier. Vi fejrer idag Mindet om den Begivenhed i Forsoningen, der med Kette er betagget som Kronen paa hele Verket. Ved et lydigt Liv og en villig Lydighed udsørte Jesus vor Forsoning. I Dødsstunden kunde han derfor raabe ud den for Syndere saa salige Forsikring: „Det er fuldbragt!“ Men Stadfæstelsen og Befehligen derpaa sker da, naar Jesus bryder Dødens Baand, staar op fra de Døde og beviser, at han i vort Sted har vundet en fuldstændig Seier over Synd, Død og Satans Rige. Det er dette Budskab, som Paasken bringer os; derfor „Hører I, som græder, Og med Taarer væder Jesu Hvilested, Vort med Graad og Klage, Her er gode Dage, Her er Fryd og Fred!“ Løft dit Blik og se, hvad som sker i Josefs Havn ved Jerusalem tidlig den første Dag i Ugen efter Jesu Lidelse og Død. Betragt og fordyb dig i det dyrebare Paaskebudskab, indtil Fryd og Lovsang jager paa Dør din Graad

og Smerte! Lad disse liflige Sandheder om Opstandelse og Liv sig faa besjæle dig, at du maa trods alt, der vil hindre dig, synge din Seierssang og forkynde Seirens Evangelium til Fryd og Fred for dig selv og for dine Omgivelser! Stem da ogsaa i med den jublende Skare og syng af Hjertet det deilige Paaskevers:

„Han er opstanden! store Bud!

Min Gud er en forsonet Gud,

Min Himmel er nu aaben!

Min Jesu seirrige Død

Fordømmelsernes Pile brød,

Og knuste Mørkets Vaaben.

O Klost

Min Trøst!

Ved hans Seier,

Som jeg eier,

Helved hæver;

Han var død, men se, han lever!

Da det lysnede til den første Dag i Ugen begiver nogle Kvinder sig afsted i Kjerlighedens Grunde til den Grav, hvori Jesu Lege- me var lagt. Mørkt havde det været udover Jorden og mørkt var det i Jerusalem, som nu laa og sov Rusen af sig efter de sidste Dages aruelige Begivenheder. Mørkt var det i de mange uomfkaarne Hjerter, og mørkt var det ogsaa hos dem, som „haabede, at han var den, som skulde forløse Israael“. Ja, ogsaa for ham, Forløseren selv, havde det været mørkt—overmaade mørkt. Han havde taget paa sig Syndens og Dødens Baand og gaaet ind i Lidelsens og Dødens skumle

Fængsel i vort Sted. Al den Ve og Smer-
te paa Legem og Sjæl, som en hel Menneſte-
hed havde fortjent at lide gjennem en lang
Ewigheid, væltede ſig ind over ham. Solen
ſkjulte ſit Anſigt for dette gruelige Syn, og
Guds Søn, vor Jeſus kjæmpede med Sjæl
og Legeme i et tykt Mørke, indtil Lidellens
bitre Skaal var udtømt til ſidſte Draabe, og
hans hellige Hoved hvilede ſig i Dødens Nat.

Men nu lyſner det til en ny Dag—en
ſkøn Søndagsmorgen med Opſtandelse og
Seier. Derſom den ſidſte Nat, da Jeſu Le-
geme hvilede i Graven, var den mørkeſte Nat,
der nogengang har kaſtet ſine Skygger over
den ſidſte Reſt af Menneſtekhjerters Forhaab-
ninger, ſaa var ogſaa den Morgen, da den
guddommelige Seiershelt brød Dødens og
Gravens Vaand, den lyſeſte og ſkønneste
Morgen, der nogengang har kaſtet ſine Straa-
ler udover en dødelig ſaaret Verden. Nu
var hans Lidelse overſtaaet, Frelſen var til-
veiebragt, og det guddommelige Segl aftryk-
tedes paa Offerlammet, da Gud reiſte ham
op fra de Døde.

Det var V i v, ſom Jeſus bragte med ſig
ud af Graven hin Paaskemorgen. Livet
vandt Seier over Døden, der ikke kunde hol-
de ham, Livets Fyrſte, fangen i ſine Vaand.
Retſædigheden var ſteet Fyldeſt, og da maat-
te der indtræde en Forandring i Kriſti Per-
ſon. Naar da Jeſus træder ſeirende ud af
Graven, ſaa beviſer han derved, hvem han
er. „Han blev kraftig beviſt at være Guds
Søn ved Opſtandelen fra de Døde“. Her
er Profeten Jonās Tegn klart og uſvigeligt
for enhver, ſom vil tro. Haabløſt vilde det
iſandhed have været, derſom han var bleven
liggende i Graven. „Derſom Kriſtus ikke er
opſtanden, da er eders Tro forfængelig, da
er I endnu i eders Synder, da er ogſaa de
fortabte, ſom er henſøvede i Kriſtus“. Naar
har opſtod, ſaa beviſte han ogſaa, at hans
Forſonergjerning var gjort, og han kom for-
at bringe os Frugten af Frelſen, ſom alting
for naar. „Han blev givet hen for vore Over-
trædelſer og opreift for vor Retſædiggjøre-
e“. Kriſtus ſtod op forat retſædiggjøre
dem, ſom han døde for. Som Jeſu Død og
Opſtandelse hører nøie ſammen, ſaa kan hel-

ler ikke Synderens Retſædiggjørelſe og Le-
vendegjørelſe ſkilles ad. Den ſom forme-
delſt Troen paa den opſtandne Frelſer ſaar
Tilgivneſe og Barnetaar hos Gud, ogſaa
han ſtaar op fra Døden og lever et nyt Liv.
„Ligeſom Kriſtus er opreift fra de døde ved
Faderens Herlighed, ſaa ſkal og vi vandre i
et nyt Levnet.“ Opſtandelsesunderet ſker
derfor ogſaa nuomſtunder, Gud ſke Lov!
Ved hans Opſtandelses Kraft, den ſtørſte
Kraft, ſom Gud har ſat ind i Verden, ſtaar
Syndere op fra den aandelige Død og lever
et nyt Liv i hans Samfund.

Lad da ogſaa den Sandhed være klar
for enhver, at foruden en ſaadan Opſtandelse
og foruden et ſaadant nyt Liv, ſaa vil der
ingen Afgang være at ſaa til Himmelen og
Salighed. Naar f. Eks. et Barn dør i et
Hjem, ſaa er det ſelvſagt, at man ikke kan
beholde det længere i Hjemmet. Hvor me-
get man end elſker det, ſaa maa man natur-
ligviſe bære det ud og begrave det. Det vil-
de være aldeles unaturligt at beholde en død
i Hjemmet. Men det vilde være ligesaa una-
turligt for den himmeſke Fader, hvor høit
han end elſker ham, at tage den aandelig døde
ind i det himmeſke Hjem. „Uden nogen
bliver født paanv, kan han ikke ſe Guds Ri-
ge.“ Kriſtus er opſtanden forat bringe Liv
i de døde og gjøre dem ſikket for Himmelen.
Du ſom endnu ikke eier Livet i Guds Søn,
vaagn op, ſtaa op fra de døde, og Kriſtus
ſkal lyſe for dig! Mangen en Paſkepredi-
ken har du hørt, og endnu er du lige død i
dine Synder og Overtrædelſer. „D ſkal du
aldrig ſaa Liv, Livet i Jeſu Tro? Skal ei
det Almagts blive Raa til dit arme Bo?“
Lad denne Paſkedag bli en Opſtandelsedag
for dig, og du ſkal ſaa erfare, hvad det vil ſi-
ge at ſaa Del i Kriſtus og hans Forløsning.

Ligeſom Kriſtus vandt Seier, ſaaledes
vinder ogſaa den, ſom er opſtanden med ham,
Seier i hans Kraft. Han vinder Seier over
Synden, Seier over Verden, Seier over Rjæ-
det og Seier over Satan. Ja, han ſkal og-
ſaa beſeire den ſidſte Fiende ſom er Døden.
Viſtnok ſer det ikke ud ſom nogen Seier, naar
Døden reiſer med ſit Bytte. Der ligger igjen
et aſſejet Legeme, færdig for Forraadnellen.

Men der hvor der var aandeligt Liv, der skal dette vinde Seier over Døden. En frigjort Sjæl faar svinge sig paa Englevinger hjem til Guds Paradis. Da Kristus opstod, blev han Førstegrøden af de hensovede. Der forestaar en stor Opstandelses Morgen, da alle de i Gravene skal høre Guds Søns Røst. Og de skulle gaa frem, de som have gjort godt til Livets Opstandelse, men de som have gjort ondt til Dommens Opstandelse. De hvis Sjæle i Døden ikke gik til Paradis, og saa de skal opstaa og først efter Opstandelsen faa sin fulde Straf paa Legeme og Sjæl i en evig Udelukkelse fra Gud: Men de som var gjensødt til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de Døde, deres Legemer skal komme frem forklarede og uforfærdelige, forenes med de salige Sjæle for altid at være hos Herren i uafbrudt Glæde og Fred. Frygt derfor ikke, du gjensødte Sjæl, forat maatte stilles med dette Syndens og Dødens Legeme! Ligesom du lægger af dig dine Klæder for atter at faa dem tilbage vaskede og pyntede, saa skal du ogsaa faa tilbage dit Legeme helligt og rent som et-passende Redskab for din herliggjorte Sjæl at bo i og virke gennem i al Evighed.

Men benyt dig flittig af de herlige Afsædninger, du her har til at komme nærmere din opstandne Frelser i Kjendskab, Kjærlighed og Tro. Søg ham tidlig, som hine Kvinder gjorde. Hør og tro Ordet om Opstandelse og Liv og adlyd Befalingen om at bringe dette Budskab videre udover til Frelse og Fred for dine Medmennesker. Saa skal du faa sande Jesu liflige Ord: „Jeg lever og I skulle leve!“ Amen!

S v æ r m e r i . F a n a t i s m e . Bliir nogen rigtig varm for vor Herres Sag. Skal man ikke behøve at vente længe, før en eller anden kalder ham en Sværmer, en Fanatiker. Nu er dog Sandheden den, at vi staar langt mere i Fare for at fryse ihjel end for at brænde op. Og for hver en der tabes ved alt for sterkt Begynderbegeistring er der hundreder som dør af Sløvhed og Vanemæssighed.

Kr. Ugeb.

En Besøgelsfestid.

Omtrent hver Dag fra 23de Jan. sidstleden til idag, 10de Mars, har været anvendt til Møder.

I denne Tid har vi haft med os mange Brødre i Arbeidet for Guds Riges Fremme og den evig trofaste Gud har stadfæstet Ordet ved medfølgende Tegn.

Pastor A. J. Krogstad fra Madison, Wis. var med os fra 25de til 31te Jan. Hans alvorlige og hjertelige Vidnesbyrd var til stor Velsignelse for mange. Vi sige hjerterlig Tak for Besøget. Kom snart igjen!

Den 12te Febr. kom Pastor J. J. Breidablikk hid til Roland og var med os til Møder den 26de.

I de næsten 2 Uger fra 31te Jan. til 12te Febr. havde vi Møder i Radcliffe, Pastor E. J. Knutsons Kald og i Story City, Pastor G. D. Paulsruuds Kald. Flere af os havde den Glæde at faa være med paa alle disse Møder det meste af Tiden.

Pastor E. J. Knutson, der var med os til megen Velsignelse flere Dage i Zions Menighed af mit Kald, mens Pastor Krogstad var her, og som havde tænkt sig at være med i Story City blev forhindret fra at komme did.

Paa alle disse Møder fik vi erfare en særdeles Aandens Magt, især over de troende til Seloprøvelse angaaende Vandringen i Lyset, samt en Aandens Enhed i Fredens Baand, som mange af os maatte erkende vi ikke havde været Vidne til før. Det var heller ikke grei Sag for den ugudelige at forblive jøvende; thi sandelig Gud holdt Dom over „Tanker og Raad“.

Om Aftenen den 12te Febr. kom vor kjære Bror Pastor Breidablikk. Efter i mange Aar at have samtalt om og længtet efter at faa være sammen at fange Sjæle og føre dem til Gud—som vi tog som Motto ved sidste Aarsaar—var vi endelig komne sammen. Han sterk og frisk, jeg svag og uvel. Imidlertid var det mit Haab, at jeg kunde faa tjene Gud ved at være med at lægge Sagen frem for ham i Jesu Navn, som den lamme Mand som Evangelist Fenney havde med sig.

Imidlertid sagde baade den ankomne Bror og flere, at det blev nok bra og til idag har Herren hjulpet saabel.

Harde vi før erfaret, at Gud holder Dom over „Tanker og Raad“, unddrog han sig ikke her; men Gud være Pris, han som døde, gjør og levende; thi Guds Ord er mægtig at gjøre Sjæle salige, naar det forenes med Troen i dem der høre det.

Fra 13—21 Febr. havde vi fra en til tre Sammenkomster om Guds Ord hver Dag.

Emisær J. J. Dakland fra S. Dak. var med os og deltog til stor Velsignelse fra Onsdag den 16de til Lørdag den 19de. Vi siger hjertelig Tak for Besøget og Gud velsigne dig fremdeles i dit Virke i Herrens Ringaard.

Formiddagen den 22de begyndte Kredsmødet. Vi af Kredsens Prester og mange troende af Nabomenighederne var tilstede.

Da Kredsens Sekretær vil berette om dette Møde gaar vi det her forbi og kun nævner, at Pastor C. W. C. Wee holdt Nabningsprediken alvorlig og hjertelig og Samfundets Formand, Pastor C. J. Gaftvold holdt Missionsprediken baade klart og gripende til stor Velsignelse for mange.

Vi siger disse, de andre Prester, samt alle troende, hjertelig Tak for Deltagelsen og Besøget.

Torsdags Aften, Fredag E. M. og Aften fortattes Møderne som før Kredsmødet begyndte. Pastor Duea var med os til sent Fredags Aften. Hjertelig Tak!

Fra 28de Jan. hidtil den nu er ved Guds Aands Magt gennem Ordets Forkyndelse, Sang og Bøn nogle over 60 Sjæle vakte i og omkring Roland, hvoraf mange har fundet Fred ved Troen paa Jesus Kristus, Synderes Frelser.

Pris Gud med os; thi ham alene tilkommer Gien!

Pastor J. J. Breidablik rejser som Jødemissionsemisær, saa naar han stanser en længere Tid som her og ellers saamegen Tid og saamegen endog ekstra Anstængelse, saa bør ikke Jødemissionen lide derved. Dette forlanger vi ogsaa at huske paa. Han fik derfor

samløst ved Offer og ellers \$383.80 for nævnte Sag.

Vi siger Jødemissionsbestyrelsen Tak for, at den har givet Emisæren frie Hænder at anvende sin Tid som han finder tjenligt for Sagens Fremme og siger Pastor Breidablik hjertelig Tak for det isærdeles kjære og velsignede Besøg. Gud lønne dig i Raade og kom igjen saasnart Ite kan.

Eder i Herren hengivne

J. N. Sandven.

„Student Volunteer Convention.“

Ogsaa denne Gang havde jeg den Glæde at overvære dette Møde, som iaar afholdtes i Rochester, N. Y. de sidste to Dage af forrige Aar og de første to Dage af dette Aar. Disse Møder afholdes hvert fjerde Aar, for saaledes at give hver „Student Generation“ Anledning til at overvære et slikt Møde. De fleste Skoler har fire aarige Kurser og derfor siges der, at en „Student Generation“ er fire Aar. Med „Student Volunteer Convention“ mener vi en Forsamling af Studenter hovedsagelig for dem, som har bestemt sig til at gaa ud til Hedningerne som Missionærer. „Volunteer“ er altsaa de „frivillige“. Disse Møder er ikke under nogen Kirkeafdeling, men er fælles for alle protestantiske kristne Kirkesamfund. Valgbare til Medlemmer af Mødet er i det mindste to fra hver Skole og et Medlem af Skolens Fakultet. For Skoler der har over to hundrede Elever en ekstra Representant ved Siden af de to for hvert ekstra hundrede eller Brøddel deraf.

Det første af disse Møder var afholdt i Cleveland, Ohio, fra 28de Feb. til 1 Mars 1891. Ved dette Møde var 158 Institutioner med 621 delegerede repræsenteret. Det andet Møde afholdtes i Detroit, Mich. fra 28 Feb. til 4 Mars 1894 ved hvilket 296 Institutioner var repræsenteret med 1,325 Delegerede. Det tredje var afholdt i Cleveland, Ohio, fra 23de til 27de Feb. 1897.

Her var 461 Institutioner repræsenteret med 2221 Delegater. Det fjerde var afholdt i Toronto, Canada, fra 26de Feb. til 2den Mars 1902. Ved dette Møde var 465 Institutioner repræsenteret med 2,957 Delegater. Det var det første af disse Møder ved hvilket Gauges Synode havde Repræsentanter. Disse var P. G. Arnstad og R. A. Anderson, vor Vægemissionsnær i Kina, og undertegnede. Den sidste har altid haft den Være at betale sine egne Rejsendgifter. Jeg vil her faa sige, at Betsignelsen ved at være ved disse Møder er vel værd Udlægget. Det femte Møde var afholdt i Nashville, Tenn. fra 28de Feb. til 4de Mars 1906. Ved dette Møde var 716 Institutioner repræsenteret med 4,235 Delegater. Det Møde, som nu afholdtes i Rochester, var det sjette og i Omfang oversteg alle de forrige.

Fra Red Wing Seminarium var følgende delegerede: Prof. Edw. Schmidt og Student H. E. Jørgensen. Fra Jewell College var følgende tilstede: Fra de unge Kvinders kristelige Forening: Emma Sandahl og Emma Munestad. Fra de unge Mænds kristelige Forening: Peder Løvseth og Vauris W. Gek. Undertegnede havde ogsaa den Glæde at følge med og var berettiget til alle Mødets Privilegier. Disse bestod i fri Afgang til alle Mødets Sessjoner, samt fri Logis og Beværtning i Hjem, der med Glæde tog imod besøgende.

Paa Veien til Mødet besøgte jeg sammen med vor Skoles Delegation Niagara Fossen, som vel kan betragtes som et af Guds mægtigste Underværk. Vi ankom til Rochester ved Middagstid den 29de December og Klodten to om Eftermiddagen aabnedes Mødet. Mødet aabnedes uden nogen Ceremoni med Velkomsttaler, Lykønskninger med mere sligt. Vi var alle glade at faa blive ført midt ind i Sagen uden disse vanlige Formaliteter.

Jeg vil ikke her forsøge at gengive noget væsentligt fra Mødets Forhandlinger.

Enhver kan sikre sig en stor Bog i hvilken alle Taler er gengivet ordret ved at sende \$1.50 til Student Volunteer Headquarters, New York, N. Y. Send efter den straks. Den er vel værd at eies og læses.

De to Lande, som Behandlingen især dreiet sig om, var Kina og Japan. Disse Lande har længe nok sovet, men er nu vaagnet og gaar frem med Stormsridt. Vid vore Kinasmissionsvenner kunde alle have været der og hørt, hvad der blev sagt til Trøst og Opmuntring! Senere skal jeg skrive mere om dette. Ved Siden af disse Lande kom ogsaa Syd Amerika, eller rettere det latinske Amerika paa Tale. Dette forvoldte hovedsagelig en opsigtsvækkende Tale holdt af Robert Speers, den presbyterianske Missions Sekretær. Jeg maa beundre den Mand ogsaa her. Det har jeg og gjort ved de forrige Møder, hvor jeg har været. Han er en Mand med dyb Indsigt og besidder en sjelden stærk Dømmekraft. Det har jeg ofte mærket, men jeg blev næsten helt forbauset og Beundringen steg endnu højere, naar jeg mærkede, hvorledes han med Hensynsfuldhed, men dog uden Frygt drog i Felten mod den katolske Kirke. Det er ikke at undres over, at den Tale har sat den hele katolske Presse i Virksomhed med sine Forsøg paa at bortforklare eller benegte. Vid vi havde mange med den Frimodighed og Sandhedstjærlighed som Robert Speers!

Ja jeg vil ikke trætte længere med flere Bemærkninger om hvad vi hørte. Tag og læs!

Hver Sessjon af Mødet var saare vel besøgt, og de som ikke kom til „Convention Hall“ hvor Mødet holdtes i god betids, — om Aftenen var det en Time før Mødets Begyndelse, — blev tiltrods for sine Billetter lukket ude. Saa stor var Trængselen. For at imødekomme dem som ikke kunde komme ind holdtes der Sessjoner paa andre Steder saaledes i to eller tre af Byens største Kirker hver Aften. Ved disse Møder var der hver Aften i det mindste 8000 Mennesker forsamlet. Tænk, alle disse for at høre om de un-

derlige Ting som Gud har gjort for Hedningerne. Sandelig vi har Grund til at takke Gud for denne Skare som er mere interesseret i at høre om Guds Veie og Virksomhed end at gaa til Forlystelsessteder. Vi har Grund til at takke Gud for de vel 4,000 unge Mænd og Kvinder som var ved dette Møde. Og vi har Grund til at takke Gud for de kristelige unge Mænd og Kvinder ved disse forskellige Skoler, som disse 4,000 repræsenterede.

Det var ikke min Tanke at skrive noget om dette Møde, men da ingen af de andre har ladet høre fra sig saa vil jeg da alligevel sende nogle Ord for at „Budbærerens“ Læsere kan saa vide at nogen har været der baade fra Red Wing og Jewell.

I Rochester skiltes jeg og min Svoger med de andre Venner da de reiste hjem medens vi begav os paa en Reise der skulde føre os længere øst. Vi standset først i Albany, og reiste derfra forbi Springfield, hvor vi og standset, til Boston. Fra Boston gik Reisen til Providence, R. I. og derfra til New Haven, Conn. Efter et par Dages Ophold i New York reiste vi forbi Jersey City, N. J. til Philadelphia, Pa. Paa denne Reise fik jeg Anledning til at se lidt af følgende Skoler: Harvard, Brown, Yale, Columbia og University of Pennsylvania.

Denne Reise var nok lang og lidt besværlig men den var vel værd haade Udleg og Anstrængelsen. Men over alle Grindringer staar dog Grindringen om Mødet i Rochester. Fra det vil jeg høre Betsignelse og saa i kommende Dage. Og jeg ved at for Skolearbeidet, som Samfundet har anbetroet mig, vil det bringe gode Resultater.

Før jeg slutter vil jeg saa nævne en Ting, som jeg kanke skulde have nævnt før. Under Mødet i Rochester havde Lutheranerne en Session for sig selv. Den var nok en Skuffelse i mange Henseender, da det saa ud som om vore Søsterforsamling i Osten betragtede sig som de der havde Enderetten. Nu, vi skal ikke lægge Skylden paa dem. Den er, for en Del, vor egen. Om Gud lader mig leve fire Aar til og være i Virksomhed, saa skal jeg gjøre mit til at dette skal gjentage

sig. Vi bør ikke staa paa Afstand men heller lade vor Indflydelse blive følt.

R. I. S ø h r e.

Jewell, Ia. den 16de Mars, 1910.

Coeducation.

Under Aarsmødet udtalte jeg mig om dette Spørgsmaal ud fra det pedagogiske Synspunkt. Uden at behandle Spørgsmålet, saadan som vi nu maa se paa det, fremhævet jeg der de pedagogiske, psykologiske og physiologiske Grundprinciper, som man maa tage med i Afgjørelsen af dette vigtige Spørgsmaal. Af hvad som blev sagt ved Mødet kunde jeg godt forstaa, at man ikke havde mærket sig den Ting. Man vilde heller saa det til at jeg havde udtalt mig saa aldeles afgjort og bestemt imod at Kvinder skulde optages ved Red Wing Seminarium. Noget slikt Udtalelse skal man søge forgjæves efter i mit Foredrag. Mærk det. Hvad jeg er absolut imod er, at vi skal indføre „Coeducation“ ved Red Wing Seminarium i den Form som den nu praktiseres og under de Forholde som er de almindelige. I hele mit Foredrag er Ordet „Coeducation“ brugt til at betegne det System som nu er det almindelige, og som jeg har defineret paa Pagina 31 af Referatet for 1909. Man kan vide saameget man vil paa det, saa staar dog min Beskrivelse der som en tro Fremstilling af Sagen som den er. Jeg ved nok, at theoretisk saa burde det ikke være slikt. Men praktisk er det slikt. Og for mere af slikt Coeducation vil vi bede om at blive bevaret. Man bør her merke klart, at det var den Slags Coeducation man stred haardt for at saa ind ved Red Wing. Og det kostet mig ikke liden Opofrelse at komme med mit Foredrag for med det at lægge mig i Veien for den Ting, som nogle kaldte Fremskridt. Nei, og atter nei, Feilgreb kan aldrig blive Fremskridt. Hvad jeg haaber at vinde er alt bundet, og det er den Ting at Behandlingen af denne Sag skulde blive mere grundig og alvorlig. Gjør man saa et

Feilgreb, saa er det efter grundig Overveiel-
se, og efterpaa saa skal man da ikke kunne
befshlde mig eller andre som Samfundet har
sat i Spidjen for vort Skolearbeide for at vi
ftiletiende spiet os efter et utidigt Krav.
Lad mig nu igjen sige, at med utidigt Krav
mener jeg den Ting, at vi skulde indføre Nu-
tidens forældede Coeducation ved vor
Bresteskole. Vil man indføre en retmæssig
Coeducation der, da er jeg første Mand til at
være med. Der er vel ingen som kan mere
ønske at give Kvinden en retmæssig Uddan-
nelse end jeg. Jeg bruger ikke Ordet „tid-
mæssig“ thi det kan forstaaes som om jeg
mente den Slags Uddannelse som den „mo-
derne Kvinde“ vil have. Det skal være
tidsmæssigt for Kvinden nu at have
just hvad Manden har, men det er ik-
ke retmæssigt. Med „retmæssig“
Uddannelse mener jeg den Uddannelse
som svarer til Kvindens Stilling i Livet saa-
dan som den nu er i vor Tid,—ikke en Ud-
dannelse der svarer til hendes Stilling 10 el-
ler 100 Aar siden. I mit Foredrag sagde
jeg at jeg vilde være med paa at give Kvin-
den „lige Rettigheder“, men at disse ikke er
„identiske Rettigheder“.

Jeg merker i et Nummer af „Budd.“ at
Pastor Bruce har draget i Feldt imod mig.
Jeg har ikke læst Stykket endnu, og derfor
kan jeg ikke svare paa det.

Hvad er altsaa mit personlige Stand-
punkt i denne Sag? Det er simpelthen det-
te, at indtil vi kan gjøre en Forandring ved
vore Skoler som svarer til det rette Formaal,
saa lad os uhindret saa fortsætte med dem i
den Form som de nu drives. Naar vi kom-
mer ud af Gjeld og faar lidt mere til at gjøre
med saa lad os tage Sagen fat og gjøre den
slig, at vi ikke skal saa Sorg eller Skuffelse
ved vor Forandring efterpaa. Hvorfor op-
tage ved vor Bresteskole en Form af Skole-
plan som andre, der har haft den, begynder
at forkaste? Endog Norge som for en Del
Aar tilbage greb efter Coeducation holder nu
paa at trække sig tilbage. Kjere Folk, lad
os give Agt paa Tidens Tegn, og ikke være
blind paa et Omraade som er saa vigtigt som
dette.

Nu med Hensyn til Jewell. Burde ikke
den Skole da forandres til et Kvindeseminar?
Nei, det er heller ikke Løsningen. Fremti-
dens Skoler vil ikke være Skoler udelukken-
de for Gutter og andre Skoler udelukkende
for Piger, ligesaa lidt som de vil blive den
gamle „Coeducation“ hvor begge Kjønn skal
behandles som om der ingen Kjønsforskjel
eller Opgaveforskjel var. Fremtidens Sko-
ler vil helst blive i noget som kan kaldes
„Coordination“, en Ligestillethed af de to
Kjønn, der paa samme Tid giver hvert Kjønn
den Uddannelse som det for sin særskilte Op-
gave trænger.

Antallet af Studenter ved vor Skole her
iaar er omtrent 200. Der er af disse i et
rundt Tal 75 Gutter og over. Halvdelen af
disse tilhører ikke Hauges Synode. Og af
de som tilhører Hauges Synode er der vel
Majoriteten som ikke kom til Red Wing Semi-
narium. Det meste som vi kunde regne paa
for Red Wing er vel 10 eller 12. Disse er
fakta som vel ingen anden end jeg kjender
til. Ved at forandre Jewell College vilde
vi miste vor Indflydelse over disse 65 eller
fra unge Mænd for ikke at tale om de Sko-
lepenge, som vi og kom til at miste. Lad
mig ogsaa saa nævne her at Jewell Colleges
Arbeide for unge Mænd ikke har været saa
aldeles forgjæves seet ud fra følgende Re-
sultat: 14 procent af Medlemmerne af den
theologiske Klasse ved Red Wing Seminar
er Graduerter fra Jewell Lutheran College,
43 procent fra College Afdelingen ved Red
Wing Seminarium, og 43 procent der ikke
er fra hverken den ene eller andre af vore
Skoler. Jeg bare nævner dette for at vise
at Jewell Colleges Arbeide for de unge har
ikke været forgjæves.

Tror man at mit Syn paa vor nuværen-
de System af Coeducation gjør mig udhyg-
tig som Bestyrer af en saadan Anstalt, da tager
man sørgelig Feil. Jeg ved at jeg ikke er
dygtig som jeg burde være, og det paa langt
nær. Ingen kjender og erkjender sin Udhyg-
tighed i saa Henseende mere end jeg. Men
jeg maa saa sige eder at Udhygtigheden skriber
sig nok fra et andet Hold. Mit Syn paa
„Coeducationens“ Farer bør betrygge enhver

at jeg ikke er blind og sover trygt, eller selv raaber: Her er Fred, Fred og ingen Fare. Ifald jeg besidder nogen Dygtighed som Skolebestyrer for en Skole som denne da søg den just i mit Syn paa Coeducation.

Kjære Venner, lad os saa beholde vore Skoler just som vi har dem indtil vi kommer lidt længere frem, saa vi kan indordne os sig at vi kan gjøre Arbeidet med Vre!

A n m e r k n i n g: Pædagogik er Læren om Undervisningens Grundprinsipier og deres praktiske Anvendelse i den menneskelige Uddannelse. Psykologi er Læren om Sjælelivets Kræfter og deres Hensigt. Fysiologi er Læren om Legemets Bestanddele og forskjelligartede Kræfter og Hensigter.

N. J. Løhre.

Jewell, Sa. den 16de Mars, 1910.

Mere om Synodens Gjæld.

Det kunde vist være godt om det gjen-nem „Budbæreren“ før det næste Aarsmøde blev skrevet mere om paa hvad Maade S. Synode bedst og snarest kunde betale sin Gjæld.

Jeg som et Medlem har ogsaa tænkt adskilligt med Hensyn til dette og saaledes som andre har hørt ligesaa tror ogsaa jeg, at det er bedst, at Synoden bestemmer at ligne al dens Skyld paa Synodens Menigheder næste Aar.

Hvorfor skal vi vente? Den formindskes ikke derved. Mange siger vi har givet meget og mange Gange før, saa hvis alle har gjort ligedan saa har Synoden været skyldfri længe siden. Svar: Skal vi vente til de „andre“ har betalt sin Del, saa bliver Gjelden aldrig betalt. Mange siger: „Det er ingen Gavn i at betale Synodens Gjæld for saa snart, som den bliver betalt, saa vil der blive stiftet ny Gjæld igjen. Svar: For at forebygge dette saa burde Synoden bestemme ved sit Aarsmøde at intet nyt Byggefor-tagende gjøres førend Midlerne dertil er indsamlet. Uden denne eller nogen lignende Bestemmelse ifra Synodens Side er det li-

den Nytte i at forsøge at saa Gjælden betalt.

Lad os alle gjøre os fortrolige med, at næste Aar saa betaler vi Synodens Gjæld. Se ikke paa at I har gjort meget før, for det vil blive de samme, som har taget de tyngste Tag før som maa gjøre Udsædet ogsaa denne næste Gang.

Lad os saa høre ifra flere desangaaende. Dette tjener ikke til Opbyggelse; men ganske meget til Synodens Fremgang og Bestaaen.

Det kunde maaske hjælpe meget til at dette kunde realiseres, hvis Menighederne i Samfundet vilde drøfte denne Sag før Synodens Aarsmøde og paalægge sine Repræsentanter at stemme angaaende samme.

Eders for Synodens Vel interesseret

L. E. Love seth.

Et Berlinerblad har en tyff Prest, Paul le Seur, nylig offentliggjort sine Indtryk fra de engelske kristelige Studenter Nationalmøde. Det slog ham, hvor helt hjemme i sin Bibel de forskjellige Studenterledere var og hvor kraftig de fremtrædende Talere holdt Guds Ord frem som Guds Ord. Det er sikkert et stort gode, at det er Eng-lændere og Amerikanere, som gaar i Spids-sen for Verdensbevægelsen blandt Studenterne.

Fra den engelske Admiralitetshord John Fisher har man det sterke Ord: Slaa til! Slaa kraftig! Bli ved at slaa kraftig!

Er det ikke et godt Motto for en kristen i hans Kamp mod Synden? Lad os slaa til—ikke Lusten, men Fienden; lad os ha Modstanderen klart for Die og ikke gjøre som han, der slog efter indbildte Ting.

Slaa kraftig—ikke bare røre ved Overfladen, det duer ikke. Lad os lægge al vor Kraft i hvert Slag, før vi slaar det, for blod-agtige Slag gavner intet.

Bli ved med at slaa kraftig. Undgaa alle Krampetræksninger. Bombardemente maa ikke standse, hvis Satans Befæstninger skal falde.

Slaa til—slaa kraftig—bliv ved dermed.

Konfirmationen.

(Ved Pastor D. D. Bergh, Bolga, S. D.)

1. Hvad er den?

Den er den fra vore luth. Fædre nedarvede kirkelige Skik, at de unge i 14 ad 15 Aars Alderen selv skal give det Løfte, som Fædderne paa deres Begne afslagde ved deres Daab.

Da Tiden kom, om hvilken det hed: „Det gamle er forbigaaet se alt er bleven nyt“ eller med andre Ord da Gud grundlagde den kristne Kirke, bandt han ikke denne til de levitiske Kirkeskikke; men overlod Kirken selv at ordne sit Ritual.

Det ligger i Kristendommens Væsen at ordne alle Ting, ogjaa sit Ritual, saaledes, at Herrens Navn maa æres og hans Rige mest mulig udbredes.

Nu har vi Herrens Ord for, at vi skal bringe vore smaa til ham, og dette gjør vi ved Daaben. Her tager Gud imod det lille Barn og adopterer det som sit Barn ved Forløsningen i Jesus.

Disse Spørgsmaal og Svar ved Daaben er noget, som vore Kirkesædne troede var nyttigt og nødvendigt; men vi finder ikke noget hverken i Guds Ord eller vor fornuftige Gudsdyrkelse som stadfæster denne Tanke.

Det er saa snart gjort at lægge for megen Vægt paa Menneſkebud og Ordninger og for lidt paa Guds Bud.

Det er uden Tvivl mange, som vilde synes det ikke var en ret Daab, naar man bare uden videre Seremonier døbte Barnet i den treenige Guds Navn, og dog er det netop dette, som er Daaben. Det øvrige er menneſkelige Tilſæthninger af tvilsom Nytte.

Man har nok havt en god Mening og tænkt, at naar der er en Pagt, saa maa da ogsaa Barnet læse noget; men ganske glemt, at der trænges intet Løfte af Barnet for at faa Lov til at fødes til Verden, ligesaa lidt trænger det og er absolut ude af Stand til at give noget Løfte, naar det i Daaben optoges til Guds Barn.

Gud har i Daaben optaget disse smaa som sine, og nu gjælder det for dem at de vedbliver at være Guds Børn.

Det er nu først og fremst Forældrenes Pligt at undervise dem om sin himmelske Fader. Siden kommer Søndagsskolen og Religionsſkolen med samme Formaal, og dernæst Konfirmationsforberedelsen som den sidste fyldestgjørende Kundskab herom, dog ikke med den Forstaaelse at den unge ikke nu mere skulde trænge at lære mere om Gud og hans Vilje, nei langtfra; men derimod saaledes, at den unge ved Konfirmationsforberedelsen er kommen saavidt til Kundskab om sin himmelske Faders Vilje, at de ved nok til at blive salig.

Man kalder jo ofte Konfirmationen en Gjentagelse af Daabsløftet. Dette er ikke ganske rigtig, eftersom Barnet ikke har givet noget Daabsløfte.

Forfatterne af vort Ritual har jo heller ikke tænkt sig dette; thi der spørges ikke: vil du forsage? Vil du tro? men forsager du? Tror du? Med andre Ord, er du nu et Guds Barn? Du blev et Guds Barn i Daaben, er du det nu? Og vil du vedblive at være det?

Konfirmation er ingen ny Dyprettelse af Pagten med Gud, som mange mener; men den er en offentlig og frivillig Stadfæstelse af Daabspagten.

2. Er Konfirmationen nyttig?

Herpaa svarer jeg et bestemt ja! Og det af følgende Grunde.

Denne Skik, som er bleven saa almindelig i Kirken gjør, at Forældrene sender sine Børn til Undervisning hos Presten en vis Tid. Var det ikke derfor, vilde en hel Del flere Børn vokse op som Hedninger iblandt os, og ikke lære Guds Vilje til Salighed; men nu er det jo ikke at tale om blandt luth. Folk, at Børnene ikke skulde konfirmeres. Det vilde jo være en Skam over hele Familien, og saa maa de jo gaa for Presten, som det hedder. Dette, at saa gaa for Presten og lære Guds Vilje til Salighed, er jo en stor Velsignelse for Barnet, og det har i dette Land især, hvor mange Børn stettes ikke faar nogen anden Undervisning end denne; men selv om de saa faar, saa er Sjælesørgeren dog den, som mest skulde forstaa sig paa at undervise Barnet i Kristendommens

Sandheder, og herved har han særdeles god Anledning til at øve Sjelepleie hos de unge.

3. Er Konfirmationshandlingen nyttig for Barnet?

Hertil kan svares baade ja og nei, alt efter som Barnet stiller sig til den. Det er bevisligt i en Mangfoldighed af Tilfælde, at den har været til Velsignelse for Barnet. Det Barn, som har en troende Sjelesørger, skal være meget forhærdet, om det skal kunne gaa frem og lyve med Forsæt. Det almindelige for saadanne Børn er, at de mener hvad de siger den for dem saa vigtige Dag.

Det er mange af dem, som da lyder sin Sjelesørgers Formaning og i sit Hjerte raaber til Gud om Hjælp til at leve som Guds Børn, ja mange, som uden Konfirmationen ikke vilde have en Tanke derom. At det alligevel gaar saa sorgeligt til, at kun enkelte af dem bliver bestandige, har sin Grund i deres egen og endnu mere i andres Forværvelse. Ved Tanken herpaa undres vi ikke paa, at Jesus raaber Ve over dem, som forarger hans smaa.

4. Bør Konfirmationen være tvungen?

Nei langt fra. Gud vil ingen tvungen Tjener have, og her i dette Land kan der jo heller ikke være Tale om Trang paa anden Maade, end at Forældre og Sjelesørger lægger Vind paa, ved moralsk Tryk, at saa det dertil; men det bør ogsaa undgaaes. Meget mere bør det fra Prestens Side gøres klart for Barnet, at det er en frivillig Handling, hvorover det selv bør bestemme. Det bør siges dem klart og forstaaeligt, at dersom det ikke er deres faste Beslutning at leve for Gud, saa er det bedst de ikke konfirmeres.

5. Hvorledes skal Menigheden forholde sig til ukonfirmerede?

Dette er et ømt Spørgsmaal. Da Konfirmationen ikke er befaleet i Bibelen, saa bør man her ikke være saa stræng i Bibeholdelsen af denne gode Skik, at man skulde nægte ukonfirmerede, som ellers er stiftet, Ret til Samfund med Guds Folk i Menighederne og disses betroede Naademidler.

Nogen Kundskabsprøve og Bekjendelse bør dog Menigheden fordrø af dem, som vi nyde dens Goder, ellers kunde man jo komme

til at ofre disse Goder paa ugudelige Hedninger og derved kaste Perler for Svin.

Nogle Optegnelser om Arbeidet i Vin- gaarden.

Vi har nu haft herlige Tider i en Del Menigheder i Jorva Kreds. Pastor Sandven havde Pastor A. Krogstad med sig her i Sions Menighed og de holdt Møder baade om Dagene og om Aftenerne. Der var store Forsamlinger af opmerkommene Tilhørere. Ordet blev forkyndt med Liv og Varme; baade Lov og Evangelium blev fremholdt klart og tydeligt, saa at end ikke Daaren behøvede at fare vild. Visse erfarede at Guds Land var nærsærende og velsignede Vidnesbyrdene.

Fra Sions Menighed har det til Radcliffe, Past. Knutsons Kald, hvor Indremissionsforeningen havde et tre Dages Møde. Ogsaa der sagde ældre erfarne troende, at de neppe havde været med ved Møder, hvor Basunen havde givet en tydeligere Lyd. De troende blev baade tugtet og trøstet, for de søgende blev pegt paa det Guds Lam, som bærer al Verdens Synd og de i Synden fiste og sovende fik føle Lovens skarpe Blyggen og baade høre og se Sinais Lyn og Torden til Stræk og Dom over Synden, men samtidig fik de ogsaa høre at de ikke behøvede at være under Lovens Dom og Forbandelse, men kunde komme og blive delagtige i den af Frelseren paa Golgata forhvervede Naade. Ved disse Møder fik Brødrene Sandven, Krogstad og Knudsen gjøre som Herren befaler: raabe af Struben og ikke spare. Gud være lovet for det.

Fra Radcliffe gik Turen til Story City, hvor Indremissionsforeningen havde Møde Past. Paulsruds Menighed. Det var ogsaa et velsignet Møde. Syndere blev vakt til Liv i Gud ved det Møde. Maa nu for Rummet's Skyld forbigaa Enkelthederne.

Det næste Sted som besøgte var Rosant, Past. Sandvens Menighed. Jeg fik bivaane ogsaa dette Møde nogle Dage. Broder Breidablik var indbudt til at virke der en

Uges Tid. Vidnesbyrdet om Synd og Naade var ogsaa her meget gripende. Herrens Ord, Lov og Evangelium greb Hjerterne, saa de begyndte at bæve og skjelve for Guds Dom. Efter at de store Forsamlinger var opløst maatte mange af Brødrene standse efter og tale med de enkelte som var bedrøvet over sine Synder og som begjærede Trøst af Guds Ord og Forbøn. Vi maatte paa Kæce og takke Gud som søger og frelser fortabte Faar. Naar man havde talt og bedt med nogen kom der andre til og det samme maatte gjentages. Udtaabene var: „tror du der er Naade for mig“, „tror du jeg kan blive frelst“, „kjære bed for mig“ osv. Jeg har mange Gange ønsket, at baade Prester og Vægfolk som ikke har stort tilovers for saadan Virksomhed havde været med ved disse Møder og set og hørt, hvad som foregik, saa kanske de havde faat en anden Mening om „Vækkelsesmøder“. Naar der blev spurgt om der var nogen, som ønskede Forbøn var der (som et Eksempel) en Olding paa 70 a 80 Aar som stod op og gik lige frem til Presterne og bad om at de vilde bede for ham. Siden saaes andre gamle graahaarede Oldinger, som grædende begjærede Forbøn. Under saadanne Omstændigheder er det ikke at undre: paa at en samvittighedsfuld og tro Herrens Tjener maa føle sig lykkelig og glad. Det er en herlig Afvæksling fra dette: „Vi har arbejdet den hele Nat og intet faat.“ Nu kan han saa vinke paa sine Staldbrodre, at de maa komme og hjælpe ham at drage Notten.

Ja nu blir vel min Beretning forlang, men jeg maa endnu saa sige, at i dette Arbejde og under Guds Aands sølbare Virkning er der heller ingen Person's Anseelse, unge og gamle, Mænd og Kvinder, ja endog uden Forskjel hvilket Samfund de tilhører tør vise sig eller staa op eller gaa frem i Kirken og bede om Forbøn og Veiledning med Hensyn til sin Salighedsjag. Jeg har været Vidne til flere Vækkelser, men aldrig har jeg set saa mange i den ellefte Time (i sin høie Alderdom) har vendt sig i Bøn og Bod til sin Frelses Gud.

Broder Dakland fra E. Dak. var ogsaa

blandt de deltagende ved Møderne i Rosland. Med sit klare Vidnesbyrd stadfæstede han de Sandheder, som de andre Brødre fremholdt. Det var saa underligt at se den Samdrægtighed hvormed Brødrene arbejdede og det blev anvendeligt ogsaa her: „Enighed gjør sterk“.

Det har glædet mig meget at læse i „Budbæreren“ om Rønnings og Breidabliks Virksomhed. Jeg slutter mig helt og fuldt til Pastor Barstads Tanker om at Rønning bør kaldes som Samfundets Evangelist. Men hvorfor ikke kalde begge disse Brødre til denne Virksomhed. Der er vist Rum baade for to og flere. Det vil ikke være vanskeligt at lønne begge disse, som Gud har udrustet med særskilte Naadegaver til denne Slags velsignede Virksomhed. Og noget saadant er det som vort kjære Samfund trænger og nu bør gjøre og jeg tror vor Frelser vil det. Saa tilslut en kjerlig Hilsen til „Budbæreren“ Redaktør og dens mange Læsere.

Broderligt

Ole Rasmussen.

Brev til „Budbæreren.“

Kjære Broder! Guds Naade og Fred i Jesus være med dig!

Da jeg læste i „Budbæreren“ No. 8 Stykket: „Hvad er Synd“ blev jeg meget bedrøvet, men jeg maa oprigtig takke dig, du gjorde ret og vel i at pege paa saadanne grove Forargelser og det hvor de findes. Jeg tilhører den forenede Kirke, men jeg tror de neppe, at der længere var hverken Prester eller andre som vilde forsvare Dansen og Drikken. Men der er nok unge og kan hælde gamle, som endnu hylde disse djevelske Synder. Jeg for min Del har aldrig danset og lidet seet Dans, men saameget ved jeg, at den hører til Rjødets aabenbare Synder, hvor meget den end vil vise sig i Lysets Engels Skikkelse. Og jeg ønsker og beder at alle som er og alle, som vil have Navn af at være Jesu Disciple, vil raabe et Varsko mod

denne for mange saa kjere Skjodesynd. De unge og letfindige vil jo paa mange Steder holde paa denne Synd, men at Presten og andre som vil have Naad af Kristne vil undskyldte eller forsvare saadant gaar dog ilt for vidt. Men det er med Dansen som med Drukkenheden. En Del Mennesker haade Læg og Lærd følger endog med Guds Ord og Jesu Eksempel at forsvare Drikkeriet især i Bryllupper, og da følger gjerne Dansen efterpaa.

Ja maatte Gud i Naade saa aabne Folkets Øine til at se de mange Djævelens Snarer som er udsendt omkring dem og som de er udsat for at blive fangne i.

Hjælp at vi Daabens dyre Pagt
Og Naade aldrig glemme
Og lad os vores Daabs Foragt
Af ingen mer fornemme!
Men lad den være Hjertetrøst
Mod al vor Nød og Plage
Et Vaand som binder Syndens Lyst
Guds Kraft udi de svage
Som hjem til Himlen droge.

Ja Redaktør, om du vil saa maa du gjerne optage disse Linjer i „Buddæren“, som jeg har holdt i over 40 Aar.

Jeg takker Gud at dette Blad altid har havt Redaktører, som har havt den kjere Guds Sag for Øie. Og heller ikke herefter maa Herrens store Sag og Vilje forties for Jesu Lidelser og Døds Skjold.

Erubodigt A. S. M a t h r e.

II. Anderson.

Andreas Anderson Myrshol fra Sogndal i Dalerne, Norge var født i Røgeffjord den 11te Juni, 1837. Den 5te Jan. 1857 indgik han i Ægteskab med Pigen Tonette Sofia Bertsdatter Myrshol. I deres Ægteskab blev de velsignede med 6 Børn—1 Søn og 5 Døtre. I 1904 kom Anderson hid til Landet forat besøge de af sine Børn, som da havde været her i flere Aar. Han likte sig her, og i 1906 flyttede han hid med Resten af Familien. Det meste af Tiden levede han og Hustruen hos

deres Svigersøn D. E. Hosen, Aneta, N. Dak. Omtrent 50 Aar gammel kom Anderson til Fred med Gud. Han havde mange aandelige Kampe at gennemgaa, men i Almindelighed var han frimodig i Troen paa sin Frelser. Hans Valgsprog var: „Mit Borgerskab er i Himmelen!“ Da hans Søn nogle Dage før Jul kom hjem fra vor Skole i Red Wing, sagde gamle Fader til ham: „Ja, nu maa du arbejde medens det er Dag! du ser hvor lidet jeg har faaet gjort.“

Den 24de Dec. 1909 kl. 8 om Morgenen døde han stille og rolig i Troen paa Jesus. Han fik altjaa feire Jul i Himlen. Dødsårsagen var Mavekræft. Han var oppe lidt næsten til hver Dag, men led svære Smerten, alligevel fik han takke Gud for, hvad han havde gjort for ham. Det Guds Ord, som han ofte gjentog paa det sidste, var: „Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader“ osv. 1 Petr. 3 flg. og det 6te Vers af Salmen 252 i Landstad sang han saa ofte.

Det føles tungt, da Medarbejdere forlader os, og som af sig selv kommer Spørgsmaalet: Hvem skal fylde Rækkerne? De gamle troende forlader os, og saa af de unge er det, som vil tage deres Plads. „Ja, hvem vil tage Fars Plads“, sagde en Moder til sine tre Sønner, da deres troende Fader var død—idet hun lagde Bibelen paa Bordet og satte Stol tilrette. Efter en Stundes Tausshed reiste den ældste sig og sagde: „Mor jeg vil“. Som sagt saa gjort. Han satte sig hvor Fader pleiede at sidde, læste et Guds Ord og bad til Gud, som Fader pleiet at gjøre—og lykkelig var han som valgte at fylde Fars Plads paa den Maade. Unge Søn og Datter, gjør du det samme, og det idag. Anderson tilhørte Norway Menighed af Hauge's Synode, Steele Co., N. Dak.

Begravelsen foregik den 30te Dec. 1909 og Levningerne stedtes til Hvile paa Menighedens Gravplads. Ægtefælle og seks Børn føler Savnet efter en trofast Ægtefælle og Fjer Fader, men det er ogsaa andre, som føler Savnet med dem, og da især Prest og Menighed. Men midt i Savnet glæder vi os i det store og herlige Opstandelseshaab.

L. A n g e h a u g.

Mrs. Siri Gullickson.

Som en kjer Ven og Læjer af „Buddbæ-
rerer“ vil nogle Ord i Bladet om denne
Pilegrim være paa sin Plads. Det hør jo
ikke volde stor Sorg, naar gamle kristne dør;
„thi kostbar i Hærens Dine er hans from-
mes Død.“ Guds Ord formaner, at „naar
vi betragter Udgangen af deres Liv saa efter-
følg deres Tro“. Det er dog altid et Savn
for nære Slægtninger, fordi man knyttes til
hverandre med Livets stærke Baand. Det
stærkeste af disse er uden tvivl Moderbaandet.
Ingen er som Mor, og her var en kjer Mor
for mange.

Mrs. Siri Gullickson var født den 11te
Dec. 1836 i Nærheden af Stavanger, Nor-
ge. Sammen med Forældrene, Ewan og
Anna Thompson Hufetoft, kom hun i syv
Aars Alderen til Amerika. De kom først til
Muskegon, Mich. men flyttede snart til i
Nærheden af Oshkosh, Wis. Her tilbragte
Siri sine Barndoms og Ungdoms Aar. Det
var smaat med det kirkelige i de Dage, men
Barnelærdommen var en kjer Skat. Den
blev hun undervist i og konfirmeret af Past.
Gielson. Men Siri fandt noget mere end
kun den blotte Rundskab; thi hun kom til
Livet i Gud ved Troen i denne unge Alder
gjennem Konfirmantsforberedelsen.

I nittenaaars Alderen blev hun ægteviet
til Nels Andreas Gullickson. Det unge Par
flyttede saa til Fillmore Co., Minn. hvor
de fik prøve lidt af Nybyggerlivets Strabad-
ser. Efter 27 Aars Forløb flyttede de igjen
til i Nærheden af Toronto, S. Dak., hvor
de havde sit Hjem i mange Aar. For 20
Aar siden døde hendes Mand Nels. Han
var og en troende, og deltog i Opbyggelser
med Vidnesbyrd. I deres Ægteskab fik de
ialt 13 Børn. Fire af dem er døde, men 9
overlever hende, dertil 5 Brødre som endnu
lever.

For syv Aar siden flyttede Siri fra sin
Farm til Sioux Falls, S. D. hvor hun for-
blev til Døden kom den 18de Feb. 1910.

Siri var altsaa kjendt som en kristen fra
ganske ung af. Skjont vaart i en tidlig Al-

der var dog meget uflart for hende. Gjen-
nem mange Kampe og Fristelser opholdt dog
Gud Troen i Hjertet. Selv har hun berettet
hvor der engang specielt i Livet blev mer end
sædvanligt mørkt. Da kom Elling Gielson
med et Ord, der bragte Lys til Sjelen. Ef-
ter nu i de senere Aar at være kommen mere
tilro fra Strævet, hvor hun kunde saa mere
fordybte sig i Guds Ord og Bønner, kunde
man tydelig mærke Bæft i Naaden, idet
Evangeliets klare Lys gik mer og mer op for
hende. Undertegnede var personlig kjendt
med hende og besøgte hende flere Gange.
Forsoningen i Kristus var den faste Grund
hvorpaa hun fik bygge.

De sidste Ord hun paa sin Døds seng
talte gav Indtryk af stor Frimodighed og
Troesvisshed. Her er enkelte Udtryk: „Hvad
skal du gjøre for at blive salig? Tro paa
den Herre Jesus saa skal du blive salig du og
dit Hus! Tænk, hvor stort. Der staar:
„du og dit Hus“—„Jeg ligger her under
Korset og betragter Frelseren“.—„Jesu Kri-
sti Guds Søns Blod renser fra al Synd“.
Tak, Tak! Og, „tænk Jesus hang paa
Korset for mig“—„Jeg ved jeg bliver frelst“.
Disse og lignende Udtalelser vidner om Tro-
esvisshed paa den faste Klippegrund. Døden
kom ganske fort og hun sov hen uden nogen
videre Smerter.

Mrs. Gullickson forglemte heller ikke
Guds Riges Sag paa Jorden. Særlig
Missionen og Barnehjemmet i Beresford
fortjener at nævnes som de, der ofte modtog
Bidrag fra hende. Som det sig hør og hør
en oplyst kristen oversaa hun heller ikke Sa-
kramenternes rette Brug. Selv maatte hun
saa styrkes ved Nadværen for den sidste Rei-
se.

Liget bragtes til Toronto forat jordfæ-
stes ved Siden af hendes Mand. Som Mor
har hun sikkert nedlagt mangen ædel Sæd i
sine Børns Hjertes, som vi ønsker maatte
spire frem hos dem alle, saa de maa samles
igien. Troen er en Seier.

S. M. W i c k.

Kinamissionen.

Uddrag af en Tale til Missionsklassen ved
Jewell College den 7de Dec. 1909.

(Ved Olive Hobbesfield.)

Du skal elske din Næste som dig selv; er et Bud fra vor kjære Fader i Himmelen. Hvor ofte er det ikke vanskeligt for os at vide hvem som egentlig er vor Næste. Vi vil saa gjerne nævne kun dem som staar os nærmest, vore egne Slægtninger osv. Vi kan saa nødtigt føle for dem som er langt borte, deres Lidelser og Trængsel er for mange en Bisag, som de nævner med at sige: Stakkels dem og saa gaar dem forbi; men vor Frelser's Befaling om at gaa ud og predike Evangeliet for alt Folk kan vi ikke forbigaa. Hvem er saa vor Næste? Kina med sin store Befolkning? Ja.

Nogle har sagt til mig siden jeg kom hjem: Hvorfor ikke standse hjemme, her er Hedninger nok, og hvad kan I give dem derude som er bedre end hvad de allerede har. Staar ikke Kina paa en bedre Basis end mange andre Lande, har de ikke dygtige Lærere som kan regnes tilbage saa langt som 2,500 Aar før Kristi Tid? Er ikke Konfucius et Mønster endog for de kristne Lande. Hans Skrifter læses jo baade af ung og gammel foruden at nogen behøver at nære nogen Frygt for skadelig Indflydelse—da den viser Dydens Vej.

O ja, men han manglede det nødvendige for at kunne frelse det nedstunkne Folk—nemlig Livet i Gud. Nok holdt han frem baade det onde og gode—men han hød dem staa op i egen Kraft og nærede hos dem en Tilbedelse af sig selv uden at kunne vise dem frem til Frelsen i Kristus.

At de sølte sig for svage til at kjæmpe for sin egen Tilværelse og tiltage i det gode, giver sig tilkjende ved Afgudsdyrkelsen. Men de mange Afguder skabt af dem selv, kan ikke hjælpe dem. Jo mere de raaber til sine døde Guder—des svagere bliver de. Deres Raab—Kom over og hjælp os hørtes først i den protestantiske Kirke af Dr. Morrison

for over et hundrede Aar siden. Flere blir lagt til det Tal som var villig til at gaa, og i 1891 kom ogsaa Raldet til Hauges Synode at sende ud Missionærer til Kina for at bringe dem det glade Budskab, at Gud saa elskede Verden, at han gav sin egen Søn den enbaarne, paa det at hver den som tror paa ham skal ikke fortabes men have det evige Liv. At lade Jesus blive kjendt blandt Kinas Folk er nu vor herlige Opgave—Hvem vil være med.

Saa lidt om Arbejdet. Imens vi ivrede for at de ældre skulde komme ind under kristelig Indflydelse, saa var det klart at skulde vi vente Fremgang og vinde Folket for Guds Riges Sag saa var det nødvendigt at gjøre hvad vi kunde for den opvoksende Slægt. Hvorfor vi gik straks tilverks med at aabne Skoler i Byen saavel som paa Landet for Børn.

Vi havde ingen kristelig Lærer at ansætte ved vore Skoler, men maatte gjøre Brug af dem som var her af kinesiske Hedningelærere. Nu dermed at Læreren samlede Børnene til Skolen, saa havde Missionæren allerede et Tilknætningspunkt, hvor han kunde samtale med Børnene om det ene fornødne.

Kristelige Bøger fik Plads i Undervisningen og Læreren fik med det samme Anledning at læse og studere den Bøgernes Bog nemlig Bibelen.

Hvad er Resultatet af denne ringe Begyndelse? Nemlig at vi nu har 55 Skoler med 1249 Skolebørn som er kommen under kristelig Indflydelse. Vi faar ogsaa tro at disse 55 Lærere er paavirket af Guds Ord og istedenfor en Hedning tilbeder Gud, som ikke er gjort med Hænder, men som er almægtig. Og hvad kan vi ikke vente fra disse 1249 Børn—„som hjemme saa ogsaa i Kina. Ungdommen er Kirkens Haab."

Hvilken rig Anledning har vi ikke her i Kina, sammenlignet med den nuværende Stilling paa Madagaskar, at vi faar Lov uden Hinder at aabne Religionskoler; thi hvad vilde det hjælpe om vi kunde give dem al vestlig Videnskab, naar ikke Guds Ord blev lagt til Grundlag for vor Undervisning.

Fra disse Skoler spredt ud over Landet gjør vi atter et Udvalg og sender dem til vor Høiskole i Fancheng, hvor de faar en høiere Uddannelse og dermed forberedes for de forskjellige Grene af Missionsarbeidet.

Uden de indfødttes Hjælp vilde vort Arbeide ikke siraætte sig langt.

Soad kunde vi gjøre for at bringe vore Børnehjemsgutter høiere Uddannelse—gav Stødet til Oprettelse af en Høiskole i Fancheng. Disse fattige, hjemløse og forladte Børn bragt til vor Dør var vi ansvarlige for.

Gamle Lærer Ling, vor første kristne Lærer, og hans Hustru blev sat som Formyndere over disse Børn. Da denne Skole var direkte under vor „Kontrol“ var den begunstiget fremfor de andre Skoler, idet Spøinngen var stadig, uden de mange Afbrydninger som finder Sted ved Dagfskolen, hvor Barnet kommer og gaar naar Forældrene finder for godt. I Børnehjemmets Skole fik vi besøge Skolen hver Dag og hjælpe Barnet ind i en mer moderne Maade at studere paa og saaledes faa en dybere Interesse for, hvad han lærte, og ikke blot lære udenad, foruden at forstaa det mindste af det han læste, som er Tilfælde i de første Aar af en kinesisk Skole.

Efter som disse Gutter kom længere frem saa følte vi straks Behovet af en mere dygtig Lærer end vi havde i Lærer Ling som var vel nok i sine Fag.

I 1899 havde de svenske og vore Missionærer et Møde, hvor det blev drøftet om hvorvidt vi kunde faa en Lærer fra Santong Dr. Matiers College. Med Bøn til Gud om Vejledning blev det bestemt at sende til nævnte Skole efter to Lærere, en for den svenske Mission og en for vor Skole.

Sæt eder ned og betænt hvad det mente for os, naar Svaret kom tilbage—at de havde udseet to Mænd for os som havde gjennengaaet et College Kursus. Undres I over, at vi glædede os som Børn og takkede Gud for, at han saa underlig havde besvaret vore Bønner.

I den unge Lærer fandt vi en stille og beskednen ung Mand, som med Iver tog op Arbeidet og vandt straks de unges Tillid.

Jeg skal aldrig glemme det glade Ansigt je mødte ved at besøge hans Skole. Studenterne stod ved Tavlen og tegnede Kina. Han holdt op sin Finger som Skif er naar noget er godt, og sagde: Gjør de det ikke udmærket? Paa vore Møder tog han altid Del—og i Sandhed kunde vi sige Herren har gjort store Ting, derfor er vi glade.

Vi ser kun et Skridt foran os. Lidet anede vi, at vort Arbeide skulde saa snart tage slut. Medens alt ser saa lovende ud, saa kommer Gud og sætter et Streg over det hele. Vor kjære Fader havde mer at lære os før vi kunde fortsætte vort Arbeide.

Aldrig skal jeg glemme den varme Dag i July 1900 naar Budet kom til os fra Hankow, at vi maatte reise straks om vi vilde fresse vort Liv. Vi havde netop flyttet op til vor Fjeldhytte ved Sie-Liang. Foruden videre Drøfting pakkede vi vort lille Forraad og vendte vore Ansigter mod Fancheng. Forestil eder de grædende Ansigter som kom os imøde. Natten blev tilbragt i at lokke og trøste de mange som kom for at se os gaa. Iblandt dem kom ogsaa vor Lærer fra Santong og med Graad i Øinene sagde: Det er tungt for mig at forlade disse Gutter som er blevet mig saa kjer, men jeg haver en Familie hjemme som venter mig.

Vi kunde intet sige derimod. Saa fik Lærer Ling atter Væregjæringen tilbage med Bøn om, at han maatte gjøre det bedste han kunde for disse Gutter hvilket han lovede om end hans Stemme skjalv.

Jeg har ikke Tid til at fortælle eder, hvad som rørte sig i vore Hjærter, naar vi med Magt maatte bryde os løs fra disse vore Venner og fader- og moderløse Børn og sige Farvel for maaske aldrig at sees her paa Jord. Staaende Ansigt til Ansigt glemte vi at de var Kinesere men ansaa dem som Brødre og Søstre i Kristus.

Jeg kan ikke læse om Bøgeroprøret uden at takke Gud for at han holdt sin Haand over os paa vor Reise til Kysten, samt bevarede vore kristne fra al Fare.

I 1901 var alt stille igjen og vi kunde vende tilbage og optage vort Arbeide. De første som mødte os var vore Børnehjems-

gutter, som kom i en liden Baad syngende en Sang. Med Bedrøvelse saa vi, at nogle savnedes i Flokken. Soldaterne havde lokket dem med.

Det kommende Aar var en Prøvetid for vor Mission. Breve fra Kysten til vore Gutter om de herlige Ting at se i de store Byer. Fristede ved saadanne Nyheder, blev Hjemmet dem for trangt, og den ene efter den anden forlod os, indtil vi stod igjen med kun tre af de største Gutter.

Deres tomme Pladse blev dog straks fyldte af Skolegutter fra Landet, derfor blev ikke vor Skole nedlagt men med Bedrøvelse tænkte vi paa dem som havde forladt os, for atter at komme under den hedeniske og umoralske Indflydelse.

Vi sendte efter vor gamle Lærer, men da han havde faaet god Anættelse vilde han nødig opgive sin Post. Istedet fik vi en alvorlig Student fra samme Skole, Mr. Sen. At vinde sin Skole for Gud, se der lagde han sin Tvingde. Alvorlig var det at høre, naar han knælede paa det kolde Stengulv, og med Graad og Hulken kjæmpede med Gud for sine kjære Students Frelse.

Imens den svenske Mission fik beholde sin første Lærer og have ham indtil idag, saa maatte vi atter opgive vor Lærer som vi havde lært at holde saa meget af; thi Gud kaldte ham høiere op for at tage ham hjem til sig selv. Han habtede for at komme hjem til sit Folk i Sandong, men naaede ikke Hankow. Se Beretningen om hans Død i „Buddæderen“ skrevet af Pastor Rønning, 1903 om jeg ikke tager Feil.

Saaledes har Medgang og Modgang gaaet Haand i Haand. Men Gud gør alt vel, lad os takke ham for alt.

Saa stod vi atter foruden Lærer til at undervise i Vestens Fag. Vår Børnehjems-gut Mr. Tong, som fik Grad i den kinesiske Eksamen var dog kommet saa langt, at han kunde ansættes som Lærer. Paa samme Tid fik vi ogsaa en Lærerstudent fra den svenske Høiskole. Naar Nøden er størst, saa er Hjælpen nærmest. Den sidste nævnte blev gift med vor Lærerinde ved Chingjo Høiskole (I de sidste Esterr tninger fra Kina fortæl-

les, at han nu er død, efterladende Hustru og et Barn.)

Vår lille Høiskole i Fancheng syntes nu atter at være paa god Fod. Antallet af Studenter vokser Tid for Tid, er Gutter fra velstaaende Familier. Mr. Tong blev i 1895 sendt til Wuchang for der videre at uddannes ved Wodon Museum College. Men da han ikke godt kunde spares fra vor Skole, kom han i '96 atter tilbage for at fortsætte som Lærer. Efter at have været i Manchang synes han ikke mere at være saa fornyet som før, men ønskede at reise. Større Løn var vel Anledningen. Til vor store Skuffelse forlod han Skolen Sommeren 1908 og reiste til Hankow. Han fik straks Arbejde og nu har han Plads som Lærer ved S. Jacobs College i Shanghai. Ved for ham. Jeg har det Haab, at han ikke saa let kan glemme, hvad vi har gjort for ham, uden at han vil atter komme tilbage.

Vi var dog saa heldig samme Høst atter at faa en Lærer fra Sandvusho College. Han er en dygtig Mand og gjør et godt Arbejde. Hans Hustru som ogsaa er gradueret fra en College i Sandvusho er Lærer ved vor Skole ved Chengo.

Mr. Pen en Mand med Grad som underviser i de kinesiske Fag har stor Respekt ved Skolen. Han er ogsaa en kristen.

De sidste Efterretninger fra Kina siger, at vor Høiskole er i bedste Velgaaende. Nok er der ved en Skole i Kina mange Ting som I her hjemme er sparet for og som ofte kan gjøre det tungt for Missionærerne, men Gud staar ved Røret, til han sætter vi vor Tillid.

I spørger, hvad blev af de Børnehjemsgutter som forlod Skolen. Jo Gud være lovet som ikke gav dem Fred, men som i Lighed med den forlorne Søn atter vende tilbage til Faderhuset. De er alle kommet tilbage og arbejder i vor Mission enten som Lærere eller som Bog sælgere, Evangelister o. s. v.

Jewell College har gjort meget for vor Mission. Hvad kan I i det kommende Aar gjøre for Høiskole i Fancheng. Skolen trænger en større Plads og mere lustige Værelser. Hvad kan I gjøre?

Saa kommer Spørgsmaal fra Kina til hver enkelt her ved Jewell College. Hvem er villig til at gaa ud. Snart falder en og snart en anden bort. Hvem vil tage deres Blads?

Det betaaler sig at reise til Kina og arbejde for de unge, Frelse. Kom gaa med.

Ogsaa en Tanke.

Kunde det gaa an at faa arrangere for en Række „Vækkelses“ eller „Ophbyggelses“ møder ved vort Aarsmøde?

Har hørt flere Løgsfolk og Præster udtale sig om Uanseligheden af det.

Vi havde det ved Aarsmødet i Roland, Ia., og jeg ved at mange gik hjem onhyggede—ja enkelte „frelste“ fra det Møde. Som Hauges Synode har vi jo haft „Vækkelse“ paa Programmet, hvorfor ikke have det ved Aarsmøderne, i sær om Aftenerne?

Dette til velvillig Overveielse.

S. J. L e e.

Gjøre Afbiht.

„Lutheraneren“ for 10de Mars kræver, at vi skal gjøre Afbiht for det, som vi i „Budbæreren“ sagde om Præster og andre i den Forenede Kirke, at de forsvare Driftstikkene og Dansen. Men disse Ting havde vi læst i selve „Lutheraneren“ og andre Blade og trode ikke at det var nogen Hemmelighed hverken for Bladene eller Læserne, og vi trode ikke det var nogen Forshyndelse, at vi pegte paa og beklaget, at der findes baade Præster og andre som forsvare disse Synder. Præster i den Forenede Kirke har jo ogsaa beklaget det, gid flere vilde gjøre det, saa der kunde om muligt blive en Forandring til det bedre med disse drikke og dansevenlige Menneffer. Og alt med at Sagen er sliig, saa ved vi intet at gjøre Afbiht for. Og gjøre Afbiht før at vi siger nogen Sandheder, som ogsaa andre som er af Sandheden stadfæster, vil man da vel ikke forlange af os. Og at det vi sagde skulde „forpurre Foreningslagen“ er da en besynderlig Tanke. Taaler ikke Foreningslagen, at der vidnes et lidet

mod Synd hos hverandre og mod Syndens Forsvarere, saa er det bedst den Sag forpurre. Det vi sagde om Driftetiet og Dansen har vi og alle andre set i Bladene. Og det vi sagde har ingen Verdens Ting med Foreningsarbeidet at bestille. Om vi havde Rum i Bladet og vi fik tro det tjente den gode Sag og at det ikke vilde skade de Personer, som har sendt os baade korte og tildels ganske lange Privatbreve om disse Sager som her er paa Tale, saa skulde man saa se, at de kræver ikke Afbiht, men „Sandheden tro i Kjærlighed“. Og disse er ikke bare fra Hauges Synodes Folk, men ogsaa fra den forenede Kirkes noksaa fremstodte Mænd. Og dette turde ikke vi sige hvis vi ikke havde Brevene liggende her. De kunde kanske trykkes i Uddrag uden Forfatterens Navne. Men vi hverken har havt eller har Lykt til at friides og ikke har vi Lykt til at gjøre Afbiht for det som er sandt og som vi tror er nødvendigt at sige. Vi tror at ogsaa disse venstfabelige „Haandtrykt“ mellem to eller tre Redaktører vil tjene til gode. „Prøv alt og behold det gode“.

Fra en af Arbejderne.

Paoli, N. D. 10 Marts, 1910.
Kjære Broder, Pastor C. C. Holter.

Guds Fred!

Efter Løfte skulde jeg have sendt en Hilsen ind til vor kjære „Budbæreren“ som er vor velkomne Gjest, og som vi længe efter hver Uge. Det blir jo ofte saa, at den, som har mange Sjern i Jlden, faar nogen brændt, saa med mig ogsaa. Derfor har De intet hørt før.

Men jeg har ikke havt Tid at skrive, fordi jeg altid har maattet være paa Farten, som Prærielivet fordrer, baade i Snestorm og Kulde.

Saa tog Far mig affide, som om han vilde sige: „Nu skal du saa Tid“. Thi jeg blev liggende i Østre Menighed fra 21de Feb. til 2den Marts. Da stod jeg op og fik en til at kjøre mig hjemover og Far hjalp saa jeg kom vel hjem samme Dag, men maatte straks tilfængs. Søndag den 6te Marts havde min Søn Gudstjeneste i mit Sted her

vort Hjem, men skjønt skjelvende maatte jeg døbe et Barn, som var bragt til Gudstjeneste. Nu er jeg lettere, men Sønnen er ganske borte, saa jeg ligger vaagen til ud paa Morgensiden hver Nat. Men mine Dine er vendte til Biergene, hvorfra skal komme Hjælp. Fortiden er forresten alle Elvene saa fulde af Vand at ingen kan komme over, og dette gjør, at jeg maa takke Gud, som laget det sli, nu da jeg blev klein. Men det var jo til „Buddæreren“, jeg skulde sende nogle Ord, om De vil tage det ind.

Vort Arbeide her vest tog sin Begyndelse under mindre heldige Omstændigheder. Dog viser det sig, at just her havde Herren ogsaa Blads for vort Samfund, derfor har han ogsaa velsignet os med Sjeles Frelse og Menighedernes Trivsel og Bekt. Bethania Menighed blev dannet med et Antal af 13 stemmeberettigede, Sjeleantal 25. Siden er Menigheden blevet forøget med 26 Sjele, og det bedste af alt er, at Forøgelsen er en Kraft i Herrens Vingaard, da vi har mange bedende og troende der.

Vi stræber med Kirkebygning der, som vilde været særdig, om ikke den strenge Kulde havde hindret Arbeidet. Det er Menigheden en stor Gæde, at den har faaet Kirken og Taarnet under Tag, og at alt er udført af Menigheden, baade Tegning, Plan og Arbeide. Særlig hos skal Broder Melby have, som har forestaaet dette Arbeide, og selv været med, først og sidst. Ligesaa Menighedens Formand Reiersgaard, som med sin Hustru har skaffet frit Mad til alle Arbeidere, foruden det, at han selv stadig var med. O! hvor rart naar Herren faar Tag i os, da ser det ud til at han virker baade at ville og at udrette efter sit Behag. Trods alt dette, har den lille Nybyggermenighed set sig Raad til at yde \$100 i Presteløn og gjør det med Blæde. Kjære Venner i Østen, her er noget at efterligne! Naar Folk i smaa trange Aar kan udføre, hvad jeg synes, er et Herkulus Arbeide, men det gaar kun, naar man har Folk, som Broder Wick med de øvrige, der har svoret sig til Skade og ikke vil forandre det. Far vil velsigne Bethania, det er jeg sikker paa, ogsaa for Fremtiden. Dens

Maa! er at være selvhjulpen og saa være med og hjælpe andre, som den nu faar Hjælp. Saa har vi Mamre, som kun havde 8 stemmeberettigede, da de kaldte mig, nu har den vokset, trods frygtelig Modstand, til 30 stemmeberettigede, med et Sjeleantal af 83. Ogsaa den, saa liden den var til en Begyndelse lovede \$100 i Presteløn. Der øst har vi faaet Skolehus, hvor vi har Gudstjeneste, foruden 2 andre Predikepladser i Menigheden. Vi har 3 Acres Gravplads, som er særdisstelt, bare at tilsaa den til Baaren. Der er udstykket Familie og enkelte Gravsteder ogsaa. Der har Herren født sig en Flok Børn, som samles hver Søn- og Helligdag, enten jeg er der eller ikke, og om Aftenen have Bønne- og Samtalemøde. Da Menigheden bestaar af norske og svenske Brødre og Søstre, har vi iaar besluttet at have 4 Maaneders Religionskole, med 2 Maaneder i hvert Sprog. Ogsaa der har vi en flittig arbejdende Kvindeforening, der besørger Skolens Kostende af en Del af sine Indtægter, Resten gaar til Presteløn.

Saa har vi det yngste Barn, Nathanael Menighed, som blev dannet forrige Maaned. Den lover godt. Saa liden og ung den er, har den allerede faaet 18 stemmeberettigede, med 26 Sjeleantal. De har Kvinde og Ungdomsforening alt. Og da den har prægtige Søstendemenigheder at slegte paa og være sammen med er det mit Haab, at den ikke vil staa tilbage, men ligne den Mand den er opkaldt efter, og da vil ikke vort kjære Samfund finde andet, end at der ikke er Svig i den. Alle 3 Menigheder vil søge Optagelse i vort Samfund nu ved dets Aarsmøde. Den som havde Kræfter og Hjælp saa er her Arbeidsmark. O Venner i Østen, som Far har givet Bund at have lidt Midler, lad det ikke hede om vort Samfund, som er opkaldt efter vort Folks Banebryder H. N. Hauge, at vi ligger paa Sidsiden, naar det gjælder at redde og samle vort Folk for Jesus ogsaa ved Indremissionsarbeidet. Stil eder selv og Midlerne til hans Raadighed. Læs det 35 og 36 Vers af Matt. 25de Kap. saa længe at Kristi Kjærlighed tvinger eder til at fylde ogsaa i Indremissionskassen, saa vi kan faa

Hiælp og laa her vest og Folket som sidder i Mørket kan faa se hans Lys og selv blive Lys, og vi faa høre „godt gjort.“ Dry ikke faalænge at Marken blir optaget. Der ved mister J Lønnen, Glæden og Lykken ved at faa være med og føre Sjelen her i vilde Vesten tilbage til vor Lids Gud. Det er første Gang jeg banker paa eders Dør, men jeg ser Stillingen her vest og har forsøgt at stræve i Vingaarden, men over for alt dette staar jeg magtesløs. Ogsaa min kjære Bro, der Gunderson har nok hvor han er.

Herren kommer snart, og hans Løn er med ham, at betale enhver efter hans Gjerning. Saa en hjertelig Hilsen til Dem Broder, med Tak for Deres Stræb med „Buddærereren“. Maa De faa en lang Arbeidsdag! Hjertelig Hilsen til alle vore Menigheder. Eders ringeste Arbejder i Vingaarden
R. R a s m u s s e n .

Fra Arbeidsmarken.

A. H o m m e r s a n d virket en Tid som Emisær for S. D. Kreds i Nerrvigs Kald. Derfra reiste han til Nebraska paa Kreds-mødet der og senere at virke der en Tid i Meloms og muligens Lundhs Kald.

Paa Kreds-mødet i Shell Creek Menighed var blot faa fremmede Besøgende, Past. D. Bergh, S. Nerrvig samt A. H o m m e r s a n d og S. Johnson. Somme af Presterne bestemte Samtalemøde samtidig med Kreds-mødet.

B e t h l e h e m s M e n i g h e d , Swan River, Flathead Co., Mont. har besluttet at indbyde til Samtalemøde fra 19de til 22de Mai. Mere om Bekjendtgjørelsen senere. En hjertelig Hilsen til alle „Buddærerens“ Læsere fra Vennerne her. Kom og besøg os saa mange som kan.
A. H. T.

T a k ! Da jeg fra Nytaar har modtaget „Buddærereren“, men uden Vidende om, hvem som har subscriberet paa Bladet for mig, er det altsaa umuligt at faa takke den gode Giver personlig, men formoder at Giveren se v e r A b o n n e n t , vil derfor gennem

Bladet sende ham en hjertelig Tak for samme.

J u n g b r i g t S t a u g e
Dell Rapids, March 14de, 1910.

S o m e n l i d e n N y h e d f o r „B u d b .“ vil jeg meddele at Skandia Menighed har nu kjøbt Lotter for sin Kirke og tænker at bygge til Sommeren. Vi var heldig at faa en meget pen Beliggenhed. Lad mig ogsaa her ved faa minde de Venner som har subscriberet til vor Kirke—om mulig at indsende det snarest mulig, da vi behøver Pengene ved Arbeidets Begyndelse. Deres i Herren

J. J. S k a r p n e s s .

S u r p r i s e i g j e n . Pastor D. M. D. Wee, Lakefield, Minn. indsendte den 11te Mars 18 nye Abonnenter paa „Buddærereren.“ Lad os faa mange saadanne Overraskelser; thi det er gode og gavnlige Nyheder fra Arbeidsmarken. Om mange tog fat saa kunde vi nok naa det Maal som Past. J. Sæther sagde: 500 nye Abonnenter paa „Buddærereren“ til Aarsmødet og 500 fra Aarsmødet til Arets Udgang. Prøv alle sammen skal I se I altid faar nogen.

E m i s s æ r B e r l o u d s e n d t a f S. D. Indremissionsforening besøgte Past. Olbergs Kald. R. Ryg og Past. Theo. Hanson er nu i Besøg i Nerrvigs Kald. Til fine Tider er der mange Predikanter ude i Virksomhed saa der maa planes noget for at give Rum for nogen hver af dem paa et hvert Sted,—men det meste af Tiden igjennem Aaret maa Presten rusle alene, dog vor Herre er med, ogsaa faar vi benytte vore lokale Kræfter i hver Menighed til at tage Del i Søndagsskolen og Opbyggelsesarbeidet.

M.

V i h a r n u h a f t B e s ø g a f v o r E m i s s æ r J o h n S n o e n , o g G u d v e l s i g n e d e h a n s V i d n e s b y r d , s a a a t f l e r e a f d e u n g e , s o m , s i d e n V æ k s e l s e n h e r h a v d e s o v n e t i n d i g j e n , n u p a a n y t b e g y n d t e a t b e d e G u d o m R a a d e o g S y n d s f o r l a d e l s e . G u d f u l d f ø r e s i n G j e r n i n g h o s d e u n g e , o g v e l s i g n e f r e m d e l e s B r o d e r S n o e n p a a h a n s V e i i H e r r e n s T j e n e s t e .

Jeg er just tilbage fra port Kreds-møde i

Shell Creek Menighed, Neb. Jeg vil ikke komme Mødets Referat i Forkjøbet med nogen Beretning om Mødet, kun sige, at det gik godt fordi Gud var ataat.

Paa Veien nedover standfede jeg og Emisfær Hømmerfand over Natten hos Past. Johnsen i Sioux City og paa Hjemveien standset jeg over en Dag og Natten der, og dette især for at se til en syg Gut af vor Menighed, som netop var ankommet til vort Hospital derne. Naar man skal være nødt til at søge Hospitalhjælp, saa er det godt at komme til et saadant Sted, hvor man har kristne til at se og stille om sig. Det var en stor Gave af en Mand det der. En prægtig Bygning godt beliggende er det, og vi haaber at mange unge kristne Kvinder vil søge derhen, for i Diafonissegjæringen at tjene Guds Rige paa Jorden. Et lidet Stykke Vei fra Hospitalet er „The Scandinavian N. W. C. A. et Sted, hvor de søger at imødekomme og hjælpe Piger, som kommer til Byen for at tjene, at de ikke skal komme i daarligt Selskab og blive fordærvet, som saa ofte sker i de store Byer især. Det indsees jo let at dette er et meget nyttigt Foretagende, og vi siger Gud velsigne dette Hjem, samt Hospitalet med sit Diafonisfæhjem. Past. Johnsen har det meget travelt ved ogsaa nu at maatte være Prest og Lærer ved Diafonisfæhjemmet, men han er stærk og frisk og arbejder med Lyst og Glæde, og Gud velsigne hans Foretagende. D. D. B.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine Forhandlinger Onsdag Efttermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kireraadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finanser som henstillet til Menighedernes Overveielse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse.

Bethesda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionsfølelsesmaalene behandles den første Hørsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Oversættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor T. J. Oppebahl. For Thema se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

C. J. Castvold, Form.

N. J. Løhre, Sek.

Paa Indbydelse afholder Iowa Kreds et Samtaleemne i Bethesda Menighed, Bait. Castvolds Kald, Jewell, Ia. 29—31 Mars 1910. Samtaleemne Luk. 8: 4—8.

G. D. Paulsrud.

E. W. Duea.

Foreløbig Bekjendtgjørelse.

Kinamissionsbestyrelsen maa have et Møde i første Halvdel af April. Medlemmerne vil være af den Godhed at underrette mig, saa snart som mulig, om hvilken Tid og hvilket Sted de tror er bedst. Kinamissionen er et af Hauges Synodes store Gjøremaal, og Sagen kræver en alvorlig Overveielse baade af Bestyrelsen og Synoden. Hjemmeværende Missionærer og andre, der har noget at forelægge for Bestyrelsen, vil behøve at underrette mig derom inden Udgangen af Mars.

A. D. Oppegaard, Form.

Rettelse.

„Buddbæreren“ for forrige Uge var givet som No 21, hvilket skulde have været 12.

Kvitteringer

Bevilget til Skolerne's Drift for dette Aar \$12,000.00	
Derfor indkommet til Dato.....	8114.51
Endnu ikke indkommet	8885.49
P r o f e s s o r l ø n : Ved Pastor Doe fra hans Kald: Rebecca Mgd. 39.90, Boar Mgd.: fra Rvf. 15, Mgd. 23, tilf. 38, Røfen Mgd. 26.50, Solbr Mgd. 7, Ole Sortnes 5.....	116.40
Ved Pastor Skarpenes fra Bethlehems Mgd., Skarpenes Kald: S Osland 3, Krognæs 2.50. A Hanlon, C D Hol- land, D Hysbertson, B Asten, R Wict hver 2, B Eto- la, A Johnson 1.50, Th. Holte, T Overbø, D Andahl, Os. D Hattervig, R Almbal, J Brue hver 1, Ubenævnt 500.....	25.00
Ved S E Sether fra Gauges Mgd., Pastor S E Hanlons Kald.....	108.50
Ved J P Duallhy fra St. Peters Mgd., Westbys Kald: Rvf. 10, E S Julien, A Linbell, J P Duallhy, D Leen, T Holstad, C Gustafson, T Thompson hver 2, R Onand 1.50, J Rud, B Almen, M Johnson, C Sverfson hver 1.....	29.50
Ved E A Ekenfen fra Salems Mgd., Pastor Bruces Kald	20.00
Ved Pastor Aune fra hans Kald: Bions Mgd. 15, Tref. Mgd. 6.23, Kristianlands Mgd. 5.....	26.25
Ved Albert Nesheim fra Primrose Mgd., J A Johnsons Kald.....	40.00
Ved D S Christianson fra Bethesda Mgd., Rels Carlsons Kald.....	26.00
Ved Knute Nelson fra Tref. Mgd., C Ekenfons Kald.....	55.00
Ved Frank Warberg fra Mgd. ved Grefsen, Eittrims Kald, (søndre Halvdel: J Tydahl, M B Tydahl, Anna E Olson, Mrs. John Olson hver 2, S Sanberion, S D Sanberion, J Warberg, S Kittelson, D B Berg, L Hendrickson, T D Berg, D E Brown Mrs. C S Kittleson, D J Kroe, D J Grundby, S G Kittleson, Mrs. Oden Olson, S B Bederion hver 1, Mrs. Jno. Larson, S Sanberion hver 500.....	23.00
Ved Pastor J A Johnson fra Bethel Mgd., Johnsons Kald: W M Lewis 2, Mrs. John Peterion, Mrs. R Sagelich, B Maanum, J Ostad, L Wefken, R Maanum, Mrs. Christi Gaadum, D Sydland hver 1, Mrs. Olive Hanlon, Mrs. Mollie Carpenter, Julia Maanum, S Ewenfson, Mrs. M Lewis hver 500.....	12.50
Ved Pastor J J Dahle fra Zabitha Mgd., Dahles Kald, Tilleg til forrige Indfødselle: Rvf. i Grantsburg 5, Mrs. G Ebin, Mrs. A Fossum, E Anderson, D Tjoms- land hver 1, S D Skottum 500.....	9.50
Ved Pastor Nervig fra Bions Mgd., Nervigs Kald, sam- let ved S Hinfeth: A Gustad, S Hinfeth hver 5, S D Peterion 3, Pastor Nervig, C J Johnson, J J Gustad hver 2, D E Peterion, S R Gustad, D Lee, D B Solberg hver 1, B L Solberg 500, tilf. 23.50.—Samlet ved T Høreng: T Høreng 7, D B Engen, G Olson, D E Maen, M Bederion, J S Høreng hver 3, S Seter, Chr. Gul- branlon, G Holm, Th. Thompson, J D Bion hver 2, J Burle 1, tilf. 33.....	56.50
Ved Charles Nelson fra Tref. Mgd., S A Hanlons Kald	50.00
Ved Ole Hanlon fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., East- volds Kald.....	57.50
Ved Pastor L E Jacobson fra Franklin Mgd., Jacobsons Kald: S E Dregne, S J Dregne hver 5, Chr Dregne, D R Ewenss hver 4, A Sherry, T T Fortney hver 2, D A Fortney, S T Dregne hver 1.50, S Solberion, J R Welflad, C T Fortney, E Erickson, S J Dregne, Mrs. Olina Johnson, Mrs. Chr. Johnson, R Johnson, J Johnson, James Johnson, B Wriggion, A Prestegaard, G D Fogdens, E Fortney, S D Fortney, J D M Ander- son, S Yttri, J Soude, C S Alvelund, S S Steenion, E Monson, M Guttormson, D L Morkri hver 1, Ebo, Anderson 75c, E J Fortney, B Johnson, A A Fortbun, D Dregne, R Welflad, Mrs. Jørgine Prestegaard, Mrs. Chr. Prestegaard, A E Prestegaard, A Johnson, M Selthun, A E Johnson, J D Johnson, A Skaar, J Skaar, D Fortney, D Johnson, S Anderson, M Jac-	

son, A Anderson, E Dregne, S Steenion, E Steenion, Bertha Simonson, M A Skogen, J A Skogen, A A Morkri, D Solberion, J S Bederion, S B Bederion B R Dregne, T A Morkri hver 50c, tilf. 64.25, West Prai- rie Mgd., samme Kald: J Aberg 3, S Bederion, Nellie Grinde hver 1, tilf. 5, John Starstad, Viroqua, 1.50.....	70.75
	725.90
Før kvitteret for	7388.61
	8114.51
J. L. Laefeson.	
I n d r e m i s s i o n e n : Ved D A Albin fra D A Duam, Alsbland, Wis.....	5.00
Ved Swan Swanfson fra Hill River Lake Mgd., Pastor B Olsons Kald.....	7.00
Ved D J Sigfred fra Vernon og Gayfield Rvf., Gayfield, Minn.....	10.00
Ved Pastor L E Jacobson fra Mrs. John Dahl, Viroqua, Wis. 2, Franklin Mgd.s Rvf. 34.50, Bion Mgd.s Ung- domsf. 15.....	51.50
Ved Pastor J M Wict fra en ubenævnt, Toronto, S. D.	10.00
Ved Pastor D S Ellfad fra Spring Prairie Mgd.s Rvf. 10, Rudi Mgd.s Ungdomsf., Rudi, Wis. 4.14.....	14.14
Tore Fossem af Melbais Mgd., Pastor Nervigs Kald. S. Dak.....	5.00
Ved M S Johnson fra Ny Tref. Rvf., Canby, Minn.....	5.00
Ved Pastor B R Barstad, Dawson, Minn. fra Lac qui Parle Mgd.s Rvf.....	50.00
Ved Pastor G D Bif fra følgende i St. Peter Mgd., Pa- stor Wils Kald: J F Hanlon 1, A Carlson 1.....	2.00
John Olson 2, A E Wighahl 2.....	4.00
Chr. Hanlon 5, E Kefel 2.....	7.00
J M Beer 3, Mr. & Mrs. Ing. J Vohre 3.....	9.00
Mrs. Mathilde Jøger 1, Eken Beer 500.....	1.50
Ved Pastor G D Bif samlet ved S Jacobson i Moieni Mgd., Oluf Etjland 3, M J Lehn 2.....	5.00
Peder Erickson 5, Hans Larson 1.....	6.00
Ole Stoen 5, Andreas Stoen 3.....	8.00
John Larson 3, Mrs. Kisten Hanlon 1.....	4.00
Lars Offerion 1.25, Anton Anderson 1.....	2.25
John A Stoen 1, Oluf M Johnson 1.....	2.00
John B Johnson 1, John Simpson 2.....	3.00
Ludvig Carlson 50c, Lars Hanlon 25c, Ole Hanlon 25c.....	1.00
Ved Pastor J L Laefeson fra Raskon Rvf., Raskon, Minn.....	17.10
Ved Bafi. J R Lerohl fra Mrs. S Guldbeth, Alshb, Minn.....	2.00
Ved Annie Peterion fra Immanuel's Bigel., St. Paul, Minn.....	15.00
Ved John L Neque fra Gauges n. ev. luth. Mgd., Chica- go, Ill.....	18.00
Ved T J Hagen fra Tref. Mgd., Grand Forks, N. D.....	25.00
Ved Pastor J S Olson, Veddes, S. D., fra Frankes Mgd.s Rvf. 15, Mrs. B S Hegg 2.....	17.00
Ved Pastor B Olson, Winfor, Minn. fra Bethania Mgd.s Rvf.....	10.00
Ved Ole Rasmussen, Radcliffe, Ia. fra nordre Rvf. af Sions Mgd., Pastor J M Sandbens Kald.....	15.00
Ved John W Eli fra Melbais Mgd.s Rvf., Center Point, S. D., Pastor Nervigs Kald.....	40.00
Ved Pastor D S Ellfad fra Morrisville Mgd.s Rvf., Morrisville, Wis.....	14.06
Ved Pastor A D Johnson dr. C Silletun fra Mrs. R Duamme, Rothfab, Minn.....	2.5
Ved Mrs. Wm. Knudson fra Immanuel's Rvf., St. Paul, Minn.....	10.00
Ved Pastor C J Eastbold fra Mrs. B D Bederion og Mrs. Oscar Thompson ved Betlas, Ellsworth, Ia.....	7.50
Fra en Søster, Ferguson Falls, Minn.....	4.00
Ved T J Hagen fra Mayville Krebs, N. Dak. til Stette for Virksomheden i Starbuck og Dmeag, Man.....	100.00
Ved Mrs. T Hetland fra Bethania Rvf., Pastor T J Knutsons Kald, Radcliffe, Ia.....	19.00
Ved Pastor J J Lee fra Halleen Johnson, Stoughton, Wis.....	5.00
Ved Mrs. J E Julien fra St. Petri Mgd.s Rvf., Pastor Westbys Kald, Edinburg, N. Dak.....	13 00

Bed Pastor Ebro. S. Hovland, Madoock, N. Dak. fra Die I Rødne halv Cent. pr. Buisel Hæbe.....	6.75
Bed Mrs. R. Lewis fra Lake Preston Rvf., Lake Preston, S. Dak.....	8.00

Før Bitteret for	558.30
	8244.67
	8902.97

Rettelse: I Bitteringerne for Indremissionen i No.
9 af „Budd.“ er 21.00 fra Tronbjergs Mgd., Alta., Can., op-
ført to Gange. Totalsummen skal derfor være 8244.67.

S. S. Ellstad.

Kinamissionen: Bed J. D. Erickson fra Norman Mgd.s Mandst., Fleming, Minn.....	9.35
Fra en Søster i Herren. Vor Frelsers Mgd., Mulegon, Mich.....	11.00
Bed Pastor J. M. Bief fra en ubenævnt, Deuel Co., S. D. Bed G. H. Berfneis fra St. Pauli Mgd.s Rvf., Pastor D M. O. Wees Rald, Ladefield, Minn.....	20.00
Bed S. B. Nybo fra Mrs. Gehard Nygh, Pastor Walke- wiets Rald, Galesburg, N. D.....	100.00
Bed D. A. Ulvin fra D. A. Duam, Albland, Wis.....	1.00
Bed Mrs. J. Stoffe fra sfre Immanuel's Rvf., St. Paul, Minn.....	5.00
Bed Pastor L. C. Jacobson fra Mrs. John Dahl, Bironua, Wis. 2, Ubenævnt, Cataract, Wis. 250, Franklin Mgd.s Ungdomskf. 35, Franklin Mgd.s Rvf. 34.50.....	10.00
Fra S. D. Kotsch, Decorah, Ia.....	74.00
Bed Pastor L. J. Odland, Grand Forks, N. D. fra Miss Lina Larson, givet to Dage før hun døde i Herren; et hjerterigt Tætoffer.....	5.00
Bed D. J. Wigsten fra Bernon og Hayfield Rvf., Hayfield, Minn.....	10.00
Bed M. S. Johnson fra Ry Tref. Rvf., Pastor Ekkes Rald, Canby, Minn.....	10.00
Bed Pastor J. J. Ekarpneis fra Bethlehem Mgd.s Rvf., Hooper, S. Dak.....	35.00
Bed Pastor W. K. Varshad fra Lac qui Parle Mgd.s Rvf., Dawson, Minn.....	50.00
Bed Past. J. K. Zeroli fra Mrs. S. Guldieth, Wtshg, Minn. Bed Pastor A. H. Melom fra Mrs. Otto Mhbr, Norwich, N. D. 12, North Prairie Rvf., Velba, N. Dak. 13.....	2.00
Bed J. L. Reque fra Hanges Mgd., Chicago, Ill., Pastor Jothens Rald.....	25.00
Bed Annie Peterson fra Immanuel's Bifeg., Pastor Si- monsons Rald, St. Paul.....	18.25
Bed Pastor J. L. Laskieson fra Lars J. Trefald, Kaslon, Minn. 5, Kaslon Rvf., Kaslon, Minn. 17.....	15.00
Bed Pastor J. H. Johanson fra to Emaabiger, Ida og Martha Roe, Horace, N. D.....	22.00
Bed Mrs. S. Grina samlet af hende i Harton, N. Dak.: Mrs. S. Grina 5, Dr. A. Paulson 5, Mrs. B. C. Paulson 5, Mr. Stenerud 1, Ed. Grina 1, Hilba Grina 1, Ma- thilde Grina 1, Clarence Grina 1, Anders D. Grina 1.....	30
Bed J. J. Hagen pr. Prof. S. H. Ekstad fra Tref. Mgd., Gr. Forks, N. D.....	21.00
Bed John A. Eli fra Melbahl Mgd.s Rvf., Center Point, S. D., Pastor Nervigs Rald.....	25.00
Bed Pastor Th. Simle fra Mrs. D. J. Staane, Santa Rofa, Cal.....	60.00
Bed B. B. Hjertstad fra Søndre Zumbro Mgd., Pastor La- selesons Rald, Kaslon, Minn., Offer under Missionær Rønnings Bifeg.....	1.00
Bed Miss A. Hancle fra „The Good Hope Society“ af Hæn- ges Mgd., Chicago, Pastor Jothens Rald.....	93.68
Bed Mrs. Wm. Knudson fra Immanuel's Rvf., St. Paul, Minn.....	10.00
Bed Past. D. H. Ekstad fra Morrisonville Mgd.s Rvf., Wis. 14.06, Spring Prairie Mgd.s Rvf., Wis. 10, Robi Mgd.s Rvf., Wis. 4 14.....	10.00
Bed Pastor E. J. Galtvold fra Mrs. P. D. Pederson og Mrs. Oscar Thompson, Ellsworth, Ia.....	28.20
Bed Pastor J. A. Johanson fra S. Christenson, William, Minn.....	7.48
Bed E. P. Dunderland fra Norlands Rvf., Pastor Svinn- gens Rald, Bottineau, N. D.....	2.00
	10.00

Mrs. D. D. Hagen, Bangs Mgd., Fergus Falls, Minn....	5.00
Bed Pastor E. E. Holter fra Immanuel's Mgd., Goodhue Co., Minn. Offer 91.75, Hanges Mgd. do. do. 51.15. Størtdahls Mgd. do. do. 25.45; disse Offer ontoges un- der Missionær Rønnings Bifeg., Martin & Dee, Kenyon, Minn. 4.....	172.35
Bed Ole Rasmussen fra nordre Rvf. af Zion's Mgd., Pa- stor Sandbens Rald, Radcliffe, Ia.....	40.00
Bed J. J. Underdahl fra Bethania Mgd.s Rvf. Pastor Oferlund's Rald, Frost, Minn.....	14.00
Bed Pastor M. J. Westphal fra følgende under Missionær Rønnings Bifeg.: Vrendahl Mgd., Peterson, Minn. 96.10; Peterson Mgd., Minn. 38.73; Ubenævnt 5, Ube- nævnt 5, A. Johnsgaard 1, E. A. Hjelte 2.....	117.58
Bed Mrs. J. H. Ree fra Søndre Belmont Rvf., Pastor S E. Hanfons Rald, Jackson, Minn. 20, Mrs. S. J. Ree 2.....	22.00
Bed John K. Sandsgaard fra Clear Lake & Ellsworth Mgd.s Bifeg., Hamilton Co., Ia.....	47.00
Bed Missionær D. R. Wold fra S. Vardus, Fertile, Minn. 1, en Ubenævnt, La Croisie, Wab. 15.....	16.00
Bed Missionær Wold fra Selbu Mgd., La Croisie, Wab. Offer 50.85; St. Peters Mgd., Moscow, Idaho, Offer 11.60; dette indkommet under Missionærens Bifeg.: December. Rejsudgifter til La Croisie og Moscow 21.25 fratrukket.....	41.20
Over Thompson, Bottineau, N. D.....	4.00
	1218.64
Før Bitteret for	12 874.79
	13 923.43

Hospital i Kina: Bed Ole Rasmussen fra Zion's Mgd.s nordre Rvf., Pastor Sandbens Rald, Radcliffe.....	10.00
Før Bitteret for	230.54
	240.54

Børnehjem i Kina: Bed Pastor J. Kroghad fra Immanuel Mgd.s Bifeg., Winnemauken, N. D.....	17.88
Før Bitteret for	557.69
	575.57

Til Bibelskolen i Kina: Bed Mrs. J. H. Ree fra Søndre Belmont Rvf., Pastor S. E. Hanfons Rald, Jac- son, Minn.....	26.80
Før Bitteret for	340.21
	367.01

Evangelisten, Lærere, Bibelske og Børn: Fra Mr. & Mrs. E. Fredrickson, Sacred Heart, Minn., Løn for en Evangelist.....	30.00
Fra en ubenævnt, Fairfax, Minn., Løn for en Evangelist	50.00
Bed Pastor J. R. Balfstad fra Immanuel Mgd.s Missionstf. Chicago, Løn for Evangelist „Chang Bin San“.....	25.00
Bed John K. Sandsgaard fra Clear Lake & Ellsworth Mgd.s Bifeg., Hamilton Co., Ia., Underhold for den Bige som Besvej Williams har underholdt.....	15.00
Fra D. S. Hagen, Wanamingo, Minn., Underhold for „Je Chuen Chon“ i Taichingien 25, Mrs. D. S. Hagen, Underhold for Bigen „Yudia“ i Fancheng 15.....	40.00
Bed J. J. Underdahl fra Bethania Mgd.s Bifeg., Frost, Minn., til en Bibelk.....	15.00
Bed Missionær D. R. Wold fra Gust Kundquist, Dell Kap- ids, S. D., Underhold for „Giosh len“ 10, J. O. Wigen Sr., La Croisie, Wab., Underh. for „Lin Tuan Fu“ 35.....	45.00
	220.00
Før Bitteret for	2918.40
	3138.40

Til Hølskolen i Fancheng, Kina: Bed Pastor E. E. Holter fra Mrs. J. Gunning, Faribault, Minn.....	3.00
Bed Ole Rasmussen fra Zion Mgd.s nordre Rvf., Rad- cliffe, Ia., Pastor Sandbens Rald.....	20.00
Bed Mrs. J. H. Ree fra Søndre Belmont Rvf., Pastor S. E. Hanfons Rald, Jackson, Minn.....	11.00

<p>Ved Pastor M J Westphal fra Mr. & Mrs. S S Hootland, Peterson, Minn. 25, I Harsbold, Peterson, Hjælp til Uddannelse af en Student ved Høiskolen 10.....</p>	<p>35.00</p>
<p>Før kvitteret for</p>	<p>69.00 370.77</p>
<p>439.77</p>	
<p>Personlige Gaver: Ved Alb. Madison fra Bethel Hof, Storch City, Ia. til Mrs. Th. Simle, Santa Rosa, Cal.....</p>	<p>5.00</p>
<p>Ved Pastor M J Westphal fra R & S Bohum, Peterson, Minn. til privat Brug for Missionærerne blandt trængende kinesere.....</p>	<p>25.00</p>
<p>Medtaget de \$50.00 til Chiengo Høiskole, Bubb. No. 47 er der før kvitteret for</p>	<p>30.00 151.94</p>
<p>181.94</p>	
<p>Fødemissionen: Ved Mrs. D S Haugen fra Immanuel Kbf., Pastor C C Holters Kald, Goodhue Co., Minn.....</p>	<p>10.00</p>
<p>Ved J J Underdahl fra Bethania Mgd.s Vigef., Pastor Oerlund's Kald, Frost, Minn.....</p>	<p>14.00</p>
<p>Ved Pastor S J Berg fra Mrs. H O Mouten, Vikranber, Minn.....</p>	<p>3.00</p>
<p>Før kvitteret for</p>	<p>27.00 724.73</p>
<p>751.73</p>	
<p>Santa I missionen: Ved J J Underdahl fra Bethania Mgd.s Vigef., Pastor Oerlund's Kald, Frost, Minn. til en Santa I bste.....</p>	<p>25.00</p>
<p>Ved Mrs. I Getland fra Bethania Kbf., Pastor Knudsen's Kald, Rabeliffe, Ia.....</p>	<p>19.00</p>
<p>Før kvitteret for</p>	<p>44.00 459.50</p>
<p>503.50</p>	
<p>J. J. Underdahl, Kafi.</p>	

Fra 1ste April førstkommande

vil „Buddæreren“ ifølge Synndens Beslutning blive standset til alle dem, der ikke har betalt Bladet fuldt ud for mindst 1909. Se derfor efter paa Adresselappen, hvilken Tid Deres Blad er betalt for. Staar der paa Bladet 08, da er Bladet betalt til Udgangen af det Aar, eller med andre Ord: Det betyder, at Bladet er betalt til 31te Dec. 1908. Vigefaa, hvis der staar 09, saa er Bladet betalt til 31te Dec. 1909. Man vil erindre sig dette.

Send os derfor Subskriptionspengene inarest for at Standning af Bladet kan forebygges, da dette forarsager baade Tidspligde og flere Ubegneligheder baade for os og for Abonnenterne. Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedsette Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa oversat i Kontanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og ihelf-worn og derfor er Prisen nedsat til langt under Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Dplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelige Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Dplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Portier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: Ill. Kirkehistorie (altesom ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norffe Bygdesagn I Del 243 S.	1.30	85
Do. „ „ II Del 134 S.	1.10	50
Daa L. R. Læreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Vintreet og Grenene. 231 S.	60	35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Lejlager for hende gennem Livet til Udbegneligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Hefet.....	75	55
Dahl, Jonas: Paa hellig Grund. Kirkefelig Rejsefortæller og Indtryk. Hefet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjelliste dt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis N. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Funcke O. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjelekamp og Sjelefred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Drkenblomster. 266 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbredet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budstaa b. Betragtninger til hver Dag i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeaa ret af Bøgmænd i den luth. Kirke. Med en Portrætggruppe af Forfatterne. Shirkingsb. (Aldeles ny).....	2.25	1.75
Mau E. Alvor og Gammen. 524 S.	1.50	50

Øphre, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Nyh)	1.00	60
Dahle B. Madagaskar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00
Vien, J. Kristi Fødsel. Betragtninger over Kirkeaaetets Epistler. Iste nye Række. (Saa godt som ny) 488 Sider.....	1.50	75

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound... 2.50 1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Lyskroner tilsalgs.

Vor Frelser's Menighed i Peterson, Minn. har to smukke Lyskroner tilsalgs, den ene har 12 og den anden 8 Kerosenelamper. Den første kostede \$85.00 og den anden \$35.00 da de var nye. De er ligesaa gode som nye nu. De sælges meget billigt. Ansøgende Pris henvender man sig enten til undertegnede eller til N. J. Smeby, Peterson, Minn.
D. J. Lee.

Alterbrød

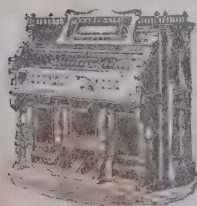
haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et ubmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE

CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Adresseforandring.

* Rev. L. Harrisville,
1406 N. Washenaw Ave., Chicago, Ill.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykte paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Blyndning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Baalshilsen“; „Venlig Hilsen“; „Blyndning til Fjælsdagen“.

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorsløn sendes til Rev. J. P. Laefson, Kasson, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. C. A. Alvin, 906 Oak Ave. Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., C.ergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethe's da Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges norske evangelistiske Lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Lamer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Han er opstanden; 2. En Ve, søgelsestid; 3. „Student Volunteer Convention“; 4. Co-education; 5. Mere om Synodens Gjælb; 6. Konfirmationen; 7. Nogle Optegnelser om Arbeidet i Bingearden; 8. Brev til „Buddbæreren“; 9. A. Anderson; 10. Mrs. Siri Gustafson; 11. Kinamissionen; 12. Gjøre Afbig; 13. Fra en af Arbejderne; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Besjendtgjørelser; 16. Bvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 14 }

Lørdag den 2den April 1910

{ 42de Aar

Kom.

Vær frimodig, staa op! han kalder paa dig. Mr. 10, 49.

Kom Synder til Jesus, han endnu dig kalder,
Men skynd dig, thi ellers for Dommen du falder,
Vaagn op af din Slummer og sth i din Rød
Til ham, som kan frelse fra Synd og fra Død.

Kor.

Nu skal Løven af Juda hver Lænke afbryde
Saa vi os i Herren kan storligen fryde
Guds Naade vi eier, den alting opveier
Og giver os Seier igjen og igjen.

Skjönt Synden og Satan vil hindre dit Kom-
me,
Til Naaden og Tiden for evig er omme,
Bed Herren om Naade at frelse din Sjæl;
Blot tro ham paa Ordet og alting er vel.

Igaar og idag er jo Kristus den samme,
Os Syndere vil han saa gjæne annamme;
Thi han har os kjøbt og forløst fra al Rød,
At vi skulle frelses fra Synd og fra Død.

Gud Fader, Guds Søn og den Helligaand
være
Til evige Tider Lov, Pris, Tak og Ære!
Han naadig, langmodig, barmhjertig og god
Os alle gjenløste ved Frelserens Blod.

Lad Kristi Forsmædelse være din Fane,
Det Nag som du bærer paa Jordlivets Bane.
Med ham maa vi lide, som kjøbte os fri,
Saa sandt vi med ham herliggjorte skal bli.

O maa vi kun være hans Vidner i Verden,
Som alle Martyrer og andre paa Færden,
Som ei kunde tie, men raabe det ud,
At Jesus er Kristus, vor Konge og Gud!

Naar Tiden er inde—Basunen skal lyde;
O, tænk, hvor de frelst i Jubel udbryde:
Nu kommer vor Herre, Halleluja! Amen!
O, Seier for evig! Pris være Guds Lam
Thomas Brecken.

Har du fundet Perlen?

En Perle kan være meget værdifuld, naar den er ægte. De Perler og ædle Ste-
ne, der sidder i Kongernes Kroner eller i
Millionærfruernes Smykker, repræsenterer
tidt store Kapitaler. Naar Jesus ligner
Himmeriges Rige ved en Perle, vil han der
med betegne dets høie Værd. Det er saare
meget værd at eie Guds Rige og hans Ret-
færdighed, saare meget værd at være et tro-
ende Menneſte, selv om Værdien deraf ikke
kan regnes ud i Kroner. Guds Riges Per-
le er den største Værdigjenstand i Verden.
Det har Herren sagt saaledes: „Hvad gavner
det Menneſket, om han vinder den ganſke
Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?
Eller hvad kan et Menneſte give til Vederlag
for sin Sjæl?“

Men af, hvor saa ligner denne Kjøb-
mand, der søgte efter gode, ægte Perler.
Det uegte, det forlorne, det aandelig værdi-
løse,—forſængelig Ære, tomt Pral, værdi-

løse Glæder, tarvelige Forlystelser, som hverken gjør Menneſter bedre eller lykkeligere, men tidt gjør dem ſlettere og ulykkeligere, — den Slags Ting er høit i Kurs og meget eftertragtet. Hvor mange kjøber ikke et Diebløis Tilfredsstillelſe af en daarlig Lyſt og maa betale den i dyre Domme med mange bitre Taarer bagefter. „Det bødes der for i mange Aar, ſom kun var en ſtaffet Glæde.“ Men Himmeriges meget koſtelige Perle, den Lykke at ha en Frelſer, ſom har frelſt os fra vore Synder, den Lykke at være Guds Barn under hans kjerlige Omſorg, den Lykke at ha et levende Haab, ha de lyſte, ſaligſte Fremtidsudſigter, den Lykke er kun lidet eftertragtet.

Har du fundet Perlen? Du vilde maaſte nok gierne eie den, hvis den ikke var ſaa dyr, hvis du ikke syntes, den koſtede for meget. Jo viſt koſter den noget. Der er aldrig nogen, der har ſaaet Himmerige i Gie, uden det koſtede noget. Det vil koſte dig af din Egenſelfærdighed, al Tanke om, at din egen Skikkelighed eller din Gaaen i Kirke og Beden og Syngen, og hvad du ellers ſelv kan præſtere, maa veie noget, maa gjøre dig værdig til Himlen. Nei, du maa lade Jeſus ſaa hele Vren. „At tro, det er at hvile paa hans fuldbragte Værk“, og der ſkal intet ſøies til. Du maa bli ſom et Barn for at komme ind i Himmeriges Rige, ſom et lidet, hjælpeløſt Barn, der intet kan ſelv, intet andet end græde og ræſke de ſmaa Arme ud efter ſin Mor. Og det koſter noget at ydmyge ſig og bli liden; men man fortryder det ikke. Naar Skridtet er gjort, og alle Broer bagvæd kaſtet af, da kommer Freden, ſom overgaar al Forſtand, da blir du ſaa rig og glad ſom aldrig før. Intet i Verden kan opveie Himmeriges Rige meget koſtelige Perle. Finder du ham—Jeſus—da finder du alt, hvad Hjertet kan evige begjære.

Men glem ſaa ikke, at en Perle er til at ſmykke ſig med. Vi ſkal ikke blot bruge Jeſus til at ſtaffe os Syndernes Forlabſe og Fred med Gud, men ogſaa bære ham ſom vort Smykke. „Ederſ Brydſe ſkal ikke være den udbortes“, heller ikke ſkal vi prale med vore Gaver, vore Kundſkaber,

vor Dygtighed, vore gode Egenſkaber. Men Jeſus maa vi gierne bære til Skue; ſaa det kan ſees og merkes, at vi har noget af hans Sind. „Smyk eder med Ydmyghed“ og med hans andre ſkinnende Dyder, og lad dit Liv vidne om, at han er og ſtedſe ſkal være din Roſe, dit Smykke, din Værelse.

„Ar. Ugeb.“

Fra Miſſionær Meyerſon.

Narrapport for 1909.

Motto: „Vægt! Hvor langt paa Ratten?“ Ef. 21, 11.

Det er det Spørgsmaal, ſom med frygtblandet Glæde i de ſidſte Aar har trængt ſig mere og mere ind paa mig under mit Miſſionsarbejde blandt de herværende talrige Jøder, der lever i Vantroens og Overtroens ſorte Nat, men nu lægger for Dagen en større og større Vængſel efter at oplyſes af Evangeliet's Lys og ſaa Rundſkab om Frelſen i Kristus.

Efter den ſtore revolutionære Bevægelse blandt de herværende Jøder er der nu indtraadt en ſtor Nedſtemthed og en almindelig Modløſhed, idet de erkjender, at de er ude af Stand til ved egen Kraft og Magt at løsrive ſig fra den haarde legemlige og aandelige Trældom. De begynder derfor lidet efter lidet at opgive ſit tidligere farlige og falſke Standpunkt og ſig es mere og mere at naa frem til det næſte rigtige Standpunkt, nemlig at det vigtige efter tuſind Aar gamle „Jødeſpørgsmaal“ kan finde den rette Løsning alene ved den forjættede og allerede for lang Tid ſiden komne ſande Jeſus Kristus.

Hvad ſom for nogle Aar ſiden syntes ganſke umulig er nu helt uventet ſteet, nemlig at Jøderne har opgivet ſin tidligere ſte Bedhængen ved den ortodokſe Jødedom og søger at vende ſig til den ſande Kriſtendom. Naavnlig nærer de intelligente Iſraeliter nu en oprigtig Sympati for Kriſtendommen og bevidner dette endog offentlig. Vi maa derfor nu med glade Hjerter raabe: „Vægt! Hvor langt paa Ratten?“

Saaledes har da ogſaa i dette Jndberet-

ningsaar over hundrede frelsesjægende Israels Børn meldt sig hos mig til Daab. Af disse har jeg imidlertid kun beholdt 48 Israellitter og Israellitinder i Daabsundervisning en længere eller kortere Tid.

Deraf har jeg døbt 7 Israellitter og 4 Israellitinder, tilsammen 11 Personer. Desuden er to Israellitinder, som modtog Undervisning af mig, døbt andetsteds.

Af de 11 døbte var med Hensyn til Livsstilling: 5 Studenter, 1 med Middelskoleeksamen, 1 Lærer ved en Handelskole, 1 Journalist, 1 Kjøbmand, 1 Modehandlerinde, 1 Jordemoder.

Det sidste Aar har jeg udbetalt til Understøttelse af fattige Katekumener og Proselyter 325 Rubler. Men jeg har for dette Tiemed kun modtaget ved Prof. Blegen 309 Rubler. Til Missionsreis og Rytestamenter har jeg ogsaa udbetalt mere end hvad jeg har modtaget, saa at der er en Underbalance af 100 Rubler.

Men jeg haaber tillidsfuldt, at de flere Missionsvenner beredvillig vil yde rigeligere Offergaver til disse nødvendige Tiemed, at jeg kan udbrede flere kristelige Skrifter, gøre længere Missionsrejser og tillige understøtte de fattige frelsesbegjærlige Israellitter saa længe, at de kan modtage den nødvendige Understøttelse under Daabsforberedelsen, hvilket er aldeles nødvendigt og i stor Betsignelse for mit fortsatte Jødemissionsarbejde.

Desværre kunde jeg heller ikke dette Aar meddele kristelig Undervisning til mange fattige frelsesbegjærlige Israellitter, da jeg var tvungen til at lade dem gaa, fordi jeg ikke havde Midler at understøtte dem med. Dette har bedrøvet mig meget, og jeg maa oprigtig beklage disse stakkels aandelige og segemlig fattige Israellitter, fordi de foreløbig ialfald ikke kan naa det forønskede MaaL.

Kun et lidet Antal af de bedre stillede Israellitter og Israellitinder kunde jeg ved Daaben optage i den herværende Menighed. Saaledes blev den 38 Aar gamle Israellit J. W. døbt af mig den 2den August. Han har tidligere uddannet sig ved en herværende polyteknisk Skole og har allerede i flere Aar virket som Lærer ved en jødisk Handelskole.

Han tilhørte i Lighed med de fleste dannede Israellitter her de frisindede Jøder og interesserede sig ikke for religiøse Spørgsmaal. Men det gif ham som forud Saul, der drog ud for at lede efter sin Faders bortkomne Afsender og ganske uventet fandt en Kongekrone.

Han søgte nemlig en fordelagtig Lærerstilling ved en kristelig Handelskole, men kunde ikke faa den uden at træde over til Kristendommen. Saaledes kom han da til mig og vilde, fra først af kun af rent udvortes Grunde, lade sig døbe af mig. Men under den nærmere Undervisning i den kristelige Frelseslære fandt og saa han ganske uventet det evige Livs Krone i Kristus Jesus. Denne Krone er i levet ham dyrebare end alle de forgiængelige Skatte i denne Verden. Det har for mig været en stor Glæde at se, hvorledes denne tidligere indifferente, men intelligente Israellit nu med stor Interesse har gransket utrættelig i den hellige Skrift efter Sandheden, indtil han har naaet frem til den Erkjendelse, at der ikke er Frelse i nogen anden end Jesus og ikke noget andet Navn givet under Himmelen ved hvilket det bør os at vorde frelst end alene hans høilovede Navn, der prises af Millioner. Nu kunde han derfor ikke alene af udvortes Interesse, men af sand indvortes Overbevisning offentlig bekjende sig til Herren ved den hellige Daab, som jeg med Glæde og uden nogen Betænkning har meddelt ham.

Den 9de August kunde jeg igjen meddele Daabens Sakramente til en meget intelligent ung Israellit. Denne er en 18 Aar gammel Student J. K., som er kommet til kristelig Erkjendelse ved sin ældre Broder, Student A. K., der blev døbt af mig forrige Aar. Jeg havde kun liden Møje med udførelig at forklare den kristelige Frelseslære for denne begavede og intelligente unge Israellit, da han allerede var undervist af sin kristelige Broder og ved Guds Naade var kommen til en sand kristelig Tro. Han kunde saaledes efter en ganske kort kristelig Undervisning blive døbt af mig her.

Sammen med denne unge Israellit blev ogsaa den 28 Aar gamle Israellitinde døbt

her. Hun har tidligere modtaget kristelig Undervisning af mig, men har af forskellige Grunde ikke kunnet lade sig døbe før nu. Hendes Fader er en rig Godseier her i Gubernementet og har som saadan havt livlig Omgang med mange andre Godseiere i vort store Gubernement. Disse er næsten udelukkende kristne, da Jøderne ikke saar kjøbe Godser. Han havde ogsaa erhvervet sig det store Gods alene i en kristen Vens Navn. Nu hændte det at hans unge, smukke og intelligente Datter blev forelsket i en kristelig Godseier og ønskede at blive gift med ham. Men dette vilde hendes Fader paa ingen Maade tillade, uagtet han selv ikke var nogen fanatisk Jøde, men kun for de andre Jøders Skyld ikke ønskede, at hans Datter skulde giftes med en kristen. Han tvang hende derfor til at gifte sig med en ung IsraELIT, som hun ikke elskede, og fra hvem hun snart derpaa blev skilt. Hendes Fader var naturligvis meget opbragt over dette, og derfor vendte hun ikke tilbage til Faderhuset, men reiste til Universitetsbyen D., hvor hun uddannede sig som Jordemoder for paa denne Maade at kunne leve uafhængig af sine Forældre og selv fortjene sit Brød, hvilket hun ogsaa hidtil har gjort. Efter flere Aar indledede hun igjen en fortrolig Forbindelse med sin tidligere kristelige forlovede, der fremdeles var ugift, og han var villig til at gifte sig med hende, selv om hun ikke vilde lade sig døbe, hvilket jo isølge de herværende Love er tilladt. Men imidlertid lærte hun ogsaa at kjende og elske den himmelske Brudgom. Hun havde nemlig læst det nye Testamente og tillige for flere Aar siden under et Ophold her i Minst modtaget nogen kristelig Undervisning af mig for specielt at blive bekendt med den evangeliske Kristendom, der dengang til nogen Grad interesserede hende. Nu havde hun da fattet den faste Beslutning ved den hellige Daab at blive optagen i Pagt med den himmelske Brudgom, før hun vilde indgaa i ny Ægteskabsforbindelse med sin jødiske Brudgom. Før sin Biefse blev hun da døbt af mig her i vor Kirke, og jeg fandt, at jeg med god Samvittighed kunde døbe hende, da hun jo ikke af andre Grunde var

tvungen dertil, men traadte over til Kristendommen af fri indvortes Overbevisning.

Maa den Herre Jesus være og forblive den tredje i deres Forbund, at de i en Kjærlighed, en Aand og en Tro maa være knyttet til ham i onde som i gode Dage!

Den 4de Oktober blev her døbt en anden IsraELITinde, 30 Aar gammel. Hun stammer fra Warschau, hvor hun før eiede en større Klædehandel og levede i lykkelig Ægteskab med en ung velstaaende IsraELIT. Men under den revolutionære Bevægelse, der fandt Sted her for nogle Aar siden grebes ogsaa denne IsraELIT af den mægtige revolutionære Bevægelse og blev snart tagen til Fange og kastet i Fængsel, hvor han blev holdt under streng Bevogtning i 4 lange Aar og fik ikke Besøg af nogen undtagen nu og da af sin egen Hustru. Han fik heller ikke Lov til at beskæftige sig med Læsning, naar undtages, at man tillod ham at læse i Bibelen, en Tilladelse som han i sin Ensomhed med stor Glæde benyttede sig af. Derved gik der i den mørke Fængselshule ganske uventet et nyt Lys op for ham, og den tidligere forblindede Nihilist blev nu en oplyst kristen, der ogsaa forkyndte det frelsende Evangelium for sin Hustru under hendes gjentagne Besøg i Fængslet. Ogsaa hun kom til en sand Tro paa Kristus. I S., hvor hun en længere Tid beklædte en Stilling som Modehandlerinde i en kristelig Forening, blev hun nærmere bekendt med Kristendommen og kom saa endelig hid for af mig at modtage grundigere Undervisning og blive døbt, et Ønske som jeg med Glæde opfyldte.

Give Gud, at hun ogsaa snart igjen maa udbortes forenes med sin Mand, at de begge tilsammen maa istemme en Lov og Takkefang for Guds Børns sande Frihed, som de faar Del i ved Troen paa Kristus.

I November blev de to Søder S. G., 28 Aar gammel, og S. R., 21 Aar gammel, døbt af mig her i Minst. De er begge Studenter i Lovkyndighed. Den ene stammer fra Kasan og den anden fra Minst, hvor hans Fader er Advokat, bekendt over hele Byen for sin Dygtighed og agtet baade af Jøder og kristne.

Da den unge R. besøgte det herværende Gymnasium, kom han ofte ifølge med andre jødiske Gymnasiater til mig og modtog af mig det nye Testamente og forskellige andre kristelige Skrifter, som han flittig læste. Derved kom han lidt efter lidt til Erkjendelse af den kristelige Sandhed og var allerede da fast besluttet paa at lade sig døbe. Men han vilde ikke tage dette vigtige Skridt uden sine Forældres Samtykke. De har imidlertid ikke før nu, da han er naaet Myndighedsalderen, givet ham sit Samtykke dertil. De er ikke fanatiske Jøder og havde ikke noget at indvende derimod, da deres Søn nu som voksen, selvstændig Mand ønskede at handle efter sin egen frie Overbevisning. De holdt sig til den Grundsatning, at ethvert Menneſke kan blive salig ved sin Tro, og derfor var det dem ganske ligegyldig enten deres eneste, elskede Søn tilhørte den jødiske eller den kristne Konfession, naar han kun var tilfreds og lykkelig i sin Tro. Saa blev han da efter modtagen kristelig Undervisning ved den hellig Daab optagen i vor evangeliske Kirke sammen med sin Studiekamerat G., der ogsaa ved ham var kommen til Erkjendelse af Kristendommens Sandhed. Han besøger nu flittig Kirken og lytter hver Søndag med Glæde til det guddommelige Ords Prediken. Herover glæder vi os og ønsker ham Guds rige Velsignelse.

I December fik vi ogsaa døbe en Israelit og to IsraELITinder her, nemlig Kjøbmand R. E., 35 Aar gammel, og de to kvindelige Studenter M. G. 24 Aar gammel, og I. R. 25 Aar gammel.

Sidstnævnte, der har abjolveret Eksamen ved det herværende Pigegymnasium, er den yngste Datter af en af mine tidligere Profelyter, hvis Hustru og 4 Børn dengang ikke vilde lade sig døbe. Nu er allerede 3 af Børnene blevet kristne, og kun Hustruen og den ældste Datter, der er gift med en Jøde, hører endnu udbortes til Føbedommen, men er indvortes overbeviste om Kristendommens Sandhed og vil forhaabentlig snart træde over til den kristne Kirke. Familiefaderen er en oprigtig troende kristen. Han er nu 70 Aar gammel og allerede ganske svag og

sygelig, saa at han neppe kan staa paa sine Ben, der er sterkt angrebne af Rheumatisme. Trods dette har denne svage Olding ikke afholdt sig fra selv at bringe sin yngste Datter til vor Kirke for at hun her skulde modtage Daaben og han samtidig nyde Naderen sammen med hende.

Det var et gribende Syn at se den syge gamle Mand sammen med sin af Sundhed blomstrende unge intelligente Datter bise Kne for Herren og bekjende for ham af ganske Hjerte sine Synder og i en oprigtig Tro modtage vor Frelser's Legeme og Blod. Maa Herren bevare disse Sjæle i en sand Tro til det evige Liv!

Saa maa Herren, vor harmhjertige Frelser, holde sin Haand over alle de talrige Israels Børn, som baade dette Aar og tidligere er komne til en sand Tro paa ham! Maa han ved sit Ord og sin Mand fremdeles undervise dem og lede dem paa den rette Wei til deres Fred og til deres evige Frelse hilst! Det give Gud af Naade!

I. H. C. M e h e r s o h n.

Missionær for Zionsforeningen for Israel.
Minst, den 31te December 1909.

Venlige Ord.

Paskal siger om venlige Ord: Det er let og godt at udtale dem, de hverken saa er elter kræfter, og har aldrig gjort noget ondt. De koster intet og formaar dog saa meget. De er til Støtte for Sind og Hjerte. Milde Ord gjør vor Sjæl mild; men brede Ord gjør Os hestigere op. Af venlige Ord bliver Menneſker venlig stemte; ved kolde Ord fryser Hjertet, og onde Ord forhærder det. Nu for Tiden tales der saa meget, at det var ret ønskeligt, at ogsaa venlige Ord fik sig anvist en god Plads. Der gives saa mange tomme unyttige Ord, saa mange forhastede og trodsige, dumme og indholdsløse Ord. Ligesom et vakkert Maleri falder i Vinene, saaledes trænger venlige Ord ind i Sjælen, og fremtryller der et skjønt Billede. Det formlider, dæmper og trøster, fordrer onde, mørke og brede Tanker. Endnu har vi ikke begyndt at benytte venlige Ord saa meget, som vi burde gjøre det.

Referat.

Nordre Minn. Kreds af H. S. afholdt sit Missionsmøde i Ten Mile Lake Menighed, Past. J. Verohle Kald, Feb. 23—25, 1910.

Hvad Veiret angik, saa syntes vi nok det kunde have været lidt mildere; thi koldt var det.—Men takket være den dygtige Sanktor Mr. L. Bothne, han havde gjort det koseligt for os i Kirken. Der var det varmt. Han var ude i Tide og passede sin Dønt udmerket. Man kan heller ikke gjøre Bedømmelse efter Grædestokken i alle Tilfælde; thi da vilde vi nok have daarligt Haab om godt besøgt Møde.

Samtaleemnet var Brevet til Menighedens Engel i Laodicea. Ab. 3, 14—22, indledet af undertegnede. Mødet fattet en vis Beslutning om Indledningen; men da der har været skrevet saa meget godt om den Sag, saa vil det kanske være overflødigt at skrive mere, i allefald om en Stund.—

Past. A. O. Oppegaard var paa disse Trakter i de Dage i Missionsens Interesse, og han overvar Mødet. Paa Anmodning talte han Missionsagen paa Mødets anden Dags Eftermiddag.—Han har et trættende, tungt Arbejde og Synoden kan takke baade ham og Gud for at han har Taalmodighed og Mod til under daarlig Helbred og andre Vanskeligheder at holde det gaaende.—

Samtalen førtes med Iver. At høre en saadant Vidnesbyrd til den Verden og den Omgangskreds hvori vi lever er ikke noget videre behageligt Embede. Der drages Vilde fremfor Sjælens Blikke der er helt ængstende.—Det er ikke slikt Gudsnaak, som Verden gaber efter i vor Tid. Naar det trofaste og sandrue Vidne aflægger sine Vidnesbyrd for Sjelen, faar enhver høre det utrolige om sig selv.—Der er en bestemt Grund til denne Tilstand. Den tør være forskjellig efter den enkeltes jelelige Anlæg, men den onde Fjende, hvis Verk denne Lunkenhed er, forstaar at lede det i alle Tilfælde frem til det samme Resultat.

En Tanke faldt under Mødet, som ikke var videre sød. Her er den:—„Den virkelig-

ge Grund til vort Samsunds finansielle Tilstand er den, at detes Folk er lunkne for den Sag som Gud har anbetroet os“.

Dette Vidnesbyrd kan ingen frigjøre sig fra.—Det kræver at Sjelen bøier sig her i Naadetiden, eller da, naar hvert Aar skal bøie sig for Vidnet, det trofaste og sunde. Jeg ved dine Gjerninger. Lunkenhed er i mange Tilfælde en idelig Handlen imod sin Samvittigheds Overbevisning. Den tilstagen ved, at den kristne forsømmer sin Pligt; thi for den kristne bliver det en Livsnødvendighed at adlyde Guds Aands Mindelser om vore Opgaver. Det er for den kristne uraadeligt baade at forsømme og at handle mod Aandens klare Mindelser.

Et almindeligt Kjendtegn paa denne Sjeletilstand er at den er selvtilfreds. Rig, har Overflod paa alt godt.—Fattes intet!—Saadan er den Tilstand naaet, som endog Guds Aand staar magtesløs ligeoverfor. Den sande, virkelig vaagne Sjel kjenner altid nogen af denne Utilfredshed med sig selv.—Alage over Kulde, Ligegehdighed og mange, mange Ting, som kun den Sjel kjenner som Kjemper alvorligt for Livets Krone. Hvorledes kan for Guds Missionsstanken faa Næring og kunne leve i saadanne Hjertes, i disse Menigheder, i sliige Samsund.—Den varme kjenner sin Tilstand. Kan frit betjende sin Tro.—Den kolde ved sin Tilstand og vil i kold Vriglighed medgive, at den ikke har Livet. Men den lunkne ved ikke, kjenner ikke sin Vaade.

Det dyrebare Raad dette Vidne gav denne Sjel til Frelse, hvor sjelden det blev fulgt.

Hvorpaa hviler dette Vidnesbyrd? Dette om Synd? Dette om Naade? „Den jeg elsker“.—Lunkenhedens Aand er den mest virksomme i vor Tid. Den glider sig ind uformerket. Ved en Tanke stjæler den sig Afgang til Hjertet og lig en Dm forgifter de ædleste Hjertesødder. „En Tanke som i Hjertet kom og som man lidt lod raade har saa tidt gjort Sjelen tom paa Guds søde Naade“.

Al Kredens Prester og Vægmænd var følgende tilstede og deltog i Samtalen:

Prebsf. Past. F. F. Rendahl, Stedets Prest
F. R. Lerohl, Past. Skogerbo, Emisærerne
N. Aas, Snobek, Molden m. fl.

Herrens kjendbare Nærhed laa over
Forsamlingen under hele Mødet, og det er
at haabe at nogle fik ryttet Sønnen af.

M. L. D a h l e, Sek.

Fra Alberta, Can.

Guds Naade og Fred tilønskes alle Guds
Børn!

Jeg vil idag sende nogle Ord til „Bud-
bæren“. Vi sidder her ude paa Albertas
Prærier og føler saa mange Savn. Ijer er
det Savnet af de fjere Guds Børn, som vi
ønskede at være sammen med. Det er ofte,
at Taaren lister sig frem, naar vi hører og
læser om Møder og Sammenkomster her og
der, hvor man har Bækkelser og salige Stun-
der, da ønskede vi, at vi var med og kunde
saa deltage i disse Goder.

Det er disse Anledninger til at saa frit
Vand og i Haab om engang at saa eget Hjem,
som har draget os ud her paa disse Canadas
Bibder for at prøve vor Lykke. Med disse
Formaal for Die maa man tage Forholdene
som de er, om ikke alle er som ønskeligt kun-
de være. Vi havde ikke et kjendt Menneſte
her, da vi kom og ikke har vi nogen endnu.
De som er her er af forskjellige Bekjendelser.
Det ser smaat ud, hvad det kirkelige angaar.
Men naar en kommer saaledes tilfide bliver
Bønneraabet til den levende Gud stærkere.
Aldrig har Guds Ord været saa dyrebart
som nu. Vi maa bede Nat og Dag til Gud
for os selv, vore Børn og vore Naboer. Og
det er ogsaa en stor Naade, at vi kan saa
komme til Gud med al vor Nød.

Sa fjere Venner i Kristus, her er nok
af dem, som vil komme et Guds Barn tillivs.
„De søger efter Barnets Liv.“ Vil ikke I
fjere Venner som læser dette være med at
bede til Gud om, at vi ikke altid skal savne
en troende Ordets Forkynder iblandt os paa

dette Sted heller. Her har været en Prest
og stiftet en Menighed, men ingen af de be-
kjendende troende gif med. Denne Prest
kom uden at nogen havde sendt for ham. Og
alt synes at tyde paa, at det ikke er raadeligt
at slutte sig til denne Menighed; thi denne
Predikant sagde, at det ikke var heldigt, at
der blev mange vakte paa en Gang; thi det
døde for det meste bort alt sammen, men det
var mere sundt, at der blev vakt en her og
der saa uformet. Men kan dette være ef-
ter Guds Ord? Blev ikke tre tusinde vakte
paa en Dag ved Peters Prediken, og der
staar intet om, at de faldt tilbage, men at
dagligen lagdes dem til Menigheden som blev
frelste. Her skal være nogle Gauges og nog-
le Frikirkefolk men ingen af disse Samfunds
Prestes lige fra Segvik til Provost og dette
er en Strækning paa et hundrede Mil. Men
her er nok dem, som er færdige til at optage
Marken enten man er fornøjet med dem eller
ikke.

Hvad Veiret og det timelige forøvrigt
angaar, saa ser det lovende ud her i Alberta.
Her er nok af Vand og Rum nok, saa man
ikke behøver at trænge hverandre i saa Gen-
seende.

Vi har aldrig oplevet saa sin Vinter før
og idag den 14de Mars er det som den pene-
ste Sommerdag. Sneen er borte og Vaar-
arbeidet begyndt paa Nybrække.

Hermed faar jeg slutte for denne Gang
med en hjertelig Hilsen til alle Bladets
Læsere.

En for Kronen stridende Familie
E. E l i a s o n.

Han, som har hjulpet hidindtil,
Han hjælper nok herefter.
Han altid kun det bedste vil,
Og han har Almagts-Kræfter,
Og han saa grundig alting ved,
At selv til Bunds i Kjærlighed
Ser klart hans Forsyns-Die!

Lidt om Coeducation.

Da jeg ser forskjellige Artikler kommer ind angaaende Coeducation, og nu den ærede Komite har gjort sin Gjerning, saa var det ønskeligt om ogsaa jeg kunde saa fremholde min Mening i denne Sag.

Vi har den Forstaaelse, at „Hauges Synode eller Red Wing Seminar“ er den Skole, hvor vore Prester og Sjelesørgere faar sin Uddannelse.

Under den Oplysning som vi fandt fra de forskjellige Skoler baade her i Amerika og tillige i Europa, saldt Tanken paa et Stykke som jeg læste i den „Kristelige Vægmand“ under en Udtalelse om Skolernes Betydning. Jeg kunde forstaa af hans Udtryk han havde besøgt mange Skoler fra Østen til Vesten i U. S., men efter hans Udtalelse, saa var i de aller fleste Skoler intet af Kristendom at lære.

Ja om det saa skulde være Undervisning i Religion i nogen af de opnævnte Skoler, saa var det vel ikke saa meget om at gjøre, om Hauges Synode undlod at følge de moderne Skikke. Det er ogsaa mange Sorter af Religion som praktiseres nu. Vi skal se lidt mere paa hvad som er Bevæggrunden til ikke at anbefale Coeducation i Red Wing Seminar. Som før er nævnt er denne Skole en af de værdifuldeste som findes; thi den uddanner Sjelesørgere, som skal være Ansøgere gennem Ørken til det himmelske Kanaan. Se Ap. Gj. 20, 28. 1 Tim. 4, 16.

Under dette Forhold forkaster vi ikke Kvindens Uddannelse, men paa Grund af de mange Farer som ligger for den opvoksende Slegt, saa synes vi de bliver udsat for en Fristelse som kan hænde aldrig i Tiden kunde oprettes, langt mindre i Evigheden.

Det vil kan hænde opkomme det Spørgsmaal hos nogen: „Er Kvinden til Skade for den opvoksende Slegt?“ Nei Daarlighederne ligger i den menneskelige Natur og den sanker Jøde hvor Anledning gives.

Hauges Synode har hidindtil praktiseret en enfoldig og ærlig Gudsdyrkelse, dette er noget som Mørkets Fyrste ikke kan fordrage; men at gjøre noget med Herren er ham umuligt; da maa altsaa Menneskene være en

Mellemmand for at den onde kan faa sin Vilje frem.

Ved Syndesaldet lod Eva sig narre af Slangen og saaledes kom Synden ind i Verden. Og Cain var Gjerningsmanden ved det første Mord. Ligesaa ved Synfloden og tillige ved Sodomas Undergang gjorde Menneskene Mørkets Fyrstes Vilje. Og naar Synden de Gange var modnet, da tog den retfærdige Herre Magten i sin Haand og da var deres naturlige Fornøjelse forbi, senere ned igennem Slagten finder vi altid at Menneskene har været den fornemste Gjenstand for den Ondes Anfald.

Dette er ogsaa den Bevæggrund hvorfor vi er saa imod Coeducation i Hauges Synode; thi jeg ved det var en stor Seier for Mørkets Fyrste, om han kunde faa vække nogen af Syndens Lyster og Begjærigheder hos de unge Mænd, som har begyndt en saadan værdifuld Forbærelse.

Jeg ser ogsaa lidt om Pengebesparelse med Coeducation.

Ja der hvor Guds Ord forkyndes purt og rent nu i denne Tids Mørke, der kan vel ikke saa meget af det naturlige Buld ofres. Dog er Herrens Forjættelse med enhver som søger at gjøre hans Vilje. Da kunde det blive Penge nok at oprette en Skole udenom ogsaa. Vi skal ogsaa se lidt paa den anden Side af Sagen.

Kvinden stræber efter Oplysning og Kundskab (og ikke mindst blandt den saakaldte amerikanske Befolkning) for at blive ligestillet med Manden baade i Stemmeret og andre politiske Gjøremaal. Dette er gierne hvad de af Komiteen nævnte Høiskoler fremelsker. Kvindens Ret til at gaa Side om Side med Manden eller være ligestillet i alle Henseender, har jeg ikke fundet Bibelfund for endnu. Med Undtagelse naar dem skal møde frem for den treenige Gud, da er ikke Personansæelse. Men alle disse Udviklinger for det nærværende Liv vil ikke gavne stort.

Derfor synes jeg det var mere om at gjøre at lægge Vind paa at lære Guds Ord purt og rent baade i Hjemmene og i Skolerne og tillige spare Ungdommen ved vore Skoler saa meget som muligt fra Fristelser.

Die D. Solberg.

Fra Missionsmødet i Grafton, N. D.

Et kristeligt religiøst Samtale-møde ved Nordvestens evangeliske lutheriske Indremissionsforening blev afholdt i Vor Frelser's Menighed, Grafton, N. Dak. som begyndte Søndag den 27de Feb. 1910. Mødet var bestemt til 3 Dage, men man besluttede siden at fortsætte ogsaa Onsdag da Pastor Westby fra Edinburg og nogle af Lægebrødrene lovede at standse over.

Mødet aabnedes med Prediken af Søren Pettersen over Luk. 4, 31—37. Thema: Trældom eller Frihed. Det blev meget overbevisende fremholdt, hvorledes Syndens Magt lænke inder Satans Slaver, saa at de undertiden endog grædende maa tjene Synden ude af Stand til at frigjøre sig, men at den, som Sønnen faar frigjøre, han bliver retteligen fri.

Samtaleemnet: Math. 7, 13—14 blev indledet af Pastor Westby. De to Veie: Den brede og den smale. Porten til den brede Vei er vid. Ind ad denne Port gaar alle dem der elsker og tjener Synden. Veien betegnes som bred fordi man der ikke behøver at fornægte sig nogen Ting, men kan tage med sig alt det som det naturlige Sind finder Behag i. Den Herre, man paa denne Vei tjener, er meget liberal. Fra de groveste til de fineste Synder samt den strængeste Religiøsitet og største Erbarhed i Liv og Wandel alt efter som det naturlige Sind lyfter, bare man ikke tror paa Jesus Kristus. At bede til ham i Bønner og predike kan man nok faa Lov til, bare man ikke tror paa ham til Frelse. Porten og Veien til Livet derimod betegnes trang og smal fordi at der kan ingen Ting faa komme med uden alene det, som vælder frem af det nye Liv og da er Veien just bred nok.

I Samtalens Gang blev betonet Nødvendigheden af at trænge sig igennem den trange Port, koste hvad det koste vil for at redde sin Sjæl og for dem som er paa Veien gjælder det at være ædru og vaage; thi Djevelen og hans Haandlangere lurar paa os alle- vegne og de er os for stærke baade i Magt

og Vist. Lig en Del Slyngplanter som til at begynde med ser meget pene og uskyldige ud; men naar de faar Lov at vokse uhindret ikke kan bære sig selv, men maa ligesom se sig om efter nogen stærk Stamme, for Eksempel et ungt Træ, saa holder det paa at vokse og omslynge samme indtil at det dræber Træet. Saaledes ogsaa med Synden, at begynde med ser den meget uskyldig og behagelig ud. Men blir den ikke bekjæmpet straks er det ikke længe, før den har sit Offer saa indsnoret, at det er hjælpeløst fangen som vi har nok af Eksempler paa. Saa paa Drankeren og Horkarlen saavel som en Del finere saajom den gierrige, den hovmodige og andre. Endog Guds Ords Forskyndere er meget udsat for at følge med Tiden og den gjeldende Sentimentalitet og at slaa af et lidet her og der paa Sandheden eller i det mindste holde ind med en Del af den og ikke som man siger buie alt formeget ret frem er jo kun en nødvendig Forsigtighedsregel. Man bør jo se til paa hvilken Maade man kan vinde de fleste Sjæle for Herren osv. og saa overser man eller glemmer bort, at Gud er bestemt i sit Ord. De kristne er ogsaa udsat for en modsat Retning i det at man lig en Maria vil udvælge den gode Del og bliver saa fornøjet med at have det godt isammen med Brødre og Søstre, nyde af Herrens Goder og saa overse eller glemme, at Guds Menighed har et Kald at være Lys og Sult i Verden saa det gjælder til alle Tider at være ædru og vaage. Ingen Synd bør skremme nogen ifra at komme tilbage til Jesus, det er ilde at synde men man bør at vogte sig for at begaa den endnu større Synd at underkjenne Jesu Naades Bærdshyd ved at have et dagligt Opgjør med Herren og en frimodig Fremtræden til Naadetronen ellers kan vi ikke vandre trygt fremad paa Veien den smale. Hovmod paa den ene Side og Forsagthed paa den anden er begge mægtige Faktorer at trække os tilfides af Veien. Man bør derfor altid staa paa Vagt.

Der er saadanne Ting som Optimisme og Pessimisme ogsaa paa det aandelige. For den ærlige Sjæl er det ikke vanskeligt i Lyset af Guds Ord at finde ud om han van-

drer ret frem paa Veien. Jesus for os, i os og ved os er altid Mottoet for den ærlige Sjel.

Vi burde have saapas Tillid til det Ord vi taler og de Bønner vi opsender til Naadens Trone, at vi ikke bliver overrasket naar vi faar se Frugter. Men at vi ikke heller burde blive overrasket naar vi ikke faar se Frugter. Man burde ikke betragte det som Selvfornægtelse men heller som et Privilegium at faa Lov til at aflægge syndige Baner og Egenretsfærdigheds Filler og istedet iføre sig Naadens nye Dragt og vor Taknemmelighed for saadan en stor Naade burde finde Udtryk i et helligt Liv i Omgangen med vore Medmennesker slig at ingen Ting maatte findes imellem os og vore Medmennesker som kan hindre Afgangen til Naadens Trone, men at vor Tro paa Bønnehjælp til alle Tider maa være tillidsfuld og fri. En kristen kan ikke uden at tage Skade forsømme at deltage i Bønnemøder hvorjæmhelst Omstændighederne tillader det.

Om Aftenen var der Prediken og Taler vekslede med Sang, og Guds Aand var merkbar i Forsamlingen og var det i det hele taget et godt og velsignet Møde.

F o h n. M. A l m e n Sec. Protom.
Grafton den 7de Mars 1910.

Fra Zionsforeningen for Israel.

I vor sidste Artikel begyndte vi at vise, at den Forudsigelse, som vi læser Rom. 11, 12, at kristne Jøder skal bli Hedningernes Rigdom, er for en Del gaat i Opfyldelse allerede. Og vi nævnte da, at vort norske Folk er blit beriget og velsignet af Prof. Casparis Lærdom, Tale og Skrifter. Og vi vil lægge til, at det er ikke vi norske alene, som har nydt godt af hans store Gaver og Lærdom, men Kirken og Videnskaben i andre Lande har nydt godt af hans grundige Arbejde som Sprogmand, Bibelfortolker og Kirkehistoriker.

I Danmark levede en kristen Jøde ved Navn A l f a r, som har efterladt sig udmer-

kede Skrifter om Jødemissionen og Missionen blandt Muhammedanerne og Hedningerne. Og vender vi os til Tyskland, saa finder vi der en Mængde Skrifter af to kristne Jøder, nemlig: P h i l i p p i og R e a n d e r. R e a n d e r var en af de største Kirkehistorikere, som nogensinde har levet. Han har forfattet en hel Del Skrifter, som udmerker sig ved stor Lærdom, og som Lærer udøvede han stor Tiltrækning og vidtrækkende Indflydelse.

P h i l i p p i har skrevet to store Verker, som begge udmerker sig ved stor Lærdom; Aandrighed og Rettroenhed, nemlig hans Dogmatik og hans Kommentar over Brevet til Romerne. Hans Dogmatik er et stort Verk i mange Bind, hvor han forsvarer den ægte gamle lutheriske Lære imod Nutidens falske Teorier. Og hans nævnte Kommentar er et mesterligt Verk, fuldt af stor Lærdom og en dyb og aandrig Udlæggelse af Guds Ord, som møtter og kvæger den efter Liv og Kundskab tørstende Sjel.

Vende vi os fra Tyskland til Holland, saa kan meddeles, at der levede en stor jødisk Dikter J s a f d a C o s t a, som har efterladt sig mange herlige Verker, der vidner om stor Begavelse og Fromhed.

Lad os nu gjøre en Tur til England. I England levede i forrige Aarhundrede to fremragende jødiske Teologer, som begge udmerkede sig ved Fromhed og Lærdom, og som har beriget og velsignet Kirken med mange fortræffelige Skrifter, som dels i det engelske Sprog, dels i Oversættelse læses og studeres rundt omkring i Landene, og som uden tvil har bragt stor Velsignelse ind over Menneskehedens, nemlig: A l f r e d E d e r s h e i m og A d o l f S a p h i r. E d e r s h e i m er bekendt som Forfatter af et stort Verk: „The Life and Times of Jesus the Messiah“, en Bibelfortolke i mange Bind og mange andre Skrifter. Mogle af dem er oversatte til norsk. Og A d o l f S a p h i r har forfattet et stort Verk over Hebræerbrevet, og mange andre Bøger, men især er han kjendt ved sit dybe og aandsfulde Skrift: „Kristus og Skriften“, som er oversat til norsk af vor berømte Landsmand den

nylig til sin Herres Glæde hjemvandrede Pastor Johannes Velsheim.

England har ogsaa haft andre, og har nu fremragende kristne Jøder, som har øvet og øver den Dag idag en stor og velsignet Indflydelse. Blandt dem vil vi nævne *Isak Salkinjon* som har leveret en Oversættelse af det Nye Testamente til klassisk hebraisk. Og han har endog oversat *Wiltons* Mesterdikt „*The Paradise lost*“ til saa glimrende hebraisk, at det af jødiske Kritikere er blevet sammenlignet med Profeten *Esaias* klassiske Stil. Fremdeles maa nævnes den lærde Professor i arabisk *Margeliuth* ved Universitetet i Oxford. Han er ikke alene en fremragende Orientalist, men han har i et udmerket Skrift grundigt medbevist de negative Kritikere, som søger at rykke Affattelsen af en Del bibelske Bøger i det gamle Testamente ned til en altfor sildig Dato.

Og endelig fremfor alt maa vi her ikke glemme den lærde Bibelforsker og Kjender af den hebraiske Bibeltekst *Christian Ginsburg*, som har udgivet en fortæffelig Udgave af den hebraiske Bibel og tillige forfattet en kasseretisk kritisk Indledning til samme, den største og grundigste i sit Slags.

Fremdeles ønsker vi at nævne vor egen hjemvandrede Jødemissionær *Rudolf Hermann Gurland*, en Mand, som var udrustet med stor Lærdom og dertil aandrigh, inderlig og dyb. Han var en ædel Israels Søn, som har gjort meget godt og ved sit Vidnesbyrd været Redskab til at drage mange af sit Folks Børn ind i Frelserens Favn.

Dette faar være nok for denne Gang. Disse nævnte jødiske kristne er ikke de eneste, som er blevne til Velsignelse for den kristne Kirke og for Guds Riges Fremme, efter at de antog Jesus som sin Frelser—tværtimod; mange flere kunde nævnes, men vi ønsker at pege paa disse kristne Israels Sønner, for at vise dem, som synes at mene, at Jødemissionen ikke bærer Frugt, at just det modsatte er Tilfældet: Jødemissionen har tilført den kristne Kirke saa megen aandelig Velsignelse, at Hedningemissionen ikke paa nogen

Maade kan opvise noget Sidedryk dertil, dels fordi de kristianiserede Hedninger ude paa Missionsmarken formodentlig er mindre begavede og langt mindre udviklede, efterhvert som de nylig er komne ud af Hedenskabets Mørke, og dels fordi de er saa langt fjernede fra os, at de har ikke Anledning til at udøve nogen direkte Indflydelse paa Modernenigheden og den gamle Kristenhed i det hele taget. Men forresten ved vi jo, at al kristelig Mission bringer stor Velsignelse over Modernenigheden, og at den, som rigelig faar, han faar ogsaa rigelig høste.

Naar vi i det foregaaende har peget paa en Del kristne Jøder, som er blevet til stor Velsignelse for Kirken, saa maa man ikke deraf slutte, at alle Jøder kan bli til lignende Velsignelse, naar de blot tager imod Jesus. Thi der er stor Forskjel paa Jøder ligesaa vel som paa andre Folk: nogle er herlig udrustede, andre har mindre Anlæg og Gaver, skjønt det maa indrømmes, at Jøderne i Almindelighed er et meget begavet Folk. Men Gud har visse heller ikke vist sig at være partisk mod Folk af Hedningernes Art.

Det kan meget vises, at der har været, og der lever nu Mænd af Hedningernes Art, ligesaa begavede og ligesaa lærde, som nogen af de lærdeste Jøder, og det endog i hebraisk og i Jødernes eget Størverk: *Talmud*. Oprigtige Jøder indrømmer dette selv. Vi tænker, det er ikke ude af Veien at pege paa dette ogsaa, for at vort Folk kan faa vide den virkelige Sandhed og ikke leve i ensidige og urigtige Forestillinger hverken om Jøderne eller om kristne, som er af Hedningernes Art.

Det bør enhver lægge sig paa Hjerte, at Jesus har besejlet os at være hdmgyge, erkjende vor egen Uværdighed for Gud til den mindste Naade og Ære, at forarbejde vor egen Saliggjørelse med Frygt og Væben, og arbejde for, at vildfarende og vantro haade af Israel og Hedningernes Æt kunde vindes ind paa Fredens og Sandhedens Vej. Der- til hjælpe os Gud i Naade!

A. H. Gjevre.

Grand Meadow den 26de Feb., 1910.

Kristus er Lovens Ende til Retfærdighed for hver den som tror.

Da jeg læste nedenstaaende Stykke af Rosenius saldt det mig i Tanken at sende det ind til „Buddæreren“ om du finder det passende dertil, saa optag det. Jeg skulde ønske at nogen ved dette Vidnesbyrd kunde finde ud af Lovens trykkende Væg og komme i Kristaden Kristus.

„Apostelen siger udtrykkelig i Gal. 2: 19: „Jeg er formeddelt Loven død fra Loven.“ Saadanne Ord indholde Hemmeligheden af vort Spørgsmaal. Han sagde ogsaa i Rom. 7: 4. „Vigesaa ere og I, mine Brødre, døde fra Loven“, og B. 6: „Som døde løste fra Loven“ etc. Mærk Ordene død. Og i samme Kapitel viser Apostelen, hvorledes det gaar til, og hvad det vil sige at blive ved Loven; død fra Loven. Han siger: „Jeg kjendte ikke Synden uden ved Loven; thi Begjærligheden kjendte jeg ikke, dersom Loven ikke havde sagt: Du skal ikke begjære men Synden, som tog Anledning af Budordet, virkede al Begjærlighed i mig; thi uden Lov er Synden død. Jeg levede en Tid uden Lov; men da Budet kom, blev Synden levende igjen, og jeg døde; thi Synden, som tog Anledning af Budet, forførte mig og dræbte mig ved samme.“ Hvad betyder saadanne Ord: „Jeg døde ved Loven? Synden dræbte mig dermed?“ Om du gaar til Grunden i dette Spørgsmaal, skal du finde et dyrebart Lys. Hvilken Død mener Apostelen her, naar han i denne Sammenhæng siger: „og jeg døde—døde ved Loven?“ Vor Børnelærdom omtaler tre Slags Død, legemlig, aandelig og evig; men her omtales endnu en fjerde Død; thi aandelig død var jo Apostelen allerede forud, inden Budordet kom. Hvad mener han da her med Ordet: „Død?“ De erfarne vide det, og andre tro det ikke. Jo saaledes gaar det, naar Loven ret træffer Mennesket, naar Guds hellige Vane begynde ret at ransage vort Hjertes Tanker og Begjæringer,—Mennesket bliver dødt, og jo alvorligere han bliver angreben, desto før bliver han død. Det var den gam-

le Farisæer Saulus, der blev død, inden der kunde blive en Paulus.

Sakobs Hostejene maatte forrykkes i en natlig Kamp med den ubekjendte; inden han kunde sige: „Jeg har seet Gud i Ansigtet, og min Sjæl er frelst“, og da fik han et nyt Navn. Siden den Tid gik han aldrig mere opret. Kortelig, tag Apostelens Ord, som de lyde, saa mærker du, hvem der blev død. Han siger: „jeg døde.“ Det var hans Jeg, hans selvbrudsomme, selvretfærdige, selvhellige Jeg, som saldt i Striden med Synden under Loven. Loven eggede Striden med idelig Driven, Fordren og Befalen, og den dybe Indbildning om vor egen Kraft, som er Sjelen i det gamle Menneske, søgte altid at bevare Haabet om Fremgang i Striden; men alting bidrog kun til desto mere at udmatte og dræbe ham. Alt dette udtrykker han saaledes: „Synden forførte mig og dræbte mig ved Budet“, nu er den brudt, den gamle Indbildning om egen Kraft og om Lovens Evne til at gjøre Mennesket fromt og helligt, og da ligger Mennesket der, fortabt, hjælpeløst, afmægtig, ja „død.“ Men naar nu „Kristi Legeme“, som blev hengivet til Syndernes Forladelse, ved Evangelium bliver fremstillet for den fortvivlende, naar Guds evige Forsoningsraad, naar Kristus med sin gjørende og lidende Fortjeneste bliver fremholdt og forklaret for den udmattede Sjæl, som nu fortvivler paa alt eget Arbejde, baade paa sin Vilje og Evne, paa sin Bøn. Anger og alt, hvad der er hos den, da drages den hen til ham, saaledes som den er saa uberebt, saa svag, saa uværdig til al Guds Naade, at den vil synke ned af Skam. Da synker den i Brudgommens, den anden Mands Favn, at den „skal være en andens, hans, som er opreist fra de døde“ (Rom. 7, 4) og se, da faar man paa engang hele Lovens Opfyldelse i ham, som er „Lovens Ende“ til Retfærdighed for hver den, som tror.“ Og nu lever Bruden blot af hans Retfærdighed og af hans Forsorg i alting og siger: Jeg sidder under hans Stygge og Kjærligheden er hans Banner over mig. Høi. 2.

En saadan Sjæl er nu friet fra Loven, som Apostelen saa udtrykkelig erklærer:

„Saa er da Loven bleven vor Tugtemester til Kristum, at vi skulde blive retfærdiggjorte af Troen. Men efter at Troen er kommen, er vi ikke ikke mere under Tugtemesteren.“ Gal. 3, 14, 25. Vel oppofter den gamle Indbildning om egen Kraft endnu tusinde Gange, sådvanlig under den mere fine Form, at jeg ved Bøn og Guds Kraft kan og bør være og gjøre saa og saa meget, og forraader sig som adamitisk Indbildning derved, at jeg, jeg, jeg, ikke Kristus, bliver Middelpunktet for alle mine Tanker; men da bliver jeg ogsaa atter paany udmattet og dødet til jeg atter maa synke ned til min Frelseres Fødder og lade ham blive mit alt, og saalænge det Forhold vedbliver, at jeg bestandig paany „bliver ført til Kristus, saa er jeg ikke under Loven, men under Naaden.“

Saa vil jeg ønske dig Herrens rige Naade og Velsignelse i Arbeidet med Bladet, det er en kjær Gjest hver Uge, har nu holdt det en 20 Aar og sender to Eksemplarer af det til Norge, har gjort det nu i mange Aar. Maa det altid blive en klar Lyd som toner gennem Bladet saa at mange maatte berede sig til Krig og Kæmpe mandigen og vinde Seier. Saa er du hjulpet fra en Medstrider for Kronen.

D i e C. G o r s e t h .

Trene, S. D a t .

Kvindesagen.

Kvindesagen eller den nye Tids Kamp fra Kvinderne om at blive et raadgivende Medlem i Politik, Stat og Kirke er vel noget, som ogsaa skal fremkomme i den sidste Tid.

Det er Kampen om Værd og Berømmelse som har frembragt den, og dette gaar ogsaa ud paa Forsængelighed. At den nye Tid har udviklet denne Trang hos Kvinderne er noget vi jo alle ved da den ikke har sit Udspring fra Guds Ord. At Egtteskabet er for mange en Tvang, en indskrænket Stilling og for simpel er en Følge af Verdens Visdom.

Vi ser jo alle disse uhyggelige Egtteskaber saa det kan ikke vække Tiltænkning, men

naar vi skal finde Grunden til denne Elendighed bliver vist Dommen temmelig ens for baade Mand og Kvinde. Jeg kan ikke give nogen Statistik men at jeg i, hvad jeg har seet har fundet Feil hos begge Kjøen.

En Mand drikker op det meste af, hvad han skulde have til Ophold for sig og sine og at en Hustru skjæmmer bort det ene Maaltid Mad efter det andet, har jeg seet; at der gives Mænd og Hustruer som lever et løsagtigt Liv, som begaar Tyveri og Mord er vist alle bekendt. Men det er jo i Verden dette eksisterer kun blandt Verdens Børn derfor er det ikke noget Holdepunkt som er stærkt nok ei heller den rette Veje til Lykke paa Jorden, da jeg tror denne nye Lære fra Kvinderne har sit Udspring fra Verden.

Vi som vil være kristne maa bede Gud bevare os fra saadanne Ideer og ikke blande os op i denne Verdensvisdom paa den Maade, at vi begynder at dele deres Anskuelser i dette.

Kan eller vil nogen af eder kjære Læsere paastaa, at den gjør sig mere behagelig for vor Herre som gaar ugift. Gud indstiftede Egtteskabet ikke for at plage os men at vi deri skulde leve et lykkeligt og sandt Liv. Den Mand eller Kvinde som ikke vil indgaa i Egtteskab paagrund af Tvangen som medfølger samt Forpligtelser som paahviler Forældre er efter min Forstaaelse unaturlig og ikke sin Stilling voksen til Samfundets Bestaaen.

Hvorledes vil et Hjem blive dersom Husmoderen har sit Kontor ude i Byen eller ud i Landdistriktet hvor hun nogle Timer daglig maatte opholde sig. Hun blev fremmed i sit eget Hjem og det som gjorde hende mest unaturlig var, at hendes Børn vilde komme bort fra hende, der vilde med Tiden ikke blive saadan Glæde, naar Mor kom. Mor vilde ved at være saa meget borte fra sine smaa og denne daglige Bestjæftigelse blandt fremmede blive uskiftet til at stille med sine Børn.

Enhver vil forstaa det om de bare vil.

En Hustrus Plads er i hendes Hjem, ikke som en Slave eller Træl, men som en fri Kvinde, der varetager med Interesse alt paa sit Omraade. En god Hustru bliver med

Kjerlighed og Respekt seet op til af alle. Et Ægtefælskab i sand Gudsfrugt er et vakkert Syn som maa beundres endog af Verden.

Vi maa komme ud af Trællesamfundet, disse som staar der er af Tjenestekvindens Afkom, der hører blandt meget andet Avindsyge, Spottehyge, Hug og Slag hjemme. Vi maa faa bort Ravn i Livens Bog, faa vi er arveberettiget med Saras den frie Kvindes Søn, da faar vi bort Hjem efter Forjættelsen i det nye Jerusalem her oventil.

Vi ser Elendigheden i Verden men at Verden blev bedre om Kvinden kom til Magten tror jeg paa ingen Maade, men jeg tror, at alle de som er delagtige i Jesu Sindelag og søger efter at tilegne sig en Smule af det vil ikke misbruge sin Stilling her i Livet, vil ikke paadrage sig Herrens Brede men i Odmættighed bøie sig for Guds Forordning. Det faar ikke hjælpe om gamle Adam krymper sig, vi maa uddrive hans Lyster ellers mister vi vor Ret til at kaldes Guds Børn.

Venligst

Johannes Grotte.

Blabon, N. D.

TEMPERANCE WORK IN THE CONGREGATION.

(By Mrs. G. M. B.)

Temperance work is an important factor in the activities of the church, and too much cannot be said in favor of it. When we recognize the fact that intemperance and the liquor traffic are among the worst foes of successful missionary efforts both in home and foreign fields, we readily see its vast importance. This should spur us onward to greater effort and activity within our respective fields of works. Much can certainly be done quietly to stimulate and educate our young people, and to help the fallen ones to their feet again.

It is not well to look from the stand point that man should be master of himself and not indulge in the drink evil, and take the consequences. Let us not only be good, but let us also do good, remembering that "To him that knoweth to do good and doeth it not to him it is sin." The forming of the drinking habit creates a strong appetite, which it requires great strength to overcome, a strength which

the weak human nature cannot bring forth. This power God alone can supply.

Again, the doctrine of liberty with responsibility applied to adults, does not apply to the young. Thus as a child must learn to walk, so must the youth learn to recognize dangers when they confront him. He needs the guiding hand of parents and teachers, until his moral muscles have been hardened and he is able to walk alone.

Now the question arises, how shall we come to his assistance and guide him thru the dangers? It is a most important question, and requires a well prepared answer by an experienced person, rather than from an inexperienced one.

First of all we must be prayerful in all our attempts, and be willing to make sacrifices as our Savior, Jesus Christ, did in redeeming us. We must be imbued with love for our fellow man, and have full faith in God that our prayers may be heard and answered.

The temperance cause should be introduced into the services of the church, as well as into the organizations within the church. Have we ever stopped to think that one of the greatest temperance forces on earth is the Sunday school? Every Sunday school should be true to the principles of temperance. Young plants carefully cultivated take a beautiful form in growth, and develop into well rounded and balanced plants. So also the child when tenderly and wisely guided and protected. Here we have a golden opportunity. Opportunity means responsibility; therefore, the more opportunities, the more responsibility we have. As Christians it is our duty to make use of all the opportunities that the Lord grants to us for doing good. In the Sunday school, we may lead the young in the paths of righteousness, warn them against the evils of alcoholic drinks, and teach them to keep close to God. All this has a direct and important bearing on temperance work.

Instruction on temperance may be given to the Sunday school once every three months, or oftener if possible, to impress upon the young minds in time the magnitude of the evil of intemperance. A sermon by the pastor on that subject occasionally will also contribute to this noble cause. These two means would accomplish much, if wisely made use of. The forming of a temperance society, if properly conducted, may be of great service as the signing of pledges is a solemn promise made to the Almighty God to abstain from the use of liquors and may be a help and support to others. The breaking of such a promise means much to a conscientious person.

The Luther League is another great factor in the promotion of this work. A meeting may be devoted to some of the varied aspects of this great question, say once every two or three months. To make the work more effective, each congregation should have a temperance committee by which the temperance work of the congregation may be carried on. Prayer circles for the fallen ones, who see their mistakes but are weak in resisting the temptation of strong drinks, may be formed. The fallen ones should be invited to attend these meetings. Meetings of this kind will surely be blessed.

The distribution of good books and papers will greatly aid in carrying on this work. Especially should such material be accessible to the Sunday school. In the cities reading rooms should be established, where our young men could find a place to spend their leisure moments, instead of going to the saloons.

All reasonable means should be employed to remove the saloon traffic from our midst. The work of the church is to build up God's Kingdom on earth, and the influence of the members of this kingdom should make itself felt in every community, and not least in this cause.

Finally, I would remind the people of the great necessity of observing the day set aside for the temperance cause for union of effort in presenting a cause makes almost certain of gaining a victory. The Synod three years ago in Roland, Iowa, adopted the fourth Sunday in November to be known as Temperance Sunday, but how many are observing this in the way it should be. Just think what might be accomplished by embracing the opportunity of making all the exercises of that day bear directly on temperance work! The sermon, the Sunday school, the League, and other meetings may be made instruments by which some phase of this important question may be treated on that day. If this were thoroughly done, in any city, it would arouse the whole city and make temperance the one theme of the community for that day at least, with an effect that would reach far into the future.

Thus let us labor on till the Master comes, praying God for strength to become more god-like, full of love, and then we shall find that we shall be able to do more good for our fellow men.

Kari O. Torgerson hviler.

Mrs. Kari O. Torgerson afgik ved Døden den 4de Jannar dette Aar i en Alder af 85 Aar, 10 Maaneder og 10 Dage.

Afdødes Pigenavn var Kari Rjøstaalsdatter. Hun var født i Sande Prestegjæld, Telemarken, den 10de Februar 1824. Udvandrede til Amerika i 1845 og blev ægteviet til Ole Torgerson om Høsten 1847. De boede i Capron, Illinois. Her døde hendes Mand i 1894. De sidste otte Aar har Mrs. Torgerson boet i Byen Capron.

Hun efterlader tre Sønner og en Datter, samt 23 Børnebørn og 10 Børnebørns-Børn. Tre Sønner og en Datter er forud afgaaet ved Døden.

Kari Torgerson levede et stille gudsfrygtigt Liv. I et Brev, som hun skrev kort efter sin Mand's Død, siger hun blandt andet: „Vi blev begge vakt til Livet i Gud i Femtiaarene, da mange af de gamle Haugianere reiste omkring med Guds Ord. Pastor Eielsen og nogle Lægmeend opsogte os og holdt Ophbyggelser i vore Huse. Da var der Bættelse, Liv og Varme i vore Hjerter. Vi følte at Ordet var Aand og Liv og mægtig til at gjøre vore Sjæle salige“.

I de senere Aar var hun svagelig men laa hun tilfængs en 3 a 4 Dage. Kort før sin Død sang hun sit Yndlings Vers:

Var jeg dog over og mine med,
Og alle Guds Benner kjære!
Var vi dog inde ad Landets Ved,
O hvor vi glad skulde være!

Begravelsen foregik fra Hjemmet i Capron den 7de Januar. Undertegnede talte ved hendes Baare. Slægtninge og mange Benner mødte frem til Begravelsen. Det er de gjenlevedes store Trøst, at Mor og Bedstemor er gaaet ind til Sabbatshvilen. „Salige er de døde som dør i Herren“. Aab. 14, 13. J. N. W a l s t e a d.

Fire forunderlige Ting.

Pastor Courtonne i Amsterdam, en populær Predikant, som engang til Brinsen af Draniens Hof i Haag. Strafs blev han

F o r l a d a l t, og du vil finde alt.
Herre! hjælp mig dertil!

omringet af Hoffolket der indtrængende opfordrede ham til at predike den følgende Søndag.

I Begyndelsen vågrede han sig; men efter gjentagne Opfordringer gif han ind derpaa, dog paa Betingelse af, at hele Hoffet mødte i Kirken, og han selv maatte vælge sin Tekst.

Disse Betingelser gif man villig ind paa.

Om Søndagen var Kirken propfuld af Hoffolk og alle de adelige i Byen.

Courtonne havede sit Ry, idet han hjært og uden Frygt predikede Guds Sandhed.

Som Tekst havde han valgt Fortællingen om Filippus og den etiopiske Hofmand. Efter en historisk Indledning begyndte han sin Prediken paa følgende Maade:

„Jeg finder i denne Beretning fire Ting, som man i Sandhed maa forundre sig over.

Her er først en Hofmand, som læser den hellige Skrift. Allerede det er forunderligt.

For det andet en Hofmand, som erkjender sin egen Bankundighed. Dette er endnu mere forunderligt:

For det tredje en Hofmand, som beder en Mand, der staar langt under ham, om Undervisning. Dette maa vække endnu større Forundring.

For det fjerde en Hofmand, som omben-
der sig, hvad der er det allerforunderligste.

Løftet til Mor.

Han var tilfjøs for første Gang. Kammeraterne bød ham ofte et Glas, men altid sagde han nei.

Saa kom Kapteinens Geburtsdag. Hele Mandsskabet blev kaldt agter og trakkeret med en Dram. Og de drak hver sin indtil Turen kom til Dæksgutten. Men han sagde nei som vanlig. Hverken gode Ord eller Skjænd hjælp.

Saa befalte Kapteinen en af Folkene at holde Gutten fast med Magt, medens en anden skulde hælde i ham denne Dram, som han ikke vilde drikke med det gode.

Men Gutten bed sammen Tænderne, saa Glasets Indhold randt ned udenpaa Be-

sten. Samtidig trillede Taarerne en efter en ned over Ansigtet.

Kapteinen syntes nu rimeligvis, at han havde drevet Spøgen vel vidt,—han bad ialfald Gutten venlig følge sig ind i Kabytten.

„Sig mig nu, min Gut“, sagde han, „hvorfor du saa haardnakket nægter at drikke en eneste liden Dram, naar jeg ber dig saa pent om at drikke en Staal med mig paa min Geburtsdag“.

Den unge Mand hidskede og graat endda.

„Før jeg reiste ud“, stammede han, „tog Mor mig med ud paa Kirkegaarden. Der knælte vi paa Fars Grav. Far druknede i Kylla. Og med min Haand i Mors lovede jeg hende, at jeg aldrig skulde nyde stærke Drikke, og jeg bad Gud om Kraft til at holde mit Løfte. Jeg har holdt det til denne Dag, og jeg skal holde Løftet til Mor, saa længe Livet hænger i mig.“

„Det er ret, Gut“, sagde Kapteinen bevæget, „dig kan jeg lide, gid alle Mødre havde gjort som din Mor, saa vilde vi Sjøfolk ofte være bedre farne. Kom med din Haand, og jeg vil ikke smage Rusedrikke mere“.

„I n d e r s t i n d e i Hjertets Dyb har Menneftet sit Lønkammer, der hvor det gemmer sine lønlige Tanter, og saadan, som der ser ud i Lønkammeret, saadan er det Mennefte overfor Gud. Vi er ikke, som vi ser ud paa Gaden eller i Selskab, men vi er saadan, som vi ser ud i vort Lønkammer. Der gemmes de helligste Tanter, og der gemmes samtidig de syndigste Tanter. Først naar vi kommer til Klarhed over, hvordan der ser ud i vort Lønkammer, kan vi si, vi kjender os selv. Nogle Lønkammer er som en Fangecelle, hvor Døren er lukket og Slaaen for. Andre Menneftehjerter igjen er at sammenligne med en Krostue, hvor alle frit kan gaa ud og ind. Saadan bør dog Lønkammeret ikke være. Det skulde være som en Kirke eller blot som et lidet Kapel, hvor man kan lukke sig ude fra Verden og samle sine Tanter og Minder, baade dem om Seire og dem om Nederlag.“

Fra Indremissionsmarkerne.

Pastor D. S. Olson gjorde, efter Opfordring, en Tur vestenfor Missouri Riber sidste Vinter paa det Felt, som Pastor R. U. Eijenth virker, og skriver derom som følger: „Veiret var stormfuldt iblandt og hindrede mig i at komme omkring saa meget som jeg havde ønsket.

At dømmes fra det jeg fik se derude saa synes Fremtiden mig god. Ved Kadoza er en bra Menighed. Nordvest fra Newlin er en Del snille Folk, skjønt Landet er ikke meget lovende der. Belvidere behøver vi vel ikke nævne, men synes dog at de vilde være taknemmelige for Betjening, om en Prest bosatte sig lig at det blev beleiligt.

Nord fra Philip er vist mange norske Folk og det er muligt, at en ny Bane snart blir bygget, som vil gaa gennem Philip nordover.

Det staar for mig som om vi burde have en Mand nær Philip, som kunde betjene disse Menigheder og strække ud der hvor Anledning gives. Pastor Eijenth kan ikke komme over hele det store Feldt. Det er forresten nok at gjøre dervest hvor han er og vester til Rapid City, og til Leads og udover Vidderne.

At gjøre en Del flygtig Besøg herfra er meningsløst, en bør bosætte sig der“.

Sa kjære Venner! Høsten er stor og Arbeiderne saa. Vore Børn, opdragne i vore Menigheder, staar og rækker Hænderne ud imod os og raaber: Kom og hjælp os. Broder og Søster! Har du gjort hvad du kan, dette Synodalaar, for Indremissionen? Nu nærmer det sig til Synodemødet, men det mangler endnu meget paa den Sum, sidste Aarsmøde bestemte til Indremissionen, lidt mere Bøn, Arbeide og Offer og Maalet er naaet.

Presterne faar Skrub.

Kun nogle Ord om Aredsmødet her i Shell Creek Menighed fra 3de—5te Mars. Jeg vil ikke komme Referenten i Forkjøbet med noget Referat; men Tanken var kun at

siige nogle Ord om, hvor saa som synes at have Interessse for Møderne, især naar det gjælder Møder her i Nebraska. Det er nu nærmest Presterne, jeg tager Sigte paa. Kan nok være at de har nok at gjøre, ja ofte mere end nok; men alligevel synes jeg, at flere kunde affe lidt Tid til at besøge ogsaa os her. Især tror jeg, at Kredsens Sekretær burde komme ud lidt mere. Vi havde ventet flere, men kun Formanden kom, og han skal have Tak for Besøget, og af Læg-mænd kom kun Emiasær Homersand samt en fra samme Sted i S. D.

Mødet var, som jeg tror, til Velsignelse for nogle iblandt os. Priset være Herrens Navn. Kan nok være at ingen synbar Bættelse kom tilsyne; men han som giver Bætt, ser bedst, om Sæden falder i god Jord, og da vil Bættsten ikke udeblive. Jeg tror derfor, at Presten samt Lægfolk burde komme ud til Møderne. Jeg hørte flere som nævnte, at her kom ingen Presten, og at man burde give dem lidt Skrub. Men her kommer jeg til kort, vi havde Past. Nerrvig, han er noksaa flink at besøge Møderne. Jeg vilde saa gjerne minde vore Presten i Kredsen om, at de vilde gjøre, det bedste og reise til Møderne, kan nok være at andre Steder er mere heldige at saa Besøg end vi. Broder Rygh var saa snil at være iblandt os ivinter en Tid, og det var hjerteligt at høre hans mange Vidnesbyrd iblandt os. Tak Rygh, kom igjen. Disse saa Bemærkninger er vel mente og om de egner sig for „Buddæreren“ ved jeg ikke.

Venligst J. Simonson.

Fra R. Rasmussen.

Pauli, R. D. 12te Marts, 1910.
Kjære Pastor A. D. Oppegaard,
Madison, Minn.

Guds Fred!

Trofaste Broder! Vare nogle Ord for at meddele dig, at jeg den 3die Feb. fik danske Nathanael Menighed med 14 stemmeberettigede, her i Hardin Co., S. D. Rutæller den 18 stemmeberettigede og har Kvinde-

Ungdomsforening. Og saa denne Menighed har antaget vor Konstitution i dens Helhed, og vil med Mamre og Bethania søge Optagelse ved vort Aarsmøde. Bethani: Menighed er nu fordoblet, saa den tæller 51 Sjæle. For 2 Maaneder siden fik den en Forøgelse af 26 Sjæle og alle de voksne er gaaet over fra Mørket til Lyset og har Fred med Gud, saavidt som vi kan forstaa. Og naar det gælder Liv i Gud, vil jeg helst se Omvendelsens værdige Frugt, før jeg siger noget, derfor vil jeg intet sige om en Del som er af de stille, men som jeg er sikker skal komme ogsaa i Bethania. Skal have Menighedsmøde i Nathanael nu Onsdag. Grundet paa Vortrejse og daarligt Veir har vi ikke faaet haft vort Aarsmøde endnu i Bethania, og af samme Grunde staar det stille med Kirkebygningen ogsaa der. Vi maa saa Religionskole der nu isommer. I Mamre, som bestaar af norske og svenske, har vi bestemt 4 Maaneders Skole, 2 i hvert Sprog. Vor Datter Ruth, som var i Bethania da du var der, skal holde norsk Skole i Mamre iaar. D, d e r er godt at være! Der har de Samtalemøder og Bønnemøder hver Søndagsaf en og Gudstjeneste og Søndags-skole hver eneste Søn- og Helligdag, enten jeg er der eller ikke.

O, bed—bed flittig for eders ringeste Arbejder i Vingaarden, at Far altid maa finde mig som en der ikke vil give tabt, men holde ud i Trængselen og stadig have for Die, at her er jeg sat for at gjøre Disciple for ham, som døbe til bestemt Tid for ugudelige. For her er Arbeidsmark, som er stor. Folk flytter hid fra alle Kanter. O, den som havde Kræfter og Midler at komme rundt. Kjære Bror, du skulde ikke vide om nogen der vilde laane mig saa meget at jeg fik kjøbe mig en „Buggy“. Nu er mi i n ganske gaaet og den er ikke mere end paa fjerde Aaret, saa du kan selv forstaa, at den ikke har blevet sparet. Men saa har den ogsaa flere Gange kapsejset i Grand River. Har nu faaet mig to „Team“, saa jeg kan komme mig hjem en Aften. Siger en Aften, fordi jeg er ofte borte over otte Dage ad Gangen, og da kan jeg tage et nyt hvilet „team“ næste

Morgen. Men nu skorter det paa „Buggy“ og jeg har maattet ta Pant i alt jeg har, for at saa mit sidste „team“. Jeg er villig at betale lidt af ad Gangen paa Løn, naar bare ikke Renterne blir for svære, her er det 10 og 12 Procent.—Overanstængelse med Forkjølelse og Influenza har lagt mig i Sengen, men min stadige Bøn er at Far snart vil give mig Kræfter at fortsætte, hvis han har mere Brug for mig. Min Søn reiste i mit Sted til Mamre idag. Han kjørte til Bowman, da vi har Bro over Grand River her nord, derfra med Jernbanen til Scranton og med Skyds til Mamre. Det er umulig nu at komme østover, da alle Elve er fulde af Vand, efter at Sneen smeltet. O Broder, her er fuldt Arbejde for 2 og tre Arbejdere. Ivaar kommer en hel Del ud til Fardin Co. mellem Table Mountain og Camp Crook og nedover mod Buffalo og østover mod Little Missouri, vest og syd af Mar-marth, hvor jeg har virket en Tid. Der vil Folket danne Menighed saa snart der kommer ind flere Skandinaver. Jeg har en Distance af 115 Mil at kjøre fra øst til vest og saa skal der brydes nyt Land. O, hvor jeg ønsker mine Kræfter som jeg havde for 20 Aar siden, men hvad hjælper alle Ønsker! Dog det ser jeg at her var noget at gjøre for vort kjære Samfund, bare vi have Hjælp nok. Harde meget at skrive om, men klarer ikke mer. Glem ikke din kjæmpende Broder daglig for Tronen, jeg husker dig. Hjertelig Hilsen med Ønsket om velsignet Paaskefest! Din med Familie

R. Rasmussen.

P. S. Da Papa var og er saa daarlig maa jeg gjøre dette særbog for ham og sende det. Han er til vor Sorg jengeliggende og meget daarlig.

J n g e b o r g R a s m u s s e n.

Jesús er den søde Rilde,
Der os altid kvæge vilde.
Jesús er den klare Stjerne,
Der os lyser hjem saa gjerne.
Vil du være stærk og fro,
Luf ham ind i Hjertets Bo!

Kinamissionen.

Aarsberetning for Hauges Synodes
Kinamission.

Til den ærede Kinamissionsbestyrelse!

J Ap. Gj. 1, 8 siger Herren: „Men I skulle annamme den Helligaands Kraft, som skal komme over eder og I skulle være mine Vidner baade i Jerusalem og hele Judea og Samaria og indtil Jordens Ende.“

Jeg vil faa Lov til at begynde min Beretning med disse Herrens Ord, thi de fortæller os, hvorledes vi skal være og hvad vi har at gøre. De aabner et stort Arbejde for os.

Maa vi aldrig glemme hvem vi er og hvad vi er i Verden for! Er vi ikke Veibrydere for Kristi Evangelium blandt et Folk som ikke kender ham? Er vi ikke Sendebud i Kristi Sted til et Folk, som er langt borte fra Faderhuset? Har han ikke kaldet os til dette Arbejde med det høie og hellige Kald? Har han ikke betroet os det seirende Evangelium.

Som Mennesker var Jesu Disciple helst tarvelige, men som Herrens Vidner var de en Kraft i Verden! De gjorde Undere og kraftige Gjerninger, og ved dem havde Herrens Ord stor Fremgang. Men de arbejdede i den Helligaands Kraft.

Saa snart Jesu Disciple forsøgte at arbejde i sin egen Kraft, saa gik det istaa for dem ogsaa, men ved Aandens Kraft bad de saa Stedet bevægedes og talede saa iskolde Hjertes tænet op og blev antændt af den himmelske Lue.

De fik Tid til at bide og bede for at blive udrustede med den himmelske Kraft. Denne var aldeles nødvendig for Jesu Disciple, for at ta vare paa sin Opgave i Verden, og den Kraft er nødvendig for os, som er udsendte, og for Vennerne hjemme som sender ud Missionærer til Hedningerne. Foruden denne Kraft gaar det istaa for os ogsaa.

Kan der være Tale om et aandeligt Arbejde uden Aand? Det er et alvorligt og nødvendigt Spørgsmaal: Er du fyldt med

Guds Aand? Alle kristne har mer og mindre af Guds Aand; thi uden Guds Aand kan man ikke kalde Gud Fader, og de som ikke har Guds Aand hører ham ikke til. Men her er dem, som er bedre aandsfyldte end andre, hvorom ogsaa deres Liv og Virke vidner.

De som i særegen Forstond trænger Guds Aand,—at være udrustede af Gud, er dem som skal være Ledere i Gudsriget, I som er hjemme og vi som er herude.

Vi er ikke bare kristne, men tillige Herrens Sendebud til Hedningerne. Derfor trænger vi et rigt Maal af Aandens Fylde, megen aandelig Kraft. Gjennem os er det at Herren vil sende Aandens Vandstrømme i det tørre Land.

Vi trænger Kraft! Den er at faa hos Jesus. Han sender den fra det høie. Derfor vi skal gøre Guds Vilje saa maa vi ha denne Kraft, thi det Gud vil gøre, det gjør han i sin Kraft.

I Menneskets Kraft kommer man ikke langt. Man kan nok gjøre store Ting, men man kan hverken frelse Jøder eller Hedninger med denne Kraft. Et aandeligt Arbejde kræver aandelig Kraft!

Maatte vi bli mere fyldt med Jesus og hans Kjerlighed, og komme i det Forhold til Himmelskræfterne, saa vi kunde ha Betingelser for at modtage den Del, som vi trænger, for at fuldkomme hans Vilje som har kaldt og sendt os ud for at vidne og bære Frugt.

Den enkelte af os maa blive døbt med denne Kraft, og føler jeg ikke: Herre Gud, døb mig rigtig med Aand og Kraft fra det høie! For min egen Del større aandelig Fred og Glæde, et større og klarere aandeligt Syn, og et fuldere Maal af Kjerlighed til dig og mine Medmennesker og for Arbejdet mere aandelig Velsignelse, mere sandt Liv blandt de troende og virkelig Vækkelse blandt Hedningerne!

Foruden Guds Aand er vi ikke engang istand til at se vor Opgave i Verden. Selvet staar ibei, Selvet vil sit eget, men Aanden Guds, naar Aanden bringer os Guds Rigdom, da ser vi vor egen Fattigdom.

Det Jesus bragte Verden var for alle.

Den ene blev fattig for at gjøre mange rige. Paulus elskede alle med Guds Kjærlighed. Derfor skulde vi ikke tale om vore egne, men om Herrens egne. At alle maa bli et, og kjende Guds Frelse! Vi roser os af at høre til Guds Familie, og det er en Gæde at faa være med og vinde flere for ham. Det koster Forsagelse, men har vi ikke nok Kjærlighed til Gjerningen, da mangler vi Kjærlighed til Gud.

„I skulde“, siger Jesus. Saafernt vi lever op til vort Ideal i Jesus, hvadenten vi saa er blandt de smaa eller store Vidner i Verden, vil vort Liv ha en opløstende og forædlende Indflydelse blandt vore Omgivelser, det vil ha en sandhedsfremmende Virkning, hvis Resultat kun Fremtiden delvis og Evigheden tilfulde kan fortælle. Skulde ikke Herren føre sin Sag til Seier ved os?

„Ræk mig, O Jesus, din hjælpende Haand, Naar jeg er træet paa min Vej.

Styrk du min svage og tvivlende Aand
Slip mig da ikke, O nei!

Vær mig blot villig dit Grinde gaa,
Hvorhen du vil jeg i Striden skal staa—
Vennen jeg faar, naar jeg dør.“

(Fortsættes.)

Fra Arbeidsmarken.

Menighederne ved Eagle Grove, Ia. som Past. Distad har op sagt har stillet Kald til Past. A. O. Mortvedt i Newark, Ill.

Menighederne i Elmsted Co., Minn., som Past. Lassefson nu skal fraflytte, har stillet Kald til Past. D. L. Vorgen i Taylor, Wis.

J Brev fra Past. Rønning af 15de Mars berettes, at han var vel kommen hjem. I Alberta var da Sneen smeltet, Marken grønnedes og Baarbejdet i fuld Gang. Missionærens Børn havde været lidt daarligere med Hilsen, men var alle vel igjen. Selv var han adskillig svag og maatte være ganske forsigtig for ikke at blive overanstrengt.

Pastorerne J. N. Sandven og L. J. Knutson kommer om Gud vil, til at hjælpe til med Opbyggelsesmøder i Trefoldigheds Menighed, Madison, Wis. de to første Uger i April. Sandven begynder den 3die og naar han maa rejse fortsætter Knutson. De af Nabomenighederne, som har Anledning til at deltage i disse Møder er alle hjertelig velkomne.

Otter Tail Indremissionsforening afholdt et Samtalemøde i Kongsvinger Menighed den 17de til 19de Februar. Foruden Foreningens Embedsmænd—Nordmarken, Bolden og Gaetvold, var ogsaa Past. Halvorsen af Buxton tilstede, og Stedets Prest, Past. Odland. Mange alvorlige Vidnesbyrd blev aflagt, og vi har det Haab at den udsaaede Sæd vil vokse og bære Frugt.

Jødemissionsmødet i Eagle Grove, Ia. fra 18de til 20de Mars var et godt besøgt Møde. Der var 9 Prester, 2 Emisærer og mange andre, som deltog i Forhandlingerne og Opbyggelserne. Megen Interesse lagdes for Dagen for Jødemissionen. Bennerne baade i Byen og i Menighederne udover Landet indfandt sig flittig til hver Session alle tre Dage. Paa Søndag blev det dog mest; da var det rigtig Trængsel. I Offer og Gaver til Jødemissionen kom ind omtrent \$400.00.

Trefoldighed Menighed i Grand Forks har haft Besøg af flere Ordets Forkyndere i den senere Tid. Past. Berger fra Ft. Ransom som var med os fra 19de til 23de Feb. aflagde flere opbyggende og belærende Vidnesbyrd. Emisær Grimrud virkede i Menigheden en Uge. Den 2den til 4de Mars holdtes Samtalemøder fra Kl. 2 til 4 Efterm. og Kl. 8 Aften. Formanden af Turtle Mountain Kredss—Hougen og Lien fra Minot, samt Grimrud og Stedets Prest og andre deltog i disse Møder. Hjertelige og varme Vidnesbyrd aflagdes. De som var tilstede ved Møderne vandt meget, som de fraværende gik glip af. Vi siger hjertelig Tak til Brødrene, som kom og var med.

Pastor Odland af Trefoldigheds Menighed blev Mandag Aften behagelig overrasket af Medlemmer af Menigheden. Der var en stor Forsamling af Mænd, Kvinder og Barn tilstede. Bykasserer Hagen gjorde Tjeneste som Ordfører. Han tolkede for Presten Hensigten med Sammenkomsten og overrakte ham en større Pengesum som Tegn paa, at han under sit forholdsvis korte Virke i Grand Forks dog havde forstaaet at skaffe sig mange Venner, der nu vilde benytte Anledningen og give Pastoren et lidet Bævis paa sit gode Hjertelag. Pastoren takkede meget bebæget for Gaven og for Sammenkomsten af Venner. Forfriskninger, som Kvinderne havde bragt med, blev derpaa serveret. Menighedens Sangforening gav et par Numre tilbedste, og man havde en meget hyggelig Stund sammen. Ved 11 Tiden gik hver hjem til sit i Forvisningen om, at man havde tilbragt en kjælig Aften i den lune Prestegaard.

„Normanden.“

Besjæftigelses.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariets Kappel med Prediken Kl. 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afluttes Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkevaadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finantser som henstillet til Menighedsbørns Overveelse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse. Betsbørns Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionsfølelsesmaalet behandles den første Torsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Stole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Overtættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor T. J. Oppedahl. For Thema se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

C. J. Galtvold, Form.

N. J. Løhre, Sek.

Kinamissionsbestyrelse.

Alle Medlemmer af Kinamissionsbestyrelsen anmodes om at møde paa Red Wing Seminarium, Red Wing, Minn., Tirsdag den 19de April førstkommende. Mødet begynder Kl. 2 Eftermiddag. Kinamissionen er et af Hauges Synodes store Gjøremaal, og Sagen kræver en alvorlig Overveelse baade af Bestyrelsen og Synoden. Hjemmeverende Missionærer og andre, der har noget at forelægge for Bestyrelsen, vil behøve at underrette mig derom inden Udgangen af Mars.

Brøderligt

A. D. Oppedahl, Form.

Kvitteringer

Til Betsbørns Børnehjem: Fra Mrs. J. O. Johnson, Mrs. O. J. Johnson, Mrs. C. R. Nordby, Mrs. A. Braland, Mrs. T. T. Jonneson 2 Quilts, en Del Tøi.—Mrs. A. Thompson, Beach, N. D. 2 Bar Strømper.—Nogle Kvinder af Tref. Mgd., Grand Forks, N. Dak. 11 yds. Gingham, 3 yds. Calico, 3 Sheets, 7 Pillowslips, 1 Skirt, 1 Dress, 2 Towels, 2 Binds, 2 Pair Shoes med mere.—En Del Madvarer modtaget fra følgende Personer: Mrs. S. Jacobson, Mrs. Stenbøl, Mrs. A. C. Stoen, Mrs. S. Larson, Mrs. John Simpson, Mrs. Ole Solberg, Mrs. A. Johnson, Mrs. S. C. Larson, John C. Larson, Mrs. Ole Weib, Mrs. J. Christofferson, Mrs. O. Solberg, Mrs. A. Anderson, Mrs. O. J. Stoland, Mrs. Ole Stoen, Mrs. S. J. Stoen, 1 Bog uden Navn, Mrs. P. Erickson, Mrs. O. J. Holte, Mrs. C. Overgaard, Mr. & Mrs. Lars Solaa, Mrs. Ole Sten, Ole Nels.—Fra Mrs. S. D. Thødal, Artesian, S. D., en Del brugte Klæder, 2 Stykker Tøi, Overfø og Gænder.—Fra Israels Ladies Aid, Artesian, S. D., 5 Skirts, 2 Binds Blouse, 1 Vbrøn.—Fra Mrs. Ole J. Solem, Volin, S. D., 1 Coat, 1 Pair Sto, 1 Skjort, 2 Skjoler.—En Bog sendt til Quello 2 Quilts med mere.—En Bog uden Navn 2 Quilts, 2 Bar Budevar, 2 Vagen, 3 Towels, 2 Bar Strømper, 2 Skjoler, 4 Vbrøn, 1 Skirt, 3 Stykker Underwear.—Fra Mrs. S. Vintum, Westgate, Iowa, 1 Bar Vanter, Fra Mrs. Gunter Olson, Volin, S. Dak. 9 Sweaters, Mitts, Caps, Socks, Skirts, Blankets, samt en Del brugte Klæder.—En Bog nye Klæder fra J. A. Daugherty & Co., Volin, S. D.—Mrs. B. V. Hanson 2 Bar Underklæder, 1 Bar Vanter, 2 Bar Strømper, Mrs. John Hanson 10 yds. Calico, 4 yds. Sheetting.

Mrs. G M Hanson 2 Dreises, 2 Vops Suits, 1 Waist, Mrs. Annie Bunn 3 yds. Muslin, Mrs. H I Hanson 2 Bar Underflader, 1 Bar Strømper, 1 Sweater, 1 Facinator, Mrs. S R Gleden 1 Caps, 1 Robe, Mrs. Eddie Pederson 4 yds. Calico, Mrs. Olaf Jacobson 1 Bar Underflader, 1 Overcoat, 1 Mantlet, Mrs. A Gaabem 5 yds. Calico, 3 Sommerterklæder, Mrs. Siver Gaabem 15 yds. Calico, 1 Bar Rubebær, Mrs. Eric Glabem 6 yds. Duting, Mrs. Christian Magnussen 1 Pair Pant, 6 yds. Duting, 6 yds. Duting, Mrs. T G Hjervold 5 yds. Duting, 1 Skirt, 1 Clock, Mrs. Knut Glabem 1 Suit Underwear, 5 yds. Calico.—Bed Mrs. O M Ensborg, Toronto, C. D., Dorcas Pigef, 18 yds. Calico, 12 yds. Vraid, 1 Muffler Mrs. B A Mathiasen 1 Pair Stockings, Miss Ella Svande 1 Jacket, Mrs. O C Quickflad 3 yds. Gingham, 8 yds. Calico, 5 yds. Baton, Mrs. O M Ensborg 1 Quilt, 2 yds. Dreisgoode, 1 Skirt, 1 Jacket, Mrs. G C Quickflad 1 Pair Stockings, 1 Pair Mittens, 2 Towels, 1 Pair Pillowcases, 2 Towels, 1 Sheet, 3 Handkerchiefs, Mrs. P Olson 10 yds. Percale, 11 yds. Flannel, 2 Caps, 2 Jacket, Tread & Buttons.—Bed Mrs. O Weium, Jackson, Minn., Mrs. G Anderson 1 Mantlet, Mrs. G Anderson 1 Jacket, 1 Waist, 1 Underfirt, Mrs. O Ingebrigtsen 1 Pair Shoes, 2 Skirts, Mrs. L L Sogge 6 yds. Gingham, Mrs. S L Sogge 1 Pair Mittens, 1 Pair Pillowslips, 1 Skirt, 1 yd. Ribbon, Mrs. Calma Sogge 1 Cloak.—Fra Bonekeel Norwegian Societh, C. D., ved Mrs. Lewis E Lunn 2 Comfortors, 2 Dreises, 2 Pair Stockings, 2 Aprons, 3 Drawers, 1 Flannel Underfirt, 3 Sheets 2 Pair Pillowcases, 2 Towels.
--

Hjertelig Tak til alle Givere. G. G. Wa l e n.

Til Missionsbuen: Fra Mrs. A E Distab, Eagle Grove, Ia.	1.00
Mrs. O J Maltewick, Galesburg, N. Dak.	1.00
Mrs. S V Kylo, do., Gave.	1.00
Mrs. Dan Knudson, Jewell, Ia., Gave.	2.00
Mrs. M G Hanson, Red Wing, Minn.	2.00
Mrs. O S Ekblad, Morrisville, Wis.	1.00
Bed do. fra Morrisville Pigef.	5.00
Mrs. J Kroghad, Minneapaton, N. D.	1.00
Miss Sophie Fogstad, do., Gave.	50
Mrs. S H Ekblad, Red Wing, Minn., Gave.	2.00
Mrs. M J Westphal, Peterion, Minn. for salg af thye Sange.	2.00
Mrs. J R Berchl, Dakon, Minn., for salg af ti Sange.	1.00
Mrs. Edw. O. Ringstad.	

Til S. Dak. Kreds Indremission: Ved Christ. Simonson Offer under Kredsmdødet i Newnan Grove, Nebor. Pastor Meloms Kald.	29.40
Ved Past. J S Olson fra hans Kald, Frances Mgd.s Kv.	15.00
Offer i Egenesers Mgd., samme Kald.	3.25
Ved Mrs. L L Torgelson fra Immanuel's Søndagskole Birthday Vant, Vereford, Pastor J Luellors Kald.	5.90

Ole Stene.

Til Mayville Kreds Indremission: Ved Emisfær Dauglum: Offer Svides Mgd. 16.45	
Do. St. Pauli Mgd. 7.70, Do. St. Peter Mgd. 11.50	
Do. St. Hans Mgd. 13.85, Do. Vangs Mgd. 4.75.	54.25
Ved Emisfær Øberg: Offer Mayville Mgd.	6.00
Ved Emisfær Finleth, Offer i Troens Mgd.	13.28
Ved Emisfær Hillebrand: Offer i Skandia Mgd. 11.50, Do. Norheim Mgd. 2.00, Spring Creek Mgd. 7.95	
B Munkelb, St. Ration 1.	22.45
Ved Emisfær O Jvlab: Offer i Norlands Mgd., Ruthland 7.40, Do. i Norway Mgd. 5.20, A Anderson, Norway Mgd. 1, St. Vngar Mgd. 10, Skand. Ruth. 2.50.	26.19
Ved Emisfær Grimrud: Offer i nordre Træf, Mgd., Wallh Co. 5, Do. Vor Frelser's Mgd., Gratton 21.31, Do. Træf. Mgd., Grand Forks 17.05, Do. Kongsvinger Mgd., Bolt Co., Minn. 6.61	49.97

T. S. Gaen.

Til den nye Kirke i Grantsburg: Samlet under Aarsmødet for Mission Kreds: Haugen.	2.00
Gunnar Paulson.	1.00

Ole Grane.	1.00
Stensrud.	1.00
Eggeland.	1.00
Eling Abelsvif.	1.00
Martin Nelson.	1.00
O R Olson.	1.00
Miss Marie Rignad.	1.00
Mrs. Segna.	1.00
O J Heim.	1.00
Peter Sunderson.	1.00
Peder Pederson.	1.00
En ubenævnt.	50
B Trellad.	1.00
T Erickson.	1.00
Mrs. Smagaard.	1.00
Samlet i Riverfide Mgd., Pastor Dvvedahl's Kald: Vad Anderson.	5.00
O S Berle.	4.00
T S Thorson.	2.00
John Tobias.	2.00
Rev. Dvvedahl.	2.00
A B Pederson.	1.25
Rev. Theo. Hanson.	1.00
Tobias Mathon.	1.00
Ole Bergeland.	1.00
Hans Johanson.	1.00
G Pederson.	50
Offer i Hoff Mgd., Pastor A D Velis Kald.	24.62
Dvvedahl's Mgd. af samme Kald.	7.45
Hjertelig Tak til alle Givere. Paa Mad s Begne	
J. J. Dahle.	

Bøger til nedlat Pris.

Trykkeribestrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedsætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa overført i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og shelf-worn og derfor er Prisen nedlat til langt u n d e r Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Oplæg end man ønskede. Vi giver haade den almindelige Katalogpris og den nedlatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Oplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedlatte Pris, dog uden nogen Rabat jels i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedlat Pris
Heggtveit: Ill. Kirkehistorie (altesom ny).....	3.50	3.00
Daae V. Norske Bygdesagn I Del 243 C. 1.30	85	
Do. II Del 134 C. 1.10	50	
Daa V. R. Særeb. i Middealsberens Historie. 256 Sider.....	1.00	45

James: Bintæet og Grenene. 231 S.	60	35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Ledjager for hende gennem Livet til Udbødeligheden, eller om Kvindens kirkelige Opdra- gelse for sit Kald (Aldeles ny) Hæftet.....	75	55
Dahl, Jonas: Baa hellig Grund. Kir- kelige Rejsestikter og Indtryk. Hæftet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjellstedt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis M. Strid og Seier. Tre For- tællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Functe O. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjelestamp og Sjelefred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Ørkenblomster. 266 S. (Al- deles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbreddet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budskab. Betragtninger til hver Dag i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeaa- ret af Bøgmænd i den luth. Kirke. Med en Portrætnummer af Forfatterne. Skriftingsb. (Aldeles ny).....	2.25	1.75
Mau E. Alvor og Gammen. 524 S.	1.50	50
Løhre, R. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny)	1.00	60
Dahle L. Madagasgar og dets Be- boere. 397 Sider.....	1.75	1.00
Lien, J. Krikt Fodspor. Betragt- ninger over Kirkeaarets Epist- ler. 1ste nye Række. (Saa godt som ny) 488 Sider.....	1.50	75
History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Ger- many, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound....	2.50	1.50

Den billigste og sikreste Maade at sende
Pengene paa er at kjøbe en Post Office
Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Gjör os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Ind-
hold, til Rev. C. C. Holter, Kenyon,
Minn. Han er Bladets Redaktør. Men
gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling
for Bladet, Opfigelser, Adressforandringer
og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition,
til C. Lillethun, Red Wing, Minn.
Derjom man erindrer sig dette og gjør der-
efter vil man spare megen Tid, Arbeide og
ekstra Omkostninger for hver af os.

Har du læst

"Baagn og". Af N. Lunde. 94
Sider. Pris 50c.

Gustav Adolf og Tredive-
aarskrigen. Af Dr. Anders Fryxell
og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gu-
stav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet
af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For
Salg i

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Metop modtaget

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettefaga.—2.
Norblandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.
Forord af Biskop J. C. Heuch.
496 Sider. Hæftet \$1.90
Indbunden \$2.25.
Faaes i Hauges Synod Book Dept.

Den historiske Udvikling af Bærebegrebet om For-
søningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster
hæftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et me-
get vakkert Billede af Prof. Bergsland pry-
der Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver
anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtig-
ge Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør
vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands
sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleasten; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Rhyfste; Højsfjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Ski; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gunt (4 forskellige Billeder); Gjetterpige; Buge og Gjed. Buge og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjøinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Piaci Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opfyrelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøen ved Ulsefjord. Svobør. Buarbræen. Rastlind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofsten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinde koster 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

Postkort med Zulehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dussin. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Allerbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Væster paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Væster paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Væster paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Væster paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Gofners Stattske. Denne Bog er af vort norske og Kristnefolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paatræbet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagenhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skirtingsskind og koster portofrit tilsendt 75 Cents

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil blive tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Adresseforandring.

Rev. R. U. Evienth,
Cottonwood, S. Dak.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

„Zulehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Dyktønsning“; „Gænnen er vor Tilflugt“; „Gænnen er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barneang“; „Baaskehilsen“; „Venlig Hilsen“; „Dyktønsning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Vedse erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorslønn sendes til Rev. J. E. Rasmussen, Kasson, Minn.

Benge til Synodelassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 908 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethe's da Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quella, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Kom; 2. Har du fundet Fælden; 3. Fra Missionær Meyerjohn; 4. Referat; 5. Fra Alberta, Canada; 6. Co-education; 7. Fra Missionsmødet i Grafton, N. D. 8. Fra Biondsvevningen for Israel; 9. Kristus er Lovens Ende til Retfærdighed for hver den som tror; 10. Kvindesagen; 11. Temperance work in the Congregation; 12. Karol D. Torgeron hviler; 13. Tre forunderlige Ting; 14. Østet til Mor; 15. Fra Indremissionsmarkerne; 16. Bresterne faar Skrub; 17. Fra R. Rasmussen; 18. Kinamissionen; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Besjættigelses; 21. Kvitteringer.

Ihi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 15 }

Lørdag den 9de April 1910

{ 42de Aar

Den gode Hyrde.

Det første og største Kjendemerke paa den gode Hyrde er, at han sætter sit Liv til for sine Faar. Det er en som har gjort dette i fuldeste Betydning, og det er Jesus. Der kan være andre ogsaa, som kan være bra Hyrder, men dette er den gode Hyrde. Ingen er som han, og ingen har gjort som han og ingen kan gjøre som han. Og den, som har en saadan Hyrde kan med Sandhed sige: Mig fattes intet.

Denne Hyrde kender sine. Han ved om alle som hører hans Hjord til. Han glemmer ingen og tager aldrig Feil af nogen. Han ved om alles Behov og hjælper dem. Men ikke det alene at Hyrden kender Faarene, ogsaa Faarene kender Hyrden og følger ham. De føler sig trygge, forsørget og vel beskyttet i sin Hyrdes Nærhed og stadige Omgang. Der er gjensidig Kjerlighed mellem Hyrden og Faaret. Sligt er Guds barnets Forhold til dets Frelser. Nu maa du som læser dette prøve dig selv, om du har det saaledes; om saa er, da er ogsaa du et lykkeligt Herrens Faar.

Men nu er det en Kjendsgjerning, at ikke alle Menneſter hører Jesu Faarefold til; en hel Hob er udenom. Men Hyrden tænker ogsaa paa disse. Han søger som den gode Hyrde efter de bortkomne Faar. Han er den, som er kommen for at søge og frelse det som var fortabt. Ogsaa i denne Søgegjerning lægger den gode Hyrde sin bræn-

dende Kjerlighed til Faarene for Dagen. Alle skulde hørt hans Hjord til men er ved Djævelen forførte og bortdrevne, men Hyrden baade leder og arbejder for at vinde dem tilbage. Han har ingen at miste. Han vil ikke nogen Synders Død men at alle skal omvende sig og leve.

Den gode Hyrde giver sine Faar et evigt Liv og de skal slet ikke fortabes evindeligt.

Til sidst kommer den Tid, da ingen mere skal kunne rive Faarene af den gode Hyrdes Haand. Hvilken salig Tanke og salig Tilstand! Al om alle var den gode Hyrdes rette Faar! Hvilken Lykke!

En liden Sang.

Mel.: For Guds Folk er Hvile tilbage.

1. O, Venner! O lad os dog vaage!
Lad Søvn ei betyngte vort Sind;
Hør Vægterne kraftigen raabe
Og kalde til Himmelen ind.
2. O, kom! lad os hastigen ile
Mod Himmels salige Hjem!
Om faaret af Fienders Pile
Dog modigt vi kæmper os frem.
3. Og du, som i Synden mon vandre
Og trodser Guds Naadestilbud,
Lad Jesus dit Sind dog forandre,
Saa vil han dig fæste til Brud.

4. O, maatte enhver sig befinde
Med Herren opgjøre sin Sag!
Maa alle dog Frelseren finde,
Mens endnu det hedder idag!
5. Jeg ofte maa ængstes og tænke,
Skal Maalet jeg nogen Gang naa?
Skal Satan mig naa med sin Lænke?
Naar skal jeg helt Hvile dog faa?
6. O, Herre! du maa mig bevare,
I Fiendelandet jeg gaar.
Befri mig fra Nød og al Fare
Til frelst for din Trone jeg staar.
7. Ja, Veien som fører til Livet,
Den heder jo snever og trang;
Men Troen den Seier os giver
Og feirer den gaa vi vor Gang.
8. O tænk, hvilken Dag det skal blive,
Naar Børnene samles engang
I Himmelen's salige Rige,
Hvor alt skal gjenlyde af Sang.
Eder's forbundne
J. K. Jacobson Fennesand,
Spicer, Minn.

Kredsmøde.

Mayville Kreds af H. S. afholdt sit aarlige Missions- eller Vintermøde i Trefoldigheds Menighed, Rosville, N. D., Pastor Maltewicks Kald, 23de til 25de Februar.

Pastor Johanson holdt Aabningspredikten og Pastor Langehaug indledede det af Menigheden valgte Samtaleemne Rom. 12, 1—5. Han opstillede følgende som Ledetræd for Samtalen: Tema: De kristnes aandelige Gudsdyrkelse.

1. En villig Lydighed under Guds Villie.

2. En afgjort Fornegtelse af Verden.

3. En ydmyg Tjeneste ligeoverfor Brødrene.

Der var baade af Indlederen og af de

mange, som deltog i Samtalen, lagt megen Vægt paa, „at I fremstiller eders Legemer som et levende, helligt og Gud velbehageligt Offer, hvilket er eders aandelige Gudsdyrkelse.“

Det gjelder først at fremstille sig for Gud som en fortabt Synder og underkaste sig Guds Villie med Hensyn til vor Frelse.

Mennesket har en Egenvillie og den er desværre ofte ikke i Overensstemmelse med Guds Villie. Gud har Ret til os med alt, hvad vi er og har. Folket som oftest røver Gud paa mange Maader. Vi har vore Meninger og Maader, hvorpaa vi vil Gud skal bruge os. Men fremstille os selv med alt, hvad vi er og har for Herren til hans Tjeneste gaar som oftest trægt. Gud vil blive tjent af os, medens vi er paa Jorden og endog, at vi skal bruge vore Midler for Gud medens vi lever. Der blev i Samtalens Løb lagt megen Vægt paa at fremstille alle vore Evner til at tjene Gud. Bruge Vi-
nen til at se Guds Værk baade i Naturen og iblandt Menneskene; Høre til at høre Guds Røst, saa mange hører kun sig selv; Talens Evne til at ophøre Guds Navn og forkynde hans Dyder, Gud har desværre saamange stumme Børn paa Jorden; Sangens Gave skulde udvikles til at synge Guds Pris i Menigheden, da vil vi faa en mægtig Menighedsang; bruge vore Hænder flittigt for at tjene Herren med vort Arbeide; og vore Fødder til at løbe Herrens Grinder. Er vi omvendte saa maa Gud ogsaa faa omvende vor Siendoms, saa faar vi ære Gud ogsaa med vore Midler. Det er Guds Hensigt, at Kristendommens Aand skulde gjennemtrænge baade det sociale og politiske Liv.

Der lød alvorlige Røster baade fra Bælgfolk og Prester om, at vi som kristne offerer alt for lidet for Guds Riges Udbredelse hjemme og ude blandt Hedningerne. Vi vil gjerne have en magelig Kristendom. Det laa

tungt paa mange, at der blev alt for liden Opofrelse for Børnenes kristelige Opdragelse i Menighederne og da især, at saa faa af de troende inden Menighederne opofrede nogen Tid for Søndagsfølegjeringen; paa de fleste Steder var der for faa Lærere, og i flere Menigheder var denne Gjerning aldeles forsømt.

Der var ni Præster tilstede ved Mødet og mange Vægfolk fra de forskjellige Dele af Kredsen. Mødet var godt besøgt. Tiden benyttedes flittigt haade om Dagene og om Aftenerne. Bøn, Tale og Sang løb saa lifligt vekselvis fra Guds Børns Læber. Tak da til Præst og Menighed og „alle Guds Venner kjære“ for et hyggeligt og velsignet Samvær.

M. L. Nesvig.

Jødemissionsmøde.

Jionsforeningen afholdt et meget vellykket Jødemissionsmøde i Eagle Grove, Ia. Past. L. D. Thorsøns Kald fra 18de til 20de Mars 1910.

Past. Henry N. fra Sioux Rapids holdt Abninzaprefen. Som Sekretær for Mødet valgtes E. L. Dalseide fra Roelshn, Ia.

Det opstillede Tema: Rom. 11. 11—16 blev indledet af Past. Danielson, Fort Dodge, Ia.

Følgende Desposition af Indlederen blev lagt til Grund for Samtalen:

Israels et Folk i Kamp med Herren.

I. Israels Stilling:

a. De har snublet og ligger magtesløse.

b. Deres Kald bragte Eoangeliet des hurtigere ud i Verden.

c. Deres Tab er bleven vor Rigdom.

II. Israels Haab.

a. Veror paa at vi ærer vort Kald.

b. At vi bættes til Riddjerhed.

III. Israels Mission:

a. Deres Frelse betyder Liv i en død Kriftenhed.

b. Deres Fylde sætter Kronen paa Guds Frelsesværk.

Indledningsforedraget, der fandtes være meget indholdsrigt og belærende sluttedes trykt i „Buddbæreren“, „Folkebladet“ og „Lutheraneren“.

Sessionsstiden blev bestemt fra 10—12 Form. og fra 2—4.30 Esterm. Bønnemøder hver Morgen fra 9 til 10. Aftenfessionerne besluttedes anvendt til frie Vidnesbyrd.

Søndagsformiddag optoges Offer til Jødemissionen og med senere indkomne Bidrag beløb dette sig til den vakre Sum af rundt \$400.00.

Ogsaa den e Gang havde vi den Glæde a have vor Jødemissionær Past. Heimann fra Chicago iblandt os. Han er selv Jøde og fortalte os en Del af sine Oplevelser som Jøde og kristen. Ved Siden deraf talte han til Menighedens Ungdomsforening om sit Folk samt gav os et par Foredrag om Israelsmissionen. Et af disse besluttedes trykt i „Jions Røst“, vort Jødemissionsblad.

Søndagsaften maatte vi skilles. Det var tungt; thi det var saa godt at være sammen. Ifandhed: „Det er godt at Brødre ho sammen“.

Her, som i Badger, følte vi Aandens kraftige Nærværelse. Enhver sad stille, opmærksomt lyttende til de mange hjertevarme Vidnesbyrd haade fra læg og lærd. Mange var det som græd Medlidenhedens Taarer for det arme Israel og endnu flere var det, som i det stille sukke til Gud om Frelse for det arme Folk og—det bedste af det—mange var det som kom frem med sine Gaver og lagde dem, som et lille Bevis paa sin Oprigtighed, paa Herrens Alter. Naar saadant følges ad: Vidnesbyrd; Bønner, Sukke blandet med Taarer og Gaver da—ja da blir det en herlig Udflugt for Israels Frelse.

Det var godt at være i Eagle Grove. Først og fr mest fordi at Herren var os nær; men ogsaa so di at man mødte saa megen Venlighed og Kjærlighed, hvor man vendte sig. Præst og Menighed, unge og gamle søgte at gjøre sit bedste for enhver af Delta-gerne af Mødet.

Foruden at flere af vore kjære Lægmænd

deltog med Bønner og Vidnesbyrd var følgende Prestes mødt frem: Bionsforeningens Formand Past. C. C. Holter, Kenyon, Minn., Bionsforeningens Emisær, Pastor Breidablik, Red Wing, Minn., Past. A. C. Diftad, Eagle Grove, Ia. Disse fra Hauges Synode.

Fra Den Forenede Kirke deltog følgende foruden Menighedens Prest L. D. Thorson, Past. Heimann, Chicago, G. A. Søvde, Thor, Ia., Henry Ross, Sioux Rapids, Ia., P. C. Danielson, Fort Dodge, Ia. og undertegnede fra Roelvn, Ia. Heller ikke denne Gang havde vi den Glæde at have nogen af Frikirkens Prestes iblandt os. Veiret var udmerket og Mødet godt besøgt. Herren givе enhver af os, der nød Mødets Velsignelse, Naade til, mere end hidtil, at være til Velsignelse baade for Jøde og Hedning og—ikke at forglemme,—dem vi lever og arbejder iblandt.

C. L. D a l s e i d e.

Brev.

Jeg har ofte tænkt at skrive lidt for „Buddbæreren“, men det er helst blevet kun med Tanken. Jeg er glad over Indholdet i „Buddbæreren“ som det nu har været. Det har været mange alvorlige Stykker til Befordring af sand Kristendom. Især kan nævnes Artiklerne om Bækkelse; thi som der altid sker Træfald, saa trænges der ogsaa altid Bækkelse og Omvendelse. Skal ikke alt sygne hen i Vantroens og Dødens Mørke, saa behøves det vist at nogen giver Baseren en tydelig Lyd. Jeg er glad for hver en som stiller sig helt paa Guds Ords Grund med Hensyn til Ordets Forkyndelse om Synd og Naade. Der bør vidnes klart om hvad Syndesaldet har paaført Mennesket men ogsaa om Opreisningen i Kristus. Og dette kræves ikke bare af Presterne, men ogsaa af Lægeskolen, som har begyndt at vidne om den Tro som er i dem. Der staar: Jeg tror, derfor taler jeg. Vi bør gjøre alt som for Guds Dine og til hans Navns Ære enten det behager Mennesker eller ei. At tjene

baade Gud og Verden tilstakke gaar ikke an, at være kristne og tjene Kristendommen paa en saadan Naade, at man vil undgaa Verdens Fiendskab og Kristi Kors. Men Herren trøster sine med: Vær frimodig og stærk, ræddes ikke og frugt ikke, og se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.

Ven, har du lært at kjende ham, som er værd at have og som rigelig erstatter for den Ugunst som du maatte faa af Verden? Jeg bytter ei med Daaren, som har sin Glæde her.

Jeg blev ogsaa iaar vist den Velvilje at faa reise en Maaned som Emisær i Mayville Kred. Mit Virkefelt skulde være Pastorerne Westbys og Bybergs Kald. Tanken med at reise saaledes skal vel være at opbygge andre, men jeg synes at trænge og faar ligesaa megen Nytte af en saadan Virksomhed selv.

Da jeg kom til Westby havde de der bestemt et tre Dages Møde saa ogsaa andre Brødre af Kaldet kunde faa være med og aflægge Vidnesbyrd. Det kan derfor siges at Westby er en af dem som opelster Lægemandsvirksomheden og vil have Liv blandt Folket. Men istedet for tre Dage som bestemt blev der fortsat med Møder i otte Dage. Man har villet spaa, at naar de gamle Prestes kom bort saa blev der Slut med lægemands, findede Prestes i Hauges Synode, men Gud være lovet, som har gjort det saa at vi endnu har slige Prestes baade blandt de ældre og de yngre. Og disse mener ikke at Arbeidet for Guds Rige er afhængigt af dem med større Skoleuddannelse, men at ogsaa andre kan bruges som Redskaber til Bækkelse, Omvendelse og Liv i Gud.

Til Guds Pris kan det siges, at det under Prestens Ledelse blev Bækkelse i to Menigheder ogsaa under disse Møder. Der blev Syndeanger, Bøn og Bækkelse af gamle og unge uden Forskel. Naar Mennesket stilles Ansigt til Ansigt med den levende Gud mod hvem det har syndet, da blir det alvorligt. Men glædeligt blir det, naar der blir Opgjør med Herren her i Naadens Tid. Der blir Frydefang i de retfærdiges Boliger for Naaden stor og fri. Da blir der Sang

og Sangkor som behager Herren. Da synes man: Jeg er salig paa Blodets Regning og Himmelenes Gud er nu min Fær. Men der er desværre dem, som vil lære Ungdommen og andre til at synge Seierssang og synge i Kor medens de endnu gaar paa Syndens Bei og slet ikke har taget Kampen op mod Satan og langt mindre seiret. Der findes jaakaldte kristne som driver med Sangøvelser som hverken begyndes eller slutter med et Guds Ord eller et Formaningsord. Maa Gud i Naade saa aabne Vinene paa saadanne til at se, at med saadan Mandløshed gjør man mere Skade end Gavn for Guds Rige og Sjæles Frelse.

Hvor pent og skikkelig det udvortes ser ud saa er det kun skiftet til at skabe egenretfærdige Farisæere adskilt fra Guds Rige, og saadan Virksomhed er en ynkelig Sjælsorg. Nei saa udvortes og overfladisk gaar det ikke, ei heller med Munterhed og paa letfærdig Vis.

Pastor Byberg har endnu ikke saat sine Kirker istand, saa de kan benyttes om Vinteren, og saa var det stormfuldt og koldt den Tid jeg var der, saa det var ikke med det bedste at saa samle Folket.

Disse Prestefolk har det ikke saa bekvemt som enkelte andre kan have det; de maa derfor arbejde paa sin lille Farm for at kunne holde sig der og have det nødvendige Levebrød. Menighedernes er ikke store og kanske enkelte heller ikke er saa agtpaagivne paa hvad de aflyder sine Prestefolk som de burde være. Og det kan gjerne træffe, at de troeste og kanske fattigste Herrens Bidner faar mindst Paaskjønnelse i mange Henseender. Dog den tro og opriktige Herrens Tjener skal nok saa Løn i sin Tid af ham som siger: Vær tro indtil Døden saa vil jeg give dig Livets Krone. Saa er ogsaa nogle Sjæles Omvendelse en stor Løn for den rette Arbejder.

Mit Raad til alle er: Vær Sandheden tro i Kjærlighed. Du ogsaa sand Næstekjærlighed; thi ingen frelses ved Falskhed eller Bedrag. Hvad hjælper store Forsamlinger som Tilhørere, hvis de holdes paa Afstand fra Guds frelsende Naade. Det er nok den

behageligste Bei for det naturlige Menneke at saa haabe paa Himmel og Salighed uden Omvendelse, men Enden er Fortabelse bort fra Guds Njshn.

Saa vil jeg tilslut opmuntre alle som har smagt og set at Herren er god, hold ud i stadig Bøn og Omgang med Gud, saa skal I saa Mod og Kraft til at vandre med Jesus baade i Medgang og i Modgang, under ondt og godt Nygte, i Sorg og Glæde den lille Stund I endnu skal være her og, snart vil han, som er Veien, Sandheden og Livet si-ge: „Se jeg kommer snart og min Løn er med mig til at betale enhver som hans Gjerninger have været“.

En venlig Hilsen til alle. Eders i Kristus forbundne

Jens A. Paulum.

Ogsaa lidt til Overveielse.

Kun nogle Ord, om Redaktøren vil være saa snil at optage dem i Bladet. Jeg har intet sagt om de forskjellige Ting, som synes at være paa Dagsordenen, vil heller ikke indlade mig paa nogen Strid. De fleste af de gamle, som har været med i Huges Synode i Kampen for Sjæles Frelse, ligger i Graven. Vi, som endnu vandrer ovenpaa Torven, kan vel snart saa Bud om at lægge ned vor Vandringsstav.

Vi har intet at rose os af, det lille vi har faaet udrette skal Gud have Gien for. Det er min Bøn og Forhaabning, at de yngre maa saa Naade til at gjøre det bedre.

Jeg kan ikke negte for, at det er mange Ting, som saarer og vækker Betænkeligheder, derfor tillader jeg mig at fremlægge følgende Spørgsmaal til Overveielse.

Naar har Huges Synode været imod Vækkelse? Hvilke er de Prester og Løgsfolk i Huges Synode, som ikke har stort tilovers for saadanne Møder? Er det nok til Sjæle Frelse, at man bliver vakt? Er alt, som kaldes Vækkelse, virket ved Guds Ord og Mand! Kan man med Sikkerhed nedtegne Antallet af vakte ved Møderne?

Er det ret for Hagues Synode at ansætte Evangelister, der skal virke i de vel ordnede Prestefald, som har sine levende Prester, saalænge der er tusinder af vore Landsmænd, ja hundreder af vore egne Samfund's Børn, som ikke har Guds Ords Undervisning og Sakramenternes Forvaltning i sin Midte?

Min Bøn til Gud er, at disse Spørgsmaal maa blive modtaget med Velvilje og overveiet under Guds Ords og den Helligaands Ledelse.

Gud velsigne Arbeidet i Missionerne og i Menighederne. Broderligt

A. D. O p p e g a a r d.

Nogle Ord om Coeducation til velvil- lig Overveielse.

Paa Aarsmødet ifjor kom Spørgsmaal om Coeducation for første Gang op til Behandling. Men da Sagen var ny og Tiden var kort, saa blev der ingen Bestemmelse taget; men der blev tilsat en Komite som skulde tage Sagen under Overveielse og i „Budd.“ offentliggjøre det Resultat hvortil de kom. Dette har de nu gjort. Og Meningen er vel den, at Sagen skal afgjøres ved antkundende Aarsmøde, derfor vil jeg gjentage hvad Komiteen siger: „Komiteen anbefaler hermed denne Sag til Menighedernes Overveielse og endelige Afgiørelse“ osv. Jeg har ofte truffet til at spørge nogle, om de har læst dette eller hint Stykke i „Budd.“ Nei, det har de ikke seet. Derfor tillader jeg mig at gjentage Komiteens Opfordring; thi Sagen er af stor Betydning for vort Samfund. Alle Menigheder bør derfor tage Sagen under alvorlig Overveielse, saa at den eller de Delegater, som bliver sendt til Aarsmødet kan vide hvorledes deres Menighed vil han skal stemme, naar Sagen kommer op til Behandling. Jeg for min Del har ikke meget tilovers for Sagen: og de Argumenter som bruges til at forsvare den, er for mig ikke vigtige nok. Om det nu forholder sig saa, at der praktiseres Coeducation ved mange høiere Skoler baaede her i Landet og i

Europa, saa er jo ikke dermed afgjort, at de var heldigt for os at tage efter alt, hvad der bruges ved de høie Skoler. Er det saa, at vi i alt skal forsøge at efterfølge dem, saa turde vi ved Red Wing Seminar snart saa Pantheisme, Darwinisme og jeg ved ikke hvad—. At Kvinden er helt anderledes anlagt end vi Mænd baaede aandelig og legemlig, det synes jeg at enhver maa forstaa. Vi er udrustede af den alvise Skaber til hver vor særskilte Gjerning. „Lærer ikke selv Naturen eder det?“ 1 Kor. 11, 14. Der- som vi helt ud vilde holde os til, hvad Bibelen og især Paulus lærer om Kvindens Stilling, saa vilde vi vel saa høre, at vi var uretfærdige mod Kvinden; thi hun skal i alt være ligestillet med Manden heder det. Det være langt fra at jeg ser paa Kvinden som et Væsen af lavere Art end vi Mænd, men jeg vilde dog helst at vi ogsaa i dette Stykke vilde rette os efter, hvad Herrens Ord lærer. Jeg vil kun at Kvinden skal være Kvinde. Og dersom vi Mænd og Kvinder bliver tro i vort Kald, saa er i Grunden ingen over eller under, naar vi varetager hver vor Gjerning med Trofast. At Kvinden ligesaa vel som Manden trænger til al den Kundskab hun kan saa forat dygtiggøres for sin Gjerning i Livet, det nægter jeg ikke, men hendes Gjerning er væsentlig forskjellig fra Mandens, saa maa ogsaa hendes Uddannelse være det. Til Forsvar for Coeducation har det været sagt, at den nærmere Dingang mellem de forskjellige Køn skal virke opdragende paa de unge Mænd! Gid det bare ikke gik den modsatte Vej.

Jeg har reist ikke saa lidet blandt vort Folk og af og til er ogsaa denne Sag kommet paa Tale, og jeg har da faat høre, at meget saa er inde for Coeducation ved Red Wing. Faldesald kan der ikke blive Tale om at tilsætte et Par Lærere til og at bygge mere førend vi har betalt vor Gjæld. Mange er dog inde for at Jewell College blev for bare Kvinder. Jeg haaber, at vort Folk overveier Sagen, saa at vi ikke skulde gaa hen at gjøre noget, som vi siden vilde angre paa.

Med venlig Hilsen til Redaktøren og alle „Buddbæreren's“ Læsere.

S. Pettersen.

Om Emissären.

Lad Pastor Breidablik blive i sin nuhavende Stilling, som Emissær for Israelmissionen.

Som bekendt er der i den senere Tid i „Budbæreren“ fremkommet Forslag om, at Hauges Samfund burde kalde Pastor Breidablik til „Evangelist“ inden dette Samfund. Men om saa skulde ske vilde det neppe blive heldigt hverken for Jødemissionen eller den indre Mission. Nu rækker han med sin Virksomhed i tre Samfund: Hauges, den f. Kirkes og Trifirkens. Skulde han derimod blive ansat kun som Evangelist i Hauges Samfund, vilde baade Jødemissionen, materielt og aandeligt, lide Skade ved en saadan Ordning og den indre Mission, eller Vækkelsesarbejdet, vilde neppe heller vinde derved. Som vi ved virker han nu med frie Hænder for begge disse Missioner, og rejser hvorjomhelst i nævnte tre norske lutheriske Samfund hvor han anmodes om at komme. Uden at inblade os paa nogen „Skryt“ over Israelmissionens Emissær, tør og maa det siges, at han af Gud er udrustet med ganske gode Gaver til paa Ordets faste Grund at tale til Hjerterne baade om Israel og om Betimeligheden for os selv at vaagne op af Søvn og søge Herren medens han findes. Det har naturlig vist sin store Betydning, at han nu er en ældre erfaren Kristen og Prest, der i sin Virksomhed kan gaa frem baade med kristelig Nidkjerhed og Visdom. Om Breidablik tilbøjs sig nødt til at arbejde noget længere paa et Sted end et andet, bør man ikke klandre ham derfor. Naar der vækkes Interesse og Liv i en Menighed er altid Kravet til Emissæren om at blive der længere saa stærkt, at det vilde være betænkeligt for ham at bryde af saa at sige med i det velsignede Arbejde. Avindsyge er et Onde, ikke mindst paa det aandelige Omraade; derfor bort med den!

Forvisset om, at mange Brødre er enige med ovenstaaende Bemærkninger, tegnes jeg mig ærbødigst

Jens Stueland.
Eagle Grove, Ia., 31te Mar. 1910.

Nogle Ord til Overveielse for den myndige Kvinde.

Denne Kvinde som tager saa haardt fat paa Pastor Oppedal er nok en som har naaet Myndighedsalderen. At dømme efter hendes Stil, saa er hun vist en nok saa godt oplyst Kvinde. Men hendes Skrivelse viser jo i flere Punkter, at hun er en af dem, som ikke bryder sig om hvad der staar i Bibelen, og naar ma i først er bleven saa klog, saa er det ingen som ved, hvad de titlidst kan finde paa at tro og lære. Efter hendes Udtalelse kunde hun ligesaa godt have sagt saaledes: Hverken Gud eller hans indspirerede Tjenere forstod sig rigtig paa Kvindens Stilling i Livet. Nei! men jeg, en af det tyvende Aarhundredes oplyste kvinder, jeg ved det, at Manden er kun som Hælen, og ligesom et Dyr godt kan leve uden en Hale, saa kan ogsaa Kvinden godt klare sig uden Manden. Hør videre hendes Visdom: Alle de gode Egenskaber hos Mændene besidder vi allerede, og skulde vi lægge an paa at efterabe Manden i noget, maatte det blive de Egenskaber vi mangler, nemlig røge og tygge Tobak, bande og sverge, og drikke Brændevin osv. Hvor forvirret end en Mand ofte kan blive, saa tror jeg aldrig, at en Mand vilde skrive noget sligt og virkelig mente, hvad han skrev. Jeg tillader mig at bede den myndige Kvinde, at hun ikke mer tillader sig en saa grov og raa Spot med Herrens Ord.

Kanskællig vil Oppedahl vil søge at oplyse denne Kvinde om hendes Bidsfarelse, hvis han finder det nødvendigt. Nødvendigt er det vel neppe; thi det er saa raat og grovt, at vist ikke mange bliver forført af hendes Visdom.

S. Pettersen.

Predikanten, der stadig priser de gamle Tider, sidder altid baglængs paa Tidens rullende Vogn: de ser kun, hvad der allerede er forbi, og sølgelig blir de ofte afstaaet af sin Samtid—samt ude af Stand til at naa den.

Fro Riley, Alta Canada.

Mange har opfordret mig til at skrive om Arbeidet her oppe i Norden; men jeg har været saa optaget med selve Arbeidet, at jeg ikke har faaet Anledning til at imødekomme Opfordringen.

Jeg vil da saa Lov at svare Vennerne igjennem „Budbæreren“. Her er nu snart to Vintre gaaet siden jeg kom hertil, og skal jeg give et Vidnesbyrd til Fordel for Alberta og Vinteren herude, uden at overdribe det, saa maa jeg sige til dem som bærer Frygt for den Strængthed som Vinteren viser, kom hid til Alberta; thi her er ikke som i Staterne, og Vinteren har her tabt sin Magt. Her gjør Solens Glans Sne og Storm magtesløs, Solen med sine varme Straaler hyder her Vandrerens ud for at tage Del i Dagens Arbeide, uden Fare og Frygt for sit Liv.

Her kan man være ude hver Dag i Vintertiden, i Sne og den haardeste Storm, gaa og kjøre hvor maa ønske; thi de to Vintre jeg har været her, har Stormen aldrig været for stærk og Kulden aldrig for haard dertil. Her i det solrige Alberta kan en Missionsprest komme rundt til sine Menighedsfolk og opfylde sine Bestemmelser endog igjennem Vinterens Løb, uden Frygt for at blive overfaldt af Snestorm. Det som fordrer er Vilje som ikke svigter, og Mod som ikke giver efter. Det er sandt, der kommer nok Begivenheder i ens Liv som gjør at Mødet vil svigte, men saa er Herren nær. Han giver Kraft i Viljen og udholdende Mod til dem af sine Tjenere, som har Himlen og Sjæles Frelse som sit høieste Maal. Vi maa da glemme det, som synes bittert og tungt, og vente taalmodigt paa Kraft fra ham som har sagt: som dine Dage er, skal din Styrke være; thi hans Løfter svigter aldrig.

Hvad Arbeidet for Guds Rige angaar her i Alberta, saa er det med vemodige Følelser jeg ser udover Vidderne, hvor vort lutheriske Folk færdes i Mørket uden Gud og uden Hyrde til at lede dem. Høsten er stor, Arbeiderne saa. Lad os flittig bede Høstens Herre at uddrive Arbeidere til Alberta.

Kraftige, virksomme, forstandige Mænd trænges. Vi glæder os over, at en har bestemt sig til at komme os til Hjælp til Sommeren. Velkommen! Men her er endnu Rum for flere. Være Gud kunde saa aabne de bemidlede Sjæle for at være med at bringe de fredløse Budskab om Frelse og evig Fred. Gud har begyndt at virke kraftigt blandt vort Folk. Hvad som fordrer er Kræfter og Midler at tage fat paa Arbeidet for Alvor. Jeg for min Del og tillige Pastor Carlson har allerede taget Hænderne forfulde til at imødekomme de utallige Raab: kom over og hjælp os. Jeg for min Del maa sige, at Pastor B. Anderson fra Vardo og siden Pastor Rønning, da han var hjemme, var mig til stor Hjælp, saa jeg kunde komme mere omkring, hvorfor de skyldes stor Tak. Herren lønne dem. I Edmonton er der nu organiseret en norsk lutherisk Menighed. Den har sine regelmæssige Møder, som holdes i den tykke lutheriske Kirke; undertegnede betjener dem. De skylder den tykke Menighed og deres Prest stor Tak for deres Støtte og Hjælp. Møderne der har været holdt kl. 3 E. M. og der har været op til 150 Personer tilstede. Vi haaber dog snart at saa ordne os saa vi faar Møde baade paa Form. og Aften. Der er et stort Arbeide at udføre i Edmonton og der omkring. Maa Herren ogsaa der saa vinde Sjæle for sit Rige, sit Navn til Pris. I heletaget saa-virker Herrens Aand kraftig og synlig blandt os. Takket være hans Godhed mod os. Pastor Hanson, har jeg hørt, har opslagt sine Menigheder. Hvad der angaar mig selv saa maa jeg tilstaa, at Arbeidet har taget en god Del af mine Kræfter i den senere Tid. De haarde, baade ydre og indre Anstrængelser, svækker Legemet, og gjør en nærvøs, men det bedste er, at Herren er den samme. Naar Hjertet er tungt og trist, er hans milde og stille Røst for Hjertet en herlig Balsam. Ja, til hvem skal vi gaa uden til ham, han har det evige Livs Ord.

Saa maa jeg da slutte med en venlig Hilsen til alle „Budbæreren“ Læsere.

Deres A. Hjortaa.

Fra Vesten.

Forrige Strivelse fra dette Strøg af Kirkens Arbeidsmark sluttedes med Haab om en mere haabefuld Beretning næste Gang.

Det er ilig i Begyndelsen af denne eller hin Affære saa haaber man det vil gaa bra,—og trøster sig med at „Haabet beskjæmmer ingen“. Smidlertid var det ikke Tanken at næste Gang skulde bli saa snart.

Det lod nemlig til, at vi skulde ha først Luther League Møde ved Solliid, den 4de Mars, samt Gudstjeneste paa følgende Søndag.

Men denne Tur blev nok saaat sige baade Haab mod Haab og Spøg og Alvor.—Veiene ved disse Tider var usædvanlig daarlige paa Grund af en 5 a 7 Tommers Sne som i kort Tid smeltede. Jeg kunde derfor ikke gjøre Reisen her fra Farmington paa en Dag, men kjørte halvveis paa Thorshdag 3die Mars. Det gik vel og bra saalangt, men Resten af Veien gaar for det meste over Nybyggernes Land, og er ikke videre oparbejdet. Alligevel gik det nogenlunde indtil jeg naaede omkring 5 Mil fra Bestemmelsesstedet, da saa Veien over en dyb Ravin eller „Cooler“ men denne var fuld af Vand og ingen Bro. Da dette Sted saa ganske umuligt ud til at komme over kjørte jeg en tre Mil nedover langs Ravinen i Haab om en bedre Overgang,—sandt ogsaa rigtigt nok et Sted hvor det ikke saa allerværst ud. Dagen heldet og jeg tænkte det var paatide at komme over for om muligt at naa frem til Mødet. Her bar det tilvands. Det saa ikke saa ravgalt ud i Førstningen, men da Hestene kom omtrent midtvejs over var kun Hovederne tilsyne over Vandfladen. De maatte svømme. Buggien flød.—Selvdivis var der ingen stærk Strøm saa det varede ikke længe før alt var over. Veiret var mildt, men da jeg var kommen til Klarhed over, at jeg atter var paa Land var det endnu noget uklart enten det var Sommer eller Vinter,—heller ikke klaget jeg over Tørke i Montana.

Reisen fortsattes videre. Men denne Aftrog forlængede Veien og Hestene var ganske udtrættet saa det blev nødvendigt at

løge Herberge for Natten—Kjont jeg naaede paa to Mil nær til Bestemmelsesstedet.

Den næste Dag naaede jeg vel frem. Jeg blev da underrettet om, at tiltrods for det usjælige Føre saa havde ret mange samlet sig til Mødet Aftenen forud. Mødet lykkedes vel. Et Antal af 20 Kongdomme indgik i Foreningen, og der er al god Grund til at vente flere.

Søndag Formiddag samlede vi til Gudstjeneste. Ved denne Anledning fik vi organiseret en Gauges ev. luth. Menighed, med et Antal af 16 stemmeberettigede. Om Aftenen havde vi Møde i det engelske Sprog. Tiltrods for at det var mørkt og blødt Føre, sagdes der at være en 30 Menneffer samlet, og da kan man meget let skjønne at der ikke blev nogen Overflod af Luft i et Hus paa 12X14 Fod.—Det er ikke altid Veiret tillader at aabne Vindu og Dør“.—

Da det saaldt i min Lod at vælges til Kasserer for denne Menighed fortsatte jeg straks med at saa Subskription til Kirkefond, som jeg allerede i god Tro havde saa smaat forlænget siden begyndt. Mr. S. Solliid—hvis Navn dette Sted bærer, er beskjæftiget som Landagent og „Homestead Locater“ og bor i Conrad,—af ham fik vi subskriberet \$100. Hans Broder som er i samme Forretning og bor i Dutton, Mont., gav os \$50.00. Siden subskriberte enkelte, som jeg fik Anledning at tale til \$5.00 hver mer og mindre, saa inden jeg forlod Solliid paa denne Balfart havde vi i alt en Subskription paa \$215.00. Nu mener jeg ikke her at give noget som helst Ramasfrig angaaende Menigheden ved Solliid. Ingen lider nogen Mangel. Der er ingen „Sod Shanty“—intet Torvtag som jeg har hørt har været Tilfældet for saa mangen Nybygger paa andre Steder, men den nøgne Sandhed er den at næsten ingen har noget videre at spare efter at de saar sat sig istand med nogle Farmredskaber, Sæd til at saa, og andre Nødvendigheder for at beholde Tilværelsen der. Men, midt under alt dette har mange sagt til mig: „Vi vil gjerne saa bygget et lidet Kirkehus, men du ser selv hvorledes vi er stillet, alligevel kan det bli noget af, saa skal vi gjøre det

lille vi kan". Andre siger: „Vi maa prøve at bygge, vi kjender mange i Østen og vi skal skrive til dem om lidt Hjælp". Atter andre: „Vi kan hjælpe til med Arbeidet og bygge, og Rjøringen af Materialen behøver ikke at koste os noget."—

Sa lig er det. Og jeg ved nok meget vel, at der er fuldt op af Begjær om og Anledning til at understøtte kirkelige Diemed i Østen, men idet at dette er den første Kirkebygning af Hagues Synode i Montana som samles Midler til, saa burde den hjælpes frem saa snart som muligt. Vi venter ikke store Summer fra hver, men har den Tanke at hvis rigtig mange tog Del saa vilde det udgjøre ikke saa lidet. Dersom en eller anden her og der som har Anledning vilde minde andre om at saa et lidet Bidrag og saa tage sig af at sende det saa ved vi det vil gaa. Tanken er at bygge i Forhold til den Sum vi kan samle paa en to tre Maaneder. Det vil være tryk Maade at beregne Omkostningerne paa.

Om en eller anden eller alle Prestes, som er stillet i Rald, hvor der er mere rummelige Omstændigheder, hvad Midler angaar, end som er Tilfældet her ville gjøre sit Folk opmærksom derpaa, saa vil det skynde paa betydeligt.

Bidrag til vort Kirkesond kan sendes enten til Menighedens Formand Mr. T. Dy-rud, Sollid, Mont, eller til mig. Min Adresse blir herefter Conrad, Mont. ikke Farmington. Vi skal gi Kvittering i „Budbæreren" for hvad som kommer ind.

Nu faar det være nok for denne Gang om Sollid.

F a r m i n g t o n .

Den 9de Feb. fik vi Besøg af Emisær Michaelson fra Valier. Han stanset her en Uges Tid. Vi havde da Ophbyggelsesmøder om Aftenerne. Beiret var paa de Tider adskilligt koldt, saa det blev for det meste bare Hagues Vennerne, som havde Interesse nok til at trods Kulden. Da Broder Michaelson reiste, kom Past. Trygstad, som holder til op imellem Klippebjergene ca. et hundrede Mil vest herfra. Men Beiret tiltog i Kulde, saa der var ikke saamange som tog sig ud som det

ellers kunde ha været. Det var imidlertid kjert baade for mig og andre, som før var kjendt med Past. Trygstad, at saa hilse paa ham og tales ved.

Efterat Past Trygstad drog over Fjeldene igjen, kom Afholdstaleren Miss Lavina Røkke. Første Aften talte hun ved Luther League Mødet. Beiret var nu begyndt at bli mildere—mere Folk mødte frem.

Et par af Trusteeserne for den norske Synodemenighed var ogsaa tilstede og vilde gjerne, at Miss Røkke skulde holde et Foredrag i Kirken den næste Aftend. Dette Tilbud blev modtat. Ret mange mødte op. Ved denne Anledning fik Miss Røkke organiseret en fælles Afholdsförening med 25 Medlemmer, under Navnet „Rocky Mountain Total Afholdsförening". Og hun mener denne Forening vil bestaa indtil Bjergerne falder.—Denne Forening har haft et Møde siden Lavina Røkke var her, og vi havde aldeles fuldt Hus.

Men denne Skrivelse begynder at tøjes ud for lang.

Hvad det kan bli næste Gang tør jeg ingenlunde si noget om nu. Det vil meget bero paa hvor mange af Jødemissionens Venner det blir som lar mig høre fra dem. „It's up to you". Men kom ogsaa Arbeidet her ihu i eders Bønner ogsaa mig. Mange huser paa Ordets Predikanter paa mange Maader—kanste lidet i Bøn.

Kjerlig hilset

Past. S. A. Knutson.

Cale holdt paa Jødemissionsmødet

i Badger, Iowa, den 26de til 28de Januar, og trykt ifølge Mødets Beslutning.

(Af Jødemissionær E. M. Hermann.)

Det forekommer mig at Samtalens Tekst (Ap. Gj. 2, 36—41) giver os den bedste Anledning at betragte

Peters Vidnesbyrd til Isra-el som et Speil til Erkjendelse af, hvad som er nødvendigt for os til at opnaa mere velsignede Frugter af vort Jødemissionsarbeide.

Til denne Ende maa vi først fæste vor Opmærksomhed ved ham fra hvem Vidnesbyrdet kommer; dernæst overveie Indholdet af hans Vidnesbyrd; og endelig betragte Vidnesbyrdets indre Betsaffenhed. Altsaa: Vidnet, Vidnesbyrdet og den Gjerning at vidne—disse er de Punkter, som vi ved Guds Naade vil fæste vor Opmærksomhed paa.

1. V i d n e t .

Apostelen Peter træder frem til den paa vidunderlig Naade oprørte Skare af Jøder og Jødertilhængere; han løfter sin Stemme og udlægger det profetiske Ord for dem. Han vidner for Israels Hus, at Gud har gjort den korsfæstede Jesus til Herre og Messias.

Men han staar ikke alene. Han optræder sammen med de elleve. Han staar midt iblandt de et hundrede og tyve Sjæle, som var fyldte af den Helligaand, og havde faaet nye Tunger til at tale om Guds store Gjerninger. Han vidner i deres Navn, som med Aandens underlige Naade er blit lagt til den hellige Guds Menighed—Jesu Kristi aandelige Legeme, den hellige kristelige Kirke. Og som han t a l e r i deres Navn, saa ser vi, at de ogsaa deler Virkningen af hans Vidnesbyrd i F æ l l e s s k a b; det var Gjenstand saavel for Israels Forundring som for deres Spot. Det er ikke blot stumme Tilskuere og Tilhørere; men de vidne med Peter og igjennem ham, og bevidne med hele sin Optræden at Peters Mund er deres Mund.

O, at vor Jødemission maatte indtage en lignende Stilling blandt os! Vistnok gjør den Peters Gjerning; den oplader sin Mund til Israel; den forklynder Guds store Gjerninger i alle kristnes Bekjendelse, og frem for alt i vor dyrebare lutheriske Kirkes Bekjendelse.

Men kan man i Sandhed sige at Jødemissionen vidner i alle kristnes Navn?—O at de maatte forsamle sig i Skarevis omkring Predikenen for Israel; at Jødemissioneren i Birkelighed var Mund for alle dem som regnes til Jesu Kristi Menighed, saa at naar han tiet, enhver anden kristen vilde og maatte oplade sin Mund; at Jødemissionen maatte

bli baaren af alle dem som kalder Jesus Herre og Kristus; at denne Mission maatte ledsages med den inderligste og mest levende Deltagelse, hvilket vi er skyldige at udvise for Jesu Kristi vor Frelser og hans Ords Skyld!

O, at vor Jødemission maatte blive vores alles Arbeide! da blir den med Guds Hjælp endnu mere velsignet med Frugter. Nei, lad ingen sige, at jeg vil gjøre Herrens Sag til en Mennekesag. Jeg ved, at det er det samme for Herren om hans Gjerning gøres af saa eller mange; hans Gjerning gøres aldrig af den store Mængde. Men lad os ikke forglemme, at Herrens Befaling og Forjættelse blev givet til Herrens h e l e M e n i g h e d, og at Menigheden ikke er en Hob af enkelte Menneker, men den er hans L e g e m e, hvis frugtbare Virksomhed kræver alle de enkelte Lemmers fælles Tjeneste, da den ene skal tjene den anden. O, at vi maa alle være Herrens Vidner, saa at denne Mission staar som den, der i den inderligste, mest levende Samfundsforbindelse med Menigheden, vidner og arbeider!

Hvorledes skal dette Maal opnaaes?—Ja, som Helligaand, og fyld dine troendes Hjerter og antænd i dem din guddommelige Kjærligheds Ild! O, at vi kristne allesammen maatte fast forene os i saadan Bøn! O, at dog dette maatte ske i det indre og i det ydre hos os alle! Den indre Deltagelse maa komme for Dagen igjennem den ydre Deltagelse, og den ydre Deltagelse i Jødemissionen maa pleies og næres ved fælles Bøn og Baaakaldelse. Kun saaledes vidner vi som Peter til Vækkelse og Bestyrkelse af de svage kristne og til Fremme for vort velsignelsesrige Arbeide blandt Israel. Saaledes bliver først i Sandhed Peters Vidnesbyrd ogsaa vort Vidnesbyrd.

2. V i d n e s b y r d e t .

„Saa skal da hele Israels Hus vide forvist, at Gud har gjort ham baade til Herre og Messias, denne Jesus som I korsfæstede“. Ap. Gj. 2, 36.

Dette er Indholdet af Peters Vidnesbyrd. Det er Bekjendelsen om at den korsfæstede Jesus af Nazaret ikke er en af Gud

med Forbandelsens Kors straffet Gudsbespotter, heller ikke blot en uskyldig forfulgt af de jødiske Overstets Håd, en i blindt Raseri af den tankeløse Mængde forkastet, en af en samvittighedsløs Dommers Feighed fordømt og forurettet, men vistnok en Profet mægtig i Gjerning og Ord; men at han er den eneste Frelser og Forløser—saa visse, baade det ene og det andet, at den samme Peter kan bevidne for det høie Raad, at „der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er heller ikke noget andet Navn under Himmelen givet blandt Menneſker, ved hvilket vi ſkal blive frelst“; som ogsaa Paulus troesfreidigt beklæder: „Det er et troværdigt Ord og fuldt værdt at modtages, at Kristus Jesus kom til Verden for at frelse Syndere.“

I ham er sandelig Herren aabenbaret, som fra Begyndelsen aabenbarede sig for Fædrene, som kaldte Abraham og talte med ham som med sin Ven, som talte til Moses fra den brændende Busk, som ledede Israhel gennem Ørkenen, hvem Profeterne har skuet i Aanden—Immanuel, Gud med os!

Han er Kvindens Sæd, i hvem alle Jordens Slegter skal velsignes, Davids Søn, hvem Gud har sat paa sit hellige Bjerg og til hvem han sagde: „Du er min Søn, jeg har født dig idag“; Guds Tjener, der som Guds Lam bærer Verdens Synd.

I ham er alle Guds Forjættelser opfyldte; og de tilkommende Goder, hvilke den gamle Pagts Anordninger afbildede i Skyggerids, er givne i ham, Messias, Guds Kristus.

Han er den, som skulde komme, og vi skal ikke vente nogen anden; han er Bønherrelsen af den Bøn: „O, at der fra Sion maa komme Frelse for Israhel! Naar Herren gjør Ende paa sit Folks Fangenskab“ (Sal. 14, 7).

Det er Apostelens Vidnesbyrd som opfordrer Israhel at juble med alle troende: „Lovet være den som kommer i Herrens Navn“, at høie Røse for den forskæftede sammen med alle, som er i Himlen og paa Jorden og under Jorden og med alle Tunger bekjende, at Jesus Kristus er en Herre til Guds Fæders Ære.

Dette er Kristenhedens Bekjendelse og intet andet. Den er ogsaa Missionens Vidnesbyrd til Israhel i Chicago.

Men kan vi sige at det virkelig er al deres Vidnesbyrd, som bærer Jesu Kristi Navn, og at dette ogsaa er hele Kristenhedens Vidnesbyrd, der bringes Jøderne? Ser det ikke nu saaledes ud i Kristenheden som om man ikke sikkert vidste det, at den forskæftede Jesus er Herren og Kristus? Naar ikke Spørgsmaalet: „Hvad tyktes eder om Kristus?“ de mest forskellige Svar fra høie og lave, fra de høie Lærestole, fra Predikestole, i offentlige Forsamlinger, i lærde Skrifter og i Dagens Presse lige ned til de mest letfærdige Vittighedsblade? Baade Jøders og kristnes Literatur, hvilke begge have lidt Skibbrud paa sin Tro, er den ikke bleven vore Dages store Profet, hvem utallige Menneſker høre paa og blindt hen følge?

Hvilke Følger kan saa Peters Vidnesbyrd til Jøderne have under saadanne Omstændigheder? Vidnesbyrdet med sit „Visseligen er Kristus Herre“ maa jo næsten forbinde under deres vilde Kor, som med trodsige og vilde „Nei og atter nei“ træde det imøde. Der staar da den stakkels Missionær med sin Bekjendelse som en drømmende Fantast eller som en indbilsk Nar. Venner, stiller eder Villedet af denne Sammer levende for Dinene: Jødemissionæren midt mellem Jøderne og saakaldte kristne! Dømmer selv, gjøres det ikke den arme Jøde omtrent umuligt at aabne sit Hjerte for Vidnesbyrdet om Kristus, endog for ham som i Hjertet længes efter Frelsen og Forløsningen, for medelt alle Slags Forvirringer blandt de kristne og desværre ogsaa blandt os Lutheranere? Og er det ikke et Under, naar det i nærværende Forhold kan ske, at en Jøde bringes dertil, at han høier Røse for den forskæftede Jesus?

Men hvad skal vi Lutheranere, som ønske Israhels Frelse og som bede og arbejde for Israhels Frelse, gjøre? Jeg ved vel at Kristi Kors, omend Jøderne en Forargelse og Græken en Daarlighed, dog er Guds Kraft og Visdom; og visse, gribe vi alle den Helligaands Forjættelser: „Den som

er i eder er større end den som er i Verden"; men lad os ikke lade dette blive en blot almindelig Lære og Talemaade. Venner, lad os ikke glemme, at Guds Rige aldrig bestaar i Ord, men i Kraft.—*Alt, du hellige Lys, lad Lyset klargjøre for os Livets Ord og lær os ret at erkjende Gud, at kalde ham Fader af Hjertet!*—Det er vor Bøn og lad os saa vidne med levende Kraft til høire og venstre, da vil vor kjære Zionsforening blive en Magt som hjælper til at tage Mose Dække fra Israels Dine, saa de se sin Yppersteprest i den aabnede Helligdom paa det de ved ham maa modtage Guds evige Naade. Kun naar vi alle som en Mand staa ved Peters Bekjendelse til Israel, vil vi drive Jødemission. Ja da baner man ogsaa Veie for Missionæren og giver hans Vidnesbyrd Kraft og Seier.

3. Den Gjerning at vidne.

Men skal vi vidne hvad Peter bekjender, da maa vi ogsaa vidne som han vidnede.

Peters Ord er Slutningen af en Bevisførelse fra hele Skriften selv. Men den vældige Virkning af hans Ord hviler ikke paa den forstandsmæssige Begrundelse og Tankegangens tvingende Magt, som tilfidsætter hver Modsigelse af den naturlige Fornuft. Den salige Forvisning at Jesus er Herre og Kristus er ogsaa for ham selv ikke bleven Kjendsgjerning paa Forstandens Bei. Han vidner fordi Herrens Aand vidner i ham og har overbevist ham. I sit inderste Liv har han erfaret, at Jesus er den sande Gud og den eneste Frelser. Denne Erfaring, som har gjort ham og hans Medbrødre til nye Mennesker i Kristo, giver Lys og Visdom til at tale og gøre ham selv i al sin Fremtræden til et talende Bevis for det han vidner i Aand og Kraft. Hans Vidnesbyrd er ikke menneskelig Visdoms fornuftige Tale, men heltigjennem levende Virkelighed og derfor Guds Kraft. Ja, for sligt Vidnesbyrd høre Sjelenes, ligesom Naturen zitter naar Gud farer over den i Uveiret; Hjertene sønderknuses som Libanons Cedre for den brudende Storm; den kloge Forstand tier og Sjelenes tilbøiede i Stilhed; thi Herren er kommen til sit hellige Tempel!

Staar Kristenheden med sit Vidnesbyrd for Israel som levende Vidner, som et talende Vidnesbyrd ligeoverfor Jøderne? Jeg ved vel at hvor elendigt det end ser ud, mangler det dog ikke paa saadanne, som tilstemme Læreindholdet af Peters Ord og udtale med forstandsmæssig Overbevisning, at Jesus Kristus, sand Gud sødt af Faderen fra Evighed, og sandt Menneske, sødt af Jomfru Maria, er Herren, der har forløst os arme Syndere ved sit hellige, dyre Blod og ved sin uskyldige Lidelse og Død.

Men, hvor er dog Peters Levende Vidnesbyrd? Hvad vidner deres hele Liv og Wandel ogsaa ligeoverfor Israels Folk? Ja, fra deres Side som lever vakker ligesom de frastødne Israel, erfare Jøderne megen Toleranse, men liden Kjærlighed. Saa ogsaa her igjen staar Jødemissionæren ensom og forladt. Israel kan ikke tro paa Kristi Kjærlighed, ogsaa da naar Missionæren i Kjærlighedstrang og Troesvisshed vinder den enkelte Jøde for sig, da skrækkes denne tilbage, naar han ved Daaben skal træde ind i Kristenhedens Samfund, der er, *at!* saa lidet Vidnesbyrd for den Herre den bekjender.

Venner, hold mig det til gode, jeg beder hjertelig derom, at jeg har talt som jeg har gjort. Det vilde vistnok have været meget lettere om de mange Jøder, for hvem Livets Ord offentlig og privat, i Undervisning, i Samtale og Diskussion er bleven prediket, lært og bevist og at berette om saadanne, som gjerne høre Ordet og antage det; om saadanne der idag raabe som deres Fædre: Vi vil ikke at denne skal herske over os! Bort med ham! Om dette og om meget andet kunde der fortælles og berettes, men jeg har tænkt alligevel ikke at gjøre det. Thi jeg synes at *Erkjendelse* er den uafviselige Betingelse for alt Aandens Arbejde. Uden den gives der ingen Anger, ingen Naade, ingen velsignet Frugt. Saa er ogsaa Forbringer, der stilles os let udtalte, hvor vandskelig Hjertet end maatte finde dem; men Udøvelsen?—at de blive til Gjerning?—Ja, hvad skal jeg sige? Herre, forbarm dig over os! Forbarme dig ogsaa over dit Folk Israel! Amen!

Kinamissionen.

Aarsberetning for Hauges Synodes
Kinamission.

(Fortsættelse.)

Abningsprediken af Past.
Gustav M. Trøgstad.

Tekst: Matt. 28: 16—20.

Lydhighed er bedre end Offer. Dette Ord gjælder især indenfor Guds Menighed. Da Jesus kom til Verden var det et Lydhigheds Offer han bragte. Hele hans Liv var et Liv i Lydhighed mod sin Fader. Heri saa ogsaa hans Magt i Arbeidet. De Gjærninger jeg gjør, gjør jeg ikke af mig selv, sa han. Min Mad er at gjøre hans Vilje som har udsendt mig, og at faldkomme hans Gjærning. Faderens Villie er ubetinget Lydhighed—Lydhighed indtil Døden, ja Korsets Død. Heri har Jesus efterladt os et Eksempel at vi skulle efterfølge hans Fodspor.

Vi vil derfor ifølge denne vor Tekst idag betragte:

1. Bornlig Lydhighed.

(a) Hvad det koster at adlyde.

(b) Betsignelsen som derved opnaaes.

2. Jesu sidste Ord til sine.

(a) Opmuntring.

(b) Befaling.

(c) Trøst.

Hele Frelserens Liv herneede var et Liv i Lydhighed. Han var Menneskesønnen og Guds Søn. Allerede som Barn ser vi ham i sin Faders Hus, søgende at gjøre sin Faders Vilje. Men han var ikke alene sin himmelske Fader lydig. Ogsaa sine jordiske Forældre beviste han den største Lydhighed. Hans hele Liv fra Barndommen af var ført i Armød, Foragt, Forsølgelse og Arbeide, og dog staar der om ham, at han gif frem i Alder saavel som i Visdom og Velbehag.

Koster det noget at være lydig? Jo, meget, og paa mange Maader. For det første koster det Selvopofrelse. Jeg et maa høies under Guds Villie; alle vore egne Interesser maa tilfidesættes paa det at Guds

Gjærning maa fremmes i os og ved os. Vor egen Vre som saa ofte vil spille slig en fornem Rolle maa tilside for at Gud kan saa Vren for alt det vi er og gjør.

Saa kommer vi til det store, at tage Korset op og følge Jesus der han leder.

Da Jesus skulde forlade sine kjære for at gaa den tunge Vej til Golgatha, gav han sine Disciple Befaling om, hvor de skulde møde ham. De havde lært at stole paa sin Herre og Frelser, og mødte trofast frem til det omtalte Stevne. Her mødte Jesus dem efter Aftale og her modtog de den Betsignelse som de ellers aldrig havde faaet, og som ellers Guds Menighed havde gaaet glip af. Bieledes ser vi senere, da Disciple i Taalmodighed og Lydhighed oppebiede Guds Forjættelse i Jerusalem, blev det dem og den ganske Stad, ja det ganske Land til usigelig Betsignelse. Gud er altid rede til at opfylde sine Forjættelser paa os, naar vi blot i Lydhighed gaar der han hyder, og i Taalmodighed oppebier hans Time.

Dette gjælder ikke mindst i vort Missionsarbeide herude. Djævelen kommer saa ofte og indbilder os, at det gaar saa sagte, eller at det muligens er ganske forgjæves. „Vig bag mig Satan; thi der er skrevet: du skal tilbede Herren, din Gud, og tjene ham alene.“

„O, hvo der kunde det ene kun lære,
Sig at opofre med Hjerte og Hu!
O maatte Jesus mit alting kun være!
Jeg er desværre langt borte endnu;
Jesus som gav mig et hørende Øre,
Ræk min tillige din kraftige Haand,
At jeg herefter min Vandring maa føre
Ret som en kristen i Helligheds Aand.“

Vi kommer nu til den Del af vor Tekst, som viser os Betsignelsen af at adlyde Jesu Befaling. Da Disciple gif ud til det Bjerg Jesus havde beselet dem, kom han efter Aftale og viste sig for dem. Han kom nu for at ligesom give dem sin sidste Villie; og hvilke herlige Ord disse Jesu Ord til sine kjære. Nok er der et Bud, en Befaling i disse Ord, men med denne Befaling følger en saa herlig Forjættelse, at Budet saa langt fra at være en Byrde, blir et godt Budskab som fylder deres Hjerter med Fryd og Glæde

faa de prisende Gud forlader dette sidste forunderlige Møde med sin Jesus.

„Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden.“ Saa lyder Jesu Ord med Opmuntring og Kraft til Disiplene ved hin mindeværdige Anledning. Han som før havde sagt; „I i mig, og jeg i eder!“ Hvilken Kraft maatte ikke dette være for Disiplene nu i Skilsmisfens Stund. De skulde faa være et med Jesus; og selvfølgelig eie den samme Magt med ham. Ja, han havde sagt: I skulle gjøre større Gjerninger end disse; thi, jeg gaar til min Fader, og alt hvad I bede Faderen om i mit Navn det skal han give eder. Tænk hvilket Baaben at drage ud mod Fienden med. Intet Under at Luther, fyldt med samme Aand og Kraft, kunde istemme.

„Om Verden fuld af Djeble var
Der vilde os opløse,
Vi frygte ei, vi med os har
Den Mand som dem kan true.
Er Verdens Fjærte vred
Og vil os støde ned,
Han ingen Ting formaar
Fordi alt dømt han gaar.
Et Guds Ord kan ham binde.“

Ja, hvad skulde vi ellers frygte for?

„Er Gud for os, hvo kan da være imod os? Han som ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os alle, hvorledes skulde han ikke ogsaa stænte os alle Ting med ham? Thi af ham og ved ham og til ham er alle Ting, ham være Vre i al Evighed.“

Al Magt—Magt over Synden; Magt over Hjerterne. Magten til at løse, og Magten til at binde. O, hvor stort at ha dette Ord med i alt vort Arbeide. Thi:

„Vor egen Magt er intet værd,
Vi vare snart nedhugne.
Men en gaar frem i denne Færd,
For ham maa alting bugne.
Vil du hans Navn faa vift.
Han heder Jesus Krist.
Den Hovding for Guds Hær,
I ham kun Frelse er,
Han Marken skal beholde.“

Endelig ville vi se lidt paa Befalingen om at evangelisere Verden, samt Jesu Forjættelse om at være med sine alle Dage indtil Verdens Ende.

I den gamle Pagtes Tid var det Isra-

el, som sad inde med Guds Løfter og Belsig- nelser. Da Jesus havde fuldbragt alt rev- nede Forhænge. Adskillelsens Mellemvæg var nedbrudt—Frelsen forhvervet for Jøde og Græker, Skytte og Barbar.

Gud havde indesluttet alle under Uly- dighed for at han kunde forbarme sig over alle. „Se det Guds Lam“, sa Johannes, „som bærer Verdens Synd“, Verdens Frelser og Freløser. Jesus havde nu fuld- bragt alt og vilde nu, at hans Disiple skulde bære dette Glædens Budskab ud i hele Verden. Jesus vidste dette vilde paaføre dem Trængsel, Foragt og Forfølgelse, men de skulde ikke frygte. Hvorfor? Jo, thi „se, jeg er med eder alle Dage indtil Ver- dens Ende.“ Til enhver Tid og paa alle Steder skulde de være forvisse om hans Hjælp og Nærværelse. O herlige Tanke— dyre Forvisning! Hermed kan vi da som Jesu Vidner frimodig gaa fremad i Kampen. Hjælpen er nær! Seieren er vis! Jesus staar selv ved Roret og fører sit Kirkeskib med sikker Haand mod den trygge, lune Havn. Derfor: „Frygt ikke du lille Hjord, thi det er eders Fader behageligt at give eder Riget.“ Amen.

* * *

Til den ærede Bestyrelse for Hauges Synodes Kinamission.

Kjære Brødre!—Det blev mig paalagt at sende eder en Hilsen ifra Konferensen af- holdt i Nanyangfu sidste Aar, men er blevet forsjømt indtil nu.

Jeg føler meget ondt over min Forsøm- melse og beder om Undskyldning.

Haaber, I vil modtage Hilsen, selv om den kommer saa sent.

Eders i Herren

Robert A. Anderson.

Til Bestyrelsen for Hauges Synodes Kinamission.

Kjære Brødre i Herren!

Den fjettede standingsviste Misjonskon- ferens, afholdt i Nanyang fu, Honan, den 4—7 Febr. 1909, bestaaende af Represen- tanter fra

1. Det norsk lutherske Kinamissionsforbund,

2. Den forenede Kirkes Kinamission,

3. Det svensk evangeliske Missionsforbund,

4. Hauges Synodes Kinamission
sender eder herved en hjertelig Hilsen.
Vi vil ogsaa gjerne saa frembære vor hjerteligste Tak til eder for eders Forbønner, Raad og Understøttelse.

Dette er en gyllden Arbeidstid i Kina; og vi er alle glade og lykkelige i Arbeidet. Banskelighederne er store og mange. Vore egen Kraft er intet værd; men med „Gud i os“ skal vi seire.

Brødre, lad os forene os om at begjære store Ting af den almægtige Gud.

Eders for Kinesernes Frelse

Konferensen.

C. W. Landahl,
Ordsfører.

Robert A. Anderson,
Sekt.

* * *

Fra Kina.

Det gaar saa uvist med Posten fra Kina. Igaaraften, den 23de Mars, modtog jeg et Brev fra Missionær Landahl datteret den 16de Januar og med samme Post et Brev fra Missionær Stofstad dateret den 17de Februar.

Broder Landahl skriver: „Hermed sender Dem Marsberetning om vor Mission i Kina. Om nogen Dage vil De saa Statestik og Referat. Af forskjellige Grunde havde vi vor Marskonferens meget tidlig iaar. Beretningen er meget lang, men jeg tror, at Bennerne vil synes om at saa lidt om Arbeidets Gang herude.

Mange klager over, at vi skriver saa alt forlidet til „Budbæreren“, men saa saa som vi nu er med dette store Arbeide, saa faar vi virkelig ikke Tid til at skrive meget. Hvem vilde ikke gjerne fortælle Bennerne om Herrens Godhed mod dette forkomne Folk? Men det tar baade Tid og Kræfter, og det er to Ting, som ikke kan faaes for billig Pris.

Derfor er jeg glad, at vi har Beretningen at sende. Det er vel meget i den som de skulde ønske anderledes. I ligemaade! Men det er en nøgtern Fremstilling om Forholdene i Arbeidet, og det er, hvad I kræver af os, ikke sandt?

Vi har Sne ved denne Tid. De fattige fryser og sulter. Fødemidler, Klæder og Brænde er gaaet op i høie Priser det sidste Aar. Det er Synd om de fattige! Men størst Synd er det om dem, som først er fattige paa timelige Midler og atpaa er fattige paa aandelige Velsignelser. Denne dobbelte Fattigdom er den frygteligste! Af dette Slags fattige myldrer her overalt. Maa nu Gud gi os Raade til at lægge ned et godt Arbeidsaar, ham til Vre og Hedningerne til Velsignelse.

Eders for Kineserne

C. W. Landahl.

Anm.: Marsberetningen og Referatet vil komme i „Budbæreren“, lidt efter hvert som jeg faar Tid til at affrive dem. Jeg kan ikke sende dem, jeg har modtaget, da jeg behøver dem baade for Bestyrelsesmødet og for min Indberetning.

Broderligt A. O. Dyppegaard.

* * *

Miss Ida Grøfeth skriver den 11te Februar: „Det var blandet Glæde, da Wolde kom. Smaagutterne havde Kopperne. Den yngste er alt over Krisen. Vi ved Chiengo har de andre fem Børn.

Kopperne regjerer alle Steds. Men vi frygter ikke noget ondt. Klister Papir over Døre, Vinduer og Sprækker i det gamle Hus og røgte over alt.“

* * *

Miss Olive Godnefield skriver, at hun synes, det bliver forlænge at være hjemme et Aar til og ønsker at saa reise tilbage til Kina til næste Høst. Hun har en Tid opholdt sig i Chicago og den 26de Mars reiste hun til Muskegon.

Miss Carrie Olson, en Søster af Miss Olson som sidste Høst reiste til Kina, har atter indsendt sin Begjering om at saa reise til

Kina næste Høst som Hauges Synodes Missionær.

„The Student Volunteer Band“ ved Red Wing Seminarium har atter sendt tyve (\$20.00) Dollars til Kina missionen for at bruges til Missionens almindelige Drift.

* * *

Fancheng, China, Feb. 16, 1910.
Kjære Broder Oppegaard!

Herrens Veie er uranjagelige, dog gjør han alt vel.

Dødens Engel har besøgt vor Broder Wolds Hus. Oscar Rudolph, den ældste Gut, blev idag tidlig Klokken fem kaldet herfra. Dødsarsagen var Kopperne med Forvikling af „bronchial Pneumonia“. Han havde været syg siden den 11te. Miss Nelson har været hos dem hele Tiden, og siden igaar har Miss Ellen Akerfson en „Nurse“ af den jøeniske Mission ogsaa været der.

Den yngste Gut, Nevius, er ogsaa angreben af samme Sygdom. Han var den første. Vi har det Haab, at han nu har overstaet Faren.

Wold og Mrs. er saa bra som man under Omstændighederne kan vente. Ved meget for vore haardt prøvede Venner.

Wolds ankom hid den 10de. Nevius var da allerede syg. Han havde faaet Smitten af et Barn som tilhørte Baadfolkene. De bor i Løgeboligen, de friske Børn er ved Chiengo.

Wolds beder mig hilse eder og sige, at de skal skrive saasnart de er ude af Kvarantæne. Vær hilset fra

Ederes ringe Broder
Christian Stokstad.

Ann.: Telegramet om begge Gutters Død ankom til Madison den 23de Februar, saa vi deraf kan forstaa, at Nevius døde enten den 21de eller 22de samme Maaned.

Saa, Oscar og Nevius er gaaen hjem, deres Legemer er Sædekorn i Kinas Jord. Paa Opstandelsens Morgen skal de opstaa iblandt en stor Skare af Kinas Sønner og Døtre, som er frelst ved Lammets Blod og Testamentets Ord.
A. D. D.

Fra Norge.

En norsk Mand født i Amerika blir Biskop i Norge.

„Kr. Ugeblad“ skriver: „Fredag den 25de Februar blev Sogneprest til Bodø og Provst i Bodø Provsti G. F. F. Dietrichson udnævnt til Biskop i Tromsø Stift.

Biskop Dietrichson er født den 8de April 1855 i Luther Valley, Wisconsin, hvor hans Far var Prest. Allerede 4 Aar gammel kom han imidlertid til Norge, hvor hans Far fik Prestetald. Han blev Student i 1873 og teologisk Kandidat i 1878. Han blev saa først Personellkapellan i Vestre Toten, Stiftskapellan i Hamar Stift 1880, Sogneprest i Storelvedalen i 1887 og Sogneprest i Bodø nye Sognetald i 1897. Ved Valget paa Tromsø Biskop fik han de fleste Stemmer, nemlig 79.

Den nye Biskop er en dygtig, praktisk Geistlig med betydelig Evne som Administrator. Han er varmt interessert for alt Kirkens Arbeide og har i sin Prestegjerning ydet gode Bidrag til dette. Han indtager en fast konfessionel Holdning og støtter alle Bestræbelser for at bevare vor Kirke som en Betsjelseskirke. Paa det 6te kirkelige Landsmøde talte og stemte han for den frie Folkekirke, ligesom han vistnok er en varm Ven af de kirkepolitiske Bestræbelser, som stiler mod dette Maal. Da han tillige personlig er meget elskværdig og saaledes har let for at vinde Menneſker, er der ingen Tvivl om, at han vil blive Tromsø Stift, som han nu kjenner saa godt gjennem sit Arbeide deroppe, en god Biskop.

Vi ønsker ham af Hjertet tillykke med den høie kirkelige Stilling, som nu er ham betroet, og udtaler tillige Ønsket om, at Herren maatte give ham meget af sin Raads, Styrkes og Krafts Aand til det betydningsfulde og vanskelige Tilsynsarbeide, deroppe vort høie Nord!“

Nogle Ord om Synodens Gjæld.

Den Sag har været adskillig drøftet, der er et Ordprog som lyder saa: den som betaler sin Gjæld, formerer sit Hode. Jeg tilframmer Udmøntningen af V. S. Synodens i No. 13 for den 26de Marts. Lad os nu som Samfundsllemmer gjøre et Løb, og liden vogte os for at komme i Huller igen. Maa den kan være det samme, naar bare den blir betalt, kan gjerne ske ved Afsigning. Sam en der ønsker Samfundets Bestaaen og Trivsel vil jeg være med og betale Gjælden og haaber at „brændt Barn skyr Ilden“ saa Synoden vil vogte sig i Fremtiden.

S. P. i n j e t h.

Spørgsmaal.

Kan vi være Middel til nogens Frelse eller Mariage til nogens Fortabelse?

Jeg har altid troet, at dersom vi var Gud mere lodig og mere indst med den Helligaand, saa vilde flere blive frelst. Men her har været fremholdt at „de som kunde blive frelst vil frelses enten vi gjør noget for vare Medlemmesters Frelse eller inter.“

Dette er en ny Tanke for mig og vist for mange, saa den bør alvorlig overveies. Jeg ønsker nogen vilde udrede den, det vil være mange til Nytte.

G.

Nei, denne Tanke er ikke ny, men den er god. Vi kan nok svare paa dette Spørgsmaal, men nu skulde vi ønske at nogen anden vil svare. Hvem vil?

Red.

Efter Predikenen sagde en af Tilhørerne til Presten: „Pastor, er De ikke fat til at fodre Lam?“

Jo, det var han da.

„Ja, men Deres Prediken gaar saa høit, at man skulde tro De vilde fodre Giraffer.“

Fra Arbeidsmarken.

Trefoldigheds Menighed i Chicago har solgt sin Rulle paa Tor. Møder og Sæson St. og skal nu for sig paa Tor. Guldbeholdt St. og Møderne St.

„Hvad betyder“ er Maaned ved af den Menighedstid for Sangens Synodens Menigheder i St. Pauli udgiver af Pastor S. J. Simonson. No. 1 første Kargang udfom til Bæst.

Der som har Billede Svendsmaal til „Buddæren“ i Maledning nogen af vore Arbejdere i Missionen behøver ikke at vente, at vi skal svare paa det Spørgsmaal eller udtale os om den Sag i Bladet. Ved mere for Arbejderne og Arbeidet, men glæm heller ikke, at de ikke har „fede Rødder“ disse lidende og arbejdende Missionærer.

Past. Theo. Hansen og Sanger ier R. Aug. har været nogle Uger hver i Past. Oberges Rald og med helligt Maal haaret vorens Tid. Under Tilstedeværelse af Verone næsten uventet kommer det var dog velskænkede Hing til at famles og Gud var med og velskænkede Tid. Vorens Hing er fremdeles i nærmeste Rald og har just begyndt en Termin nordt Missionærtale i Salons Menighed.

A. D.

Student L. M. Sagen fra Red Wing Seminar predikede paa Palmesøndag i Trefoldigheds Menighed. Madison Wis. Han talte nordt paa Tirsdag og engelsk om Mitenen. Det var nogen hertige Vidnesbyrd om den korsfæstede Frelser. Sagen var paa Vej til Grand Rapids, Mich. Han har Rald fra Menigheden der. I Madison besøgte han samtidig nogen Elegtninge og Benner fra S. Dak. som studerer ved Universitetet der. Bennerne i Madison var glade i Besøget og siger Tak.

Paa skedag var dobbelt Høitidsdag for Bethel Menighed i Wells Co., N. D. Hovlands Rald, idet 12 unge, 8 Gutter og 4 Piger blev konfirmeret. Der var en Mæsse

Hoff. Mere end Aften kunde rumme, saa har man nok tænkt paa Kirkebygning i en nær Fremtid. Anden Paaskefest Menighedsmaal hvor der valgtes Delegerter til Synodens Møde, og for at tale om den bedste Maade at ordne Samfundets Gjæld paa og hvad Standpunkt Menigheden tager med hensyn til Coeducation. Det blev paalaagt Delegerterne at fremme ifølge Menighedens Bestyrelse S. E.

For Menigheds Menighed i St. Pauli skrives den 22de Mars: I Vinter har vi haft en Række Læsecellesamader der har været til stor Betsignelse. Pastorerne Thomas Hanion og M. Ellingien var med os den første Del af tre Uger og sidste Ugen var Past. S. C. Simonien fra St. Paul hos os. Det var ifald en Betsignelse. Søndag Aften 20de Mars holdtes Missionsgudstjeneste. Miss Hognesfeld af S. E. Anamission og vor Menigheds Læremissionær Miss Borghild Gaukerud, var ved dette Møde. Både Gudningemission og den indre Mission blev taltet med os om Barmen. Mange fik viselig og klar Syn paa Missionsarbeidet og en fornyet og mere levende Interesse for Missionsarbeidet.

En Læser af „Budbæreren“ har nyttede os opmærksom paa det store Whiskymagisement i „Skandinaven“ for 4de Gang og vil, at vi skal tage den gamle Avis i Betragtning for saa „uømmelig, nei skammelig Uagtsomhed.“ Men tror du kjære Ven, som har været med os, om at tugte den ugudelige, at vi skal forslaa stort om et Kirkeblad som har været op mod et stort gammelt Whiskymagisement som „Skandinaven.“ Du maa forgive mig, at der skal megen og stærk Budbæreren rense Presien. Men om alle vore Brevveksler og Kirkeblade tog fat, saa tænker vi nok at adskilligt kunde gøres for at fjerne Whiskymagisementerne fra Bladene eller Bladene fra Familiebordet. Vi skal nok lægge vor Blikke til Jlden, naar Buden kommer.

Det 13de Mars møde af S. Dak. State Luther League vil blive afholdt i Brookings, S. Dak., fra 6te til 8de Mai 1910. Et meget indholdsrigt Program er allerede færdigt for dette Møde. Se forøvrigt Bekjendtgørelsen i Bladene.

Madison Areds Missionsmøde blev afholdt i Madison, Minn., den 1ste Mars og to følgende Dage. Af en just nu modtaget Beretning om Mødet fremgaar, at det har været et godt og opbyggeligt Møde. Samtaleemnet var den 110de Salme. Præster og andre har deltaget i Samtalen og med Predikener som vanligt ved saadanne Møder. Hvilke eller hvormange der deltog i Mødet siges ikke, ei heller nævnes noget om Offer eller Gaver til Missionen. At optage den indsendte Beretning i sin Helhed ser vi os neppe istand til. For det første kom nu Beretningen saa sent, men med Ønske om at blive optaget snart, mens vi har store Dynger af Stof paa Haand før. Dernæst er Samtaleemnet inddelt i ikke mindre end 33 Punkter og de forskjellige Taleres Navne er angivet, men som vi antager kun nogle afbrudte Sætninger af, hvad de har sagt. Vi for vor Del er ganske overbevist om, at vi vil tjene alle Parter bedst med ikke at trykke saadanne Referater i sin Helhed. Har andre gode eller gyldige Grunde for en modsat Mening saa lad os saa høre dem.

Fra Hr. E. Gilbertson har vi modtaget to Indsendelser, som han ønsker optaget i „Budbæreren“. Det første Stykke er en opbyggelig Afhandling af Laache, som vi gjerne for den Sags Skyld kunde optage; thi den er god og det kan hvemsomhelst forviise sig om, som har Laaches Husbondagsbog; thi det er Stykket No. 425 paa Side 631 i nævnte Bog.—Det andet Stykke er af Broder Gilbertson selv; det er adskillig langt og har til Overskrift: „Hvad jeg mener“. I denne Artikel søger G. at forklare og forsvare, hvad han jagde i sin Artikel i No. 11, hvortil vi gjorde nogle Bemærkninger. Men nu staar Sagen sli: Ikke har Gilbertson lyst til at slaa af noget paa, hvad han har

sagt og slet ikke ser vi os istand til at slaa af noget paa vor Opfatning af de Ting, som paapeges i nævnte Stykker; om nogen Ting føler vi stor Tilbøjelighed til baade at skærpe og forlænge vore allerede gjorte Bemærkninger. Men vi har tvøiet os for at tage til orde som S. Pettersen gjør om „Hr. Gilbertsons Teologi“. Det er greie Ord for Pengene. Se No. 6 af „Vidnesbyrd fra Broderkredsen“ for 20de Mars d. A.—En anden Ting, som vi ikke liker er, at G. skriver i det afstrakte, noget ubestemt, om noget galt, som skal finde Sted, men det siges ikke hvor eller af hvem, saa vi har ingen vis Person eller Sag at holde os til i Diskussionen. Er det nogen af os i Hauges Synode, som „bruger Kunst eller Begjæstring, Truen eller Løften til den offentlige Forsamling, at de skal gjøre Bekjendelse, bede om Forbøn og gjøre Knæfald“ da skulde vi ønske, at han vilde nævne os ved Navn, saa vi kunde vide, hvem som er skyldig og hvem som er uskyldig i den ne „metodistiske“ Birkemaade. Men er det ikke blandt os, men nogen blandt andre Samfund og Bekjendelser, hvorfor skal da vi ligge og strides om saadant. Vi for vor Del har det baade for travelt og nok af vigtigere Sager at varetage til at kunne holde paa med dette, og Hr. Gilbertson, en gammel Mand saa at sige paa Gravens Rand, burde ogsaa have vigtigere og nødvendiggjorte Ting at tænke paa og tale om end del han kommer med i sine Skrivelser. Vi slutter med dette nu og her.

„Ogsaa en Tanke“ af Pastor Lee i No. 13 af „Budd.“ var en god Tanke. Jeg traf en nybakt som kom fra Aarsmødet forrige Sommer som sagde: „Jeg reiser ikke til Aarsmødet mer. Der var ingen Opbyggelse. Kunde det ikke gaa an at udelade en Del Foredrag og Konferter og lade Folk faa mere for Hjerter. Det er mange unge som kommer til Aarsmødet; de venter at faa noget godt.“

R.

*

*

*

Til ovenstaaende maa bemærkes. Her i Frikirken maa man have disse aarlige Møder, hvor man kan raadsføre sig med hverandre om det kirkelige Arbeides

Begyndelse, Drift og Fremgang baade hjemme og paa Missionsmarkerne. Der maa forhandles om Barmhertighedsanstalter, Skoler osv. Naar nu dette skal gøres, saa maa der vælges Embedsmænd, Tilsynsmænd osv. Og der maa forhandles en hel Del om Pengesager. Der er ingen Vei forbi dette, hvis et Samfund skal bestaa og løse den Opgave det har faat. Det maa for en stor Del blive et Forretningsmøde. Men det skulde ingen sige, „at der var ingen Opbyggelse.“ Ved vore Møder holdes en Times Bønne- og Opbyggelsesmøde hver Morgen før Forhandlingerne begynder. Om Aftenerne er der som oftest Opbyggelser, paa Søndag er der flere Opbyggelser, saa er der Presteordeination med Altergang og endda lyder det, som man ikke faar noget for Hjerter; man venter noget godt, men blir skuffet. Hvad vi ønsker er, at Folk vilde være lidt mere hensynsfulde og rimelige paa alle Sider. Vi har jo nutildags i Aarets Løb en Mængde Møder, som udelukkende er af opbyggelig Art og de som ikke er pligtige og ikke liker Aarsmøderne for „Forretningsenes“ Skyld har al Anledning til at finde Møder hvor der er udelukkende Opbyggelse. Vi for vor Del liker den Variation som er ved Aarsmøderne saasom: Bønnemøder, Bredikener, gode Foredrag, Forhandlinger og Raadslagninger om Guds Riges Arbejde i Verden osv. Vi kan neppe tænke os et Aarsmøde i Frikirken uden det maa være omtrent slikt. Men kan den Tanke om at der ogsaa under Aarsmødet gjøres mere for aandelig Bækkelse realiseres, som vi haaber den kan, saa er vi med med en Gang, men vi modsiges den Mening, at der ikke har været Opbyggelse ved alle vore Aarsmøder.

Til Hauges Synodes Prester.

I dag sendes eder per post Schemaer til parokial rapport. Vær snil og fyld dem ud og send dem til mig straks, om mulig.

I det brev som I faar bør findes en parokial rapport blank i sort Farve, for menigheder der hører samfundet til. En lignende rapport blank i rød farve for

menigheder der ikke tilhører samfundet. Enten denne bruges heller ei, saa send den tilbage til mig saa vi kan spare den til et andet aar for dem der tiltrenger den. Der er en tredje blank for den finansielle rapport. Vær snil og fald den ud. Den første Del kun for offentliggørelse i aarsberetningen, isaafald at Aarsmødet saa bestemmer. Ved siden af disse tre blanke er der et personligt brev og konvolut for at sende rapporten tilbage i. Skulde nogen af disse mangler saa lad mig vide og jeg skal sende den manglende del.

Saa der er nogen som ikke faar Blanke lad mig vide straks saa jeg kan sende dem.

Lad os saa en saa fuldstændig Rapport og det saa snart som muligt.

Jewell, Ja., den 27de marts, 1910.

N. J. Løhre, Sekr.

Til Samfundets Kasserere.

Ifølge beslutning fra ifjor skal alle samfundets kasserere offentliggjøre sine regnskaber i indberetningen til aarsmødet. Det er da nødvendigt at disse afsluttes i saapaa god betids at de kan revideres og siden trykkes. Vi maa have dem i trykkeriet senest den 20de mai.

Jewell, Ja. den 27de Marts 1910.

N. J. Løhre, Sekr.

Besjæftigjøreiser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910.

Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkevaadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finantser som henstillet til Menighedernes Overveieelse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse. Bethebsda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionskolepørgsmaalet behandles den første Torsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglement. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Overfættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor L. J. Oppebahl. For Thema se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

G. J. Castvold, Form.

N. J. Løhre, Sekr.

Kinamissionsbestyrelse.

Alle Medlemmer af Kinamissionsbestyrelsen anmodes om at møde paa Red Wing Seminarium, Red Wing, Minn., Tirsdag den 19de April forstkommende. Mødet begynder Kl. 2 Eftermiddag. Kinamissionen er et af Hauges Synodes store Gjøremaal, og Sagen kræver en alvorlig Overveieelse baade af Bestyrelsen og Synoden. Hjemmeværende Missionærer og andre, der har noget at forelægge for Bestyrelsen, vil behøve at underrette mig derom inden Udgangen af Mars. Broderligt

A. D. Oppegard, Form.

Bethlehems norff ev. luth. Menighed, Swan River, Flathead County, Montana, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde fra 19de til 22de Mai. Mødet begynder den 19de, Kl. 10.30 Form. med Prediken af Pastor S. A. Knutson. Samtaleemnet: Luk. 13, 22—30, indledes af Past. Adrian Jensen. Syds møder Dagen før Mødet i Somers paa G. N. Banen. Man bør ordne sig saa, at man tager Morgentoget fra Kalispell til Somers. De som kommer via N. P. Banen, kan tage med „stage“ fra Kavaliti til Polson, og fra Polson med Dampbaad (35 Mil) til Somers den 17de, hvor de maa stanse til næste Dag. Om de langrei-

jendes, som agter sig til Mødet vilde være faa snil at underrette undertegnede om deres Komme i god Tid, vil de gjøre os en stor Tjeneste, saa vi kan ordne med Skuds. Vi ønsker mange kommer til vort Møde med Bøn om Herrens Betsignelse. Paa Menighedens Vegne A. H. Tryggstad.
Creston, Mont.

The annual convention of the Luther League of South Dakota will be held at Brookings May 6-8, 1910. "Redemption" has been selected as the convention theme; it will be treated under six different sub heads; viz.: 1. The Redeemer; 2. The Redeemed; 3. The Price of Redemption; 4. The Purpose of Redemption; 5. The Love of God as revealed in Redemption; 6. Christ's Work for us and in us. General secretary Rev. Luther M. Kuhns is expected to be present to deliver the convention address at the rally meeting Sunday night, May 8.

Rev. A. M. Mannes, Pres.
Yankton.
Miss Clara Olson, Cor. Sec.
Brookings.

Kvitteringer

Til Synodalskassen: Før kvitteret for.....	9342.06
Ved Pastor O. Andresen fra Telenmarken Frimdg., Bal-lare, S. D., Ole Sakariassen 2, Jens Tofte 5, A. Tofte 2, S. Helgesen 5, I. Alanonien 3, Mrs. Fugleborg Lar-son 50c, J. Jameison 5, C. Brekke 5, Pastor Sunne 4, Ole J. Næs 1, Ole Lauen 5, Lars Wasland 5, Ole Johnson 5, A. M. Englund 10, Mrs. O. K. Sonstebø 1, A. Lindboe 5, Ole Røsen 2.50, I. Wasland 3, Ole Thoms-son 2, Arnt Forseth 5, Ole Lamodt 1.50, C. Sonstebø 2, A. Alanonien 1, O. G. Kaala 2, John Benson 1, Knut Larson 2.50, I. D. Torgerion 2, J. V. Brekke 4	92.00
Ved Pastor J. S. Halvorsen fra Ny Stavanger Mgd. (Til Høstital).....	10.00
Fra en ubenævnt, Sacred Heart, Minn.....	5.00
Gust R. Spande, Stilline, S. Dak.....	1.00
Ved Pastor G. D. Bif, Veresford, S. Dak., fra Østre Di-strict af Rosen Mgd.....	25.00
Ved Pastor G. D. Bif, Veresford, S. D., fra St. Peters Mgd.....	20.00
Ved Pastor J. A. Johnson, Offer Bethel Mgd., Mt. Ho-reb, Wis.....	8.00
John Hilland, East Grand Forks, Minn	10.00
Ved Miss Larson, Past. Makkewick's Mgd., Mayville, N. Dak., fra ham selv og afbøde Gustav Severina Larson	100.00

9813.06

Til Synodalskassen: Detalte Notes: Før kvit-teret for.....	8006.00
Helge Brekhus, Flaming, Minn.....	5.00
John Strand, Sharon, N. Dak.....	15.00
Henry Evanglu, West Prairie, Wis.....	5.00
Peder Knudsvig, Burton, N. Dak.....	5.00
J. Auer, Reynolds, N. Dak.....	5.00
Magnus Monson, Jewell, Ia.....	10.00
Peder O. Herreid, Twin Valley, Minn.....	15.00
J. L. Wolf, do.....	25.00
Torger Ovesen, Burton, N. D.....	10.00

Mrs. E. D. Koll, Doylestown, Wis.....	10.00
Henry C. Stiple, Mentor, Minn	5.00
	8116.00

D. A. Ulbin, Kasserer.

Til Redningsforeningen „Martha Maria“, St. Paul. Med inderlig Tak til Bethania Mgd., Pastor J. A. Johansons Kald, erkjendes herved modtaget.....	22.90
Vi har for nærværende 5 Børn paa Gjemmet. Kom os ihu.	
Fra Peder Hendrickson, Spicer.....	50
Rasmus Johnson, Kaski.	
1014 Edgerton St., St. Paul, Minn.	

Til Chicago Kreds Indremission: Mor-risonville Mgd. & Kv., Morrisonville, Wis., ved J. S. Elstad.....	11.06
Bethesda Mgd. & Kv., Racine, Wis., ved A. Carlson ..	5.50
Spring Prairie Mgd. & Kv., Spring Prairie, Wis., ved D. S. Elstad.....	14.92
Offer, Alliance, Robt., Wis., ved D. S. Elstad.....	13.87
Offer i Hauges Mgd., Norwaa, Ill., ved A. D. Mortvedt ..	10.90
Offer, Newark Mgd., Newark, Ill., ved A. D. Mortvedt.....	12.00
	61.55
Før kvitteret for	221.52
	287.07

J. N. Walstead, Kas.

Til Mayville Kreds Indremission: Ved Emisler Næbramoen: Offer i Whitehouse Mgd	6.25
Offer, Mott Mgd.....	5.70
Offer, Zion Mgd.....	4.00
Offer, St. Pauli Mgd	2.00
	20.75

I. J. Hagen.

Metop modtaget

Biskop Bangs

Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Ettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Akerlighedshistorie.—6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN. |

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. E. C. Holter, Kenyon, Minn. n. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opfigelser, Adressforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til E. Lillethun, Red Wing, Minn. Dersom man erindrer sig dette og gjør der-efter vil man spare megen Tid, Arbejde og ekstra Omkostninger for hver af os.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedsætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa oversat i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og shelf-worn og derfor er Prisen nedsat til langt u n d e r Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvorefter man syntes at have et større Oplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelige Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Oplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: Jll. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdefagn I Del 243 S. 1.30		85
Do. " II Del 134 S. 1.00		50
Daa L. R. Læreb. i Middealfærdens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Bintræet og Grenene. 231 S. 60		35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Lejlager for hende gennem Livet til Udbodeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Hæftet.....	75	55
Dahl, Jonas: Paa hellig Grund. Kirkefælske Rejsefortællinger og Indtryk. Hæftet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjellstedt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis M. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Funcke O. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjeleskamp og Sjelesfred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Ørkenblomster. 266 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbreddet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budskab. Betragtninger til hver Dag i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeåret af Lægmeænd i den luth. Kirke. Med en Portrætgruppe af Forfatterne. Skriftingsb. (Aldeles ny).....	2.25	1.75
Maue G. Alvor og Gammen. 524 S. 1.50		50

Løhre, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny) 1.00	60
Dahle L. Rabagastar og dets Begreber. 397 Sider.....	1.75 1.00
Vien, J. Kristi Fodspor. Betragtninger over Kirkearets Epistler. Iste nye Række. (Saa godt som ny) 488 Sider.....	1.50 75
History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound....	2.50 1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.	

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Har du læst

"Vaagn op". Af N. Lunde. 94 Sider. Pris 50c.

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.
Forord af Biskop J. C. Heuch.
496 Sider. Hæftet \$1.90
Indbunden \$2.25.
Saaes i Hauges Synod Book Dept.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster hestet i godt og stærkt Omflag 35c. Et meget værdifuldt Billede af Prof. Bergsland præsenterer Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forstaae sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Send Ordres til

E. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og National
Billeber.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Rhyttle; Østfjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa St; Paa Kjelte; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeber); Gjæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Bille.). Vinterbilleber (mange forskellige). Juleneg. Sjøminder ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østjøresien til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svalbær. Buarbræen. Raftlind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Kærpfjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeber i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forretet 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr Dusin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dusin. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. Housé udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Skatliste. Denne Bog er af borte norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. Housé har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et ubæret Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykte paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaars-hilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Djertelig Lykønskning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnesang“; „Baastehilsen“; „Venlig Hilsen“; „Lykønskning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev. J. L. Laasjøn, Kasson, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. R. A. Quello, Veresfjord, S. D.

„Buddäreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

„Buddäreren“

udgives af Hauges norsk evangelist lutherist Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den gode Hyrde; 2. Kredsmøde; 3. Jødemissionsmøde; 4. Brev; 5. Ogsaa lidt til Overbeieelse; 6. Nogle Ord om Co-education til belyst Overbeieelse; 7. Om Emisjonen; 8. Nogle Ord til Overbeieelse for den myndige Kvinde; 9. Fra Riley, Alta, Canada; 10. Fra Vesten; 11. Tale holdt paa Jødemissionsmødet osv. 12. Kinamissionen; 13. Fra Norge; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Besjendtgjærelser; 16. Røtteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 17 }

Lørdag den 23de April 1910

} 42de Aar

Kom til Jesus.

Hovedtanken i Joh. 7, 37—39 er: Kom til Jesus. Det er paa den sidste, den store Dag i Høitiden Frelseren selv staar og raaber og siger: Om nogen tørster, han komme til mig og drikke. I disse Ord sigtes til Sjælens Tørst.

Det er den Trang efter Syndernes Forladelse, Liv og Salighed, som vækkes ved de festlige Sammenkomster om Herrens Ord.

Det var baade en stor, vækkende og opbyggelig Felt denne Løvpalvest, som de havde i hin Tid. Glands punktet ved denne og andre saadanne Fester er Jesus og hans gribende, hjertelighedsfulde og dragende Forkyndelse af Frelsens Ord. Og Herren er ikke den, som vil lade nogen fare fastende fra Bord eller tørstige fra Kilden. Han indbyder saalænge der er nogen Tid igjen og saalænge der er nogen som han kan naa med sin Røst.

Herren er bange for, at Mennesket i sin Syndensøst skal gaa hen og grave sig Brønde, som ikke holde Vand, som Profeten siger, eller lægge sit Arbejde der, hvor der ikke er noget Erhverv.

Mange stræber jo Aar og Dag, som man siger, paa sin egen Forbedring, de vil faa Bugt med Synden, de vil faa dybere og alvorligere Syndeanger, de vil blive helligere, før de kan eller tør komme til Gud og tro Naaden. Man gjør som det heber i et Vers:

Jeg vilde selv nu rense mig,
Det kom mig dyrt at staa;

Thi nu først Synden reiste sig
Med Magt i Hjertets Brag.
Det var Bantundighedens Tid;
Jeg holdt det for den gode Strid,
At ville vorde ren og god
Alt uden Jesu Blod.

Mennesket, især de nyvakte, har det ofte sig, at det ikke nytter at „komme som du er“, men finder det meget rimeligere, som det atter heder:

Saa uren du ei komme maa
Hen for Guds Pagtes Prest at staa;
Nei, Synden først maa være endt,
I Ilden rent opbrændt.

Det ligger jo i selve Ordene Naade og at benaades, at vi ikke har noget at betale med eller eier nogen Værdighed. Vi er meget mere „fortabte og fordømte til den evige Død“. Men som saadanne er det, vi har faat en Stedfortræder, en Forsøner. Denne vor Frelser er det, som saa venligt i Evangeliet indbyder til at komme til sig. Han har betalt for alle vore Synder, han har gjort alle vore Gjerninger, han er vor Retfærdighed og vor Fred. Hus ham stærkt der aldrig hverken paa Vilje eller Evne til at forlade Synder, til ham er alle velkommen, han støder ingen bort. Han er det Livsens Brød, som kom ned fra Himlen for at give Verden Liv, han er selv den levende Kilde fuld af levende Vand.

Hvor velhjerget den skal blive, som adlyder dette: Om nogen tørster, han komme

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For more call (510) 649-2500

til mig og drikke". Er du kommen? Du har jo hørt dette saa mangen Gang, har nu hans loftende Stemme formaaet at drage dig til Frelsens Kirke. Har du annammet den Helligaand, saa du kan være et levende Vidne om den frelsende Naade, som tilbydes fattige, tørstige og trætte Sjæle ved Jesus Kristus?

Der er da intet bedre for vor egen personlige Del end at faa tro os frelske og have Haab om evig Salighed. Og ikke er der nogen herligere Virksomhed end at faa være med at vidne i Liv og Betsendelse om den Herre, som har igienløst os, og raabe ud til alle Mennesker: Kom til Jesus!

Lyser du?

"J er Verdens Lys."

Et Skib seiler paa Havet, Oljen slipper op, Lanterneerne gaar ud, der seiles i Mørke! Der er Billedet af mangt et Menneskeliv! Der begyndes i Tro, men Oljen slap op paa Livets Reise, og Lampen gik ud. Og hvad nytter det at begynde med Lys, naar det ender med Mørke?

Dog spørger du, hvad skal jeg da gjøre, jeg, som ikke har Olje i min Lampe? Gjør, som der blev gjort ombord i et norsk Skib for en Del Aar tilbage. Oljen slap op midt ude paa Atlanterhavet. Der holdtes skarp Vagt i Haab om at faa det manglende hos et forbiiseilende Skib. Men intet Skib kom til syne. Da raabte de til Herren i deres Nød. Og underfuldt kom Hjælpen. Et Fald, fyldt med Petroleum, der længe havde ligget i Vandet, drev hen til Skibets Side.

Se dig ikke om efter menneskelig Hjælp. Andres Tro og Gjæringer kan ikke hjælpe dig. Men bed til Herren i din Nød, og du skal faa.

Langs Kysterne staar Fyrene. Og hvor mange er ikke kommet til i de sidste Aarhundrede! Stadig kommer flere. Og der trænges altid nye.

Enhvert troende Menneske er et Fyr-

taarn, der lyser ud i Verdens mørke Nat. Og lad ingen mene, at han er overflødig. Hver har faaet sin Plads anvist.

Fillemor paa Dødsleiet. *)

(Bed D. S. Sneve.)

Tone: J Wittenberg, i Saksenland.

Jeg hødte Filler af min Tid,
Saalænge jeg kan mindes.
Mit hele Liv var Slæb og Slid,
Hvor Glimt af Haab ei findes.
Mit Levebrød var Sult og Savn;
Thi Dranker er min Husbonds Navn.
Naar Børneslokken da er stor,
Det er ei godt at være Mor
For nakne, sultne Unger.

At bøte Filler er det Rald,
Hvortil jeg aarlig vælges,
Mens Mad og Klær og Belsærd af
Paa Drikkehuset sælges.
En kroget Rng, et suret Kind,
Et brustent Haab, et faaret Sind
Er af den Dividend jeg fik
Af Handelen med Daaredrik,
Som Lov og Ret beffytter.

Jeg hødte Filler af min Dag
Og stoppet gamle Hoser,
Mens Bærtshusmor i Ro og Mag
Desaarsag gaar paa Roser.
End om vi to nu byttet Plads:
Hun klædt i Filler, jeg i Stas.
Mon Fillemor med Barneflof
Ei nu har klædet længe nok
Mundstjæntens fine Frue.

Nu bøter jeg ei Filler mer,
Min Embedstid er ude.
Snart gjemmes dette usle Ler
I Svøbets hvide Klude.
Nu er jeg træt, gaar hjem til Gud,
Der faar jeg evigt hvile ud.
Der nærer, varmer Livsens Sol,
Der findes ingen Alkohol,
Eiheller bøtes Filler.

Silvana i Marts 1910.

(*) I Anledning Stykket: "Bødt Filler hele Livet" i Rd. 11.

Prof. M. G. Hanson resignerer.

Det er med Bedrøvelse, at jeg herved meddeler Hauges Synodes Menigheder, at vor kjære Prof. M. G. Hanson har resigneret som Lærer og Bestyrer ved Red Wing Seminar. Det er almindelig forstaaet iblandt vort Folk, at Prof. Hanson er vel stikket for sin Plads. Hans Resignation vil derfor søles som et stort Tab for vor Skole. Vi har Erfaring paa, hvor vanskeligt det er at finde en Mand, som kan passe for en saadan Plads. Derfor Prof. Hanson holder fast paa sin Resignation, saa har vi atter det vanskelige Spørgsmaal om theologisk Lærer ved vor Skole i Red Wing. Vi faar lægge Sagen i Herrens Haand og vente paa en god Løsning ved ham.

C. J. Castvold.

Jewell, Iowa, 14de April, 1910.

Til Erindring.

Det turde behøves at minde om, hvad sidste Aarsmøde paalagde Menighederne ved Valg af Delegater til Aarsmøderne, at vælge saadanne, som kunde være til Mødets Slutning. Ifølge forrige Aarsmødes Beslutning afslutter Mødet Onsdag. At saa mange Prester og Delegater kommer sent og reiser før Mødet er slut er til stor Skade for Forhandlingerne.

Lad mig da ogsaa med det samme faa minde om Indremissionen. Vi har nu saa mange Steder, hvor der trænges Hjælp. Den indre Mission er af meget stor Betydning for vor Kirke i dette Land. Derfor vi ikke skal maatte, vise ifra os altfor mange Missionsmarker, saa maa vi saa endnu rigeligere Bidrag. Mange yder ganske meget, men der er ogsaa dem, som burde gjøre mere. Tildels er det ikke saa godt overtænkt, hvad man skal yde mest til. Det er ikke den klogeste Deling af Gaverne at yde \$2.00 til en Kasse, hvor der trænges \$6000 for Aaret og saa yder 50 Cents til den Kasse, hvor der trænges \$20,000. Aarsberetningen vil oplyse os om, hvormegestom trænges

til hver Kasse. Og i Forhold til hver Kasses Behov skulde vi dele vore Bidrag. Kan ikke nogen vilde have Interesse af at se, hvordan vor Kvindeforening i Jewell har delt sine Bidrag. Indtægten var for sidste Aar \$612.60. Den Sum har vi bestemt at dele procentvis som følger: Til Reparation paa vor Kirke 25 Procent, til Synodekassen 25 Procent, Kinamissionen 15 Procent, Indremissionen 15 Procent, Børnehjemmet i Beresford 5 Procent, Kirdjens Indremission 5 Procent, Sødemissionen 5 Procent, „Womens Bible School in China 5 Percent“.

Dette er ikke ment som et Mønster for andre, men kun et Eksempel paa at dele saa bedst som vi kunde se det og enes om det i vor Kvindeforening. Herren velsigne vore Gjøremaal! C. J. Castvold.

Menighedsbeslutninger.

Paa Menighedsmøde i Trondhjems Menighed, Yankton Co., S. D., den 22de Mars 1910 blev følgende Forslag vedtaget, at Menigheden er villig til at indsamle og betale sin Del af den nu paa Synoden hvilende Gjæld, dersom alle Menigheder i Synoden er villige til at gjøre det samme inden 1ste Jan. 1911; og Menigheden henstiller til Synoden at den iligner alle Menigheder i Samsundet dens Del af Gjælden og faa den betalt til 1ste Jan. 1911.

Men dersom ikke alle Menigheder i Samsundet er med at betale sin ilignede Del, saa at den hele Gjæld bliver betalt,—saa vil Menigheden ikke faa ved sit Løfte længere end til 1ste Jan. 1911.

Paa Menighedens Begne
H. O. Saugstad, Sek.

Endnu en Menighedsbeslutning blev fattet paa samme Møde 22de Mars 1910 i Trondhjems Menighed, Yankton Co., S. D., at den er i mod, saavel som paalægger sin Delegat til Aarsmødet at stemme i mod Co education ved Red Wing Seminar.

Stemningen iblandt vort Folk her saa vel som Udtalelser i Menighedsmødet tyder derhen, at Red Wing Sem. er og forbliver en Uddannelsesskole for vore vordende Re-

ligions-skolelærere, Prester og Missionærer som hidtil; men at Kvinder som sendes ud til Hedningemissionsvirksomhed og ønsker nogen teologisk Uddannelse faar Anledning at frekventere Red Wing Sem. en Tid som maatte ansees nødvendig.

Og at Jewell Luth. College drives som hidtil eller og omdannes til et Ladies Seminar.

Det Faktum, at en Del af de større Stats-skoler i dette eller andre Land forsøgsvis (som et Experiment) eller og som mere fast Ordning driver Co-Education, tjener neppe som noget Argument i Favn af Co-Education ved Red Wing Sem., al den Stund vi ikke bør glemme Hensigten med vor Skoles Oprettelse saavel som de forholdsmaessige faa Midler og Lærekrafter, vi raader over.

L. S. N.

Ogsaa et Vidnesbyrd.

Hauges Synode er anerkjendt som et Samfund bestaaende af velordnede Menigheder og Prestekald, der virker i Lands og Krafts Bevistning til Vækkelse og Sjæles Frelse. Ordet forkyndes med Liv og Alvor af tro og gode Sjælesørgere, om ikke hver Søndag i hver Menighed saa dog noksaa ofte og foruden de almindelige Gudstjenester haves Ugemøder, Bønneemøder osv. Og de fleste Menigheder er ogsaa saa heldig stillet, at de har en eller flere Lægmand, som har Evner og Gaver til at lede Ophbyggelsesmøderne i Prestens Fravær. Med saapas Betjening og Virksomhed synes jeg disse Menigheder saa nogenlunde burde være tilfreds.

Ved Siden af den her paaagte Virksomhed har man ogsaa havt for Skik at kalde Emisjerer til at virke i slige Prestekald for en kortere eller længere Tid og med en vis Løn. Nu er det et Spørgsmaal, om det skulde være nødvendigt at drive det paa denne Maade og jeg synes at høre fra mange Hold at Svaret blir ja. Men dersom dette er nødvendigt i de gamle velordnede Menigheder med noksaa rigelig Betjening, hvad maa det da ikke være i de nye og fattige Me-

nigheder, hvor der er saare sparsomt med Betjening, saa Samfundets egne Børn næsten sulter ihjel af Mangel paa aandelig Føde. Jeg tør en tro derfor, at der kunde gjøres bedre Brug af Emisjererne og deres Arbejde være til større Nytte og Velsignelse end som Tilfældet hidtil har været ved at sende dem til de fattigere Menigheder og Strøg, hvor Samfundet enten har eller burde begynde Arbejde. Hvorfor samle næsten alt Arbejde og lægge store Pengesumme i de gamle velstaaende Settlementer, som før har til Overflod af aandelige Goder?

Jeg synes ogsaa, at Lægpredikanterne burde opfordres til at lægge sin Virksomhed blandt de mest trængende, og en ret Guds Ords Forkynder vil nok gaa did, han bliver sendt.

Det forekommer mig ogsaa, at de Lægpredikanter, som sidder i Velstand, burde give lidt af sin Tid i Herrens Tjeneste uden bestemt eller særskilt timelig Godtgjørelse. Jeg kjenner dem, som baade hvad Tid og Midler angaar er stillet saa vel, at de virkeligt burde undse sig for at modtage Løn for hvad lidet de maatte kunne gjøre for Sjæles Frelse. Mange Mænd burde glæde sig over at faa være med, ja have det Privilegium at faa deltage i dette Slags Redningsarbejde.

Jeg har kviet mig ved at udtale min Mening om denne Sag, men jeg ser at andre til Ets. Oppegaard har Betænkeligheder med Hensyn til Virkemaaden. Jeg tror, at hans og mine Meninger uogenlunde stemmer overens i disse Sager.

H. C. Severeid.

Svar paa Spørgsmaal i „Budbæreren“ No. 15.

Man maa vogte sig vel for i denne Sag at forveksle Begreber. Det er det netop Spørgeren gjør i Spørgsmaalets første Del.

Der er nemlig stor Forskiel paa Aarsag og Middel.

Den lutherste Kirkes Lære, paa Guds Ords Grund, nævner tre Aarsager til en Synders Frelse: Guds Naade, Kristi Fjeldstgjørelse og Troen.

De to førstnævnte, som virkende
Marfager; den sidste, som betingende.
Men andre Menneſkers gode Gjernin-
ger, ſelv de bedſte, er a b ſ o l u t u d e -
l u ſ t e t .

Marſagen til en Synders Forta-
beſe er S y n d e r e n s e g e n S y n d .
„Den Sjæl ſom ſ y n d e r , ſkal dø.“

„Din Fordærbveſe er af dig ſelv, o Iſ-
rael, men i mig er din Hjælp.“

„En Søn ſkal ikke bære ſin Faders
Miſgierning, og en Fader ſkal ikke bære ſin
Søns Miſgierning“. Naar jeg ſiger til den
ugudelige: Du ugudelige, du ſkal viſſelig
dø, og du ikke taler for at advare den ugu-
delige for hans Bei, da ſkal han, den ugude-
lige, dø for ſin M i ſ g i e r n i n g s
S k h l d , oſv. Intet Menneſke ſkal alſaa
fortabes for a n d r e M e n n e ſ k e r s
S y n d s S k h l d .

Derimod kan et Menneſke være M i d-
d e l , R e d ſ k a b , haade til at føre vild,
paa Fordærbveſens Bei,—ſom til at føre til
Kriſtus.

Og her er Anſvaret ſtort og Raldet hel-
ligt. Vykkelig den, der er Gud lydig, og
faar bli R e d ſ k a b til at „føre mange til
Retfærdighed.“ Men lad det nu være klart
og tydeligt, at S y n d e r e s F r e l ſ e er
i k k e M e n n e ſ k e v æ r k .

Og lad det ogſaa være klart, at den ſom
ſer ſig evig fortabt har ingen anden
at ſ k h l d e p a a e n d ſ i g ſ e l v !

Til Spørgsmaalets anden Del ſkal jeg
muligens ſaa give Svar ſenere. Vi ſkal her
bare ſætte Modſætningerne op imod hinan-
den: „De, ſom kunde blive frelſte, frelſes,
enten v i g i v r noget for dem eller ei.“
Det er det ene. Det andet er: „Gud kan in-
tet gjøre uden os.“

Ja Tanterne bør alvorlig overveies.
Lad os nu da gjøre det med k r i ſ t e l i g t
A l v o r . M. D. W e e .

S k u l d e m a n i vigtige Sager vente
med at gjøre noget til alle blev enige, ſaa fik
man i mange Tilfælde vente til ingen kan
gjøre mere.

2den Paaffedag 1910 i Bardo.

Rigeoverfor Menneſker har jeg viſt ikke
i en Tid af 64 Aar ſølt mig ſaa liden, ſaa
ubetydelig og uværdig, ſom ſidſtleden anden
Paaffedag efter Midtdag. Det hændte mig
da noget, ſom bøiede mig dybt ned i Støvet
og gjorde mig til den ſtore Skyldner. Der
blev virkelig dybe Spørgsmaal, om jeg op-
rigtigt førſt og ſidſt takker den kjære Gud for al
hans Naade og Miſkundhed imod mig, uvær-
dige, han bøier ogſaa Hjerterne ſom Vand-
bække, og ſaaledes fik jeg uanet og uventet
af en ſtor Hob, ældre og yngre, en ſtor Ga-
ve, hvorfor jeg ogſaa her gjentager min hjer-
telige Tak! Jeg magter ikke at lønne eder,
Gud være eders Belønner! Men jeg føler
mig alvorlig mindet om ſittigere Forbøn for
alle glade Givere og alt vort Folk. Maa
Gud ſaa lede os alle den rette Bei, ſaa vi
naar det herlige Maal, ſom er os forhvervet
ved Lammets Blod!

En hel Række kjørende med Vogne ful-
de af Folk, og med Broder Rønning i Spid-
ſen ſom Formand og Ordfører, taler om den
gamle Fortid og Fremtid (ſom ingen ved),
paa en ſaadan Naade, ſom han kan det, og
paa alle Deltageres Vegne og i alles Navn
overrækker mig en ny, fin og koſtbar Buggy,
en Paaffkjønnelse ſaa ſtor, ſom jeg følte mig
nværdig til. Jeg blev ſaa forbaufet og be-
tagen, at jeg ikke havde Rede paa, hvordan
jeg talte og takkede. Ikke mig, Gud tilhører
Gren.

Benæerne i Camroje med nogen i Spid-
ſen vilde ſamle det halve, hvis Bennerne i
Bardo vilde ſamle den anden Halvdel, og det
gif. Broder Korem har traſket med Liſten
her i Bardo. Gud vefſigne eder.

Jeg har troet, at min gamle Buggy ſkul-
de vare mine Dage ud, men nu er den ſkrø-
beligere end jeg er, det vil da ſige indtil idag;
jeg ved jo ikke, hvad jeg er imorgen, ja ikke
engang den næſte Time. Gud hjælp mig
og alle paa Veien at naa did, hvor ingen me-
re lider af Skrøbelighed paa Sjæl og Legeme,
hiſſet for Lammets Trone!

B. A n d e r ſ o n .

Spørgsmaal.

Hvormange Dage i Aaret er Helligdage foruden Søndagene, saadanne som til Eksempel Langfredag? Jeg maa bekjende min Synd, at jeg har maattet arbejde paa saadanne Dage siden jeg kom her til Amerika.

A. F.

Dette Spørgsmaal har „Budbæreren“ faat en anden. Broder til at besvare og hans Svar er følgende:

Naar vi ser bort fra Hviledagen, da hviler Helligholdelsen af bestemte Dage ikke paa noget bestemt guddommeligt Bud. Det beror helt paa kirkelig Anordning.

Den katholske Kirke har mange saadanne Helligdage, den lutheriske har nogle, den reformierte nærmest ingen. (Undtagelserne meget faa.)

Ogsaa inden den lutheriske Kirke, særlig her i Landet, har det gaaet i Retning af Forminskelse af disse Helligdages Tal.

Det gaar derfor ikke an, uden videre at sige, at det er Synd at arbejde paa Langfredag. Og dog før det hævdes, at dersom der er en Dag, da vi burde være stille og samle vort Sind i stille Eftertanke, Bøn og Tak, saa skulde det vel være paa den Dag, der minder om Verdens Frelseres bitter Lidelse og blodige Død.

Man har derfor ogsaa søgt at faa indtemmet Langfredag blandt vort Lands lovfæstede Hviledage.

Imidlertid: det er ikke det ydre det først og fremst kommer an paa, naar vi holder Høitid, men det i n d r e. Vi kan derfor, selv om Forholde og Omstændigheder gjør det nødvendigt for os at arbejde paa Langfredag, alligevel „holde Høitid for Gud.“ „Tag vare paa Dagen“ om du kan; er det ikke muligt, saa hold „stille for Herren“ med Sindet, mens Hænderne arbejder.

-----o-----

Er du enig med Gud og din egen Samvittighed, saa gaa trostigt tilværks om mange andre er uenig med dig.

Lad Presten være.

Dette Raad giver Læger til syge og deres Slægtninge, naar disse spørger, om det ikke skulde være Tid til at hente Presten. Men der findes Folk, som alvorligt tviler paa, at dette Raad er godt. Den rige Møller i W. og hans Kone er endog fra ifjor af fast overbeviste om, at dette Raad er ondt, for begge to lærte af egen Erfaring, at et Ord fra Presten, talt i hans Mand, som ikke kom for at fordærve Mennestenes Sjæle, men for at frelse dem, kan have en mere velgjørende Indflydelse, ikke alene paa en lidende Sjæl, men ogsaa paa et sygt Legeme, end en Drif, som en Apotheker laver til efter en Læges Forskrift.

Da Møllerens Kone blev syg af Nervesfeber, bad hun sin Mand at sende Bud efter Presten. I sine friske Dage havde hun været en flittig Kirkegjænger, og hun havde altid taget noget hjem med sig af Predikenen, dels noget som var trøstende og opmuntrende, dels noget som var nedslaaende og foruroligende. Disse sidste Ting fandt hende atter i Tankerne under hendes Sygdom, og hun længedes efter sin gamle erfarne Præst for at ham at faa høre et ærligt Ord. Men Lægen, til hvem Mølleren fortalte sin Kones Ønske, raadede ham til ikke at efterkomme hendes Begjering, fordi Prestens Besøg let kunde hindre de gode Virkninger af hans Lægeraad og give Sygdommen en farlig Bending. Presten blev derfor ikke kaldt. Men Sygdommen blev værre; hun blev urolig i Samvittigheden og bad endnu mere indtrængende om at maatte faa tale med Presten. Mølleren talte atter med Lægen om det, denne holdt endnu mere strengt paa, hvad han havde sagt og erklæret: „Dersom du ikke vil, at din Kone skal dø, saa maa du ikke sende efter Presten, for ellers vil ikke jeg være ansvarlig for, hvad der kunde hændes.“ Nu blev Mølleren aldeles bange for at handle imod Lægens Raad, ihvorvel han paa den

anden Side med Glæde havde villet opfylde sin Kones Ønske. Uffeligvis fik en Nabo høre om Sagen, og han fortalte Presten derom, og denne skyndte sig til den syges Hus. Mølleren modtog ham høfligt, men hentydede til, hvad Lægen havde sagt, og vilde ikke tillade ham at tale med hans Kone; han var virkelig ræd for, at hun kunde dø. Men da Presten forestillede ham, at Lægen rimeligvis ikke havde noget Begreb om Evangeliets Trøst, og at en Formaning af Guds Ord ikke kunde andet end have en gavnlig Indflydelse paa hendes urolige Sind, gav han efter og lod ham komme ind i Sygeværrelset.

Den syge var saa svag, at hun ikke var istand til at reise sig i Sengen og kunde i Førfiningen alene ved Taarer tilkjendegive sin Glæde over hans Besøg. Men hun blev snart roligere og fortalte ham, at hendes Synder trykkede hende haardt og begjærede Trøst. Presten forsøgte nu at trøste hende med Evangeliets herligste Løfter. Han talte til hende om ham, som ikke var kommen for at kalde retfærdige, men Syndere til Omvendelse; om hans uskyldige Død for os og om hans Blod, som renses os fra al Synd. Derefter bad han Gud om at lade det, hun havde hørt, øve sin saliggjørende Virkning paa hende, og imidlertid begyndte hun at glæde sig af Hjertet i sin Frelser. Da Bønnen var endt, sagde hun: „Hvor glad jeg er over, at De kom! Jeg er bleven en helt ny Person i Sammenligning med, hvad jeg var før. Jeg føler, at Kristi Kjærlighed overgaar al min Begjæring. Jeg forekommer mig selv som et Under, saa stor er den Forandring, som Kristus af sin Naade har virket i mig. Hvor glad jeg er! Gud velsigne Dem!“

Mølleren, som havde været Vidne til den gunstige Forandring, takkede ogsaa Presten for hans Besøg og bad ham at komme igjen. „Det gjør mig ondt“, sagde han, „at jeg ikke sendte efter Dem før. Det kunde have sparet min Kone for megen Lidelse“.

Og Lægen? Da han kom om Aftenen, fandt han den syge roligt sovende. Han følte hendes Puls og sagde med et selvtilfreds

Smil til Pleiersken: „Det staar godt til nu i enhver Henseende. Jeg nærede det sikre Haab, at det nye Lægemiddel vilde have en gunstig Virkning. Den syge er nu rolig, og alle ydre Mærker er saa opmuntrende, at jeg trygt kan sige, at hun er uden Fare“. Men Pleiersken fortalte ham paa sin simple Maade: „Presten var hos hende imorges, og efter den Tid er hun bleven bedre“.

Møllereus Kone blev aldeles frist igjen, og Shgdommen viste sig at være en Velsignelse baade for hende og hendes Mand. Siden efter bekjendte ogsaa han sig til Herren, og hans Ord var deres Trøst og Glæde.
—D. L. M.

Det urette Jernbanetog.

Jeg stod en Dag, fortæller en Engellsmænd, ved en Mellemstation paa en af de store Hovedbaner i det nordlige England. Inden nogle Minuter lød Signalet for Togs Afgang, og jeg steg skyndsomt ind i en af Vognene, da jeg hændelsesvis til en af Medpassagererne nævner Liverpool som min Reises Maal. „Dette Tog gaar ikke til Liverpool, men til Yorkshire“, var hans Svar. Neppe havde jeg Tid til at stige af og komme op paa et andet i Nærheden staaende Tog, før det, i hvilket jeg nylig havde siddet, ilede bort og førte sine Passagerer langt fra det Sted, hvorthen jeg havde bestemt mig. Men hvor glad og taknemmelig var jeg ikke over, at jeg itide havde opdaget min Feiltagelse, saa jeg endnu samme Aften kunde være i Liverpool.

Jeg saa heri et træffende Billede, som bragte mig til at tænke paa et andet Slags urigtigt Istog og paa de mange, som reiser med det. Ved at tage Feil af Guds Frelses Wei, forspilder saa mange den Fred og Glæde, de ellers kunde nyde, og maa, efter en lang Fart, med Sorg opdage, at de har forspildt Maanedes, ja Aar af en kostbar Naadetid. Andre lærer aldrig at indse sin Bilsfarelse, før det er for sent, og gaar saaledes ganske Glip af Himmelen. Af, Menneftene tror ofte, at de er paa Veien til Salighedens Land, medens de dog færdes paa en Wei,

som fører i ganske modsat Retning. Livet skrider frem, og hver Dag fører dem længere bort fra Gud og det himmelske Hjem, og alligevel tror de, at de dog tilsidst lykkelig skal have der. „Mangen Vei tykkes en Mand ret, men det sidste derpaa er Dødens Vei“ (Ordspr. 14, 12).

Tænk paa Kong Saul. Han havde af Gud faaet en Befaling, som han for endel adlød, og han roste sig derfor af sin Lydhed og Trofast. Men Herren havde seet hans Ondskab, hvorledes han havde skaaet Amalekiternes Konge tilligemed Faarene og Øfterne, og han lod ham sige, at han havde forkastet ham som Konge. Tænk paa Farijsæeren i Vignelsen. Han takker Gud for det gode, han tror, at han har gjort, og for, at han ikke er som andre Mennesker. Han nærrer ikke ringeste Tvil om, at han staar høit i Guds Yndest. Men det forholder sig ganske omvendt; thi han er endnu i sine Synder og altsaa i en usalig Tilstand. Han gaar hjem med hele sin Syndebyrde hvilende paa sine Skuldre. Medens han roser sig af at være noget, bedrager han sig selv og forbliver under Guds Brede og Fordømmelse.

At tage Feil af Kristendommens vigtige Sandheder er Sjælens Død og Fordærvelse. Undersøg derfor nøie den Vei, du vandrer, og det Maal, hvortil den fører. Prøv dig selv i Guds Ords Lys. Undersøg Grunden for dit Haab. Giv nøie Agt paa de Ting, som kan vildelede dig. Tænk efter, hvor let det er i Salighedsagen at gjøre Feilgreb. Kom ihu, at du har en ond og listig Fiende. Satan er en stor Bedrager; han bedrog vore første Forældre; han lærte Menneskene alle rede i Apostlernes Dage at forvende Evangeliet, og den Dag idag er det fremdeles hans Opgave at drage Menneskene bort fra Sandheden. Om han kan, forleder han Mennesket til aabenbar Ulydighed imod Guds Bud, men naar det ikke lykkes, bestræber han sig for lidt efter lidt at forvende Sandheden for det.

En af de almindeligste Grunde, hvorfor Menneskene saa let bedrager sig selv, er den, at Sandheden, som den aabenbares i Jesus, ikke behager det naturlige Menneske. Den-

ne Sandhed høier det nemlig i Støvet og viser det dets hjælpeløse, forladte Tilstand. Den aabenbarer en almindelig Fordømmelsesdom over alle Mennesker og siger dem, at der er ingen Forstjæl; thi alle har de syndet og fattes den Ros, de skulde have for Gud. Den nedslaa alle stolte og forfængelige Tænker. Den kræver et nyt Hjerter og en ny Aand. Den tillader ingen Afgud at opslaa sin Trone i Menneskets Sjel. Men herpaa vil ingen gaa ind uden Guds Aands Oplysning. Derfor vender Synderen sig til en lettere Vei og søger at undfly Evangeliets Fordringer enten ved en eller anden udvortes Gudfrugtighedsøvelse eller ved Udøvelsen af sine borgerlige Pligter.

Men der er endnu en Aarsag til disse sorgelige Selvbedrag. Saamange Mennesker læser og ransager ikke Skrifterne; de gransker ikke efter den deri aabenbarede Guds Vilje. Da Herren bebreidede Saducæerne deres Uvidenhed om Opstandelsen, angav han som Grund hertil, „I farer vild, idet I ikke kjender Skrifterne, ei heller Guds Kraft“ (Matt. 22, 29). Om Menneskene blot vilde læse en liden Del af Guds Ord daglig og derved bede om den Helligaands Oplysning, skulde de ikke blive i Mørket, men finde den rette Salighedsvei ved Troen paa Kristus. Men man læser Dagens Aviser osv., medens Bibelen lægges tilside.

En troende Mand saa en Dag i et Hus en støvet Bibel. Han tog den ned fra Hylsen og skrev i Støvet med store Bogstaver L. T. Da han spurgtes, hvad han mente dermed, gav han følgende Forklaring: „L. T. bethder: Lad Tjener. Du har Guds Ord, men du er for lid og træg til at læse det. Kom ihu, hvorledes det gik den onde, lade Tjener. Han blev kastet fra sin Herres Hus ud i det yderste Mørke, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel“ (Matt. 25, 30).

Om du hidindtil har forsømt at læse Guds Ord, saa begynd nu. Mandag Dag efter Dag i det, som en Grubearbejder leder efter Guld og Sølv. Gjør det med Flid og under Bøn, saa skal du finde store Rigdomme og Skatte. Og Bibelen er givet dig, forat du kan lære at kjende og tro paa Synderes Frelser, som kom for at søge og frelse det, som var fortabt. Vær at se Kristus paa hvert Blad, og jo mere du læser, desto mere skal du lære at elske og fortrøste dig til den Herre Jesus, indtil du engang faar se ham Ansigt til Ansigt.

„Den hjemmевærende Broder.“

(Af J. C. Abrahamson.)

J „Budbæreren“ No. 12 findes et nok saa godt Stykke om dette Emne. Jeg vil bede Dem Hr. Redaktør at optage ogsaa dette mit Stykke, hvori De vil finde, at jeg som Argument i Sagen sætter mig selv (hvilket de fleste neppe vilde gjøre) i „den hjemmевærende Broders“ Sted, samt tar en Prest som den, der var reist bort. „Man saa ham en lang Tid hos Farisæerne.“ Dette kan passe paa mig og mine Folk, da vi paa Visterland ikke blev besøgt af Hauge. Denne reiste derigjennem og det siges, at man allerede da havde bygget et stort Bedehus, men det var ikke Hauges Folk som havde bygget det, men min Bedstefar af Brødremenigheden. Der var megen Vækkelse og aandeligt Liv der, men det gif ikke i Hauges Retning. Man sang mere blandt dem om „Kristi Blod og Retsfærdighed“. Man satte Hauge ikke saa videre op, for hans Søn blev Provst og Sønnesønnen Statsraad. Det var jo saa ogsaa med Hauges Samfund, saalænge disse gamle gif rundt og puslede med Guds Ord. Naar Elling tilbagelagde Veien fra New York til Minnesjota, Iowa og andre Stater tilføds for at opmuntre og tilskynde en Broder og Søster til at tjene Herren, hvem kunde have Respekt for disse Stafler? Underledes blev det jo, da Prestesønner og lærde Rarer kom til Koret. Nu gaar man „klædt som Folk“; kjører ogsaa i Sovevogne, naar man reiser. Nu, alt dette er vel nok, ogsaa dette, at Hauges Synode ikke nu er saa ræd som før for at vise sig iblandt „Farisæerne“. Dog din Broder raader dig til at vogte dig selv, saa du ikke blir en Farisær. Efter min Formening er der ikke saa stor Forskjel paa Hauges sindede og andre troende. Der kan være noget i Retning af Paavirkning og Opdragelse, men: „Det samme Sind være i eder, som og var i Kristo Jesu.“ Det er deres Kjendemærke. Man kan ta Feil af dem for en Tid, men om man er oprigtig finder man dette Kjendemærke.

Lokale Forholde kan ogsaa gjøre meget til „hvor vi blev seet“. Det gjelder dog, at vi gjør, hvad vi gjør „i vor Herres Jesu Navn.“

Der er dem ogsaa blandt Prester som spotter over, at man vil benævne en som en troende, og der er dem af Guds Børn som er saa ensidige, at de benævner en for at være iblandt „Farisæerne“, fordi han ikke er blandt dem, skjøndt de ikke vil gjøre sig Umage for at undersøge, hvorfor Paulus siger til Timotheus, at han kjendte ham som en troende, formodentlig som en der altid havde været hjemme. Hans Bedstemor og Moder var jo ogsaa Guds Børn. En hellig Slægt Der har været og er fremdeles saadanne, som har altid været hjemme og saadanne som drog bort. Nu denne sidste. Det var i gamle Tidoms Tid. Denne kom ind i en Kirke og bad saa inderlig for en som skulde blive Prest. Han var selv tilstede, og da han vidste, at det var vel bekjendt, hvad Synd han havde begaaet, saa troede han vist at skulde kunne bedre lidt paa det ved første Anledning fra Predikestolen at gjøre Folk opmærksom paa, at Synd mod det Bud var ikke værre end Synd imod andre Bud. Det gjorde et daarligt Indtryk paa Forsamlingen, og da en omtalte Sagen senere for mig, saa spurgte jeg, hvorfor man optog ham i den theologiske Uddeling, naar han ikke havde levet et kristeligt Liv. Det svarede, at han ikke havde blevet optaget, havde han ikke haft saa godt for at predike. Det var altsaa Munden, som var det væsentligste. Dog at præte og predike er ikke det samme.—Jeg er af den Formening, at den hjemmевærende Broder har mangen Gang tat tunge Tag, og det til Stade for sig selv, for derved at gavne sin bortreiste Broder. Og med Hensyn til at udjende nogen til at forkynde Fred, saa vilde det vist ikke skade om man fik mange Timotheuser, der altid var hjemme. Dog ved jeg at Herren bruger forlorne Sønner, naar de faar Naade til at holde sig nede i Ydmyghed.

*
Vi gjorde opmærksom paa i et tidligere

Nummer, at vi ikke troede det vilde lønne sig at diskutere om den hjemmeverende Søn, da man aldrig synes at have været eller kan blive enig om, hvem han er. Og ovenstaaende Artikel vil neppe gjøre Sagen meget klarere. Kanste det nu kunde være nok om denne Sag for en Tid ialfald. R e d.

Ulfstemning.

Man begynder nu at haabe paa Ulfstemning i Coeducationsspørgsmaalet. Og det turde nu være paatide enten at slutte denne Diskussion eller ogsaa vende den i lidt andre Retninger, ellers kan den blive noksaa ensidig; thi her er mange mod for hver en som er for Coeducation i alle Fald ved Red Wing Seminar. Det er da vist ingen Fare for at lade Spørgsmaalet gaa til Ulfstemning med hvad der er sagt i den Sag nu. Om de som har udtalt sig saa nogenlunde repræsenterer Folkets almindelige Anskuelse, saa blir der vist aldrig Coeducation i Red Wing. De fleste af vore Skolemænd har rigtignok ikke udtalt sig i Sagen, men de har vist sine Grunde hvorfor de tier, hvor gjerne en Del af os skulde liget at høre lidt ogsaa fra den Kant. Vi for vor Del har heller ikke sagt stort i Sagen, men det har sine gode Grunde. Vi har nemlig troet at der skal Fagmænd til at udbrede saapaa vigtige Spørgsmaal og blandt saadanne kan ikke vi med Rette regne os, og da kan det næsten være ligesaa klogt at tie.

De som har talt lidt for Coeducation har kanste blandt andre Grunde talt saa for at saa skuldt lidt mere de store kostbare Klasseværelser i den nye Bygning for hvilke Synoden kom noksaa dybt i Gjæld. Men det er ikke sagt, at den Tanke er rigtig. Andre har gjerne tænkt, at det ikke kunde være værre at have Coeducation ved en Skole, hvor en Student ud af hver ti studeret Teologi end der hvor ingen studerer Teologi, men denne Resonering er gjerne heller ikke ret. Men hvis Coeducation ikke er ret, saa er den ikke ret, og da bør og vil ikke vi have nogen saadan ved nogen Skole og det maa da være logisk og ret.

Der er en Sag som alle som har talt i Coeducationsspørgsmaalet har tiet stille om, og det er den Kjendsgjerning at Skarer af unge Kvinder fra vore Menigheder er nødt til, om de skal faa nogen Uddannelse at reise til næsten alle Slags coeducational Institutioner over hele Landet. Ikke er alle disse Skoler lutheriske, kanste de faaeste er, mange har ingen Bekjendelse, somme har kanste nogen Bekjendelse, men som kan være værre end ingen. Men denne Sag, som vi vil kalde selve Hovedsagen, og som derfor volder tænkende Forældre baade Bekymringer og stor Hjertesorg, om den Sag skriver ikke hverken Mænd eller Kvinder meget, ikke advarer man meget imod at sende Børnene ud i den vilde Verden for at søge sin Uddannelse. Ikke er der mange Planer fremkommet om hvorledes vi skal kunne skaffe vore egne Døtre Skoleuddannelse blandt vort eget Folk og der, hvor de kunde staa under Indflydelse af vor egen Bekjendelse. Som Udviklingen har ført det, kan det nu heller se ud til, at vi kunde trænge Skoler, hvor ogsaa vore unge Kvinder kunde gaa, baade i Iowa, Minnesota, N. Dakota og Alberta, men skal vi være konsekvente maa vi vel snart ogsaa vise dem bort fra den ene Coeducationsskole vi har. Dette siger vi for om muligt at faa Folks Tanke til at arbejde i Retning af, at der burde gøres noget og det saa snart som muligt for at ogsaa vort Samfunds unge Kvinder kunde paa en eller anden Maade faa sin Uddannelse ved vore egne kristelige Skoler. Vi peger ogsaa paa nogle Ting her for at minde om, at der kan være andre Ting og Forholde som ogsaa er „farlige og forførende“, end det at give Kvinder Anledning til at studere der, hvor Prestes og Missionærer uddannes. Men ikke har vi sagt dette for at gjøre Fortræd og ikke for at dette igjen skal give Anledning til, at der skal komme Modsigelser eller Medhold i „Budbæreren“. Kanste det kunde bero med det, som er nu til Aarsmødet i det mindste. Og det kunde kanste være tjenligere at tale og skrive mindre og gjøre mere baade under Aarsmøderne og i Mellemtiden.

Fra et Møde i Ray, N. Daf.

Fra 18de til 22de Mars blev afholdt et kristeligt Samtalemøde i Ray, N. Daf. i Past. A. L. Stuelands Kald.

Veiret var pent og en Del fremmede var fremmødte. Mødet blev aabnet med Afhyggelsen af Salmen 280 i Landstands Salmebog. Lægmand L. Christlock begyndte med Bøn og Skriftlæsning, hvorpaa Past. A. L. Strand holdt Aabningsprediken over Ap. Gj. 7: 59, 60. Vi blev her kraftigt paaminnet om at dyrebare i Herrens Dine er hans frommes Død, samt at det er nødvendigt at begrave al Uvilje og ondt skal Herrens Betsignelse faa hvile over os.

I velvalgte Ord ønskede Stedets Prest alle velkommen. Sæssionstiden blev bestemt fra Kl. 10 til 12, med en halv Times Bøn naar man begyndte, og paa Eftermiddag fra Kl. 1—4.

Paa Eftermiddag blev Mødet aabnet med Skriftlæsning og Bøn af D. J. Rodne, hvorpaa Søren Petersen indledede Samtalemødet Joh. 3, 16—21. Han dvælede ved Guds Kjærlighed til Synderen som Guds Brede over Synden. Hvorledes vort Forhold til Gud er i uomvendt Tilstand. Hvorledes Gud da staar for os som en ond Gud. Denne Følelse af Guds Brede fornemmes, naar vi kommer Guds Renhed nærmere, og faar derved bedre se Mod sætningen mellem os og Gud. Naar vi kommer Gud paa nært Hold saa faar vi en Følelse af, at som vi er saa passer vi ikke for Guds Selskab. Denne Guds absolutte Renhed er det vi kalder Guds Brede. Dette er Grunden hvorfor Menneſket holder sig paa Afstand fra Gud. Menneſkets Gjæringer er onde, derfor elsker det Mørket mere end Lyset, for derved at skjule sine onde Gjæringer. Som kristne vil vi ikke besatte os med noget der ikke taaler Lyset, alt som ikke taaler dette Lys, hør vi som kristne holde os fra. Er vi ikke villige til at komme saa langt, saa kan Guds Aand ikke føre os længere. Hviden og Dybdens af den Kjærlighed kan ingen udgrunde. Det er de forløstes Lobſang i Evigheden. Men det-

te maa ethvert Menneſke faa Del i herne-derſom de vil kalde sig kristne. Det er Menneſkeslegten Gud elsker. Af Naturen er vi alle Guds Fiender, men den som aabner sit Hjerte for denne Kjærlighed kommer engang til den fuldkomne Kjærlighed. Det første en maa komme til er, at en er fortabt. Dette er haardt, men maa til. I Vers 16 er hele Guds Forhold aabenbaret for os. Naar Menneſket blir fortabt i sig selv, da først kan Gud frelse. Denne Gjærning maa Herren selv udføre. Han maa faa brænde op alt det onde, før der kan blive Frelse. Menneſket kan komme saa langt i Synder og Overtrædelser, at det er dødt i Synden. Dette er forfærdeligt at tænke paa, og her maa der en ny Fødsel til, ellers ingen Frelse. „Den uretfærdige forlade sine Veie og den ugudelige sine Tanter og ombvende sig til Herren.“ Da frelser vor Herre. Gaven er fri og saa høit har denne Kjærlighed gaaet, at han har givet sin Søn den enbaarne. Det høieste og dyrebareste, sin egen Søn, lod han smage Helvedes Qualer, ikke for en Ven men for sine Fiender. Her kan alle som vil faa Del, rig og fattig, ung og gammel, uden Forſkjel kan her faa Del i den frie Frelse, paa den Betingelse, at de tror paa den korsfæstede men gjenopstandne Kristus. Men denne Tro maa opkomme ved Erkjendelsen af sin egen Synd, og at man klynger sig til denne Frelser som sin eneste Redningsmand.

Den derimod som ikke tror, gaar fortabt; hvad dette vil ſige, magter ingen at fremføre, men det er en evig Adſkillelſe fra den treenige Gud, i Samfund med alt ondt i den evige Fortabſe. Vi finder, at Gud har ſat Menneſket paa et høit Punkt. Englene har begjæret at ſtue ind i denne Kjærlighed men har ikke kunnet. Menneſket var ſkabt i Guds Billede, men ſalbt, derfor Dødsreisning.

Der maatte komme noget udenfra forat frelſe os. Dette gjorde Gud ved Sønnens Sendelſe. Frelſen beror paa enten vi tror eller ikke. Der er kun en eneste Frelſer, og det er Jeſus. For at vi ſkulde blive frelſte var Grunden hvorfor Sønnen kom. Her er ſuld Forſoning. Og enhver ſom tager imod

denne Frelse kommer ikke for Dommen. Som kristne naar vi aldrig til de te her i Tiden at blive helt fri fra Synd, men engang ved Livets Ende skal vi dog blive fri fra alt ondt. Derfor blir det for den kristne hver Dag at leve paa Naade. Det er godt for Menneket at staa stille lige overfor denne Kjærlighed. Sønnen viste meget vel, hvad som forestod ham, men Kjærligheden drog ham. Livet i Gud tager sin Begyndelse her i Tiden; en Del tror, at først i Evigheden kan vi faa vide dette sikkert, men denne Tanke er bare Djævelens Rundtgreb. Jesus tager imod til alle Tider; maatte du som er her og ikke har Fred komme nu. Kristus er kommen for at frelse fra alt ondt. Moses anklager, Kristus retfærdiggjør. Han var lagt under Loven for at vi skulde blive retfærdiggjorte fra Loven. Kristus kom ikke for at dømme Verden, men for at frelse Verden. Maatte vi som kristne erindre dette, naar vi blir trætte og synes det ikke nytter; maatte vi altid erindre, at vi trænger Kristi Kjærlighed i vore Hjerter skal vi udrette Guds Vilje og være Sjelevindere i hans Ringeard. Vi er ikke kommen for at dømme, men som Kristi Tjenere er vi her for at forkynde det glade Budskab om Jesus. Han er Synderes Ven. Maatte du som spoler du ingen sikker Grund har at staa paa lade dette faa sænke sig ned i dit Hjerte. Han er ikke kommen for at dømme, men for at frelse. Men det blir ogsaa en Dag, da han kommer for at dømme. Mange har Bekjendelsen ret men har dog en død Tro.—Mange Prestere behandler Folket som om de alle var kristne. Men faar Guds Ord sin Vel, saa blir der Synderkjendelse. Har vi Erfaring paa hvad Syndsforladelse er for noget. Det er ikke nok at være objektivt frelst, men vi maa ogsaa være subjektivt frelst. Troen er død uden Gjæringer. Det gaar til Helvede har vi ikke det personlige Liv. Alt Hykleri blir aabenbaret engang. Vi har mange Kristusfornægtere i vor Tid. Jordbunden synes at være forberedt for Antikristen som skal komme. De fornægter Kristus at være kommen i Rødet, og skal hjælpe sig selv i alt. Derfor ogsaa alle disse hemmelige Selskaber.

Harde de ikke kastet fra sig Troen paa Kristus saa behøvede de ikke saadant. Men vi har jo ingen Ret til at dømme siger nogen; du har Ret, vi behøver heller ikke at dømme og heller ikke at være Hjertekjendere. Vi behøver ikke at se det indre af et Træ for at sige hvad Slags Frugt det bærer. Og paa Frugten skal alle Træer kjendes, thi et godt Træ bærer god Frugt, og et ondt Træ kan ikke bære andet end daarlig Frugt.

Er vi retfærdiggjorte fra Synden hvorledes skal vi kunne leve i den. Vi seiler i Naadens Sø her i Tiden og vil ogsaa seile i den i Evigheden. Vi spørger ofte: Hvorfor lod Gud Menneket falde, men kunde vi lære Gud at kjende uden Fald? Denne Gud som vi taler om er en ustabt Aand, som er høit uophøiet over alle. Han er det som blæste Livets Aand i os. Kjendetegnet paa sand Kristendom er at have Kristi Sind. Det er for os at være klar over vor Stilling. Elsker Gud os som sine Børn, saa tugter han os ogsaa. Var vi Gud mere lydige, saa vilde vi vel ogsaa tænke se mere Frugt. Vi er paa en Site, enten paa Guds eller Djævelens. Det har Evighedsbetydning for os, derfor undersøg din Stilling.

Dette er en Besøgelsestid. Kristus gaar fra Sted til Sted og indbyder; han er ogsaa her og indbyder til Frelse idag. Betænk det vel, alt er fuldbragt, men det maa annammes.

Søndags Eftermiddag mød man den hellige Nadver sammen.

Af dem som deltog i Mødet kan nævnes: Pastorerne Strand, Winther, Stueland, Aune samt en hel Del Lægebrødre.

Søndags Aften var der Aftensfest, hvor enhver fik en liden Tid at sige Farvel.

Turtelduens Røst hørtes og vi fik knæle i Bøn sammen. Marken og hans to Søstre gav flere Sange med Gitarspil tilbedste. Vi skiftes alle med den Følelse, at Herren med sin Aand havde været os alle nær.

D. S. Barud.

Kinamissionen.

Hauges Synodes Missions Aarskonferens for 1910.

(Fortsettelse.)

Punkt 6. Skolerne.

a. Høiskolen.

3. Foreslaaet og antaget, at Prof. Stokstad gjør hvad han kan at faa Dongfien-sen tilbage i Missionens Tjeneste, og at han bemyndiges til at love ham Understøttelse til videre Studier.

4. Foreslaaet og antaget, at Bestyreren for Høiskolen bevilges Taels 300.00 til at kjøbe Teglsten for.

5. Foreslaaet og antaget, at det paalægges Skoledirektionen sammen med Bestyreren at igjennem Aarets Løb undersøge og underhandle angaaende Grund til Høiskolen.

6. Bestyrelsen anmodes instændigst om at bemyndige Konferensen at kjøbe en passende Grund for Høiskolen.

Konferensen ønsker at give følgende Begrundelse:

Det er allerede høist paatrøvet, at Høiskolen faar mere Rum. Paa den nuværende Grund findes ikke mere Plads, og ikke kan den udvides. Landet stiger Aar for Aar betydeligt i Pris. Dertil kommer, at Jernbanen snart ventes, og da vil det ventelig blive vanskeligt at faa et passende Sted for en rimelig Pris.

B. Pigeskolen ved Chiengo.

1. Miss Grøfseth rapporterede for Skolekomiteen ved Chiengo som følger:

„Komiteen for Pigeskolen organiserede sig April 9de ved at vælge Mrs. Triggstad til Formand og undertegnede til Sekretær.

Ding, en Pige otte Aar gammel, blev optaget for Undervisning. Komiteen mødte igjen den 20de September og optog en Pige fra Bø Sa Wan. Hun er 11 Aar gammel, en Halvsøster af en af vore Børnehjemspiger. Rapporten antoges.

2. Som to Medlemmer af Direktionen

for Kostskolen ved Chiengo valgtes: Mrs. Triggstad og Miss Grøfseth.

3. Konferensen paa lægger Høiskole og Kostskole Direktionerne at udarbeide til næste aarlige Konferens Forslag til Regler og Kursus for vedkommende Skoler.

Besluttet at Eftermiddagssessionen begynder Kl. 1.30. Tredie Session avsluttes med Herrens Bøn.

Fjerde Session.

Fjerde Session aabnedes med Salmesang.

Punkt 5. Børnehjemmene.

4. Efterdi at de to ældste Børnehjemspiger er nu i den Alder, at de ifølge Reglerne bør udskrives af Børnehjemmet, foreslaar vi at Børnehjemmenes Bestyrere sammen med Børnehjemskomiteen sørger for:

a. At Tjai-ta faar sig et godt Hjem.

b. At Bau hu forberedes med Tanke paa at blive Sygepleierke, om hun findes dertil skikket. Antaget. Konferensen blev hævet for det ugentlige Bønnemøde.

Femte Session.

Femte Session begyndte med Sang, „Deiligt det er at tjene Gud.“ Andagt ved Miss Olson 107de Davids Salme.

Referatet fra tredje og fjerde Session læst og antaget.

Punkt 6. Skolerne.

c. Dagsskolerne.

Det er Konferensens Mening, at paa Missionens nuværende Udviklingsstrin bør Dagsskolerne paa de forskjellige Udstationer saa vidt mulig drives af Evangelisten paa Stedet.

Disse Skoler maa mere og mere blive en Menigheds Sag, og Winn bør lægges paa at faa de kristnes Børn til at frekventere dem. Resolutionen antaget.

d. Bibelskole for Evangelister.

Det er af den allerstørste Betydning, at Evangelisterne paa de forskjellige Stationer er vel grundet baade i Kristendommens Sandheder, og er vel inde i den bedste Arbeidsmaade. Derfor foreslaar vi, at der iaar:

a. Holdes Bibelskursus for dem.

b. At de unge Mænd, som findes skikket til Evangelistgjerningen, enten faar et

Kurjus hos os, eller sendes til et Seminar af en anden Mission.

e. At det overlades til Pastorerne Vandahl, Wold og Trygstad at sørge for ovennævnte. Antaget.

c. Bibelskole for Bibelkvinder.

1. Idet Konferensen indser Nødvendigheden af, at Bibelkvinderne igjen samles for videre Uddannelse, Veiledning og Opmuntring, vælger man en Komite af tre som skal sørge for at dette gøres.

2. Til denne Komite valgtes: Mrs. Vandahl, Miss Grøseth og Mrs. Trygstad.

f. Skole for Missionærernes Børn.

1. Komiteen for Skole for Missionærernes Børn rapporterede som følger:

„Komiteen mødte den 22de November ved Chiengv for at raadslaa om, hvad kunde gøres for Undervisning for Missionærernes Børn. Følgende Forslag blev antaget: Foreslaaet og understøttet at Miss Peterson anmodes om at overtage Undervisningen af Missionærernes Børn til næste Konferens.

Mrs. Trygstad, Sek.

Rapporten antoges. Femte Session afsluttedes med Herrens Bøn.

Sjette Session.

Sjette Session aabnedes med Sang: „Herre jeg hjertelig ønsker at fremme din Gæ.“

Punkt 6. Skolerne.

f. Skole for Missionærernes Børn.

2. Til Komite for Skole for Missionærernes Børn valgtes: Past. Landahl, Mrs. Wold og Prof. Stokstad.

3. Foreslaaet og antaget, at Konferensen bemyndiger Skolekomiteen til at ordne med Lærere og bestemme Sted for Skolen for kommende Aar.

Punkt 7. Hospitalvirksomheden.

1. Miss Nelson rapporterede for Hospitalkomiteen som følger: „Komiteen for Hospitalet organiserede sig den 20de Februar 1909. Pastor Landahl valgtes til Formand og undertegnede til Sekretær. Komiteen enedes om følgende Forslag:

a. At alle indspøjte syge som vil se og tale med Dr. Anderson skal betale 100 cash for Medicin.

b. Den som faar Medicin af den indspøjte Assistent Mr. Chang, skal betale 40 cash. Rapporten antoges.

2. Til Hospitalkomite valgtes: Past. Landahl, Miss Nelson og Mrs. Trygstad.

3. Besluttet:

a. At Dr. Anderson bemyndiges til at flytte ud den bagre Havemur ved Hospitalet.

b. At han sammen med Hospitalkomiteen bestemmer hvor langt den skal flyttes, samt om hvorledes det skal arrangeres med Indgange til de to Gravpladse.

4. Foreslaaet at Dr. Anderson opmuntres til at reise til den medicinske Missionskonferens i Hankow iaar, samt at besøge Shanghai og købe Udstyr til Hospitalet. Antaget.

Punkt 8. Stationering af Missionærer og Fordeling af Arbeidet.

1. Foreslaaet, at Spørgsmaalet om Stationering af Missionærer henlægges indtil Wolds kommer. Antaget.

2. Besluttet, at Kolportørvirksomheden paa Missionsbaaden nedlægges.

Punkt 8. Foreningsarbeidet.

1. Foreslaaet, at Spørgsmaalet om fælles Seminar henlægges til Ekstrakonferensen. Antaget.

2. Til Komite i Foreningsarbeidet valgtes: Dr. Anderson, Pastor Wold og Prof. Stokstad. Foreslaaet at Prof. Stokstad holder sit Foredrag i aften. Antaget.

Sjette Session afsluttedes med Bøn af Formanden.

Syvende Session.

Syvende Session aabnedes med Salmesang „Vor Gud han er saa fast en Borg.“ Andagt ved Miss Nelson 23de Davids Salme.

Punkt 9. Foreningsarbeidet.

3. Pastor Landahl valgtes til at representere vor Mission i det fælles literære Arbejde, de lutherste Missioner imellem.

4. Det paalægges Komiteen for Fore-

ningsarbeidet videre at underhandle om det paatænke Hjem og Agentur i Hankow, samt at rapportere til næste Ekstra-konferens.

Punkt 10. Reparationer og nye Byggeforetagender.

1. Besluttet at Tæls 300 bevilges til Reparation af Missionens Eiendom i Tai-pingtien.

2. Foreslaaet, at der hvert Aar ned sættes en Byggekomite af tre. Antaget.

3. Til Medlemmer af denne Komite valgtes: Pastor Landahl, Pastor Trygstad og Miss Grøseth.

4. Besluttet, at det paalægges Byggekomiteen at skrive i „Buddæreren og underrette Vennerne hjemme om Nødvendigheden af en Kirke i Hsinje.

Punkt 11. Det Konferensen maatte bestemme at behandle.

1. Foreslaaet og antaget, at følgende Skrivelse sendes til det svenske amerikanske Missionsforbund:

Til det svenske amerikanske Missionsforbund: Fred!

Vi føler Trang til at udtale vor Taknemmelighed til eder for den Hjælp, I ydede os den sidste Halvdel af Aaret 1908, ved at tillade vore Højskolegutter at modtage Undervisning i høiere Mathematik i eders Højskole. Vi var den Gang selv uden passende Lærere, og uden eders betimelige Hjælp havde vi ikke kommet ud af Vanskeligheden.

For denne og alle de andre Kjærlighedsbevisninger modtaget af eder staar vi i dyb Taknemmelighedsgjæld. Maa Herren lønne eder. Maa han fremdeles velsigne eders Virksomhed, at den kan blive mange Sjæle til Gælle og ham til Gæde.

2. Foreslaaet, at en Komite af to ned sættes til:

a. At sende Takke- og Opmuntringsskrivelse til Past. A. E. Rydberg, Bestyrer af det Skandinaviske Missions og Sømandshjem i Shanghai og til den svenske Bestyrelse, om at fortsætte med Hjemmet.

b. At opmuntre Vennerne til at bistaa Hjemmet med Midler. Antaget.

3. Til denne Komite valgtes: Miss Grøseth og Pastor Trygstad.

4. Til Budgetkomite blev valgt: Past. Landahl, Past. Wold og Miss Lee.

5. Til Hsieliang Komite blev valgt: Past. Trygstad, Miss Nelson og Dr. Anderson.

Syvende Sæssion afsluttedes med Salmesang.

Ottende Sæssion.

Sæssionen aabnedes med Sang, „Mig tjener alle Ting til Gavn.“

Punkt 11. Det Konferensen maatte bestemme at behandle.

6. Besluttet, at Pastorerne Landahl, Wold og Trygstad udarbejder til næste Aarskonferens Forslag angaaende Ritual og Møtighedsregler.

7. Foreslaaet, at en Komite paa fem Medlemmer ned sættes til at gennemgaa og revidere Missionsreglerne paa Marken. Antaget.

8. Til Medlemmer af denne Komite valgtes: Pastor Wold, Miss Lee, Prof. Stokstad, Mrs. Landahl og Miss Peterson.

9. Besluttet:

a. At nedlægge Arbeidet i Gantsjevo.

b. At det paalægges Formanden at underrette det svenske amerikanske Missionsforbund derom, samt paa Konferensens Begynde ønske dem Guds Velsignelse i Arbejdet.

10. Besluttet, at en Komite paa tre ned sættes til at udarbejde en Liste over Udstyr for nye udreisende Missionærer. Denne Liste sendes til Bestyrelsen for at tilsendes nye Missionærer.

11. Til denne Komite blev valgt: Mrs. Trygstad, Miss Grøseth og Dr. Anderson.

12. Besluttet, at Missionsregnskaberne afsluttes den sidste November hvert Aar.

13. Besluttet, at Programmet og Referatet i sin Helhed trykkes i „Buddæreren.“

14. Besluttet:

a. At Konferensen anser det ønskeligt, at en større Missionsfest holdes i 1911, i Anledning Tyveaarsdagen siden vore første Missionærers Udreise i 1891.

b. At Synoden anmodes om at ned sætte en Komite til at sørge for, at der ved samme Anledning udgives en Oversigt over Missionens Historie og nuværende Status.

c. At Konferensen nedsætter en Komite af tre til at samarbeide med førstnevnte Komite.

15. Til Medlemmer af denne Komite blev valgt: Past. Landahl, Miss Peterson og Past. Wold.

16. Det pålægges Kasseren at give Bestyrelsen og „Budbæreren“ Oplysning om Kassens nuværende Tilstand og Krav.

17. Foreslaaet og antaget, at Missionsnærerne iaar bemyndiges til at overstride Lønningsgrænsen for indfødte Arbeidere 1000 cash per Maaned.

18. Konferensen ønsker at udtale sin hjertelige Tak til de mange Venner derhjem-

me, som ved Forbønner og Breve styrker og opmuntrer os.

19. Foreslaaet, at Konferensen sender et Velkomsts telegram til Wolds. Antaget.

20. Besluttet, at næste Aarskonferens holdes saa snart som muligt efter næste Nyt-aar.

21. Konferensens Referat blev læst og antaget.

Ottende Sessjon afsluttedes med Herrens Bøn.

Søndag Formiddag Kl. 9.30 holdt Miss Lee sit Foredrag over Bønnens Magt i Missionsarbeidet. Derpaa fulgte Rydelsen af Herrens Kaddere og en Bønnestund.

Konferensen afsluttedes.

Therese Peterson, Sekr.

Overfikt over Menighederne paa Hauges Synodes Arbeidsmark i Kina.

Stationernes Navne	Døbte ialt	Døbe ialt	Bortreise og udfødte ialt	Uden Risik.	Indf. Mænd	Medarb. Kvinder	Fored Station	Udstation	Hospital	Indfødte Arb.	
Fancheng	224	17	Bortreist 13 Udfødt 2	15	7	17	7	1	8	1	3
Taipingtien	284	35	4	4	17	4	1	8			
Tsibo	121	15	6		15	3	1	8			
Sinhe	113	1			26	3	1	8			

Overfikt over Skolerne paa Hauges Synodes Arbeidsmark i Kina.

Station	Lærere i Høi- skolen	Gleb. i Høi- skolen	Lærere og Hjel- pere i Bigestolen	Gleb. i Bi- gestolen	Dagstolerne	Børn	Bibelskole	Gleb. i Bibel- skole
Fancheng	3	24	Lærere 5 Børn 1 Hjelper 3	9	51	13	223	
Taipingtien						13	200	
Tsibo						10	150	1 9
Sinhe						16	250	

Dage kommer, Lider flygte.

Hold dig til Guds Ord og sig:

Det er mine Fødders Lygte

Dg et Lys oppaa min Sti.

Søg din Glæde i det Ord,

Som fra Himmerig til Jord

Bær den Raadefat, der giver

Trøst og Fred, som evig bliver.

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. C. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opfigelser, Adresseforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. Lillethun, Red Wing, Minn. Derfom man erindrer sig dette og gjør der-efter vil man spare megen Tid, Arbeide og afkra Omkostninger for hver af os.

Oplysning.

Da det er paalagt alle Rasserere at have sine Rapporter trykte til Aarsmødet, saa oplyses det herved for Professorslønsskassens Vedkommende, at de Menigheders Bidrag til Professorsløn, som ikke er indkommet inden 15de Mai kommer ikke med i dette Aars Regnskab.

Der vil ogsaa iaar blive givet en Oversigt over, hvad hver Menighed er lignet og hvormed som er indbetalt og ikke betalt. Alle Menigheder, som ikke ønsker at faa blank eller tilrest, maa indsende sine Bidrag inden ovennævnte Dato.

J. L. Lassefson.

Mærk!

Presten, Delegater samt besøgende til Aarsmødet i Red Wing underrettes herved om, at isald de ønsker at sikre sig Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatsfolk udenfor Skolen, maa de sende Besked herom til Komiteen for Aarsmødet her i Red Wing inden den 26de Mai. Som Godtgjørelse for Rum i Skolebygningerne betales en Dollar for hver Person. Prisen paa Rum udenfor Skolen kan Komiteen ikke bestemme; men vil søge at sikre Rum for saa rimelig Pris som muligt. De, som agter at bo paa Skolen, maa bringe med sig Sagen, Pudevar og Haandklæder.

Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, som ikke sender sin Anmeldelse i betids for Mødet; thi det gaar ikke an at finde Rum hos Privatsfolk, før vi ved, om der er nogen, som vil behøve dem. Alle Anmeldelser sendes til Hr. A. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Naar nogen kommer og beretter noget uforbeholdt om Næsten, saa sig altid, jeg vil ogsaa høre den anden Side af Sagen før jeg kan gjøre mig nogen Mening om den.

Fra Arbeidsmarken.

Zions Menighed, Past. J. L. Lassefsons Kald, har bestemt at indbyde til et kristeligt Samtalemøde 25de og 26de Mai førstkommande.

Søndre Bumbro og Zions Menigheder, Lassefsons forrige Kald, har faaet Afslag fra Past. Borgen og har nu stillet Kald til Past. G. O. Vik. Om han antager, vides ikke. L.

Ved St. Olaf College har man kjøbt et Stykke Land paa 39 Acres og lagt til sin før taalig store Skolegrund. Man har altsaa nu en Eiendom paa 138 Acres ved denne Skole.

James D. Hill har lovet \$50,000 til et Endowment Fund for Luther College i Decorah, Ia. paa den Betingelse, at Synoden samler en Sum af \$200,000 til et saadant Fond. Ledende Mænd i den norske Synode er meget interesseret i Sagen og anbefaler, at der samles en saadan Sum til Skolens 50 Aars Fæst i 1911.

Prof. M. O. Wee og Student B. O. Klostad forlod Red Wing Tirsdag Aften den 12te dennes. Deres Bestemmelsessted var Edinburg, Skotland, hvor de gjen-nem Sommermaanederne vil studere Theologi ved Edinburg Universitet. Før de kommer tilbage er det vistnok deres Tanke at gjøre et kort Besøg til Norge.

Varer nogle saa Ord forat meddele, at den 4de ds. fik vi atter en Søstermenighed dannet, den 4de i Rækken her best, Den er beliggende 6 a 8 Mil syd af Haley, i Harding Co., S. D. ved en stor „Butte“ som hedder Lodgepoll, deraf fik den Navnet Lodgepoll. Den har kun 10 stemmeberettigede Medlemmer endda, men vi har grundet Haab om, at den kan og vil vokse. Embedsmænd blev valgt og vor Konstitution antaget i sin Helhed, samt stillet Kald til mig om at betjene dem. Menighedsmøde skal afholdes 2den Mai, og Kvindeforening dannes.

Maa Far vedblive at velsigne vort Samfund med alle dets Arbeidere og Menigheder, saa vi maa vokse i vor Herres og Frelseres Naade og Kundskab og i hans Frugt og Styrke som i Antal. Eders ringe Medarbejder i Vingaarden N. N a s m u s s e n.

Paoli, N. D. 13de April 1910.

„K u d b æ r e r e n“ agter ikke at svare disse Blade, som er urimelige hver paa sin Naade. Nævner vi lidt om det daarlige og syndige i, at der „findes Prester og andre, som forsvare Drif og Dans“, saa blir et Blad fornærmet og søger at fordreie baade baade vor Mening og vore Ord, saa det ikke længere er, hvad vi sagde, saa derpaa vil vi ikke svare. Straffer vi ikke en vis Synder sieklig og haardt nok, saa blir et andet Blad (Amerika) fornærmet og siger, vi „tør ikke angribe Filistærkæmper alene.“ Ikke gjør vi som David og ikke som Luther og ikke som Hauge, naar vi ikke paa første Vink angriber verdslige Aviser for deres Saloon-avertisementer, men vi har ikke netop set at David, Luther og Hauge gjorde det heller. Om „Amerika“ havde villet, saa havde den seet en god Begyndelse i vort lille Stykke, som gav Haab om mere i Retning af at „rense Pressen“, og da havde den vel ikke vendt sig imod os med Bebreidelser. Nei slige Blade og Fordreielser vil vi ikke svare paa.

T u s i n d e r og atter tusinder af jødiske Kolonister har allerede slaaet sig ned i de vakreste Strøg af Palæstina, og bygger sig hyggelige Hjem i blomstrende Nybygger ved Hjælp af rige Kapitalister i Europa, skriver en Korrespondent til „Standard“ fra Jerusalem. Rundt Tiberiasjøen er meget Land, som før har tilhørt fattige indfødte, blevet indkjøbt og nu forvandlet til værdifulde Godser. Saronsletten, mellem Jaffa og Lydda, er en eneste stor Have, som eies og dyrkes af vinstribelige Jøder. Hauron, øst for Jordan, et af de frugtbareste Hvededistrikter i Verden, blir lidt efter lidt solgt til jødiske Konfartier. Jordandalen, som før to Aar siden tilhørte Sultan Abdul Hamid, der stod i Underhandling med jødiske Kapitalister, da han blev affat, vil snart gaa over i

Jøders Eie. Jaffa og Jerusalem er nu for helt jødiske Byer at regne. Byer som Bethlehém, Nazaret og Gaza, hvor før nogle Aar siden ingen Jøde vovede at vise sig, har nu sine Jødekvartaler og Synagoger. Zionisten i Europa har sandelig virket og det til gavn.

Folkebl.

Beskjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kl. 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbeide.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminatum.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkeraadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finantser som henstillet til Menighedsråds Overveelse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse. Bethsda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionskole spørgsmål behandles den første Torsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningssagen.

Indstilling fra Oversættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor L. J. Oppedahl. For The- ma se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

G. J. Castvold, Form.

N. J. Løhre, Sek.

Om Gud vil, afholder Madison Kredsa af H. S. sit Kredsmøde med Kirkeindvielse i Recaboth Mgh., Albæ, S. Dak., Pastor T. T. Boes Kald fra 18—20 Mai førstkommende. Samtaleemnet Joh. 1, 37—52. Skyds vil møde tilreisende baade i Albæ og Revillo (om Aftenen) Dagen før Mødet.

B. R. Barstad,
A. Haugland.

Om Gud vil afholder Red Wing Kredsa af Hauge's Synode et Samtaleemne i Beaver Creek Menighed, Borgens Kald fra 20de til 22de Mai førstkommende. Søndag den 22de ønsker Menigheden sin nye Kirke indviet. Synodens Formand, Past. C. J. Galtvold har lovet at være tilstede. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Besøgende gaar til Taylor, Wis. Gud gibe os et velsignedt Møde.

D. T. Borgen.
J. J. Dahle.

Den sydvestlige Minnesota fælles Indmissionsforening vil holde Møder som følger: Ransom Menighed, Past. J. H. Jonsons Kald 29de April til 1ste Mai. Samtaleemne: Luk. 13, 22—30. I Lesmore Menighed samme Kald 27de til 29de Mai. Samtaleemne: Ap. Gj. 24: 24—27.

Bac Foreningens Begne
A. Johnson, Form.
J. C. Wik, Sekr.

Verblehems nordr. ev. luth. Menighed, Swan River, Flathead County, Montana, indbuder herved til et kristeligt Samtaleemne fra 19de til 22de Mai. Mødet begynder den 19de, Kl. 10.30 Form. med Brediken af Pastor S. A. Knutson. Samtaleemnet: Luk. 13, 22—30, indledes af Past. Adrianien. Skyds møder Dagen før Mødet i Somers paa G. N. Banen. Man bør ordne sig saa, at man tager Morgentogtet fra Kalispell til Somers. De som kommer via R. N. Banen, kan tage med „stage“ fra Ravalli til Polson, og fra Polson med Dampbaad (15 Min) til Somers den 17de, hvor de maa træffe til næste Dag. Om de langreisende, som agter sig til Mødet vilde være faa snil at underrette undertegnede om deres Komme i god Tid, vil de gjøre os en stor Tjeneste, saa vi kan ordne med Skyds. Vi ønsker mange kommer til vort Møde med Bøn om Herrens Velsignelse. Paa Menighedens Vegne A. H. Trygstad.
Grejton, Mont.

Forandret Adresse.

Rev. A. E. Hanson,
Lundemo, Alta, Canada.

Kvitteringer

Betraget til Skatens Drift for dette Aar \$12,000.00
Heraf er indkommet til Dato 9070.90
Endnu ikke indkommet 2929.10

Betraget forløst: Ved Ashbyen Bold fra Stavanger Mgd., J. S. Olsons Kald	15.00
Betraget forløst: Ved Ole W. Olsson fra Sandvænns Kald: Berkania Mgd., Kbf. 25, Mgd. 31.55	56.55
Betraget forløst: Ved Pastor Hjelmervik fra Christ Gullord, Elk Creek Balsby Mgd.	1.00
Gust R. Spande, Ellendale, S. D.	2.00
Betraget forløst: Ved Edw. Ellington fra Elm's Mgd., Chicago, Ill.	10.00
Betraget forløst: Ved Pastor Jacobs fra Mrs. Albin Danielson	1.00
Betraget forløst: Ved G. E. Viklund fra Immanuel's Mgd., I. T. Kroghs Kald	50.00
Betraget forløst: Ved Pastor H. J. Berg fra Alexander Mgd., Bergs Kald: Indsamlet ved G. B. Arnes og Jens Heimnes: J. J. Heimnes, G. B. Arnes, C. D. Søgaard, G. B. Arnes, A. M. Hanlon, H. H. Søgaard, G. M. Hellefson, C. G. Bille, Pastor H. J. Berg, A. Mønten hver 2, J. G. Johnson, A. M. Anderson, A. M. Mønten, D. A. Sundby, E. Thorsen, D. Heimnes, E. Christofferson, H. Timanlon, M. Northnes, C. T. Englund, Ed. Sveen, M. Munk, Prof. A. D. Lebing, A. Schønby, C. D. Halling, J. T. Halling, H. D. Lorelon, A. M. Northnes hver 1	38.00
Betraget forløst: Ved E. R. Groth fra Norvæn Mgd., I. T. Mads Kald	61.00
Betraget forløst: Ved M. Guldbrandson fra Reno's Mgd., Nels Carlsons Kald	10.00
Betraget forløst: Ved Pastor Olberg fra hans Kald, fra Salems Mgd.: Salems Kbf. 5, E. Hinfeth 5, J. V. Vede 3, A. E. Gordon 2, G. Gordon 1.50, H. T. Haugland, E. Zetter, C. Doe, J. C. Gnat, H. G. Galtvold, D. Galtvold, A. Branden, J. Mønt, J. C. Nordland, J. Engen, A. Branden, A. Hinfeth hver 1, E. Hinfeth, J. Nelson hver 50c tilf. 29.50, Immanuel's Mgd., Immanuel's Kbf. 15, J. J. Galtvold Jr., D. Thoren hver 2, J. Knutson, A. Knutson, B. Galtvold, M. Olson, I. Thoren, A. Møntin hver 1, tilf. 25.00, Irene Mgd., Mrs. H. Mortvedt, A. H. Hagen hver 3, A. D. Soffen, Pastor E. J. Olberg hver 2, tilf. 10.00, M. A. J. Hg, Groth, Minn. 2	66.50
Betraget forløst: Ved M. R. Johnson fra Emerald Mgd., Oberlunds Kald	24.00
Betraget forløst: Ved P. A. Sund fra Genesee Mgd., J. S. Olsons Kald (for forrige Aar)	10.00
Betraget forløst: Ved Pastor Veinbaal fra Peterson Mgd., Wehrhals Kald, J. Elm's, J. D. Gensberg, A. H. Hefstad, G. P. Galtvold, E. Galtvold, D. Gensberg, A. H. Hefstad, G. P. Galtvold, A. H. Galtvold hver 4, D. A. Mønt, J. C. Galtvold, E. Galtvold, J. A. Starstad hver 2, D. C. Mathison 1.50, J. A. Bohann, J. J. Starstad, E. Johnson, D. Helle, D. V. Elm's, J. J. Gensberg, J. J. Elm's, H. G. Galtvold, A. G. Galtvold, C. E. Galtvold, G. A. Galtvold, J. Mathison hver 1	57.50
Betraget forløst: Ved D. Rorhord fra Bethlehems Mgd., Dvedahl's Kald: T. Tollefson 6, A. Hefstad, A. H. Hefstad hver 5, D. Rorhord 4, D. A. Haaland 2.50, Geo. Hefstad, G. D. Haaland, D. E. Dyrhøj hver 2, Mrs. S. S. Hefstad, Mrs. H. Hefstad, T. C. Clemetson, M. Hefstad, E. M. Clemetson, J. Tollefson hver 1, Hefstad 50c	35.00
Betraget forløst: Ved Pastor Stenlund fra hans Kald: Ray Mgd., A. Anderson 2, J. D. Solberg, A. A. Loen hver 1.50, Hefstad 1.20, D. J. Hefstad, J. Gundersen, G. Hefstad, J. Larson, E. Winter, G. Larson, A. Hefstad, Ed. Hefstad hver 1, A. A. Loen, H. D. State hver 50c, tilf. 15.20, Wehrhald Mgd., Offer 10, Sandy Creek Mgd., Offer 6.55, Galtvold Mgd., H. A. Mønt, A. Hefstad, C. E. Hefstad, A. Dalby, D. Ellington hver 1, tilf. 6.00—Rainbow Valley Mgd., D. H. Salamon, A. Hefstad, A. Hefstad, D. A. Galt, D. A. Galt, A. T. Hefstad, A. Hefstad, H. Hefstad, Christ Hefstad, A. Galt hver 50c, tilf. 5.50, Tilf. 42.25, for foitt. 35.00	7.25
Betraget forløst: Ved Pastor Duea fra hans Kald: Nazareth Mgd., Kbf. 11.22, Mgd. 13.50, tilf. 24.72, Bethlehems Mgd., Blue Earth Mgd.: Kbf. 12, fra en Del Menighedslæmmer 7, Pastor Duea 2, tilf. 21	57.72

Bed & M Grønhoj fra Norway Mgd., Bæster Gjerlads	30.00
Bed Bæster B Olsson fra Immanuel's Mgd., Olssons Kald	10.00
Bed Bæster Duella fra Romsdahl Mgd., Duellens Kald:	
Mgd. 55, Dr. Lena Enebo, samme Mgd. 5.....	60.00
Bed Bæster J Bæklø fra Silvestra Mgd., Fairdale, N. D....	20.00
Bed Jos. Duea fra Sandbøns Kald: Salems Mgd., Til-	
læg til forrige Indienselse 5.75, Zions Mgd., Tilæg til	
forrige Indienselse 1c.....	5.77
Bed Bæst. Krogstad fra Stone Lake Mgd., Krogstads Kald	6.00
Bed Bæster U D Johnson fra Zions Mgd., Johnsons	
Kald: J E Anderson, D Rønsberg hver 1.50, D D Haar-	
stad, T D Haarsgaard hver 1, D D Rønsberg Jr., B D	
Rønsberg, J Haarsstad, Petrine Glind, D Haarsgaard,	
Rnes Haarsgaard hver 25c.....	6.50
Bed D H Namob fra Silo Mgd., Oerlunds Kald.....	23.00
Bed Jber Hobnesfjeld fra Nazareth Mgd., J Knutsons	
Kald.....	42.80
Bed Bæster Kleveland fra Stavanger Mgd., Kleveland's	
Kald, Tilæg til forrige Indienselse, Offer 17.30, B B	
Johnson, Estate Bank of Oslian, Ja. hver 1, Citizens	
Bank of Oslian, Ja. 2.....	21.30
Bed Bæster Elstad fra Lodi Mgd., Elstads Kald: R Duam,	
Lodi Mgd.s Bigef, hver 5, D Heggstad, S Nelson, N	
Barneis hver 3, L H Thompson 2.50, L Fiten, F Duam	
D Hoff, Mrs. Dahl hver 2, L Reis, J Knutson, Ube-	
nævnt hver 1.50, L Peterson 1.25, Rari Anderson, E	
Thompson, E Gide, D Skillestad, Mrs. D Anderson, J	
Reis, B Anderson, E Hillestad, S Johnson, B Moe, E	
Knudson, M John, n, N S Nelson, N Thompson, D	
Dahl, S J Thompson, S Ulvestad hver 1, Johanna	
Thompson, Thom Alme, Margrete Anderson, J Kevpen,	
D Nelson, Dina Barneis, T J Thompson, Ch. Thomp-	
son, L Reis, E Duam, J Nelson, A Thompson, S Nel-	
son, M Hillestad, J Johnson, D Nelson, S Johnson,	
E Williamson, L Dahl, J Knutson, P J Bederion, Hat-	
tie Nelson, Anna Nelson, G Georgefon hver 50c, E John-	
son 75c.....	65.00
Bed Bæster Lee fra Bor Frelser's Mgd., Staughton, Lees	
Kald, samlet ved Henry Eiten: E Eiten 5, E Hagen, E	
Hanton, D E Anderson, A L Beum, A Bederion, L R	
Vingum, G Winktion, S Sveitne, Bæster J J Lee hver	
2, E Overion, R J Bende Dahl, S Johnson, Mrs. Lina	
Gierton, Mrs. Th. Olsson, A Johnson Th. Anderson,	
Ch. Thompson hver 1.....	31.00
Bed Bæster Svanne fra hans Kald: Høuges Mgd., Cam-	
bridge, 23, Høuges Mgd., Deerfield, 42.....	70.00
Bed Bæster L T Carlsson fra Skandia Mgd., Carl Andri-	
asien 2, E R Lyseng, R R Lyseng hver 1, B Lomnes	
75c, A R Lyseng, D Særet, E Lyseng, S Lomnes, J	
E Broen, E E Olsson, J Broen, S Broen, E Hanton, J Moe, R	
Lyseng, E R Lyseng, Edw. Lyseng, Edwin Lyseng, D	
Bederion hver 50c, D E Olsson 25c.....	12.00
Bed M A Johnson fra St. Paul Mgd., Lakefield, Minn.,	
D M D Wees Kald.....	29.50
Bed Bæster D Andrien fra St. Peters Mgd., Moscow,	
Idaho. Bæster Adrianens Kald, E Garland 5, L Jacob-	
son, H A Spjordenen, S M Lee, J D Hill hver 2, S E	
Sether, M Garland, Ubenævnt, L Tobianion hver 1,	
Bæster Adrianen, E Arntsen, E Thompson, N Lee, E	
Gide, A Lee, E Thompson, E D Rønningen hver 50c.....	21.00

Rør forterret for

956.39

8114.51

9970.90

J. L. Passelion.

Til Betlehem's Kirke i Grand Marais:	
Fra Bæster G E Paulsbruds Kald: Andrew Rasmussen.....	5.00
Carlson & Hauge.....	10.00
J Erickson.....	2.00
Tjernagel Bros.....	1.00
Disse tre sidste ved C D Halvorion, Slater, Iowa	
Bæster J C Carlwoods Kald: Jens Halvorion.....	3.00
Med hjertelig Tak, Fra Menighedsens Begne	
E. G. Eide & S.	

R i n a m i s s i o n e n: Bed Bæster L Langehaug fra Nor-	
way Mgd., Sharon, N. D., Offer 27de Feb.....	91.00
Bed Mrs. J E Julien fra St. Petri Mgd.s Kvf., Edin-	
burg, N. D.....	13.00
Bed Bæster E S Hovland fra Ole J Rødne, Manfred, N.	
D., ifølge en halv Cent Bidrag pr. Bushel Hvede.....	6.75
Bed S H Berge fra St. Pauli Mgd., Minneapolis, Minn.,	
Bæster Norstads Kald, Offer.....	75.59
Bed Mrs. R Lewis fra Lake Preston Kvf., Lake Preston,	
S. D.....	8.00
Bed Clara Larson fra „Cheerful Workers Society“, Bor	
Frelser's Mgd., Muskegon, Mich., Bæster Brestes Kald	
John Wif, Durby, Minn.....	5.00
Bed Henry Knutson fra Zions Mgd., Dexter, Minn., Of-	
fer under Misi, S R Hennings Veisg.....	16.75
Bed Bæster L E Jacobson fra Nellie Grinde, West Br.	
Mgd., Girouqua, Wis.....	1.00
Bed Paul Kofstad fra Fort Randall Kvf., Gregory Co.,	
S. Dak.....	14.70
Bed Arnt Kolleson samlet af ham ved Edmond, N. D.: Arnt	
Kolleson 1, John Erickson 1, D D Tolrud 1, Tor-	
ger Torgerson 1, B J Men 1, Andrew Trana 1, S G	
Haugen 1, Jber Svengen 1, J Svengen 1, Ole J Smede 1	
Bed Bæster B R Barstad fra en ubenævnt, Sac qui Barle	
Mgd., Dawson, Minn.....	4.00
Thom Thompson, Clark, S. D.....	10.00
Gust N Spande, Ellaline, S. D.....	1.00
Bed Bæster O D Wit fra Roseni Mgd.s Kvf. Østre Distrikt,	
Verefsford, S. D.....	50.00
Bed Bæster R E Golder fra Soler Mgd., Offer ved Jule-	
treffen, Weffler, Minn.....	19.22
Mr. & Mrs. Beder D Herreid, Twin Valley, Minn.....	4.00
Fra L R Bru 15, Hustru Mrs. Marie Bru 10, Sether, S.	
Dak. at bruges af E W Landahl i Missionens Tiemed	
Bed Bæster E S Hovland fra en Del unge i Wels Co.,	
N. D.....	10.00
Bed J R Bru fra hans afdøde Mober Maria Brua, Sha-	
ron, N. D.....	30.00
Bed Mrs. J B Olsson fra Nazareth Mgd.s Kvf., Madelisse,	
Iowa.....	32.80
Bed Bæster J J Eise fra J J Røttum, Astoria, S. D. 5,	
Neb. & Mrs. J J Eise, Hendricks, Minn. 25.....	30.00
Bed Bæster Edw. Duea fra Zion Mgd.s Kvf., Jhelen,	
Minn. 23.50, Lars Sabie, Jhelen, Minn. 5.....	28.50
Bed Bæster S J Brestle fra Bor Frelser's Mgd., Muskegon,	
Mich., Offer.....	23.07
Bed Bæster J A Duella fra Mr. & Mrs. R E Landahl,	
Horsvill, N. D.....	25.00
Bed Bæster J H Elstad fra Mrs. John Duam, Dane, Wis.,	
5.00	
Bed Bæster J A Johnson fra Perry Kvf., Perry, Wis.....	10.00
Bed Bæst. J J Lee fra Mrs. S Gabriel, Staughton, Wis.....	50.00
Jens Hjerestad, Wbite, S. D.....	5.00
Juhtin Grinde, Trej. Mgd., Portland, N. D.....	5.00
Nels Larson og afdøde Hustru, Trej. Mgd., Mayville, N.	
Dak.....	100.00
Bed Bæster U D Johnson fra Mr. & Mrs. J E Anderson,	
Zions Mgd., Hamlen, Minn.....	5.00
Bed Bæster J S Møller fra Mrs. Ole Sanion, Newman	
Grove, Neb. 5, Cora Waage, Newman Grove, Neb. 5.....	10.00
Bed Mrs. Ed. Overjon fra Ebenezer Kvf., Corica, Doug-	
las Co., S. D.....	20.00
Bed Bæster A E Dittak fra Mrs. Mette Wikkellon, Eagle	
Grove, Ia.....	1.00
Bed Bæster D H Elstad fra Ed. Samre, De Foreh, Wis.....	28.00
Bed Bæster A D Obvegaard fra Hans D Bohum, Høuges	
Mgd., Kenbille Co., Minn.....	2.50
Bed do. fra Bæster P Wolbahl, Bethel Mgd., Wihba, Minn	
7.25	
Bed do. fra Peterion Mgd., Ungdomsf., Peterion, Minn.	
30.00	
Bed do. fra The Students Volunteer Band, Red Wing	
Cent., N. W. Minn.....	20.00
Bed Bæster J S Halvorion fra Sven Hauge 5, Mr. &	
Mrs. G Knudsvig 5, begge af Burton, N. D.....	10.00
Linda Pierion, Balaton, Minn.....	1.00

Mr. & Mrs. H. Bal, Center Point, S. D.	27.00
Bed & Billethun fra Michael S. Habnes, Storm City, Ia. 1.50, D. Thompson, Red Wing, Minn. 5, John Olsen, Frontenac, Minn. 1, T. W. Zorgerion, Normanna, Texas 4.05, Chr. Gran, Bottineau, N. D. 2.50, Mary Vogt, Mendricks, Dakota 5	19.05
Bed Pastor J. S. Halvorson fra Reynolds Hof., Reynolds, N. D. 20, Mrs. Katrina Knudsvig, Burton, N. D. 5	25.00
Bed Pastor J. S. Olson fra Frankes Mgd.s Bof., Geddes, S. D.	20.00
Bed N. Hjerte fra Jeonager Mgd., Ulen, Minn. Kvitterede jeg i Bubb. No. 10 formeldt en Kvitterelse for kun 18.41; der skulde have staet 20.41, hvorfor her Kvitteres for Bal. (J. S. Rendahl)	2.00
	927.80
Før Kvitteret	13,923.43
	14,850.73
S o i r : a l i k i n a : Bed & Billethun pr. S. L. Næsby fra Studenter paa 2det Guld i Sumner Hall, Red Wing Minn., N. B. Minn.	4.10
Bed Pastor J. S. Halvorson fra Mr. & Mrs. G. Knudsvig, Burton, N. D.	4.00
	8.10
Før Kvitteret for	240.54
	248.64
M ø r n e h j e m i k i n a : Binda Mørson, Salaton, Minn.	1.00
Bed Past. J. S. Olson fra Mrs. S. Mathlum, Geddes, S. D.	5.00
Bed Pastor J. S. Halvorson fra Mr. & Mrs. G. Knudsvig, Burton, N. D.	3.00
Bed Mrs. Note Mathiasen fra Mayville Mgd.s Søndagskole, Mayville, N. D.	3.30
Bed Pastor G. Norbeck fra Ole Olson, Platt, S. D. til Børns Tristelige Undervisning	10.00
	22.30
Før Kvitteret for	405.77
	428.07
T i l V i b e l l s k o l e n i k i n a : Bed Mrs. H. Bal, Center Point, S. D. for solgte Genstande efter afdøde Gunhild Hanson 8, Enol Bal 1	9.00
Før Kvitteret for	387.01
	378.01
E v a n g e l i s t e r, L æ r e r e, V i b e l l s b. og Børn : Bed Pastor J. S. Halvorson fra Mrs. M. Anderson, Mayville, N. D. halvt Dvohold for Bigen „Heng Me Eng“	10.00
Bed Pastor J. S. Dvvegaard fra Mrs. Gurine Christensen, Arcadia, S. D. Underhold for en Gut	5.00
Bed do. fra Edward Nelson, Chicago, Ill. Løn for „Gu Shuen“ Auk, Aukbøgen	25.00
Bed do. fra Høstetind, Norwich, N. D. Løn for Vibeltv. „Qui Qui Qui“	25.00
Bed do. fra Tine Høstetind fra Immanuel's Mgd., Chicago, Ill. til en Vibeltv.	6.59
Bed do. fra Rendahl Mgd.s Ungdomsk., Peterson, Minn. Løn for Lærer „Sen Ti Sen“	22.00
Bed do. til Greel Valen Mgd.s Hof., Underhold for „Heng Mei Wu“	15.00
Bed do. fra Salem Mgd.s Bof., Leeds, N. D., Underhold for „Heng Mei Wei“	15.00
Bed do. fra St. Pauli Mgd.s Mandst., Minneapolis, Minn. Løn for „Tsi Song Cai“ og „Yi Ping Ming“	60.00
Bed do. fra Gustaf Rundquist, Dell Rapids, S. D. Underhold for „Ben Oslo Sen“	20.00
Bed Mrs. Jolephine Knutson fra Bions Ungdomsk., Dexter, Minn., Halvt til Dvohold for en Evangelist	18.22
Mr. & Mrs. Hans Roalkvam, Pierpont, S. D. Løn for „Guang“ 27	30.00
G. Høvig, Galt, Wab., Løn for „Guang“ „Cheng Cheng“ Høvig Galt	25.00

Mr. & Mrs. John G. Mune, Hob. Wash., Søn for en Evangelist	30.00
	301.81
Før Bitteret for	3188.40
	3440.21
Fødemissionen: Ved Ole Rasmussen br. Prof. S S Ellad fra Zion Mgd.s nordre Kv., Madelisse, Ra., Pa- stor Sandvends Kald.	12.50
Ved Pastor T R Jacobs fra Osmund Knutson, Strand, Sowa.	50.00
Ved E Silseth fra Ole T Knutson, Sanlantom, Ja.	2.00
Ved Pastor J S halvborson fra Egen Hauge, Buxton, N. Dat.	2.50
Ved Pastor S S Mervig fra G Gulbrandson, Trondhjems Mgd., Belin, C. D.	5.00
Ved Pastor J S halvborson fra Reynolds Kv., Reynolds, N. Dat.	10.00
Ved Pastor A D Oppegaard fra B B Woldahl, Bethel Mgd., M56b, Minn.	7.26
Ved do. fra A D Rasmussen, Huges Mgd., Kenbille Co., Minn., for Bøger og Traktater til Uddeling ved Meyer- John	5.00
	94.26
Før Bitteret for	751.73
	846.99

Madagaskarmissionen: Ved Basker J S Sal-	
vorson fra Reynolds Kbf., Reynolds, R. D.....	20.00
Før kitteret for	33.00
	<hr/> 53.00
Santafmissionen: Ved Basker L L Verbig fra	
W Gulbrandson, Trondhjem's Mgd., Solin, E. D.....	5.00
Før kitteret for	503.50
	<hr/> 508.50
J. J. Hendahl, Knsf.	

Gjör os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. C. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opfigelser, Adresseforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. Lillseth u n, Red Wing, Minn. Derisom man erindrer sig dette og gjør derefter vil man spare megen Tid, Arbejde og ekstra Omkostninger for hver af os.

„Budbäreren“ til Canada

foster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for
hver 4 ounces. Bore Benner i Canada vil
erindre sig dette, naar de indjender Betaling
for Bladet.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli
 ve tilfændt frit paa Forlangende.

Adresse: G. Lilletun, Red Wing, Minn.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrerisen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedsætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa oversat i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som jagt en Del gamle og skelfvorn og derfor er Prisen nedsat til langt u n d e r Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Oplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelige Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Oplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Portier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: Ill. Kirkehistorie (alb- les som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norste Bygdesagn I Del 243 S.	1.30	85
Do. II Del 134 S.	1.00	50
Daa L. R. Læreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Bintræet og Grenene. 231 S.	60	35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Ledsager, for hende gennem Livet til Udbodeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdra- gelse for sit Kalb (Aldeles ny) Hefstet.....	75	55
Dahl, Jonas: Paa hellig Grund. Kir- kelige Rejsefortællinger og Indtryk. Hefstet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjelliste b t: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis N. Strid og Seier. Tre For- tællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Functe O. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjelelamp og Sjelefred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Ornenblomster. 266 S. (Al- deles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbreddet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt B u d s k a b. Betragtninger til hver Dag i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeaa- ret af Lægmænd i den luth. Kirke. Med en Portretgruppe af Forfatterne. Shiringssb. (Aldeles ny).....	2.25	1.75
Maun E. Alvor og Gammen. 524 S.	1.50	50
Løphre, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny)	1.00	60
Dahle P. Madagaskar og dets Be- boere. 397 Sider.....	1.75	1.00

Lien, J. Kristi Fodspor. Betragt-
ninger over Kirkeaarets Epist-
ler. 1ste nye Kæffe. (Saa godt
som ny) 488 Sider..... 1.50 75

History of the Great Reformation
in the times of Luther and
Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France,
England and Italy. By J.
H. Merle D'Aubigne, D. D.
1096 pages nicely bound.... 2.50 1.50
Hertil kommer 35c i Porto som
bedes sendt med Ordren.

Den billigste og sikreste Maade at sende
Penge paa er at kjøbe en Post Office
Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakre-
ste Turiststragter i Norge. Det er Sommerbilleder
og Trykningen er sjelden god udført. Indbundet
i vakker komponeret Bind. Størrelse 9x12
Tommer. Pris..... 1.75

Vinterliv i Norge.

32 hellesides og 14 halvsides, samt 38 mindre
Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste
Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotogra-
fier af A. B. Wilsø. Det er nylig der er taget Den-
syn til den henrivende vakre norske Vinter og Bil-
ledeerne maa læses for at paatjønnes. De er ind-
bundne til en Bog 9x12 Tommer med en Indled-
ning af Rosenkrantz Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunstryk af Foto-
grafier paa dertil særligt forarbejdet Papir. Sjæl-
den vakre. Størrelse 8x12. Hellesides Billeder
6x9 Tommer. Billeder fr. følgende Byer: Kri-
stiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Na-
tionaltheateret og Akerhus; Trondheim: Mos-
leber; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Bille-
der; Fredrikshald. Fredrikstens Fæstning; Aamar
2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Kongsvinger
Kjøros, Drammen, Kongsbjerg, Holmestrand, Hø-
nesfoss, Høsten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4
Billeder; Borsgrund, Elten, Brevik, Langevund,
Kragersø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal,
Grimstad, Villesand, Christianhavd S., Flettefjord,
Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Staban-
ger, Haugevund, Bergen, Fisketorvet, Florø, Væle-
vund, Molde, Christianhavd N., Levanger, Sten-
fjer, Trondheim, Trondhjems Domkirke, Ramsø,
Bodo, Mosjøen, Kalsbakk, Hattfjelldalen, Trondenes
Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Vardø og
Badsø. Indbundet i vakker komponeret Bind,
\$1.75. Send Ordres til

C. Rilletun, Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J.
Starnes. 30 Sider. Hefstet 10c.

Har du läst

"Bagn'op". Af N. Lunde. 94
Sider. Pris 50c.

Gustav Adolf og Tredive-
aarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel
og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gu-
stav Adolf og Axel Oxenstiernerne. Udgivet
af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For
Salg i

3 almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt	
	sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt	
	sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
3 Morocco og Guldsnit Prægtbind.....	1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....	1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Prægtbind.....	2.00

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid

Forord af Biskop F. C. Heuch.
496 Sider. Hæftet \$1.90
Indbunden \$2.25.

Faases i Hauges Synod Book Dept.

	Ordford Indbinding, ægte flexible Mo- racco, med ombøjede Kanter og Guldfnit og Futeral.....	2.50
A.	Indb. i præstet luebrunt Kalveskind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldfnit og Futeral....	2.2g
C.	Indb. i sort præstet Kalveskind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Si- den, Guldfnit og Futeral.....	2.25
D.	Indb. i sort præstet Kalveskind, mygt Rudebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster.....	2.25
E.	Indb. i sort præstet Kalveskind med forgyldt Kors og Blomsterforsiringer paa Siden	2.25
F.	Indb. i blaat flexible præstet Kalve- kind med Guldfnit og Futeral....	1.80
G	Indb. i sort flexible præstet Kalve- kind med Guldfnit og Futeral....	1.80

Denne Bøg er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stødens Bghninger, S. M. Sande, Rafs. D. Hanlon, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Skolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stødens Direktører. Sælt er der 22 hvide Billeder. Jæstkriftet er smukt udsmykket og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter i de almindelige Rabat.

Ordres indsendes til
C. Billethun, Red Wing, Minn

Lithograferede Mottoes

med paatruffte Skriftstæder i Sølvs, til at hænge paa
Bægen til 10c pr. Stykke.

Vigeledes havees Bægstykker af tykt card-board, 12x16 Tommer, i mangefarvet Ojetryk, med følgende Indskrift: „Gud veljign vort Hjem“. Pris pr. Stykke 10c.

Fountain=Penne.

Vi har en god Forrhning af de velbesjendte Moore's Non-Heatable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Øgvis, enten der ønskes en fin, grov eller „fub“ Pen.

Alterbrød

have altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, porto frit tilsendt:

2500 Gæster paa 100 Stykker 25 Cents.
 2500 Gæster paa 250 Stykker 50 Cents.
 2500 Gæster paa 500 Stykker 80 Cents.
 2500 Gæster paa 1000 Stykker \$1.50.

Ordres indsendes til
C. Villetun, Red Wing, Minn

Storjtillet.

No. 1	I stærkt presset Slindb. med Futural	1.40
No. 2	" " " med Beslag	1.60
No. 3	" " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futural	2.00
No. 4	Do. Do. med Beslag	2.25
No. 5	I ægte Morocco, forgyldte Sider og Kng. med Guldsnit og Futural	3.00
No. 6	Do. Do. med Beslag	3.25

Alle 3 Tefstrækker særstilt, Shirtingsbind	50c
Do. i Morocco og Guldbjnit.....	80c

Send Ordres til

C. Lillithun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Zuleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Kjøftholte; Høstfeld; Nordfjord; Lersøsen; Paa Ski; Paa Kjølle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder); Gæsterpige; Pige og Gjed; Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Julenag. Sjofinner ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjørellen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøen ved Ulsefjord. Svobær. Buarbræen. Rastvind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Bragtbilleder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forræret 50 Cents porto frit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Duzin.

Postkort med Zulehissen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Duzin. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Hetop modtaget

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandst Vettesaga.—2. Nordlandst Jøfkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Værcaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Blanck og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husborgel, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Pris. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglafe følgende Hilsener trykte paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

„Zulehissen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Son“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Blyndfning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Baastehilsen“; „Venlig Hilsen“; „Blyndfning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

B e d e s e r i n d r e t .

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser paa min erindre følgende:

Benge til Professorien sendes til Rev. J. L. Laafson, Kasson, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jervell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Renbald, 226 Vernon Ave., E.ergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„B u d b æ r e r e n “

udgives af Hauges norsk evangelist lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge en forsluobsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

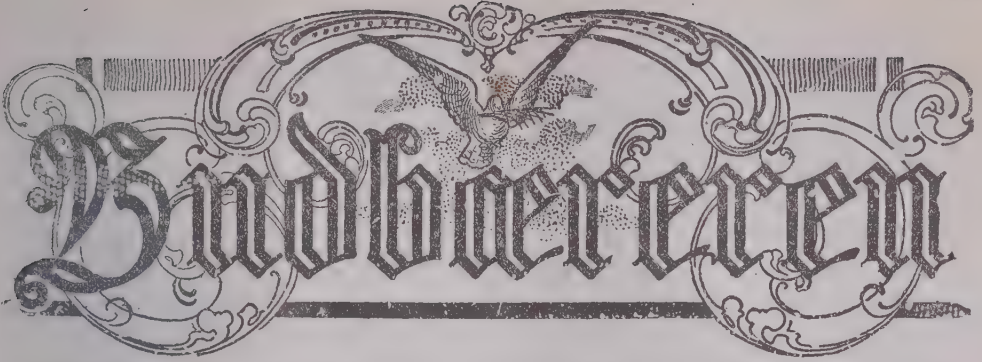
Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Kenyon, Minn. Sendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Kom til Jesus; 2. Vær du; 3. Julemor paa Dødsleil; 4. Prof. M. G. Hanson resignerer; 5. Til Erindring; 6. Menighedsbestutninger; 7. Og saa et Vidnesbyrd; 8. Svar paa Spørgsmaal i „Bubb.“ No. 15; 9. 2den Paastedag 1910 i Barbo; 10. Spørgsmaal; 11. Lad Presten være; 12. Det urette Jernbanetog; 13. „Den hjemmeverende Broder“; 14. Afstemning; 15. Fra et Nøde i Kay, N. Dat. 16. Kinamissionen; 17. Ophsning; 18. Mærkl. 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Betjendtgjærelser; 21. Rvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 19 }

Lørdag den 7de Mai 1910

{ 42de Aar

En værdifuld Prediken af Biskop N. Laache.

(Indsendt ved E. Gilbertson.)

Jak. 3, 13—18. Hvo er viis og for-
standig iblandt Eder? Han vise ved god
Omgjængelse sine Gjæringer i Visdom-
mens Sagtmodighed! Men har I bitter
Rid og Rivagtighed i Eders Hjerter, da ro-
ser Eder ikke og lyver ikke mod Sandheden!
Dette er ikke den Visdom, som kommer
ovenfra, men en jordisk, naturlig, djevelfsk;
thi hvor der er Rid og Trætte, der er For-
virring og alt ondt. Men Visdommen her-
ovenfra er først ren, dernæst fredsommelig,
billig, lader sig gjerne sige, er fuld af Barm-
hertighed og gode Frugter, upartisk og uden
Skæmt. Men, Retfærdigheds Frugt faaes
i Fred for dem, som holder Fred.

Fordi Djevelens Art er Hovmod, er vi
alle af Naturen forfængelige, indbildske,
selvvisse og egenraadige; Ingen er født med
Ydmyghed og Sagtmodighed. Men nogle
er fremfor andre vise i egne Dine. Naar
saadanne rives med i en aandelig Opvækkel-
se, kan vel Guds Aand faa ydmyget dem
og Guds Tugtelsler holde dem bøjede; men i
Almindelighed vil de tidligere eller senere op-
træde med sin Visdom til Splid blandt Brø-
drene. De mener, at just de har faaet op-
ladte Dine til at se Samfundets Brøst: de
føler sig kaldede til Kirkeforbedrere, og deres
Visdom avler „Rid og Trætte“, Omtum-
ling fra et til andet, „Forvirring og alt

ondt“. Slige Folk lader sig ikke sige, de har
jo fundet Visdommen. De beraaber sig paa
vor Herre Jesus, paa Paulus og Luther og
andre Guds Mænd: at ogsaa de frastilte sig
og dannede egne Hobe. At, om de kjendte
Herrens og hans hellige Efterfølgers leven-
de Samfundsaaend og allerdybeste Smerte
over at „udstødes“, da skulde de ikke
gøre dem til Sektstiftere. De siger, at de for
Samvittighedens Skyld ei kan bære Sam-
fundets Brøst. For en øm Samvittighed!
Tog de i Kristi Kjærlighed sit Folks Synder
paa sin Samvittighed, skulde de faa andet at
gøre end at dyrke bitre Rødder, som volder
Forvirring. „Roset Eder ikke, og lyver ikke
mod Sandheden!“ „Dette er ikke Visdom-
men ovenfra, thi den er først ren“, ikke op-
blandet med Djevelens Hovmod-Aand,
„dernæst fredsommelig“, enende, samlende,
hvad Herrens er, i Fredens Vaand; endvi-
dere „billig“, mild og kjerlig mod alle; „den
lader sig gjerne sige“, hører redebon paa
andre, giver Sandheden Ret og er villig til
at lade sig tugte; „den er fuld af Barmhjer-
tighed og gode Frugter“, hør dog: fuld af
Barmhertighed og gode Frugter,
„upartisk og uden Skæmt“, retfærdig, alvor-
lig og oprigtig. Hvo, som har denne Vis-
dom, stifter Fred og høfter salig Frugt her
og hinside. — Gud, hjælp os at ikke nogen hol-
der sig tilbage fra din Naade; lad ingen bit-
ter Rød faa skyde op og gjøre Forvirring, at
mange derved besmittes. Giv os Visdom-
mens Sagtmodighed. Amen.

Vort Brede, Skjeldsord, daarlig Harm!
 I bør ei huses i den Varm,
 Hvor Gud til Fred og salig Ro
 Vil sin Betsignelse skal bo;
 Vort derfor alt, hvad Skade kan
 Og hindre Enighed's Forstand!

Gid Tunge, Læber, Sind og Mund
 De kunde ret af Hjertens Grund
 Forsage Træffhed, List og Svig
 Og gjøre sig et pimmerig
 Udaaf den søde Venstabs Fred
 Med hver Mand i Guds Kjærlighed!

Mit og Jesu Hjerter.

(Bed J. Sæther.)

Deres Hjerter glæder sig, som
 søger Herren. Sal. 105, 3.

Mett gaadefuldt i Livet
 Mit eget Hjerter var;
 Thi snart det ligned Siøet
 Og snart det tomme Kar.
 Snart brusende som Havet,
 Snart stille og i Ro,
 Snart i sin Sorg begavet,
 Beflemt udi sit Bo.

Snart var det som de Stene,
 Der taalte Hammerslag,
 Snart som de unge Grene,
 Der høies kan i Mag.
 Snart som en modig Løve,
 Snart feigt det sank i Braa,
 Dog vilde det sig øve
 Paa egne Ben at gaa.

Med Trodsighed og Brede
 De ofte rasede;
 Snart iskoldt, snart i Hede
 Det kunde vildt sig te.
 Snart vilde det sig hæve
 Høit over Himalens Høvelv,
 Snart søltes det at hæve
 Med Syn paa Dødens Elv.

Det vilde have Vre,
 Men var ei denne værd;
 Sin Ret det vilde hæve,

Men brugte uret Sværd,
 Bedrægelighed's Stygge,
 Det vilde dækkes med,
 Men fandt dog der ei Dygge,
 Ei Fred udi sin Færd.

Saa fuldt det var af Bylder,
 Saa falskt, saa dødt og ondt,
 Dog søgtes ei de Rilder,
 Det kunde gjøre sundt.
 Thi Sundhed for den lamme
 Og døde Hjerterod
 Kan ei fra Selvet komme,
 Men fra Guds Rilde god.

Saa fandt jeg Jesu Hjerter,
 Som ikke ligned mit;
 Det blødte i stor Smerte,
 Men elsket dog saa frit.
 Det havde alle Dyder
 Som fattedes i mig;
 Det er foruden Under,
 Og huser ikke Svig.

Der Vægedom jeg finder
 For alle Hjerteskaar;
 Der Livets Rilde rinder
 I dag som og igaar.
 Der faar jeg Kraft i Striden
 Mod Verden, Kjød og Blod;
 Og „Vægen selv“ mig bærer,
 Til Livsens sande Flod.

Paa Golgatha der luer
 En Ild af Kjærlighed,
 Og Straalerne i Buer
 Gir saaret Hjerter Fred,
 Det er min Jesu Hjerter,
 Hvorfra den Lue gaar,
 At lindre deres Smerte,
 Som under Korset staar.

A n d e r min Synd udslettes
 Og al min Hjertekval;
 Og Naade mig forlættes
 Foruden Naal og Tal,
 Saa kom! du knuste Hjerter
 Og hvil i Jesu Favn
 Med al din Rød og Smerte,
 Han er en sikker Havn.

Fra Zionsforeningen for Israel.

„Det er din Fordærvelse, Israel, at du er imod mig, imod din Hjælp.“ Høj. 13, 9.

Ulydighed mod Gud er Aarsag til Medneskets Fordærvelse og Ulykke baade for Tid og Evighed. Men naar Ulydigheden gaar saa vidt, at den blir til hemmelig og aabenbar Modstand mod Gud og hans Ord, da naar den sit Toppunkt. Og til den sørgelige Grad har Ulydigheden naaet hos Israels Folk. Intet Folk i den gamle Pacts Tid kjendte Guds Vilje saa godt som Israel; thi Guds Ord var dem betroet, og dog var de ulydige mod Gud, saa han klager over dem med vemodige Toner, fordi de var saa vanarteede Børn, som ikke vilde sit eget Vel. Og da Kristus, som er Lyset og Livet, kom til dem for at samle dem, ligesom en Høne forsamlar sine Kyllinger under sine Vinger, saa vilde de ikke lyde hans kjerlige og loffende Røst. Nogle af den hellige Næst i Israel har ladet sig frelse gennem Tiberens Løb, Gud ske Lov! men Massen af dem har ikke villet og vil ikke lyde Gud og lade sig frelse. Og det er deres store Ulykke. Thi Gud alene er deres Hjælp; ingen anden kan hjælpe dem. Og han vil hjælpe dem ved sin Søn Jesus Kristus. Frelseren forkaster de og Guds Ord bortforklarer og fordreier eller ogsaa fortier de for at besmykke sin egen frygtelige Ulydighed mod Gud. Massen af Nutidens Jøder vil ikke vide af nogen Soning, eller Sonoffer for Synden, netop fordi de ikke vil indrømme, at de trænger Jesus, som alene er det fuldgylldige Offer, som har sonet for al Verdens Synd. De vil ikke vide af nogen Midler mellem Gud og Mennesker, men de paaistaar, at Gud vil tage imod dem paa Grund af deres Anger og egne Gjerninger. Men Gud har ikke lovet at tage imod Syndere og tilgive Synden, uden at der bringes et Offer, som er tilfredsstillende for Guds Retfærdighed, og dette fuldgylldige Offer er Kristus, som har ofret sig selv til en Gjen-

løsningsbetaling for alle. „Og der er ikke Frelse i nogen anden, thi der er heller ikke noget andet Navn under Himmelen givet blandt Mennesker, ved hvilket vi skal blive frelst.“ Ap. Gj. 4, 12. Ulykkelige Jødefolk!—Kirkefolket burde bede mer indtrængende, brændende og vedholdende om deres Frelse; thi en Retfærdigs Bøn formaar meget, naar den er alvorlig, varm og hjertelig. Bed! Broder og Søster! Bed ofte om Israels Frelse!

Men det er nok ikke de arme Jøder alene, som er slagne af Bantroens Blindhed, saa de til sin egen Fordærvelse er imod Gud, sin eneste Hjælp! Al! der er mange, som hedder kristne af Hedningernes Vt, som slet ikke vil lyde Gud, naar han vil frelse dem! Mange mener, at de blir frelst, naar de blot har Kristennavnet; men af Hjertet angre sin Synd og tage imod Jesus i en sand og levende Tro for at saa det godt med Herren,—det vil de ikke. Mange har ikke smagt den sande Fred, som overgaar al Forstand, fordi de ikke vil bryde med Synden og Satans Tjeneste, men tænker at komme ind i Guds Rige ved at tjene baade Gud og Mammon; og dog siger Jesus, at sige Folk kjender han ikke som sine, fordi de besitter sig paa Uret. Herren aabne Øinene paa enhver baade af Jøde- og Hedningeæt til at kjende sin Besøgelsestid!

A. H. G j e v r e.

Et Vidne.

1 Mojs. 24, 60, staar der: „Og de velsignede Rebekka og sagde til hende: Vores Søster bli til tusinde Gange titusinder og din Aftom tage sine Fienders Port i Gie.“

Det jødiske statistiske Bureau i Berlin arbejder for Tiden med et Mandtal o er den hebraiske Folkerace over hele Jorden. Efter et foreløbig Overslag mener man, der skal findes 11,570,000 Jøder, af hvilke de 9 Millioner lever i Europa. Er ikke fremdeles Jøderne det bedste Bevis for Bibelordets Sandhed?

Red Wing Seminar Presteskole for begge Kjøen.*)

Red Wing Seminar Presteskole for begge Kjøen! Er det virkeligt? Hvad Slags Folk og hvilken Betsjendelse har de? Det maa vel være Unitarer, Universalister eller Folk, som regjeres mere af Aanden i Tiden end af Kristi Aand. Ja det skulde man tro. Men nei! det er Bodsprekianterne Hans Nilsen Hauge og Pastor Elling Gieslens Arvtager: „Hauges norst evangelist lutheriske Synode i Amerika“, som eier og driver denne Skole, Red Wing Seminar, Presteskole for begge Kjøen. Der kræves vistnok moderniserede Dren forat opfange Besshyden af dette Udtryk. Man maa bevidst eller ubevidst have suget i sig noget af denne Verdens Visdom. Red Wing Seminar Presteskole for begge Kjøen. Er det i Luthers og Hauges Aand? Er det en nøgtern, ædruelig, kristelig Aand?

Naa, du har mange Indvendinger. Ja vist. Dem ska' vi lade ligge hen idag. Nei, du vancærer Kvinden! Saa, det er altsaa at vancære Kvinden, at Red Wing Seminar ikke gjøres til Presteskole for begge Kjøen. De gamles Profetskoler var nok heller ikke, saavidt jeg har seet, Skoler for begge Kjøen. Og alligevel har jeg aldrig hørt selv de lærdeste paaftaa, at Kvinden derved vancæredes.

Det er Kristendommen, som har frigjort og løftet Kvinden til sin nuværende Stilling. Den alene og intet andet har skabt de milde Raar, hvori hun nu befinder sig, og som stilser hende saa uendelig høit over hendes Søstre i den gamle Verden. De Rettigheder, som hun saaledes eier, er alle bundne paa den hellige Skrifts Baner. Skal hun naa længere frem og ikke tabe det allerede bundne, da maa der fortsættes paa de samme Veie. Kvindens som Mandens Værd, Frihed og sande Lykke er at tjænde ikke alene sine Rettigheder, men ogsaa sin Begrændsning og i

*) Vi er ikke istand til at forstaa den ærede Indsender. Har nogen ment eller sagt noget slikt: „Presteskole for begge Kjøen“? Det er kanske ment som Spøg, men Sagen er for alvorlig til at man skulle drive Spøg med den. R e d.

Kjerlighedens Lydighed blive i det Væsen og i det Kirke, som giver et sandt Udtryk for den guddommelige Bestemmelse. Paa denne Maade tjenes Guds Raadslutning. Lad det være vor Ros: Vaagn op, Nordenveir, og kom Søndenveir! Væs gennem min Have, forat dens Duft maa strømme! Min elskede komme til sin Have og æde sin kostelige Frugt!

G. E. Gjerstad.

Var Fædrene imod Co-Education?

I „Festskrift“ Side 12 er der et par Paragrafer, der vil være af Interesse for dem som er imod Co-education fordi „det er imod Fædrenes Principer“. Vi læser i „Festskrift“:

„Men just som man nu var saavidt begyndt med Bygearbeidet i Red Wing (i 1870) kom der et Tilbud fra Trefoldigheds Menighed i Chicago om at opføre en stor Bygning, hvoraf en Del kunde benyttes til Kirke og den øvrige større Del til Skole... Langt om længe sked man til Afstemning men Udsaldet var vistnok mindre tilfredsstillende baade for dem som var for og imod, thi 17 Stemmer var kastet for Chicago og 17 for Red Wing. Efter en halv Times Samtale sig imellem tyede man til Lodtrækning, dog trods fleres Protest. Pastor Gieslen trak Loddet. Det faldt paa Chicago.

„For at gjøre alle tillægs blev der næste Dags Morgen foreslaaet og enstemmigt antaget, at der ogsaa i Red Wing oprettes en akademisk Afdeling, hvor unge Mænd og Kvinder kunde have Anledning til at uddanne sig i de mindre Fag og at denne Skole oprettes inarest muligt.

„Det tog, dog ikke lang Tid før man indsaa, hvor uheldigt det var at bygge to Skoler istedet for en og man enedes tilsidst om at samle sig om Chicagoskolen alene.“

En Ting til: Hvorfor ikke spørge Bærerne ved de mange norst-amerikanske Skoler,

hvor der er Co-education, hvad de synes om Co-education? Der er Co-education ved Jewell College, St. Olaf, Concordia, Walldorf, Canton, Madison Normal og flere andre. Vil ikke Lærerne ved disse Skoler være bedre Raadgivere for Høges Folk end Universitetslærere, som arbejder under helt andre Forholde? For min egen Del har jeg ikke dannet mig nogen Mening, men jeg er interesseret i enhver Sag, der angaar min „Alma Mater“ og ønsker, at Diskussionen er veiledende og ikke villedende.

N. N. R ø n n i n g.

Menighedsbeslutninger.

Paa Menighedsmøde afholdt i Arendahl Menighed, Jilmore Co., Minn., April 26 1910 fattedes følgende Beslutninger: 1. Arendahl Menighed vil være med paa, at Samfundets Gjeld afbetales de næste to Aar; og at det sker ved Vigning paa alle Samfundets Menigheder. De Menigheder, som saaledes betaler sin Del af Gjelden, er at anse fritaget fra yderlig Forpligtelser til Gjeldens Afbetaling. 2. „Coeducation“. Grundet paa de mange Gjøremaal Synoden for nærværende har, ser Menigheden sig ikke istand til at fatte nogen Beslutning og henstiller til Synoden at henlægge den Sag indtil videre.

Paa Menighedens Begne
Formand M. J. Westphal.
Sekr. John Agriinson.

G j ø r g o d t. Naar vi gjør det gode, da lader os ikke blive trætte; thi vi skulde høre i sin Tid, saafremt vi ikke trættes.

Det er ikke saa ondt at høre om v o r e S y n d e r, og F o l k e t s S y n d e r, men m i n e S y n d e r og d i n e S y n d e r, det er nogen Sandheds bitre Saltkorn.

Brev fra Mrs. Hotvedt.

Kjære Broder Oppegaard!

Jeg har i længere Tid tænkt at skrive lidt til Dem, men har i det senere været svagere en Tid, saa det har ikke blit noget af. Siden Jul har vi haft lidt Sygdom og Møgang, og det blev lidt for meget for mig. Svigermoder fik „pleurish“ Dagen efter Nutsaar. Eugenia fik Mumps en par Dage efter det. Vi havde da ingen Pige, og det tog over en Uge før vi fik nogen. Jeg maatte da se at lave Maden. Det var mere end jeg havde gjort paa længere Tid. Saa fik jeg da en Pige, men hun var uduelig, saa jeg fik ikke den Hvile jeg skulde have. Sidst i Januar fik jeg mig dog en flink Kvinde til Hjælp; som godt var for samme Dag hun kom blev vi sat i „quarantine“ for Skarlagensfeber. Eugenia fik den først og Ugen efter fik Florence den. De havde den i saa mild Grad, at de holdt Sengen bare nogle Dage. Det var en Velsignelse i Modgangen.

Lidt ubehageligt var det jo at blive indeestengt. Hotvedt flytted ned til min Søster, saa han kunde gaa ud og tage vare paa sit Arbejde. Moder Hotvedt begyndte ved denne Tid at rusle oppe igjen. Men jeg blev saa daarlig jeg maatte holde Sengen nogle Dage og siden var det en par Uger, som jeg bare maatte holde mig paa Sofaen. Nu naar jeg har saadanne Hvilte har mine Kræfter begyndt at komme lidt tilbage. Vi var indeestengt i tre Uger. Det var jo ikke længe for en saadan Sygdom. Herren lægger ikke Byrden tungere paa end vi kan bære den. Hans Godhed varer evindelig.

Mars 24de. Hvad som bekymrer os mest nu er Fremtidspørgsmaalet. Hotvedt længter jo til Rina; men vi kan jo ikke tage nogen Bestemmelse saa længe jeg er saa svag og det gaar saaledes op og ned

Med Praksisen her har det ikke gaat saa fort frem, som han havde haabet. Den sidste Uge i November og første Halvdel af December havde han saa meget han kunde tage over. Bort Haab voksede snart, og jeg begyndte næsten at tro vi skulde greie os foruden nogen Hjælp fra Missionen paa det nye Aar; men

vi har siden lært at saadanne travle Dage kommer bare i turevis og det har ikke kommet op til mine Forhaabninger saa langt.

Der mangler ikke paa rosværdige Omtaler. De som han har haft under Behandling liker ham svært godt. Men han er endnu ikke blit kjendt blandt saa mange, at Tjenesten blir stor nok. Hotvedt begyndte allerede i Vinter og studere paa, om han havde gjort et Feilgreb i at begynde paa dette Sted istedet for at gaa længere vest. Jeg synes da at det ikke var at vente at han skulde have fuldt op at gjøre paa saa kort Tid, og vi maatte vente med Taalmodighed. Jeg har altid hørt, at det tager et Aar eller to for en Doktor at vinde en Praksis og det vil vel tage Tid hvor han reiser hen.

Denne Maaned har det været en Del bedre. Kunde han bare saa betalt for alt han gjør; men der er altid de fattige iblandt os, som en maa hjælpe saa godt en kan. Han er den eneste skandinaviske Læge her saa jeg synes han maa kunne gjøre det bra med Tiden. Jeg er tilbøielig til at sætte min Tillid til Herren og tro, at han vil ordne alt og sørge for os; men for Hotvedt blir Næringsforagen tung mangen Gang.

Mars 26de. (Nu maa jeg se at skrive færdig dette Brev.)

Om han forsetter her til Sommeren og vi ingen mere Understøttelse faar af Missionen synes han det blir meget mørkt for Udkommen for saa stor Familie som vi er. Jeg synes jeg kan ikke andet tro end at Arbeidet nu maa vokse for hver Maaned; men maasse jeg tager feil. Skal vi slutte herfra blir det stor Upense. Hotvedt maatte naturligvis begynde paa et Sted alene. Kunde han bare træffe det rette Sted, hvor det vilde gaa fort frem gif det nok for os alligevel. Maatte Herren give os Visdom og lede os paa de rette Veie; det er det meste om at gjøre for mig.

Jeg er saa glad at Herren har givet mig saapas Kræfter som jeg har, at jeg kan være oppe blandt Familien. Den Glæde overveier alle andre Smaating. Dog gjør det mig ondt, at vi har været Missionen til Byrde saa længe. Vi har været saa sparsommelige

som mulig; men vi er mange og maa leie Pige det meste af Tiden.

Maasse jeg ikke skulde have skrevet alt dette; men det var ligesom en Trang at lette paa Byrden, maasse De som er gammel og erfaren kunde give noget Bink. Tilslut en kjerlig Hilsen fra eders i Herren

Laura Hotvedt.

Spørgsmaal.

Hvad mener Jesus, naar han siger: „Mit Hus skulde kaldes et Bedehus, men I har gjort det til en Høverkule?“ Her er dem som siger, at der maa gjøres noget for at drage Folk til Kirke. Vi maa have Auktioner, Basarer og Udsalg. Er det ikke den rette Maade at yde frivillige Gaver i Penge uden at Dollaren skal gaa saa mange Omveie, før den kommer i Tempelkisten eller til de kirkelige Gjøremaal. Kan nogen forklare, om Jesus nogengang lærer, at der skal holdes Auktioner eller Basarer til hans Sag, og om saadant hører med til den Gjerning at frelse Sjæle. Der er de som tror, at de agter med det Bund, Gud har givet dem, naar de driver det paa saadan Maade, men jeg forstaar ikke Guds Ord saaledes. Jeg ønsker at gjøre Guds Vilje og vilde derfor gjerne, at nogen forstandig troende, nogen som har Livet i Gud, vilde sige sin Mening om disse Ting. Det er godt ogsaa i saadanne Sager at høre hverandres Mening.

Herren være med os alle og hjælpe os til at forstaa hans Ord ret.

Ubenevnt.

* * *

Vi fik os just nu tilsendt et lidet Udsklip om Kirkebasarer, som vi vil lade følge med her uden at sige mere som Svar paa ovenstaaende. Vil saa nogen anden svare mere og svare saavidt mulig efter Guds Ord, saa kan de saa Anledning til det.

Kirkebasarer

Saa skriver den japanesiske Redaktør af et i Tokio udkommende Blad, hører til de underligste og naragtigste Former af vestlig Civilisation, som er bragt til Japan. Det synes

ved første Diekfst at være det rigtige, at Men-
nesker, som behøver Penge til at reparere sin
Kirke eller bygge en ny, griper i sin egen
Lomme og betaler det, som behøves, og der
med er særddige. Men dette er altfor fornuftig;
de underlige Folk i Vesten forlanger be-
stemt ogsaa noget, som kan kaldes Fornøielse.
Og i denne Henseende er disse Bazarer et in-
teressant Studium. „Yokohama Union
Church Bazaar“ sidste Lørdag bød mere For-
nøielse end et Museum af Kariteter. Hvad
der altfammen der har tildraget sig, vilde gi
Stof til et Foredrag om et underligt Folks
underlige Sæder og Skikke“. Saaledes
dømmer en Hedning om at faa istand For-
nøielse for at samle Penge til kirkelige Die-
med. Men kristne som har Guds Ord til
Lys og Lygte paa sin Vej,—hvad gjør mange
af dem? spør amerikansk „Evangelisten“.

Utter en af de gamle vandret bort.

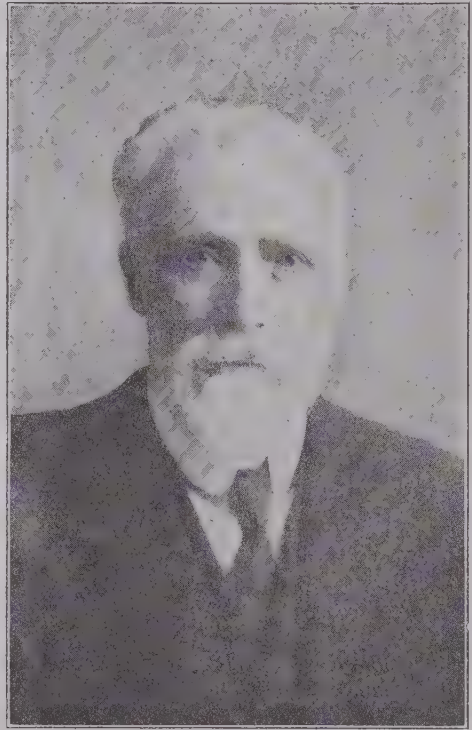
Arnt L. Grant, en af Størdahls Me-
nigheds Stiftere, døde den 9de Mars gam-
mel og mæt af Dage. Han flyngede sig til
det sidste fast i Jællsen i Kristus, som han si-
den 19 Aars Alderen havde faaet tilegnet sig.
Han var ved sin Død næsten 82 Aar gammel.
Han efterlader Hustru og to Sønner, som
alle var tilstede ved Dødsleiet og Begravel-
sen.

Grant var født i Norge, i Nærheden af
Trondhjem, den 18de April 1828. Den
15de Juni 1859 indgik han i Ægteskab med
Sofie Hertvika Hjentoft. Fire Sønner blev
dem født i Norge. To af disse døde her i
Dakota. Han ankom til Chicago i 1870
sammen med Utheim, Iver og Lars Skotvold
og afdøde Ellef Hagen. Grant forblev i
Chicago, mens de andre reiste videre til
Sioux City og Dakota Territorium. Me-
dens Grant boede i Chicago var han Med-
lem af Trefoldigheds Kirken der. Fra Chi-
cago flyttede han med Familie til Marseilles,
Ill., hvor han forblev 2½ Aar. I 1874
flyttede han til Dakota og bosatte sig i Logan

Township, Minnehaha County. To Aar
senere flyttede han til Highland Township,
hvor han boede til sin Død.

Hans første Hustru døde for omtrent tre
Aar siden. I Oktober 1908 indtraadte han
i Ægteskab med Mrs. Martin Erickson fra
Turner County, som overlever ham.

Grant var en aktiv Kirkemand og var
til stor Støtte for Størdahls og senere High-
land Menighed. Da Størdahls Menighed

Arnt L. Grant

den 27de Sept. 1874, blev stiftet, var han
tilstede og blev saaledes en af denne Menig-
heds Stiftere. Det kan bemærkes, at ved
dette Møde var Elling Gjelssen Formand og
Utheim Sekretær. Det er selvsagt, at Me-
nigheden som han i 36 Aar har staaet i For-
bindelse med, vil savne ham meget.

Fred være med hans Støv! Velsignet
være hans Minde!

Gustav M. Bruce.

To hastige Dødsfald.

Der fortælles fra gamle Dage om store Byer, paa hvis Mure var ansat Vægtere der skulde raabe til hverandre Ord om Fare eller Fred. Fra dette har vel Profeten Esaias sit Billede, naar han siger: „Paa dine Mure, o Jerusalem! har jeg befastet Vægtere, de skulde aldrig tie“ osv. Es. 62, 6.

Burde det ikke være ligedan nu? Naar Herren taler et kraftigt Advarselens Ord til sin Kirke paa et Sted, saa burde den nærmeste Vægter raabe det hortover til de andre, saa det kunde blive kjendt over hele Zion til Advarsel og Tilskyndelse.

Med disse Tanker som Grund vil undertegnede saa Lov til at nævne et par pludselige Dødsfald, som er forefaldt her i Lacquien Menighed med kun ca. 3 Ugers Mellemrum.

Det første gjaldt Mrs. Sam Holtan. Hun havde været daarlig i de sidste Maaned, men ikke værre end at hun ruslede oppe i sin daglige Syssel. Den 24de Mars sidstleden kjørte hun sammen med sin Mand ind til Byen forat gjøre Indkjøb. Under dette sølte hun sig lidt daarlig, besluttet derfor at gaa op til Doktoren, som havde sit Kontor just ovenpaa fra det Sted, hvor hun handlede. Medens hun sad der i Benteværrelset og samtalte med en Veninde, standsede hendes Hjertes Slag—og hun var død. Enhver kan tænke sig lidt ind i, hvad det var for hendes Mand at finde sin trofaste Egtefælle der allerede i Dødens Arme. Et forfærdeligt tungt Budskab var det, som maatte sendes til deres 4 voksne Børn: „Moder er død“. Men saadan er Livet.

Begravelsen foregik den 29de Marts under stor Deltagelse. Prof. M. G. Hanson, som er en Slægtning af vedkommende Familie, holdt Begravelsestalen og gamle Pastor Utheim og undertegnede talte lidt tilslut.

Det andet Dødsfald kom næsten endnu mere uventet.

Jens D. Boraas var den 18de April sammen med sin Hustru paa Besøg hos sin Søster og hendes Mand. Mr. & Mrs. Overlund. De havde netop spist Middag og sad

i en koselig Familjesamtale, da Dødens kolde Haand greb vor Ven Boraas. Han bøjet sit Hoved midt under Samtalen, uden en eneste Smertesynd—og saavidt man kunde skønne indtraadte Døden sieblikkelig. Tænk, ikke engang kunde saa sige Farvel til sine kjære, naar de sidder ved ens Side. Tænk dig den stakkels Hustru, som maatte se ham, som nylig sad ved hendes Side tilbords—nu stiv og kold i Dødens Favn. Tænk dig disse Børn, som ogsaa her maatte saa det tunge Budskab: „Papa er død“. Ja det var tungt for os alle. Vi kunde næsten ikke tro det.

Begravelsen foregik den 22de April. En meget stor Forsamling var fremmødt og vi forsøgte at tolke vore Følelser og Tanker i Tilskyntning til Ordene i 1ste Sam. 20, 3: „Saa sandt Herren lever og saa sandt du lever, der er kun et Skridt imellem mig og Døden“.

Ogsaa denne Gang var Pastor Utheim tilstede og talte nogle Ord tilslut.

Hele Menigheden og Omegn er rystet over disse Begivenheder. De bortgængnes Navne—kjendt og agtet som de var—er paa alles Læber og man slutter gjerne med at sige: „Det gjælder nok at være beredt!“ Ja isandhed!

Gud har talt et kraftigt Ord til os alle. Maa han saa trøste og styrke de kjære efterladte. Og maatte det bli for os alle ikke bare en forbigaaende Rystelse, men en alvorlig Tilskyndelse at søge Gud mens det endnu heder idag.

Med broderlig Hilsen til alle „Buddbæreren“ Læsere.

B. R. Barstad.

Hvor Gud mig fører er i Tro
Og Haab mit Hjerte stille;
I mig hans egen Kraft vil bo.
Hvad kan mig fra ham skille?
Thi fatter jeg et trøstigt Mod,
Forbi Guds Bei er altid god,
Ja vift den allerbedste.

Kredsmøde.

Madison Kreds af Hauge's Synode afholdt et Samtalemøde i Bethania Menighed Pastor J. A. Johansons Raad lode til 13de Mars.

Aabningsprediken som holdtes af Pastor T. J. Oppedal, medfølger dette Referat. Derefter blev Stedets Prest valgt til Formand for Mødet. Paa Mødets Opfordring var Pastor Oppedahl ogsaa saa venlig at begynde Samtalen med et Indledningsforedrag.

Derefter blev Sessjonerne bestemt som følger: Formiddag Kl. 10 til 12; Eftermiddag 2 til 4 og at en kort Stund ved Sessjonernes Begyndelse benyttes til fælles Bøn. Undertegnede blev valgt til Sekretær for Mødet.

Samtaleemnet Matt. 5, 13—16 blev indledet paa en grei og lefsattelig Maade. Det blev vist tilbage til det foregaaende i samme Kapitel, at disse til hvem Jesus siger: I er Jordens Salt, I er Verdens Lys, har disse Kjendtegn, fattige i Anden, søgende, sagtmødige, som hungre og tørster efter Retfærdighed, barmhjertige, rene af Hjertet, fredssommelige, forfulgte for Retfærdighedens Skyld, spottet, forfulgt og beløjet.—Der var kun to Prester tilstede men desuagtet blev Tiden vel benyttet; thi flere af Forsamlingen tog Del i Samtalen. Det blev fremholdt at Barneretten medfører Ansvar, ligeoverfor Broderskabet og ligeover for Verden, i at være Guds Repræsentanter, saa at Verden kan se deres gode Gjerninger og formedelt dem drages til Gud. Gud sendte sin Søn til Verden for at aabenbare Gud, og han dannede sig en Menighed, der nu skal fortsætte denne Guds Aabenbarelse. Gud sendte ikke sine Engle; thi det kunde vi ikke taale. Saltet skal gjenne trænge det hele, og saaledes skal vor Kristendom være. Kraften tilkæmpes ved Bøn og Forsøgelse, og kommer ned fra Menighedens Herre, til Gavn for Menigheden. I Ord og Handling skal og vil de sande troende øve Brodertugt og Formaning, men om dette skal ske, saa maa Kraften fra oven komme ind i Hjertet, saa at

alt hvad der gøres i Ord eller Handling sker af en indre Drift. Trods daarlige Veie var Kirken vel fylt, og de besøgende modtaget og bevertet paa det bedste.

D. H. Dace.

* * *

Aabningsprediken.

2 Mos. 12, 13.

Det eneste Botemiddel.

„Alt Kjød har fordærvet sin Bei“, „Mennesket er ondt fra sin Ungdom af“ osv. Disse og lignende Skriftsteder lader os klarlig forstaa, at Synden har ført Mennesket ind i en Tilstand af total Fordærvelse. Hele dets medfødte Livsretning danner en fuldkommen Kontrast til dets oprindelige Bestemmelse—et uforstyrret, uopløseligt Kjærligheds-samfund med Gud. Dette er ogsaa en ikke bare almindelig men ogsaa personlig indevi-duel Erfaring. Den som vil negte denne saa paatagelige Kjendsgjerning, den er selv hildet i den mest grundstyrtende Bilsfarelse.

Alle andre Bæsjener paa Jorden ere, leve, vøres ifølge Guds Vilje og svarer til sin Hensigt, kun ikke Mennesket. Og netop dette er Menneskets Grundfordærvelse, at det har helt forfeilet sit Maal og kommet i den mest radikale Disharmoni ikke blot med sin Skaber men ogsaa med sig selv og den øvrige Skabning. Derfor heder det: „Vi fare alle vild som Faarene; vi vendte os hver til sin Bei“ osv. Ef. 5, 6. Dette er Menneskets største Ulykke—et Forhold saa alvorligt, saa omfattende, saa forfærdeligt, saa intence, at om vi kunde erkjende det i dets fulde Virkefelighed, vilde det bringe Faarene til at rejse sig paa vore Hoveder, vilde det sænke os i Ræne og slaa os med Fortvivlelsens Banvid: Lægger vi da ogsaa dette til: Mennesket er nødt til at møde Gud, nødt til at maatte ha Opgjør med ham, nødt til at svare for sine Handlinger, nødt til at tilfredsstille den evige, ubønhørlige Retfærdigheds Krav—da bliver det isandhed broget og tragisk nok, og kan vi da andet end spørge: Hvad skal vi gjøre? „Hvor skal vi fly fra Lovens Tordenstyk, med vore Synder mange? Hvor skal vi Trøsten fange?“ „Er der Ræge i Israhel?“ „Er der

Salve i Geliad"? Vi er trelbundne Slaver, hvorledes skal vi blive frigiorte? Vi er døde i Synder og Overtrædelser, hvorledes skal vi blive levendegjorte? Vi har Blodskyld paa vor Samvittighed, som alle Atlanterhavets Bande ikke kan vaske af, hvor er Rilden, der isandhed kan rense? Hele vort inderste Væsen er saa gjennemtrængt med Synd, er saa grundfjærdærvet, at det er som en eneste stor, ulegelig, dødbringende Kræftsyld, der lugter ilde, og hvor skal vi blive lægt? Hvor er Botemidlet? Gid dette maatte være det tunge Spørgsmaal i hvert Hjerte i denne Forsamling! Vor Tekst giver Svaret: Blodet er udelukkende det eneste Botemiddel. Det var det for Israels Folk i den symboliske Virkelighed; det er det for os i Opfyldelsens Virkelighed. Saaledes ser vi at netop Blodet spiller en baade mytisk og kraftig Rolle i Guds Frelsesplan. Det havde den mest fremstkudte Blads i den levittiske Offerkultus, der dog kun var en forbilliget Afkygning af det som skulde komme.

Blodet var Tegnet altsaa. Det vilde han se. Det var hans Forstrift og den var uigjenkaldelig. Se den Far i Israel, der havde gaat paa Alfjord med sin blinde Fornuft og trodsjet denne Guds Anordning! Han havde kaldt ned over sig og sit Hus hevnende Ris og maattet delt Lod med de dødsdømte Egyptere. Blodet vilde Gud tage Hensyn til, intet andet. Som Regnbuen var Pagtestegnet for Noah, som Omfjærelsen var Pagtestegnet for Abraham, saa skulde nu Blodet være Pagtestegnet for Israels Folk, men dermed ogsaa for os. Intet andet Tegn skal gives os. Naar Jøderne hin Gang eskede Tegn af Jesus, fik de det Svar: Der skal intet andet Tegn gives eder end Jonas Tegn; thi ligervis som Jonas var tre Dage og tre Nætter i Fiskens Bug, saa skal ogsaa Menneffens Søn være tre Dage og tre Nætter i Jordens Skjød". Jesu Død og Blodsudgydelse, Jesu Opstandelse osv. var hin Tids Modsigelsetegn og Forargelsens Klippe, og det et det endnu den Dag idag. Netop dette som er Kiernepunktet i Frelsesaabenbaringen og Frelsesgrunden, som Gud har lagt ifra Ewigheid,—netop dette er det som bliver mest

mistydet, mest forforklaret og mest angrebet af vor Tids vise. Dette har naturligvis sin Grund særskilt i to Ting: a) Man mener, at man med sin opblæste Fornuftsviisdom kan begribe alt, men dette kan man dog ikke begribe. b) Det er modbydeligt for den medfødte Stoltthed at maatte blive frelst paa en andens Bekostning. Derfor raabes der idag og det høilødt: „Vort med denne ufornuftige, uforstaaelige, altfor enfoldige, latterlige „Blodtheologi“; den er for gammeldags, den er en udeleet Dogme, der vel kunde tjene som en Arktke for enfoldige Folk i mindre oplyste Tider, men ikke nu, derfor giv os noget som kan passe for sund Tænkning“ osv. Saaledes faar vi da høre op igjen dette Guds-bespottelsens Ramasfrig: „Vort med Kristus! Giver os Barabas løs"! Her kan vi godt sitere hvad en har sagt: „Frelsesgrunden ligger saa langt over den menneskelige Fornuft, at den verdslig vise kan ikke med sin egen Visdom saa Tag i den! Men den ligger ogsaa saa lavt, at et lidet enfoldigt Barn kan krabbe op paa den". Saa har Gud villet det fra Ewigheid. Derfor heder det: Efterdi Verden formedelst sin Visdom ikke kjendte Gud i Guds Visdom, da behagede det Gud formedelst denne Predikens Daarlighed at gjøre dem salige som tro". 1 Kor. 1, 21.

Skal vi nu se mere paa Blodets Betydning, saa mærk vi, der forudsættes Offer, og Offeret maatte være et lydelt Sam. Dette var da ikke blot et typisk Billede paa at Gud virkelig krævede et Offer for Synden, men at det som skulde ofres, maatte være rent. Saaledes maatte Jesus være ikke blot Menneffe men ogsaa Gud, om hans stedfortrædende Offergjerning skulde have den tilsigtede Virkning. Sammet maatte paa Guds Befaling dø; Blod maatte udgydes, Guds Røst maatte blive hørt, Tegnet maatte blive givet netop som Gud havde jagt, ellers ingen Frelse. Heraf se vi da, at Jesus maatte ofres, maatte udgyde sit Blod, maatte dø. Derfor lød det: Bedre at en dør for Folket, end at alt Folket skal ødelægges"; „uden Blodsudgydelse sker ikke Forladelse". Naar en er død for alle, saa er de alle døde" osv.

Spørger vi saa, hvad Virkning Blodet

har, saa skal det siges med Eftertryk, at kun for Blodets Skyld vil Gud spare os for sine evige Domme. At tænke sig at blive forliget med Gud og bestaa for ham i Dommen uden i Kraft af dette eneste Botemiddel, det er at bygge paa falsk Grund, det er at flyve over Muren, det er at gjøre Gud til en Løgner, det er at underskrive sin egen Dødsdom og sikre sig sin egen Fortabelse; thi da vil den Synd, den Dom, den Helvedskval, der mødte Jesus, møde Synderen selv, og det betegnes i Skriften med den anden Død, Aab. 20, 14. Gud har baade krævet og givet dette ene Botemiddel, og den, som ikke vil møde Gud paa Blodets Grund, paa Benaadningens og Syndsforladelsens Grund, den skal maatte møde ham som den, der i Retsfærdighed og Harme kaster ud i det hyerste Mørke. Sal. 2, 12.

Blodet taler, „Jesu Blod, heder det, taler bedre end Abels Blod“. Abels Blod talte om Hevn, om Straf, om Forbandelse over Brodermorderen, men Jesu Blod taler om Forligelse, om Syndsforladelse for Syndere. Blodet renser. Det heder: Jesu Kristi Blod renser fra al Synd.“ 1 Joh. 1, 7. Det er Ridsen aabnet i Davids Hus, der renser fra al Urenhed. Sal. 13, 1. Antageligt staar jeg her ligeoverfor en Forsamling af dannede, pene Folk. Her er vel ikke nogen rigtig Forbryder her, jeg ser ikke saadanne markerede Træk,—og dog jeg vover at sige det, sit den Helligaand rigtig fat i Hjertet, saa skulde nok Synden blive levende nok, og vi skulde saa høre saadanne Rødraab som dette: „Hvad skal jeg gjøre forat blive salig“. „Gud vær mig arme Synder naadig!“ „Herre! du Davids Søn, forbarm dig over mig!“ „Jeg har syndet mod Himmelen og mod dig og er ikke værd. at kaldes din Søn“ osv. Og da skulde man nok blive glad ved at saa høre om Jesu Blod. Den som mener at han kan greie sig det foruden, den har endnu ikke blevet en virkelig Synder, lig som Gud ser ham. Thi det skal vi vide, at ingen er saa stor Helgen, at han ikke trænger Blodet, og ingen er saa stor Synder at ikke Blodet kan gjøre ham til en virkelig Helgen, forlade ham Synden. „Han mig toer ren i Vandet,“ siger Sangeren,

„Skyldet af mig alt mit Blod,
Største Syndere i Vandet
Salved han med Olien god,
Og han gav mig, og han gav mig
Dobbelt op for al min Synd“.

Blodet giver Liv. Derfor heder det: „Livet er i Blodet“. Saa er det i det naturlige, saa ogsaa i det aandelige. Derfor kunde Jesus sige: „Hvo som æder mit Kjød og drikker mit Blod haver et evigt Liv“. Med evigt Liv i Henhold til Menneſket forstaaes netop det at være forenet med Gud, og Bindeledet, Foreningspunktet mellem Gud og Synderen er Jesu Blod, og kun Jesu Blod, saasom det ogsaa er Blodet, der forener den legemlige med den aandelige Bestanddel ved Menneſket.

Sluttelig skal vi merke os, at det er ikke nok, at vi ved om denne Sandhed eller holder den for sand. Det frelser os ikke. Det var ikke nok at Israelliterne kjendte Guds Befaling, kjendte Botemidlet, det var heller ikke nok at Rammet blev udkaaret og slagtet, nei, Blodet som blev udøst maatte komme i Berøring med Gufets Dørstolpe, Gud vilde se Tegnet netop der. Saaledes er det ikke nok, at vi ved om Jesu Død og Blodsudgydelse, heller ikke at vi er med og samtykker og bekjender, at det er den eneste Redning; vi maa komme i personlig Berøring med Jesus, Sandheden maa blive levende erkjendt, komme os saa at sige ind i Blodet, saa det ikke længere bliver en Theoriens men en Seloop-levelsens salige, uforglemmelige Virkelighed. Det maa ha gaat os som Sangeren siger:

Da raabte jeg ved Korsfets Fod:
Af Naade lad det ske!
Rens mig, o Jesus, i dit Blod,
Og gjør mig hvid som Sne!
Der er Kraft i Jesu Blod,
Der er Kraft i Jesu Blod,
Som renser hvid som Sne.

Maa vi alle saa erfare denne Kraft!
Amen!

G u d kan kun bruge modige og hengivne Tjenere.

Utter nogle Ord om Rituallet.

Følg Pastor Bruce's Syn paa denne Sag, saa er det nok endnu lange Udsigter til, at vi kan vente at faa et Ritual antaget for hele Samfundet, og dersom Synoden fremdeles vil arbeide paa samme Maade som før, saa tør det nok hende, at det vilde tage 10 a 15 Aar, førend vi kunde blive færdig med denne Sag. Det vilde da være rent latterligt. Ja, hvordan skal vi arbeide? turde nogen spørge, kan du sige os det? Ja det kan jeg, vi skal gjøre akkurat som jeg brugte at gjøre, da jeg stod ved Høvelbænken, og enhver forstandig Arbejder altid gjør. Det hændte under Tiden, at jeg havde et Stykke Arbeide, et Møbel til Ets., som jeg havde tænkt at blive færdig med den Dag, men af en eller anden Grund fik jeg det ikke færdig den Dag, men saa var det, det første jeg gjorde den paafølgende Dag at tage fat paa det for at faa det færdig. Jeg satte det ikke bort og lod det staa til næste Aar. Men sliq har Synoden handlet med Ritualsagen. Og vil de fremdeles handle paa denre Maade saa tør det som sagt gjerne tage 10 a 15 Aar, førend noget bliver antaget. I Bekjendtgjørelsen staar: „Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag“. Ganste rigtig, den kommer op til bestemt Tid, saa melder der sig snart den ene Taler efter den anden, og meget af det, som bliver sagt, tjente mer til at forvirre Sagen, og saa gik Tiden og intet Resultat. Saa blev det igjen at lade Sagen ligge at hvile til næste Aar igjen. Sliq har det gaaet, skal vi holde paa med det? Nei, tag heller fat næste Dag, saa turde vi engang blive færdig med den. Pastor Bruce fremsætter nogle Spørgsmaal til Behandling. Disse lyder: Er Hauges Synode rede til at antage et fast Ritual? Den burde i alle Fald være det. Hvis saa er, hvorpaa bør dette Ritual bygges? Paa bibelsk Grund og sund kristelig og kirkelig Sans og Smag, eller paa menneskelig Overbevisninger? Jeg ved, at der findes dem, som nærer en stærk Piætet for alt hvad Fædrene har gjort og brugt, men jeg tror dog ikke, at der er mange inden Hauges

Synode som staar i Tvivl om, hvad de skal svare paa dette Spørgsmaal. Dersom nu nogen skulde ville forsvare det gamle, fordi Fædrene ordnet det og brugt det saa, da vil det komme til at gaa ligedan med ham, som det gik en lærd Katholik engang, da hans Fyrste sagde til ham, at han skulde gjendrive Luther, saa svarer han: „Det kan jeg af Fædrene, men ikke af Skriften“. Fyrsten svarede: „Saa hører jeg altsaa, at Lutheranerne sidder i Skriften og vi udenfor.“ Jeg for min Del føler mig tryggest ved at sidde i Skriften. Saa spørger han videre: „Er Hauges Synode forpligtet til at antage nogle af den norske Statskirkes Former, uden at være forpligtet til at antage dem alle, uforandrede.“ Vi har jo absolut intet med den norske Statskirke at gjøre, den har ingen som helst Myndighed over os. Og saavidt jeg ved, saa er der heller ingen blandt os her, som har Myndighed til at befale os til at bruge alt som de bruger. Men vi kan jo antage alt det, som stemmer med „Bibelen og sund kirkelig og kristelig Orden“.

For min Del har forresten ikke Liturgien saa stor Betydning, men det som for mig er det vigtigste er Absolutions Spørgsmaalet. Jeg tror at dette Spørgsmaal ikke kan eller bør afgjøres af simpel Majoritet; thi Spørgsmaalet vil blive: Hvilken Form af Absolution er mest eller nærmest efter Bibelen? Det er jo i grunden et Lærespørgsmaal.—Imidlertid bør Menighederne overveie dette og give sin Mening tiltjende for deres Delegerter.

S. Pettersen.

Dørtærskelen til Visdommens Tempel er Kundskaben om vor egen Uvidenhed. Den kan ikke lære ret, som ikke først har faaet vide, at han ingenting kan. Det er godt for et Menneske at føle, at han kun begynder at lære, og at være villig til at underkaste sit Hjerte Lærdommen fra Guds Aand, for at han af ham kan ledes i alle Ting. Den opvakte Sjæls Bøn er: „Lær du mig“. Vi bliver som Smaaabørn, naar Gud begynder at behandle os.

Kinamissionen.

Bauges Synodes Missions Aarskonferens
for 1910.

(Fortsættelse.)

„Tsei Bei Yang“, en af vore ældre Høiskolegutter, som sidste Aar var ansat som Hjælpelærer i Høiskolen, men som blev afstediget, har ogsaa gaaet fra ondt til værre. Han sendte nemlig sin Hustru fra sig, og ophevede al Forbindelse med hende ved at gik tilbage de otte Karakterer. Herved kom han under Rirketugt. Senere reiste han ned til Hankow, og har endnu ikke opgjort sin Sag. Maa Gud faa bøie hans stolte Hjerter, at denne begavede Ungling maa vende tilbage til Faderhuset og blive en sand Discipel igjen.

Døden har ogsaa dette Aar gæstet os og fire er taget bort fra vor Midte. Vor forrige Lærer i Høiskolen, Nie S. S., er blandt de hensovende. Underlige Ting har Herren gjort for vore Dine.

Af døpte er der i Aarets Løb kun ti. Flere har gaaet i Daabsskuffen i flere Aar, men grundet særlig paa denne Rejse til Ryften sidste Høst har jeg maatte udsætte Daaben, som ellers skulde været afholdt ved Juletiden. Dog har jeg det Haab at ganske mange kan døbes næste Aar.

I Børnehjemmet har alt været fredeligt, og Gud har i Raade sparet os for videre Sygdom. En af Gutterne svævede en Tid mellem Liv og Død; men hans Liv blev sparet, og vort Haab er, at han maa ære Gud for sit Liv.

To af Gutterne har været sysselsat i Bogbinderiet. Paa Grund af Mangel paa de fornødne Redskaber har vi ikke kunnet gjøre mere end forberedende Arbejde, men nu har vi faaet de mest nødvendige Ting, og haaber at denne Gren af Arbejdet maa blive til Belsignelse for vor Mission saavel som Nabomissionerne. Det kan jo bli en Erndningsstilbe for nogen af vore Gutter.

Herved være da alt Arbejdet Gud og Missionens Venner anbefalet. Det har været udført i stor Skrøbelighed, men vi ved at

Gud staar ved Roret og vil føre sit Stib med sikker Haand til den lune, trygge Havn.

Ederes til Forbøn træængende

G. M. T r y g s t a d.

Om Kvindearbejdet ved Hovedstationen, skriver Mrs. Trygstad: „Arbejdet blandt Kvinderne ved denne Station har gaaet som sædvanligt. Mrs. Wang faar vi tro har gjort et godt Arbejde, omend hun har været noksaa daarlig somme Tider. Mrs. U har iaar holdt Pigeskole. Hun er Mor i sit Kald. Dog har Elefantallet ikke været stort. Jeg har paa Grund af Sygdom i Familien ikke gjort saameget som ønskeligt, hverken med Sprogstudiet eller Kvindearbejdet. Jeg har dog prøvet saameget som Tid og Kræfter har tilladt.“

Om Arbejdet blandt Kvinderne ved Chiengo i Fancheng og Udstationerne, skriver Miss Grøseth: „Har forsøgt at bruge min Tid til at gjøre Rejser til Udstationerne, studeret Sproget, og hjulpet til med Reparation og Evangelistarbejdet ved Chiengo.

C h u i a - p u h.

Bibelskvinderne har besøgt dette Sted ca. 20 Gange, Miss Lee 2 Gange og jeg 10 Gange. Mrs. Kwei har arbejdet som vanlig. Lærerinden i Pigeskolen resignerede paa Grund af sin Mandes udsvævende Liv. Mrs. Tsen holder Skole i hendes Sted. Hun gjør det nogenlunde. Folket som før levede rundt Kapelet og Skolen har flyttet længere bort fra Floden. Det gjør det langt for mange at komme til vore Møder og til vor Skole. Dette er en Grund, hvorfor vi har et mindre Antal ved vore Møder og ved vor Skole end vi havde for ca. tre Aar siden.

S h e - t s e p u h D i s t r i k t.

She-tse-puh, U-tia-puh, Dien-tia-gen, Den-cheng og Leo-tia-gen har været besøgt af Miss Lee en Gang. Bibelskvinderne har gjort flere Ture der. De tre første Steder har jeg besøgt to Gange og de to sidste fem Gange.

L u n g - g e n.

Dette Sted har flere Gange været besøgt af Miss Lee og af Bibelskvinderne. Jeg har ofte været der Søndags Formiddag. Mrs.

Paa holder fremdeles Skole der. Hendes Arbeide er tilfredsstillende.

C h i e n g o.

Siden den ottende Maanedes Fæst har jeg havt Ledelsen af Møderne her. Kvindearbeidet har været meget hindret paa Grund af Mangel paa Forsamlingslokale. Nu har vi faaet os et Hus for rimelige Renter som svarer til Kravet.

Det har taget adskilligt af min Tid til at have Opsyn med Reparationer af det gamle Hus, Rengjøring af Grunden osv.

Har læst i „Sacred Edict“, „Martins Evidences of Christianity“ og lidt i „Ma-teer“.

Deres i Arbeidet for Kineserne

I d a G r ø s e t h.

Miss Grøseth og Miss Lee har iaar kjøbt en Del Huse ved Chiengo og repareret for egne Penge. Jeg forstaar at nævnte Bygninger vil bruges for Kvindearbeidet ved Chiengo, og det var nødvendigt; thi man havde ikke Rum for Kvindearbeidet. Maa Herren velsigne alle vore Bestræbelser, saa Sjæle maa frelses og hans Navn æres.

B ø r n e h j e m m e n e.

Vi har ikke optaget nogen Børn i Børnehjemmene, og de Børn vi har, begynder nu at bli voksne. Nogen gaar fremdeles paa Skole, især Pigerne. De fem største blev konfirmeret sidste Vaar. Det er nogen kjække Piger. Et par er udvalgt til Lærere, og et par til Sygepleierker, naar de er færdige med Skolen. Af Gutterne fortsætter nogen i Høiskolen, og to lærer Bogbinderkunsten af Past. Trygstad. At disse kan komme ud i Verden og selv fortjene sit Brød letter jo Missionens Byrder. Men det store og største er at de gaar ud i Verden med en kristelig Opdragelse og for at sprede Sandhedens Lys blandt sit Folk.

Fra Pigebørnehjemmet skriver Miss Lee: „Vi har 11 Piger, 5 var konfirmeret af Past. Vandahl her i Februar, 6 af dem er nu „in the advanced room“. De har gjort godt Arbeide, saa nær som de to mindre, er fæne at lære.

Sets af de største deltager i Bønnemøderne. Ved sidste Konferens blev det bestemt

at Pigerne „Mei Gwei“ og „Chan Yen“ skulde sendes til „The Union Womans College i Peking“ for at faa videre Uddannelse; men da vi fik Mrs. Chang fra Shangtung som Lærerinde, fandt vi det muligt at vente et Aar.

Før Kostskolen begyndte i høst havde vore Piger en Maanedes Undervisning. De har i Aarets Løb havt 10½ Maanedes Skole.

Hvad Skolearbeidet betræffer, tør det siges, de har den bedste Anledning; men hvad Industri og det huslige Arbeide angaar, har jeg desværre havt altsfor liden Tid til at have Opsyn med dem.

Hvad mig selv angaar da har Herren givet Helbred og Styrke gennem hele Aaret, priset være hans Navn.

At varetage det Arbeide Missionen har betruet mig er min Lyft, men grundet paa forlidenet Kjendskab til det kinesiske Sprog og Mangel paa Indsigt i mange Ting, er det kun i Stykkevis. Maa Herren lægge sin Velsignelse til og tage Viljen i Gjerningens Sted.

A n n a L e e.

H o s p i t a l v i r k s o m h e d e n.

Det er det største i Verden at faa ofre sig for andres Vel, naar man er dreven dertil af Kristi Kjerlighed.

Vor Mission har Grund til at være glad og taknemmelig for Herren har givet os et godt og hensigtsmæssigt Hospital, og vi priser Gud som har givet Lægen og Sygepleierken Helbred og Styrke til at tjene i denne store Gjerning, og vi er glad for hver Hedsning saavel som kristen, som møder Kjerlighed og blir hjulpen. Det er ikke alene syge heromkring som kommer, men langt fra, for at søge Lægehjælp.

Saa forstaar hvilken Forsagelse det virkelig er for en dannet Ublænding at vaske og forbinde Hedsningernes stinkende Saar, men i Kristi Kraft som sa: Jeg er ikke kommen for at lade mig tjene, men tjene, formaar Missionæren alt.

Miss Nelson skriver: „Nu er vi snart ved Aarets Afslutning. O, hvor Tiden gaar fort, naar man saar være frisk og være i Arbeidet. Jeg har hjulpet til i Dispensariet, og saa har jeg ituderet. Jeg er glad for

hvert Tegn jeg kan lære. Gud være Tak for sin Naade og Godhed imod mig".

Dr. Anderson skriver: „Siden sidste Konferens har jeg udrettet meget lidet. Smaating optar saa meget af Tiden.

Den første Halvdel af Aaret havde jeg Tilsyn med Byggearbeidet paa Hospitalet. Bygningen er nu færdig med Undtagelse af Operations og Kapel Afdelingen. Denne haaber jeg at fuldføre igennem Aaret, samt at møblere en Del af Værelserne og købe Instrumenter saa langt som Midlerne rækker, saafremt Konferensen samtykker. Bygningen som den nu staar koster U. S. G. \$3,349.98.

Lidt Arbejde er bleven gjort iblandt de syge. Efter Sommerferien har Miss Nilson og jeg brugt tre Dage i Ugen til dette Arbejde. Søgningen har ikke været stor, dog igennem Aaret er ikke saa saa hundrede syge bleven behandlet. Flere af de mest trængende har vi maattet sende hjem foruden Hjælp, da Hospitalet er ikke endnu aabnet. Dørvogter Wang har talt Guds Ord til en Del af dem som har kommet. Efter Hospitalkomiteens Bestemmelse blev Udgangsprisen til Dispensariet forhøjet fra cash 20 til cash 100. Om denne Forandring er viselig eller ei kan jeg ikke sige. Hvis det holder fattige og syge borte saa burde det maaske forandres. Men jelsø om Prisen er forhøjet, saa bliver Udgifterne højere des større Søgningen er.

Sprogstudiet som burde have været det hovedsagelige Arbejde har Omstændighederne gjort til mere en Bisag.

Maa Gud saa velsigne det lille som har været gjort til hans Navns Ære!"

Deres Robert A. Anderson.

Høiskolen i Fancheng.

Jeg er vis paa at Bennerne hjentme takker Gud og glæder sig med os herude, fordi vi fik igjen Prof. Stokstad. Vi var ængstelig for hans Liv, da Brødrene forlod os sidste Høst for at reise til Kysten, hvor Professorens skulde underkaste sig Operation. Men vi havde ogsaa Tillid til den almægtige, og vi blev ikke beskjemmede.

Vi bør saa vor Høiskole udvidet. Vi

burde saa en tidsmæssig Skole. Nu har vi gode Lærere, vi bør saa gode Bygninger og tilsvarende Udstyr.

Vi har havt Glæde af Skolegjerningen iaar. Det kinesiske Ordssprog kan man godt anvende her: „Det som er godt er ingen let Sag at gjøre".

Den kristelige Skole i Kina er Lys for Fremtiden, og Gud være Tak som gav os Betingelserne.

Det er ikke sagt, at hver eneste Gut som frekventerer vor Høiskole skal bli noget stort i Kirken eller Staten, efter Verdens Vis at regne. Et kristent Land kan ikke greie sig foruden gode og nyttige Borgere. Hvad enten de saa er Skrædder, Smed eller Jordbruger, naar de bare tilbeder Gud af et oprigtigt Hjerte og elsker sine Medmennesker, saa bliver de noget stort. Og kunde nogen af dem ogsaa bli aandelige Ledere i Samfundet, saa har Skolen betalt sig godt. Men den Sag overlader vi til Gud og Arbejder.

Igen staar vi Ansigt til Ansigt med et alvorligt Spørgsmaal: Hvad kan Missionen gjøre for unge Mænd som snart er færdige ved vor Høiskole? De, som har Betingelse for den evangeliske Tjeneste, maa fremdeles studere i den Retning, men hvor? Na hvad vi trænger et theologisk Seminar! Vi maa saa Mænd, gode, indfødte Mænd som kan hjælpe os med Hyrdegjerningen.

Kineserne er et gammelt Kulturfolk, og de jager fremdeles efter Kundskab. De holder haardt fast ved Konfusianismen, men er overmaade skeptiske ligeoverfor Evangeliet, derfor vil det være vanskeligt at staa som Leder i Kirken. De trænger baade Dannelse og Herrens Frygt, ja det trænger de, hvis de ikke skal fortrænges af Verdensaanden her tillands og blive staaende magtesløse.

De bedste Kræfter vi har, hører Kirken til!

Om Høiskolen skriver Prof. Stokstad: „Tillad mig at give følgende Indberetning angaaende Høiskolen i Fancheng: Ifølge Bestemmelse fattet af Ekstra-konferensen i Januar overtog jeg Bestyrelsen af Skolen i Februar. Skolen har havt et Eleantal af 24. Mange til kunde vi have havt, om vi

havde villet give alle fri Koft, som Regjer-
ringens Skoler gjør. Af disse 24 har vi
maattet sende bort 2 paa Grund af Doven-
hed. Om de andre Gutter kan man sige, at
de er baade snille og flinke. Saavidt jeg
forstaar har de ogsaa gjort god Fremgang i
sine Studier. Vi har ogsaa haft al Grund
til at vente det under de dygtige indspødie Læ-
rere, vi har.

P'en-sien-sen, en af Landahls bedste
Evangelifter, en Mand som tilmed havde
vundet sig ikke liden Ry som Lærer og Di-
sziplinær, blev ved Skoleaarets Indgang
indsat som Hovedlærer istedetfor Kuei-sien-
sen, som var bleven vel gammel for den
Post. P'en gjorde et storartet Arbejde det
halve Aar han var i Skolen.

Da Skolen i September skulde begynde,
falte P'en sig ikke sterkt nok til at gienoptage
Arbejdet, sagde han. Vi fik da i hans Sted
Chang-sien-sen fra Tszho, ogsaa en Grad
mand. Han gjør vist ogsaa et godt Arbejde.

Som Lærer i udenlandsk Fag fik vi
iaar Chang Tsun Ch'ik, en Graduent fra
Shantung Union College. Han er en
Mand med Gvner og stor Arbeidsiver. Saa-
vidt Mennesker kan dømme, har Kristendom-
mens Sandheder faat stor Magt i hans Hjer-
te. Jeg tror vi kan vente meget af ham.

Paa vor Skolegrund findes ikke nævne-
værdig Plads, hvor Gutterne kan lege og
ellers faa den nødvendige legemlige Bevæ-
gelse. Heller ikke kan vi lade dem gaa ud
paa Gaden i Fritimerne. Rinesiste Forhol-
de tillader det ikke. Resultatet er at vi maa
holde dem indestængt, saa at jeg føler ondt
for dem, hver Gang jeg tænker paa det.
For ialfald at spare deres Helbred har vi an-
sat en Lærer i militær Gymnastik. Han giver
dem en Time hver Dag, seks Dage i Ugen.
Denne Mand heder Hu.

Ved Aarets Begyndelse ansatte vi som
Hjælperlærer i udenlandsk Fag Tsei sien sen,
en forhenværende Elev i vor Skole. Han
er en begavet Mand og kunde været bleven
til stor Hjælp i Skolen, men han gav sig til
at sætte istand Uvenskab mellem de andre
Lærere og med at sætte Eleverne op imod
Lærerne. Vi maatte lade ham gaa i Mai-

maaned, og siden har den unge Lærer fra
Shantung maatte overtage største Delen af
hans Arbejde. Som Følge har han mere
Arbejde end han burde have. Hvad betræf-
fer det vigtigste ved Skolen, nemlig det kris-
telige Arbejde, kan jeg ikke sige noget be-
stemt. Vi har Undervisning i Kristendoms-
kundskab to Timer i Ugen. Hver Onsdags
Akveld har vi Bønnemøde. Paa Søndag er
der Gudstjeneste Formiddag og Eftermid-
dag. Dertil har vi den daglige Andagt.
Ved alle disse Leiligheder bliver Sandheden
lagt Gutterne paa Hjertet. Vi kan ikke se
hvorm meget af Frøet vokser, dog det ved vi at
Guds Ord er en Magt i Menneskehjertet, og
undertiden faar vi ogsaa se Bevis paa det.

To af Gutterne graduere ved Skoleaa-
rets Slutning i Februar. Disse .er. Chang
Ch'ang Mo fra Tszho og Kan Ch'en Fang
fra Taipingtien. Begge er flinke, og faar
Herrens Aand styrke dem, skal de sikkert blive
til Velsignelse. Ifølge Konferensbestemmel-
sen ifjor skal en af dem sendes til Shantung
Union College for videre at uddannes til
Lærer ved vor Skole.

Eders ringe Tjener

Christian Stokstad.

(Fortættles.)

Jeg oversætter het.

„Hvorledes hænger det sammen, at De
altid kan være saa overbærende og saa fuld
af Forstaaelse for andres Følelser; der er
neppe noget slemmt, at De ikke kan finde en
Undskyldning for det?“ spurgte jeg en Gang
en troende Kvinde.

„Jeg oversætter alt“, var Svaret, „da
faar man mere Forstaaelse af det.“

„Oversætter!—“ udbrød jeg forbauset,
„i hvilket Sprog da?“

„J mit eget. Det vil sige, jeg tænker
mig, at jeg var i dens Sted, om hvem jeg har
hørt noget ufordelagtigt, og hvad jeg under
samme Forhold vilde føle, tænke og sige; da
er der saa mange Ting, som faar et helt an-
det Udseende, og det er ikke vanskeligt at fin-
de en Undskyldning.“—Kjerlighedens Sprog!

Død, hvor er din Braad?

Jeg blev—skriver Missionær Peyton fra Sierra Leone—kaldt til en Kommunikant og fandt ham døende. Paa mit Spørgsmaal, om han endnu huskede, hvad jeg havde sagt ham, svarede han med svag Stemme: „Ja, Herre, jeg glemmer aldrig, hvad de har sagt om hint skønne Sted, som er berebt for de fromme.“ Jeg spurgte ham: „Tror du, at du hører til Guds Folk?“—„Jeg tror det.“—„Hvorfor tror du, at du er et Guds Barn og vil komme i Himmelen, naar du dør?“—„Fordi Jesus Kristus er død for arme Syndere; jeg er en arm Synder og elsker ham meget i mit Hjerte.“ Derefter raabte han fuld af Bevægelse og Rørelse: „O, hvor lykkelig jeg er; snart skal jeg være hos min Frelser!“ Han blev svagere og svagere, og efter nogle Minutters Forløb døde han i Troens fulde Triumf. Han led meget, men med mønsterværdig Taalmodighed, og blev ved sin Sans lige til det sidste Aandedræt. Hans Vandel var from, hans Tale altid ægte kristelig; hvo som omgikkes ham, blev opbygget. Hans Dødsleie har gjort et uudslætteligt Indtryk paa mit Sind. Han var moden til Himmelen og et herligt Bevis paa Guds Naades Magt og Tilstrækelighed. —„Moden Frugt.“

Overvunden.

En Israelit ved Navn Zadok, som havde hjemme i Palæstina, søgte for Alvor at opfylde Guds Lov. Dog netop derfor blev han kastet til Jorden af det vældige: „Du skal“. „Jeg kan ikke“, sukkede han atter og atter. Han sølte sig skilt fra det evige ved en dyb Kløft. En kristen, til hvem han havde Tillid, forsøgte at vende hans Blik hen til Frelseren; men Zadok tog ikke imod det ham tilbudte nytestamentlige Skrift. Han sagde: „Skun naar dette Ord bliver levende, vil jeg tro det.“ Det varede længe, inden han fandt den sande Jesu Discipel. Mange kristne, som han særdeles iblandt bandede, fivedes

og forfordelte hinanden og bedrev adskilligt andre slemme Ting. Vel saa han enkeste, der søgte som han selv at opfylde Loven; men de tjente for Løn, ikke af Kjærlighed til Jesus.

Endelig saa han den nye Pagts Ord levende i Mennecker. Da han en Aften vandrede igjennem en ensom Egn, mødte han en hjælpeløs ung Jøvinde. „Frels mig fra de kristne!“ bad den ulykkelige. „De har dræbt mine kjære, og vort Hus har de brændt.“ Zadok lo høit, da han hørte dette. Han holdt sig til for en Daare, at han hos de kristne havde søgt Frelseren, og hævede truent Næven. Saa bragte han den lidende ind i et lidet Hus, som laa ved Beien. De kristelige Egtesfolk, som boede her, tog kjerlig imod Zadok og hans Bedfagerinde. De beholdt begge hos sig, da den unge Jøvinde den næste Morgen var for svag til at reise videre. Zadok hjalp Husherren med at bearbejde den haarde Jordbund. Han fattede bestandig mere Kjærlighed til denne Familie. Til sidst opdagede han, at disse kristne havde eiet det smukke Hus, over hvis Udelæggelse Jøviden græd. Den unge Piges Fader havde fordrevet denne kristelige Familie ved uerlige Midler fra deres Hjemstavn. Da Zadok saa med hvilken Kjærlighed, de gjengjældte Datteren Faders Synd, da bekendte han, at han havde fundet Messias i disse hans Disciple. Han laante villig Ore til Budskabet: „Tro, og du skal blive frelst“. Hans Bedfagerinde blev for bestandig i dette Hus. Men han besluttede sig til atter at vende tilbage til sit og sin Messias Hjem. „Her vandrede han“, saaledes sagde han med Glæde i Hjertet, „som har frelst mig fra Skyld, og hvis Ord lever videre i hans sande Disciple.“

I Palæstina vilde han fremdeles leve for sin Frelser. (Zions Ven.)

En underlig Dør.

En bekjendt Døgenigt og Driftebror havde en Dag stillet sig op udenfor Døren til en af den lille By's „Restaurationer.“ Han havde et Maal i Haanden og maalte Døren's

Længde op igjen og op igjen. Saa stansede han og tog sig til Hodet, det var noget, som laa over ham, som han ikke kunde fatte. Saa begyndte han paany at maale, indtil han paa lignende Maade afbrød sin Bestjæftigelse.

Imidlertid havde der samlet sig en hel Del Mennesker omkring ham. Saa sa han, ligesom ved sig selv: „Det er dog sandt. Jeg havde Penge, jeg havde vakre Møbler, de er vandret gennem denne Dør. Jeg havde et Hus, det gik samme Vej. Jeg havde Marsker og Skog, alt er gaaet gennem denne Dør, og dog er den bare to Meter høi! Alt, hvad jeg havde er gaaet gennem, og jeg har mistet det: Gre, Velstand, Hjem, Familie, alt. Nu kan jeg ikke mere komme ind. Jeg har ingen Penge. Jeg kastes ud!“

Om Nyttens af at høre Guds Ord. En ung Mand beklagede sig engang for en Predikant over, at uagtet han gjerne vilde høre Guds Ord, saa kunde han dog ikke bevare noget deraf i sin Huskommelse. Derfor var det næsten hans Mening, at det var til ingen Nytte for ham, at han saa ofte gik hen at høre Guds Ord. Predikanten havde netop to Verkrutter, som var urene indvendig. Han gav det unge Menneske den ene og bad ham at fylde den med Vand og at skylle den godt. Derte lod han Ynglingen gjentage adskillige Gange. Tilslidst holdt han ogsaa den Krutte frem, i hvilken der ikke var kommet noget Vand og spurgte, hvilken af disse to Krutter var den reneste. „Uden Tvil maa den være det, i hvilken der saa ofte har været Vand“, svarte Ynglingen. Herpaa sagde Predikanten: „Saaledes er det ogsaa med din Sjæl. Guds Ord er et rent, aandeligt Vand, som renser og forfrisker, og det selv om der ikke bevares noget deraf i Huskommelsen, især naar det høres med det Ønske at forbedres og forædles derved.“

Fra Arbejdsmarken.

Missionær Wold skriver den 15de Mars, at han har begyndt en teologisk Skole til Uddannelse af indfødte Prestere. Vi venter i en nær Fremtid at faa høre mere om dette Foretagende.

„Budbæreren“ har ikke faaet noget at meddele fra Foreningskomiteernes sidste Møde og har saaledes intet at berette om den Sag. Som vi har forstaaet det besluttede Komiteen at indberette til Samfundenes Aarsmøder og saaledes faar vi nu vente til den Tid.

Fr. J. H. Roesød, Emmaus, Minn., har bedt os gjøre vore Læsere opmærksom paa „Nordisk Missions Tidsskrift.“ Af dette Missionsblad er just udkommet 1ste Hefte af 12te Aargang. Bladet udkommer med et Hefte hveranden Maaned og indeholder meget god Missionslæsning. Det kan bestilles hos ovennævnte og koster en Dollar Aaret.

Hauges Synodes Aina missionsbestyrelse holdt Møde i Red Wing Torsdag den 21de April. Past. Oppegaard som tilhører Bestyrelsen gjorde paa Søndag den 24de en Tur op til Wanamingo og Aspelund. Han predikede i Kirken ved Aspelund paa Formiddag og deltog i et Afholdsmøde i Wanamingo om Aftenen. Mandagen efter drog han nordover til Mora, Minn.

Stefanus Menighed af Past. S. S. Westbys Kalb har holdt Møde og valgte Peder Flom til Hauges Synodes Aarsmøde i Mar. Christen Flom valgtes som Supleant. Menigheden paalagde sin Delegat at stemme mod Coeducation ved Red Wing Seminar for nærværende. Ligeledes paalagdes Delegaten at stemme for at Synodens nuværende Gjæld blir lignet paa Menighederne og betalt det kommende Aar, og at ingen ny Gjæld stiftes af Samfundet, og at der for Fremtiden ingen Foretagender, som kræver Penge, foretages førend de nødvendige Midler dertil er samlet.

D. A. Myrvik.

Til Samfundets Præster. Den 2den Mai sender jeg et Postkort til alle Præster, fra hvem jeg har modtaget Parokialrapport. Er der nogen, som ikke faar et slikt Kort, saa vil man forstaa, at Sekretæren endnu ikke har faaet nogen Rapport fra vedkommende. Vær da snil og send Rapporten med det samme. Kjære, send den med en Gang, isald den ikke er sendt allerede. Har I sendt den og ikke faar noget Kort, saa underret mig om det. Desværre, det hænder ikke saa sjelden, at Post kan komme bort paa Veien. N. J. Løhre, Sekr.

En tro og flittig Indremissionspræst trænger baade Opmuntring og Understøttelse. Især behøves Hjælp, naar deres timelige Midler er smaa. De, som hjælper saadanne er paa den Maade med at missionere. Vennerne har merket at Past. N. Rasmussen trængte en Vugg. En Del lagde sig den Sag paa Minde og har begyndt at indsende Bidrag til dette Diemed. Nu kan vi efter et Brev vi har set fra Proder Rasmussen meddele, at Hr. S. Anderson i Mayville, N. Dak. har givet Rasmussen en ny Vugg til Brug i Indremissionen. Det var i Sandhed smukt gjort af Giveren og en stor Opmuntring for Modtageren. Det er altsaa nu ikke nødvendigt at sende mere netop til dette Diemed, men da Rasmussen er en fattig Mand og har stor Familie, saa vil vist de Center, som er indkommet fra andre Givere, komme vel med. Om et par Uger skal vi sende det lille vi har faat og kvittere for samme.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Præbiken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.
Samfundets Missioner.

- 1) Den indre.
- 2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

- 3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

- 1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkeraadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finanser som henstillet til Menighedernes Overveielse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse.

Bethesda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionsfoletpørgsmaalet behandles den første Torsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Overfættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor L. J. Oppedahl. For Thema se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

G. J. Castvold, Form.

N. J. Løhre, Sekr.

Mærkl!

Præster, Delegater samt besøgende til Aarsmødet i Red Wing underrettes herved om, at isald de ønsker at sikre sig Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Bæstend herom til Komiteen for Aarsmødet her i Red Wing inden den 26de Mai. Som Godtgjørelse for Rum i Skolebygningerne betales en Dollar for hver Person. Prisen paa Rum udenfor Skolen kan Komiteen ikke bestemme; men vil søge at sikre Rum for saa rimelig Pris som muligt. De, som agter at bo paa Skolen, maa bringe med sig Lagen, Pudevar og Haandklæder.

Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, som ikke sender sin Anmeldelse i betids for Mødet; thi det gaar ikke an at tinge Rum hos Privatfolk, før vi ved, om der er nogen, som vil behøve dem. Alle Anmeldelser sendes til Hr. A. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Hauges Synodes Kirkeraad holder Møde i Red Wing Seminarium Fredagen den 3die Juni Kl. 5 Efterm. Alle Medlemmer bedes om at være tilstede. De Kandidater, som begjærer Ordination, vil ogsaa møde med Kirkeraadet da.

G. J. Castvold.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds af H. S. sit Kredsømøde med Kirkeindvielse i Recaboth Mgh., Albæ, S. Dak., Pastor T. L. Bøes Rald fra 18—20 Mai forstkommende. Samtaleemnet Joh. 1, 37—52. Skyds vil møde tilreisende baade i Albæ og Revillo (om Aftenen) Dagen før Mødet.

B. R. Barstad,
A. Haugland.

Om Gud vil afholder Red Wing Kreds af Hauge's Synode et Samtaleømøde i Beaver Creek Menighed, Borgens Rald fra 20de til 22de Mai forstkommende. Søndag den 22de ønsker Menigheden sin nye Kirke indviet. Synodens Formand, Past. C. J. Eastvold har lovet at være tilstede. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Besøgende gaar til Taylor, Wis. Gud give os et velsignet Møde.

D. T. Borgen.
J. J. Dahle.

Bethlehems nordl. ev. luth. Menighed, Swan River, Flathead County, Montana, indbyder herved til et kristeligt Samtaleømøde fra 19de til 22de Mai. Mødet begynder den 19de, Kl. 10.30 Form. med Prediken af Pastor S. A. Knutson. Samtaleemnet: Luk. 13, 22—30, indledes af Past. Adrian Jensen. Skyds møder Dagen før Mødet i Somers paa G. N. Banen. Man bør ordne sig saa, at man tager Morgentog fra Kalispell til Somers. De som kommer via R. P. Banen, kan tage med „stage“ fra Kavalili til Polson, og fra Polson med Dampbaad (35 Mil) til Somers den 17de, hvor de maa stanse til næste Dag. Om de langrejsendes, som agter sig til Mødet vilde være saa snil at underrette under tegnede om deres komme i god Tid, vil de gjøre os en stor Tjeneste, saa vi kan ordne med Skyds. Vi ønsker mange kommer til vort Møde med Bøn om Herrens Velsignelse. Paa Menighedens Vegne A. H. Trygstad.
Creston, Mont.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds af Hauge's Synode et Kredsømøde i Esteline, S. Dak., Pastor J. M. Wicks Rald, fra 14de til 16de Juni, 1910. Samtaleemnet Joh. 10, 1—10. Besøgende fra Øst, som kommer med St. L. Banen til Watertown, vil kunne komme frem samme Dag; thi R. W. gaar derfra til Esteline Kl. 9 Aften. Da dette ogsaa er en ny Blads, ønsker Vennerne, at vi gjør os end mere Umage for at komme did.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Paa Indbydelse fra Palestina Menighed i Emmet Co., Iowa, Pastor J. J. Atres Rald, vil den nordlige Iowas Indremissionsforening afholde sit 12te Aarsømøde derom Gud vil, den 24—26 Mai 1910. Mødet begynder Kl. 10.30 Form. den 24de med Aabningsprediken af Pastor L. O. Wigdahl. Samtaleemne: Lukas 13, 23—30. R. B. B. Trelstad indleder. Alle de tilreisende, som vil besøge Mødet, vil blive mødt den 23de Mai paa følgende Steder: Dolliver, Maplehill og Huntington. De besøgende vil gjøre meget vel imod Menigheden i at komme den 23de Mai. Paa Foreningens Vegne B. B. Olsen, Form.
A. Schaw, Sek.

Paa Indbydelse fra Highwater Menighed i Pastor J. C. Jakobsons Rald vil den sydvestlige Minn. felles Indremissionsforening holde et Møde der den 1ste til 3die Juni 1910. Samtaleemne er Aob. 3, 14—22. Tilreisende som kommer paa C. St. Paul & Omaha R. K. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern R. K. gaar af i Lambert, hvor der vil være Skyds. Alle som muligens kan komme og alle interesserede maa saa sig løs og komme, ider alle som hører Bistyrrelsen til. Maa Gud saa velsigne Møderne.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson Form.
J. C. Wik Sek.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 11te Aarsømøde i Ebenezer Menighed, 6 Mil syd for Cooperstown, N. D., Pastor H. S. Quane's Rald, 3, 4 og 5te Juni 1910. Tema for Mødet: Luk. 9: 51—62. Past. O. Swenson indleder. Da Foreningen bestaar af Medlemmer af de forskellige nordl. luth. Kirkesamfund, haaber vi, at Mødet blir godt besøgt. Maa Herren give os at være frugtbarrende! Alle velkomne.
Thos. A. Brakke.
T. S. Quanebeck.

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. C. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opfigelser, Adresseforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. Lillietun, Red Wing, Minn. Derjom man erindrer sig dette og gjør deretter vil man spare megen Tid, Arbeide og ekstra Omkostninger for hver af os.

Kvitteringer

Til Betjessda Børnehjem: Ved Pastor J. S. O-	
banlon fra Ida og Martha Røe.....	1.00
Ved Pastor L. Langehaug fra B. S. Dronen, Sharon, N. D.	5.00
Ved Mrs. I. C. Moe, Caron Mgd. 8 Kvi., Audubon, Minn.	10.00
Ved T. Englund fra Mrs. Rebecca Jacobs, Malta, Ill.	25.00
Ved Pastor D. T. Vorgen, Taylor, Wis. fra følgende:	
Curran Valley Mgd. 8 Kvi. 20, „Gilde“ Bagef., Trem-	
pealeau Valley Mgd. 10, Ungdomsf., „Haabet“ do. 20.	
Henry Thompson do. 1.....	51.00
Fra Mrs. Martha Rønning, Duluth, Minn.....	10.00
Ved Ole Møse, Malta, Ill. fra Ole Møse 10, O. B. Møse 10.	20.60
Ved Pastor J. J. Lee, Stoughton, Wis. fra Mrs. Hjalstein	
Johansen.....	5.00
Salvor Hagen, Geddes, S. D.....	10.00
O. Stene for 10 Ungtænder solgt.....	297.45
O. O. Balen 6 Evin solgt.....	137.20
Jens Høft for Opbøhd af sine Børn.....	10.00
Ved Pastor A. J. Ekenson fra Mrs. W. Jurgenson, Rio.....	5.00
Ved Pastor A. O. Mortvedt fra udenbønt, Newar.....	5.00
Ved Pastor J. V. Johanson, Mt. Horeb, Wis., fra følgende:	
de i Brimrose Mgd., Edwin Gustab 50c, A. Ranum 2, O	
Hanna 5.....	7.50
Ved Pastor J. S. Halvorson, Burton, N. Dak., Mrs. K	
Lilleboe, Reynolds, N. Dak. 2, Mrs. C. Haug do. 5, J. V.	
Boulton, Burton, N. D. 2, Mrs. B. Rice, Mohall, N. D. 1	10.00
Ved Past. I. J. Eganbe fra Hauges Kvi., Cambridge Wis.	20.00
J. J. Franse, Battle Lake, Minn.....	3.00
Ved A. J. Kommereim en Hest solgt.....	230.10
Ved Ed. Arnelon, Niobrara, Neb. fra følgende: Niobra-	
ra Kvi. 5, Mrs. Arnelon, Mrs. Chris. Johnsen, I. Fa-	
gerlie hver 1, Mrs. I. Fagerlie, Mrs. K. V. Peterson,	
Chris. Hanfing, Mrs. P. Jackson hver 50c, Mrs. Alf.	
Peterson 25c.....	10.25
Petter Gundersen, Appleton, Minn.....	5.00
O. Kvalshaug, Veresford, S. D.....	5.00
Pastor J. J. Starvnes for 1 Coat.....	1.50
Mrs. Hartwick, Lemmon, S. D. for Opbøhd af sine 2	
Børn.....	200.00
John S. Johnson, Roseni Mgd., O. D. Rits Kvi.....	5.00
Ved J. C. Brua fra Maria Brua, Sharon, N. D.....	20.00
Fra „Udfenbt“, Fairfax, Minn.....	25.00
Pastor Wels Carlson, Racine, Wis.....	2.00
Mrs. B. Hanlon, do.....	1.00
Ved J. S. Halvorson fra Mr. & Mrs. O. Knudsen, Bur-	
ton, N. D.....	3.00
Ved A. O. Mortvedt fra Udenbønt, Hauges Mgd., Nor-	
way, Ill.....	5.00
Ved Pastor O. H. Elstad fra Wels Duam, Robt, Wis. 10,	
Mrs. L. Mgdland, Spring Br., Wis. 5.....	15.00
Ved Pastor J. K. Derohl fra Mrs. B. Borjeth, Dalton, Minn	5.00
Ved Mrs. K. C. Sigerud, Kermit, N. D. fra en Supper	
6.50, Mrs. K. C. Sigerud, Mrs. B. C. Pedersen hver 1,	
Otto Sillerud, Mrs. A. C. Solte, Mrs. M. Glasoe, Carl	
Lebahl, C. S. Paulson, C. M. Larson, Petra Paulson, Mrs.	
Lebahl hver 50c.....	12.50
C. A. Ringham, Milbrook, Ill.....	1.00
Ved L. Hanlon, Ambrose, N. D., L. H. Hanlon 5, O. Ulen-	
balen 2, Mrs. O. Ulenbalen 2, O. O. Ulenbalen 1.....	10.00
Ved Pastor J. W. Wick fra H. Olson, Ocelline, S. D. (Hil-	
leg til forrige Indtællelse).....	50
Ved S. R. Lee, Moscow, Idaho fra Hans Egland 5, S. R	
Lee 1.....	6.00
Ved Pastor S. C. Wefsky, Edinburg, N. D., fra St. Peters	
Bagef.....	15.00
Ved Althea B. Dunn, Bonekeel, S. D. fra Stor School	
Hil. No. 6.....	6.25
Julia C. J. Berge, Arlington, Wash.....	3.00
Indtægter fra Farmen, Opbøhd for Børn m. m. ikke for	
kvitteret for.....	359.10
Solgt af Farmen, Evin.....	12.50
T. Thompson, Opbøhd for Børn.....	

Mrs. Bohem, Chicago, do.....	60.00
Elias Pedersen, do.....	30.00
Aaan fra Security State Bank, Veresford.....	2000.00
Solgt af Farmen, Evin.....	216.00
Solgt af Farmen, en Ose.....	75.00
Mrs. Bohem, Opbøhd for Børn.....	5.00
Solgt af Farmen: En Hud.....	6.40
Insurance af en Hest dræbt af Lynild.....	75.00
Jø solgt.....	6.65
Cecelia Brekke tilbagebetalt Aaan.....	5.00
Solgt af Farmen, 2 Kjør og 1 Hud.....	99.10
Alexander Andrews, Opbøhd for Børn.....	10.00
Jens Høft, do.....	10.00
Do. do.....	10.00
Alexander Andrews, do.....	10.00
Solgt af Farmen, Evin.....	287.05
J. J. Hamlin, Opbøhd for Børn.....	10.00
Do. Fulegaver.....	5.00
Elias Pedersen 6 M. Opbøhd for Børn.....	30.00

Før kvitteret for 4540.95

10,190.69

14,731.64

J. A. Duello, Kas.

Til Betjessda Børnehjem: Ved Mrs. A. E. Lunn, Bonekeel, S. D., 1 Bor Klæder.—Fra C. J. Wold, Hendricks, Minn. 1 Kjøle, 1 Hue 1 Stykke Tøi, en Del Duffetøi.—Mrs. O. C. Loffen, Windom, Minn. 6 hds, Gingham, 4 hds. Bercale, 2 par Banter.—Mrs. Anton Ekenson, Veresford, S. D. 1 Dufft. Ved Emma D. Paulson, Paulft. n. S. D. en Del brugte Klæder, Bøger og Legetøi.—Ved Mrs. I. J. Torgeison, Veresford, S. D.—Fra Mrs. Mortz 4 Lagen, Mrs. J. C. Sinclair 2 Lagen, 2 par Budebar, Mrs. Beber Larson 2 par Budebar, Mrs. Karen Nilson 2 Lagen, 1 par Budebar, Mrs. I. J. Torgeison 2 Lagen, 3 Budebar, Mrs. L. B. Hanlon 3 par Budebar, Mrs. Josie Hundingsland 5 Lagen, Mrs. O. Ostad 3 Rattjoler, Mrs. Siverion & Anna Siverion 6 Fortklæder, Mrs. N. Wick, Newman Grobe, Neb. 1 par Strømper, 4 Neckties, 5 Lommeperklæder, Mrs. Jim Nilson 29 Duffter og en Del Legetøi.—Maddarar bestaaende af Brød, Biscuits, Cookies, Jelly & Sauce, Mrs. J. T. Scroggs, Mrs. Sætter, Mrs. Andrew Siverion, Mrs. K. Dale, Mrs. C. Steen 1.50 i Brød og Cookies, Mrs. Oscar Lundberg, Mrs. S. Strom en hel Del Maddarar fra den svenske Kjøf. Brooklyn Church, Geland Jacobson Maddarar, Mrs. J. Redding en Del Klæder, Emmanuel's Søndagskole Candy & Apples, Pictures og Mottos.—J. Huddareren No. 10 er kvitteret fra I. J. Torgeison, Veresford, S. Dak. 1 Tønne Væbier, 1 fuld Bøg med Oranges, 1 Bøg Cookies, Bengene for samme bar samlet i Peterson Minn. og givet af Archie Bohum 2.35, Melvin Westbøl 1.45, Arthur Halvorson 1.45, Howard Dayton 50c, Orris Agrimison 10c, J. C. Dayton 25c, O. Ensborg 50c, Ed. Agrimison 25c, O. B. Haslerud 25c, J. D. Ensborg 25c, W. B. Flora Thompson 25c, O. H. D. Moe 25c, A. D. Bohum 25c, Ole Mersjø 25c, Ole C. Mathison 50c, R. T. Mathison 25c.—Ved Mrs. Reb. J. J. Elke fra to udenbønte Hendricks, Minn. 3 par Budebar, 3 Kjøler, 2 Stjært, 1 Fortklæde, 2 Stykker Tøi.—Fra I. J. Torgeison, Veresford, 1 Bøg Cookies, 1 Bøg Oranges.—Miss Andrina Mulling, Veresford, S. D. 1.50 til Børnene.—Mr. H. Grondahl, Byers, Colo. 2.00 til Børnene.—Nogle Klædningsstykker fra nogle Kvinder af Tref. Mgd., Grand Forks, N. D. 11 hds, Gingham, 3 og en halv hds, Calico, 3 Lagener, 7 Budebar, 1 Stjært, 1 Kjøle, 2 Haandklæder, 2 Bibs, 2 par brugte Sto og nogle andre Smaating.—Da vi nu forlader Hjemmet vil vi sige hjertelig Tak til alle Børnehjemmets Venner og Givere, hvad vi personligt har modtaget til Børnene til Jul og ellers er blevet brugt til samme, og har glædet de smaa mange Gange, saa hvad J. har gjort for en af disse smaa, har J. gjort for mig, siger Jesus, og haaber J. fremdeles vil komme dem ihu.

Venligst O. C. Wale n.

Til Red Wing Kreds: Offer ved Mødet i Ebanger, Pastor Hjelmervicks Kald..... 25.22
Sibert Erickson, Kas.

Til Mahville Kreds Indremission: Ved		
Emisler Nebramoen: Whitestone Mgd. 6.25.		
Mott Mgd.	5.50	
Bion Mgd.	6.00	
St. Pauli Mgd.	3.00	20.75
Til Presteforløn: Kroens Mgd., Pastor Johansons Kald		60.00
Kogata Mgd., Pastor Mesheims Kald		5.75
Nordre Tref. Mgd., Pastor Jacobsens Kald		15.00

T. J. Hågen.

Til Chicago Kreds Indremission: Blatt-		
villie Mgd., ved A D Mortvedt.		17.70
Baalkoffer n. ev. luth. Mgd., ved Creston, Gittreims		25.20
Kald		25.00
Ubenæbnt ved A D Gittrein.		67.90

Før kvitteret for

354.97

J. R. Walstead, Ksk.

Til S. Dak. Kreds Indremission: Ved Emis-		
ler John Snoon: Volga Bethania Mgd., Volga, Pastor		
Bergshs Kald		9.05
Elshorough Mgd., Murray Co. Minn		6.14
Frankes Mgd., Pastor J Olsons Kald		9.95
Morningtide Mgd.		4.70
Stabanger Mgd., Brule Co.		4.05
Tabor Mgd., Blatt		4.50
Trefoldigheds Mgd., Odham, Pastor Eenssens Kald		10.00
Ved Emisler A Sommerland, Offer i Thorndhjem Mgd.,		
Yankton Co., Pastor J Herwigss Kald		9.15
Do. Melbals Mgd.		9.35
Do. North Branch Mgd., Neb., Pastor Melons kald		18.25

Die Stene.

Bøger til nedlat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedlatte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forskning og for at faa oversat i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og ihelf-worn og derfor er Prisen nedlat til langt under Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Oplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelig ge. Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Oplaget rækker vil Bøgerne findes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedlat Pris
Heggtveit: Ill. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Korste Bygdesagn I Del 243 S. 1.30		85
Do. " II Del 134 S. 1.10		50
Daa L. R. Læreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Bintræet og Grenene. 231 S. 60		35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Vejsager for hende gennem		18.25

Rivet til Udødeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Hestet. ....

75 55

Dahl, Jonas: Baa hellig Grund. Kirke-
lige Rejsefæst og Indtryk.
Hestet. ....

75 30

Margrethe: Anna Helsing 90 Sider
Fjellstedt: Jacobi og Petri Breve.
176 Sider.....

75 45

30 20

Friis R. Strid og Seier. Tre For-
tællinger. 247 Sider.....

1.25 95

Funkke D. Rejsebillede. 519 Sider.
(Aldeles ny).....

2.60 1.60

Do. Sjeleskamp og Sjelesfred. 268 S.
(Aldeles ny).....

1.30 85

Do. Orkenblomster. 266 S. (Al-
deles ny).....

1.30 85

Do. Vil du blive helbredet? 221 S.
(Aldeles ny).....

1.30 85

Godt Budskab. Betragtninger
til hver Dag i Aaret over alle
tre Evangelietekster i Kirkeaa-
ret af Lægmænd i den luth.
Kirke. Med en Portrætgruppe
af Forfatterne. Shirtingb.
(Aldeles ny).....

2.25 1.75

Maun E. Albor og Gammen. 524 S.

1.50 50

Løhre, N. To Young Men and
Young Women. 269 S. (Ny)

1.00 60

Dahle L. Madagastar og dets Be-
boere. 397 Sider.....

1.75 1.00

Vien, J. Kristi Jobspor. Betragt-
ninger over Kirkeaaets Gist-
ler. Tre nye Kæffe. Saa godt
som ny) 488 Sider.....

1.50 75

History of the Great Reformation
in the times of Luther and
Calvin. Comprising Ger-
many, Switzerland, France,
England and Italy. By J.
H. Merle D'Aubigne. D. D.
1096 pages nicely bound....

2.50 1.50

Hertil kommer 35c i Porto som
bedes sendt med Ordren.

Den billigste og sikreste Maade at sende.
Pengene paa er at kjøbe en Post Office
Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkenes Historie. Af Volrath
Wagt. Revideret efter den nye Bibelover-
sættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart
og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort-
Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Pri-
sen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier:
almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Villeshun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Rabnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fællestomiteen fra Den Forenede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presjet Skirtingebind med Stindryg og sælges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Guds Veie med et gjenstridigt Folk.

- Af Past. Th. Simle, Missionær i Kina. En historisk Beretning i to Dele. Med 62 Billeder. 380 Sider. Skirtingeb. 1.00
Send Ordres til

C. L. Lethun,
Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goshners Statistiske. Denne Bog er af borte norske Kirke- og Kristensfolk saa vel kendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paastrøbet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skirtingebind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Den historiske Udvikling af Bærebegrebet om Førelønsingen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen. — Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbejde.

Faaes i Hauges Synod Book Dept.

Har du læst

„Vaagn op“. Af N. Lunde. 94 Sider. Pris 50c.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Starpnes. 30 Sider. Hestet 10c.

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.
496 Sider. Hestet \$1.90
Indbunden \$2.25.

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Fryxell og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet af E. Sænsen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar **„Leif Erikson“** med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om, at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleaften; Aften ved Tjernet; Bratlands-
dalen i Røfsfjelle; Højsjæld; Nordfjord; Vær-
fossen; Paa Ski; Paa Kjølle; Paa Habet i Storm;
Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Bil-
leder); Gjøterpige. Bige og Gjed. Bige og
Gund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Bill.).
Vinterbilleder (mange forskellige). Julenag.
Sjøfinner ved Ulsefjord. Rappeleir. Pige i Baad.
Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørellen til Holmenkollen. Fra Nordland.
Kjøsen ved Ulsefjord. Svulvær. Buarbræen. Raft-
lind. Fra Harbanger. Torghætten. Fra Nær-
fjorden. Hestmands. Svartisen. Geiranger.
Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. 3 danskvis forreret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr
Dusin.

Postkort med Zulehilsen paa norsk eller engelsk
til 25c pr. Dusin. Send Ordres til

C. Lilletun.
Red Wing, Minn.

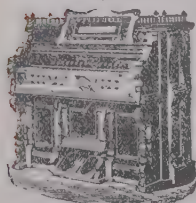
Netop modtaget

Biskop Bangs
Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2.
Nordlandsk Fokteliv.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Striv idag efter Katalog og
nævn, hvad som ønskes, Pia-
no, Kirkeorgel eller Husorgel,
og De skal finde, at De her kan
faa kjøbt et udmærket Instru-
ment til Dagens aller laveste
Priser. Nævn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE

CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa vore Silkebaand, passende for Bognærter:

"Zulehilsen"; "Nytaars-hilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Ønskesning"; "Herren er vor Tilflugt";
"Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone";
"Værnesang"; "Vaskehilsen"; "Venlig Hilsen";
"Ønskesning til Fødselsdagen." "Christmas and New Year Greeting";
"A Greeting to Father"; "A Greeting to
Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greet-
ing to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed;" "This day will
I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for
hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil
erindre sig dette, naar de indsender Betaling
for Bladet.

Vedest erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn sendes til Rev.
J. L. Væsejon, Kasson, Minn.

Penge til Synodetassen (heri indbefattet
Skolekassen, Bøndekassen og Revell Luth. College)
sendes til Mr. C. A. Ulvin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hæd-
ningemissioner sendes til Rev. J. J. Ren-
dahl, 226 Vernon Ave., C. Jergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til
Prof. C. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherne Synode i Amerika.
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forudsat \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Fri-
sendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til han.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. En værdifuld Breven af Bi-
skop A. Vaache; 2. Mit og Jesu Hjerte; 3. Fra
Zionsforeningen for Israel; 4. Red Wing Semi-
nar Prestetole for begge Kjøen; 5. Bar Hædrene
imod Coeducation; 6. Brev fra Mrs. Hotvedt; 7.
Spørgsmaal; 8. Atter en af de gamle vandret
bort; 9. De hastige Dødsfald; 10. Kredsmøde; 11.
Atter nogle Ord om Ritualen; 12. Død, hvor er din Braad? 13. Overbunden;
14. Fra Arbeidsmarken; 15. Betjendtgjærelser;
16. Rødtteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 20 }

Lørdag den 14de Mai 1910

{ 42de Aar

Pinsbetragtning.

(Bed J. J. B.)

„I modstaa altid den Helligaand“. Ap.
Gj. 7. 50.

Dette er et ordret Citat af en „Vægmandsprediken“, holdt i Palestinas Hovedstad for omtrent 1873 Aar siden.

Predikanten, en Jøde, ved Navn Stefanus var en af Diaconerne eller Forstanderne i den kristne Menighed der paa Stedet, og Bibelen giver ham det Skudsmaal, at „han var fuld af Tro og den Helligaand.“

Det var ikke paa Måde i de Dage at optage i Menigheden eller vælge til ældste hvadsomhelst, der gik paa to Ben. Den Helligaand styrer ikke den Vej.

Det er de veksellende Tiders Aands Børn, der bevæges hid og did af Vinden, den stadig voksende Arme af fabrikerede kirkelige Levebrødspolitikere, som forstaaer den tvilsomme Kunst at vende Kappen efter Veiret i egen Interesse for at staa paa god Fod med Verden—disse er det som praktisk talt har styret Kirken op igennem Tiderne til Fiendernes fulde Tilfredshed, medens man theoretisk har fremhævet med Eftertryk, at dette er den Helligaands Gjerning.

Sammenligner vi Kirkens Liv og Virksomhed i den apostoliske Tid med alt det Humdrum, der nu for Tiden foregiver at seile under Kirkens Flag—har vi da ikke Grund til at spørge: Hvor er vi? Er dette den samme Kirke, der engang stod som Staden paa Bjer-

get og lyfte ud over den synkende, sunkende Verden,—eller hvad er det?

Som det nu er har Fienderne ikke noget at frygte. Samson sover i Dalillas Skjød.

Dersom de kristne lod Guds Ord faa Magt over sine Hjerter, dersom de for Alvor begyndte at praktisere, hvad de lærer baade i Privatlivet og i Menighedsarbeidet uden at indgaa noget Slags Kompromis med Verden, saa vilde visse Satans Hær reise sig til Kamp i samme Stund og Forsølgelsens Blodhunde slippes løs nu som i hine Dage; thi hverken Gud eller Satan og hans Sagførere har forandret sig, ikke heller er der lagt nogen ny Vej til Himlen eller Helvede. Men da vilde ogsaa Guds Kraft blive aabenbart gennem aandsdøbte Vidner, Guds Børn knyttes sammen i Aandens Enhed og Fredens Baand og Lovsangens Toner stige op fra Hytte og Hus til Himlen for Seier og Haab i Lammets Blod.

Saaledes var det den Gang. Det berettes, at „Guds Ord havde Fremgang og Disciplenes Tal formeredes meget i Jerusalem og en stor Hob af Presterne blev Troen lydig.“

Dette blev uudholdeligt for Djævelen, nu gaar det for vidt, naar endog Presterne begynder at resignere fra hans Tjeneste og vende ham Ryggen. Han har intet imod, at de og deres Tilhørere frekventerer Synagogerne regelmæssigt, at de er ivrige spidsfindige Forbattere af nedarvede kirkelige Traditioner, Former og Stikke, berømmer sig af

at være Abrahams Børn og har Ordet og Sakramenterne i sin Midte,—den gamle kloge Diplomat smiler bare til alt dette,—men dersom den Helligaand gennem Raademidlernes rette Brug griber Hjerterne, dersom døde vaagner og begynder at slynge sig til Jesu Kors, da viser han straks Tænder. Djævelen brøler aldrig, uden naar der er Fare for hans Riges Sag ved det godes Fremgang.

Her skal du se, hvorledes han gaar tilverks for at hindre Guds Gjerning gennem Stefanus:

Men nogle af dem, som hørte til den Synagoge, der kaldes Libertinernes og Cyrenæernes og Alexandrinernes og til deres som var fra Cilicien og Asien stod op og tvistede med Stefanus. Disse Representanter for de forskellige Slags Synagoger eller Sekter enedes om at bekjempe Stefanus. „Den Dag blev Herodes op Pilatus Venner med hinanden.“

Har ikke netop det samme gjentaget sig til alle Tider? Hvad var der i Veien med Savonarola, John Huss, John Knox, Hans Nielsen Hauge, Luther? „Derfor skulle eders Børn være eders Dommere.“

Og tror du ikke, at det samme Drama spilles nu for Tiden af Synagogeforstandere og andre kirkeklædte Farisæere, om end paa en mere diplomatisk Vis bag Kulisserne, hvor Planer drøftes og Stene lægges i Slynngen for en Stefani Pande? Verden er altid den samme paa dette Punkt.

Om Stefanus reistes af sin Grav og nu som da fuld af Tro og den Helligaand predikede Guds Ord, saa Prester og Menighedsfolk kom paa Bodsbenken—jeg synes som hørte jeg Raabet lyde i Tale og Skrift: Stefanus, du er en Metodist, som farer med Runster forat saa Folk paa Kneæ eller til at staa op i Forsamlingen og bekjende. Gud bevare os for saadan Bildfarelse. Nei, Synagogen farer ikke med sligt—den er orthodox fordi vi tilhører den og der forstyrres ikke Folk af dette som du Stefanus kalder den Helligaand, men som vi stempler som Runster og Menneskeværk! Vi ved, hvad der er den dybeste Grund til dette Forhold,—det er

den indre Overbevisning om, at dersom Stefanus er ret—dersom den Gjerning han gjør, er Guds Gjering, og dersom dette maa erfares personligt af hver eneste Sjel, som skal have grundet Haab om Himmels og Salighed—da er det ude med baade Libertinernes, Cyrenæernes og Alexandrinernes Synagogereigion, men dette vil de Mennesker ikke erkjende; „thi Stoltthed siger nei“—derfor maa de forsvare sin Stilling ved at stampe mod Braadden, modstaa den Helligaand, forhærde sig og—gaa fortabt.

Men de kan ikke være tilfreds, de oprøres, føler sig urolig og maa tage Hævn over „Sværmere“, Branglæreren, „han, som sidder paa den høie Hest og dømmes andre“—og saa griber de til andre Baaben. Hør, hvorledes han, der har Vine som Ildsluer, siger om disse uhykelige Menneskers forhædede Planer: „Da beftikkede de hemmelig Mænd, som sagde: Vi har hørt ham tale bespottelige Ord mod Moyses og Gud. Og de oprørte Folket og de ældste og de skriftlærere, og de kom over ham og rev ham med sig og førte ham for Raadet. Og de fremstillede falske Vidner, som sagde: Dette Menneske lader ikke af at tale bespottelige Ord mod dette hellige Sted og mod Loven.“

Her trænges ingen Kommentar. Ved dette sit Forhold til Stefanus røber de sig selv, og Gud har afmalet disse religiøse Karakterers Forhold til sand og levende Kristendom; han har ligesom pegt paa dem med sin Finger og raabt ud over Verden til alle Tiders kirkelige Formalister, Farisæere og Synagoger: Vogt eder for Djævelens og eders Hjertes Bedrag!

Det var altsaa for Kirkeraadet med Stefans Prest i Epidsen, at Stefanus holdt den Prediken, hvorefter var Tekst er taget.

Det er Applikationen, Klimagen, Slutningen af Predikenen: „I haarde Halse og uomstaarne paa Hjerter og Øren! I modstaa altid den Helligaand, som eders Fædre, saa og I.“

Han tager ikke paa Sagen med Silkehandster, den Predikant. De forestod sig ikke paa den Ceremoni i de Dage. Trosser du, at han vilde blive anseet som en populær Ta.

ler i Kirken nu? Jeg undres paa, hvorledes han vilde tage sig ud som „Veilighedstaler“ ved de moderne Ungdomsmøder, Surprise-partier, Receptioner og saadant mere?

Vilde du være med paa at falde ham til din Prest, om han fik Kirkens Ordination og hvormeget vilde du betale til Prestelønnen efter at han havde holdt en Prediken for dig som den han holdt i Jerusalem hin Dag? Stil dig med et stille Suk i din Sjæl ved denne Jesu Stridsmands Side, grib fat med Troens Arm i Jesu Kors, bed om at faa se det han saa—en aaben Himmel—medens Martyrkronen sættes paa hans Hoved. Se, hvor øvet og ivrige hans Tilhørere er i Stenfastningsvidenskaben, prøv dig selv og tal med Gud.

Hvorledes er nu vort Forhold til den Helligaand?

Dette er, naar alt kommer til alt, det store og afgjørende Spørgsmaal for Kirken, for den enkelte Menighed og for hver eneste Sjæl

Et Menneskes Frelse er fra først til sidst Guds Gjerning: „Jeg tror at jeg ikke af min Styrke eller Fornuft kan tro paa Kristus eller komme til Kristus, min Herre, men det er den Helligaands Gjerning.“ „Ingen kan falde Jesum Herre uden ved den Helligaand.“

Dette lærer, prediker, bekjender vi, og mange mener at denne Rundskab er alt, som trænges. Man taler meget om Ord og Sakramenter og om flittig Brug af disse Midler, men vedbliver at leve i Synd og Ubodfærdighed med et forstokket og forhærdet Hjerte og en fovenende Samvittighed. Og alligevel paaستاar de at høre Vorherre til.

Enhver, som har en Smule aandelig Oplysning, maa se, at dette ikke harmonerer med Guds Ord.

Hvad er saa Grunden til dette Mørke? Grunden er simpelthen den, som Stefanus fremholder i vor Tæft: „I modstaa altid den Helligaand!“

Vor gamle Lærer Pontoppidan fremstiller Sagen sli: „Er det nok, at du ved alle disse Ting om Kristus og holder dem for sande? Nei, ikke uden den Helligaand ved en levende Tro forklarer Kristus for Hjertet.“

Harde ikke Folket paa Stefani Tid Guds Ord, Omstjærelsen, Paaskelammet? Samledes de ikke regelmæssigt i Synagogerne og Templet paa Sabbaten? Ganske vist. Men hvorfor holdt han da en saadan Prediken for dem? Fordi de modstod den Helligaand, som gennem Midlerne vilde bevirke deres Omvendelse til Gud.

Den Helligaands Gjerning er at overbevise Verden om Synd, om Retfærdighed og om Dom.

Dette er Guds Bei, som fører til Himlen, men Verdens Børn vil gaa sin egen Bei, elsker Livet i Synden og har intet Brug for den Helligaand. Saa ukjendt med den tredje Artikel endog kun efter Bogstaben er mange „renlærende lutheriske kristne,“ at en Hentydning til den Helligaand og hans Gjerning i Menneskehjertet vil ofte sætte Predikanten i Fare for at blive stemplet som Rjætter, Sværmer eller „overaandelig.“

Kjære Embedsbrødre, lad os høre os i Støvet for Gud og bekjende alle vore Synder, saa at vi kan faa Aandens Vefegling som Guds Børn og Jesu Vidner. Spørgsmaalet er ikke, om man har lagt sig efter at predike logisk og velsmagende. En Predikant større end nogen nulevende siger: Om jeg taler med Menneskers og Engles Tungemaal, men ikke har Kjærlighed, da er jeg en lydende Malm og en klingende Bjelde.“ Og denne „Kjærlighed“ siger han, er udøst i vore Hjertes ved den Helligaand, som er os given.“

Det at kunne predike er intet absolut Bevis for, at man er frelst. Den samme Apostel siger: Jeg undertvinger mit Legeme—for at ikke jeg, som prediker for andre, selv skal blive forskudt.“

Kjære Menighedsfolk, bed om den Helligaands Udgydelse over eder selv, eders Børn, eders Sejlesørgere. Tag frem eders Børnelærdom, læs den tredje Artikel og randfag eder selv, om I er i Troen.

Rom ihu, at ingen kan frelses uden ved den Helligaand; thi hvo, som ikke har Kristi Aand, den er ikke hans.

Du som endnu er ufrelst, stans idag for Herrens Ord, modstaa ikke, bedrøv ikke, foragt ikke længere den Helligaands Banken

paa dit Hjertes Dør. Han er din bedste Ven som kommer forat frelse din Sjæl og rense den i Jesu Blod—og ingen i Himmel eller paa Jord kan gjøre dette uden han.

Du, som maaske forarges over denne Nærgaaenhed, bør komme til Sinds Ro og overveie disse Alvors Ord: „Min Aand skal ikke trætte evindeligen med Menneſkenes Børn.“ „Ve den, fra hvem min Aand er vegen!“

Hvo, der taler et Ord mod Menneſkens Søn, ham skal det forlades; men hvo der taler mod den Helligaand, ham skal det ikke forlades, hverken i denne Verden, ei heller i den tilkommende!“

Og du Guds Barn vær lydig mod Guds Aands Mindelser ellers mister du Hjertefreden og Sjeleglæden i din Frelser og den harnlige, fortrolige daglige Omgang med ham. Gaa ei Arm i Arm med Verden, det ei passer Kristi Brud.

O Helligaand for dig vor Skat
Vi græde Dag og Nat;
Rom, giv os samme Lys og Kraft
Vore Formænd før har havt,
Da Kristendommen stod
Som Træ med stærkest Rod
Og Krone fuld af Frugters Snee
Og Purpur,—lad det ske!

Ja, Gud udøs din Regn over de tørre Marker og lad Turtelduens Røst høres i Landet. Amen!

Tale af William J. Bryan.

„De unges Blad“.

Den bekjendte Politiker William J. Bryan har i sit Blad „The Commoner“, som udgives i Lincoln, Nebr., under Overskriften „Fredsdyrkelsen“ paa Begjæring offentliggjort en Tale, som han ved forskellige Leiligheder har holdt, og som vi tror vil være paa sin Plads at gjengive her. Det er ikke ofte, vi har Anledning til at høre Politikere og Statsmænd aflægge saadanne Vidnesbyrd. Efter en Indledning fortsætter Taleren saaledes.

Jeg gennemgik en Tvilens Periode, da jeg var paa College; Videnskabsmændenes Teorier med Hensyn til Skabelsen forvirret

mig. Men jeg undersøgte disse Teorier og fandt, at de alle begyndte med en antagen Forudsætning. Materialisten forudsætter Stof og Kraft som eksisterende, og antager, at Kraften virker paa Stof, og paa disse Forudsætninger bygger han et Solssystem. Jeg har Ret til at forudsætte ligesaa vel som han, og jeg foretrækker at antage en Planlægger bagenom Skabelsen. Det gjør intet til Sagen, hvor lang Skabelstiden er; saalænge Gud staar bagenom den, kan min Tro paa Jehova ikke røkke. I den første Mosebog siges det, at Gud skabte Himmelen og Jorden, og jeg skal staa paa dette, indtil nogen fremsætter en Teori, som lærer en mere fornuftig Begyndelse paa Verden.

Miraklerne forstyrret mig ogsaa, og jeg er tilbøjelig til at mene, at Miraklet er Provestenen for den kristne. Kristus kan ikke skilles fra det underfulde: Hans Fødsel, hans Gjerninger og hans Opstandelse, alt er underfuldt, og den Forandring, som hans Religion virker i det menneskelige Hjerte, er et vedvarende Mirakel. Tag Miraklerne bort, og Kristus blir kun et menneskeligt Væsen, og hans Evangelium har mistet sin guddommelige Autoritet.

Miraklerne fremkalder to Spørgsmaal: Kan Gud gjøre et Mirakel? og: Vil han gjøre det? Det første er let at svare paa. En Gud som kan skabe en Verden, kan han gjøre hvad han vil med den. Magten til at gjøre Mirakler ligger nødvendig i Magten til at skabe. Men vil Gud gjøre et Mirakel? Det er det Spørgsmaal, som har vakt mest Bryderi. Jo mere jeg har tænkt over det, des mindre Mod har jeg til at svare nei. At sige, at Gud ikke vilde gjøre et Mirakel, er at forudsætte et nøiere Kendskab til Guds Planer og Hensigter, end jeg kan gjøre Forudring paa at have. Jeg vil ikke nægte, at Gud gjør eller kan ville gjøre et Mirakel, bare fordi jeg ikke ved, hvorledes eller hvorfor han gjør det. Den Kendsgjerning, at vi stadig lærer nye Kræfter at kjende, lægger os den Mulighed nær, at Gud kan virke gennem Kræfter, som endnu er ukjendte for os, og de Hemmeligheder, som vi hver Dag har at gjøre med, siger mig, at det er ligesaa

nødvendigt at tro som at se. Hvem vilde for et Aarhundrede siden have troet de Historier, som nu fortælles om Elektricitetens Undere? Til alle Tider har Menneskene kjendt Lynilden, men kun for at frygte den; nu frembringes denne usynlige Strøm ved en Maskine gjort af Mennesker og underlægges Menneskers Bud. Ja, vi kan endog undvær^e Traaden og klynge Ord gennem Rummet, og Elksstraalerne har sat os istand til at se gennem Legemer, som indtil fornylig antoges at udelukke alt Lyg. Miraklet er ikke mere hemmelighedsfuldt end mange af de Ting som Mennesker nu gjør; det er kun anderledes. Den ubesmittede Undfangelse er ikke mere hemmelighedsfuld end enhver anden Undfangelse; den er kun forskjellig derfra, heller ikke er Kristi Opstandelse mere hemmelighedsfuld end de mangfoldige Opstandelser, som vi er Vidne til hver Aar.

Man har undertiden sagt, at Gud ikke kunde midlertidig ophæve en af sine Love uden at stanse Universet; men stanser eller overvinder ikke vi Tyngden hver Dag? Hver Gang vi rører en Fod eller løfter noget, griber vi midlertidig ind i Naturlivets Virksomhed, alligevel forstyrres ikke Verden.

Videnskaben har lært os saa mange Ting, at vi fristes til at slutte, at vi ved alle Ting; men det er i Virkeligheden et stort ukjendt, som endnu ikke er udforsket, og det som vi har lært, burde forøge vor Ufrygt heller end vor Selvgodhed. Videnskaben har oplyst noget af Universets Maskineri for os, men den har ikke aabenbaret den store Hemmelighed—Livet. Det findes i hvert Græsstraa, i hvert Insekt, i enhver Fugl og i et Dyr saavel som i Mennesket. Vi har fæls tusen Aars Historie, hvorom vi ved Bested; men endnu ved vi ikke mere om Livets Hemmelighed, end man viste i Begyndelsen. Vi lever, vi lægger Planer, vi har vore Forhaabninger og vor Frygt og i et Dieblisk kan en Forandring ske med enhver af os, saa at dette Legeme blir en Masse af livløst Ver. Hvad er dette som gjør, at naar vi har det, saa er vi som Jordklumpen? Vi ved ikke, og alligevel er Slegtens Fremgang og den Civilisation, som vi nu ser, Mænds og Kvin-

ders Verk, som ikke har løst sit eget Livs Gaade.

Og vor Føde, maa vi forstaa den, før vi spiser den? Hvis vi ikke vilde spise noget, før vi forstod Hemmeligheden ved dets Verkst vilde vi dø af Hunger. Men Hemmeligheden forstyrrer os ikke i Spiseværelset; det er kun i Kirken, at den er en Hindring.

Jeg spiste et Stykke Vandmelon for nogle Maanedes siden, og dens Skjønhed slog mig. Jeg tog nogle af dens Frø og beiede dem og fandt, at der vilde omtrent 5,000 Frøforn til for at veie et Pund. Og saa gjorde jeg et Regnestykke med en 40 Punds Melon. Et af disse Frøforn lagt i Jorden begynder, naar det varmes af Solen og vædes af Regnen, at arbejde; det samler et eller andet Steds fra 200,000 Gange sin egen Vægt, tvinger dette Kaastof igjennem en tynd Stil og bygger en Vandmelon. Det dækker Udsiden med en grøn Klædning indenfor det grønne Lag lægges et Lag med hvidt og indenfor det hvide en Indmad af rødt, og igjennem hele denne spreder det Frøforn, som hver for sig er istand til at fortsætte Reproduktionens Arbejde. Jeg kan ikke forklare Vandmelonens, men jeg kan spise den og nyde den. Alt som vokser fortæller en lignende Historie om ubegrænset Magt. Hvorfor skulde jeg da negte, at en guddommelig Haand har bespiet en Mængde Mennesker med nogle saa Brød og Fiske, naar jeg ser, at hundrede af Millioner hvert Aar næres af en Haand, der forvandler de Frøforn, som spredes over Marken, til en overflodig Høst? Vi ved, at Føde kan mangfoldiggøres i Løbet af nogle saa Maanedes; skal vi da negte Skaberens Magt til at springe over Tiden, naar vi er komne saa langt i at springe over Rummet?

De som gjør Indvendinger mod Miraklet, gjør Indvendinger mod Forsoningen; de paastaar, at det ikke stemmer med deres Begreb om Retfærdighed, at en skal dø for andre. Lad enhver bære sine egne Synder og den fortjente Straf for dem, siger de. Men Væren om at lide i andres Sted er ikke nyt; den er saa gammel som Menneskeslegten. Vi ser dette belyst i vort daglige Liv. Tag

f. Efs. Familien; fra den Dag det første Barn er født, er Moderens Tid i 25 til 30 Aar givne hendes Afkom, hun ofrer sig for dem, hun hengiver sig til dem. Er det fordi hun venter, at de skal betale hende igjen? En Lykke for Moderen og en Lykke for Barnet er det, hvis dette har Leilighed til at betale igjen en Del af denne Gjæld; men intet Barn kan giengjælde en Mor for hendes Dmjsorg. I Tidens Løb blir Gjælden betalt, ikke til Moderen, men til næste Slegt, idet hver Slegt lider og ofrer sig for den følgende.

Og ikke er det indskrænket til Familien. Ethvert Fremskridt har været gjort mulig ved dem, som har været villige til at ofre sig for Efterlægten.—Saa fast staar denne Lære, at vi ikke anser nogen saa stor, medmindre han erkjender, hvor uvigtigt hans eget Liv er i Sammenligning med de Opgaver han har i Livet.—De som lever kun for sig selv, lever smaa Liv; men de som giver sig selv hen for at fremme Ting der er større end de selv, finder et større Liv end de gav Slip paa.

Alene de som tror forsøger det tilsynende umulige, og viser ved Forsøget, at en med Gud kan jage tusen, og to kan drive ti tusen paa Flugt. Jeg kan tænke mig, at de første kristne som førtes frem til Skuepil for de Menneſter som var vilde end Løverne, der skulde sønderrive dem, blev holdt tilbage af Tvilens Kamrater; men knælende midt paa Skuepladsen bad og sang de, indtil de blev opslugte. Hvor hjælpeløse synes de ikke at være, og for menneskelige Dine hvor haabløs deres Sag! Men inden saa Aar viste den Magt som de paakaldte, sig stærkere end den romerske Keisers Legioner, og den Tro, hvori de døde, triumferer over det hele Land.—De var større Erobrere i sin Død, end de kunde have været, om de havde kjøbt sit Liv ved at opgive sin Tro.

„Vi vil ikke have Kvassalvere i vore Predikestole men heller ikke Cranks i Kirkebænke. Vi trænger forstandige Mænd begge Steder. Religionen har ofte været defineret som „sanctified common Sense“ og denne Destination er ikke langt ude af Veien, ialfald naar det gælder Menighedsarbeidets praktiske Side.“

Herrens Veie er uransagelige.

(Indsendt af H. P. Hansen).

„Nei“, sagde Sagsføreren, „jeg skal ikke inddrive deres Fordringer hos denne Mand; De kan faa en anden til at tage sig af Sagen, eller de kan trække den tilbage, netop som De vil“.

Tror De, der ikke er Penge at faa der.

Der blev sandsynligvis adskillige Penge at faa; men de vilde som De ved, komme fra Salget af det lille Hus, Manden beboer og kalder sit Hjem, men jeg besatter mig paa ingen Maade med Sagen alligevel.

Blev skræmmet bort? Nei, jeg blev ikke skræmmet bort. Saa formoder jeg den gamle Mand had meget om at blive fri?

Na ja, det gjorde han vel. Og de gav sandsynligvis efter? Nei, jeg talte ikke et Ord til ham. O saa talte han ganske alene—gjorde han? Ja, og de sagde aldrig et Ord? Ikke et Ord, hvad gjorde De da?

Jeg tror, jeg sældte nogle Taarer. Og den gamle Mand had Dem indtrængende, sagde De? Nei, det sagde jeg ikke; han talte ikke et Ord til mig. Maa jeg da i al Erhødhed faa Lov at spørge, hvem han talte til i Deres Paahør? Gud, den almægtige.

O, saa gav han sig da til at bede? Ja, men det var ikke i mindste Maade tiltænkt mig. Jeg fandt, ser De, Sagsføreren lagde den hvide Fod over det venstre Knæ og begyndte at stryge sit venstre Ben op og ned for at fremføre Sagen mere kortfattet.—„Jeg fandt let nok Huset og bankede paa Yderdøren som stod paa Klem; men da ingen hørte mig, traadte jeg ind i den lille Forstue og saa gjennem Abningen af en anden Dør saa hyggelig en Dagligstue, som nogenfinde kunde findes. Der paa en Seng, hvidt oppe paa Pudsen, laa en gammel Dame med et løsløst Hoved, der nysgigtig saa ud som min Moder; da jeg saa hende sidste Gang paa denne Jord. Jeg var lige ved at banke paa, da hun sagde saa tydelig, som det kunde siges: „Kom nu Far og begynd, jeg er færdig—og ved hendes Side knælede en gammel, hvidhaaret Mand ned, endnu ældre end hans Kone, efter hvad jeg kunde dømme; og

da kunde jeg ikke have banket paa om det saa gjaldt Livet. Saa begyndte han. Først mindede han Gud om, at de endnu var hans undergivne Børn, Mor og han, og at hvadsomhelst Gud fandt tjenligt at bringe over dem, skulde de ikke sætte sig imod; naturligvis vilde det blive forfærdelig strengt for dem, dersom de i deres gamle Alder skulde blive hjemløse, især da stakkels Mor var syg og hjælpeløs; men de havde dog erfaret mere sørgelige Ting end selv dette. Dernæst mindede han Gud om, hvor helt anderledes alt kunde have været, dersom de kunde have beholdt blot den ene af deres Gutter—da syntes hans Stemme at blive noget usikker, og en tynd Haand stjal sig frem under Sengetæppet og gled lagte hen over hans snehvide Haar; saa fortsatte han og gjentog, at intet kunde blive saa smerteligt som Adskillelsen fra disse tre Sønner—med mindre Mor og han skulde skilles. Men tilsidst gav han sig til at trøste sig selv med, at Herren vidste, at det ikke var hans egen Skyld, at Mor og han var truet med at miste deres kjære lille Hjem hvilket betød Armod og Fattighuset—et Sted, som de bad om at blive fri for, hvis det kunde være overensstemmende med Guds Vilje; og saa anførte han en Mængde Bøfter angaaende deres Sikkerhed, som forlader sig paa Herren; ja, man kan nok sige, han bad inderlig. I Sandhed det var den mest gjennemtrængende Bøn, jeg nogensinde har hørt,—og tilsidst bad han, at Gud vilde velsigne disse, som var isærd med at fordre Ret. Sagsføreren sad taus nogle Dieblkke, derpaa fortsatte han mere langsomt end tilforn: Og—jeg—tror—jeg vilde heller selv gaa i Fattighuset iaften end at plette mine Hænder og Hjerte med Blod af en saadan Sag som denne.

De var nok lidt bange for at tilintetgjøre den gamle Mands Bøn, ikke sandt? spurgte Klienten. Bevare os Mand, De kunde ikke tilintetgjøre den! raabte Sagsføreren. Den tillader ingen Tilintetgjørelse! Jeg siger Dem, han overlod det alt til Gud; men han gav dog klart tilkjende, hvad han selv ønskede; han paastod, at Herren havde sagt, at vi skulde tilkjendegive vore Ønsker for

Gud. Og hans Bøn overgik alle de Bønner jeg nogensinde har hørt; jeg blev oplært i det selvsamme i min Barndom, og hvorfor jeg blev sendt til at høre denne Bøn, ved jeg sandelig ikke, men jeg frasiger mig Sagen.

Jeg vilde ønske, sagde Klienten, idet han snoede sig uroligt, De ikke havde fortalt mig noget om den gamle Bøn. Hvorfor det? Na jeg ønskede nok Pengene, som Eiendommen kunde indbringe, men jeg blev oplært i Bibelen nøiagtig nok, da jeg var ung, og jeg har ingen lyst at hindre en saadan Bøn som den, De fortalte mig om. Jeg vilde ønske, De ikke havde hørt et eneste Ord deraf, og en anden Gang vil jeg raade Dem til ikke at høre paa Bønner, som ikke var bestemt for Deres Øren. Sagsføreren smilte. Min kjære Mand, sagde han, De har atter Uret; den var bestemt for mine Øren og Deres ogsaa, og Gud, den almægtige menne, at vi skulde høre den. Min gamle Moder pleiede ogsaa at synge om, at Herrens Beie er urandsagelige, erindrer jeg.

„Min Moder pleiede ogsaa at synge det“, sagde Klienten, idet han sammencullede sine Forbringspapirer i sine Fingre. De kan se indom til de gamle imorgen, hvis De vil, og fortælle Mor og ham, at Fordringen er bestemt.

Paa en urandsagelig Maade, tilføiede Sagsføreren smilende.

Herrens Engle leire sig trindt omkring dem, som ham frygte, og udfrier dem.

Salmen 34, 8.

Paa et Hotelbord stod en Vase fyldt med nogle delicate, hvide Blomster. Mange Gjetninger gjordes med Hensyn til Blomstens Navn. Tilslut blev det enstemmig afgjort, at det var en meget sjelden vild Blomst. Butikkens Eier kaldtes ind, og det oplystes, at de sjældne Blomster var—Potesblomster. Vi skal finde noget at beundre endog hos de mest hverdagelige Menneſker, hvis vi søger efter det.

Bibelens Fiender.

Hvordan enkelte optræder ligeoverfor
Forhandlere af den hellige Skrift.

Det Britiske og Udenlandske Bibelselskabs 105te Aarsberetning er nylig blevet offentliggjort. Om Bestræbelserne for at sprede Bibelen i Tyskland heder det, med særlig Sigte paa Berlin, blandt andet:

Hovedvanskeligheden ved at faa den hellige Skrift udbredt her ligger i Socialisternes Optræden.

De, som selv kalder sig Frihedens Apostle, er de mest fanatiske Personer, man kan tænke sig. Samtidig med, at de roser sig af sin Kultur, sit høiere Syn og sin Foragt for, hvad de betragter som middelalderlig Overtro, er de i højeste Grad uvidende og lader sig lede af Demagoger.

Da Kolportør Spehr forsøgte at sprede sine Bøger blandt deres Børn, sagde man til ham: „Vore Børn er dumme nok i Forveien og behøver ikke at have Kendskab til disse Løgnhistorier om Nazareeren.“

„Blandt Protestanterne fik jeg“, skriver en Kolportør Rogowski, „i Almindelighed en hjertelig Modtagelse, medmindre de var Socialister. I Tysken er Socialdemokraterne vore værste Fiender. De hængter alt, de gjør Nar af alt helligt, og jeg var ofte fristet til at udraabe: „Raster ikke Berler for Svinene.“

Kolportør Sewald gjorde ligeledes den Erfaring, at Socialisterne var Bibelens bitreste Fiender. Naar de fik Die paa ham, pleiede de at sige: „Idiot! Tror De virkelig paa den Svindel? At tænke sig, at en Mand reiser rundt med saadanne Bøger!“

„Jeg er Atheist og Socialist“, var den Gilsen, han fik af en Mand i Baden, som han henvendte sig til med Spørgsmaal, om han vilde kjøbe en Bibel. Og Socialisten og Atheisten bad Kolportøren pakke sig, ellers skulde han blive kastet ud af Huset.

En „Dame“ satte i en Ed, da en Kolportør bød hende en Bibel. Og da han venlig irettesatte hende, truede hun med at ville bruge sin Revolver og skyde ham.

Af Aarsberetningen fremgaar det, at Selskabet ifjor solgte 884,195 Bibler, 1,116,674 Nystestamenter og 3,933,842 Dele af Bibelen (Reford Antal), tilsammen 5,934,711 Eksemplarer.

Siden sin Stiftelse i 1804 har Selskabet til Trykning, Kolportage osv. anvendt over 15 Mill. Pund og solgt 215½ Mill. Dele af den hellige Skrift.

I Løbet af 1908 er Bibelen eller visse Dele af dens Bøger blevet oversat til 6 nye Sprog: Kanauri (paa Grænsen af Tibet og Indien); Kabha (Nordafrika), Odra (det sydlige Nigerien), Adau (Rhodesia), Lau (Salomonsøerne) og Mailu (Toulon Island).

Ogsaa en Tanke.

Nu kommer snart Samfundets Aarsmøde. Mange tænker sig vel did og end flere har Lust at reise.

De fleste Menigheder har vel nu valgt sine Delegater for derved at lade sig repræsentere og det er ret. Ogsaa Samfundets Præster burde reise til Aarsmødet, først fordi de trænger til en saadan Afveksling fra sit ofte ensomme og tunge Stræv. For det andet er det nødvendigt forat holde Samfundsinteressen oppe hos sig selv. Derjom en Præst ikke selv er levende interesseret i det Samfunds Gjøremaal, han arbejder i, vil hans Menigheder aldrig blive samfundstro. Det vil igjen være til en stor Skade i Menighedslivet og dets Virksomhed, indre og ydre Mission, samt vore Skoler. Derfor alle Præster til Aarsmødet. Men nu kommer det fremme ved denne saa vigtige Sag. Mange af vore Præster arbejder saa langt borte fra der, hvor vore Aarsmøder holdes og dertil faar en saa urimelig liden Løn, saa det blir umuligt for ganske mange at afse \$25.00 til \$30.00 og mere til en saadan Reise hvert Aar. Det blir ofte vanskeligt at komme afsted femte hvert Aar eller lignende. Nu kommer Løsningen. Hør nu Menigheder. De fleste Præster har flere Menigheder. Nu kunde hver Menighed optage en Kollekt og give dem til Præsten med den Bemærkning: „Her er Rejsepenge til Aarsmødet og tag dig en liden Hvile atpaa“. En saadan velgjørende Afveksling vil vist være til Velsignelse for Præst og Menigheder. Har de en flittig Præst, saa gjør det,—men vær snar.

Benligst S.

Fra en af de gamle.

S a n s N a v n e r T o m a s a R e m p i s .

Naar jeg læser de gamles Skrifter finder jeg ofte Trøst og Veiledning. Jeg vil derfor bede Redaktøren om han vilde være saa snil at give disse Vinjer Plads i „Budbæreren“.

„O salige Bolig i Riget heroven, o Evighedens lyseste Dag som ingen Nat for mørker, men den hvide Sandhed altid omstråler. Dag, som er altid glædelig, altid tryk og aldrig omskifter sig til det modsatte. O maatte denne Dag allerede fremlyse og alt dette timelige tage Ende. Den lyser vel for de hellige i evig straalende Herlighed, men alene kun fra det fjerne og gennem et Speil for os i Ublændighedens Stand her paa Jorden.“

Himlens Borgere ved, hvor glædeligt hint himmelske er. Denne Tids Dage er saa og onde og fulde af Trængsler. I disse Dage smittes Mennesket ved mange Synder, af mange Videnstaber, trykkes af megen Frygt, plages af mange Sorger, adspredt ved mange Nygjerrigheder, indviklet i mange forfængelige Ting, omgives af mange Vildfarelser, udmattes ved megen Møje, overløstes af Fristelser, svækkes ved Bellyster og pint af Fattigdom. O, naar skal det tage Ende med disse Dunder. Naar skal jeg udfries fra Syndens ulykkelige Trældom. Naar skal jeg komme dig alene ihu Herre. Naar skal jeg fuldkommen kunne glæde mig i dig. Naar skal jeg være uden al Hindring i den sande Frihed uden alle Sjælens og Legemets Byrder. Naar kommer den stadige Fred, den uforstyrrelige og trygge Fred indvortes og udvortes Fred, fast Fred fra enhver Side. Gode Jesu, naar skal jeg dog staa for at faa se dig. Naar skal jeg faa skue dit Riges Herlighed. Naar bliver du mig alt i alt. O, naar skal jeg faa være hos dig i dit Rige, som du har gjort tilrede for dine elskelige fra Evighed. Forladt er jeg og fattig og fremmed i et fiendtligt Land, hvor der er daglige

Kampe og de største Ulykker. Trøst mig i min Ublændighed. Formild min Lidelse, thi til dig sukker jeg under alle mine Vængsler. Thi kun til Byrde for mig er alt det, som i denne Verden hydes mig til Trøst. Jeg ønsker at nyde dig inderligt, men jeg kan ikke gribe dig. Jeg ønsker at hænge ved det himmelske, men de timelige Ting og de uovervundne kjædelige Tilbøieligheder nedtrykker mig. Efter Anden ønsker jeg at være Herre over alle Ting, men jeg tvinges mod min Vilje til at være under Kjødets. Saaledes kæmper jeg ulykkelig med mig selv og er bleven mig selv til Byrde, idet Anden søger opad, men Kjødets nedad. Ikke vil du længe have Møje her. Ikke altid skal du tynge af Lidelserne, bi kun lidt, saa skal du se en hastig Ende paa alle Plager. Den kommer den Time, da alt Arbejde og Møje skal have Ende. Lidet og forvarigt er alt, hvad der forgaar med Tiden.“

Jeg ved godt, at her er mange som ikke liker Kirkesædrenes Skrifter, de er for gammelbogs. Jeg hørte en Prest sagde paa et Samtale møde, at de passet ikke i vor oplyste Tid. En venlig Hilsen til Redaktør og Bladets Læsere. T. L. O p p e d a l .

Radcliffe, Ja.

Ved en Drankers Baare.

For en Tid tilbage giengav vi i „Budbæreren“ en Digtaale holdt af Past. D. C. Ottesen af den norske Synode i Rio, Wis., som han holdt over en, som var død i Drukkenskab. Nu har noget lignende tildraget sig i Ottawa, Ill. Vi trode og tror fremdeles at saadanne direkte og alvorlige Vidnesbyrd er haade nødvendige og vil gjøre sin Nytte. Derfor optager vi ogsaa noget om denne sørgelige Tildragelse i Ottawa, som hendte i Begyndelsen af April, især da et Uddrag af Digtaalen. Denne Tale har vi seet i „The United Lutheran“ for 22de April og et Uddrag af den i „Bisergutten“ for 21de April. Det vi giengiver her er efter sidstnævnte Blad.

Det var denne Gang Prof. V. A. Bignes af den forenede Kirke som holdt Taler, der i Uddrag lød saaledes:

„Den afdøde var en som ikke kunde modstaa Fristelserne som i Form af Salooner lægges for de svages Dør. Han havde været paa en saadan og blevet beruset, paa Hjemveien blev han i denne Tilstand overført af et Train og dræbt paa Stedet.

Han er død, og hvad er Aarsagen? Hvorfor levede han ikke den almindelige tilmaalte Livslængde? Lad os se paa dette hvorfor?

Delvis var det hans egen Skyld. Han havde Anledning til at vælge mellem godt og ondt. Han valgte den onde og ødelæggende Levensis. Men det er ikke min Tanke her at dvæle ved den afdødes Feil. Det er forsent, han er nu udenfor vor Rækkevæne. Med vores bedste Onsker kunne vi nu ikke gjøre noget mere for denne vor Medvandrer end paa en sømmelig Maade at lægge de jordiske Levn timer tilrette i Jordens Skjød.

„Er jeg min Broders Bogter?“ Aarsagen til hans forfærdelige Død maa vi for en Del søge blandt Mænd i vor egen Kommune, i vor egen By her i Ottawa. Disse Mænd er skyldig i sin Broders Blod. Og disse Mænd var af Gud bestemt til at være sin Broders Bogter. Men lig Cain har de opløst sine Hænder og berøvet ham Livet, har vædet Jorden med sin Broders Blod.

Der er Mænd med svage moralske Kræfter. De har Begjær efter berusende Drikke og nogle er af Naturen saa beskafne, at dette Begjær fødes meget hurtig. Nogle faa Glas vil tænde en Ild hos dem som vil blive deres Ruin. En Begjærtilgængelighed Ild som synes uudslukselig. Den Begjærtilgængelige drikker for at tilfredsstille sin Tørst. Men han blir aldrig tilfreds, det er ligesom at søge at slukke en Ild i et Hus ved at hælde Olie paa den. Resultatet er, saameget stærkere Ild.

Denne uudslukselige Tørst efter stærke Drikke tager alle Mandens Gaver fangne. Han er i Slavelænker og disse Lænker er han selv aldeles magtesløs til at bryde.

I dette Land har vi Millioner af disse

Folk. Mænd og Kvinder som har solgt sin Førstefødselsret for en Dram. Vi har Millioner som bruger sin Fortjeneste for stærke Drikke, der tilsidst kun bringer dem Fordømmelse. Vi har Millioner af Mænd og Kvinder med saa svag moralsk Styrke, at de ikke kan modstaa Fristelsen, som leder dem til deres Fordærvelse.

Saa har vi Mænd iblandt os, som ser denne Svaghed hos sine Medmennesker, som ser, at dersom de lægger en Fristelse foran deres Fødder, saa vil de kunne fratage dem alt det, de tjener. De gjør saa og opreiter Skjenkestuer eller Salooner. De gjør en Afford med Kommunen, at de skal betale en vis Sum om Aaret for at faa Lov til at ødelægge disse svage Medbrodere. Folk ser paa disse Penge, og at dette vil gjøre Skatterne mindre, og saa gir de Tilladelsen.

Netop nu, her iblandt os, staar et idag Ansigt til Ansigt med Resultatet af saadanne Gjerninger. Der ligger Legemet af vor svage Bror, myrdet.

Medvandrende, ser I hvor vi er? Der er hvad som er til age af vor Broder, han var svag, saa blev han ødelagt i den Fælde som denne Kommune havde lagt for at tilegne sig hans Penge. Han er død, ikke en naturlig Død, men fordi at Majoriteten af eder Mænd havde arrangeret det saa, at I kunde fange ham og sælge hans Blod for Penge.

Denne Mand's Svaghed skulde opvakt vor Medlidenshed, vi skulde støttet ham og fjernet Fristelserne fra hans Vej. Netop det, som vi vidste vilde blive hans Ruin, skulde vi tage væk. Men hvad har vi gjort?—Lad os se.

Jeg hørte engang en af eder, som sidder dernede i Kirken sige: „Der er intet galt i at gaa ind paa en Saloon og tage et Glas Ol.“ Lad mig nu spørge dig, hvad har du gjort for at redde denne din Broder, hvis lemlestede Legeme ligger der. Du var med at løfte den Dolk, som er stødt i vor Medbroders Hjerte. Der ligger han kold i Døden. Du er den skyldige Mand. Thi dersom hver Mand i dette Land havde sagt: „Det er galt at gaa paa Saloonen, og jeg vil ikke gjøre det“, da vilde der ikke været nogen Saloon.

og denne Mand vilde ikke nu ligge her død. — Du er den skyldige.

En anden iblandt eder har beraabt sig paa personlig Frihed. Stemte for Saloonen. Du var med at holde Dolken og du er skyldig. Gud satte dig her som din Broders Vogter, og han vil kræve din Broders Blod af dine Hænder.

Atter en anden af eder siger: „Saloonen skader ikke mig, jeg gaar ikke did, lad andre gjøre som de vil det, skjeller mig ikke“. Dersom du ser din Broder ligger i Vandet færdig til at drukne, og du ikke vil kaste et reddende Taug som du har i Haanden ud til ham, er du da ikke skyldig i hans Død? Naar du ikke vil være med at fjerne Fristelserne, der vil føre din Broder til Fordærvelse, er du skyldig i hans Tilintetgjørelse og maa svare Herren for din Broders Blod.

Men er alene Komunen skyldig, har han ikke ogsaa selv Ansvar. Jo, og nu maa han svare for sin Skaber. Men som jeg har paa-peget, han er ikke alene om Ansvaret.

Men nu ligger det lemlæstede Legeme der, det er alt vi har tilbage af vor Broder. Hver Dag begraver vi fire til fem hundrede saadanne her i Landet. Vi vil snart ha en til i vor Midte. I Saloonvenner vil snart have en til liggende her saaledes. O, I Menneskemordere, naar vil I stanse paa eders Veie, betænke eder og vende om. Hult dog at Herren satte eder her som eders Broders Vogtere, den Dag vil bli forfærdelig, naar han kræver eders Broders Blod af eders Hænder.

Jøderne og Palästina.

De breder sig udover Landet i vel-
dyrkede Kolonier.

Fra Jerusalem har Londonbladet „Daily Mail“ modtaget følgende: Indspørgselen af en fri Forsatning i Tyrkiet har aabnet Palæstina for Indvandring af Jøder fra alle For-
dens Egne. I Jerusalem alene tilhører nu

de fire femtedele af Befolkningen, 100,000 Mennesker ialt, den jødiske Troesbetjendelse, medens Byerne Jaffa, Tiberias, Safed og Haifa tæller Jøder i et Antal af ti til tyve tusinder.

Og samtidig har de bredt sig over Landet. Deres veldyrkede Kolonier er spredte fra Dan til Beersheba og endog længere syd paa til Egypten. Tusinder af Jøder drager bort fra Persien for at finde Ly og Beskyttelse i det hellige Land, medens hvert eneste Stib fra Odessa bringer hundreder af russiske Jøder.

Jordandalen, der en Gang var Ex-Sultan Abdul Hamids Eiendom, opkjøbes nu af jødiske Kapitalister og Aktieselskaber. Zionisterne, hvis Agenter er spredte over hele Landet, opkjøber de store Eiendomme, som tilhører Muhamed Effendi, og som siden Revolutionen har givet betydelig mindre Indtægter.

Selve Jerusalem maa i Virkeligheden kaldes en jødisk By. Hele Bankvæsenet og hele Handelen ledes af Jøder. Byens Raad har endog anset det for nødvendigt at organisere et jødisk Politi. Flere Millioner Mark sendes aarlig fra Europa til Amerika til de jødiske Banker, der atter uddeler Pengene til fattige Kolonister, bygger Skoler, Hospitaler og Alderdomshjem. I Jerusalem er der allerede over hundrede jødiske Skoler, og Synagoger reiser sig allevegne.

Bærdien af Landet er bleven fire Gange fordoblet. De uvidende og fattige muhamedanske Bønder kjøbes ud af deres Hjem. Og den flittige, jødiske Kolonist tager fat. Flere Steder har hans moderne Agerbrugskultur frembragt Afgrøder, hvorom de indfødte aldrig havde drømt.

Men nægtes kan det ikke, at Jødernes affondrede Liv og deres ivrige Samhold har reist Misstemning mod dem blandt Muhamedanerne. Den nye Regjering vil sikkert i Længden faa ondt ved at holde Jødehadet nede.

Vandret hjem.

Vi er stillet meget paa det uvisse her i Verden, især da hvad angaar Tiden og Anledninger til at bruge den. Det blir altid sandt, at vi eier blot dette nu. Dette faar vi hundreder af Bevis for, mens vi vandrer igjennem denne Verden. Antallet af hastige Dødsfald synes at forøges med Tiden. Det er et klart Barsto: „Du skal dø og ikke leve.“ „Vi gaar til Døden, hvor vi gaar“, siger Sangeren. Denne lille Beretning gjælder Mrs. Kari Jensen Kvam, der fik hastig Hjemlov den 22de Mars d. A. Hun var jo gammel efter vor Regning, idet hun blev 66 Aar, 2 Maanedre og 28 Dage. Hun var rask og rørig til det sidste, uagtet hun vel sølte Støvhjyttens Svaghed, der tydet for hende selv, at Døden ikke var svært langt borte. Men ingen ventet den saa snart. Man havde da heller ventet at hendes Mand skulde gaa forud. Dog det var ikke Herrens Vel.

Lørdag den 19de Mars besøgte jeg og min Hustru dette Hjem. Søndag fik vi tilbringe sammen. Munter og glad var hun altid, dog alvorlig bestemt. Hun glædet sig i Herren og hans Verk. Der var Lov og Tak i hendes Sjæl for Herrens Miskundhed og Godhed.

Tænk dig da vor Overraskelse, naar vi faar høre det tidlig Tirsdag Morgen: „Kari Kvam er død“. Hun var blit syg ved Kl. 4 Tiden, og der blev telephoneret efter Læge og til de nærmeste Slegtninger, men alle kom forsent. Før Kl. 7 var hun død. Begravelsen blev bestemt til Langfredag. Vi mødte i Huset Kl. 11 Formiddag hvor Smisssær Hammerfand holdt Andagt og talte lidt i Tilføjning til Sal. 116, 15. Mødtes i Kirken Kl. 2 Eftermiddag, hvor undertegnede talte over 2 Tim. 4; 7—8 og lidt paa engelsk over 1 Kor. 15, 55. Koret var ogsaa tilstede baade i Huset og Kirken og sang. Saa fulgte vi Støvet til dets sidste Hvilested, hvor det skal hvile i Fred til Opstandelsens Morgen. Det var en stor Begravelse hvilket viste at Mrs. Kvam havde levet sig ind i manges Hjertes, og mangen Krans blev lagt paa den Baare til Bevis herfor.

Afsøde var født paa Gaarden Rutlien i Sogndals Prestegjeld, Norge den 24de Dec. 1843. Hun var døbt af en Pastor Brenner. Konfirmeredes i samme Kirke af en Pastor Olsen. Her henlevede hun sit Ungdomsliv indtil hun den 3die April 1866 indgik i Ægteskab med Knut Jensen Kvam.

Sammen med sin Mand udbandret hun til Amerika Baaren 1869. De kom til Stoughton, Wis., og nedsatte sig først nær Cambridge, Wis. Her levede de til Baaren 1873, da de sammen med mange andre drog til Nebraska, hvor de bygget sig et Hjem i Boone Co. Her fristet de da Nybyggerlivets trange og tunge Kaar. Men Viltnisjet er blit tæmmet og ved Guds Velvælselse er de naaet frem til almindelig Velstand.

Ægteskabet har været velsignet med 9 Børn, der alle var samlet ved Mors Baare. En Søster overlever hende nemlig Mrs. Rutlien. Alle hendes andre Søskende er døde.

I 22 Aars Alderen blev hun vakt og fandt Fred med Gud. I Livets Brydning, Kamp og Strid faar vi staa her med Forvisningen om, at hun kjæmpet og vandt Seier. De sluttet sig først til Shell Creek Menighed af Hauges Synode, men var med i Aaret 1888 og stiftet North Branch Frimenighed som Familien nu tilhører.

Vi staaar altsaa her ved Slutten af et langt Liv, og kan glædes over at se, hvad Herren formaar i et skrøbeligt Mennecke. Med Tak til Gud for, hvad hun var, boier vi os i ydmyg Erkjendelse af hans Visdoms Raad, og ser i hendes Vortgang en Guds Raadehandling, selv da, naar vi som Mennecker beklager en hastig Vortgang.

I Sympathi og Medfølelse med de sorgende efterladte trøster vi os med dem i det salige Haab, at hendes Sjæl er hjemme hos Gud.

Mrs. Kvams Erkjendelse og Bekjendelse var klar, og hun var heller ikke af dem som trøb i Skjul, men levede og vidnet for sin Frelser. Hun var alad, naar hun mødte dem, som frimodig vidnet om Synd og Naade. Hvor saligt og glaa at høre, at flere af deres Børn følger i Fars og Mors Fodspor og frimodig bekjender Kristi Navn. Velsignet være da Mindet. J. J. Melom.

Kinamissionen.

Bauges Synodes Missions Aarskonferens for 1910.

(Fortsettelse.)

Pigeskolen ved Chiengo.

Denne Gren af Arbeidet haade har og vil altid faa en betydelig Blads i Kina. Derfra venter vi at faa vore Lærereinder og Biskvinder, og mange indspøjte Presters, Evangelisters og Læreres Hustruer.

Denne Skoles Maal er ikke alene at lære Smaa piger at læse og lære dem Folkestift. Det er en videregaaende Skole, som bygges paa de mange Smaaskoler for Piger udover bort Felt. Maa Herren fremdeles velsigne denne Gjerning.

Om Skolen skriver Miss Lee: „Kostskolen: 51 Børn har frekventeret Skolen i Aarets Løb. Skolen har været igang i 7 Maaneder og 8 Dage. Skoledagene for hvert Barn 150—tilsammen 7650 Dage. Herfra trækkes Dage, som er forjømte enten ved at komme forsent ved Skolens Begyndelse eller i Sygdomstilfælde.

Pigerne har gjort god Fremgang, 'erdeles de „in the advanced room“. Det var til stor Hjælp, at vi fik Mrs. Chang fra Shantung til Lærereinde. De andre Lærereinder har ogsaa gjort godt Arbeide med en undtagen. Flere af vore Piger har begyndt at deltag i Bøn. Det har været en sand Glæde at arbejde blandt dem.

Dr. Anderson og Miss Nelson har gjort meget for Børnene i Sygdomstilfælde.

En Pige døde netop som hun kom hjem fra Skolen sidste Vaar. I det heletaget har Helbredstilstanden været god.

Et industrielt Arbeide er her gjort en Del, dog til det gives ikke megen Tid.

Efterat Kostskolen var sluttet, fortsatte Børnehjemspigerne. Da alle af Kostskolens Elever bad om at faa fortsætte med, var der 6 Uger Skole med 18 Elever og 540 Skoledage“.

Hsinje Missionsstation.

Paa Grund af alt formeget at gjøre, har

jeg ikke været istand til at nedlægge det Arbeide ved de længst bortliggende Udstationer, som jeg ønskede. Jeg har dog forløgt at reise saa meget selv, som muligt, og saa har jeg haft vandrende Evangelister, som har hjulpet mig med Overopsynet af mit vidtstrakte Arbeide. Som mit Arbeide nu er, trænger jeg omtrent tre Maaneder, hvis jeg reiser flittig, for at komme omkring til alle Stationer og Udstationer, og da faar jeg ikke heste mig bort med mange Husbesøg, og det er noget af det vigtigste i Menighedsarbeidet herude.

Jeg haaber at Synoden snarest mulig kan jende os friske Præster, som kan komme os til Hjælp. Endnu kan vi ikke overlade de indspøjte Medarbeidere med det ansvarfulde Arbeide foruden nøie Tilsyn af den udenlandske Missionær. Mange af vore Arbeidere er unge kristne med liden kristelig Erfaring, de maa selv ledes.

Na jeg føler ondt over, at jeg ikke kan faa gjøre mere for de flere indspøjte Medarbeidere, og jeg ved at hvis vi isammen kunde komme i Kne for vor Herre og lede dem i Bøn og i Ordets Betragtning, saa vilde de kunne gjøre et langt kraftigere Arbeide. Hver Gang de gjør en Feil, saa føler jeg det er min Skyld. Det kunde været forhindret. Aandelig Erfaring og aandelig Visdom kommer ikke slumpendes.

Arbeidet i Honan har gaaet stille iaar. Jeg samlet de kristne til Møde da vi kom tilbage fra Fælleskonferensen i Nanchang, og senere ud paa Baaren havde vi et velbesigtet Fællesmøde i Dencheu. Det var til stor Opmuntring og Velsignelse for de kristne, saavel som for de udenlandske Missionærer.

Jaar har vi faaet en god Indhøstning i Honan.

Evangelist Tien i Guling-quan fik Hjemlov sidste Sommer. Han var en varm kristen og efterlader et godt Eksempel.

I Kitan har de kristne været forfulgt af Distriktsmagistraten. En af dem, en Snekter, maatte komme fra sit Hjem, efter at han havde lagt ud alt han eiede. Vi har nu faaet ny Overighed. En Isjere Tid er oprunden.

I Hsinje har ogsaa Mandarinen været flem med vore Venner. Man har endog ved

den offentlige Domstol haanet dem og truet med Slag. Forøvrigt har ikke den onde plaget os med aabenbart Had.

Trængsel er nødvendig! Den foræbler os. Men Trængselstiden er ogsaa over i Hsinhe, haaber jeg! thi vi har nu ogsaa der faaet en ny og bedre Mand.

Ved de øvrige Udstationer har intet særdeles indtruffet, og at skrive om smaa Enkeltheder vil jeg ikke faa Tid til.

Vi vil bli nødt til at lægge ned en Del Skoler til næste Aar. Baade Penge og Kræfter kræver det.

Jeg har ikke faaet døbe nogen iaar, da jeg ikke har haft den nødvendige Tid til at undervise dem, men der er en Del som vil blive døbt med det første, og en lang Prøve Skader ikke. Søgningen er almindelig. Mrs. Goh, Mrs. Sen og Mrs. Sung har iaar arbejdet blandt Kvinderne. Jeg har forsøgt at opmuntre dem. Mrs. Sen er en ivrig Arbejder. Mrs. Goh besøger forskellige Udstationer.

Det gamle Kapel vi for nærværende bruger er altfor lidet. Det vilde være en Belsignelse for Arbejdet, dersom vi ogsaa der kunde faa en rummelig, lys og lustig Kirke.

To Gutter fra Hsinhe studerer ved vor Høiskole i Fancheng. Na hvad vi venter paa nogen som kan ta op Arbejdet blandt Honanenserne. Maa Synoden snart sende os kraftige Mænd.

Anqaande Missionsbaaden skriver Stotstad: „Missionsbaaden har været i Virksomhed langs Beh Floden i cirka 7 Maaneder. Total Udgifter har for dette Tiderum været 113,520 cash. Huang Kuan U fra Hankow har været ansat som Kolportør. Han har solgt Bøger og prediket Evangeliet paa forskellige Steder hvor Baaden har ligget til. Det har imidlertid ikke gaaet videre godt med Salg af Bøger, kun for omtrent 4000 cash ialt.

Af den Grund tabte Kolportøren ogsaa Modet og ønskede at slutte. Noget som vel ogsaa bidrog til dette Onske var at Baaden i August engang blev udsat for en Storm i Long-ken, hvor den saa nær havde gaaet til bunds med hele Mandskab, som flere nærlig-

gende Baade da gjorde. Der var da ikke andet for os at gjøre end at lade ham slutte og fare hjem og for Tiden nedlægge Arbejdet.

Jeg hoaber Konferensen satter Beskæmmelse om Baadens fremtidige Benyttelse.

Erhødigst Chr. Stotstad.

Tszho Missionsstation.

Siden Wold reiste hjem har vi levet meget af Tiden her. Vi flytted herneby, fordi Pigebørnehjemmet da var her, og sidste Aar har Stationen i Taipingtien været Hjem for Murere og Snekere, derfor fandt vi det bedst at bo her.

Søgningen har iaar været almindelig. Det har ingen Trængsel været i vort Tilbedelseshus, men vi har altid opmærksomme Tilhørere, naar og hvor vi taler Guds Ord.

Sidste Aar døbte jeg fire her i Byen, tre voksne og et Barn. To var Gradmænd. I Høst døbte jeg otte. En Lærer med Hustru og to Børn var fra en Udstation. Ved Udstationen Neosho døbte jeg fire i høst, alle voksne, og her i Byen døbte jeg to Lærere anden Dag Jul, en fra Udstationen Hskiah, og en gamle Mand med Grad fra Baokang Distriktet. Det var den første voksne som er døbt derfra.

Her er endnu flere som vil blive døbt, men vi rækker ikke over alt. Høsten er stor men Arbejderne faa.

I Shemen gaar det paa tvers. Grunden var daarlig, og det ser ikke ud til at blive bedre heller. Men endog blandt Ruiner kan man finde Edelfstene. Det er meget vanskeligt at øve den Kirkeugt. som man burde øve ved de langt bortliggende Udstationer, og da især, hvis Evangelisten paa Stedet er bange for at fortælle om Forholdene, som de er.

Der er dogle søgende blandt den fattige Klasse.

Ved Udstationen Nentapien er der flere som søger til vore Møder.

Ved Udstationen paa Østsiden af Hanchen er det heller Stillestand i det evangeliske Arbejde, men i Skolerne er der mange Børn.

Baokang er et stort Arbejdsfelt, og hvis en bare fik Tid at lægge ned mere Arbejde

der, saa vil jeg ikke tvivle paa de herligste Resultater. Mandarinen har stræmt bort mange søge Venner fra os. Vi venter paa en ny Mand fra Hovedstaden, og Udsigterne til Fred for de kristne vil da bli bedre.

Et haardt Stød for Arbeidet var ogsaa at Mrs. Chu, Evangelistens Hustru, døde sidste Høst. Omstændighederne gjør, at han maa flytte hjem til Baaren. Haaber dog at han for Fremtiden vil være istand til at tjene i Missionen. Men i Baofang maa jeg saa en ny Mand. Foreløbig vil den gamle Lærer, som blev døbt Andendag Jul, ha midlertidig Tilflytning med Arbeidet.

I Tszho blir jeg nødt til at bytte Lærer og Evangelist til næste Aar. Nye Mænd kan gjøre bedre Arbeide

Det er nødvendigt at saa bygget et lidet Kapel her i Byen. Det vi nu har er ikke hensigtsmæssigt til Tilbedelseshus, men uhyggeligt til Gadekapel.

Bygningerne paa Haugen blev ilde medfaren af det voldsomme Regn sidste Sommer. De trænger en grundig Reparation hvis de skal holdes vedlige.

Vi som lever saa langt fra Hospitalet maa ofte hjælpe de syge med Medicin. De vanskelige Patienter sender vi til Dr. Anderson. Det er velsignet at kunne hjælpe de lidende. Det gjør en selv ogsaa godt.

Miss Peterson og Miss Olson bor for nærværende i Tszho. De ankom hertil efter en heldig Reise den 26de November.

Miss Peterson gjorde Missionen en stor Tjeneste ved at effortere vor Missionær, Miss Olson, fra Hankow herop. Vi priser Herren som bevared dem saa vel paa Reisen.

Miss Olson har for Alvor tat fat i det kinesiske Sprog. Maa Gud gi hende en lang og velsignet Arbejdsdag, og vi takker Synoden fordi den sendte hende ud. I gjorde vel.

Miss Peterson deler sin Tid mellem Sprogstudiet og Undervisning. Det er en værdifuld Tjeneste som vi sætter Pris paa! Maa Herren velsigne hendes Virke til sit Navns Forherligelse.

Jeg har bedet dem ta det mageligt med Sproget for det første. Det er det bedste at man arbejder saa at man kan arbeide længe.

Miss Peterson skriver: „Herren er trofast!“ 2 Tes. 3: 3. Det forbigangne Aar har jeg tilbragt i Sprogstudium og har gaaet igjennem den 1ste Grad af vor Sprogplan. I Juni og September studerede jeg paa Hsieliang. Juli og August var jeg sammen med de andre Missionærer paa Hsieliang. Den 8de Oktober reiste jeg til Kysten, og kom tilbage til Fancheng den 14de Nov., isammen med Miss Olson. Paa Anmodning af Skolekomiteen reiste jeg til Tszho den 26de November og siden den Tid har jeg læst lidt med Landahls Børn.

Eders for Kinesernes Frelse

Therese Peterson.

Om Arbeidet blandt Kvinderne i Tszho og Taipingtien og Vibelskolen, skriver Mrs. Landahl: „Synger for Herren, lover hans Navn, bebuder fra Dag til Dag hans Frelse! Fortæller iblandt Hedningerne hans Væ.“

Ved at se tilbage paa det svundne Aar, maa jeg vel med Bedrøvelse erkjende, at jeg har været en unyttig Tjener, men paa samme Tid maa jeg, som tilforn, bekjende at Herrens Naade og Trofasthed har været hver Morgen ny.

Sidste Vinter og Vaar var det omtrent alt jeg magtet at varetage Vibelskolen og Arbeidet her ved Stationen. Efter vor Tilbagekomst fra Fjeldet i September var det lange vedholdende Regnveir til stor Hindring i Arbeidet allesteder. Desforuden var det nødvendigt at benytte hver mulig Stund at læse med vore tre ældste Piger, da de nu— især den største—er i den Alder at regelmæssig Skoleundervisning er absolut nødvendig. Havde jo Haab om at saa Røstskole efter Børnene Wolds og Miss Olsens Ankomst. Men da Wold ikke kom, blev intet deraf, da det for nærværende kun er vore Børn om at gjøre. Vi er meget glad og taknemmelig over at Miss Peterson var villig at efterkomme Komiteens Anmodning om at midlertidig overtage Undervisningen. Dette levner jo ogsaa Miss Olsen fuld Frihed at studere fra først af. Søstrene Peterson og Olson kom til Tszho sidst i November. De er friske og ved godt Mod og har været os til Velsignelse. Siden Damerne kom hid, har

jeg faaet gjøre nogle Reiser ind i Fjeldene til Shimen Distriktet, en til Chutiapo, samt en Uges Besøg i Taipingtien og Omegn. Hvis Gud vil, forlener Leilighed dertil og god Helbred for Familien, haaber vi til næste Aar at faa reise lidt mere udover Fjeldet. Alle Sieder venter paa og trænger saare vel at faa Besøg.

Rvindearbeidet i Tszho.

Kun lidet direkte Arbeide har været udført. Har modtaget mange besøgende under Aarets Løb, men kun en enkelt her og der viser nogen Interesse for aandelige Ting. Liden Søgning til Møderne. Dog de faa regelmæssige Tilhørere er til Opmuntring ved sin Opmærksomhed. Bibelskvinden og hendes Mand har ikke kunnet udføre det bedste Arbeide, da der mellem dem og nogen af de andre har været mindre god Forstaaelse. I Oktober reiste de ned til Kysten for at møde Wolde og Følge. Baade vi og Kineserne glædede os jo over, at Wolde allerede var kommet til Shanghai, da det skuffende Telegram kom.

I Shihmen har Evangelistens Hustru, Mrs. Shao, der et par Aar frekventeret Bibelskolen, undervist en Flok Piger. Mrs. Shen, ogsaa en Elev fra Bibelskolen, har hjulpet til med Rvindearbeidet deromkring.

T a i p i n g t i e n.

Her har Mrs. Uei og Mrs. Tsin ogsaa iaar været i Virksomhed. De bor i Yhen, men har ogsaa besøgt Landsbyerne omkring, saavel som de forskjellige Udstationer med Omgivelser. Disse Kvinder afgik fra Bibelskolen i Mai 1907. De har ikke liden Kjendskab til Guds Ord og Frelsens Veie, mener det vel ogsaa oprigtigt med sin Kristendom, men mangler Aandens Daab—Kristi Kjerlighedens tvingende Kraft.

En Mrs. Uen, som de sidste to Aar frekventeret Bibelskolen, har i Høst flyttet til Chutiapo for at forkynde Guds Ord blandt Kvinderne paa de Ranter. Mrs. Uen er en alvorlig Kvinde, af beskedne og vindende Optreden. Stjont ingen ualmindelig Begavelse var hendes Arbeide i Bibelskolen tilfredsstillende, og hendes Opfø-

rel altid upaafagelig. Maa Herren nu rigtig faa give hende Nidkjerhed og Frimodighed til at vidne om ham..

Mrs. Chang, tilforn Lærerinde ved Pigeskolen i Taipingtien, fik iaar, med Komiteens Tilladelse være med i Bibelskolen. Siden den Tid har hun været behjælpelig med Arbeidet, delvis i Taipingtien og delvis i sin egen Landsby og Omegn, Mrs. Chang fik i sine Forældres Hus Uddannelse som sine Brødre, alle Lærere, saa hun læser og skriver som en almindelig kinesisk Lærer. Hendes Optreden er værdig, hendes Bandleksemplarisk. Hun er en begavet, tænksom Kvinde, og har alle Betingelser for at arbejde godt, enten som Lærerinde eller Bibelskvinde. Være Guds Aand kunde faa rigtig Tag i hende.

Den lille Pigeskole i Taipingtien aabnedes ogsaa iaar med ikke saa faa Smaapiger. Men maatte slutte i Høst, da man ved Stationen holdt paa med Bygge og Reparationsarbeide, saa at der var intet passende Rum for Skole. Mrs. Huang (Fruen, den ældste af Børnehjemspigerne) tjente som Lærerinde. Ved mine altfor faa og korte Ophold i Taipingtien iaar, har jeg haft Møder, modtaget en Mængde af besøgende, baade kristne, søgende og lutter Hedninger, gjort endel Husbeføg paa Gaden og i Smaabyerne rundt om. Har efter ringe Evne forsøgt at lede Bibelskvindernes Arbeide med Raad og Daad.

B i b e l s k o l e n.

Den sidste Termin af det 2det Kursus, begyndte først i Mars og afsluttedes sidst i Mai. Antallet tilstede 9. Dette Kursus har været mindre tilfredsstillende end det forrige. Paa Grund af Sygdom og forskjellige Omstændigheder i Hjemmet, har kun nogen faa af det oprindelige Kul, kunnet fuldføre samme. Iaar var Lærer Chang-hutang behjælpelig med Undervisningen. Der som det ikke havde været for hans daarlige Helbreds Skyld, vilde han have gjort et godt Arbeide. At den forrige Lærerinde ved Taipingtiens Pigeskole iaar fik Anledning at besøge Bibelskolen, kom vel med. Naar Læreren ikke var istand til at komme, gjorde

hun god Tjeneste som „Substitute.“ — Skolearbeidet kunde da fortsættes uforstyrret Dagen lang, skjønt jeg ikke selv kunde være der hele Tiden.

Efter som en Del af Kvinderne først iaar fik Leilighed at være med, gennemgik vi atter Katekismen og Johannes Evangelium, saavel som Apostlernes Gjerninger. Nogle kunde læse mere, andre mindre, derfor læstes forskellige Bøger, fra Katekismus og Bibelhistorier til Bibelen og „Evidences of Christianity“ m. fl. Da kun en selv formaaede læse og forstaa en saapas vanskelig Bog som „Evidences of Christianity“, lod jeg de sidste Uger Læreren hver Eftermiddag forelæse og forklare et Stykke deraf. Kinesisk skrev de, efter Læreren's Forskrift, en Stund daglig.

Jeg prøvde at lære dem „Standard System of Romanization.“ De flinkeste kom saa langt, at jeg, efter Skolens Slut, flere Gange har modtaget smaa Breve eller Skrivelser fra dem.

Forsøgte ogsaa at synge med dem lidt. De yngste lærte nogle Melodier ret bra. Men som Regel er Resultatet af Sangøvelser med de voksne Kinesere ikke storartet. Dog lærte de alle endel Sange udenad og foretog dem af Hjertens Lyft. Kunde de rigtig—og vi med—saa Raade at synge yndig i Hjerter for Herren, da blev ogsaa han vel fornøjet.

Hver Lørdag gik nogle af Kvinderne enten ned i Byen eller til nogen af de nærmeste Udstationer. Ved de ugentlige Møder i Kapelet deltog de med Bøn og Vidnesbyrd.

Den fælles Morgenandagt levedes mestendels af Lærer Chang og bivaanedes af alle heroppe ved Stationen. Skolen afsluttedes med Bøn og Sang Kloken 6. Om Aftenerne havde Kvinderne sin Andagt eller Bønneønde, som de levede efter Tur. Det var ofte opvarmende ubemærket at lytte til, hvorledes de formanede og opmuntrede hverandre, eller bad for sig selv, hverandre, Slægt og Venner, de kristne og Hedningerne, og ikke mindst for Missionærerne og Missionsvennerne i det store og fjerne Amerika, at Herren maatte styrke, velsigne og belønne dem. Interessant var det ogsaa at mærke

hvorledes de frugtomme og tilbageholdende lidt efter hvert bandt frem til mere Frimodighed i Bøn og Tale. Et godt Tegn ved denne Termin var den Fredens Aand og indbyrdes Kjærlighed som herskede.

Denne Indberetning er bleven lang og omstændelig. Dette kommer sig delvis at at jeg det sidste Halvaar slet intet har skrevet om nogen Gren af Arbeidet. Saavel Vennerne hjemme som her skylder jeg at redegjøre lidt nærmere for det mig betroede Arbeides Gang. Jeg beder alle om Undskyldning.

Alice Landahl.

Fortsættes.

Eksempels Magt.

(Indsendt.)

J en af vore amerikanske Storbysker var der en skandinavisk Menighed. En Enkemand med en Flok moderløse Børn i smaa Aar var Medlem af samme Menighed. Manden forsøgte at opføre sine Børn i Tugt og Herrens Formaning. Saaledes havde han da ogsaa lært sine Børn til at komme Guds Bud ihu, „kom-ihu at du helligholder Hviledagen“. Og som saadan ikke at kjøbe paa Søndag.

En Søndag var et af Børnene ude og lege med nogle andre Børn og saa var de komne ind paa en Butik for at se paa de udstillede Varer; medens de stod der, kom deres Prest og kjødte hvad han trængte og gik.

Saa snart Barnet kom hjem, fortalte det hvad det havde seet. Og fra den Dag af agtede det ikke stort paa Faderens Formaning. Naar Presten handlede paa Søndag, saa kunde vel de, til stor Sorg for den stakkels Fader.

Og omend deres Prest mangen Gang kunde være nok saa begejstret i sin Tale, havde Manden siden ikke meget godt af det. Han kom til den Slutning, at naar Presten ikke havde Respekt for det 3die Bud kunde han vel heller ikke have Respekt for de andre 9.

Følgen blev at Manden sluttede med at gaa og høre paa Presten. Du som læser dette, hvorledes gjør du med det 3die Bud?

B.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor A. H. Tryggstad har ved Siden af sit forrige Virkefelt optaget Virksomhed ved Palson, Montana.

Kandidat theolog Ernest Knutson har antaget Kald fra Missionsbestyrelsen til at virke som Missionsprest i Edmonton, Canada og Omegn.

Kvindeforeningen i Østrander Menighed Past. H. J. Bergs Kald har bestemt Tapetsering og anden Oppudning af Kirken, saa nu er den rigtig pen.

Konfirmation holdtes i Bardo, Alberta, den 24de April. Kirken var fyldt og mange kunde ikke faa Plads inde, men maatte staa udenfor. Der var 10 unge, 4 Piger og 6 Gutter som da gjentog sit Daabslofte. Der optages ved Anledningen et Offer paa \$25.25 til Indremissionen. Maa Herren velsigne og bevare de unge i Samfundet med sig indtil deres sidste Stund.
A. H.

Bethesda Menighed, Racine, Wis. havde forleden Søndag Besøg af tre unge Mænd fra Immanuel's Menighed, Milwaukee. Disse var: M. T. Sigreland, David Johanson og Salomon Johanson. De deltog i og talte til Søndagsskolen paa Formiddag og om Aftenen talte de om Gud og Livet i Gud. Besøget var til gjenfældig Glæde og Opmuntring baade for de besøgende og de besøgte.
N. C.

Et Ord med i Saget. Nu'er Tiden for Menighederne at fatte Beslutninger i vigtige Sager vedrørende Samfundet, saa Repræsentanterne ved de respektive Menigheders Standpunkt. Paa Menighedsmødet fattede Menigheden her i Toronto S. D. den Beslutning, at den vil være med at aflaste Samfundsgjelden ved at udligne den, og den vil gerne at andre skulde gjøre det samme, saa vi snart kunde komme ud af dette trykkelige Aag. I Coeducation Spørgsmaalet vilde den lade sin Repræsentant forstaa, at den vilde ikke være med for nærværende at indføre Coeducation ved Red Wing Seminar.
B.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afsluttes Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkeraadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finantser som henstillet til Menighedernes Overveelse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse.

Bethesda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religions-skole-spørgsmaalet behandles den første Torsdags Formiddag.

Rituallagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension.“

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Oversættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor T. J. Oppebahl. For Thema se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

G. J. Castibolb, Form.

N. J. Løhre, Sek.

Mærk!

Presten, Delegater samt besøgende til Aarsmødet i Red Wing underrettes herved om, at ifald de ønsker at sikre sig Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Bæst herom til Komiteen for Aarsmødet her i Red Wing inden den 26de Mai. Som Godtgjørelse for Rum i Skolebygningerne betales en Dollar for hver Person. Prisen paa Rum udenfor Skolen kan Komiteen ikke bestemme; men vil søge at sikre Rum for saa rimelig Pris som muligt. De, som agter at bo paa Skolen,

maa bringe med sig Lagen, Pudevar og Saandklæder.

Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, som ikke sender sin Anmeldelse i betids for Mødet; thi det gaar ikke an at tinge Rum hos Privatfolk, før vi ved, om der er nogen, som vil behøve dem. Alle Anmeldelser sendes til Hr. A. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Hauges Synodes Kirkeraad holder Møde i Red Wing Seminary Fredagen den 3die Juni Kl. 5 Efterm. Alle Medlemmer bedes om at være tilstede. De Kandidater, som begjærer Ordination, vil ogsaa møde med Kirkeraadet da.

C. J. Castvold.

Medlemmer af Skolens Direktion for Red Wing Seminary indkaldes til Møde i Red Wing, Minn. den 27de Mai Kl. 2 Eftermiddag. Mundtlig theologisk Eksamen afholdes samme Dag fra Kl. 9 til 12 Formiddag. Direktionens Medlemmer anmodes at være tilstede ved denne.

J. N. Sandven Form.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds af H. S. sit Kreds-møde med Kirkeindvielse i Recaboth Mgh., Albree, S. Dak., Pastor L. L. Bøes Rald fra 18—20 Mai førstkommende. Samtaleemnet Joh. 1, 37—52. Styds vil møde tilreisende baade i Albree og Nevillo (om Aftenen) Dagen før Mødet.

B. R. Barstad,

A. Haugland.

Om Gud vil afholder Red Wing Kreds af Hauges Synode et Samtale-møde i Beaver Creek Menighed, Borgens Rald fra 20de til 22de Mai førstkommende. Søndag den 22de ønsker Menigheden sin nye Kirke indviet. Synodens Formand, Past. C. J. Castvold har lovet at være tilstede. Samtaleemne Luk. 13, 22—30; Besøgende gaar til Tashor, Wis. Gud give os et velsignet Møde.

D. L. Borgen.

J. J. Dahle.

Bethlehems nordl. ev. luth. Menighed, Swan River, Flathead County, Montana, indbyder herved til et kristeligt Samtale-møde fra 19de til 22de Mai. Mødet begynder den 19de, Kl. 10.30 Form. med Prediken af Pastor S. A. Knutson. Samtaleemnet: Luk. 13, 22—30, indledes af Past. Adrian Jensen. Styds møder Dagen før Mødet i Somers paa G. N. Vanen. Man bør ordne sig saa, at man tager Morgentoget fra Kali-

spell til Somers. De som kommer via R. P. Vanen, kan tage med „stage“ fra Kavalii til Polson, og fra Polson med Dampbaad (35 Mil) til Somers den 17de, hvor de maa stanse til næste Dag. Om de langrejsendes, som agter sig til Mødet vilde være saa snil at underrette undertegnede om deres Komme i god Betids, vil de gjøre os en stor Tjeneste, saa vi kan ordne med Styds. Vi ønsker mange kommer til vort Møde med Bøn om Herrens Velsignelse. Paa Menighedens Vegne A. H. Trygstad.

Creston, Mont.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds af Hauges Synode et Kreds-møde i Esteline, S. Dak., Pastor J. M. Wicks Rald, fra 14de til 16de Juni, 1910. Samtaleemnet Joh. 10, 1—10. Besøgende fra øst, som kommer med St. L. Vanen til Watertown, vil kunne komme frem samme Dag; thi N. W. gaar derfra til Esteline Kl. 9 Aften. Da dette ogsaa er en ny Plads, ønsker Vennerne, at vi gjør os end mere Umage for at komme did.

B. R. Barstad.

A. Haugland.

Et Samtale-møde vil blive afholdt i Bethania Menighed ved Le Roy, Minn., Pastor H. J. Bergs Rald fra 24de til 26de Mai. Samtaleemnet Matt. 25, 1—13 indledes af Past. Sandven. Past. Oerlund holder Abningsprediken.

B.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af H. S. sit Sommer-møde i Froens Menighed, Horace, N. Dak., Past. J. H. Johansons Rald Kl. 10 Form. den 16—19de Juni. Samtaleemne Luk. 17: 11—19.

J. H. Johanson.

M. L. Resvig.

Stiklestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak., Past. A. H. Bergers Rald, indbyder Mayville Kreds til at afholde Samtale-møde fra Mandag 20de Juni Kl. 1.30 Eftermiddag til Torsdag 23de Juni Kl. 12 Middag. Styds vil møde paa Mødets første Dag i Englevale, Fargo S. Western R. R. og i Gatedge, Casselton Marion Branch N. P. R. R.

J. H. Johanson.

M. L. Resvig.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaug Rald, indbyder herved Mayville Kreds af H. S. til at afholde et kristeligt Samtale-møde fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.

M. L. Resvig.

Paa Indbydelse fra Eden Mch., Past. Svealestuens Kald i Pipestone Co., Minn. vil S. Dakotas fælles Indremissionsforening afholde sit 22de Aarsmøde, den 24—26 Mai 1910. Samtaleemnet den 32de Davids Salme. Dagen før den 23de modtages Venner i Byerne Ihlen og Jesper. Alle som kommer med R. R. bør melde sit Komme til J. F. Johnson, Ihlen, S. D. Foreningen vil isfra den 9de Juni, maasse til 15de Juni, fortsætte med Møder ifølge Indbydelse i Charles Mix Co., Pastor Olsens Kald. Glem ikke disse Møder, Venner.

J. F. Da k l a n d, Form.
D. D. Ber l o, Sekr.

Paa Indbydelse fra Palestina Menighed i Emmet Co., Iowa, Pastor J. F. Atres Kald, vil den nordlige Iowas Indremissionsforening afholde sit 12te Aarsmøde der, om Gud vil, den 24—26 Mai 1910. Mødet begynder Kl. 10.30 Form. den 24de med Abningsprediken af Pastor L. D. Wigdahl. Samtaleemne: Lukas 13, 23—30. R. P. B. Trelstad indleder. Alle de tilreisende, som vil besøge Mødet, vil blive mødt den 23de Mai paa følgende Steder: Dolliver, Maplehill og Huntington. De besøgende vil gjøre meget vel imod Menigheden i at komme den 23de Mai. Paa Foreningens Begne

B. W. O l s e n, Form.
A. S h a w, Sekr.

Paa Indbydelse fra Highwater Menighed i Pastor J. C. Jakobsons Kald vil den sydvestlige Minn. fælles Indremissionsforening holde et Møde der den 1ste til 3die Juni 1910. Samtaleemne er Aob. 3, 14—22. Tilreisende som kommer paa C. St. Paul & Dinaha R. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern R. R. gaar af i Lamberton, hvor der vil være Skyds. Alle som muligens kan komme og alle interesserede maa faa sig løs og komme, især alle som hører Bestyrelsen til. Maa Gud faa velsigne Møderne.

Paa Foreningens Begne
A n d r e w J o h n s o n Form.
J. S. W i k Sekr.

Nordvestens Indremissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Emanuels Menighed Past. J. J. Pettersons Kald fra 3die til 5te Juni. Samtaleemne: Rom. 6: 15—23. Tilreisende mødes i Carbury om Aftenen den 2den og om Morgenen den 3die.

Møde i Vestlands Menighed, Past R. T. Strands Kald fra 16de til 19de Juni.

Skyds møder tilreisende Dagen før Mødet. Nolette baade dem, som kommer paa S. R. R. R. saavel som dem som kommer paa Soo R. R.

Møde i St. Johns Menighed, samme Kald fra 21de til 23de Juni. Tilreisende mødes i Dunfeth Dagen før Mødet.

Møde i Bethania Menighed, Past. G. S. Hovlands Kald fra 25de til 28de Juni. Tilreisende mødes Dagen før i Knog og Esmond.

Møde i Lesje Menighed, Past. O. T. Nelsons Kald fra 30te Juni til 3die Juli. Dette er Missionsforeningens 10de Aarsmøde. Skyds møder tilreisende i Roth om Aftenen den 29de Juni dem som kommer fra øst og om Morgenen den 30te dem som kommer fra vest.

Møde i Boar Menighed, Mohall, R. Dak. fra 5te til 7de Juli.

Møde i Rose Valley Menighed Pastor D. S. Baruds Kald fra 9de til 11te Juli. Paa Foreningens Begne

S. G. H a u g e n Formand.
D. P. N o r d s l e t t e n Sekr.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 11te Aarsmøde i Ebenezer Menighed, 6 Mil syd for Cooperstown, N. D., Pastor H. S. Duanbecks Kald, 3, 4 og 5te Juni 1910. Tema for Mødet: Luk. 9: 51—62. Past. D. Swenson indleder. Da Foreningen bestaar af Medlemmer af de forskellige nordluth. Kirkesamfund, haaber vi, at Mødet blir godt besøgt. Maa Herren give os at være frugtbare! Alle velkomne.

T h o s. A. B r a k k e.
T. S. D u a n b e c k.

Vil E. Eliason, der skrev Stykket i „Budbæreren“ for 2den April, fra Alberta, Canada, godhedsfuldt opgive sin Adresse til

B. B. S v i d d i n g,
Merna, Alta, Canada.

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. E. C. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Opsigelser, Adressesforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til E. L i l l e t h u n, Red Wing, Minn. Dersom man erindrer sig dette og gjør der- efter vil man spare megen Tid, Arbeide og ekstra Omkostninger for hver af os.

Kvitteringer

Bevilget til Skolernes Drift for dette Aar \$12,000.00	
Heraf er indkommet til Dato.....	9788.25
Endnu ikke indkommet.....	2211.75
P r o t e c o r i o n: Ved Pastor Svande fra hans Kald:	
Hauges Mgd., Deerfield 42, Hauges Mgd., Cambridge 28	70.00
Ved John Ellington fra Labor Mgd., J S Olsons Kald....	12.00
Ved Pastor Nerbvig fra Thronbjems Mgd., Nerbvigs Kald:	
S J Solem 2.50, G Gulbrandson 2, B Doe, C S Kjeld-	
seth, J S Gebil, P Carlsson, P Moen, A Hushy, A O	
Saugstad, A Olson, A B Anderson, O B Olson, J E	
Sien, S E Hanson, D O Gorleth, O Gorleth, J E Stoen,	
B Gustad, C O Gilbertson, O E Gorleth, P Johnson,	
Mrs. M J Lee, H Olson, J B Ellefson, O O Olson, C	
Rambal, J M Johnson hver 1, P E Gorleth 50c.....	30.00
Ved T J Haagen fra Froens Mgd., J S Johansons Kald	
60, Rogata Mgd., Nesheims Kald 5.75, Nordre Tref.	
Mgd., J J Jacobsens Kald 15.....	80.75
Ved Pastor E J Berg fra Bethlehems Mgd., Bergs Kald,	
Samlet ved Reinart Osvald: H Osvald, A Osvald, B	
Osterhus, Rasmus Osvald, J Sand hver 1.50, T Tol-	
leson, C Osvald, Peter Osvald hver 1, A Alue, Cor-	
nelius Osvald hver 50c.....	11.50
Ved Otto O Lane fra St. Pauli Mgd., Nørstads Kald....	50.00
Ved J O Moe fra Bethlehems Mgd., Stenersens Kald....	29.00
Ved Peder B Vinje fra Hauges Mgd., Jøthens Kald,	
Hauges Mgd.s Kv. 10, P B Vinje 5, Pastor Jøthen, A	
Peterfon, O Brand hver 3, S J Rege, T Eyerfon, J	
Abrahamson, S Anderson, A Opedlund, C Nelson, Ma-	
thilda Gerland hver 2, J Erickson, M Vageberg, Mnt-	
son, J Jørgensen, Mrs. Anderson, J Gustafson, O	
Alstram, Paulina Nelson, O Simonson, A Rege hver 1,	
A Hall, Mrs. Mathison, Mrs. Veneth, Mrs. M Olson,	
Mrs. A Johnson, Mrs. Bendrickson hver 50c.....	50.50
Ved J B Qualt fra St. Peters Mgd., Westbys Kald, O	
Hagen 3, C Gage 2, S Merstad 1.....	6.00
Ved Pastor M L Dahle fra ham selv og Gustru 5, Sigrid	
A Dahle 2, Mrs. M E Nelson 1.....	8.00
Ved Pastor K A Strand fra Vestlands Mgd., Tilæg til	
forr. Indb.	6.50
Ved Pastor E J Jacobson fra Viroqua: Emma A Ander-	
son 2, A Scherv 5, tilf. 7, West Prairie Mgd.: D Hau-	
gen 3, M J Johnson 2, Uni Grinde 1, tilf. 6.....	13.00
Ved J J Underdahl fra Bethania Mgd., Oerlund's Kald,	
S J Mundahl, J J Almile, O E Legbold, J O Sitrum	
hver 7, P J Mundahl 6, J J Underdahl, M O Nelson	
hver 6, J O Sitrum, S Olte, A Er Dahl hver 4, O Wol-	
dahl, A Gaard, S O Legbold hver 3, J Etaden, A R	
Gaard, T Molkneis, O J Nelson hver 2.50, J S Ken-	
dahl, O A Underfon, C E Johnson, A To Dahl, O Mun-	
dahl, S Legbold, A Tananger, M J Nelson, S Tenne-	
son, A Tennefon hver 2, M O Thompson, A Dahle, T	
Olson, Mrs. Melby, A Meland, J J Sitrum, Mrs.	
Billeflore, T Torgerfon, A Gunderfon, J Gunderfon,	
Hens Nelson, A J Nelson hver 1, O T Sitrum, Alsalon	
Meland hver 1.50, M Underfon, A Underfon, Cassie	
Johnson, J Johnson, A Nephad hver 75c.....	135.00
Ved R R Greleth fra Størda's Mgd.s Kv., C E Holters	
forr. Kald, Tilæg til forr. Indbendelse.....	25.00
Ved J Sjulstad fra Solør Mgd., R E Holters Kald, Til-	
læg til forr. Indbendelse: M A Braaten 3, J M Olson	
2, Ole Bergstrom, J E Hill, M Olson, S O Watten hver	
1, O Kjelbahl, C M Wold, J M Eng, P J Knudson, A	
Sverfon, T E Kafa hver 50c.....	12.00
Ved Pastor U D Johnson fra O Sesseng, Lions Mgd.,	
Johnsons Kald.....	1.00
Ved Pastor Lund fra Green Lake Mgd., J A Johansens	
Kald, Tilæg til forr. Indbendelse 13.50, Nannestad	
Mgd., samme Kald 20.....	33.50
Ved Pastor Elstad fra Spring Prairie Mgd., Elstads Kald	
45, Morrisonville Mgd., samme Kald, Tilæg til forr.	

Indb. 15.....	60.00
J S Dragne fra ham selv, Franklin Mgd., A E Jacob-	
sons Kald.....	5.00
Ved S B Hanson fra Elms Mgd., Paulsbruds Kald.....	216.00
Ved Knute Nelson fra Tref. Mgd., O Eversons Kald,	
Tilæg til forr. Indb.	5.90
Ved Pastor Svobland fra Bethania Mgd., Svoblands Kald,	
Tilæg til forr. Indb.	1.50
	861.25
Før kvitteret for.....	9070.90
	9932.15
N.B. Følgende to Summer er ved Feilagtighed af mig	
kvitteret for to Gange: Ved Pastor E J Berg 27.50,	
se Budb. No. 4 og 6, Pastor T A Doe 116.40, se Budb.	
No. 12 og 13 tilf. 143.90.....	143.90
	9788.25
J. A. Laafeson.	
Kinamissionen: Ole Paulson, Grantsburg, Wis.	10.00
Mrs. A Venion, Superior Wis.....	1.00
Ved Pastor A M Mannes fra Tref. Mgd.s Missionsf.,	
Yankton, S. D.....	15.00
Ved Miss Inga Kolbo fra Bethesda Hjælpefor. ved Dat	
Grove Seminar, Fargo, N. D.....	15.55
Ved Pastor T J Dyvedahl fra Israels Mgd.s Kv., Clark-	
field, Minn.....	15.00
Ved Nora Nelson fra „Excelsior Ungdomsf.“, Franklin,	
Minn.....	5.00
Fra Prof. S H Elstad, Ved Wing Sem., Ved Wing, Minn.	
Ved Gina Vater fra St. Petri Bieff., Minnetauton, N.	
D., Pastor J Kroghads Kald.....	36.00
Fra O Meium, Jackson, Minn.....	10.00
Ved J O Elstad fra afbøde Engbret Larson, Hauges	
Mgd., Franklin, Minn.....	50.00
Fra Ole J Haagen og Venner ved Garbio, N. D.....	8.00
Ved Mrs. Jennie Bakken fra Marters Mgd.s Kv., Fari-	
bault, Minn.....	13.60
Ved Pastor O D Vik fra Nils Omland, Hauges Mgd., Clay	
Co., S. D.....	2.50
Ved Pastor C E Holter fra en ubenævnt ved Hjelund,	
Minn.....	10.00
Ved Pastor J S Starpneis fra St. Johns Kv., Center-	
ville, S. D.....	20.00
Ved O Tomling fra Bethesda Mgd.s engelfte Søndags-	
skole, Duluth, Minn.....	5.53
Ved Bakt. J R Sandben fra Gurine Godnessfield, Roland, Ia.	
Ved Pastor S S Westby fra Bige, i St. Peters Mgd.,	
Edinburg, N. D.....	15.00
Ved Pastor J R Sandben fra Gundsbois Monjon, Nør-	
man, Ia.....	2.00
Ved Pastor M Oerlund fra Ivar J Ringdahl, Mole, Ia.	
25, Mr. & Mrs. Hans O Legbold, Frost, Minn. 15.....	40.00
Ved Pastor A D Dyregaard fra B R Meland, Newman	
Grove, Nebr.....	7.00
	287.18
Før kvitteret.....	14,850.73
	15,137.91
Hospital i Kin a: Fra Mrs. Dr. J M J Hotbedt,	
Muskogon, Mich., til Udbyr af et Rum i Hospitalet i	
Fancheng.....	25.00
Før kvitteret for.....	248.64
	273.64
Børne hjem i Kin a: Ved Mrs. C J Eastbold fra Be-	
thesda Barnesf., Jewell, Ia.....	15.00
Ved Pastor J R Sandben fra Martha Grønstad, Roland,	
Ia., til Miss Grosfeths Kostskole.....	10.00
	25.00
Før kvitteret for.....	428.07
	453.07

Til Bibelskolen i Kina: Ved Pastor S. S. West-
by fra St. Peters Mads Bifgel., Edinburg, N. D. 10.00
Før kvitteret for 376.01

Evangelisten, Lærere, Bibelsk. og Børn:
Ved Pastor M. O. Dvøgaard fra B. S. Grøtte, Høndum,
Minn. Løn for „Lei Chi Tien“ 40.00
Ved do. fra Miss Annie Alonby, Minneapolis, Løn for
Evang. „Evang Sang ling“, Fancheng 56.00
Ved do. fra D. M. Olson, Eagle Grove, Ia., Løn for
Evang. „Guan dzang fu“ i 0, og til Underhold for Stu-
dent „Li Shao Liang“ 15 ..... 65.00
Ved do. fra Pastor D. S. Elstad, Morrisville, Wis., Løn
for Lærer „Guan Kuan Y“ 30.00
Ved do. fra Jens A. Hougum, Grand Forks, N. D., Løn
for Evang. „Li Shao Liang“ 25.00
Ved do. fra en Ubekendt, Osseo, Wis. Løn for Evang.
„Yin Chen Chi“ 25.00
241.00
Før kvitteret for 3440.21
3681.21

Jødemissionen: Ved Pastor M. Oerlund fra Ivar
J. Ringdahl, Kafe, Ia 25.00
Fra Miss Inga Hellerud, Grafton, N. D. 1.60
26.00
Før kvitteret for 845.99
871.99

Modtaget ved Pastor L. Langehaug \$15.00 til Professorløn
fra St. Petri Mgd., Steele Co., N. D. .... I. J. Sagen.

Med hjertelig Tak erkjendes Modtagelsen af følgende Ga-
ber fra Penner i Høges Synode eller „Budbæreren“s Læsere
til Brug for lyge og fattige i Høstitalerne i Minneapolis:
Fra en ubekendt i Jack n. Minn. 5.00
Fra en ubekendt i Newman Grove, Neb. 1.25
Fra Mrs. Andrew Johnson, Irene, S. Dak. 1.00
Fra Thom. Thompson, Clark, S. Dak. 5.00
Fra D. O. Dvøgaard, McBille, N. Dak. 5.00
Fra Mrs. Agata Mølberget, Seattle, Wash. 2.00
Fra Hanna Pakke, Seattle, Wash. 50
Fra B. M. Carlson, Madison, Minn. 1.35
Fra Knut Johnson, Minden, Neb. 10.00
Fra en ubekendt Kvinde, ved Pastor D. O. Berg, Bolga,
S. Dak. 1.00
Fra flere Glædere i Madison, Minn. og sendt ved Bant-
fasser M. A. Stenström 21.75

Gæds ringe Tjener

J. Sether.

Adresse: 1001 E. 17th Str., Minneapolis, Minn.

Kvittering og Tak.

Hjertelig Tak til alle som har sendt os
Penge til at holde Martha Maria Missionen
gaende. Da det er faldt i min Lod at være
Kasserer for Foreningen, saa vil jeg bede saa
mange som har Hjerte for Sagen, og tror at
det er et godt Arbejde, hjælp til at mange
maatte hjælpes og reddes baade for Tid og
Ewighed. Alle Gaver modtages med Hjer-
tens Tak og vil blive kvitteret for i hvilket-
somhelst Blad efter Ønske.

Modtaget ifra Kinamissionsf. Kenyon
Minn. \$8.00.

Miss Inga Hellerud, Grafton, N.
Dak. \$1.00.

Rasmus Johnson, Kasserer,
1014 Edgerton St.
St. Paul, Minn.

Bøger til nedsat Pris.

Trykteribestyrelsen har i et nylig afholdt
Møde besluttet at nedsatte Prisen paa føl-
gende Bøger, for derved at give Rum for en
ny Forsyning og for at faa oversat i Kon-
tanter en Del af de ældre Bøger. En Del
af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle
og skelf-worn og derfor er Prisen nedsat til
langt under Indkjøbspris. Ellers er de
indvendig næsten saa gode som ny. Andre
er aldeles nye, men hvoraf man syntes at
have et større Oplæg end man ønskede. Vi
giver haade den almindelige Katalogpris og
den nedsatte Pris for at man kan se den store
Prisnedsettelse man har gjort. Saa længe
Oplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til
den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv
i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis
Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget
ud af Listen.

Alm. Nedjat
Pris Pris

Heggtveit: Ill. Kirkehistorie (alde-
les som ny) 3.50 3.00
Daas. N. Morke Bygdesagn I Del 243 S. 1.30 85
Do. " " II Del 134 S. 1.00 50
Daas. L. R. Læreb. i Middelalderens
Historie. 256 Sider. 1.00 45
James: Vintræet og Grenene. 231 S. 60 35
Do. Den unge Kvinde. En Ben og
Vedfæjer for hende gennem
Livet til Udbodeligheden, eller
om Kvindens kristelige Opdra-
gelse for sit Kald (Aldeles ny)
Hefstet. 75 55
Dahl, Jonas: Paa hellig Grund. Kir-
telige Rejsefortællinger og Indtryk.
Hefstet. 75 30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider 75 45
Jællstedt: Jacobi og Petri Breve.
176 Sider. 30 20
Friis N. Strid og Seier. Tre For-
tællinger. 247 Sider. 1.25 95
Functe D. Rejsebilleder. 519 Sider.
(Aldeles ny) 2.60 1.60
Do. Sjelelamp og Sjelereb. 268 S.
(Aldeles ny) 1.30- 85
Do. Ørkenblomster. 266 S. (Al-
deles ny) 1.30 85
Do. Vil du blive helbredet? 221 S.
(Aldeles ny) 1.30 85
Godt Budskab. Betragtninger
til hver Dag i Aaret over alle
tre Evangelietekster i Kirkeaa-
ret af Lægmand i den luth.
Kirke. Med en Portrætggruppe
af Forfatterne. Shyringsb.
(Aldeles ny) 2.25 1.75
Mau E. Alvor og Gammene. 524 S. 1.50 50
Løhre, N. To Young Men and
Young Women. 269 S. (Ny) 1.00 60
Dahle R. Madagaskar og dets Be-
boere. 397 Sider. 1.75 1.00

Sien, J. Kristi Fodspor. Betragtninger over Kirkearets Epistler. Iste nye Række. (Saa godt som ny) 488 Sider. 1.50 75

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound. ... 2.50 1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Rart og 53 Illustrationer. I Silkt Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Hetop modtaget

Biskop Bangs Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Fjellstev.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Guds Vele med et gjenstridigt Folk.

Af Past. Th. Himle, Missionær i Kina. En historisk Beretning i to Dele. Med 62 Billeder. 380 Sider. Chirtingsb. 1.00

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fællesskomiteen fra Den Forenede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den sandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Dplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presjet Chirtingsbind med Skindryg og læges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

U o m m e f o r m a t .

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekststrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt
sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt
sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind. 1.40
I Morocco og Guldsnit Prægtbind. 1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind. ... 1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Prægtbind 2.00

Bare Salmerne.

No 5. I almindeligt Skindbind. 50c
No 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
No 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No 8. I ægte Morocco, Prægtbind. 1.25
No 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstringer 1.40
Oxford Indbinding. ægte flexible Morocco, med ombøjede Kanter og Guldsnit og Futeral. 2.50
A. Indb. i presjet lysebrunt Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral. 2.25
O. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral. 2.25
D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster. 2.25
E. Indb. i sort presjet Kalvestind med forgyldt Kors og Blomsterforstringer paa Siden. 2.25
F. Indb. i blaat flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Futeral. 1.80
G. Indb. i sort flexible presjet Kalvestind med Guldsnit og Futeral. 1.80

Skibsrederiet Den Norske Amerika Linie

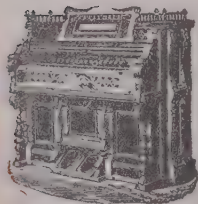
trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaie i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, hedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN.

Rettelse: S No. 18, Side 410, staar: „Ringeagt for det 5te Bud“. Dette skal være: 4de Bud.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Zulehilsen“; „Ryttaars-hilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Gjertelig Øytsønstning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnesang“; „Bæstehilsen“; „Venlig Hilsen“; „Øytsønstning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

„Buddbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorens løn sendes til Rev. J. L. Rasmussen, Rasmussen, Minn.

Penge til Synodets kasse (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. T. A. Mavin, 906 East Ave. Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E.ergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hanges nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstubsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alle vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Pinsbetragtning; 2. Tale af William A. Bryan; 3. Herrens Veie er uranagelige; 4. Bibelens Fiender; 5. Og saa en Tante; 6. Fra en af de gamle; 7. Bed en Drankers Baare; 8. Føderne og Palestina; 9. Vandret hjem; 10. Kinamissionen; 11. Eksempels Magt; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Betjentgjørrelser; 14. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 21

Torsdag den 21de Mai 1910

{ 42de Aar

Afskedsprediken i Immanuel's Menighed, Aspelund, Minn.,

holdt Søndag den 8de Mai 1910.

(Beb C. C. S.).

Bøn.

Barmhjertige himmelske Fader, i vor Frelser's Jesu Navn kommer vi frem for dit hellige Aashyn paa denne Afskedsdag og Alvorsdag. Vi kommer med alt det vi har, alle vore Synder og Forseelser, og beder hd. mangeligen om en fuld Syndsforladelse. Vi beder om Forladelse for vore personlige Synder, for vore Familiesynder og vore Menighedsynder. O Herre tilgiv alt for Jesu Skyld!

Vi takke dig vor himmelske Fader for din store og ubegribelige Naade mod os. Tak for din Taalmodighed og Overbærenhed med os. Tak for den kostbare Naadetid, som du har givet os mange Dage og Aar af. Tak for alle timelige Goder, men mest takke vi dig for dit hellige Sandheds Ord og de høiverdige Sakramenter. Tak for at vi har faat have disse Naadens Midler uforsalktede iblandt os i denne Menighed.

Nu bede vi dig kjære Fader i Himmelen om, at du ville velsigne din hellige Sandhed for os alle i denne Afskedsstunde, saaat om ikke dit Ord før skulle have naaet alles Hjærter med sin overbevisende og frelsende Magt, at det dog maatte lykkes idag, at dog et Færvælsord maatte sænke sig ned i Hjærterne og

bære Frugt til et evigt Liv om muligt for alle, som er her tilstede og dit Navn være æret og prisat nu og i Ewigheid. Hør vor Bøn for Jesu Skyld. Amen.

Tekst: Saa er der da nu ingen Fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandre efter Kjødets, men efter Aanden. Rom. 8, 1.

Dyrtkjøbte Medforløste! Vor Herres Jesu Kristi Naade, Faderens Kierlighed og den Helligaands Samfund tilønskes eder alle. Amen.

Dette Skriftsted, som jeg har valgt som Tekst til min Afskedsprediken her idag er det samme Ord, som jeg holdt min allerførste Opbyggelsestale over; det er nu noget over 32 Aar siden og mellem 5 og 6 Aar før jeg blev ordineret. Den Tale holdtes ogsaa i denne Menighed, det var just ikke i denne Kirke, men i et Privathus. Nu ligger der altjaa en lang Aarrække mellem hin Begivenhed og nu. Det har været en Tid rig paa Vekslinger og Forandringer i mange Henseender, ligesom det har været en Tid i stadigt ja uafbrudt Arbejde og de dermed følgende Anstrængelser og Bekymringer. I 27 Aar har jeg uden Afbrydelse betjent Menigheder, meget af Tiden har disse været noksaa mange og spredt, især var det Tilfælde i mange af mine første Embedsaar. De sidste 11 Aar har jeg for søgt at ivaretage det nødvendige Arbejde i disse tre Menigheder og ved Siden deraf benyttet Mellemstunder til adskilligt andet Arbejde, saa det har ogsaa

CTU Library

2nd Floor

5709

649-2500

lect to recall

her været nogle Aar i rastløs Travelshed. Og endda faar en lide af, at saa lidet er og blir gjort. Naar jeg nu da afflutter mit Aar beide her som Prest for disse Menigheder, saa tænkte jeg, at den samme Tekst hvorover jeg holdt min første Prediken kunde være noksaa passende. Jeg begyndte med at fortælle, at der ikke var nogen Fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, den Sandhed har jeg i alle disse Aar søgt at lægge Tilhørerne paa Hjerte, og med den Sandhed vil jeg idag afflutte. Men naar jeg her siger afflutte, saa mener jeg ikke at slutte at betjende Frelsen i Kristus; thi det vil jeg gøre saalænge Gud giver Tid og Kræfter dertil, men jeg mener slutte som Prest paa dette Sted. Maa Gud i Naade velsigne sit Ord paa alles vores Hjerter for Jesu Skyld!

Hvorledes befries Mennesket fra Fordømmelsen?

I.

Ved at kjende og betjende sin Synd.

Syndes Erkjendelse og Syndes Betjendelse maa til og er det første som maa gøres, førend en Synder kan have noget Haab om at blive befriet fra Fordømmelsen. Uden dette er jo Synderen „fortabt og fordømt til den evige Død.“ Og dette er ligt for alle; thi alle have syndet og alle fattes den Røs, de skulle have for Gud. Vi fore alle vilb som faar, vi vendte os hver til sin Vej, siger Herrens Profet.

Men hvorledes kan Mennesket lære at kjende sin Synd? Ved Loven kommer Syndens Erkjendelse. Det er naar vi i Lovens Speil faar se vor sande Stikkelse, vi lærer at forstaa, hvad og hvorledes vi er. Det er Herren som ved sin Tjener Moses med de to Tavler i sine Hænder og omstraalet af den guddommelige Førlighed og Glands, som bringer Mennesket til at bæve og islebe og kaste sig paa Jorden og sige: Vi dø! Mennesket faar en Fornemmelse af, at det er forfærdeligt som en Overtræder, en Forbryder at falde i den levende Guds Hænder. Det hedder ogsaa at Loven knuser. Javist knuser den. Den skal og maa knuse det syndige, vantroende, egenretfærdige, farsiske Synderhjerter, og da faar en nok kjende sig selv og kjende

sin Synd og kjende, at der er en retfærdig Gud til, som ikke er at skjemte med. Da blir det heller ikke længer bare et Mundheld dette: „Jeg arme Synder“, men da er man en virkelig knust og arm Synder, som intet andet har fortjent end Fordømmelse. At være skyldig ti tusinde Talenter og ikke have noget at betale med er en saare pinlig Omstændighed. I sin Fortvivelse vil et saadant Menneske love, hvad det skulde være, om det kunde blive fri fra Straffen, fri fra Fængslet. Men hvad kan det byde? Har intet at betale med. Hvilken fortvilet Tilstand! En over Hovedet rækkende Gjæld og intet at betale med!

Med denne Følelse og Erkjendelse blir der Betjendelse og virkelig Skriftemaal for Gud. Da lægger man sit hele Hjertes Overbevisning og Mening i Verket og siger:

Jeg staar for Gud, som al Ting ved,
Og slaar mit Die skamsfuld ned,
Jeg ser min Synd, at den er stor
I Tanker, Gjerninger og Ord,
Det mig igiennem Hjertet ifær;
O Gud, mig Synder naadig vær!

En Synder som har faat en vaagen Samvittighed forstaaer snart, at han har syndet mod Gud og har gjort det, som er ondt i Herrens Dine. Han ved, at han har paadraget sig Guds Brede og Lovens Forbandelse. Ved ogsaa, om der skal være noget Haab om Befrielse fra Synden og Syndens Straf, saa maa han først og fremst betjende sin Synd for Gud. Han maa og vil komme til det samme som David, naar han siger: Jeg betjendte min Synd for dig og skjulte ikke min Brøde. Jeg sagde, jeg vil betjende mine Misgjerninger for Herren. Og du borttog min Syndeskyld. Sal. 32, 5.

Det er nok saare ydmygende for det vantroende Menneskes stolte Hjerte at maatte blive en virkelig Synder, men nogen anden Vej til Frelse og Salighed kjendes ikke i Skriften. Det er jo forresten saa sandt ogsaa her Ordsproget som siger: „Det er det første Skridt paa Vidskabs Vej at kjende sin egen Daarlighed.“ Og vil ikke Mennesket komme denne Vej, saa gaar det galt baade med Livsfaften og Salighedshaabet. Vil man ikke betjende, saa hentæres, visner og

dør en. „Da jeg taug hentæredes mine Ben, idet jeg stønnede den hele Dag. Thi Dag og Nat laa din Haand tungt paa mig, min Livsfast svandt hen som ved Sommerens tørke.“

Det er meget at frygte for, at der i vore Menigheder, hvor Herrens Ord har været forkyndt i Aand og Sandhed, at mange er overbeviste om sine Synder, men enten ikke vil eller ikke tør bekjende sin Synd, og saa blir de gaende der og hentæres i sin Elenighed. De sukker og stønner, men paa en eller anden Maade ved Djevelens Bedrag holdes tilbage fra at bekjende og saa kommer de ikke længere. Er der ikke en Del af eder i denne Menighed, som det staar just saaledes til med? Hvor ofte har ikke I været overbevist om eders Synder. Der har kommet mange tunge Suk fra eders beklemte Bryst. I har siddet med taarevædte Øine paa disse Kirkebænke saa mangen Gang. Det har ofte været rørende at se eder under de forskellige Sammenkomster i Guds Hus. Kanste mest saa, naar det har faldt i eders Lod at gjøre den sidste Rejse til Kirke og Gravplads med nogen af eders Hjertens kjære. Da har Hjertet været høiet og Diet vaadt! Da har I lovet eders Gud, at fra denne Dag skal det blive et andet Liv. Nu skal det blive Bekjendelse og Bøn. Nu skal jeg ikke længere flamme mig ved min Fjælske og hans Evangelium. Men kjære Venner, hvorledes blev det? Jeg spørger dig kanste for sidste Gang, blev det nogen Syndsbekjendelse og nogen Omvendelse til Gud, da du sad der og gjorde dit Løfte? Hvad har du gjort med den Sandhedsspire som holdt paa at vokse paa dit Hjertes Ager? Gik det virkelig saa, at naar Trængsel og Forfølgelse (om ikke mere end et mistænkeligt Dietst af fra en fordoms Kamerat) kom, saa visnede det? Kjære Ven hvor ofte skal du gjøre Herren Løfte og atter bryde det? Kanste om et lidet siger Herren: Min Aand skal ikke trætte med Mennesket evindeligt.

Man siger hvad man vil om Bættelse, saa er nu det noget som maa til, før der kan være Tale om at kunne leve og vandre.

Det er forgyæves at hyde de sovende eller døde at spise, drikke, vandre eller arbeide.

Og hvilken Betsignelse Bættelserne ofte er for de „paa virkede“, de søgende, slige som jeg sagde en Del af eder ofte har været. De har da faaet mere Mod og Frimodighed til at „tage Skridtet rigtig ud.“ Derfor beder vi fremdeles: Herre send Bættelsens og Bedersvæggelsens Tider over denne og alle vore Menigheder. Herren hør os for Jesu Skyld!

Hvorledes befries Mennesket fra Fordømmelsen?

II.

Ved at tro paa den Herre Jesus.

Det var et par tro Herrens Vidner, vi kender gerne kalde dem Bættelsespredikanter, som drog omkring borti Makedonien og Filippi, det var Paulus og Silas. De gjorde Guds Gjerning og deres Arbejde i Herren var ikke forgyæves. Ved deres Virksomhed lagdes der altid nogle Sieler til de frelste Tal. Men de blev ogsaa Gjenstand for stor Modstand og Forfølgelse og blev kastet i Fængsel. Men end ikke i Fængselet forlætt de den Sandhed, som havde gjort deres egen Sjæl lykkelig og glad. Ved Midnat bad Paulus og Silas og sang Gud Lovsange, og Fangerne lyttede paa dem. Ap. Gj. 16, 25. Under den Begivenhed som tildrog sig der om Natten kom Fangevogteren til, hvad vi kalder Bættelse, og i sin Forfølgelse og Rød stiller han dette Spørgsmaal til Predikanterne: Herrer! hvad bør mig at gjøre, før at jeg kan vorde salig? Paa dette Spørgsmaal faar han følgende Svar: „Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du vorde salig, du og dit Hus.“

Kjære Venner, i dette Svar har vi med det samme faaet Svar paa det Spørgsmaal om Befrielse fra Fordømmelsen. Altsaa Troen paa Jesus har vi her som den anden Del i Besvarelsen af det store og vigtige Spørgsmaal.

Det første at kjende sin Synd sagde vi, var absolut nødvendigt og af største Vigtighed, men dette at tro paa den Herre Jesus er ligesaa, ja endnu vigtigere. Vor Børnelseedom siger Troen er det allervigtigste; thi uden

Tro er det umuligt at behage Gud. Og dette er den Tro, som opkommer gennem Syndsretfærdigelse. Den gives det Menneske som spørger i Sandhed: Hvad skal jeg gøre for at blive salig? Det er den saliggjørende Tro. „Det er den Tro, som Jesus savner og Hjertet rense kan, den Tro, hvormed man havner i Himlens Frydeland.“

Det er altsaa Troens Bei, som her er Tale om og som maa haade betrædes og vandre forat det himmelske Hjem og Land kan naaes. Og da gjælder det at komme bort fra de umulige Veie, de tilstængte Stier og hen paa den ene farbare og til Maalet førende Bei til Frelse og Salighed. Og denne Bei er Jesus vor Frelser, som siger: Jeg er Veien, Sandheden og Livet, og der kommer ingen til Faderen uden ved mig. Man maa komme sig bort fra Lovens Gjærninger og al egen Fortjeneste. Men Loven er som der staar god for den, som bruger den som en Lov. Den vækker Menneskets Samvittighed og overbeviser om Synd samt om Guds Bredde over Synden. Den kan ogsaa ængste og drive den bødserdige til at søge Kristus, men den kan ikke træde i Kristi Sted og sone for Menneskets Synd. Den kan ikke blive vor Midler og Stedfortræder; thi det kan alene Jesus Kristus Guds egen Søn. Det bliver derfor ingen Salighedsfortjeneste ved at forsøge at holde Loven. Men om vi ikke kan sætte Loven i Kristi Sted, saa kan vi derfor eller skal derfor ikke forkaste Loven, man vilde da blive som en Del Mennesker driver det, nogen kirkelige og aandelige Anarkister. Ulydighed og Lovløshed er Synder som altid gaar Haand i Haand og som drager Herrens Hævn og Straf efter sig. Det er derfor en farlig Tilstand at være kommen dertil, at man vil leve uden Lov, uden Bud og uden Befalinger, at tro at man har Lov til alt og næsten ingen Ting er Synd og saa tro og trøste sig ved Jesus og hans Forsoningsgjærning. Men den Jesus som man saaledes be- raaber sig paa fører nok en ganske anden Lære; thi han siger: Om nogen elsker mig skal han holde mit Ord, Joh. 14, 23 og: Lærer dem at holde alt det jeg har befaleet eder, Matt. 28, 20, og enda heder det: Naar I

have gjort alt det, som eder er befaleet, da siger: Vi er unyttige Tjenere, thi vi gjorde det, vi var pligtige at gjøre. Luk. 17, 10.

At befries fra Fordømmelsen og opnaa Salighed ved Loven og egen Retfærdighed er den stængte Bei, men derfor at afstæffe Loven er ogsaa stik imod Herrens Ord. Saa holde vi da for at et Menneske bliver retfærdiggjort ved Troen uden Lovens Gjærninger. Rom. 3, 28. Men paa den anden Side heder det: Afstæffe vi da Loven formædelt Troen, det være langt fra men vi stadfæste den. Rom. 3, 21. I Guds Ord skal altsaa intet forbigaaes, intet oversees, intet forkastes. De to Hovedlærdomme som Skriften indebaer maa have og maa forkyndes, om der skal blive en hel og fuld Sandhed hvad Være og Forkyndelse angaar.

Herren har vist os to Bjerge, det ene er Sinai og det andet er Golgata. Paa Sinai fik vi hvad vi trængte og paa Golgata fik vi hvad vi behøvede.

Det dorste, sovende, vantroende og døde Menneske trænger at faa høre, at det er en retfærdig Gud, som ikke lader sig spotte, en Gud, som hjem søger Fædrenes Ondskab paa Børnene indtil tredje og fjerde Led iblandt dem som hade ham. De trænger at blive skaket op ved Forkyndelsen om hans brændende Midtjerhed mod Overtrædere. De trænger virkelig at blive vakte. Men hvor skal disse saa vises hen? Til Golgata, til Jesus, til den store Læge, til Fredsfyrsten, til ham, hvis Blod taler bedre end Abels. Dette er det evige Liv, at de kende dig den eneste sanne Gud og den du udsendte Jesus Kristus. Joh. 17, 3. Der er en Midler mellem Gud og Menneskene, som er det Menneske Jesus Kristus. 1 Tim. 2, 5. Hans Navn skal du kalde Jesus; thi han skal frelse sit Folk fra deres Synder. Matt. 1, 21.

Kjære Venner! det er disse to Hovedsandsheder, som har været forkyndt for eder haade nu de sidste elleve Aar og derfor lige fra den Tid I bosatte eder paa disse Trakter, hvilket for manges Vedkommende er et halvt hundrede Aar siden. For en hel Del af eder har denne fulde og hele Sandhed lydt siden I var fødte, siden I bares hid til Døbefon-

ten, siden I knælede for Herrens Alter, gentog eders Daabsløfte ved Konfirmationen og op til den Dag idag. Nu er det Spørgsmaalet om alt det I har hørt i Aarens Løb har baaret de rette Ombvendelsens og Troens Frugter i eders Sjæle, eller om det er med eder som med hine i gamle Dage, Hørelsen hjalp dem ikke fordi det ikke blev forenet med Troen i dem som hørte. Om du ikke idag tror paa Guds Søn, saa er det ikke fordi du ikke har hørt, jo for Hørelsens Skyld kunde du gjerne været troende af din Tid.

Det heder om Jesus, at han aldrig lo men ofte græd, og vi ser nu af Beretningerne fra hans Liv og Virksomhed, at da han saa de myldrende Skarer af vantroende Jøder i Jerusalem og deromkring, da græd han og sagde: „at at du viste paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred.“ Da han stod ved Lazarus Grav og hørte og saa Sorgen over den afdøde blev hans kjærlige og medlidende Hjerte bevæget og „Jesus græd“ heder det. Til Begivenheden ved Lazarus Grav knytter Herren meget om Troen. Jeg er Opstandelsen og Livet; hvo som tror paa mig om han end dør, skal han dog leve, og hver den, som lever og tror paa mig skal ikke dø evindeligt. Joh. 11: 25, 26. Sagde jeg dig ikke, at dersom du kunde tro skulde du se Guds Herlighed. B. 40.

Siden den Tid har vel ikke Jesu personlige Taarer været denne Jord mere, men derfor rinder dog Taarebækkene over Menneskenes Synd og Vantro nu som da. Og det er lige om det hører med til Guds Ords Udtyd, at den skal vædes med Taarer. Venner, de Læsebøger, som har været brugt blandt eder i de mange svundne Aar bær Mærker af Taarer; den Predikestol som I har siddet at se op til har ogsaa faaet sine Taaredryp. Den Bude som har baaret Predikantens eller Predikanternes verkende Hoved under deres Waagtimer om Nætterne har været Vidne til det samme. I dette som i alt andet maa en ret Jesu Discipel være som Mesteren. „Som han var, saa ere og vi i denne Verden.“ Og som Jesus sagde til Faderen: „Jeg ved at du altid hører mig“, saa faar ogsaa Discipelen sige. Faar en ikke

Mennesket til at høre og tro, saa faar en tale med Gud ogsaa om den Sag. Og Trøst faar man af Skriften ogsaa i disse Henseender; thi saa staar der: De, som saa med Graad, skulde høste med Frydemaal. De gaa og græde, bærende den Sæd, de udstro; de komme hjem med Frydemaal, bærende sine Kornhaand. Sal. 126: 5, 6.

Men hvorfor sørge? Af samme Grund som Frelseren selv og hans troende Vidner i Verden til alle Tider.

Den kristne Menighed, Herrens Vingaard, Guds Havn er efter sin ydre Fremtræden i Verden saare meget opblandet med Ufrø og Ugræs. Denne Verdens stikkende Tornetræ synes at være kastet ind allesteds. Med Tanken paa denne Tilstand har en aandelig Poets Syn og Betragtninger, Bøn og Bængsler formet sig i følgende Ord:

At Fader, lad dit Ord og Aand
Dog ret saa Overhaand!
Og se, hvor fuld din Urtegaard
Af Torn og Tidseel staar!
Din Væst du her vel har;
Men af, hvor tynd og rar,
Hvor lidet er dog Kraften kjendt
Af Ord og Sakrament.

Men tilbage til vort store og vigtige Spørgsmaal om Troen paa Guds Søn, som det aller vigtigste til Befrielse fra Fordømmelsen og i Forbindelse dermed et broderligt, velment og kjærligt Spørgsmaal til den enkelte i Afskedens vigtige Time; tror du paa Guds Søn? Har al din Kirkegang, din Høren og Læsning faaet bringe dig til Troen paa din Frelser? Har de troendes Liv og Omgang, deres Taarer og Medlidenskab med dig haft nogen selvprøvende Virkning paa dig og ansporet dig til at trænge dig ind i Jesu søde Forening? Lad nu ikke andre Hensyn forstyrre dig i din Selvprøvelse i denne vigtige Sag, hvorpaa dit evige Vel eller Vel afhænger.

Og du kjære Kristensjæl, naar disse Spørgsmaal har været lagt nær dit Hjerte, saa har du maattet svare med hin: „Jeg tror, Herre hjælp min Vantro“. Dig vil jeg saa række nogle ægte Perler af Guds Forjættelser. „Frygt ikke du lille Hjord; thi det er eders Fader behageligt at give eder Rigt“.

„Han som har begyndt den gode Gjerning i eder vil fortætte og fuldkomme den indtil Jesu Kristi Dag“. „Kommer hid til mig alle som arbeide og er besværede og jeg vil give eder Hvile“. Med disse og mange lignende Løfter i Ordet vil Herren trøste og hjælpe eder, saa I kan blive bestandige i Ordet og Troen indtil I dø. „Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livsens Krone“. Mat. 2, 10.

Hvorledes befries Mennesket fra For
dømmelsen?

III.

Bed at vandre i Anden.

Det er efter Skriften ingen Tale om at kunne vandre i Anden for andre end dem som er opreiste med Kristus og søger de Ting som er heroventil. Derfor vil denne den tredje og sidste Del af Besvarelsen af det vigtige Spørgsmaal om Befrielse fra Fordømmelsen hovedsagelig handle om Menneskets Helliggjørelse og om Troens rette Frugter.

Det er da omtrent umuligt at tænke sig at der skulde være en af Guds Aand virket Tro i Hjertet og ikke et tilsvarende helligt Liv. Det er ikke muligt at et Menneske skulde kunne være indplantet som en levende Gren i Vinstammen Kristus og ikke bære Omvendelsens og Troens rette Frugter.

Ikke kan den Staden stjules,
Som paa Bjerget ligger her!
Ikke kan den Tro fordølgjes,
Som i Livet Frugter bær.

Det er ikke Herren og ikke hans hellige Ord som fører den Tale, som der høres saa meget af i Verden om „troende Mennesker“ og „hellige Folk“ og „salige afdøde“ om vedkommende sit lange Liv igiennem har levet paa Verdens Vis, uden Syndsbekjendelse, uden Bøn og Guds Ords Betragtning, uden Modvære og for ret manges Vedkommende udenom Guds Menigheds Forbindelse. Det er den rene Verdensaand, som tror, tænker og taler saaledes. Det er de døde som begraver sine døde med sig Tro og Tale. Det er de vantroende Mennesker og verbeflige Aviser, som taler om de døde som har maattet slippe Stienkeglas- set og Pengepungen og Danselaget og Teateret og alle Synder, at „de er vel farne“, „de

er gaaet til et bedre Land“, „de er komne hvi- ere op“, „de hviler i Fred“ osv. Slig Tale og Forhændelse er et storlagent religiøst Nar- respil, og efter den Musik danser den letsin- dige Verden let paa Foden henad Veien den brede til den evige Fortabelse.

Naar slige Mennesker da i det mindste holdt sig ganske fra at aflægge nogetlags Vidnesbyrd eller afgive nogen Stemme i kristelige Sager og Ting, saa vilde de da ikke bedrage saa mange andre med sig, men det kan de ikke beboemme sig til. Med Munden bekjender de Kristus men vil ikke i Hjertet tro paa ham. Det er disse om hvem Herren siger: Ikke enhver som siger til mig: Herre! Herre! skal indgaa i Himmeriges Rige, men den, som gjør min Faders Vilje som er i Himmelen. Mat. 7, 21.

De sande kristnes Bei er anderledes og der gaar det anderledes til. Helliggjørelsens Bei er en smal Bei. Den er smal i den For- stand at Rjødets saar ikke have og skal ikke ha- ve Spillerum og Raaderum. Det er Forsa- gelsens Bei, en Korssets Bei og mange Trængselsers Bei. Men det skal ikke og har ikke afkræftet Jesu Disciple fra at gaa den. Det er den Bei som Jesus gik, og den vil Je- su Benner gjerne gaa.

Vist er Veien tung og trang
Til at vandre for de fromme,
Skal vi blive fri engang,
Såa vi dog den Bei at komme;
Gjennem Orken skal vi gaa,
Saa er Kanaan at faa.

Det er mere værd for en kristen at have Aandens Vidnesbyrd om, at han er et Guds Barn og Himmelenes Arving end alle Ver- dens Glæder og Skatte. Den samme Aand vidner med vor Aand at vi er Guds Vorn. Rom 8, 16 er mere værd end alt andet for en Jesu Efterfølger selv om han skal være og kaldes en Korsdrager.

Baade den troende og den vantroende kan være lige i visse udvortes og legemlige Ting og Omstændigheder, men kun den tro- ende kan trøste sig ved: Om end vort udvor- tes Menneske gaar tilgrunde, saa fornyes dog det indvortes Dag for Dag. 2 Kor. 4, 16.

Kan den vantroende trøstes eller trøste sig paa den Maade? Nei vist ikke. Den

Trøst er for dig kjære Kristensjæl. Tag den til dig og lev vel.

Apostelen Peter siger de kristne er en udvalgt Slægt, et kongeligt Presteskab, et helligt Folk, et Folk til Eiendom, forat I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys. 1 Pet. 2, 9. Enhver Husbader prøve sig selv hvorledes han svarer til sit Kald og sin Stand som Medlem af det aandelige Presteskab og hvorledes han betjener den Menighed, som er i hans Hus. Skal omtrent al Sjelesorg og Sjelepleie være overladt til en eneste Mand, den ordinerede Prest i en Menighed og i et Kald, saa blir det visseelig altfor liden Sjelesorg. Et hvert Familiehoved burde være og sige som Josva: „Men lykkes det eder ondt at tjene Herren, saa udvælger eder idag, hvem I ville tjene, enten de Guder, eders Fædre paa hin Side Floden tjente, eller Amoriternes Guder, i hvis Land I bo! Men jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren“.

Den samme Apostel (Peter) underviser ogsaa de hellige Kvinder og siger: Vigesaa skulle Kvinderne være sine egne Mænd underdanige, forat, selv om nogle ikke tro Ordet, de kunne vindes uden Ord ved Kvindernes Omgjængelse, naar de se eders lykkelige Omgjængelse i Herrens Frygt. Deres Prydelse skal ikke være den udvortes Haarfletning og paahængte Guldsmykker og Klæde- dragt, men Hjertets skjulte Menneſte i en jagtmodig og stille Aands uforkrænkelige Væsen, hvilket er meget kosteligt for Gud. 1 Pet. 3, 1—4.

Hvis Forvaltningen af det offentlige Predikeembede i Menighederne fik mere almindelig saadan Understøttelse og Stadfæstelse om muligt i alle Familier, saa vilde det uden Tvil bære mere Frugt til Sjelenes Frelse.

Og saa burde Børnene og alle unge Folk lægge sig vel paa Sinde og i sit Liv vise, at de i det mindste har lært et Bud godt og det er dette: Hædre din Fader og din Moder, jaaledes som Herren, din Gud, har befaleet dig for at dine Dage maa blive mange, og det maa gaa dig vel i det Land Herren din Gud, giver dig. 5 Moseb. 5, 16.

Om den sande Kristendom greb Hjerterne mere og mere og kom tilsynne som her paa- pegt, vilde der blive en ret kjerlig og lykkelig Husstand iblandt os og selvfølgelig et mere og bedre og virksommere Menighedsliv; thi det rette Menighedsliv beror for en stor Del paa det rette, kristelige Familieliv. Der den Herre Jesus faar være med i Hjemmet er han ogsaa med til Kirken.

I Hus og Hjem, hvor Mand og Kvinde
Bo sammen et gudsfrygtigt Liv
Med Børn i Tugt og Ære,
Der leves mangan lykksom Dag,
Der vil hos dem med Velbehag
Den Herre Kristus være.

Der, hvor der er Liv, er der ogsaa Rørelse og Virksomhed, saaledes ogsaa med Kristenlivet. Det er selvsagt, at Troen i Hjertet maa afsætte sig Frugter ogsaa i Barmhjertighedens Tjeneste og i Missionsvirksomhed paa mange Omraader. De kristne er derfor baade et helligt Folk og et Arbejdsfolk. De vil og maa tjene den Herre som kaldte dem. De har opløstet sine Dine og ser at Markerne er hvide til Høsten. De hører Røddraabene: „Kom over og hjælp os“. Det er deres hellige Kald at være med at bringe Lyset videre ud i Verden. De maa tage fat og hjælpe til at løfte den synkende Slægt og samle ind i Guds Rige saameget som de kan og saa mange som vil lade sig samle. At deltage i dette Redningsarbejde hører med til vor Vandring i Aanden og det maa vi holde paa med saalænge det er Dag, om vi skal haabe at faa en tro Tjeners Løn.

Kjære Menighed! dette er da i korte Træk min Bekendelse og den Bære, jeg har forkyndt i alle disse Aar, siden jeg som ung Farmergut talte over disse samme Ord blandt eder for over 30 Aar siden, og det er den samme. Forkyndelse I har lyttet til nu i disse elleve Aar, som jeg har betjent som Prest paa dette Sted. Og som jeg nu staar ved Afslutningen af denne min Virksomhed ved jeg intet at tage fra og intet at lægge til, som kunde kaldes Forbedring. Det har været, er og bliver den gamle Sandhed, Lov og

Evangelium, om Synd og Naade, og: Thi jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

Hertil vil jeg knytte den Guds Mund Moses Tale til den israelitiske Menighed:

Thi dette Bud, som jeg byder dig idag, er ikke for høit for dig, og det er ikke langt borte. Det er ikke i Himmelen, saa du maatte sige: Hvo vil fare op for os til Himmelen og hente os det og lade os høre det, saa vi kunne gjøre derefter? Det er heller ikke paa hin Side Havet, saa du maatte sige: Hvo vil fare over for os hinsides Havet og hente os det og lade os høre det, saa vi kunne gjøre derefter? Men Ordet er dig saare nær, i din Mund og i dit Hjerte, for at du skal gjøre derefter. Se, jeg har idag forelagt dig Livet og det gode og Døden og det onde, idet jeg byder dig idag at elske Herren, din Gud, at vandre paa hans Veie og tage vare paa hans Bud, hans Love og hans Anordninger, forat du maa leve og formeres, og Herren din Gud, maa velsigne dig i det Land, du kommer ind for at tage det i eie. Men dersom dit Hjerte vender sig bort, og du ikke adlyder, men lader dig forføre og tilbeder andre Guder og tjener dem, da forkynder jeg eder idag, at I skulle aldeles gaa tilgrunde; I skulle ikke leve mange Dage i det Land, du drager hen til over Jordan for at komme derind og tage det i Eie. Jeg tager idag Himmelen og Jorden til Vidne mod eder: Livet og Døden har jeg forelagt dig, Velsignelsen og Forbandelsen; saa vælg da Livet, forat du maa leve, du og din Aftom, saa du elsker Herren, din Gud, hører hans Røst og holder fast ved ham! Thi dette er dit Liv og dine Dages Længde, saa du maa blive i det Land, Herren tilsvor dine Fædre, Abraham, Isak og Jakob, at ville give dem. 5 Moseb. 30, 11. 20.

Trods det at jeg nu føler mig næsten afslidt synes jeg ikke, at jeg har kunnet udrette meget, jeg havde baade ønsket og ventet

at se langt større Frugter og skulde nu stylden for at det ikke er mere og bedre end det er, være min, som det vist for en Del er, saa staar nu tilbage for mig at bede baade Gud og Mennesker om Forladelse derfor, hvilket jeg herved gjør med det samme. Er der noget godt udrettet, som jeg ogsaa haaber det er, da tilkommer Herren al Ære og Pris nu og i Evighed derfor.

Saa til Slut et hjerteligt og broderligt Farvel til Immanuels Menighed baade store og smaa. Tak Brødre og Søstre for eders Forbønner og Hjælp i det ofte anstrængende og anvarsfulde Arbeide. Tak Menighed for, at du saa venligt har baaret over med mig og os, og for, at I har givet tilstjende, at I har været tilfreds med vor ringe Virksomhed og ikke forøget vor Byrde med nogen Klage i alle disse Aar. Tak ogsaa for eders Deltagelse i vort timelige Underhold.

Men Fredens Gud selv hellige eder ganske og aldeles! Og gid eders hele Aand og Sjel og Legeme maa bevares ustraffelige i vor Herres Jesu Kristi Tilkommelse! Han er trofast som har kaldt eder, han skal og gjøre det. 1 Tes. 5, 23. 24.

Farvel, Farvel jeg eder byder,
Farvel med Hjerte, Haand og Mund!
Det Ord har meget at betyde
For kristne i Skilsmisfens Stund.
Run den, som gaar paa Herrens Veie
Og hviler i sin Frelser's Skjød,
Run den kan fare vel og eie
Hans søde Fred i Liv og Død.

Vi sees igjen, naar Jesus kommer
I Skyen med sin Engletrop;
Vi ses igjen, naar Livets Sommer
I Himmerige ret gaar op;
Ja hos Guds Folk i Sabbatshvilen
Vi ses igjen om ikke før.

Rom Brødre, Søstre, lad os ile
Hen med vor Bøn for Himlens Dør.

Amen i Jesu Navn, Amen.

SERMON.

(By J. M. Wick.)

John 11:35.

A WEEPING JESUS.

It may be said, that in every human heart there are two fountains; the fountain of joy, and the fountain of sorrow. Jesus took upon Himself the entire human nature in His state of humiliation, consequently the two afore-said fountains were found in Him.

There never lived a manlier man than Jesus. He is both strong and gentle. When His masculine traits are assembled. He towers above all men, supreme for courage; supreme in will power, purpose and perseverance in the face of huge obstacles. In Him is embodied also the feminine traits of sympathy, tenderness and love. Jesus is unique in this, that all the virtues, masculine and feminine, strength and gentleness in His character blend harmoniously. The tenderness and sympathy of holy love, but also the awful agony of a strong man in grief are observed in His care for men.

The fountain of joy is gushing from His heart, when at the well of Sychar He said to His disciples, "My meat is to do the will of Him that sent me." He was happy and refreshed in the thought of having helped a person out of his difficulties and bad conditions of a sinful life, into communion with God. He was deeply grieved in the spirit, when He beheld men in their adverse disposition to Him and blindness to their own happiness and destiny.

When we draw near to our Savior's sorrow, and study the occasion for it, we get an insight to His character not otherwise disclosed. Reverently we behold Him and inquire why He weeps. There are three particular incidents recorded by the Evangelists in which Jesus is found in the awful agony of tears. Let us look at these briefly.

1.

"Jesus wept." He was at the grave of Lazarus. Christ's tears on this occasion is an expression of profound sympathy with the sorrows and afflictions of earthly life. He was not weeping for the death of His friend Lazarus. He could have avoided his death if He so desired. Jesus designed to make this occasion a revelation of Himself to those present and then to the world. So far as Lazarus was concerned, there must have been in the heart of Jesus great and solemn joy to see him back to life, but there were others present, particularly the two sisters. The

throb of anguish in the hearts of the beloved sisters occasioned by the death of their brother was keenly felt by the gentle and sympathetic Savior. Jesus shared this anguish, the awful agony of earth's trials, afflictions and sorrow, when hearts are rent in pieces; when the most affectionate ties are severed by this enemy. The perception of the tempest in the hearts of men, buried in grief, unable to believe, caused Jesus to weep.

This is not all. There is a cause for this tempest of grief. Jesus not only sympathizes with the earthly trials, but He weeps at the grave of Lazarus, lamenting the fearful state of man that death as the wages of sin has brought. Jesus is grieved at this our present condition and He yearns to liberate us from this power. Do you think Jesus has forgotten you in trials? Not so. He is still living and longing to help us in our troubles. "Cast your burden upon Him, for He careth for you." That this lovely being, man, originally made in the image of God to bask in the eternal sunshine of God's love, but now shares the "bondage of corruption" of a fallen world and groanings of his own spirit in pain, this caused a deep sorrow in our Savior's heart. Deep down in our hearts there is a hatred of death as an unnatural thing,—a thing that ought not to be. It is a foreign element. It is natural for us to be grieved at the separation of our loved ones. It is inhuman not to feel grieved. Jesus feels the terrible realities of sin, and He weeps at the heart-rent heart-broken, heart-stricken pangs of man's earthly conditions. Behold your sympathetic Savior who has power to bring you help in seasons of afflictions.

2.

The second instance of our Savior's sorrow we find recorded by Luke 19:41. "And when He was come near the city, and wept over it." Read the whole passage and catch the pathos of it. Jesus weeping over a doomed city. This presents another pitiable condition caused by sin. Oh, that men realized what sin is and what it brings. These tears of Jesus are not tears of anger or revenge. They are tears of love. He laments the conditions of a people, blind to their "own time of visitation", when mercy was offered and they were entreated to accept it.

There are spiritual conditions today in individuals, cities, towns and even congregations where blindness to the offered grace in Jesus Christ exists in a marked degree. But you ask, is it possible that Jesus has compassion on the people at Jerusalem still? Yes in-

deed. No person was ever so deep in the dregs of sin that Jesus refuses to love him. Even Judas, the traitor, was offered a hand of mercy by the captured Savior.

What made the people of Jerusalem so blind, hard hearted and detestable? Three things mainly made them thus. Tradition, self-righteousness and self-conceit. In their own estimation they had nothing to improve, nothing to repent, nothing to learn. Such a spiritual condition caused the Strong Man tears. The spiritual powers were mighty in operation for the salvation of those people. The thought of the city's downfall for whose salvation God had done so much was a subject that stirred the tender heart of the world's Savior. Not that the work of God would fail. God's love is not a fickle love. He was able out of the stones to raise up children unto Abraham. But the consequences of rejecting the offered grace, offered salvation, offered forgiveness upon themselves was a fearful drama. Besides, what a power for good in this world if the people had accepted Him as the true Messiah. No single person can live a life in unbelief without being a hindrance to the cause of Christ, much less a city, still less a nation. "He that gathereth not with me scattereth abroad." Jesus mourns the destruction of a sacred place and for what that destruction typified. Where ever an individual, city or nation is ripe for judgment there retribution is inevitable.

"For whosoever the carcass is, there will the eagles be gathered together." Comprehend for a moment the magnitude of the history of Israel and the subsequent conditions of that people. Jesus saw all the misery and terrible scenes of a perishing city. More than one million people, it is said, perished at the destruction of Jerusalem. Famine and hunger so great that a child is snatched from the loving bosom of its mother to serve as food. His own people scattered among the nations, persecuted, hated, despised, those subsequent conditions of Christ's own people agonized the very soul of our Savior. As a gift of love He came to His own, but they rejected Him. Blessed be God for the prophetic hope that the people shall be gathered from among the nations, and the city that crumbled beneath His tears may rise by His power. Take the lesson deep down in your hearts, do not reject salvation, repent and believe.

Take another thought. Jesus loved the holy city, the sacred place; He loves it still, and the glory of God shall fill His sanctuary. Some people scoff at the idea of "holy places."

But there are sacred places nevertheless. It is most natural to love our birth place where our mothers rocked the cradle. It is natural to hold in sacred reverence the sanctuary in touch with God our Father, and especially the place where we found peace with God. It is natural to reverence the field where lies the dust of our loved ones. He who cannot look upon these places with sacred respect is deplorable.

Jesus loved the Holy City. There were many reasons for this. Had it not been the trusting place of God and His people for ages? Here was the oracle of Jehovah. Here were presented the symbols and types of which Jesus was the true antitype. Here lived His kindred according to the flesh. What is going to happen? This place is to be desolate. The subsequent state of sin and what that sin has brought upon the sacred spot upon earth caused Him to weep. Have you ever tried to do good to others, and been met by scorn and reproach? Then you know the bitterness of injured love and you understand more of the Savior's tears.

3.

I come now to the third instance in our Savior's life: His agony in the Garden of Gethsemane. Here are beautiful revelations of His character. There are two elements in Christ's sorrow here, a lesser and a greater. The first is His tender care for His immediate disciples, the second, the burden of a lost world. The profound sympathy for His disciples in the awful agony His death was to occasion them. He tasted every bitter thing they had to go through. He showed the most tender care for them. More than once He had prepared them for this crisis. He had forewarned them of His sufferings. He had offered up the most earnest prayer in their presence to strengthen them. He had given them the last sacrament as an assurance of the abiding communion with Him. Like a kind mother He had nurtured them with the tenderest love. Their future was present to Him. Those trying days of scattered hope and shaken faith made His heart heavy on their behalf. It was painful to Him to see the darkened spiritual vision of them, that would believe, love and obey Him.

But the great burden upon His shoulders was to reconcile all men to God. This is one of the great moments in our Savior's life which reveals to us the depth of His love. How completely He has taken the cause, conditions and miseries of sinful men. The cup of woe and bitterness is given Him and He

take it. "He became sin for us, that we through Him might be reconciled to God." This blessed Jesus is crucified today among two thieves, business and pleasure. If we fail to see His mission, we fail to get His comfort.

From these brief glances at Jesus, we see Him that was tried in all points that touch the human heart. He shares the trials of life. He feels for the cold world that rejects Him. He mourns the afflictions of His beloved disciples. How glorious He will reward them that endure to the end. He waits for His disciples to carry the message of love and hope and comfort to every one. If you think Jesus cares nothing for you, you are mistaken. If you conceive He will not help you, then you are likewise in error. In due season the people who comprehend the true meaning of the Savior's tears shall be glorified with His smile. Amen.

Spørgsmaal.

Kæde Redaktør:

Vil de igjennem „Budbæreren" svare paa følgende Spørgsmaal: Hvoraf kommer det, at den lutheriske Kirke helligholder den første Dag i Ugen istedetfor den syvende, da det ingensteds i Bibelen hverken direkte eller indirekte er befaleet men derimod gjentagende Gange den syvende Dag er stadfæstet som Hviledag?

Hvis de vil være saa god at svare mig paa dette Spørgsmaal, saa vil jeg være Dem meget taknemmelig.

B. A.

Svar.*)

Dette er et gammelt Spørgsmaal, som ofte har været og atter og atter opstaaet. De syvende Dags Adventister gjør især stor Kapital af at den syvende Dag er indbefattet og fremhævet i det gammeltestamentlige Sabbatsbud. De paastår at Bestemmelsen om den syvende Dag har blivende Gyldighed ogsaa for den Nye Testaments Tid, ligesaa vist

og lige meget som selve Sabbatsideen. Tidbestemmelsen synes endog for dem at have større Betydning end selve Sabbatsideen. Det er den farisæiske Lovopfatning og Lovfortolkning overført fra Jødedommen til Kristendommen, som her møder os. Man bliver staaende med det ydre uden at erkende det indre; man fortaber sig i Bogstaven og overser Aanden. Det er denne Misforstaaelse, Jesus tager fat paa og berigtiger i Matt. 5. Lovens Aand og Mening, Guds aabnbarede Vilje er det væsentlige i Budet.

For de oprigtig sandhedssøgende gjælder det derfor at søge Evangeliets Lys over Herrens Ord og Vilje.

Som Svar paa ovenstaaende Spørgsmaal skal vi for det første faa Lov at gjøre opmærksom paa, at ikke blot den lutheriske Kirke, men den protestantiske evangeliske Kirke, som saadan, helligholder den første istedenfor den syvende Dag. Aarsagen er den ene og samme for den hele evangeliske Kirke. Imidlertid er det sandt, at den lutheriske Kirkes Hviledag er Søndagen. Den lutheriske Kirkes Tro, Betsjendelse og Praksis er evangelisk, hvorfor den selvfølgelig ogsaa fejrer Søndagen som Hviledag.

I Luthers store Katekismus siger Luther i Forklaringen af det tredje Bud: „Hviledagen har faaet Navn af det hebraiske Ord „Sabbath", som egentlig bethder at hvile, det er at afholde sig fra Arbeide. Nu har Gud i det gamle Testamente udfæstet den syvende Dag og bestemt den til Hvile og paabudt at holde den hellig fremfor alle andre Dage. Hvad denne udbortes Hvile angaar, er Budet blot givet Jøderne, at de skulde afholde sig fra og hvile fra grovt Arbeide, for at baa- de Mennesker og Fæ atter kunde vederbvøge sig og ikke skulde udmattes af stadigt Arbeide. Senere hen spændte de det vel og alt for trangt og misbrugte det grovelig, saa de ogsaa for dets Skyld lastede Kristus og ikke kunde taale af ham saadanne Gjeringer, som de dog selv gjorde paa Hviledagen, som man kan læse i Evangeliet, ret som om dette Bud skulde være opfyldt dermed, at man slet ikke gjorde nogen ydre Gjering. Dette var dog ikke Meningen dermed, men denne

(* En af vore kjære Lærere har paa Anmodning af os givet dette Svar, hvilket vi haaber er tilfredsstillende. Red.

oar, at man skulde helligholde Helgen eller Hviledagen."

Fremdeles siger han: „Derfor angaar nu dette Bud efter sin grovere Forstaaelse ikke os kristne, saasom det er en ganske udbortes Ting, ligesom andre Bestemmelser i det gamle Testamente, der er bundne til læregne Forholde, Personer, Tider og Steder, men som nu ved Kristus er overladte til vor Frihed."

Dette Forhold indtog Kristus selv til den gammeltestamentlige Sabbath. Han satte sig ud over den farisæiske Opfatning og Fortolkning af Sabbathsbudet og blev beskyldt for, at han afstafte og opløste Loven. Men han forklarer sit Forhold og siger, at han ikke var kommen for at afstaafe eller opløse Loven og Profeterne, men for at stadfæste og opfylde dem.

Det Nye Testamente indeholder vist nok intet Paabud om at holde den første Dag i Ugen eller nogen anden Dag; men den Helligaand, som Jesus lovede sine Disciple og udgjød over dem, veiledede dem og den nytestamentlige Kirke i Bestemmelsen heraf som i alt andet efter hans velbehagelige Vilje. Og Forfatteren af Hebræerbrevet siger, idet han taler om Hviledagen og den syvende Dag, at Gud gav dem en anden Dag, ligesom han ogsaa gav dem den rette Hvile, da Hvilen, som den syvende Dag stod som Udtryk for, var forstyrret og tilintetgjort.

Da Guds Skaberværk var fuldført, saa Gud alt det, han havde gjort, og se, det var altsammen saare godt. Og Gud hvilede paa den syvende Dag og helligede den. Alt var hellig, salig Hvile. Gud hvilede i sit Velbehag over sit fuldkomne Værk, der i enhver Henseende var efter hans Vilje og Bestemmelse. Den hele Skabning hvilede i sit rette Forhold til sin Skaber, Mennesket indbefattet. — Havde ingen Forstyrrelse indtraadt i dette Forhold, havde Hvilen fortsat og ingen anden Dag været nødvendig.

Men Synden kom ind i Verden og forstyrrede dette Forhold og denne Hvile. Ingen Hvile fandtes mere. Gud kunde ikke længere se med Velbehag paa sin Gjerning. Mennesket og den hele Skabning kom under

Forbandelsen, der var ingen Hvile mere hverken for Mennesket eller Skabningen. For atter at skaffe Hvile, maatte Skaden bødes, Forholdet, det rette Forhold til Gud gjenoprettes. Dette har Kristus gjort. Ved sin Lidelse og Død, som ved sin fuldkomne Udigthed gjenoprettede han atter det sande Gudsforhold og udraabte: „Det er fuldbragt". Ved sin Opstandelse beseglede han sit Værk, forkyndte og bevisste sin Seier; kom som den opstandne Frelser til den urolige, fredløse og trætte Verden med sit: „Fred være med eder." Han kom med Indbydelsen: „Kommer hid til mig, alle I, som arbejde og er besværede, jeg vil give eder Hvile."

Kristi Opstandelse er den store nye Hviledag for Guds Folk, hvorfor det da ogsaa er ganske naturligt, ja, en Troesnødvendighed, at den Dag, som staar som Udtryk for den gjenoprettede Guds Hvile, er de kristnes Hviledag. Søndagen og dens Helligholdelse i Guds Kirke hviler paa Kristus, paa Kristi Opstandelse fra de døde. Den hviler paa Evangeliets Grundvold. Den nytestamentlige Guds Kirke, hvorefter den lutheriske Kirke, Gud være lovet, er en Del, er ved Troen paa Jesus Kristus, paa hans Opstandelse og delagtig i hans Opstandelses Liv og Kraft, blevet „den nye Pags Tjener, ikke Bogstavens, men Aandens."

Coeducation.

Mange har skrevet i „Buddbæreren" om Coeducation og mange har Meningerne været. Endel har givet sine Erfaringer, de fleste sine Meninger uden praktisk Erfaring, hverken for eller mod. Der er tre Ting som uden Tvil maa tages i Betragtning naar dette Spørgsmaal drøftes: 1. Er det bedst for Lærerne ved en Skole, som har Coeducation? 2. Er det bedst for Eleverne i de forskjellige Henseender? 3. Virker det til det gode eller til det onde?

Det har vist sig og viser sig daglig at hvor en Skole med Coeducation er dreven med Klogskab der er den det fordelagtigste i Ordets fulde Betydning. Der er selvagt me-

gen Betyrning, og megen om og men mangen Gang, hos den samvittighedsfulde kristne Leder af en saadan Skole, men det følger med ogsaa paa de Skoler, hvor Kjønnene er skilte. Det har vist sig at der hvor kun et Kjønn har været repræsenteret, der har det været meget haardere for de respektive Lærere at holde Styr paa Eleverne. Det er en ugen- drivelig Kjendsgjerning, at saa er Tilfælde. Paa et „Ladies Seminar“ var det kun kvin- delige Lærere og Eleverne var forbudt at omgaaes Mænd. Eleverne blev saaledes, at man ikke kunde styre dem, og som Middel blev det tilraadt at saa indsat mandlige Læ- rere. Man kan sige, hvad man vil, men en Ting er vist, at hvor begge Kjønn er samlet i en Skole med kristelig Aand og Styr, der er det lettere at være Lærer, end hvor kun det ene Kjønn er tilstede. Særlig er dette Tilfæl- de, hvor Eleverne er kun mandlige. Kanste en Del af de Personer som har skrevet imod Coeducation har forladt Ungdommen og del- vis glemt sit Ungdomsliv. Men saamegen Ridderlighed, om ikke andet, besad de vistnok alle i sin Ungdom, at de opførte sig bedst, naar det andet Kjønn var tilstede. Det er der- for bedre for Lærerne at kontrollere Eleverne, og maa de straffes saa desto mere ydmygende føles det for den som blir paamindet om sin Pligt i det andet Kjøns Paahør.

For Eleverne er Coeducation bedst. Er der af begge Kjønn i en Klasse, saa vil det stærke Ansvarsfølelsen og Lærerne vil bli lært grundigere. Eleven vil lægge sig mere i Tælen og Følgen er en bedre Student. Hvis du tviler om Sandheden af dette saa spørg en som har frekventeret en af vore kri- stelige norske Skoler med Coeducation. Ele- ven lærer at beherske sig bedre og faar et me- re naturligt utbungent Væsen overfor det an- det Kjønn. Lærer at se baade de gode og mindre gode Egenskaber hos sine Medelever af det andet Kjønn. Mange finder paa Sko- len en Medhjælp for Livet blandt sine Med- studerende. Det har ogsaa vist sig at saa- danne Forbindelser for det meste er lykkelige, hvilket kanste delvis har sin Grund i fælles Rundskab og fælles Interessé i Livet. Saa blir Spørgsmaalet, hvorefter Coeducation

Skjæbne burde afhænge: Virker Coeducation til det gode eller til det onde for et eller beg- ge Kjønn? Hvis Indflydelsen er god, saa hvorfor ikke antage den? Hvis den gir os pligtopfyldende kristne Studenter, hvorfor ikke godkjende den? De som har staaet i nær Berøring med en Skole med Coeducation, breven i en viis, kristelig Aand, enten som Lærer eller Elev, vil være kompetent til at svare ialfald delvis. De som ikke har saa- dan Rundskab burde helst tie og se. Læg for Eksempel Mærke til en Spisefal paa et Col- lege med Coeducation, og se Forskjellen paa Opskriften ved de Borde, hvor der er baade Gutter og Piger, og der, hvor der er bare Gutter. Forskjellen er forbausende. Der hvor der ikke er Coeducation der er det almin- delig som det er i Skoler med Coeducation ved Bordene med bare Gutter. Enhver som har omgaaet rene kristelige Kvinder ved, at Omgangen med dem virker forædlende paa os unge Mænd. Den som vil modfuge det- te sætter et mindre godt Mærke paa sig selv. Unge Mænd kan være stærke baade aande- lig, moralsk og fysisk men ingen er saa stærk at han ikke trænger mere Styrke. Som of- test er det det bedste af Begavelser og ofte det bedste af kristelig Karakter fra vore Menighe- der, som gaar til Skolerne. Men hvis ikke Coeducation lykkes og der virkes daarlig paa Eleverne saa maa Feilen enten være hos daarlige Elever eller daarlig Kontrol og li- det vist Styr af Skolens overordnede. Har lagt Mærke til, at enten er det det kristelige Parti (der er almindelig to Partier ved alle Skoler) eller det modsatte som har Magten og Styret blandt Studenterne. Hvor det første er raadende der vil Coeducation lykkes og blive til Velsignelse saafremt de rette Per- soner leder Sindene. Hvor det modsatte Parti raader der undres jeg virkelig paa, om det blir gode Resultater enten Skolen drives med eller uden Coeducation. Ikke tror jeg Red Wing Seminar kan sættes i den sidste Klasse og med Coeducation vil uden Tvivl Skolen gaa frem i Kraft og Antal langt me- re end den har gjort, til langt større aandelig Gavn for vor Synode. At de unge Mænd skal være udestængt fra Omgang med gjevn-

aldrende af det andet Kjøen er uforstandigt og unaturligt og vil langt mere skade end gavne. Måst en teologisk Student benytte almindelig fra 7 til 11 Aar af sin mest haabefulde Ungdomstid paa Skolen. Skal han i alle disse Aar være udestængt fra at lære det andet Kjøen at kjende? Vil det give ham Anledning til at forstaa og bedømme Kvinden ret? Vil han have Udsigt til at finde en god Medhjælp efter at have opdraget temmelig lig en katolsk Prest? Læreren faar selv besvare og ligesaa Prester og Delegater iaar ved Aarsmødet. Mange mandlige Studenter søger til Skoler, hvor der er Coeducation, for der er almindelig mere Ihærdighed, mere Anledning til at faa en naturlig kristelig Uddannelse efter sande kristelige Principer. Vi unge ønsker Coeducation. Dog stem ikke for den uden du ler at det blir bedst for de unges Liv og Fremtid i Forbindelse med Red Wing Seminar. I dette Tilfælde gjælder det mere end almindelig at følge Herrens Ord: „Brøv alt, hold fast ved det gode.“

En Student.

Kristus er Veien. Efter endt Gudsstjeneste gik en troende Prest ud af Kirken. Ved Døren blev han stanset af en ung Mand, der med taarefyldte Øine under synlig Sjeleuro tilsalte ham saaledes: „Hr. Pastor, kan De vise mig Veien til Kristus“. „Nei min Ven“, sagde Presten, „jeg kan ikke vise Dem Veien til Kristus“. „Om Forladelse, jeg troede, at De var Presten her“, sagde den unge Mand undskyldende. „Ja, jeg er ogsaa det“, svarte Presten. „Da De kan ikke vise mig Veien til Kristus?“ „Nei, jeg kan ikke vise Dem Veien til Kristus, fordi Kristus selv er Veien, og der findes ingen anden Vej til Gud. De forestiller Dem Jesus som levende kun i Himmelen eller meget langt borte fra os. Men Jesus er her; midt i sin Menighed virker han gjennem sit Ord og sine Sakramenter. Ordet er dig nær, i din Mund og i dit Hjerte. Det er Troens Ord, som vi prediker“ (Rom. 10, 8).

Kinamissionen.

Hauges Synodes Missions Aarskonferens for 1910.

(Slutning.)

Den nye Kirke i Taipingtien.

Det er nu længe siden Missionsvennerne sendte Pengen til Kirke i Taipingtien, og man har spurgt: er den ikke færdig endnu? Jo, nu er den færdig! og den kunde været færdig for et halvt Aar siden dersom de fire Teglstensbrændere havde været kristne. De løi for mig Gang paa Gang, og det ventede jeg af dem. Det mangled ikke meget, bare seks Fod paa Taarnet. Forøvrigt var Kirken færdig. Tilslidst maatte jeg bede Høns Mandarin sende nogen „Springere“ ud for at skræmme dem. Da kom Sten med en Gang, da blev Kirken færdig.

At bygge i Kina er ikke nogen let Sag. Jeg er gla at jeg fik en Del kristne til at arbejde med, det lettede Arbejdet meget. Jeg fortalte Arbejderne, at jeg ikke vilde høre nogen Banden eller daarlig Snak ved Bygningen af Herrens Hus. Den som saadan stod og syndede med bedre Vidende maatte fjernes fra Arbejdet.

Inten Ulykke fandt Sted—Guds Navn til Pris—foruden det at jeg fik mit Kneeskadiget. Ved denne Tid er det godt og glemt, og jeg har Grund til at udbrude: Takker Herren, thi han er god! Det meste af Materialerne kjøbte jeg isjor. Det stod igjen at opføre Kirken. Til dette Foretagende bevilgede Konferensen Taels 600. Jeg vilde ikke ha mer. Jeg vilde forsøge at gjøre det billigt. Nu har jeg arbejdet paa Kirken over seks Maaneder. Maatte kjøbe endel Træmaterialer, Sten og Kalk til. Desforuden maatte jeg bygge Port, et Gjestrum for Mænd 16x16, og reparere et Gjestrum for Kvinder 14x14, Rum for Portner og Evangelist og andre nødvendige Huse.

Der er nedlagt over 2000 Dagsværk, brugt over 60,000 brændt Sten, over 200 Byrder Kalk, 300 store Rindplader. Alle

Treematerialer er af bedste Gran (det bedste man kan bruge for dette Klima).

Kirken er 64 Fod lang, Korset er 52, selve Stibet er 38 Fod bredt. Jeg byggede til et Rum 13x13 for at støtte Gavluren, og Taarn 12x12 og omkring 40 Fod højt for at støtte Gavluren mod Gaden.

Væggene er af god Teglsten, Taget udbvendigt af Rink. og indvendigt panelet med 1/2 Toms Granbord. Der er 12 Vinduer og 6 Døre. Plattformen er 38x13 af god Gran, en bra Predikestol, og omkring 100 Bænke. Der er ingen Stolper i Kirken. Vinduer, Døre og Panelingen er ojet, naturlig Farve. Det øvrige er malt mørkbrunt. (Nogle af Stolerne er gamle, fra det gamle Gadekapel).

Til alt dette var bevilget Taels 600, og ingen behøver at spørge om jeg kom i Underbalance. Jeg maa faa lidt mere bevilget iaar.

Jeg har ordnet det sig at et Galleri 38x12 med Væghed kan indsættes.

Det er efter min Mening en billig Kirke, men at bygge et stort og godt Kirkehus med smaa Midler vil gi en Hovedpine mer end en Gang. Vennerne skal vide at vi forsøger at være samvittighedsfulde naar vi haandterer Missionens Midler.

Kirkelokken er nu her, den betaler Menigheden. Den skal ringe første Gang ved Indvielsen den 26de Januar. Paa den Tid har vi vort Stormøde.

Maa Herrens Ord blive forkyndt med hele sin Kraft i dette Hus, og maa det bli til Vægedom og til nyt Levnet for dem som hører det. Da er vore Bestræbelser mer end betalte.

Taipingtien Missionsstation.

J Taipingtien har Arbeidet heller gaaet tilbage det sidste Aar. Det var engang et lovende Arbeide. Men jeg hoaber, at vi det kommende Aar vil flytte op umiddelbart efter det kinesiske Nytaar.

Evangelist Hwang som for nærværende er ansat til at ta vare paa Arbeidet i Byen er allfor ung til at staa alene. Alderdom og graa Haar er det som mest imponerer i Kina. Naar vi flytter derop vil han faa Hjælp og Raad, og da hoaber jeg han vil arbejde til

stor Velsignelse. Han er en flink Predikant og en hjertelig kristen. Den arbejder heldigst blandt Kineserne som elsker, taaler, tilgir og soner.

En ældre kristen, en Farver og Forretningsmand, har overtaget Boghandelen. Han prediker til sine Kunder og sælger Bøger for Missionen. Af Missionen faar han ingen Erstatning, men Vorherre betaler ham godt.

Mange af vore ældre Kjernekriftne har faaet Hjemlov de sidste to Aar. Det blir saaledes i Menigheden og vi maa virkelig faa nogen til at opta deres Arbeide i Menigheden.

Søgningen til Søndagsudtjenesten faa vel som Aftenmøderne er bra, men faa har taget Skridtet rigtig ud i det sidste.

Arbeidet paa den vilde Østlette er tungt og gaar sent. Aar efter Aar søger vi Frugt, men af, hvor maver den er. Skal vi ikke endnu forsøge et Aar med nye Kræfter og ny Tro?

Frugt menes Tillid til Gud og haardt Arbeide.

Bed seks Udstationer i nord og vest er Søgningen god. Der gaar Arbeidet bedst. Fra alle Hold spør man: Naar kommer I til os? Bed hver af Udstationerne er der dem som forberedes til Daab, og de vil blive døbt med det første.

J Ben Kia Chuang har Vennerne faaet sig et nyt Kapel i Aar. Det blev indviet med Bøn, Sang og Taler sidste Høst.

En kristen Farmer har bygget et Tilbedelseshus i en stor Landsby. Evangelisten i Miatam har nu regelmæssige Møder der, og der er mange sandhedsspørgende Venner. Der er over 1200 Familier i Landsbyen, og de fleste af en Slægt.

Jaar har jeg haft altfor meget at gjøre. Tre Hovedstationer 35 Udstationer og Skoler, foruden Kirkebygningen i Taipingtien. Jeg mener ikke at fortælle Folk, at jeg kan arbejde for tre Mænd, for det er jo umuligt, men jeg har dog haft tre Mænds Betyrning og Ansvar. Jeg staar ikke i det svært længe, og de andre Missionærer har nok hver med sit Arbeide, og det er umuligt at lægge ned Arbeidet ved en Station. Da blev jo

te kristne uden Hyrde, og Hedningerne vilde haane Gud og le ad os.

Jeg skal fremdeles gjøre hvad jeg kan, men Synoden maa endelig sende Mænd før en bukker under. Hvorlænge maa vi forgiæves kalde paa Staldbroðre? Garnene er fulde, og vi orker ikke mer!

Med Tak til Medarbeidere for velsignet Samarbejde, og Tak til Synoden for Midler og Forbønner, men mest Tak til Gud for Hjælp og Raad, Forladelse og Naade gennem Mæret, er jeg i Tjenesten for Kinesernes Frelse. C. W. Landahl.

Tsho, December 1909.

* * *

Fra Trygstad.

Fancheng, Supeh, China, Mars 15de 1910.

Det er allerede sent paa Kveld men maa dog sende Bennerne en Hilsen over Havet.

Burde vel helst gaa tilbage en Tid, da jeg nu ikke har ladet høre fra mig paa saa længe. Før Jul var jeg til Hwang-long dang 60 Li borte. Her havde vi flere Møder alle vel besøgte. Bennerne viste her, at de ikke blot efter Gud med Munden, men de greb ogsaa i Pungen og tog til noksaar bra, naar det gjaldt at reparere vort Kapel og Skolelokale. Vi har her et meget kjætt Lokale som er stort nok for Kapel, Skole, Gjesteværelse og Beboelseshus for Evangelisten paa Stedet. Dette har Bennerne paa Stedet for en stor Del betalt for selv. Priset være Gud, her er ikke saa saa iaar ogsaa som ønsker at bli døbt.

I Ushan har vi iaar maattet nedlægge Arbeidet.

Vi har ogsaa her nogle snille kristne og en Daabsklasse og burde ha haft en Evangelist her, men vore Midler strækker ikke til. Hvor ondt det føles for os at negte de indstændige Bønner om at fortsætte Arbeidet. Ja, vi faar vaagne Nætter og opfender mange Bønner at Gud vil sende os Midler til at opholde det Arbeide vi har begyndt omend vi ikke faar aabne noget nyt. Alt blir dyrere. Arbeidernes Bønninger har steget betydelig og vi har ingen Raad andet end at indskrænke Arbeidet. Budgetet for Fan-

cheng Station er nu flere hundrede „Taels“ mindre end for nogle Aar siden og mange Ting er steget det dobbelte i Pris. Kiære Benner, glem ikke dette, naar I gir til Missionen. Vi har maattet afstædige flere Arbeidere dette Aar paa Grund af Midler. Tror I det er Guds Vilje? Er hans Arm forkortet, eller er det vor Tro som vækker?

I Julen havde vi det rigtig gjeldt. Rigtig mange kom til Møderne og dertil kom, at vi havde Daab og fem Sjæle lagdes til Menigheden her. En herlig Julegave.

Mange af vore Evangelister var ogsaa med til Indvielse af Landahls prægtige Kirke i Taipingtien. Det var isandhed Høitidsdage. Na, hvor det var gjilt at høre Kirkelokkens loffende Toner igjen. Det stemte Sindet til Alvor, ja og til Lov og Pris. Bennerne her har faaet sig en hensigtsmæssig saavel som vækker Kirke og al Gode til Broder Landahl, som med alt det Arbeide, han har, har faaet det til saapas.

Siden Nytaar har jeg haft det travelt med at besøge de forskjellige Udstationer. En Opmuntring kan det være for Bennerne hjemme og for os, at Arbeidet synes at se lysere ud iaar end før paa en Tid. Flere kommer til Møderne og Skolerne er bedre besøgte. I Si-tsi-pu har vi netop pantet et Lokale paa otte Aar. Pengene betales privat af de indfødte og Missionærerne, saa det blir en pen Besparelse for Missionen.

Sidste Uge havde vi Stormøde her i Fancheng. Vi havde Ekstra-konferens under de Dage, saa Landahl kom ogsaa ned. Det var velsignede Stunder omkring Guds Ord og Sakramenterne og Mændene arbejdede kraftigt paa Hjærterne gennem de mange alvorlige Bønner og Vidnesbyrd.

Ja Gud være Lov og Pris. Nu er Volds ankomne og der er nu godt Haab, at vi faar aabne en Skole for videre Uddannelse af Arbeidere. Kiære Benner hold ud endnu en Tid. Om nogle Aar til vil vi faa stor Hjælp af de indfødte Prestes og Byrden vil lettes betydelig baade for eder og ikke mindst for os. Det gjælder ikke mindst nu nogle Aar at holde Modet oppe. Bed meget og giv rigelig af den Overflod, Gud har

stjænket, og Vennen skal blive en Skare af frelst Sjele.

Saa tilslut en hjertelig Hilsen til alle vore Venner derhjemme. „Se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“

Eders for Kineserne,
Gustav M. Trygstad.

Ogsaa et lidet Indlæg.

Mrika F. Brun har i „Budbæreren“ No. 18 taget sig til at redegjøre for, som hun vist tror, at Kvinden og Kvindens Sag, er af mange uretfærdig behandlet, og mener med sine Bibelsitater at fastslaa sine Meninger. Blandt andet peger hun paa Luk. 3, 38, hvor hun siger, at Adam kaldtes Guds Søn; men læser man nævnte Sted ret og uhibdet, vil man finde, at det er Jesus og ikke Adam, som kaldes Guds Søn. Ligesaa er det med mange andre af hendes Citater synes jeg, de er ganske misvisende, eller hendes Fortolkning er ikke i lutherisk Aand og Tanke. Hun anfører 1ste Mosebog 3, 16; men her maa medtages 1ste Kor. 14, 34 og mange andre ligelydende Bibelssteder saasom Paulus første Brev til Timoteus 2, 8—15, 1ste Kor. 11, 3fl., Efes. 5, 22fl., 1ste Peters 3, 1 fl. og mange andre ligelydende Steder. Saa dersom Guds Aand faar lede os, og vi læser Guds Ord med Bøn til Gud om den Helligaands Oplysning, skal vi faa den rette Mening af Ordet, og slippe og optage haade Tid og Papir til Unytte. Jeg har fulgt med det som er skrevet af S. Petersen, Johannes Grotte m. fl. Haade om Coeducation og Kvindens Stilling i Samfundet, og kan ikke deri finde noget fornædrende eller nedskættende for Kvinderne; men det er enhver kristens Pligt og Glæde at sætte dem paa den Plads, som Gud har sat dem, og bliver nogen misfornøiet med Guds Anordninger, da er det viselig kommet langt.

Ser vi paa de troende Kvinder haade i det gamle og det nye Testamente, da staar de som lyende Eksempler paa Tro og Ydmyghed, og ingen af dem har forsøgt at hæve sig

over sin Stand, (om det er forsøgt, saa har Gud selv grebet ind og straffet. Miriams Eksempel i 4 Mosebog 12). De er forblevet paa den Plads Herren satte dem, og har vist alle havt det slig som Maria, der siger i Lukas 1, 38, „Se jeg er Herrens Tjenerinde, mig ske efter dit Ord. Der var Ydmyghed, og i Ydmyghed er Hvile, og meget godt at bo, staar det i en gammel Sang.

Men vor Tid er fuld af Overmod og Gudsforagt. Det er saa, som vil lyde; de fleste vil herste og hyde. Mange er blevne saa kloge, at de mener sig dygtig til at tolke Guds Ord ogsaa til sin egen Fordel. Jeg tror, det er nødvendigt at stanse her og undersøge, hvor de gamle Veie er. Gud vil, at alle Mennesker skal frelses, haade Mænd og Kvinder; men Veien og Maaden har han sat og det er: ved Omvendelse, Tro og Syndernes Forladelse. Saa faar vi tage Fornuften fangen under Troens Ydighed og være der hvor Herren vil vi skal være, haade Mand og Kvinde, og saa slutte med al biden- de og selvkløg Kritik, som nedbryder Agtelsen for det hellige og bliver Middel i Fiendens Haand til Splid og Forvirring. Gud give sit Folk Naade til i Tide at beredes, saa vor Salighed er os sikret, selv om vi end skal tabe alt vort eget. Jeg skulde og havt Lyft til at have sagt noget til en Student, som i No. 18 tager Coeducation saa varmt i Forsvar; men skal bare indskrænke mig til at bede ham om at vente lidt; til han har lært noget ogsaa i Livets Skole. Det høres lærrende, naar Ungdommen vil mestre de ældre. Dette Spørgsmaal synes vi er for nyt til at optages. Jeg vil haabe, at Coeducation ikke faar Flertallet for sig paa Aarsmødet isommer. Det er Forstaelsen iblandt Folk, at Red Wing Seminar skal hovedsagelig uddanne Prestes, men Kvinden kan og skal ikke blive Prest i den Forstand. Saa lægges Sagen i Guds Haand, og han give, at vor kjære Hagues Synode maatte arbejde i de samme Spor som den begyndte, til Sjæles Frelse. Gaar Guds Vilje ske, da gaar de rette Veien. En hjertelig Hilsen til Redaktøren og alle „Budbæreren“ Læsere.

Venligst Rudvig Christoff.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. B. M. Glaspe af den forenede Kirke, som i tre Aar har været Bestyrer for Spokane College, har resigneret og fra-træder ved dette Skoleaars Slutning.

Past. Theo. Hanson skriver den 5te Mai, at han da var kommen hjem til Chicago efter at have været borte i 2½ Maaned. Han reiser som almindelig og samler Folket om Guds Ord til Opbyggelse. Hans Hustru som har været syg i lang Tid er fremdeles ganske daarlig.

Paa Menighedsmøde afholdt i Singsaas Menighed, Brookings Co., S. D. den 9de Mai 1910 fattedes den Beslutning, at Menigheden vil være med paa at betale Samfundets Gjæld inden et eller to Aar og at det sker ved Ligning paa alle Samfundets Menigheder, ligeledes fastholdes Beslutninger fra forrige Aar at Delegerater stemmer imod Coeducation ved Red Wing Seminarium. Paa Menighedens Begne

John J. Ruttum, Sekretær.

Simmanuel s. v. Luth. Menighed i Chicago holder Jubilæumsfest fra den 16de til Søndag den 22de Mai. Det er da 20 Aar siden Kirken blev indviet. Pastor Breidablik, som da var Menighedens Prest, vil deltage i Festen. En Indbydelse til denne Fest var sendt til Offentliggjørelse i „Budb.“ men kom forsent til at kunne gjøre noget Gavn. Naar Festen er over, haaber vi at nogen Deltager vil sende en Beretning om samme, som vort Blads Læsere kan faa se.

Gamle Past. John Olsons Hustru afgik ved Døden i sit Hjem i St. Ansgar, Ia. den 5te Mai og blev begravet Søndag den 8de. Pastor Olson var i forrige Tider en af Lederne i Konferensen, men har siden den forenede Kirkes Stiftelse tilhørt dette Samfund. Han er nu ganske gammel og har dertil i flere Aar været svag med Hilsen, saa nu formaaede han ikke at være med til Kirken ved sin Hustrus Begravelse. De

gamle Pionerer træder saaledes ud af Rækkerne en for en.

St. Petri Menighed af Past. J. Krogstads Rald har behandlet Co-educationsspørgsmaalet og Resultatet blev at de fleste stemte mod, at der blir Coeducation i Red Wing. Spørgsmaalet angaaende Jewell College, siger Indsenderen han vil overlade „til mere oplyste og erfarne Mænd end han er.“ Han nævner ogsaa Absolutionsspørgsmaalet og Ritualsagen, men siger ikke at der var fattet nogen Resolution om de Ting, men han haaber at ogsaa de Sager blir afgjort efter Herrens Ord. Da det nu ikke blir mange lange Afhandlinger vi kan faa ind i „Budb“ før Aarsmødet trode vi disse Bemærkninger var bedre før Mødet end at optage det hele efter Mødet.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aarsmøde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine Forhandlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.

Samfundets Missioner.

1) Den indre.

2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkeraadet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finantser som henstillet til Menighedernes Overveelse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse. Betheesda Børnehjem.

Trykkeriet, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionskole-spørgsmaalet behandles den første Torsdags Formiddag.

Ritualsagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteindstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension“.

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Doersjættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor T. J. Oppebahl. For Thema se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

C. J. Castvold, Form.

N. J. Løhre, Sek.

Mærkl

Presten, Delegerer samt besøgende til Aarsmødet i Red Wing underrettes herved om, at isald de ønsker at sikre sig Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatfolk udenfor Skolen, maa de sende Bæfted herom til Komiteen for Aarsmødet her i Red Wing inden den 26de Mai. Som Godtgjærelse for Rum i Skolebygningerne betales en Dollar for hver Person. Prisen paa Rum udenfor Skolen kan Komiteen ikke bestemme; men vil søge at sikre Rum for saa rimelig Pris som muligt. De, som agter at bo paa Skolen, maa bringe med sig Lagen, Pudevar og Haandklæder.

Komiteen paatager sig intet Ansvar for faadanne, som ikke sender sin Anmeldelse i betids for Mødet; thi det gaar ikke an at tinge Rum hos Privatfolk, før vi ved, om der er nogen, som vil behøve dem. Alle Anmeldelser sendes til Hr. A. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Hauges Synodes Truisteser vil møde i Red Wing Seminarium Tirsdag den 31te Mai 1910 Kl. 1 Eftermiddag. Alle Medlemmer bedes om at være tilstede.

Anton A. Melum

Hauges Synodes Kirkeraad holder Møde i Red Wing Seminarium Fredagen den 3die Juni Kl. 5 Efterm. Alle Medlemmer bedes om at være tilstede. De Kandidater, som begjærer Ordination, vil ogsaa møde med Kirkeraadet da.

C. J. Castvold.

Medlemmer af Skolens Direktion for Red Wing Seminary indkaldes til Møde i Red Wing, Minn. den 27de Mai Kl. 2 Eftermiddag. Mundtlig theologisk Eksamen afholdes samme Dag fra Kl. 9 til 12 Formiddag. Direktionens Medlemmer anmodes at være tilstede ved denne.

J. R. Sandven Form.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds af Hauges Synode et Kredsmøde i Esteline,

S. Dak., Pastor J. M. Wicks Rald fra 14de til 16de Juni; 1910. Samtaleemnet Joh. 10, 1—10. Besøgende fra øst, som kommer med St. L. Banen til Watertown, vil kunne komme frem samme Dag; thi N. W. gaar derfra til Esteline Kl. 9 Aften. Da dette ogsaa er en ny Plads, ønsker Vennerne, at vi gjør os end mere Umage for at komme did.

B. R. Barstad.

A. Haugland.

Et Samtaleemne vil blive afholdt i Bethania Menighed ved Le Roy, Minn., Pastor S. J. Bergs Rald fra 24de til 26de Mai. Samtaleemnet Matt. 25, 1—13 indledes af Past. Sandven. Past. Oterlund holder Aabningsprediken.

B.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af H. S. sit Sommermøde i Froens Menighed, Horace, N. Dak., Past. J. H. Johansons Rald Kl. 10 Form. den 16—19de Juni. Samtaleemne Luf. 17: 11—19.

J. H. Johanson.

M. L. Nessvig.

Stiklestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak., Past. A. H. Bergers Rald, indbyder Mayville Kreds til at afholde Samtaleemne fra Mandag 20de Juni Kl. 1.30 Eftermiddag til Tirsdag 23de Juni Kl. 12 Middag. Syds vil møde paa Mødets første Dag i Englevale, Fargo S. Western N. R. og i Eastedge, Casselton Marion Branch N. P. R. R.

J. H. Johanson.

M. L. Nessvig.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaug Rald, indbyder her ved Mayville Kreds af H. S. til at afholde et kristeligt Samtaleemne fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.

M. L. Nessvig.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsmøde i Bethel Menighed, Pastor Hovlands Rald fra 21—23 Juni. Samtaleemnet er Ef. 35 og indledes af Pastor Barud fra Verthold. Syds vil møde i Mansfred Dagen for Mødet begynder.

J. L. Krogstad.

A. A. Dahl.

St. Peters Menighed, Moscow, Idaho, undertegnedes Rald, afholder et Samtaleemne fra den 16de til og med den 19de Juni 1910. Samtaleemnet: Math. 25, 1—13. Lutheriske kristne er velkomne til Mødet.

Paa Menighedens Vegne

J. F. Adrian.

Zions Menighed, Pastor Aunes Rald, afholder et kristeligt Samtalemøde fra 24de til og med 27de Mai. Samtaleemne er Ef. 1 Kap. 18—20 Vers. Kom mange, kom med Bøn om Velsignelse fra Herren. De besøgende vil blive mødt i White Earth Dagen før Mødet. Paa Menighedens Vegne
John Ugstad, Sek.
A. Aune, Formand.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholder et Kredsmøde i Immanuel's Menighed af Pastor J. T. Krogstads Rald fra 28de Juni til og med 1ste Juli 1910. Samtaleemnet bliver om den forlorne Søn. Skjds møder Dagen forud i Leeds, Minnewaukon og Maddock. Kom mange og kom med Bøn om Herrens Velsignelse!

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Paa Indbydelse fra Eden Mgh., Past. Svalstiens Rald i Pipestone Co., Minn. vil S. Dakotas fælles Indremissionsforening afholde sit 22de Aarsmøde, den 24—26 Mai 1910. Samtaleemnet den 32de Davids Salme. Dagen før den 23de modtages Venner i Byerne Ihlen og Jesper. Alle som kommer med R. R. bør melde sit Komme til J. F. Johnson, Ihlen, S. D. Foreningen vil ifra den 9de Juni, maaske til 15de Juni, fortsætte med Møder ifølge Indbydelse i Charles Mig Co., Pastor Olsen's Rald. Glem ikke disse Møder, Venner.

J. J. Dalland, Form.
D. D. Berlo, Sekr.

Paa Indbydelse fra Palestina Menighed i Emmet Co., Iowa, Pastor J. J. Akres Rald, vil den nordlige Iowas Indremissionsforening afholde sit 12te Aarsmøde der, om Gud vil, den 24—26 Mai 1910. Mødet begynder Kl. 10.30 Form. den 24de med Abningsprediken af Pastor L. O. Wiadahl. Samtaleemne: Lukas 13, 23—30. R. P. B. Trelstad indleder. Alle de tilreisende, som vil besøge Mødet, vil blive mødt den 23de Mai paa følgende Steder: Dolliver, Maplehill og Huntington. De besøgende vil gjøre meget vel imod Menigheden i at komme den 23de Mai. Paa Foreningens Vegne
B. B. Olsen, Form.
A. Shaw, Sek.

Paa Indbydelse fra Highwater Menighed i Pastor J. C. Jakobsons Rald vil den indvestlige Minn. fælles Indremissionsforening holde et Møde der den 1ste til 3die Juni 1910. Samtaleemne er Aob. 3, 14—22. Tilreisende som kommer paa C. St. Paul &

Omaha R. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern R. R. gaar af i Lambertton, hvor der vil være Skjds. Alle som muligens kan komme og alle interesserede maa faa sig løs og komme, især alle som hører Bestyrelsen til. Maa Gud faa velsigne Møderne.

Paa Foreningens Vegne
Andrew Johnson Form.
J. S. Vit Sek.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 11te Aarsmøde i Ebenezer Menighed, 6 Mil syd for Cooperstown, N. D., Pastor H. S. Quaneb's Rald, 3, 4 og 5te Juni 1910. Tema for Mødet: Luk. 9: 51—62. Past. D. Swenson indleder. Da Foreningen bestaar af Medlemmer af de forskjellige norsk luth. Kirkesamfund, haaber vi, at Mødet blir godt besøgt. Maa Herren give os at være frugtbarrende! Alle velkomne.
Thos. A. Brakke.
L. S. Quanebeck.

Nordvestens Indremissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Emanuel's Menighed Past. J. J. Pettersons Rald fra 3die til 5te Juni. Samtaleemne: Rom. 6: 15—23. Tilreisende mødes i Carbury om Aftenen den 2den og om Morgenen den 3die.

Møde i Beklands Menighed, Past. R. T. Strands Rald fra 16de til 19de Juni. Skjds møder tilreisende Dagen før Mødet. Rolette haade dem, som kommer paa R. R. R. saavel som dem som kommer paa Soo R. R.

Møde i St. Johns Menighed, samme Rald fra 21de til 23de Juni. Tilreisende mødes i Dunsen's Dagen før Mødet.

Møde i Bethania Menighed, Past. E. S. Hovlands Rald fra 25de til 28de Juni. Tilreisende mødes Dagen før i Knox og Esmond.

Møde i Lesje Menighed, Past. T. T. Nelsons Rald fra 30te Juni til 3die Juli. Dette er Missionsforeningens 10de Aarsmøde. Skjds møder tilreisende i Roth om Aftenen den 29de Juni dem som kommer fra øst og om Morgenen den 30te dem som kommer fra vest.

Møde i Boar Menighed, Mohall, N. Dak. fra 5te til 7de Juli.

Møde i Rose Ballen Menighed Pastor D. S. Baruds Rald fra 9de til 11te Juli. Paa Foreningens Vegne

E. G. Haugen Formand.
D. B. Nordfletten Sek.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder sit Sommermøde June 21—25de i Bethel og Eagle Valley Menigheder. Past. M. L. Dahles Kald. Mødet begynder Tirsdag den 21de Kl. 10.30 i Bethel Menighed og de besøgende vil erindre at stige af i Clarissa, hvor Styds vil møde dem. Som Tekst for Mødet i Bethel er valgt: Joh. Ev. 15: 1—8. Paa de tre sidste Dage vil Mødet blive holdt i Eagle Bend. Som Tekst for Mødet her er valgt Matt. 25: 1—13. Kom mange baade Prestes og Lægfolk, men kom med Bøn.

Viceform. J. J. Rendahl.

Sekretær M. L. Dahle.

Om nogle af Brødrene kunde ordne det lig, at de overvar Søndag, vilde det være kjert. Men ifølge Kredsens Bestemmelse kan det kun blive et Begjær fra os.

M. L. D.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder sit 26de Aarsmøde i Bethania Menighed, Past. Redals Kald, Berley, Minn., fra 23—36 Juni. Samtaleemne: Ab. 2, 1—7. Styds vil møde i Berley Aften og Morgen før Mødet. Paa Foreningens Vegne

J. J. Castvold, Form.

B. B. Rørnes, Sekr.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtaleemder paa følgende Steder: I Sarons Menighed, Past. Vinds Kald, Erskine, Minn., fra 3—5 Juni. Tema: Rom. 3, 21—26. Styds møder i Erskine; i Zion Menighed, Past. Gildahls Kald, Fosston, Minn., fra 14—16 Juni. I Immanuel's Menighed, Past. Berge Olsons Kald, Queen, Minn., fra 17—19 Juni. Styds møder for disse to Møder i Fosston den 13de Juni. I Hellelands Menighed, Past. Brodlands Kald, Beltrami, Minn., fra 20—22 Juni. I St. Pauli Menighed, Past. Gaardsmoes Kald, Gary, Minn., fra 28—31 Juni. Tema 1 Pet. 2, 1—12.

J. J. Castvold.

B. B. Rørnes.

Gjør os den Tjeneste

at sende alt, hvad der angaar Bladets Indhold, til Rev. C. E. Holter, Kenyon, Minn. Han er Bladets Redaktør. Men gjør os ogsaa den Tjeneste at sende Betaling for Bladet, Dpfigelfer, Adressesforandringer og alt, hvad der angaar Bladets Ekspedition, til C. Lillethun, Red Wing, Minn. Dersom man erindrer sig dette og gjør der- efter vil man spare megen Tid, Arbeide og ekstra Omkostninger for hver af os.

Kvitteringer

Indremissionen: Ved Miss Nora Nelson fra Excel- for Ungdomsf., Franklin, Minn.		10.00
Bakor A A Dahl, Cando, N. D.		5.00
Ved Pastor L Sunderson fra Mrs. J A Ulberg, Matt. N. D.		2.00
Ved Bakor A O Opegaard fra Singdaas Mgd., Bakor J J Elkes Kald: John Ruttum 10, S T Johnson 10.		20.00
Nels Trosten 10, J W Dien 10.		20.00
Ole O Trosten 5, A O Moseth 5.		10.00
N Engelstad 5, John J Ruttum 5.		10.00
Peder J Bogen 5, Mrs. S O Rognes 5.		10.00
B B Bogen 5, Peder E Sverdal 5.		10.00
O S Solem 5, Mrs. Nels Trosten 5.		10.00
Mr. & Mrs. B Solem 5, Hans E Engsmo 5.		10.00
Mrs. Gurie Trosten 5, P N Winsness 5.		10.00
John Knutson 5, B H Rørmo 5.		10.00
A A Berem 5, John O Haugen 4.		9.00
John E Rue 3, E Candro 3.		6.00
Evan J Ruttum 3, Ole B Kjelseth 3.		6.00
Nels Bogen 3, Ole Westgjord 3.		6.00
A J Rognes 3, Mr. & Mrs. P J Rognes 3.		6.00
Mr J Engelstad 3, H Anderson 3.		6.00
T Goslie 3, J J Moen 3.		6.00
Barz E Sverdal 2, Peder E Forseth 2.		4.00
A O Rønning 2, J E Runde 2.		4.00
Ellef Trosten 2, Mrs. J Knutson 2.		4.00
H B Digre 2, Hans P Moen 2.		4.00
Ole J Rognes 2, J A Rognes 2.		4.00
Hans Langsien 2, John Foglund 2.		4.00
Siber Hermoe 2, Mrs. T Ruttum 2.		4.00
Ole J Forseth 2, Ole Hindbjørgen 2.		4.00
Anna Bogen 2, Ellef Røppe 2.		4.00
Eken Johnson 2, Hans B Rørmo 2.		4.00
Mr. & Mrs. Jay Bogen 2, Mrs. J J Moen 2.		4.00
Svend Moen 2, Barz Rørmo 2.		4.00
O S Vatten 1.50, H J Rognes 1.50.		3.00
Mrs. Ellen Røt 1.50, Mrs. P J Bogen 1.50.		3.00
P J Kjelsten 1.50, Herb Sverdal 1.		2.50
Clara Rice 1, B H Kierkebo 1.		2.00
E J Løvre 1, Nels Forseth 1.		2.00
A B Hagen 1, Ole Rørmo 1.		2.00
H J Hanson 1, Andrew O Sterring 1.		2.00
H S Løften 1, Gina Rognes 1.		2.00
B Digre 1, John A Rice 1.		2.00
Chris. E Johnson 1, A B Rønning 1.		2.00
Ellef B Vølfesmo 1, Erick Moe 1.		2.00
J L Nesheim 1, Mrs. Sverdal 1.		2.00
Mrs. J A Rice 1, Jens E Wold 1.		2.00
Mrs. N Forseth 1, E B Rognes 1.		2.00
John A Rognes 1, Ubekendt 1.		2.00
Marit O Haugen 1, Anton Blomberg 1.		2.00
John Blomberg 1, Anna Rognes 1.		2.00
Nels Winsness 1, John Gødien 1.		2.00
John J Wohl 1, Erick Solem 1.		2.00
Mrs. John Kierkebo 1, Ingeborg Knutson 1.		2.00
Edward Gødien 1, Mrs. Are Larson 1.		2.00
Tobias Sand 1, Are Larson 1.		2.00
Jens O Hanson 1, Henry J Eagen 1.		2.00
Tild 1, Ole O Røffeth 1.		2.00
Ubekendt 1, J Rognes 50c, A J Ruttum 50c.		2.00
A H Anderson 50c, E J Hanson 50c, A J Hanson 50c.		1.50
Ole O Kjelsten, Jørgen E Engelstad, Edwin Roe hver 25c.		1.50
John Shuras 50c, Ida Engelstad 50c, Peder Eide 50c.		1.50
O J Storrey 50c, Mrs. John Gødien 50c, J E West 50c.		1.50
Elmer Engelstad, Peder Candro, Gustav Friestad hver 25c.		.75
Mrs. M Langsien, S B Thompson, A B Friestad hver 25c.		.75
Bertha Friestad, Jacob Løvre, Mrs. J J Ruttum hver 25c.		.75
Mrs. E Løvre, John Eagen, Modine Venne hver 25c.		.75
A Pederson 25c, Bertha Røffeth 10c.		.35
Bakor J J Elke 5, Jens Hanson 2.		7.00
Ved Pastor N Rørmo fra Jver J Ringdahl, Kate, Ja.		25.00
Arthur M Knudsen, St. Paul, Minn.		1.00

Bed Mrs. Jennie Bakken fra Marler Mgd.s Kv., Fari-		5.00
bausk, Minn.	13.60	
Bed Pastor J H Jokanson fra Mrs. Clara Nelson, For-		5.00
ace, N. Dak.	5.00	
Bed Pastor O D Bif fra følgende i Hauges Mgd., Clay		10.00
Co., S. Dak.: Eilert Olson 5, Jacob J Mortvedt 5.	10.00	
Nils Dalland 2.50, Arel Mortvedt 2.	4.50	
Die Christoffersen 1.50, Sam Pederson 1.	2.50	
Jacob O Mortvedt.	1.00	
Bed Pastor A D Oppegard: B K Meland, Newman		8.10
Grove, Neb.	8.10	
Hans Gjelmerst, Kroff, Minn.	20.00	
Fra Bethel Mgd., Todd Co., Minn., Pastor M L Dah-		15.00
les Rald: C A Ellestad 10, A D Maistrud 5.	15.00	
C A Thompson 4, M R Titrud 3, Nils Woldahl 2.	9.00	
Ingveth Woldahl 2, Ole A Ellestad 1.	3.60	
Ole Stone 1, C S Woldahl 50c.	1.50	
Pastor A M Mannes, Yankton, S. D.	2.00	
Fra Immanuel's Mgd., Alsfeld, Minn., Pastor C C		15.00
Holters Rald: Mrs. E Lee 5, D E Gaugen 5, B J Mo-	15.00	
gaard 5.	15.00	
A L Agreb 5, S L Rømo 2, J L Rømo 2.	9.00	
B A Henning 1, Martin Lee 1, Iver Iversen 1.	3.00	
John A Berg 1, Mrs. J A Berg 1.	2.00	
Mrs. D Hanson 1, Mrs. C R Christlock 1.	2.00	
C R Christlock 1, C H Christlock 1.	2.00	
Pauline Mogaard 50c, Martin Joranson 25c.	75	
Henry Nelson 25c, Martin Johnson 25c.	50	
Mali Smaagaard.	1.00	
O S Grefeth, Stordals Mgd., samme Rald.	2.00	
Pastor D S Haugen, Starbuck, Man. 5, Mrs. D S Hau-		6.00
gen 1.	6.00	
Bed John D Erickson fra Norman Mgd.s Mandst., Flam-		7.00
ing, Minn. Pastor Gjerstads Rald.	7.00	
Bed Pastor Theo. J Lund fra Christian Christianson, Ma-		5.00
dison, Minn.	5.00	
Bed Mrs. J H Ree fra Mrs. Sigrid Gustav 5, Mr. &		10.00
Mrs. J H Ree 5, Jackson, Minn., Pastor C E Hansons	10.00	
Rald.	10.00	
Bed Mrs. J F Olson fra Bor Frelser's Mgd.s Kv., Muske-		15.00
gon, Mich.	15.00	
Bed Pastor A H Berger fra Mrs. Sigrid Dalsberg, Rath-		5.00
ryn, N. D.	5.00	
Bed Mrs. A Larson fra Bethlehems Kv., Holmes, Ia.,		8.59
Pastor A E Dillads Rald.	8.59	

For Bitteret for

9668.34

10,182.23

H. S. Elftad.

Jødemissionen: For solgte Bionfors Historie ved		6.00
Pastor C C Holter.	6.00	
Bed Emisær Pastor J J Breidabill: Bethania Kv., Ia.		25.00
Pastor Sandvends Rald.	25.00	
C M Pearson do.	25.00	
H Sande, do.	10.00	
Alf Olson do.	2.00	
J Bif do.	5.00	
D E Gaugen, do.	5.00	
Andrew Olson, do.	5.00	
Mrs. R Malmen, do.	5.00	
Ole B Olson, do.	5.00	
Ole Ler.	25.00	
J Osmundson, do.	10.00	
Nils Pederson, do.	10.00	
C J Galtvedt, do.	5.00	
Iver Goodmanson, do.	5.00	
Mrs. Bicett, do.	5.00	
Mrs. Clara Malmen, do.	5.10	
Mrs. Oliver Jacobson, do.	5.00	
Oscar Hobe, do.	1.00	
Mrs. Paul Knutson, do.	5.00	
A Egerboe, do.	5.00	

The Lutheran Hymnary

Dette er Abnuct paa den nye engelske Salme- bog, udarbejdet af Hællestomiteen fra Den Fore- nebe Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskiltigt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Dplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si- der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem- lig i presjet Skrivingsbind med Stindring og iæl- ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN

"Baagn op". Af N. Lunde. 94
Sider. Pris 50c.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at ned sætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa oversat i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og skelf-worn og derfor er Prisen nedsat til langt u n d e r Indkjøbsprisen. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Dplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelige Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Dplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: N. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Byggesagn I Del 243 S. 1.30		85
Do. " " II Del 134 S. 1.00		50
Daa L. R. Læreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Bintræet og Grenene. 231 S. 60		35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Vedsager for hende gennem Livet til Udbødeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Heftet.....	75	55
Dahl, Jonas: Paa hellig Grund. Kristelige Reiseskisser og Indtryk. Heftet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjellstedt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis R. Strid og Geier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Funcke D. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjæleslamp og Sjælesred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Orkenblomster. 266 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbredet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budskab. Betragtninger til hver Dag i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeåret af Aegmænd i den luth. Kirke. Med en Portrætgruppe af Forfatterne. Skriftingsb. (Aldeles ny).....	2.25	1.75
Mau E. Alvor og Gammen. 524 S. 1.50		50
Løhre, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny) 1.00		60
Dahle L. Rabagasstar og dets Begreber. 397 Sider.....	1.75	1.00

ien, J. Kristi Fodspor. Betragtninger over Kirkearets Epistler. 1ste nye Række. (Saa godt som ny) 488 Sider.....	1.50	75
History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound....	2.50	1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.		

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at lade en Post Office Money Order betalt til

Sauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Landskabs Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Y o m m e f o r m a t.

J almindeligt Skindbind med de 3 Tefstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt sprængt Snit 70c	
Jm. Morocco med Kors og Kalf samt sprængt Snit 1.00	
J Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
J Morocco og Guldsnit Pragtbind.....	1.50
J Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind.....	1.75
J Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....	2.00

Bare Salmene.

No. 5. J almindeligt Skindbind.....	50c
No. 6. J almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c	
No. 7. J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8. J ægte Morocco, Pragtbind.....	1.25
No. 9. J ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forskringer 1.40	
Oxford Indbinding. ægte flexible Morocco, med ombøjede Kanter og Guldsnit og Futural.....	2.50
A. Indb. i presjet lysebrunt Kalveskind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futural....	2.25
C. Indb. i sort presjet Kalveskind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futural.....	2.25
D. Indb. i sort presjet Kalveskind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og opbøjede Blomster.....	2.25
E. Indb. i sort presjet Kalveskind med forgyldt Kors og Blomsterforskringer paa Siden.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible presjet Kalveskind med Guldsnit og Futural.....	1.80
G. Indb. i sort flexible presjet Kalveskind med Guldsnit og Futural.....	1.80
Ordres indsendes til	

E. Pilletun, Red Wing, Minn

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og National-
Billeder.

Juleaften; Aften ved Tjernet; Bratlands-
dalen i Rhyfalte; Østfjeld; Nordfjord; Verlos-
sen; Paa St.; Paa Kjølle; Paa Habet i Storm;
Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Bil-
leder). Gjæterpige. Pige og Gjed. Pige og
Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Bill.).
Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg.
Sjøfinner ved Ulsefjord. Rappelaire. Pige i Baad.
Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland.
Kjøsen ved Ulsefjord. Svøbær. Quarbræen. Raft-
lind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærø-
fjorden. Hestmands. Skarisen. Geiranger.
Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. 3 dusinvis forretet 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr
Dusin.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede
Tusinde Dollars mere fra Ame-
rika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet,
vil Selskabet blive organiseret og en
12.000 Tons Baad sat i Gang strax.
Skibet vil gjøre Turen mellem New York
og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af
de **vakreste** udstyrede Baade paa At-
lanterhavet. Enhver norsk Mand og
Kvindes Hjerte vil svulme af Stolthed og
Glæde, naar "**Leif Erikson**" med nor-
ske og amerikanske Vimpler og Flag
lægger tilborde ved Kaien i New York.
Vi har da ikke alene sikret os et stort og
lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet
Norges Ære paa Havet som en søfarende
Nation. De, som kan, bedes derfor om
at komme med strax. Det gjælder nem-
lig at faa det første **Skib i Fart i Som-
mer.** I Norge har Aktietegningen gaaet
udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr.
eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til
mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen"; "Nytaars-hilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Djertelig Ønskning"; "Derren er vor Tilflugt";
"Derren er nær"; "Uden Kors ingen Krone";
"Barnesang"; "Baaskehilsen"; "Venlig Hilsen";
"Ønskning til Fødselsdagen."

"Christmas and New Year Greeting";
"A Greeting to Father"; "A Greeting to
Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greet-
ing to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; "This day will
I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J.
Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for
hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil
erindre sig dette, naar de indsender Betaling
for Bladet.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev.
J. E. Rasmussen, Raskon, Minn.

Benge til Synodetaksen (heri indbefattet
Skoletaksen, Fondstaksen og Jewell Luth. College)
sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. J. J. Ren-
dahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. S. G. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Høuges norske evangelisk lutheriske Synode i Amerika.
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forudsatvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Ind-
sendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Afkedsprebiken i Immanuel's
Menighed, Aspelund, Minn. 2. Sermon; 3.
Spørgsmaal; 4. Co-education; 5. Kinamissio-
nen; 6. Ogaa et lidet Indlæg; 7. Fra Arbeids-
marken; 8. Bekjendtgørelser; 9. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 22 }

Lørdag den 28de Mai 1910

- 42de Aar

Døm ikke, for at I ikke skal dømmes.
(Matt. 7, 1.)

Der er neppe nogen Synd iblandt de kristne, som er mere indgroet, og som gaar mere i Svang end denne at dømme hverandre, at tale ondt om hverandre og tage vore Medmenneskers Ord og Handlinger i værste Mening. Det er ikke alene de forskellige Samfund imellem. Vi ved at der tales ofte haanligt og nedsettende om de reformerte Samfund. Det glemmes, at Herren har sine Børn ogsaa i disse Samfund, at han har kjøbt dem med den samme Nøsepenge, som han har kjøbt os, og at han elsker dem med den samme Kjærlighed, som han elsker os med. Det siges ofte som Undskyldning, at de reformerte taler nedsettende om os lutherste. Vi ved dog, at Jesus lærer os ikke at gjengjælde ondt med ondt, men at overvinde det onde med det gode. Dette at dømme hverandre har ogsaa en stor Magt iblandt os som Samfund og Menigheder til stor Skade for Guds Sags Fremme.

Denne Synds Narisag er for det første et utjerligt Sindelag og Misundelse, men kan ogsaa begaaes af Tankeløshed, uden at tænke hvilken Skade man begaar mod sig selv og dem, som vi omgaaes. Det er en Kjendsgjerning, at hvor der er Mænd og Kvinder i Menighederne, som tar virksom Del i Arbeidet, som kommer regelmæssigt til Møderne og som forsøger efter Gode at fremme Arbeidet i Menigheden baade det aande-

lige og det ydre, saa finder vi dem som gjerne vil tale ilde om saadanne og misfjende deres Arbeide. De siger som saa: Disse Mænd eller disse Kvinder vil styre hele Menigheden, de tror de er bedre end andre, alting maa gaa efter deres Hoved. Disse og lignende Udtalelser viser deres utjerlige Sindelag. Disse Mennesker som er Gjenstand for saadan utjerlig Tale, er ikke dem som tar den største Skade; thi de arbeider ikke for menneskelig Være, men er drevet af Kristi Kjærlighed, arbeider for sin og sine Medmenneskers evige Frelse.

De som lider mest Skade er de som ligger under for denne Synd, og de som kommer under Indflydelse af saadan Tale. De som holder ved med saadan utjerlig Dømmen af andre staar selv i Fare for at miste det aandelige Liv og gaa fortabt. Paulus siger i 1 Tim. 5, 17: De ældste som er gode Forstandere, skal agtes dobbelt Værd, mest de som arbeider i Tale og Lære. Og i Rom. 14, 4 siger han: Hvem er du, som dømmer en fremmed Svend? han staar eller falder for sin egen Herre; dog han skal blive staaende; thi Herren er mægtig til at holde ham oppe.

Vi ser af disse og andre Guds Ord, at vi har ingensomhelst Ret til at dømme hverandre, men heller dersom vi ser nogen falde i Synd eller Bidsfarelser, forsøge at paaminde og vejlede en saadan i Kjærlighed; thi Jesus kom ikke til Verden for at fordærve Menneskesjæle, men for at frelse dem. Dersom vi kunde vende Bladet og se hvordan Gud be-

handler os, han søger ikke efter Anledning at fordømme os; thi da blev intet Kjød frelst. Gud bruger alle Midler, Veie og Anledninger til at frelse saavel Menneſteslegten ſom et hele ſom den enkelte. Gud gav os det kjereſte ſom han havde, da han gav os ſin Søn. Jeſus ſteg frivillig ned til det allerlaveste, for at løſte den lavest ſaldne op fra Dyndet, føre dem ud af Syndens og Satans Slaveri og gjøre dem til Guds Børn.

Der er intet, ſom kan borttage ufjerlig Dømmen af Brødre og Søſtre ſom at betragte Jeſus, hvorledes han har behandlet os. Naar vi har ſyndet ſaa har han renſet os fra vor Synd. Naar vi har gaaet vild ſaa har han gaaet efter os med ſin kaldende Røſt; naar alle andre har forladt os, da har han antaget ſig os, naar vi er for ſvage til at gaa, ſaa tager han os i ſine Arme og bærer os hjem til Faareſolden. Kjere Venner, lader os lære af Jeſus, blive ſhldt af hans Kjærlighed, da ſkal vi ſe større Fremgang i Guds Rige iblandt os.

Eders ringe Broder

Michaël Weggeberg.

Lidt om Oscar Rudolph Wold og Nevius Lee Wolds Sygdom og Død.

Det er ſent at ſkrive om vore Smaagutteres Sygdom og Død nu, men det har været os for ſaart at ſkrive om, og var det ikke for, at vi føler, at vi ſkylder vore Venner dette Brev, vilde vi neppe forſøge at fortælle om dem; thi det vil atter vække diſſe Minder, ſom er os ſaa uſigelig kjere, men ſom det ſmerter ſaa at røre ved.

Nat til Søndag den 23de Januar, ſom vi boede hos Miſſionær Gudahl i Hankow, blev jeg ſaa uſigelig angſt, at jeg ikke fik ſove.

Vor Kof og hans Huſtru var netop ankomne fra Fancheng med kjere Hiſningener fra vore Medarbeidere og fra de kinesiſke Venner. Medens jeg laa vaagen om Natten kom jeg til at tænke paa Reiſen op Floden og om vi alle var iſtand for en ſaadan Tur.

Helſt tænkte jeg paa mig ſelv og lille

Clara Bella, ſom havde lidt i nogle Dage af Tonsillitis. Reſultatet af Nattens Vengſtelſe og Omtanke var, at før vi reiſte gif jeg til Conceſſionslægen i Hankow for ſelv at blive underſøgt og for at ſaa ham hjem til at ſe over Børnene og min Huſtru, før vi reiſte.

Han gav den lille lidt Medicin og raadede os til at være forſigtige med hende, thi hun var ikke ſterk, ſagde han. Forreſten troede han ikke, der var noget iveien for, at vi reiſte.

Onsdag den 26de Januar gif vi ombord.

Vi havde kjøbt Papir og tættet Baaden, eller rettere Baadene, —thi vi havde to,—og ſat op Kogeovnen paa den ene og en Varmeovn paa den anden, for at det ikke ſkulde blive nogen ſtor Forandring fra de varme Huſe vi var vant med hjemmeſra. Vi fik det ogsaa til ſaa bra, at det var meget koſeligt ombord.

De fire større Piger var paa Baaden, hvor vi lavede vor Mad; Rudolph og Nevius var med os og lille Bella paa den anden. Her havde vi altid Varme i Ovnen og om Nætterne tog vi ſelv Vare paa dem, ſaa at de ikke ſkulde kaſte Klæderne af ſig og blive kolde. Kort ſagt, vi var mere forſigtige med dem end med de andre, thi de var de mindſte og trang mere Tilſyn.

Den tredie Februar naaede vi Sha hang. Vi havde da været ombord otte Dage og havde tilbageløgt 720 Li, mere end halve Veien til Fancheng. Medens vi her ventede paa, at vore Baadfolk ſkulde gjøre ſine Indkjøb for Reſten af Reiſen, fik jeg tilfældigviſ ſe en liden Pige ombord paa den Baad, hvor vi og Smaagutterne var. Jeg ſaa ſtraks, at hun nylig havde haft Kopperne og ſagde det til vor Baadmand. Han negtede ikke, men ikke ſagde han mere og ikke ſagde vi noget—ſandt at ſige, jeg tænkte ikke mere over Sagen,—og lidet havde det hjulpet os om jeg havde tænkt derpaa, thi vi var alt udsat for Smitten, ingen Vaccin havde vi og ingen kunde vi ſaa, før vi kom til Fanch'eng.

Vi havde havt Medvind godtsom hele Tiden og det mærkeligste var, at den syntes at følge os i Flodens Bøininger. Fra Hankow til Li-ho-keo gaar Floden i Vest. Til dette Sted havde vi Nordenvind. Vi havde seilet godt Dagen vi kom til Li ho keo og om Aftenen sagde Baadfolkene, at i Morgen bøier Floden i nord, saa hvis ikke Vinden vender vil vi ikke komme langt. Næste Dag blæste det fra syd en noksaa sterk Bris, saa vi tilbagelagde et langt Stykke Vei.

Vi sthyndte paa for at komme frem til Fanch'eng,—jeg var næsten haard med Baadfolkene for at faa dem til at sthynde paa, jeg vidste ikke hvorfor, men er det ikke umuligt, at Herren som vidste, hvad ventede os, sthyndte paa os for at lette det haarde Slag, vi skulde modtage?

Mandag den 7de Februar kom Miss Lee fra Fanch'eng. Det var for os en overmaade stor Opmuntring.

Samme Dag en Timestid senere mødte vi Doktorerne Anderson og Frøiland, som var paa Vej til Hankow for at overvære en stor Lægekonferencie.

Lille Bella havde været meget daarlig paa Rejsen. Hendes Tonsillitis havde samlet sig til en Halsblyd. Dr. Anderson aabnede denne og da Mrs. Wold havde været ikke lidet syg med Feber undervejs gav han hende endel Medicin.

Nevius havde kastet op og været lidt daarlig den foregaaende Nat, og var lidt sær den Dagen Dr. Anderson mødte os, men vi anede ikke Aarsagen og da han syntes at være bedre, kun lidt grættet, sagde vi intet til Doktoren om ham. Om Aftenen havde Nevius høi Feber, som holdt ved til Onsdag. Onsdag Morgen begyndte det at vise sig smaa røde Flekker rundt Munden paa ham, men vi anede intet ondt, thi vi troede, at naar Feberen var nede var Barnet bedre.

Vi var kommen saa langt nu, at vi havde kun nogle Timers Gang op til Fanch'eng. Onsdag Middag blæste der op en heftig Nor-

denvind, og med et blev det meget koldt. Det traf til at være den sidste Dag af det kinesiske Aar, saa vi var bange for, at vi vilde blive liggende der under Sandbanken i flere Dage. Meget koldt var det og alt vi havde blev beslagt med et Dag af fint Støv. Vi var ogsaa ganske uden Proviant, da vi havde ment at naa frem til Fanch'eng om Aftenen. Nu var den Tanke umulig, men Miss Lee var ikke raadvild, hun vilde vi skulde sende Bud hjem og ordre Stoler ned. Det blev gjort. Stolerne kom den næste Dag og om Aftenen den 10de Februar kom vi frem til Fanch'eng, hvor Trygstads havde forberedt for at modtage os. Nevius havde nu Udset over hele Ansigtet og jeg havde et par Gange sagt baude til Kineserne og min Hustru, at jeg var bange for, at det var Kopperne. Min Hustru vilde ikke tro det og Kineserne, for at trøste os, negtede paa det bestemteste, at det var Kopperne. Det beroligede mig for ellers havde vi ikke villet tage ind til Trygstads.

Miss Nilson sagde: „Det ligner Kopperne.“ Da var det først, at den forfærdelige Virkelighed blev klar for os.

Freitag Morgen, naar vi vaagnede, var jeg usigelig glad og takkede Gud i mit Hjerte; thi jeg var da ganske sikker paa, at Nevius havde Meslingerne og ikke Kopperne. Det tog ikke længe, før jeg blev overbevidst om min Feiltagelse og da gjorde vi os færdige med en Gang til at isolere os, min Hustru, Nevius og jeg, i Doktorboligen, som stod tom og var rengjort, saa vi kunde flytte ind med en Gang.

Lille Rudolph fulgte mig hele Fredagen. Han havde lidt Feber Torsdags Natten og var ikke aldeles frisk Freitag, men vi var saa bekymret for Nevius, at vi tænkte mindre paa de andre Børn.

Nogle Kinesere kom for at hilse mig velkommen og det var ikke uden en Følelse af lidt Stolthed, jeg gif ind for at hilse paa dem med min kjække førstefødte Søn, som altid havde været mig saa overmaade kjer.

Som han stod ved min Side og Lærerne efter deres gamle Skik spurgte mig om vore Børns Tal, kunde jeg ikke andet end tænke paa det fuldkomne Tal 7, som ogsaa blev svaret. En af Lærerne siger da: „Jem Døtre og to Sønner er ifølge vore gamle Skrifter en fuldkommen Familie.“

Nevius blev hurtig værre, saa paa Lørdag var Dinene aldeles hovnet igjen.

Miss Nelson var saa venlig at flytte ind med os for at hjælpe os med Nevius, thi min Hustru var saa medtaget af Feber og Nattevaagen over Bella, at vi var meget bange for, at hun ogsaa kunde blive syg.

Lørdags Aften fik vi en liden Hilsen fra Miss Grosseth om, at Rudolph havde 104.2 Gr. Feber. Med Nevius i en saadan Tilstand, som han var, var dette en forfærdelig Efterretning.

Søndag Morgen den 13de vaagne jeg ved to Tiden overmaade angst og fik ikke sove mere. Kl. henimod syv om Morgenens fik vi et lidet Brev fra Miss Grosseth, hvori hun siger: „Kom op efter Rudolph. Vi skal have ham færdig paaklædt, naar du kommer.“

Jeg gik ned med engang. Mine hange Anelser var altsaa ikke ugrundet. Rudolphs Ansigt—kan jeg nogensinde glemme det?—lyste af Glæde, naar han fik se „Papa“. Jeg bar ham til Hjertet bankede og Rænerne skjalt; thi han var tung og havde ikke saa Klæder om sig, men jeg vilde ikke slippe ham om endog bare til at bæres af en Chinese, som var med mig.

Vi lagde ham paa Sengen, som jeg havde sovet paa ved Siden af Nevius Rum og tog af ham Yderklæderne. Han var nok saa kold med det jamme han var kommen hjem; thi han var altid saa glad i at saa være med Mamma og Papa. Han fik en Appelsin, som han skallede selv og spiste Halvdelen af. Det glædede os at se ham saa kold, men de stugge røde Flekkerne var der allfor tydelige til at tage Feil af og med Nevius i Sideværrelset aldeles ukiendelig blev det formeget for mig. Jeg satte mig paa Sengen ved Siden af vor elskede Rudolph og græd en lang

Stund. Det lettede lidt, men den Søndagen var for os en lang Dag. Min Hustru var inde med Miss Nelson og Børnene, selv var jeg mindre inde af den Grund, at der var saa meget at varetages og vi var bange for at overføre Smitte paa andre, saa vi havde overtalt imellem os, at jeg skulde holde mig borte fra de syge saa meget som muligt, for at jeg kunde ordne med det som maatte ordnes.

Jeg gik ud paa Bygningen, hvor min Hustru og jeg saa ofte havde gaaet det første vi kom til China. Det var mange Aar siden jeg havde været der, men alt saa meget kjendt ud. Den eneste Forandring jeg kunde mærke var nogle nylig tilfaste Grave,—disse Tal havde nok vokset bethdelig siden vi sidst var paa disse Trakter,—men deres Tal var saa stort før, at jeg havde vist ikke lagt Mærke til dem om, som sagt, jeg ikke havde seet de nye.

Jeg har tænkt ikke saa lidet paa Grave i China—kjeres Grave—vore elskede og agtede Medarbejdere,—men nu gik Tanken did, hvor den ikke før havde fare, uden saa flygtigt i forbigaaende, som en fiern Mulighed, men nu med en forfærdelig Fornemmelise af Virkelighed,—er det muligt, at vi skal maatte begrave vore Gutter her? Gud hvorfor kom vi til China! Var det dette du vilde have sparet os for, naar jeg blev syg sidste Høst i Everett? Forstod vi ikke din Vilje med os? Handlede vi egenraadigt og reiste did, hvor du ikke vilde vi skulde gaa? Disse og lignende Tanker kastede sig anklagende over mig;—men hvorfor fik jeg saa ikke Fred i Tanken paa at være hjemme? Hvorfor aabnedes Veien atter for os, naar vi havde med usigelig Hjertekval bedt saa indtrængende og alvorligt, om at Herren maatte lukke Døren til for os om det ikke var hans Vilje, at vi skulde gaa hid.

I Tanken begrov jeg begge mine Sønner og o hvor tungt det var! Senere sandt jeg, at denne Videlse, hvor forfærdelig den end var, var mig til ikke lidet Gavn, da det tog Stødet bort fra Slaget, naar det virkelig kom.

Mandag og Tirsdag var Gutterne ikke meget værre indtil Tirsdag Eftermiddag da

Rudolph syntes at have meget haardt for at aande. Miss Aderson af det svenske Forbunds Mission havde gødhedsfuldt kommet os til Hjælp og med hende og Miss Nilson overlod vi Børnenes Pæs meget til dem, da de kunde bedre tage Vare paa dem end vi selv. Jeg var dog med Smaagutterne meget om Estermiddagen og da begyndte jeg at se, at Rudolph vanstelig vilde kunde staa det.

Hygepleiersterne insisterede paa, at vi skulde lægge os, og da min Hustru var langt fra frisk gik vi tidlig tilfængs men sov kun lidt. Kl. tre Onsdags Morgen, som vi laa cængstelig vaagne kom Miss Nelson og beder os om at komme op.

Rudolph snoede sig som en Orm paa den lille Seng hvorpaa han laa. Det var klart, at han ikke fik Luft nok. Han lyfte op lidt som han fik os at se, men Kampen fortsatte. Al! hvor ondt det var at se paa! Om jeg bare kunde have lidt i hans Sted! Uengstelig, med skrigende Hjærter sad vi ved Sengen og søgte at gjøre alt som vi formaaede for at lindre og lette, men det gik dog stadig nedover. Ved fem Tiden havde han et haardt Anfald. Han rynkede Ansigtet som til Graad, men paa sin egen, og af os saa velkjendte og ofte beundrede Maade kvalte han Graaden og var rolig.

Vi haabede og bad at Herren vilde bevare ham over Morgentimerne; thi da vilde vi atter saa lidt Haab, men som Klokken nærmede sig jeks og vi halvt frydede os i nyt Haab begyndte Kampen igjen, og om nogle Minutter sov han stille hen.

Vi laa paa Knæ foran Sengen og bad og graad. Rudolph! Rudolph! Vi vidste ikke før hvor kjer du var os! Kan vi nogenfinde lade være at græde for dig?

Jeg formaar ikke at skrive om disse Døbliske.

Vi maatte haste med at saa ham begravet for Faren for Smitte.

Trygstad og Stokstad var saa venlige at tage vare paa Forberedelserne til Begravelsen medens Miss Nilson og Miss Aderson gjorde Liget færdig.

Saa snart han var død begyndte de røde Flekker at vinde saa hans Ansigt blev natur-

ligt igjen. Han havde været sig saa kort en Tid, at han havde ikke tabt sig noget men var tyk og rund i Kinderne, som han altid havde været.

Vi gik ind i Værelset, hvor det lille Sig laa saa ofte, og forblev der saalænge ad Gangen, som vi turde. Hvor gjerne vilde vi ikke faaet beholde ham en Tid, saa vi kunde se det elskede Ansigt, som vi aldrig kunde blive træet af at betragte. Aldrig havde han været os saa kjer som nu. Aldrig har vi elsket som vi elsker denne vor første Søn. „Hvorfor Herre, tage ham fra os?“ Dagen gik for hurtigt, naar vi tænkte paa at han skulde bæres ud. Havde vi endda faaet beholde ham nogle Dage til!

Kl. henimod fem om Estermiddagen var Risten færdig og Rudolph, vor Rudolph tog jeg i Kavn for sidste Gang paa Jord, og lagde ham i den simple Kiste.

Miss Nilson og Miss Aderson stod med Mrs. Wolf og mig ved Risten paa Loftet, medens vi sang et Vers og læste den 130te Salme. Nede i Gaarden, langt fra os, stod Pastor og Mrs. Trygstad, Søster til Miss Aderson, Pastor Matson og Prof. Stockstad.

Pastor Trygstad talte ved Graven paa norsk og Pastor Matson talte lidt til nogle saa Chinesere, som havde trodsset Faren for Smitte for at følge Rudolph. Vi følte saa taknemmelig til Vennerne for, at de kom og var med os.

Klokken var jeks før den lille Kiste blev senket i Graven. Dagen havde været mørk og regntung men som Risten blev senket kom der frem en liden Solstraale, som lyfte svagt igjennem de lange Skyer. Mørk var vor Lids Himmel men ogsaa paa den var der en svag Udsigt, — Haabet om at saa møde vor inderligt elskede lille Gut igjen.

„Farvel Rudolph! God Nat Rudolph! Nu har vi lagt dig til Hvile for sidste Gang. Hvor ofte har vi ikke dækket dig til for Natten og nu, — skal vi ikke gjøre det mere? Vi var ikke altid saa taalsmodig med dine smaa Feil som vi burde have været, men vidste du hvor det nu smerter os at tænke derpaa vilde du sige vi har faaet vor Straf derfor.“

„Hvil i Fred paa dette stille Sted, hvor

du er omringet af kun saadanne som er gaaet hjem til Gud. De døde her var dine Forældres Venner. Nu er du hos dem. Inderlig Tak for det kjære Samvær! Tak for Solstikken du bragte os! Tak for hver en Gang du glædede vore Hjærter i de fire År du var vort Barn. Din Plads kan aldrig blive taget af nogen anden. Din Stol vil forblive tom til vi mødes hos Jesus. Fred med dit Støv! Herre Gud velsign for os hans Minde!"

Revius var nu over det værste og det var os en stor Trøst, at vi haabede at faa beholde en af vore Gutter. Hævelsen i Ansigtet gik ned lidt og han glædede os med at aahne Dinene og se paa os, først paa den ene og saa paa den anden.

Thorsdag var han over Forventning kvik. Fredag Morgen var han lidt hæs i Stemmen og vi var bange for, at han var bleven lidt forkjølet. Han var dog saa meget bedre af Kopperne, at vi havde ingen Anelse om nogen overhængende Fare. Vi var saa ængstelige for at bevare hans Ansigt fra at blive vansiret af År, at det var vor fornemste Opgave at holde hans smaa Hænder fra at pille af den haarde År. Lørdag var Ansigtet ganske rent og Miss Acterson gik hjem. Professor Stokstad kom dog over og var med Revius Nat til Søndags da Miss Rilsen sølte mindre vel. Den formentlige Kulde tiltog dog og vi var ikke saa lidt ængstelige, thi Hæsheden tiltog Lørdag og Søndag, saa Søndag Eftermiddag var det klart for os, at vi havde et meget sygt Barn for os.

Lagerquist fra Lao ho-keo traf til at rejse herigjennem, og han var venlig nok til at komme op og se til os. Han har praktiseret meget som Læge og ved at undersøge Riviuz fandt han, at den høire Lungen var sterkt angrebet af Pneumonia. Han troede dog, at Barnets Liv muligens kunde reddes og gav os Raad og Medicin.

Miss Rilson var nu selv syg i Seng, saa Professor Stokstad og jeg vaagede over Riviuz Nat til Mandag. Den første Halvdel af Natten var han meget urolig, men efter Midnat var han stille og sov ikke lidet. Jeg havde

saa og holdt ham paa Armen i hans lille Seng og o, hvor det glædede mig at se ham sove! Ved fire Tiden kom Mamma op og tog vare paa ham til vi havde haft Frokost.

Formiddagen var han nogenlunde rolig, men ud paa Eftermiddagen led han meget. Lagerquist kom og saa til ham, men lidet kunde gøres som Hjælp. Miss Acterson var nu kommen tilbage til os og vi var alle i Sygeværkshuset med Riviuz, som vi havde haabet vi skulde faa beholde.

Stakkels lille Riviuz! Han var forunderlig udholdende og vi kunde ikke andet end haabe midt i Haabløsheden, at Herren vilde spare ham for os, men saa var ikke hans Vilje.

Siden vi kom tilbage til China har Riviuz været saa svært bange for, at Papa og Mamma skulde gaa ifra ham. Det var helt ondt at komme ind i Sygeværkshuset for os; thi det var saa haardt at gaa igjen. Den sidste Dagen havde vi været med ham godt som hele Dagen og for første Gang—om Aftenen—gik han godvilligt fra Papas Arme til en fremmed,—Professor Stokstad. Det stakkels Legeme var saa saart, at det var godt for ham at forandre Stilling ret ofte.

Jeg troede, at han vilde komme til at holde ud en Tid, saa jeg og min Hustru gik ned for at spise lidt for saa atter at afløse de andre, men vi var ikke før kommen ned før end man sendte Bud efter os, og vi gik atter op. „Som en Fader forbarmet sig over sine Børn"—jeg begynder at forstaa det Ord nu. O, hvor haardt det var at se paa Barnet, mit Barn, min eneste Søn lide saa! Haade der været noget Middel paa Jord som kunde have lindret hans Lidelse, hvor gierne vilde jeg ikke have gjort hvadsomhelst for at faa fat paa det! Men her var vi aldeles hjælpeløse. Dødstampen maatte ogsaa Riviuz udhjempe alene. Naar vi saa, at det kun var et Tidsspørgsmaal om at gjøre før at Riviuz skulde forlade os, tog jeg ham og lagde ham paa samme Seng og i samme Stilling som Broderen forat ogsaa han kunde faa begynde sin Himmelfærd fra dette for os nu helligede Sted.

Vi knælede atter foran Sengen medens Vennerne bad.

Klokken ti Minutter til otte Aftenen den 21de Februar havde ogsaa vor anden Søn kjæmpet ud. Nu hviler han sødt. Ingen Smerte mere for ham,—men for os, hans Forældre,—Gud hvorfor, hvorfor dette?

Han er ikke død. Han lever evigt hos Gud og i vor Grindring, Nat og Dag er han for os, han og Broderen, vore kjætte imaa Mænd. Kan det være muligt, at de ikke mere er hos os? At jeg ikke skal faa hjælpe dem med at faa de smaa Skoene paa, og Frakterne?

Byrden er for tung Herre. Vi kan ikke bære dette. Dog du ved bedst, din Vilje! Herre hjælp os til at bære os. Giv os Styrke for disse tunge, tunge Dage!

Vi slap vaage Natten, som jeg havde tænkt at forberede os for. Det lille syge Le-geme skulde ogsaa faa hvile, saa vi gik ned og efter atter et tungt Maaltid begav vi os til Ro for at faa den Søvn, som vi alle trængte.

Nivius blev begravet den følgende Dag Kl. 2:30 Eftermiddag. Atter stod vi alene ved den lille Baare med Trygstad's, Miss Ackerson og Pastor Matson i Haven neden under, medens vi sang og læste Guds Ord, før Risten bares ned.

Pastor Trygstad talte paa norsk og Pastor Matson talte paa chineesisk til Vennerne, som fulgte os til Gravgaarden.

Nivius hviler ved Rudolph's høire Side men mellem dem er der Plads for en Grav. Den lille Plet har jeg forbeholdt mig selv, om det skulde være Herrens Vilje, at jeg skal stedes til Hvile i China.

Naar Rudolph var død begrov vi ham mit i vort Gravsted med den Tanke, at min Hustru og jeg skulde hvile en paa hver Side af ham. Nu er begge vore elskede Gutter her og bliver et Vaand, som vil binde os til dette Sted, og som vil drage os efter sig til det Sted, hvor de nu er, for evigt befriet fra al Sorg og Lidelse.

Saa hav ogsaa du, Nivius, et hjerteligt Tak for den Tid du var hos os! Vi var ikke, hvad vi burde have været for dig som Forældre. Dog vi forsøgte at gjøre det bedste for dig, som vi kunde, men det var ikke

meget. Du var os dog overmaade kjer! Og hvad vi seilede i ved vi, at du nu har forladt os for.

Søndag den 13de Mars havde vi den egentlige Begravelse med Jordpaafastelse. Pastor Landahl talte til en stor Forjamling kristne om Opstandelsen og de troendes salige Haab paa Gjensyn, hvorefter jeg selv forrettede Jordpaafastelsen.

En Kvartet var saa venlig at synge Rudolph's Sang: „Throw out the Lifeline across the dark Wave.“ For os lød den som en Stemme fra den lille Gravhøi opmuntrende os til at gjøre den Gjerning, Gud har kaldt os til, medens vi endnu har Anledning.

Medens vi boede i Everett, Wash. en Dag jeg havde noget Arbeide at gjøre inde i Huset, sad han paa Gulvet ved Siden af mig og sang. Midt i sin Sang standsede han og sagde: „Papa, sing: Throw out the Lifeline.“ Siden pleiede vi at kalde denne Sangen Rudolph's Sang.

Med Guds Naade, Rudolph, skal vi søge at kaste ud Redningslinjen men vi havde tænkt, at du skulde have hjulpet os. Fra du var sødt,—før du var sødt, var du givet Herren. I disse fire Aar du var hos os har det været mit Haab, at du som har mit Navn, en Gang skulde blive, hvad jeg saa gjerne havde ønsket at være, s i æ r k baade l e g e m s i g og a a n d e l i g. Nu er dette Haab dødt med dig og det føles tungt at tage fat alene igjen. Bemodigt lyder Sangen nu. Herren har saaret os. Giv os Kraft til at taale det! Iblandt synes det for meget. Vor Tillid er dog til Herren.

Hvorfor skulde dette hende?

Var det kun vor Skjædesløshed?

Hvorfor tog vi ikke Forholdsregler?

Før vi forlod Twin Valley tænkte jeg engang paa at vaccinere de to yngste, Nivius og Bella, som ikke havde været vaccineret, men saa kom jeg til at tænke paa, at Høsten og Vinteren var der mindre Fare for Kopperne, saa hellere end at svække Børnene med Vaccination, og os selv med det ekstra Besvær, som vilde have fulgt, vilde vi resitere Reisen. Senere i Everett kom min Tanke aldrig paa dette Emne. Men hvorfor var

der ikke en eneste en blandt vore mange Benner som kunde have mindet os om denne Sag? Hvorfor tænkte ikke Concessionslægen paa denne Fare, naar han var hjem til os i Hankow? Hvorfor traf det sig saaledes, at vi ingen Lægehjælp kunde faa? Na hvor vi havde ønsket, at Dr. Anderson havde været hjemme! Hvorfor skulde det træffe sig saa, at vi skulde komme ombord paa denne ene Baad, hvor man netop havde havt Kopperne? Det var jo ikke Tid for Kopperne hverken i Hankow eller i Fancheng.

Spørge kan vi men svare tilfredsstillende kan vi ikke. Sorgen og Savnet paatvinger os saa mange Tanker og Vebredelser; havde dette været gjort og hint ugjort, havde vi undgaaet Tabet af vore saa høit elskede Rudolph og Nivius.

Jeg har grebt og skrevet til jeg ikke har kunnet skrive mere. Snart er det to Maanedes siden vi kom frem. Tiden har været os baade kort og ufigelig lang. Siden Børnene døde har jeg ikke haft et vaagent Dieblis Nat eller Dag uden at, saa snart som de Anliggender, som vi har haft at varetage var ordnet med—Tankerne uafsladelig har dvælet ved de to, hvis Plads i vort Hjem er tomme.

Vi kan dog ikke undlade at takke Herren for hans opholdende Naade imod os.

Tiltrods for den tunge Sorg har vi været nogenlunde friske hele Tiden. Det var slemt med Søvn de første Uger, men det har blevet bedre ogsaa med den.

Det er os en Trang at saa sige et hjerteligt Tak til Miss Lee, Miss Grosseth og Miss Olson for, at de var saa venlige at tage vare paa vore Smaa piger hele Tiden medens vi havde Sygdom i Huset. Havde de været vore naturlige Søstre kunde de ikke have gjort mere for os.

Vi vil ogsaa særlig takke Miss Nilson, som blev syg, og Prof. Stokstad for, at de var saa venlig at trodse Faren for Smitte og komme os til Hjælp.

Havde det ikke været for vore Benners Forbønner, ved jeg ikke, hvorledes det kunde have gaaet med min Hustru og mig.

Til Slut lad mig saa sige et hjerteligt Tak til eder, som maatte læse disse Ord, som har sympatiseret med os og bedt for os.

Bed fremdeles for os og Herrens Gjerning her, som ogsaa vi i al Ringhed søger at udføre.

Ederes ensomme og sørgende Søster og Broder i Herren

Clara Sophie og
Oscar Rudolph Wold.

Spørgsmaal i „Budbæreren“ No. 15.

Jeg er glad, at Prof. Wee har begyndt at svare paa mit Spørgsmaal, da jeg tror, at han er en af dem, som vil behandle det mest saglig. Det er dette, som jeg mest ønsker at saa forklaret: „De som kunde blive frelst, frelses, enten vi gjør noget for dem eller ei.“

Professoren har delt mit Spørgsmaal i to. Den anden Del fremholder han Modsetningerne: „De som kunde blive frelst, frelses, enten vi gjør noget for dem eller ei.“ Det andet: „Gud kan intet gjøre uden os.“ Mange som læste Prof. Wees Svar i „Budbæreren“ No. 17 tror gjerne, at dette: „Gud kan intet gjøre uden os“ staar i mit Spørgsmaal; men de som læser Spørgsmaalet vil se, at saadan en Paastund er ikke at finde i mit Spørgsmaal. Kun dette for at afværge Misforstaaelse.

G.

Til Missionsduens Medlemmer.

Forgjæves har vi seet efter i „Budb.“ om der skulde være noget fra Programkomiteen. Vi maa endelig se til at ordne os saa, at vi kan saa Programmene tidligere istand herefter. Maaſke der endnu kommer Rapport fra nævnte Kom. før Aarsmødet.

Som før bestemt, skal Missionsduens Forretningsmøde, ligeledes det literære Møde, afholdes under de første Tage af Synodens Aarsmøde. Det er da af stor Betydning, at alle Missionsduens Medlemmer, som agter sig til Aarsmødet, kommer ved Mødets Begyndelse.

Maa da Guds rige Velsignelse være med os alle. Lad os gjøre alt, hvad vi foretager os, i Jesu Navn.

Ederes M r s. M. O. Wee, Sekt.

Red Wing, Minn. May 15, 1910.

En jødisf Læges Omvendelse.

En Prest, som var en varm Ven af Israels Folk, foresatte sig at søge at drage Doktor N. en dygtig og agtet jødisf Læge, til den Herre Kristus. Doktoren var Prestens Læge, og Presten havde ofte Anledning til at tale med Doktoren om Kristendommen. Og Doktoren fandt sig i, at Presten anførte Skriftens Ord og Kristi egne Ord: men naar den Talen kom ham nærmere paa Livet, at han burde tro paa den forjættede Messias, gik han sin Vej.

Engang var Presten og Doktoren sammen langt paa Nat og samtalede om det nye Testamente. Presten søgte at forklare, at alle Forjættelserne i det gamle Testamente havde sin Opfyldelse i Jesus af Nazaret; da sagde Doktoren: „Ja, disse Grunde har et Sandt og Sandhed og er ikke langt fra at overbevise mig om, at Kristendommen er den rette og virkelige Tro.“ Presten greb hans Haand og sagde: „Hvorfor vil De da ikke vove dette Skridt? Hvorfor vil De ikke komme til Messias, som kaldes Kristus?“ Doktoren sprang op: „Siden Pastoren endelig vil omvende Folk, saa gjør De bedst i at forfølge dette med andre; med mig vil det ikke lykkes.“

Siden blev der ikke talt videre mellem Doktoren og Presten om disse Ting, Presten søgte flere Gange forgæves at komme ind paa aandelige Emner; Doktoren undveg det altid og havde knap Tid. Men Presten bad for ham; det gjorde de troende i Menigheden ogsaa; og især en gammel Basketone kunde ikke slippe Haabet om, at den jødiske Doktor engang skulde blive en Broder i Kristus.

Denne Basketone blev længe syg; Doktor N. var hendes Læge, og hun havde ofte Anledning til at tale med ham om den, hendes Sjæl havde kjær. Og da talte hun med saadan Varme og Inderlighed, at Doktoren følte sig greben og gjerne hørte paa hende. Saa ofte hans Tid tillod, var han hos den gamle Basketone, og hans Bekjendte undrede sig over disse hyppige Besøg.

Tilslidst døde hun i Herren og blev ganske glemt af de fleste; men der var en, som

ikke kunde glemme hende, og det var Doktoren. Fra hendes Dødsdag var han alvorlig og taktesu og luskede sig ofte inde paa sit Kontor. Det var tydeligt, at han var urolig, men spurgte nogen om Aarsagen, gav han undvigende Svar. Saaledes vedblev det en Tid, uden at nogen anede, at der foregik en Forandring med ham.

En Morgen traadte han ind paa Prestens Kontor og sagde: „Vil De døbe mig, kjære Ven? Nu ved jeg, at det er ham, som skal komme, og at vi ikke skal vente nogen anden.“

Presten blev hjertelig glad og forundret; dette havde han ikke ventet. Stille og med Taarer i Øinene gav han Doktoren Haanden. „Hvordan er dette gaaet for sig?“

„De husker nok den gamle Basketone. Jeg besøgte hende den Dag, hun døde. og jeg glemmer aldrig den Dag. Da jeg spurgte, hvordan hun havde det, svarede hun: „Jeg er saa glad; nu kommer min Herre for at hente mig hjem; og saa er alt vel. Priset være Gud, at jeg har en Frelser, hvis Blod renser mig fra al Synd! hvor Syndernes Forladelse er, der er ogsaa Liv og Salighed. Saa vendte hun sig mod mig og sagde: „Kiære Doktor, jeg har bedt Gud, at han endnu engang vilde sende Dem til mig og se, nu er De kommen. Ja, De har gjort mere for mig end mange kristne, og jeg vil gjerne sige Dem, at jeg har bedt meget for Dem; og jeg har ikke villet slutte med det, før De har faaet Syndernes Forladelse og Guds Fred i Deres Hjerte. Uden denne Fred eier De jo ingenting i Livet og i Døden. Jeg har nu bare en Bøn til Dem: vil De opfylde den? Det er en døende Kvindes Bøn. Jeg ved, at jeg skal dø; Iov mig dette ene, giv mig Haanden paa det.“

„Jeg gav hende Haanden; hun holdt den fast og sagde: Se, der ligger min Bibel; det er mit Testamente til Dem. Den er bedre end Guld og kosteligere end meget fint Guld. Hør mig Doktor, modtag den, læs den, ransag den til De finder Frelseren, og bed den kjære Herre, at han vil gjøre sit Ord klart for Dem.“

„Dyrebare Herre Jesus“, bad hun, „vel-

sign Doktoren for alt, hvad han har gjort for mig. Tag bort Dækket fra hans Hjerte, før ham ud af Mørket og giv ham din Helligaand." Hun var saa glad, som om hun var paa Vej til en Bryllupsfest.

"Aldrig har jeg seet nogen dø saaledes. Hendes sidste Ord var Lovsang og Bøn: „Dyrebare Herre Jesus."

"Fra den Stund har jeg haft det bestandige Ønske at dø som hun; det var ingen Død, det var en Seiersgang."

"Jeg tog min Bibel og gik hjem. Vænge kjæmpede jeg med Gud i Bøn, og efterhvert faldt Skjellene fra mine Dine. Jeg læste og læste om igjen og læser den Dag idag.

"Jeg fortalte min Hustru alt, og hun har læst det nye Testamente sammen med mig; og nu er vi begge visse paa, at Jesus af Nazaret er den rette Messias, Guds Kristus. Og vi ønsker at bekjende hans Navn for Menigheden og lade os døbe sammen i hans Navn." "Missionslæsning."

Predikanten og Skomageren.

Lorenzo Dow var for en otti Aar siden kjendt i Amerika som en fremtrædende Predikant. Han havde sine Egenheder, men han var en Mand med en fast Karakter og en varm Kjerlighed til sit Kald og sine Medmenesker.

Hans Brevene og hans Maade at gjøre godt paa var saa ulig andres, men det viste sig, at han ofte fik være til Velsignelse.

En ældre Dame, paa hvis Fars Landciendom Dow gjerne opholdt sig, fortalte for nogle Aar siden følgende om ham:

En Vinteraften indhentede min Far Predikanten paa hans Vandring til et Sted, hvor han skulde præke, og tog ham op i sin Vogn.

"Det var godt at saa fjøre," sa Dow; „thi det begynder at bli isølet og min Støvle er sprunget løst."

Mens de kjørte fremover, tænkte min Far paa, hvorledes han kunde hjælpe ham til at saa Støvlen repareret.

"I det lille røde Hus derborte," sa han til Dow, „bor der en Skomager. Han er fattig og lam og bredagtig, men han er en dygtig Arbejder."

"Det er nok den rette Mand for mig," svarede Dow, hoppede af og gik ind i det lille Hus. Han satte sig taus foran Øvnen, drog af sig Støvlen og rakte den til Skomageren.

Denne saa paa Gullet og udstødte en Ed.

"Jeg hører, De ingen kristen er," bemærkede Dow mildt.

"Der findes ingen kristne", svarede den anden, „om der end findes nogen, som paa- staar, at de er det." Han trak Traaden gennem Vokset med en vis Hestighed.

"Deres Bærelse er koldt, derfor er Vokset saa haardt. Skal jeg ikke lægge mere Ved i Øvnen", spurgte Dow.

"Jeg holder mig varm, naar jeg arbejder", lod Skomagerens korte Svar, idet han satte en Læst i Støvlen. „Forresten har jeg ikke mere huggen Ved og ingen har jeg til at hugge for mig, og mine lamme Ben hindrer mig fra at gjøre det selv."

Dow tog af sig sin lange Kappe, trak den støvelsøle Fod i en gammel Sko, som laa paa Gulvet og gik ud i Vedskjulet. Der fandt han frem en Øks og begyndte at hugge. I den Støvlen var færdig, havde han hugget og baaret ind al den Ved som laa der, stablet den op i et Hjørne af Stuen og saaet Øvnen til at blusse op.

Da Støvlen var færdig, tog han den paa sig og betalte for Istandsættelsen. Idet han slængte Kappen om sig, sa han: „Tak skal De ha. De har vist at De er en Arbejder, som ikke behøver at skamme sig."

Da svarte Skomageren paa engang forbauset og artig: „Jeg siger saa mange Tak. Ranske findes der dog nogle kristne og isaafald er De en af dem."

"Jeg lægger Winn paa at være en Farvel!" og horte var Dow, mens Skomageren mumlede ved sig selv: „Naa, han snakker da ikke meget om sin Kristendom. Han har ikke præket et eneste Ord for mig."

Dow, som ofte valgte Tekst paa Veien til sine Møder, talte den Aften over de Ord,

som er kommet for ham i Stomagerverksteden. Vægg Winn paa at fremstille dig for Gud som en, der holder Prøve, som en Arbejder, der ikke har noget at skamme sig over," (2 Tim. 2. 15). Tilhørerskaren var stor, og han preste praktisk for dem. Paa sin originale Maade viste han, hvorledes der overalt findes fattige og uheldige Mennesker, som de krønne kan besøge og hjælpe. Det maa de gjøre, om de vil, at Verden skal tro paa deres Kristendom.

Dow blev Ratten over hos os. Den følgende Morgen stansede en af Naboerne med et Vægs Ved udenfor Stomagerens Dør. Da Dow paa Tilbageturen passerte den, tilfaldt han indenfor.

"God Morgen, kjære Ven," sa han. "Jeg vilde saa gjerne saget denne Ved for Dem, hvis jeg ikke havde uopsættelige Pligter andetsteds. Men jeg tænker nok, der findes friske i denne Menighed, som kan hjælpe en nyttig Medborger som Dem."

Før Stomageren kom sig af sin Forbaurfælde ved at høre sig kaldt „nyttig Medborger“, kom et Par Skolegutter, som skulde ha sine Sko reparerede. De havde hørt Dow preke og spurgte, om de ikke kunde saa gjøre noget for Stomageren, mens de ventede. De fik gaa ud og hugge Ved.

Der blev ofte vist ham Smaatjenester i de Dage, som kom. Hans Bredagtighed svandt bort, de fristnes Hjælpsomhed imlede hans Bitterhed.

"Alle hjælper mig," sa han. „Er jeg en nyttig Medborger, maa jeg skamme mig om ikke jeg hjælper andre.“

Næste Gang Dow kom paa de Kanter, fik han høre, at Manden havde sluttet med at røge og drikke, og at han var begyndt at læse i Bibelen for en blind Mand, som boede tæt ved ham, til hvem han kunde naa hen.

"En liden Surdeig gennemskærer hele Deigen og et lidet godt Eksempel kan ha vidtrækkende Følger," sa Dow, da han hørte det.

Løsn for Sagtmodighed, for Herrens Følg, er Rigdom og Værd og Liv. Ordsp.

En god Lefje.

Fredrik den Store var, som enhver ved, en rigtig Rigsmand, og hans Underofficer Thomas var det ikke mindre, hvad maatte ikke enhver ved. Denne sælles Egenkab gjorde, at de to Mænd trods den uhyre Rangsforfælsjæl søgte sig tiltrukne af hinanden, og at Underofficeren kunde glæde sig ved at staa i særegen Gunst hos Kongen. Thomas øksererede sine Rekrutter, saa det havde Skik, og saa det var en Lyst for „gamle Frits“ at se derpaa. Venstabet imellem de to gik saavidt, at Kongen endog en Dag hørte sig om sin Underofficers Fødested samt om, hvorledes hans Forældre var stillede, og hvilket Kirkesamfund han selv tilhørte.

„Jeg hører til de mæhriske Brøders Menighed“, svarede Underofficeren paa det sidste Spørgsmaal, og „besøger deres Forsamling i Vilhelmsgade“. „For mig gjerne“, sagde Kongen. „Glem kun ikke derover din Pligt overfor mine Soldater, saa bliver vi to ved at være gode Venner!“

Fra nu af var det Kongens sædvanlige Hilsen, naar han fik Die paa denne sin Underofficer: „Naa, Thomas, hvordan gaar det? Besøger du endnu flittig Vilhelmsgade?“ Kongen glemte aldrig sin Ven, holdt stadig Die med ham og forsømte aldrig, naar der havde været Parade, at forhøre sig om ham hos Regimentskommandøren.

„Thomas skal forfremmes til Officer“, sagde den gamle Herre engang til hans Oberst, „saasnart en Plads bliver ledig“. Den godmodige Oberst meddelte Thomas Kongens naadige Hensigt med ham, idet han mente, at dette vilde anspore og opmuntre ham til ogsaa fremdeles villig og tro at opfylde sine Pligter for ikke at forspilde Kongens Gunst.

Og Thomas lod det ikke være sagt sig forgæves; han var og blev Soldat med Liv og Sjæl, og en dygtigere Underofficer end han kunde den preussiske Arme ikke opvise. Men med Besøget i Vilhelmsgade var det helt forbi, efterat han havde faaet at vide, hvad der forestod ham. Hvad enten Grunden nu var, at de to Ting, „mæhrisk Brøder“

og „vordende preussisk Officer“ ikke kunde rime sammen i hans Hjerne, eller at han haabede at vinde sin Konges særegne Gunst derved—nok sagt, han blev borte fra Vilhelmsgade.

„Mit Hjerte er hos mine Brødre“, sagde han til Presten, da han meldte sig ud af Samfundet, „men jeg frygter for at falde i Unnaade hos min Konge, dersom jeg vedbliver at besøge deres Forsamlinger“. Presten ryttede paa Hovedet og udtalte sin Frygt for, at det bedrageriske Hjerte spillede Thomas et Puds; men denne gik og kom ikke mere i Forsamlingen.

Efter nogen Tids Forløb mødte Kongen igjen Underofficeren og rettede som sedvanlig sit venlige Spørgsmaal til ham: „Naa, Thomas, hvordan gaar det? Og hvorledes finder dine Venner i Vilhelmsgade sig?“. „Deres Majestæt tilgiv mig, jeg ved det ikke“, var Svaret. „Ved det ikke? ved det ikke?“ udbroød Kongen. „Er du da røget uklar med dem?“ „Nei“, svarede Thomas, „men jeg finder det ikke nødvendigt at gaa derhen saa ofte som tidligere“. „Saa er du altsaa dog ikke saa stor en Sværmer, som jeg troede“, bemærkede Kongen. Og med det samme skjød han Underlæben noget høiere i Beiret end sedvanligt, gjorde et par korte, betydningsfulde Nik med Hovedet og gik pludselig sin Vej.

Kort Tid derefter blev en Officerspost ledig. I denne Anledning gjorde Obersten Forespørgsel hos Kongen, om Thomas nu skulde forfremmes og have Pladsen. „Nei, nei“, skrev Kongen tilbage, „han skal ikke have den; thi han besøger ikke mere Vilhelmsgade saa ofte, som tidligere“. Forundret opspøgte Obersten Underofficeren, som nu troede at skulle modtage Melding om sin Forfremmelse, men istedet derfor kun fik Meddelelse om Kongens Øtring, som Obersten ikke formaaede at udtyde. Men Thomas formaaede det; han forstod, at den „gamle Fritz“ havde villet give ham en Lekse over den Tekst: „Hvo, som ikke forbliver tro mod sin Gud, vil heller ikke blive tro mod sin Konge“.

Og Thomas tog imod Leksen. Med et

dybt hdmægtet Hjerte begyndte han igjen at søge Forsamlingerne i Vilhelmsgade; det fik saa gaa med Kongens Gunst, som det vilde. Om han senere er bleven Officer eller alle sine Levedage er vedbleven at være Underofficer, er forsaavidt ligegyldigt, naar han bare hist oppe er kommen i Rang med Kaptein (Hovedsmand) Kornelius!

(Nicolai Meier).

En god Lærdom.

En ung Englænder spadserede en Dag med Professor Durand i Omegnen af Lausanne. Som de gik henover Veien i alderlig Samtale, fik de Die paa et Par sølede Sko, som stod ved Veikanten. De tilhørte sandsynligvis en Mand, som arbejdede paa en nærliggende Åker.

„Skal vi spille Manden et Puds, Hr. Professor. Han skal snart hjem til Middag. Lad os glemme Skoene og skjule os borte bag Hækken og se, hvorledes han tar det.“

„Man skal aldrig fornøje sig paa andres Bekostning, unge Ven“, svarte Professoren. „Jeg har et andet Forslag at gjøre. Væg et Pengestykke i hver Sko, og saa skal vi glemme os og se hvordan det gaar!“

Englænderen adlød, og de skjulte sig bag Hækken. Snart efter kom Arbejderen. Han stak Foden ind i den ene Sko. Lændte noget haardt, trak det frem og saa det var en Tokrone. Han saa overrasket og glad op og ned paa den og la den omsider i Lommen. Saa stak han den anden Fod ind og fandt paany en Tokrone. Da overvældedes han; han kaldt paa Aaæ og bad: „Herre min Gud, du vidste, hvor haardt jeg trængte disse Penge, nu min Kone ligger syg, og jeg sendte du mig dem. Hvor kan jeg takke dig nok.“

Det var ikke frit for, at der kom Taarer i de Dine, som spejdede gennem Hækkens Rabninger.

„Jeg vil aldrig glemme den gode Lærdom, jeg har faat idag“, sa den unge Englænder, da de fiernede sig.

Judas Anger.

„Huelken selv beskrives saaledes: „Der Judas, som han forraadte, saa det, at han var dømt til døde, da angrede det ham“ (Matt. 27, 3). Hidtil havde Judas endnu altid havt den Forhaabning, at Jesus skulde gjøre sig løs fra sine Fienders Hænder, hvori han havde overantvordet ham for 30 Sølvpenge, saasom han allerede oftere havde seet med sine Øine, hvorledes Jesus var gaaen bort midt imellem sine Fienders Høb og undkommet af deres Hænder, s. Eks. Luk. 4, 29—30, hvor det hedder: „Og de stod op og stødte ham udenfor Staden og førte ham op paa det høieste af Bierget, paa hvilket deres Stad var bygget, for at styrte ham ned. Men han kom igjennem midt imellem dem og gik bort“. Aligemaade Joh. 8, 50: „Derfor optog de Stene, for at kaste paa ham; men Jesus skjulte sig og gik ud af Templet, og gik igjennem midt iblandt dem, og han undkom saaledes“. Dette havde gjort Judas saa sikker og forboven, at han ganske sikkert havde indbildt sig, at Jesus noksom vilde sætte sig i Frihed igjen og sønderrive sine Fienders Baand, ligesom Samson gjorde.....

Nu saa Forræderen vel, at han sandt sig bedragen i sit Haab; han saa, at Jesus af det jødiske Raad ikke alene blev dømt til Døden; men at man nu ogsaa var isærd med at overlevere ham til den hedenske Randsherre, paa det denne maatte fuldbørde den fæle Dødm. Da han saa dette, saa begyndte hans Hjerte, som hidtil havde været haardere end en Sten at banke i ham; hans bedøvede Samvittighed, som hidtil havde ligget i en døv Dødsøvn, begyndte nu at opvaagne og strige med høj Røst og foreholde ham hans Forbrydelses Storhed, Jesu Ukyldighed, de utallige Belgierninger, som han havde annammet af ham, de trofaste Advarsler imod denne unaturlige Uafkæmmelighed, hans Mesters forestaaende gruelige og skammelige Død, den Forsmædelse og Skam, som for alle Jesu Kristi Disciple og Elskere vilde falde paa ham, som denne Døds fornemste Befordre, ja den evige Pine og Marter, som en saadan forbandet Forbrydelse maatte drage

efter sig, disse traadte paa engang frem for hans Sjels Dine og satte alle hans Videnstæber og Sindsbevægelser i den yderste Forvirring. Nu ønskede han, at han aldrig maatte have foretaget sig denne Ondskab, og dersom det ikke allerede var skeet, saa skulde det aldrig have skeet.

Men at denne Judas Anger ikke har været nogen blot Tanke, som har svævet i hans Sind ligesom Stum paa Bandet, men et alvorligt Overlæg, en høist smertefuld Følelse og en Frugt af en opvakt og rejsende Samvittighed, det kjendes paa de Tegn, hvorved denne Anger har aabenbaret sig.

Thi der var for det første en oprigtig Bekjendelse. Han gik hen til de ypperste Prestere og Eldste for Folket, og det, efter alt Udseende, da de endnu var forsamlede i Caiphas Hus, men allerede opstaaede og isærd med at føre den dømte Jesus hen til Pilatus. For kort Tid siden var han ogsaa kommen til dem og havde spurgt: „Svad vilde I give mig, saa vil jeg forraade eder ham“? men nu gaar han hen til dem og bekjender, at han svarligen havde forshyndet sig og handlet ilde: „Jeg gjorde ilde“, siger han „at jeg forraadte ukyldigt Blod“, ved hvilket Ord han aflægger en Bekjendelse, dels om sin Synds Storhed, dels om sin Mesters Ukyldighed, hvis Blod han kalder „ukyldigt“, og dermed offentlig modfiger det høie Raads Dom og ved sin Bekjendelse gjendriver deres Bekjendelse: „Han er skyldig til at dø“.

Paa denne Bekjendelse fulgte det, at han leverede de Penge tilbage igjen, hvorved han havde ladet sig undertjære til denne Synd. Han bragte de 30 Sølvpenge tilbage igjen (Matt. 27, 3)..... Disse Penge, som forhen havde været ham saa tjære og behagelige, blev nu en utaalelig Byrde for hans Samvittighed. Han kunde ikke længere taa dem i sin Pung eller Bælte, men bar dem derhen igjen, hvorfra de var komne, hvorved han utvivlsomt ønskede, at ligesom han havde givet dem Pungen igjen, de ogsaa maatte udlevere ham hans Mester igjen. Ja, da de ikke vilde tage imod dem, men stod op og gik til Pilatus, saa begav han sig dermed i

Templet, kastede dem hen, ikke langt fra den der staaende Guds Riste og lod dem ligge. Saa magtpaaliggende var det ham at blive af med disse Blodpenge, for derved nogenlunde at stille sin besværede Samvittighed tilfreds. Disse er de tvende Tegn, hvorved Judas har stadfæstet sin Angers Sandhed. Men naar vi endnu betragte alle Omstændigheder, saa skulle vi endnu finde mere godt i denne Judas Ruelse, hvorved han beskjæmmer mange tusinde kristne; thi

1. Erkjender han den Synd, som han havde begaaet, og giver sig deri skyldig i sin opvakte Samvittighed;

2. Han bekjender den, og det ikke alene i Almindelighed med de Ord: Jeg har syndet eller gjort ilde, men han nævner Barnet ved sit rette Navn og tilstaar, at han har besmitet sig med Forræderi og Blodskyld;

3. Denne Bekjendelse aflægger han ikke hemmelig i en Braa, men offentlig for de Ældstes og øpperste Presters Øren, som han havde forarget og hanet Ved til den Herre Jesu Paagribelse;

4. Han begjærer aldeles ikke at forsvare eller at forringe sin Synd eller at kaste Skylden paa andre, men anklager sig selv som Gjerningsmanden;

5. Han er derfor bitter og vred paa sig selv, og viser en Affky imod sit ugudelige Forretagende;

6. Hans Hjerte er derfor oplyst med Bedrøvelse og Smerter, og han ønsker, at denne forbandede Gjerning aldrig maatte have været skeet;

7. Han forføiede sig hen til de Personer, hos hvem man dengang i den jødiske Kirke i svare Samvittighedsfager sædvanligvis pleiede at søge Raad, Trøst og Underretning;

8. Han søger at tilvende sin Mester den Ære igjen, som han havde berøvet ham, idet han nu erklærer ham for uskyldig.

9. Han leverer ogsaa Pengene, som han havde bekommet, tilbage igjen til de øpperste Prestes og gjør sig løs fra den uretferdige Bøn;

10. Han søger endelig ogsaa at borttage den Forargelse, som han havde givet og ved

sin Bekjendelse om Kristi Uskyldighed at holde Fienderne fra fremdeles at forsynde sig.

Disse er i Sandhed saadanne Kjendtegn, som man ikke engang finder ved mange tusinde kristnes hykkelske Bødsældighed. Og hvor hellig er det derfor at befrygte, at denne Judas Ruelse paa hin Dag vil beskjæmme mange tusinde Mundkristerne og fordømme deres lunke og koldtsindige Ruelse, der ikkun som et Skum har søvbet paa deres Læber.

Men, maatte man tænke, dersom det saaledes er, hvorfor er da ikke Judas annammet til Raade? Bedes, som havde handlet meget grovere og under Vand og Sværgerne fornegtet Jesum, og dog ikke nær lod se saadanne aabenbare og særegne Ruelsestegn, han erholder Forladelse og den arme Judas maa fortvile. Hvad skal han da have gjort mere? Og hvad kan man da fremdeles kræve af ham til at bevise hans Angers Oprigtighed? Thi at! vi have et saadant arrigt og ondt Hjerte, at vi af falsk Medlidenshed med Judas er færdige til at forsvare Satan og dømme Kristus som en haard Mand. Men lader os ikkun noget nøiere og med mere Omhyggelighed prøve Judas Anger, saa skulle vi deri finde 10 store Feil, hvorved den bliver gjort forkastelig; thi

1. Var hans Synderkjendelse ikke af den rette Art. Hans Dø var ikke oplyst formeldst Raadens Lys til at indse hans Synders indvortes Hæslighed. Han blev staaende ved den udvortes Gjerning og kom ikke til sit Forræderis Oprindelse, nemlig den fordømmelige Gjerrighed, meget mindre til sin Fordærvelses første Rødder.

2. Aflagde han vel sin Bekjendelse for Menneffene, men vi læse ikke, at han har bekjendt sine Synder for Gud, som han dog i højeste Grad havde fornærmet;

3. Hans Angst og Bekymring havde sin Oprindelse af ganske urene Aarsager. Han frygtede for, at han, for sit skammelige Forræderis Skyld, skulde hades og forbandes af alle, ja af endog blot ærbare Menneffer. Han fortro ikke saameget den Synd, som han havde begaaet, som den Skam og Spot,

han derved havde paaført sig; følgelig var hans Bedrøvelse ingen gudelig, men en verdslig Bedrøvelse (2 Kor. 7, 10). Han sørgede ikke over at han havde fornærmet Gud, men at han havde berøvet sig og fortjent Straf. Han bekymrede sig ikke saa meget om sin Forbrydelse, som om dens uheldige Udfald. Havde Jesus gjort sig løs af sine Fienders Hænder, saa havde han aldrig fortrudt sit Forræderi; men dette gjorde ham urolig, at hans onde Foretagende havde faaet saa flet et Udfald;

4. Han søgte Raad og Trøst hos Menneffene, og det hos Jesu Kristi allerbæsteste Fiender, men ikke hos Gud, som alene kan lægge en saaret Samvittighed;

5. Han aflagde vel et Vidnesbyrd om Jesu Kristi Ustyrbighed, hvilket dog kun paa den onde Samvittigheds Pinebænk ved Angsten blev udpresset. Han afbrød ogsaa denne Bekjendelse altfor tidlig og eftertænkte ikke videre denne Kristi Ustyrbighed, som dog, dersom han (ligejaa den bødserdige Nøver) havde taget sin Tilflugt til samme, kunde have tjent ham til et sikkert Fristed og bevaret ham fra Fortvivlelse;

6. Blodpengenes Tilbagegivelse skede ikke af en oprigtig Afsky for denne uretferdige Bøn, men af Egentjerslighed og Begjærighed efter at forskaffe hans bekvæmmede Samvittighed nogen Vettelse, ligejaa Skipperen i en stærk Storm høist ugjerne kaster nogle Varer overbord for derved at frelse de øvrige (Ap. G. 27, 19). Ja den Tilbagegivelse skedte i Forighed og med Uvilse. Thi det hedder: „Han kastede Sølvpengene i Templet“. Men med en saadan ivrig Riven og Rasten kan man ikke giøre sin onde Sag god for vor Herre;

7. Der var intet Tegn paa en sand Omvendelse under Guds vældige Haand at finde hos ham. Istædet for at han skulde have anseet sin opvakte Samvittigheds Angst som en velfortjent Tugtelse for sin Ondskab og taalmodig underkasted sig den, saa gik han i største Utaalmodighed hen og søgte ved Striksen at giøre Ende paa samme;

8. Der fulgte ingen Frugter paa hans Anger. Der var ingen Kamp imod Syn-

den, isærdeleshed imod Bantroens og Utaalmodighedens Synd. Der var intet Tegn til et nyt Forsæt og en sand Livets Forbedring, meget mindre til Hjertets og Sindets Forbedring, hos ham at finde;

9. I den hele Beskrivelse af hans Ruelse erindres ikke med et Ord om Bønnen, uden hvilken dog aldrig nogen sand Omvendelse kan komme til sin Fuldkommenhed, efterdi Naaden dertil maa af Gud erholdes ved Bønnen. Han gik ikke hen op i Templet for at bede, men for at tømme sin Bung;

10. Endelig fattedes det allerfornemste i hans Ruelse, nemlig: den barnlige Tillid til Guds uendelige Barmhjertighed, at han for den forrættede Messias Skyld ogsaa vilde lade ham, som en saa stor Synder, vederfares Naade; meget mere vendte han sit Sind derfra, bortkastede paa engang alt Haab om Barmhjertighed og fornærmede Gud derved høiere, end ved alle sine forrige Synder.

Deri var hans Ruelses fornemste Feil, hvorved den blev gjort forkastelig; hvoraf vi se, at det ikke alene har feilet ham paa Tro, men at hans Ruelse selv ikke har været af den rette Art, eller haft de nødvendige Egenskaber“.

(J. J. R a m b a c h.)

„Bibelen er saa streng og gammel dags“, sagde en ung Mand til en graahaaret Ven, der raadede ham til at studere Guds Ord, hvis han vilde lære at leve. „Der er saa mange andre Bøger i vore Dage som er moralske nok i deres Bære, og som ikke binder mig saa som Bibelen“.

Den gamle Rjæbmand vendte sig til sin Duff og tog to Linealer, hvoraf den ene var let bøiet. Med hver af disse trak han en Linje paa et Stykke Papir og rakte det uden et Ord til den unge Mand.

„Hvad mener De?“ spurgte denne.

„Den ene Linje er ret og sand, ikke sandt? Nu, min unge Ven, naar du merker din Vej gennem Livet, brug da ikke en krogget Lineal“.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Kjære Missionsvenner! Guds Fred!

Nu er det en Tid siden vi havde vor aarlige Konferense. Haab r at I allerede har modtaget Referat og Marsberetningen.

Ved vor aarlige Konferense blev det bestemt, at vi skulde ha ekstra Konferense, da Past. Wold med Familie ankom til Fancheng. Vi blev dog forhindret en Manneds Tid, da de var blevet smittet af Kopperne paa Veien op. De mødte tunge Trængsels Skyer, idet begge deres Smaagutter døde. Det var et stort Døer! Dog lever ikke Wolds, som de der ikke har Haab. Over de to smaa Grave ligger Haabets Stierne. Smaagutterne er gaaet hjem forud og Wold kan synge med den salige Vaarte og alle sande troende:

„Var jeg dog over og mine med
Og alle Guds Venner kjære!“

Det er Maaler! og salig er den som allerede har naaet frem! Men Skilsmisjen er noksaa tung for dem som staar igjen. Maa Gud derfor trøste dem med den bedste Trøst.

Ved vor Ekstrakonferense blev det besluttet, at Past. Wold begynder Undervisningen for theologiske studerende i vaar. Kursuset er 3 Aar. Af de studerende er nogen ældre Mænd som er prøvede og flere unge Mænd fra vor Høiskole.

Dette er en nyttig Gjerning. Maa nu Herren velsigne den.

Jeg er saa inderlig glad at vi er komne saa langt. Og vi har det Haab at vi i Fremtiden skal faa kraftig Hjælp af disse Mænd. Herren udruste dem!

Vi takker Gud for den Hjælp vi allerede har haft fra de indfødte Medarbejdere. De arbejder godt og flere af dem endog rosværdigt. Men det er klart, jo bedre Redskab man har at arbejde med, jo bedre Arbejde kan man gjøre. Og til Bygningen af Herrens Tempel bør man kun bruge gode Redskaber. Maa Herren hjælpe os! Venner, bed meget for Gjerningen!

Eders ringe Tjener

C. W. Landahl.

Oprøret i Kina.

Det brød ud i Provinsen Hunan, der fremfor alle Kinas 18 Provinser har udmerket sig ved et bittert og virksomt Had mod Udlændingerne, hvorfor den først for kun 9 Aar siden aabnet sine Porte for Europæere.

Den nærmestliggende Aarsag til Oprøret synes at ha været Hungersnød og Dyr-tid. Rishøsten var daarlig isfor Høst, og samvittighedsløse Embedsmænd og Kornhandlere benyttet Anledningen til at strue Priiserne op, indtil Massen begyndte at plyndre Rishusene, og snart stod Oprøret i lys Lue.

Dernæst blev der især efter Boxeroprøret lagt tunge Skatter og Byrder paa Folket, og Massen lægger Udlændingerne til Last for disse trykkende Tilstande.

Men den dybestliggende Aarsag til den Uro, som nu gæder i det kinesiske Folk, er den nationale Bevægelse, som især har grebet de unge og iblandt disse især Studenterne. Dette „unge Kina“ har blandt andet sat især disse tre Punkter paa sit Program:

1. Kina bør regieres af Kinesere; derfor ned med det nu regierende Keiserhus Manshudynastiet.

2. Fremskridt i Politik, Skolevæsen, Handel osv; derfor ned med de konervative.

3. Kina for Kineserne; derfor ud af Landet med Udlændingerne.

Den nationale Bevægelse er altsaa ikke længere i Fanatikeres Hænder som i Boxernes Tid, og kinesiske Embedsmænd ude i Provinserne hylder og fremmer den efter bedste Evne. Dette kommer tilskynde blandt andet derved, at det blir efterhvert vanskeliggere og vanskeliggere for vore Missionærer at faa kjøbt en Jordflæk til at bygge Missionens Hus paa. I sidste Aar har man saaledes maattet begynde at ty til Konsulens Hjælp for at faa Landkjøb afgjort. Thi Mandarinerne udhaler Sagerne ved alskens Udslugter og Vanskeligheder. Men værre, er det, at Dyrigheden tildels begynder at vise Partisthed ligeoverfor de kristne. Det kan nok endnu komme til at koste noget at være en kristen i Kina, og det vil bli Spørgsmaa

om, hvor stor deres Taalmodighed og Udholdenhed er.

Oprøret brød løs den 13de April ved, at den hungerlidende Hob brød ind i Rishusene og plyndret dem. En Politikaptein søgte at standse Optøjerne, men blev saaret og maatte med sine Assistentler flygte til „Yamen“, forfulgt af en Oprørshob paa flere tusen. Denne holdt „Yamen“ belejret hele Natten, men vendte næste Morgen sit Raseri mod Missionsstationerne. „China Inlands“, Katholikernes og Det norske Missionsfællesskabs Missionsstationer blev da ødelagte. Den næste Dag angreb Hoben Episkopalernes, Methodisternes og Universitetsmissionens Eiendomme. Missionærerne, 41 i Tallet, maatte flygte. Al Eiendom skal være bleven ødelagt, men Missionærerne undslap med Undtagelse af en katolsk Biskop og tre spanske Augustinermunkke, som omkom ved Sammenstød mellem to Baade ude paa Floden.

Den største Skade led Universitetsmissionen (drevet af Yale University), thi Værdien af dens Eiendom beløb sig til ca. \$100,000.

Det, som berører os smerteligst, er dog det Tab, Det norske Missionsfællesskab led. Deres Kirke var den rummeligste og bedste i Byen, og Værdien af deres Eiendom beløb sig til \$12,000 a \$15,000.

Sidste Efterretninger lyder paa, at Oprøret har spredt sig ogsaa til Yhang, hvor Det norske Missionsfællesskab har en af sine største Stationer med Seminar til Uddannelse af indfødte Lærere. Alle Missionærer undslap med Livet, men Missionens Eiendom blev ødelagt. Regjeringen synes at være ude af Stand til at lue Oprøret, om den ellers vilde det; thi Soldaterne gaar i Massevis over til Oprørerne.

Arme forblindede Kina, som saa snart har glemt Tugten det fik under Bogeroprøret. Men saadan gaar det til i Hedenflaaret.

Dette er tunge Tider for vore Brødre i Hunan og ængstelige Dage for vore egne Missionærer. I saadanne Tider trænges det især, at den troende Menighed her hjemme kæmper Bønnekampen for Missionærer-

ne og deres Gierning. Men allermost trænger de blinde Hedninger kristnes Forbøn og Kierlighed; thi dette Oprør er jo kun et fælt talende Bevis paa, hvor saart Kina trænger Evangeliet.

„Lutheraneren.“

Fra Arbejdsmarken.

Pastor Simonson holdt sidste Søndag Konfirmation i Immanuel's Menighed i St. Paul, Minn., hvor 10 unge gjennemtog sit Daabsløfte. C. L.

Swan Lake Menighed af Past. Lerohls Kald er i vaar forøget med fem Familier. Lerohls tre Menigheder sender tilsammen tre Delegerter til Aarsmødet iaar.

Pastor A. E. Distad har antaget Kald fra Immanuel's Menighed, Milwaukee, Wis. og agter at tilflytte Kaldet i Slutningen af Juni, og holder Indtrædelsesprediken Søndag den 3die Juli.

Prof. M. D. Wee skriver den 9de Mai fra Edinburgh, Scotland, at han befinder sig vel paa „dette interessante Sted.“ Han trives godt og læser Hebraisk og Arabisk ved Universitetet der. *

Alle de, som har lovet at tage Del i Kantaten „Joseph“ under Synodemødet, bedes indstændigt om at komme til Red Wing Tirsdag den 31te Mai og være tilstede ved Indbøvningen om Aftenen i Seminariets Kapel.

Studenterne B. Wee og C. Heggen ifra Red Wing Seminary holder Religionskole i Past. Wallerwicks Kald i Traill Co., N. Dak., henholdsvis 3½ og 2 Maanedre. Maa Herren faa velsigne deres Virke iblandt vore kjære smaa. M.

Past. G. D. Mona kommer i Slutningen af Mai østover fra sit Ophold i Oregon. Han er Herren taknemmelig for forbedret Helbred og agter til Høsten at optage Arbejdet igjen i sit Kald i Grand Forks. Fra nu og til den Tid vil de bo i Sacred Heart, Minn.

Immanuel's Menighed i St. Paul har paalagt sin Delegat til Synodens næste Aarsmøde at stemme for, at Co-educationsspørgsmaalet ved Red Wing Seminar nedlægges indtil videre og at, hvis Vigning til Afbetaling af Synodens Gjæld bliver tilstemt, denne da maa ske efter Medlemmernes For- muesomstændigheder. C. L.

Prof. C. Sverdrup, Lærer ved Menighedsakademi i Kristiania, skal tage en Tur til Amerika i Sommer for at studere de kirkelige Forholde særlig blandt norske Lutheranere. Han afreiser fra Kristiania den 20de Mai, og ventes at komme hid i betids til at faa overvære de forskjellige norske lutherske Samfunds Aarsmøder. Det vil sikkert glæde ogsaa os i Hauges Synode at faa et Besøg af Sverdrup ved vort Aarsmøde, og han vil vist naa frem itide, om han ikke blir borthæftet paa Veien. Men det er som vi ser ikke flere Dage end han trænger fra 23de Mai til 1ste Juni da vort Møde begynder.

Menigheden paa Tofte, Minn. Pastor Eidnes Rald har mistet sin Kirke i de herjende Skovbrande, som har raset dernord i det senere. Ifjor Sommer var en Del af os Prester dernord og hjalp til at indvie denne Kirke og nu ligger den i Aske. Dette er visst et haardt Slag paa den lille stræbsomme Menighed og deres flittige Prest. Et Brev fra Broder Eidnes om dette sødelige Tab findes paa et andet Sted her i Bladet. Naar Vennerne som Herren har sparet for lignende Ulykker, men derimod velsignet med meget godt, har læst Eidnes Brev, haaber vi at de allesammen bestemmer sig til at hjælpe Vennerne dernord at faa sig et Gudshus igjen. Og vi vil ikke bare opmuntre andre til at hjælpe, men sender nogle Dollars med en Gang. „Lader os ikke elske med Ord eiheller med Tongen alene men i Gjerning og Sandhed.“

Bethesda Menighed, Racine, Wis. havde Feste den 17de Mai. Menigheden havde fundet ud, at denne Dag var Pastor Carlens Fødselsdag, Graduationsdag og Bryllupsdag, hvorfor de ønskede at have

en Feste i den Anledning. Kirkens Basement var smukt dekoreret med norske og amerikanske Flag samt Planter og Blomster. Endelig Venner fra Menighederne i Milwaukee og Kanosa med sine Sangkor havde ogsaa indfundet sig. En af Menighedens Eldste ønskede Forsamlingen velkommen og knyttede nogle faa Bemærkninger til Galaterne 6, 9: Men naar vi gjøre det gode, da lader os ikke blive trætte! thi vi skulle høste i sin Tid, saafremt vi ikke trættes, hvorpaa han paa Menighedens Vegne overrakte Prestefamilien en Gave i Form af Penge, som det var Menighedens Ønske skulde bruges til, hvad de fandt bedst tjenligt for dem selv. Pastoren takkede derpaa for Gaven, hvorpaa han gjorde nogle Bemærkninger om den 17de Majs Betydning for det norske Folk. Derefter bænkedes Forsamlingen om velsignede Børn, som Kvindeforeningen havde sat istand. Sangkorene sang flere Sange, hvorpaa de stilles med det Indtryk, at de havde tilbragt en hyggelig Aften.

A. S.

„Budbærerens“ Redaktør har nu taget Afsted med sine tre Menigheder, som han har betjent i elleve Aar. Søndag den 8de Mai holdtes Afstedsprediken i Immanuel's Menighed ved Aspelund. Presten fik et „Farvelsøffer“, hvorpaa fulgte et sidste Tak for Samvær og lev vel. Første Pinsedag var der Afstedsprediken i Hauges Menighed i Kenyon. Ogsaa der optoges Afstedssøffer og efter Gudstjenesten samlede Størstedelen af Menigheden og enkelte andre i Prestegaarden, hvor man tilsammen nød den af Menigheden medbragte Middag, hvorpaa flere holdt Takke- og Farvelstaler og et Sangkor sang flere vakre Sange. Det var en rigtig hyggelig Afstedstid. I Stordals Menighed holdtes Afstedsprediken anden Pinsedag. Ogsaa der blev opret til Presten. Ved Gudstjenestens Slutning traadte en af Menighedens Eldste frem og holdt paa egne og Menighedens Vegne en hjertelig Takke- og Farvelstale til den fratrædende Prest og hans Familie. Tilslut oplæste han en af Menigheden paa et Møde forfattet og tilstemt Re-

solution, hvori den (Menigheden) udtalte sin Betslagelse over at Presten havde resigneret og nu skulde frastytte, men paa samme Tid vilde de sige: „Ste Herres Vilje“. Og saa ønskede de Herrens rige Betsignelse maatte følge den bortdragende Prestefamilie paa deres Fremtids Vel og i deres Fremtids Virke. Det var ogsaa en mindeværdig Afsteds- stund. Paa alle tre Steder var usædvanlig mange Folk-fremmødt.

Besjendtgjørelser.

Hauges Synodes 65de Aarsmøde.

Om Gud vil aabnes Hauges Synodes 65de Aars- møde i Red Wing Seminariums Kappel med Prediken Kloften 10 Onsdag Formiddag den 1ste Juni 1910. Ifølge Beslutning fra ifjor afslutter Mødet sine For- handlinger Onsdag Eftermiddag den 8de Juni 1910.

Følgende Sager foreligger til Forhandling:

Valg af Embedsmænd.
Samfundets Missioner.

- 1) Den indre.
- 2) Den ydre.

Indstilling fra Komiteen for Seminar i Kina.

3) Det engelske Arbejde.

Samfundets Skoler.

- 1) Red Wing Seminarium.

Indstilling fra Komiteen for Co-education ved Red Wing Seminarium.

- 2) Jewell Lutheran College.

Antagelse af Konstitution for Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Kirkeaaet.

Indstilling fra Board of Trustees.

Samfundets Finantser som henstillet til Me- nighedernes Overveelse.

Den antagne Konstitutions endelige Antagelse.

Betjedsda Børnehjem.

Trykkerier, Boghandelen og Samfundets Blade.

Søndags- og Religionskoleopgangsmaalet be- handles den første Torsdags Formiddag.

Rituallagen behandles Tirsdags Formiddag.

Revision af Ordensreglerne. Komiteendstilling.

Indstilling om Skole. Se Ref. 1909, Pag. 235.

Indstilling fra Komiteen for „Church Extension“.

Indstilling fra Komiteen for Salmebog.

Rapport fra Komiteen for at samle Historie for Hauges Synode.

Indstilling i Foreningsagen.

Indstilling fra Oversættelseskomiteen.

For andre Sager se Referat for 1909, Pag. 227 og 228.

Foredrag ved Pastor T. J. Oppebahl. For The- ma se Ref. 1909, Pag. 235.

Det religiøse Samtaleemne. 1 Kor. 15: 58.

G. F. Eastvold, Form.
R. F. Løhre, Sek.

Mærk!

Presten, Delegerter samt besøgende til Aarsmødet i Red Wing underrettes herved om, at isald de ønsker at sikre sig Rum enten i Skolebygningerne eller hos Privatsfolk udenfor Skolen, maa de sende Betsked herom til Komiteen for Aarsmødet her i Red Wing inden den 26de Mai. Som Godtgjørelse for Rum i Skolebygningerne betales en Dollar for hver Person. Prisen paa Rum udenfor Skolen kan Komiteen ikke bestemme; men vil søge at sikre Rum for saa rimelig Pris som muligt. De, som agter at bo paa Skolen, maa bringe med sig Lagen, Rudevar og Haandklæder.

Komiteen paatager sig intet Ansvar for saadanne, som ikke sender sin Anmeldelse i betids for Mødet; thi det gaar ikke an at finde Rum hos Privatsfolk, før vi ved, om der er nogen, som vil behøve dem. Alle Anmeldelser sendes til Hr. A. Ellingson, 828 East Ave., Red Wing, Minn.

Hauges Synodes Trustees vil møde i Red Wing Seminarium Tirsdag den 31te Mai 1910 Kl. 1 Eftermiddagen. Alle Medlemmer bedes om at være tilstede.

Anton A. Melum

Hauges Synodes Kirkeaaet holder Møde i Red Wing Seminarium Fredagen den 3die Juni Kl. 5 Efterm. Alle Medlemmer bedes om at være tilstede. De Kandidater, som begjærer Ordination, vil ogsaa møde med Kirkeaaet da.

C. F. Eastvold.

Om Gud vil, afholder Madison Kredss af Hauges Synode et Kredsmøde i Esteline, S. Dak., Pastor J. M. Wickes Rald. fra 14de til 16de Juni, 1910. Samtaleemnet Joh. 10, 1—10. Besøgende fra øst, som kommer med St. L. Banen til Watertown, vil kunne komme frem samme Dag; thi N. W. gaar derfra til Esteline Kl. 9 Aften. Da dette ogsaa er en ny Plads, ønsker Vennerne, at vi gjør os end mere Umage for at komme did.

B. R. Barstad.

A. H a u g l a n d.

Madison Kredss af Hauges Synode afholder om Gud vil et Kredsmøde i Sing- aas Menighed, Past. J. J. Ekkes Rald. fra 23de til 26de Juni førstkommande. Samtaleemne: Rom. 5, 1—11. Søndag indvies Menighedens Kirke i Hendricks ved Syno- dens Formand. Kredsens Prester anmodes derfor om at ordne sig, saa de kan stanse

over Søndag. Skyds møder i Toronto, S. D. og Hendricks, Minn. Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Madison Kreds af Hagues Synode afholder om Gud vil et Samtaleemøde i Clark Center Menighed, Past. A. Hauglands Kald fra 6te til 8de Juli førstkommende. Samtaleemne Luf. 19, 1—10. Skyds møder i Clark Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af S. S. sit Sommermøde i Froens Menighed, Horace, N. Dak., Past. J. H. Johansons Kald Kl. 10 Form. den 16—19de Juni. Samtaleemne Luf. 17: 11—19.

J. H. Johanson.
M. L. Nessvig.

Stiklestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak., Past. A. H. Bergers Kald, indbyder Mayville Kreds til at afholde Samtaleemøde fra Mandag 20de Juni Kl. 1.30 Eftermiddag til Torsdag 23de Juni Kl. 12 Middag. Skyds vil møde paa Mødets første Dag i Englevale, Fargo S. Western N. R. og i Gæstegæ, Casselton Marion Branch N. P. R. R., J. H. Johanson.

M. L. Nessvig.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaugs Kald, indbyder herved Mayville Kreds af S. S. til at afholde et kristeligt Samtaleemøde fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.
M. L. Nessvig.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Bethel Menighed, Pastor Hovlands Kald fra 21—23 Juni. Samtaleemnet er Ef. 35 og indledes af Pastor Varud fra Berthold. Skyds vil møde i Manfred Dagen før Mødet begynder.

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds af Hagues Synode afholder et Kredsømøde i Immanuel's Menighed af Pastor J. T. Krogstads Kald fra 25de til og med 28de Juni 1910. Samtaleemnet bliver om den forlorne Søn. Skyds møder Dagen forud i Leeds, Minnewaukon og Madoct. Kom mange og kom med Bøn om Herrens Velsignelse!

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

St. Peters Menighed, Moscom, Idaho, underlegnedes Kald, afholder et Samtaleemøde fra den 16de til og med den 19de Juni 1910. Samtaleemnet: Math. 25, 1—13. Lutherste kristne er velkommen til Mødet.

Paa Menighedens Begne
J. F. Adrianson.

Om Gud vil, afholder Mayville Kreds et specielt Møde i Pastor J. S. Halvorsens Kald, Burton, N. D., fra 24—26 Juni. Ungdoms- og Religionskolearbeidet tænkes lagt til Grund for Behandling. Mødets Formaal er Organisation. Prof. Edw. Schmidt holder Indledningsforedrag over Religionskolelagen (Søndagskolen indbefattet) og en anden vil indlede Emnet: „Ungdomsarbeidet.“ Efter de respektive Taler vil de omhandlede Emner drøftes af Forsamlingen. Alle Ungdomsforeninger, Søndagskoler og Sangtor inden Kredsen anmodes herved indstændigt om at sende Delegerter til dette Møde. Stedet er belejligt, Togforbindelsen hyppelig. Kom, og bring andre med! Paa Komiteens Begne

J. S. Jacobson.

Nordre Minnesota Kreds af S. S. afholder sit Sommermøde June 21—25de i Bethel og Eagle Valley Menigheder Past. M. L. Dahles Kald. Mødet begynder Tirsdag den 21de Kl. 10.30 i Bethel Menighed og de besøgende vil erindre at stige af i Clarissa, hvor Skyds vil møde dem. Som Tekst for Mødet i Bethel er valgt: Joh. Ev. 15: 1—8. Paa de tre sidste Dage vil Mødet blive holdt i Eagle Bend. Som Tekst for Mødet her er valgt Matt. 25: 1—13. Kom mange baade Prester og Lægsfolk, men kom med Bøn.

Viceform. J. J. Rendahl.
Sekretær M. L. Dahle.

Om nogle af Brødrene kunde ordne det slik, at de overvar Søndag, vilde det være kjært. Men ifølge Kredslens Bestemmelse kan det kun blive et Begjær fra os.

M. L. D.

Red Willow Indremissionsforening holder sit 11te Aarsmøde i Ebenezer Menighed, 6 Mil syd for Cooperstown, N. D., Pastor H. S. Quanebets Kald, 3, 4 og 5te Juni 1910. Tema for Mødet: Luf. 9: 51—62. Past. D. Svenson indleder. Da Foreningen bestaar af Medlemmer af de forskjellige nordluth. Kirkesamfund, haaber vi, at Mødet blir godt besøgt. Maa Herren gi ve os at være frugtbærende! Alle velkomne.

Thos. A. Brakke.
T. S. Quanebeck.

Den sydbestlige Minnesota fælles Indremissionsforening holder Møde i Round Lake Menighed, Past. J. H. Hansons Kald, fra 2den til 4de Juli. Tilreisende mødes med Styds i Round Lake, Minn. og Lake Park, Ia. Dagen før Mødet.

Andrew Johnson Form.
J. S. Wik, Sekretær.

Paa Indbydelse fra Highwater Menighed i Pastor J. C. Jakobsens Kald vil den sydbestlige Minn. fælles Indremissionsforening holde et Møde der den 1ste til 3die Juni 1910. Samtaleemne er Aob. 3, 14—22. Tilreisende som kommer paa C. St. Paul & Omaha R. R. gaar paa Currie Line fra Bingham Lake til Jeffers. De som kommer paa C. Northwestern R. R. gaar af i Lambert, hvor der vil være Styds. Alle som muligens kan komme og alle interesserede maa faa sig løs og komme, især alle som hører Bestyrelsen til. Maa Gud faa velsigne Møderne.

Paa Foreningens Vegne

Andrew Johnson Form.
J. S. Wik Sek.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder sit 26de Aarsmøde i Bethania Menighed, Past. Redals Kald, Berley, Minn., fra 23—36 Juni. Samtaleemne: Aob. 2, 1—7. Styds vil møde i Berley Aften og Morgen før Mødet. Paa Foreningens Vegne

J. J. Castvold, Form.
B. B. Mørnes, Sekr.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder: I Sarons Menighed, Past. Linds Kald, Erskine, Minn., fra 3—5 Juni. Tema: Rom. 3, 21—26. Styds møder i Erskine; i Sion Menighed, Past. Hildahls Kald, Fosston, Minn., fra 14—16 Juni. I Immanuel's Menighed, Past. Berge Olsons Kald, Queen, Minn., fra 17—19 Juni. Styds møder for disse to Møder i Fosston, den 13de Juni. I Hellelands Menighed, Past. Brodlands Kald, Beltrami, Minn., fra 20—22 Juni. I St. Pauli Menighed, Past. Gaardsmoes Kald, Gary, Minn., fra 28—31 Juni. Tema 1 Pet. 2, 1—12.

J. J. Castvold.
B. B. Mørnes.

Nordvestens Indremissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Emanuel's Menighed Past. J. J. Pettersens Kald fra 3die til 5te Juni. Samtaleemne: Rom. 6: 15—23. Tilrei-

sende mødes i Carbury om Aftenen den 2den og om Morgen den 3die.

Møde i Vestlands Menighed, Past R. T. Strands Kald fra 16de til 19de Juni. Styds møder tilreisende Dagen før Mødet i Rolette baade dem, som kommer paa G. N. R. R. saavel som dem som kommer paa Soo R. R.

Møde i St. Johns Menighed, samme Kald fra 21de til 23de Juni. Tilreisende mødes i Dunseith Dagen før Mødet.

Møde i Bethania Menighed, Past. C. S. Hoblands Kald fra 25de til 28de Juni. Tilreisende mødes Dagen før i Anox og Esmond.

Møde i Besje Menighed, Past. D. T. Nelsons Kald fra 30te Juni til 3die Juli. Dette er Missionsforeningens 10de Aarsmøde. Styds møder tilreisende i Roth om Aftenen den 29de Juni dem som kommer fra øst og om Morgen den 30te dem som kommer fra vest.

Møde i Boar Menighed, Mohall, R. Dak. fra 5te til 7de Juli.

Møde i Rose Valley Menighed Pastor D. S. Varuds Kald fra 9de til 11te Juli. Paa Foreningens Vegne

C. G. Haugen Formand.
D. B. Nordfletten Sek.

The Lutheran Hymnary

✓ Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fællestomiteen fra Den Forenede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Dplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i presstet Skirtingsbind med Skindbryg og sælges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til
HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Forandret Adresse.

Rev. C. C. Holter,
Cor. 5th & Buchanan Str.,
Red Wing, Minn.

Alle Bytteblade bedes herefter sendt til nævnte Adresse.

Kvitteringer

	Notes	Cash
Til Synodekassen: For kvitteret for	3088.50	10161.46
Bed Pastor O Andresen fra Pastor M A Dahles Kald Eagle Bend, Minn., Bethel Mgd.: A O Mastrud 5, Ole Ellestad 10, Ole A Ellestad 5, John Bye 1, O E Stee 2, M O Titrud 15		38.00
Ole Ellestad 15, A O Mastrud 5, E A Thomp- son 15, O Ellestad 25, T A Thompson 10, Ingebrigt Walbal 3, Nels Walbal 10, E S Walbal 5, M R Titrud 15		103.00
Marissa Frimsg.: J A Ramsdal 10, S S Lund 1, L Laugeon 2, G Gunderjon 2, Mrs. L Laugeon 1		16.00
E Robahl 5, Hans Thallaug 10		15.00
H P Killo, Galesburg, N. D.		25.00
Bed W B Hjerstad, Offer Jendre Zumbro Mgd., Pastor J L Vaslefons Kald		20.36
Rev. O S Haugen, Starbuck, Manitoba, Can. Bed Carl D Hilesland, Offer Noriday Mgd., Aneta, N. D., Pastor Laugehaugs Kald		5.00
Bed Pastor J N Sandven fra en ubenevnt, Roland, Ia.		17.45
Bed Pastor A J Eversen, Offer Hauges Mgd. nær Rio, Wis.		10.00
Bed Pastor J J Starupnes, fra St. Johns Mgd. 8 Kv. Centerville, S. D.		23.60
Bed C R Lien, Offer St. Peters Mgd., Ned Wing, Minn., Pastor O S Melands Kald		10.00
Bed Pastor S H Elstad, Morionville, Wis., Offer i Robi Mgd.		27.20
Do, do, Spring Prairie Mgd.		19.89
Bed John D Quickstad, Toronto, S. D., Gave fra Bloom Prairie Mgd.		13.71
Bed P. stor Distad, Eagle Grove, Ia., Offer i Bethlehem's Mgd.		20.00
Do, do i Immanuel's Mgd.		9.06
Do do, i Samuel's Mgd.		6.25
Bed Pastor J J Etke, Hendricks, Minn., Offer i Singsaas Mgd.		6.71
Pastor T J Spande, Deerfield, Wis.		26.85
Bed John Johnson, Eagle Grove, Ia., fra Nor- way Mgd., Rev. A E Distads Kald		10.00
Bed Rev M J Westphal, Peterfon, Minn., fra Vrendahl Mgd.		10.00
Do, fra Peterfon Mgd.		20.53
Bed S E Sether, Jackson, Minn., Offer Hauges Mgd., Rev. S Sanjons Kald		11.62
Bed M Bjorsten, Adams, N. D., fra Vangs Mgd., Rev. J B Bybergs Kald		14.35
Bed Rev. L Laugehaug, Sharon, N. D., Offer Bethania Mgd.		15.00
Bed Rev. J K Lerohl, Dalton, Minn., Offer, Swan Lake Mgd.		10.00
Do, Ten Mile Lake Mgd.		13.20
Do, Bethel Mgd.		8.45
Bed J Grinde, Portland, N. Dal., Offer Tref. Mgd., Pastor Malkewits Kald		5.65
Bed R E Sommerland, Mt. Vernon, S. D., fra Victor Mgd.		12.15
Bed J A Johnson, Mt. Foreb, Wis., Offer Berry Mgd.		50.00
		15.25
	3706.50	10653.23
Til Synodekassen: Betalte Notes: For kvit- teret for		8416.00
Hans Nelson, Lodi, Wis.		50.30
Salter Larson, Eagle Grove, Ia.		10.00
S J Johnson, Jennings, La.		250.00
John Myrvik, Milton, N. D.		10.00
Ed. C Bekken, do.		5.00
Ludvik Olson, Webster, Minn.		10.00
		8751.00

Renter paa betalte Notes: For kvitteret for	265.89
Geo. O Kvam, Franklin, Minn.	25
Rittel A Rajen, Hoople, N. D.	56
Helge Brelhus, Flaming, Minn.	50
Ludvik Olson, Webster, Minn.	3.00
O R Hendrickson, Oslen.	1.20
	271.34

D. M. Uli bin, Kasserer.

Bevilget til Skolernes Drift for dette Aar \$12,000.00

Herafer indkommet til Dato 10,755.15 |

Endnu ikke indkommet 1244.85 |

Professorskn: Bed Pastor J J Dahle fra Tachitha Mgd., Dahles Kald, Tilæg til forr. Indtjendelse.	1.00
Bed O Anderson fra Natanael Mgd., Paulstruds Kald, heraf 1.50 Restante fra forr. Aar.	44.70
Bed Pastor Njust fra Byker Mgd., Njusts Kald.	12.00
Bed Wast, Stogerboe fra Moland Mgd., Stogerboes Kald	9.25
Bed Nels Thompson fra Bethlehem's Mgd., Distads Kald	30.00
Bed Pastor Westphal fra Vrendahl Mgd., Westphals Kald, Tilæg til forr. Indtjendelse.	7.50
Bed Pastor Bruce fra Storbahs Mgd., Bruce's Kald	25.00
Bed Charles Nelson fra Tref. Mgd., Chicago, S A Han- sons Kald: A Melum 10, E Torgerfon, J Sandvik, A Beterfon, L Swenson, Mrs. Hedwick Johnson, L Hix, O Erickson hver 5, Pastor S A Hanlon, J B Johnson, H R Sane, A R Malum hver 3, Chas. Nelson, S Mor- tenson, S Carlson, M Walker, A Johnson, A Hendrick- son, J S Rasmussen, A S Anderson, S H Olson, Tho- mafon, Miss Medhallon hver 2, O Lyngaas, B Nelson, Curland, J S Johnson, O Kleven, G Samuelsen, S Hanlon, M Kristianfon, L Mickelson, A Gbelarom, F Fredrickfon, Dr. C Emerson, Miss Rena Johnson, R Olson, Miss Olson, Emma Hise, Mrs. Johannefon, A S Thompson, Halvorfon, B Edwards, Nellie Nelson hver 1, E Knudson, O Johannefon 1.50, S Tonnelon, Johnson hver 50c, L Anderson 25c, tilf. 104.25. Af den- ne Sum er der før kvitteret for 50. Tilæg, til forr. Indtjendelse.	54.25
Bed R R Synnes fra Lincoln Mgd., Elater, Ia.	209.00
Bed T J Hagen fra St. Petri Mgd., Westhuss Kald	15.00
Bed Pastor Kleveland fra Etavanger Mgd., Kleveland's Kald, Tilæg til forr. Indtjendelse. Fra Jendre Kv. 1. 10.30, L Tollefon, S A Anderson hver 5, L Kierpe, T Hauge, J Samuelsen hver 1, E Eversen, J Mort, A Mort, S Almdahl, T Carlson, A Kloster hver 50c, L Sa- munfon 25c, O Osterhus 15c.	28.70
Bed Pastor Barud fra Berthold Mgd., Baruds Kald.	35.00
Bed Aker O Nashby fra Des Moines Valley Mgd., S E Sanjons Kald: J & G Anderson 5, S B Berge 4, Jno. Peterfon, Oo. Gushy, L Nelson, Wm. Currefon, A O Nashby hver 3, L Olson, M Golder, O Eagen, B A Brown, O Haugen, J S Benfay, J D Hatlestad, A Carlson, E Burrefon, O L Barkeim, Elizabeth Watland, Jno. Quaale, Pastor S E Hanfon hver 2, Mrs. B Sein, B Bikmart, E T Kleveland, B B Elberum hver 1, 54.00. Fra Indt. for forrige Aar 23	77.00
Bed Pastor Eidnes fra Bethlehem's Mgd., Eidnes Kald	10.00
Bed S Lenger fra St. Pauli Mgd., Norhads Kald, Til- leg til forr. Indtjendelse.	50.00
Bed Pastor Starupnes fra Scandia Mgd., Pastor Staru- pnes 2, B Hauvberg, L Amundfon hver 1, O Houland 50c.	4.50
Bed Gunder Bagly fra Ellsborough Mgd., D O Berghs Kald: B Hjermstad Sr. 2.50, Chr. Erickfon 2, L O Lar- son, E Nelson hver 1.50, M Hjermstad 1.25, E D Slotten, T M Hesteth hver 1, S Lichte's 90c, S B Randa 60c, Mathilde Hjermstad 25c.	15.00
Bed W R Knudson fra Immanuel's Mgd., S E Simon- sons Kald	50.00
Bed R Reierfon fra Bethania Mgd., S J Berge Kald: R Reierfon, J J Knudson, O Reierfon, A Johnson, Mrs. A Johnson, Mrs. Moshige, O R Eastvold, J E Loma, B	

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og National-
Billeder.

Al disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Ryfylke; Østfjeld; Nordfjord; Lerfoss; Paa Sti; Paa Kælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Gæsterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billede). Vinterbillede (mange forskellige). Julenag. Sjøminder ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjællene til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Toolvær. Buarbreven. Raftslid. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Rørøfjorden. Hestmander. Svartfien. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Bragtbillede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusindis forræret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dusin.

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Alterbrod

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

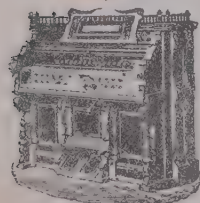
Fountain-Penne.

Vi har en god Forhning af de velbetjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er uhæftet den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Dgib, enten der ønskes en fin, grov eller „stueb“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husborgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Lyønstning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnejag“; „Baaskehilsen“; „Venlig Hilsen“; „Lyønstning til Fødselsdagen.“ „Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Drawer H Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev J. E. Laksen, Kasson, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fødselskassen og Jewell Yuth. College sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangelist lutherne Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge 5. Damgaard \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til.

C. Lilletun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Hotter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til han.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Døm ikke, for at I ikke skal dømmes; 2. Lidt om Oscar Rudolph Wold og Rev. vus Lee Wolds Sygdom og Død; 3. Spørgsmaal i „Bubb.“ No. 15. 4. Til Missionsbuens Medlemmer; 5. En biblisk Læges Ombendelse; 6. Predikanten og Skomageren; 7. En god Læse; 8. En god Lærdom; 9. Judas Anger; 10. Kinamissionen; 11. Fra Arbejdsarknen; 12. Betjendtgjævelser; 13. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 23 }

Lørdag den 4de Juni 1910

{ 42de Aar

Prediken

ved Graduationsfestlighederne ved Red Wing
Seminar, holdt Søndag Aften den
22de Mai 1910.
(Ved C. C. H.)

Bøn: Barmhjertige Gud, kjære himmel-
ste Fader, vi bede dig for din Søns vor Frel-
sers Skyld, se i Naade og Mistundhed ned
til os alle. Velsign for os dit Ord, som vi i
denne Stund skulle betragte. Lad din
Kraft, dit Lys og din Sandhed gennem-
trænge os allesammen, saa vi maatte blive
som Staden paa Bjerget, der ikke kan skjul-
es. Maatte vort Liv være et Gienfskin af
dit hellige Liv, Herre Jesus, det Sindeslag,
den Kraft og den Aand, hvormed du, vor
Frelser, udførte din store Gjerning i Verden,
og saa drive os i alle vore Handlinger, enten
vi er kaldte til direkte Arbeidere i din Vin-
gaard, eller vi indtager andre Stillinger i
Samsundet, da æres dit Navn, da sker din
Vilje, da bygges dit Rige. Gud hør vor
Bøn for Jesu Skyld. Amen.

Læst: Mat. 5, 13. 16.

I er Jordens Salt; men dersom Saltet
mister sin Kraft, hvormed skal det sal-
tes? Det duer til intet mere, uden til at
kastes ud og nedtrædes af Mennefsene.
I er Verdens Lys; den Stad, som lig-
ger paa et Bjerg, kan ikke skjules.

Man tænker heller ikke et Lys og sætter
det under en Skjeppe, men paa en Lys-
stage, saa skinner det for alle dem, som
er i Huset!

Fader saa eders Lys skinne for Menne-
fsene, at de maa se eders gode Gjærni-
ger og ære eders Fader som er i Himlene!

Kjære Graduerter og andre Venner!

Guds Naade og Fred være med eder alle.
Amen.

Jordens Salt.

Det er Herrens sande Disciple og Venner,
som er Jordens Salt. Det er disse, som
nok maa være i Verden, men som ikke
er som Verden. De har faaet af Herren en
Kraft og et helligt Alvor, som Verden ikke
har. De er blevne i den rette Forstand „gü-
delige“. Men som saadanne er de ikke altid
velset af de ugudelige. Herren siger herom:
Jeg har udvalgt eder af Verden, derfor hader
Verden eder. Joh. 15, 19. Men er de tro-
ende hadet af Verden, saa er de dog elsket af
Gud. Jesus kalder dem „mine Venner“. Disse Herrens Venner er for Verden, hvad
Saltet er for Maden. Saltet bevarer fra For-
raadnelse og giver Velsmag. Var det ikke
for Guds Børn, vilde Verden være uende-
ligt værre faren end den er. Men disse
Saltkorn kastet ind i Mennefsmassen er af
uberegneligt Værd. Verden er jo kold,
mørk og holder paa at gaa i Forraadnelse i
sine Synder, men med den guddommelige
Sandheds og Retfærdigheds Kraft, som
Gud har nedlagt i sine Børn og som han sen-
der dem ud i Verden med, gaar det gode frem
saapas som det gjør.

Men efter vor Læst ser det ud til, at
Herren vil have lagt os paa Sinde, at det er

GTU Library

2400 Ridge Road

Emeryville, CA 94709

For rental calls call (510) 649-2500

Fare paaferde for selve Saltet. Han siger: Men dersom Saltet mister sin Kraft, hoormed skal det da saltes? Dette er noget, som alle gjenfødte kristne skulde alvorlig betænke og passe sig vel, at de ikke for nogen Pris skulle miste sin aandelige Kraft og blive saa daarlige og nytteløse som kraftløst Salt, som da ikke duer til andet end at kastes ud og nedtrædes af Menneffene. Paa dette Punkt er der Fare for os alle. Studenten kan i sin Tørst og Jag efter Kundskab let miste det Salt, han maaske har havt. Presten og Læreren kan i sin idelige og vanemæssige Virksomhed let tabe i aandelig, hellig Ild og Kraft, om de ikke stedse erindrer Frelserens Ord „Vaager“. Faren er naturligvis lige stor ogsaa for Folk i andre Livsstillinger. Ikke kan man være rigtig tryg, naar Kristendommen i Almindelighed vinder Bisfald og der er, hvad man vil kalde Fred, naar der raabes Fred, Fred og ingen Fare. Naar Verden viser sig blid og from, da naar Gud os nærmer sig med Venskabskysset. Just da er der Fare for at blive søvndysslet og draget ned i Lunkenhed og Lighed med Verden samt tabe sin aandelige Kraft og Bestemthed. Da holder Saltet paa at miste sin Kraft. Da gjør man sig en egen hyggelig Kristendom, som kan bestaa for en stor Del i visse Kristendomsøvelser og det mere udvortes Stel. Man vil nødig bære det Kors, som en ret Jesu Discipel maa have, liker heller ikke at forfølge alt, som ikke kan gaa ind i Jesu Forening. Aarsagen til denne Slappelse kan ogsaa være Trogten efter Menneftegunit, at man af forskjellige noksaa kjødelige Hensyn og Grunde ikke vil eller kan straffe Sunden og betjende Kristus, som man burde og skulde. Det er ikke bare det, som er imod Guds Ord og den sande Kristendoms Aand, at man anbefaler Synder eller deltager i dem, men ogsaa det, at man ikke modsiges eller straffer Synden. Taushed i saa Henseende er et godt Bevis paa kraftløs Kristendom. Altsaa paa sit eget Naadelivs Bekostning vil man have Fred og Venstebånd med alt og alle. Imidlertid siger Herren: Haver Salt hos eder selv. Hermed mener han ikke det onde Luges Bitterhed, Hidslighed og kjødelige

Sverdh g, men Jesu Kjerlighedens Midkjærlighed, som Guds Aand har virket i Menneftet. Men aldrig bør man heller henfalde til en saadan Østergivenhed og Dumbhed for andres Følelse og „for den kjære Freds Skyld“ som man siger, at man for disse Tings Skyld lader Sjelen fare til Helvede uden at advare dem. Lad os tænke alvorlig paa vort endelige Regnskab og paa Evigheden, saa vil vi saa lidt mere haade Vilje og Kraft til at „elste vor Næste som os selv“. Og vi vil fortælle os mere paa hvad det vil sige: Kjerligheden være uden Stømt! Haver Alstyk for det onde, hænger fast ved det gode! og „Ederes Tale være altid hyndig, krydret med Salt!“

Men det er ikke alene i vor Betjendelse, i vort Vidnesbyrd og vore venlige Formaninger vi skal vise Kristendommens Kraft og Alvor, men i „al vor Omgiængelse“. Vort Liv og Omgang skal stadfæste og lægge Kraft i vort Vidnesbyrd. Det vil da hedde: Han mener noget med sin Kristendom og han lever, som han prediker. En sliq Kristendom, som ter sig lig haade i Liv og Være, vil selvfølgelig som Salt smee i Verdens Dine. Men det er netop, hvad den mest ægte og sande Kristendom altid har gjort. Ingen har kunnet fremstille Kristendommen saa sand og ren, og levet Kristendommen saa som Jesus og Johannes, men saa har heller ingen Kristendom gjort saa i Verdens Dine som dises. Og Herren har aldrig anbefalet eller sagt, at vi skal eller kan leve og virke som kristen til alle Mennefters Behag. Om nogen stræber i den Retning, saa er det meget mere et Tegn paa, at Kristendommens Kraft holder paa at tabes. Herren siger, der er stor Fare paaferde, naar nogen har kunnet drive det op til, at de staa i Gunst hos alle; thi siger han: „Ve eder, naar alle Mennefter taler vel om eder“. Og Herrens Apostel siger: „Verdens Venstebånd er Guds Fiendskab.“ Man behøver ikke at hype Fiendskab eller tragte efter Uoenner, ligesom vi ikke behøver at reise Land og Strand for at finde Kristendommens Kors. Være lev som en sand kristen og tal og skriv som Guds Ord, vær et Vidne blandt dine Medmenne.

sker i samme Aand og Hensigt som Johannes den Døber iaa faar du baade Venner og Fiender og Kors.

Derisom Saltet mister sin Kraft, det er, derisom vor Kristendom mister sit Indhold Kristus, da duer vi til intet udenil at fastes ud Dette er et meget alvorligt Ord. Maatte det ikke passe paa nogen af os. Gid ingen kom under den Døim. Frelseren vil i disse Ord have anbefalet ægte levende Kristendom og advaret mod ubaandet kraftløs Kristendom, som intet duer som „Jordens Salt“. Jorden.—Menneskeheden— holder paa at omkomme i sin Synd, og Herren vil, at de sande kristne skal for fuldt Alvor være med at redde den. Men ingen kan redde andre fra Synd og Fortabelse, som selv er paa Fortabelsens Vej.

Det, som Herren især vil have indsejættet sine Disciple i disse Ord er, at de fremsfor alt maa vogte sig for ikke at falde tilbage i aandelig Sikkerhed og Død. Har man engang været varm, men er bleven lunken, været Lys, men er bleven Mørke, været levende, men er nu død i Synder og Overtrædelser, saa er man i Sandhed et ynkeligt Bæsen, forkastelig, ja alle Menneskers Fodtræde. Og ikke kan man vente kraftige Vidnesbyrd fra kraftløse Vidner, kraftigt Arbejde fra kraftløse Arbejdere. Nærmere bestemt, hvad denne Levskraft og Virkekraft er, finder vi i Beretningen om Herrens Udsendelse af den første Discipelskole, idet han siger: Men I skulle faa den Helligaands Kræft, som skal komme over eder, og I skulle være mine Vidner baade i Jerusalem og Judæa og Samaria og indtil Verdens Ende. Ap. Gj. 1, 8.

Verdens Lys.

Herren er selv Verdens Lys, men paa samme Tid siger han her: I, mine Disciple, er Verdens Lys. I disse to Udsagnelser er dog ingen Modsigelse. Det er ret, at Barnet ligner paa Faderen, og at Discipelen er som hans Meister. Med Hensyn til Forsoningen for Verdens Synd, da står Jesus alene, ingen er med ham, ingen er ham lig og ingen kan lægge noget til, hvad han har gjort, og ikke behøves det. Han traadte Perskæret alene og ingen af Folket var med

ham. Men naar det gjelder at fremstille denne Gjerning for Verden, da skal hver frelst Synder være med, da skal hver kristen være et Gjenstik af Jesu Kierlighed. Deres hellige Levnet og gudelige Omgjængelse skal være en Lysfælle i denne Verdens Mørke. Det er ingen Ting, man i Mørket saa snart og klart kan bli opmærksom paa, som et Lys. Og at være et saadant Lys er de troendes store og hellige Kald i Verden. Men denne Tanke er saare selvsprovende. Det er derne Selvsprøvelse, Brorson vil føre Kristnefolk ind i, naar han siger:

Lysset er i Verden kommet,
Bed du ogsaa om du tror?
Har du nogen Tid fornummet,
At din Jesus i dig bor?
Har hans Naade Stråalers Kraft
I din Sjæl sin Virkning havt?
Kan du i dit Hjerte finde,
At der er et Lys derinde?

Det vil være umuligt at lyse for andre for den, som ikke selv er eller har Lys i sig. Et Fyrtaarn uden Lys er ikke til nogen Nytte for den, som seiler i Storm og Mørke. Men nu er det sande og store Lys kommet til Verden, det er den Herre Jesus og den, som kommer til ham, faar det Lys, han skal lyse med. Disse lærer sig ud for at „gøre Sandheden“ som Johannes siger, men hvad der gør Sandheden, kommer til Lysset, forat hans Gjæringer maa blive aabenbare; thi de er gjorte i Gud. Joh. 3, 21. Det er ogsaa disse, som er Verdens Lys. Ved eders og eders Virksomhed skal der blive Dag paa Jorden. Ved eders Virksomhed skal Menneskene komme til Erkjendelse af Gud og den, han udsendte, Jesus Kristus.

Ligesom Jordkloden ikke har noget Lys i sig selv, men maa faa det ovenfra fra Solen, saaledes har heller ikke Menneskeverden noget aandeligt Lys, men maa faa det fra eder, som er oplyste fra Himmelen. Det er den himmelske Faders Vilje, at alle Mennesker skulle blive oplyste ved dette Lys. Og til denne Guds Viljes Udførelse udsender han Disciple. De skal være sine Medmenneskers Velgjørere og Redningsmænd. De skal lyse op i det Mørke og Mulm, som skjuler

er Jorden og Folkene. Sandhed en stor og herlig Opgave, et helligt Kald. I denne Virksomhed skal de ikke lade sig holde tilbage af Menneſtefrugt, Foragt eller Trudſel. De ſkal erindre, at „Hvo, ſom ſtammer ſig ved mig og mit Ord, ved ham vil jeg ſtamme mig paa hin Dag“. Og ikke ſkal de křiſtne ſkinne i denne Verden for ſelv at blive æret, men for at Faderen, ſom er i Himmelen, maa ſaa al G're.

Naar der tales om de troende under det ſe Billede ſom Verdens Lys, ſaa kaldes de ogſaa „Lysets Børn“ og „Dagens Børn“. De har ſoget af det ſande Lys i ſig og liker Lyſet; det er med dem, ſom det var med Gud ſelv, der ſtaar om ham, at „han ſaa, at Lyſet var godt“. Guds Børn er hverken lysredde eller hader Lyſet, men de tør komme til Lyſet, „fordi deres Gjerninger er gjorte i Gud“. De elſker det ſande Lys og vil gjerne være med at udbrede det paa Jorden.

De křiſtne maa ogſaa nøie paſſe paa, at deres Lys ikke bliver dunkelt eller ſlukner. De maa holde ſit Lys og ſin Lampe ren og brændende. Og for at de kan ſkinne klarere maa de trænge ſig nærmere Sandhedens Lys, nærmere ind i Lyſet og ſaa mere af Lyſet i ſig. De maa komme ſaa nær Gud, ſom det er muligt. For at opnaa dette har de ingen anden end Bønnens Vej at gaa. De křiſtne blir altsaa et Bønnens Folk. De kan aldrig lade være at bede. Bønnen, har man ſagt, er de křiſtnes aandelige Aandedræt. De kan ſaa godt ſtemme i med og ſige:

Op'ys, du Kjerlighedens Lys,

Mit Hjertes mørke Dytte!

Vo ſelv i dette ringe Hus,

Og aldrig deraf flytte!

Men dette at oplyſe Menneſket ved vi er den Helligaands Virkning. Det er han, ſom „kalder og oplyſer.“ Foruden dette er det en ſtor Hjælp at ſaa omgaaes gudſtrygtige Medmenneſter; og vi kunde ſærlig i et Tilfælde ſom her nu nævne troende Læreres og křiſtelige Skolers Indflydelse. Hvilken herlig Anledning de unge har, ſom kan ſaa tilbringe en Del Aar ved ſaadanne Skoler. Thi der, hvor Herrens Aand ſaar være den raadende, blir det ikke bare, ſom man har ſagt,

„en tør Bogſtafbundſtab“, men det blir en Rundſtab og Uddannelse helliget ved Guds Aand. Da kan man blive, ſom der ofte ſiges, „nyttig baade i Stat og Kirke“. Vi haaber, at I, kjære Graduerter og andre unge Mænd, har ſat og ſætter den rette Pris paa, at I har ſaaet gaa eller ſaar gaa i Skole der, hvor Herrens Aand ſaar være med at lyſe, en Skole, ſom bæres af tusinders Forbønner. Det er her det perſonlige Gudsliv, ſom I har tilkæmpet eder gjennem Bøn og Bod, ſkal styrkes og beſteſtes, og her vil I ſaa eders Evner og Gaver udviklet, ſaa en Del Rundſtaber til Hjælp for eder i det Kald eller den Tjeneste, ſom I maatte ſaa i Fremtiden. I ſkal ved eders Lærere og eders Skolegang elektriſeres, ſaa I kan gaa ud ſom glødende og lyſende Arbejdere i en eller anden Tjeneste i det ſtore Menneſteſamfund.

Førſt Guds Aands Oplyſning, Trøſt og Veiledning, ſaa boglig Rundſtab efter Sandhedens Principer, ſaaledes udrustet vil nok Herren ſige ogſaa om Folk i vor Tid: „I er Verdens Lys.“

Ikke mener vi og ikke venter vi, at alle, ſom graduerer fra vore Skoler, ſkal blive Preſter, Lærere eller Miſſionærer, men vi venter altid nogen, gid vi ſik mange flere end ſom Tilfældet ofte er—men der behøves ſandelig lyſende křiſtne ogſaa i andre Livſtillinger. Hvad kunde være bedre end om ogſaa vore Læger, Advokater, Dommere og andre Beſtillingsmænd var ſande Lysets Børn og gjorde Lysets Gjerninger. Vi hilſer den Slags Folk velkommen og Lykke til i hvilkenſomhelſt Livſtilling, de indtager.

Kan den, ſom vil leve efter Guds Ords Lære, føre en hellig Wandel og ſaaledes virkelig ſætter ſit Lys paa Stagen eller Bordet, være ligesaa ſikker ſom andre paa at ſaa et Kald, ſaa en Beſtjæftigelse? Ingen er ſikrere paa af ſaa en Poſt og det en god en end en ſaadan. Saadanne Menneſter, ſom praktiſerer hvad de prediker, er efterſøgte ikke alene i Menighederne og paa Miſſionsmarkerne, men i hvilkenſomhelſt ærlig og anſvarſfuld Stilling i Samfundet. Den Slags Saltkorn og Lysfunter, ſom den Herre Jeſus her omtaler, er der altid Rum for, Arbejde for, Brug

for. Tjen Herren i Aand og Sandhed og du skal nok faa Tjeneste blandt Menneſkene. Er der nogen Vanſſelighed med Henſyn til Godtgjørelſe for dem, ſom ſkal være Salt og Lys i Verden? Der er gjerne ikke den Paaſkjønnelſe og Løn at vente, hvis en ſkal tage Kriſtendommen ſlig ſom det ſer ud til, at Herren i denne og andre Skriftsteder har fremſtillet den? Du er gjerne ikke den første, ſom har tænkt paa dette. Men ſer man formeget paa den timelige Betaling, paa Godtgjørelſen for at man viſer ſin Kriſtendom og arbejder ſom en kriſten, ſaa kan nok ogsaa det blive Arſag til, at Saltet miſter ſin Kraft og Lyſet ſlukner. Lønningsſpørgſmaalet har havt, har og vil viſt komme til at have udfikkelig Betydning. Peter ſagde engang til Jeſus: Se, vi have forladt alle Ting og fulgt dig; hvad ſkulle da vi have? Jeſus ſvarede: Hver den, ſom har forladt Hus eller Brødre eller Søſtre eller Fader eller Moder eller Huſtru eller Børn eller Ager for mit Navns Skyld, ſkal ſaa hundrede Fold igien og arve det evige Liv. Matt. 19, 27, 29. Efter diſſe Frelſerens Ord ſer det ud til, at det nok ſkal blive Raad med Betalingen.

Gaar vi i Aandens Lys og Kraft ud i Verden for at gjøre Guds Vilje, fremme hans Vre og tjene vore Medmenneſker, ſaa ſkal Herren ſørge for, at vi ſkal kunne plukke langs Veien det, ſom vi behøver til Livsophold. For Herrens Profet dør af Hunger, ſkal Ravnene bringe ham Mad. For Iſrael dør i Ørkenen af Tørſt, ſkal den haarde Klipp give dem Vand at drikke. For Moſebarnet ſkal omkomme i Forfølgelſens Tider, ſkal den blodtørſtige Pharaos egen Datter tage det op og ſørge for, at det blir opfoſtret. — „Og arve det evige Liv.“ Dette glemmer ikke Frelſerren at minde om. Det burde nu gjøre Udſlaget for dem, ſom vil hverve ſig i Herrens Tjeneste. Intet er bedre, menſ vi er i Tjenſtſkikkelsen end at tjene den Herre, ſom kjøbte os fra Jorden med ſit Blod, og ſaa oven paa dette den ſalige Tanke, det ſalige Haab, den Tro, at vi ſkal „arve det evige Liv.“ Denne Penning er nok, ja eri nok.

Staden paa Bjerget.

Den hellige Skrift er en Guldgrube, hvor

de koſtbare Statte aldrig tar Slut, en Rilde af Beſignelſe, ſom aldrig udtømmes, der er Lærdomme nok til at gjøre hvereneſte Daare viſ. Den fører et Sprog, ſom aldrig trætter, des mere man læſer, des mere vil man læſe, des mere man ſaar, des mere vil man have. Det er „Bøgernes Bog“ indeholdende den ſkjønneste Literatur. Det er derfor vanſkeligt at vide, hvilket Udtryk, Kapitel eller Afſnit man ſkal ſætte ſom det første og deiligſte. Imidlertid ſer vi tydelig, at naar Guds Menighed omtales i Skriften, ſaa ſter det med Ord og Udtryk og et poetiſt Sprog, ſom er beundringsværdigt vækkende, løftende og mod det hellige og Himmelen dragende, ſaa den trætte og forſagte maa blive opmuntret. Men vemodigt er det, at de ſom er udenom Guds Menighed, ikke ſaar Lyſt til at indmelde ſig ſtraks, naar de hører om dens Herlighed og evigvarende Lykke.

Det er mig herved en Glæde at ſaa ſige lidt om denne Inſtitution (Menigheden) under Temaet: Staden paa Bjerget.

I det gamle Testamente har vi en hel Bog, ſom udeſlukkende handler om Menigheden under Billedet af en Brud. Det er den iſraelitiſke Menighed, ſom i den Bog (Høifangen) frembær ſin inderlige Længſel efter ſin himmeſke Brudgom, Meſſias. Hun taler om ſin Ringhed og uanſelige Tilſtand ſamt ſine Trængſler her i Udlandigheden og giver tiltjende ſin hjertelige Attraa efter at finde ſin Brudgom—Kriſtus. Han (Brudgommen) priſer Brudens Deilighed og Ynde og bevidner hende ſin Hengivenhed og Kjærlighed. — I det nye Testamente læſer vi: Og jeg borte en ſtor Stares Røſt og ſom mange Blandes Lyd og ſom stærke Tordeners Lyd, ſom jagde, Halleluja! Thi Herren, Gud den almægtige, har antaget Riget. Lader os glæde og fryde os og give ham Vren! Thi Lammets Bryllup er kommet og hans Brud har beredt ſig. Ab. 19, 6, 7. Kriſtu er Menighedens Hoved og han er ſit Legems Saliggjører. Ef. 5, 23.

Men I er komne til Zions Bjerget og til den levende Guds Stad, til det himmeſke Jeruſalem og til Englenes mange tusinder, til de førſtefødtes Forſamling og Menighed.

som er opskrevne i Himlene. Heb. 12, 22, 23.

Det er den levende Guds Menighed, som er og skal være som Staden paa Bjerget, der ikke kan stjules. Den maa og skal sees, at den er til og den har en Opgave i Verden, og derfor er den ikke glemmt bort i en Afkrog. Det er denne vi bekiender saa sandt om i vor tredje Troesartikel: „Jeg tror paa den Helligaand, en hellig, almindelig, kristelig Kirke, som er hellige Menneskers Samfund.“ Hovedet for denne Menighed er Kristus, som døde for dens Synd og opstod til dens Retfærdighed og som lever og regierer i al Evighed og som sagde: „Jeg lever og I skulle leve.“ Fra dette „levende“ Hoved har Lemmerne sit Liv. Thi hvo som har Sønnen har Livet.“

Apostelen Peter omtaler ogsaa Guds Folk eller Menigheden paa en meget skøn Maade og siger: Men I er en udvalgt Stægt, et kongeligt Presteskab, et helligt Folk, et Folk til Gienksom, for at I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys. 1 Pet. 2, 9. Denne samme Apostel kalder Kristus „den levende Sten“ og om de kristne siger han: Vorden selv som levende Stene opbyggede til et aandeligt Hus, et helligt Presteskab til at frembære aandelige Ofre, velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus.“ Det er altsaa disse levende Stene, hvorfra Staden paa Bjerget bygges. I det aandelige Tempel, Stad eller Menighed maa alle Stenene have det fælles, at de er levende, ellers kan der være Forskjel paa Størrelse, Alder, Stand, Uddannelse, Begavelse osv.

I Bygning sættes Sten paa Sten,

De blive alle som til en,

De store jebnes med de smaa,

At de mod Jld og Vand bestaa;

Saa samles alle frommes Sind

Og vies til Guds Tempel ind.

Det første, største og vigtigste er derfor, tjere Venner, at være en levende Sten i Guds Tempelbygning, et levende Lem paa Jesu Kirkelegeme. Enten man siden kan fylde en stor eller liden Plads i Samfundet og Samtiden faar da blive som ens Evner og

Kald giver Anledning til. Da alle, enten de har en mere eller mindre fremstødt Stilling kan gjøre større eller mindre Arbejde, bør vel merke sig:

Misund ei de store, foragt ei de smaa,

Forening bør være skal Huset bestaa.

Det at „gaa i den Helligaands Skole“, som man har kaldt det at være lært af Gud og at adlde ham, er altsaa det første, største og bedste, men ved Siden heraf er der ogsaa givet os andre Midler og Maader, hvorved vi kan blive mere stiftet for vort Livskald. Vi kan derfor ved en Anledning som denne ikke undlade at nævne det iordelagte ved en god Opdragelse i Hjem og Børneskole og ovenpaa dette en videregaaende Uddannelse ved en høiere Skole. En saadan Fordel har I, kjære Graduerter, haat og I bør idag føle eder lykkelige, glade og taknemmelige derfor. Var det stræbsomt for eder, saa var der ogsaa meget vundet, og vi lykønsker og gratulerer eder.

Vi tror, at vor Skole her oppe paa Høien udgjør et Precinet af eller til Staden paa Bjerget. Og vi tror, at vor Skole og vort Samfund hviler paa den levende Sten, paa Ho edhjørnestenen, som er udvalgt og dyrebare for Gud. Vi tror ogsaa, at den Kræft og det Lys, vi har, er fra selve Kræftstationen og Lysbeholderen i Guds Stad. Skolen som saadan har fra dens Begyndelse til den Dag idag været et Forbønnens Barn. Og de mange hundrede af vort Folks Sønner, som har søgt did for at faa en Uddannelse for sit fremtidige Livs Virke, har været Gjenstand for tusinders Forbønner. Bønholdelsen har heller ikke udeblevet. Lyset fra det høie har straalet ind i manges Ungdoms Sjæl deroppe i Aarenes Løb og med dette Lys er ret mange dragne ud i Verden for at sprede Lys og Sandhed blandt Menneskens Børn. De er blevet levende Stene og passet ind i den store Tempelbygning paa et eller andet Sted. Priset være Herren derfor.

Staden paa Bjerget. Den har altsaa en solid Tomt. Herren har givet en meget grei Undervisning om, at det er en daarlig Mand, som bygger sit Hus paa Sand, og at det er en forstandig Mand, som bygger sit Hus

paa en Klippe. Matt. 7, 24 27. Denne Klippegrund er som allerede nævnt Kristus selv. Det hverken kan eller skal være noget andet, om Huset skal kunne staa. Ingen kan lægge en anden Grundvold end den, som lagt er, hvilken er Jesus Kristus. 1 Kor. 3, 11. At Staden ligger paa Bjerget giver ogsaa tilføjende, at det er et ophøiet og sundt Sted. Det er nok Tilfælde, at Kristi Menighed er baaede i Fornedrelse, Ringhed og Kamp her i Verden, paa samme Tid er der ingen Institution, som er mere æret og har et høiere Rald end just den, og det har vi før hentydet til ved mange Skriftsteder og kjere Navne. Kristi Menighed er bygget slig og paa et saadant Sted, at den har Liv og Sundhed og kan som saadan give Liv og Sundhed. Den er reddet og frelst og kan yedde og frelse. Den er saa nær det tabte Paradis gjenfundet, som det kan blive her i Udlændigheden.

Fremdeles har Menigheden faaet en saa ophøiet og fremstødt Plads, for at den skal kunne sees og have Indflydelse. Den skal have Indflydelse til det gode paa den Verden, som „ligger i det onde“. Dette er Menighedens Mission her i Tiden. For at den skal kunne gjøre denne sin Gjerning og gjøre saa meget som muligt maa den ikke sætte sit Hjs under Stieppen eller Bordet, men paa Stagen, saa det kan skinne for alle dem, som er i Huset.

Slige aandsdøpte, kraftige og lyfende kristne behøves og ønsker vi at have ikke alene paa Predikstolen, Lærerstolen og Missionsmarkerne, men i hvilken som helst Livsstilling. Man har jo sagt: „Den bedste kristen er den bedste Borger. Om du staar paa det sorte Lokomotiv og styrer det kofsbart lastede Træn henover Prærierne eller gennem Skov og Dal, saa kom ihu, at du trænger at være en sand kristen; thi du gaar i Fare, hvor du gaar og staar i stort Ansvar til dem, du har med dig. Om du vil indtage en Advokats eller Dommers Plads, saa trænger du ogsaa at være fuldt ud i Samklang med Sandhedens Gud og hans Rige, at du ikke skal komme til at „dømme Bøgn at være Sandhed og

Ket at være Uret.“ Er du en Haandværker, saa slaa Takt med dit Verktøi til dine Bønesukke og aandelige Sange, og dine Arbeidskammerater vil sige: Dette er en lyfende kristen. Er du en Farmer, saa tænk paa, hvad Herren siger ved Profeten: Thi ligesom Regnet og Sneen falder ned fra Himlen og ikke vender did tilbage, men vander Jorden og bringer den til at bære og spire, og giver Sædemanden Sæd og den ædende Brød, saaledes skal mit Ord være, som gaar ud af min Mund; det skal ikke vende tomt tilbage til mig, men det skal gjøre, hvad jeg behager, og lykkelig udføre, hvad jeg sender det til. Ej. 55, 10. 11. Du kan altsaa være Jordens Salt og Verdens Lys, hvor du er og i hvilken som helst lovlig Forretning, du driver.

En Ting til ønsker jeg at saa sige de unge især, men ogsaa andre: sælg aldrig din kristelige Overbevisning, Ære, Samvittighed, Tro og Betsjendelse for Verdens Gunst eller timelig Binding; thi det er den daarligste Handel, som noget Menneffe kan gjøre.

De sande kristne er Guds Frelsesarme paa Jorden og vore Graduentklasser er som en liden Afdeling Tropper, der har om andet lægges til denne Hær. Vi takter Herren for hver en, som lægges til deres Tal, der vil gaa ud i Verden og optage Kampen for Sandhed og Ket. Kom da ihu, kjere Venner: Ved Sandhed skal vi sejre. Amen.

Takkefrivelse.

Taipingtien, March 28, 1910.

Kjere Missionsvenner:—

Det paalugdes Sekretæren ved vor Ekstra-konferens at sende en Takkefrivelse til Vennerne hjemme for Gilsningerne sent os igiennem Pastor og Mrs. Wold.

Hjertelig Tak for hvert et Brev. Om I bare viste, hvor godt det gjør at saa eders Breve! Det er „red letter day“ hver Gang vi faar udenlandske Post.

Tak for hver en Time I ofrer i Bøn for

Arbeidet og Arbejderne. O, hvor vi trænger eders Forbønner. Vi staar i Strid mod „den Fyrste, som har Magt i Luften“, i Kamp „mod Fyrstendommer, mod Magter, mod Verdens Herrer, som herske i denne Tids Mørke, mod Ondskabens aandelige Hær under Himmelen“.

Tak for Sølvet og Guldet, som hører Herren til.

Tak for alt I har gjort, gjør, og vil gjøre for Herrens Sag herude.

Det fortælles os, at Halvdelen af Verdens Befolkning har ikke endnu hørt om Jesus, og at det halve af denne Halvdel bor i Kina. Tænk paa de Millioner, som aldrig har hørt om Jesus. Tænk paa dem, som aldrig har seet nogen som elsker Jesus. Tænk paa de 4—5 Millioner her paa vort Felt.

I dag læste vi dette Vers: „Og der er slet ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke heller noget andet Navn under Himmelen, som er givet blandt Menneſker, ved hvilket det bør os at vorde frelst“. Tror vi virkelig dette? Læreren sagde, at hans Forfædre havde gaaet ind i Evigheden uden at vide om Verdens Frelser, fordi de kristne havde ventet forlængere med at bringe Frelsens glade Budskab. „Hvorledes skulle de da paakalde den, paa hvem de ikke have troet? Men hvorledes skulle de tro paa den, om hvem de ikke har hørt?“

„Høsten er stor, og Dagen er kort:

Det er ei Stund at hvile.

Se dog, mod Evighedens Port

Tusinder Hedninger ile;

Kristus, vort Liv, de kjende ei, —

Haabløse gaa de da sin Vej

Ind udi Dødningsriget!“

Kjære Venner, Herren har gjort store Ting for os! Lad os tilsammen prise ham for dem, som har fundet Fred herude paa vor Missionsmark. Jesus alene kan give Sielen Fred. Naar Jesus kommer ind i Hjemmet, da blir det Solstid og Glæde.

Bliv ved at bede, at arbejde og at give for Herrens store Sag. Det er et Privilegium at faa være med at redde Sjæle, som gaar Evigheden imøde uden Gud og uden Haab.

„Høsten er vel stor, men Arbejderne er

faa. Beder derfor Høstens Herre, at han uddriver Arbejdere i sin Høst“. Maaske Gud vil, at du skal gaa. Efterat Jesus havde tilbragt en hel Nat i Bøn, valgte han sine tolv Apostle og sendte dem ud. De selv blev uddrevne. Høst, Tiden er faa kort og Evigheden saa lang.

Vær saa hjertelig hilset fra os alle.

Paa Konferensens Vegne

L. Herese Peterson,

Sekretær.

Herlige Frugter paa lutherske Missionsmarker.

Santhalmmissionen i Bengalien, Indien har 35 Hovedstationer; 68 Diaconisser; 263 indspøjte Arbejdere, og 15,862 Medlemmer. Det norſke Missionsſelskab paa Madagaskar har 840 Kirker; 86 Preſter; 1,324 Lægprædikanter; over 4,000 døbes hvert Aar; 72,237 kristne.

Den tyſke Goſſnermiſſion i Bengalien, Nordre Indien, har 20 Hovedstationer og 354 Biſtationer; 41 europæiſke ordinerte Miſſionærer; 780 indspøjte Arbejdere; 3,820 døpte i 1908; og 89,252 omvendte.

Den tyſke Hermannsburgmiſſion i Syd Afrika har 47 Hovedstationer og 133 Biſtationer; 376 indspøjte Arbejdere; 57,868 omvendte; 114 Skoler med 6,159 Elever.

Den tyſke Rhinſtemiſſion paa de indiſke Der har 68 Hovedstationer og 447 Biſtationer; 190 europæiſke ordinerte Miſſionærer, 747 indspøjte Arbejdere; 11,120 døpte ſidſte Aar; 102,429 omvendte og 546 Skoler med 25,444 Elever.

Mange af de andre tyſke Miſſionsſelskaber har herlige Reſultater at opviſe, der lover en endnu større Indhøſtning i den nærmeste Fremtid. Tyſkere og Skandinavernes kan ikke læſe noget, ſom er mere intereſſant end Beretninger om nogle af deres større Miſſioner. Miſſionsſagen holder paa at blive mere og mere populær blandt Tyſkerne og Skandinavernes.

Fra Norge.

Jeg har længe skullet skrive til „Budbæreren“, hvortil jeg føler mig i Taknemlighedsgjæld for Red. Venlighed ved at jende mig Bladet regelmæssig, men jeg har opsat dermed væsentlig for at kunne berette lidt fra de Møder, som netop er afsluttede i disse Dage i Hovedstaden.

Som vistnok „Budbæreren“s Læsere bekendt er vort Lands Indremissionsfolk delt i toende Leire, som repræsenteres af det norske Indremissionselskab, som er en Afløber af den gamle Lutherstiftelse og som nærmest har fundet sin Tilslutning paa Østlandet, og Indremissionsforbundet, som har sin Virkefreds særlig paa Vestlandet, med Bergen og Alesund som Udgangspunkter. Til at stifte Veir og Bind mellem disse to Organisationer er ikke her Stedet, men saameget kan man vel trygt sige uden at være ubillig, at, medens den østlandske Indremission slutter sig med sit Arbeide til det bestaaende i vor Kirke, til Embede og Menighedsopbyggelse, har den vestlandske Indremission fundet at burde indtage en fjernere Stilling fra Kirke og Embede og tilbels saavel gennem sit Kinamissionsforbund, sine frie Næverforeninger som gennem Opbyggelsesarbeidet i det hele endog stillet sig i et Modfætningsforhold til vore kirkelige Institutioner. Medens derfor Østlandets Indremissionsvenner i Kirkens Friggjærelsesarbeide fra Statens Overgreb halvt slutter sig til Tanken paa en frit organiseret norsk lutherisk Folkekirke, gaar Vestlandets Indremissionsvenner videre og vil kun lade sig stille tilfreds ved Organisationen af en norsk lutherisk Frikirke, som de kunde opbygge efter deres Syn paa Kirke og Embede. Det har imidlertid længe været paa begge Sider følt som en Skade for Opbyggelsesarbeidet, at Indremissionsarbejderne, som dog begge Parter væsentlig repræsenterer Kirkelivet i sin Virksomhed udenfor Kirkens officielle

Gudstjenester, skal staa spaltede og tilbels med Mistro og endog Ubillie mod hverandre, og denne Følelse er selvfølgelig bleven stærkere, efterat det kirkelige Friggjærelsesarbeide har trængt sig frem i Forgrunden, og den moderne Theologi og Kristendom, om man tør kalde det saa, har gjort sig saa stærkt gjældende i vort Folkeliv. Et Forsøg paa at komme til Forstaaelse har da det nys afholdte Lægmandsmøde været og vel tillige en Prøve paa, hvorledes egentlig den vestlandske Indremissions Aktier staa her paa Østlandet, og hvilke Udfigter Frikirken arbeidet her kunde paaregne.

Mødet blev holdt i Calmehergadens rummelige Forsamlingslokale 3die og 4de Paaftedag, og som Forhandlingssemner var opstillet

1. Det kristelige Menighedsbegreb efter Guds Ord, indledet af Prof. Dr. S. D d l a n d.

2. Hvad kan der gøres for at opnaa bedre Samarbeide og Forstaaelse blandt de kristelige Venner inden vor Kirke paa Østlandet, indledet af Hr. Klokker B. T. R u s s d a l.

Det sidste Emne betragtedes selvfølgelig som Mødets Hovedspørgsmaal og blev derfor først behandlet, udenat der dog kom noget væsentligt Resultat af Forhandlingerne. Indbydelsen til Mødet var udgaet fra Venner af den vestlandske Frikirkebevægelse og havde fundet liden Tilslutning fra Landsindremissionen. Indledningsforedraget var ensidigt anlagt, dvælede ved Kløsten mellem Geistligheden og Lægfolket og havde kun lidt positivt at frembære, som kunde læge Zions Skade. Diskussionen kom derfor straks til at dreie sig om at søge Splittelsen i Indremissionsarbeidet fremmet ogsaa her paa Østlandet ved Oprettelsen af et østlansk Indremissionsforbund, som kunde samle Frikirkevennerne om sig i Modfætning til Presteskab og Folkekirketanke. Naar dette Forslag ikke fandt Tilslutning

paa Mødet, kom det neppe deraf, at Forsamlingens Majoritet ikke var enig i Tanken, men kun deraf, at man endnu ikke fandt Tiden moden til Oprettelsen af et saadant Forbund. Man blev derfor staaende ved et Mellemforslag, fremsat af en af Leberne, Ingeniør S o l e m, som nu er tilflyttet Fredrikstad fra Alesund, hvor han tidligere har boet og virket, hvilket Forslag gaar ud paa Nedsættelsen af en Komite, som skal sammenkalde f r i e L æ g m a n d s m ø d e r til Sagens Drøftelse og tillige udsende Mænd, stikkede til at tale og virke for Forbunds tanken, om muligt tillige faa istand et Organ til Sagens alsidige Drøftelse, med andre Ord: en Agitationskomite for det vestlandske Indremissionsforbund.

Det andet Emne blev, som ovenfor anført, indledet af Prof. Dr. S. O d l a n d. Det vil maaske forundre flere, som er mere kjendt med vore kirkelige Forholde, at finde Prof. Odland nævnt i denne Forbindelse, da han i flere Aar har været Formand i Landsindremissionen og jo er Menighedsfakultetets Senior og Leder, men Sagen er den, at Hr. Odland er uenig med Tanken paa og Arbeidet for en norsk Folkekirke, som særlig i Prof. Dr. T a r a n g e r og Hovedlærer ved det prakt. theolog. Seminarium Prof. S t ø y l e n har sine Talsmænd. Han finder nemlig i det af disse Mænd fremlagte Forsatningsforslag for den norske Folkekirke for lidt kirkelig Garanti mod, at Tidens Materialisme og Rationalisme skal formaa at bemægtige sig Styret i den noget bredt anlagte Folkekirke, og man tør neppe negte, at det kan være meget deri. Men dels har man jo søgt gjennem sine kirkelige Stemmeretsregler at begrænse den kirkelige Indflydelse til Kirkens Betjendere, dels har man en vel grundet Frygt for, at man med Frikirken vil tabe Kirkens I n d f l y d e l s e p a a v o r F o l k e s k o l e og dermed et overordentlig vigtigt Tag i vort Felt, som med en religionsløs Folkeskole, som der nok af Sta-

ten straks vil blive etableret, vil stærkere endnu udsættes for at afkrystnes, saaledes som man ser det paa den forfærdeligste Maade f. Eks. i den franske Republik. I Amerikas forenede Stater er den religionsløse Folkeskole en N ø d v e n d i g h e d og virker derfor ikke i den Grad demoraliserende som i den gamle Verdens Kultursamfund, hvor den gamle Landskirkes dybe Rødder oprykkes ved den moderne Kulturs Fremtrængen. Det er selvfølgelig, at Prof. Odlands Foredrag om Menighedsbegrebet var grundigt og belærende, frit for alle kirkelige Udvævelser. Professorens staar jo ogsaa paa det Standpunkt, at han ingen Udtrædelse af Statskirken ønsker, men alene en Frigjørelse af vor Landskirke paa regulær Vej.

Af ulige større Betydning for vor Kirke er de i disse Dage afholdte kirkelige Stiftsmøder omkring i vore Stiftssteder, hvoraf det i Kristiania blev afholdt i Tiden fra den 12te til d. 14de April i Vor Frelseres Kirke og talte ca. 900 Delegerede foruden Geistligheden. Mødet aabnedes med Gudstjeneste i samme Kirke, hvorved Stiftsprovst Gustav Jensen predikede i Tilslutning til Apostelens Ord: „Gud gjøre eder rige i Kjærlighed til hverandre og til alle“, en deilig Prediken om Broderkjærligheden og Næstekjærligheden som en velsignet Frugt af Læg og Lærds Arbejde i Forening til Kirkens Opbyggelse. Mødets Dirigent var som sædvanligt i de senere Aar Sogneprest C h r. K n u d s e n i Drammen, og Forhandlingsemnerne var denne Gang valgt udenfor Forsatningspørgsmaalene midt inde i det praktiske Kirkeliv. Det første Forhandlingsemne var: K r i s t e n d o m s u n d e r v i s n i n g i v o r e S k o l e r, et overmaade aktuelt Emne saavel ved den høiere som den lavere Skole, og ikke mindst den første, hvor ved Gymnasierne Religionsundervisningen er indskrænket til et Minimum, der truer med ganske at udelukke Kristendomsfundstaben fra Skolens Fag. Emnet indledes for Folkeskolens vedkommende ved Over-

lærer Ringdal og for den høiere Skoles vedkommende ved Pastor H a u k o n A r n e s e n , personal Kapellan ved Urraieburg Kirke. At dvæle udførligere ved Foredragene og Diskussionen, dertil er her ikke Stedet. Begge blev væsentlig et indgaaende Forsvar for vor gamle, prøvede Kristendomsundervisning med Brug af vore gamle Bøger med Tilbagevisning af det nye og uprøvede, som vil trænge sig frem ogsaa paa Kristendomsundervisningens Enemærker. For den høiere Skoles vedkommende blev vedtaget et Forslag af Indlederen saalydende: „Stiftsmødet beklager Kristendomsundervisningens Stilling i den høiere Skole som ikke svarende til dens store Betydning og mener, at

1. Kristendomsundervisningen i Midelskolen bør i 2 ugentlige Timer føres op i 4de Klasse og

2. At Kristendomsundervisningen i Gymnasiet bør være Eksamensfag og ikke taaler hyderligere at miste nogen Time.

Overlærer Ringdals Forslag til Resolution, som blev med stor Majoritet vedtaget, lød saaledes:

1. Stiftsmødet hævder, at Undervisning i Kristendom fremdeles maa være Hovedopgaven i Folkeskolen.

2. Bibelhistorie og Bibellæsning bør gives en fylldigere Plads.

3. Katekismens 5 Parter og et Udvalg af Skriftsteder læses og læres i nær Tilslutning til Bibelhistorien, men ikke paa et for tidligt Alderstrin. Den afviede Katekismundervisning, som betegnes som Forklaring, anbefales fremdeles anvendt.—Ligesom der sørges for Lærernes videre Uddannelse i andre Fag, bør der ogsaa foranstaltes Kurser for Religionslæreres videre Uddannelse samt anskaffe tidsmæssige Haandbøger, specielt en fuldstændig Bibelforklaring.“

Jeg har tilladt mig at anføre disse vedtagne Resolutioner, for at man over hos eder kan se, hvor Kirkefolket herhjemme staar i en af Kirkens og vort Folks vigtigste Anliggender.

Det andet, ogsaa i Kirkens Liv stærkt indgribende Spørgsmaal, som blev behandlet paa Stiftsmødet, var om Kirkens Forhold til Skjønlitteraturen og Pressen, indledet af Sogneprest til Petrus Menighed i Kristiania J. T a n d b e r g , i et formfuldendt og indgaaende Foredrag, hvori stærkt gaaes irecte med den moderne Skjønlitteratur, og som for en væsentlig Del er antikristelig og usædelig, og den vantroende, mod Kirken fiendtlige eller i bedste Fald lidet forstaaende Dagspresse. Han belhjer ogsaa vore største Digtere, B j e r n s e n s og B j ø r n s o n s Forhold til Kristendom og Kirke, jærlig dvæler han vakkert ved Bjørnsons tidligere Stilling til Kirken og udtaler en hjertevarm Bøn og Ønske for den alderstegne, nu vistnok døende Digter. Foredraget afsluttedes med Forslag til følgende Resolution: „Stiftsmødet nedsetter en Komite paa 5 Medlemmer til nærmere Udbredelse af Spørgsmaalet om, hvad der fra Kirkens Side kan gøres for at modarbejde den vantro og usædelige Literatur i vort Folk. Særlig skal Komiteen have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om Oprættelse af et kristeligt Dagblad og Udgivelsen af populære Smaaskrifter mod Bantroen og Smudslitteraturen.“ Mod denne Resolutions Form indvændtes vistnok med Grund, at det enkelte Stiftsmøde neppe havde Bemyndigelse til Nedsettelse af en saadan Komite for den hele Landskirke, hvorfor man blev tilslut efter nogen Diskussion staaende ved en Ændring af Forslaget saalydende: „Stiftsmødet slutter sig til Hovedpunkterne i Indlederens Foredrag og anmoder L a n d s u d v a l g e t i Anledning af disse at træffe de videre Foranstaltninger, det maa anse nødvendige.“ Hertil spiedes gennem Diskussionen et Tillæg saalydende: „Særlig bør Tanken om et kristeligt Dagblad søges udredet og fremmet.“

Det tredje Emne var: „S ø n d a g s s k o l e n “ med indledende Foredrag af Pa-

stor Kjælstруп. Det oplystes, at man i det Hele nu har 1100 Søndagsskoler, med 6000 Lærere og Lærerinder og ca. 100,000 Børn.

Vi ser, at det er gode, aktuelle Sager, som behandlede paa dette Stiftsmøde, der maa ansees som meget vellykket, præget som det helligjennem var af Harmoni og god Forstaaelse, med kjerlig Tanke paa Kirke og Folk.

Forfatningsagen maa nu hvile, indtil den tgl. Kirkekommission har udtalt sig, og Storthinget da vistnok maa tage endeligt og afgjørende Standpunkt til vor Landskirkes Sag. Saameget tør man vel allerede nu sige, at Udsigten for vor Kirkes Frigjørelse, ialfald foreløbig d e l v i s, ikke er saa ringe endda. Der sidder nu mange af vor Landskirkes Venner i Norges Storthing.

Med broderlig Hilsen

A. W e e n a a s.

Nes Prestegaard 20 Apr. 1910.

Brev fra Pastor Eidnes.

Tofte, Minn. Mai 16de, 1910.

Kjære Broder Holter! Guds Fred!

Det ser ikke rart ud for os her paa Tofte. Vi har haft en frygtelig Sogbrand langs hele North-Shore og megen Ødelæggelse foraarlaget. Her paa Tofte har Kirken, som I var med at indvie sidste Sommer, brændt op. Vi havde den just i fuldfærdig Stand—ingen Assurance; men en Gjæld paa ca. \$400.00. Noksaa tungt efter meget Stræv og Arbeide baade for Prest og Menighed at se alt blive til en eneste Askebob; men det kun viser os, hvor alt er forgjæנגeligt i denne Verden; dog Herren lever jo endnu, og han har sagt: hans Børn skal leve med ham. Vare vi kunde saa flygte os fast til Herrens Løfter og hvile i ham; men det er virkelig trykkende for en liden Missions Menighed efter at have anspændt sine Kræfter og næsten over Gvne anstrengt sig for at bygge et Guds Hus, hvor man uforstyrret af

Verdens Larm kunde samles for at love og prise sin Frelser og saa se det hele lagt i Aske.

Maatte vi dog ikke agte Guds Revselse ringe, men i sand Ydmyghed og Bødsfærdighed høre os for Guds Tugtelse, saa ved vi: „Alt skal tjene dem tilgode, som elste Herren“, endstjønt det er haardt med Hjertet fuldt af Sorg og Bedrøvelse over Tabet af vort sælles aandelige Hjem at sige: „Din Vilje ske, o Gud og ikke vor“.

Dog i Tillid til Herren vil vi fortsætte Birket paa dette Sted, haabende, at Gud vil fremdeles krone vore Hænders Gjerninger med sin Velsignelse.

Da Bennerne i vor kjære Hauge's Synode altid har bevidst Sympati og Velvilje i det kirkelige Arbeide paa dette vort Samfunds store Missionsfelt, saa vil jeg saa Lov ogsaa denne Gang at minde eder, som Herren rigeligere har velsignet med jordiske Gaver, og som lever under gunstigere Forholde: Kom os ihu i eders Bønner, og en Gave stor eller liden, til igjen at saa reise et Herrens Hus paa dette Sted modtages med den inderligste Tak. Gjør det Ven! Kom os til Hjælp, Gud har velsignet dig, forat du skulde være til Velsignelse, og gjør det straks. Dine troende Brødre og Søstre, paa denne sør saa rig Sogbekrandsket Aagt, sidder nu paa den nøgne Strand og tilbøls beklager Tabet af sit Hjem, men thngst og stridest rinder Taaren over Tabet af Kirkehjemmet; thi „hvor elskelige er dine Boliger, Herre Herstarernes Gud“!

Enhver Gave kan sendes til undertegnede og vil da i sin Tid blive kvitteret for i „Buddbæreren“.

Saa en broderlig Hilsen til alle „Budd“. Væjere fra Bennerne hernord.

Eders i Kristus forb.

T. G. E i d n e s.

* * *

Ovenstaaende var bestemt for forrige No. men blev ved Ombræknungen af Bladet overseet, hvilket bedes undskyldt.

„Herren har gjort store Ting imod os og derfor er vi glade.“

Herren gjør store Ting imod os altid, men stundom er vort Syn saa svagt, at vi ser faa lidet, men andre Tider kommer Herrens store Gjerninger mere siensynlig og da falder det os lettere at udbryde i hint Ord fra det gamle Pagtesfolk.

Saaданne Tider har vi havt fremover ikke alene til 10de Mars, da jeg sidst sendte en Beretning om Besøggelsens Tid herrundt, men ogsaa senere indtil nu den 8de Mai. Saaledes har Gud med sin vækkende og livgivende Aand især besøgt Stavanger Menighed af Pastor T. J. Knutsens Kald; Zion's, Bethania og Bethlehems Menighed af mit Kald, hvor en vakker Flok paa hvert Sted er komne til Vækkelse. Til sidstnævnte Menighed, der ligger i og omkring Norway, Benton Co., Iowa, og har været betjent her fra i flere Aar, fik jeg med mig Vægbrødrene Nels Berve, Ole Rasmussen, Joseph Johnson, Andreas Hovland og John Mannes, Lørdagen den 23de April. Det var kaldt i Iowa den Tid og nogen mente, at Gud lod det komme, saa Folk ikke skulde have det til Undskyldning, at det var fortravelt at gaa til Møderne. En bemærket hertil, man mente vel ikke, at Herren lod Frugten tage Skade i Iowa for disse Møders Skyld? Ja, det er ikke godt at vide det, sagde den anden. Det vil nu engang komme frem det ogsaa og saa venter vi til da. Det er vel det bedste. Men var det kaldt i Naturen, saa lod den kiære Gud Naadens Solstraaler skinne saameget kraftigere. Syndere sagde: Hvad skal jeg gjøre, som er saa elendig som jeg er; tror du der er Naade for mig? O, hvor godt det er, at Jesus som sagde: Kommer hid til mig alle I som arbeide og er besværede, jeg vil give eder Hvile, endnu er den samme, saa vi kan saa vise dem til ham, saa han kan aabenbare for dem, at den som kommer til mig støder jeg ingenlunde ud. De troende i Norway havde bedet om en Pinsevind, de troede den skulde komme og den kom.

Det var mig en Glæde at lytte til de velsignede Vidnesbyrd, som disse fem Brødre

sammen med dem paa Stedet fik aflægge, den Aandens Enhed og den rige Velsignelse som blev Folkene tildel.

Efter fire Dage af Gud velsignet Samvær maatte vi skilles fra Vennerne i Norway ogsaa denne Gang, men med større Haab om Frugt for Evigheden end nogen Gang tilforn, Gud til Pris!

Der er dem som har den Tanke, at det er Lastens Trælle, gamle og unge, der er syge og affældige og som vandre mod Døden isølge Sygdom, som trænger Omvendelse. Dette hviler paa, at man har en anden Forestilling om Synd end Gud har og som er os aabenbaret i Guds Ord. Nei, ikke Lastens Trælle bare, men alle som har faldt ud af Daabsnaaden trænger Vækkelse og Omvendelse. Dette har kommet særdeles tilsyne omkring sidste Vinter, da de allerfleste, som er komne til Vækkelse, har været snille, respektable, dydige Mennesker. Men disse bliver de mest sønderknuste, naar de faar Vindene op for, hvordan de ser ud i Guds Vind, som Hyklere, egenretfærdige og verdslige Mennesker, hvis Hjerte er langt fra Gud, døde i Synder og Overtrædelser. De er allerede dømt, fordi de ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

De finder sin Plads sammen med grove Overtrædere under Guds Brede og Unaade, skyldig til Død, Dom og evig Fortabelse. Naar de saa i sin Nød vender sig til Gud, frelser han dem ogsaa som de andre fra Lovens Forbandelse ved Troen paa Jesus, som søger og frelser det som er fortabt.

Hvor maa ikke det smertelig erfares af alle sande Guds Børn, at vi lever i en synbesorgløs Tid. Her mer end nogen Steds har vi Aarsagen til den megen aandelige Død i blandt den arme Kristenhed. Men her ligemeget som nogensteds føler vi vor Afsmagt i at bryde Skansen. Derfor maa vi prise Jesus, som sagde: „Min Aand skal overbevise Verden om Synd, Retfærdighed og Dom.“ Her maa vi da begynde og anraabe Gud om at opfylde dette Aandens første Arbeide: „Overbevise Verden om Synd.“ Der hvor først Synden er kjendt, som den der gjør Skilsmisse mellem os og Gud og det fordi

Synden er Lovens Overtrædelse saavel i Tanker og Begjeringer som Ord og Gjerning, der og kun der vil Maaden i Kristo blive annammet til Frelse fra Synden, dens Straf og dens Herredømme.

Dette, der har blevet os klarere for hvert Aar, er siden sidste Nytaar blevet stadfæstet for vore Dine i en større Grad end nogensinde tilforn. Derfor priser vi Gud! Den sød-
ladne Forkyndelse om Gud Faders Kjærlighed er vistnok Evangeliet for Nutiden i den Betydning det falder sammen med Tidens Smag; men det er saa langt ifra at være særegent for vor Tid, at det meget mere har været det naturlige Menneskes Smag til alle Tider, der foretrækker den aandelige Sønn langt hellere end den ved Guds Aand gjen-
nem Loven rystende Bevidsthed at være en Synder for Gud. Ansvarer for og Følgerne af en sliq Forkyndelse vil ikke udeblive; thi Gud lader sig ikke spotte.

Ve den, som tilside sætter Loven i sin Forkyndelse. „Jeg kjendte ikke Synden uden ved Loven,“ siger Paulus og der hvor Syn-
den ikke bliver kjendt, faar man aldrig Brug for Maaden uden som Sovepude. Vor Frelser Jesus prediket Lov og Evangelium. Dette Ord lever og bliver evindeligt.

„Fortæl dem,“ sagde den tykke Keiser ny-
lig til sin Hofprest, der skulde gaa til et stort Møde, hvor over 10,000 Mennesker var til-
steede forat protestere mod Professor Drewe-
en Jesus Fornegter, „Jesu Ord beviser hans Liv. Hans Ord lever i vore Hjerter nu idag, som i de simple Fiskeres Hjerter, der hørte ham tale.“ Saa bekjendte denne store For-
samling isammen sin Tro paa den treenige Gud, Fader, Søn og Helligaand og sang: „Vor Gud han er saa fast en Borg“ oiv. Ja, saa er det Venner. „Derom I blive i mine Ord og mine Ord bliver i eder, da be-
der om hvadsomhelst i ville og det skal vederfares eder,“ sagde Jesus.

Hvor maa vi ikke sige som Disciplene: „Herre, forøg os Troen; thi dersom I tro, skulle I se Guds Herlighed.“ „Alle Ting er mulige for den, som tror.“

Maa Gud saa ydmyge os, saa vi gjør vor Gjerning i Herren, saa skal det ikke være forgjæves. Gud har sagt det.

Ederø i Herren henrivne

J. N. S a n d v e n.

Nogle Ord til „Buddbæreren“.

Nu er jeg for fjerde Gang her i disse Settlementer i Stanley Co., S. Dak., og tænkte at nogle Ord som en Hilsen herfra maaske kunde være paa sin Plads. Jeg har ofte læst i „Buddbæreren“ om Nødvendighe-
den af Missionsarbejde ude i Vesten. Jeg tror for min Del at have saa megen Rede paa det, som de fleste andre, da jeg nu har virket rundt i Staterne mere og mindre de sidste 30 Aar. Det er lidt over 40 Aar si-
den jeg med Familie kom hid til Dakota og da forstaar alle, at jeg ved lidt om, hvad det betyder at leve i Nybygger-settlementer. Jeg har endnu Trang, om noget tilaars, til at besøge vor yngre Slægt ude paa Frontierne og mange af dem er glade i og taknemmelige for Besøgene og siger, kom igjen.

Alle Mennesker med almindelig For-
stand ved da vel, at det koster at reise, saa jeg vil svare Manden som skriver i „Buddbære-
ren“ No. 17: Kom selv og reis lidt rundt, dreven af indre Drift og ydre Kald, saa vil du og hvem det er saa lidt bedre Indsigt i Virksomheden, som baade Prester og andre driver. Men det skal indrømmes, at hvis alle, som taler om den frie Lægmandsvirk-
somhed vilde komme og træffe rundt i Vesten og dese Stjebne med Nybyggerne paa ægte haugianst Vis, saa vilde Missionskassen spares en hel Del. Apostelen siger: Disse Hænder har arbejdet for min Nødtørftighed. Dette kan da ogsaa jeg, med nogle saa Und-
tagelser, sige, har været min Lod. Og vi, nogle af os ialfsld, har gjort det med Glæde og takket Gud for, at vi har faat være med. Jeg tror heller ikke det allerbedste om disse som først maa have Løfte om saa og saa meget Penge, før de kan arbejde i Missions-tjene-
sten. Dog en Arbejder er sin Løn værd en-
ten han er Prest eller Emissær. Maatte Guds Aand saa samle Folket om Ordet, som er en Guds Kraft til Salighed for hver den som tror.

Vennerne herude venter nu paa flere

Prefter, som vil tage sig Vand herrundt, saa denne Del af Missionsmarken vil nok snart blive bedre stillet, hvad Betjening angaar.

For tre Aar siden, da jeg var her sandtes ingen ordineret norst Prest paa disse Tragter, men Folket samlede ligesaa flittigt da om Guds Ord i vore Opbyggelsesmøder.

Jeg haaber, at Høges Synode ved sit Aarsmøde iaar vil ordne det med Seminariet, som det var tænkt fra Begyndelsen at skulle være, og ser til at saa en anden Ordning med at afstaa den gamle Gjeld, samt at man raadspører sig med dem, som skal betale, før man atter stifter Gjeld, og at disse Pengeindsamlere kommer til at virke som stationerede Prefter.

Deres J. J. Da k l a n d .

Om Emisjærvirksomheden.

Som vi ved vælger Kredse fine respektive Emisjærer paa sine Aarsmøder til at reise ud fra mange Uger i det eller hint Kald og med en bestemt Løn. Nu dette kan være bra nok. Men saa kommer der et Spørgsmaal op for mig: Er det ikke mere nødvendigt at prøve at saa disse som skal ud og tale Guds Ord til at reise mere paa Udfanterne, selv om det skulde koste mere Opmærksomhed og være mere besværligt. Vi ved og forstaa, at der er mange af vort Folk reist ud paa Udfanterne. Disse burde vi søge at række om muligt. Men forstaa mig ikke derhen, at jeg tror Emisjærvirksomheden er overflødig, hvor den drives, langt ifra. Men naar jeg lader Tanken gaa tilbage en 36 a 37 Aar siden, da en Del af os reiste ud fra Wisconsin og hid til Nebraska. Her var jo ingen Prefter eller Menigheder. Det var nok saa trist. Dog vi var heldige nok til at saa Pastor D. E. Torgerson nu og da fra Wisner til at komme her op til os, og jeg ihukommer ham med Tak. Han maatte reise 60 Mil med Heste og Lumbervogn og bringe sin Fæd med til Hestene, og Betalingen var nok saa skral. Men det var kjerkommet at

saa Besøg. Nu tænker jeg mig, at mange sidder langt ude og ønsker at saa høre Guds Ord, og jeg tror, at vore Emisjærer burde strække sig ud. Tillige tror jeg, kan hændes nogen af dem kunne være velsignet af Vorherre med timelige Midler, saa det ikke var saa nøie om ikke Lønnen var saa stor. „Kost dit Brød paa Vandet og du skal finde det igjen om ikke mange Dage.“ Og nu, I kjære, som maatte se disse simple men velmente Linjer, tag dem ikke ilde op. Det er ikke for at støde nogen, langt mindre vor Kreds eller Samfund. Men overvei og tænk.

Venligst J. S i m o n s o n .

Brev.

Paoli, N. Dak., 10de Mai 1910.
Kjære Broder C. C. Holter.

Guds Naade og Fred!

Da jeg nu har faaet Bæstet, at den nye Buggy er kommet til Bowman, vil jeg bede Dem være venlig og optage dette i vort kjære Blad „Buddæderen.“

Med Forundring læste jeg mit private Brev til Pastor Opvegaard indsat i vort Blad og tænkte: „Nei det skulde han aldeles ikke ha gjort, hvad vil Folk tænke om mig.“ Men da jeg kom hjem fra en Tur, faar jeg Brev fra J. Anderson om, at hvis jeg ikke havde faaet Buggy, vilde han sende mig en. Han var blevet mindet af Guds Aand om dette. O, du underlige Gud, tænkte jeg, det jeg synes var galt, gjør du til det bedste og giver mer end jeg forstod at bede om. Thi det var ikke opkommet i mine Tanker at bede Far om Buggy, men naar den nu kom paa denne Naade, er det saa meget bedre. Og det stadfæstes, at Gud forstaa at give langt overflødiggere end vi forstaa at bede om. Derfor Tak, tusind Tak, Broder Andersen, fordi du var Guds Aand lydig. Jeg har saa god Tid, naar jeg kjører over Prærievidderne, at tale med Herren og du kan være sikker paa, at jeg skal ikke glemme at bede om Velsignelse for dig og dine, til Belønning for, at du var lydig og derved hjalp baade mig, vor kjære Indremission og vort Folk her vest.

Vigesaa hjertelig Tak I andre som har hjulpet mig, jeg kan nu faa Tag over Buggien og saa, saa den slipper at lide Stjebne med den jeg har havt til nu, som altid maatte staa ude.

Heraf ser I kjere Venner, at jeg nu har faaet Hjælpen. Maa Gud faa velsigne eder alle rigelig, det er eders ringe Broders Bøn. Glem ikke Folket og os to Smaahejrer, som kaber her vest, Broder Gundersen og mig. Eders taknemmelige

A. R a s m u s s e n .

Fra Luther League Mødet i Waterloo, Iowa.

Jeg er anmodet om at skrive lidt om dette Møde i „Budd“, og dette vil jeg herved faa efterkomme.

Mødet aabnedes Tirsdag Aften den 26de April med Prediken ved Pastor Martin fra Iowa City. Han fremhævede Omskeligheden af bedre Forstaaelse mellem de lutherske Kirkesfolk. Ja, vilde det ikke være bedre at leve i broderlig Forstaaelse, end at have det slikt at det for udenforstaaende ser ud, som om man vil „bide og æde hverandre“. Der om kan der vist ikke være delte Meninger.

Den næste Aften talte Pastor Simonson fra St. Paul, og havde som Thema: „Bibelen som de unges Haandbog“. Han betegnede Nødvendigheden af et indgaaende Bibelstudium og pegte paa forskellige Metoder baade af Studium og Anvendelse i det praktiske Liv. Den sidste Aften talte Pastor Leach fra Dubuque, Ia. over Nødvendigheden af at have et høit Maal for Die i alt man gjør.

Sesjoner for Bønnemøde, Forretninger eller Samtale holdtes hver For- og Eftermiddag. Disse var baade interessante og belærende. Jeg vil her faa nævne især et Emne, nemlig: „Hvorledes kan de unge være Presten behjælpelig“. Dette indledes af Pastor Svøbe fra den forenede Kirke. Her fremhævedes at det kan ske først ved altid at være tilstede som flittige Ordets Hørere og Lærere og saaledes være Presten til Opmuntring og tjene som godt Eksempel for de andre. Dernæst ved villigen i Kristi Aand at udføre det Arbejde, som Gud har anvist en.

Mødet var udmærket. Skade at ikke flere af vore unge var der for at nyde Velsignelse af det. Jeg vil herved faa sige til vore Brestebrodre og andre for Guds Sag interesserede: Kjere gjør hvad I kan for at faa vakt Interesse for det kirkelige iblandt de unge. Og vil I have Hjælp i dette, saa se til at nogen næste Gang sendes til disse eller lignende Møder. Har Gud ikke faaet fundet deres Hjerter endnu saa tør det hælde, at den kristelige Aand, som er raadende ved disse Møder kunde vinde det som man længe har haabet paa. Det er Skade for hver Menighed som ikke faar nogen fra sin Ungdomsflot til at gaa til disse Møder hvor Guds Raad til Salighed behandles med det specielle Maal at vinde de unge for Guds Rige.

Herved være da Sagen paa det varmeste anbefalet. Broderligt

N. J. L ø h r e .

Sandos Tanke realiseret.

Afsdøde Broder M. O. Sando af Trefoldighed Menighed, Koeville, N. Dak., vel kjendt for sin Interesse for og Deltagelse i Samsundets forskellige Gjøremaal, vrede, medens han levede, at han vilde give en Pengegave til Hauges Synode. Men forend Tanken blev til Handling, kom Dødsbudskabet og kaldte ham til Hvile. Imidlertid har nu Mrs. Sando realiseret sin afsdøde Egtesælles noble Tanke. Det har hun gjort baade i kjerlig Grindring om sin afsdøde Husbond, saavel som af egen Trang til at faa være med og betale Synodens Gjæld.

Mrs. Sando har givet til Samsundet \$1000.00, som er sendt til de respektive Kassierer og fordelt blandt de forskellige af Samsundets Gjøremaal, som følger:

Til Afbetaling paa Synodens Gjæld	\$300.00
Til Indremissionen	\$200.00
Til Rinamissionen	\$200.00
Til Høiskole i Rina	\$200.00
Til Børnehjemmet i Beresford,	
S. Dak.	\$100.00

Det er Giverens Bøn til Gud, at deres Gave maa i nogen Mon faa tjene til at fremme hans Riges Sag paa Jorden, hans hellige Navn til Pris og Ære og Syndere til Frelse og Salighed. At det maa ske, det give Gud for Jesu Skuld! D. J. W.

Kinamissionen.

FROM MRS. LANDAHL.

Hankow, April 20, 1910, Houseboat,
native city.

Yesterday afternoon we anchored at this incongruous upper or native part of Hankow. The muddy bank, where lies our boat amid a forest of masts is lined to the edge with most dilapidated buildings on poles. Below these, the steep, rough slope is filled with tiny matsheds, where untold families eke out a miserable existence. A more striking contrast could hardly be imagined than that between these wretched abodes and the fine bund and imposing factory—and other buildings, in foreign style—a stones throw away!

We originally started for Hankow in company with several chinese delegates, to attend the national assembly of The Evangelistic Association of China. About 300 Li below Taipingtien we received the notice of a change of date for said meeting, from April to December. What was now to be done. The chinese friends with two exceptions, returned. Our faithful Mr. Hwang remained with us. A christian businessman, Mr. Yen having made careful preparations for, and gotten this far on a "long journey" also wished to proceed to Hankow, in order to visit a niece married to a son of a former Taipingtien Mandarin. After the death of the aged official some years ago, the family had returned to their native place. As Mr. Landahl was far from well, and very much needed a rest, (which could be obtained only by leaving the work for a time, we decided to go on. At Hankow he could see a physician. Then, too, the boat hire was two thirds paid, and we were well started on our journey. So all things considered, to proceed seemed wisest;—and here we are.

What startling news awaited us! The trit saying: In China one is always living on a volcano, that may at any time erupt, has again been verified. The first inkling we had of it, was thru a chinese boathouse acquaintance, who called on our boat about dusk. He said that in Changsha the capital of Hunan, many buildings were in ashes, and all foreigners had fled. Gunboats and soldiers had been dispatched in hot haste for scene of trouble.

Later, Mr. Gudahl came on board. He confirmed the report and gave us some de-

tails of the bitter outbreak. That it was unexpected is proved by the fact that the christians of the various missions (there are 10 in all) had their weekly union prayer meeting as usual that very Wednesday afternoon Apr. 13. From this the norwegian missionaries returned home thru the streets about 6 p. m. without any suspicion of the coming storm. Rumor is so chronic in China, is to be conspicuous only by its absence. Therefore, as a rule, but scant notice is taken thereof. For some months past there had been disturbance and inclinations of trouble. Several things had tended to irritate and inflame the people. The chief and immediate cause that "made the boil break", was the rice question. Large contracts for rice had been made, and pressure brought to bear to have them speedily filled. This made rice very dear. People objected to the continued export of rice and consequent high prices. Public gatherings were held to discuss matters. A delegation was sent to the Fuhtai (Governor), requesting that the export of rice be stopped and prices lowered. The Fuhtai did not comply, but returned a curt answer. (Some say the soldiers fired on the people.) At the second mass meeting Apr. 13, the people grew furious over the Fuhtais reception of and answer to their protest and demands. About 8—9 p. m. some ten thousand persons poured thru the streets to his yamen. The norwegians heard them passing by their station situated on one of the chief thoroughfares of the city, but did not pay much attention to it thinking that the Governor would pacify the people and issue some satisfactory proclamation. So they retired as usual.

It seems the mob was repulsed at the second gate in the Yamen, and then in a rage rushed back with the intention of getting the Fuhtai in trouble by destroying property for which he was responsible, and thus revenge themselves on him. Some say that they did not propose to endanger life, only property. Others say that the intention was to kill one or two foreigners, in order to complicate matters for him, and embroil him and the government further with foreign powers.

Just past midnight the work of destruction began. First the Government bank was looted and wrecked, next Norwegian, Wesleyan and C. I. M. missions, almost simultaneously the rioters come dividing their forces for the three parallel, principal streets on which these missions were located as they came from the Yamen, and so on. Some of the missionaries had barely time to flee for

their lives, as the mob burst in their street gates. They were in hiding in different places during the night. By morning the mob scattered for a time leaving the streets deserted. The refugees who had been in hiding, as well as those, whose more distant places had not yet been reached by rioters then cautiously made their way to the steamer Slangtan, which happened to be in port. During the night, only looting and wrecking went on. But about noon the rioters again gathered—this time to burn. If one may not speak of "an organized mob" there certainly was an organization behind, that made use of the mob. No doubt the secret anti dynastic societies so rife in China' not least in Hunan. It was a bitter sight for the refugees on the steamer in front of the city, to see homes, churches, schools, etc. which represented so much labor of love, so much of time and strength and self denial, both here and in the homelands—given over to the flames. It is said that the Governors yamen, the government bank, the postoffice, the customs, the telegraph station, all stores carrying foreign goods, godowns, boat hulks, all government schools, and all mission property, hospitals excepted, have been burned. The rioters had entered the hospitals, and gone thru them, but seeing nothing but sick natives and medical supplies, they had gone their way in peace, saying that this was only "hao-si"—good deeds or affairs.

Now gunboats and soldiers are at Changsha, and it is to be hoped that order may be restored and the matter settled in such a way that disturbances may remain local and not spread far and wide. There is a great deal of unrest and discontent thru out the land. It does not take much to fan a spark into a flame. Mr. Gudahl says it is none too quiet right here in Hankow. There have just been some riotous disturbances among the laborers and coolies—even in the concession. More of the workmen strike kind, tho.

Dear friends, pray unceasingly for the work and workers thru out this great land. Our God reigneth—he can and will overrule evil for good.

P. S. Dette er saa nøiagtig vi kan faa det for Drebliffet. Skaf se til at skrive mere siden. I Hast. Venlig Hilsen

Alice Landahl.

Fra Arbeidsmarken.

Vort Samfund's Menigheder i Slater og Ames, Iowa har fullet Kald til Pastor Peter Wee.

Kandidat Eskomme har antaget Kald fra Hauges Synodes Menigheder i og omkring Eagle Grove, Iowa.

Konfirmation afholdtes i Immanuel's Menighed, Chicago, den 15de Mai. En af de unge blev døbt, og tredive gjentog sit Daabsløfte.

Pastor G. O. Paulsrud, M. J. Olson og L. Schlanbush agter i Sommer at gjøre en Tur til Norge. De rejser fra New York den 15de Juni og tænker at være borte i tre Maanedes.

"Budbæreren" har for nærværende en Mængde Indsendelser paa Haand, som vi ikke faar Rum for paa en Stund, især ikke for Aarsmødet, som en Del har bedt om. Alt som ellers kan optages vil komme i Bladet i sin Tid.

Tø nye Diafonisjeelever er komne til Diafonisjehjemmet i Sioux City, Iowa. Flere har sendt ind Ansøgning om Optagelse men er endda ikke kommen til Hjemmet. Maa Herren faa veilede dem, som bestemmer sig til at optage Diafonisjegjærningen.

Presten behagelig overrasket. Bethel Menighed, Beltrami, Minn., af undertegnedes Kald, havde nylig Menighedsmøde. Under Mødet stod en af Brødrene op og sagde: „Livsfornødenhederne gaar stadig op, Arbejdslønnen ligesaa, men jeg har ingen Ting hørt om, at Prestelønnen stiger. Jeg foreslaar derfor osv. Forslaget vandt siebliftelig og hjerteligt Bifald, saa den Sag var snart ordnet. Og Pastoren følte sig baade glad og taknemmelig for sørgt Løn og udiøst Velvilje.

G. C. Gjerstad.

Bethel Menighed af Gjerstads Kald valgte paa sit nylig afholdte Menighedsmøde to Delegerer til Hauges Synodes Aarsmøde. Ole Olsen jr. og D. M. Hansen valgtes til

Delegat og C. Morsum og C. Hansen til Supleanter. I Twin V. Allen, Bethania Menighed, valgtes M. E. Dahl til Delegat og Ewen R. Bjerke til Supleant. I Norman Menighed, Garn, Minn., valgtes J. J. Rud og Gunt. Christianien til Delegater. Alle disse Menigheder besluttet at støtte Planen om Vigning til Sjældens Afbetaling, forudsat at Red Wing Seminar vedblev at gøre sin Gjerning i sin nuværende Skikkelse. Alle vilde gjerne beholde Prof. M. G. Hanson ved Skolen. Man vilde heller give ham et Aars Hvile, forat han saa kunde fortsætte sin Gjerning i sin nuværende Stilling. Tegnager Menighed, sammes Kald, havde Møde senere.

Kantaten „Joseph“ vil blive sunget Mandag den 6te Juni i Skolens Kapel under Synodens Aarsmøde i Red Wing. Solofisterne er:

Mrs. Serine Eisteinsen Støve,
Mrs. M. J. Lohre,
Mrs. Susie Williams Stageberg,
Mrs. M. O. Wee,
Miss Hannah Halvorsen,
Rev. L. C. Jacobson,
Rev. J. M. Wiek,
Mr. Bernhard Andersen,
Mr. J. Bovim,
Mr. Henry Dyppegaard,
Mr. Justin Enekrud,
Mr. R. S. Chelmen,
Mr. Ernest Knutson,
Mr. M. Hall,
Mr. Oscar Munkvold—Violin,
Mrs. Olaf Anderson—Accompanist,
Prof. A. Quellos Horn quartette,

og et Kor paa 80 lynger.

Norman Menighed af undertegnedes Kald har bygget Kor med Sakristi og et Værelse for Mødre med sine smaa til sin Kirke. Menighedens Kvinder stod i Spidsen for Arbejdet. Bethania Menighed, sammes Kald, har nylig indsat elektrisk Belysning i sin Kirke. For vel et Aarstid siden foretog samme Menighed en betydelig Oppudsning af Kirken. Den blev tapetseret og malet, ny Barneapparat og nye Stole indsattes. Menighedens Kvinder gik i Spidsen. Tegnager Menighed, samme Kald, byggede nyt Taarn paa sin Kirke for en Del Aar siden; sidste

Vinter anskaffede Menighedens Ungdom nye vakre Stole. I Ada, hvilken Menighed undertegnede frasklyttet ved sidste Ryttaar, lagde Ungdomsforeningen ind nyt Gulvteppe over hele Kirken og satte ind en Del flere Stole sidste Høst. Kvindeforeningen i Beths Menighed lagde nyt Gulvteppe i Kirkens Kor sidste Vinter. Alt dette er godt. Men at mange er holdt ved Live og en Del bundne for Guds Rige, er bedre.

G. C. Gierstad.

Red Wing Seminarium afsluttede sin Virksomhed for dette Skoleaar Fredag den 27de Mai. Den sidste Uge optoges med Slutningsprogrammer for Skolens forskellige Afdelinger. Søndag Aften den 22de Mai holdt Past. C. C. Holter Baccalaureate Prediken for Graduerterne i St. Peters Kirke. Tirsdag Aften havde Akademiklassen sit Program med Taler af flere af Graduerterne samt Musik og Sang. Desuden holdt Prof. Stageberg en kort Tale. Der var iaar 18, som fik sit Certificate fra denne Afdeling.

Onsdag Aften havde Collegegraduerterne sit Class Day Program, og Torsdag Aften holdtes den egentlige Graduationsfest. D. R. Kessell holdt Velkomsttalen, hvorpaa Pastor E. G. Chinlund, Væst ved den svenske Augustana Kirke her i Byen, holdt et meget vel udarbejdet og interessant Foredrag om de kristelige Collegers Opgave og Virksomhed. H. E. Jørgensen holdt derpaa Afstedtalen paa Graduerternes Vegne, hvorpaa Prof. Hanson overrakte dem deres Diplomaer. Han gjorde opmærksom paa, at denne Anledning betegner en Milepæl i Skolens Historie, idet dette er den første Klasse, som graduerer fra det fulde College Kursus.

Følgende er Graduerterne: C. W. Elstad, G. P. Halvorsen, H. E. Jørgensen, A. M. Knudsen, D. E. Mydland og D. R. Kessell.

Fredag Formiddag holdtes mundtlig Eksamen for de theologiske Kandidater, ved hvilken Anledning Seminariets Direktion var tilstede. Der er iaar fire Kandidater fra denne Afdeling, nemlig J. R. Casperien, M. A. Hall, E. Knutson og L. M. Sagen.

Om Aftenen holdtes Graduationsfest. Efter Skriftlæsning og Bøn af Prof. Schmidt, holdt Kandidat E. Knutson en Velkomsttale. Kandidat M. A. Hall talte over den apostoliske Kirke og J. R. Caspersen over Middelalderens og Reformationens Kirke, hvorpaa L. M. Sagen holdt Afstedtalen paa Graduerternes Vegne. Efter at Prof. Hanson havde overrakt dem deres Diplomaer, holdt Pastor L. J. Oppedahl en kort Tale nærmest henvendt til Kandidaterne. Imellem Talerne afveksledes med Sang. Mødet afsluttedes med Aflyngelsen af the Dogology, og Bestyreren lyfte Herrens Velsignelse.

Skolen har iaar været besøgt af ialt 204 Studenter, og vi har haft et meget fredeligt og vellykket Skoleaar. Herren være Tak for alt!

Bedes mærket.

Da „Budbærerens“ Redaktør nu er flyttet til Red Wing, Minn. bedes al hans Post sendt did.

Byttebladene bedes ogsaa mærke denne Adresseforandring.

Nogen Forstyrrelse i vort Arbejde og Ordningen med Stof for Bladet fandt Sted paa Grund af Flytningen, hvilket bedes venligst undskyldt. Snart vil alt være i Orden.
Red.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, afholder Madison Kreds af Hauges Synode et Kredsømøde i Esteline, S. Dak., Pastor J. M. Wicks Rald, fra 14de til 16de Juni, 1910. Samtaleemnet Joh. 10, 1—10. Besøgende fra øst, som kommer med St. L. Banen til Watertown, vil kunne komme frem samme Dag; thi N. W. gaar derfra til Esteline Kl. 9 Aften. Da dette ogsaa er en ny Plads, ønsker Vennerne, at vi gjør os end mere Umage for at komme did.
B. R. Barstad.
A. Haugland.

Madison Kreds af Hauges Synode afholder om Gud vil et Kredsømøde i Singaas Menighed, Past. J. J. Ekies Rald, fra 23de til 26de Juni førstkommande. Samtaleemne: Rom. 5, 1—11. Søndag indvies

Menighedens Kirke i Hendricks ved Synodens Formand. Kredens Prester anmodes derfor om at ordne sig, saa de kan stanse over Søndag. Skyds møder i Toronto, S. D. og Hendricks, Minn. Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Madison Kreds af Hauges Synode afholder om Gud vil et Samtaleømøde i Clark Center Menighed, Past. A. Hauglands Rald fra 6te til 8de Juli førstkommande. Samtaleemne Luk. 19, 1—10. Skyds møder i Clark Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af S. S. sit Sommermøde i Froens Menighed, Horace, N. Dak., Past. J. H. Johansons Rald Kl. 10 Form. den 16—19de Juni. Samtaleemne Luk. 17: 11—19.

J. H. Johanson.
M. L. Nesvig.

Stiklestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak., Past. A. H. Bergers Rald, indbyder Mayville Kreds til at afholde Samtaleømøde fra Mandag 20de Juni Kl. 1.30 Eftermiddag til Torsdag 23de Juni Kl. 12 Middag. Skyds vil møde paa Mødets første Dag i Englevale, Fargo S. Western R. R. og i Gastedge, Casselton Marion Branch N. P. R. R.
J. H. Johanson.
M. L. Nesvig.

Trøndenens Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaug Rald, indbyder her ved Mayville Kreds af S. S. til at afholde et kristeligt Samtaleømøde fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.
M. L. Nesvig.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Bethel Menighed, Pastor Hovlands Rald fra 21—23 Juni. Samtaleemnet er Ef. 35 og indledes af Pastor Barud fra Berthold. Skyds vil møde i Manfred Dagen før Mødet begynder.

J. T. Kroagstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Zions Menighed ved Berthold af Pastor Baruds Rald fra den 15—17 Juli. Samtaleemnet er Ef. 55, 6—7. Prest og Menighed ønsker, at mange maatte komme med Bøn til Gud om hans Velsignelse!

J. T. Kroagstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholder et Kredsmøde i Immanuel's Menighed af Pastor J. L. Krogstads Kald fra 25de til og med 28de Juni 1910. Samtaleemnet bliver om den forlorne Søn. Skyds møder Dagen forud i Leeds, Minne- waukon og Wadcock. Kom mange og kom med Bøn om Herrens Velsignelse!

J. L. Krogstad.
A. A. Dahl.

St. Peters Menighed, Moscow, Idaho, underlegnedes Kald, afholder et Samtaleemøde fra den 16de til og med den 19de Juni 1910. Samtaleemnet: Math. 25, 1—13. Lutherske kristne er velkomne til Mødet.

Paa Menighedens Vegne
J. F. Adrianson.

Om Gud vil afholder Pastoralforeningen for „Nordre Minnesota“ Kreds af Hauge's Synode et Pastoral møde i Fergus Falls, Minn. fra 12—14 Juli. Om alle de Prester, der af Komiteen er anmodet om at indlede Emner ved Mødet kommer, vil der blive behandlet mange baade praktiske og andre Emner, til gjenfældig Velærelse og Hjælp i Prestegjæringen. Ingen af Presterne bør være fraværende, men ordne sig saa, at de alle kan være med.

Komite { J. J. Rendahl, Sec.
M. L. Dahle.
G. C. Gjerstad, Form.

Iowa Kreds afholder et Kredsmøde i Past. N. Oterlunds Kald ved Frost, Minn., den 28de Juni tilmed 1ste Juli. De to første Dage blir Mødet holdt i Bethania Menighed syd fra Frost og de to sidste Dage i Emmanuel's Menighed ved Frost. Samtaleemnet for begge Menighederne er Luk. 15: 11—32. Menighederne ønsker et godt besøgt og velsignet Møde fra Herren. Skyds vil møde de fremmede Dagen før Mødet den 27de Juni i Frost og Kafe.

H. J. Berg.
Edward Duea.

Om Gud vil afholdes et Samtaleemøde i Bethlehem Mgd. ved Chester, Iowa, 14—16 Juni i Past. H. J. Bergs Kald. Samtaleemne Joh. 7, 37—39 indledes af Past. S. C. Simonson. Mødet begynder Kl. 10:30 den 14de med Abningsprediken af Pastor Westphal. Skyds møder de besøgende i Chester, Iowa, Dagen før Mødet.

Broderligt H. J. Berg.

Otter Tail Indremissionsforening holder Møde i Audubon Mgd., Past. Knudsvige

Kald, fra 24de til 26de Juni. Samtaleemne 1 Joh. 4, 7, 21.

J. Ræfs Mgd. af Past. Gaardsmoes Kald fra 1ste til 4de Juli. Samtaleemne Rom. 12.

G. D. Nordmarken.
D. G. Molden.

Om Gud vil, afholder Mayville Kreds et specielt Møde i Pastor J. S. Halvorsens Kald, Burton, N. D., fra 24—26 Juni. Ungdoms- og Religionsstolearbeidet tænkes lagt til Grund for Behandling. Mødets Formaal er Organisation. Prof. Edw. Schmidt holder Indledningsforedrag over Religionsstoleagen (Søndagsstolen indbefattet) og en anden vil indlede Emnet: „Ungdomsarbeidet.“ Efter de respektive Taler vil de omhandlede Emner drøftes af Forsamlingen. Alle Ungdomsforeninger, Søndagsstoler og Sangkor inden Kredsen anmodes herved indstændigst om at sende Delegerter til dette Møde. Stedet er beleiligt, Togforbindelsen ypperlig. Kom, og bring andre med! Paa Komiteens Vegne

J. J. Jacobsen.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder sit Sommermøde June 21—25de i Bethel og Eagle Valley Menigheder Past. M. L. Dahles Kald. Mødet begynder Tirsdag den 21de Kl. 10:30 i Bethel Menighed og de besøgende vil erindre at stige af i Clarissa, hvor Skyds vil møde dem. Som Tekst for Mødet i Bethel er valgt: Joh. Ev. 15: 1—8. Paa de tre sidste Dage vil Mødet blive holdt i Eagle Bend. Som Tekst for Mødet her er valgt Matt. 25: 1—13. Kom mange baade Prester og Lægsfolk, men kom med Bøn.

Viceform. J. J. Rendahl.
Sekretær M. L. Dahle.

Om nogle af Brødrene kunde ordne det sig, at de overbar Søndag, vilde det være tjert. Men ifølge Kredsens Bestemmelse kan det kun blive et Begjær fra os.

M. L. D.

Den sydvestlige Minnesota fælles Indremissionsforening holder Møde i Round Lake Menighed, Past. J. H. Hansons Kald, fra 2den til 4de Juli. Tilreisende mødes med Skyds i Round Lake, Minn. og Lake Park, Ia. Dagen før Mødet.

Andrew Johnson Form.
J. S. Wik, Sekretær.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder sit 26de Aarsmøde i Bethania Menighed, Past. Redals Kald, Berley, Minn., fra 23—36 Juni. Samtaleemne:

Nab. 2, 1—7. Skyds vil møde i Perley Aften om Morgen før Mødet. Paa Foreningens Vegne

J. J. Eastvold, Form.
B. B. Rornes, Secr.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedfætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forsyning og for at faa oversat i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og shelf-morn og derfor er Prisen nedsat til langt u n d e r Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man intet at have et større Oplæg end man ønskede. Vi giver baade den almindelge Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Oplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Nedsat Pris	Pris
Heggtveit: Al. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdefagn I Del 243 S. 1.30		85
Do. " " II Del 134 S. 1.10		50
Daa L. R. Væreb. i Middealsberens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Vintræet og Grenene. 231 S. 60		35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Vedfæjer for hende gennem Livet til Udgødeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Hæftet.....	75	55
Dahl, Jonas: Baa hellig Grund. Kristelige Helsekitter og Indtryk. Hæftet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjellstedt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis N. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Funcke O. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjelecamp og Sjelearbeid. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Drøkenblomster. 266 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helsebrevet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budskab. Betragtninger til hver Dag i Mæret over alle tre Evangelietekster i Kirkeaa ret af Lægmænd i den luth.		

Kirke. Med en Portrætgruppe af Forfatterne. Skirtingssb. (Aldeles ny).....

Maue. Albor og Gammen. 524 S.	1.50	1.00
Spørge, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny)	1.00	60
Dahle S. Madagastar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00
History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound....	2.50	1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.		

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at købe en Post Office Money Order betalbar til

Sauges Synod Book Dept.,
Drower 74 Red Wing, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turisttragter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er i jelden god udført. Indbundet i vakker komponeret Bind. Størrelse 9x12 Tommer. Pris.....

Vinterliv i Norge.

32 helleses og 14 halvblades, samt 38 mindre Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trakten er brillant udført efter Fotografer af N. B. Wille. Det er nylig der er taget Hensyn til den henrivende vakre norske Vinter og Billederne maa sees for at paatjønnes. De er indbundne til en Bog 9x12 Tommer med en Indledning af Rosenkrantz Johnson. Pris.....

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunstryt af Fotografer paa dertil særskilt forarbejdet Papir. Ejelden vakre. Størrelse 8x12. Helleses Billeder 6x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Akerhus; Trødal, Moås; Billeder: Fredrikstad 7 Billeder: Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikshøns Fæstning; Aamar 2 Billeder; Østvit, Vilehammer, Kongsvinger Rørs, Drammen, Kongsborg, Holmestrand, Hønefoss, Horten, Tøneberg, Sandefjord, Larvik 4 Billeder; Borgund, Eien, Brevik, Langesund, Kragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Lillestrand, Christiania 2., Flekkefjord, Mandal, Farsund, Egersund, Sandnes, Stavanger, Haugesund, Bergen, Fiskebølvet, Florø, Alesund, Molde, Christiania 2., Levanger, Stenfjer, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Romsø, Bodø, Mosjøen, Kabelbaag, Harstad, Trondenes Kirke, Larvik, Tromsø, Hammerfest, Bodø og Bodø. Indbundet i vakker komponeret Bind, \$1.75.

Send Ordres til
C. L. Methun, Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m o t.

- I almindeligt Stindbind med de 8 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldfnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldfnit Pragtbind.....1.50
I Kalvefkind og Guldfnit, mygt Bind.....1.75
I Kalvefkind og Guldfnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne.

- No 5. I almindeligt Stindbind.....50c
No 6. I almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldfnit 90c
No 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No 9. I ægte Morocco og Guldfnit, mygt
Bind med Forstrinaer 1.40
Oxford Indbinding ægte flexible Mo-
rocco, med omhyiede Kanter og
Guldfnit og Futral.....2.50
A. Indb. i præstet lysebrunt Kalvefkind,
mygt Budebind med forgyldt Kors
paa Siden, Guldfnit og Futral....2.25
C. Indb. i sort præstet Kalvefkind, mygt
Budebind med forgyldt Kors paa Si-
den, Guldfnit og Futral.....2.25
D. Indb. i sort præstet Kalvefkind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhyiede Blomster.....2.25
E. Indb. i sort præstet Kalvefkind med
forgyldt Kors og Blomsterforfiringer
paa Siden.....2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
fkind med Guldfnit og Futral.....1.80
G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-
fkind med Guldfnit og Futral.....1.80
Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hagues Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i præstet Skirtingsbind med Stindryg og jæl-
ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Ame-rika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stoltthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en sofarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Festkriften

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe af Stolens Direktører. Bogen er der 22 andre Billeder. Festkriften er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestes og Agenter ives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

Lithograferede Mottos

med paatrufte Skrifttyper i Sælv, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

Ligeledes have Begjærter af tyft card-board, 12x16 Tommer, i mangesfarvet Ojetryk, med følgende Indskrift: „Gud velvign vort Hjem“. Pris pr. Stykke 10c.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Kjøfste; Højsleb; Nordfjord; Verfoslen; Paa Skt; Paa Kjøfste; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Keer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svobør. Quarbræen. Raftlind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Fæstmand. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusindis forretet 50 Cents portofrit.

Endel simple Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forsyning af de velbetjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov eller "stubb" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.
496 Sider. Hæftet \$1.90
Indbunden \$2.25.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Djertelig Gyltning"; "Derren er vor Tilflugt"; "Derren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Baastehilsen"; "Venlig Hilsen"; "Gyltning til Fødselsdagen."

"Christmas and New Year Greeting".
"A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "This day will I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev. J. L. Kasfjell, Kasson, Minn.

Benge til Synodelassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. J. A. Hennah, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. C. S. Ekblad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Prediken; 2. Taksigelseslied; 3. Herlige Frugter paa lutheriske Missionsmarker; 4. Fra Norge; 5. Brev fra Pastor Eidnes; 6. Verren har gjort store Ting imod os og derfor er vi glade; 7. Nogle Ord til „Budbæreren“; 8. Om Emissærberiksomheden; 9. Brev; 10. Fra Luther League Mødet i Waterloo, Iowa; 11. Sandos Tante realiseret; 12. Kinamissionen; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Betjendtgjøreiser; 15. Vinterturnger.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 24 }

Lørdag den 12te Juni 1910

{ 42de Aar

Aabningsprediken

ved Hanges Synodes Aarsmøde i Red Wing,
Minn. i Juni 1910.
(Ved Pastor B. A. Barstad.)

Den kristne Kirkes Bøn.

Sal. 67: 2—3.

Da vi, som samles her, ved Guds Naade udgjør en liden Del af den kristne Kirke paa Jorden, saa bør vi lægge hverandre paa Hjerte en eller anden Sandhed—der vedrører os som saadan. Vi vælger ifølge den oplæste Tekst at minde hverandre om „den kristne Kirkes Bøn.“

Bønnen er Livets Aandedræt, har de gamle sagt. Aandedrættet fortæller, hvorledes det staar til med Livet, enten det er sygt eller friskt. Betragtningen af Bønnen kan derfor tjene baade til Selvprøvelse og Opmuntring.

Den kristne Kirkes Bøn falder ifølge vor Tekst i to Dele.

1) Bønnen vedrørende det personlige Kristenliv.

2) Bønnen om Guds Riges Fremgang i Verden.

1.

Alt sandt Kristenliv er og maa være personligt. Vi kan ikke kjøbe Kristendom i „wholesale“. Vi heller kan vi oplæres der til af andre. Vi kan øves og oplæres i Kristendommens Rundskab og Dyder, men Kristendommen selv kan vi som voksne kun faa af Gud gennem personlig Erfaring.

Salmisten begynder med Begyndelsen, naar han siger: „Gud være os naadig“; thi det første Led i al sand Kristen- domserfaring er Bøn om Naade.

Denne Bøn forudsætter to Ting i Særdeleshed. Ingen raaber om Hjælp med mindre man er i Nød. Ingen raaber heller om Naade, førend han føler sig fortabt og for- dømt paagrund af sine Synder.

„Gud vær mig Synder naadig“ vokser kun frem af en hjertelig Synndertjendelse, virket ved Guds Ord og Aand. Men dette Raab vilde nok aldrig lyde slig, hvis der ikke ogsaa fandtes noget andet i Synderens Hjerte. En stor Naade fra Gud er allerede bleven den Synder tilbed, som har begyndt at raabe om Frelse. Apostelen Paulus sætter Rækken af Naadevelgjerningerne mod en Synder slig: „Vidner sendes, Ordet predikes Troen vækkes og deraf opstiger Paakaldelsen fra den beklemt Synders Hjerte. Et Raab, som hver Gang besvares med Frelse; „thi hver den, som paakalder Herrens Navn skal blive salig.“ Rom. 10: 13—14.

Hermed standser dog ikke Bønnen om Naade. Saalænge vi er i Ublændigheden hænger Synden ved os og vi behøver at bede daglig: „Gud, vær os naadig.“ Lovet være Gud, som har sat os en Naadestol i Jesu

Blod, hvor der er en daglig Nærrelse at faa for alle trængende Sjæle.

Videre indeholder den kristnes personlige Bønneliv ogfaa Bønnen om Guds B e l s i g n e l s e .

„Med „Guds Belsignelse“ mener den kristne alt godt baade til Legem og Sjæl. „Min Sjæl Lov Herren, og glem ikke alle hans Velgjerninger.“ Hvor meget vi har at takke Gud for! Verden tilskriver sig selv Væren for alt den har, men den kristne siger endog til sin egen Kløgt, Visdom og Arbejde: „Ikke skal du sige, at du har gjort Abraham rig.“

Dog, naar vi beder om Guds Belsignelse, saa kanse vi tænke nærmest paa, at der er ikke sand Lykke i noget, vi kalder vort, med mindre Gud velsigner det for os. Og i det aandelige staar vi her—endog med Kirkens herlige Goder—aldeles hjælpeløse, trods alt vort Arbejde og Stræv—indtil Herren faar komme os imøde med sin Aands Kraft og Fylde. O, at Guds Belsignelse maatte faa komme over os i rigere Maal, baade som enkelte kristne, som Menigheder og som Samfund.

Hovedsagen i den personlige Kristenhøn staar dog endnu tilbage at nævne.

Den kristne er glad over at være benaa- det. Han takker Gud for al Belsignelse baa- de til Legem og Sjæl, men der er noget, som han sætter endnu højere end dette. Han maa altid faa være forvisset om, at han selv per- sonligt staar i det rette Forhold til Gud. Derfor beder han med alle kristne: Gud „lade sit Afsyn lyse hos os, Sela.“ Men dermed er vistnok ikke denne Bøn udtømt. Den krist- ne har en Vandring foran sig—en Stilling og Opgave. Veien er ofte mørk og Opga- ven vanskelig. Det er ofte saa haardt at træffe det rette; thi vi mangler Forstand og Visdom. Derfor beder den kristne til ham, som giver gjerne uden at bebrejde: Gud „lad dit Afsyn lyse hos os. Giv os Raad med dit Øie.“ Lad dette være vor inderlige Bøn

ogfaa under dette Møde, hvor saa mange og vanskelige Opgaver ligger foran os.

Her har Salmisten et „Sela“. Dette Sela er en Pause, som stemmer Sindet til hellig Erfertanke.

Nu har vi betragtet de tre Hovedpunk- ter i den personlige Kristenhøn: „Gud vær os naadig, Gud velsign os, og Gud lade dit Afsyn lyse hos os.“ Er vi saa færdig med vor Bøn? Er det alt den Helligaand har mindet den kristne Kirke at bede om? Nei!

Vort Sela her kalder for en højere Note, et højere Aandens Sving. Den kristne Kir- kes Bøn maa gaa udover det personlige og omfatte

2.

G u d s R i g e s F r e m g a n g i V e r d e n .

Denne Bøn lyder ifølge vor Tekst i Grunden saa: Gud, lad din Vel bli kjendt paa Jorden og din Frelse blandt alle Hed- ninger. Naar den kristne Kirke beder denne Bøn, saa forstaar vi, at den derved først og fremst erkjender sin egen lykkel- lige Stilling. Lad os forene os i denne herlige Erkjendelse med den hele Guds Menighed og sige med Hjertens Tak: Her paa Jorden, hvor Synd og Død hersker, var det mørkt og haabløst; thi vi kjendte in- gen „Vel og ingen Frelse.“ Men Gud har forbarmet sig over os. Han har i sit Ord og Sakramenter aabenbaret os Veien, Kri- stus: I ham har vi fundet Frelse, evigt Liv og Solighed. Kun den, som selv har fundet noget herligt, kan bede om, at andre skal faa Del i det.

Forresten er det Guds Vilje til sit Folk —De skal bede: „Komme dit Rige.“

Han har givet sin Kirke og Menighed det som Opgave at bringe Evangeliet ud til alle Folk.

Det er Guds Vilje, at vi skal misjione- re. Høsten er stor og Arbejderne saa, beder derfor Høstens Herre, at han addriver Ar- bejdere i sin Høst.“ Herren har anvist os Missionsfeltet ved disse to Udtryk: „paa

Jorden" og „iblandt alle Hedninger". Sig ikke, naar det gjelder Indremissionen, at naar vore Sønner og Døtre har forladt gode Hjem og Menigheder og reist saa langt bort, saa faar de skjønne sig selv. Nei. De er paa „Jorden" og Gud har befalet os at opsjøge dem.

Sig ikke, at Jøden skal vedblive at være i sin selvforstyldte Adspredelse uden Gud. Ogsaa han er „paa Jorden", omvankende og forstødt. Opbygg ham. Vi skylder ham det; thi gjennom ham har vi faaet alt det, vi har.

Sig ikke i Ord eller Handling, at Hedningerne er ligesaa vel stillet som du. Han mangler Kristi Evangelium og det er vor Pligt som kristne at bringe ham det.

Sluttelig fremkommer denne Bøn, fordi det er blit den kristne Kirkes Hjertelag.

Naar den troende beder om Naade, Velsignelse og Lys, saa er det ikke bare for selv at være lykkelig, men det sker i den bestemte Hensigt, at andre skal ogsaa blive lykkelige. Lad os merke os her, at det rette Hjertelag under denne Bøn er ikke, at Gud skal gjøre andre salige paa hvilken som helst Naade eller gjennom andre, men gjennom os, som beder. Dette er Herrens Vel. „Vær velsignet og vær til Velsignelse."

Lad os bede: „Gud være os naadig", forat vi kan gjøre din Naade kjendt og klar for andre.

Lad os bede: Gud velsign os i det timelege. Tænk om vi alle begyndte at bede slig: Gud velsign vore Agre, vore Evin, vore Kreaturer, vor Forretning og alle vore Gjøremaal, ikke fordi vi endelig vil bli rige, men fordi vi ønsker, at du igjennem os og disse vore Midler skal faa fremme dit Verk „paa Jorden." Tror du vi skalde pinees svært længe af vor Skolegjeld?

Tror du, at lovende Missionsstrøg her hjemme og i Kina skalde maatte opgives paa grund af Mangel paa Midler?

Og dersom vi alle begyndte at bede om Guds aandelige Velsignelse og Lys—ifke til

vor egen Vre og Ros, men fordi vi selv vilde være Gud til Vre i Verden.—tror du ikke, vi skalde faa erfare Strømme af Naade? Jo. Lad os bede:

Gud være os naadig og velsigne os, han lode sit Aasyn lyse hos os, Sela, forat man paa Jorden maa kjende din Vel, iblandt alle Hedninger din Frelse. Amen.

Trye-Mars Jubilæum.

Immanuels norsk lutherske Menighed i Chicago har nylig havt den Glæde at kunne

Rev. J. J. Breidablik

feire Tyveaars Jubilæum for Kirkens Indvielse. Menighedens Kirke blev nemlig indviet den 18de Mai 1890. Pastor J. J. Breidablik var da Menigheds Bror. Til Minde om denne Begivenhed enedes Menigheden om at have en Aars Opbyggelses- og Festsøder og udsendte Indbydelse til de Prestes, der hidtil havde betjent den. Søderne begyndte Mandag den 16de Mai og avsluttedes med en store Høitidsfest Søndag den 22de Mai. Pastor J. J. Breidablik predikede Guds Ord ved alle disse Søder. Ved Formiddagsgudstjenesten Søndag predikede

han over Togs Evangelium. Eftermiddagsseksjonen begyndte Kl. 2:30. Jubileumsstaten blev ligeledes holdt af Pastor Breidablik. Han dækte ved de soundne Ti-

Rev. C. C. Molter

der og opmuntrede Menigheden til at fortsætte sit Arbejde i Tak til Gud, som saa trofast havde været med og hjulpet indtil idag. Nogle Taler holdtes ogsaa af Pastorerne H. A. Hanson, C. Jothen, Ludv. Ellingson og Menighedens nuværende Prest, Pastor J. N. Walstead. Mellem Talerne veksledes der med Sang af Forsamlingen, Menighedens Sangkor, et større Mandskor og ligesaa et større Damekor. Et Offer optoges til at dække Udgifterne og om muligt betale det resterende af Menighedens Gjæld. Kirken var vakker prydet med Planter og Blomster.

Efter Programmet blev Forsamlingen indbudt til Søndagsskolelokalet. Her var Værelserne prydet med store og smaa norske og amerikanske Flag. En Række af Borde stod dækket med Mad, som Kvinderne havde forberedt til Festligheden. Her blev Taler holdt af mange af Menighedens Medlemmer. Menighedens Kassierer oplyste, at der endnu manglede ca. \$50.00 til at dække Menighe-

dens Gjæld. Den Sum blev samlet. Kvindesforeningen gav \$251.00. Denne Gjæld havde hylet som en trukkende Vurde paa Menigheden i disse tre Aar. Nu kunde man ved Invokationsfesten sige: Vi er gjeldfri. Menigheden har aldrig haft Understøttelse fra nogen Missionskassie

Følgende forte Oversigt over Menighedens Historie fremlægges af Festkomiteen:

I Begyndelsen af Ottetiaarene, naar mange af vore norske Landsmænd flyttede ud fra Nabolaget af de daværende norske Kirker til Maplewood, fandt de, at der ikke var nogen norsk Kirke paa lang Afstand. Da det vilde være megen Tidspilde og kostbart at søge hen til de længere bortliggende Kirker for dem selv og deres Børn, saa begyndte de med Søndagsskole og Opbyggelsesmøder Høsten 1883, hvortil flere Prester var indbudt til at predike.

Aaret 1887 organiseredes der Menighed under Navn af „Den norske evangeliske Lu-

Rev. G. O. Paulsrud

theriske Immanuels Menighed i Chicago." Konstitution for samme blev udarbejdet og antaget.

En Hall blev leiet paa Hjørnet af Rockwell St. og Milwaukee Avenue. Pastor

J. J. Breidablik blev kaldt til Menighedens Prest. Han antog Kaldet og holdt sin Indtrædelsesprediken Søndag 27de Januar 1889. Samme Aar kjøbte Menigheden en

Rev. J. A. Quello.

Kirkeomt paa Hjørnet af N. Maplewood Ave. og Cherry Place, og man lagde Planer for at bygge snarest mulig.

Grundstenen blev lagt 26de Januar 1890, og Kirken var færdig og blev indviet den 18de Mai samme Aar. Ved Hauge's Synodes Aarsmøde i Juni 1890 blev Menigheden optaget i nævnte Synode. Pastor Breidablik var Menighedens Prest til August 1896. Samme Høst tiltraadte Pastor E. C. Holter som Prest for Menigheden, og da han forlod den om Vaaren 1899, blev han efterfulgt af Pastor G. D. Paulsrud, som betjente Menigheden til September 1901.

Menigheden blev nu uden fast Prest indtil 27de April 1902, da Pastor J. A. Quello holdt sin Indtrædelsesprediken. Han var Menighedens Prest i over fem Aar og holdt sin Afskedsprediken 4de August 1907. Menighedens nuværende Prest, Pastor J. N. Walfstead, tiltraadte 24de November 1907.

Menigheden har forløst i mange Aar at afbetale sin Gjæld, og det er lykkedes lidt efter hvert, saa at den nu staar omtrent gjeldfri (Gjelden er nu betalt). Kirkesøgningen og Medlemsantallet har været nogenlunde det samme i mange Aar. Men vort Folk er et uoliat Folk og naar Menighedens Opkomst skyldes den Omstændighed, at den flyttede ud dengang til nære Bydele, hvor der var mere Lys og Luft, saa vil samme Omstændighed virke til Menighedens Tilbagegang med Tiden, ialfald paa Kirkens nuværende Plads. Vort Folk flytter længere vest. En stor Del af vort Folk bor nu langt vest for Kirken, og andre Nationer flytter ind i Nabolaget.

Vi ved, at Herren har velsignet Arbeidet paa dette Sted til mange Si-les Frelse. Saaledes er det fremd les vor Tro, at vi kan fortsætte endnu en lang Tid, blive velsignet og være til Velsignelse for meget af

Rev. J. N. Walfstead.

vort Kirkefolk i dette Distrikt af den store Stad, Chicago.

ANNA, THE PROPHETESS.

By Mrs. G. M. Bruce.

The scripture passage relating upon Anna, the prophetess, as found in Luke 2, 36—38 reads thus: And there was one Anna, a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Aser; she was of great age, and had lived with a husband seven years from her virginity and she was a widow of about four score and four years, which departed not from the temple but served God with fastings and prayers night and day. And she coming in that instant gave thanks likewise unto the Lord, and spake of Him to all that looked for redemption in Jerusalem.

Anna was the daughter of Phanuel, belonging to the tribe of Aser. At the time of the birth of Jesus, Anna was eighty four years old. She is classed with such noble characters as Simeon, Zacharias and his wife Elizabeth. Anna, the Prophetess, as she was called, because she was among those who had the power bestowed upon them to foresee the future, was a woman just and devout, awaiting the coming of the Savior to console and redeem the people of Israel. She was a woman of whom God approved, and to whom He sent His messengers.

We learn from the history of that age that at the period of Christ's appearance, the Jewish nation as a body, were living a wicked and corrupt life. It is true God had revealed Himself unto them from time to time. He had given them a holy law, had instructed them in His will; but as it is with a great many of us today so it was with the people of the Jewish nation, they were hard hearted, selfish, unwilling to yield to the will of their Lord and master. God's revelation had, however, not been in vain; it had had its effect upon a few of whom it is said, that their characters were such that they walked in all the commandments and ordinances of the Lord blameless. Anna is among one of those described as belonging to these few.

The bible tells us that she departed not from the temple, but worshipped with fastings and supplications night and day. So when the time came for Jesus to be taken into Jerusalem to be presented to the Lord by Joseph, according to the law of Moses, Anna filled with the holy spirit, came at that instance to give praise unto the Lord and seeing the child Jesus, she glorified Him, rejoicing because she had seen the Savior. She spoke of the purpose of His appearance, now as before, to those who looked for redemption in Jerusalem.

We have indeed a great lesson to learn from Anna, the Prophetess. She was a woman that believed without having seen, and shirked not her duty as a christian woman, but faithfully stood by her post awaiting what she for years had so dearly longed for. Her exultation on seeing Christ was not a sign that she doubted God's promise to Abraham, nor that she individually saw clearer the views of the divine mercy after her expectation^s had been fulfilled; but she saw before her the glory of God and the welfare of mankind, and therefore acknowledged the fulfillment of the prophecy.

She was not afraid or ashamed to speak of the Savior. Many have the thought that this belongs to the ministers only, but allow me to say this, that it is the duty of all earnest christians to spread the gospel of Jesus Christ wherever an opportunity is given. It matters not how, it may be in spoken words or in written words. I once heard a resolution made in the Y. W. C. A. that each one would take it upon herself to always add a few lines of scriptural quotations at the close of every letter sent out. How much letter writing some of us do, and how much good might not be accomplished if such a resolution were carried into practice.

Like Anna, let us make it the business of our lives to serve God and to follow His commandments, to do justly, exercise charity and to walk humbly with our God. As a prophetess, Anna foresaw that Christ had not come to this earth to live in palaces and in great luxuries, to be honored, and to lead a peaceful life as one might have suspected. He came for another purpose, and to gain that end His path was not to be strewn with sweets and roses, but rather with thistles and thorns. He was to be set forth as one to be spoken against, to be despised and rejected by men. She saw as His ministry would prove a savor of life unto life, so it would also prove a savor of death unto death. That as it would be the uplifting of many Israelites in God's favor, so it would also be the fall of many. That Mary whom all generations call blessed among women, should hereafter stand by the cross of Jesus and hear Him exclaim: „My God, my God, why hast thou forsaken me?" while the sword of grief and anguish should pierce through her soul.

From the time the angel appeared unto Mary, the mother of Jesus, til now, no word of sorrow had fallen upon her ears. Hitherto her life had been one triumphant gladness. It is not until now when she brings the child

into its fathers house that the first words of sorrow are spoken to her, the first faint thrill of a mothers ready fears creep coldly into her heart. The piercing words are spoken by Simeon, and are as follows: „Behold this child is set for the fall and the rising again of many in Israel; and for a sign which shall be spoken against.” It was well that Mary learned of this and could prepare herself to meet this great sting. It is well for us all to be prepared for tribulation, to be early taught that here is not our resting place, and that according to the ordinary lot of humanity few are permitted to pass through the changes of this mortal life, whose hearts are not pierced through with many swords. But we know who has said, „In the world ye shall have tribulation; but be of good cheer; I have overcome the world.”

If we wish to follow Christ's example, we must be humble, self denying, charitable and hopeful, willing to make sacrifices as Christ did. His road as we have learned is not always the easiest to follow, but it is the one that leads to everlasting happiness. To depart and be with Christ is far better than to remain in a state mixed up with sin and anxiety, care and sorrow of which this world is so full.

Anna had received the Holy Spirit; let us also pray to God to send His Holy Spirit upon us that we may be inspired from on high. As the sun in the heavens affords light to the bodily eye, so Christ affords light to the soul. As one that walks in the light of the sun is in no danger, so the soul is safe which follows Christ as a guide. But as the sun is needed not only to lighten but also to cherish and support, even so must Christ nourish by His spirit those whom He guides by His counsel.

Never cease to look up to him that he may heal your many infirmities and sustain your drooping powers, and that the sun which shone upon your spiritual birth may strengthen your spiritual life, and daily shed abroad upon your soul an increasing light of knowledge, comfort and holiness.

Hvad I gjør, det gjør af Hjertet, som for Herren og ikke for Menneſker. Kol. 3, 23. Et Liv tilbragt med at pudſe Sko, vafte Kopper eller feie Gulve, kan dog være ſaa ædſket af Guds Kjærlighed, at en Kong. med Glæde vilde nedlægge ſin Krone for det.—Frederick W. Farrar.

Hæftigt Dødsſald.

Det blev Sorg hos mange, da man fik det Budſkab, at Miſs Nina Skuldt var død. To Uger forud havde hun været hjemme, og var da ganſke friſt og raſt. Ingen drømte da om, at hun ſaa ſnart ſkulde byde Farvel for at gaa til et bedre Hjem.

Miſs Nina Helena Skuldt var født den 1ſte Dec. 1885 og var ved ſin Død 24 Aar, 4 Maanedes og 20 Dage. Hun blev konfirmeret den 11te Nov. 1900 og efter at være færdig med Common Skolen drog hun til Bluttville Normal School for der at fortsætte ſine Studier. Fra nævnte Skole graduerte hun i 1904. Derefter holdt hun Skole i 2 Aar, et i Mt. Vernon og et i Mt. Horeb, Wis. Dog længtet hun efter at ſaa mere Rundſkab, og drog om Høſten 1907 til U. W. hvorfra hun graduerte Baaren 1909. Sidſte Høſt reiſte hun til Mukwonago, Wis. og blev der aſſiſtant Principal ved Høiſkolen. Hun reiſte til Milwaukee og blev der ſg. Hun ſtandſet hos en Veninde af ſig fra Lørdag til Onsdag og blev derfra taget til Lakeside Hospital. Her var det, at hun døde Kl. 8:15 Aften den 20de April en halv Times Tid førend hendes Forældre kom. Det var tungt at finde ſin Datter allerede død men ſom din Dag er, ſaa ſkal din Styrke være. Hun blev bragt til Primroſe, hvor Begravelsen fandt Sted paa Søndag. Paſtor Krogſtaad fra Wiſconſin talte paa norſk. Menighedens Preſt talte paa engeliſk. Koret ſang en af hendes Unglingsſalmer: „Hvor ſalig er den lille Flok.” Da man var færdig i Kirken blev det at ledſage Støvet til dets ſidſte Hvileſted. Midt i Sorgen er det dog godt at ſaa tro, at Miſs Skuldt gif ind til den evige Sabbatshvile, ſom er tilbage for Guds Folk. Døden var ingen uventet Gæſt for hende. Endog medens hun var friſt var hun villig til at give ſig ind under Herrens Vilje og kunde ſige: „At leve er mig Kiſtus og dø en Binding.” Medens hun var hjemme havde hun altid gode Formaninger at give, og nu naar hendes Stemme er forſtummet ſaa taler hendes Liv mere end hendes Ord. Endog vi ſørger, ſiger vi dog: „Din Vil-

ie ske." En Gave som hun sendte sin Moder for nogle Aar tilbage var „Budbæreren" og den vil vist fremdeles være en kjer Gjest i det Hjem, hun forlod. Maatte Budskabet som den bringer altid være om det evige Liv i Kristus.

Maatte Herren styrke de sørgende efterladte.

J. A. J.

Guldbryllup.

Søndag Eftermiddag den 3die April 1910 havde man den Glæde at kunne fejre Guldbryllup med en ældre agtet Familie i Immanuels Menighed, Chicago. Guldbryllup fejrer vi ofte, men dette var første Gang i Menighedens Historie, at der har været Guldbryllup inden Menigheden. Det var Thor Hanson og Hustru, Inger Olava, 2529 Cherry Place, der fik opleve denne sjældne Høitid. Det blev ogsaa en hyggelig Begivenhed, som sent vil glemmes, ikke blot af Guldbryllupsparret og deres Slegtninge men ogsaa af den talrige Vennekare, som var tilstede, ialt ca 150 Menneſker.

Efter Afhyngelsen af No. 1 i Landſtab og Bøn holdt Menighedens Prest, Pastor J. A. Walstead, en Tale for Brudeparret i Tilſyning til Esaias 46, 4. „Indtil eders Alderdom er jeg den samme, og indtil de graa Haar vil jeg bære eder." Han mindet om, at den Gud, som indtil idag havde været med dem, vilde ogsaa være med dem nu i deres Alderdom, naar de i Tro og Tillid tog sin Tilflugt til ham. Derpaa overrakte han dem en betydelig Pengегave fra Menigheden.

Pastor Udo. Ellingson, der nu betjener Elims Menighed af Haaues Synode i Chicago, var ogsaa tilstede. Han er fra den samme By i Norge som Guldbryllupparret. Han mindet især om Disiplenes Bøn: „Bliv hos os; thi det er mod Aften, og Dagen helder!" Luk. 24, 29.

Efter Aftensmaaltidet fortsattes der med et Program af Sang, Musik og korte Taler af flere, der ønskede Brudeparret Guds rige Velsignelse.

De gamle er begge fra Skien, Norge, hvor Brudgommen var født 9de Februar, 1833 og Bruden, Inger Olava, 9de November 1836. I Skien blev de ægteviet af Pastor Vefring 3die April, 1860. De udbandret til Amerika Juni, 1872, og kom til Chicago. De har boet i sit nuværende Hjem paa Cherry Place i 24 Aar og været Medlemmer af Immanuels Menighed i 18 Aar. I sit Ægteskab har de været velsignet med seks Børn, hvoraf fire lever. Børn og Børnebørn var alle tilstede ved Festen med Undtagelse af en Sønnesøn, Louis, der arbejder ombord paa Rhydsjeren S. S. Maryland.

Maa Herren fremdeles faa velsigne de gamle, og naar deres Arbejdsdag er tilende, tage dem hjem til den evige Sabbaths Hvile, der er tilbage for Guds Folk. W.

Kort Oversigt

over min Virksomhed i Hospitalerne i Samfundsaaret fra 15de Mai 1909 til 15de Mai 1910.

Jeg har besøgt følgende 8 Hospitaler og Antal syge:

1. Northwestern 36 syge, 2. Asbury 95 syge, 3. St. Barnabas 122 syge, 4. Frikirken Diaconiske Hospital 242 syge, 5. Swedish Hospital 261 syge, 6. City Hospital 161 syge, 7. Thomas Hospital 75 syge. Tilsammen 1035 syge Personer.

Har gjort 2997 Sygebesøg.

Af den lille Bog, „Se paa Jesus", har jeg uddelt til syge 735, og sendt i Posten til dem, som har sendt mig Gaver til de syge og fattige, 500, tilsammen 1235. Har desuden uddelt til syge en Del andre Smaabøger.

Af Traktater og Smaalkrifter har jeg uddelt 7530 til de syge og fattige.

Jeg har i Aarets Løb kjøbt Bøger i Augsburg Publishing House til Brug for min Virksomhed for \$268.93.

Indkomne Gaver i Aarets Løb er \$1796.47; af dette Beløb er brugt til Bøger til Læge og Hospital for fattige syge, samt Gaver til Hospitaler ialt \$1206.61.

Ederes ringe Tjener J. Sether.

Endnu lidt om den „hjemmевærende Søn“, og om „den yngre“ med.

Det forekommer mig, at det ikke skulde være saa svært vanskeligt at finde begge disse Brødre. Men det værste for os, synes ogsaa her at være, at vore Tanker er for smaa. Og saa har vi dannet os et Billede om disse Ting i vort eget Hjerte, og ud fra dette Billede er det saa igien, at vi maaler Gud og hans Tanker. Og det er netop her, at vi kommer tilfort. Hvad var det Jesus mente, naar han kom med denne understjonne Vignelse? Lad os saa fat paa nogle af hans Tanker, om det er os muligt. Vi læse: „ingen har nogentid seet Gud, den enbaarne Søn, som er i Faderens Skjød, han har forklaret ham.“ Ja; hvad er det saa Jesus forklarer her i denne Vignelse? Faderens Hjertelag, og aldrig har han gjort det skønnere end her, og derfor kalder man ogsaa dette „Vignelsefærne Berle“, og vistelig, det er en Berle af første Rang. Paa forskellige Maader forsøger Jesus atter og atter at forklare Faderen. Saa, naar Frelsen i Kristus ofte blir behandlet som en noksaa tør „Retsspross“, med Jesus som vor Advokat, og Faderen som den strænge Dommer,—da rejser der sig med engang i ethvert tænkende Mennekesbryst dette Spørgsmaal: Ja, men hvem var det, som sendte Sønnen da? Og saa læse vi: Saa høit elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne o. s. v. Her maa ingen misforstaa mig. Jeg vil intet have at gjøre med „Alfaderen“, thi jeg kjender Syndens fordømmende Magt. Men det var Jesus altid om at gjøre at repræsentere Faderen, det kom tilsynne ved alle Anledninger. Og naar Jesus engang vil sige til alle, som har trampet hans hellige Blod under sine Fødder, og ringeagtet Naadens Aand, gaar bort fra mig I forbandede i den evige Fld, som er beredt Djævelen og hans Engle“, da repræsenterer han og sin Fader. Med disse indledende Bemærkninger vil jeg forsøge at tegne disse to Sønner, og her er de: Den yngste Søn er Hedningeslægterne, den hjemmевærende er Israel. Lad os nu

huske paa, at: „Gud har et Hjerte for alle Mennekeses Børn.“ Og i det nye Testaments Lys: Se det Guds Lam som bærer Verdens Synder. Og nu velvillige Læser, kast ikke „Brag“ paa dette Billede, paagrund af det Billede du maatte have dannet dig i dit eget Hjerte. Se idetmindste igjennem. Jeg vil pege paa endel Billeder man har lavet sig af den „hjemmевærende Søn.“ Jeg siger: „som man har lavet sig“, fordi man mere eller mindre har gaaet den hellige Bibelbog forbi. „Den hjemmевærende Søn er en elendig Hykler hvis hele Indre er en kalket Grab, og som er blottet for alt, som hedder Kjerlighed og Følelse.“ Der er andre Billeder de har faaet af ham, og som kanske ikke er saa hæslige som dette. Men da dette altsammen er Billeder man har dannet sig udaf sit eget Hjerte, og som igien er fulvret af „Dagens Strid“, saa skal vi komme til det siden. Lad os nu se, om dette Billede af den hjemmевærende Søn“, (at han er en elendig Hykler, blottet for Kjerlighed og Følelse) om dette er Bibelens Billeder af ham.

Jeg tænker, at det Billede, man da har dannet sig af ham, vil ved nærmere Undersøgelse vise sig at være saa ubibelsk som vel mulig. Vel er det sandt, at en hel Del af Folkets Ledere var kaldede Grave, hofmodige, indbildske o. s. v. Men er det retfærdigt at dømme et helt Folk, der har været, nedigjennet de mørkeste Tidsaldrer, (for Eksempel fra Abraham og til Kristus) „Verdens Profeter“, og hvis Fremtid fyllder Folk slagenes Hjerter,—med de mangfoldige bange Anelser. Er det ret at dømme dette underlige Folk, fra hvem vi Hedningeslægter har alt det vi eie, efter en liden Brøddel af dem, der havde seet sig aldeles blind paa Kristus? Jeg haaber, at ethvert tænkende Menneke vil svare nei. Men et andet Spørgsmaal kunde vi kanske gjøre: Hvorledes kunde dette Folk, hvis „Fortrin“ over Hedningerne“ var meget og i alle Maader, fornemmelig at Guds Ord var dem betroet. Hvorledes kunde dette Folk synke saa dybt? Jeg er fristet til at opkaste et andet Spørgsmaal: Hvorledes kunde den yngre

Bror i disse tusind Aar, med Gethsemane og Golgatha, med Pintsefestens store Dag, og hele Martyrhistorien i friskt Minde, hvorledes kunde han synke saa dybt, at han endnu ikke har sendt Bud ud paa Marken til sin ældre Bror, ja ikke engang sendt nogle Stykker af „den fede Kalb“, til sin egen store Slægt? Hvorledes kunde han synke saa dybt? Er det fordi han har spist sig fordærvet paa den „fede Kalb?“ Jeg haaber at „Køllerne“ snart skal bryttes. Som der stod om den yngste Søn: „der blev en svær Hunger i det samme Land.“ Menneſket kan ikke stedsse være uden Gud.

Og Hungeren tilting jo længere det led mod Kristi Komme. Saaledes og nu. Jødens Bryst banker endnu mod sin Mesſias, hvormeget urent der end kan blande sig deri. Den ældre Bror skal snart komme hjem fra „Marken“; og vi hører allerede nu, en „Sulsen som af megen Regn.“ Og du Ven, som er med og kalder ham tilbage, velsignet være du for Herren, thi „stor er Israels Dag.“ Gud maa tage Menneſket som det er. Han udvalgte Abraham, han blev frelst ved Tro, og dermed begynder Israels Historie. Fire hundrede Aar derefter gav Gud dem Loven. Der staar: „Den blev føiet til for Overtredelsernes Skyld.“ Gud maatte lære dem en Linje her og en Linje der. Det hele var, som det kaldtes: „Forberedelsens Tider.“ Fordi Gud havde forudseet noget bedre for os, at det ikke skulde fuldkommes uden os. Heb. 11, 40. Vi græmmer os over at Gud ikke fik gjort mere for dette Folk. Men lad os seie først for vor egen Dør. Hvormeget har Gud saaet gjøre for den yngre Bror? Naar nu den ældre Bror med sit skarpe Døser den yngre Bror med sin store Slægt staar særdis til at ødelægge hverandre med alle de Mordvaaben, som Satan og den menneſkelige Hjerne har saaet istand, hvem er det, som vil fortænke ham i, om han fuld af Forundring udbryder: „Har han da spist sig Døden paa af den „fede Kalb?“ Vi taler ikke her om den Haandfuld af levende Guds Børn, der har levet nedigjennem Tiden, og som „gjorde, hvad de kunde“, lad deres Minde lyse paa vor Vei, de er gangne ind til

Sabbatshvilen. Den store Feil ved den ældre Bror var: at han havde oprettet sig en „egen Retfærdighed.“ Men at dette Folk med alle sine Forſkrifter, Ofringer og Sagttagelser, med det jordiske Jerusalem som Midtpunkt, om hvem vi læser i Gal. 4, 25 „at det var i Trældom med sine Børn.“ Det var ikke saa rart om dette Folk, der var opdragen under Lovens haarde Nag, om de havde lært sig til at arbeide for Løn. Men at vi, der lever i det klareste evangeliske Lys, at der hos os er saa saa, for hvem Kristus er blevet „Livet“, ja, det er hundrede Gange mere at forundre sig over. Hvor virkelig saa der er af dem som med Sandhed kan si: „Det at leve er mig Kristus, ham er jeg opofret, hans Land adlyder jeg, alt, alt, han har givet mig her i Verden, vil jeg bruge til at klæde de nøgne, bespise de hungrende, komme rundt og tale Livets og Trøstens Ord til de syge og bedrøvede; jeg vil ofre mig helt igien til ham, som ofret alt for mig.“ Nei desværre, der er virkelig saa af dem, der „mister sit Liv for Kristi Skyld.“ Himlen synes ikke at være meget værd for den yngre Bror heller nu om Dagen, hvad Aarsagen end kan være. Maaſke er der „Havblik“ i Aandens Verden. Men tilbage til den hjemmenværende Søn. Dersom nogen undres over, at han kunde være saa hadst paa den Stakkelen som kom hjem, da er her en Mangfoldighed af Ting og Omstændigheder baade forstaaeligt og uforstaaeligt og umuligt at opregne. Den Tanke havde imidlertid sat sig saa aldeles fast i dem, at de var det eneste Folk som Gud havde Behag i. Og ved at være upartiske, synes de at have Ret til at tro saa ogjaa.

Det saa ud, som Hedningerne fik „seie sin egen Sø“, og at Hedningerne ikke hørte med, det kom klart tilsynes blandt de jødiske kristne. Skal blot minde om Peter og den Pinnebdug,—hvorledes Herren paa underlig Maade maatte føre ham lige til Kornelius Hus.—Og da han saa den Helligaand udøst over Hedningerne falder han rent sammen. Og saa kommer det: „Saa har da Gud“ osv. Og naar han kom til Jerusalem, da læste de „ældste“ ham rigtig Tefsten fore. Og naar

Paulus skulde forsvare sig for Jøderne, da holdt de sig ganske stille indtil han kom til disse Ord: „Reis, thi jeg vil udsende dig langt bort til Hedningerne,“ da brast Taalmodigheden. Den Tanke var saa indhamret i dem, at de ærligt havde arbejdet i 12 Timer, men de „andre“ kun en. Og visse- lige for Fædrenes Styld; thi Naadegaverne og sit Kald fortryder Gud ikke.“—„Et Folk med svær Misgjerning“ og dog et Folk, der lever for en stor Forjættelse. Mange har rigtignok forladt sine Fædres Tro, men i det store og hele, saa holder de ved „Skiffene“. Lad mig nævne et, af mange Tilfælde som jeg har seet. Jeg spiste forleden til Aften med en af Jakobs Sønner, han var vist hungrig og greb med Begierlighed et fint Stykke Kjød, men saa spurgte han om det var pork. „Ja desværre“, og hastigt lagde han det tilbage igen. Han spiste kun et tarveligt Maaltid. Næste Morgen satte vi os ned til det dampende Frokostbord, deilige Kjødkager, og med Begierlighed greb Jakobs Søn en af dem, men saa spurgte han forsigtig, om der var noget pork i den.— „Ja, lille Gran“, og den hungrige Israelit lagde den hastig bort igen. Jeg syntes mit Hjerte vilde briste.

Du Ben, som ikke endnu tror, at det er Tid til at arbejde for Israel, slaa op i din Bibel, og læs Ef. 62, 7 og du vil haste med at indhente det forsvømte. Jo da! den ældre Bror skal snart komme hjem af Marken, og naar det sker, saa vil Jorderige hastig mærke det.—„Et hastigt oplyst Ord skal Herren vise paa Jorden.“—Og den store Slægt af den yngre Broder, som ikke fik saameget som et Ben engang af „den fede Kalb“, de vil nu tage fat paa den ældre Broders Kjortelslig og sige: „Vi vil gaa med eder op til Herrens Hus.“ Det var dette Folk for hvem Paulus ønskede at være en fra Kristu forbandet Ting, om han havde kunnet frelse dem. Vi er komne ind i „Guds store Raad“, et lidet forstaar vi, en hel Del maa vi gaa forbi. Men dette forstaar vi, at Gud har indeføtt alt under Synd, paa det han kunde forbarme sig over alle; velsignet være hans Navn! Der er tusinder af „lette Beisløbere“

der aldrig gjorde noget for Kristus, eller hans Sag paa Jord, men som smiler overlegent over Israel. Dem skal Jakobs Sønner med sin 12 Timer lange og haarde Arbejdsdag fordømme i det sidste store Døggjør.— Vi slutter den hjemmeverende Søn's Historie med at bede: Herre, udøs over Davids Hus, og over Jerusalems Indbyggere Naadens og Bønnens Aand, og lad dem saa se den i hvem de have stunget.—Jeg sagde ovenfor, at vi ogsaa kunde se lidt paa den hjemmeverende Søn hos os selv. Han er ofte ikke saalangt borte. Folk blir vakse her og der, stygge Mænd og Kvinder der vaagner op af Syndens usle Veie og skriger til Gud.

Guds Aand blæser over disse ihjelslagne, de faar Fred i Sjelen, og begynder at synge om Frelsen „fuld og fri.“—Her gaar der Guds Børn i Kamp og Anfægtnings Mørke; det ene Aar afløser det andet, og Kampen blir stedse mere og mere heftig, meget Mørke i Sjelen; de er stadig henvist til at tro uden at se. Og saa hører de disse livsglade Syndere, det er ikke længe siden de laa og væltet sig i Sølven, men hør dem nu, og før du ved af det, har den ældre Bror stukket sit Hoved ind ad Døren og spørger: hvad er dette for højrøstet Tale? Men dette er en ærlig ældre Bror.“ Han kæmper sine Sjelekampe ud med Gud, og vil ogsaa gjerne glæde sig med de glade, men det er ikke saa godt at saa det til; men han beder baade for sig selv og sine glade Brødre; at de maa blive „bevaret“ i Naaden.—Men saa er der en hel Del andre, de kom ogsaa til Bækkelse, og fik vistnok Liv og. Men dette Liv er meget forkrøblet. De kunde ikke „gaa frem i Aanden“ uden at agte paa Guds Raad, og netop her er det, at en hel Del begynder med den forfærdelige Synd at bedrøve Guds Aand, hvormed ogsaa de var „beseglede“. Det gaar nemlig ikke an at være en kristen, uden at gaa did, som Jesus vil. Og at gaa did, det er gamle Adams Død; og da er Haabet om Lykke i Verden med engang forsvunden.—Og dette er dog for galt! Kan man da ikke være en kristen uden at gjøre et „Åsen“ af sig selv? „Nei,“ siger den Helligaand, du maa gjøre et Åsen af dig selv, det vil sige: Du maa først

af alt lyde mig, siden faar det gaa som det kan med alt andet. For Eksempel denne Lyft, at de troende søger verdsligt Selvskab; og de kan til og med bruge Søndagen til saadanne mere end viltsomme Fornøielser. Den Helligaand giennem Samvittigheden advarer dem, de andre troende ser med Bedrøvelse paa saadant. Men se her kommer Djævelen og gamle Adam saa pent tilhjælp. Og Gud skal vide, at disse to „allierede“ er blevne „fromme“; de fortæller Sjelen saa pent, at de dog kan være disse verdslige Menneſter til Nytte. De kunde tale med dem om deres evige Bestemmelse osv., uagtet de ved af Erfaring, de allerede har haft, at Samtalen dreiede sig om de store Svinepriser, om Markedspriserne i sin Almindelighed, og om hvordan man bedst skulde komme gennem Livet. Er det Livet i Byerne, da er det først og fremst Dagens Nyheder, som diskuteres, Landets politiske Affærer osv.—Ja, naar saa den Helligaand er sat af fra sin Bestilling, som var at „veilede i al Sandhed,“ da kommer Fornuftens Gud ind og siger saa pent: „Kjære dig, du maa dog sørge for dig og dine, det bør en kristen især at være flittig og strævsom“. Og man blir flittig og strævsom. Og nu har man, men mærk det vel, under den Helligaands Protest, dannet sig en Gud efter sine egne Tanker, og denne Gud er saa ganske forstandig og hensynsfuld. Naar disse Folk hører om Vækkelse, (thi selv gaar de næsten aldrig did) da begynder det at brænde i dem, og hvorfor det? Jo nu er der saa mange Ting som dukker op. Guds Aand som de længe siden har affat fra Husholdningen begynder nu igjen at arbejde,—men nu er det haabløst.—Sindet er blevet verdsligt og man har ingen Lyft mere til at tages iskole af den Helligaand. Det første de derfor gjør er at gjøre hele Vækkelsen tilintet. Er der da, som altid, (da intet er fuldkomment her) mange „Bankanter“ ved Redskabet, saa skal deres skarpe Tunge gaa ud over det, og saa faar du høre: „Å ja, det kunde vel være Maade med Svermeriet ogsaa, vent nu bare en Tid eller saa, og du vil saa se hvormeget der er igjen af det. Her har vi den hjemmedøende Søn i sin „grimmeſte“

Skikkelse.—Men et Særkjende er der altid ved Skikkelsen: han kan aldrig være rigtig glad. The o. Hanson.

Fra Luther League Mødet i Brookings, S. Dak.

Aarsmødet for „Luther League“ af S. D. afholdtes i den første lutherſke Kirke i Brookings, S. D. fra 6te til 8de Mai, 1910. Det store nye og rummelige Guds-hus gav Statens Ungdom et fornøieligt Sted at mødes i. En Skare Ungdom fra forskjellige Menigheder i Staten. Delegerter og besøgende, var her fremmødt for at opbygges, opfriskes og lægge sine Arbejdsplaner for kommende Aar. Det er noget friskt og livligt at møde med en Skare unge Kræfter i vor lutherſke Kirke. Største Delen er nord-amerikansk Ungdom, dog er ogsaa en Del tyske med i Bevægelsen. Det gir Haab for Kirkens Fremtid. Den, der ikke kan være interesseret i Ungdomsarbejdet i Kirken, naar det ledes af den rette Aand, har nok et forkjert Syn, og bør gaa i sig selv til Ransagelse. Det er dem, som er undskyldt for at tage aktiv Del i Bevægelsen, grundet paa at her maa benyttes det engelske Sprog. Skjønt her var hovedſagelig en Ungdomsskare var den dog en Kirkeforsamling. Dette maa ikke forglemmes. En saadan Forsamling maa bære et udpræget kristeligt Træk og ledes i en sund og sand kristelig Aand. Ophører den med dette, da tjener den ikke længere vor Kirke, ei heller opnaar den det Mål, den har sat sig. Meget vil bero paa Lederne ogsaa i denne Bevægelse og det haaber vi, at den vil fortsætte i sunde Spor.

„Luther League“ kan blive til just, hvad vi gjør den til. Finder vi ikke det, vi venter at finde, saa har vi selv Skylden derfor, ialfald i S. D.

Det kan siges om Mødet, at det var et opbyggeligt Møde. Ofte falder man paa den stjerne Tanke, at det som skal presteres ved et saadant Møde maa være noget ekstra ved Siden af Evangeliet, eller udenom dette. Det er Feil. Her er netop baade Stedet og Anledningen for det enfoldige og

fimple Evangeliums Forkyndelse. Det trænger alle at høre. Det hjælper alle. De som ordæbe med Programmet for Mødet havde sikkert dette for Øie, da de valgte Mødets Tema.

„Forløsningen“ var Mødets Emne. Et mere righoldigt Emne kunde neppe opstilles. I stedet for som vanligt har været ved sådanne Møder, nemlig at faa Underafdelingerne i Emnet indledet ved en skreven Afhandling, havde Programskomiteen ordnet korte indledende Taler over Underafdelingerne. Emnets Afdeling faldt i følgende Dele: „Forløseren“,—den Herre Jesus. „De forløste“—Menneskeheden. „Forløsningsens Betaling“,—Jesu Kristi Blod. „Forløsningsens Hensigt“—alles Frelse, en frelst Menneskehed. „Guds Kjærlighed aabenbaret i Forløsningen“.—Endelig et summarisk Emne der ogsaa tog Sigte paa Vandens Gjerning.

„Kristi Gjerning for os og i os“.

Disse Emner blev alle indledet af tilstedeværende Prester. Der var Kjærnesandheder i disse Emner, og at de skulde blive udtømmelig behandlet er neppe at vente paa en saa kort Tid.

Søndag Formiddag Prediksen af Past. J. A. Quello fra Beresford, S. D. Han talte over Stedet: „Min Søn giv mig dit Hjerte“. Ordsp. 23, 26. Hovedsagen i Kristendommen er det sande Hjerteforhold til Gud. Man kan have meget godt og stort i det ydre, som ikke er at forkaste, Gud forbyder det ikke, men er Hjertet borte fra Samfundet med Gud er Hovedsagen tabt. Kristendom er Liv, aandeligt Liv. Alle Kristendommens Dyder maa komme fra et troende, elskende og lydigt Hjerte.

Mødet besluttede at have baade Prediksen og Nædbegang paa Formiddag og norst Prediksen paa Eftermiddag. Det var særlig med Tanken paa de ældre Folk, som værseligst kan have godt Udbytte af en engelsk Prediksen, der fremkaldte denne Beslutning. Men det viste sig, at vor Ungdom ikke foragter det norste. Vi blev næsten forbauset over at se Ungdomsskaren sløkke sig til Kirken iagten forat høre norst Prediksen om Eftermiddagen. Redskriveren predikede.

Om Søndags Aften Afstedsfest med Missionsstale af Past. Luther Kuhns, Sekretær for national Forsamlingen af „Luther League“. Han har nemlig gjort en Rejse i de asiatiske Lande og besøgt mange Hedningemismissionsstrøg. Han kunde berette direkte fra Markerne. Kirkens Opgave er at bringe Evangeliet til alle Folk. Vor Ungdom bør derfor blive kjendt med Missionen for desmere at interessere sig for den. Nu er Tiden for et kraftigt Missionsarbejde i Østen særlig Kina og Indien. Det som bidrog meget til Mødets Hygge var Sangen ved Studenterne fra Augustana College, Canton, S. D. De gav os, baade i Mandskor og blandet Kor flere vakre Sange ved Sessioernerne og fortjener en særskilt Tak derfor hvilket Mødet ei forglemte. Flere Prester maatte forlade Mødet Lørdag for at fylde sine Bestemmelser Søndag. Redskriveren talte ialt 12 Prester, der besøgte Mødet, af hvilke de fleste deltog.

Mr. James Verdahl fra Lake Preston blev valgt til Formand for Leaguen og Past. G. M. Bruce fra Dell Rapids til Bieformand. Maatte ogsaa dette Møde fremme Guds Riges Sag paa Jorden.

J. M. W i c k Koresp.

Lutherske Lægmand i Europa.

En stærk Lægmands Missionsbevægelse blev organiseret i Berlin, Tyskland, den 12te November 1908. Dr. Spieker er Formand, Prof. Meinhof, Sekretær, og Udgiveren af Missionsliteratur, Martin Warneck, Søn af den berømte Missionsven, Dr. Warneck, er Kasjerer. Dr. Julius Richters Tidsskrift er Organ for Bevægelsen. Tyskland vil gjøre sin Del i Verdens Evangelisering.

Hedningemismissionens sterke Bæft i de europæiske Lande er i væsentlig Grad en Frugt af Lægmandsvirksomhed. Tyskland, til Et eksempel, har flere kristelige Ynglingsforeninger end nogen anden Nation, har 19,104. Diafoniser, 17 Diafon- eller Brødrehuse, i Forbindelse med hvilke der virker 2,946 Lægfolk med speciel Uddannelse for

Gjerningen. Ved Siden af de 20,154 Kirker og 2,191 Kapeller i Tyskland, holdes der religiøse Møder i 4,018 Haller, for det meste af Lægmand. Hvad vi kan kalde den evangeliserende Bevægelse i Tyskland sætter en stor Hær af Lægfolk i Virksomhed hjemme og paa Hedningemarken.

I de skandinaviske Lande er Lægmandene lige saameget om ikke endnu mere aktive evangeliske Arbejdere, og Missions- eller Bedehuse er oprettet næsten over alt hvor Statskirken eksisterer; i Sverige 1,300; i Norge omtrent 400; i Danmark 600; og i Finland omtrent det samme Antal. Disse Bedehuse, som de kaldes, har udviklet mange dygtige Lægpredikanter og den samme Slags Virksomhed er blevet indført paa Missionsmarken med velsignede Resultater. Til Eksempel, det norske Missionselskab i sin storflagne Mission paa Madagaskar med 840 Kirker og 72,237 kristne, har 1,325 Lægpredikanter i Virksomhed. Mange af de største Ledere i den lutherske Kirke var Lægmand som Melancthon, Hauge og Rosenius. Nogle tykke Missionselskaber lig dem der blev grundlagt af Gossner og Harms, særskilt i de første Tider udsendte mange Lægmand. De 24,744 tykke og skandinaviske lutherske Diakonisser i Europa har haft deres Opmærksomhed henvendt paa Missionsmarken og hvert Aar rejser mange af dem til forskjellige Dele af Verden.

„Slangen“.

Lect. Joh. Ab. 12.

Paa de første Blade i Bibelen fremstilles Djævelen under Billedet af en Slange, som ved at bedrage Slægtens Stammoder fik den i sin Vold. Paa dens sidste Blade fremstilles han som Dragen, der nedstyrtes og som for altid har mistet sin Magt, idet han er overvundet ved „Lammets Blod“.

Det er ikke tidsmæssigt at „tro“ paa

Djævelen. „Dannede“ Mennesker gjør det ikke længer. Selv mange af Kirkens specielle Tjenere og af dens høieste Embedsmænd toir sig for at bli grebet i Troen paa Djævelen.

Rudel—K a v n e t har ikke saa meget at si. Selv Bibelen bruger mange Navne paa dette Væsen. Brug hvilket Navn du vil. Hvad som er det væsentlige og som neppe noget alvorligt Menneske kan saa sig til at nægte, er dette, at det o n d e er en Kiendsgjerning, at det er en M a g t—ja en fast og organiseret Magt, som enhver af os har stødt sammen med, mer eller mindre haardt. En Magt som herjer Menneskelivet, som drager det ned i Smuds, i Glendighed og Forbrudelse.

Men hvad er denne Magt? Er den Luft? Er den Materie? Er den Svingninger i Atmosfæren?

At tro d e t synes jeg er latterligt. Meget latterligere end den gamle Tro, at det onde er en Samling af levende Væsener, af Aander med sin Første i Spidsen. Om denne Tro end ikke forklarer mig a l t angaaende det onde, saa forklarer den dog i Sandhed meget.

Det er ingen Bancer for nogen at tro, at der er en Djævel. Ivertimod—der ligger heller en Trøst deri, at Menneskene er forført til det onde, og at dette er Tilfældet den Dag idag. Ligger der ikke en Undskyldning i at være forført? Ivertifald: der ligger S a a b. Forføreren skal saa sin Løn. Hans Magt er til hvende og sidst begrænset. Og dette er den anden Side af Bibelens „Djævelslære“, at den Dag skal komme, da Ondskabens Første skal „binde“, da hans Regimente er forbi og Sjelen skal være befriet for hans Magt.

For mig er dette en herlig Tro, dette, at engang skal Riget bli vor Guds og Magten hans Salvedes, og at vore Brødres Anklager skal nedstyrtes.

Den Tro gir Kampen mod det onde en Mening. Og der er Kraft i den. Det er en Kamp, hvori Seiren tilsidst er paa det godes Side.

Ed. H.

„Ar. Ugeb“.

Kinamissionen.

Ekstrakonferens

afholdt i Fancheng den 10de Mars, 1910.

Hauges Synodes Kinamission samledes til Ekstrakonferens paa ovennævnte Dato, Kl. 9. Formiddag.

Denne Konferens blev ifølge Bestemmelse af sidste Konferens afholdt for at behandle Fordeling af Arbeidet og de lutheriske Missioners Samarbejde.

Tilstede var: Past. Landahl, Past. og Mrs. Trygstad, Pastor og Mrs. Wold, Dr. Anderson, Prof. Stokstad, Miss Grøseth, Miss Lee, Miss Nilsen, Miss Olson, Miss Peterson.

Efter Afhyngelsen af Salmen 525: Sørge fjere Fader du, jeg vil ikke sørge, læste Formanden en Del af 2 Mojs. 14 og knyttede nogle Bemærkninger til det 14de Vers: „Herren skal stride for eder, og I skulle være stille“. Han ønskede de nyankomne Missionærer, Pastor og Mrs. Wold, hjertelig velkommen.

Forhandlinger.

I. Fordeling af Arbeidet.

(1) Indseende Nødvendigheden af at vore indfødte Medarbejdere og Graduerter fra Hvistolen, som kunde være stikfede for Arbejde i Evangeliets Tjeneste, faar en mere udførlig teologisk Uddannelse og i Betragtning af, at vi har flere Mænd, som vi nu ikke kan lode vente til det fælles Seminar oprettes, besluttedes:

(a) At en midlertidig teologisk Skole paabegyndes i Fancheng.

(b) At Pastor Wold befyrrer samme.

(2) Foreslaaet at en Skoledirektion af 3 Medlemmer vælges. Antaget.

Til Direktion valgtes: Past. Landahl, Past. Trygstad og Miss Grøseth.

(3) Bestuttet, at Wolds foreløbig bor i Lægeboligen i Fancheng.

II. Samarbejde.

(1) Komiteen for det lutheriske Samarbejde indleverede følgende Udkast, udarbejdet af Fælleskomiteen i Hankow, den 10de Januar, 1910:

„Udkast til Grundregler for det luthersteologiske Seminar for Central-Kina.

I. Indledning.

I den Tro at den lutheriske Kirke har en særlig Opgave at udføre under Grundlæggelsen af den kristne Kirke i Kina, og i Erkjendelsen af at dette kan mest effektivt virkeliggøres ved at gi dens fremtidige Arbejdere og Ledere den grundigste kristelige Undervisning, beslutter vi, Det norske Missionselskab, Den forenede norsk-lutheriske Kirke i Amerika, Hauges Synode, Den svenske Augustana Synode og Det finske Missionselskab, i Fællesskab at oprette et teologisk Seminar nær Hankow.

II. Navn.

Det luthersteologiske Seminar for Central-Kina.

Engelsk: The Central China Union Lutheran Theological Seminary.

Kinesisk: (Her følger nogle kinesiske Karakterer, men som vi ikke kan greie. Red.)

III. Styre.

a. Skolen styres af et Forstanderskab som bestaar af en Repræsentant for hver af de sammensluttede Missioner. Hver Mission vælger sin Repræsentant for en Periode af fem Aar, samt en Baramand til at indtræde for det Tilfælde, at Repræsentanten skulde faa Forfald. Forstanderskabet vælger inder sin Midte Formand og Sekretær. Det paaligger Formanden efter Samraad med de øvrige Medlemmer at sammenkalde Forstanderskabet til en aarlig Generalforsamling, ligesom det ogsaa paaligger ham i Forbindelse med Skolens Rektor aarlig at udgi en Beretning om Virksomheden samt en Overfugt over Skolens økonomiske Stilling.

I særlige Tilfælde kan Formanden ogsaa sammenkalde en ekstraordinær Generalforsamling. For at et Forstanderskabsmøde kan være beslutningsdygtigt udkræves, at mindst tre af Medlemmerne er tilstede.

b. Forstanderskabet disponerer over og bærer Ansvar for Anvendelsen af Skolens Fonds, og tilser at Skolen i det hele drives i Overensstemmelse med sit Formaål.

c. Forstanderskabet ansætter en af Fakultetets Medlemmer som Skolens Rektor.

Denne fungerer tillige som Kasserer og besørger alle med Skolens Drift forbundne Forretninger.

IV. Lærere.

a. Hver af de sammensluttede Missioner udnævner en Lærer ved Seminariet. Denne er ansvarlig for sin egen Missions Konferenser. I Tilfælde at indtræffende Vakanser tilkommer det Forstanderskabet foreløbig at besætte den ledige Post, indtil den Mission hvis Lærepost er blet ledig faar besat Posten. Forstanderskabet kan ogsaa udnævne kinesiske Lærere. Disse staa kun ansvarlige overfor Forstanderskabet og kan afsættes af dette i Tilfælde det finder, at de ved sin Færd eller Være skader Seminariets Interesser. Finder Forstanderskabet, at en af de udenlandske Lærere viser sig ustkikket for sin Stilling eller ved sin Færd eller Undervisning virker til Skade for Seminariet, skal Forstanderskabet forelægge en specificeret Klage for den Mission, han tilhører. Denne har saa at træffe den endelige Afgørelse.

b. Seminariets Lærere (udenlandske og kinesiske) udgjør Seminariets Fakultet, som vælger sin Sekretær, og hvis Dekan er den af Forstanderskabet ansatte Rektor. Fakultetet bestemmer efter indbyrdes Samraad Fag og Timefordeling for Forelæsningerne, afholder Eksaminer og udfærdiger Eksamensvidnesbyrd.

V. Fagfreds.

a. 1. Nyeftamentlig Eksegese. 2. Sammeltestamentlig Eksegese. 3. Dogmatik. 4. Etik. 5. Psagogik. 6. Kirkehistorie. 7. Symbolik. 8. Pastorallære. 9. Homiletik.

b. Dertil kommer de sekulære Fag som maatte findes nødvendige.

VI. Betingelse for Optagelse.

Almindeligvis bør have bestaaet Afgangseksamen ved en af de høiere Skoler som Middelskole, „Academy“, Evangelistskoler og lign. danne Forudsætningen for Optagelse i det teologiske Seminar. Dog kan ogsaa andre unge Mænd, der maatte findes særlig stikede for Prestetienersten, faa adgang til Skolen selv om de ikke helt opfylder den nævnte Betingelse.

VII. Kursets Varighed.

Kursets Varighed er tre til fem Aar med Optagelse hvert Aar.

VIII. Finanser.

De forskellige Missioner indenfor Sammenslutningen skal være ansvarlige for Institutionens finansielle Sikkerhed. De udenlandske Læreres Lønninger udredes af deres respektive Missioner. De med Elevernes Reiser og Ophold forbundne Udgifter udredes af de Missioner de tilhører. De aarlige Driftsomkostninger (Reparationer, Lys, Brænde, Lønninger til de kinesiske Assistenten osv.) fordeles ligelig mellem de sammensluttede Missioner.

IX. Forandring af Statutterne.

Forandring af disse Statuter kan kun foretages efter enstemmig Beslutning i fuldtalligt Forstanderskabsmøde. Forandringen maa ogsaa approberes af de respektive Missioners Bestyrelser.

2) Besluttet at Konferensen tilstemmer Fælleskomiteens Udkast til Grundregler for det fælles lutherst theologiske Seminar for Central Kina, og paa det hjerteligste anbefaler det til Bestyrelsens alvorlige Overvejelse.

3) Konferensen foreslaar at en Paragraf tilføies Udkastet for Grundregler, saa lydende: Intet skal læres ved Fællesseminariet som maatte komme i Strid med de kontrollerende Missioners Betjendelsesfrister. Antaget.

4) Besluttet at det paalægges Komiteen for Samarbejde at sende Bestyrelsen videre Oplysninger angaaende Sagen, samt at et Kopi af denne Skrivelse vedlægges Missionsens Arkiver.

III. Fælles Hjem og Agentur.

Besluttet at det paalægges Komiteen for det lutherste Samarbejde at underhandle videre om fælles Hjem og Agentur i Hantow, samt om muligt at fremlægge Forslag for Bestyrelsen inden forstkommende Synodemøde.

IV. Foreslaaet og understøttet at det paalægges Sekretæren at sende Missionsduen en Takkefkrivelse for den Hilsen som Mrs. Wold frembragte, samt for de Opmuntringer Duen giver og det Arbejde den gjør for Missionen. Antaget.

V. Foreslaaet og understøttet at Sekretæren sender en Takkefribelse til Vennerne hjemme for Hilsningerne sendt os igjennem Pastor og Mrs. Wold. Antaget.

Referatet blev læst og antaget.

Konferensen afsluttede med Salmesang.

Therese Peterson, Sek.

* Brev fra Miss Lee. *

Fancheng, April 1, 1910.

Kjære Olava!

Har nu 59 i Skolen. 22 i første Klasse- rum, 14 i andet, og 23 i tredje. Snart blir der over 60. Mrs. Mia gaar nu paa Skolen. Hun underviser nu kun 2 Timer om Dagen.

Skal skrive Brev til dig nu, hun er saa glad du hjælper hende paa Skolen, hun tager Regning tre Gange om Dagen, hun gaar igjennem 3dje og anden Regnebog paa et Aar, saa hun kan hjælpe os ud i disse Bøger endnu bedre end før, tror hun er saa lykkelig som nogen Gang før.

Vi har en Pige fra Sibley og skal saa to til næste Høst. En pen Dame fra et rigt Hjem her i Byen 17 Aar, en Kvinde bringer hende hid og henter hende hjem hver Dag.

God Lærehjælp men kostbar. Mrs. Chang fra Shandong \$12 pr. m. 15680 cash. Tang en Time om Dagen \$5.00 per m. Ved Siden af alle de andre Arbeiderne med forhøiede Lønninger. Kost pr. m. for Børnene 2400 cash. Gutteskolen 2700 pr. m.

Miss Grøfeth har faaet i Opdrag at undervise Hustruene til alle Teologerne. 4 ere her allerede. Det skal blive et vældigt Arbeide, maa Gud saa velsigne det. 6 døbttes Paaaskedag. Kwan min fattige Sproglærer samt hans Søn og Datter Mrs. Chang og Tsaignoniam samt Hwangconiam og Barn.

Ja Olava vi trænger at arbejde for snarest mulig at faa et Kvindelæge Seminarium. Gud ofre Folkenes Hjertter for denne Sag.

Alle friske og hilse

Din Anna Lee.

* Fra Anna Nilsen. *

Fancheng, April 18de, 1910.

Kjære Venner; Guds Raade og Fred!

Blot en Hilsen til Vennerne hjemme.

Jeg lever vel til Dato, Gud være Lov. Jeg ved, at der er mange af dere hjemme, som ønsker at høre herfra, men som oftest kommer der saa mange Hindringer iveien, og Brevskrivninger bliver udsat, saa er det med mig. Mit Arbeide er jo iblandt de syge og elendige. Vi faar dem til at komme til Dispensary, og der ser jeg dem nu, vil have Medicin, saa tror de, at de bliver friske hvad Slags Sygdomme de lider af; helst er det ulægelige Sygdomme. I dag havde jeg mange interessante Patienter, deriblandt var halte, blinde og Krøblinger; de vilde have Medicin at spise, saa troede de, at de blev kurerede igjen, men desværre det er ikke stort vi kan gjøre for disse. Men vi haaber, at naar vi faar Hospitalet igang, at vi kan faa gjøre et bedre Arbeide iblandt de syge. Men her er jeg alene som Nurse i Fancheng, og skal vi kunne gjøre noget Hospitalarbeide, saa maa vi være mindst to Sygepleierker; thi en kan ikke greie det. Hvem er villig til at komme ud snart til Fancheng, Kina, som Nurse. Jeg føler, at mine Kræfter begynder at svigte allerede. Siden jeg havde Kopperne i Februar har jeg følt mere magtesløs, men jeg haaber ved Guds Hjælp at gjenvinde mine Kræfter. Ja kjære Venner lev vel og kom mig ihu. Ederes ringe Medarbeider

Anna Nilsen.

"CORRECTING STATEMENT."

To The Lutheran Ministers Association:—

We, your committee on investigation of the article in the Encyclopedia Americana concerning the strength of certain religious bodies in Chicago, beg leave to report:

I. We find such publication issued under the editorial supervision of the Scientific American—the editor in chief, Frederick Converse Beach. The article on Chicago was contributed by president Judson of the U. of C. in which he states that the total church organizations is 919, including missions. The various denominations are mentioned and under Lutheran of all languages 69 are reported. German protestants 56.

II. We recommend that the writer of this article and our church papers be informed that our numbers at that time should have been reported 153 congregations and missions.

III. As for German protestants we know of no such churches in Chicago.

AUSTIN D. CRILE.
BRUNO LEDERER.
Committee.

Chicago, Ill., May 9th, 1910.

Fra Arbejdsmarken.

Prof. M. D. Wee af Hauges Synode, som for nærværende studerer i Edinburg, kommer til at repræsentere dette Samsunds Hedningemission ved nævnte Konferense.

Prof. J. S. Blegen fra Augsburg Seminar er for tiden paa Reise til Europa. Han kommer til at repræsentere Frikirkens Hedningemission ved Verdensmissionskonferensen i Edinburg, Skotland, siden drager han over til Norge og maaske andre Steder.

Mandag Morgen den 6te Juni var Prof. Edw. Sverdrup fra Menighedsfakultetet i Kristiania ankommen. Han hilstes velkommen med at den hele Forsamling reiste sig. Professorens gaves Anledning til at bringe Synoden sin Hilsen fra det norske Menighedsfolk og Menighedsfakultetet. Han holdt da en klar og interessant Tale paa over en Time.

Vi havde et velsignet Møde i Bethlehems Menighed ved Swan River, Mont. fra 19de til 22de Mai. Brødrene Adrian sen og Knutsen var med os og afslagde kraftige Vidnesbyrd. Ligeledes havde vi Besøg af følgende Lægmand, som ogsaa deltog i Samtalen: Ewen Lee, Cecil, R. D., Jens Wigen, La Crose, Wash., Peter Johnson, Fargo, R. Dak.

A. H. T.

Konfirmation afholdt i mit Kald som følger: 3 Immanuel's Menighed 8de Mai 3 Piger og 2 Gutter. 3 Bethania Menighed 22de Mai, 4 Gutter og 3 Piger. 3 Hill River Lake Menighed, 29de Mai, 6 Gutter og 4 Piger. Det er vor inderlige Bøn, at disse unge, som saaledes aflægger den gode Bekjendelse for mange Vidner, maa blive fast hos sin Frelser indtil Enden.

Venligst B. Olson.

Prof. Edw. Schmidt valgtes til Red Wing Seminars Bestyrer og antog Valget. Missionær Rønning, som valgtes til midlertidig Lærer i Teologi, afflog Valget.

Synoden havde nemlig for valgt R. S. Saaby til teologisk Lærer, men gav ham et Aar til videre Forberedelse, om han saa ønskede. Hvem som nu skal fylde Vakansen vides endnu ikke. Kun disse Bemærkninger for Bladet gaar i Pressen. En udførligere Oversigt over alle Mødets Forhandlinger vil komme senere.

Aarsmødets halve Tid er over, naar dette skrives. Saalangt har det gaat meget godt og Mødet er vel besøgt.

Som Formand for Synoden blev Pst. Gustavold gjenvalgt, men modtog ikke Valget. Siden valgtes Prof. M. G. Hanson til Samsundets Formand og han lovede at tjene. Pst. Ekse blev gjenvalgt til Viceformand og Prof. Løhre til Sekretær. Søndag Aften ordineredes fem Kandidater til det hellige Predikeembede. Nogle Prestere fra andre Samsund søger Optagelse i Synoden, men Sagen er ikke enda afgjort, naar dette skrives.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, afholder Madison Kredss af Hauges Synode et Kredsmøde i Esteline, S. Dak., Pastor J. M. Wiks Kald, fra 14de til 16de Juni, 1910. Samtaleemnet Joh. 10, 1—10. Besøgende fra øst, som kommer med St. L. Banen til Watertown, vil kunne komme frem samme Dag; thi R. B. gaar derfra til Esteline Kl. 9 Aften. Da dette ogsaa er en ny Plads, ønsker Venerne, at vi gjør os end mere Umage for at komme did.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Madison Kredss af Hauges Synode afholder om Gud vil et Kredsmøde i Singaas Menighed, Pst. J. J. Ekse's Kald, fra 23de til 26de Juni førstkommande. Samtaleemne: Rom. 5, 1—11. Søndag indvies Menighedens Kirke i Hendricks ved Synodens Formand. Kredens Prestere anmodes derfor om at ordne sig, saa de kan stanse over Søndag. Kredens møder i Toronto, S. D. og Hendricks, Minn. Dagen før Mødet.
B. R. Barstad.
A. Haugland.

Madison Kredss af Hauges Synode afholder om Gud vil et Samtalemøde i Clark Center Menighed, Pst. A. Hauglands Kald

fra 6te til 8de Juli forstkommende. Samtaleemne Luk. 19, 1—10. Skyds møder i Clark Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Om Gud vil afholder Mayville Kreds af H. S. sit Sommermøde i Froens Menighed, Horace, N. Dak., Past. J. H. Johansons Kald Kl. 10 Form. den 16—19de Juni. Samtaleemne Luk. 17: 11—19.

J. H. Johanson.
M. L. Resvig.

Stiklestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak., Past. A. H. Bergers Kald, indbyder Mayville Kreds til at afholde Samtale-møde fra Mandag 20de Juni Kl. 1.30 Eftermiddag til Torsdag 23de Juni Kl. 12 Mid-dag. Skyds vil møde paa Mødets første Dag i Englevale, Fargo S. Western N. A. og i Gastedge, Casselton Marion Branch N. P. N. A.

J. H. Johanson.
M. L. Resvig.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaugs Kald, indbyder her-ved Mayville Kreds af H. S. til at afholde et kristeligt Samtaleemne fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.
M. L. Resvig.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Bethel Menighed, Pastor Hov-lands Kald fra 21—23 Juni. Samtaleem- net er Ef. 35 og indledes af Pastor Barud fra Berthold. Skyds vil møde i Manfred Dagen før Mødet begynder.

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Zions Menighed ved Berthold af Pastor Baruds Kald fra den 15—17 Juli. Samtaleemnet er Ef. 55, 6—7. Prest og Menighed ønsker, at mange maatte komme med Bøn til Gud om hans Velsignelse!

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholder et Kredsømøde i Immanuel's Menighed af Pastor J. T. Krogstads Kald fra 25de til og med 28de Juni 1910. Samtaleemnet bliver om den forlorne Søn. Skyds møder Dagen forud i Leeds, Minne- waukon og Wadock. Kom mange og kom med Bøn om Herrens Velsignelse!

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

St. Peters Menighed, Moscow, Idaho' underlegnedes Kald, afholder et Samtaleem- de fra den 16de til og med den 19de Juni 1910. Samtaleemnet: Math. 25, 1—13. Lutherste kristne er velkommen til Mødet.

Paa Menighedens Begne
J. F. Adrianson.

Zions norstev. luth. Menighed ved Hettinger, Adams Co., N. Dak. indby- der herved til et kristeligt Samtaleemne fra 1ste til 3die Juli, og Feste den 4de om det fin- des tjenligt. Samtaleemne: Gal. 6, 7—10. Kom saa mange som har Lyst og Velighed dertil. Kom med Bøn om Herrens Velsig- nelse over vort Møde. Kom ud og besøg Missionsmarken. Alle som kommer vil bli hjertelig velkomne. Paa Menighedens Beg- ne

L. Gunderson.

Om Gud vil afholder Pastorsforenin- gen for „Nordre Minnepsota“ Kreds af Hau- ges Synode et Pastormøde i Fergus Falls, Minn. fra 12—14 Juli. Om alle de Pre- ster, der af Komiteen er anmodet om at ind- lede Emner ved Mødet kommer, vil der blive behandlet mange baade praktiske og andre Emner, til gjensidig Velserelse og Hjælp i Prestegjærnningen. Ingen af Presterne bør være fraværende, men ordne sig saa, at de alle kan være med.

Komite { J. J. Rendahl, Sec.
M. L. Dahle.
G. C. Gjerstad, Form.

Iowa Kreds afholder et Kredsømøde i Past. N. Oerfunds Kald ved Frost, Minn., den 28de Juni tilmed 1ste Juli. De to før- ste Dage blir Mødet holdt i Bethania Me- nighed syd fra Frost og de to sidste Dage i Emeralds Menighed ved Frost. Samta- leemnet for begge Menighederne er Luk. 15: 11—32. Menighederne ønsker et godt be- søgt og velsignet Møde fra Herren. Skyds vil møde de fremmede Dagen før Mødet den 27de Juni i Frost og Rake.

H. J. Berg.
Edward Duea.

Om Gud vil afholdes et Samtaleemøde i Betlehem Mgd. ved Chester, Iowa, 14—16 Juni i Past. H. J. Bergs Kald. Samtale- emne Joh. 7, 37—39 indledes af Past. S. C. Simonson. Mødet begynder Kl. 10:30 den 14de med Abningsprediken af Pastor Westphal. Skyds møder de besøgende i Chester, Iowa, Dagen før Mødet.

Broderligt H. J. Berg.

Otter Tail Indremissionsforening holdes Møde i Audubon Mgd., Past. Knudsvige Rald, fra 24de til 26de Juni. Samtaleemne 1 Joh. 4, 7. 21.

J. Ræfs Mgd. af Past. Gaardsmoes Rald fra 1ste til 4de Juli. Samtaleemne Rom. 12. G. D. Nordmarken.
D. G. Mølden.

Om Gud vil, afholder Mayville Kredss et specielt Møde i Pastor J. S. Halvorsens Rald, Buxton, N. D., fra 24—26 Juni. Ungdoms- og Religionsfølelsesarbejdet tænkes lagt til Grund for Behandling. Mødets Formaal er Organisation. Prof. Edw. Schmidt holder Indledningsforedrag over Religionsfølelsesagen (Søndagskolen indbefattet) og en anden vil indlede Emnet: „Ungdomsarbejdet.“ Efter de respektive Talere vil de omhandlede Emner drøftes af Forsamlingen. Alle Ungdomsforeninger, Søndagskoler og Sangkor inden Kredsen anmodes herved indstændigst om at sende Delegerater til dette Møde. Stedet er beleiligt, Togforbindelsen ypperlig. Kom, og bring andre med! Paa Komiteens Vegne
J. J. Jacobsen.

Nordre Minnesota Kredss af H. S. afholder sit Sommermøde June 21—25de i Bethel og Eagle Valley Menigheder Past. M. L. Dahles Rald. Mødet begynder Tirsdag den 21de Kl. 10.30 i Bethel Menighed og de besøgende vil erindre at stige af i Clarissa, hvor Skjds vil møde dem. Som Tekst for Mødet i Bethel er valgt: Joh. Ev. 15: 1—8. Paa de tre sidste Dage vil Mødet blive holdt i Eagle Bend. Som Tekst for Mødet her er valgt Matt. 25: 1—13. Kom mange baade Prester og Lægsfolk, men kom med Bøn.

Viceform. J. J. Kendahl.

Sekretær M. L. Dahle.

Om nogle af Brødrene kunde ordne det flig, at de overvar Søndag, vilde det være kjert. Men ifølge Kredssens Bestemmelse kan det kun blive et Begjær fra os.

M. L. D.

Den sydbestlige Minnesota fælles Indremissionsforening holder Møde i Round Lake Menighed, Past. J. H. Hansons Rald, fra 2den til 4de Juli. Tilreisende mødes med Skjds i Round Lake, Minn. og Lake Park, Ia. Dagen før Mødet.

Andrew Johnson Form.

J. S. Wik, Sekretær.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder sit 26de Aarsmøde i Bethania

Menighed, Past. Redals Rald, Berley, Minn., fra 23—26 Juni. Samtaleemne: Ab. 2, 1—7. Skjds vil møde i Berley Aften og Morgen før Mødet. Paa Foreningens Vegne

J. J. Eastvold, Form.

B. B. Rornes, Sekr.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtaleemne fra 27de til 29de Juni i Rogate, Menighed, D. J. Resheims Rald, Berlin, N. Dak. Samtaletema Gal. 4, 21 flg. Mødet begynder Mandag den 27de Kl. 2 Eftermiddag og slutter Onsdag den 29de med Grundstenslægnings og Kirkeindvielse.

J. L. Ornes Mgh. Sek.

Ifølge Indbydelse afholder Red-Riverdalens Indremissionsforening Samtaleemne i Skandia Menighed, Pastor M. L. Resvigs Rald, Ritchville, N. D., fra 1—4 Juli. Thema Ef. 55. Trænet, som gaar til Ritchville, forlader Fargo Kl. 10 Form. Mødet begynder Kl. 1 Eftermiddag. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Eastvold

B. B. Rornes.

Paa Indbydelse af Westlands og Og Creek Afholdelsesforeninger i Pastor R. T. Strands Rald berammes herved Nord Dakota Totalafholdelseskabs 14de Aarsmøde til Afholdelse i Kolette, Kolette Co. N. D. fra og med den 7de til og med den 10de Juli 1910. Der vil blive et righoldigt og afvekslende Program med Sang og Talere, flere oplysende og belærende Foredrag af de bedste Kræfter som kan faaes, baade paa norsk og engelsk. Attorne General Miller vil give et Foredrag, Statsadvokat Sinness vil ogsaa give et Foredrag, Adelsken Berge vil have sin Harpe ved Haanden, synge og spille, samt flere Talere og Sangere.

Prester og andre som interesserer sig for Afholdelsagen bade inde og udenfor vor Stat indbydes paa det hjerteligste til at komme til Mødet, komme med Tro og Bøn og Begeistring for Sagens Fremme og lægge sin Kraft ind for Mødets velsignede Udfald. Foreninger, som allerede tilhører Selskabet, bedes om at sende en fuldtallig Delegation, og Foreninger som enten tilhører Det Nationale Afholdelsesforbund eller staar uafhængig, ønskes ogsaa repræsenteret ved vort Aarsmøde. Nord Dakota Enforcement Liga indbydes ogsaa til at sende en eller flere Repræsentanter, ligesaa W. C. T. U. Kom alle som kan. Opholdet frit.

Andrew Batne, President.

B. O. Ison, Sekretær.

Om Gud vil, afholder Mayville Kreds et specielt Møde i Pastor J. S. Halvorsens Kald, Burton, N. D. fra 24—26 Juni. Ungdoms- og Religionskolearbeidet tænkes lagt til Grund for Behandling. Formaalet er Organisation. Prof. Edw. Schmidt, vor nye Bestyrer ved Red Wing Seminar, tilmed Past. L. J. Oppedahl fra Dawson, holder de respektive Indledningstaler. Sangkor har lovet at komme fra følgende Steder: 2 Kor fra Grand Forks; 1 fra Edinburg; 1 fra Horace; 1 fra Mabile; Kor og String Band fra Grafton. Ungdomsforeningen, Søndagsskoler og Sangkor inden Kredsen anmodes indstændigst om at sende Deleger til dette Møde. Stedet er beleiligt, Togforbindelsen god; kom og faa andre med!

Program.

Fredag Morgen.

Sang ved Forsamlingen (Landskabs 444.)
Skriftlæsning og Bøn.

Sang.....Kredsens Fælleskor.
Velkomsthilsen.....Stedets Prest.

Sang.....Quartette.
Foredrag, Overdags og Søndagsskoleagen.

Prof. Edw Schmidt.
Sang.....Kor.

Eftermiddag.

Diskussion med afvekslende Sang.

Lørdag Form.

Sang.....Fælleskor.
Skriftlæsning og Bøn.

Sang.....Kor.
Foredrag, Ungdomsagen. Past L. J. Oppedahl.

Sang.....Kor.

Eftermiddag.

Sang—Diskussion—Organisation.

Paa Søndags Formiddag holdes Guds-tjeneste og Eftermiddagen benyttes til en festlig Afslutning.

L. J. Hagen.

M. L. Nessvig.

J. J. Jacobson.
Kom.

Bedes mærket.

Da „Buddbærerens“ Redaktør nu er flyttet til Red Wing, Minn. bedes al hans Post sendt did.

Byttebladene bedes ogsaa mærke denne Adresseforandring.

Kvitteringer

Til Chicago Kreds Indremission: Ved Pastor J. S. Svande, Val. af Offer i Cambridge..... 5.00
Ubenevnt..... 2.00

For kvitteret for..... 7.00
354.97

J. N. Walstead, Kas.
361.97

Til Pastor Rasmussens Buggy (eller Tag oven den) har „Buddbærerens“ modtaget fra følgende:

O R Gaaland, Clarkfield, Minn..... 1.00
Mrs. Chas. Dunnom, Madison, Minn..... 1.00
R B Sampson, Moor, Minn..... 1.00
E A Gjelte, Whalen, Minn..... 1.00
Mrs. C E Christanson, Storch City, Ia..... 1.50
Norman Wad. S Mand. Pastor C E Christans Kald..... 3.00
R A Mathison, Toronto, C. Dal..... 2.00
S Engberg, do..... 5.00
M. B., Chicago, Ill..... 1.00

Disse Penge er nu overbet Pastor Rasmussen.

Hjertelig Tak til Giverne. Budd. Red.

Til „Martha Maria“ Mission i St. Paul: Fra Pastor J. A. Johnstons Kald, Long Lake Rd..... 10.00

Mrs. Gunder Pederson..... 5.00
Della Larson..... 5.00
Mrs. Clavison..... 1.00
Gunder Overland, Ill..... 1.00
Ubenevnt..... 5.00
Fra en Ven..... 5.00
Ubenevnt..... 20.00

Bennerne takkes paa det hjerteligste. Herren gjengielde og belønne.

Rasmus Johnson, Kasj.

1014 Edgeton St., St. Paul, Minn.

Til nordre Minnesota Kreds: Ved Emisjer

R O Vas: Bethlehem Mgd., Viding, Minn..... 4.90
Immanuel's Mgd..... 7.50
Svar Mgd..... 1.44
Offer ved kredsensmødet i Ten Mile Lake Mgd..... 18.85
Ved Emisjer I Hensvik: Clondite Mgd..... 5.25
Bethlehem Mgd., Pastor Stogerboes Kald..... 5.25
Opdal Mgd..... 3.25
Vikrud Mgd..... 1.61
Moland Mgd..... 3.30
Gustav Adolph Mgd..... 4.75
Zions Mgd., Viding, Minn..... 4.70
Bethlehems Mgd..... 3.59
Chief River Falls..... 2.80
Orvogle Mgd..... 4.40
Olmo Mgd..... 2.20
Ved Emisjer R Bagne fra Menneslad Mgd..... 2.25

For kvitteret for..... 76.04
124.48

J. K. Zeroh I, Kasjerer.
200.52

Til Bethlehem's Kirke i Grand Marais.

Pastor Sandbens Kald: R B Teig..... 2.00
Torriss Thompson..... 1.00

Med hjertelig Tak. Paa Menighedsens Vegne

E. C. Gibnes.

Til Boars Kirke paa Tofte, Minn., Pastor C E Holter..... 5.00

Pastor J F Melom..... 1.00

Med Tak erkjendes Gaven modtaget. Paa Mgd.s Vegne

E. C. Gibnes.

Bøger til nedsat Pris.

Trykkeribestyrelsen har i et nylig afholdt Møde besluttet at nedsætte Prisen paa følgende Bøger, for derved at give Rum for en ny Forskning og for at faa oversat i Konstanter en Del af de ældre Bøger. En Del af Bøgerne er vistnok som sagt en Del gamle og skelf-worn og derfor er Prisen nedsat til langt u n d e r Indkjøbspris. Ellers er de indvendig næsten saa gode som ny. Andre er aldeles nye, men hvoraf man syntes at have et større Dplæg end man ønskede. Vi giver haade den almindelige Katalogpris og den nedsatte Pris for at man kan se den store Prisnedsættelse man har gjort. Saa længe Dplaget rækker vil Bøgerne sendes portofrit til den nedsatte Pris, dog uden nogen Rabat selv i Partier. Naar vi ikke har flere af en vis Bog, vil denne fra Uge til anden blive taget ud af Listen.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: J. A. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdesagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. " " II Del 134 S. 1.10	50	
Daa L. R. Væreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
James: Vintæet og Grenene. 231 S. 60		35
Do. Den unge Kvinde. En Ven og Lejlager for hende gennem Livet til Udbødeligheden, eller om Kvindens kristelige Opdragelse for sit Kald (Aldeles ny) Hestet.....	75	55
Dahl, Jonas: Baa hellig Grund. Kristelige Rejsefortællinger og Indtryk. Hestet.....	75	30
Margrethe: Anna Helsing 90 Sider	75	45
Fjelliste dt: Jacobi og Petri Breve. 176 Sider.....	30	20
Friis N. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Funkke O. Rejsebilleder. 519 Sider. (Aldeles ny).....	2.60	1.60
Do. Sjelekamp og Sjelefred. 268 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Ortenblomster. 266 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Do. Vil du blive helbredet? 221 S. (Aldeles ny).....	1.30	85
Godt Budskab. Betragtninger til hver Daa i Aaret over alle tre Evangelietekster i Kirkeaa ret af Lægmænd i den luth. Kirke. Med en Portrætgruppe af Forfatterne. Skirtingss. (Aldeles ny).....	2.25	1.75
Mau E. Alvor og Gommen. 524 S. 1.50		1.00
Løhre, N. To Young Men and Young Women. 269 S. (Ny) 1.00		60
Dahle L. Madagaskar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages nicely bound.... 2.50 1.50
Hertil kommer 35c i Porto som bedes sendt med Ordren.

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turisttrakter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet i vakker komponeret Bind. Størrelse 9 1/2 x 12 Tommer. Pris..... 1.75

Vinterliv i Norge.

32 helfides og 14 halvfides, samt 33 mindre Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotografier af A. B. Wille. Det er nylig der er taget Hensyn til den henrivende vakre norske Vinter og Billederne maa sees for at paatjønnes. De er indbundne til en Bog 9 1/2 x 12 Tommer med en Indledning af Kofertants Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa dertil særlig forarbejdet Papir. Sjelden vakre. Størrelse 8 1/2 x 12. Helfides Billeder 6 1/2 x 9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Ulfst. i fra Slottet, Nat onaltheateret og Akershus; Trondheim: 3 Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Alesund 2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Kongsvinger, Røros, Drammen, Rømsberg, Solmeistrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Varvik 4 Billeder; Vossgrund, Eken, Brevik, Langevund, Aragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Villstrand, Christiansand S., Flekkefjord, Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Stabanger, Haugevund, Bergen, Fiskebøl, Florø, Alesund, Molde, Christiansund N., Levanger, Stenker, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Namssø, Bodø, Mosjøen, Kabelvaag, Harstad, Trondenes Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Bardø og Badsø. Indbundet i vakker komponeret Bind, \$1.75.
Send Ordres til
C. Elletun, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbeskjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Ogiv, enten der ønskes en fin, grov eller "sub" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

- J almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Ralf samt
sprængt Snit 70c
Jm. Morocco med Kors og Ralf samt
sprængt Snit 1.00
J Morocco og Guldfnit, mygt Bind.....1.40
J Morocco og Guldfnit Pragtbind.....1.50
J Kalvestind og Guldfnit, mygt Bind.....1.75
J Kalvestind og Guldfnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne.

- No 5. J almindeligt Stindbind.....50c
No 6. J almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Ralf 60c
No 7. J Morocco, mygt Bind og Guldfnit 90c
No 8. J ægte Morocco, Pragtbind....1 25
No 9. J ægte Morocco og Guldfnit, mygt
Bind med Korstrænger 1 40
Oxford Indbinding ægte flexible Mo-
rocco, med omhøjede Kanter og
Guldfnit og Futural.....2.50
A. Indb. i presset lshbrunt Kalvestind,
mygt Budebind med forgyldt Kors
paa Siden, Guldfnit og Futural....2.25
C. Indb. i sort presset Kalvestind, mygt
Budebind med forgyldt Kors paa Si-
den, Guldfnit og Futural.....2.25
D. Indb. i sort presset Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhøjede Blomster.....2.25
E. Indb. i sort presset Kalvestind med
forgyldt Kors og Blomsterforsiringer
paa Siden.....2.25
F. Indb. i blaåt flexible presset Kalve-
stind med Guldfnit og Futural....1.80
G. Indb. i sort flexible presset Kalve-
stind med Guldfnit og Futural....1.80

Ordres indsendes til

E. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Jællestakomiteen fra Den Fore-
nebe Kirke, Hagues Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Opflag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i presset Shirtingsbind med Stindtryk og sæl-
ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Ame-rika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa At-
lanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerte vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med nor-
ske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nem-
lig at faa det første **Skib i Fart i Som-mer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Festkrister.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Stolens Hgninger, S. M. Sande, Past. D. Hanson, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere ved Stolen lige fra dens Aabning saum en Gruppe af Stolens Direktører. Sait er der 22 andre Billeder. Festkristiet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Stolen. Til Prestere og Agenter ives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

E. Lilletun, Red Wing, Minn

Lithograferede Mottoes

med paatrykte Skriftsteder i Sølv, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

Vigelebes have Bæghytter af tykt card-board, 12x16 Tommer, i mangeartet Ojetryk, med følgende Jubelskrift: „Gud velsign vort Hjem“. Pris pr. Stykke 10c.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange
forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende.

Zuleasten; Aften ved Tjernet; Bratlands-
dalen i Ryfylke; Østfjeld; Nordfjord; Verfos-
sen; Baa Sti; Baa Kjelte; Baa Habet i Storm;
Baa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Bil-
leder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og
Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Bill.).
Vinterbilleder (mange forskjellige). Julenag.
Sjøfinner ved Ulsefjord. Bappeleir. Pige i Baad.
Seilbaad paa Habet. Baa Jagt om Vinteren.
Fra Østjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland.
Rjøsen ved Ulsefjord. Svobør. Buarbræen. Raft-
linb. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærø-
fjorden. Hestmandø. Skartisen. Geiranger.
Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Pragt-billeder i mange forskjellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. 3 dusinvis forretet 50Cents porto frit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr
Dusin.

C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

Har du læst

Gustav Adolf og Tredive-
aarskrigen. Af Dr. Anders Frygel
og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gu-
stav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet
af E. Jensen. Pris indbundet \$1.00. For
Salg i

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid
af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop F. C. Heuch.

496 Sider. Hæftet \$1.90

Indbundet \$2.25.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og
navn, hvad som ønskes, Pia-
no, Kirkeorgel eller Husborgel
og De skal finde, at De her kan
faa kjøbt et ubmærket Instru-
ment til Dagens aller laveste
Priser. Navn dette Blad.

"THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaars-hilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Lykønskning"; "Herren er vor Tilflugt";
"Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone";
"Barnefang"; "Baskehilsen"; "Venlig Hilsen";
"Lykønskning til Fødselsdagen." "Christmas and New Year Greeting";
"A Greeting to Father"; "A Greeting to
Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greet-
ing to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed;" "This day will
I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for
hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil
erindre pig dette, naar de indsender Betaling
for Bladet.

Vedess erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Rev
J. S. Laugeson, Kasson, Minn.

Benge til Synodelassen (heri indbefattet
Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College)
sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Gede-
ningemissioner sendes til Rev. J. J. Ren-
dahl, 226 Vernon Ave., E.ergus Falls, Minn.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betjendsda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfædtsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor E. C. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Nabningsprediken; 2. Tybe
Mars Jubilæum; 3. Anna, the Prophetess; 4.
Hastigt Dødsfald; 5. Guldbryllup; 6. Kort Over-
sigt; 7. Endnu lidt om den „hjemmeværende
Søn“, og om „den yngre“ med; 8. Fra Luther
League Mødet i Brookings, S. Dak. 9. Lutherske
Lægmand i Europa; 10. Slangen; 11. Kinamissio-
nen; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Befjendtgjø-
relser; 14. Røtteringer.

OO Eittreim 10

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 25 }

Lørdag den 18de Juni 1910

{ 42de Aar

Jeg kjenner mine og kjendes af mine.

Joh. 10, 14.

(Indsendt ved A. Wigdahl.)

Man skal ikke snart kunne tro, hvilken stor Hemmelighed, der ligger i disse Ord. De siger os, at der er et eiendommeligt Bekjendskab mellem Herren og Faarene, hvorpaa alt skal bero. Mon hvori det bestaar? Noget begynder man at ane, naar man hører den samme Herre i den store afgjørende Stund, da han gaar til sit Forsoningsarbejde, høitideligt udfige: Dette er det evige Liv, at de kjenner dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus. Hør, hvad den Herre Kristus kalder det evige Liv! Blot at kende Gud og Frelseren. Og atter, da han taler om det fineste Selveddrag i aandelige Ting, Begrebet af egen Fromhed, Kraft og Aandelighed, hvorved mange paa den yderste Dag skal kunne sige: „Har vi ikke profeteret ved dit Navn, og har vi ikke uddrevet Djele ved dit Navn, og har vi ikke gjort mange kraftige Gjerninger ved dit Navn?“ Da siger han, at han skal bortvise dem netop med de Ord: Jeg kjendte eder aldrig. Aldeles de samme Ord forelyde i den evige Bortvisningsdom til de Somfruer, som var i Bryllupet, har sine Lamper, gik ud imod Brudgommen, men kun savnede Olie.— Herren skal blot gjøre denne Bemærkning: Sandelig siger jeg eder: Jeg kjenner eder ikke. Tænk, hvilket be-

synderligt Ord det Ord kende her maa være. Og aldeles samme Domsord bruger han, da han erklærer, hvorfor de, som søgte at indgaa gjennem den trange Port, alligevel ikke kunde, og hvilke skal bevidne: „Vi aad og drak for dine Dine, og du lærte paa vore Gader“—samme Domsord lyder imod disse: Jeg kjenner eder ikke, hvorfra I er. O, skal ikke hver og en, som læser dette og ser, hvorledes Herren Kristus, den afgjørende Dømmer, har vist saadan mærkelig Ihærdighed i at frenholde dette—skal ikke hver og en skjønne, at her ligger en overmaade vigtig Hemmelighed? For de troende var dette intet usformodet og besynderligt, tværtom, det er for dem just en glædelig Bekræftelse paa, at de rettelig har fattet ham. Men for dem, som undres over, at Herren ikke iftedet siger: I har syndet mod min Lov, eller: I har ikke været alvorlige nok i eders Forbedring og Helliggjørelse; ja, for dem, som undres over, at Herren ikke fremlagde en vel udstukken Naadens Orden og sagde: Imod denne har I feilet; for dem som har villet have det saa, men til sin Forundring hører ham sige blot et og det samme: Jeg kjendte eder ikke, ja, til og med maa se, at i den store Yderstedsmåte i Math. 25, hvor saa mange Gjerninger anføres, alligevel hele Bægten lægges derpaa: I har gjort det for mig, det er for min Skyld I har gjort for mine mindste Brødre det og det, at saaledes Kristus og et iunderligt Bekjendskab med ham

GTU Library

2400 Ridge Road

Portland, A 94709

(510) 649-2500

har været Kilden, hvoraf disse Gjæringer har flydt, at Kristus, Kristus, og ikke deres egen Hellighed har været deres Vines Maal og deres Helliggjørelsesiver—se, de, som mærker, at Kristus har havt en særegen Omhu for at paapege dette Forhold, skulde ikke de en Gang for den Herres Kristi Skyld og sine uddødelige Sjæles evige Vel standse og lade sig sige af den Herre, som har de Røgler i sin Haand, at, naar han tillukker, intet Menneſte oplukker? Skulde ikke vi standse for hans Ord og tage dem alvorligt til Hjerte? Mange alvorlige og fromme Mænd har, efter flere Aartiers hellige Nidkjerhed for Gud og hans Rige, endelig vaagnet til Beſindelse ved disse Ord og er blevene rykkede som Brande ud af Jlden ved at ſaa ſe Guds Riges Hemmelighed—ſaa ſe en ſtor og hellig Perſon blodig, med gjenneiborede Hænder og Fødder, og ſiden kun i ham og hans Død har ſaaet alt ſit Liv, ſin Fryd og ſin Sang, ſaa at de ſiden har holdt ſin høieſte Hellighed for bare Skarn og Uſjelhed derimod. Saaledes bliver man tilſind, naar man lærer at kjende Jeſus ret. Og blot de, hos hvilke Kristi Kundſkab er ſaadan, i Art om ikke i Grad, de er hans Faar.

„Vil du da en Gang for alle vide og kunne tydelig mærke, hvad en Kriſten er“, ſiger Luther, „eller hvorfor et Menneſte kaldes Kriſten, ſaa maa du ikke ſe paa Moſe Lov eller de ſtorſte Helgenes Levnet og Hellighed, men alene ſe paa diſſe Kristi Ord: Mine Faar kjender mig; ſaa at du ſiger: En Kriſten er ikke den, ſom blot fører et ſtrengt og haardt Levnet, ſom de alvorligſte Munke og Eremiter; thi ſaadant kan og ſaa Fødder og Thyſer komme ud med, iblandt hvilke ſomme leve meget ſtrængere. Med et Ord: Alt, hvad der kan ſke i og af os, det gjør ingen til Kriſten. Hvad da? Det alene, at man kjender denne Mand, tykkes godt om ham, holder ham for det, han vil være holdt for, nemlig at han er den gode Hyrde, ſom har ſat ſit Liv til for Faarene og kjender dem. En ſaadan Kundſkab heder og er intet andet end Troen, ſom kommer af Evangelieſ Prediken.“

Det er evigt Liv at kjende
Gud ſom ſin Ven.
Salig de, ſom her ſandt denne
Vor bedſte Ven,
Evigt ſalige og rige.
Andre Venner dø og ſoige,
Denne Ven er altid lige.
O, hvilken Ven!

R o s e n i u s.

Lidt om Druffenſkab.

Se dem, ſom ſtaa aarle op om Morgen
og jage efter ſtært Drik, ſom ſidde langt
ud paa Aftenen glødende af Vin. Ef. 5, 11.

Vi har helt fra Syndefaldet havt Balget mellem godt og ondt. Dette høres liberalt. En ſkulde tænke, at naar det ſaaledes var ordnet maatte vel alle vælge det gode. Vi ſkulde vel indrette baade det ene og andet, ſaa det tjente ſaavel Samfund ſom den enkelte tilgode. Vi ſkulde vel borttage alt ſom var til Skade for os, ſom viſte ſig til Ginder for Samfundets og Nationens Trivſel.

Da det har viſt ſig, at ſaa ikke er Tilfældet med, hvad beruſende Drikke angaar, ſandt jeg paa at ſende diſſe Linjer til „Budbæreren“, da jeg ved, at den er af dem, ſom puffer Brændevinſdjevelen ud af Verden. Og hvorfor? Jo, den bringer Sorg og Død.

En Dranker er ingen Mand, en ſaadan ofrer ſin Aſgud (Brændevinſdjevelen) alt han kan ſtrabe ſammen, om Røne og Børn ingen Ting har at leve af, ofrer han endda ſin ſidſte Skjerv til dette Uhyre.

Vi Menneſter er nogle forſtruede Tingeſter, derſom Satan ſaar Lov at ſtyre og ſtelle med os. Jalundelighed er vi gjerrige, men for at Dlet kan ſmage rigtig godt ſpiſes der gjerne ſalt Sild for at Tørſten kan frembringe mere Begjerlighed. Drankeren beklager ſig over at maatte kjøbe det nødvendige til ſin Familie, men kan ofre en Formue til Brugen af dette forbærvelige Ildvond. Naar der ſaa ſpørgeſ, hvad godt gjør da dette Stof, ſom trods alt det onde, det frembringer, endda er beſtyttet og varetaget og fremſat paa de

mest befærdede Steder i Byerne, saa at Af-
sætningen kan blive rigtig stor, samt averter-
ret i Blade og Breve, for at vi Mennesker
ikke skal glemme at kjøbe? Svaret vilde blive
meget forskjellig, nogle vilde svare, at dersom
vi negtede denne Forretning blev Skatterne
større, andre mener, at enhver kan passe sig
selv. En besynderlig Kristendom er det at
praktisere paa saadan Maade. At Drankte-
ren er paa Veien til Helvede, har jeg just
ikke hørt benegtet, men at vi skal være Nar-
sag til saamegen Ulykke og Elendighed iblandt
os er forfærdeligt; thi alle som ikke arbejder
paa at faa det ud af Verden er med paa at
slutte dette Onde.

Dste kaldes de som ligger under for
Druffenskab svage. De kan ikke modstaa eller
overvinde Lysten. Drankeren raader ikke for,
enten han kommer tilbage fra Byen idag eller
en anden Dag. Dersom Pengene og Kredi-
ten holder ud haster det ikke med at komme
hjem, om Familien sidder og venter, nei, det
har intet at bety, dersom der endnu kunde
opdrives en Dram. Saadan er det med den,
som er besat af Brændevinshjvelen. Et nok-
saa slaaende Eksempel hændte i Norge i min
Nærhed; en Mand reiste til Byen for at kjø-
be en Gris; de havde sparet paa Skillingerne
og ventet paa den Stund, Pengene blev man-
ge nok til at kjøbe en Gris for, antagelig Kr.
20.00. Endelig kom Dagen og Manden
som var Hovedet for Familien og som forstod
si, bedst paa en Gris (stjont han var af disse
førstnævnte svage), skulde naturligvis reis
til Byen med Pengene og saa kjøbt en rigtig
stor, pen og billig en. Kone og Barn be-
gyndte ud paa Eftermiddagen at vente, løbe
ud og ind for at se om ikke Far snart kom
med Grisen, men de kunde ingen se. Det
blev mørkt om Avelsen og enda var han ikke
kommen. Konen forstod, hvad som var hændt,
hun tænkte paa Pengene, som blev igjen i
Byen for Brændevin, hun tænkte, mon hvad
godt dette Brændevin gjør, naar det foraar-
jager saa meget ondt for os; hun tænkte og

ønsket, at hun ikke havde giftet sig med en
Mand, som smagte paa Brændevin, da hun
havde faaet erfare lidt af Følgerne, som hun
endnu ingen Ende saa paa. Endelig Kl. 11
om Avelsen hørte Konen, at nogen ramlede
mod Døren og idet hun aabnet Døren kom
hendes Mand stupende ind over Gulvet. Da
Manden laa der aldeles overstadig beruset,
siger hans Hustru: „Se, der har vi Grisen.“
Ja, det var alt hun fik for de Kr. 20.00.
Dette var et af de tusinde Eksempler, som
foregaar daglig i Verden. Nogle siger, at
en maa ha lidt Stimulance for Kulde og
Varme. Nogle siger, Brændevin og Øl ska-
der ikke. Et Menneske trænger at komme i
en frisk Stemning en Gang imellem. Seet
fra et kristeligt Standpunkt er disse Udtalel-
ser af Djævelen. Tror I, tjere kristne, det
er Guds Villie, at vi skal ha en Flaske Bræn-
devin her og en der og iblandt en Kage Øl
til at styrke os paa, naar vi vandrer paa Ve-
ien til Himlen? Naar en Mand eller Kvinde
benytter et saa samfundsødelæggende Midde-
kan det efter min Mening ikke være den Hel-
ligaands Tempel.

Et Menneske er svag i sin naturlige Til-
stand, og vi har alle Tilbøieligheder, som vi
maa bekjempe og overvinde, men dersom vi
faar endel berusende Drikke tillivs, da bliver
Modstandskraften endnu mindre, da kommer
tilsyne al det onde, som i ædru Tilstand lig-
ger skjult. Dette er Bevis nok for, at vi al-
drig skulde benytte berusende Drikke. I som
er Forældre burde være de første til at faa
berusende Drikke ud af Vandet. En græm-
mes ved at se en fuld Mand og Kvinde, men
tænk paa dine Børn, tænk paa, at din Gut
og Pige skal opvoxe med denne Snare for
sin Fod. Om Far og Mor ingen Begjer-
lighed har efter Brændevin, ved du hvad dine
Børn vil attraa, naar de kommer ud i Livet?
Dersom Gjerningerne kunde udslettes som er
udført i beruset Tilstand, hvorledes vilde det
da se ud paa Strafsanstalterne? Jeg tror, de
vilde blive godt Rum. En sand Kristendom

vilde overflødiggjøre denne Formaning, da det vilde falde bort af sig selv, men som Verden er, maa alle vi, som har valgt det bedste, valgt at vinde Kronen, og saaledes har Haab om Herlighed hos Gud, støttet denne Sag. Vi maa gjøre vort til at drive denne Djevel ud af Verden. Den har frembragt mange Taarer nok i Hjemmene. Den har ødelagt altfor mange haabefulde Mænd og Kvinder til at ikke alle vi som kaldes Guds Børn maa hjælpe til at faa dette Onde fjernet.

Disse Driftestikke er en Ødelæggelse for den opvoksende Slægt. J. Efs. til Jul, var det en daarlig Mand, som ikke havde en Dram at byde sin Ven og Nabo, og dersom den ene kunde faa den anden rigtig fuld, saa han var syg i flere Dage, var det en Vresbevisning. Er vi ikke bægervendte at behandle sin Ven saadan, at han blev hjælpeløs og syg og at det tilmed var en Vresbevisning. Men saadan er Verden. Naar der paa et Sted var Barnedaab maatte Brændevin ikke sævnes, naar der blev Konfirmation maatte der selvfølgelig mere til, ikke at tale om Bryllup og Begravelse; da flød det med Brændevin og Al, naar Stemningen blev rigtig høi. Disse sidste Bemærkninger har jeg i Grindringen fra Norge. Her i Dakota, som jo skulde være en tør Stat, drickes der paa en anden Maade. Jeg har bragt i Erfaring, at Stalden og Byen samt Landeveien er af saadanne de almindeligst benyttede Driftesteder. Grunden er vel, at det skal holdes skjult for Hjemmet og Synden bliver forøget med Falskhed og Løgn. Afholdsforeninger har gjort meget for Udruelighedens Fremme, men dersom Gudsordet fik Indgang i Hjerterne og opladt Vinene paa Menneffene, da havde vi ikke Brug for Afholdsforeninger, da vilde Salooner og Skjænkestuer fulke i Stedet for Drankerens Familie, da vilde Velstanden og Freden ikke udeblive; thi Gud Fader i Himlen er med alle sine indtil Dagenes Ende.

S o h a n n e s G r o t t e,

Blabon, N. D.

Jødepigen.

Iblandt Børnene i en Landeshøjskole sad der en liden, sortloftet Pige med store skinnende Dine. En Sagttager vilde snart lægge Mærke til hende fremfor alle andre. Afsondret fra de andre Børn sad hun ganske alene paa en Bænk i en Krog, og medens Læreren talte med Børnene om de bibelske Historier, som Børnene en efter en havde læst op af det nye Testamente, skulde hun forberede sine Læser til den næste Dag. Men Læreren maatte ofte formane hende til at have sin Opmerksomhed ved sit eget Arbejde, thi de mørke Dine hang med et videbegjærligt Udtryk ved hans Mund, og det Syn, der glimtede i dem ved ethvert Spørgsmaal, overbeviste ham om, at hun bedre end alle andre vidste Svaret, og at Sandheden, som hun her havde hørt, havde gjort et dybt Indtryk paa hende.

Hendes Fader, en meget fattig, men retskaffen og agtværdig Jøde, havde truffet den Aftale med Læreren, at hun ikke skulde deltage i den kristne Religionsundervisning. Da Læreren nu merkede, at Barnet trods hans Advarsel med en sand Hunger lyttede til den nytestamentlige Historie og Lære, ansaa han det for sin Pligt, hvor ondt det end gjorde ham, at give Faderen Underretning derom. Fæderen brast i Taarer og sagde: Jeg kender jo kun saa lidt til mine Fædres Tro, men mit Barns Moder var en from, lovtro Jødinde, og jeg maatte paa hendes Døds seng tilsværge hende, at jeg vilde sørge for, at Lea aldrig skulde blive døbt. Jeg maa holde den Ed, jeg har svoret for Guds Ansigt. Og Jødepigen maatte saaledes forlade den kristne Skole.

Nar er gaet. — —

I et borgerligt Hus i en liden Landsby tjente en fattig forældreløs Jødinde som Tjenestepige. Hendes Haar var kulsort, hendes Dine skinnede med en levende Glans som Østerlandets Døtres. Det var Lea. Hendes Ansigtstudium var endnu ligesom Barnets, der sad saa stille og opmærksomt paa Skolebænken og lyttede til den kristne Lærers Ord.

„Du skal helligholde Sabbaten“, lød Lovens Stemme i hendes Hjerte; men i hendes Husbonds Hus var Sabbaten en Arbeidsdag, thi han var en kristen. Om Søndagen derimod havde hun en passende Hvile. De høitidelige Orgeltoner og Sangen fra den nære Kirke lød over til hende og vakte en andægtig Stemning hos hende. Hendes Kjøkken blev et helligt Sted. Der læste hun ofte det gamle Testamente og kun det, den hellige Bog, det dyrebare Menodie, som tilhørte hendes eget Folk, og hun styrkede sig saaledes i sine Fædres Tro. Hun kjendte sin døende Moders sidste Vilje og sin Faders Løfte, og hun var fast besluttet paa under ingen Omstændigheder at falde fra sine Fædres Tro og blive sit Folk utro. Det nye Testamente var derfor ikke til for hende; kun de tidligere Indtryk fra Skolen, og, mangt et Ord af Evangeliet forblev uadskillig sammenknyttet med Grindringerne fra hendes lykkelige Barndom. En Aften, da Husbonden forelæste noget, sad hun med sit Strib i en Krog i Stuen. Det var ikke som de andre Aftener det nye Testamente, og derfor var hun blevet inde for at høre. Han læste en Fortælling om en ung Adelsmand, der var kommen ihyrtist Fangenskab. Pajchen beholdt ham som sin Slave og behandlede ham grusomt, ja lod ham endog saa spænde for Bloven som et Arbeidsdyr. Ridderens trofaste Hustru solgte sine Juveler og pantsatte deres Slotte og Godser, men Løjesummen var uhyre stor. Til sidst lykkedes det hende dog ved Benneres Hjælp at befri ham fra Slaveriet. Udtæret og lidende vendte han tilbage til Fædrelandet, men selv Blæder over Friheden og Gjensynet formaaede ikke at opmuntre ham. Nærene gik paa en alvorlig og sorgelig Maade. Da kom der et nyt Opraab om at gribe til Vaaben mod den gamle Fiende og Undertrykker. Fra alle Sider strømmede Krigsfolket sammen. Da fik ogsaa Ridderen nyt Livsmod, og han kunde ikke faa No i sit Sind, før han havde aet sin Rustning paa og sad paa sin Stridsvingst. Han red til Slag og til Seier. Iblandt de fangne var ogsaa den samme Pajcha, der havde behandlet ham saa gru-

som. „Ved du, hvad der nu venter dig?“ spurgte Ridderen. „Ja, jeg ved det nok“, sagde Thyen, „en retfærdig Hevn“. „Du har Ret“, sagde Ridderen „en kristens Hevn. Kristi Lov lærer os at tilgive vore Fiender og at elske vor Næste, thi Gud er Kjærlighed. Jeg tilgiver dig; gaa hjem, men vær herester menneskelig og god mod dem, der lider“. Fangen brød ud i Taarer, vred i Fortvivelse sine Hænder og raabte jamrende: „Hvorledes kunde jeg tro, at saa stor Godhed var mulig. Jeg ventede mig intet andet end Pinsler og Glendighed, Smerte og Skjændsel, og derfor tog jeg Gift, som jeg har hos mig. Jeg er dødens, intet kan redde mig; om et par Timer er jeg død. Men undervis mig, før jeg dør, i den Tro, der giver saadan Kjærlighed og Barmhertighed. Den er stor og goddymmelig. Hjælp mig at dø i denne Tro“. Hans Bøn blev opfyldt, og han døde med Fred.

Saaledes lød den Historie, Husbonden forelæste. Alle hørte derpaa med pændt Opmerksomhed og Nærværelse. Og Lea, — Jødepigen? — O, hendes Hjerte brændte, og store Taarer fyldte hendes Dine. Hun sad ligesom dengang, da hun sad paa Skolebænken og lyttede begierligt til det himmelske Budskab, det hertlige Evangelium. Men hun maandede sig op; hendes døende Moders sidste Ord klang i hendes Øren: „Så ikke mit Barn blive en kristen“. Og i sit Hjerte søgte hun den hellige Løns Ord: „Du skal ære din Fader og din Moder“. — „Jeg er jo ingen kristen“, sagde hun til sig selv, „jeg er jo ikke døbt, og man driller mig jo stadig med, at jeg er en Jødinde. Endnu sidste Søndag, da jeg stod foran Kirkeporten og med Hentyllelse lyttede til Sangen, spottede nogle Drengene mig og kaldte mig „Jøde-smas“. Ja vist, jeg er en Jødinde“. Jeg søgte nok allerede noget til den kristne Troes Magt, maatte hun betjende for sig selv, „dengang da jeg gik i Skole, en Magt, der er ligesom Solstraalens; hvormædet jeg ogsaa lukker mine Dine, saa er den der dog og jeg merker dens Kraft i mit Hjerte; men af den Grund vil jo dog ingen kalde mig en kristen! Nei, Moder, jeg vil aldrig bedrøve dig i din

Grab; jeg vil aldrig bryde dit Løfte, Fader. Jeg vil ikke læse i de kristnes Bibel, og jeg bliver aldrig en kristen. Har jeg ikke Jehova, min Fædres store Gud, ved ham alene vil jeg hænge mit Liv".

Og der gik atter Aar.

Manden var død og havde efterladt sin Enke i stor Fattigdom. Hun kunde ikke mere holde nogen Tjenestepige; men Lea forlod hende ikke. Hun blev hende en Støtte i Nøden. Tidlig og sildre arbejdede hun for at tjene det daglige Brød til dem begge, og desuden udførte hun alt Arbejdet i Huset. Ingen Slægtninge kom den stakkels Enke til Hjælp. Nøden blev større, da Enken blev syg og tilsidst maatte ligge tilsengs. Lea arbejdede med fordoblet Kraft, pleiede den syge mildt og kjerligt og vaagede ved hendes Leie som en Trøstens Engel.

En Aften sagde den syge: „Lea, læs noget for mig; min Bibel ligger der paa Bordet. Natten er saa lang, og mit Hjerte tørster efter Guds Ord". Lea høiede Hovedet, foldede Hænderne og læste Evangeliets Ord for den syge. Under Læsningen kom der ofte Taarer i hendes Øine, men undertiden straaede hendes Øine ogsaa af Glæde fordi hun følte Solstraalens Magt i sit Hjerte. Herrens Klarhed skinnede ind i hendes Sjel. „Moder", sagde hun nu, „dit Barn skal ikke døbes. Du vilde det saa, og jeg ærer din Vilje. Vi har i dette Liv været forbundne med hinanden—men siden er der for mig en højere Forbindelse. Samfundet med Gud, til hvilket vi gaar ind efter Døden. Han kom selv herved paa Jorden, for at vi en liden Tid skal lide, elske og bære Frugt, som bliver til evig Tid. Nu er det mig altsammen saa klart, saa klart! Jeg ved ikke engang, hvor jeg har lært det. Jeg ved derimod, at det er ham, Jesus Kristus, som har lært mig det". Bedende høiede hun sit Hoved, da hun udtalte Navnet, og det kom over hende som en Aldnaab og overvældede hende. Hendes Legeme sank sammen, hendes Knæ vaklede, og sank afmægtig ned paa Sengen, svagere og mere hjælpeløs end den syge, hos hvem hun vaagede. „Stakkels Lea", sagde Naboerne, „den altfor store Anstrengelse med

Omhu'en for den syge og det store Arbejde har overvældet hende". Man bragte hende til Sygehøuset, men hun kunde ikke mere tale. Med et engleligt forklaret Ansyn laa hun stille hen, og snart bar man hende til det sidste Hvilested. Ikke paa Kirkegaarden—hendes Navn stod ikke i Kirkebogen—men udenfor Kirkegaardsmuren begravede man hende. Men Guds Sol skinnede med klare Straaler over Jødepigens Grab, og den kristne Kirkes Klokker klang ogsaa over hendes Hvilested. Og saa hun vil høre Jesu Kristi Røst paa Opstandelsens Dag, thi han sagde: „Johannes døbte vel med Vand, men I skal døbes med den Helligaand".

„Zions Ven". Evang.

Hvad Barnetro formaar.

En Prest, som for nogle Aar siden skulde predike i en af Byerne i Nord-England, henvendte sig ved sin Ankomst til en af de Droschefuskke, som med sine Rjoretvæier holdt udenfor Jernbanestationen, og bad ham om at kjøre ham til Ebenezer-Kapellet. „Til Ebenezer-Kapellet"? spurgte Ruffen. „Naa, nu ved jeg det: De mener Li l l e K a r l s K a p e l"! „Lille Karls Kapel? Nei, jeg mener Ebenezer-Kapellet". „Ja, men vi ældre kalder det nu i daglig Tale aldrig andet end lille Karls Kapel", svarte Ruffen.

„Hvorfor kalder De det for lille Karls Kapel? Maaſke har den bekjendte Rigsdagsmand fra Salford, som man jo pleier at kalde lille Karl, lagt Grundstenen til det"?

„Nei, en liden Gut ved Navn Karl har lagt Grundstenen. Hermed forholder det sig paa følgende Maade. For endel Aar siden trængte vi haardt til at faa bygget et nyt Kapel. Der blev raadslaaet frem og tilbage om, hvorledes Pengene kunde skaffes tilveie. Løberne var meget høi og Bygningsmateriale meget dyrt; saa blev Resultatet, at vi bestemte os til at opgive Sagen. Men et par Dage efter det Møde, hvor denne Beslutning var bleven tagen, kom en liden Gut paa 9 Aar og ringede paa hos den Prest, som havde staaet i Spidsen for Bevægelsen. Presten

luffede selv op for ham. Den lille Fyr var ganste ophedet og forpustet, og den klare Sved stod paa hans Pande; foran sig havde han sin lille Trillebør, og i den laa der seks nye Mursten. Han havde trillet Læsfet en lang Vej, den sidste Del var ovenikjøbet en steil Bakke, og var nu saa stafaandet, at han neppe kunde tale. Endelig havde han da faadet saa meget Veir i sig igjen, at han kunde svare paa Prestens forundrede Spørgsmaal: „Men Karl dog, hvad betyder dette?“ „Jo, undskyld, gode Herre“, sagde Karl, „jeg hørte, at De gjerne vilde have en ny Kirke bygget, men at De alligevel tænker [paa at lade være med at bygge, fordi De ikke har noget at bygge med, saa tiggede i g disse saa Mursten hos nogle Folk, som er ifærd med at bygge et Hus nede i Dalen udenfor Byen, og jeg tænkte, at de jo altid kunde bruges til en Begyndelse“. Dybt rørt over Guttens Ord, sammentaktede Presten igjen Menighedssraadet, forelagde saa Kirkesagen og glemte selvfølgelig ikke at fortælle om lille Karls Trillebør med de seks Mursten. Denne Fortælling greb Forsamlingen saa mægtig, at den tidligere Forsagthed var som blæst bort; snart var Størstedelen af det nødvendige Beløb tegnet, og Bygningen blev reist. Saaledes lagde lille Karl den første Sten til en Kirke, som rummer mere end 1000 Personer, har kostet 6000 Pund Sterling (30,000 Doll.) og nu er gjældfri“.

„Og hvad er der blevet af lille Karl?“ spurgte den fremmede Prest. Den gamle Droskfuskts Ansigt blev med et saa alvorligt, og med lav Stemme svarte han: „Der som De vil lade mig holde udenfor Kirkegaarden, vil jeg vise Dem lille Karls Grav. Der er mange Grave derinde, men Karls kan man altid kjende paa de smukke, friske Blomster. Han var Søndagskolen's Indling, og Børnene derfra lader aldrig nogen Dag gaa forbi uden at anbringe friske Blomster paa hans Grav. Han boede ligeoverfor Søndagskolen's Vokaler, og han døde netop den Dag, da den sidste Dollar af Kirken's Gjæld blev betalt. Det var en Sommerdag. Fra sit Sygeleie bad han om at faa Binduerne luffede op, forat han kunde høre San-

gen over fra Søndagskolen, hvor hans Kamrater var samlede. Han vilde selv synge med fra sin lille Seng og fik lige begyndt at istemme Sangen, da Døden kom og hentede ham. Men uagtet han neppe fik sin Sang begyndt her paa Jorden, er dog alle hans Venner overbeviste om, at han har sunget den til Ende i Himmelen“.

(„Indremis.“)

Tilfældige Andagter.

Den fromme Prest Christian Scriber (død 1693) har foruden den vidt berømte „Sjelestat“ skrevet flere andre gode Bøger, deriblandt ogsaa en, som bærer Titelen: „Gottholds tilfældige Andagter“. Deri fortælles der, hvorledes Gotthold, en oprigtig kristen, ved Jagttogelsen af allehaande jordiske Ting føres til at tænke paa Ting, som hører til Guds Rige. Naar f. Eks. en Jæger i hans Nærhed uventet affyrer sin Vøsse for at fælde et Stykke Bilt og derved forstrækker ham, saa tænker han paa, hvorledes den gamle „Randdraber“, Djævelen, listig og ufortrødent efterstræber den arme Mennefjesjel og søger at fælde den. Eller en anden Gang, da Gotthold ser nogle Personer beskæftigede med at omhugge en Eg og ved Henvendelse til dem faar at vide, at Træet skal bruges til Brændsel, fordi det begynder at visne, saa tænker han paa Skriftens Ord: „Ofsen ligger allerede ved Roden af Træet“, og minder derpaa sig selv om, at Gud maatte snart vil komme for at fælde hans Livs Træ, og at han derfor maa skynde sig og af yderste Evne stræbe efter at ligne et frugtbart Træ. Saaledes kunde jeg endnu fortælle mangt og meget fra „Gottholds tilfældige Andagter“, men det er ikke min Hensigt. Jeg vilde derimod gjerne gjøre opmærksom paa, hvorledes man mangel Gang i Livet kan komme til faadanne „tilfældige Andagter“, naar man blot overhovedet har et aabent Die for aandelige Ting. Lad mig fortælle et lidet Træek som Eksempel herpaa:

Jeg har en Ven, der er Fader til et par allerkjæreste Tvillinger, to prægtige, tykke,

kræftige og muntre Gutter. Disse Gutter's Fader modtog ofte i sit H. s Besøg af en Mand, som i ganske særegen Grad var Børnenes Ven og naturligvis tituleredes for „Onkel“ af dem. Denne kjære „Onkel“ kom aldrig med tomme Hænder. Da Gutterne var ganske smaa, bragte han „Sukkergodt“ med til dem; da de blev større, fandtes der altid i „Onkels Lomme, naar han kom paa Besøg, to lækre Stykker Bagerbrød af den Slags, som man i Danmark kalder „Snegle““. Han blev derfor i flere Familier, som han ligeledes pleiede at besøge, i Almindelighed kaldt „Snegle-Onkel“.

En Dag var jeg sammen med denne „Snegle-Onkel“ i Tvillingernes Hjem. Ikke længe efter vor Ankomst spurgte jeg Gutterne: „Naa, Børn, har Onkel saa ogsaa idag bragt Snegle med til eder?“ Derpaa svarte den ene af dem: „Ja, men vi har i l l l e s a a e t dem endnu!“ Snegle-Onkelen var nemlig ikke endnu naaet til at uddele sine Gaver. Men for mig var Børnenes Svar en „tilfældig Andagt“ i Vighed med Gottholds. De kjære Gutter havde hverken hørt eller set det mindste til Sneglene endnu; alligevel var de fuldt og fast overbeviste om, at Onkelen havde bragt sin Gave med, og biede ganske rolig, indtil de modtog, hvad de havde ventet. Er dette ikke et skjønt Billede paa Guds barnets Tillid til sin himmelske Fader? Saaledes skal vi i al Livets Nød og Trang vide, at vor himmelske Fader ikke glemmer os; han skal nok sørge for os. Og selv om ogsaa vi mangen Gang maa vente—han har sine Gaver til os i Lommen. Naar den rette Tid kommer, saa lukker han sine Lommer op eller, for heller at tale med Bibelen: saa „oplader han sin Haand og møtter alt det, som lever, med Velbehagelighed“.

(Nicolaï Meier).

Frelse for det fortabte.

Menneskens Søn er kommet for at søge og frelse det fortabte. (Luk. 19, 10.)

Hvad er det at være fortabt? Det er en Tilværelse, hvor Sjelen hungrer uden at kunne

me møttes og tørster uden at kunne faa sin Tørst slukket. Det er en forfærdelig Tilværelse, men ikke desmindre en Tilværelse, som saa overmaade mange Mennesker befinder sig i.

Sjælens Sult og Tørst findes der noget af hos hvert Menneske: „Der bor en Længsel i hvert Bryst herneiden, en Længsel og en Higen efter Freden.“ Det er denne Sult og Tørst, der gjør, at saa mangt et Menneske ikke kan holde ud at være ubeskjæftiget eller være alene; det er denne Sult og Tørst, som driver saa mangt et Menneske ud i Verden med alt det meget, Verden har at byde paa; den ene drives ud i Arbeidet og Slidet, den anden ud i Nydelserne, og atter andre ud i forskellige Lysters sørgelige Maelstrøm. Sligt søger man for at adspredes; og i de Dieblikke, et Menneske er optat af saadanne Ting, kan det virkelig tilbørlig lykkes at glemme sin Sjæls Sult og Tørst, saa at den ikke føles: men alle disse Ting er ikke istand til at stille Sjælens Sult og slukke dens Tørst, og naar Mennesket vender tilbage fra alt det adspredende, føles Sulten og Tørsten dobbelt nagende. Og der kommer en Tid, da man ikke længer har Afgang til det, som Verden byder paa, naar nemlig Helbredden nedbrydes, eller Arbeidet slipper op, og naar Indtægterne blir knappe, eller de kjære maa bort, eller naar det for en selv nærmer sig den bitre Dødens Stund.

Derfor gjælder det for enhver, ogsaa for dig, kjære Læser, at kjende sig fortabt; thi da først blir der Gjenlyd i Hjertet for Talen om ham, som er kommet for at søge og frelse det fortabte. Og han kan og vil stille Sjælens Sult og Tørst for hver den, som kommer til ham. Han har sagt: „Jeg er det Livsens Brød; hvo, som kommer til mig, skal ikke hunge, og hvo, som tror paa mig, skal aldrig tørste.“ (Joh. 6, 35).

Ja, kom til ham, saa skal du „ikke fortabes, men ha et evigt Liv.“ (Joh. 3, 16).

„Ar. Ugeb.“

COMMENCEMENT ADDRESS

AT THE HAUGES SEMINARY, MAY 26TH, 1910.

By Rev. Emil G. Chinlund

The Hauges Seminary is to be congratulated upon the fact that its College Department has this year reached its maturity, so that the Institute graduates its first class of young men with the degree of Bachelor of Arts. We also desire to extend to the young men of the graduation class our hearty congratulations upon having scaled the Parnassus and captured the laurel. You are to be congratulated not only upon having completed a certain prescribed course of studies, but also upon the fact that your training has been received at a Christian institution of learning.

Education must always consist in storing the mind with facts, and in training the mind in observation and reasoning. Education provides a large abundance of raw material, so to speak, and furnishes the tools and the ability to convert the raw material into finished products, useful for the individual himself as well as for society as a whole. But education is not only a development of the mental faculties. True education must aim to develop harmoniously also body and heart. Development of the mind alone is not the highest achievement in life. Character building must also go hand in hand with intellectual advancement. Not all education can be counted a blessing. Much of the instruction given in our day is detrimental to the highest interests of the soul. Mental training, pure and simple, is given nowhere. All development of mind carries with it some mental bias. All instruction imparts some viewpoint, some characteristic tone or color. Education cannot leave the heart and will untouched; it affects not only the intellectual faculties, but also man's sympathies and predispositions. Education gives us our outlook upon life and determines our attitude toward God and our fellowman.

Believing that the Christian religion should not only not be excluded from a complete college curriculum, but that the Word of God should be allowed to exercise a free and full influence upon the development of the youth, the different

Christian denominations in this country have all found it necessary to erect, endow and maintain institutions of learning of their own. The right of the Christian church to enter the educational field has not been left unchallenged. Voices are not lacking in our day, both within and without the church, which are raised against the denominational college. Supporters of this view hold that it is an unnecessary and extravagant expense on the part of the churches when the State so richly provides educational facilities in all departments of learning, and that denominational institutions cannot compete with State institutions and must, therefore, inevitably be driven to the wall. Mr. Pritchett, president of the Carnegie Foundation of the Advancement of Teaching, in an address before the Educational Conference of the Southern Methodist Episcopal church, reached the conclusion which virtually makes the denominational college an "Institutio non grata." The Carnegie Endowment, as we know, excludes denominational colleges altogether from its benefits. But the Christian college undoubtedly has a mission to fulfill in the educational work of our land, which it would be a great misfortune to lose. Out of 474 colleges and universities in the U. S., 270 are owned and controlled by the Christian Church, 228 Protestant and 42 Roman Catholic. This number does not include academies and theological seminaries. The Lutheran church in America maintains 3 universities, so-called, 39 colleges, 50 academies, 6 young ladies' seminaries, and 26 theological seminaries, making a total of 123 institutions. It is certainly a great gain for the intellectual development of our population to uphold so many institutions of learning. But quantity does not mean so much in our discussion as does quality. It is the nature of the instruction given and the educational results reached which must finally determine the desirability or undesirability of the Christian college.

Let us briefly dwell upon some of the advantages offered by a Christian college. The denominational colleges are, as a rule, small institutions. The very smallness of the school gives the students attending it a great advantage over the students attending a larger one.

In a small institution the professor and student come in closer touch with one another. This proximity of teacher to student and the personal supervision and intimacy resulting therefrom, is an advantage so great that educators are unanimous in their endorsement of the smaller institutions in preference to a larger one.

The one great object in view, however, in establishing and maintaining a Christian college is to give to its students the spiritual blessings of a Christian Faith. Believing firmly that the Christian religion is the greatest factor in achieving a harmonious development of body, mind, and heart, the Christian church is willing to make any sacrifice necessary to give to its young people an education based upon Christian principles. Without spirituality there can be no true culture. We wish to surround our students with a Christian atmosphere, which shall, so far as possible, form a safeguard for them in this age of spiritual doubt and moral laxity. It is a matter which is no longer denied by prominent educators that education divorced from all religious instruction is unable to build up a moral stamina in the minds and hearts of the students. The growing lawlessness of the students at our state institutions is becoming a subject of the greatest alarm. Recently made statistics show that a very large percentage of law-breakers are found among students and graduates of higher institutions of learning. It is not difficult to find an explanation of this sad condition when we know that students are not only excluded from the restraining and sanctifying influences of the Christian religion, but that prominent educators all over the land at State and Independent institutions of learning assume a hostile and defiant attitude toward the orthodox Christian faith, and exert their influence in the propagation of doubt and unbelief toward all the accepted tenets of the Gospel of Jesus Christ. It is an astounding revelation which is made by a recent investigation among prominent university presidents and professors as to their attitude toward the Christian religion, in a series of articles published lately in the *Cosmopolitan* magazine. This investigation revealed the fact that only a very small percentage of these university professors

held fast to the Christian religion. The great majority repudiated all the essential tenets of orthodox Christianity, the inspiration of the Scriptures, the Divinity of Christ, the vicarious atonement, the necessity of regeneration, yea, even the personality of God. How can we expect any fruit when the very taproot of Christianity has been killed? Where is there any motive for obedience to law, when you deny the very existence of a law-giver? How can you expect to build up character when you deny the existence of any responsibility? Surely when secular education has reached such a state there can be no question of the right of the Christian Church to guard its own youth against such heresy and provide it with facilities for a healthful development of mind and character. Furthermore, the Christian Church is not encroaching upon the educational field by assuming the right to establish institutions of its own. Education is not an inherent right of the State alone. The history of higher education tells us that colleges and universities are the children of the Church. The oldest universities of Europe as well as of America were established by the Church. Did not Protestantism itself take its rise in a university, when Martin Luther discovered a complete copy of the Scriptures while pursuing studies in the University of Erfurt?

The Christian college stands not only for a sound development of the intellectual faculties, but also for the building up of character, without which education becomes a curse instead of a blessing. Our country will be safer in the possession of leaders not so highly educated, but with a moral and religious stamina, rather than a highly educated but morally lax and irreligious leadership. The educational status of to-day compels the Christian denominations to erect and endow their own institutions where only Christian teachers are engaged, or at least where no one is permitted to teach contrary to the accepted creed of each special denomination. Of course we are not so optimistic as to believe that all professors at Christian institutions are what they ought to be, either in intellectual acumen or in Christian character, nor that all who study at these institutions turn out to be ideal Christian men.

and women. But is not this true, also of our homes and churches? Even in the best of homes there may be some child who turns out to be a prodigal, and in our churches some members are apt to be hypocrites and backsliders. But who would say that, because of certain failures, the home and church have forfeited their right to exist? Even if our Christian colleges do not reach the ideal set before them, the very purpose and aim of their establishment warrants any outlay of expense in order to allow them to continue their usefulness. Says Dr. Haas, president of Muhlenberg College: "If, therefore, there is a value in religion for education, and if, despite their variations, the denominations are the bearers of this light, then they can best undertake religious education. But if religion is a necessary factor in full and harmonious education, then the denominational college can claim its place in the educational work with strong assurance. The church college has greater religious power because it adds to the free association among young men, the definite teaching of religion; its professors stand for something, and they have a motive to present."

To what extent should the tenets of our faith be allowed to control the instruction in the classroom? According to our evangelical conception of Christianity, the religious life of the individual must be a matter of free choice. There must be no coercion, no undue domination over man's will. A Christian is coerced only by one force, namely the love of Christ, and this is a "yoke which is easy and a burden which is light." "If, therefore, the Son shall make you free, ye shall be free indeed." The very essence of the Gospel of Christ is liberty.

There are two conceptions of the ethical function of God's Word. 1—Do nothing which is not commanded in God's Word. 2—Do anything which is not forbidden in God's Word. The first statement expresses in a general way the reformed attitude toward Scripture; and the second the Lutheran attitude. Rightly understood, this principle expresses the purpose of the Bible in matters of every-day life, and is a conception which gives to man's initiative the largest possible field of activity. As evangelical

Lutherans we hold simply and faithfully to the Word of God as an infallible rule of faith and practice. But we do not understand Scripture to be a compendium of laws prescribing in minute detail all the possible exigencies in our complex individual and social life. The largest part of our public and private life is left to the individual conscience, and to the intellect and reason of man to determine in each specific case. A Christian who is desirous of doing God's will, will, of course, seek to determine what that will is, in accordance with the revealed Word of God and the in-dwelling of God's Holy Spirit.

We are admonished to be subject to the powers that be, but Scripture does not specify whether the government is to be monarchical or democratic. Scripture is not intended to be a compendium in civil government, political economy, or sociology. Neither is Scripture a text book on natural science, giving us facts in geology, astronomy, chemistry, physics or biology. God has left these things to man to determine by the free exercise of the powers of observation and judgment with which the Creator has endowed him. In the realm of pure thought the same reasoning holds true. The Creator has given man the ability to observe, compare, generalize and classify; He has not solved all the problems of thought beforehand, just as little as He has revealed all the laws of nature. Man must by the exercise of reason and judgment develop his powers of induction and deduction; he must solve for himself problems in mathematics and astronomy, in philosophy and psychology. What wonderful wisdom God has shown by this arrangement! It is our ignorance and thirst for knowledge which forces us to exert ourselves mentally. It is in the search for truth that man finds the greatest satisfaction. When a certain truth or discovery is gained, while it thrills the finder and fills him with a sense of rapture, it also spurs him on to still greater achievement.

It is contrary to the law of growth to prevent the free exercise of the different functions of the body. This law applies equally well in the realm of our mental and spiritual life. It is conducive to mental vigor to let the student work

out his own problem, after he has learned the rules which apply, in each specific subject. So, also, each individual must work out his own salvation after he has received an insight into the working principles of the Christian religion. We cannot expect to keep the students at our Christian institutions away from all temptations, either to immoral conduct or to heretical thinking, nor would it be advisable even if we could. We need characters who are exposed to temptations and who are aware of the current heretical tendencies without being influenced by either the one or the other. For that reason truth must be taught both positively and negatively.

In the search for truth we must never lose sight of the fact that there are separate and distinct realms of thought. While there is but one universe and one God, there are different spheres of God's activity, as for instance, the realm of the natural and supernatural. In the realm of the natural God has left man to work out his own way to light and truth. But in the realm of the supernatural God has given us a separate and distinct revelation. "For in the wisdom of God, the world through its wisdom knew not God."

Dr. C. P. Krauth, a staunch Lutheran theologian, and also a philosopher of no mean rank, holding for many years the chair of philosophy at the University of Pennsylvania, and also acting as its vice-provost, assumed an attitude in teaching philosophy which may stand as an example in the teaching of all secular subjects in our Christian colleges. Dr. Schmauck says of him: "Though he was both a philosopher and a theologian, he never mingled the two spheres, never identified them as one, never allowed them to coalesce, never failed to distinguish carefully between them, and never permitted the one to usurp the place of the other. When he thought as a philosopher, he spoke as a philosopher; but when he thought as a theologian, he put aside philosophical things." Therefore, while the student at a Christian college should receive as thorough a training in secular subjects as can be gotten anywhere, he should also be given as full and complete a knowledge of God's revelation as possible. The student should

become aware of the fact that there is order and symmetry not only in the visible universe and in the realm of pure thought, in philosophy and psychology, but that there is also a beautiful order and symmetry in things spiritual and ethical. The course of instruction in Christianity in our colleges should be so adjusted that as the student develops mentally, he should also get larger conceptions or religious views. He should get larger and deeper view-points, not only of physical and mental life, but also of the spiritual life.

While the facts of Christianity always must remain the same, there is a difference in the apprehension of these facts, depending upon the maturity or immaturity of the believer. A child builds up for itself a structure of spiritual concepts, compatible with its mental development, but an educated man will find that the concepts which he held as a child must be given up, as his mental life develops. St. Paul says: "When I was a child I spake as a child, I felt as a child, I thought as a child; now that I am become a man I have put away childish things." It takes mental vigor as well as sincere faith to grasp such portions of God's Word as the Epistles to the Romans and Galatians.

A very interesting matter in the discussion of the Christian college is the question how far our colleges should attempt to compete with the larger and more richly endowed state institutions. As we know there is a new departure made in our day with reference to the aim and purpose of the college department as such. Formerly, and this holds true yet with most of the college departments at the denominational institutions, the college course was purely cultural, and was not considered as preparatory to any special profession or vocation. Its chief aim was to give the student a broad foundation, a deep and well grounded preparation for any vocational study which he afterward might decide upon. Now, on the other hand, the college course is made to fit into succeeding professional or vocational course, or is, in fact, made part of it. Therefore we find in catalogs, premedical, prelegal, pre-mechanical courses offered. Should our denominational colleges aim to compete

with the state institutions in establishing courses in medicine, law, engineering, agriculture, etc.? Without entering into a fuller discussion of this subject, we do not believe they should. In the first place, we do not have the funds with which to make such enormous changes, and in the second place the Christian college should stand for the broadest kind of cultural development. If our colleges stand for anything, they stand for culture for its own sake. If the Christian college serves any special purpose, it should be to find and equip men for the service of the church in the holy ministry. This was the original purpose of our Christian institutions of learning. Our fathers founded these schools to provide the church with men for the ministry. And although all our schools have added new departments and enlarged their sphere of usefulness so as to prepare our young people for other walks in life, we cannot and must not lose sight of this original purpose. If the Christian college grows lax in this respect it has outlived its chief mission and the church will have sustained an incalculable loss. It is a deplorable fact that during later years the percentage of students graduating with the ministry in view has been constantly decreasing, and this is true in all denominations, although perhaps less so among us Lutherans than among others. It is perfectly in keeping with the historical development of this institution, the Hauges Seminary, as well as in keeping with these Commencement Exercises, to impress upon the student body in general and upon the graduates in particular, the fact that the church has never been in greater need of a large number of well-equipped, sanctified and zealous young men for the ministry than it is to-day. The supply is altogether out of proportion to the demand. The worldly professions and vocations are overcrowded. The industrial and commercial world is overstocked with workers, but in the Church of Christ the fields are whitening unto harvest, and the laborers are few. The direct gain and the advantages in the ministry certainly outweigh anything which the world has to give, not in worldly things, it is true, but in inner contentment and promises of eternal reward. Dr. Richard S. Storrs, after a period of long and faithful service in the

Christian ministry, gave the following beautiful tribute which will touch a responsive chord in every faithful pastor's heart, and which we wish to leave for the earnest consideration of the students and graduates here present to-night: "If to-day were offered me the choice of pathway in Life, the most alluring and rewarding, I should choose none other than that which has been given me — the pathway of a Christian pastor, joyfully trying to bring to men the grace and glory of the Lord's Gospel."

En fjer Moder faar Hjemlov.

„Moders Navn er en himmelsk Lyd
Saa vide som Bølgen blaaner;
Moders Kæst er den spædes Fryd,
Og glæder naar Isen graaner.“ —

Det var tungt at faa høre paa Telefon en Morgen: Mrs. Utne er død. Det kom saa overraskende, saa uventet. Stille og bramfri var hun i al sin Vandel. En fjer Egtfælle og Moder, en flittig Arbejder i Menighed og Kvindeforening. Hun er ikke mere iblandt os, hendes Plads er tom. Næsten knusende var Sorgen for hendes kjære efterladte. Men Herren trøster sit Folk. De faar erfare, at som din Dag er skal din Styrke være. Med det visse Haab, at denne Mor fik flytte til Hjemmet hos Gud, siger vi med Sangeren:

Derfor skal Sagnet's tunge Tid
Som friste vi maa herved
Smelte som Sneen for Solen blid
I Haabet om Gjenfynsglæden.

Følgende korte Biografi er skrevet af hendes Mand. Ligesledes vil vi be om Plads i Bladet for et Brev denne Moder skrev til en af sine Sønner. Det viser hvilken sand moderlig Omsorg hun havde for sine Børn. Betsignet være hendes Minde.

J. R. Lerohl.

* * *
Mrs. Oliver C. Utne blev født den 11te Januar 1852 af Forældrene Andreas Erlandsen Ryen og Hustru Anne Marie Trulsdatter paa Gaarden Hvidahl i Thune Prestes-

gjæld Norge, døbt af Provst Bogt (Fader til Wolrat Bogt) og konfirmeret af Pastor Sinding. Den 19de Feb. 1875 indgik hun i Ægteskab med Oliver C. Utne af samme Prestegjæld, og Sommeren 1886 udbandrede de til Amerika, bosatte sig i Town of Dane Prairie, Otter Tail County, Minnesota, hvor de siden har boet. De har haft 10 Børn, 6 Piger og 4 Gutter, 6 af Børnene er fødte i Norge og 4 i Amerika, en Pige døde den første Høst efterat de var komne herover, de tre yngste er hjemme, en Gut gaar paa Skole i Minneapolis og de øvrige bor ikke saa langt fra Hjemmet. Den 18de Mars lidt før Kl. 8 Aften gik et Gæverfskud uforvarende af paa nært Hold og traf Mrs. Utne midt paa Bænet nogle Tommer nedenfor Knæet; der blev telefoneret efter Doktor og han kom om en Time og de fik en Doktor til, men Blodtabet var saa stort, at hun døde den næste Dag Kl. 9:30 Form. Begravelsen fandt Sted Skjærtorsdag. Mange Menneſker havde samlet sig saa Kirken var fuld, og der var en Mangfoldighed af Krands og Blomster. Professor Ristad fra Fergus Falls, Pastor Rendahl og Pastor Lerohl talte ved Begravelsen.

De har tilhørt Swan Lake Menighed af Hauges Synode næsten hele Tiden siden de kom til Amerika.

Mrs. Utne var vistnok paavirket af Herrens Aand i lang Tid, men 6 Aar i Vinter siden blev der aandelig Nød i Sjelen og hun fandt Fred med Gud; efter den Tid har hun holdt fast ved Herren. Naar Faderen forsøgte at tale lidt med Børnene om deres evige Vel kom hun ham til Hjælp og langt overgik ham. Børnene kunde høre hende bede til Gud i Røkket om Morgenen før de stod op. Nogle Dage efter Nytaar havde hun et haardt Anfald af Galdestenssygdom som varede i 12 Timer; da dette var over og hun var frisk igjen fortalte hun til sin Mand, at hun frøgtet ikke for at dø; thi Jesus var saa stor for hende og hvad han havde gjort for hende havde meget mere Betydning end hendes Synder. Da Ulykken var hændt bad hun Gud om at saa holde Paaste i Himmelen, og en Stund før hun døde sagde hun til Herren: Jeg overlader mig til dig med Sjæl og Lege-

me, og hun gik rolig i Døden med Lov og Pris til Gud paa sine Læber.

* * *

Dalton' Winn., 18de Januar 1910.

Kjære Theodor:

Jeg er nu saavidt stærdig med at skrive hjem til Norge, det kom da for mig, at jeg skulde skrive lidt til dig med det samme. Jeg har været haardt syg siden du var hjemme, havde to Anfald efter hverandre, tænkte mest paa dig som er saa langt borte, mon jeg ikke skal se Theodor mere. Det er nok alvorligt naar en bliver stillet Ansigt til Ansigt med Døden, men jeg synes jeg fik se Jesus saa stor, og hvad han har gjort for mig saa stort, at det havde meget mere Betydning end mine Synter. Kjære Theodor, hvor lykkelig og glad du vil blive, om du vil give Gud dit Hjerte. Tænk paa, hvad Jesus har gjort for at frelse os, han forlod sin salige Himmel og lod sig føde i en Stald, ja hans hele Liv ifra Barndommen af blev ført i Armød, Foragt, Forsølgelse og Møje og led den allerforsædeligste Død, alt dette led han for at vi skulde blive frelst og fri, og naar han gik til sin Fader, siger han, at han gaar bort at berede os et Sted, hvor han vil tage os til sig, at vi kan saa være hvor han er. O hvor Gud lønner sine Børn som ifandhed elsker og tjener ham, tænk naar en skal saa gaa ind igjennem Berleporten i Guds Stad og saa se det som intet Die før har seet og intet Øre har hørt, og som ikke er opkommet i noget Menneſkes Hjerte—det Gud har beredt for dem som ham elsker. Vi ved, at skal vi leve, saa er det nødvendigt at saa Nad til hver Dag men det er endda nødvendiggere at omvende sig til Gud. Vi lever idag, vi ved ikke om vi lever imorgen. Jesus siger, han skal komme som en Thv om Natten og paa den Tid vi mindst venter, der staar, at da skal de troende i en Hast forvandles for at møde ham i Luften. Hvordan vil det da gaa med dem, som har foragtet Gud og hans hellige Ord; de skal da raabe til Bjergene: falder over os og til Høiene skuler os for hans Afsyn som sidder paa Tronen. Jeg beder Gud hver Dag, at han maa aabne mine Børns Dine, saa de maa saa se Faren som de befin-

der sig i førend det bliver forsent. Vyt ikke til Satans Prediken, du er ung, du lever længe endnu, du kan omvende dig, naar du bliver ældre. Satan gjør alt, hvad han kan for at faa draget et Menneſſe bort ifra Gud, hvormange det viſt er ſom ligger i Fortabelſen og beklager ſig over, at de har lyttet til denne Satans Prediken. Gud lader ſig ikke ſpotte, hvad et Menneſſe ſaar det ſkal han høſte. Naar Guds Raad lyder til Menneſket Gang paa Gang og det bare imodſtaar da giver Gud det over til ſig ſelv og det gaar det ſamme Menneſſe evig ilde. Kjere Theodor ſag denne Beſlutning og lad det blive til Virkelighed, giv Jeſus dit Hjerte. Det er jo han ſom har Ret til det, han har jo kjøbt dig med ſit Blod. Da ſkal du blive lykkelig her i Tiden og i Evighed lang ſaa love og priſe din Frelſer, ſom har kjøbt os til Gud med ſit Blod. Foragt ikke nogle Formanings Ord ifra din Moder.

70 lutherſke Miſſionsſeſtkaber i Verden.

De 26 tyſke Miſſionsſeſtkaber driver Arbeide blandt 75 forſkjellige Folkeſlag. De 16 ſkandinaviſke Miſſionsſeſtkaber arbeider blandt 33 forſkjellige Folkeſlag. Tyſkerne og Skandinaverne i Amerika har arvet ſin Interesſe i Hedningernes Omvendelſe fra ſine Forfædre i de gamle Lande og de haaber at ſaa ſin Del i Glæden og Anſvaret i den moderne Verdenſevangelization.

De 19 lutherſke Miſſionsſeſtkaber i de Forenede Stater arbeider blandt 26 forſkjellige Folkeſlag. Finland og Franfrige rapporterer hver to Seſtkaber, og Holland, Ruſland, Øſterrige-Ungarn og Syd Amerika har hver et Seſtkab, tilſammen 70 lutherſke Miſſionsſeſtkaber med 144 ſærſkilte Miſſioner blandt de forſkjellige Hedningefolk, Tyſkland og Skandinavien rapporterer 895 Hovedſtationer og 5,010 Biſtationer, 1,222 ordinerte Miſſionærer, 8,668 indſpødt Arbeidere, 702,049 kriſtne, 4,020 Skoler med 170,128 Elever; og med en aarlig Indtægt af 12,000,000 Mark eller Kroner.

Kinamiſſionen.

Brev fra Himle til W.s.

Santa Roſa, Cal. 13de Mai 1910.

Elſkede i Herren!

Guds Naade og Fred ved Jeſu Kristum. Hjertelig mange Tak for kjert Brev modtaget for en Tid ſiden. Jo da, mange Tak, Mamma modtog dit Brev i Kina, men ſom hun da var ſaa ſyg, at hun ikke alene ſelv ikke kunde ſkrive; men at hendes Sygdom ogſaa ſaa helt optog baade Tid og Kræfter Nat og Dag for mig—og ſyldte mit Hjerte med Sorg og Bekymring, det gjorde at jeg neppe formaaede at ſkrive endog det allernødvendigſte, det uopſættelige. Det var en ſaa frugtelig haar Tid, at jeg kvier mig for at gjennemgaar det endog i Tanken. Saa nu maa jeg bede eder, kjere Venner, ſom jeg har maattet bede andre Venner om at tilgive, om I ikke kan undſkyld. Men jeg har ingen Tvil om, at er der nogen af mine Venner ſom kan undſkyld og tilgive mig, ſaa er det mine kjere Venner i Trempealeau Valley Menighed, ja i det heletaget mine Wiſconſin Venner. Ingen kjender mig ſom diſſe, og ingen har bevist mig (os) mere Kjerlighed end diſſe. Gud lønne dem for Jeſu Kristi Skyld. Ogſaa nu ſiden vi kom hjem har vi gjennem Deres Preſt ved tierkomne Gaver haft nye Beviſer for eders Kjerlighed, for hvilke vi bad ham bringe eder vor hjerteligſte Tak, og ſom vi nu paany vil takke eder for. Ingen, ſom ikke har prøvet noget lignende kan tilnærmelſesviſ fatte, hvad vi har gjennemgaaet.

Men Herren være lovet, vi kan ſige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jeſu Kristi Navn. ſiden vi har gaaet igjennem har ved Guds naadige Biſtand ikke ſkadet os, tværtimod har den været os til uſigelig Beſignelſe. Vi har paa den ene Side lært mere at kjende vor egen Hjælpøſhed og Uformuenhed bade til Legem og Sjel, og paa den anden Side Guds uendelige Trofaſthed og naadige Almagt. Til Guds Ære og Pris ſkal det ſiges, at det er Her-

re n som har baaret os saa vel igjennem alt og som nu opreiser os. Tænk nu er min kjære Hustru saapas, at hun forleden Søndag (nu for første Gang paa over to Aar) kunde være i Kirken. Hun overbar hele Guds-tjenesten og dertil gik hun baade til og fra Kirken, men saa var det jo kun tværs over Gaden. Hele Dagen tonet den 103 Davids Salme gjennem min Sjæl og den toner der endnu, haaber den vil vedblive at tone der, saalænge jeg endnu er til.

Om Gud vil, vender jeg anstundende Høst tilbage til Kina alene. Under alvorlig Overveielse og Bøn til Gud er vi (min Hustru og jeg) blit enige om dette. Vistnok er det ikke saa ligetil at lade min Familie bli igjen her, og jeg gaa' did alene; men det er jo let i Sammenligning med det som kan kaldes virkelig tungt. Som vor Mission for Tiden er stillet, maa jeg komme mig ud igjen saa snart som muligt, dog ikke førend min Hustru kan tage vare paa sig selv og Børnene. Missionsbestyrelsen har tilstemmet dette. Det er ikke raadeligt endnu at tage Familien med ud. Den saar stamie her indtil videre hvor Klimatet har været til saadan Velsignelse for min Hustru. Jeg holder nu paa at 'se efter et Hus, som vi kunde „lease“ for et Aars Tid eller saa; men ingen vil „lease“, man vil enten sælge eller leie ud for Maaneden. Det Hus vi bebor er let og lyst, men det er for Sjal, og hvilkenomhelst Tid kan vi maatte flytte. Paa en eller anden Maade maa jeg forøge at ordne det slik, at hun ikke behøver at flytte. Det vil hun endnu ikke paa lang Tid kunne taale. Menigheden her er liden, men det er en elskelig liden Menighed, hvor de allerfleste voksne Medlemmer er bedende og bekjendende kristne. Naar den bære nu kunde saa sig en Sjelsørger passende for Stedet. Jeg har jo hjulpet den lidt, men det er ubetødeligt. Har været saa bunden til Hjemmet, at jeg ikke har kunnet reise rundt noget. Men jeg har hjulpet den saa bedt jeg har kunnet til at saa en permanent Prest. Den har vi nu søgt paa, om nu bare Indremissionen ser sig istand til at understøtte noget, da dette Kald endnu maa betragtes som et Missions-

kald. Menigheden formaar ikke at holde Prest alene. Jeg haaber Pastor Borgen, som er Medlem af Indremissionsbestyrelsen ogsaa vil lægge et godt Ord ind for den lille Santa Rosa Menighed.

Naar jeg nu kommer ud igjen til Kina, maa jeg bygge Kirke i Hsinye. Vi har kun et kinesisk Hus indrettet til et Kapel. Nu haaber vi at kunne saa en ordentlig Kirke. Den trænges saa saare. Haaber mine Venner i Wisconsin vil være med at yde sit Bidrag til dette Foretagende. Bidraget maatte da indsendes til Missionskassereren Rev. J. A. Kennedy, Fergus Falls, Minn. med den udtrykkelige Bemærkning: Til Kirke i Hsinye. Det var vel bedst nogen satte sig i Spidsen for en saadan Indsamling i hver sin Kreds. Lad mig se I saar det igang. I gjør en god Gjerning. Vær da alle paa Ballen saa hjertelig hjulpet fra os. Gids iærskilt gamle Mor, at vi kommer hende ihu. Gids ogsaa Presten og Bennerne forøvrigt.

Broderligst I h. Himle.

* * *
Fra Miss Lee.

Jancheng, Apr. 14, 1910.

Kjære Missionsvenner!

J er sikkert interesseret i Kinas unge Kvinder og deres Vel; disse vil ogsaa være med i denne Udviklingsrid og sætte sit Præg paa den kinesiske Nation.

Spørgsmaalet for os er nu, hvad kan vi gjøre for at hjælpe dem til at blive til den mest mulige Nytte for sit Folk og Land.

Naar en tænker paa de mange tusinder af unge Kvinder, der sidder indesperrede indenfor høie Mure og som lidet eller intet saar se og nyde af Guds skjønne Natur, heller intet lære, der kan udvikle deres intellektuelle eller Sjeleevner, da føler man skyldig og villig til at ofre alt for om mulig at hjælpe dem.

Mange Kinesere begynder nu at vaagne op og ser det gavnlige, at deres Døtre lærer at læse, skrive og regne.

Straks efter det kinesiske Nytaar i 1902 begyndte Miss Godnefield her ved Chiengo en Klasse paa 3 Smaapiger, der kom hertil

to eller tre Gange om Ugen for at modtage Undervisning. Om Høsten samme Aar blev her aabnet Dagsskole; til at begynde med maatte Eleverne betales med Penge.

Det var i 1903, at Kostskolen blev paa- begyndt, Oprindelsen var at give de Piger, som var forlovede med Elever fra Gutterkolen, Undervisning.

Skolen har gradvis gaaet frem. Gud har været med og velsignet Arbejdet indtil idag.

Her ved Chiengo har vi nu 64 Skole- børn. Opholdt af Mission og Missionærer- ne 47, selvunderholdne 5, Dagsskolebørn 12. Fra kristelige Hjem 24, Barnehjems- piger 11; 1 Pige, hvis Moder er søgende, er døbt.

De fleste, som ikke hører til Barnehjem- met eller er fra kristelige Hjem, er saadanne, som er forlovede med Elever fra Højskolen. Mange af dem, som har været ved Kostsko- len her mer end et Aar, beder til Gud.

Vi har en fin Dame paa 17 Aar fra en velstaaende Familie her i Byen, som frekven- terer Skolen, en Tjener følger hende hid og henter hende hjem hver Dag.

Skolepigerne hører hjemme paa vort eget Missionsfæst i Hupeh og Honan, med en Undtagelse, som er en Pige fra Kina In- land Mission, 2 af vore Piger har at reise mellem 200 og 300 Li for at komme til Sko- len, en af disse gik hid tilføds paa 3 Dage, sligt kan de gjøre, naar de har store Fødder.

Her er 6 Lærere som underviser i Sko- len; om disse haaber jeg at kunne fortælle eder om i næste Brev.

Her er 6 Lærere som underviser i Sko- len, om disse haaber jeg at kunne fortælle eder om i næste Brev.

De Fag, her undervises i, er følgende: kinesiske Klassikere, Kinas Historie, Læs- ning, Skrivning, Regning, Stil, Geografi, mundtlig Fysiologi, fysisk Geografi, bi- helst Geografi, Katekismus, det nye og gam- le Testaments Bibelhistorie samt læres uden ad hver Uge af Evangelierne fra 20 til 25 Kap.

Børnene lærer ogsaa Haandarbejde og Madlavning.

Kjære Venner, nu maa I komme os ti

Hjælp, vi behøver absolut et kvindeligt Se- minarium og det saasnart som det kan lade sig gjøre.

Vi takker Gud for, hvad vi har, men her er kun Rum for den forberedende Afde- ling, vi maa faa et Seminarium, saa vore Piger kan faa en videregaaende Uddannelse.

Øriggheden kommer i den nærmeste Fremtid til at aabne Pigeskoler i enhver By; lad os nu gjøre alt, hvad vi kan, til at ud- danne gode Lærere, saadanne som er fyldte med Kristi Kjerlighed og som vil brin- ge Evangeliets Lys med sig hvor de gaar.

Jeg henstiller til de unge Kvinder i Højes Synode for Kristi Navns Skyld og for den Frihed og Lykke, som Evangeliet har bragt os Kvinder. Kom lad os tage fat paa denne store Sag saasnart som muligt, lad os os fre, bede og arbejde saa det f l e s .

Ederes i Herren   A n n a L e e .

Livsforsikring.

Mange er villige til at betale betydelige Summer aarlig for at forsikre sit Liv eller sin Eiendom. Men naar det gjælder at ha sin Sjæl og den evige Arv forsikret, da er saa saa villige til at bære de Savn og Forsagel- ser, som følger dermed.

Man asurerer sit Liv, mens man er frisk og sterk, og sin Eiendom, mens man har den i god Behold. Men saa mange udsætter med at søge det evige Liv og den himmelske Arv forsikret, indtil man ligger paa Døds- leiet.

Man venter ikke med at asurere Livet, til man ligger paa Dødsleiet, eller Eiendom- men, til den ødelægges; thi man ved saa in- derlig vel, at da kan det ikke bli gjort.

Men paa Dødsleiet, efter at ha tjent Synden og Satan hele sit Liv, da tror man, at der skal være god Tid og Anledning til at sikre sig den himmelske Arv og det evige Liv. Men at, hvor mange finder da Naadetiden spildt, Naadetiden tilende, Himmelen stængt og Helvede aabent. Med et Fortvivelsens Strig: "Forsent!" gaar de ind i en mørk, haabløs Evighed.

Derfor "søg Herren" mens han findes, kald paa ham den Stund, han er nær," og kom ihu, at "idag er Naadens Tid."

Fra Arbeidsmarken.

Pastor M a n n e s er kaldt til Prest for Victor Menighed, Mt. Vernon, S. Dak., og der er Haab om, at han antager Kaldet.

Konfirmation afholdtes Søndag den 31te Mai i St. Pauls Engelsk Luth. Kirke, Past. Harrisvilles Kald Chicago, hvor 76, 31 Piger, 44 Gutter og en gift Kvinde gjentog sit Daabsløfte.

Past. A. Krogstad i Madison, Wis. konfirmerede Søndag den 5te Juni en Klasse paa ti. En Pige paa 18 Aar blev samtidig døbt. Disse Handlinger blev udført i det engelske Sprog.

Pastor A. D. Mortvedts Kald i Ill. har besluttet at bygge til og forbedre Presteboligen i Newark for omkring tre tusind Dollars. Arbeidet skal udføres i Sommer. Menigheden i Byen Newark er i det senere forøget med 12 Familier.

Den svenske Augustana Synode fejrer iaar 50 Aars Jubilæum ved sit Møde i Rock Island, Ill. fra 5te til 15de Juni. Synoden har i denne Anledning udgivet et „Minnesskrift“ paa 484 Sider. Skriftet er et i alle Henseender prægtigt Værk. Det omhandler Synoden fra dens Begyndelse, dens Udvikling, dens mange Gjøremaal og Anstalter op til nu. En Mængde vakre Billeder pryder Værket fra Begyndelse til Ende.

Prof. H. H. Aker fra Fargo er en af de republikanske Kandidater for Guvernør i N. Dakota. Han vil blive en stærk Kandidat, da han er bekendt for sin store Forretningsdygtighed, Administrationssevne og Hæderlighed. Han er i Besiddelse af store Rundskaber idet han frekventerede Decorah College, Stacks Business College og Valparaiso Universitet, har været Bestyrer af „The Commercial Department“ paa Willmar Seminari fem Aar, Forretningsmand 3 Aar, Bestyrer af Concordia College 9 Aar og Borgermester af Moorhead, er nu Eier og Bestyrer af Akers Business College i Fargo og Grand Forks. Aker har altid vist

sig at staa bestemt for Ret og Retsfærdighed. Han er kirkelig interesseret, har en stærk Blikt og Ansvarfølelse. Det vil blive N. Dakota og Nordmændene i Amerika til Gæder og Gæ, at Aker bliver nomineret og valgt. Hans Udsigter siges at være glimrende. A. B.

Den 20de og 21de Mai afholdt Red Wing Kreds et Samtalemdø i Beaver Creek Menighed Past. D. T. Borgens Kald. Past. A. C. Boyum aabnede Mødet med Prediken og Past. B. Reitan begyndte Samtalen over det opstillede Guds Ord Luk. 13: 22—30. Mange dyrebare Sandheder blev fremholdt i Forbindelse med dette Guds Ord og lagt Tilhørerne alvorligt paa Hjerte. Søndag den 22de fik Menigheden sin nye Kirke indviet af Samsundets Formand, Past. C. J. Eastvold med Bistand af følgende af Kredens Prester: D. T. Borgen, A. C. Boyum, M. J. Westphal, B. Reitan, L. C. Jacobson og undertegnede. Formanden predikede over Dagens Evangelium, Matt. 28: 16—20 og indviede Kirken. Et Offer til Kredskassen blev optaget efter Prediken. Stort \$64.25. Eftermiddag samledes man igjen i Kirken til Afslutningsfest. Norte Taler blev holdt af de tilreisende Brødre. Kredens Formand, Past. D. T. Borgen, talte tilslut og takkede Menigheden for den Opofrelse, som de havde lagt for Dagen, ved at gjøre Mødet saa hyggeligt som muligt og Presterne, som kom og talte Livets Ord. Maatte Herren saa lægge sin Betsignelse til, saa det maatte blive Sjæle til Frelse. Tak Brødre for Mødet om Herrens Ord.

J. J. D.

Merk dette.

Prof. J. J. Boraas i Red Wing er valgt til Professoremlønssasserer istedet for Pastor Lasselson.

Adresseforandring.

Rev. A. Aune,
Bowers Pate, N. Dak.

Beskjendtgjørelser

Madison Kreds af Hauges Synode afholder om Gud vil et Kredsømøde i Singas aas Menighed, Past. J. T. Ekies Kald, fra 23de til 26de Juni førstkommende. Samtaleemne: Rom. 5, 1—11. Søndag indvies Menighedens Kirke i Hendricks ved Synodens Formand. Kredens Prester anmodes derfor om at ordne sig, saa de kan stanse over Søndag. Skyds møder i Toronto, S. D. og Hendricks, Minn. Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Madison Kreds af Hauges Synode afholder om Gud vil et Samtaleømøde i Clark Center Menighed, Past. A. Hauglands Kald fra 6te til 8de Juli førstkommende. Samtaleemne Luk. 19, 1—10. Skyds møder i Clark Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Red Wing Kreds afholder et Samtaleømøde i Bethlehems Menighed, Past. Eidenes Kald, den 16de til 18de Juli 1910. Samtaleemne Luk. 19: 41—48. Past. M. J. Westphal indleder. Kom mange med Bøn om Herrens Betsignelse.

D. T. Vorgen,
J. J. Dahle.

Stiklestad Menighed, Fort Ransom, N. Dak., Past. A. H. Bergers Kald, indbyder Mayville Kreds til at afholde Samtaleømøde fra Mandag 20de Juni Kl. 1.30 Eftermiddag til Torsdag 23de Juni Kl. 12 Middag. Skyds vil møde paa Mødets første Dag i Englevale, Fargo S. Western R. R. og i Castedge, Casselton Marion Branch R. P. R. R.

J. H. Johanson.
M. L. Nessvig.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaug Kald, indbyder her ved Mayville Kreds af H. S. til at afholde et kristeligt Samtaleømøde fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.
M. L. Nessvig.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholder et Kredsømøde i Immanuel's Menighed af Pastor J. T. Krogstads Kald fra 25de til og med 28de Juni 1910. Samtaleemnet bliver om den forlorne Søn. Skyds møder Dagen forud i Leeds, Minnewaukon og Maddock. Kom mange og kom med Bøn om Herrens Betsignelse!

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Bethel Menighed, Pastor Hovlands Kald fra 21—23 Juni. Samtaleemnet er Ef. 35 og indledes af Pastor Varud fra Berthold. Skyds vil møde i Mansfred Dagen før Mødet begynder.

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Zions Menighed ved Berthold af Pastor Varuds Kald fra den 15—17 Juli. Samtaleemnet er Ef. 55, 6—7. Prest og Menighed ønsker, at mange maatte komme med Bøn til Gud om hans Betsignelse!

J. T. Krogstad.
A. A. Dahl.

Iowa Kreds afholder et Kredsømøde i Past. R. Oerlunds Kald ved Frost, Minn., den 28de Juni tilmed 1ste Juli. De to første Dage blir Mødet holdt i Bethania Menighed Syd fra Frost og de to sidste Dage i Emeralds Menighed ved Frost. Samtaleemnet for begge Menighederne er Luk. 15: 11—32. Menighederne ønsker et godt besøg og velsignet Møde fra Herren. Skyds vil møde de fremmede Dagen før Mødet den 27de Juni i Frost og Kafe.

H. J. Berg.
Edward Duea.

Zions norske luth. Menighed ved Hettinger, Adams Co., N. Dak. indbyder her ved til et kristeligt Samtaleømøde fra 1ste til 3die Juli, og Felt den 4de om det findes tjenligt. Samtaleemne: Gal. 6, 7—10. Kom saa mange som har Lyft og Leilighed dertil. Kom med Bøn om Herrens Betsignelse over vort Møde. Kom ud og besøg Missionsmarken. Alle som kommer vil bli hjertelig velkomne. Paa Menighedens Vegne

L. Gunderson.

Om Gud vil afholder Pastoralforeningen for „Nordre Minnesota“ Kreds af Hauges Synode et Pastoralømøde i Fergus Falls, Minn. fra 12—14 Juli. Om alle de Prester, der af Komiteen er anmodet om at indlede Emner ved Mødet kommer, vil der blive behandlet mange baade praktiske og andre Emner, til gjenfidiq Betserelse og Hjaelp i Prestegjeringen. Ingen af Presterne bør være fraværende, men ordne sig saa, at de alle kan være med.

Komite { J. J. Rendahl, Sec.
M. L. Dahle.
G. E. Gjerstad, Form

Om Gud vil, afholder Mayville Kreds et specielt Møde i Pastor J. S. Halvorsens

Kald, Burton, N. D., fra 24—26 Juni. Ungdoms- og Religionskolearbeidet tænkes lagt til Grund for Behandling. Mødets Formaal er Organisation. Prof. Edw. Schmidt holder Indledningsforedrag over Religionskoleagen (Søndagskolen indbefattet) og en anden vil indlede Emnet: „Ungdomsarbeidet.“ Efter de respektive Taler vil de omhandlede Emner drøftes af Forsamlingen. Alle Ungdomsforeninger, Søndagskoler og Sangkor inden Kredsen anmodes herved indstændigst om at sende Delegerater til dette Møde. Stedet er belejligt, Togforbindelsen hyppelig. Kom, og bring andre med! Paa Komiteens Vegne
J. J. Jacobson.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. afholder sit Sommermøde June 21—25de i Bethel og Eagle Valley Menigheder Past. M. L. Dahles Kald. Mødet begynder Tirsdag den 21de Kl. 10.30 i Bethel Menighed og de besøgende vil erindre at stige af i Clarissa, hvor Skyds vil møde dem. Som Tekst for Mødet i Bethel er valgt: Joh. Ev. 15: 1—8. Paa de tre sidste Dage vil Mødet blive holdt i Eagle Bend. Som Tekst for Mødet her er valgt Matt. 25: 1—13. Kom mange baade Prestere og Lægsfolk, men kom med Bøn.

Viceform. J. J. Kendahl.

Sekretær M. L. Dahle.

Om nogle af Brødrene kunde ordne det slik, at de overvar Søndag, vilde det være kjert. Men ifølge Kredsens Bestemmelse kan det kun blive et Begjær fra os.

M. L. D.

Den sydbestlige Minnesota fælles Indremissionsforening holder Møde i Round Lake Menighed, Past. J. H. Hansons Kald, fra 2den til 4de Juli. Tilreisende mødes med Skyds i Round Lake, Minn. og Lake Park, Ia. Dagen før Mødet.

Andrew Johnson Form.

J. S. Wil, Sekretær.

Ifølge Indbydelse afholder Red-River^o dalens Indremissionsforening Samtaleemne i Skandia Menighed, Pastor M. L. Resvigs Kald, Litchville, N. D., fra 1—4 Juli. Thema Ef. 55. Trænet, som gaar til Litchville, forlader Fargo Kl. 10 Form. Mødet begynder Kl. 1 Eftermiddag. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Eastvold

B. B. Rornes.

Red Riverdalens Indremissionsforening afholder sit 26de Aarsmøde i Bethania

Menighed, Past. Redals Kald, Berley, Minn., fra 23—26 Juni. Samtaleemne: Lab. 2, 1—7. Skyds vil møde i Berley Aften og Morgen før Mødet. Paa Foreningens Vegne

J. J. Eastvold, Form.

B. B. Rornes, Sekr.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtaleemne fra 27de til 29de Juni i Rogate, Menighed, D. J. Resheims Kald, Berlin, N. Dak. Samtaleemne Gal. 4, 21 flg. Mødet begynder Mandag den 27de Kl. 2 Eftermiddag og slutter Onsdag den 29de med Grundstenslægning og Kirkeindvielse.

J. L. Ornes's Mgh. Sekr.

Otter Tail Indremissionsforening holdes Møde i Audubon Mgd., Past. Knudsvige Kald, fra 24de til 26de Juni. Samtaleemne 1 Joh. 4, 7, 21.

J. Ræis Mgd. af Past. Gaardsmøes Kald fra 1ste til 4de Juli. Samtaleemne Rom. 12.

G. O. Nordmarken.

D. G. Molden.

Nordvestens Indremissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Vestlands Menighed, Past. R. T. Strands Kald fra 16de til 19de Juni. Skyds møder tilreisende Dagen før Mødet i Nolette baade dem, som kommer paa G. R. R. R. faa selv som dem som kommer paa Soo R. R.

Møde i St. Johns Menighed, samme Kald fra 21de til 23de Juni. Tilreisende mødes i Dunseith Dagen før Mødet.

Møde i Barton, N. Dak., Pastorerne Thomejens og Bangs Kald fra 25de til 28de Juni. Tilreisende mødes Dagen før i Knog og Esmond.

Møde i Lesje Menighed, Past. D. T. Nelsons Kald fra 30de Juni til 3die Juli. Dette er Missionsforeningens 10de Aarsmøde. Skyds møder tilreisende i Roth om Aftenen den 29de Juni dem som kommer fra øst og om Morgen den 30de dem som kommer fra vest.

Møde i Zoar Menighed, Mohall, N. Dak. fra 5te til 7de Juli.

Møde i Rose Valley Menighed, Pastor D. S. Baruds Kald fra 9de til 11te Juli. Paa Foreningens Vegne

S. G. Haugen, Formand.

D. B. Nordsetten, Sekr.

S. S. Konvention.

Søndagskoleforeningen, som indbefatter Bits, Quellos og Skarpness Kald, afholder sin aarlige Konvention i Roseni Me-

nighed, Pastor G. D. Vitz Rald, den 3—4 Juli, hvor følgende Program vil blive fulgt:

1. Søndag Morgen Kl. 10.30 Prediken ved Pastor J. J. Skarpsnes.

2. Kl. 2 p. m. „Hvad kan gøres for vore Børn, at de kan lære at kjende sin Frelses Gud og bevares hos ham?“ R. Dahle (indleder) Pastor G. D. Vitz (begynder Diskussion.)

3. Kl. 7.30 p. m. „Hvad kan gøres for at vække Interesse hos yngre og ældre for Deltagelse i Bibelklasserne?“ Pastor J. A. Quello; A. Wigdahl.

4. Mandag Morgen Kl. 9.30 Valg. „Forældrenes Forhold til Søndagskolen.“ Mrs. T. L. Torgeson; John Snøen.

5. Kl. 2 p. m. Behandling af Komiteens Plan for Gradering, samt i hvilken Orden bør vore Lærebøger benyttes? J. P. Sletvold; Miss Heisted.

6. Kl. 7.30 p. m. Beparelse af Spørgsmaal og Afsted. Paa Komiteens Vegne J. P. Sletvold. J. J. Skarpsnes.

Paa Indbydelse af Vestlands og Dr. Creek Afholdelsforeninger i Pastor R. L. Strands Rald berammes herved Nord Dakota Totalafholdelselskabs 14de Aarsmøde til Afholdelse i Rolette, Rolette Co. N. D. fra og med den 7de til og med den 10de Juli 1910. Der vil blive et righoldigt og afvekslende Program med Sang og Taler, flere oplysende og belærende Foredrag af de bedste Kræfter som kan faaes, baade paa norsk og engelsk. Attorney General Miller vil give et Foredrag, Statsadvokat Sinness vil ogsaa give et Foredrag, Adelsken Verge vil have sin Harpe ved Haanden, synge og spille, samt flere Talere og Sangere.

Presten og andre som interesserer sig for Afholdelsagen baade inde og udenfor vor Stat indbydes paa det hjerteligste til at komme til Mødet, komme med Tro og Bøn og Begeistring for Sagens Fremme og lægge sin Kraft ind for Mødets velsignede Udfald. Foreninger, som allerede tilhører Selskabet, bedes om at sende en fuldtallig Delegation, og Foreninger som enten tilhører Det Nationale Afholdsforbund eller staar uafhængig, ønskes ogsaa repræsenteret ved vort Aarsmøde. Nord Dakota Enforcement Liga indbydes ogsaa til at sende en eller flere Repræsentanter, ligesaa W. O. T. U. Kom alle som kan. Opholdet frit.

Andrew Watne, President.
B. Olson, Sekretær.

Om Gud vil, afholder Mayville Kredss et specielt Møde i Pastor J. E. Halvorsens

Rald, Burton, N. D. fra 24—26 Juni. Ungdoms- og Religionsfølelsesarbeidet tænkes lagt til Grund for Behandling. Formaalet er Organisation. Prof. Edw. Schmidt, vor nye Bestyrer ved Red Wing Seminar, tilmede Past. T. J. Oppedahl fra Dawson, holder de respektive Indledningstaler. Sangkor har lovet at komme fra følgende Steder: 2 Kor fra Grand Forks; 1 fra Edinburg; 1 fra Horace; 1 fra Mayville; Kor og String Band fra Grafton. Ungdomsforeningen, Søndagskoler og Sangkor inden Kredsen anmodes indstændigt om at sende Delegationer til dette Møde. Stedet er belejligt, Togforbindelsen god; kom og faa andre med!

Program.

Fredag Morgen.

Sang ved Forsamlingen (Landstads 444.)
Skriftlæsning og Bøn.

Sang.....Kredssens Fælleskor.
Velkomsthilsen.....Stedets Prest.
Sang.....Quartette.
Foredrag, Hverdags og Søndagskolesagen.
Prof. Edw. Schmidt.

Sang.....Kor.

Eftermiddag.

Diskussion med afvekslende Sang.

Lørdag Form.

Sang.....Fælleskor.
Skriftlæsning og Bøn.

Sang.....Kor.
Foredrag, Ungdomsagen. Past T. J. Oppedahl.

Sang.....Kor.

Eftermiddag.

Sang—Diskussion—Organisation.

Paa Søndags Formiddag holdes Guds-tjeneste og Eftermiddagen benyttes til en festlig Afslutning.

T. J. Hagen.

M. L. Nessvig.

J. J. Jacobson.

Rom.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Bøger paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Bøger paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Bøger paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Bøger paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

„Baagn op“. Af N. Lunde. 94 Sider. Pris 50c.

Kvitteringer

Professorløn: Ved D S Namobt fra Eilo Mgd.,	
Ofterlunds Kald, Tilleg til forr. Indtættelse.....	1 00
Ved D Tomling fra Bethesda Mgd., Muffads Kald.....	30.00
Ved J L Bold fra Bethania Mgd., Ojertads Kald.....	30.00
Ved Pastor J J Etse fra Ny Tref. Mgd., Etse's Kald.....	10.00
Ved Pastor D D Bergh fra Ellsbrough Mgd., Bergh's	
Kald, Tilleg til forr. Indtættelse.....	9.00
Ved M C Mølland fra Hemnes Mgd., J S Johanson's	
Kald: S. M. K. 2.75, J B Johnson 2.25, J C Ekenion,	
Ekenion, B C Ederion, C Gilbertson, N C Mølland,	
G J Gilbertson hver 2, Pastor J S Johansen 1.....	18.00
Ved Pastor Resvig fra Nordheim Mgd., Resvig's Kald.....	5 00
Ved Past. Etse fra Mrs. Ingeborg Lotten, Toronto, S. D.	1.00
Ved Pastor Ed. Johnson fra ham selv 4, J C Johnson 2,	
Et. Johns Mgd. Fra Sjæns Mgd., Johnson's Kald 5	11.00
Ved Past. A Haugland fra Good Hope Mgd., Hauglands	
Kald.....	25.00
Samme Kald, St. Pauli Mgd.....	10.00
Ved Pastor U D Johnson fra Lide Bethania Mgd., John-	
son's Kald, Tilleg til forr. Indtættelse.....	1.50
Ved Pastor S Harrisville fra St. Paul eng. luth. Mgd.,	
Harrisvilles Kald.....	50.00
Ved Pastor Tiltad fra D M Olson, Eagle Grove, Ia., Sa-	
muel's Mgd.....	2.00
Ved Nic. Hansen fra Eidsvolds Mgd., Melands Kald: S	
Tollison, A Hanlon, C L Osval, J Jensen, D A Holvor-	
son, G Johnson, G Karlstrub, C Olson, C Gunderion, A	
B Johnson, Th. Rygaard, Mrs. Julia Brogaard, S	
Nelson, A Nelson, M Nelson, M Anderson hver 1, G	
Johnson 1.50, Mrs. C E Lynner, J Tollison, T J Light-	
field, G Myre, A Thoreion, D A Johnson, B Eterbu,	
Mrs. A Paulson, M A Alstin hver 50c.....	22.00
Fra D J Rindahl, Mayville, N. D.....	5.00
Ved Th. Hanlon fra Franklin Mgd., Hanlons Kald, Edv.	
Berg 2, S West, J Fogstad hver 1.....	4.00
Ved Pastor O D Bif fra Hages Mgd., Bif's Kald.....	50
Ved Pastor A J Kroghad fra Tref. Mgd., Kroghads Kald	
Ved Reinert A Osvald fra Bethlehems Mgd., Bergh's	
Kald, Tilleg til forr. Indt.: M Galtvold 2, B Soma,	
S Ofterhus, J Sand, M A Osvald, C Osvald, M Os-	
vald hver 1, C Eendvold, A Osvald, Ubenaemt hver	
50c.....	9.50
Ved C Norblun fra Bethel Mgd., Veltrami, Minn.....	20 00
I S Kettelsen fra North Branch Mgd., J B Meloms Kald:	
A Larson R Jensen hver 3, D Kolben, T G Metland, C	
T Eftrem, C Gunderion, T S Kattelsen hver 2, S Tem-	
berga, C G Eshby, A L Lebos, C D Rois, J R Kramm, R	
Durbo, D M Lindbo, C B Naare, J L Lebos, S Voken,	
J Naare, G Erickson, D D Simbo, S H Lebos hver 1,	
G Gunderion, A S Lebos, M Kolben, D Hovelstrub	
hver 50c.....	32.00

312 50

Nettelise: I Kvitteringen fra Bethania Mgd., Ofter-
lunds Kald, er følgende Navne ubetalte: John Almie 7, J
Rendahl 2.50, Mrs. Sebbe, M T Gifte, Chr. Eftrem hver 1.50,
L Moe, M Meland, S B Almie hver 75c, J D Nelson 5. Sum-
men var angiven rigtig.

J. L. Sassefion.

Fødemissionen: Modtaget ved Pastor J J Rendahl
fra Sanges Synode \$865.25. \$5.00 heraf skal benyttes til Vø-
get og Traktater for Missionær Meberlohn.

Lars Lund, Bion's, Kassefører.

Til Boars Kirke, Tofte, Minn., Rev. S J Odland.....	1 00
Rev. J C Hjelmerbif.....	5.00
Rev. J M Sandben.....	5.00
Ved Lat ertjendes Gaven modtaget. Baa Mgd.s Begne	
C. G. Eibnes.	

Kvitteringer for Penge som er kommen ind til St.
John's Hospital and Lutheran Deaconess Home, Sioux
City, Ia., modtaget ved C Johnson.

Sanges Mgd.s Kof.....	2 00
-----------------------	------

A D Opvegaard.....	2.00
Dr. Wm. Jepson, til fattige.....	1.00
C E Ebelander " ".....	1.0
Charles Hartab " ".....	1.00
Olof Nelson " ".....	1.00
A Halseth " ".....	1.00
Peter Norbeck.....	10.00
Immanuel Church, Beresford Kof., S. Dak.....	25.00
Riveride Mgd., Dawson, Minn.....	25.00
St. Peters Mgd., Greenbush, S. Dak.....	15.00
Halbu Sather, Bolin, S. Dak.....	1.00
Mrs. Gladys Smith, Jewell, Iowa.....	1.00
Lac qui Parle Mgd.s Kof., Dawson, Minn.....	25.00
Tabitha Mgd., Kofe Grove by Rosa Ebeland:	
Mrs. Anna J Halvorson.....	1.00
Mrs. Lars Ulverstad.....	1.00
Nasmus Groe.....	1.50
Beder Burke.....	1.00
S K Hill.....	1.00
Mrs. Sednei.....	2.00
Mr. & Mrs. Ole Harris.....	0.00
Mrs. Marie Bergerson.....	1.00
Mrs. A J Julian.....	1.00
Mrs. Marie Ulverstad.....	50
Mrs. John Jverion.....	35
Mrs. Jens Halvorson.....	50
Mrs. Ole Roe.....	50
Eenaf Westvik.....	75
Mrs. Gurine Eklund.....	60
Mrs. C R Johnson.....	50
Lewis Daniel.....	50
Mrs. D Eide.....	50
Opdahls Kof., Bolin, S. Dak., Bion's Mgd.....	66.55
Helge Jacobson, Newman Grove, Nebc.....	5.00
J Waage, Newman Grove Neb.....	5.00
Ians C Hanlon, Bolin, S. D.....	5.00

212 75

C. M. Jepson, Treas.

Indsamlet ved Siger Riitha Ederdahl:

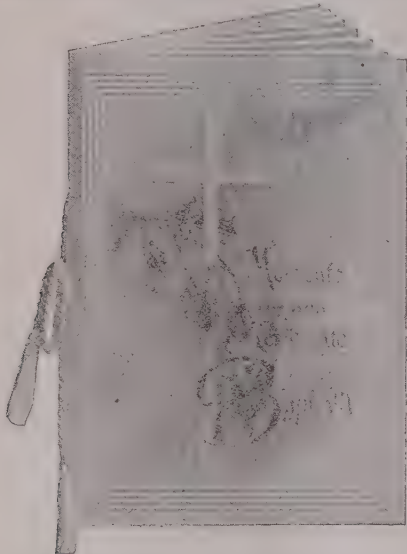
J. Lyhre, Jewell, Ia.....	1.00
Elen Harnous, do.....	2.00
Mrs. Richardson, do.....	1.00
Mrs. John Jacobson, do til fattige.....	1.00
Amelia Torgerion, do.....	5.00
Josephine Peterson, do til fattige.....	1.00
Henry Dittum, do.....	2.00
D C Olson, do.....	1.00
C E Hanlon, do.....	1.00
Mrs. Rebecca Knutson, do.....	1.50
Prof. Kirkevold, do.....	2.00
Mrs. Annaniason, do.....	50
Mrs. Johanna Jordet, do.....	50
Lena Startvedt, do.....	1.00
Bertha Halsne, do.....	1.00
John Meland, do.....	1.00
Mrs. Elizabeth Hill, do.....	1.00
Mrs. D Kieveland, do.....	50
Barney Thorion, do.....	1.00
J Herin, do.....	1.00
Mrs. J Sather, do.....	10
Prof. M Hall, do.....	2.00
Hilda Anderson, do.....	1.00
Mrs. Hiladyl, do.....	1.00
Richard Nelson, do.....	1.00
S D Setse, do.....	0
T Jacobson, do.....	2.00
G Thorion, do.....	1.00
Bion's Mgd., Bolin, S. Dak.....	
T Jørgen og Familie, Bolin, S. D.....	18.00
John Leen, do.....	5.00
M Ederion, do.....	5.00
D Oven, do.....	5.00
Jver Bulte, do.....	2.00

Gunder Olsson, do	5.00	Enoch Back	2.00
Halvor Hinlath, ds	5.00	E Solem	1.00
Clara Olsson, do	2.00	A O Grubt	1.00
Mrs. Carlsson, do	1.00	R J Rye	1.00
R Gustab, do	2.00	Die Brunsbig	2.00
S E Pederson, do	3.00	A O Sætrum	1.00
M Bratberg, do	1.00	L A Sætrum	1.00
A Gustab, do	5.00	A E Sætrum	3.00
H Gustab, do	3.00	R Back	1.00
E J Johnson, do	1.00	Die Back	1.00
J J Gustab, do	5.00	B C Nelson	2.00
B Lyman, do	3.00	R Back	1.00
Die Lee, do	5.00	Meline Pederson	1.00
Hans Mjoen, do	2.00	Erick Mellet	3.00
Jon Lien, do	2.00	S E Mellem	2.00
Rer Sneve, do	2.00	Rils Mellem	2.00
H Bevag, do	3.00	H G Lee	2.00
S Olsson, do	1.00	Die G Lee	2.00
H A Gustab, do	1.00	Olof Muntboold	2.00
Martin Hanfion, do	1.00	Salem's Wdg., Irene, S. Dat., Pastor Olbergs Kald: S	
T Thorson, do	5.00	Thorstenion	2.00
Christ Gulbranson, do	5.00	Hans Eide	1.00
P D Engen, do	5.00	E B Engen	1.00
Trondhjems Wdg., Solin, S. Dat.		Hans Thompson	1.00
Die Solem	10.00	J O Sogge	1.00
B Gustab	2.00	Mrs. J Hoff	1.50
Halvor Hinlath, til fattige	1.00	Mrs. G Lanten	1.00
J Ellison	2.00	H Christoferson	1.00
J Olsson	5.00	J A Christoferson	1.00
Men Voer	5.00	J H Muntboold	1.00
J Etten	1.00	Mrs. B Engen	2.00
H Staven	2.00	R Underion	1.00
Die Hagen	1.00	J V Brannmoe	1.00
Die Aune	1.00	E Christoferson	50
Marie Sather	1.00	Irene iuberste Kirke, Irene, S. Dat.	6.88
Marie Olsson	1.00	En ubenædvnt	5.00
Mrs. Staane	2.00	Mrs. Torgerion	5.00
P Moen	2.00	Mrs. Ste bland	1.00
M Solem	2.00	Vermilion, S. D., Pastor O D Bits Kald: A Vohre	5.00
G Solem	1.00	M J Johnson	2.50
Oven Gorieth	1.00	J Solberg	1.00
O D Solem	2.00	Mrs A Veet	50
B Gustab	2.00	Rils Veet	1.00
H Hanfion	2.00	Mrs. Opland	1.00
Jugbaald Roe	1.00	E Hanfion	2.00
Mr. & Mrs. Gorieth	5.00	Mrs. Rigdahl	75
Mrs. M E Anderson	2.00	Mrs. Hodde	50
Die Sather	1.00	Mrs. Amanda Vohre	2.00
H Simpson, Irene, S. Dat.	1.00	A Varion	1.50
Irene, S. Dat.: Die Back	2.00	J B Sletvoib	3.00
O Gorieth	2.00	Mrs. B J Auld	1.00
Die D Gorieth	2.00	A Ræger	1.00
Reber Gorieth	2.00	Mrs. A Rigdahl til fattige	1.00
Mrs. Martha Lee	2.00	Mrs. A Rigdahl	3.00
Jhen J Lee	1.00	Mrs. Emelion	2.25
Mrs. B Carlsson	1.00	J B Ræger	2.00
J S Fagerbaug	2.00	J T Hanfion	1.00
Die Johnson	1.00	H Christenion	1.00
G Gulbranson	2.00	Mrs. A G Veer	2.00
Jennie Gilbertson	1.00	En ubenædvnt	2.00
Olof Gilbertson	1.00	Samlet ved Blanche Peterson, Vermilion, S. Dat., Pa-	
John Leen	1.00	stor J Olsons Kald, Platte, S. Dat.: E Evenion	5.00
Die J Leen	1.00	Enot Norbeck	5.00
E J Leen	1.00	A Tobiasion	1.00
O R Caughab	1.00	H Gjolem	5.00
A D Caughab	5.00	Mrs. J Olsson	2.00
Elias Selbo	50	Mr & Mrs Elingion	3.00
Simon Leabatz	1.00	M B Oplable	2.00
J M Johnson	2.00	J Johanson	2.00
E D Gilbertson	2.00	Pastor Norbeck	1.00
B Johnson	1.00	Die Varion	2.00
A D Solem	1.25	John Mortenion	3.00
Meibach's Wdg., Solin, S. Dat.: John M Varion	5.00	Mr. & Mrs. J Olsson	5.00
Thore Kolem	5.00	H S Groth	2.00
		Mrs A Oatland	2.00
		J S Olsson	3.00
		Mrs. Ellen Vein	2.00
		Ruf. i Arantes Wdg., til fattige	10.00
		Mr. Boulet	5.00
		Mr. Cunde	3.00
		Mrs. H H Hagen	1.00
		Mrs. C F Skante	1.00
		Mrs Anna Sanbo, Portland, R. Dat.	3.00

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulprer. Billeder, Bibelscener og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndjet Silkesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Duzin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Zuleaften; Aften ved Tiernet; Bratlandsdalen i Røghite; Høifjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Skt; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskellige Billeder). Juleneg. Gjøfinner ved Ulsefjord. Lappeløir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjællene til Holmentollen. Fra Nordland. Røjen ved Ulsefjord. Spolvær. Quarbræen. Raftlind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 duzinvis sorteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr Duzin.

G. Lillietun,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærker:

„Zulehilsen“; „Nytaars-hilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Gjertelig Øytsønstning“; „Serren er vor Tilflugt“; „Serren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barnefang“; „Baaftelhilsen“; „Venlig Hilsen“; „Øytsønstning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed;“ „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

G. Lillietun,
Red Wing, Minn.

„Buddbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Benner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

Bede sk erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 908 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Citreim, Trenton, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. G. G. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges norst evangelist lutherste Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstubsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

G. Lillietun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor G. G. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Jeg kender mine og kjendes af mine; 2. Vidt om Druffenstab; 3. Jødepigen; 4. Svad Barnetro formaar; 5. Tilfældige Andagter; 6. Frelse for det fortabte; 7. Commencement Address; 8. En tier Moder faar Hjemløb; 9. Kinamissionen; 10. Livsforstikning; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bøjsendtgjælses 13. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 26

Lørdag den 25de Juni 1910

{ 42de Aar

Den kristnes Kald.

(Indsendt ved A. Wigdahl.)

„J skal vandre det Kald værdig, med hvilket J er kaldte, med al Ydmyghed og Sægtmodighed, med Langmodighed, saa J forvorer hverandre i Kjærlighed“. Efes. 4, 1. 2.

Du, som er et Guds Barn—vandre dit høie Kald værdig! Naar du ser andre, ja, ogsaa dem, som vil være kristne, alligevel lade sine Sandser være frit aabne for al Forfølgelighed, lyttende, stuenende og talende i mange unyttige Ting, bør du, som er kaldt til den salige Dmgang med Frelseren og har den Helligaand i dit Hjerte, derimod agte paa, hvad der er behageligt for dette dit høie Selskab. Bedrøver ikke Guds Helligaand, siger Apostelen, og atter: Guds Tempel er helligt! Du skulde da holde nogen Vagt om dit Hjertes Tempel, at i f l e alt verdsligt fik komme ind der. Naar du ser andre nedscænke sine dyrebare Sjele i mange og store Planer for jordisk Binding, for her at berede sig et Paradis, bør du, som er kaldet til Guds Rige og Herlighed, derimod have din Stat og dit Paradis i Himmelen, „tragte efter det, som er ovenfor“, og kun for Herrens Vilje og Bud med dine Lemmer stjotte det jordiske, idet Hjertet søger de Ting, som ikke sees. Naar du ser andre, som ogsaa vil være kristne, alligevel saa „love sig selv“, at de kan se sin Dmgivelse i Bantvøens og Syndens Mørke

at være stedt paa Fortabetsens Vej, og alligevel neppe med et Ord advarer dem, tilbageholdne af Veilen til Mennefskunst, Dovenskab og Magelighed, bør du igjen, som nu har dit Liv og din Salighed i Kristi Død, betænke, at „han derfor er død for alle, for at de, som lever, ikke mere skal leve sig selv“, og at „han derfor har gjort os til Konger og Præster for Gud“, at vi med alvorlig Bøn og Ordets Bekjendelse bestandigt skal samles med ham.

Tag her videre de Eksempler, som Apostelen selv anfører. Han siger: med al Ydmyghed og Sægtmodighed, saa J fordrager hverandre i Kjærlighed. Ogsaa heri skal vi være Guds Efterfølgere, som elskelige Børn, at vi ikke mer vandrer som de, der lever i sit Sindss Forfølgelighed. Ja, ogsaa om de vil være kristne, men der er et hoffærdigt og stormodigt Væsen, saa at de altid vil være de fornemste, viseste og stærkeste, skal du derimod ihukomme, at du er kaldet til det Rige, om hvilket Herren særskilt erklærede, at den, som vil være den største der, skal være som den mindste, skal være alles Tjener; men at de, som holder sig for og vil holdes for de første, skal blive de sidste. Ja, maatte vi aldrig glemme, at blandt alle de Banarter, som Kristus straffede hos sine Disiple, var der ingen, for hvilken han advarede dem med saa forstrækkende Ord som for Hovmod. For dette advarede han dem ofte og ved det ringeste Tegn deraf. Naar de spurgte, hvem som var den største i Himmeriges Rige, afskar

GTU Library

2400 Ridge Road

Hayward, CA 94709

For more info call (510) 649-2500

han med saa gruelige Ord deres Indbildninger, at han sagde, at de slet ikke skulde komme derind, hvis de ikke omvendte sig fra dette Sind og fornædrede sig som et Børn. Da Disiplene en anden Gang glædedes ved sin Magt til at uddrive Djele, sagde Herren straks: „Glæder eder ikke derved, at Aanderne er eder underdanige; men glæder eder mere over, at eders Navne er skrevne i Himmelen“. Saa ømtaaligt er dette Punkt, saa farlig denne Fornægtelse over egne Fortrin og Udmærkelser. Men at vore Navne er af Naade skrevne i Himmelen, det er et med de svageste Naadebørn fælles gode, derved faar vi glæde os. Da Petrus sagde: „Dersom de og alle skal forarges paa dig, saa vil jeg dog aldrig forarges“, tilstedtes det straks Satan at sigte ham som Hvede. Siden skrev den samme Petrus: „Smykker eder med Ydmyghed; thi Gud staar de hoffærdige imod: men de ydmyge giver han Naade“. Videre, naar du ser andre, som ogsaa vil være kristne og kan bete sig mildt og venligt blandt fremmede, alligevel at være Tyranner i sit Hus, trættefjere og haarde mod sine Medmennesker, skal du derimod ihukomme dit Kald til at være hans Efterfølger, som ikke var „knurvorren eller gruelig“, men „sagtmodig og ydmyg af Hjertet“. Og dig med Alvor i Hjertens Barmhjertighed, Mildhed og Sagtmodighed, at Rjødet ikke faar have Frihed. Og om du ikke kan hæmme hvert Udbrud af et pirreligt Lune, maa du dog deri stille dig fra de ugubelige, at du atter erkjender din Feil, er snar til Benskab og ikke lader Solen gaa ned over din Brede. Om du ogsaa virkelig har vanskelige Medmennesker; kom ihu, at det just er dit Kald som kristen, at overvinde ondt med godt og at „to deres Fødder“—som Apostelen her siger; saa i fordrager hverandre i Kjærlig hed. Vor Kirkesader Luther skriver: „Om din Mage, din Tjener, dit Husbondsfolk og saa virkelig har en forargelig Feil, hold dette tilgode—og anvend du din større Naade til deres Tjeneste og Forbedring; men vid, at du er kaldet til at bære Næstens Byrder, helst da ogsaa du viseligen har nogen Feil, som ogsaa andre maa fordrage hos dig“.

Se, til saadant er vi kaldede. Og paa denne Naade skal vi i alle mulige Fald betænke vort høie og salige Kald som kristne og Guds Børn og saa vandre værdigen det Kald. Gud give os alt mer sin Naade hertil!

Lad din F r e d
I mit Hjerte finde Sted!
Som du, Jesus, gi'r den her,
Lad den vokse mer og mer
Under Livets Kamp saa heb!

Gjør mig m i l d,
Saa jeg her dig ligne vil,
Y d m y g, t a a l i g ogsaa naar
Under Korset tungt jeg staar,
Mig fra Knur og Bantro stil!

Rosenius.

Kort Oversigt over Fanges Synodes 65de Aarsmøde.

Aarsmødet bestod iaar af 246 stemmeberettigede, hvoraf 92 Prester. Foruden disse var der en hel Del besøgende tilstede, saa Mødet var det største i Samfundets Historie. Det delige Veir, den henrivende Naturskønhed, Sammentræffet med de mange baade kjendte og ukjendte Venner, de interessante og lærerige Forhandlinger, Foredrag, Predikener og Bønnemøder gjorde nu som altid Opholdet paa „Haugen“ til en rigtig Fæsttid.

Abningsprediken af Pastor Barstad har vore Læsere allerede nydt godt af, saa den behøver vi ikke her nærmere at omtale.

Forhandlingerne ved vore Aarsmøder synes for hvert Aar at gaa raskere fra Haanden og føres med en Støhed og præges af et kristeligt Brodersind, som er Ros værd. Om der er delle Meninger om forskjellige Sager, saa faar ingen uhyggelig Hede gjøre sig gjældende i Forsamlingen. Man søger at respektere hverandres Meninger og arbejder paa at komme til den bedst mulige Afgjærelse paa de forskjellige nok saa vigtige Forhandlinger som forehave.

Synodens Embedsmænd for kommende Aar er: Pastor M. G. Hanson Formand, Pastor J. J. Ekke Viceformand, Professor N. J. Lohre Sekretær, Hr. D. A. Ulvin

Rasferer. Pastor R. Eitrem for Hednigmissionen, Prof. H. H. Elstad for Indremissionen og Prof. J. J. Borars for Professorenlønnen. Rasferer for Børnehjemmet i Beresford Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

Som teologisk Lærer i Prof. Hånsjons Sted kaldte Synoden R. S. Sahy, men gav ham Anledning til at forberede sig et Aar til, om han saa ønskede. Til midlertidig teologisk Lærer valgtes Missionær Th. Himle.

Siden Aarsmødet ifjor er ordineret to Prestes, nemlig Kandidat J. J. Jakobson og Missionær R. Rasmussen. 14 Kirker er i Aarets Løb indviet. Ved Aarsmødet nu blev optaget 32 Menigheder i Samsundet. Fem Kandidater blev ordineret til det hellige Predikeembede hvoraf de fire var Randi ater fra Red Wing Seminar og den 5te fra Augsburg Seminar. Den sidstnævnte ordineredes paa Kald fra Hauges Synode som dette Samsunds Missionær til Kina. Tre Prestes fra andre Samsund blev optaget i Synoden, nemlig Pastor B. M. Rastieseth fra St. Peter, Winn., Pastor D. L. Nilson fra Bottineau, N. Dak. og Ludwig Ellingson fra Chicago.

Arbejdsstyrken paa Hauges Synodes Kina missionsmark vil ogsaa iaar blive noget forstærket idet ikke alene den her nævnte Pastor Odland skal drage ud til Høsten; men Miss Hodnefjeld som har været hjemme paa Ferie reiser da tilbage, og saa blev Miss Carrie Olson paa Ansøgning kaldt til at reise ud samtidig med de andre til Høsten.

Mandag Formiddag den 6te Juni var Prof. Edward Eberdrup fra Kristiania ankommen og hilstes velkommen ved at den store Forsamling reiste sig. Professorens gave nu Ordet. Han takkede først for den Venlighed, hvormed han blev hilst velkommen ved det første Aarsmøde han havde Anledning til at besøge i Amerika. Han var ogsaa glad over at blive mødt af det samme Evangelium og Salm sang som glæder og opbygger Kristenfolket i Norge. Professorens kom nemlig ind medens der holdtes Morgenprediken hvorefter Salmen, „O tænk, naar en-

gang samles skal de fælleste Menighed" blev sunget. Siden fortalte Professorens med at tale godt og grundigt over: „Lys og Skygge indenfor den norske Kirke". Efter Foredraget sad den norske Gjest og lyttede opmærksomt til Mødets Forhandlinger lige til Avels.

Der har i Aarets Løb været to mere end almindelig vigtige Sager oppe til Forhandling i Samsundets Menigheder og som nu om mulig skulde afgjøres ved Aarsmødet og det er Samsundets Gjæld og Coeducation. Disse Spørgsmaal tog som ventendes kunde være en hel Del Tid og Diskussion. Det er at haabe, at Ordningen af disse vigtige Sager vil vise sig at være de bedste man kunde under Omstændighederne saa istand. Hvad Gjelden angaar viste det sig at omtrent alle Menigheder var villige til at være med at betale den, men Maaden at samle Pengene paa og Tiden, naar det skulde gøres kunde være lidt forskjellig, men naar det kom til Afstemning viste det sig, at de allerfleste Menigheder var for, at al Gjæld, som hviler paa Samsundet, skulde lignedes paa Menighederne og betales inden et a to Aar. Al Gjæld, saavidt vi har kunnet finde ud, dreier sig omkring \$45,000. Her kan nævnes, hvad en som ikke hører Hauges Synode til, men som var tilstede ved Mødet og fulgte Forhandlingerne med Opmærksomhed sagde: „Denne Gjæld kunde Hauges Synode ligesaa gjerne betale paa 30 Dage som paa et a to Aar". Bemerkningen kan jo være værd at tænke paa, den er gjerne ikke saa ganske urimelig. Var den Del af Gjelden som vil falde paa den enkelte i Samsundet ens egen private Gjæld, saa tog det kanske ikke mere end 30 Dage og for manges Beskommende ikke det at betale den.

Hvad Coeducation angaar, saa var de fleste Menigheders Indstræks, at den skulde ikke indføres ved Red Wing Seminar, ialfald før Samsundets Gjæld var betalt. Denne Tanke og Mening af de fleste Menigheder blev af Aarsmødet tilstemt.

En Del større testamentariske Gaver oag ogsaa dette Aar tilfaldt Samsundet. Godt vilde det være om det blev mere almindeligt at man betænkte Samsundets Skoler og

Missioner med flere og større Gaver af den Overflod, som Herren har ladet tilfalde mange af vort Folk. Og saa burde man bruge al mulig Flid for at ikke slige Gaver kom bort før de naaede det Maal de var bestemt til.

Angaaende Foreningsagen blev besluttet at Samsundet fortsætter at forhandle med de af de andre Samsund som maatte ville forhandle.

Angaaende Samsundets Blade bragte Trykkeribestyrelsen følgende Regnestykke. Paa „Budbæreren“ havde man i Aarets Løbtjænt \$1012. Paa „Børnevennen“ havde man tabt \$451. Paa „The Little Messenger“ havde man tabt \$1120. Det blev vedtaget at „The Little Messenger“ nedlægges og at Synoden ved en Komite søger at komme i Samarbejde med nogen af de andre lutherske Samsund i Udgivelsen af et engelsk luthersk Søndagskoleblad. Det har i det senere gaaet godt at udgive fælles Salmebog baade engelsk og norsk, og saa haabede man at det ogsaa vilde gaa at udgive et Søndagskoleblad sammen.

Følgende Summer blev bevilget for kommende Aar: Til Børnehjemmet \$6,000. Til Jewell Lutheran College \$4,000. Til Synodetasken \$6,000. Til Red Wing Sem. \$8,000. Til Indremissionen \$12,000. Til Kinamissionen \$22,000.

Næste Aarmøde bestemtes ogsaa at skulde holdes i Red Wing om ingen anden påsende Indbydelse indløber.

Allerede ved Mødets Aabning var mere end almindelig mange Folk tilstede og den sidste Dag var enda de allerfleste der. Alt som forelaa til Behandling var særdegt til den bestemte Tid og Merkstenen det 65de Aarsmøde i Hauges Synodes Historie var påsjetret, og hver drog til sit.

Før vi falder i Synden, gjør Djævelen ofte denne saa lille, som om den var slet ingenting, og efter Faldet saa stor, at den forekommer os som et Bjerg, der vil knuse os.

Luther.

Dødens Høst.

„Sandelig, saavist som Herren lever, og saavist som din Sjæl lever, der er ikkun et Trin mellem mig og mellem Døden.“ 1 Sam. 20, 3.

Istedenfor de almindelige Søndagstester paa 2den Søndag efter Trefoldighed blev ovenstaaende min Tekst igaar 5te Juni, da vi begrov Ingebrigt Brendsel af denne Menighed.

Onsdag fik hans Fader Telegram fra „The State Hospital“ i Yankton, at Ingebrigt var meget syg.

Brendsel telefonerede til mig og bad om jeg vilde følge ham til Yankton. Vi reiste med første Træn og kom derned om Aftenen; men kun for at saa høre, at Ingebrigt allerede var død Aftenen forud, altsaa samme Dag, som Lægen telegraferede.

For 3 Maaneder siden var Ingebrigt en sterk ung Mand. Han var næsten 30 Aar. Vi glædede os hver Gang han kom og tog Del med os i vore Bønnemøder og vi haabede, at han skulde saa beholde sin Forstand, som en Gang før havde svigtet ham; men det gik ikke saa. Han blev atter findsvag; men han var ikke den samme som første Gang. Da bandede og svor han. Nu læste og bad han ogsaa efter han mistede sin Forstand. En Gang ogsaa nu, da det blev saa ilde, at man maatte bruge Magt og binde ham, bandede han; men efterpaa bad han om Forladelse for det.

Det blev saare tungt for Brendsels, at de ikke fik se ham igjen ilive; men Lægen sagde, at han ikke vilde have kjendt dem alligevel, og at det var saa ondt at se ham, da han var saa saar af Ericiples, som var hans Dødsaarlag.

*

*

*

Søndagen forud den 29de Mai altsaa havde vi Begravelse i Ellsborough Menighed. Da det her gjælder vore egen Kiære Datter Cecelie, saa er det næsten for saart for mig at skrive om det; men jeg vilde gjerne vore mange fraværende Slægtninge og Venner skulde saa høre lidt derom, derfor faar jeg forsøge.

For et Aar siden, den 2den Juni, havde Cecelie Bryllup med Alfred Folstad af Ellsborough Menighed. Det unge lykkelige Brudepar fulgte os paa vor lange Reise isjor saalangt som til Red Wing. Her standsede de over Synodemødet og besøgte siden Slegt og Venner paa forskellige Steder omkring Red Wing. Ingen tænkte at det var sidste Gang de saa Cecilie; men vore Tanker er ikke Herrens Tanker.

Trefoldigheds Søndag var jeg i Ellsborough Menighed og døbte da deres en Aa-
ned gamle lille Gut.

Cecilie havde været ikke saa lidet syg

Anelse! Hvad er det?

Klokken 10 a 11 om Aftenen efterat mine Folk havde sovnet kom den. Den lød sli: Cecilie dør, og du saar kanske ikke se hende mere ilive. O, hvor jeg græd og tiggede min Gud om, at jeg maatte endnu en Gang saa se hende ilive og høre hendes sidste Bekjendelse; men endnu mere om, at Gud maatte frelse hendes Sjæl. O, hvor jeg søgte at hænge mig fast ved Forfættelserne i Guds Ord, men havde saa ondt for at tro.

Jeg raabte med hin Mand i mit Hjertes Angest: „Jeg tror Herre, hjælp mig af med min Bantro“.

Mrs. Alfred Folstad

paa Lørdag; men var bra Søndag Formid-
dag og var i Kirken; men straks hun kom hjem, maatte hun i Seng og kom ikke op mere.

De hentede den unge Læge, som før havde seet til hende. Han sagde at hun var syg af noget, hun havde spist og ikke kunde for-
døje. Hun led da store Smarter. Mandag Morgen sagde hun at hun ikke følte synderlig ondt, og jeg reiste til Menighedsrådet. Ved Middagstid telefonerede jeg derned og fik den Bested hun selv gav, at hun var bedre.

Jeg reiste da hjem med den Forstaaelse, at det var et Rolik Anfald, som nu var over.

Du har sagt, o Gud, at du hører Bøn-
ner i Jesu Navn, nu hænger jeg mig fast i dine Løfter, trods alle mine Felelser. Du kan ei lyve; thi du er Gud. Der blev jeg loit Angesten og fik sovne. Jeg var alene med min Gud. Kunde jo ikke aabenbare min Angest for min Hustru, uden at ogsaa paaføre hende den.

Tirsdag Morgen, efter vi havde spist Frokost, kom der Bud ved Telefon: „Cecilie is very low“. Nu kom Angesten igjen og Rødraab fra os alle, at Gud maatte frelse vor Cecilie og at hun maatte se e til vi ko n

til hende. Na hvor sent Hestene, Trænet og Muldyerne gik! Hvor langt det tog før vi kom der, men da, Gud ske Lov, han havde hørt vore Bønner. Da min Angest om Ratten var størst, var hun tilbøds ubevist og de omstaaende troede hun ikke skulde leve til Morgen; men nu var hun ved sine fulde Sandser og hilsede Mama, mig, Ella, Hulda og Johan velkommen. Aftenen forud havde Fjølstad tilfældigvis faaet høre, at der var kommen en dygtig ældre Læge til Valaton. Ham kaldte de nu til sig, og han erklærede straks at det var Blodforgiftning og behandlede hende derefter. Han havde uden Tvil ret. Det plager Mama især dette, at havde man vist om ham og faaet ham istedenfor den Ungdom, saa havde kanske Cecelie levet nu. Jeg trøster mig og hende med, at ikke en Spurv falder til Jorden uden Guds Vilje og langt mindre et Menneſke, som er saa dyrebart i Guds Øine. Er det saa, at Læger ved Uforstand er Aarsag i at Folk dør, saa tror jeg dog ikke det sker med flere end Gud vil. Skulde da Gud ville at en ung lykkelig Moder i sine Livs lykkeligste Dage skal forlade en elsket Egtefælle og sit elskede Barn? Ja saadan var Guds Vilje denne Gang og den er saadan ofte.

Det er ofte den ikke passer ind med det, som vi helst vil og dog naar det kommer til Afgjørelsen, vil vi helst at Guds Vilje skal ske; thi den ved vi er den bedste og saa da, naar vi ikke forstaar den. Vi har i hele Cecelias Liv bedt Gud for hende, som for vore øvrige Børn, at Gud maatte frelse dem, naar han saa at han kunde faa gjøre det, om det end smertede os aldrig saa meget at skilles med dem.

For 25 Aar siden tog han vor førstefødte Søn og for 24 Aar siden vor førstefødte Datter. Nu kom han atter og tog vort ældste Barn hjem.

Vi har 9 igjen. Vi kvier os ved at flere skulde gaa før os, og vi slipper vel det; men vor Bøn er den samme, at Gud maa tage dem i den Tid, da de er beredte.

Onsdag var Cecelie ikke værre, og vi haabede at kunne faa beholde hende. Hun selv var overladt i Guds Vilje. Hun fik

Sakramentet, som det senere viste sig for sidste Gang. Lægen kom ikke igjen Onsdag Aften. Han kom ellers den lange Vej 14 Mil fra Valaton 2 Gange daglig.

Torsdag da han kom var hun meget svag. Ved Indsprøjtning i Armen kvitnede hun til ganske meget for en Stund. Da prisede hun Herren for den store Naade, at hun fik Lov at være et Guds Barn. Hun sagde: „Tilgiv mig Frelser, at jeg er saa utaalmelig. Na, du! som led saa meget for mig, du var taalmelig. Tak og Pris for din store Naade mod mig, at jeg faar Lov at være dit Barn og at du har draget saa mange af mine til dig, saa jeg skal faa se dem igjen i Himmelen.“ Hun nævnte flere af os ved Navn og saa slutter hun med: „og min lille Clifford, han er sikkert et Guds Barn“ tilføiede hun og smilede saa tilfreds. „Gud bevare min lille Clifford! Gud! o Gud frels min Alfred! Gud lad mig faa mødes med ham i Himmelen!“ „Ja“, sagde jeg. „Gud tager dig kanske herfra nu for at frelse din Alfred.“ „Kanske det“, sagde hun og bad igjen „Gud frels min Alfred for Jesu Skyld Amen“.

Efterat nu Lægen havde behandlet hende igjen, blev hun meget usjel, saa jeg troede hun havde forladt os da. Lægen sagde, det var nok bedst han kom igjen i Aften og saa, saa hun kunde faa hvile godt til Natten. Jeg tænkte, der skal nok en bedre Læge til for at give Cecelie Hvile, og det viste sig nok Ratten efter. Det var ingen Hvile for Cecelies syge Regime den Nat; men paa Forjættelserne fik hun „Gud være pris“ hvile.

„Du lider meget nu Cecelie“, sagde Mama. „Na nei, sagde hun, „Gud er saa god imod mig.“

Om en Stund bad hun dog Gud om at faa Hvile, og bad de omstaaende bede for sig. Na nei, om disse da ikke havde været Bønnefolk! Du som læser det, hvorledes vil du have det, naar du skal dø? Vil du da selv være en bedende, og vil du have Bønnefolk omkring din Seng, eller vil du have det, som en ung Kvinde jeg godt kjendte? Hun var ikke selv en Bønnevinde. Hendes Mand kunde ikke bede. Hendes Slegtninge ei heller.

I sin Dødsangest og Fortvivelse raabte hun til sin Mand: „Bed for mig, at jeg ikke fortabes“.

Nei, han stod ved hendes Seng stiv som en Billedstøtte. Saa raabte hun igjen: „Er der ingen her som kan bede for mig?“ Nei der var ingen i den Familie, som kunde det.

Alt og Be over saadanne Menneſker. Det er bare Bønnefolk, som kan bestaa i Døden, og det er dem, som er bedst at høre omkring sin Dødsſeng. De omſtaaende bad med og for Cecelie, og hun fik Hvile snart.

Jeg havde været oppe 2 Nætter og sov den Nat; men blev vækket Klokken 4 og blev siden ved hendes Leie. Det kostede meget for hende at sige Farvel til sin Alfred og sin lille Clifford; men da jeg trøstede hende med, at det var kun en liden Stund, saa kom vi alle efter, saa blev hun rolig igjen.

Jeg citerede Herrens Ord hos Profeten Es. „Frygt ikke, thi jeg gjenløste dig, jeg kaldte dig ved Navn, du er min.“ Saa fortsatte hun: „Jesu Kristi Guds Søns Blod renser af al Synd“. „Det er det deiligste Sted i Bibelen“ tilspøiede hun, og saa fortsatte hun: „Saa høit elskede Gud Verden at han gav sin Søn, den enbaarne“, saa kunde hun ikke sige mere. Jeg fuldførte Resten af Joh. 3, 16. En halv Time gik nu hen i ubevist Tilstand og saa sovne hun ind. Hvorfor skal jeg græde naar jeg skriver dette? Hun er jo hos Jesus, som vi har bedt saa meget om, og om en liden Stund skal vi se hende igjen for Lammets Trone.

Hvorfor dog græde, du har jo en Ven,

Som har paa sit Hjerte din Nød.

Den Ven heder Jesus, han elsker dig end,
Han elsker i Liv og Død.“

Tak, o Gud, at du elsker os ogsaa da, naar du tugter os og tager ifra os det kjæreste vi har. Nei du tager det ikke ifra os. Du hjemmer det for os til en Evigheds Gien- dom. Det blev mig til stor Trøst under disse Trængſelens Dage disse Jesu Ord: „Fader, jeg vil at de, som du har givet mig, skal og være hos mig, at de maa se den Herlighed du har givet mig, før Verdens Grundvold blev lagt.“ Denne Herlighed ser vor Cecelie nu, og snart skal ogsaa vi saa se den.

Cecelie var altid et lydigt Barn og som aldrig deltog i Ungdoms Udſteiſer; men da hun i Vinteren 1906 ved Jewell Luth. College kom til Bættelse, erkjendte hun, at hun ikke stod i Daabſnaaden. Den Vinter modtog vi et Brev fra hende som vi ikke glemmer. Hun bad os om Forladelse for det hun havde gjort os imod, og fortalte at hun nu havde givet sig helt over til Gud og var usigelig lykkelig.

Mama og jeg græd af Glæde og kunde kun sige: „Min Sjæl lov Herren, og alt hvad i mig er love hans hellige Navn“.

Senere saa det nok til vor Bedrøvelse ud til, at Livet vilde slutte ud igjen; men Gud gav os af Naade et Bættelsens Pinſebeir her, og Cecelie fattede fornøiede Forſætter at blive sin Gud tro, og det lykkedes ved Guds Naade.

Cecelie behøvede ikke os længer ved sit Sygeleie nu. (Hun er nu ikke syg mere). Og saa reiste nogle af os hjem efter de mindſte Børn, forat ogsaa de kunde saa være med i Begravelsen. Hendes ældſte Broder Oscar var paa et affides Sted i Alta, Can. ſaaat det var umuligt at saa Bud til ham.

Sorgen tog ikke saa haardt paa de smaa som paa de ældre Børn og paa os Forældre.

Det er jo en stor Miſkundhed af Vorherre at Børn ikke kan sørge som voksne. Sorgen kommer jo tidſnøft.

Vore gode Naboer og vore Menigheds folk tog vare paa vort Hjem, da vi alle var borte, noget, som ikke her hændt før paa over 20 Aar.

Søndagen kom, og vi fulgte vor Cecelie til sit ſidſte Hvileſted paa denne Jord.

Past. Evenson, som var saa snil at aflyſe Beſtemmelsen i sin Menighed for at følge os, forrettede baade i Huſet, i Kirken og ved Graven.

I Huſet læste han for os 2 Kor. 5, 1—10 og i Kirken predikede han over Ab. 14, 13: „Salige er de døde, som dør i Herren herefter! Sa ſiger Anden, de skal hvile fra ſit Arbeide, men deres Gjæringer følger med dem.“

Ellſborough Menigheds ganſke rummelige Kirke var pafuld af Folk den Dag.

Ikke mindre end 15 udenom vor Familie fulgte Cecelie til Graven fra denne Menighed, som er 60 ad 70 Mil derfra, samt 2 af hendes Veninder fra De Smet, S. D. og hendes Onkel, Louis Halvorson fra Red Wing, samt hendes Fætter, Alner Snesrud fra Brookings, S. D.

Det var os en stor Trøst i vor Trængsels og Modgangs Dage, at vi havde saa mange Forbedere i disse 2 Menigheder, som alle vidste om vor Nød.

Tak skal I have allesammen som kom Cecelie og os ihu for Naadens Trone.

Maa Gud saa frelse alle som læser dette og os med eder, saaat vi kan saa mødes hist ved Floden, der hvor ingen Bølge slaar.

Ederes i Herren forbundne

D. D. B e r g h.

Skifter eder ikke lige med denne Verden.

Atter og atter er de kristne formanet til ikke at skifte sig lige med denne Verden, men Formaningene synes ikke at hjælpe meget. Selv de, som iblandt formaner andre til ikke at skifte sig lig med Verden er iblandt altfor tilbøjelige til at være og blive Verden lig. Værst af alt er det, at der endog findes lutherske Præster, som deltager altfor meget med den vantroende og kaade Verden. De burde tænke paa og handle mere efter det Ord som siger: Verden forgaar og dens Lyst, men hvo som gjør Guds Vilje bliver til evig Tid.

„Budbæreren“ har nylig faat sig tilsendt et Udklip fra „Superior Tidende“ for 20de Mai som handler om en 17de Maifest feiret af Vogen „Sønner af Norge“ og som var „en stor Succes“. Indsenderen af nævnte Artikel siger, at Kirkens Vel kræver at saadant bliver offentliggjort til Advarsel for andre. Smidlertid vil ikke vi her gjengive Artiklen i sin Helhed. Ved Festen gik det stortet morsomt til med Musik, Sang, Taler, Viser, Skrøner osv. Selve Festtalen hold-

tes af en norsk Præst, og denne Tale blev „modtaget med stormende Applaus, og Ovationerne vilde ikke tage nogen Ende“. I Taleren fik ogsaa Bjørnstjerne Bjørnson en Krans, saa det maa ha været en Tale som slog godt an baade blandt Vægebrødre og andre, som ser Tingene i et andet Lys end det, som Guds Ord kaster over Tilstanden blandt en vantro Slegt. Da Programmet var over ved 11 Tiden om Aftenen begyndte Dansen.

Skifter eder ikke lig med denne Verden!

Hvad Pris sætter du paa din Bibel? En ung Japaneiserinde fik en Dag høre en Sang om Gud, den store Skaber. Fra dette Frø voksede en sterkt Vængsel efter at høre mere. To Aar gik. Hun blev syg—af Tungesind sa hendes Slegtninge. De prøvte Teatret. Det hjalp ikke. Saa fik hun Lov til at gaa og høre paa de kristne synge og spille. Der fandt hun ud, at de kristne havde en Bog, som de kaldte Det nye Testamente. Ah, om hun havde et Testamente! Men hun var fattig—intet at kjøbe for. Det eneste hun eiet var en Skildpaddefam og nogle Haarnaale, hvormed hun opsatte sit smukke Haar. Uden disse kunde hun ikke saa det opsat. Men hvad gjør hun? Rager af sig Haaret for at kjøbe sig et Nye Testamente! Na, for en Skam at gaa sliq for en ung Kvinde! Men hun syntes hun havde gjort en god Handel. Hvor hun læste i sin Skat! Da siden Nye Testamenter blev mere almindelige, sa hun, at de som kom saa let til sine Bøger, neppe følte den Glæde ved at læse dem, som hun følte første Gang hun fik læse i sin egen Bog—tiltrods for det skaldede Hoved!

Vilde du kjøbe dig et Nye Testamente for en saa høi Pris? Mangen ung Pige, mangen Søn har faat et Nye Testamente eller Bibel, men læser det ikke engang! Da skal paa hin Dag denne Japaneiserinde fordømme dig, unge Kvinde eller Mand her fra de kristne Hjem, fordi du foragter Herrens Ord!

Gaa-paa Kristendom.

Følgende er et Uddrag af en Artikel i dansk „Kristelig Dagblad“ i Forbindelse med det nys afholdte Kirkemøde i Kjøbenhavn. Det er Ord for vor Tid, som vi haaber vil læses i videre Kredse:

Da Max Muller fik Ordre til at holde Stillingen, svarede han tilbage: „Jeg kan ikke holde Stillingen, uden at jeg maa faa Lov til at gaa paa“.

Det kan Kristendommen heller ikke. Skal den enkelte kristne, skal Kristendommen i det hele „holde Stillingen“, da maa man „gaa paa“.

Det er den i rette Forstand „paagaaden“ Kristendom, der har Forjættelsen om Seier. — —

Skal Kristendommen holde Stillingen, maa den gaa paa.

Og den maa ikke slaa af. Altfølgelig er Satans, baade i Prediken og i Liv. — —

Det er bleven talt om Slæden, der forfulgtes af Ulvene. Først fastede Manden Provianten overbord, saa gav han den ene Hest til Pris, saa den anden, og saa tilsidst tog U vene ham selv.

Det er et Billede paa megen „gaaen paa“ i Teologiens og Predikenens Verden.

Der var Menneſker, der opgav Stykke efter Stykke af de kristelige Sandheder—de begyndte kun med at slaa ganske lidt af paa Sandheden—saa lidt til, de begyndte, men de havde ingen Anelse om, hvor de engang skulde ende.

„Der skal ikke saadan predikes om Synden, Folk forstaar det ikke“, lyder det fra en Side. Mange slaar af.

„Man skal lade de vanskelige Ting ligge“, lyder det fra en anden Side. Og mange lader saa Hovedpunktet, Sangfredag, ligge.

Der er mange, der er paa Rettraet: de retirerer istedetfor at gaa paa.

En ikke kristen kommer til en kristen.

„Der er en Ting“, siger den ikke kristne, „hvis I kristne kunde opgive den, saa var det

godt. Der er en Ting, der harmer og forarger os meget: alt det, I der siger om Fortællers Mulighed, alt det om Helvede. Ellers kan vi mødes i saa mange Ting, men dette virker saa stødende og forargeligt paa os“.

Den kristne vil saa gjerne, at den ikke-kristne skal blive enig med ham. Han spørger sig selv: „Ja, mon jeg ei kunde opgive dette? Det er jo da ikke det, jeg skal leve paa, heller ikke det, jeg skal dø paa. Hvis jeg siger ja, vil den anden jo kunne forstaa mig“.

Nogen Tid efter kommer den anden igjen.

„Ja“, siger han, „der er alligevel noget iveien. Hvis I kan opgive det, saa var det saa udmerket. I taler saa meget om det underfulde. Det støder os, vi fører bort Liv ud fra helt andre Forudsætninger. Det kan dog ikke være absolut uundværligt for os. Kunde I blot opgive det, kunde I blot bedre forstaa eders Tid—“

Hans Ben krymper sig lidt. Men tilsidst giver han efter, han vil jo saa gjerne, at de skal blive enige.

Men den ikke kristne kommer paang.

„Ja, der er en Ting, der er saa svært for mig. Naar I taler om Jesus af Nazareth, saa er det paa en Maade, der er utaaleligt for os andre. Vi sætter ham ogsaa umaadelig høit, ganske overordentlig høit, men at han skulde være Frelser, det kan vi ikke gaa ind paa. Der lyder derved en Dom over os, hvorfor kan I ikke bruge nogle andre Udtryk: et religiøst Geni eller lignende. Det, at I bruger dette underlige Udtryk: „Frelser“, forhindrer mange Menneſker fra at naa til Kristendommen. Tusinder af Menneſker vilde gjerne høre eder, hvis I opgav det Ord. Der vilde blive en Jubel, en Begeistring for ham, men det er dette ulykkelige Ord: „Frelser“, det er det, der gør det“!

Den anden giver sig ogsaa her. Det er ham ganske vist et stort Offer, men det er jo ogsaa et stort Maal, han har.

Ne. den ikke-kristne kommer igjen.

„Hvad er det for en underlig Maade, I

taler om Gud paa? En underlig sanselig Maade—som om Gud skulde bryde sig om de enkelte Menneſker, ſaadan dagligdags troende Menneſker—ja hvis det endda var en Goethe, en Schiller, men om ſaadan en fattig Skomager, hans Børn, bryde sig om dem, naar de er syge osv. Det hele var langt mere klart, hvis I tænkte eder ham som den op-højede, der ſer ud over det hele, der ikke be-fatter sig med diſſe Smaating”.

Den anden giver sig ogsaa her.

Den ikke-kriſtne er imidlertid ikke til-freds endnu.

„Der er et Punkt, det maa du opgive, I kalder Gud en Perſon, I kalder ham end-ogsaa Fader. Dette er altfor lidet at bruge ſaadanne Udtryk. Vi anker over diſſe Ud-tryk, ikke fordi de er for høje, men fordi de er altfor lave; det er altfor jordbundne, men-neſkelige Udtryk at bruge om Gud. Gud er overperſonlig—”.

Naar den anden er gleden ſaa langt, hvorfor ſaa ei glide dette Stykke med?

Doenſtaaende er et ikke daarligt Billede paa, hvad Afſlag kan føre til.

Den Slags Afſlag kan der anføres Ek-sampler nok paa indenfor Teologiens Ver-den—indenfor Preſtevirksomhedens Verden—indenfor det enkelte Guds Barns Verden, ſelv om Afſlaget ikke er af ſaa grovkornet Art, ſom det ſtildeſes ovenfor.

Kriſtendommen er ikke Retroekſamp over-for „de moderne Menneſkers” Krab.

Det kan ikke ſiges afgjort nok, at det centrale i Kriſtendommen og i enhver ſand Kriſtendomspreſiken er „det Ord om Jeſu Død og Blod”.

Naſfager Skriſterne. Joh. 5, 39. En forſømt Bibel betyder en forhungret og ſvag Mand, et trøſtesløst Hjerte, et goldt ufrugtbart Liv og en bedrøvet Helligaand, hvis en Del Menneſker, ſom ſtadig render rundt til Møder for Smuler af Hjælp og Trøſt, kun vilde blive hjemme og ranſage de-res Bibler, ſaa vilde der være mere Glæde i Kirken og mere Veſignelſe i Verden. Det er et proſaiſt Raad, men det er godt.—

F. B. Meyer.

Bjørnſons Begravelſe og Kirken.

Lad os ſaa borgerlig Begravelſe! Det er det enefte henſynſfulde mod døde, ſom in-tet har villet have med Kriſtendom og Kirke at gjøre. Det er det enefte ſande; thi kirkeli-ge Former og Ceremonier paſſer ikke paa Menneſker ſom bevidſt tager Afſtand fra alt ſom heder Kriſtendom og Kirke. Allermindſt paſſer det, naar det giælder en erklæret Fri-tænter, ſom i en Menneſkealder har betjæm-pet Kriſtentro og Kirke.

Lad os ſaa borgerlig Begravelſe, ſaa fri-ſtes ikke vore Preſter til ſaadanne Ytringer ſom Sognepreſt Lunde kom med i ſin Tale ved Bjørnſons Begravelſe. Det er vakkert af Lunde at undſkyldte Bjørnſon. Der er Und-ſkyldninger for ham ſom for alle andre. Det er ogsaa rigtig, at en ſtor Mand æres ved ſin Begravelſe, og at der ydes ham Tak for alt godt han har givet. Men det er ikke rig-tig at forme ſine Ord derhen, at Fritænteri-ets Fører i vort Land ved ſin Fornegtelſe og Kamp mod Kriſtendommen ikke ſkulde have ſat Stille mellem ſig og Kriſtus. Saa er ialfald Lundes Ord blevet forſtaaet. Har han ment noget andet, burde han forment ſine Ord anderledes, end han har gjort.

Det er en almindelig Anke, at vi Preſter gjør Veien til Himlen trang, naar vi er paa Predikeſtolen, men bred, naar vi ſtaar paa Gravkanten. Men ſjelden synes jeg, at Wei-en er gjort bredere end i deſſe Digtaſe. „Hvor lyttede man ikke i aandeløs Spæn-ding til Guds Ords Forkynder, da han ſøg-te Forklaringen til Bjørnſons Fjernhed fra Kirken. Han veg ikke tilbage fra at revſe Kirkens Mænd for Trangſynthed og For-tjættelſe, og han ſlog faſt i Treſoldigheds Kirkens Predikeſtol, at aandløs Forkyndelſe kan gjøre aandfulde og bra Folk til Fritæn-tere. Et Stille blev reift mellem Digteren, Kirken og Kriſtendommen, men ikke mellem ham, Gud og Kriſtus. Saa var Preſtens Haab og Trøſt.” Saa lyder „Morgenbla-dets” Kommentar. Luſinder har læſt denne Tale. De har utviſomt fundet den vakker, for det var den. Men mon de ikke ved nær-mere Eſtertanke finder det latterlig, at vi

Presten Søndag efter Søndag staar paa Predikestolen og taler om at der er Fare paa færde for os Menneſker, og at vi derfor maa omvende os mens der er Tid, og naar ſaa en erklæret Fritænkter dør, ſom ved Siden af alt godt han har gjort, religiøſt ſeet har ført tusinder paa Afveie, ſaa heder det, at der ikke er reist Stille mellem ham, Gud og Kristus? Det rigtige maa vel være, at vi i vore Digtelser vogter os meſt mulig for at give Atteſt for perſonlig Frelſe og Salighed. Men derfor var det ene rigtige i en Tale ſom denne at undgaa Ytringer ſom kunde tydes i denne Retning.

„Det er overhovedet intet Under at aandeløs Kriſtendom blandt aandfulde og bra Menneſker ſtaber Fritænkteri.“ Men det er heller intet Under, om en Tale ſom Rundes ſkulde beſtyrke Fritænkteriet. Hvad var der her ſom viſte Jeſu Aundværlighed eller kunde vække den ſovende og ængſte den ſikre? Runde fandt det ikke vanſkelig at tale ved Bjørnſtjerne Bjørnſons Baare. Men det ſkulde han have gjort. Thi det var det norske Folk ſom lyttede, og ſom nu blev tilſeende det til religiøs Sigegyldighed.

Kirken har ganſke ſikkert havt og har ſine ſtore Feil og Synder. Men i ſin Kamp mod Kriſtendommen har Bjørnſon ved Siden af Trangſynthed og Dømmehyge ogſaa truſſet lyſende Stikſeſer ſom Chriſtopher Brunn, Fredrik Peterſen og Guſtav Jenſen og andre, der i en fribaaren og mandig Aand kjæmpede for Kriſtendommen uden at ſtrøge Flag.

D. A. Frøvig.

„Lutherſk Kirketidende.“

Den Skare, ſom kjender ſin Gud ſkal vende faſt og føre det ud. Dan. 11, 32. Du kan kun være af den ſtørſte og ſandteſte Beſiguelſe for andre, naar du ſelv lever et ſeirende Liv. Vi ſkylder derfor den trængende, ſjergende, friſtede Verden omkring os at bevare vort indre Liv roligt og ſterkt og fuldt af deltagende Kjærlighed, under hvilkeſomhelſt ydre Forholde vi lever. Den ene og ſtore Hemmelighed er at blive i Kristus.

J. R. Miller.

Afguderne paa Jlden.

Miſſionær Rott forkyndte paa Den Tiemo (Australien) og de omliggende Der Kriſti Evangelium med Iver og Eſtertryk. En Dag beſøgte han den meget modtagelige Høvding Taoraari, hos hvem de omkringboende indſødte forſamlede ſig til Underviſning. Han traf ogſaa der Pati, Preſten ved Afgudſtemplet. Pati ſyntes at høre til med ſtor Opmerkſomhed, og da Rott forlod Høvdingen, fulgte Preſten med ham. Underveis aabnede han ſit Hjerte for Rott og erklærede, at han havde beſluttet at kaſte Afguds billeder ud af det under hans Opſigt ſtaaende Tempel og brænde dem offentlig. Rott ved ikke, om han tør tro ſine Øren og erklærer Preſten, at han lader ſig ikke byde en ſaadan Spøg. Men Pati, ſvarer ham, han ſkal imorgen ſaa ſe, om det har været hans Spøg. Snart rygtes Preſtens Forehavende i Omegnen. Han lader den hele Dag gaa hen, for at det ſkal blive beſjendt overalt, hvad han har i ſinde. Fra alle Kanter ſtrømmer Folk til og ſamler ſig i Nærheden af Templet, hvor de ſer en Hob Brænde, ſom Pati har dynget ſammen. Da Solen er iſærd med at gaa ned, kommer han og beſaler ſin Tjener at antænde Baalet. Flammerne ſlaar høit; han gaar et Dieblik ind i Templet, kommer ud igjen med Afguderne i Haanden og lægger dem paa Jorden ved Siden af Baalet. Det var grove Eſterligninger af menneſkelige Stikſeſer eller meget raa Træklodſe, ſmykkede med røde Fjer og indviklede i noget Løi. Preſten river deres Bynt af dem, for at viſe Folket dem i deres hæslige Nøgenhed; derpaa griber han den ene Afgud efter den anden, nævner deres Navn, deres foregivne Nedſtammning og Daab, udtaler ſin Smerte over nogenſinde at have tilbedet dem og kaſter derpaa den ene efter den anden paa Baalet. Hans Holdning var cedel, hans Stemme dybt bevæget. Det var klart for enhver, at han ikke gjorde dette for at prale, men fulgte ſin Samvittigheds Bud, der drev ham til at ophjſe ſine Landsmænd.

Man tænke ſig de forſkiellige Følelſer hos Tilſkuerne ved dette ſælsomme Optcin!

Missionærerne svævede mellem Frygt og Haab: thi om de end forstod, hvormed denne Handling maatte bringe de indspødes Overtro til at vakle, saa vidste de ogsaa, at deres Disciples Antal var ganske lidet og der kunde være Spørgsmaal, om ikke Folket i sin Forbitrelse vilde hevne sig paa den. Mængden stod ubevægelig, iagttagende Presten i Tausshed, forbausede over en saadan Driftighed, og kunde ikke begribe, hvorfor Straffen for en sliq Gudløshed lod saa længe vente paa sig. Høvdingerne kunde ikke skjule for hverandre, at deres Anseelse var truet ved Afgudernes Fald; thi de og Presterne støttede gjensidig hverandre. Den, som ikke adlød de førstnævnte, blev af de sidste udpegede som Offere for Oro, den fornemste Afgud. Presterne kunde ikke tabe sin Anseelse hos Folket uden at drage Høvdingerne med sig. Snart erfarede man paa den nærliggende Ø Tahiti, hvad der havde tildraget sig paa Timeo. De, som var tvilende, blev rystet ved Patiss Eksempel og bad Missionærerne om videre Belærelse. Flere fra Tahiti kom i den Hensigt til Timeo, deriblandt den mægtige Høvding Upaparou og hans Egteskælle. Paa denne Ø blev Disciplene stedse talrigere; Spot og Forsølgelse paafulgte fra Afgudstjernerens Side, som ikke kunde undlade at anerkjende hine Overlegenhed og søgte at hevne sig derfor ved paa Spot at tillægge dem Navnet Bure Atua, Gudstilbedere. Ogsaa paa de nærliggende Der udbredte Evangeliet sig, Rott og Hawward brugte det til Huahine og Tahaa.

Tysklands og de skandinaviske Landes Hedsningemission.

T y s k l a n d.

De 25 lutheriske Missionssejlskaber i Tyskland rapporterer 674 Hovedstationer og 3,580 Bistationer, tilsammen 4,254; 911 ordinerte europæiske Missionærer, 17 Læger, 205 europæiske Missionærer som ikke er ordineret; 845 Guftruer til Missionærer, 167 ugifte kvindelige Missionærer; tilsammen 2,131

Missionærer; ordinerte indspøbte 231, indspøbte lønnede Arbeidere 5,580, ulønnede 5,487; døbte Medlemmer 572,701; døbte sidste Aar 18,570; under Konfirmationsforberedelse 52,283; Skoler 3,373; Elever 150,021; aarlige Indtægter 10,000,000 Mark.

N o r g e.

Den lutheriske Kirke i Norge rapporterer 5 Missionssejlskaber med 104 Hovedstationer og 1,010 Bistationer, 151 europæiske ordinerte Missionærer; 25 europæiske Arbeidere; 2,528 indspøbte Arbeidere; døbte sidste Aar 6,051; konfirmerede 1,494; døbte Medlemmer 104,000; konfirmerede Medlemmer 44,783; 251 Skoler; 7,604 Elever; Indtægter 1,000,000 Kroner.

S v e r i g e.

De 7 lutheriske Missionssejlskaber i Sverige rapporterer 77 Hovedstationer og 420 Bistationer; 107 europæiske Missionærer; 500 indspøbte Arbeidere; døbte i 1908 1,096; døbte Medlemmer 12,000; 338 Skoler med 10,000 Elever; aarlige Indtægter 1,300,000 Kroner.

D a n m a r k.

De 4 lutheriske Missionssejlskaber i Danmark rapporterer 40 Hovedstationer, 53 europæiske Missionærer; 50 indspøbte Arbeidere; 13,348 døbte Medlemmer; 58 Skoler med 2,503 Elever; aarlige Indtægter 400,000 Kr.

Til sammen for Skandinavien.

16 Sejlskaber; 221 Hovedstationer og 1,430 Bistationer; 311 europæiske ordinerte Missionærer; 3,078 indspøbte Arbeidere; 128,348 døbte Medlemmer; 542 Skoler; 2,107 Elever; og 2,600,000 Kroner aarlige Indtægter.

F i n l a n d.

De 2 Missionssejlskaber i Finland rapporterer 11 Hovedstationer og 40 Bistationer; 42 europæiske ordinerte Missionærer; 2,072 omvendte; 35 Skoler; 1,738 Elever; og 370,000 Mark aarlige Indtægter.

Kinamissionen.

Fra Miss Lee.

Fancheng, 18de Apr. 1910.

Kjære Missionsvenner!

Nu denne Gang er det mit Ønske at gjøre Vennerne kjendt med vore Arbeidere.

Lærerinde Mrs. Djang Chang 49 Aar gammel af høi Byrd, hendes Fader var en høi Mandarin, hun fik Uddannelse sammens med sine Brødre saa meget som en god Lærer i Almindelighed har.

Da Mrs. Djang var blevet Enke og hendes økonomiske Stilling var mindre god, kom hun snart til sin Broder i Fancheng, som da var begyndt at tro paa Gud. Hun blev straks kjendt med Mrs. Rønning og har siden været i Missionsstjeneste. Mrs. Djang er stolt af Natur og især af sin høie Byrd: hun har et kvikt Temperament, men har i disse Aar siden hun blev en kristen lært at overvinde sig selv en hel Del. Hun har et stort Navn blandt Folket, først fordi hun er af en stor Slegt og saa for sin Rundskabs Skyld. Mrs. Djang underviser i kinesiske Klassikere, kinesisk Historie, Skrivning, Stil og Læsning blandt de større.

Den bekjendte Mr. Wang Heng Fangs Lærebøger bruges. Han har forberedt Bøger for de forskjellige Klasser.

Mrs. Djan Cheo er den, som har været længst her ved Skolen som Lærerinde. Hun underviser ogsaa i Klassikerne samt Skrivning og Læsning blandt de mindre. Hun kommer nok ikke op til Mrs. Djang i Rundskab, men tro og udholden, jer til at Børnene lærer sine Leksner noksaa bra. Hun har læst som Barn og saa har hun studeret og studerer hver Dag. Mrs. Djang er 37 Aar gammel.

Mrs. Hwang Meifu, den ældste af vore Børnehjems piger har nylig begyndt at undervise. Hendes Mand Hwang Wenlin Landahls Fostersøn frekventerer nu den teologiske Afdeling som Pastor Wold begyndte for en Maaned siden. Hun underviser i den gamle og nye Testaments Bibelhistorie, Ra-

telismen, Læsning, Skrivning, Regning, Geografi og Markus Ev. blandt de mindre. Hun er 22 Aar gammel.

Mrs. Kei, Bige Navn Wei fung Shün, som blev Enke forrige Aar, 20 Aar gammel, hun var en af de 3 som begyndte i Klassen i 1902, hun har lært for at undervise og har allerede været os til megen Nytte. Dette Aar underviser hun kun 2 Timer om Dagen; 1 i Regning og 1 i Geografi, ellers studerer hun sammen med vore længst komne Piger.

Mrs. Djang som har taget sine Eksamen ved Teng Cheo Høiskole i Prov. Shan Tong er 27 Aar gammel, underviser 4 Timer om Dagen, 3 i Matematik og 1 i fysisk Geografi;—har før omtalt hendes Dygtighed.

Da Mr. Tong var egen Børnehjems gut kom tilbage og blev Lærer ved Høiskolen, blev det ordnet sig, at han her underviser hver Dag 1 Time i Matematik.

Vi føler taknemmelige til Gud, som bevægede Tongs Hjerte, saa han kom hjem igjen og fortsætter Arbeidet her paa sit Hjemsted. Det er sandt alle bør være lige kjære, men disse, som har været med os siden de var smaa har en stor Plads i Missionsvennernes og Missionærernes Hjerter. Tror Tong er en bedre Mand og villigere til at arbejde haardt nu, naar han har været ude og prøvet lidt som Lærer andetsteds. Medens han var borte, underviste han i en af Episkopalernes Skoler, samt forsøgte at skrive ved den sidste Eksamen som holdtes paa den gamle Maade i Kina, men fik ingen ny Grad.

Følgende har vi opgivet for det nye „educational Directory“: Primary 34, Intermediate 25, Academy 5.

Vore Hjælpere Mr. og Mrs. Lui, han som Sproglærer samt Hjælpebestyrer, hun som Bibelskvinde er os til megen Hjælp. Mr. Lui blev vundet igjennem sin Hustru, som lærte Evangeliet at kjende her hos Miss Hodnefield.

Hvorledes denne Familie blev vundet for Evangeliet og mange andre Ting vedrørende dem vilde sikkert være af Interesse for Vennerne. Miss Hodnefield er den, som bedst kan berette derom.

Mrs. Dang som tager i are paa Rjokketnet er 38 Aar gammel, har været en Vegetarianer i mange Aar, men har nu i Evangeliet fundet den Fred hun søgte.

Mrs. Hwang som underviser i Haandarbejde her, er en af de ældre Stolepiger, en kristen, 21 Aar gammel.

Mrs. Wang vor Dørvogterse som før var hos Himle er en rigtig bra Kvinde.

Vi er taknemmelige til Gud, fordi alle vore Arbeidere er kristne.

Benner bed med os, at Herren snart maa aabne sine Foraaðskammere, saa at vor Mission her kan faa et kvindeligt Seminarium. Jeg tviler ikke paa, at Hauges Synodes Kvinder vil tage et tungt Dag her.

Kjære Søstre, kan I tænke eder noget ædlere at arbejde for end dette, at være med og lede Kinas Kvinder ud fra Hedenstabetis Mørke og ind i Guds underfulde Lys.

Kinas Kvinder maa vindes for Evangeliet, ellers blir der ingen kristne Hjem. De trænger Oplysning, saa de kan blive befriede fra Overtroens Tanter. De trænger mest af alt at blive oplyst af Guds Aand og grundfestet i Evangeliets Sandhed.

Hjertelig hilset. Eders i Herren
A n n a L e e.

* * *

Fra Mrs. Landahl.

Hankow, April 20de 1910.

Ved Middagstid idag forlod vi Husbaaden og gik ned til den forenede Kirkes Missionshjem. Det er en Velsignelse at faa ta ind til slige venlige, imødekommende Folk som Past. og Fru Gudahl. Fandt, at de norske Benner fra Niuhsiang, Hunan, var ankommet bid efter en farefuld Flugt. Pastor og Fru Reichelt med deres lille Søn, Herr Holthe og Frøken Holthe.

Niuhsiang er en pen, fredelig hsien By ved den lille Hui-floden—en kort Dagsrejse fra Hunans Hovedstad, Changsha. Her har den norske Mission en stor, vakker Eiendom, lige ved Floden—den peneste i deres Mission, siges det. Nye, gode Bygninger, rummelig Komplex med ualmindelig pen Beliggenhed. To-etages udenlandsk Bonings-

hus, fire Stolehus i Rektangel, forskellige Bygninger for Gæsteværelser, Boliger for de indspjødte ved Stationen, m. m. samt et vakker Kapel. Arbejdet har lige fra Begyndelsen gaaet frem med hurtige, jævne Skridt, og var især nu svært blomstrende. I Gutte- og Pigeskolerne ved Stationen var 90 Børn. At ingen anede nogen Fare for dette stille, venlige Sted, viser jo det, at netop den Dag Opsthyret fandt Sted anlændte to nye Gutter fra Landet. Folket var meget venlige og glade i Missionærerne. Den forrige Hsien Mandarin, der nylig havde overleveret Embedsseglet (Seal) til den nye Mandarin, men endnu ikke havde reist, var særdeles god Ven med Missionær Reichelt. Han havde hos Missionæren med Held søgt Hjælp for et ondt Ben, for hvilket han forgræves brugte kinesisk Medicin, og hvilket snart vi de have gjort ham udbygtig til at holde Embede. Missionæren sagde, at han vel ikke havde nogen Dugtighed, men vilde gjøre hvad han kunde. Og saa skulde han og Menigheden bede til Gud for ham. Benet blev aldeles bra. Istedensfor at miste sit Embede, blev han forfremmet, og hans Taknemmelighed til Missionen kjendte ingen Grændser. Han sendte Gaver til Reichelt og takket ham for Kuren. Men R. svarede, at „den store Mand" maatte ikke takke ham, men Himmelsens Gud, til hvem de havde bedt. Ja, det vilde han gjøre, men hvorledes skulde det ske? Saa kom han en Dag i fuld Embedsfrakke og med sit lysende Følge til Kapellet. Git lige op og kastede sig paa sit Ansigt foran Alteret, og „kon-tou" (Hog Panden mod Gulvet) for „Himmelsens Gud." Til ingen Nytte havde han ofret til Vandets Guder; den Gud man her tilbad havde hørt og hjulpet! Hans var Magten! Dette gjorde naturligvis et dybt Indtryk paa Folk. At hans Opsørsel den Gang ikke bare var udvortes pen Tale, beviste hans Handlemaade ligeoverfor Missionærerne, da Opløbet fandt Sted. Denne Mandarin var enestaaende afholdt blandt Folket. Den nye, derimod, uduelig og forhadet.

Efter Changsha var „rioted", drog Stærker af Oprørerne opover mod Niuhsiang.

Der ophidslet de de flette Clementer, som jo fiades paa hvert Sted. Se hvorledes det lykkedes. Da Missionæerne hørte om Oprøret i Changsha, begyndte de at pakke en Del og gjøre Forberedelser for mulig Flugt, men troede sikkert at intet vilde hænde i deres fredelige By. Havde dog leiet Baade i Beredskab.

I Mørkningen stinnlet Jolkessloffen sammen og drog først til Politistationen, som de ødelagde. Derfra drog Skaren videre til Missionsstationen. Her skulde man netop spise til Aftens, da Bud kom at fly med en Gang; thi nu kom Folk for at brænde Stationen. Maden levedes urørt paa Bordet, Kasserne man strævet med at pakke, og som stod i Gangen færdig at bringes ombord, fik staa igjen. Saa hastig gik det hele for sig, at man saarvidt ubemærket flygtet ud igjennem en liden Bagport oppe i Haveniuuren og kommet sig ned den anden Side af en tilstødende Bakke—da stod allerede Hovedporten i lys Lue. Her var ingen Tøven eller Tidsspilben med at røbe (loot) eller staa istykket. Flokken kom trækkendes med „kerosine“ Kasser fra Butikkerne, slog ud Oljen og tændte straks paa. Slig gik de fra Rum til Rum, Bygning til Bygning, slog Olje paa og tændte.

Det fortælles, at da Pøbelhoben kom, knælte ikke kun de kristne men Byens bedste Folk og ældste, i Gaden foran Stationen og tryglet dem om, at de ikke maatte brænde den da derfra udgik bare godt til Byens Folk. Men den vilde, raa Hob lyttet til ingen Forstillinger. De var ude paa Bersefergang og kunde ikke hænges.

Missionæerne fortæller, at det tungeste og bitreste af alt var at maatte vandre rundt Nismarkerne i Skjæret af den brændende Station—den hele Nat. Det store Komplex brændte nemlig til Morgenens.

De havde en strid Flugt. Først gjemte de sig en Stund i en dyb Vandgrøft. Siden da alle Folk var løbet til Stationen for at se paa Spektaklet der, kom de sig uantastet ned til Baaden og agtet at tage nedover Floden. Men o ve! Hvilken demonisk Omtanke! Man havde lullet Bandsluserne nedenfor,

saa at de ikke kunde undkomme den Ve. (Det er nemlig en liden Flod, hvor Vandet maa opdæmmes i Sluser for at kunne befærdes med Baad. Ved Sluserne er Vandhjul, som driver Vand op i Nismarkerne. Vore Flygtninger kom dog ubemærket over til den anden Side, hvor Baadmanden, Søn til en af de kristne, havde sit Hjem. Did ind bragte han dem. Men her blev det snart klart, at de ikke var trygge. Thi de hørte, hvorledes Folk nu var ude i Baade for at lede efter dem langs Floden. De fik da kjøbt en Del fillede kinesiske „coolie“ Klæder og trak udenpaa sine egne, med et Tøistykke tullet om Hodet, som disse pleier. Og saa i Guds Navn afsted i det uvisse! Tjenerne, som fulgte dem, vilde forsøge at føre dem til nogen Slægtninger paa Landet, en halv norst Mil (10 Li) nedover. Her haabet man Floden var aaben—og nogen Udvei vilde gives. De vandret saa paa kryds og tværs mellem Nismarkerne den ganste Nat vel en norst Mil, da de gik mangen Omvei, ofte gik galt i Mørket. De snublet og gled, og faldt ned i Dynd og Vand, en paa den ene en paa den anden Side af den fodbrede, op-høiede Sti mellem Nisagrene. Maaske ofte fordi de ligesom ikke kunde holde Vinene ifra den brændende Station ligeoverfor. Netop som Hanen begyndte at gale, Dagen randt, og Folk begyndte at røre paa sig, saa der var Fare for at bli opdaget—naaet de frem. De kastede sig da ned paa Marken, imens Tjenerne gik ind for at underhandle. (Disse to Tjenere fulgte dem trofast hele Veien, og er nu her med dem.) Man var ræd for at ta imod Ublændinger, men samtykket dog med Løfte om god Betaling. Fik komme ind da, og blev puttet ind i en stor Seng i et mørkt Rot længst ind i Huset. Forhængt over og rundt Sengen blev trukket for, og her laa de hele Søndag. Var taknemmelig for et Skjulested, om ogsaa en sæl, skidden Kineserseng, som man ellers vilde betakke sig for at komme for nær. Og klædt i de gamle, kjøbte Klæderne, som nu var dybaade og mest Vere fra Top til Taa. De saa næsten ikke ud som Folk, saa tilspilet var de.

Men I kan skjønne det var en lang

Dag! Dog, Herren var nær, og endog den lille fireaarige Gut var rolig og tyst som en Mus hele Tiden. Mod god Betaling, naturligtvis, togte Husfolket Rissuppe til dem, og tørket noget af deres Klæder for dem.

Udpaa Eftermiddagen, da man netop raadslog om, hvad nu var bedst at gjøre, kom en liden Militærmandarin med en Del Soldater. De havde søgt efter Missionærerne siden forrige Nat, og havde saa af Vaadmanden faaet vide, hvilken Retning de havde taget. I Civilklæder kom de til Huset og en for en for at ikke vække Opsigt. Glade blev de at endelig finde Missionærerne, thi den store Mandarin havde overhalet dem, fordi at de ikke pasjet paa Udlænderne og fulgt dem paa Wei. Officeren bragte ogsaa med 110 Daler Sølv til Pastor Reichelt fra den gamle, venlige Mandarin, da denne var bange, at de var kommet afsted uden tilstrækkelig Reisespenge. De fortalte, at naar der kom Bud til Yamen om „Mobbens“ Færd, gik den gamle Mandarin til den nye og bad denne gaa og forsøge at beskytte Missionsstationen. Denne negtede. Han bad da om at saa tilbage Embedeseglet, saa vilde han gaa med det og sætte sig i Stationsporten, og tale Folket tilrette. Var de alligevel bestemt paa at brænde Stationen fik de brænde ham med. Men den nye Mandarin vilde ikke give Seglet over til ham. Naar Pøbelen var færdig med Stationen, kom de til Hsien, Mandarinens Yamen, vilde slaa den nye Mandarin ihjel og brænde Yamen. Nu blev det dennes Tur at be. Forskækket ryngtet han den gamle Mandarin at overtage Seglet og forsøge at redde Yamen. Denne samtykkede. Naar Folket fik se ham, lod de sig overtale til at afstaa fra sit Forehavende og gaa hver og en til sit.

Nar denne lille Mandarin fik høre, at Stationen brændte, græd han. Sendte efter Vaktofficeren (i Hunan er der ved hver Station en Del Soldater under en liden Militærmandarin til Beskyttelse) og overstjændte ham fordi han ikke med sine Soldater eskorterede Missionærerne paa deres Flugt. Sendte ham viedtiskelig afsted for at opsoge dem og føre dem sikkert nedover Floden.

Slig beviste denne Mand sin Taknemmelighed mod Missionæren.

I Mørkningen Søndags Aften lykkedes det Soldaterne at seie Vaad og saa alle praktiseret ombord. Alt maatte gaa til med største Forsigtighed for at ikke vække Mistanke, at der var Udlænderne ombord. Mandag Kveld naadde de til Tsintang, hvor Tjuifloden munder ud i Siangfloden. Paa denne gaar Dampbaade og Launches til og fra Hankow. Her var største Forsigtighed fornøden; thi Siedet er vildt og „antiforeign.“ Derfor, da de om Morgenens saa en liden „Steamlaunch“ færdig at afgaa til Hankow, turde de ikke selv komme tilsyne. Men Soldaterne købte Billeter som til sig selv. Ikke før de med Ekspeditionsbaaden var kommet til Launchen, og skulde stige ombord turde de rive af sig sin sølede Forklædning. „Mimuh-si! Mimuh-si!“ (Pastor Reichelt!) raabtes der i største Forbauselse af nogen af Vaadpersonalet, der kjendte Missionæren. Man havde taget dem for „Hupeh tao-sandn“ det er Betlere fra Hupeh. (Der var nemlig ifjor høst frygtelig Oversvømmelse, da Fordæmningerne ved Hanflodens lange Strøg mellem Fancheng og Hankow vaskedes væk. Mange af de arme Mennekster, som mistet alt de eied og saavidt slap fra med Livet, streifer omkring—helt og her—endog i tilstødende Provinser, og tigger til Livets Ophold fra Dag til Dag. Vore Benneres ubeskrivelige Lethed og Glæde, da de stod sikre ombord i Dampbaaden, kan vi kun ane. Da de havde været der en Stund, hvistet Reichelts lille Gut til sin Mor: „Mama, maa jeg snakke høit nu?“

Allerede Onsdag Morgen ankom de til Hankow, og er nu her hos Gudahls. De ser jo noget medtat ud efter slige Strabadser og saadan Spænding. Men Herren var forunderlig og holdt dem oppe til Vegem og Sjel. De siger det er underlig hvorledes Gud holdt deres Hjertier stille, og hvorledes de kan se Led for Led i hans Førelser hele Veien i deres Udfrielse fra Fare.

Ja, vi har en Gud der hjælper i Nøden, en Herre, der ifra Døden hjælper.

Bed for vore haardt prøvede Benner!

Endnu er vi i cængstelig Spænding for Arbejderne ved de andre Stationer i Hunan, fra hvilke endnu intet er hørt, da alle Telegraftraade er nedbrudt. Og bed for de indfødte Kristne; denne troesprøvende Tid.

Landahl maa holde Sengen nogle Dage, siger Lægen. Shues dog være lidt i Bedring. Venlig Hilsen fra os. Bed for os.
Alice Landahl.

Kvarteten paa Tur igjen.

Ved vor Skole i Jewell Ia. har vi nu i to Aar haft en Kvartet med hvilken under-egnede har haft den Glæde at besøge forskellige Prestekald i Iowa Kreds. Opmun-

tret ved de mange Indbydelsler til at komme igjen, og tilskyndt af Trang til at virke for Guds Riges Sag vogter vi os til at lægge Planer for en mere vidtstrakt Tur denne Sommer. Det var mig en Glæde, at vi kunde faa begynde vore Møder i St. Pauli

Menighed, Minneapolis,—et Sted rigt paa fjere Minder. Efter Aarsmødet reiste vi did og fik være med paa Opbyggelsen Torsdag Aften og Søndag Morgenen havde vi Møde i Kirken hvor Brødrene sang og undertegnede predikede. Om Eftermiddagen havde vi Gudstjeneste ved Statsfængslet i Stillwater, hvor ca. 800 Fanger med spændt Opmærksomhed lyttede til Evangeliet forkyndt baade ved Tale og Sang.

Om Aftenen havde vi Møde i Immanuel's Kirke, St. Paul, hvor ogsaa Missionær Rønning af vort Samfund og Missionær Stole fra Mad gaskar talte. Naar dette skrives er vi paa Reisetil Ostrander. Vore Bestemmelser for nærværende er som følger:

H. J. Bergs Kald, Juni 13—16.

M. J. Westphals Kald, Juni 17—20.

L. C. Jacobsons Kald, Juni 21—23.

A. D. Ness Kald, Juni 26—27.

T. T. Bøes Kald, Juni 28—30

B. R. Barltads, T. J. Oppedahls og Th. Lund's Kald, July 1—7.

J. J. Ekse's og J. M. Wiels Kald July 8—13.

A. Hauglands og P. S. Stenersens Kald July 14—18.

A. M. Mannes, A. R. Gaards og J. S. Olsons Kald, July 19—31.

L. Nervigs og C. J. Olbergs Kald Aug. 1—5.

J. J. Skarpnefs Kald, Aug. 6—9.

G. D. Bits Kald Aug. 10—15.

Edw. Johnsons Kald, Aug. 16—17.

Det er os en Glæde at kunne faa komme rundt til vore Menigheder og der faa forkynde Kristi Evangelium ved Tale og Sang. Naar vi kommer, saa er det ikke med Jølelse af, at vi kan gjøre det saa storartet, at Verden vil synes det er gjilt. Det er ikke vort Ønske selv at vinde nogen Vre, men det er vort Haab at kunne faa gjøre noget til Guds Vre og Sjæles Frelse. Vi føler Trang dertil. Og saa vil vi med det samme faa bidrage lidt til at vække Interesse for vort kirkelige Arbeide hjemme og ude. Hvor vi kommer beder vi om et Offer til Dækkelse af vore Udgifter. Overfluddet gaar til at opføre en Høiskolebygning i Fancheng, Kina,—Hauges

Synodes Mission. Derfor føler vi, at vi med god Samvittighed kan bede om, at Benerne, hvor vi kommer, gjør en ekstra Anstrengelse ogsaa for denne Side af vort Arbeide.

Disse unge Brødre, som følger mig paa denne Reise, er Studenter ved Jewell Lutheran College. De har Trang til at vidne om Jesus, og jeg ved, at deres Vidnesbyrd vil vinde Indgang, især i de unges Hjerte. Baade ved Tale og Sang vil de aflægge Vidnesbyrd om den Gud, paa hvem de tror. Med det samme vil jeg her faa sige, at disse unge Brødre har ofret meget ved at foretage denne Reise saavel som ved den Indøvelse, de har maattet gaa gennem for at kunne synge som de gjør. Naar nogen ofrer Tid og Arbeide, saa pleier vi ihvertfald at sige Tak; og denne skulde man udgive uanset hvem det er som faar Takken. Min tjere Hustru fortjener ogsaa Tak for alt hendes Arbeide, som hun gratis har haft ved at indøve vor Aarsang i Sang. Det er ingen liden Opofrelse for en Moder og Hustru tre a fire Gange hver Uge at rive sig løs fra sit Arbeide og stille Tid og Evner til Tjeneste for de unges Vel.

Naar dette skrives har vi alt været paa Reise en Uge,—den Tid, som vi var ved Aarsmødet, ikke iberegnet. Jeg vil her ved faa benytte Anledningen til at sige alle, som vi har haft den Glæde at faa mødes med, et hjerteligt Tak for alt.

R. J. Løhre.

Oplysning fra Kassereren for Børnehjemmet.

Da jeg fra Aarsmødet fik Rundskab om, at Børnehjemmets Regnskaber ikke var kommet frem til Revisionskomiteen itide for Aarsmødet ophyses her ved, at de var sendt fra mig adresseret til Prof. Geo. Ellingson den 20de Mai. Jeg sendte dem med prepaid Express og har Receipt med ovennævnte Dato. Jeg har underrettet Co. og de har sendt „tracer“. Denne Oplysning for at forebygge Mistanke.

J. A. Quello.

Fra Arbeidsmarken.

Ved Frikirkens Aarsmøde blev tre Kandidater ordineret Søndag den 12te Juni.

Ved den forenede Kirkes Aarsmøde ordineredes 26 Kandidater til et hellige Predikeembede. 70 Menigheder blev optaget i Samsundet.

Den 7de Juni havde Selbu Menigheds Kvindeforening i Penawawa Wash. Udvalg af de gennem Aaret oparbejdede Værer og det beløb sig til \$318.00; noksaa bra for nogle saa Kvinder.

De svenske Missionsvenner skal opføre et Tabernakel i Seattle, Wash., til et Kostende af 100 Tusen Dollars. Det skal give Siddepladse til 2,500 Menneſker. Det er Pastor Skogsbergh fra Minneapolis, som staar i Spidsen for Foretagendet.

Den svenske Augustana Synodes Jubilæumsfest i Rock Island var en stor Begivenhed. Allerede ved Mødets Begyndelse var 3000 Delegater ankomne, disse repræsenterer 1000 svensk lutherſke Menigheder med tilsammen 250,000 Medlemmer. Biskop von Scheele fra Sverige er sendt til Mødet af Kong Gustav.

Centralkomiteen for Zionsforeningen for Israel havde Møde i Minneapolis Fredag den 10de Juni. Siden Foreningen fik sit eget Missionslokale i Chicago har Søgningen været adskilligt, og Arbeidet lover godt. Der trænges en Assistent ved Missionslokalet, og Komiteen indvilgede i, at en saadan ansættes midlertidig indtil Foreningen holder sit Aarsmøde til Høsten.

G. Gundersen, Mora, Minn. vil have rettet paa den Beretning, som stod i „Budbæreren“ for 30te April om de Menigheder ved Mora, som havde besluttet at kalde Prest fra Hauges Synode samt begjære Optagelse i Samsundet ved næste Aarsmøde. Han siger, at Tørresdal Menighed aldrig har fattet nogen saadan Beslutning. Hertil kan kun bemærkes, at man burde ikke berette om andet end det, som stemmer med Sandheden.

Pastor N. B. Thvedt af Bethlehem Menighed reiste den 12te ds. til Norge for at besøge sine Forældre i Bergen og for at overvære det 25 Aars Jubilæum, som den 2den September fejres af de Kandidater, der blev udegaminerede fra Kristiania Universitet i 1885. Past. Thvedt var en af disse. I Forbindelse med Norgesturen har Pastoren ogsaa faaet flere „Missioner“, saaledes blev han valgt til at repræsentere Den Forenede Kirke ved det norske Missionsſelskabs Generalforsamling i Alesund i Dagene 30te Juni til 3die Juli; endvidere at repræsentere „Norwegian Society of Minneapolis“ og Det norske Selskab af Amerika ved Nordmandsforbundets Aarsmøde i Kristiania i de sidste Dage af denne Maaned. Pastoren agter ogsaa at gjøre en Afstikker til England og Frankrig; i England vil han, om muligt, studere en Tid. Han ventes tilbage til Minneapolis i Oktober Maaned.

N. Tjernagel fra Story Co. Ia., har afgivet nedenstaaende Protest gennem „Kristeligt Ugeblad“ i Norge for 11te Mai 1910: „Naar Sogneprest Lunde paa Kirkens Vegne takker Bjørnson for hans Livsverk vil jeg for en Saa Lov til at protestere. Jeg tror de fleste af Kristensfolket hinsides Havet er enig med mig heri. Da de norske Kirkesamfund i Amerika er Afstamninger af Møderkirken i Norge og hylder den samme Lære, og da jeg er et Medlem af et af dem, tror jeg ikke, det kan være upassende, at jeg herved udtaler denne min Mening. Vi underbunderer ikke det gode Bjørnson har udrettet paa Digtningens Omraade og ellers, men for hans Livsverk i sin Helhed kan vi ikke uforbeholdent rose eller takke ham. Han har jo søgt at nedbrøde det fjerreste, vi har, nemlig den kristne Tro. Være det at han oversatte Ingerskolls afskyelige Verser, viser Retningen, og det har vist ogsaa afstedkommet meget ondt.“

N. Tjernagel.

Den amerikanske Evangelist, Sam. Jones, fortæller følgende: „Ved et Samtalemøde i Atlanta sammenlignede jeg de forskjellige Dele af et Lokomotiv med Kir-

kens store Maskineri. Da stod en op og sagde: „Jeg vilde helst være Dampkedelen, hvori Drikraften frembringes.“ En anden sagde: „Jeg vilde gjerne være den store Hygte, der sidder forrest paa Lokomotivet og kaster sit klare Lys langt frem over Sporet.“ En tredje sagde: Jeg vilde helst være Dampriben og rigtig kunne naa til ethvert Dre med en sfingrende Advarsel imod Synden.“ „Dg jeg“, udbrød en fjerde, „vilde vælge at være Sikkerhedsventilen for at kunne forebygge Sprængning og al dermed følgende Ulykke“. Dg saaledes gik det videre, indtil endelig den sidste reiste sig og sagde: „Jeg for mit Vedkommende vil godt nøies med at være det sorte Kul, som kastes ind paa Ilden under Kedelen; idet Kullet brænder, frembringes den Hede, som sætter Toget i Bevægelse. „Ja, det er Sagen“, fortæller Jones; „havde vi blot lidt mere Kulnatur i os, saa vilde vort Tog snart naa Himmelen. O Gud, dersom det er nødvendigt, for at denne Stads Indbyggere kan frelses, da lad mig være Kullet, at jeg, idet jeg fortæres, kan drage dette Folk til din Himmell!“

Fra Trefoldigheds Menighed Ada, Minn., skriver følgende: Efter to a tre Mars Trængselstid for Trefoldigheds Menighed begynder det nu at lysne. Efter Jul fik vi Besøg af vor Aredsformand Pastor Rendahl og samtidig fik vi ogsaa Besøg af vor forrige og kjære Prest Pastor J. Krogstad og Lægebrødrene Vold og Johnson. Foruden nogen Bekjendtgjørelse blev det besluttet at have Møde nogle Dage og Kirken var fyldt til Trængsel og vi fik have et vel signet Møde isammen omkring Guds Ord. Gud var iblandt os med sin Aand. Paa Mødets sidste Dags Aften havde Kvindeforeningen Fæst i Kirken, ogsaa her var en Masse Folk samlet. Efter Mødet om Kvelden samlet Pastor Rendahl og Pastor Krogstad de unge i Menigheden til at danne en Ungdomsförening og det glædet os gamle at faa se disse unge igjen i Virksomhed da alt deres Arbeide var nedlagt og sjelden kom de i Kirken. I Mars havde vi Besøg af Synodens Formand Pastor Castvold, som var os

meget kjert, om det end var kort. Tak for at du kom og for de Raad, som du gav os. Paa Pastor Castvolds Raad skrev vi til Prof. M. G. Hanson om han kunde sende os en Student som kunde optage Virksomheden her igjennem Sommeren, og vi skyldes næst Gud Profesfor Hanson tusinde Tak for di han fandt os en Mand, og som nu er kommen og er i Virksomhed iblandt os. Vi har bedt i Fællesskab til Gud om, at han vilde besøge os med Aandens Ild ifra det Høie og han har hørt vor Bøn i det en Del, haade unge og gamle har faldt den Herre Jesus tilføde og en Del staar ligesom særdivg til at komme over. Kom os derfor ihu i eders Bønner Brødre og Søstre, at Herren frendeles maa velsigne os paa dette Sted til endnu manges Frelse. I forbigaaende kan sige, at siden Nytaar er fire Familier optaget i Menigheden.

K.

Renterne af Svend Johns og Hustrus store Missionslegater er uddelt saaledes: Til det norske Missionselskab 50,000 Kroner, til Schrødermissionen 20,000, Santhalmmissionen 5,000, norske lutheriske Indremissionselskab og Norges kristelige Ungdomsförening hver 6,250 Kroner, Christian Endeavor 2,083 Kroner, norske Menighed i Berlin 2,000 Kroner, Sjømandsmissionen 8,416 Kroner, Diakonisseanstalten i Kristiania 1,250 Kroner, Sædelighedsforeningernes Centralstyre 1,000 Kroner, Kvindehemmet i Bærum 1,500 Kroner, Kvindehemmet Nygjærdet i Bergen 500 Kroner, Tønsberg Tuberkulosehem 1,000 Kroner, blaa Kors til Alkoholisthem 500 Kroner, norske Bibelselskab, lutheriske Bogmission, Bethelskib eller Bedehus for Sjømænd, Soldaterhem paa Gardermoen, hver 1000 Kroner, Soldaterhem paa Gimlemoen 250 Kroner, Selskabet til Udgivelse af Andagtsbøger, Forsamlingslokalet i Sem, Konnerud Bedehus, Vestfossens kristelige Ungdomsförening hver 500 Kroner, til Oprettelse af Barneasyl i Tønsberg 3,125 Kroner, til Driften af Svend og Lena Johns Minde (Hjem for gamle Damer) 6,250 Kroner, til Sjømandslegatet 2,125 Kroner, som er uddel

i 45 Portioner a 60 og 120 Kroner, til gamle Sjømcænd og Sjømandsenker i Tønsberg og Omegn, Diafonisshjemmet i Kristiania, Rysthospitalet i Fredrikshavn til Pripladse, Foreningen for løsladte Forbrydere i Kristiania, norske Selskab til Skibbrudnes Redning, Hjem for hjemløs Ungdom i Kristiania, Oprettelse af skandinaviske Sjømands hjem i fremmede Havne, Sofies Minde, Epileptikerhjemmet, Tønsberg frivillige Fattigpleie, norske Kvinders Sanitetsforening, alle hver 1,562 Kroner, Blindemissionen „2“, Kristiania og Døehjemmet paa Nordland, hver 781 Kroner, Skolen Hauge's Minde, Kristiania, 750 Kroner, Barnehjemmene Alfredheim, Kristiania, 500 Kroner, Tønsberg kristelige Ungdomsforening 312 Kroner, betrængte lutheriske Menigheder i Europa 6,250 Kroner. Disse sidste er endnu ikke uddelt, da der fremdeles kommer Ansøgninger. Satt er uddelt 150,000 Kroner.

En liden Oplysning.

En Del Prestes og Vægbrødre af Hauge's Synode agter at gjøre en Tur til Alberta, Can. for at besøge Landet, samt ogsaa for at deltage i Kirkeindvielsen, som skal holdes der den 10de Juli. Disse har besluttet at følge vor Ekspedition, som aagaar fra St. Paul Eftermiddag den 5te Juli. Missionær Rønning blir ogsaa med i dette Følge hjem fra sit Besøg hid til Staterne.

For Landsøgere faaes Return Ticket fra St. Paul for \$20 ved straks at tilskrive undertegnede.

G. S. Grefeth.
Zumbrota, Minn.

Besjendtgjørelser.

Madison Kreds af Hauge's Synode afholder om Gud vil et Samtaleemøde i Clark Center Menighed, Past. A. Hauglands Kald fra 6te til 8de Juli førstkommende. Samtaleemne Luk. 19, 1—10. Skyds møder i Clark Dagen før Mødet.

B. R. Barstad.
A. Haugland.

Red Wing Kreds afholder et Samtaleemøde i Bethlehems Menighed, Past. Ednes Kald, den 16de til 18de Juli 1910. Samtaleemne Luk. 19: 41—48. Past. M. J. Westphal indleder. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

D. L. Vorgen,
J. J. Dahle.

Trøndenes Menighed, Sharon, N. Dak. Pastor L. Langehaug's Kald, indbyder her ved Mayville Kreds af H. S. til at afholde et kristeligt Samtaleemøde fra 28de Juni til 1ste Juli. Samtaleemne: Ef. 55.

J. H. Johanson.
M. L. Resvig.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Zion's Menighed ved Berthold af Pastor Varuds Kald fra den 15—17 Juli. Samtaleemnet er Ef. 55, 6—7. Prest og Menighed ønsker, at mange maatte komme med Bøn til Gud om hans Velsignelse!

J. L. Krostad.
A. A. Dahl.

Iowa Kreds afholder et Kredsømøde i Past. N. Oterlunds Kald ved Frost, Minn., den 28de Juni tilmed 1ste Juli. De to første Dage blir Mødet holdt i Bethania Menighed syd fra Frost og de to sidste Dage i Emeralds Menighed ved Frost. Samtaleemnet for begge Menighederne er Luk. 15: 11—32. Menighederne ønsker et godt besøgt og velsignet Møde fra Herren. Skyds vil møde de fremmede Dagen før Mødet den 27de Juni i Frost og Kafe.

H. J. Berg.
Edward Duea.

Zions norske v. luth. Menighed ved Hettinger, Adams Co., N. Dak. indbyder her ved til et kristeligt Samtaleemøde fra 1ste til 3die Juli, og Jæst den 4de om det findes tjenligt. Samtaleemne: Gal. 6, 7—10. Kom saa mange som har Lyst og Velighed dertil. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse over vort Møde. Kom ud og besøg Missionsmarken. Alle som kommer vil bli hjertelig velkomne. Paa Menighedens Vegne

L. Gunderson.

Om Gud vil afholder Pastoralforeningen for „Nordre Minnesota“ Kreds af Hauge's Synode et Pastoralømøde i Fergus Falls, Minn. fra 12—14 Juli. Om alle de Prestes, der af Komiteen er anmodet om at indlede Emner ved Mødet kommer, vil der blive behandlet mange baade praktiske og andre Emner, til gjenfærdig Betærelse og Hjælp i Prestegjæringen. Ingen af Presterne bør

være fraværende, men ordne sig saa, at de alle kan være med.

Romite { J. J. Rendaal, Sec.
M. L. Dahle.
G. E. Gjerstad, Form.

Den sydvestlige Minnesota sælles Indremissionsforening holder Møde i Round Lake Menighed, Past. J. H. Hansons Rald, fra 2den til 4de Juli. Tilreisende mødes med Styds i Round Lake, Minn. og Lake Park, Ia. Dagen før Mødet.

Andrew Johnson Form.
J. S. Wit, Sekretær.

Følge Indbydelse afholder Red-Riverdalens Indremissionsforening Samtale-møde i Scandia Menighed, Pastor M. L. Resvigs Rald, Litchville, N. D., fra 1—4 Juli. Thema Ef. 55. Trænet, som gaar til Litchville, forlader Fargo Kl. 10 Form. Mødet begynder Kl. 1 Eftermiddag. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Castvold
B. B. Ornes.

Om Gud vil, afholdes et kirkeligt Samtale-møde fra 27de til 29de Juni i Rogate, Menighed, D. J. Resheims Rald, Berlin, N. Dak. Samtaletem: Gal. 4, 21 flg. Mødet begynder Mandag den 27de Kl. 2 Eftermiddag og slutter Onsdag den 29de med Grundstenslægnin og Kirkeindvielse.

J. L. Ornes Mgh. Sek.

Nordvestens Indremissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Barton, N. Dak., Pastorerne Thomejens og Bangs Rald fra 25de til 28de Juni. Tilreisende mødes Dagen før i Anog og Esmond.

Møde i Leake Menighed, Past. D. T. Nelsons Rald fra 30te Juni til 3die Juli. Dette er Missionsforeningens 10de Aars-møde. Styds møder tilreisende i Roth om Aftenen den 29de Juni dem som kommer fra øst og om Morgen den 30te dem som kommer fra vest.

Møde i Boar Menighed, Mohall, N. Dak. fra 5te til 7de Juli.

Møde i Rose Valley Menighed, Pastor D. S. Baruds Rald fra 9de til 11te Juli.

Møde ved Belden fra og med den 13de til og med den 15de Juli. Samtale-mnet Joh. 3, 16—22. Styds møder Dagen før Mødet i Stanley.

Møde i Stanley 16de, 17de og 18de Juli Pastor Bues Rald.

Baa Foreningens Begne

S. B. Haugen, Formand.
D. B. Nordfletten, Sek.

Søndagsskoleforeningen, som indbefatter Bits, Quellos og Skarpneis Rald, afholder sin aarlige Konvention i Kolehi Menighed, Pastor G. D. Bits Rald, den 3—4 Juli, hvor følgende Program vil blive fulgt:

1. Søndag Morgen Kl. 10.30 Prediketen ved Pastor J. J. Skarpneis.

2. Kl. 2 p. m. „Hvad kan gøres for vore Børn, at de kan lære at kjende sin Frelses Gud og bevares hos ham?“ R. Dahle (indleder) Pastor G. D. Wit (begynder Discussion.)

3. Kl. 7.30 p. m. „Hvad kan gøres for at vække Interesse hos yngre og ældre for Deltagelse i Bibelklasserne?“ Pastor J. A. Quello; A. Wigdahl.

4. Mandag Morgen Kl. 9.30 Balg. „Forældrenes Forhold til Søndagsskolen.“ Mrs. L. V. Torgeson; John Snoen.

5. Kl. 2 p. m. Behandling af Romiteens Plan for Gradering, samt i hvilken Orden bør vore Lærebøger benyttes? J. P. Sletvold; Wils Heisted.

6. Kl. 7.30 p. m. Besvarelse af Spørgsmaal og Afsted. Baa Romiteens Begne
J. P. Sletvold.
J. J. Skarpneis.

Baa Indbydelse af Vestlands og Or Creek Afholdelsesforeninger i Pastor R. T. Strands Rald berammes herved Nord Dakota Totalafholdelselstabs 14de Aarsmøde til Afholdelse i Rolette, Rolette Co. N. D. fra og med den 7de til og med den 10de Juli 1910. Der vil blive et righoldigt og afvekslende Program med Sang og Talere, flere oplysende og belærende Foredrag af de bedste Kræfter som kan faaes, baade paa norsk og engelsk. Attorney General Miller vil give et Foredrag, Statsadvokat Sinness vil ogsaa give et Foredrag, Udselten Berge vil have sin Harpe ved Haanden, sange og spille, samt flere Talere og Sangere.

Presten og andre som interesserer sig for Afholdelsen baa inde og udenfor vor Stat indbydes paa det hjerteligste til at komme til Mødet, komme med Tro og Bøn og Begeistring for Sagens Fremme og lægge sin Kraft ind for Mødets velsignede Udsald. Foreninger, som allerede tilhører Selskabet, bedes om at sende en fuldtalig Delegation, og Foreninger som enten tilhører Det Nationale Afholdelsesforbund eller staar uafhængig, ønskes ogsaa repræsenteret ved vort Aarsmøde. Nord Dakota Enforcement Liga indbydes ogsaa til at sende en eller flere Repræsentanter, ligesaa W. C. T. U. Kom alle som kan. Opholdet frit.

Andrew Watne, President.
B. Olson, Sekretær.

Kvitteringer

Indremissionen: Ved Mrs M T Nelson fra Bion's Mgd & Kv. Ferguson's Mgd., Minn.	14.21
Ved Pastor D T Borgen Konf. offer i Trempealeau Valley Mgd., Taylor, Wis.	36.28
Ved Pastor J F Melom, Newman Grove, Nebr., Helge Natobion 10.50 Jørgen Vaage 10.	20.50
Ved John W & all fra Tabitha Mgd & Kv., Hamilton Co., Ia., Pastor C J Eastholds Kald.	61.26
Mrs. M O Sando, Portland, N. Dak.	200.00
Ved Pastor A Hjortaa's Offer i Bardo Mgd., Alta., Can. 25.52. Offer i Bethel Mgd., Ryken, samme Kald 24.	49.52
Ved Pastor O S Barud fra Bion's Mgd. & Kv., Berthold, N. Dak.	10.00
Ved Pastor A O Ovegaard fra Hoff Mgd., Kenville Co., Minn., Pastor A O Rejs Kald: De Hendrickson 5, O S Statum 5.	10.80
Andrew Raigden 4, J F Johnson 3	7.00
O E Sonnen 2, D S Schjoll 2.	4.00
O S Stalbeek 2, Mrs. Ole Stalbeek 2.	4.00
O S Helgeson 2, A S Erickson 2.	4.00
Mrs. C Fredrickson 1, A Wiste 1.	2.00
B T Birck 1, J Hagabud 1.	2.00
Tore Ristvedt 1, Anton Lien 1.	2.00
Clara Stalbeek 1, Mrs. A Lien 1.	2.00
Mathilde Hendrickson 1, Eben Dje 1.	2.00
A A Mofte 50c, Mrs. N E Sørensen 50c.	1.00
B C Menwig 50c, C O Ruskad 50c, Ole M Olson 50c.	1.50
O F Johnson 50c, Torlus Værestad 50c.	1.00
O S Scarphad 50c, O B Bøge 10c.	60
B J Anderson 25c, A A Bigland 25c.	50
August Johnson 50c, John Værestad 25c.	75
Fra Ovdahls Mgd., samme Kald: Mr. & Mrs. S S Jorbet 5, S Baullon 1.	6.00
Edwin O Ulen 1, Joannes Brille 1.	2.00
Ole Gunderion 1, Torsten Jorbet 1.	2.00
Hagbert Erickson 1, Ole Ulen 1.	2.00
Mrs. S O Jorbet 1, M S Jorbet 1.	2.00
Ole J Bogen 50c, Regine Baullon 25c.	75
Ved B B Hjerstad Konf. offer i Søndre Zumbro Mgd., Kasson, Minn., Pastor J B Sævielsen Kald.	31.46
Ved S Jacobson fra Claus J Stoen af Noleni Mgd., Pastor O S Viks Kald.	2.00
Ved Pastor M J Westphal fra Peterson Mgd., Peterson, Minn.	16.06
Ved Pastor J J Lee halvt Konf. offer i Bor Frelser's Mgd., Stoughton, Wis.	41.75
Ved Ewan Ewanion fra Hill River Lakes Mgd., McIntosh Minn., Pastor B Olsons Kald.	4.44
Mrs. A Wigdahl, Burbank, S. Dak.	10.00
Mrs. S Erickson, Fairfax, Minn.	4.00
Ved Pastor A M Stogerbye halvt Konf. offer i Moland Mgd., Greenbush, Minn.	7.50
Ved Pastor J W Biel fra Mrs. M Thompson, Eteline, S. Dak.	2.00
Ved Pastor A D Gittreim fra Mrs. Rebecca Jacoba, Malta, Ill.	37.50
Ved Pastor A E Sanion, Alta., Can. fra Mrs. A Ringstad 50c, Mrs. N Engleth 50c.	1.00
Offer under Værsmødet i Red Wing, Minn.	151.93
Ved Pastor B A Barstad fra en ubestemt.	10.00
Ved Pastor O S Sil fra Mrs. Amalia Johnson, Eteline, N. Dak.	5.00
Pastor A Aune, Powers Lake, N. D.	2.42
Ved Pastor A N Stogerbye Konf. offer i Gustaf Adolf Mgd., Stratcona, Minn.	6.25
Ved C B Seim fra Rebecca Mgd., Ulbee, S. Dak., Pastor A B Sævielsen Kald.	20.00
Ved Mathias Skarphol fra Bethesda Mgd. & Kv., Southis, N. D., Pastor O B Evingens Kald.	15.00
Ved C Silletun fra B D Larson, Foote, Enfl., Can.	2.00

821.18

S. S. Giftad.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Zuleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Ryfylke; Højsjeld; Nordfjord; Verfojsen; Baa Sti; Baa Kjelke; Baa Habet i Storm; Baa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Gjetterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billede). Binterbillede (mange forskellige). Zuleneg. Sjofinner ved Ulsefjord. Rappelleit. Pipe i Baad. Seilbaad paa Habet. Baa Jagt om Binteren. Fra Optjvælsen til Holmenfollen. Fra Nordland. Rjosen ved Ulsefjord. Svobær. Buarbræen. Raftlind. Fra Hardanger. Forghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Nigermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forretet 50 Cents porto frit.

Endel flere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Duzin.

C. Silletun.
Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere** fra Amerika. Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar **"Leif Erikson"** med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaen i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer**. I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

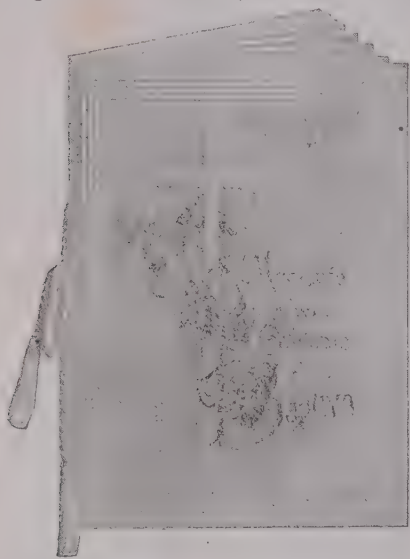
307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Adresseforandring.

Under Sommerferien indtil 1ste September blir min Adresse, Franklin, Minn.
H. S. Elstad.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billede, Bibelsæder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Starnes. 30 Sider. Hæftet 10c.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bøgmærker:

"Fulehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Hylønstning"; "Herren er vor Tilflugt"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Baaskehilsen"; "Venlig Hilsen"; "Hylønstning til Fødselsdagen." "Christmas and New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "This day will I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Silletun,
Red Wing, Minn.

„Buddbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodelassén (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Eitrem, Crofton, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hagues nordl. evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Silletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indbeneder og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den Kristnes Kald; 2. Kort Oversigt over Hagues Synodes 65de Aarsmøde; 3. Dødens Høst; 4. Skifter eder ikke lige med denne Verden; 5. Gaa-paa Kristendom; 6. Bjørnsons Begraevelse og Kirken; 7. Afguderne paa Jorden; 8. Tyslands og de skandinaviske Landes Bedningemission; 9. Kinamissionen; 10. Kvartetten paa Tur igien; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Besjendtgjærelser; 13. Kvittringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 27 }

Torsdag den 2den Juli 1910

{ 42de Aar

Salige i Haabet.

Man mener sædvanlig, at efterat man har bragt Gud det ene store Offer, et sønderknust Hjerter, skulde det dog vel have en Ende med Ofrene. Hvad kostede det vel ikke, før end man nedlagde det i Synd og Bessigt saa forstokkede Hjerter for hans Fødder! Til hvilke Fornægtelser har man ikke bekvæmmet sig! Hvilke Smertor underkastede man sig ikke! Nu, tænker man, vil han vel føre os blidt og jevnt og kun bestrø vor Bei med Glædens Blomster. Men hvor snart finder man det dog ganske anderledes, idet man stedse ser sig opfordret til nye Forsagelser! Og er et Saar helbredet, saa bibringes man et andet endnu smerteligere.

Saa ofte vi, det være sig nu i huslig Lykkelighed eller i anden Lykke, paa vor Embedsvirksomheds Gebet eller noget andet Sted, paany har plantet et lidet Paradis—hvorelænge varer det?—saa visner det igjen bort fra vore Dine, forat det ikke skal komme dertil med os, at vi kæfter Rødder i et saadant jordisk Eden og forat den himmelske Gjemme efter det himmelske Jerusalem skal blive vaagen og brænde i vort Bryst. Vi skal ikke vokse sammen med det jordiske. Sker det, da kommer der straks en Storm, som atter løsner Rødderne. Om det forgjængelige skal være Forhaabninger og Begjærigheder slunge sine Ranker allerede paa denne Side af Graven. At leve i Eviigheden og dens Glæder er Gudsfolkets storartede Kald.

Min Bei førte mig idag forbi en Bygningsstomt, hvor man netop var beskæftiget med at undergrave en mægtig Lind. . Allerede laa det høje Træs Rødder paa alle Sider blottede for Dagen, og det Dieblig var ikke længere fjern, da den løvrige Rjæmpe skulde styrte til Jorden. Ikke desto mindre drev en Hob muntre Gutter sit Spil omkring den. Nogle stod sorgløse og skar sit Navn i Barken, andre forsøgte endog at klatre op ad dens vællende Stamme; ja en sad allerede oppe mellem Grenene og syntes neppe at være tilbøielig til at give Agt paa Arbejdernes Advarsler nedenfra. Og se, ogsaa en liden Fugl kom flyvende og satte sig i den øverste Gretop og begyndte sin Foraarssang.

Da tænkte jeg: Se, det er et Billede paa Verden og dens Børns Digten og Tragten. Er ikke ogsaa Verden dybt undergravet, den, som i sin nuværende Skikkelse jo ligeledes har sin Tid og er viet til Undergang? Og dog drømmer Daarerne om Udbødelighed, naar de graver sine Navne i dens Bark og omklamrer den vællende Stamme, som om den for evig vilde holde Stand, og grunder sin Lyk i et henvisnende Løvbærk; dog viger den maaske endnu idag for stedse under deres Fødder. Men i den lille Fugl deroppe i Toppen affpeiler sig Billedet af Herrens hellige. Bistnok bor ogsaa de i den forgjængelige Verden. Bygger Gud dem en Løbhytte af timelig Lykke, saa har de ikke noget derimod, men sidder færdige til Flugt i de svingefulde Grene. Styrter Træet, saa knur-

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

er de ikke dem i sit Fald; de hæver sig op derfra, naar det høier Toppen, og flyver synkende opad; de høres jo paa Haabets Vinge, som naar langt udover det forgjængelige. Og naar deres Støv falder sammen, da hører Englevinger dem til Guds Bofig.

O, der gives ingen mere ophøiet Stilling paa Jorden end et Menneſkes, som uafsladelig har Evigheden for Die, og som uroffelig hviler i Haabet paa et tilkommende Liv i Himmelen. En ſaadan ſvæver, ſom Profeten ſiger, over Jordens Gøider, og alſtigger anderledes for hans end for andres Dine. Paa tuſende Ting, ſom Verden anſer for det høieſte og ønſkværdigſte, ſer han ned ſom paa Tant, og de Følelſer, hvormed han gaar igiennem diſe ſaa høit priſte Herligheder, er ikke meget forſkjellige fra de, hvormed en moden Mand ſer ned paa daarlige Børns Vegetid; ſtorartet i Forſagelſe ſom i Tilgivelſe. Ligeſaa hjernt fra forføngelig Lyſt til at behage Menneſker, ſom fra ſmaalig Menneſkeſkrægt, er han den i Sandhed frie Mand, ubunden af alt uden af ſin Herres Ord. De jordiske Forholde, hvori han lever, hænger ikke meget faſtere ved ham, end de nordlige Vandes Sneſlotter ved den hjemaddragende Trane. Origtig imod Brødrene, hjertelig og fordringsløs ſtaar han ikke deſtomindre iblandt dem ſom den lyſjende Alpetop blandt Bjergene, der trøſtelig for Vandrerne om Natten allerede midt i det dunkle bærer den ſig nærmende Dags glædelige Gienſkin paa ſin Epidſe.

(F. W. Krummacher).

Kan en křiſten danſe? Naturligviſ kan han det. Han kan bande og lyve ogſaa; men det vil ikke gjøre ham til en bedre křiſten. Naturligviſ, křiſten, du kan danſe; men det vil aldrig identificere dig ſom en křiſten. Hvad der forbauser os er, at du gjør dette Spørgſmaal ſaa ofte. Křiſtne, ſom ikke danſer, ſpørger aldrig derom. Jo, křiſten, dans, hvis du ikke kan leve uden det. Joren dig med Salome, Herodias og hele Kredſen til venſtre; men lad det ikke overraſte dig, om du bliver regnet iblandt Bufkene.—Robert J. Burdette.

Smuler fra Kredsmødet

i Albee, S. D.

Matillon Kredſ af Hauges Synode afholdt et Kredsmøde i Recoboth Menighed, Albee, S. Dak., Paſt. T. T. Bøes Kald, fra 18de til 20de Mai ſidſtleden. Mødet aabnedes med Prediken ved Paſtor T. J. Oppebahl.

Samtaleemnet, Joh. 1, 37—52, indlededes af Paſtor J. M. Wiet, og følgende Punkter vedtoges ſom Ledetraad for Samtalen:

Hvorledes findes Jeſus?

1. Hvor er han at finde?
2. Hvad finder man i Jeſus?
3. Hvorledes forbliver man hos Jeſus?

Følgende er i Korthed Hovedtanken af Indledningen og Samtalen:

I Menneſkeſjeleneſ Dyb ligger mange Spørgſmaal. Paa flere af diſe Spørgſmaal ſaar man Svar, men der kan ogſaa være Spørgſmaal, hvilke ikke bliver beſvarede her paa Jorden. Det vigtigſte og alvorligſte af alle Spørgſmaal for en Syn-der paa Jord er dette:

Hvor findes Jeſus?

Det er nok ſandt, at for mange Menneſkers Bevidſthed har dette Spørgſmaal ikke ſaaet ſtor Betydning; men naar man kommer i Sjelenød, naar Syndebyrden bliver for tung at bære, og Fortabelſen ſtirrer en i Dinene, da bliver dette Spørgſmaal alvorligt, da bliver det førſt og fremſt nødvendigt at ſaa vide, hvor Jeſus opholder ſig.

Diſe, ſom vor Tekſt beretter om, havde været Johannes Diſiple. De var vakt til Bevidſthed om ſin Synd, og var utilfreds i ſin Tilſtand. De var, ſaa at ſige, i Dovens Land endnu; men de ſkulde komme længere frem. Johannes viſte dem til Jeſus, og de fattede en ſnar Beſlutning ogſaa, naar det gjælder Salighedsſjagen. Naar det gjælder at ſøge Jeſus og følge ham, da ſkulde vi altid ſatte en ſnar Beſlutning; thi det er farligt at udsætte med at ſaa ſin Sjæl frelſt.

Til ſøgende Sjæle, ſom gjerne vilde finde Jeſus, men endnu ikke har fundet ham, kan vi ſige: Den Herre Jeſus er at finde og

han vil saa gjerne lade sig finde af dig. Du behøver ikke reise til Palestina for at finde ham. Heller ikke behøver du at fare op til Himmelen for at hente Jesus ned. Han er at finde i sit Ord. I sit velsignede Evangelium der er Jesus og der findes han af Syndere.

Men det er ikke nok at vide, hvor Jesus er at finde. Han sagde til sine Disciple: „Om og se“. Kom i hymn Bøn og søg i Guds Ord og du skal finde Jesus.

En anden Tanke som blev fremhøvd var denne:

Landt sine Væner hør Jesus.

Thomas fik ikke se Jesus den første Gang, han aabenbarede sig for sine Disciple efter Opstandelsen, fordi han ikke var sammen med sine Brødre. Men otte Dage derefter da han var sammen med Discipelskollen, da fik ogsaa han se Jesus. Søgende Sjæle hør altid søge Omgang med de troende; thi Jesus er med i det Selskab, og der vil han lade sig finde. Der faar man høre levende Vidnesbyrd, og i et levende Vidnesbyrd bor Jesus.

Som Svar paa dette Spørgsmaal: Hvad finder man i Jesus? blev mange herlige Sandheder udtalte. Dog man fik det Indtryk af Talerne der, som forresten er enhver kristens Erfaring, at det man finder i Jesus er saa stort og herligt, at det kan bedre erfares i Hjertet end forklares med Ord.

Det blev udtalt, at den, som finder Jesus, finder i ham en fuld og hel Syndsforladelse. I Jesus findes Fred for den urolige og bævende Samvittighed. Evtigt Liv og Salighed finder man i Jesus. Den, som finder ham, finder den kostelige Perle, som er saa dyrebar, at man er villig at sælge alt for at saa eie den. Den, som finder Frelseren, finder i ham den trofaste og elskelige Ven og Broder, som aldrig svigter.

For at vi kan forblive hos Jesus har han givet os sit dyrebare Ord, sit høi værdige Sakramente og, ikke at forglemme, Bønnen. Bruger vi disse Midler, saa skal ikke Satan saa os bort ifra den Herre Jesus og saaledes berøve os den kostelige Perle.

Mødets anden Dag var især en høitids dag, idet at Menighedens Kirke i Albee blev indviet.

Kredsens Formand, Past. B. R. Barstad, holdt Aabningstalen til den hellige Handling. Formand Gaustvold predikede over Math. 28, 16—20 og dvælede især ved det at have Møde med Jesus. Jesus vil saa gjerne have Møde med sine. Vi kan have Møde med ham, hvor vi er, men Kirken er især et Sted, hvor han møder med sine. Der møder han dem i Ord og Sakramenter. Hensigten med vor Kirkegang skulde altid være at have Møde med Jesus, ikke egentlig for at høre Presten eller Lægmanden, eller at høre vakker Sang, skal vi gaa til Kirke; men for at have Møde med Jesus. Da vil vor Kirkegang blive velsignet. Og saa blev Menigheden og andre formanet til flittig at møde frem i det nye Kirkehus for ogsaa paa det Sted at have Møde med Jesus.

Derpaa indviedes Kirken i den treenige Guds Navn.

Foruden Formanden deltog følgende Prester i Handlingen: B. R. Barstad, Stedets Prest I. T. Bøe, J. Ekse, J. M. Wick, Johannesen og undertegnede. Past. I. J. Oppedahl, som var tilstede ved Mødet maatte reise hjem før Indvielsen.

Offer optoges til Kredskassen, hvilket beløb sig til \$47.58.

Vi gratulerer Necoboth Menighed og dens Prest med det vakre Guds hus og ønsker dem megen Velsignelse fra Gud.

A. H a u g l a n d .

N ø r d e t i k k e !—Risikoen er for stor. Statistiken viser, at tre Millioner Børn sødes hvert Aar af fordrukne Forældre. Den halve Million af disse Børn er Idioter. Tre hundrede tusinde er sødt døde, stumme eller blinde.

„Far ikke vild!“ Hverken Horkarle eller Egtestabsbrydere eller Tyve eller Haveslyge eller Drankere skal arve Guds Rige.“ 1 Kor. 6, 9. 10.

„Se den, som giver sin Næste at drikke . . . ja gjør dem drukne!“ Gab. 2, 15.

Fra Samtalemødet i Moscow, Idaho.

Ifølge Bekjendtgjørelse afholdtes Samtalemøde i St. Peters Menighed af Hauges Synode, Moscow, Idaho, Pastor Adrian- sens Kald, fra 16de til 19de Juni.

Da her ankom ikke saa fra Selbu Menighed, Wash., allerede Onsdag i god Tid, samlede vi i Kirken til Bønnemøde. Vi fik erfare Guds Nærhed. En god Begyndelse til Mødet. Torsdags Formiddag aabnedes Mødet med en kort Prediken af Stedets Prest, da ikke mange fremmede Predikanter endnu var ankomne.

Jens Wigen fra Selbu Menighed, Wash., blev valgt til Mødets Formand og Pastor Trygstad til Sekretær. Emnet: Mat. 25, 1—13 blev indledet af undertegnede.

Jesús fremstiller for os i denne Bignelse Menighedens Fuldbendelse paa Jorden. Ved disse ti Jomfruer vises os Kristi Kirkes Tilstand, naar han skal komme igjen. Dette „da“ peger hen til Jesu Tale til sine Disciple i det forangaaende Kapitel, naar han taler om Verdens Ende.

Hvem er da disse ti Jomfruer?

Det er alle dem, som er med i Flokken, som stævner mod Himlen for at møde Jesus, Brudgommen. I denne Flok finder vi kloge og daarlige Jomfruer. Sande levende kristne, med den sande levende Tro, som griber Kristus, og kristne, som kun eier Navnet, Gudsfrygtighedens Skin, men Salvessens Månd og Naade fattes dem. De kloge eier baade Lamper og Olje. Deres Bekjendelse er grundig og levende. De daarlige har Lamper, men ingen Olje. Bekjendelsen, Kundskaben, de kan være meget ortodokse, eie Tro men deres Bekjendelse, Kundskab, Ortodoksi, alt er dødt. I denne Klasse finder vi Hykleren, den egenretsfærdige osv. Ja Syndere af alle Slags, som i det skjulte lever i Aften nær sagt af alle Slags. De ligner de „tallende Grave“ Jesus taler om. Disse ti Jomfruers Liv kan tilsigneladende være ligt, men Jesu Ord om disse Folk slaar albrig Feil.

Naar det virkelige kommer frem, da aabenbares Hjertets Forraad.

Det gaar an at have Bekjendelsen, ivre meget for det som er godt, og enda fattes Livet i Kristus, ja bede og synge meget, raabe Herre! Herre! og enda ikke eie Livet. Guds Ords Kjendemerker slaar ikke Feil.

Dette Guds Ord er et selvprøvende Ord.

Det heder at de alle sov ind. Disse Ord viser os, at den sidste Tid skal bli en farlig Tid. Ventetiden skal bevirke, at alle sovner ind. Tænke sig, at alle skal sovne ind. Naar Mennekesønnen kommer igjen, mon han skal finde Troen paa Jorden, lyder det om denne Tid. Denne Søvn er altsaa ingen naturlig Søvn eller legemlig Død, men en aandelig Søvn, aandelig Død, som Kristi Kirke skal findes i ved den Tid.

Men ved Midnattens Tid lyder Anskriget: Se Brudgommen kommer! Tiden skal bli saa søl, at der skal være mørkt som ved Midnat.

Historien viser, at der har været forføreligt mørkt paa Jorden til sine Læder. Na t har det været. Tag til Eksempel den katolske Nats Mørke, men saa løb Basunen som en Tordenlyd ved Luther, da vaagnede baade kloge og daarlige; de kloge vendte sig til Jesus, fik sine Lamper istand, blev lykkelige; de daarlige, derimod, ser vi vender sig, først til de kloge, men de har ikke mere Tro og Hellighed end de selv behøver, og hos Sælgerne (Presterne, de som var betroet Ordet og Embedet) finder de en daarlig Olje paa denne Tid. Og daarligt staar det til paa det Omraade paa mange Steder ogsaa i vore Tid. Ser vi et lidet paa Natten, som sænket sig over Kristi Rige senere, til Ets. i Rationalismens Tid i den lutherste Kirke. Da finder vi ogsaa den meget mørk, da løb Anskriget gennem en fattig Bondesøn, Hans N. Hauge, og igjen var der en alvorlig Vaag, men af kloge og daarlige Jomfruer.

Naar denne Midnat skal indtræde som vor Bignelse taler om,—Dagen og Ti- men ved ingen, men det lakker mod Aften og Dagen helder. „Vaagner derfor“ siger Frelseren.

„Vaagner derfor“ er det store Feltraab,

som lyder til Kristi Kirke paa Jorden. Anskriget lyder: „Se Brudgommen!“

Vaagn op du som sover, staa op fra de døde, at Kristus kan lyse for dig.

Tidens Tegn viser os, at vi nærmer os vor Frelser's Gjenkomst med raske Skridt. Vaager og beder, er Varskoraabet. Den som staar ser til at han ikke falder.

„Zions Vægter hæver Røsten: Vaagn op! der blinker Lys i Østen, vaagn op, Guds Stad Jerusalem! Midnatsumulm dig ruger over, Men Herrens Time slaar, —hvo sover? I kloge Jomfruer, her frem! Se Herren kommer ned, Stat op, tag Lampen med! Lad den brænde! Paa Jesu Bud Staa op, ga' ud! Han fører dig hjem til din Gud.“

Vi havde et meget interessant Møde. Forsamlingen voksede Dag for Dag indtil Søndag, da Kirken var fyldt med opmærksomme Tilhørere. Undertegnede talte over den sidste Del af Dagens Epistel, og ved Guds Naade fik vi dvæle et lidet ved: os alle bør det at aabenbares for Kristi Domstol. Søndags Eftermiddag Altergang, hvor en stor Broder- og Søsterskare deltog i Nydelser af Jesu Legeme og Blod. Om Aftenen Afskedsfest med fuldt Hus.

Det siges om dette Møde, at det er det største og bedste, som har været afholdt blandt Skandinaverne i Moskow. Og sandelig, her var godt at være. Guds Aand var tilstede, Hjerterne sammensmeltet og Turtelduens Røst hørt i Landet.

Al tilreisende Vægsmænd kan nævnes: Tollefsrud og Verland af Den forenede Kirke, Epokane, Løvaas fra Østen, en Haugianer fra Østen. Al fremmede Prestes var undertegnede den eneste.

Tak Venner for Samvær, for alt det gode jeg fik nyde blandt eder. Lad os huske: „Herrens Venner ingeninde mødes skal for sidste Gang“. Med kjerlig Hilsen.

A. H. Trygstad.

Svage Aander træffer Overenskomster med de Videnfaber, som de ikke kan bekjempe, og prøver at kjøbe Lykken paa Principernes Beføstning.

Et Dødsfald.

„Død! Hvor er din Braad? Helvede! Hvor er din Seier? Gud være Tak, som giver Seier ved vor Herre Jesus Kristus!“

Dette Seieremotto kan med Visshed sættes over enhver kristens Dødsleie. Og lykkelig hver Sjæl, der kan have disse Pauli Ord som sit Valsprog i Livet; thi da kan man ogsaa sige: „At leve er mig Kristus og at dø en Binding“.

Det er jo derfor vi er fødte til Verden, at vi maatte ved Guds Naade erholde disse herlige Nøster som personlig tilegnede Rigdomme.

Mrs. M. T. Blegen, Grafton, N. D. var en af disse, som fik dø frimodig i Troen paa sin Herre og Frelser. Hun var, saavidt mig bekjendt, en ældre, i mange Erfaringer prøvet kristen. Siden mit Komme hertil holdt hun Sengen til sin Dødsdag. Under denne Tid, ved de mange Besøg hos hende, blev jeg Vidne til Sjelekamp, haard Ansættning, men ogsaa herlig Troesfeier. Synd og Naade blev en tiltagende Virkelighed for hende og Hvilen i Kristi Vunder og Saar gav Sjelen Ro og Fred. Svag og lidende længtet hun efter Hvilen: „Sabbatshvilen som er tilbage for Guds Folk“.

Mrs. M. T. Blegen var født den 2den Februar, 1853 paa Gaarden Flekke i Søndfjord, Norge. Hun kom sammen med sin Broder til Grafton, N. D. i 1883. Den 14de Mai 1887 indtraadte hun i Egtelighed med Mr. M. T. Blegen, der nu i Ensomhed sørger over Tabet af en tro Hustru. Herren velsigne ham. Efter et 9 Aaneders Sygdom døde hun frimodig og glad den 11te Mai 1910. Begravelsen foregik fra Vor Frelser's Kirke i Grafton den 14de Mai, som ogsaa var 23 Marsdagen fra deres Bryllupsdag. Hun blev begravet under stor Deltagelse. Undertegnede talte i Tilføjning til Heb. 4, 9. „Altjaa er der en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk“.

Hvilen efter en haard Sygdom længtede hun efter.

Du som læser dette: har du erholdt nogen Hvile's Visshed? Den kan faaes hos Jesus. Joseph J. Jacobson.

Mere om Bjørnsons Begravelse.

I forskjellige Blade har Pastor Lundes Tale ved Bjørnsons Begravelse været optaget. Det er interessant at høre, hvilken Lyd de forskjellige „Tægtene paa Zions Mure“ lader sit Folk høre ved denne Anledning, skriver „Kristelig Dagblad“. Og ubegribeligt er det, at Kirkens Tjenere ikke holder tilbage lidt ved saadanne Leiligheder, naar Fritænkere ønske at benytte de kristnes Kirker; men enda mere ubegribeligt er det, naar en Kirkens Prest bringer Bjørnson en Tak fra den norske Kirke. Ja ovenikjøbet former sin Tale som Undskyldning til Fritænkere.

* * *

Vel var Bjørnstjerne Bjørnson stor!
En Mester i Skrift og i Tale.
Men ei jeg ham sætter paa høiste Stol!
Med Krone, med Scepter og Fane.
En Frihedens Mand, det var han forvist!
Men jeg ei en Frihed kan hylde,
Som ikke er grundet paa Frelseren Krist,
Som ene er Gudsdommens Fylde.
Vel var Bjørnstjerne Bjørnson stor!
Men en er der dog som er større;
I ham er al Visdommens Skatte skjult,
Af ham er al Kundskaben given.
Og den som vil kjæmpe foruden ham
Og tænker at seire og vinde,
Den Torner binder til Dødens Krans,
Vil aldrig til Himlen finde.
Hvem bør at ophøies her paa Jord? —
Mon ikke vor Frelsermand Jesus!
Som Syndere tvetter udi sit Blod
Med Vre jeg priser kun Jesus.

H. A l b u e.

Tag Anstødene bort fra Begravelserne.

Der har ofte været Klage over Anstødene ved Begravelserne. I den senere Tid er de blit hyppigere og større.

Mange ha de begyndt at haabe paa en Forandring til det bedre, efter Stiftsprovst Gustav Jensen's vigtige Indlæg og borgerlig Begravelse. Det syntes ikke at kunde volde

særlige Vanskeligheder at faa istand en Ordning, som kunde fjerne de værste Anstød.

Men Kirkens Umyndighed viser sig ogsaa i dette, at selv de enkleste og mest paakrævede Reformers gennemførelse sent eller forsent, eller aldrig.

Alt glider i det gamle Gjænge og Anstødene vokser og blir værre. Forargelserne blir værre, saa at Kirkens Handlinger synker i Agtelse.

Allerede Kirkenes Benyttelse ved de store Begravelser tøles af mange som lidet tiltalende.

Det har jo ellers ofte været noksaa vanskeligt at faa Kirkerne aabnet til kristelige Møder udenfor de faste Gudstjenester.

Bort Lands Kirker har havt gode Laase, og de har været godt lukkede baade Helg og Dage.

Men naar en berømt Mand skal begraves, da slaas Dørene vidt op Gang paa Gang. Selv om den afdøde i lang Tid har vendt sig bort fra Kirken og Kristendommen, og ikke med en Stavelse har antydnet at han angret det; men tvert imod har gjort hvad han kunde for at faa andre med sig og saaledes voldt Kirken stor Sorg og Skade, saa skal Kirkens Døre slaas vidt op ved hans Begravelse.

Kirkens egne Lemmer bæres forbi Kirkens lukkede Døre til sit sidste Hvilested, mens berømte Modstandere bæres ind i Kirken og føres ud derfra med Pomp og Pragt.

Det er let forstaaelig, at Staten næsten tvinges til at benytte de store Kirkebygninger ved saadanne storartede Begravelser, som ikke burde have noget med Kirken at gjøre, fordi der ellers kan mangle Lokaler som synes passende.

Men det er ligesuldt et Misbrug, som ikke blir bedre ved mange Gjentagelser. Det gir et Skin af Persons Anseelse, som vækker Anstød hos mange som staar udenfor og ser paa al denne Pomp og Pragt i Kirken.

Dernæst giver Talerne ved saadanne Begravelser ofte Grund til Anstød.

Der har længe baade offentlig og privat lydt Klager over Titalerne, særlig fordi de oftest har fulgt en gammel Teori om at Vig-

talen skal udnytte de bedst stiktede Momenter af den afdødes Levetid til Trøst og Opmuntring eller Advarsel og Formaning for de gjenlevende. Dette har været en vanskelig Vej at gaa, og den har, som ventelig kan være, givet mange Anstød.

Skal nu baade Begravelsen og Talerne lægges sig an, at det passer for Kirkens Modstandere, og det hele skal foregaa i Kirken som en kirkelig Handling, da er det næsten umulig at undgaa Anstød.

Allerede Talerne ved de almindelige Kransepaalægninger kan ofte være pinlige, fordi der blir sagt meget som ikke hører hjemme i Kirken.

Men endnu værre blir det, naar en Kristendomsforkynder og en Kristendomsfornekter sættes til at tale Side om Side midt i en kirkelig Handling. Selve Sagen virker saarende paa mange, selv om der ikke blir sagt noget som er stybende. Det som synes at være Samvittighedsfrihed for nogle, blir til Samvittighedstvang for andre.

Det er ogsaa ellers en Beshynderlighed ved disse store Begravelser. Mens mange dannede har meget imod, at Lægsmænd skal tale i Kirkerne, saa prises det ved saadanne Anledninger. Og det kan jo hende, at den læge Taler tier med det, som'er saarende for Kirken ved en saadan Begravelse, mens Presten søger at gjøre mest mulig ud af det umulige, og saaledes giver Grund til Anstød.

Denne Sammenblanding af rent borgerlig Hyldest med en kirkelig Handling ved ikke kristne Menneffers Begravelse vil let komme til at virke skadelig paa det kristne Vidnesbyrd.

Presterne fristes til at tale smukke Ting om Menneffer, iftedetfor at forkynde Herrens store Gjerning for dem, som jamlæs om de dødes Vaare.

Man bør strække sig langt i Forstaaelse af Presterne's vanskelige Stilling ved saadanne Leiligheder, og meget kan undskyldes med at en stærk Stemning let kan gjøre Tanfkerne og Ordene ubestemte og flydende.

Men dermed er ikke Anstødene taget bort; thi ved de dødes Vaare skal Kristendommens Vidnesbyrd om Synd og Frelse, evig Død og evigt Liv lyde klart og tydelig. Kirkens Alter skal ikke stjules, og Kristen-

dommens Budskab ikke fordunkles, fordi det er en Modstander af Kristendommen som begraves.

Skal den kirkelige Handling udføres under den Forudsætning, at Kristendomsforneegtere ikke dermed skal betragtes som om de havde vendt sig bort fra Gud og Kristus, da nedbrydes Forudsætningerne for den kristelige Forlyndelse, for da er jo alle paa en eller anden Maade kristne, saaledes som Verden gjerne vil have det.

Lad Kirken ikke længere være udsat for disse pinlige og fristende Sammenblandinger af borgerlig Hyldest og kirkelig Handling, ellers vil det blive en stadig voksende Samvittighedstvang med mange Anstød og Forargelser.

Bernt Støhlen i „Kr. Ugeb.“

Presten og Fritænkeren.

„Er De den Prest, som prediker her i Kirken?“ spurgte en Mand en Herre, som han mødte en Morgen paa Gaden udenfor en Kirke.

„Ja, det er mig“, lød Svaret.

„Jeg troede, De var en Hædersmand“ svarede den fremmede.

„Ja, det gir jeg mig da ud for“, svarede Presten.

„Ja, men det er De ikke. . . Sa De ikke igaarates, at De i Løbet af 10 Minuter kunde bevise, at alle Fritænkere var Daarer? Hvis De ikke beviste det her, vil jeg offentliggjøre Deres Navn i alle Byens Aviser og stemple Dem som den mest nederdrægtige Løgner, der nogensinde har været i Byen“.

„Hvor er deres Fritænker?“ spurgte Presten.

„Det er mig selv“, lød Svaret; „og jeg vil ha, at De skal forstaa, jeg er ingen Nar“.

„Mener De da, at Kristendommen er ingen Virkelighed?“

„Det er just, hvad jeg gjør; jeg har studeret Emnet og har reist rundt og holdt Foredrag mod Kristendommen i mere end tolv Aar, og jeg sier bestemt, at den er ingen Ting.“

„Er De sikker i Deres Sag?“

„Ja, det hele er ingen Ting“.

„Vil De saa venligst si mig“, sluttede Presten, „hvad De forstaaar ved en Nar, hvis det ikke er en saadan, som i 12 Aar vil reise rundt fra Sted til Sted og holde Foredrag om ingen Ting? Har jeg nu bevist, at De er dum?“

Jeg gaar blandt Engle, hvor jeg gaar.

Vi betænte, at ikke alene Guds Kirke, men ogsaa ethvert gudfrugtigt Hus, ja enhver gudfrugtig Sjæl stedse er overstraalet og omgivet af Guds Naadeslys, at de alle vegne ledsages af de hellige Engle, bestjærmes ved Guds Almagt, regieres ved hans Aand og paa alle Steder opholdes og bevarer ved hans faderlige Omhu og naadige Forsyn, saa at vi visse, om vore Dine blev opladte ligesom paa Elisas Dreng (2 Kong. 6, 17), eller om den guddommelige Godhed skulde behage at vise sig synlig for os, vilde se os alle vegne omgivet med et klart Lys; vi skulde se Guds Lampe skinne over vore Hoveder (Job 29, 3) og forundre os over, at Guds Godhed alle vegne følger os, omgiver og bevarer (Sal. 23, 6). Det er noget særdeles, at Guds Naade og Betskjærmelse lader sig fornemme i synlige Tegn; derimod er det noget almindeligt, at den overalt er tilstede hos de troende og gudfrugtige.

Jakob blev paa sin Rejse ledsaget af to Englehære, saa at han saa dem drage frem paa begge Sider af Veien tilligemed hans Folk (1 Mos. 32, 1). Elisa var omringet af gloende Heste og Vogne, som ikke alene han selv, men ogsaa hans Dreng saa (2 Kong. 6, 17). Om Hyrderne, som ved Kristi Fødsel vogtede sine Hjorder om Natten paa Marken ved Bethlehem, staar der, at Herrens Klarhed skinnede om dem (Luk. 2, 9). Om Ombrosius, en gudfrugtig og navnkundig Biskop i Milano i Italien, fortælles, at da den arianske Keiserinde Justina havde besaaet en Trolldarls at tage ham afdage ved Helvedaandens Hjelv og Trolldarlen ogsaa havde sendt disse aften for at gjøre det, kom de tilbage med usorrettet Sag, idet de foregav, at Biskopens Bolig havde været alle vegne omgivet af en Ild, som de ikke engang bovede at nærme sig.

Dette er særdeles Begivenheder, hvori Gud til sine egne Trøst og Glæde har givet sig siensynlige tilkjende. Men hvo vil tvile om, at alle troende og gudelskende Sjæle omskines af Herrens Klarhed, bebores og bevarer ved hans Almagt, ledes og føres af

hans Naadeslys. Dette lærer ikke alene Skriften paa mange Steder, men ved dens Veiledning og den Helligaands Kraft faar de ogsaa selv sit Sind Die opladt, saa at de i Troen ser, hvad de legemlige Dine ikke ser, de kaster vel ofte med den hellige Stefanus et Blik ind i den aabnede Himmel og smager den tilkommende Verdens Kræfter; men altid ved de dog i Troen, at de er indesluttet i Guds Naade og Vidskundhed,—at hans Lys stedse skinner om og over deres Hoveder,—at han alle vegne leder dem med sine Dine, regierer dem ved sin Aand, elsker dem som sine udvalgte Børn og sin dyrebare Eiendom og bevarer dem til Salighed imod Djævelens Magt og Træfthed og alverdens Ondskab. (Scriber.

Dødens Skygge paa glitrende Guld.

Den Rigdom han havde søgt hele sit Liv var endelig i Sigte. Han holdt paa at strække ud sin Haand for at gribe den, saa kom Dødsfrygten glidende over ham.

Tretti Aar siden reiste Frederik Erdman fra Indiana til Alaska for at vinde Rigdom. Engang var han heldig. Han samlede sit Guldstøv i en Sæk, lagde den paa en liden Hundeslæde og begyndte den lange Rejse hjemover. Da han kom ud paa den bedrageriske Is, brast den under ham, og Hund og Slæde og Guldsæk gik tabt, og Erdman var saa fattig som han nogeninde havde været. Han fik være glad for, at han kunde beholde Livet.—Han fortsatte sin Søgen efter Guld i mange og lange Aar. Hans Venner fra gamle Dage fik Hys om, at han havde fundet en Gulduare. Men just som han skulde til at grave Guldet, blev han syg. Han var nu over sytti Aar gammel, og han forstod det var en Sygdom til Døden. Nu var Spørgsmaalet om han kunde naa hjem. Det er saa rart med det. Som det saarede Dyr søger tilbage til sit Hie, søger det dødsstrætte Menneske tilbage til Hjemmet.

Det blev et Kæplop med Døden. Han naaede saalangt som til Fødebyen, men saasnart han steg af Toget, sank han sammen. Ingen Slægtning mødte ham, da de ikke vidste, paa hvilket Tog han vilde komme. Der var heller ingen anden ved den lille Station, og det blev flere Timer, før man fandt ham der. Han blev bragt til en Slægtnings Hus i næsten ubevidst Tilstand, men før Doktor kunde komme, døde han.

De teologiske Studenters Graduation.

Velkomsttale.

(Ved E. Knudsen.)

Kind friends.—It is my pleasant privilege in behalf of the class of 1910 to extend to you a hearty welcome to our commencement exercises.

Members of the Faculty.—You who have for the past three years done so much for us, instructing us in the biblical truths, admonishing us to be loyal to our Lord and Master and encouraging us to take up arms against the "prince of darkness", we bid you welcome. Had it not been for your guidance, your untiring efforts and your zeal for the furtherance of God's Kingdom, chances are, we who appear before you tonight would never have been able to cope with the perplexing problems which have so often confronted us while studying the eternal mysteries. As we look back over the three years spent at your feet, we feel like congratulating ourselves for having come here. At an institution of this kind where the classes are small we have received more individual attention than we would have received at a larger institution. There is something about our small denominational schools which is commendable. In many respects they offer advantages over the larger institutions. Here students and teachers become personally acquainted and after a few year's stay one feels as tho teachers and students constitute a family in which each member has the general welfare of the other members at heart and when one is compelled to leave a place of this kind after completing his course to go out on the arena of life, he goes with a feeling that he has the prayers and good wishes of those who remain behind. You have always showed a burning desire to have us understand all theological questions in the light of Scripture. You have, we believe, done all in your power to qualify us for work in the Master's vineyard. We always enjoy to have you in our midst and not least on this occasion when for the last time we are gathered as a class within the walls of this institution.

Members of the Board.—We bid you a most cordial welcome to our exercises. We know you have the welfare of this institution at heart. You have been instrumental in making things so comfortable in every respect at this place. You have placed men at the head of the department we represent who understand how to lead young men. We have reason to think that during your absence from

this place you are still in one way or another constantly keeping in touch with the school and its work. We believe you are interested in us who are now about to join your ranks to work for the good of mankind. We look upon you as our brothers and shall gladly consider any advice you our seniors may see fit to give us. We appreciate your presence at this occasion and assure you that you are welcome.

Citizens of Red Wing.—It pleases and encourages us to see so many of you with us. I know I voice the sentiment of the class when I say—I bid you all a most hearty welcome to this our program tonight. We have for the past three years walked up and down your streets, in and out of your doors, assembled with you in your sanctuaries on the Lord's day to hear the gospel message, and we feel that we have many warm friends among you. It is natural to appreciate and enjoy the presence of true hearted friends, and it is therefore I can assure you that it is with great pleasure we welcome you to the last program in which we will participate at this place.

Welcome one and all.

Det lysner.*)

Gud være Lov og Tak, Mamma kommer sig saa bra. Nu har hun været til Kirke ogsaa—for første Gang paa over to Aar. Hun overbar hele Gudstjenesten og gik baa-
de til og fra Kirken, men saa er det nu ogsaa bare tvers over Gaden. Den 103de Davids Salme toner stadig i mit Hjerte.

„Min Sjæl lov Herren, og alt, hvad i mig er, love hans hellige Navn! Min Sjæl lov Herren og glem ikke alle hans Velgjerninger! Han, som forlader al din Misgjerning, som lægger alle dine Brøst, han, som forløser dit Liv fra Graven, som froner dig med Misfandhed og Barmhjer-
tighed, han, som mætter din Sjæl med det gode, saa du bliver

*) Dette Brev er af Broder Gimle skrevet for „Buddøreren“, og vi er stifter paa, at vore Læsere vil glæde sig ved at faa se det, om det paa visse Punkter har lidt tilfælles med hans Privatbrev til Benner i Wis. som var os tilsendt og som før dette kom os ihænde. Red.

ung igjen ligesom Ornen".—Ja, den toner i mit Hjerte. Gud give den maas vedblive at tone der til evig Tid.

Om min Hustru nu udover Sommeren fremdeles kommer sig, vil hun til Høsten, som vi haaber og tror, blive stærkt nok til at tage Vare paa Børnene. Det er da min Agt, om Gud vil, at gaa tilbage til Kina igjen. Jeg vover dog ikke for det første at tage min Hustru med. Men under det deilige Klima, vi her har, vil hun ved Guds Hjælp med Tiden blive fuldt kommen stærk igjen. Tænkte vi kunde faa leie et Hus her for en længere Tid, men man vil enten sælge eller ogsaa leie som almindelig for Maanedene. Det Hus, vi bebor, er baade let og lyst, men det er for Salg, og vi kan faa Ordre hvad Tid somhelst at flytte. Det vilde saa sin Sag være, om jeg var hjemme, men at lade min Hustru bo i leiet Hus, hvor hun naarsomhelst var udsat for Besværet med Flytning, gaar ikke an. Dertil vil hun ikke være stærkt nok paa længe. Vi tog derfor Kjøb paa en Eiendom her. Mr. Op'land og Staanes har fine Eiendomme for Salg, men som vi ikke havde nogen Kapital at lægge i det, var det ikke at tænke paa. Vi maatte se til at faa et Sted, der ikke kostet mer, end vi kunde ha Haab om at greie den aarlige Rente. Glæde og Gud taknemmelige er vi, for vi nu har fundet et lidet Hjem, hvor min Hustru er vel tilfreds med at bo, naar det blir istandsat. Det trænger lidt Reparation og Maling. Har nu haft en Snedker en Uges Tid og selv har jeg omhyddet og p'anneret Gaardstrummet og er nu begyndt at male. Naar vi faar stelt paa det, haaber jeg det skal bli et noksaa hyggeligt lidet Hjem.

Naar man nu ogsaa kunde faa en Prest her at opta Arbeidet i Santa Rosa og Omegn, vilde jeg jo mere beroliget ogsaa fra den Side seet.

Som enhver kan skjønne, er det ikke nogen let Sag at forlade Hustru og Børn og gaa ud paa Missionsmarken alene—dog, Gud være lovet, ikke alene, og derfor faar jeg ved Guds Naade Kraft til at bringe dette Offer. Jesus har givet sit Liv for os, er det da formeget om vi under en Smule

Forpagelse bringer ham vor Tak. Jeg skulde ønske, at Vennerne ikke glemmer Honan. Der ligger Halvdelen af vort Missionsfelt med over Halvdelen af det Folk, vi som Mission har lovet Herren at arbejde blandt. Det glæder os vi har tre Missionsstationer, høiere Pigeskole, Høiskole, Børnehjem og Hospital paa den ene Halvdel af vort Missionsfelt; men det er saart at tænke paa, at vor Mission nu efter ca. 20 Aars Arbejde kun har en Station for den større Halvdel af Befolkningen paa Feltet. Venner, det er paa Tide vi søger at gjøre mere for Honan. Det er uforsvarligt ligeoverfor baade Gud og Mennekter, at vi Aar efter Aar holder Feltet og siger det er vor Mark, dersom vi ikke kan optage Arbeidet blandt dem. Det er som det gaar et Sting i mit Hjerte, naar jeg tænker paa, at mange af dem, som i disse Aar er gaaet ind i Evigheden uden Rundskab om Frelsen i Kristus, kunde ha blit frelst, om vi havde haft en Missionær iblandt dem. Kan vi, enhver af os, Mand og Kvinde staa frem for Herrens Ansigt og sige: Vi har gjort, hvad vi har kunnet i Bøn, i Tale og Skrift, i Arbejde og Offer for Honan'erne. Vi kan ikke. Gud hjælp os at gjøre mere Kræfter. Kjære Venner, hvis Broder Rønning ikke snart kan gaa ud igjen, send en Mand, saa Broder Trygstad kan blive afløst og gaa til Honan, hvortil han egentlig var bestemt. Jeg glæder mig endnu at kunne faa gaa ud igjen og pege paa det Guds Lam for de kjære Kinesere og fortælle dem om ham, som ogsaa bar deres Synd. Det glæder mig, jeg denne Gang skal faa Broder Doland med mig. Gud velsigne ham med megen Kjerlighed, Helse og Kræfter til Evangeliums Forhyndelse, mange Sjæle til Frelse og Salighed.

Sidst jeg var hjemme lovet Vennerne, at saasnart jeg var færdig at bygge Kirke i Hsinhe, vilde de sende ind sit Bidrag. Tak, kjære Venner, det var opmuntrende. Vi har hidtil hjulpet os med et Kineserhus indrettet til Kapel i Hsinhe, men vi trænger saart en Kirke. Vær nu sail til Missionskasserer Past. R. O. Gutteim, Creston, Ill., at indsende eders Bidrag, saa jeg kan begyn-

de at gjøre Forberedelser til Bygning af Kirke, naar jeg i Høst, om Gud vil, kommer tilbage til Kina. Eders i Herren forbundne
T. H. Simle.

Efter Juli 1ste vil vor Adresse bli:
401 S. R. Ave., Santa Rosa, Calif.

Børnehjemmet i Beresford.

I Indberetningen fra Bethesda Børnehjem findes ikke meget angaaende Skolens Drift der eiheller Resultatet af den Skoleplan der er nævnt i Indberetning for 1908, Side 68 af Referatet for det Aar. Hvad Formens Drift og Forbedringer paa samme angaar og Færmen som en Indtæktstilføje for Børnehjemmets Ophold er det nu bedde end det nogenfinde før har været og meget baade Arbeide og Penge er nedlagte der for at bringe det op til det bedst mulige og nu forstaar vi, at Synoden ogsaa vil koste istand nyt Plumbingsværk samt indrette steamheating Apparater, hvilket var meget paatrævet. Den engelske Skole er drevet godt og den kan vist maale sig med hvilken som helst anden Publistkole andetsteds, da der er dygtige Lærefræfter.

Det tør gjerne være, at vort Samfundsskolels oprindelige Tanke var ved Oprettelsen af Bethesda Børnehjem, at det skulde være et Tilflugtssted, et Børnehjem for fader- eller moderløse Børn af norsk Herkomst, og at da Børn af ikke norsk Herkomst burde henvises til de respektive Nationers Pleiestiftelser, hvor de nærmest hørte til, og i saafald tror vi, at det i folbart Mon vilde lette og hjælpe Børnehjemmets Tjenerpersonale i at vedligeholde det norske Sprog ved Hjemmet, bedre end det hidtil er skeet.—Vort Hjem der kan saa let staa i Fare for at blive et Slags „Dumpingground“ for alt Slags Opsop fra alle Kanter—for Samfundet at opholde saavel som at under slige Forholde saa ganske naturligtvis det norske Sprog fortrænges fra Hjemmet og er det vel næsten allerede!

I Høiskolerne hvor fremmede Sprog læses til Eks. thst, saa ikke alene lærer man og lærer fra Lærebøgerne men efter hvert som

man kommer frem forsøger at tale det mundtlig. Derved faaes Færdighed i Sproget som skal læres. De døde Sprog til Eks. Latin læses og læres i Lærebøgerne, men læses ikke. Vi tror, at dersom det norske Sprog skal ophjælpes ved Bethesda Børnehjem saaat det kommer til sin Ret, som det fortjener, maa alle som har nogen Tjeneste eller Gjerning at øve ved Hjemmet benytte det norske Sprog i daglig Omgang saalangt som mulig,—ellers kan vi ligesaa godt nedlægge det norske Sprog som Undervisningsfag ved Skolen der. I det private Hjem har vi fundet, at det lader sig gjøre at bibringe Børnene Kundskab, ikke alene teoretisk men ogsaa Talefærdighed i det norske Sprog saa at baade yngre som ældre Børn i Familien udtrykker sig grammatikalsk ligesaa korrekt i det norske som i det engelske Sprog saalangt de er komne.

Disse Bemærkninger er ikke rettet som personlig Kritik over nogen, men det er en Sag eller Tilstand som vistnok flere har havt i Tanke. Børnehjemmet er en Barmhjertigheds Anstalt, en Sag hvorfor vi føler varmlig og interesse for og hvori vi forsøger at handle i Visdom, Herren til Pris og de smaa til Gavn i Tid og i Evighed!

Korr.

Mødet ved Chester.

Om Torsdag Formiddag den 14de Juni begyndte et tre Dages Møde i Bethlehems Kirke, Pastor G. J. Bergs Kald. Aabningsprediken holdtes af Pastor D. Andresen. Guds Ord blev lagt os inderligt paa Hjerte og den Betsignelse vi fik under Aabningsgudstjenesten fulgte os gennem hele Mødet.

Til Udgangspunkt for Samtalen var lagt Joh. 7, 37—39. Undertegnede lovede Past. S. C. Simonson at begynde Samtalen, da han (Simonson), der skulde indlede, ikke kunde komme til Mødet. Samtalen dreiet sig om Mennekenes Trang til Frelse. Jesu Længsel efter at faa tilfredsstillet denne Trang og Maaen, hvorpaa den enkelte kan faa denne Trang tilfredsstillet. Inderligt

og varmt løb Vidnesbyrdet fra baade Prester og Lægebrødre; Guds Aand virket synbarlig og fremkaldte Længselens Taarer fra mangt et Hjerter. Maa Gud saa fuldføre i den enkeltes Hjerter den Gjerning, som han i de Dage fik paabegynde.

Det er velsignet at faa Lov til at være med i saadanne Møder. Vi, som maa reise fra Sted til Sted for at forkynde Evangeliet, finder en stor Vederkvælgelse ved at faa dele Livets Brød sammen med andre. Det fik jeg og de fire unge Brødre, der reiser sammen med mig, Pastorerne D. Andresen, H. J. Berg, Missionær Rønning og Emisær D. M. Anderson rigt erfare. Tak, Brødre, for hyggeligt Samvær og Tak til eder Lægebrødre og Søstre for alle timelige og aandelige Gøder, vi fik nyde sammen med eder.

Peterfon, Minn., 18de Juni 1910.

N. J. Løhre.

Hvad han mindtes.

Den amerikanske Prest Theodore Guxler besøgte paa en Tur i Skotland den Kirke, hvor en berømt Prest havde prediket. Guxler spurgte ngie efter, om der var nogen paa Stedet, som havde hørt den veltalende Prest, og langt om længe fandt man en meget gammel Mand, som havde hørt ham.

„Kan De huske nogle af de Tekster, som Pastor McChyenue predikede over?“ spurgte Guxler. Den gamle Mand svarede: „Nei, jeg kan ikke huske nogen af dem.“ „Kommer De da ihu en eneste Sætning?“ „Jeg har glemt altsammen“, var Svaret. Dybt skuffet spurgte da Amerikaneren: „Kan De da ikke mindes nogen Ting om ham?“ „Jo“, sagde den gamle, „det er en anden Sag. En Ting kommer jeg godt ihu. Da jeg var liden Gut og legte ved Veikanten, gif Pastor McChyenue forbi. Han kom hen til mig, lagde sin Haand paa mit Hoved og sagde: „Jamie, min Gut, jeg har besøgt din stakkels syge Søster“,—saa saa han mig i Dinene og sagde: „Og, Jamie, jeg har ogsaa stor Omfjorg for din Sjæl.“ Jeg har glemt hans Tekster og Predikener, men jeg kan endnu føle hans stælvende Haand og se Taarerne i hans Øine.“

Til Hvile.

Mrs. S. J. Johnson af Jennings, La., afgik ved Døden Mandag den 6te og blev begravet Tirsdag den 7de Juni. Mrs. Johnsons Pigenavn var Anna Maria Bohum. Hun var født af Forældrene Sevat og Caroline Bohum i Rushford, Minn., den 6te Mars 1864 og opnaaede saaledes en Alder af 46 Aar og 3 Maaned. I 1881 flyttede Bohumfamilien til Mayville, N. Dak., hvor Anna om Høsten det samme Aar indgik i Ægteskab med S. J. Johnson. I Mayville, hvor Johnson drev Forretning, boede de i 14 Aar, i hvilken Tid der blev født dem seks Børn, fem Sønner og en Datter. De to ældste Sønner døde under deres Ophold i Mayville. De øvrige fire, tre Sønner og Datteren, lever og sammen med Faderen spørger over Tabet af en meget elsket Ægtefælle og Moder. I 1895 flyttede Familien til deres nuværende Hjemsted, Jennings, La. I 1906 den 23de November blev Mrs. Johnson rammet af et Slagtilfælde, som gjorde hende baade hjælpeløs og meget lidende. Alt, som en elskende Familie og Mibler kunde gjøre, blev gjort for hende, men hun maatte bære sit tunge Sygdoms Kors, hvilket hun ogsaa bar med kristelig Taalmodighed, indtil Døden, som ovenfor nævnt, befriede hende fra Jordelivets Møje og Trængsel.

Baade Mr. og Mrs. Johnson er af meget bekendte og høit agtede Familier fra Fillmore Co., Minn. De er begge fødte og opdragne i Hauges Synode og har hele Livet haft sit kirkelige Hjem i dette Samsfund, har ogsaa taget sin Del i Samsfundets forskellige Gjøremaal, men der i Syden har ikke Hauges Synode nogen Menighed, og for kristelige Venner at være udenom al Menighedsforbindelse kan de ikke godt finde sig tilfreds med. Denne Familie havde derfor det sidste Aar sluttet sig til Congregationalmenigheden der paa Stedet. Fra denne Menighed blev altsaa Mrs. Johnson nu begravet. Sympatien og Deltagelsen med John-

son Familien fra deres mange Venner i Jennings var meget stor. De er sikkerlig ogsaa ihukommet, af deres store Slægt og mange Venner her oppe i de nordlige Stater. Herren trøste og styrke de sørgende efterladte!

Befignet være Mrs. Johnsons Minde.

Mrs. Iversen vandret bort.

Venner! Se hvor Tiden iler frem med Ordens Fart, og paa sine Vinger bærer os til Maalet snart. Døden kommer, ja, den kommer, river os herfra, men hvor tænker du at lande, Brøder, Søster, da?

Dette er et vigtig Spørgsmaal for os til alle Tider, men ikke mindst, naar Døden staar os lige for Dinene.

Dette syntes ogsaa at staa klart for Mrs. Iversen i Særdeleshed det sidste Aar af hendes Liv. Hun følte, at det ikke vilde være saa ret længe for hende at være her tilhuse. Derfor stod det Spørgsmaal saa ofte for hende om hvorledes det skulde gaa, naar hun skulde dø. Hun havde i længere Tid tænkt paa at besøge sine to Brødre i Minnesota og da især den ene, som hun ikke havde set paa over 8 Aar.

Hun gjorde da endelig Alvor af Sagen og reiste først og besøgte den ældste Brøder ved Roland, Iowa. Og i September forleden Høst reiste hun sammen med sin yngste Brøder op til Elmore og Lake Wilson, Minnesota for at besøge de to Brødre som hoder, men det blev ogsaa den sidste Reise. Hun følte sig ikke rigtig vel før hun reiste. Kommen til Minnesota syntes hun blive daarligere. Hun reiste da hjem, og kommen hjem var alt vel for en Tid. Men det varede ikke længe, hun blev atter daarlig. For hver Dag som gik syntes det at lyde for hende: bered dig til den sidste Reise.

Hun var dog oppe og udførte ikke saa lidt Arbejde. Der var da saaledes for menestkelige Dine ikke særdeles Tegn til saa hastig Bortgang; thi om Søndagen den 17de Mars var hun med sin Familie ved Aftensbordet og hun talte som sædvanligt. Men Mandag var hun ikke istand til at tale med

sine kjære som stod ved hendes Side. Hun læste Dele af Guds Ord, som hun syntes var sig til Trøst og Opmuntring saalænge som Evnerne tillod det. Hun bad saa inderlig Gud om at saa en frelst Sjæl, og at han snart maatte komme og fri hende ud af al Trængsel. Hendes sidste Ord paa Jorden var: „Herre kom snart“. Og Bønnen blev hørt idet Sjelen forlod Støvhjitten og som vi haaber og tror forbist gik hjem til Gud. Gid vi alle maatte mødes i Himlens salige Hjem tilsidst, hvor vi aldrig mere skilles, men evigt være sammen for Lammets Trone.

Mrs. Marie Iversen, født Halvorson, var født den 20de April, 1852, paa Gaarden Randa nær Stavanger, Norge. Kom til Amerika i September 1870, til sammen med Forældre og Søskende. De bosatte sig ved Creston, Ill. Der indtraadte hun i Ægteskab med John S. Iversen Berbe, den 13de Mars 1874. De opholdt sig i Illinois indtil Mars 1882, da de med sine to Pigebørn, samt to af hendes Brødre reiste til Ellsworth, Iowa, og samme Høst kjøbte de et Stykke udhyrket Prairieland nær Kamrose, Iowa, hvor de siden har haft sit Hjem. De har været velsignet med 7 Børn hvoraf seks lever, en Pige døde i Ill., 5 Maanedes gammel.

Fire af Børnene var tilstede ved Begravelsen. Mrs. Peder Bergman, Rhinelandter, Wis., Mary, Rosa, Selma og Lewis, samt hendes 4 Brødre. Mrs. Christ Segeh, St. John, N. D. var ikke tilstede.

Mrs. Iversen døde paa sin Fødselsdag den 20de April, 1910, 58 Aar gammel. Begravelsen fandt Sted den 23de. I Sørgehuset talte Pastor Eastwood over Sal. 90, 12. og i Kirken over Joh. 14. Fra Bions Kirke blev afdøde ført til sit sidste Hvilested 2 Mil nord fra Kirken. Ægteskælle, 6 Børn, 9 Børnebørn, samt 4 Brødre følger Savnet, men det er dog Trøst i Sorgen, at hun nu er hjemme hos Gud. Det er derfor vort Ønske og Bøn: gid vi alle maatte mødes der. Fred med Støvet, velsignet være Mindet. Paa Familiens Vegne

Sivert S. Halverson
Lake Wilson, Minn.

Binamissionen.

Beretning fra Trygstad.

Taipingtien, Hupeh, Kina, Mar 2, 1910.

Kjære Venner!

„Saa langt skal du komme og ikke læn-
ger.“ Nu sidder jeg her og tænker paa de
mange Steder som skulde besøges og de man-
ge kjære Kinesere, som længes efter Solskin
baade i Naturen og i Sjelen. O hvor det
synes trist og mørkt stundom, men saa glæ-
der vi os i, at bagom den mørke Sky skinner
Solen klart. Snart spredes Skyerne og alt
synes ligesom at faa nyt Liv. Slig er det
jo ogsaa ofte i Sjelen.

Det var lidt om min Tur til Honan jeg
skulde skrive denne Gang.

Landahl havde bestemt sig til Honan for
at se til Arbeidet der og overvære et Kredss-
møde for det Distrikt i „Chen Bin“ hos vor
norske Nabomission. Men Lørdag Aften
den 2den April kommer Bud, at Landahl er
syg og ikke kan gaa. Saa faar jeg afsted.

Mandag Morgen stiger jeg i Stolen
(bruger Stol der opover, da der ikke er Ride-
dyr) og afsted har det.

Første Dag kommer jeg bare 60 Li til
„Syveni“ en af vore Udstationer. Her har
vi haft Arbejde omtrent fem Uor men ingen
døbte. Det var nu min Tanke at ha Daab
her snart og nu har vi da et par Møder, ta-
ler med Daabskandidaterne, har Bønnemø-
de med dem og skilles saa for at nyde Nat-
tens søde Hvile.

Den næste Morgen er vi oppe tidlig, da
vi har bestemt Møde og skal ha Daab før
Frokost. Mange mødte frem, og det var en
Høitidsstund som man sent vil glemme der,
da ni Sjæle lovede Gud at afstaa fra Heden-
skabets Synder og blive ham tro indtil Dø-
den. De fleste Ansigter bar Præg af helligt
Alvor samt Glæde over den Seier som alle-
rede var bunden. Teres Hustruer og Børn
var ogsaa tilstede, og de fleste udtalte at de
ville tro paa den sande Gud.

Efter at ha spist og sagt Farvel til Ven-
nerne her bær det atter afsted. Nu kommer

vi ind i Honan, paa Broder Himles Arbeitss-
felt. Her forandres ogsaa Dialekten, saa vi
hernede har lidt vanskeligt ved at forståa som-
me Lyd. En Fordel synes der dog være
blandt Folket her! De er mere ligesom og
ærlige. Jeg synes Honanerne er prægtige
Folk. Haardere at vinde men mere at stole
paa, naar de kommer over.

Det første Sted vi naar frem til er
„Hsintienpen“. Goangelisten Sen arbejder
her og gjør vist et godt Arbejde. Hans Hu-
stru hjælper til i Kvindearbeidet og derfor
kommer baade Mænd og Kvinder til Mødet.

Paa dette Sted har en af Byens mest
fremragende Mænd aabnet en Bigestole hvor
Bigerne løser sine Fødder og faar Undervis-
ning i Læsning og Skrift. Dette viser jo at
Kineserne ogsaa selv har faaet Vinene aabnet
for Kvindens Ophvielse i Samsundet. Læn-
ge nok har Satan holdt disse stakkels Folk
bundne til Sjel og Legeme. Nu er den
stærkere kommet som sønderlider Lænkerne
og sætter de fangne fri. Gud være Lov og
Pris derfor.

Atter et Farvel og afsted har det mod
Hsinhe som vi naar ved Sektiden. Her
faar vi et hjerteligt velkommen af vore
kjære kinesiske Venner. Ja det er Opmun-
tring for den trætte Vandrers at vide, at han
er velkommen.

Her kommer flere af Vennerne straks
ind og spør efter om vi ikke har hørt fra de-
res Venner Himles. Jo Fruen er meget
bedre og Himle ønsker at komme ud ihøst.
Saa priser de Gud tilsammen som har hørt
deres Bønner og atter vil sende dem en Hyr-
de, som stadigt kan være hos dem og lede
dem. De siger selv, vi er som Faar uden
Hyrde, men vi ved Gud vil sørge for os og
sende os Hjælp snart.

Ja, kjære Venner, kom disse stakkels
Brødre og Søstre ihu. I søler selv, hvor
jaart det er, naar I blir uden Sjælesørger
en Tid, og disse, kjære Venner, de er unge i
Kristendommen. De trænger Veiledning.
De er ofte for svage til selv at tage Næring
til sig. De maa hjælpes. Kom dem ihu og
send flere Arbeidere ud, saa at om en maa
gaa hjem saa er der flere til at træde ind i
Rækken.

Men her kan vi ikke tøve længe denne Gang. Har et Møde med Vennerne og begir os videre næste Morgen. Men idag ser det skiet ud og vi er ikke komne langt førend jeg hører Stolbærerne sige, at „Simlen er blit vred.“ Det regner nu ganske stridt og Veierne, som her er af gul Verjord blir snart stemme at gaa paa. Idag skulde vi naa frem til Tenchow og ha Møde, men han som styrer Vind og Regn faar selv bestemme vort Maal.

Kommet 15 Li frem er der et par kristne. Her faar vi kjøbe tørt Straa og Bæerne tænder en Ild midt paa Gulvet og skal tørke sine Klær som er blit gjennevaade. Her sidder jeg da og samtaler med disse Venner, drikker noget Melsuppe og holder saaledes Kroppen varm og Mødet oppe.

Her har vi dog ikke noget blivende Sted. Stolbærerne kan ikke her faa leiet Sengeklæder og vi maa afsted. 15 Li længere frem ligger San Chuang, en af vore Udstationer, men us! sli en Søle. Bæerne orker ikke mere og jeg faar dese deres Stjæbne og tra sse frem i Sølen. Binder mine „Rubbens“ paa med Taug og fortsætter. Men Fødderne blir saa forfærdelig tunge og enda har vi langt igjen. Na hvor det regner. Dog, lad os stemme i og synge: „Hvad hjælper det at klage? Det fyllder kun vor Modgangs Staal, med slikt unyttigt Klagemaal.“

Endelig naar vi frem trætte og vaade, men det glemmes snart ved den hjertelige Modtagelse vi faar. Her er det godt at komme til Brødre, lad være at de er gule, de er dog lige kjere og vi glæder os med dem.

Efter at vi har spist, drukket og blit varme har vi Møde og Gud opvarmer vore Hjertier, saa vi føler os vel belønnet for Dagens Slid og Stræb.

Efter en god Nats Hvile skinner Solen atter frem og vi fortsætter vor Vel glade og taknemmelige for at vi faar være Væbærere for den store Grens Konge, midt inde i dette mørke Hedningeland. Ved Middagstiden kom vi frem til Tenchow. Her tog jeg ind i Hr. og Fru Østersøes gjeffrie Hiem. Vennerne var just ifærd med at reise til Kreds mødet. Jeg skulde dog først ha Møde med vore kristne paa Stedet, da vi ogsaa her har

en Udstation. Bestemte Møde med Vennerne om Avelsen 30 Li derisfra, men da vi kom did var ingen Udlændinger at finde. Vi maatte da slaa os til Ro og haabe paa Morgendagens Lykke. Næste Morgen var vi oppe tidligt og da vi havde reist 20 Li ser jeg Østersøes smilende Anslyn i Porten paa Staden. „Men hvor er Røed og Frue?“ spør han. Er de ikke her da? Nei! hvad var saa at gjøre. To af Følget bortkommet.

Vi nød en god Frokost, takket være Fru Østersøes Gjefffrihed og saa afsted, denne Gang paa Mulevogn medens Fruen gik i min Stol.

Dette var min første Erfaring i Kina i at kjøre paa disse to hjulede Redskaber. Latterlige Eventyr havde jeg nok hørt fra andres Oplevelser, men nu skulde jeg ind i Erfaringens Skole. Det overgik langt de bedste Beskrivelser.

Vognen er to a tre Fod bred. Nogle Stænger er opsatte hvorover er spigret lidt Løi, ofte beslægtet med Faller. Herinde lægger man en Del Sengeklæder og kryber saa ind, to Mand i Bred. Der er ingen „springs“ under disse Vogne, vel at mærke, og før vi kom frem havde vi faaet mange alvorlige Rystelser. Vi havde ogsaa faaet en god Appetit og var glade ved at se Folket omkring et velbækket Bord, til hvilket ogsaa vi fik et hjerteligt velkommen.

Mødet var begyndt samme Dags Morgen og en Masse Folk var alt ankomne. Af Udlændinge kan nævnes af Det Norske Forbund, Hr. og Fru Ekraastad, Hr. og Fru Østersø, Hr. Gepegren, Hr. Mjelve, Hr. Karstad, Hr. Fleische og undertegnede fra Haauges Synode.

Mange kraftige Vidnesbyrd blev aflagt baade af indfødie og Udlændinger og Guds Mand søltes at arbeide paa Hierterne. En Del var komne flere Dagsreise enten paa Vogn eller i Stol, men alle var de glade ved at faa være m.d.

Kirken var fyldt til Trængsel ved fire Møder om Dagen og ude i Gaardsrømmet var det ogsaa ganske fuldt. En eller flere talte ogsaa derude og mange dyrebare Sandheder blev hørt de Dage.

Paa Søndag Formiddag predikede undertegnede over Aab. 3, 14—22, og paa Eftermiddag holdt Hr. Espeegren en gripende Nattverdsprediken, og indfødte og Udlændinger mødte sammen dette hellige Maaltid. Det var isandhed: „Hvilostunder paa Vægen.“ Vi søgte Storheden i de Ord:

„Hvor saligt det er at møde,
Naar ene man vandrer frem,
En Broder og Søsterfare
Paa Veien til samme Hjem!
Det er som en kvægende Lustning,
Som Herren os sender ned,
At styrke den trætte Vandrer,
Paa Veiens Besværighed.

Der gives ei jordist Slægtsskab,
Ei Blodets det stærke Baand,
Som saa binder Hjerte til Hjerte,
Forener saa Aand med Aand,
Som dette at have tilfælles
En Tro og en Frelser sød,
Som Børn af den samme Fader
Og født i en Moders Skjød.“

Paa Mandag skulde vi atter drage videre. Nu havde vi nydt meget godt baade til Legem og Sjel hos disse kjære Venner Skraastads og følte os atter opfrisket til Reisens Strabadser. Veiene var nu gode igjen og de 70 Li, i godt Selskab, syntes meget korte. Ved Femtiden kom vi frem til den store Stad „Nanyangsu“, hvor Hr. Espeegren af Forbundet har bygget en meget vakker Missionsbygning og grundlagt et godt Arbejde.

Men hvorfor skulle jeg hid? Jo, imorgen skal her være Bryllup. Fru Espeegren, Fru Mjelve og Bruden møder os med et hjerteligt Velkommen. Det føles godt at komme til rene, nette Folk og Hus, naar en hele Dagen har reist bare forbi Straahytter, saldefærdige Templer og smudsige Gader med en Masse fillede Folk. Ikke at jeg klager over Smuds og Killer, men man føler og ser saa tydeligt Kristendommens store Fordele.

Tirsdags Morgen oprandt Skjøn og sollys. Hele Naturen syntes ligesom at ville gjøre sit til at forstørre Glæden og Festlighederne for denne store Begivenhed. Endog

Kineserne syntes renere og nettere end ellers. Alle var glade. „Den som har Bruden er Brudgommen, men Brudgommens Ven, som staar og hører ham, glæder sig meget over Brudgommens Røst.“

Klokken 2 samlede vi alle i den for Anledningen velsmykkede Storstue. Brudeparret tog sin Plads og undertegnede holdt en Tale over Fil. 4, 4—7. Flere Telegrammer modtoges fra Vennerne omkring og om Aftenen underholdtes med Sang, Taler og Bøn. Det var en Spøtidsdag som længe vil mindes.

Onsdag var det atter at bryde op. Nu blev jeg alene, som skulde reise nedover den store frugtbare Slette til Hsinhe, hvor jeg havde bestemt Møder paa Torsdag. Vi havde 120 Li, og da Bærerne var ukjendte med Veien gik de Feil, og ved Aftenstid havde vi endnu 30 Li igjen. Dette blev en alvorlig Prediken for mig! Tænk om vi skulde ta Feil af Veien til Himlen og forsent naa frem? O, hvor det gjælder at vaage og bede og følge ham som er Veien, Sandheden og Livet. At ikke vi som prediker for andre skulde selv bli forskudte.

Da vi naaede frem til Hsinhe var der ankomne kristne fra alle Udstationer. Hvor jeg i mit Hjerte ønskede, at jeg kunde ha standset hos disse Venner en Tid. Alle spurgte de: naar kommer I hid for at hjælpe og lede os. Du maa skrive og hilse Vennerne hjemme, at vi her for dem og at vi snart maa faa en Hærde ogsaa her i Hsinhe. Ja, vi vil alle forene os at bede for disse Naadesøkkende som hungerer og tørster efter Ordets uforfalskede Mælk.

Havde tre Møder med Vennerne her. Paa Eftermiddag havde vi Altergang hvor ca. 50 modtog Herrens Legeme og Blod. Maa Gud styrke og bevare disse kjære Venner.

Fredag oprandt klar og skøn. Nu har det hjemover. 40 Li fra Hsinhe ligger „Tsangtai“ en af Hsinhes Udstationer. Her havde vi Møde og spiste Middag. Her var et par Bærere, som bad om at faa komme til Fancheng og faa Medicin for at aflægge Opiumsvanen. Stakkels Folk, de er blet Syn-

dens Slaver og kjender ikke Evangeliets lægende Kraft; men jeg talte med dem en Stund og indbød dem at komme og faa Lægedom baade for Legem og Siel. (De er nu i Fancheng, og vi haaber, Gud maa faa fat paa dem og kure dem).

Dernæst til „Zen Kia Bo Ko“. Her har vi to kristne, en Læge og hans Hustru. Deres Søn frekventerer nu Høiskolen i Fancheng og lover at bli en flink Student. Disse Folk bor 105 Li fra Fancheng, men kommer ofte hid til Møderne. Guds Ord er dyrt paa disse Steder.

Til Aftens kom vi til „Chen Kia Ho“, en af Fanchengs Udstationer. Her har ogsaa været arbeidet i mange Aar, men ingen har været døbt. Det var nu bestemt at vi skulde ha Daab paa denne Tur. Her har vi den største Gutteskole paa Fancheng Sektet med ca. 60 Børn. Evangelisten her har gjort ganske godt Arbeide. Paa Lørdag havde jeg Møde med Daabskandidaterne paa Morgenstunden og senere havde vi Gudstjeneste. Otte Sieler blev her indlemmet i Menigheden: En Læge, nogle Forretningsmænd og nogle Jordbrugere. Det var en Hvitidsstund for disse Folk og blev et kraftigt Vidnesbyrd for Hedningerne, som var tilstede. Maa Gud selv vogte og føde ogsaa denne lille Hjord, at de maa naa frem til Herligheden og Opstandelsens frydefulde Morgen.

Paa Eftermiddag reiser vi videre 30 Li til „Schwango.“ Her har vi en døbt og en Del som begjærer Daab. Vil dog vente her til senere og faa undervise og besøfte dem lidt mere i Sandheden.

Dette er en meget livlig Forretningsby, og derfor er det meget vanskeligt at faa leie Hus. Sidste Aar havde vi til en Tid intet Lokale, og Arbeidet maa lide derved. Her burde vi med Tiden enten faa rente eller kjøbe et Lokale men med vort nuværende Budget kan vi ikke tænke paa det. Haaber nogen hjemme vil sætte sig et Vinde her. Vren skal bli Guds og Lønns frelse Sieler.

Søndagsmorgen samledes Vennerne her til Møde, og vi havde en velsignet Stund sammen. Folk lytter med Opmærksomhed,

og vor Bøn er, at Sæden maa falde i god Jord og bære rige Frugter.

Da det begyndte at regne, ansaa jeg det bedst at gaa hjem, da det muligens kunde bli slemme Veie, og vi havde endnu 60 Li igjen. Naade vel frem Kl. 4 efter just to Ugers Travær, i hvilken Tid jeg havde reist 650 Li og besøgt 13 Forsamlingssteder. Priset værre Gud, som har givet en god og velsignet Reise og bevaret mine kjære hjemme.

Da jeg kom hjem, havde de just faaet Telegram fra Hankow, at Hovedstaden i Hunan var plyndret, alle Missionsstationer lagt i Aske og alle Magistraters Huse ødelagt. Ingen af Missionærerne var dog dræbt men var saavidt kommen fra det med Livet. Siden har vi faaet vide, at Urolighederne spreder sig over Provinsen, og at de fleste Missioner har maattet ta sin Tilflugt til Hankow. Grunden siges at være Hungersnød, men senere tror man, det er Reisning mod Regjeringen. Her har ogsaa været en Del Rygter ude, men intet som gjør os urolig. Maa Gud i Naade staae os for slige Oplevelser som de i 1900 igjen. Bed for os og for Arbeidet, at vi maa faa fortsætte at sprede Livets Lys, og at Mørkets Magter maa vige.

Broder Landahl er for nærværende i Hankow. Han er nu i Bedring, men endnu svag. Veder Høstens Herre, at han uddriver Arbeidere i den Høst.

En hjertelig Hilsen til alle Vennerne hjemme. Eders ringe Medarbejder

G. M. Trygstad.

Jesu tre Opmuntringer. Har du hørt dem? Læg dem paa Hufommelsen, og du vil høre dem.

Naar Synden trykker:

„Søn, vær frimodig! Dine Synder er dig forladte.“ Math. 9, 2.

Naar Frygt kommer over dig:

„Vær frimodig; det er mig, frygt ikke!“ Math. 14, 27.

I Sorgens Tid:

„I Verden skal I have Trængsel; men vær frimodig! Jeg har overvundet Verden.“ Joh. 16, 33.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor A. M. Mannes har antaget det til ham stillede Kald fra Victor Menighed, Mt. Vernon, S. Dak. og tilflytter samme den 1ste Juli.

I Elims Menighed Pastor C. J. Olbergs Kald vil blive Kirkeindvielse og Kredsmøde fra 17de til 19de Juli. Presterne og andre i den Kreds bedes mærke sig dette.

Student O. Hanson fra Red Wing Seminar arbejder denne Sommerferie i Ada, Minn. Hans Ophbyggelsesarbejde har baade blandt ældre og yngre allerede vist sig at være til Velsignelse.

Pastor Westphal havde bestemt sig til at være tilstede ved Kredsmødet i Grand Marais Past. Tidnes Kald og havde lovet at indlede Samtalen, men kan ikke komme til Mødet paa Grund af Sygdom i Familien. En anden af Brødrene kommer derfor til at indlede Samtaleemnet.

Missionær Chr. Stokstad i Kina har sendt „Buddbæreren“ en Artikel om Opiumsreform og Jernbaneanlæg derborte. Bladets Læsere vil snart faa denne Artikel. Stokstad lover at sende forskellige saadanne Nyheder fra Tid til anden om „Buddbæreren“ kan bruge dem. Hertil kan bemærkes, at „Buddbæreren“ vil gjerne have Nyheder og andet fra Kina. Bladets Læsere er meget interesseret i at høre om og fra det „himselfke Rige“, hvor vore Venner arbejder.

Alle de lutherske Kirkesamfund har nu holdt sine Aarsmøder, og alle har haft adskilligt Stræb med sine Finanser. Alle har ogsaa forhandlet om paa hvilken Maade de bedst kunde ordne sine Finanser for Fremtiden. Det Samfund som har bundet længst med Hensyn til Fondsindsamling er uden Tvil Den Svenste Augustana Synode. Gustave Andreen, Præsident af Augustana College, meddeler, at Augustana Synodens Jubilæumsfond nu beløber sig til

\$275,000. Illinois Konferensen ydede \$140,000 til Fondet; Minnesota \$50,000, Iowa \$40,000 og New York \$20,000 og de andre Konferenser Resten.

Pastor Tidnes Kald er nu delt i to og den nye Prest Pastor M. A. Hall blev af Tidnes indført i Boar Menighed paa Tofte Mandag den 13de Juni; samtidig tog Pastor Tidnes Afsted med denne Menighed, som han har betjent i tre Aar. Menigheden vilde nu ogsaa tage Afsted med sin afholdte Prest paa en skikkelig Maade. Tirsdag Aften var Menigheden samlet i Skolehuset (Kirken er som før berettet nedbrændt), hvor den nye Prest Pastor Hall paa Menighedens Vegne holdt en Tale og takkede den fratrædende Prest for vel udført Arbejde og godt Samvær samt overrakte ham en Pengегave. Menighedens unge Kvinder opvartede med Kaffe og Kager. Det var en meget hyggelig Feste og Afstedstund, hvor det viste sig, at Prest og Menighed havde arbejdet sammen i god Forstaaelse, saa Venskabets og Kjærlighedens Baand paa tre Aar havde bundet den nok saa tæt sammen.

Som oplyst i sidste Nummer af „Buddbæreren“ er vi nu paa Reise for at besøge de Prestefald som der er angivet. Ved disse Linier vil jeg faa bede de Prester, vi besøger, venligst at underrette mig paa Forhaand om hvilke Bestemmelser er gjort i deres Kald. Jeg har skrevet til hver personlig om dette, og gjentager det her i Tilfælde af, at min Skrivelse skulde komme borte paa Veien, som af og til sker med Post. Lad mig ogsaa vide paa hvilken Maade, vi bedst kan komme til deres Kald fra det forrige. I Forbindelse med Oplysningen i sidste „Buddbæreren“ siges der feilagtig, at alt som vi faar ind ved Ofre over Reiseudgifter gaar til at bygge Høistolen i Kina. Ordet „Reiseudgifter“ er, som enhver let kan forstaa, misvisende. Ved en sliг Tur er der jo mere Omkostninger end simpelthen det, som gaar med til Udlæg for Reiser. Jeg er glad over at kunne sige, at til Dato har Vidragene

langt oversteget vort Udlæg. Det er vort Haab, at kunne faa ind nok gennem Sommeren til at kunne dække det meste af Omkostningerne ved Opførelsen af Høistolen i Fanch'eng. Men det er ikke vor Hovedopgave at samle Penge. Vi ønsker at bidrage lidt til Guds Riges Fremme blandt unge og gamle, og det er vort Haab at vække Interesse for vort kirkelige Arbejde i dets forskjellige Grene.

N. J. Løhre.

Ved de nylig afholdte Samtale-møder i mit Kald var følgende fremmede Talere tilstede: I Bethania Menighed Pastorerne Sandven og Cleveland samt Reinertson af den forenede Kirke var med en Dag. I Bethlehem Menighed Juni 14de til 16de var tilstede: Pastor Andresen, Missionær Rønning, Prof. Løhre og Emissær D. M. Anderson, samt Mandskvarteten fra Jewell Lutheran College. Kvarteten sang deiligst for os og gjorde sit til at forhøje Festsammeningen under Mødet. Torsdags Aften holdtes Møde i alle tre Kirker. Missionær Rønning talte i Bethania Kirken. „The Gospel Team“ i Østrander Kirken og D. M. Anderson i Bethlehem Kirken, hvor Mødet holdtes. Pastor Andresen var saa venlig at standse over Søndag. Fredags Etermiddag talte han paa Kvindeforeningens Aarsmøde i Østrander Menighed og predikede Søndags Formiddag i Bethania Menigheds Kirke; talte ved et Ungdomsmøde, som holdtes i det frie hos C. B. Arnes, hvor en stor Forsamling var fremmødt og om Aftenen predikede han i Østrander Kirke. Tak for alt! Søndags Formiddag blev der ofret til Kinamissionen baade i Bethania Menighed, hvor Pastor Andresen predikede og i Bethlehem Menighed, hvor Stedets Prest forrettede. Til trods for de mange Øfringer før optat under Møderne, fik dog Kinamissionen sit. Vi siger alle Brødre, som har besøgt os, hjertelig Tak for Hjælpen. Gud velsigne eder!

B.

Forandret Adresse.

Rev. J. L. Lassefson,
Chief River Falls, Minn.

Besjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Overfikt over vedkommendes Livsførelse, en Rebegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Værelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltrærelser betales med 85c pr. Uge.

Saalønge der er Rum i Skolens Dormitories maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun isølge speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnitets Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har aft i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E d w . W . S c h m i d t , Bestyrer.

Madison Kreds af Hauge's Synode afholder om Gud vil et Samtaleemøde i Clark Center Menighed, Past. A. Hauglands Kald fra 6te til 8de Juli førstkommende. Samtaleemne Luk. 19, 1—10. Skyds møder i Clark Dagen før Mødet.

B. A. Barstad.
A. Haugland.

Red Wing Kreds afholder et Samtaleemøde i Bethlehems Menighed, Past. Eidnes Kald, den 16de til 18de Juli 1910. Samtaleemne Luk. 19: 41—48. Past. M. J. Weiphal indleder. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

De Prester, som agter sig til Mødet, vil faa Moderation paa Biletprisen fra Duluth til Grand Marais og tilbage ved at bringe Agenten i Duluth Bevis for, at de er ordnede Prester. Fremdeles kan oplyses, at man maa være i Duluth Fredag Middag den 15de. Dampskibet afaar Kl. 2 Eftermiddag fra „Booths Dock“.

D. T. Borgen,
J. J. Dahle.

Turtle Mountain Kreds afholder et Kredsømøde i Zion's Menighed ved Berthold af Pastor Varuds Kald fra den 15—17 Juli. Samtaleemnet er Ef. 55, 6—7. Prest og Menighed ønsker, at mange maatte komme med Bøn til Gud om hans Velsignelse!

J. T. Røgstad.
A. A. Dahl.

Om Gud vil afholder Pastoralforeningen for „Nordre Minnesota“ Kreds af Hauge's Synode et Pastoralømøde i Fergus Falls, Minn. fra 12—14 Juli. Om alle de Prester, der af Komiteen er anmodet om at indlede Emner ved Mødet kommer, vil der blive behandlet mange baade praktiske og andre Emner, til gjensidig Belysning og Hjælp i Prestegjæringen. Ingen af Presterne bør være fraværende, men ordne sig saa, at de alle kan være med.

Komite { J. J. Rendahl, Sec.
M. L. Dahle.
G. C. Gjerstad, Form.

Elms Menighed, Pastor C. J. Olbergs Kald, indbyder S. Daf. Kreds til Kredsømøde fra 17de til 19de Juli førstkommende. Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag Formiddag den 17de Juli. Samtaleemne for Mødet blir Lukas 15, 11—24. De besøgende vil blive mødt i Irene og Viborg den 16de Juli.

D. D. Bergh.
J. A. Quello.

Nordvestens Indremissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Boar Menighed, Mohall, N. Dak. fra 5te til 7de Juli.

Møde i Rose Valley Menighed, Pastor D. S. Varuds Kald fra 9de til 11te Juli.

Møde ved Belden fra og med den 13de til og med den 15de Juli. Samtaleemnet Joh. 3, 16—22. Skyds møder Dagen før Mødet i Stanley.

Møde i Stanley 16de, 17de og 18de Juli Pastor Bues Kald.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen, Formand.
D. B. Nordfletten, Sek.

Søndagsskoleforeningen, som indbefatter Viks, Quellos og Skarpnes Kald, afholder sin aarlige Konvention i Roseni Menighed, Pastor G. D. Viks Kald, den 3—4 Juli, hvor følgende Program vil blive fulgt:

1. Søndag Morgen Kl. 10.30 Prediken ved Pastor J. J. Skarpnes.

2. Kl. 2 p. m. „Hvad kan gøres for vore Børn, at de kan lære at kende sin Frelses Gud og bevares hos ham?“ R. Dahle (indleder) Pastor G. D. Vik (begynder Diskussion.)

3. Kl. 7.30 p. m. „Hvad kan gøres for at vække Interesse hos yngre og ældre for Deltagelse i Bibelklasserne?“ Pastor J. A. Quello; A. Wigdahl.

4. Mandag Morgen Kl. 9.30 Valg. „Forældrenes Forhold til Søndagsskolen.“ Mrs. T. L. Torgeson; John Snøen.

5. Kl. 2 p. m. Behandling af Komiteens Plan for Gradering, samt i hvilken Orden bør vore Lærebøger benyttes? J. B. Sletvold; Wiis Heisted.

6. Kl. 7.30 p. m. Belysning af Spørgsmaal og Afslut. Paa Komiteens Vegne J. B. Sletvold.

J. J. Skarpnes.

Paa Indbydelse af Westlands og Og Creek Afholdsforeninger i Pastor R. T. Strands Kald berammes herved Nord Dakota Totalafholdsselskabs 14de Aarsømøde til Afholdelse i Rolette, Rolette Co. N. D. fra og med den 7de til og med den 10de Juli 1910. Der vil blive et righoldigt og afvekslende Program med Sang og Taler, flere oplæsende og belærende Foredrag af de bedste Kræfter som kan faaes, baade paa norsk og engelsk. Attorney General Miller vil give et Foredrag, Statsadvokat Sinness vil ogsaa give et Foredrag, Adelsken Berge vil have sin Harpe ved Haanden, synge og spille, samt flere Talere og Sangere.

Presten og andre som interessere sig for Afholdslagen haade inde og udenfor vor Stat indbydes paa det hjerteligste til at komme til Mødet, komme med Tro og Bøn og Begeistring for Sagens Fremme og lægge sin Kraft ind for Mødets velsignede Udfald. Foreninger, som allerede tilhører Selskabet, bedes om at sende en fuldtallig Delegation, og Foreninger som enten tilhører Det Nationale Afholdsforbund eller staar uafhængig, ønskes ogsaa repræsenteret ved vort Aarsmøde. Nord Dakota Enforcement Liga indbydes ogsaa til at sende en eller flere Repræsentanter, ligesaa W. O. T. U. Kom alle som kan. Opholdet frit.

Andrew B. Watson, President.
B. Olson, Sekretær.

Bogannmeldelse.

Profesor Georg Sverdrups samlede Skrifter i Udvvalg, udgivne ved Professor A. Helland. Af disse Skrifter er nu udkommet første og andet Bind. Vi vil denne Gang kun faa nævne dette Bærf og agter saa senere at omtale det lidt udførligere.

Bare Navnet Georg Sverdrup borger jo for, at man i hans Skrifter har noget, som er tankevækkende og godt. Længe siden er det godtgjort, at Sverdrup var en dygtig Teolog og en Kraft blandt norske Lutherane-re, saa for den Skyld behøves det ikke at sige stort om hans Person og Arbeide. Menigheden var Sverdrups Hovedemne baade i Tale og Skrift. Det andet Bind især handles næsten udelukkende om Menigheden under de forskjellige Forbindelser, som den kan komme under Behandling blandt Kristensfolket.

At disse Artikler og Afhandlinger som for det meste er hentet fra Blade og Tidsskrifter udkommer i Bogform gjør dem saa meget tilgængeligere og bekvemmere at faa Tag i. De, som har hørt eller læst noget af det før, vil glæde sig over at faa det samlet saaledes paa et Bræt til fremtidigt Eftersyn. Og de yngre vil ved at læse og studere disse Bøger saa en Lærdom og kirkehistorisk Rundskab, som de vil have godt Udbytte af og som de ikke saa godt kan faa paa nogen anden Maade. Svad Papir, Bind og Tryk angaar, saa er ogsaa Bøgerne baade pene og gode.

Børfet faaes i Hauges Synodes Boghandel og koster pr. Eks. Silk Cloth \$1.80, i half Morokko \$2.50.

En liden Oplysning.

En Del Presten og Lægbrodrer af Hauges Synode agter at gjøre en Tur til Alberta, Can. for at bese Landet, samt ogsaa for at deltage i Kirkeindvielsen, som skal holdes der den 10de Juli. Disse har besluttet at følge vor Ekspedition, som afsaar fra St. Paul Eftermiddag den 5te Juli. Undertegnede vil være at træffe den 5te Juli i 664 Gilfillan Block, to Block op Jackson Str. Missionær Rønning blir ogsaa med i dette Følge hjem fra sit Besøg hid til Staterne.

For Landsfogere faaes Return Ticket fra St. Paul for \$20 ved straks at tilskrive undertegnede.

G. S. Grefseth.
Zumbrota, Minn. •

Actop modtaget

Biskop Bangs Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Hjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
G. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Kvitteringer

Med Tallet i hendes modtaget ved Student G. R. Bakke fra Mrs. Rebecca Johnson, Roland, Iowa, til Skolens Høstital to Budbærere.

M. G. Hansen.

Adresseforandring.

Under Sommerferien indtil 1ste September blir min Adresse, Franklin, Minn. H. H. Elstad.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar **"Leif Erikson"** med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Guds Vele med et gjenstridigt Folk.

Alf Pæst. Th. Simle, Missionær i Kina. En historisk Beretning i to Dese. Med 62 Billeder. 380 Sider. Chirtingeb. 1.00

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bøger til nedjat Pris.

	Alm. Pris	Nedjat Pris
Heggtveit: N. Kirkehistorie (aldeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdesagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. " II Del 134 S. 1.10	50	
Daae L. Læreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
Friis N. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Dahle L. Madagaskar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turisttragter i Norge. Det er Sommerbilleder og Irtningen er sjelden god udført. Indbundet i vakker komponeret Bind. Størrelse 8 1/2 x 12 Tommer. Pris... 1.75

Vinterliv i Norge.

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Irtningen er brilliant udført efter Fotografier af A. B. Wilie. Det er nylig der er taget Hen syn til den henrivende vakre norske Vinter og Billederne maa lees for at paatjønnes. De er indbundne til en Boks 8 1/2 x 12 Tommer med en Indledning af Rosenkrantz Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa dertil særligt forarbejdet Papir. Sjældent vakre. Størrelse 8 1/2 x 12. Helfides Billeder 6 1/2 x 9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Aftershus; Trøbat, Mosjøen: Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Hamar 2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Kongsvinger, Høros, Drammen, Kongsvær, Holmestrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4 Billeder; Borgegrund, Eken, Brevik, Langevund, Kragerø, Risør, Rygge, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Vålø, Christiania 2., Kjettsjø, Mandal, Farvund, Egersund, Sandness, Stabanger, Haugevund, Bergen, Risør, Hønefoss, Hønefoss Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Vardø og Bodø. Indbundet i vakker komponeret Bind, \$1.75. Send Ordres til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

"Baagn op". Af N. Lunde. 94 Sider. Pris 50c.

Landskads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

- I** almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
Jm. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind. 1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind. 1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind. 1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind 2.00

B a r e S a l m e r n e .

- No. 5.** I almindeligt Stindbind. 50c
No. 6. I almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind. 1 25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Færstinger 1.40

Ordford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhyiede Kanter og
Guldsnit og Futeral. 2.50

- A.** Indb. i præstet lysebrunt Kalvestind,
mygt Budebind med forgyldt Kors
paa Siden, Guldsnit og Futeral. 2.25
C. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Budebind med forgyldt Kors paa Si-
den, Guldsnit og Futeral. 2.25
D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhyiede Blomster. 2.25
E. Indb. i sort præstet Kalvestind med
forgyldt Kors og Blomsterforstinger
paa Siden 2.25
F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral. 1.80
G Indb. i sort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral. 1.80
Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i præstet Skirtingsbind med Skindryg og sæl-
ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange
forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:
Juleaften; Aften ved Jernet; Bratlands-
dalen i Rhyllte; Højskjeld; Nordfjord; Lersø-
sen; Paa Ski; Paa Kjelte; Paa Hævet i Storm;
Paa Hævet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Bil-
leber). Gæsterpige. Pige og Gjed. Pige og
Hund. I Nationaldragter (flere forskjellige Billeder).
Juleneg. Julenæg. Vappelcit. Pige i Vaad.
Seilbaad paa Hævet. Paa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørelsen til Holmenfollen. Fra Nordland.
Vojen ved Ulsefjord Svobvar. Buarbræen. Raft-
lind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nær-
fjorden Heimlands. Svartisen. Geiranger.
Tigermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Pragt-billeder i mange forskjellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. I dusinvis forræret 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr.
Dusin.

C. Lilletun
Red Wing, Minn.

Har du læst

Gustav Adolf og Tredive-
aarskrigen. Af Dr. Anders Frøxel
og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gu-
stav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet
af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For
Salg i

Livet efter Døden og
Gudsrigets Fremtid

af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hæftet \$1.90

Indbunden \$2.25.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Tekstkriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede
Billeder af Stolens Bgninger, S. M. Sande, Past.
D. Hanion, Andrew Ellingson og af alle Bestyrere
ved Skolen ligesaa dens Aabning samt en Gruppe
af Stolens Direktører. Sælt er der 22 andre Bille-
der. Tekstkriftet er smukt udstyret og trykt paa godt
Papir. Det koster 50c hæftet, 75c indb., og sælges
til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter
ives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

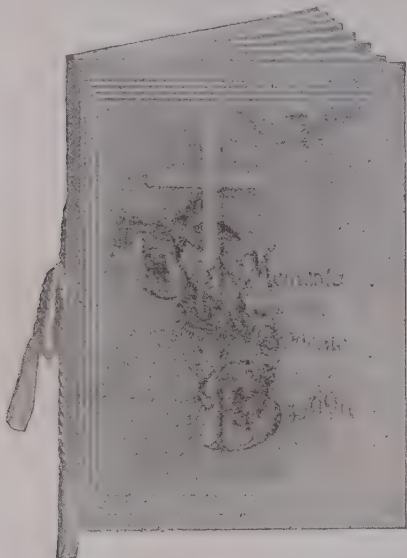
Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulprer. Billeder, Bibelsceder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Siltesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Alt er brød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forshning af de velbekjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „finb“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpsnes. 30 Sider. Hestet 10c.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

„Fulehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Brøder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Hjertelig Velsignning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Barneang“; „Barnhilsen“; „Venlig Hilsen“; „Velsignning til Fødselsdagen.“ „Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Silletun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodetasken (heri indbefattet Skoletasken, Fondstasken og Jewell Ruth College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Gittreim, Creston, Ia.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betjendsda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford; S. D.

„Budbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangelist lutherste Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Silletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indbudsletter og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Salige i Daaber; 2. Smuler fra Kredsmodet; 3. Fra Samtalen i Moscov, Idaho; 4. Et Dødsfald; 5. Mere om Bjørnsons Begraevelse; 6. Tag Minodene borti fra Begraevelserne; 7. Presten og Fritænkeren; 8. Jeg gaar blandt Engle hvor jeg gaar; 9. Dødens Skjæge paa glitrende Guld; 10. De teologiske Studenters Graduation; 11. Det lysner; 12. Børnehjemmet i Veresford; 13. Mødet ved Chetser; 14. Til Hils; 15. Mrs. Iversen vandret bort; 16. Kinamissionen; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Betjendtsgravelser; 19. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 28 }

Torsdag den 9de Juli 1910

{ 42de Aar

Salig er den, som äder Bröd i Guds
Rige.
(Luf. 14, 15.)

Ærgjerrighed var vist en af Farisæerne's Stigegjender. Men det er nok ogsaa andre, som ligger altfor meget under for den samme Synd. At ville sidde øverst tilbords ligger i Mennekkets fordærvede Natur. At ville hilses paa Bei og Gade og blive æret af saamange som muligt er meget fremtrædende hos Mennekket, saalænge ikke Naaden faar herste over Naturen. Men Jesus taler stærke Ord mod denne Synd hos Farisæerne og hos alle andre. At løbe hen og sætte sig øverst tilbords kan blive dig til den største Skam og Fornedrelse; thi „hvo sig selv op- høier skal fornedres“.

De samme Synder, som Farisæerne og de lovkyndige laa under for, findes altsaa ogsaa blandt andre Folk og til andre Tider; derfor er ogsaa den samme Advarsel og Formaning, som de fik, lige nødvendig til alle Tider. Derfor er ogsaa alt, som tilforn er skrevet, skrevet ogsaa til Ærdom. Ogsaa Advarslsen mod Ærgjerrighed.

Ganske anderledes taler Jesus om dem, som fornedrer sig selv, disse som har lært at kjende sin egen Ringhed og som i Ydmyghed agter andre høiere end sig selv. Om dem siger han: „Hvo sig selv fornedrer skal op- høies“. Og den Bei, som Jesus foreskriver er uden Tvil den sikreste og bedste at gaa til Opbøielse.

Ydmyghedens og Selvfornegtelsens Bei er de kristnes Bei. Det er nok en Bei i Kors og Trængsel, men saa bær den til evig Ære og Herlighed. Det er den Bei, som Frelseren selv gif. Og det er den Bei som alle hellige til alle Tider har maattet gaa. Men denne Bei vælger ingen, saalænge han har et stolt, ærgjerrigt og ubodsfærdigt Hjerte. Derfor bær det ogsaa saa galt afsted med alle dem, som er som Farisæerne paa Jesu Tid var.

Om de barmhjertige siger Herren: „Salige er de barmhjertige; thi dem skal vederfares Barmhjertighed.“ Vil vi derfor være lig Nesteren, saa maa vi tænke mere paa at give end at modtage, tænke mere paa at tjene end paa at blive tjent. Vi maa lægge vort Arbejde og vore Tjenester der, hvor der er mindst og ofte intet at saa igjen i denne Verden.

Naar du gjør et Middags- eller Aftens- maaltid, da indbyd ikke dine Venner, ei heller dine Brødre, ei heller dine Fiender, ei heller rige Naboer, forat ikke ogsaa de skulle indbyde dig igjen og du skal saa Gjengjæld.

Men naar du gjør et Gjestebud, da indbyd fattige, Krøblinger, halte og blinde! Saa skal du være salig; thi de have ikke noget at give dig igjen, men det skal gjengives dig i de retfærdiges Opstandelse. Som vi kan baade kjende og daglig se, bær ogsaa dette meget imod Mennekkets naturlige Tilbøieligheder. Læse sig at fornemme Folk gjøre Gjestebud for fattige, Krøblinger, halte og

blinde! Derfor lød det ogsaa i hin Tid: „Han æder med Tølbere og Syndere.“ „Han tager ind til en syndig Mand“ osv. Det var i Farisæernes Betragtning ganske urigtigt.

Det skal gjengjældes dig i de retfærdiges Opstandelse. Lønningsdagen kommer nok, vil Jesus sige. Mennesket beklummer sig saa meget for, hvad det skal saa igjen for sit Ud-læg. Man holder det altfor meget for et Tab, det man giver til de fattige, til Missio-nen osv. Men det er en ganske feilagtig Men-ning. Man faar for det første en hel Sum kontant og den bestaar i den Glæde, Fred og Salighed, som man har i Sjæl og Sind ved at kunne gjøre godt. „Det er saligere at gi-ve end at modtage“. For det andet faaes baade Sum og Rente i de retfærdiges Op-standelse.

Man pleier sommetider sige om Mænd, som man har fuld Tillid til: Hans Ord er godt som Guld. Men uden Sammenligning tryggere og sikrere kan man sige det om Gud: Hans Ord er godt som Guld, ja langt bedre. Har han lovet noget, saa kan en saa trygt forlade sig paa det, som om man havde det i Haanden.

Derfor: Red med Vantro, Uegjerrig-hed og Selvophøielse! Men op med Tro, Selvfornegtelse og Barmhertighed!

Har vi lært dette, saa skal ogsaa vi sige med den saligste Glæde og hjerteligste Til-fredshed: „Salig er den, som æder Brød i Guds Rige!“

Belgjørenhed.

(Missionærpastor N. S. Næs.)

Luk. 14: 12, 15.

Belgjørenhed med jordist Vin-ding formedelst Kjærlighe-den til Verden, og Belgjørenhed med himmelsk Vin-ding, formedelst Kjærlig-heden til Gud.

Belgjørenheden med jordist Vinding for-medels Kjærligheden til Verden er en saare almindelig Ting i Verden. Det var den egennyttige Verdenskjærlighed, som havde

bevæget Farisæeren til at gjøre hint Maal-tid, som han havde indbudt Profeten isra Nazareth til. Uden den egennyttige Bag-tanke vilde vel ligesaa lidt han som saa mange i vore Dage have gjort noget i den Retning. Saa mangengang er man velgjørende baade for at vise al Verden sin Velgjørenhed og for at blive gjengjældt derfor. Hvor mangen en er der vel ikke, som for at saa sit Navn ind i en Gavefortegnelse yder en Gave eller for at blive vel omtalt viser sig venlig og for-ekommende, for at komme høit op i Sam-fundet gjør flere Gjestebud for dem, som skal vælge ham til Tillids- og Ugespøster, brin-ge ham ind i Livsstillinger og forfremme ham. Hvor megen Smiger hersker der vel ikke, hvor man kan saa den godt betalt. Ja, man kan der magte for Eksempel at sætte op et venligt Ansigt imod en, som man i Hjertet hader og foragter. Hvor meget af dette i det selfkabelige Liv som forøvrigt i alle Verdens-livets Forholde? Hvor Tørsten efter det jor-distte er optændt som en Helvedes Ild i Sje-len, der gjælder det altid om at saa komme høiere op: Op til Ugespøstler, Ugesmedal-jer, Ugespladse og Ugesembæder og op til Mammons forgiængelige Næsse, men Tør-sten derefter stilles dog ikke ved Besiddelsen deraf. Selv naar Mammonstrællen paa sit sidste med Uengstelse tæller Dagene og Ti-merne, er han beredt til at ofre sine Venner sin Overbevisning og sin Samvittighed for at erholde mere af disse jordiske Goder, og til Opnaaelsen af dem skal intet Middel spa-res. „Hensigten helliger Midlet,“ tænker han.

Disse Folk, der paa Kristi Tid for at ansees af Menneskene gjorde sine Tanterem-mer brede og Kvasterne store paa deres Klæ-der, som vilde sidde øverst tilbords ved Maal-tiderne og paa de fornemste Stoleæder, som vilde hilses paa Torvene og kaldes Rabbi, Rabbi, og vilde være Fædre og Opdragere men var dog Samfundets Reddragere i For-dærvelsen, de har desværre sine Efterfølgere i stort Tal og i vide Kredse o saa i Verden i vore Dage. Medens de tilhyneladende er fromme o hellige og i det offentlige Belgjøre-re, saa er de de fattiges, elendiges, Enters

fader- og moderløses Undertrykkere (smf. Matt. 23).

Derjom Jesus faar komme ind i flige Kredse, saa tager han dem i Stole, som han gjorde det med dem, hvorum vor Tæst melder. Medens de i sin Stolthed tog vare paa ham for at besnære ham, saa tog han vare paa dem for at overbevise dem om deres Feil og derved bringe dem til at gaa i sig selv, saa han kunde faa frelse dem. Ja, saa forskjellig kan en tilsyneladende samme Sag være i Livet. En lærer forat faa fordærve og en lærer dybt forat faa læge og helbrede. Den himmelske Læge maa skjære dybt i Syndens Vuld og faa Materien ud, før han kan faa udgøde sin himmelske og lægende Balsom i Sjælens Saar.

Ligeoverfor sine Børn har han en Gartneres Gjærning. Med sin himmelske Gartnerkniv maa han bortta de tørre Grene og renske de urane Grene, paa det at de skal bære mere Frukt.

Denne Gjærning er Velgjørenhed med himmelsk Binding, formiddels Kjerlighed til Gud.

Jeg kan ikke tænke mig nogen større Velgjærning end den at faa en aaledes overbevist om og indført i Sandheden at han bliver frelst.

At man under dette Arbejde ofte bliver uforstaaet, misforstaaet, misliendt, foragtet og hadet, det faar man bære i Sagtmodighed og om ikke altid i ydre saa dog i indre Glæde og Lydighed haabende ogsaa herved at faa vinde for Herren og hans himmelske Rige. Frelseren har ogsaa her givet os et Eksempel, forat vi skal efterfølge hans Fodspor. I Sagtmodighed har han Formædelsen indtil Korsfæls Død. I Sagtmodig som et Lam ledes han til Slagterbænken. I forbarmende Kjerlighed brugte han, da hans andre Lærere var lemlæstet, Tungen til Forbøn for sine Fiender, idet han beder: „Fader, forlad dem! thi de vide ikke, hvad de gjøre.“ Med Rette kan han sige: „Lærer af mig!“ Ja, lader os lære af ham, som udvalgte, hellige og elskede lære at iføre os den hellige Klædning, hvis enkelte Stykker er: Barmhjertighed, Godhed, Dmtyghed, Sagtmodighed og

fremforalt den store Kjerlighedens Raabe, som skjuler Synders Mangfoldighed og indeslutter i sig den Fred og Fordragelighed, som Verden ikke eier, tjender eller forstærker, den Fred, som følger med Syndernes Forladelse og Renselsen i Lammets Blod. Uden denne Dragt kommer ingen indad Porten til det himmelske Maaltid og prisen salig.

Kun den, som bøier sig i Støvet for den Herre Jesus, lærer af ham at være inderlig barmhjertig først og fremst imod sin selv, idet han lader Gud faa gjøre sig delagtig i al sin Naade og Gave, og er han delagtig deri, saa maa der udaf det Liv, der er skjult med Kristus i Gud, flyde levende Vandstrømme, som kommer ogsaa andre til gode. Et Guds Barn kan ikke andet end forbarme sig over sine Medmenneker og føle Medsynd med al den skrigende Nød, som overalt møder hans Vie i denne Verden. Han kan ikke andet, for i det er hans aandelige Natur at gjøre det. Som sin Mester maa Guds barnet ogsaa ind i Farisæernes Hus og Selfab; thi ogsaa der er nogle, som kan overvindes og drages ind i Guds Rige. Er jeg saa svag og elendig i min Kristendom, at jeg ikke tør gaa ind i flige Kredse, selv om mit Kald kræver det, og man forresten vil have mig eller kan taale mig, saa er det min Kristendom til ingen Værd; thi jo mere jeg ligner min Frelser, jo mere magter jeg at fremtræde ogsaa der, hvor man søger at fælde mig, medens jeg dog staar i Guds Kraft og i denne indbyder til det Gjestebud, som tager imod de mest forkomne, og hvor jeg vinder nogen for dette Gjestebud, der er det mig den „herligste Vøn for de haardeste Timer, sjædeste Vord for de tungeste Savn.“

Saligt er det at faa indbyde til Herrens Maaltid hvorsomhelst—ogsaa paa Stadens Gader og Stræder, paa Veiene og ved Hjørnerne, som Frelseren i følgende Lignelse har henvist os til. Der er Rum for alle i Guds Rige, og der skal være Rum for Indbydelsen til alle i vore Hjerter.

I et Kristenhjerte er der Glæde ved Festsmaaltiderne for de elendige, det være sig herhjemme i Fædrelandet eller derude i det fjerne, naar Hedningerne kommer og faar nyde

godt af Guds Ords Herlighed. Det har været til Eksempel derude paa den vilde Sakanerkyt som en kvægende Lustning fra oven og ofte draget os til Minde den evige Glædesfest, naar de hvidklædte Skarer fremmøder til Guds tjeneften, Nadverbordet eller til andre festlige Anledninger som for Eksempel de kristnes Bryllupsfester, eller naar Katekumenenerne indlemmes ved den hellige Daab i Guds Menighed. Ved slige Anledninger kan man føle en liden Forsmag paa den himmelske Glæde og den skjærende Modlætning til Livet i Syndens og Satans Tjeneste, ude paa Verdens Tumleplads iblandt de myldrende Skarer, der drages om af sine Lyster og Begjæringer uden at kjende Gud, og den han udsendte.

Alt, hvor mit Hjerte bløder, naar jeg tænker paa de mange, som ikke har hørt, at der er en Frelser, og som ikke ved, at de har en Sjæl, som trænger Frelse fra Synd, Død og Satans Rige, de mange, som siger: Jeg er rig og har Overflod og fattes intet og ved ikke, at de er elendige og fattige og jammerlige og blinde og nøgne. Det trænges, at der kan blive sagt til alle disse, som der bliver sagt til Menighedens Engel i Laodicea: „Jeg raader dig, at du kjøber af mig Guld, rutret i Ilden, at du kan vorde rig, og hvide Klæder, at du kan isøre dig (dem), og at din Nøgenheds Skam ikke skal blive aabenbaret; og salv dine Dine med Densalve, at du kan se“ (Aab. 3. 18).

Hvilken salig Glæde, der følger med en saadan Indbydelse allerede herved, men hvormeget mere da, naar de, som vi herved har hjulpet haade til Legeme og Sjæl og ført hen til Jesus, paa hin den store Dag skal annamme os i de evige Boliger med Tak og Pris for Indbydelsen til det Evangelium, der var mægtigt til at føre hen til Jesus og ved ham og hans Aand ind til Saligheden.

Bevidstheden om at have været et Medskab i Guds Haand til disse Frelse skal forøge Glæden hos Gud. I Forhold til Arbejdet og Kjærligheden og Kjærlighedsbevisningen imod Herrens egne og imod alle skal Glæden og Saligheden blive, og det mener jeg bliver Graderne i Saligheden. „De,

som underviste (andre), skal skinne som den udstrakte Befæstnings Stein, og de, som har retfærdiggjort mange, som Stjernerne, evindeligt og altid“ (Dan. 12, 3). „En er Solens Glans, og en anden Maanens Glans, og en anden Stjernerne Glans; thi en Stjerne overgaar den anden i Klarhed. Saaledes er og de dødes Opstandelse“. (1 Kor. 15, 41—42.)

Da skal det tilfulde opfyldes, hvad Frelseren har sagt til den, som har sat sig nederst, den, som er bleven liden i sine egne Dine men stor for Gud i sin Videnhed: „Ven! sæt dig høiere op i min Nærhed, hvor Vrespladsen er. Du, som var saa fornedret og foragtet, plaget og slagen, lidende, betrængt og mishandlet for Kristi Skyld“ (Ebr. 11, 36—38) ryk høiere op! Op fra Jordens dunkle Dal til Himmels Høider! Op fra det smertefulde Sygeleie til den salige Ro, som ingen Lidelse, intet Skrig mere kan forstyrre! Op fra Ligbaare og Grav til det evige Livs Krone! Og saa der at saa se Gud, være sammen med alle de hellige Engle og frelste i det himmelske Gjestebud og saa nyde de himmelske Retter sammen med de mange af alle Folk, Slegter og Tungemaal, som vi herne den saa ofte har bedet for og sammen med, og saa saa være tryk for ikke mere at falde i Synd eller nogen anden Ulykke, men saa tjene Herren i al Ewigheid uden Sorg og Møie. O salige Dag, maatte du snart oprinde for os alle, som længes efter det himmelske Hjem.

Hjælp os, Herre vor Gud, til at saa blive med i det himmelske Maaltid, hvortil du har indbudt os. Lær os ved din gode Helrigaand retteligen at føle vor Nød og Fattigdom og henfly til din Naade og Barmhjertighed i Jesum Kristum, vor Herre. Frels os, Herre, og frels den hele arme Jord. Lad dit Evangelium med Fart saa udgaa til alle Folk, Slegter og Tungemaal ifølge dine Forjættelser og lad dine Budbærere saa arbejde i Kjærlighedens Kraft, ja i din Kjærlighed og i din Aand. Amen.

Vår paa Dag.

Men alle Tings Ende nærmer sig, vær derfor ædru og aarvaagne til Bønnen. 1 Pet. 4. 7.

I Kristendommens første Tider var det meget almindeligt, at de ventede Herrens Gjenkomst til den sidste store Dag og Dom. Men lidt efter hvert forsvandt denne Forventning. Men af og til har den dukket op igjen; men ofte er denne Forventning bleven usund og rentud vildfarende, saa at de har givet sig af med at udregne Tiden, og ofte har de gaaet saavidt, at de har driftet sig til at bestemme Aaret og endog Dagen, naar Herren vil komme til Dom. Vi kjender vel alle mer eller mindre til dette Svermeri. Det er dog beshynderligt, at nogen kan tørre eller ville befatte sig med sligt, da Herren selv har talt tydelig nok om den Sag. Han siger jo, at ingen ved det uden Faderen alene, Math. 24, 36. Men alligevel har Herren sagt, at vi kan komme saalangt, at vi kan forstaa, at Enden er nær, Math. 24, 32. 33. Men for at komme til denne Forstaaelse, maa vi med Bøn til Gud om den Helligaands Oplysning „give Agt paa Tidernes Tegn“. Men saa kanste nogen spørger: Hvori bestaar da disse Tegn? Herren selv har sagt os en hel Del om det. Læs hele det 24de Kap. hos Matthæus, saa finder I, hvori Tegnene bestaar. Og Paulus taler ogsaa om en hel Del af disse Tegn. Mange skulle komme i mit Navn og sige: Jeg er Kristus og de skulle forføre mange! Det er vel ikke saa ofte, at nogen kommer og siger, at jeg er Kristus, men det vil vel omtrent blive det samme, naar der læres om noget andet til Frelse, end Kristus alene og da har vi vist altfor mange af de Slags Lærdomme. Dette er da i en Henseende gaaet i Opfyldelse. Men I skulle høre Krig og Rygter om Krig. Et Folk skal reise sig mod Folk, og Rige mod Rige og der skal være Hunger og Pest og Jordskjælv her og der, men Enden er ikke enda. Disse Ting synes dog at være gaaet

i Opfyldelse i vor Tid. Og naar Uretfærdigheden bliver mangfoldig, skal Kjærligheden blive kold i mange. At Tilstanden altfor ofte er slig i vor Tid, det kan vi vel ikke negte. Det er altsaa opfyldt.—Men ligesom Noas Dage vare, skal ogsaa Menneskens Søns Tilkommelse være. Thi ligesom de var i Dagene før Syndfloden, de aade og drak, tog tilægte og gav tilægte, indtil den Dag, da Noa gik ind i Arken, og de agtede det ikke indtil Syndfloden kom og tog dem alle bort. Saaledes skal og Menneskens Søns Tilkommelse være. Den, som giver Agt paa Tidernes Tegn, ser godt, at dette er gaaet fuldstændigt i Opfyldelse. „Og dette Riges Evangelium skal predikes i den hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk; og da skal Enden komme.“ Dette er jo endnu ikke skeet, men vi ser jo tydelig, at Herren i vor Tid ligesom haster med, at dette ogsaa snart kan ske Derom vidner den før ukjendte Tver for Hedningemissionen, som har grebet saamange i vor Tid. Alle Forholde som kan have Hensyn til Missionen blandt Hedningerne er jo saa mærkværdigt forandrede i den senere Tid. Det heber jo, at alle Døre er aabuede og alle Kommunikationsmidler er jo saa hensigtsmæssige og fuldkomne som aldrig før. Og Bibelen er jo oversat paa omtrent 420 Sprog, og hvert Aar oversættes den paa flere og flere Sprog. Det ser derfor ud til, at det meget snart kan ske, at Evangeliet har naaet frem til alle Folk. Herren siger jo ikke, at alle Folk kommer til Omvendelse, men Evangeliet skal predikes i hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk og naar det er gjort, da skal Enden komme. Derfor siger Herren: Men lærer en Vignelse af Figentræet: Naar I se Rødske allerede er kommen i dets Grene og Bladene springer ud, da vide I, at Sommeren er nær. Ligesaa og I, naar I se alt dette, da vider, at han er nær for Døren. Saa heber det tilsidst: Vagter derfor! thi I vide ikke i hvilken Time eders Herre kommer. Paa et

andet Sted sagde Jesus: I Hylere! Himmelens Skikkelse vide I at bedømme; kunne I ikke ogsaa bedømme Tidernes Tegn Math. 16, 3. Denne Tiltale passer godt paa vor Tids Menneſter. Vi hører altsaa, at han vil, at vi ſkal give Agt paa Tidens Tegn. I Luk. 18, 3 ſtaar der: „Dog, naar Menneſkens Søn kommer, mon han ſkal finde Troen paa Jorden?“ Det ſer ud til, at de troende i Theſſalonika nærede nogen utidig Forventning om Herrens Tilkommelse. Mod dette advarer Paulus dem og beder dem, at de ikke ſtraks ſkulde lade ſig forſtyrre i Sindet eller forſædtes ſom om Kriſti Dag var forhaanden; thi, ſiger han, førſt maa jo Fraſaldet komme og Syndens Menneſte aabenbares, Fortabelſens Søn. „Mine Børn! Det er den ſidſte Time, og ſom I have hørt, at Antikriſten kommer, ſaa er nu mange Antikriſter komne, hvoraf vi kende, at det er den ſidſte Time.“ 1 Joh. 2, 18. Men Manden ſiger udtrykke- lig, at i de ſidſte Tider ſkulle nogle falde fra Troen og hænge ved forſvilede Mand og Djævelens Værdomme. 1 Tim. 4, 1. Men vi vide dette, at i de ſidſte Dage ſkulle vanſkelige Tider foreſtaa, 2 Tim. 3, 1, og derſom den retfærdige vanſkelig præles, hvor vil der da blive af den ugudelige og Synderen. 1 Pet. 4, 18. Thi ſalſke Kriſtnere og ſalſke Prædiker ſkulle opſtaa og gjøre ſtore Tegn og underlige Gjerninger, ſaa at endog de udvalgte ſkulle forføres, om det var mulig, Math. 24, 24, og de gjør ſtore Tegn, ſaa at de endog lader Ild falde ned fra Himmelen. Mat. 13, 13. Førend Herrens Dag kommer, maa jo førſt Fraſaldet komme og Syndens Menneſte aabenbares, Fortabelſens Søn 2 Theſ. 2, 3. Hans Tilkommelse ſter efter Satans kraftige Virken med al Vøgnens Magt og Tegn og underlige Gjerninger. B. 9. Om vi giver Agt paa Tidernes Tegn, ſaa vil vi nok forſtaa, at vi er naaet frem til denne vanſkelige, farlige Tid. Enhver dygtig Hærfører forſøger altid førſt at indtage de ſtærkeſte Fæſtninger ſom hans Modſtandere har,

og det gjør da ogsaa han ſom kaldes „denne Verdens Gud“ og det gjør han førſt paa den Maade, at han forblunder deres Sind. 2 Kor. 4, 4. Kriſtendommens Hovedfæſtning er det inspirerede Guds Ord Bibelen, hele Bibelen. 2 Tim. 3, 16. Denne Fæſtning har han ſtormet forſærdeligt i vor Tid, og han har naaet ſaa langt, at ſtore Skarer af Folket i de kriſtne Lande ikke mere tror, at Bibelen er Guds Ord. De tror derfor ikke, at Jesus var Guds Søn, men et Menneſte ſom vi andre. Og dermed er jo Kriſtendommen umuliggjort, altsaa Affaldet indtraadt. En anden vigtig Fæſtning for Kriſtendommen er den af Gud beſtemte Orden om Ægteſkab og Familieliv, 1 Moſeb. 1, 28; 2 Kap. 23, 24; Ef. 5, 22. 28. 29; Math. 19, 4. 5. 6; Kol. 3, 18. 19; Ebr. 13, 4. Om denne Sag kunde jeg citere Steder i hundredevis, men diſſe bør være nok, bare Læſeren vil ſlaa op ſin Bibel og læſe de anførte Steder. Mod denne Fæſtning har ogsaa Verdensſtørſten gjort Storm, og det har ogsaa de værre Lyſkes ham altfor godt. Vi ved, at Jænderne graver Løngange under Fæſtninger for at kunne komme ind i Fæſtningen eller ogsaa at iprænge den i Luften, ſædſes har ogsaa Djævelen gjort med denne Fæſtning. Vi ſender til den mægtige Bevægelse ſom allerede har gjaeret i lang Tid, ſom de kalder Kvindesagen. Dens Slagord lyder: Kvindens Ligeſtillethed med Manden. At der i denne Bevægelse er noget ſom er godt og berettiget, det negter jeg jo ikke; men at den ogsaa indeholder giftige Spirer, det vil ingen fornuftig Mand eller Kvinde negte; thi de giftige Frugter viſer ſig paa mange Steder allerede tydelig nok. Bevægelsen indeholder en Dekadence, ſom holder hen imod det raadeſte Hedenſkab. Dog er det ogsaa min Mening, at Kvinden bør være ligeſtillet med Manden, men ikke paa den Maade, at de ſkal befatte ſig med alle Forretninger og Gjøremaal, ſom aabenbart tilhører Manden alene og hvortil Kvinden ſlet ikke har de naturlige Betingelser. Thi

naar hun trænger sig ind i sligt, som for hende er unaturligt, saa bliver hun kun forkvælet, keitet, naragtig. Jeg hører nok, at de som sværmer for denne Sag, de henviser os til nogle enkelte Kvinder, som har udført store Handlinger, saasom Debora og Judith, og af Historien flige som Dronning Margrete og Joan d. Arc. Ja vist er det en Del Kvinder, som har udført Heltegjerninger. Men det er dog en Taabelighed at referere til sligt, som er rene Undtagelser fra Regelen, naar Tælen er om Kvinden i Almindelighed. Enhver som vil Sandheden maa dog se, at denne moderne Kvinde er en Uting. Paa mange Steder viser den moderne Kvinde sig i sin utilflørede Skikkelse og for hende heber det, det at gifte sig, føde Børn og pleie dem, det er for gammeldags. Nei! intet Ægteskab, ingen Børn, men fri Rierlighed og Udgang til at indtage hvilken som helst Forretning og Embede, muligens gjerne blive Præsident. Nu dersom der ikke længer indgaaes kristeligt Ægteskab og kristeligt Familieliv, hvad saa? Ja da kan vi faktisk ikke længer have noget virkeligt Hjem. Hjemmet er dog for alle normale Menneſter det kjereste paa Jorden. Og et hyggeligt Hjem kan ingen Mand skabe sig, men det er alene den uforbærkede Kvinde, som kan gjøre det. At lave Mad og holde sit Hus i god Orden og at pleie de smaa og oplære dem i Tugt og ren Gudsfrugt, det er altfor smaat for den moderne Kvinde. Nei da! de er jo ligestillet med Manden, og derfor maa de ogsaa have Udgang til de samme Skoler som Mændene og optage de samme Sag som de. Gaar det frem paa denne Maade, saa har vi først moden Anarkisme, eller med andre Ord, det raaste Hedenskab. At der ogsaa i dette Snak om Coeducation indeholdes Tendentier af samme Art, det er ikke vanskeligt at se, og derfor har jeg imod den, thi jeg vil ikke være med at berebe Veien for Antikristen. Altsaa, naar disse to Fæstninger Bibelen og det kristelige Familieliv er ødelagt, saa er Slægten

moden for Antikristens Komme, da vil de modtage ham med aabne Arme. Men jeg har jo sagt, at ogsaa jeg vil, at Kvinden skal være ligestillet med Manden, og det vil jeg i Sandhed, men ikke derved, at hun skal agere Maad, men at hun vil være, hvad hun er, nemlig Kvinde, saaat hun bliver inden den Sfære, som Gud har anvist hende og givet hende sine ejendommelige Gaver til at kunne udfylde som Hustru, Moder og Husholder, og da først kan hun paa rette Maade blive ligestillet med Manden. Naar nogen vil bygge et Hus, saa behøver han forskjellige Haandværkere. En er Snedker og en anden er Maler f. Eks. Dersom da begge har udført sin Gjerning tilfredsstillende, saa siger alligevel ikke Snedkeren til Maleren, at han staar over ham og heller ikke siger Maleren noget sligt til Snedkeren. De er ogsaa ligestillet skjønt de havde rent forskjelligt Arbejde. Saaledes ogsaa her. Kvindens Gjerning og Opgave som Hustru, Moder og Husholder er den grundlæggende og ingenlunde ringere end Mændenes i det ydre mere storartede Gjerninger. For en saadan Kvinde tager jeg Hatten af, men ikke for disse forkvælede moderne Nutidskvinder.

Der foregaar forresten en hel Del andet Arbejde ogsaa i vor Tid, som har det samme Maal, nemlig at berebe Veie for Antikristen. Deriblandt kan vi regne alle disse hemmelige Foreninger, som vist for største Delen er helt ubeskrivelige. En anden Ting er denne graadige Begjerlighed efter Rigdom, som viser sig baade hos fattige og rige. Der er jo et Jagt og en Uro blandt Folk overalt. Der er mange, som har betydelige Eiendomme og alt, hvad de behøver og mere end det, men ret som det er saa synes det, som at de bliver grebne af en urolig Dæmon, saa afsted for at faa mere Vand! Ja, det ligner jo Noas Dage. Math. 24, 37. „Sion, hele Sagen er, Verden, Verden du begjer, Hendes skjulte Glød, Gnistrer i dit Rjød, Brænd dig ei! Det er din Død!“

Lad os komme Herrens gjentagne Formaning ihu: Vaager derfor, thi I vide ikke i hvilken Time eders Herre kommer. Math. 24, 42.

Hermed en broderlig Hilsen til „Budbæreren“s Læsere. S. P e t t e r s o n.

Fra Emissær Nевramon.

Mange baade unge og gamle Haugianere ifra østlige Menigheder har flyttet ud til Hetringer og Bowman Counties, N. Dak., hvor de har faaet sig Land af „Uncle Sams“ store Eiendom. Her har altsaa disse Folk bygget og brøkket for at leve og virke indtil Gud anderledes ordner for dem.

Flere af disse Venner har før haft sit firkelinge Hjem i Hauges Synode.

To af vort Samfunds Prester virker iblandt dem med Guds Ord og Sakramenterne. Gud har vist sig at finde Behag i disse Mænds Arbejde og har storligen velsignet deres Virke til sit Riges Fremme.

Det er jo selvsagt, at de har mere end nok at gjøre paa dette vidtstrakte Missionsfelt, og de ønske inderligen at faa Hjælp.

Menighedsfolkene har jo ogsaa været vant med Vægmændsvirksomhed.

Saa blir da Spørgsmaalet, hvor skal vi faa Hjælpen fra?

Tankerne vender sig da i Retning af Mayville Kredts af Hauges Synode. Da Pastor Rasmussen ogsaa personlig udtalte paa Mødet i Sharon, N. D., Pastor L. Langehaugs Råd, ønsket om at faa Emissærbesøg, saa blev det da bestemt, at Mayville Kredts skulde sende en af sine Emissærer derud.

Det blev mig en Overraskelse at faa Spørgsmaal fra Kredtsformanden om jeg vilde gaa derud. Det var ikke saa ligetil, syntes jeg, midt paa Vinteren at gaa saa langt ud, men da jeg fik tro, at det var Guds Vilje, turde jeg ikke negte. Saaledes var det da at jeg fik gjøre denne Tur.

Reisen gik over Forventning godt. Jeg ankom til Hetringer i Januar. Pastor Gundersen var saa venlig at møde mig paa Stationen. Han tog mig til sit Hjem, hvor hans Søster stiller i Huset for ham. Det

var hyggeligt og kært at være der og møde en kjer Bror i Kristo. Men Hvilen blev ikke lang. Vi skulde jo ud med det glade Budskab om Synders Frelse. Vor Herre er underlig og vis i sine Anordninger. Han sætter en Bror i Kristo her og en anden der. Paa den Maade kommer Budskabet omkring paa alle Steder.

Der var ikke saa lidet Sne og ganske koldt somme Dage, men Folket trodsede baade Sne og Kulde og mødte talrige til Møderne. Der er mange troende Folk paa disse Trakter.

Presterne var med og vi fik holde Møder i Fællesskab. Det var hyggelige Dage iblandt Folket der.

Man udtalte Ønske om, at jeg vilde skrive og fortælle, at man ønsker flere norske vilde komme derud, da der findes billigt Land og paa rimelige Vilkaar.

Tiden skulde deles saadan, at jeg fik besøge baade Gundersens og Rasmussens Missionsfelt. Det tar haardt paa Kræfterne, da Veiene endnu er ganske daarlige.

Rasmussen blev syg og maatte opgive Reisen. Dette gjorde han meget modstræbende, men maatte bøje sig, naar ingen anden Raad var. Han er ikke alene en tro Tjener i Herrens Vingård, men ogsaa en inderlig opriktig Vægmandsven.

Mange Ting kunde berettes om forskellige Tildragelser, og Navne burde nævnes paa Venner jeg mødte herude, men det faar jeg lade være nu.

Man bad mig sende en Hilsen ind til „Budbæreren“ og sige, at de var glade i den Lykke, at de ei var glemt af Hauges Synode. Og de var ogsaa glade i Presterne, som de havde iblandt sig.

Ei heller vilde de glemme Mayville Kredtsbeskyttelse, som var saa venlig at sende Emissær.

Saa har jeg da ogsaa besøgt denne Trakt. Vi kan plante og vande, men Gud alene kan give Vækst. Gud skal have Æren for det som tjener til Velsignelse.

Jeg føler mig taknemmelig for al den Venlighed og Kjærlighed, som blev mig bevist. Alle var gode mod mig. Maa Herren lønne eder og maa han lægge Velsignelsen til ogsaa dette Besøg.

Det er da ogsaa mit Haab, at mange af eder, om mulig alle, maa være paa den høire Siden paa den store Dag, naar Jesus kommer igjen.

Da skal vi evig faa være med Gud.

„Følg mig.“

Og da Jesus gik derfra, saa han et Menneſte ſidde i Toldboden ſom hedte Mattæus, og han ſiger til ham: Følg mig! og han ſtod op og fulgte ham. Mat. 9, 9.

Følg mig! Herlige Ord fra Jesus Kristus, til arme dødsſkyldige i Døden liggende og ſovende Menneſter.

Saa ſaa er hans Villie, at vi ſkal følge ham i hans Fodſpor.

Frelsens Ord fra Jesus lyder endnu, og mange har fulgt ham paa hans Ord, og ingen er bleven eller ſkal blive tilſtamme, ſom følger ham.

Det er ſaa herligt at følge med ham, og ſidde tilbords hos Jesus, og det fordi, han har ſaa underlige Retter at byde Syndere, naar de følger med og lytter til Frelsens Ord og er lydig mod den Helligaand.

Saa da blir der Hunger i Sjelen, og Jesus har ſelv ſagt: Salige ere de ſom hungre og tørſte efter Retſædighed, thi de ſkulle mættes.

Den, ſom Jesus ſaar tale til ved ſit Ord, den blir ſaa de fortabt og fordømt.

Da blir det godt at ſaa høre diſe Ord, Se det Guds Lam, ſom bærer Verdens Synd. Se jeg har tegnet dig i begge mine Hænder.

Jeg udſletter dine Overtrædelſer ſom en Taage, og dine Synder ſom en Sky.

Om eders Synder ere blodrøde og ſkarlagensfarvede, ſaa ſkal de blive hvide.

Jesus vil give Naade og Syndernes Forladelſe til Syndere.

Saa ſaadant Vord har Gud dækket, ved og igjennem ſin Søn, han vil frelſe fra Døden og Helvede.

Nu kan det hændes, at en Taare rinder, og Bedrøvelſe efter Gud kommer, Omvendelſe ſker, og Gud ſkænker Troen. Troen tror og Synderen ſaar tilegne ſig Naadelyſterne og Forcættelſerne.

Saa du ſtore Meſter, hvilken Salighed allerede her.

Mange har hørt med ſine Øren Røſten fra Frelſeren men vilde ikke tage det til Syndernes Forladelſe, Retſædighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

O du vantro Menneſte ſøg at finde ud i tide hvor den Veien fører dig hen, ſom du vandrer paa og vend om til Gud og lad dig frelſe.

Gud lader ſig ikke ſpotte.

Hvad du ſaar, det ſkal du ogſaa hørſte, Fordømmelſen du ſaar, om du glemmer ham, ſom dig gienløſte.

Salig og hellig er den, ſom har Del i den første Opſtandelſe; over diſe har den anden Død ikke Magt, men de ſkulle være Guds og Kristi Preſter og regjere med ham i al Ewigheid.

John S n o e n .

Nogle Spørgsmaal og Svar af „Sandhed til Gudſtrygtighed.“

(Indſendt ved E. Gilbertſon.)

Det forekommer mig at der er en Del Folk i vore lutherſke Samfund, ſom har glemt nogle af Hovedſpørgsmaalene i vor Børnelærdom. Med Hovedſpørgsmaal mener jeg, er dette, at lære ſig ſelv og ſin Gud at kende. Kende os ſelv ikke alene ſom Syndere, men kende os ſom af Naturen er Guds Fiender. Se Rom. 3. Men kende Gud ſom fra først til ſidſt er alene vor Saliggjører. Derfor vil jeg nedſkrive nogle Spørgsmaal af Sandhed til Gudſtrygtighed, ſom lærer os, hvad vi er af Naturen, men ogſaa hvad Gud har gjort og hvad han gjør for at frelſe ſine Fiender.

Spørgsmaal 383: Hvorledes har Synden tilredt Menneſkets Sjel i Særdeleſhed?

1. Den har formørket Forſtanden, ſom er bleven halv blind i menneſkelige Ting, og helt blind i guddommelige ja tilbøielig til alle Vildfarelſer og falſke Domme om det, ſom hører Gud til.

2. Den har berøvet Wiſſen ſin Hellighed og gjort den fiendſk imod Gud.

3. Den har forſtheret Begjærlighederne, Sindets Bedrøvelſer og tillige Samvittighedsens Fred. Rjødets Sands er Fiendſkab mod Gud.

385: Har det ſaldne Menneſte da i ſin naturlige Stand ingen fri Vilje til det gode?

Ikke til det aandelige Gode, som er ham ganste imod.

395: Hvad er Raadestanden?

Et saligt Samfund og Forening med Gud, som for Kristi Skyld ved sin Aand gjenføder den lyndige Sjæl, forlader den sine Synder, beklæder den med Kristi Retfærdighed, undfrier den af Syndens og Satans Strikter og daglig fornøyer den til sit Villedes Lighed igjen. Gud som er rig paa Barmhertighed formedelst sin store Kjærlighed, med hvilken han elskede os, der vi var døde i Synder, gjorde han os levende med Kristus; I er blevene salige af Raade; og han opreiste os med, og satte os med i Himlen i Kristus Jesus.

3die Artikel: Jeg tror, at jeg ikke af min Styrke eller Fornuft kan tro paa Kristus eller komme til Kristus min Herre, men det er den Helligaands Gjerning.

478: Hvad er da Guds Rald?

At han ved sit Ord rører Menneskens Hjerter, ved Evang lium i Særdeleshed aabenbarer dem sin Raade, tilbyder den alvorlig, og giver med det samme Kraft til at antage den. Gud gjorde os salige og kaldte os med et helligt Rald; ikke efter vore Gjærninger, men efter sit eget Forsæt og Raade.

480: Antager alle Mennesker saadan Guds Rald?

Nei, mange imodstaar den Helligaands forekommende og tilberedende Raade, hvorfor de ei heller nyde den iboende Raade.

487: Hvad er Gjenfødselen eller den nye Fødsel? Det samme som en levende Troes Meddelelse, eller Dyrkelse af den aandelige Død, Omvendelse og Oversættelse fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud. Gud levendegjorde os med Kristus, da vi var døde i Synden.

488: Sig mig endnu tydeligere hvad Gjenfødselen er?

Gjenfødselen er en aandelig og indvortes Guds Gjærning i Menneskets Hjerter, hvilket da fødes paa ny, naar deri, paa en os ubegribelig Raade, skabes en ny guddommelig Art og Væsen, i Forstanden et nyt Lys, i Viljen en ny Længsel, Lyst og Kraft, og altsaa et ganste nyt Liv i den som

ellers var aandelig død, hvilket Skriften kalder et nyt Hjerter, en ny Aand, og et nyt Menneske eller et nyt Kreatur. Hvad som er født af Kjød, er Kjød og hvad som er født af Aand, er Aand. Men Kjødets Sands er Fiendskab mod Gud.

520: Er det da altid en sand kristen Kirke, som bekjender Kristi Navn og beraaber sig paa ham?

Nei, ikke uden den derhos lærer Kristi Ord usorfalsket og bruger de hellige Sakramenter efter hans Indstiftelse, hvilket er Kirkens Kjendetegn. Derfor I blive hos mit Ord er I sandelig mine Disciple.

Den anden Bøn: Tilkomme dit Rige. Det er: Guds Rige kommer vel ved sig selv, endog ingen af os bade derom; men vi bede her, at det maa ogsaa komme til os; hvilket da sker, naar vor himmelske Fader giver os sin Helligaand, som gjør det ved sin Raade, at vi baade tror Guds Ord og lever et helligt og gudeligt Livnet her og i det tilkommende Liv.

579: Hvorledes kommer Guds Rige til os?

Naar vor himmelske Fader giver os sin Helligaand

581: Har Satan ogsaa et Rige?

Ja, denne Verdens Gud og Fyrste er mægtig i Bantroens Værn, og under hans Regimente staa alle uigjenfødte, saalænge indtil de omvendes.

585: Hvorledes sker da denne Guds Vilje?

Naar Gud forhindrer alle vore onde Raad.

586: Gjør da Menneskets Vilje intet godt om den saar raade sig selv?

Nei, thi vort Kjødets Sands er Fiendskab imod Gud, hverken kjende vi vort sande Gavn, ei heller har vi Lyst at søge det uden Gud først oplyser vor Forstand og bærer vor Vilje til at underkaste sig hans Vilje, som alene er vis, god og fuldkommen.

Vore første Forældre lod sig forføre til at æde af Kundskabens Træs Frugt, og derved tabtes Guds Billede i hvis Sted kom Djævelens Billede eller en Lighed med denne Guds Fiende. Forstanden blev formørket,

Viljen forvæntet og bød til det gode men tilbøjelig og duelig til alt ondt. Menneſket ſødes med Arveſind, blinde, vanhellige og gjenſtridige. Den Helligaand er kommen for at overbevise Verden om Synd, fordi den ikke tror. Hvo ſom ikke imodſtaar den Helligaands Naadevirkning, men lader ſig indlede i den ſaliggjørende Orden, han opvæktes af ſin aandelige Død, gjenspødes til et nyt Liv.

Svar til en ubenævnt.

J vort kjære Kirkeorgan „Budbæreren“ No. 19, 7de Mai 1910, finder vi et Spørgsmaal fra en „ubenævnt“. Hvad mener Jeſus, naar han ſiger: „Mit Hus ſkulde kaldes et Bedehus, men J har gjort det til en Røverkule“. For det første vil jeg tillade mig at ſvare, at han mener juſt hvad han ſiger. Og for det andet, ſaa glæder det mit Hjerte, at her findes dem iblandt ſom har ſaaet ſe, at Kirkefolket i mange Tilfælde har et tillukket Die for dette Gudsord. Som Beviſ derfor kan man bare lægge Merke til det næſte Stykke i ſamme Blad og ſe, hvad den japanefiſke Redaktør ſiger. Jeg ſynes dette viſer, at vi driver paa med ſaadaane Uting, ſom endog Hedningerne bliver forbaufet over. Jeg har aldrig yndet men altid modarbejdet den Naade, ſom mange bruger at ſamle Midler paa for at holde det kirkelige Arbejde gaaende. Icecream ſociables, ſjænt Bazarer og lignende burde være banlyſt efter mit Syn; men man vil have det til at Hensigten helliger Midlet.

Men det er i Grunden en altfor liberal og farlig Lære at fremholde. At tilvejebringe de nødvendige Midler kan vel ikke altid være ſaa let, men det er ikke dermed ſagt, at man har Ret eller Lov til at gribe til ſaadaane Fremgangsmaader, ſom ikke ſtaar paa Guds Ords Grund. Hvis Guds Ord og Aand ſik raade over Hjernerne, ſaa vilde alt dette Uvæſen ſnart komme til at falde bort; og vi vilde ſamle os i Huſene omkring i Menighederne mindſt et par Gange hver Maaned for at opbygge hverandre med Bøn, Sang og Samtale om det ene fornødne haa-

de for os ſelv og for Jøder og Hedninger, og ſaa yde, hvad vi med Gud blev enige om til hans Sag. Naar vi læſer den anden Moſebogs 35te Kapitel, ſaa finder vi, at der var Offervillighed, og om Gud bare fik hane ſig Bei til Hjernerne, ſaa ſørger han ogſaa for de nødvendige Midler; thi Herrens Haand er ikke forkortet eller hans Øre tunghørende. Her i dette ſtore vidſtraakte norſke Settlement, hvor vi kan tælle mellem 20 a 30 norſke Kirker, er nogle ſaa Menigheder, ſom har reſormeret ſig ſelv i dette Stykke, og praktiſerer nu ſom ovenfor nævnt, og de ſiger, at Midlerne til Miſſionen er blit forøget. Her i vor Menighed fik vi ogſaa gjøre en Prøve et Aar; men da en Del var imod og ikke vilde bøje ſig for Majoriteten, ſaa vilde det ikke gaa.

Man ſtyldte paa, at Udbyttet det Aar blev lidt mindre ſom vel var ſandt; men havde Kvindeforeningen været enig, ſaa havde vi viſſelig naaet den almindelige Sum ſom før og ſaa havde vi været kvit alt dette nyttige Stræb med at holde Bazar og Auktion. Det er virkelig en Gaade for mig, hvorledes vort kjære Menighedsfolk baade hos os og næſten alle andre Sieder kan finde ſig tilfreds med al denne Raffedrikning og Madſtel. Saadant maa vel være Fraadſeri, og det ved vi, er imod Guds Ord. Og jeg kan ikke finde, at diſſe Tilſtællinger er nyttige for Guds Folk eller har nogenſomhelſt Grund i Guds Ord. Det er den aandelige Mad, man ſkulde forſøge at uddele i Menighederne. Man ſkulde tro, at naar vore Preſter havde givet os et godt Miſſionsforedrag ſamt havt Bøn og Sang, ſaa kunde vi været glade ved at ſaa lægge vore Gaver paa Herrens Alter, og ſaa ruſte hjem med Bøn om Guds Beſignelſe over Gjæringen. Men nei, der maa cædes og drikkes til langt paa Nat, hvilket er alt andet end helſigt.

Og ved en ſaadan Fremgangsmaade vil den aandelige Interesſe ſlappes og dø (hvis der er nogen da) og vi kan igjen bli Kriſti Korſets Fiender, hvis Ende er Fordærvleſe, hvis Gud er Bugen, og hvis Værelſe er i deres Stjændlſe, hvilke traſte efter jordſke Ting. Fil. 3, 18. Jeg kan ikke indſe, hvad For-

nøielse der kan være i at komme sammen enten det er i Kirken eller paa et andet Sted for at støie og prate om alle Ting, som mere hindrer end fremmer Herrens Sag. Man burde have saapas Respekt for Guds Sag, at saadant ikke skulde taales. Jeg tror, at om Jesus kom legemlig iblandt os, vilde han igien tage sin Svøbe og drive ud dem som sælger og kjøber, selv om det gaar til kirkelige Diemed. Det kan komme til at gaa med os, som det gik med Israhel, at han blir trøet af vore Nymaaneder, Høitider og Ofre. Undres paa, om det ikke er egen Interesse, man først søger at tage Vare paa. Jeg mener, det er; men fik Guds Aand lyse ret ind i Hjærterne og raade over os, saa vilde vi snart se en bethdelig og nyttig Reformation.

Sinens Pennen haves i Haanden, uagtet jeg svært lidet har skrevet i Blade, hvilket enhver Læser vil se, kan jeg ikke undlade at nævne i al Korthed om alle disse saa unyttige Foreninger inden vore kjære Menigheder. Disse saavel som Surprisepartier er ubibelske og selvfølgeligt ukristelige. Hvor finder vi, at de unge og gamle skal være adskilte med sine Møder i Menigheden? Jeg har fundet, at naar de unge blir omvendte til Gud, saa vil de helst være med os gamle og saa Veiledning og Raad, og har helst Afstyk for de Ietsindige Ungdomsforeningerne som Regel er ugubelige, og vil da frarøve disse stakkels ømme nyvakte Sjæle Livet? Kanste Stillixagen er bedre andre Steder i Verden end den er herrundt. Gid det var saa vel. Og vilde vort kjære Kirkeorgan udelukke al den Skrivning om Surprisepartier eller som man ogsaa pleier kalde det Overraskelser, saa vilde det være „alright“ for min Del; thi alt saadant Uvæsen drives paa med om Kveldene og som oftest til langt paa Nat. Se, dette har Kirken taget som Arv fra Jorden, er ikke saadant hedensk? Jeg synes saa. Jesus behøvede vist ogsaa her at bruge sin Svøbe. At Størstedelen af Presterne kan bisalde ja endog tilskynde saadant er for mig en stor Gaade.

Kjære Kirkefolk lad os vaagne op og se, hvad Gud vil ha frem istedetfor hvad som her er nævnt. Lad os se og gjøre mere Brug af

de Evangelister, som vi har iblandt os, som af andre har været nævnt, og naar vi faar Guds Aand over os, og der begynder at bli Bættelse, saa kan vi heller forlænge Møderne som Paulus gjorde til Midnat eller Dagen, og lad os arbejde ret for Guds Rige. Lad os ikke skamme os ved at have Møder og bede og tale med dem, som maatte være i Belymring for sin Sjæls Frelse, naar de begjærer det; thi dette mener jeg er ægte bibelsk enten man vil kalde det metodistisk eller ei. Vi har taget forskellige Ting i Arv fra den reformerte Kirke som visse er meget daarligere end dette, for Eksempel Ros-tale over de afdøde, overflødig Musik og en hel Del daarligere Sange end de vi selv har. Jeg er selv en af dem, som blev bunden for Herren ved saadanne Møder. At holde paa at kaste ud Evangeliets Garn og ikke drage det iland er ikke bibelsk; thi det gjorde vor Herres Disciple paa hans Befaling, og gjorde en stor Fangst.

Her er hundreder af vort kjære norske lutheriske Kirkefolk som gaar med klar Overbevisning om, at de burde overlade sig helt til Gud. De sidder og sælger Bodstaarer under Predikenen og synes at være færdige at tage Skridtet fuldt ud. Og jeg tviler ikke paa, at hvis de fik lidt Opmuntring da paa Stedet af den som var Midlet til deres Bodsfærdighed, saa vilde der i mange Tilfælde blive en hel Overgang.

Derfor kjære Venner, lad os bruge sund Fornuft der, hvor vi skal bruge den, og tag den fangen der, hvor den skal være fangen. Og naar Folk blir omvendte til Gud, saa yder de gjerne til Guds Riges Sag ti Dollars, hvor de før gav bare en. De efterkommer da hvad Gud siger: giver saa skal eder gives. Søger først Guds Rige, saa skal alt andet tilfalde eder. Og naar Gud betror Folk saa meget af jordisk Eiendom som nu, saa synes jeg, vi burde være rette Husholdere over Guds Gaver. Var fjerdeparten af Folket i vort Samfund omvendte til Gud, saa vilde vi se underlige Ting. Vor Samfunds Gjæld vilde svinde bort som Dug for den hede Sommer sol. Med Syn paa denne lille Gjæld og vort rige Samfund, minder det

mig om Nyggen og Elefanten. Tænk man-ge som endog er bekiendende kristne som kun-de betale denne Gjæld alene og enda ikke komme paa Tattigtaksen. Og saa skrider man at Hagues Synode har stor Gjæld. Er det ikke usornuftigt? Her maa man ud-bryde, at Jesus har mange Bekjendere men saa Efterfølgere iblandt os.

Maatte Gud saa velsigne og raade over os med sin Helligaand, er min Bøn. Dette er første og meget sandsynligt sidste Gang jeg har prøvet skrive i „Budbæreren“ undtagen en Gang, som jeg gjorde et kort Spørgs-maal nu mange Aar tilbage. Jeg begynder at bli gammel og ofres allerede, saa min Haand og Fod er stivende, og, som mange ved, har min Helbred været daarlig i mange Aar. Jeg venter hver Dag paa Budskabet fra min Herre og Gud. O Gud gjør dog for Kristi Blod min sidste Afskedstime god. Jeg haader, at andre vil komme til at svare paa denne ubenevnede Spørgsmaal mere udfør-ligt. Og nu faar dere flere Redaktør som i forudsm Dage var min Sjælesørger i fulde 12 Aar afgjøre om dette ufuldkomne Indlæg skal se Dagens Lys eller ei. Med broderlig Hilsen til „Budbæreren“ Redaktør og Læse-re.

Jos. L. Johnson.
Story City, Ia. Mai 9de 1910.

Da lod Kvinden sit Vandkar staa
og gik bort til Staden og sagde
til Menneskene der: Kommer,
ser et Menneske, som sagde
mig alt det, jeg har gjort!
Mon denne ikke er Kri-
stus?
(Joh. 4, 28—29.)

Sporer man ikke paa hende, at med et Slag det gamle er forangent og alt er hos hende blevet nyt? Denne letsindige Natur bliver pludselig til et Frelsens Bud; hun, som hidtil kun havde været sin Stad til An-stød og Forargelse ved sin Livsvandel, bliver nu et Stød til. at de alle kommer til Kristus. Ved den Visshed: han er det, som er Messias, Kristus, er pludselig et andet Liv kommet over hende. Det er Betsignelsen ved Frelsens

Erkjendelse. Tør det forundre os? antager ikke ogsaa vort Liv en ganske anden Stikfel-se, naar denne Visshed lyder vor Sjæl? Modtager du ikke Glædens Gave ganske an-derledes, naar du siger til dig selv: Det er Herren, som vil vederkvæge mig? Værer du ikke Livets Vanskeligheder med et ganske an-det Sind, naar den Bevidsthed: Det er Her-ren, som sender mig den til min Frelse, bre-der sin forklarende Glans derover? Træder du ikke ind i et Embede, hvortil du er kaldet, med større Frimodighed, naar du i det Kald, som udgaar til dig, med Visshed erkjender Herrens Kald, der anviser dig denne Virk-somheds Kreds? Vilde de Hjerter, der i Kjerlighed forbinder sig til et Samliv, ikke bevare Trofastheden bedre, naar de vide, at Herren har henvist dem til hverandre? Selv Døden, taber den ikke sin affrækkende Stik-felse, naar vi vide, at det er Herren, der kom-mer i den for at føre os hjem? Tilvisse, vort Liv bliver et andet udad; men det bliver ogsaa et andet indad; salig Tilfredshed vil være dets Grundtone. Har Kristus for vor Skyld forglemt sit, saa vil vi for hans Skyld forglemme vort; med Glæde vil vi lade tilba-ge det, som jordisk er, og strække os efter det, som er fortit. Livets hele Retning gaar did, hvor den ophøjede Kristus tager os i sine Arme. Og naar da det forklarede Die ser: ham er det, den efterlængtede, den søgte! da vil vi endnu engang tilbedende synke ned i Aanden og i Sandhed erfare, at vi ikke har skuffet os, da vi i ham erkjendte vor Frelser og troede hans Ord, da han sagde: „Det er mig, jeg, som taler med dig.“

(Brückner).

L u t h e r sagde engang, at dersom Gud kun en Gang om Aaret lod Solen gaa op, saa vilde man fejre en Glædes- og Taksigel-sesfest, men nu, da det sker hver Dag, saa tænker ingen Mennesker paa, at det er noget at takke for. Na, om vi klagede mindre over det, som vi mangler, og takkede mere for det, vi har! Det vilde gjøre vort Liv lysere og lykkeligere.

Mrs. Berith Holien,

Maynard, Minn., har faaet Hjemlov. Hun hensov 25de April sidstleden. Mrs. Holien var født paa Gaarden Gjevre, Bang Balders, og blev lidt over 52 Aar gammel. Hendes Mand, M. D. Holien, afgik ved Døden for ca. 20 Aar tilbage. Deres Egteskab velsignedes med 3 Børn, 2 Gutter og 1 Pige. Mrs. Holiens Sygdom var Appendicitis og Blodforgiftning. Da hun blev syg, sa hun, at hun nu skulde forlade sine kjære Børn; og var glad over, at de nu kunde undvære hende! Hun vilde helst være hjemme og dø uden at bli opereret; men Børnene fik hende overtalt, idet de, som rimeligt var, gjerne vilde forsøge alt, for om muligt at faa beholde sin kjære Mor. Men hendes Tid var inde, og Herren tog hende hjem.

Mrs. Holien var en troende, kristelig Kvinde og dybt savnet af alle sine Naboer, en stor Slegt, og begravet af flere Søskende, Børn og Børnebørn.

Den reiserdages Tshukommelse er til Velsignelse, siges der; saaledes ogsaa med denne Søster. Meget godt kunde her tilspies, men da vil det bli formeget til at optages i Bladet, saa vi maa satte os kort.

Skjelden er her samlet saa mange paa en Gang som det var ved denne Vigbegjængelse. Og Herrens Ord ved Stedets Prest, Pastor Olaf Erickson, lød kraftigt til Overbevisning og Seloprøvelse, som en sliig Sammenkomst visstelig gir Anledning til. Her er jo „Tæppet faldet“—Sandheden sees og stadfæstes her ret paa Scenen.

Tilfældigvis var afdødes forrige Prest. Pastor Oppedahl ogsaa tilstede og blev af Pastor Erickson anmodet om ogsaa at tale. Oppedahl, som ofte havde været i Mrs. Holien's hyggelige Hjem, og havde havt mange og interessante og troestyrkende Samtaler med hende, havde snart Hjertestrengene i sin Magt, der ligesom sitrede og sa sit Amen til de Herrens Ord: Et er fornødent; og med Bismanden: Tænk paa Enden, saa vil du aldrig i Evigheden synde.

Derpaa oplæste Pastor Erickson et hjerteligt godt Brev fra den afdødes Slægtning

Pastor Gjevre og ligesaa et lidet Digt af T. Brecken, forfattet for Anledningen og som her medfølger:

(Joh. 3, 36; 8, 15; Luk. 8, 52.)

Et Bud fra det høie os gjeftet,
En Brud han sig her havde sættet.
Den herligste Indgang hun finder;
Ved Troen vi Livet begynder.

Han selv, det Guds Lam, gik i Døden
Og frelste os alle fra Nøden.
Ved Tro han os renser fra Synder
Og Livet med Kristus begynder.

Ved Døden vi Livet ei vente—
Vi Livet ved Døden ei hente—
Vi forud maa frelses fra Synder:
Ved Troen vi Livet begynder.

Thi dør vi ei heller ved Døden—
Vi flytter kun hjem ifra Nøden;
Vor Trængsel og Strid da forsvinder.
Ved Troen vi Livet begynder.

Vor Gud alt gjør vel; ham ske Grel!
Hos ham vi gjenfinder vor kjære.
Vær rede! han alle tilskynder.
Ved Troen vi Livet begynder.

Hun er ikke død, men hun sover,
Befriet fra Trængselens Bover;
Thi saa er hans Ord, som forkynder:
Ved Troen vi Livet begynder.

Vi kjender vel Savnet og græde,
Men Sorgen er blandet med Glæde;
Thi Lønnen er stor som hun vinder,
Ved Troen vi Livet begynder.

Thi sørge vi ei som de andre,
Der haabløst ved Baaren maa vandre.
At ledsage denne vi ynder.
Ved Troen vi Livet begynder.

Det Støv, som nu lægges i Graven
Er just en „Aflægger“ i Haven—
En Herligheds Morgen oprinder!
Ved Troen vi Livet begynder.

O Gud, lad din Kjærligheds Lue
Os løfte fra Støvhjyttens Tue.
Hav Tak, som i Naade paaminder!
Ved Troen vi Livet begynder.

B r e c k e n.

Om Undere.

„Det gjorde et dybt Indtryk paa mig“, fortæller en Prest, „da jeg som otteaarig Gut sammen med min Bedstefar traadte ind i et Hus, hvis Eier milevidt var kjendt som en vild Drukkenbolt og Gustran. Bedstefader vilde trøste den haardt prøvede Gustru og styrke hende i Troen. Men det blev bare med en Hilsen; thi glædestraalende fortalte hun: „Sr. Pastor, min Mand har været en grum Udv, men han er bleven et sagtnodigt Lam“. Han var bleven omvendt. Og hvad skal man kalde det?

Noget af det Bantroen har travelt med at spotte over, er Underne, Skriften taler om. Den store tyske Digter Goethe siger, „Mennesket kan ikke omstabe en Trevl af sit indre Væsen“. Og det er sandt. Men hvad Mennesket ikke selv kan, det kan Gud i det. Naar f. Eks. det selvgode Hjerte, der før bestandig tænkte paa sig selv, fyldest med Jesu Kjerlighed og begynder ikke bare at tænke paa andre, men øve Kjerlighed, hvad er det andet end et stort Under? Pengene, der før var som limet fast til Bommen, løsner, og man giver Afkald paa den ene Kjedelse efter den anden for at kunde gjøre noget godt mod andre.

Eller naar det sorte Hjerte, der før bare misundte andre, i Jesu Samfund bliver til et Hjerte, der glæder sig over, at det gaar andre godt, og slet ikke føler Nag, om andre bliver foretrukne, er ikke det et Under? Eller naar det stolte, utvilsede Sind, der aldrig vil lade sig høre, nu bliver ydmyget, saa det sætter sig lavest og slet ikke tænker høit om sig selv mere, saa Folk endog maa sige: Vi kjenner ham ikke igjen—er ikke det et Under? Og den, som har oplevet det Under paa sit eget Hjerte, har let for at tro alle andre Undere. Naar du har oplevet, at din Egenkjerlighed forvandles, om end til en svag Begyndelse, til Barmhertighed og Opofrelse for andre, hvor let falder det dig ikke da at tro, at de graadige Navne ved Guds Kraft kunde blive den hungrende, gudfrægtige Elias's Forbørgere; alle Undere i Naturen er kun Smaating sammenlignet med Omvendelsens Under, virket af Jesu Kristi Mand.

(„Bhmisj.“)

Kinamissionen.

Rybeder fra Kina.

Opiumsreform.

Der kan ikke længere næres Tvivl om, at den kinesiske Regjering er fast bestemt paa at udrydde Opiumsondet. I Mars udkom der fra Peking et Edikt, som paa det strengeste paabjød de høiere Embedsmænd, 1. At forkorte Tiden for Afsluttelsen af Opiumshandelen i de Provinser, hvor den endnu ikke er aldeles forbudt. 2. At væreaarvaagne, saa at Handelen ikke paabegyndes der, hvor den allerede er nedlagt.

At det ogsaa virkelig lykkes Regjeringen at betydelig indskrænke baade Produktionen og Forbruget af Opium, faar vi daglig nye Bevis for. Den velkjennte Missionær, Biskop Bashford har netop foretaget vidstrakte Reiser i Szchuan, en af de Provinser, som har staaet først i Opiumsavl. Han saa ikke en eneste Opiumsplante, siger han. De derboende Missionærer havde det samme at berette. For fem Aar siden havde han foretaget en lignende Reise i samme Provins. Da var ca. en Trediedel af Acrene tilplantede med Opiumplanter. Denne Beretning er i Sandhed opmuntrende; thi Szchuan har været en af de træge Provinser, hvad Opiumsreform angaar. Fra Kuang Tung berettes, at Guvernøren har nedlagt en stor Opiumstoldstation. Der var saa lidet Opium i Handelen, at det ikke længere betalte sig at indkræve Tolden paa den. Spørger man ubemidlede Folk, om de røger, siger de: „Hvem har Raad til det?“ Det kan de godt sige; thi Opium er nu mangfoldige Gange saa dyr, som den var for en tre-fire Aar siden. Pund for Pund er den nu betydelig dyrere end Sølv. Folketstemningen er nu blevet saa sterk imod dette Onde, at Folk skammer sig ved at røge. De bedre Folk som røger, gjør det derfor helst i Sm: g. Det er ikke længe siden, det var almindeligt paa Dampbaadene i Kina at se Størstedelen af Gulvet i Saloonen bedækket af velklædte Kinesere, som saa og dampet paa sine Opi-

umslamper. Nu kan det hændes, at man tager en Rejse paa en af disse Baade uden at se en eneste Opiumsrøger.

Kan man forhindre Indførselen af Opium, vil Kina snart være befriet fra dens forærvende Magt. Tiden vil nu vise, om det kristne England er villig at give Afkald paa den klæffelige Indtægtskilde det nu har i Indførselen af indisk Opium til Kina.

H a n k o w = S z c h u a n B a n e n.

Nu har Folket i Hupeh endelig faaet Tilladelse af Regjeringen i Peking til selv, og af egen Kapital, at bygge den Del af Hankow-Szechuan Banen, som vil falde inden Hupeh Grændser. Hermed er ogsaa dette Foretagende laamslaet. Det har nemlig gaaet staa i flere Tilfælde før, hvor Kineserne selv skulde bygge endog langt kortere Jernbaner end denne. Enten har ikke tilstrækkelige Penge kommet ind, eller er de blevne borte mellem de Hænder, som skulde varetage og anvende dem. Kina kan endnu ikke opdrive Mænd med den Paalidelighed, som Ansvar for Kapitalen til Bygningen af en Jernbane kræver.

Denne Bane er uden Tvivl en af de vigtigste. Den vil gaa fra Hankow i Central Kina 800 Mil til Chen Su, Hovedstaden for Kinas vestligste Provins, Szechuan, som har en Befolkning paa næsten 70 Millioner. Hankow ligger nær det geografiske Centrum af Riget. Med Peking i nord Kina har Hankow nu i flere Aar haft direkte Jernbaneforbindelse. Til Canton, den vigtigste By paa Kinas Sydøst, vil der nu ogsaa snart være fuldendt Jernbane. Med Shanghai, Kinas New York, paa Østkysten har Hankow Forbindelse ved Kiangtzifloden, som daglig befares af et par hundrede moderne Dampbaade. En stor Del af Distanen mellem disse to Byer er jo ogsaa allerede belagt med Jernvei. Det Ved som nu mangler for at de yderste Dele af Riget, nord, syd, øst og vest skal blive sammenknyttet ved moderne Befordringsmidler, er Hankow-Szechuan Banen. Naar denne bliver en Virkelighed, vil Handel og Industri i vestre Kina paabegynde en ny Udviklingsperiode; og Regjeringen i Peking vil faa en Magt i denne Del af Ri-

get, som den ikke før har kunnet øve. Ikke underligt derfor, at de af videre Synskreds dybt beklager, at et saa vigtigt Foretagende saaledes skulde sættes ind paa Sidespor.

Før Folket i Hupeh blandet sig op i Afæren, havde vi Grund til at vente at se denne Bane paabegyndt ganske straks og fuldført inden en tre fire Aar. Regjeringen havde nemlig ifjor gjort særbdig med engelske, tyske, franske og amerikanske Hospitaler om et Laan for dette Foretagende. Inden dette blev underkrevet af Regjeringen i Peking, begyndte Agitationen mod det udenlandske Laan. Møder holdtes her og der af Studenter, Handelsmænd og literære. Alle sendte Protesttelegrammer til Peking. Saa sendtes ogsaa en større Delegation did. Denne foranstaltede Massemøder i Hovedstaden. Forsamlingerne blev ophidset. Paa en af disse Møder sagde en af Hupeh-Delegaterne i en Tale, at dersom udenlandske Penge benyttedes, vilde han ikke rejse tilbage til Wuchang; men tage sit Liv og lade sit Lig ligge ubedækket paa Tortoise Hill i HanYang til Kineserne selv havde fuldført en parallel Bane. Dette var den værste Trudsel som kunde gøres. Tilslut vovede ikke Regjeringen længere at staa fast paa sit Løfte til de udenlandske Bankfirmaer, og gav saa efter for Hupeh-folket. Denne Tildragelse viser, hvor beklagelig svag Regjeringen i Peking er.

Men hvad var det nu, som saaledes satte Folket i Hupeh paa Kant? Der var den gamle Historie op igjen. Det var en Ytring af den kinesiske Synsmaade, som har sit Sidskytte i Bunden, der ligger i Krysset og ikke tillader Øien at røde af Høet, som den selv ikke kan gjøre sig godt af. Der er dog en anden Grund, som ogsaa maa ske er den stærkeste. Det er nemlig Frygten for, at de udenlandske Magter skal benytte sig af sine Rettigheder i Jernbanen til at tilrane sig kinesisk Territorium. Denne Frygt er desværre heller ikke uden Grund. Den Maade hvorpaa Rusland og Japan nu benytter sig af sine Jernbaner i Manchuriet for at gjøre sig Herrer i den kinesiske Provins, kan nævnes som et Eksempel paa de udenlandske Magters Røvpolitik.

Christian Stokstad.

Fra Landahl.

Hankow, Apr. 20, '10.

Kjære Broder Oppegaard! Fred!

Jeg har været framt i det sidste. Det er ogsaa en Del af Aarsagen til, at jeg sender disse Ord fra Hankow.

Mine Medarbejdere tænkte, at en liden Forandring og Hvile vilde gjøre mig bra igjen, derfor valgte man mig til Delekat til det evangeliske Missionsmøde, som skulde holdes i Hankow den 19de til 24de April.

Jeg nølede først, men siden gif jeg. Det var en Kierlighed og Omtanke fra Medarbejderne, som jeg maatte sætte Pris paa og gaa. Og jeg følte, at Fordøielser begyndte at svigte mig. Og det staar for mig som noget forfærdeligt, og Dr. Anderson havde just forud sagt mig, at det var Tid til at hvile nu, før det blev forsent. Og jeg tænkte, ve den som forkaster gode Raad! Saa forlod vi alt og gif! Men det var en Kamp, ja, at sula- de Arbeidet selv om det bare var for en kort Tid. Det blev bestemt, at min Hustru skulde være med. 3 af vore Børn er i Fancheng og gaar paa Skole, og 2, de mindste er hjemme i Taipingtien. De overlod vi til Gud og gode Mennekers Omsorg og de er uden Fare.

Da vi forlod var alle Medarbejderne i bedste Velbefindende. De er nu alle i ful t Arbeide og Herren velsigner deres Hænders Virke. Det er en Lykt at saa leve og virke i denne Tid i Kina. Det er Kampens Tid, men da er det Haab om Seier. Maa Herren hjælpe os til at gaa usforfærdet løs paa Sandhedens Fiender, forsvare Sandheden og opløste den blandt Folkene. Naar Guds Kirke bygges blandt Hedningerne, saa fortrænges de andre Magter, men de vil gjøre Modstand—stor Modstand! Djævelen maa gjøre Modstand, dersom vi arbeider ret, eller saa maa han ha sovet eller forandret sine Principer. Langt fra. Han er den samme Gudshader.

Past. Trygstad gjorde en længere Reise for mig indover Honan. Det lettet meget paa min Byrde.

Det er straks seks Aar siden jeg var i Hankow. Paa denne Tid er Byen saa gan-

ske forandret, at man neppe kan finde frem. Det er saa sandt: Pengene er en Magt! Det er noget bemodigt ved Kampen for Tilværelsen. De stærke gaar frem paa de svages Bekostning. De kraftige lever af de veikte! Som Kineserne siger: „Storfisk æder Smaa-fisk“. De smaa er fortrængt her, og Guldet blomstrer!

Da jeg kom til Kina den første Gang—straks 15 Aar siden — da levede her tusinder af Kinesere. Nu er de borte, man flyttet med Graver og alt. Bare nogle saa blev kristne. De andre tumler fremdeles i Mørket! En Del er retfærdigt behandlet af Udsendinge, men mange blev presset gennem Mandarinerne til at sælge sine Hjem for en rimelig Pris og flytte sin Bei—tilligemed sine døde—. Det værste var, at ikke Fædrene fik være i Fred! Det var Sorg,—men dette maatte til, dersom man skulde gjøre Hankow til en Verdensstad. Og hvem har ikke for- søgt at spaa Hankow i Kina til hv d Chicago er i Amerika? Men Guld koster det og ikke liden Nøiel!

Det var fra Kiert at saa komme til Guds af den forenede Kirkes Mission. De er nogen hyggelige og imødekommende Venner. Og det kommer vel med i Trængselsens Tider. Flere Flygtninger fra Hunan er ankommet hertil.

Vi har ogsaa i den Bygning, som der har været Forslag om at vi sammen med flere andre lutheriske Missionærer skulde leie. Det vilde da bli sælles Hjem her og vi fandt det var saa velsignet at saa komme til Venner.

Her har været flere Tilfælde af „plague.“ Maa Herren bevare os paa alle vore Veie.

Nu skal I høre: De forfærdeligste Rygter løber fra Mund til Mund paa Folk. Det er som Ild, og hele Hunan Provinsen er i Flamme.

Ikke længe siden kom de herligste Efterretninger om Guds Riges Fremgang. Det var begejstrende at høre om de vældige Fremstridt baade i det kirkelige og i Reform. Der byggedes! Missionsstationer, Kirker, Skoler, Hospitaler m. m. og mange som var blinde, blev seende! Det saa ud til, at Hunan, som var kaldt den lukkede Pro-

vin, skulde bli den første i at modtage Kristendommen.

Man tog alvorlig fat i at udrydde og afstaffe Fodbindingen. Man aabnet Landet for udenlandske Varer, Rigdommene i Fjeldene begyndte man at grave ud. Man fik Dampskibsliner til de store Byer, hvor Indsøer og Floder var seilbare. Man vilde ha Jernbaner, Telegraf, Telefon og elektrisk Belysning havde man indført. Og i selve Hovedstaden anlægges et udenlandsk Settlement — Med engang kommer det forfærdelige:

Oprør i Hunan! Alle Missionsernes Eiendomme i Hovedstaden ligger i Aske! Den Norske Mission har tabt alt. Ingen Liv tabt saalangt man nu ved. Der er 16 voksne som man ikke ved hvor de er, Fugtninger naturligvis. Nogle er ankommet til Hankow.

Missionsstationer, Kirker, Skoler, haa-de Missions-skoler saavel som Regjerings-skoler og andre Bygninger, Butikker, hvor man folgte udenlandsk Gods, alle udenlandske Forretningsbygninger og Oplagssted, Posthuse og Telegrafstationer m. m. ligger i Aske.

Et planlagt Rænkespil!

Skal man forundre sig over, at Missionsnæreerne fælder Taarer, naar de fortæller om, at de saa hensigtsmæssige Missionsbygninger gaa op i Røg. Deres Arbejde og Stræb, Nøje og Altsvar tar ikke Hædningerne Hensyn til det mindste. De brænder det op. At hvor utaknemmelige! Deres Bogsamlinger, værdifulde Gjenstande som de aldrig kan faa Mage til — noget fra Morf. Ets. Alt gaa op i Røg. De kristne spredes, Arbejdet standses — det som var saa lovende! Det er en bitter Skuffelse!

Men Missionsærens Liv er sparet. Det er det største. De er Missionsens største Eiendom.

Det ser ud til, at Oprøret i Hunan er for at tirre Regjeringen; thi man har jo ikke dræbt nogen. Man gav Tid til at fly, og det synes jeg gir os Haab. Jeg tror ikke det vil sprede sig længer.

Mrs. L. vil gi en udførlig Beretning saasnart vi faar noget paalideligt.

Jeg ligger og skriver. Jeg maa ligge til figer Røgen. Jeg haaber at han forandrer sit Syn om nogen Dage. Men foreløbigt holder jeg Sengen. Ved for os!

C. W. Landahl.

Smaapluk fra Veikanten.

En Mandes Anskuelse er jo ikke alle Mands. Dog tror jeg at alle, som var paa vort sidste Synodemøde, er af den Anskuelse, at Mødet var et af de bedste i Samfundets Historie. Ja naar Guds Ord og Mand faar lede Sindene, saa bliver det godt. Man tager da Hensyn til hverandre og hverandres Meninger. Gud velsigne Hauges Synode!

Søndag den 12te var vi samlet om Guds Ord i Næss Menighed, Madison, Minn. Vi dvælede ved „Kristi Kald: Følg mig!“ Ja Kaldet lyder, men hvor mange er det som følger Kaldet?

Kat til Mandag den 13de Juni blev jeg alvorlig syg, saa jeg skrantede hele Ugen, men søgte at holde mig borte fra Sengen saa meget som mulig.

Alle Ting skal tjene den til gode som elsker Gud. Vorherre maa bruge Riset, ellers blev jeg altfor uldig.

Har forsøgt saa godt jeg har kunnet at ordne lidt angaaende Kinamissionen. Om intet særdeles indtræffer kommer vore Udsendinger til at rejse fra Seattle med „S. S. Minnesota“ den 19de September. Udsædsfesten bliver i Salems Menighed, Roland, Iowa, men Tiden er endnu ikke bestemt.

Ja nu staar jeg særdig med Vandringsstaben i Haanden for at begive mig ud over Sletterne, Fjeld og Dal. Min Kraft er liden, men Herren er stærk i de svage. Vil I bede for mig, at Herrens Gjerning maa lykkes og jeg faa min Sjæl frelst.

Pastor A. C. Bohum er nu her i Menigheden og rusler omkring blandt Folket. Herren lægge sin Velsignelse til hans Virke.

Med Redaktørens Velvilje skal jeg forsøge at lade „Budbærerens“ Læsere faa lidt Smaapluk fra Veikanten, men de maa ikke vente noget storartet, da jeg ikke har Tid til at samle meget.

Ederes ringe Tjener

A. O. Døvegaard.

Studenter ved norsk-amerikanske Kirkeskoler.

Bestyrerne for 27 Skoler sendte „Ungdommens Ven“ berebwilligt Statistisk for dette Skoleaar. For fire Skolers Vedkommen-

de blev vi tvungne til at holde os til ældre Statistik. Vi er de 27 Bestyrere meget taknemlig. Der er flere gode Grunde hvorfor saadan Statistik bør samles og offentliggøres.

Navn og Adresse		Piger	Gutter	Tils.
1. Augsburg Seminary, Minneapolis, Minn.			160	160
2. Augustana College, Canton, S. D....	120	122		242
3. Brustat Academy, Portland, N. D....	63	44		107
4. Bethania College, Everett, Wash....	29	31		60
5. Concorvia College, Moorhead, Minn.	229	227		456
6. Glenwood Academy, Glenwood, Minn.	49	58		107
7. Gale College, Galesville, Wis		37	38	75
8. Jewell Luth. College, Jewell, Iowa...	120	77		197
9. Luther College, Decorah, Iowa.....		170		170
10. Luther Theo. Sem., Hamline, St. Paul, Minn.			52	52
11. Luth. Normal S., Sioux Falls, S. D....	103	47		150
12. Lutheran Normal S., Madison, Minn.	108	74		182
13. Luth. Ladies' Sem., Red Wing, Minn.	202			202
14. Oak Grove Luth. Ladies' Sem., Fargo, N. Dak.		121		121
15. Pact Region Lutheran College, Fergus Falls, Minn.	40	160		200
16. Pacific Luth. Sem., Parkland, Wash.	42	102		144
17. Pleasant View Luth. College, Ottawa, Ill.	39	63		102
18. Red Wing Sem., Red Wing, Minn.....		204		204
19. Spokane College, Spokane, Wash.....	75	90		165
20. St. Day College, Northfield, Minn.....	159	296		455
21. Scandinavia Academy, Scandinavia, Wis.	29	37		66
22. St. Ansgar Seminary, St. Ansgar, Ia.	21	37		58
23. United Church (Debt.) Seminary, St. Anthony Port St. Paul, Minn.		65		65
24. Wahpeton Bible School, Wahpeton, N. Dak.	22	37		59
25. Washburn Luth. College, Jordan City, Ia.	92	126		218
26. Wilmar Seminary, Wilmar, Minn.....	60	75		125
27. Wittenberg Academy, Wittenberg, Wis	82	71		153
28-31. Fire andre Skoler (anslaaet).....	224	300		524
Tilfammen.....	2056	2746		4802

Ved 24 af disse Skoler er der baade Gutter og Piger. Ved 26 er der Piger. Ved 29 er der Gutter. Ved 2 er der bare Piger. Der er altsaa kun to Pigeskoler. Synoden har en i Red Wing og Trifirken en i Fargo. Ved 5 Skoler er der bare Gutter, nemlig ved „Luther College“, „Luther theological Seminary“, „United Church theological Seminary“, „Augsburg Seminary“ og „Red Wing Seminary“. Ved de to sidste er der College Afdeling ved Siden af en theologisk Afdeling.

Naar vi kommer ihu, at det er forholdsvis ganske kort Tid siden Nordmændene kom til Nordvesten, og de fleste med to tomme Hænder, har de god Grund til at være stolte af, hvad de har gjort for, at den unge Slægt kan bli oplært i Fædrenes Tro og i Fædrenes Sprog ved Siden af, at de unge faar en

grundig Undervisning i de almindelige Fag. Det vil vistnok forbaase mange, at saavidt mange Piger frekventerer vore Kirkestoler. „Coeducation“ er meget almindelig. Vi kan ikke med Bestemthed sige, hvormange studerer Theologi. Det er altsaa ikke mindre end 170. „Ungdommens Ven.“

Fra Arbeidsmarken.

Past. Odland har faaet Kald fra Telemarken og Bethania Menigheder i S. Dak. men om han kommer til at antage dette Kald er endnu ikke bekendt.

Dankton og Bolin Menigheder i S. Dak., som før har været betjent af Pastor Mianes har nu stillet Kald til en Prest af den forenede Kirke. Beretningen siger ikke hvem det er. Den nye Prest skal tiltræde i August.

Det Kredsmøde, som har været bestemt at skulde afholdes i Zion's Menighed, Berthold, N. Dak.. Pastor Voruds Kald fra 15—17 Juli 1910 er af Menigheden begieret aflyst. Det blir altsaa ikke noget Møde denne Gang.

A. A. Dahl, Kredss. Sekr.

En Læser af „Budbæreren“ gjør opmærksom paa at Prof. C. Soerdrup i sin Tilisen fra det norske Menighedsforbundet ved den norske Synodes Minnesota Distrikts Møde i Fergus Falls nævnte den norske Synode som den norske Kirkes ældste Datter i dette Land. Indsenderen spørger om ikke Professorens er feilagtig underrettet paa dette Punkt. Vi føler os ikke oplagt til at svare paa dette nu, men synes at en 65aarig Kirkehistorie i dette Land giver Svar nok.

Fru Dick Waaler holdt Tirsdag Aften den 28de Juni Foredrag i St. Peters (Past. Melands) Kirke i Red Wing. Vi holder det for overflødigt at sige, hvem Fru Waaler er; thi om hende er der talt og skrevet saameget, og selv har hun besøgt saa mange Steder, at hver Mand og Kvinde baade i Norge og Amerika som følger med lidt ved,

hvem hun er, og hvad hendes Mission er. Hun leder i bogstavelig Forstand efter de fortabte, og hun har fundet mange af dem, saa hendes Mission har allerede baaret megen Frugt. Hun har været Middel til at glæde mangt et bedrøvet og knust Fader og Moderhjerter ved at opsoge deres borttreiste Søn eller Datter, som havde sluttet at skrive hjem, som havde glemt sin egen Fader, Moder og Fædreland. Iblandt har det lykkes hende at bringe Slægtninge sammen igjen som af en eller anden Grund ikke har vidst om hverandre paa mange Aar, men helst troet hverandre døde for længe siden. Ja dette er hendes Mission, at opsoge de bortkomne, at bringe sammen adskilte Familiemedlemmer, at trøste og glæde de sorgende. Gud velsigne ogsaa denne Barmhertighedsgjerning! Angaaende Fru Waalers Mission, Optraeden og Foredrag kan vi kortest sige, at man faar ikke Tid til at tænke stort hverken paa Kloften, Barmen eller Kulden, naar hun taler, og naar hun har holdt sit Foredrag, kan man ikke godt lade være at ofre til den Sag hun arbejder for. Tag derfor imod denne selvopofrende, ædle Dame baade i Hus og Kirke. Gaa og hør hendes Foredrag og du vil ikke angre paa det, selv om du lægger 50 Cents eller en Dollar i Kollekten.

Past. J. L. Lassefson har nu taget Afsked med de Menigheder, som han har bekyndet i 19 Aar. Tirsdag den 28de Juni drog han gennem Minneapolis paa Vej til sit nye Virkefelt i Thies River Falls. Ved Afskeden fra Menighederne i Elmsted var Prestefamilien Gjenstand for stor Taknemmelighed for tro Tjeneste, hvilken Tak bevises dem i Ord og Gjerning baade fra Menighederne i sin Almindelighed og fra Kvindeforeningerne. Søndag den 19de Juni holdt Lassefson Afskedsprædiken i Bion's Menighed ved Dexter, mange Folk var samlet og Afskedsoffer optoges. Den paafølgende Mandag holdt Menighedens Kvindeforening Autition og ved samme Anledning overrakte de Prestefolkene en vakker Sum Penge. Søndag den 26de holdtes Afskedsprædiken i Søndre Zumbro Menighed. Kirken var fyldt til

Trængsel og Afskedsoffer optoges. Ved Gudstjenestens Slutning overrakte Kvindeforeningens Kassierer paa Foreningens Begne Prestefamilien en stor Sum Penge. Paa Eftermiddag samlede den store Forsamling i Prestegaarden, hvor Kvinderne serverede Lunch, Icecream osv. hvorpaa fulgte Taler og Sang til fælles Opbyggelse. Mandag Aften den 27de var Bennerne i Hayfield samlet til Afskedsfest for de borttrekkende Prestefolk. Efter at de havde spist til Aften overrakte ogsaa der Kvindeforeningen Prestefolkene en stor Mindegave i Form af Penge. Kvindeforeningen i Kasson betænkte ligeledes Prestefamilien med en Mindegave. For alt dette er Pastor Lassefson og Familie disse Benner meget taknemmelig og vil have baade Bennerne og deres Godhed beviset baade i Ord og Handling i hver Grindring. Lassefson drager afled til sit nye Kald med Haab om at finde mange Benner ogsaa der under sit Arbejde for Guds Rige, og ønsker han, at Herren vil velsigne ham og hans samt de Menigheder han forlod og de han kommer til. Det Kald han forlod ønsker han snart maatte faa en Sjelesørger igjen, en Mand efter Guds Hjerte.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September næstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attest fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den Lutheriske Kirkes Lære.

b) Regelen har gennemaaet det forberedende Kurzus eller har dertil svarende Kundskaaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauques Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som puster Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September førstk.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger forbræ: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmanths Kundskab.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Børrelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltværrelser betales med 85c pr. Uge.

Saalænge der er Rum i Skolens Dormitorier maa Studerterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun i særlige speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnitets Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Edw. W. Schmidt, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College begynder, om Gud vil, Tirsdag den 6te September. Det er ønskeligt at alle Studerende indfinder sig de første Dage af Skoleaaret. Kun paa den Maade kan man faa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Fredags Aften den 9de September giver Fakultetet sammen med Y. M. & Y. W. C. A. en Velkomstfest, og alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Uddannelse i følgende Kurser:

Et Akademisk Kursus paa fire Aar.

Et Normal og Parokial Kursus paa fire Aar.

Et Handelskursus paa to Aar.

Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kurser maa man have fuldført Almueskolen saalænge som gennem „Eight Grade“. For dem som ikke er kommen saalænge gives der et preliminært Kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger o. s. v. faaes ved at forstaae sig vor Skoles Katalog. Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være os en Glæde at staa til Tjeneste. Skriv til Registrar Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

M. J. Løhre.

Red Wing Kreds afholder et Samtalemøde i Bethlehems Menighed, Past. Tidnes Kald, den 16de til 18de Juli 1910. Samtaleemne Luk. 19: 41—48. Past. M. J. Westphal indleder. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

De Prester, som agter sig til Mødet, vil faa Moderation paa Billetprisen fra Duluth til Grand Marais og tilbage ved at bringe Agenten i Duluth Brevs for, at de er ordnede Prester. Fremdeles kan oplyses, at man maa være i Duluth Fredag Middag den 15de. Dampskibet afgaar Kl. 2 Eftermiddag fra „Booths Dock“.

D. L. Borgen,
J. J. Dahle.

Om Gud vil afholder Pastorsforeningen for „Nordre Minnesota“ Kreds af Hauges Synode et Pastorsmøde iergus Falls, Minn. fra 12—14 Juli. Om alle de Prester, der af Komiteen er anmodet om at indlede Emner ved Mødet kommer, vil der blive behandlet mange baade praktiske og andre Emner, til gjensidig Velsærelse og Hjælp i Prestegjæringen. Ingen af Presterne bør være fraværende, men ordne sig saa, at de alle kan være med.

Komite { J. J. Rendahl, Sec.
M. L. Dahle.
G. C. Gjerstad, Form.

Glens Menighed, Pastor C. J. Olbergs Kald, indbyder S. Dak. Kreds til Kredsmoder fra 17de til 19de Juli førstkommende. Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag Formiddag den 17de Juli. Samtaleemne for Mødet blir Lukas 15, 11—24. De besøgende vil blive mødt i Irene og Viborg den 16de Juli.

D. O. Bergh.
J. A. Duello.

Nordvestens Indmissionsforening har efter Indbydelse følgende Møder:

Møde i Rose Valley Menighed, Pastor D. S. Baruds Kald fra 9de til 11te Juli.

Møde ved Belden fra og med den 13de til og med den 15de Juli. Samtaleemnet Joh. 3, 16—22. Skyds møder Dagen før Mødet i Stanley.

Møde i Stanley 16de, 17de og 18de Juli Pastor Bues Kald.

Paa Foreningens Vegne

E. O. Haugen, Formand.
D. P. Nordfletten, Sek.

Adresse.

Rev. Ludv. Ellingson,
3818 N. Albany Str., Chicago, Ill.

Adresseforandring.
 Rev. A. E. Dittad,
 549½ 3d Ave., Milwaukee, Wis.
 Rev. J. L. Sæfseon,
 Thief River Falls, Minn.

Kvitteringer

Til Missionsbuen: Mrs. J J Lee, Stoughton, Wis., Kon.....	2.00
Do. Gave specielt til Bibelskolen i Kina	3.00
Mrs. G L Graven, Santa Rosa, Cal., Kon	1.00
og specielt Gave til Bibelskolen i China.....	4.00
Mrs. A H Dahl, Canby, R. Dak., Gave	5.00
Mrs. T J Knudson, Radcliffe, Iowa, Kon	4.00
Do. for Salg af ti Sange.....	1.00
Mrs. D Meium, Jackson, Minn., Gave.....	1.00
Mrs. D Andresen, Red Wing, Minn., Kon.....	1.00
Mrs. G M Bruce, Red Rapids, S. Dak., for Salg af 24 Sange.....	2.40
Mrs. Edw. D Ringstad, Red Wing, Minn., Kon.....	2.00
Mrs. A R Stogerboe, Greenbush, Minn.....	2.00
Mrs. Edw. D. Ringstad.	

Netop modtaget

Biskop Bangs Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 Drawer 74, RED WING, MINN.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,
 Drawer 74 Red Wing, Minn.

Guds Veie med et gjenstridigt Folk.

Af Past. Th. Himle, Missionær i Kina. En historisk Beretning i to Væle. Med 62 Billeder. 380 Sider. Chirtingsb. 1.00

Send Ordres til

C. Lilletun,
 Red Wing, Minn.

Landstads Salmehog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

U o m m e f o r m a t.

I almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 70c	
Im. Morocco med Kors og Kalf samt	
sprængt Snit 1.00	
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....	1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....	1.50
I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....	1.75
I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind	2.00

Bare Salmerne.

No. 5. I almindeligt Stindbind.....	50c
No. 6. I almindeligt Stindbind med forgyldt Kors og Kalf 60c	
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c	
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....	1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Fjerstringer 1.40	

Ogford Indbinding. ægte flexible Morocco, med ombpiede Kanter og Guldsnit og Juteral..... 2.50

A. Indb. i præstet lysebrunt Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Juteral.... 2.25

C. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Juteral..... 2.25

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophpiede Blomster..... 2.25

E. Indb. i sort præstet Kalvestind med forgyldt Kors og Blomsterforfringer paa Siden ..... 2.25 |

F. Indb. i blaåt flexible pres et Kalvestind med Guldsnit og Juteral.... 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Juteral.... 1.80

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmehog, udarbejdet af Fællesskomiteen fra Den Forenede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den sandt, at Arbeidet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i præstet Chirtingsbind med Stindryg og sælges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 RED WING, MINN.

Bøger til nedsat Pris.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Seggveit: M. Kirkehistorie (altesom ny).....	3.50	3.00
Daas L. Norske Bygdesagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. II Del 134 S. 1.10	50	
Daas L. R. Bæreb. i Midtfaalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
Friis M. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Dahle L. Madagaskar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakreste Turisttragter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet i vakkert komponeret Bind. Størrelse 9x12 Tommer. Pris..... 1.75

Vinterliv i Norge.

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre Winterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotografier af M. B. Wilse. Det er nylig der er taget Betsyn til den henrivende vakre norske Winter og Billederne maa sees for at paastaaes. De er indbundne til en Bog 9x12 Tommer med en Indledning af Konstantz Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa dertil særskilt forarbejdet Bapir. Sjelden vakre. Størrelse 8x12. Helfides Billeder 6x9 Tommer: Billeder fra følgende Byer: Kristiania; Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Akershus; Drøbak, Moss; Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Alesund 2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Kongsvinger, Røros, Drammen, Rømsberg, Holmekrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4 Billeder; Borsgrund, Etien, Breivik, Langevund, Kragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Billesand, Christiansand S., Kjekkefjord, Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Stabanger, Haugesund, Bergen, Fiskeforbet, Florø, Valesund, Molde, Christiansund N., Levanger, Stenfjer, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Namsskjold, Mosjøen, Kabelbaag, Harstad, Trondenes Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Vardø og Bodø. Indbundet i vakkert komponeret Bind. \$1.75. Send Ordres til

C. Lillietun, Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Zuleasten; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Ryfylke; Højsfjeld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Ski; Paa Kjelke; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Billeder); Gjæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Billeder). Winterbilleder (mange forskellige). Julenag. Sjømønstre ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Winteren. Fra Optjørelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjølen ved Ulsefjord. Tolvvær. Buarværen. Raftland. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Kærshjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermunen i Løfoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dufinvis forteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr Dufin.

C. Lillietun
Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika. Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en 12,000 Tons Baad sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa 7 Dage og vil blive en af de vakreste udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "Leif Erikson" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første Skib i Fart i Sommer. I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

„Vaagn op“. Af M. Lunde. 94 Sider. Pris 50c.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baa de Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulprer. Billeder, Bibelskebder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og fort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Siltesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Duzen net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Alterbrød

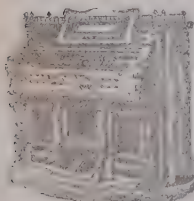
haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn.

Pianoer og Orgler

Stort Lager

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal hinde, at De her kan paa flødt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE

CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

„Rulshilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“; „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“; „Djertelig Velsignning“; „Herren er vor Hilsning“; „Herren er nær“; „Uden kors ingen Krone“; „Barnesang“; „Barneshilsen“; „Venlig Hilsen“; „Velsignning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „This day will I praise the Lord.“

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Bede erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodens Kasse (heri indbefattet Stolekassen, Fondkassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave. Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. P. C. Gistrem, Creston, Ia.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. G. H. Eklund, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Beresford, S. D.

„Buddbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale i Borte for hver 4 ounces. Vore Benner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og tæller forstaaet \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. Salig er den som æder Brød i Guds Rige; 2. Velgjørtenhed; 3. Vær paa Vagt; 4. Fra Emisjoner Nevramoen; 5. „Følg mig.“ 6. Noget Spørgsmaal og Svar af „Sandhed til Gudsfrygtighed“; 7. Svar til en ubenævnt; 8. Da lod Kibinden til Vandfar staa; 9. Mrs. Verith Holten; 10. Om Undere; 11. Kinamissionen; 12. Smaa-plus fra Veitanten; 13. Studenter ved nord-amerikanske Kirkeskoler; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Betjenbtgjærelser; 16. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 29 }

Lørdag den 16de Juli 1910

{ 42de Aar

Dersom nogen har Øren at høre med,
han høre.

(Mark. 7, 16.)

Det er mange Ting i dette Evangelium, hvoraf ovenstaaende Ord er tagne, som Herren vil baade Farisæerne, de Skriftkloge og alle andre skal høre og lægge sig paa Sind og Hjerte til Efterlevelse.

Der spørges for det første, hvorfor ikke Disiplene vandrede efter de gamles Anordninger. De gamles Anordninger, menneskelige Anordninger maa ikke glemmes, da faar det nu heller gaa som det kan med Jesu Bud og Anordninger. Det var da fælt at æde Brød med utvøttede Hænder! Der er ikke meget Spørgsmaal om Hjertets Renselse fra Synd og Bantro.

De stiller med sit paa i t Vis, disse Farisæere og Skriftkloge. Det er det, som er udenpaa, som maa iagttages. Hjerteforholdet hører man ikke stort om. Bønnen og Taksigelsen er det ligedan med. Det er ikke Sindet og Hjertet men Væbernes Bæstfæstelse. Herren minder dem om Esaias Ord: Dette Folk ærer mig med Væberne, men deres Hjerte er langt fra mig. Men den Slags Tilbedelse og Gudsdyrkelse er forgyvet, siger han: De dyrke mig forgyvet, idet de lære saadanne Værdomme, som er Menneskers Bud.

Mennesket kan ikke være ganske uden Gud og Gudsdyrkelse og naar det ikke vil have sin Skaber og Frelser til Gud, saa maa

det have noget andet, hvilket da blir en Afgud. Naar det ikke vil have noget med Sindets og Hjertets Renselse at gøre, saa maa det tage fat og rense Hænder, Kruse, Bægere og mange andre saadanne Ting. Hermed faar da Herren god Grund for sin Klage: Smukt affkaffe I Guds Bud, for at I kunne holde eders Anordninger. Og fremdeles: I gøre Guds Bud til intet ved eders Anordninger, som I have anordnet, og mange andre lignende Ting gøre I.

Herren taler om en meget værre Urenhed end den, som ligger udenpaa Mennesket, selv om den kom ind i det, saa var den ikke saa farlig. „Men de Ting, som gaa ud af ham, de er det, som gør Mennesket urent“. Lad os da se, hvad det er, som gaar ud af Mennesket, som gør det urent. Thi indvortesfra af Menneskets Hjerte udgaa onde Tanker, Hor, Skjørlevnet, Mord, Tyverier, Gjerrighed, Ondskab, Svig, Uterlighed, ondt Væ, Gudsbespottelse, Hojmod, Uforstandighed. Alle disse onde Ting udgaa indvortesfra og gør Mennesket urent. Mar. 7, 21—23. Det er disse Synder og Laster, som det naturligsindede Menneske er bemittet af og som det bemitter andre med. Og Synden hænger ikke saa løseligt udenpaa, at det kan støves af med en Koft eller tvættes af paa den Maade, som Farisæerne tvøttede sine Hænder, Kruse og Bægere.

Den aabenbare Bantroens Vej bær ikke til Liv og Salighed og heller ikke Egenret. færdighedens og gode Gjerningers Vej.

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

Dette vil Herren, at Mennesket skal høre og lægge Merke til. Derfom nogen har Øren at høre med, han høre.

Du fødes maa paany, og det vil koste Smerte, Før den Forandring er fuldkommet i dit Hjerte.

De Baand, som fængsle dig til Synden, løses maa, Før til din Jesus du kan Hjertet bundet faa.

Dogter eder for Gjerrighed.

(Luk. 12, 15).

I Begyndelsen af Trediverne udvandrede en Haandværker fra Tyskland og bosatte sig i en nylig anlagt Stad i det indre af Nordamerika.

Hvem der den Gang havde Benge, kunde skaffe sig stor Fortjeneste ved at spekulere i Jord derover. Dette saa Tykkeren og satte sin lille Fædrenerb i saadanne Foretagender. Og han havde Lykken med sig: Nogle fordelagtige Salg gav ham hans Indsats tilbage med 200 Procent Renter.

Men nu vaagnede Vindeshgen i ham. Gang efter Gang blev der vovet, og Gang efter Gang blev der bundet. Hans Formue voksede, han blev en rig Mand, men Havesygens Djævel snørede fra Dag til Dag sine Strikker fastere om ham.

Tredive Aar var forløbne siden hans Udvandring. Den lille Koloni havde efterhaanden arbejdet sig op til at blive en Storstad. Der blev bygget meget, og Prisen paa Jord steg til det utrolige.

Med inderligt Velbehag saa Tykkeren paa sit betydelige Jordareal, der laa umiddelbart udenfor Byen. De nylagte Gader rhykkede nærmere og nærmere mod hans Eiendom. „Nu kommer de snart," sagde han ved sig selv med et selvstikert Smil.

Og de kom ogsaa. En Dag forlanger en kommunal Embedsmand at faa ham i Tale.

„Jeg kommer paa Byens Vegne," begynder denne under Tykkerens aandelsøse Lytten, „for at forhandle med dem om Kjøb af deres Grundstykke. Derfom det kan faaes

har man til Hensigt at anvende det til et offentligt Lyktanlæg."

Dette Budskab slipper en Storm af veldigt brusende Tanker løs i Gierens Hjerte. En saadan Sag kan han umuligt afgjøre uden modent Overlæg. Han beder derfor om 24 Timers Betænkningstid. Efter Forsøbet af denne Tid indgiver han skriftligt sit Tilbud, lydende paa en Salgspris af 800,000 Dollars (omtrent 3 Millioner Kroner).

Efter at have sendt Skrivelsen afsted, forfærdedes han selv over den uhyre Fordring. Hvad om man nu finder hans Pris altfor usorfsammet, hvad om man afbryder Forhandlingerne med ham og vender sig til hans Konkurrenter! Blodet stiger ham voldsomt til Hovedet, en Feberghysen gaar igjennem hans hele Vegeme. Af lutter Betymring lukter han ikke et Die den hele Nat.

Men næste Morgen modtager han Svar fra Byens Raad. Hurra! Man er gaaet ind paa hans Fordring; nu er han en lykkelig Mand. I de første Dieblit er han paa Rippet til at falde i Asmagt. Men derefter bryder Glæden igjennem. Han har ingen Rø til at sidde hjemme; han følger sig dreven hen paa et Vinhus for at fejre denne Lykkens Dag ved et godt Glas.

Snart naar han den fineste Restaurant. Han har lige taget Blads og gjort sin Vestilting, da en Herre iler hen til ham og trykker ham hestigt i Haanden.

„Gratulerer! Gratulerer! Det kalder jeg en fin Forretning! Jeg var tilstede igaar, da Beslutningen blev fattet, og har glædet mig paa Deres Vegne."

„Tak, mange Tak, Hr. Senator! Nu ja, denne Handel giver mig jo en ret ordentlig, men da heller ikke altfor stor Gevinst!"

„Hør en Gang," udbryder Senatoren, i Deres Sted vilde jeg ikke have sluppet det Stykke Jord for den Pris. Alle Medlemmer af Senatet undrede sig. Hvorfor har De ikke forlangt en Million Dollars? Man vilde uden Betænkning have—men min Herre! Hvad er der dog i Veien? Faar De pludselig et Zidebefindende?"

Den tiltalte staar som rammet af et Lyn. Hans Ansigt bliver ligblegt, han maa holde

sig ved Bordet for ikke at synke sammen. Med stirrende Bine ser han den anden ind i Ansigtet og spørger med tonløs Stemme: „En Million? Er det virkelig sandt?“

„Ja vist saa! Men slaa Dem dog tiltaals! Ogsaa som Handelen nu er sluttet, har De jo haft en rigtig god Profit.“

Men han taler for døve Øren. Med Besvær vasker Spekulantens ud af Lokalet. Som en vanvittig bliver han ved hvert andet Skridt staaende stille paa Gaden og taler høit og befigt med sig selv. Smilende ser Folk efter ham; de mener, at den store Binding har berøvet ham Forstanden.

Endelig forsvinder han ind i sin Bolig. Næste Morgen finder Bageren mod Sædvanen Huset lukket. Da Husholderstuen indfinder sig Kl. 7, er Døren aflaaet indvendig fra. Hun gaar rundt om Huset og banker paa alle Binduer. Intet Svar. Da bliver hun uhyggelig til Mode. Hun løber hen og klager sin Nød for Naboerne. De følger med og paany bliver der undersøgt, raabt, banket. Nysgjerrige indfinder sig, forbigaaende bliver staaende. Snart er Huset omringet af en skuelysten Mængde.

Husholderstuen er ileet til Politiet. Efter nogen Tids Forløb vender hun tilbage i Følge med en Politibetjent og en Smed. Gadedøren bliver brækket op, ligesaa Døren ind til Stuen. Mængden stormer bagefter, mange Bine spejder omkring i det tarveligt møblerede Værelse. Da—lyder med et et Forfærdelsens Raab fra alles Læber. Hængene i en Krog ser man et menneskeligt Legeme hænge. Den ulukkelige havde hængt sig paa Gæsken af sit Pengeeskab.

En Million kunde han have vundet; den Dumhed, at han kun havde forlangt 800,000, havde han ikke kunnet overleve.

„De, som ville vorde rige, falde i Fristelse og Snarer og mange daarlige og skadelige Begjæringer, som nedstænker Menneskene i Ødelæggelse og Fordærvelse.“ (1 Tim. 6, 9).

Ved Nicolai Meier.

Min Sjæl lov Herren.

Gud har været god imod mig. Jeg holdt paa at bli efter, Gud slog mig næsten tilbøde og bar mig paa Hospitalet.—Vi havde Dyd og han benaadede mig og gav mig endnu nogle Dage at leve i. Jeg er saavidt ude igjen, men er meget svag—veik—mistede næsten alt mit Blod. Det var en Aare som sprang.—

Men Pris ske Herren han har været god imod mig. Hjælp mig at takke ham.

* * *
Hvor er da de ni?

Luk. 17, 17.

Mel: Far, Verden, Farvel.

Hvor er da de ni?

Blev ikke helbrejede alle de ti?

Hvor kunde jeg negte den lidendes Bøn, Som raaber om Hjælp til Forbarmerens Søn! Jo, førend de raaber, saa lytter jeg til, :.: Og hjælpe jeg vil. :.:

Hvor er da de ni?

Rom ingen tilbage at Vren mig gi? Foruden den ene, den fremmede her, Hvor er da de andre? Jeg har dem saa tier! Gaa bort, fiere Ven, gaa i Fred hvorsomhelst. :.: Din Tro har dig frelst. :.:

Hvor er da de ni?

Saa spørger vor Frelser enhver af os; thi Vi alle har Ansvar for Søster og Bror, Hvor end de maa færdes paa hele vor Jord; Thi om de skal findes—saa meget beror :.: Paa dig som en Bror. :.:

Hvor er da de ni?

Jeg frelst jo alle og satte dem fri, At de skulde følge mig efter paa Jord Og leve for evig ifølge mit Ord. Gaa hen og opsig dem paa Trældommens Lei :.: Og før dem til mig! :.:

Hvor er da de ni?

Opsig dem paa Gader, ved Gjerder og Sti. Om ikke de kommer tilbage til mig, Da gaar de sig bort paa Fortabetsens Bei. Thi de kan ei reddes, som Raaden forsmaar; :.: Det ilde dem gaar. :.;

Hvor er da de ni?

Guds Rige at arve, det herlig vil bli.

Jeg kjøpte dem dyrt og vil lønne dem vel,

Om de vil adlyde og redde sin Sjæl.

Gaa derfor idag i min Vingård og raab:

∴ Der endnu er Haab! ∴

Tanker fra Sygeleiet i Februar 1910.

Brecken.

Den 4de Juli.

Det lysner lidt ogsaa med Hensyn til Maaden at feire den 4de Juli paa, og ethvert rettænkende Menneſke maa jo glæde ſig ſelv over ſmaa Lyſglimt i Mørket. Den barbariſke Maade, ſom man har brugt, og viſt altfor meget bruger, at feire Landets Frihedsdag paa er ret ſkrækkelig. Naar Dagen er over har Landet ſeet ud ſom en ſtor Slagmark. Taarer, Blod, Røg og Død har været de gruelige Eſterveer paa Glæden og Friheden, ſom man har priſt i høie Toner. Men hvorfor have det og gjøre det paa ſaadan Maade? Det er denne Verdens Gud, ſom har forblindet de vantroeſe Sind, ſom ogsaa her ſpiller ſin Rolle. Vort Land har gjort ſig fri fra jordiſk Overmagt og Trældom og det har ophævet Slaveriet, men ikke beſtomindre er Stodelen af Befolkningen bundet i et Trældom og et Slaveri, ſom er uendeligt meget værre. Naar mon vort kære Folk vil gjøre ſig fri fra diſſe Waand? Hvilke er nu diſſe Slavelænker? De er viſſelig mange, næſten formange til at kunne opregne, men overſkjer Stortauget, Ondſkabens Pulsaare, Driftetraſikken, ſaa ſvæktes og brifter mange af de andre Syndebaand ſamtidig. Men denne Sandhed er af de ſidſte Sandheder mange vil tro. Den almindelige Anſkuelse er jo den, at naar der predikes og bedes, ſaa er der ikke mere at gjøre. Nu vel, der predikes og bedes, men enda vil man have Laas for ſin Dør, Dynaſleder paa Taget, „Safe“ for ſine Penge, en Hær til at bevare Landet oſv. Hvad ſkal diſſe Forſigtighedsregler være til? Kunde man ikke predike og bede og ſaa lade alt andet fare? Nei det vil man ikke. Der kunde være en

urende Fiende i Nærheden, derfor maa vi gjøre, hvad gjøres kan og bruge alle mulige og lovlige Forſigtighedsregler for ikke at komme tilſkade. Det er bare, naar det gjælder Familiens, Skolens, Kirkens og Landets ſtørſte Synd og Erkefiende, at mange deſværre haade „læg og lærd“ ſynes det er ſaa overflødig at gjøre noget anden end ſaadan næſten i det ſkulde at predike og bede. Det er naturligviſ godt, at de vil gjøre ſaapas, men enda bedre vilde det være, om de alle vilde tage Del og gjøre lidt mere.

Hvad Feiringen af den 4de Juli angaar, ſaa har det været prøvet paa forſkjellige Steder i den ſenere Tid af Afholdſvenner og andre kristelige Menneſker at ſaa iſtand Feſter uden Cirkus, Skydning, Drik og Dans og det har gaat udmerket godt. Og hvorfor ikke? Det er ikke nødvendigt at overlade alt ſaadant til „Verdens Børn“. Lad Guds Børn komme frem og tage i alle Fald en Del af Feſtligheederne i ſin Haand og viſe i Liv og Gjerning, at de har lært noget af al den Fortændeſe, de i ſin Levetid har lyttet til. Frelſeren ſagde: „Ikke enhver, ſom ſiger til mig: Herre, ſkal indgaa i Himmeriges Rige; men den, ſom gjør min Faders Vilje ſom er i Himmelen“. Altsaa høre og gjøre er Kristendommens Lære.

Om Preſterne og Menighedsfolket var enige og ſamholdige kunde der gjøres meget til, at Landets Frihedsdag blev feiret paa en „ſafe og ſane“ Maade. Man kunde begynde ved Nøttaarstider og ſaa holde paa Vinteren udover at plane for den næſte 4de Juli. Man vilde da komme „Verden“ i Fortjøbet. Man kunde tale og ſkrive om Sagen, fortælle hvilke Sangere og Talere der ſkulde være. Ved ſlige Feſter vil man kunne ſaa af de bedſte Talere ſom findes; thi det er ved ſaadanne Sammenkomſter man beſt ſaar moraliſke, afholdende og kristelige Foredragsholdere, og da har man noget, ſom er værd at høre og ſom kan gjøre en Forſamling ſtor Nytte og Tjeneste.

Som ſagt der har i det ſenere været gjort Forſøg paa at feire den 4de Juli paa en tryggere og fornuftigere Maade end ſom ofte har været Tilfælde, og det har lykkes ſaa vel at

de, som har staaet i Spidien for at faa en lig Telt istand har forbauset baade sig selv og andre ved, hvor vel det gik.

Vi kan derfor sige, at det lyser ogsaa i denne Henseende, og man bør ikke opgive en god Sag, om det gaar lidt trægt og smaat til en Tid. Alle gode Sager og Reformer har havt liden Tilslutning og ofte stor Modstand i Begyndelsen, men ved Sandhed, Ærlighed og Ihærdighed er Seiren vundet.

Brev fra Rønning.

Eagle Grove, Iowa, 2 Juli 1910.

Kjære Broder Holter!

I en ledig Stund under et skyggefuldt Træ hos Mr. Knut Larson Øsland vil jeg forsøge at sende dig en liden Hilsen.

Siden Aarsmødet har jeg været paa Farten hele Tiden. Har havt Møder en og to Gange hver Dag.

Med mine svage Kræfter har det ofte været meget besværligt, især nu paa denne varme Aarstid; men jeg følte det som min Pligt at besøge en Del Menigheder og gjøre lidt til Nytte og Gavn for Missionen, saa Bennerne ikke skal have Følelsen af, at en ældre Missionær, der ikke er stærk nok til at gaa tilbage paa Missionsmarken, er Samfundet bære til en Byrde.

Hermed vil jeg ikke have sagt, at det er kun Pligten som bringer mig til at tale Missionens store og hellige Sag. Nei, det være langt fra.

Det er mig paa samme Tid en stor Glæde at saa være og vedligeholde, ja om muligt forøge Missionsinteressen.

Jeg er min Gud meget taknemlig for, at jeg endnu har saa meget Kræfter og Mod, at jeg kan rusle lidt rundt og ved Guds Naade være et Kristi Vidne og Hedningernes Tolf.

Gud er trofast og god mod mig hans ringe Tjener, saa jeg daglig faar erfare, „hans Kraft fuldkommes i vor Skrøbelighed.“

Det har været en velsignet Tid. Pre-

ster og Menigheder har været meget hensynsfulde mod mig og opofrende for Missionen.

Trods denne varme og trable Tid har Møderne været godt besøgte. Paa somme Steder har Bennerne fulgt med fra Sted til Sted i flere Dage. Gud være Lov og Pris! Ganske bra Offer har vi faaet ved alle Møder. Paa flere Steder lovede Bennerne at gjøre mere til Gøften.

Fra Aarsmødet reiste jeg til Minneapolis og St. Paul. Derefter reiste jeg til Iowa Kredz, hvor jeg besøgte følgende Prestekald: Alevelands, Bergs, Knutsons, Sandbens, Wees, Paulsruds, Eastvolbs samt Knutsons af d. f. Kirke og nu hos Distad.

Men nu er jeg saa jammerlig træet, at jeg er ræd for mig selv, dog er jeg saa inderlig glad og Gud taknemlig for, jeg fik gjøre denne Tur.

Hermed en hjertelig Hilsen til alle kjendte! Jeg burde skrevet mer, men orker ikke denne Gang.

Din G. N. Rønning.

Sand Ydmøghed.

Som noget nyt paa Programmet var det foreslaaet i en Kirke, at man for den nærværende Tid skulde betragte Kirken som et Lokomotiv og saa lade Medlemmerne vælge, hvilke Dele af dette, de vilde være.

En troede, han vilde foretrække at være Dampfløiten og vække op det sovende Land; en anden vilde vælge at være Klokken paa Toget og klinge ud „all aboard“. Naturligvis var der Bud paa Drivhjulsene og Frontlanterneerne. Rofangeren gik ogsaa, og endog Sikkerhedsventilen, Løftestangen og Sveiven blev tagne.

Men den Mand, som gjorde mest for Kirken, som gav to hundrede Dollars ud a en Gage paa to tusen, han havde endnu ikke sagt et Ord.

„Hvad vilde du foretrække at være?“ sagde Presten endelig, idet han saa direkte hen paa ham.

„Na, hvadsombest“, svarede han. „Hvis Fyrbøderen trænger en Skuffe Kul, saa kanst du han kunde bruge mig til at hjælpe til at holde Maskineriet gaaende.“

Lidt fra Stavangerkanten.

Bergelandsgade 32, Stavanger, Norge.

23de Juni 1910.

Kjære Hr. Redaktør E. C. Holter!

Endskjønndt fremmed for Dem vil jeg dog sende en ringe Skrivelse; thi det er os en Hjertetrang at saa takke for de dyrebare Stykker som indeholdes i „Budbæreren“, som vi over et Aar regelmæssigt har modtaget, uden endnu at vide hvem som betaler for os. Vi har flere Gange spurgt dem af vore Slegtninge i Amerika, som vi nærmest trodde det var, men intet Svar. Nu maa vi bede om Blads i Bladet for den vedlagte Tak til den anonyme Giver.

O, hvor hjerteglad vi var, da vi ogsaa iaar skulde saa modtage det kjære Blad, som vi af flere Grunde holder saa meget af. Vi kjender os saa igjen i den Aand, som gaar igjennem det; og saa er vor Interesse og Sympati særlig med de syge Missionærer, deres Breve og Beretninger er os til stor Betsignelse; thi for den, som mer end almindelig er prøvet med Sygdom og Trængsel er det godt at saa høre, hvorledes Herren steller med sine kjære „Dienstene“, saasom Rønningss, Himles og Wolds. Afdøde Fru Rønning var vort Søskendebarn, og stod os i Vanden nærmere end vore egne Søskende, endskjønndt vi aldrig fik se hinanden i dette Liv, men igjennem hendes Breve fra Anna lever hun endnu for os, og snart er vi derhjemme i evig Lykke med hende.

Kjære Broder, hjertelig Tak for ethvert af de gode Stykker i „Budbæreren“ især Afskedspredikenen i No. 21. Vor Bøn til Gud er, at De maa leve længe med fornyet Mod og Kræfter at møde nye Trængsler. Tak Gud for at han har bevaret den gode gamle Hauges Aand i Eders Samfund!

Vi kjender intet Blad i Norge, som er saa usorfaltet, om jeg saa maa sige, som „Budbæreren“.

Bed for den norske Kirke i denne Tid! Vi vedlægger Missionssekretær Dahles Foredrag, som De vel før har set, men et sørgeligt Indblik i Stillingen er det. Tænk vor dyrebare Børnefærdighed er nu snart at forka-

ste. Maatte Gud saa lede de styrende, saa det blev en god Udgang paa Kirkestriden i vort Land!

De hilses og takkes saa meget fra min lidende Søster Elen. Hun maa sidde inde hele Tiden og „Budbæreren“ er henbe en kjær Kammerat. Verbdigst

Dline Mossige.

Til den flere ukjendte Giver som sender os det gode Blad „Budbæreren“ bringer vi herved vor hjerteligste Tak, da vi ikke paa anden Maade kan saa gjøre det.

Vi har ofte takket Gud og bedt for den Hjertens gode Ven, som har glædet og opmuntret os saa uendeligt meget ved „Budbæreren“ regelmæssige Besøg i over et Aar. En saadan Gjerning, der har saa varig og vidtrækkende Betsignelse med sig, kan ikke miste sin Løn.

Derfor er det vor Trøst at vide, at vor kjære Fader i Himlen, som ser i Løndom og alene ved, hvad enhver af sine Børn trænger for Sjæl og Legeme, han skal give den ukjendte Ven megen Naade, saa han kan have rigeligen til al god Gjerning. 2 Kor. 9, 8.

Med Ønske om Guds store Betsignelse over Giveren til alle Tider, hilses De meget fra min syge Søster, der har fundet en god Ven i „Budbæreren“. Ligeledes fra mig

Dline Mossige

Bergelandsgade 32 Stavanger, Norge.

* * *

Gammel og ny Kristendomsopfatning. *)

„Dere har en anden Kristus end vi.“

Sekretær Dahles Foredrag igaar afstes i Missionshuset holdtes for fuldt Hus. Han begyndte med at omtale den nyere Art af Kristendom, vi tilbøds var Bidne til i vore Dage—løvere og mere ukirkeelig end tidligere Tidens Kristendom, men ikke tilnærmelsesvis saa farefuld som den nyere eller moderne Kristendomsopfatning; denne sidste, som var af nøiagtig samme Surdeig som den gamle Rationalisme, om den end havde et

*) Indsendt ved Dline Mossige, Stavanger, Norge.

andet Præg, var det som skulde omhandles i dette Foredrag.

Herhjemme hos os har endnu kun meget faa draget Konsekvenserne fulstod af den moderne Lære. Nærmest bare de to: Professore Drding og Pastor Konow. Men hundedreder andre staar med en Fod paa den gamle Grund og en paa den nye. Der er derfor adskillig Uklarhed over, hvad disse Folk egentlig lærer; men vi skal prøve at kaste Bys over Hovedpunkterne.

Hvad lærer de om vor Erkjendelseskilde, Skriften? De vil nødig helt ud med Sproget; men gaar man dem paa Klingen, faar man vide, at Bibelen er

ingen ufeilbarlig Sandhedskilde;

der er meget vakkert i den, meget som vi kan ha Nytte af, men ogsaa meget Skrap, saa vi maa lære at vælge og vrage. Jeg har engang hørt en moderne Teolog udtrykke det saa: „Naar jeg skal føre mine Børn ind i Bibelen, forholder jeg mig, som jeg forholder mig overfor dem ude i Naturen. Jeg siger: Der er en deilig Blomst, ta den; men den Plante der maa Du ikke røre, det er Fluesop, den maa Du kaste. Saaledes ogsaa i Skriften.“ Hvem blir altsaa Dommer? Det blir vi Mennesker, som skal dømmes over Guds Ord. Her er en Grundforskjel; den ubedragelige og ufeilbarlige Sandhedskilde, Guds Ord er efter den gamle Opfatning, stilles efter den moderne Opfatning under Kontrol og Kritik af mit eget Indre; det er som at anta en Vads til at føre Skuden, men stadig afbryde ham: Nei, Du tar Feil, jeg vil seile efter min egen Kurs. Da vilde Du nok seile Skuden igravs; og saa maa det ogsaa gaa. For os af den gamle Skole og den gamle Kristendomsopfatning er det saa, at enten vor Fornuft tilfredsstilles eller ei, har vi i Udmagthed at høre os for hvad Guds Ord siger, for de moderne blir Bibelen et slags Hjælpemiddel paa anden Haand, som stilles under Kontrol af min egen saakaldte religiøse Sans.

Om Guds Treenighed lærer de moderne, at der er en Gud til, men ikke en treenig Gud. Thi Treenigheden kan

ikke forliges med vor Fornuft. Det er væsentlig bare Indholdet af den 1ste Artikel, som er blit staaende igjen i deres Troesbekendelse, det vil si de af dem som er Konsekvente. Den Helligaand er reduceret til en „guddommelig Kraft“, en Slags Fællesnævner for de aandelige Kræfter i Verden, men ingen personlig Gud. Stemmer det med Skriften? Det anfægter dem jo ikke synderlig, hvorvidt det stemmer eller ikke. Men Skriften taler dog om at døbe dem i Navnet Faderens, Sønnens og den Helligaands; Jesus siger, at han skal sende Aanden, det maa dog være en Person; der tales om at bedrøve den Helligaand osv.

Heller ikke Kristus er Gud, efter de Modernes Syn. Efter Skriften og efter den gamle Opfatning er Kristus den levende Guds Søn, Gud af Gud, født af Faderen fra Evighed. Efter de modernes Opfatning er han et særdeles begavet Menneske, et religiøst Geni, som stod i et inderligere Forhold til Gud end noget andet Menneske nogenfinde har gjort eller vil gjøre, en særdeles god Veileder i Sandhed til Salighed, omend han meget ofte tog Feil især i sin Udlæggelse af det gamle Testamente. De kan nok være med paa at kalde ham Gud, fordi han er en saa god Lærer om Gud; men det er jo ligesom Gudsbespottelse. De indrømmer, at man tænkte sig ham eksisterende, før han blev født som Menneske; men om der var nogen Sandhed i denne Tanke lar Professore Drding staa derhen. Han var et særdeles fremragende Menneske men dog bare et Menneske. Ja, saa langt omtrent var ogsaa Nikodemus kommet; han kaldte ham „en Lærer sendt af Gud“. Men Skriften taler om „Faderens enbaarne Søn“, og Jesus selv siger: „Den som ser mig, ser Faderen“. Skriften lærer: Han er Veien; ikke bare Veiviseren, ikke bare en som lærer os Veien. Nei, han er Veien.

Om sin Opfatning af Jesu jordiske Oprindelse

vil de moderne nødig ud med Sproget; de ved, det støder kristnes Følelser. Men enkelte siger det ligesom: Han er enten Søn af Tømmermanden Josef eller et uegte Barn af

Maria. De anerkjender ikke den overnaturlige Indgriben, som er omtalt i Guds Ord, naar der staar, at han er undfanget af den Helligaand. Jomfrusødselen forcastes af de konsekvente. Og mange mener det samme uden at saa sig til at si det.

Om Jesu Undere læres det, at de berodde enten paa Sansbedrag eller paa hans Kjendskab til Naturens Kræfter.

Kristi Død

er efter den gamle Opfatning en Sonedød, for at løse os ud. De moderne lærer, at da 'n Sandhedens Apostel som Jesus kom til en ond Verden som vor, paadrog han sig Verdens Had i den Grad, at de dræbte ham—forsaa vidt kan det siges, at han døde for vore Synders Skyld. Jeg har forresten ikke kunnet saa noget fornustigt ud af deres Betragtninger over, hvorfor han egentlig døde; de synes at mene, at han døde som Martyr for sin Overbevisning, men det ligger langt fra den Soningsdød, hvorom Skriften vidner.

Saaledes er han heller ikke opstanden til vor Retfærdiggjørelse. Ja, igunden er han ikke opstanden i gammel Betydning; det er bare hans Aand som lever, akkurat som vi tror om enhver kristen afdød. Himmelfarten er et Hjernesvind; hans Sjæl gik til Gud, som alle fromme Sjæle skal gjøre ved en salig Død.

Hvad tykkes eder om Kristus?—spørger der i Skriften. Som man ser blir her to Rækker af helt forskellige Svar efter gammel og ny Kristendomsopfatning. Kristus reduceres til en udmerket Aabenbarer af en renere Moral, end nogen tidligere har lært, og en Forkhynder af Guds Kjerlighed til Menneffene.

Hvorledes blir nu efter denne Lære Menneffene delagtig i

Frugterne af Kristi Gjerning?

Hvad Guds Ord angaar, blir Virkningen bare en Indflydelse af hans rene Blik, som kan gjøre os bedre og renere, en gavnlig Værdom til Udholdenhed og Trofasthed. Og Sakramenterne—blir de en evig strømmende Livskilde, som den gamle Opfatning lærer? Nei, de er bare visse Symboler, som holder frem visse uynlige Sandheder i synlig

Form. Daaben har ingen Virkning paa Barnet, men er et Symbol paa, at vi gjerne vil bringe det til Jesus. Nadveren blir et Tegn paa visse aandelige Værdier, men Jesu Legeme og Blod er det ikke.

Hvad er det da, som efter moderne Opfatning sætter os i Samsund med Gud? Er det Troen? Ja, paa en Maade; men Troen er ret og slet en Sindets Hengivelse, mens det er forholdsvis ligegyldigt, hvad du tror.

De moderne benægter ogsaa Arvesynden; Menneffene er i Virkeligheden af Naturen gode. Stabellen er bare en Skrone, et gammelt Sagn. Patriarkerne's Historie erklæres muligens at være sand, men det sandsynligste er at de aldrig har levet. Fra Kongernes Tid af er det dog væsentlig historisk. Jeg har hørt en moderne Teolog tale om „den Skurk Kong David“—han, som var „Manden efter Guds eget Hjerte“, „en Israels Sanger“. Den ugudelige Kong Akab løstes derimod høit op. Læs bare, hvad Jarden nylig har skrevet.

Dette er Teologi paa Høiderne, men det blir Kristendomsopfatning, hvis det spredes sig i Folkets brede Lag.

Er dette smaa Finesser, som det har været kaldt, uden praktisk Betydning? Nei, det river Grundvoldene bort under vor Kristendom. Var Kristendommen ikke andet end hvad de moderne lærer, saa var den hverken noget at leve paa eller dø paa.

Skulde det komme dertil med det norske Folk—hvad Gud forbyde!—at det i sin Masse drages ind i den moderne Kristendomsopfatning, saa maatte vi baade omredigere Bibelen og bort Ritual, vor Alterbog, vor Salmebog, vor Børneærdom—alt maatte gøres om fra Grunden af. Tænk paa Treenighedssalmerne, Kristus-salmerne, Helligaands-salmerne, Maria-salmerne, Paastrøms-salmerne, ikke at tale om Paaske-salmerne— „Han er opstanden“, nei, nei, alt maatte forandres.

Er dette smaa Virkerier, som man kan overlade Teologer at strides om? Nei, det gjælder iverimod—at eksistere eller ikke eksistere for vor Kristentro. Jeg slutter med et Citat af en saa frifindet Mand som Klave-næs: Dere har en anden Kristus end vi!

De teologiske Studenters Graduation.

THE APOSTOLIC CHURCH.

(By M. A. Hall.)

Nearly two thousand years ago there occurred an event in history which to the people where it took place meant little and to those about meant still less, which to a christian nation of to-day is the all important event in history. It occurred in a little town named Bethlehem in the province of Palestine. Immediately after it had taken place the news was by angels carried to some shepherds near by: "Behold, I bring unto you good tidings of great joy which shall be to all people for there is born to you this day, in the city of David, a Savior who is Christ the Lord."

About thirty years later a great excitement was kindled amongst the people of this province. In a thinly settled region west of the Jordan there appeared a man, a prophet, resembling the ancient Elijah, preaching to those assembling about him a speedy coming of the Lord. "Repent for the kingdom of God is at hand." Among those that came to hear him and were baptized by him was He of whom the angel said: "There is born to you this day in the city of David, a Savior, who is Christ, the Lord." Beginning at that time the Savior continued His ministry for about three years preaching the gospel of peace and healing the sick, in the meantime calling twelve apostles who were to continue the work He had begun. The parting words to His disciples were: "Go ye into all the world and preach the gospel to all nations."

According to the Lord's command the disciples made their way to Jerusalem where they "remained steadfast in prayer", awaiting the outpouring of the Holy Spirit, in the mean time appointing an apostle to fill the place vacated by Judas, the traitor. After fifty days comes that memorable day called "the day of Pentecost" when, according to Luke, three thousand souls were converted and baptized. The apostles continued their work in Jerusalem preaching the gospel "and the Lord added to them day by day those that were saved."

Because of the rapid spread of the gospel and the success of the apostles, Peter and John, the leaders, were a number of times called before the Sanhedrim which forbade them to preach in the name of Jesus. With boldness they declared: "We must obey God rather than man."

As the church grew the opposition became greater. The murder of Stephen caused a

stir amongst the disciples. It was a sign of persecution and all except a few of the apostles left Jerusalem.

Until the conversion of Cornelius, a Roman centurion, the force of the Lord's last command had not dawned on the apostles, that also gentiles were included when He said: "Go and preach the gospel to all people." It was not until the conversion of Saul of Tarsus, however, that any extensive work was done amongst the heathens. Because of Paul's great missionary activities among the gentiles, he has justly been called the "apostle of the heathens". Much could be said about Paul both as to his life as a strict pharisee and as a zealous worker for his Lord, but time will not allow it. Let it suffice to say, that never has there arisen a man that has been the means in the hands of God to spread the gospel, that can be likened unto Paul. Righteousness was his ideal, justification thru faith the sum and substance of his preaching. The history of Paul's life on record is very incomplete. We have but a brief sketch of his journeys and toil that extend over a period of thirty years, hence the greatest part of his life is passed over in silence. He made three missionary journeys, establishing churches in Asia Minor, Macedonia, Greece and Italy. He was imprisoned at least twice. His fourth journey led him to Rome to his last imprisonment. He was there put to death in the latter part of Nero's reign.

In the early life of the christian church, the heathen nation confounded it with those that adhered to the Jewish religion, and because of that, the christians were rather protected than persecuted by them, but as soon as the christians were distinguished as a separate sect this advantage was lost.

The moral condition of the state was in a pitiful condition. The people lived in superstition and gross immorality. Truly the world was in darkness. Christianity stood for that which elevates the human race. The christians came as ambassadors of Christ to light up this dark world. The truth of the Lord's statement was felt, "he that doeth evil hateth the light and cometh not to the light lest his works should be reproved." Opposition was met with. Persecutions were started. The first one on record is the persecution of Nero. Nothing but jealousy was the cause. Because of his base character, he could not bear to have his wicked deeds brought to light. Hundreds of christians were killed in the most awful manner. Nero himself enjoying it as a sport.

At this time the Jewish war broke out. Jerusalem was captured by Titus. Most of the apostles, if not all, had lost their lives at the hands of their persecutors. The apostles were gone but their work went on. In spite of opposition the christian religion spread like wild-fire, so that at the beginning of the second century it had made its way practically thruout the whole Roman empire.

After the reign of Nero the church was left at peace for about thirty years after which comes the cruelties of Domitian. After Domitian the church was from time to time persecuted and left at peace according to the temperament of the rulers, until the middle of the third century when Decius became emperor, when a general persecution was undertaken. He decided to bring the empire back to an order of a former day by reviving the policy of his predecessor Trojan. All christians were to be wiped out. Within a certain time they were to appear before some magistrate and abjure their religion and worship heathen Gods. This was an awful blow to the church. While many remained steadfast thru the tortures, many fell away. Fortunately the reign of Decius lasted only two years. Yet the church was in constant danger, being persecuted from time to time until the year 313 when Constantine issued an edict of full toleration for all religions. At his conversion, which took place at this time, the christian religion became a state religion, which in later years proved to be a failure to the christian church. Persecutions had ceased, yet the christian church should, in years to come, have greater difficulties to contend with than it ever before had had namely, the laxity of discipline of many of those professing to be followers of Jesus Christ and who stood as leaders of the church.

By the time of Constantine the church had degenerated toward a form of religious monarchy. The dignataries ruled supreme. They had by this time already gone so far as to claim that membership of this one visible church was necessary to salvation. Within this visible church the Holy Spirit was said to have its abode, not outside. While it was necessary for the church to be united, we see here that our early church fathers, good men as they were, made a sad mistake by uniting church and state, and at the same time laying a foundation for that which later became the Roman Catholic church. This was undoubtedly due to the imitation of the Jewish system of worship. Were it not that the church had drifted in this direction and be-

come as worldly as it did, the christian religion would never at such an early date have become a state religion. Therefore, to look for an ideal church, so far as we can speak about an ideal church in this world, we cannot point back to our church fathers of the second and third century and say, it is there, because the Roman Catholic church can, even there, find good foundation for their present system of worship. We must go back to the church of the first century, to the time of the apostles, when we find the base of ecclesiastical organization to be fraternal equality of believers, where there was no sacerdotal order, but a universal priesthood, where the church was to be found where christians congregated.

Pastor Ludvig Ellingsons Biografi.*

Undertegnede er født i Kristiansund N. Norge, den 29de Juni 1862, af Forældrene Iver Ellingson og Hustru Anna Johanna og døbt i Kristiansunds Kirke, 17de August 1862.

Jeg er opdraget i et sand kristeligt Hjem og kjendte allerede tidlig Guds Aands Virke i mit Indre; men det kom ikke til nogen egentlig Bættelse, Omvendelse og Frelse førend ved 17 Aars Alderen. Da fandt jeg Jesus som min personlige Frelser og har ved Guds Naade faaet leve i et bevidst Samfund med ham siden den Tid.

Høsten 1883 kom jeg ved troende Bønners indstændige Anmodning ud i Arbejdet for Herren og virket i cirka 4 Aar paa for, kjellige Steder saasom Rongsvinger, Eidsbold, Fredrikstad, Fredrikshald, Mojs-Drammen, Larvik, Stien og Kristiania m. fl. Steder.

Høsten 1884 og Vaaren 1885 frekventerede jeg en Presteskole i Kristinahamn, Sverige, og Sommeren 1887 blev jeg ægteviet og reiste til Chicago, Ill.

Her blev jeg i 2 Aar Forstander for en

*) Denne Biografi samt Kvittering for Penge indkommet under Aarsmødet til Kjøb af nogle Lotter, som skal lægges til Skolegrunden i Red Wing, har Synodens Sekretær sendt „Budbæreren“ til Offentiggjørelse, fordi det kom forsent til at komme med i Referatet. Red.

svensk Menighed og siden 1 Aar Forstander for en norsk Menighed i Boston, Mass.

I denne Tid havde jeg ogsaa Anledning at frekventere den svenske Afdeling ved „Chicago Theological Seminar“ og graduerede derfra 1890.

Sil saa Kald fra Providence, R. I., at virke som „general“ Missionær iblandt norske og svenske i den lille Stat Rhode Island—et Kald jeg indehavde indtil jeg med Familien Sommeren 1893 reiste tilbage til Norge, som vi tænkte for en Tur blot.

I Pawtucket, R. I.,—en By paa 40- a 50,000 Indbyggere blev jeg den 7de Decem- ber 1892 ordineret til det hellige Predikeem- bede.

I Norge blev jeg kaldt til Forstander for en evangelisk Frimenighed i Stien i to Aar. Overgik siden til Privatlivet idet jeg kjøbte „Stiens Glasmagasin“ og var Indehaver af denne Forretning i 14 Aar til jeg i 1909 igjen reiste til Amerika.

Som Forretningsmand sluttede jeg mig til Stiens Indremissionsforening og deltog i dette Arbeide efterstom Tid og Anledning gaves. To Gange var jeg Formand i den- nes Ungdomsforening.

Ved Ankomsten til Amerika 2den Gang reiste jeg omkring nogle Maaneder væsentlig i de østre Stater, New York, Connecticut, Rhode Island, Massachusetts, Maine og New Hampshire for at hilse paa gamle og træffe nye Venner og bekjendte. Kom saa til Chicago, hvor jeg blandt andre blev kjendt med Pastorerne Walslead H. A. Hanson, Harrisville, Sothen samt Mortvedt. Efter Konferencen med disse besluttede jeg mig til foreløbig i 6 Maaneder indtil Aarsmødet i Red Wing—at optage Arbeidet ved „Elin lutherisk Menighed“ (af Hauges Synode) Chicago. Paa Kald af Menigheden og med Synodens Samtykke og Hjælp er det da ogsaa min Afgt at fortsætte dette Arbeide, som Herren allerede har vedkjendt sig, saalænge det behager ham.

I vort Egteskab har vi haft 6 Sønner, hvoraf 4 lever—den ældste 22 og den yngste 16 Aar.

Jeg beder om de troendes Forbønner.

S u d b. E l l i n g s o n ,
3818 Albany Str. Chicago, Ill.

Afskedsfest.

„Det sidste Farvel tungt er sagt,
Det volder Kjerlighedens Magt“.

Disse Ord fik vi sandede her i Søndre Zumbro Menighed, naar vi Søndag den 26de Juni var samlet for at sige Farvel til Pastor Lassefson og hans Familie. Selv Naturen syntes at vise Sympati med os, idet en tung Sky bredte sig over Jorden. Men ligesom Himmels Sol nu og da trænge igjennem den tykke Sky, saa skimtede vi ogsaa et Lys igjennem Stilmisfens tunge Taage. Vi fik tro, at det var Gud, som havde bragt os den- ne tunge Stund.

Paa Formiddag holdt Pastor Lassefson sin Afskedsprediken knyttet til en Del af det sidste Kapitel i Josvas Bog. Ved Siden af et kort Tilbageblik paa de nitten Aars Ar- beide, som han havde nedlagt i denne Me- nighed, lagdes vi særligen paa Hjerte Alvor- ligheden af at vælge, hvem vi vilde tjene. Ja, maatte vi alle være kloge i Balget, saa at vi ikke skulde blive af dem, som skal forsty- des paa den store Dommens Dag, men at vi maatte være iblandt dem, for hvem „Retfær- dighedens Sol skal opgaa med Lægedom un- der sine Vinger.“

Kirken, som var smagsfuldt dekoreret for Anledningen, var fyldt til Trængsel, og man- ge maatte nøie sig med at sidde udenom. Et Offer optoges til Pastor Lassefson og hans Familie.

Efter Gudstjenesten drog Forsamlingen ned til Prestegaarden, hvor Middag blev serveret.

Paa Efttermiddag udførtes et Afskeds- program. Rorte Taler holdtes af følgende: S. Erickson, G. Anonby, J. T. Evjen, Hans Tvedt, Andr. Snesrud, Advokat Ronken, Pastor Lassefson og Arthur Sothen. Der dvæledes særlig ved det store Møde, naar de salige skal faa mødes for aldrig mer at stilles. Søndre Zumbro Menigheds Sangkor gav flere passende Sange tilbedste, og en Kvartet sang denne heilige Afskedsang „Herrens

Benner ingenfinde" osv. Efter Programmet blev der serveret „Ice Cream“. Og saa tilslut Taarer, Haandtryk og—Farvel! Det er tungt for Benner at stilles, men vi maa sige: „Guds Vilje ske!“ Blot vi blir bestandig i Troen indtil Enden, saa skal vi saa komme did, hvor ingen Skilsmisse mere findes, og hvor Gud selv skal afdøje hver Taare af vore Dine. Sterke Baand har knyttet Søndre Jumbro Menighed til sin kjære Sjelesørger og hans Familie i disse nitten Aar, og takket være Gud, fordi vi faar tro, at disse Kjerlighedens Baand aldrig skal afkjæres. Om vi er skille i Legemet,—saa er vi dog sammen i Aanden.

„Lev vel, lev vel i Herrens Fred,
I Søffende saa kjære!
Et Pillegrimes Hvilested
Vor Bolig altid være,
Og Hjerterne Guds Hus og Bo,
Saa samles vi i Himlens Ro.
Farvel til dette Møde!“

Ar t h u r F o t h e n.

Jernbanekongen James F. Hill sendte for en Tid siden sine underordnede Chefer følgende fyndige Ordre, der vel kan betegnes som en af de kraftigste Afholdstaler, der til Dato blev holdt:

„Vi ønsker ikke at have i vor Tjeneste Mænd som drikker berusende Drikke. Ansæt ikke Mænd, som drikker! Og er der Mænd i Arbejde under dig, og de drikker, saa lad dem vide, at de enten maa slutte med at drikke eller ogsaa overgive Pladsen til Mænd, der ikke drikker!“ —

Jim Hill er en dygtig, klartseende Forretningsmand. Han syntes der var for mange Ulykkestilfælde, og at det ikke gik saa godt, som han ventede med Trafiken paa Great Northern. At det var daarligere endda paa de Baner, han havde at kappes med, brydde han sig ikke en Øit om. Derimod kom han til at tænke paa, at det kænste vilde gaa bedre om Jernbanefolkene sluttede med at drikke berusende Drikke. Derfor ovennævnte Ordre.

Kom ihu, at mit Liv er et Pust.

Job. 7, 7.

Job talte udaf sit Hjertedyb, da Gud satte ham paa Prøve i Livets Skole.

Det er en alvorlig Paamindelse til den ganske Menneskehed dette om Jordelivets Kortvarighed.

Elias Fagerland var født den 27de Juni 1871 paa Gaarden Fagerland i Fadness Prestegjeld, Norge. Kom til Amerika Aaret 1882 og boede sammen med sine Forældre i Nærheden af Montevideo, Minn., i 3 Aar. I 1885 flyttede de til S. Dak. og bosatte sig nær Pierpoint, hvor han indgik i Wgteskab med Anna Mjøsén.

Baaren 1899 flyttede han vestover til Flathead Dalen, hvor han bosatte sig i Nærheden af Creston, Mont.

Han var i de senere Aar et trofast Medlem af Gauges Synode, hvis Principer og Arbeidsmaade han elskede og understøttede baade i Ord og Gjerning. Han var en alvorlig kristen, og da han kom til Flathead Dalen, var det meget om at gjøre for ham at saa være med og fremelske Gauges Principer i det kirkelige Arbejde ogsaa her. Det var til stor Glæde og Opmuntring for Bennerne paa dette Sted at erfare, at de havde faaet en trofast Ven til i sin Midte. Han var med at organisere Betlehem's Menighed af H. S. ved Swan River, Mont., og var et trofast Medlem af samme, som var rede til at vise i Ord og Gjerning, at han elskede Kristi Sag. Hans Opmuntring var altid: Bare vi kan holde Arbejdet gaende et Aar til, skal det nok lykkes. Men han fik desværre ikke opleve at se dette sit Ønske opfyldt.

Hans Død kom meget braat. Torsdag den 14de April kom han til undertegnede med noget Hø og skulde tage med hjem et Læs med „fenceposts“, som han fik paalæstet. Det var, da han skulde lægge op paa Læsset den sidste Post, at han fik heftige Smerter indvortes. Han følte nok, at noget alvorligt havde hændt ham; thi han bemærkede: „Bare

ikke en Blodaare er brustet". Han reiste og kom hjem, og da viste det sig, at hans For- modning var rigtig. Han gik tilsengs straks og døde Fredag Morgen uden nogen Kamp. Han sovned ind for ikke at vaagne før paa Opstandelsens Morgen.

Hans Død var en alvorlig Prediken for os alle, at vort Liv „er et Puft“.

Han blev jordsættet den 17de April under stor Deltagelse. Undertegnede forrettede og talte baade i det engelske og norske Sprog.

Elias Jagerland efterlader sig Enke og 7 Børn. Han var en kjærlig og trofast Væ- tefælle og Fader. Fred være med hans Støv.

Hans Savn i Menigheden er stort, men dobbelt stort er Tabet i Familien. Maa Gud se i Naade ned til de efterladte, han, som er Enfers Forsvar og de faderløses Fa- der. Ingen kan erstatte alle Savn og hjælpe som han. Venner, lad os vaage og altid væ- re rede at gaa Jesus imøde.

A. S. T r y g s t a d.

P.S. Denne Beretning skulde været indsendt for længe siden, men af flere Grun- de er det ikke blevet før. D. f.

Hans Nielsen Hauge i Danmark.

Da det ser ud til, at adskillige, som har skrevet om Hans Nielsen Hauge, ikke kender et Rancellieirrkulære, som den 30te Oktober 1864 blev udsendt til Stiftamt- og Amtmænd angaaende bemeldte Hauge, tillader jeg mig at stille følgende Afskrift (efter Fogtmans Reskriptsamling) til Disposition, idet jeg dog bemærker, at jeg ikke ved, om Bang i sin Bog om Hauge nævner dette Cirkulære.

„En Person fra Norge, navnlig Hans Nielsen Hauge, der kalder sig Kjøbmand i Bergen, har i adskillige trykte Skrifter, men især i et nylig i Christianssand udgivet, under Navn „De ensfoldiges Lære og Afmæg- tiges Styrke“, tilladt sig høist fornærmelige Udtryk imod Geistligheden i Almindelighed, og desuden søgt at bibringe Almuen Grund- sætninger, der ere lige saa skadelige for et-

hvert Individ som for Staten og det almin- delige Vel. Med Hensyn hertil, og til flere af ham forøvede og for Cancelliet anmeldte lovstridige Handlinger skal N. N. lade Hau- ge, som efter de offentlige Tidender for nær- værende Tid skal opholde sig i Nørre-Jyl- land, paa det allernøieste efter søge, og hvis han findes, lade ham anholde og nøie bevog- te samt bemægtige sig de Papirer og Bøger, som han maatte antæffes med; naar han er paagreben, ville De behage at indberette Cancelliet. Saadant til nærmere fjøende Foranstaltning.“

København pr. Aarsens 2 Mai, 1910.

J o h n M. M ø l e r.

For den yngre Slægt af vor Tids Men- nesker maa et saadant „Rancellieirrkulære“ som ovenstaaende vist se noget ubegribeligt ud. Men det er saa ogsaa af den Grund, at det er optaget her i Bladet. Det kan nok give Anledning til at fremkalde adskillige Tanker. Hvad om nogen fik den Tanke og gjorde sig selv det Syrgsmaal: mon jeg vilde bove at være min Kristendom bekendt, hvis nogen var efter mig med Rancellieirrkulære, der beordrede, at jeg skulde opsiges, og at jeg, hvis jeg blev fundet, skulde fæng- sles og have min Dom som en almindelig Forbryder? Jeg tror, det var værd at tæn- ke det lidt over. Det kunde komme ind un- der den apostoliske Formaning: „Randsager eder selv.“ (2 Kor. 13, 5).

En og anden vil vel spørge, om der var nogen Lov i Danmark paa den Tid, som gjorde det til en Forbrydelse at reise omkring og tale til Folk om vor Herre, siden Rancel- liet (Regjeringen) kunde udstede en saadan Skrivelse? Nei det var der ikke, men der var en Lovparagraf fra 1741, som blev om- fortolket saaledes, at den kunde benyttes som en Anklage imod al Vægmandsprediken. Denne Lovparagraf, som udkom under den fromme Kong Christian VI Regjering, frem- kom for at beskytte gudelige Forsamlinger, men som til samme Tid skulde lægge en Hin- dring i Veien for omstreifende og sværmeri- ske Predikanter, saa Paragrafen indeholdt visse Betingelser for Vægmprediken og For- samlingers Afholdelse. Men nu i første

Halvdel af forrige Aarhundrede blev denne Paragraf fortolket derhen at det om omstreifende og sværmeriske Personer skulde gjælde enhver Vægpredikant, og sølgelig saa skulde alle Forsamlingsfolkene gøres til Sværmere og Urostiftere. Saadan gik det løs i de Dage, men det gjorde sin Nytte.

Der blev forleden spurgt derhjemme, om nogen kunde give nærmere Oplysning om H. N. Hauge havde haft nogen videre Indflydelse paa den gamle Vækkelse i Danmark under sit Ophold. Derpaa er der svaret adskilligt, og som et lille Bidrag er saa ogsaa ovenstaaende Rancelliskrivelse bleven offentliggjort i „Kr. Dagblad.“

S. Pedersen.
„Dansk Luth. Kirkebl.“

En Israels Levnetsbeskrivelse.

Fra Missionær Meyersohn.

Minst, 24de Mars 1910.

Hoslagt oversender jeg Dem en Biografi af Israeltens B. Alperovitch, som nu er kommen til en sand Tro paa Kristus, men som af forstaaelige Grunde ikke kan døbes her. Han er Rabbiner-Kandidat og allerede 28 Aar gammel. Hans Fader er en meget strengtroende Rabbiner i vort Naboguvernement. Allerede i flere Aar har jeg været bekendt med den unge Rabbiner-Kandidat, da han af pur Undersøgelsesdrift ønskede af mig at saa Oplysning om Kristendommens Være.

Ved vort nærmere Bekjendskab og ved Læsningen af det nye Testamente og forskellige andre kristelige Skrifter kom han lidt efter lidt til Erkendelse af Kristendommens Sandhed og vilde derfor ikke mere blive Rabbiner. Han overtog derfor en Stilling som Bogholder og Korrespondent i en stor Forretning her i Minst og fik god Løn. Men skulde han træde over til Kristendommen, saa vilde han naturligtvis straks miste sin gode Stilling i den jødiske Forretning. Dette var han ogsaa gjerne villig til, om han foreløbig i Udlandet kunde blive optagen i en kristelig Anstalt og der blive forberedt til at modtage den hellige Daab, hvilket er ganske umulig

for ham her, da han vilde blive forfulgt af de herbærende Jøder og navnlig af sin egen fanatiske Fader.

Jeg beder derfor indstændig om, at De vil lade mig vide om vor Zionsforening eller maaste et andet Jødemissionselskab i Amerika vilde være villig til at optage ham ved en saadan kristelig Anstalt, hvor han kunde modtage den nødvendige Daabsundervisning. Missionsvennerne maatte isaaftald snarest mulig forsyne ham med Rejsepenge, da han ikke er istand til paa egen Regning at foretage en saa lang Rejse som til Amerika. Han er ogsaa gift og har allerede et ni Aa- neder gammelt Barn. Hans unge Hustru er ogsaa allerede ved ham kommen til kristelig Erkendelse og ønsker at blive døbt sammen med ham. Om I ikke kan tage imod hele Familien, saa kunde Hustruen med sin lille Søn indtil videre forblive her, da hun er Tandlæge og derfor til Nød selv kan fortjene sit daglige Brød indtil hendes Mand som kristen vil være istand til at sørge for Familie.

Det vilde være meget ønskeligt, om han kunde blive teologisk uddannet, da han besidder store Gaver og derfor uden Tvivl kunde blive et udvalgt Redskab til at virke for Guds Riges Udbredelse. Men dette maa vi helt overlade til Herren, der bedst vil sørge for ham.

Med Forbøn anbefalende denne oprigtige, begavede og troende Israelit til Herren vor barmhjertige Frelser, tegner jeg mig med Høiagtelse og hjertelig Hilsen

Deres I. H. C. Meyersohn.
Missionær for Zionsforeningen for Israel.
Israeliten B. Alperovitch's
Selvbiografi.

(Forkortet af Oversætteren).

Min Fader, der er Rabbiner i en By ikke langt fra Homel og tidligere var Overrabbiner i „Chassidæernes“ Menighed i Minst, opdrog mig i den ortodokse Jødedom. Det er selvsagt, at hans førstefødte Søn, hvem Gud skænkede ham i 40-Aars Alderen, skulde blive en Rabbiner og en stor „Chassidæer“. Mine Gaver og Fremstrid var til stor Glæde for min Fader og styrkede hans Haab om en glimrende Fremtid for mig. Selv un-

der viste han mig og holdt altid Die med mig. — Ved otte Aars Alderen havde jeg gien- nemlæst det gamle Testamente og begyndte flittig at studere Talmud. Ved 12-Aars Alderen havde jeg lært henimod 500 Sider af Talmud udenad og to Aar senere begyndte jeg at studere Talmud paa egen Haand. Min Fromhed og mine Kundskaber vakte snart Opmerksomhed og en af de fornemste Chasidæere tilbød mig Kost og Logis i sit Hus for at jeg kunde fortsætte mine Studier. Jeg var ved denne Tid flyttet over fra Minst til Bobruysk, hvor jeg studerede Talmud flit- tig i to Aar og levede et gudfrygtigt Liv paa jødisk Vis.

Men her skede et Vendepunkt i mit Liv. Jeg stillede mig kritisk til den talmudiske Sæd- dom og dens mange religiøse Ceremonier og skrev derom ofte hebraiske Artikler, som jeg pleiede at vise unge Folk af mit Bekjend- skab. Der begyndte hos mig en alvorlig in- dre Kamp, under hvilken al min tidligere Overbevisning blev forstyrret. Jeg søgte forgæves Trøst i de gamle jødiske Dogmati- kers Bøger, men derimod sølte jeg mig til- talt af de nyere Forfattere: M. A. Ginz- burg, Lewensohn med flere. Ved mine Ar- tikler og mundtlige Samtaler blev jeg snart bekjendt der i Byen som en stor Røtter. De gamle Folk kom og holdt Straffepredike- ner for mig og truede med at gribe til strenge Forholdsregler. Ungdommen derimod kom til mig i Synagogen for at stifte nærmere Bekjendskab med mig og prisede og opmun- trede mig. Jeg besluttede derfor at forlade Synagogen og de gamle, fik mig en Lærer i russisk og andre Fag uden Betaling, under- viste selv etpar Elever i hebraisk, leiede et Værelse for halvanden Rubel om Maaneden og hengav mig helt til mine nye Studier. —

Efter halvandet Aars Forløb fik mine Forældre tilfældigvis høre om mit Forhold og forsøgte først ved Brev at formaa mig til at komme hjem, og da dette ikke frugtede, op- søgte de mig i Bobruysk og anvendte al sin Kraft paa at bevæge mig til at følge dem hjem, men kun under Paaskud af, at jeg der skulde faa hvile ud.

Min Fader var meget bedrøvet over, at

jeg havde løsrøbet mig fra Talmud og tileg- net mig falske Ideer. Men alle Forsøg paa at bringe os i nærmere Forstaaelse med hin- anden mislykkedes. Alle Diskussioner end- te med at enhver stod paa sit, og vi fjernedes mere og mere fra hinanden. Da foreslog min Fader, at jeg skulde uddanne mig som Bogholder, og jeg sølte mig nødsagen til at efterkomme dette hans Ønske. I Løbet af et Aar lærte jeg Bogholderi og traadte i 19. Aars Alderen ind i en stor Theforretning. I over ti Aar har jeg nu virket som Boghol- der og haft god Løn og nydt Agtelse blandt mine Venner. Men er jeg dermed tilfreds? Nei, aldeles ikke! „Mennesket lever ikke af Brød alene“, og jeg sølte mig aldrig tilfreds kun med den ensidige materielle Side af Li- vet. Jeg vilde stille den aandelige Hunger og erkjende Sandheden om Gud, Verden og Menneskene.

I 20 Aars Alderen blev jeg gift med en oplyst Pige der var uddannet som Tandlæge.

Efter megen Søgen og mange Kampe for at finde Veien til Fred henvendte jeg mig til Pastor Meyersohn for at faa et Nyste- mente samt aandelig Veiledning. Det er vanskeligt at beskrive den Fornøjelse jeg fandt i Læsningen af Nystementet og Samtaler- ne med Pastor Meyersohn. Jeg fandt hvad jeg længe havde søgt efter, nemlig Svar paa mine mange Tvil. Jeg besøgte ham fremde- les fra Tid til anden og har af ham faaet mange interessante Skrifter, ved Hjælp af hvilke jeg er bleven bekjendt med Kristendom- men.

Jeg vil nu vende om til Gud og søge Naade og Fred ved Troen paa Kristus. —

Vil Gud hjælpe mig dertil og vil jeg faa den menneskelige Støtte jeg trænger? Gud alene ved det. Men jeg skjuler ikke for mig selv, at Opgaven er vanskelig; dog ved jeg bestemt, at jeg kun da lever ret, naar jeg stræber efter aandelig Fuldkommenhed og lever ikke kun af timeligt Brød, men ogsaa af den Mad, som varer til evigt Liv, nemlig Jesu Kristi Evangelium, hvorom Jesus si- ger: „Jeg er Livets Brød. Den som kom- mer til mig skal ikke hunge, og den som tror paa mig skal aldrig tørste!“

Minst, den 1ste Februar 1910.

B. A.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Hankow 1ste Mai 1910.

Kjære Broder Oppegaard! Guds Fred!

Sidst jeg sendte Dem nogen Ord, da var jeg iseng og sølte temmelig forslagt. Det er unaturlig for mig at være syg. Vi er glad i vort Arbejde, derfor er det en stor Forsagelse at bli lagt tilside nogen Dage. Nu er jeg glad over, at vi kom herved. Jeg er meget bedre. Jaar jeg nu hvile lidt paa Reisen hjem, saa haaber jeg at bli stærk igjen som forud. Men jeg har ogsaa lært en Lektse i dette Tilfælde, som skal komme mig tilgode i Fremtiden. Jeg skal ta det lidt anderledes med Arbeidet. Som De ved, har jeg reist adskillig, især de sidste Aar mest paa Hesterhøg og tilføds, og spist det som Kinæserne har, hvor jeg har kommet. Det er haardt paa Kræfterne og Maven. Men da jeg har været ualmindelig stærk, saa har jeg staaet i det i disse mange Aar, men nu saa gaar det ikke længer. Dersom det ikke er forsent, saa skal jeg bli forsigtigere med Helbredet herefter, og jeg haaber endnu at saa leve og virke nogen Aar! Den Sag er da Herrens, men min Sag skal være at gjøre, hvad jeg kan for at leve længe.

Lægerne gir mig Trøst. Jeg har lovet dem Forsigtighed. Jeg maatte kalde Dr. Aird, da Dr. Anderson var reist til Shang-hai for at indkjøbe Udstyr til vort Hospital. Siden Dr. Anderson kom herop har han overtaget Betsymringerne med mig. Da Mrs. Landahl er med har jeg haft god Pleie og Gud ved, hvad Udsaldet havde blevet med mig, dersom jeg ikke havde faaet Hjælp i ret Tid af duelige Venner.

Imidlertid har altid den trofaste Gud været god med mig. Hans Haand har aldrig været vendt bort, naar jeg har behøvet hans Hjælp, men af, hvor lidt jeg har kunnet takke ham for det! Vi blir ofte fordringsfulde i vore Krav til ham, men sene til at takke ham, naar vi har faaet det. Det var haardt at bli lagt ned, ja, det kostede ad-

skillig Kamp, men nu forstaar jeg, at det er og haaber ogsaa det skal fremdeles bli til aandelig Betsignelse. Derfor, hvadenten Sygdommen kommer af min Uforsigtighed eller det er Herrens Tilsendelse, saa vil den bli til Betsignelse for mig, og derfor takker jeg Gud!

Jeg haaber, at vi kan begynde Reisen op Floden om to tre Dage, og saa er vi hjemme om tre Uger.

Urolighederne i Hunan har lagt sig. Det norske Missionselskab har tabt Missionsstationer, Kirker og Skoler. Missionærerne i Changsha og Kiangsiang tabte det meste af sine Bøger, Klæder og Indbo. Vi priser Gud, som bevarede deres Liv! I Kiang er intet rørt. Der har de en Hovedstation.

Nu her vi, at det maa bli blifstille paa dette stormfulde Hav. Det var naturligt at denne haardnakkede Provins endnu maatte forsøge lidt Modstand mod Herren. Det er ikke alene imod Udlændingerne, men ogsaa mod Regjeringen man har reist sig.

Vi har frygtet for Oprør hele Vaaren udover til den store Komet er udaf Syne igjen. Et saadant Fænomen griber Bøvelen til Indtægt for at saa udført sine dømmiske Kræfter. Være nu Regjeringen var snar til at gribe ind og afstraffe Forbryderne. Straf er det eneste som hjælper her—Sverdet er det som taler, ikke Maadel!

Ugjerningsmændene i det mindebærdige 1900 slap udaf det temmelig let, medens hundreder uskyldige maatte sætte Livet til. Nu det er ikke retfærdigt og slettes ikke egnet til at bevare Fred i Landet. Skal nogen straffes, saa lad den skyldige bli straffet.

I Hunan er det nok ikke bare den vilde Bøvel som har slaat sig paa Krigsstien. Jeg er saa ganske vis om, at en Masse af Literaterne staar i Spidsen og det er jo til Fordele for Haandværkerne ogsaa at Husene brændes ned; thi da kan jo de saa Arbejde ved at opføre dem igjen. Imidlertid er Opløbet i Hunan noget enestaaende i Kina, idet man gav Udlændingerne Tid til at fly. Det kunde se ud som man brændte Udlændingerne Bygninger for at saa det rigtigt varmt for

Regjeringen i Almindelighed, men de lokale Embedsmænd isærdeleshed, thi Stadeserstatning fordrer Udlændingene, det ved man.

Changsha er Hovedsæde for Provinsen Hunan. Det er en gammel og saare rig Stad. Hunanerne er et skarpt bestemt Folk. De er de bedste Soldater. Fra Hunan har vi mange dygtige Mandariner.

Maa nu Herren faa være med i dette Opgjør. Saa vil det ogsaa udaf denne Vanskelighed kunne komme Velsignelse.

Blir jeg nu sterk, saa skal jeg vel skrive meget paa Veien hjem om Arbeidet, men nu orker jeg ikke. Jeg kan neppe holde Penne. Hvis alle de kjere Medarbejdere hjemme. Maa I faa et velsignet Aarsmøde.

Venligst C. W. L a n d a h l .

* * *

Miss Lee har nylig sendt „Budbæreren“ to Billeder. Det ene er en Gruppe af Børnehjemspigerne og det andet er Skolepiger. Hun vil snart sende to til med den Tanke, at vi skulde bruge dem for Bladet.

Det vilde uden Tvil være interessant at faa baade disse og andre Billeder i „Budbæreren“. Men det blir jo et Spørgsmaal med Hensyn til Bekostningen. Vi maa nemlig sende saadanne Billeder til en større By og faa lavet „cuts“ af dem. Om vi kunde faa fra Kinamissionskassen det, som det koster at faa Billederne istand, saa skulde vi hjertens gjerne optage dem i Bladet. Vi skal imidlertid undersøge, hvorledes Kinamissionsbestyrelsen stiller sig til denne Sag.

Med det samme kan vi oplyse for dem, som maaske ikke ved det, at de Billeder vi undertiden har i Bladet betales for af dem, som vil faa dem ind.

Vor Mening er den, at et Billede nu og da vilde være til Bladets Forbedring og af Interesse for en stor Del af Læserne.

Miss Lee ophæver med det samme, at de har havt County Fair derude for første Gang. Den holdtes efter udenlandsk Plan og var interessant. Misionens Skolepiger fik ogsaa se „the fair“. De havde en Del Haandarbejde udstillet. Andre Skoler havde Tegninger og forskjellige Ting udstillet.

Paa Udstillingen var en stor Sal, hvor en Lærer paa Kvindernes Dag stod og talte mod Fodbinding, forklarede Nytten af at bygge Jernbaner osv.

Skolepigerne sang et par Sange der, og naar den første var sunget gik en hel Flok fornemme Folk tilbage for at høre Skolepigerne Haandarbejde. Derover sølte Pigerne sig ganske stolte der de stod paa sine „store Fødder“. Mange var rigtig forundret og syntes vel fornøjet ved at høre dem synge. Baade Skolepigerne og de andre blev opvarmet med The og behandlet paa den bedste Maade.

Indtrædelse:

Chief River Falls, Minn., 4de Juli 1910. Søndag den 3die Juli tiltraadte Pastor J. L. Lassefson sit nye Kald i Chief River Falls og Omegn. Past. Rendahl var ved den Anledning med og indførte ham i to af Menighederne, nemlig i Trefoldigheds Menighed i Byen og i Immanuel's Menighed østom Byen.

Ved Formiddagsgudstjenesten i Trefoldigheds Menighed valgte Past. Lassefson som Tekst Luk. 24, 46-47. Klart og hjertelig lød Vidnesbyrdet fra den tiltrædende Ordets Tjener.

Grundtonen i hans fremtidige Vidnesbyrd i Menigheden blev meget passende anslaaet under Udviiklingen af Tekstens Ord: „Omvendelse og Syndernes Forladelse“ i Jesu Navn for alle Folk. Det var disse Hovedsandsheder, Ordet om „Synd og Naade“, han som Herrens Vidne var kommen for at forkynde Menigheden og alle, som vilde høre ham. Han havde intet større og bedre at komme til Menigheden med, derfor vilde han begynde og fortsætte sin Virksomhed med at tolke Herrens Ord til Syndere saaledes, som det her i en Sum er lagt frem af Herren selv: „I hans Navn Omvendelse og Syndernes Forladelse at predikes for alle Folk.“—

I begge Menigheder talte han for store

Forsamlinger, der opmærksomt lyttede glade og taknemmelige over, at Herren havde atter jendt dem en Ordets Tjener.

Vi pønster Pastor Lassefson med Familie Lykke og Betsignelse i hans nye Kald. Maa Gud give ham megen Fremgang iblaadt vort Folk ogsaa paa de Tragter, hvor han nu har optaget sin Virksomhed. R.

.Ogsaa en Overraskelse.

Torsdags Aften den 23de Juni var vi budne til „Supper“ hos en af vore Menighedsfamilier i Byen. Efter Supper tog de os ud paa en Kjøretur i sin Automobil. Da vi ved 9 Tiden blev bragt hjem fandt vi Pladsen omringet af Kjøretøi af alle Slags, og baade inde og udenom Huset hrede det af Folk. Det var Norway Menighed som var kommen ind til Byen for at ha en Afskedsstund sammen med os. Nils Vorland tolkede Forsamlingens Følelser i rørende Ord. Derpaa overrakte han mig paa de forsamledes Vegne et \$30.00 Gulduhr og min Hustru en Pengegave paa over \$22.00. Efter en Del Taler og Sange blev Vorde satte og hele Forsamlingen bespist. Dette er fjerde Gang paa disse tre Aar, at Norway Menighed har betænkt os med store Pengegaver. Et stort Afskedsoffer lagde de paa Alteret for os den sidste Søndag. Gud velsigne og lønne Norway Menighed, tilligemed de andre Menigheder af Kaldet for alt de har gjort for os. Vi havde flere Venner, og det var haardere at slide sig løs end vi havde tænkt. Vi er ogsaa Tak skyldig til den store Skare som fulgte os til Depotet Torsdags Aften den 30te. Herren være fremdeles med disse Menigheder, og han velsigne Broder Skromme som nu skal fortsætte Arbeidet der. Han staa ogsaa os bi i vort nye Kald, at hans Gjerning maa fremmes.

A. E. Distad.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. Edw. Sverdrup fra Kristiania skal Søndag den 17de Juli være i Jewell, Iowa.

Missionær Rønning predikede i Norway Menighed ved Eagle Grove, Ia. Søndag den 3die Juli og i Byen om Aftenen.

Past. L. Skromme optager Arbeidet som fast Prest for Menighederne ved Eagle Grove, Ia. Søndag den 3die og 10de Juli.

Prof. Edw. Ringstad deltog den 4de Juli i en Fest i Past. Thomas Hansons Kald ved Franklin, Minn. Han beretter at Mrs. Hanson havde været alvorlig syg nogle Uger, men var da lidt til Forbedring.

Past. A. E. Distad holdt Konfirmationer og Afskedspredikener i sine Menigheder ved Eagle Grove Søndagene den 19de og 26de Juni. Søndag den 3die Juli skulde han indsettes i sit nye Kald i Milwaukee, Wis.

Past. A. M. Mannes besøgte i Slutningen af Juni Slægt og Venner i Grand Forks, N. Dak. Samtidig aflagde han klare Vidnesbyrd om Livets og Dødens Vel baade i Byen og i Kongsvinger Menighed ude paa Landet.

Pastor M. G. Hanson konfirmerede en Klasse paa otte i Etter Søndag den 3die Juli. Tirsdag den 5te drog han til St. Paul for at slaa Følge med den Ekskursion som afgik samme Aften til Alberta, Canada. Han agtede at blive borte i to Uger.

Den forenede Kirkes Ungdomsforbund holdt sit andet aarlige Stevne i Moorhead, Minn. fra 23de til 25de Juni. Forbundets Formand Prof. Rildahl holdt Abningsprediken. Mange var fremmødt og man havde et godt og begejstret Møde. Solvarmen var imidlertid ganske besværlig, thi det viste ofte paa 100 Grader i Skyggen under Mødet.

Det lader til at der er Fremgang i Menighedsarbeidet i Elims Menighed, Chicago. Folket er glade over, at de nu har faaet sig en Prest, som kan baade bo og virke iblandt dem. Nylig holdtes der Konfirmation. Fire Gutter og tre Piger gien- tog det hellige Løfte.

„Visergutten“ i Story City, Ia. for 7de Juli beretter, at Mrs. Jeremias Ol- son i Roland, Ia. afgik ved Døden Onsdag den 6te Juli. Hun havde været syg omtrent to Uger. Mrs. Olson er Pastor Paulsruds Svigermoder. Baade Mr. Olson, hendes Mand altsaa, og Pastor Paulsrud er isom- mer paa Besøg til Norge.

Past. L. C. Johnson (d. e. l.) Alpena, Mich. som har tre Menigheder at betjene, har fundet Tid til at udføre et stort Taalmodighedsarbeide. Han har inden to Uar med egen Haand og Pen afskrevet hvert Ord i Bibelen baade paa norsk og engelsk. Johnson er vist den eneste norsk lutherske Prest, som har udført et saadant Arbeide.

Prof. Edw. Schmidt kom den 7de Juli tilbage fra en tre Ugers Tur til N. Dak. Han havde blandt andet deltaget i fem Kredsmøder og Samtalemøder. Pre- sterne derude har det noksaa travelt, naar de ved Siden af sit øvrige Arbeide skal være med fra Sted til Sted i en Række Møder paa nogle faa Uger. Professorens beretter, at der var meget tørt og varmt, og at Uol- ingen vil blive ganske liden paa mange Steder.

Missionær H im l e skriver den 4de Juli, at han har travelt med at sætte istand sit nye Hjem og tænkte da at kunne flytte ind om et par Dage. Angaaende Synodens Kald til ham som midlertidig Lærer siger han, at han deri har seet et Herrens Finger- peg og antager Kaldet. Dette kan han saa meget lettere gjøre siden Pastor Odland nu skal drage ud paa Missionsmarken i Honan, Kina. Himles Familie blir, eftersom vi for- staar det, boende i Santa Rosa.

Efter endt Bønnemøde i Elims Menighed, Chicago, den 29de Juni overrasket Menigheden sin Prest. De hav-

de fundet ud, at det var hans Fødselsdag og vilde saaledes berede ham en behagelig Over- raskelse. De havde bragt Forfriskninger med og under Prestens Tallerken havde de lagt en efter Forholdene noksaa vakker Pen- gegave. Det gjør godt at erfare, at Menig- heden holder af sine Prestefolk og gjerne vil dele alt godt med dem, som underviser sig i Ordet.

Pastor C. J. Castvold skriver den 8de Juli: „Ti Dages Vngstelse og Smerte er nu forbi. Vor ti Aar gamle Søn Isak havde stukket sin Fod paa en Spiger. Trods Doktorens Behandling og tilsynelæ- dende Helbredelse satte det ind med lock jaw (Stivkrampe) to Uger efterpaa. Vi har haft 5 Doktorer til at behandle ham. Nu er han Gud ske Lov oppe igjen, og det ser bra ud. Haaber at vi maa slippe at prøve noget slikt igjen. Det var en Jammerens Tilstand og Syn at se“.

Afholdelsesforeningen i Norway, Ill. havde faaet istand en vakker og vellykket Fjerde Julifest. De udførte et godt Pro- gram. Edw. Norem aabnede med Bøn, andre deltog i Sang, Musik og Oplæsning. Talen i Anledning af Dagen holdtes af Past. A. D. Mortvedt. Foreningen eier sit eget store Telt- og var samlet ude i en vakker Skovlund. Naar Dagen kan fejres paa den Maade kan den bringe baade Hygge og Vel- signelse. Mange var komne sammen og alle syntes at det var et hyggeligt Stevne.

I Red Wing havde man en fredel- lig 4de Julifest. Den lokale Prohibition- club sammen med en Del andre havde forbe- redt Sagen, og det lykkedes godt. Oliver Stewart fra Chicago var Hovedtaleren baa- de om Dagen og om Aftenen, og der han taler er det ikke kjedeligt at være Tilhører. Der var ganske mange Folk, dog kunde og burde der været flere, især naar tages i Be- tragtning de mange Kirker og Skoler, som man skulde vente vilde omtrent enstemmig være med at modarbejde det onde og fremme det gode.

Søndag den 3die Juli blev Past. A. E. Distad indsat som Prest og Sjelesørger i Immanuel's Menighed, Milwaukee af Kredsformanden A. D. Mortvedt. Det var en høitidelig Alvorstund baade for Prest og Menighed. Efter Forholdene var der nok saa mange tilstede. Samme Dags Aften blev Past. Ludv. Ellingson indsat i Gloms Menighed, Chicago, ogsaa af Kredsformanden. Ogsaa der kjendtes det, at det var en Alvorstund, som ikke saa let vil glemmes. Paa begge Steder holdt de tiltredende Prester efter Indsættelsen en kort og hjertelig Prediken. Gud lægge sin Velsignelse til disse Brødres Virke og give dem Trost og Tjenesten, saa de kunne frelse sig selv og dem, som høre dem.

Torsdag den 30te Juni holdtes der i Plattville Menighed, Plattville, Ill. et Bryllup. Pastor Thomas J. Severtson af den forenede Kirke ægteviedes den Dag til Miss Louise Myrebø, Datter til S. S. Myrebø. Stedets Prest, A. D. Mortvedt mødte Brudeparet i Kirken og forrettede Vieselsen Kl. 12 Middag. Efterpaa samlede de mange indbudte Gæster i Myrebøs rummelige Hjem til en prægtig Middag. Bruden er en af Menighedens bedste kristelige unge Kvinder. Hun har i flere Aar holdt baade norsk og engelsk Skole og er vel skikket til at bli sin Mand's Medhjælp i hans ansvarsfulde Gjerning. Hun vil savnes i Hjemmet og i Menigheden, men ledsages visst af begge med Bøn om Herrens Velsignelse til sit nye Hjem. Brudeparet fik mange vakre Gaver til Grindring om Glædesdagen.

Den 26de Mai lagdes Grundstenen til et Kvindefeminarium i Aarhus, Danmark. Denne Begivenhed fandt Sted under det Danske Missionsfællesskabs Møde, som da holdtes, hvilket gjorde det til en saameget større Høitidelighed. Seminariets Formand, Pastor Jessen, Vejle, talte først. I sin Tale indstjød han den Bemærkning, at han havde haft Betænkelse ved at overtage Formandsposten, var bange for, at han ikke rigtig magtede det; men en lille Fortælling af Vilh. Beck havde sat Mod i ham. Beck

havde fortalt, at engang han havde været paa Besøg paa et større Børnehjem i Tyffland, var der et Barn, som fortalte ham, hvad de forskellige Lederes Gjerning var—med Undertagelse af Formandens. Beck spurgte saa: „Hvad bestiller saa Formanden?“ Herpaa svarede Barnet: „Han beder for os.“ Grundstenslægningen foregik paa den Maade, at et Dokument blev nedlagt, og derefter blev tre Stene indmurede i den treenige Guds Navn. Pastor Jessen nedlagde den første i Faderens Navn, Past. Frimodt Mølger nedlagde den anden i Sønnens, og Frk. Blume, Seminariets Forstanderinde, den tredje i Helligaandens Navn. Vi vil herovrefra udtale vore bedste Ønsker for dette første Kvindefeminarium i Danmark. Gid det i ret Forstand og heltigjennem maa være „en Skole for Livet“ og efter det, „at langt mere værd end det røde Guld, er sin Gud og sig selv at kjende!“

„D. luth. Kirkeb.“

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Medbegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger for-
dres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirman-
tens Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget under-
kaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

U d g i f t e r .

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med
\$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første
Semester.

Børrelse, Lys og Varmer betales med 60c pr. Uge
og nedover. Enkeltdrørelser betales med 85c pr. Uge.

Saalønge der er Rum i Skolens Dormitorier
maa Studenterne bo ved Skolen. Udbetalelse herfra
gives kun i afgjorte specielle Tilfælde af Fakultetet.

I n d e m n i t y F e e .

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som
bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar
man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden
der var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Koft til billig
Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum
o. s. f. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives
paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede,
Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E d w . W . S c h m i d t , Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College be-
gynder, om Gud vil, Tirsdag den 6te September.
Det er ønskeligt at alle studerende indfinder sig de første
Dage af Skoleaaret. Kun paa den Maade kan
man faa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Fre-
dags Aften den 9de September giver Fakultetet sam-
men med J. M. & J. W. C. A. en Velkomsthfest, og
alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Uddannelse i følgende Kur-
sus:

- Et Akademisk Kursus paa fire Aar.
- Et Normal og Pastoral Kursus paa fire Aar.
- Et Handelskursus paa to Aar.
- Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kursus maa
man have fuldbjort Almueskolen saalangt som gennem
"Eight Grade". For dem som ikke er kommen saa-
langt gives der et preliminært Kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger
osn. faaes ved at forstaafe sig vor Skoles Katalog.
Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være
os en Glæde at staa til Tjeneste. Skriv til Registrar
Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

R. J. Løhr e.

Glenn Menighed, Pastor C. J. Olbergs
Kald, indbyder S. Daf. Kres til Kredssyn-
de fra 17de til 19de Juli næstkommande.
Mødet begynder med Kirkeindvielse Søndag
Formiddag den 17de Juli. Samtaleemne
for Mødet blir Lukas 15, 11-24. De be-
søgende vil blive mødt i Irene og Viborg den
16de Juli.

D. D. Bergh.
J. A. Duello.

Kvitteringer

R i n a m i s s i o n e n : Ved Pastor R C Holter fra en ube- nævnt.....	400.00
Fra Mrs. N D Sando, Portland, N. D.....	200.00
Offer ved Synodensmødet i Red Wing.....	303.32
Ved Pastor A M Mannes fra Ref. Kvf., Yankton, S. D. 6.20, Dof Nelson, S Sampson, E B Gunderion hver 3, B Brecke 4.50, Mrs. Ole Dien 2.25, Mrs. C D Dien 1.50	23 45
Ved Swan Swanson, McAnisb, Minn. fra Hill River Late Mgd., Pastor Olsons Kald.....	4.44
Ved Mrs. B Genderson, Wheeler, Wis., fra en ubenævnt	50
Ved Mrs. M D Bee fra et Medlem af Salems Mgd., Heron Lake, Minn.....	1.25
Ved Pastor J F Melom, Newman Grove, Neb. fra J Baage 10, J Jacobson 5.....	15.00
Fra B D Thompson, Chicago, Ill.....	10.00
Fra Mrs. C C Anderson, Sioux City, Ia.....	10.00
Mrs. L Lindrum, Westgate, Ia.....	3.00
Lydia Nordby, Dalland, Cal.....	1.50
Efter Jnger Agmison, Grand Forks, N. D.....	5.00
Ved Pastor J J Lee fra Vor Frelses Mgd., Stoughton, Wis. har det Konf. offer.....	41.75
Mrs. A Sigdahl, Burbank, S. D.....	10.00
Ved Pastor J M Wiel fra Mrs. Kiehl Digre, Toronto, S. D.....	1.00
Ved Pastor Edw. Duca fra Bethlehem Mgd.s Kvf., Svea City, Iowa.....	20.00
Mrs. Rebecca Jacobs, Malta, Ill., Gittreims Kald.....	37.50
Ved Mrs. R D Gittreim fra St. Johns Mgd.s Kvf., Cre- tion, Ill., Gittreims Kald.....	46.56
J C Carlson, Lacrosse, Wash.....	20.00
Ved Pastor B K Variab fra en ubenævnt.....	10.00
Ved Antin Anderson, Lunds Valley, N. D., fra Bions Mgd., Pastor Aunes Kald.....	5.40
Ved Pastor C J Olberg fra ubenævnt i Glens Mgd.....	5.00
Nellie Johnson, Pierpont, S. D.....	10.70
Ved C L Seim, Mbea, S. D. fra Kacaboth Mgd., Pastor I L Hoes Kald.....	20.00
Ved M Starphol, Souris, N. D. fra Bethesda Mgd.s Kvf., Pastor Svingens Kald.....	15.00
Ved Past. D D Berg fra C Stevenion, Brookings S. D.	6.00
Ved Pastor G J Berg fra Bethania Mgd., Leroy, Minn. 19.10, Bethlehem Mgd., Chester, Ia. 20, Chr. Thorsen, Ohrander, Minn. 5.....	44.10
Ved Pastor R L Skelveland fra Stavanger Mgd., Østlan, Ia., Offer ved Missionær H N Hennings Vejsg.....	26.85
Ved C Vildethun fra B D Varion, Foote, Saff., Can.....	2.00
Ved Pastor J A Lerøhl fra Mrs. Beber Nelson, Wihsh, Minn.....	1.00
B J Grotte, Hendrum, Minn.....	30.00
Ved Olaf Hanson, Ida, Minn. fra Chas. Størrelie 7, I Halsland 2.....	9.00
Ved Pastor G O Bit fra Noleni Mgd.s Kvf., Østre Distrikt 28, Thos. Solem 5, Mrs. Umalia Johnson, Christine, N. D. 5.....	38.00
Ved Pastor J N Sandven fra John Hanson.....	8.00
A J Loon, Mt Vernon, S. D.....	5.00
Ved Pastor A H Berger fra Stillstad Mgd.s Kvf.....	18.00
Ved Søren Scheie, Kaccliffe, Iowa, fra Bethania Mgd., Knutions Kald, Offer ved Missionær Hennings Vejsg	34.85
Ved Pastor A O Overgaard Salg af Bøger „Guds Veie med et gjenfirdigt Folk“.....	16.50
Ved C B Thsdahl fra Stavanger Mgd., Garden City, Ia. Knutions Kald, Offer.....	81.85
Ved Peter Burke, Elmworth, Ia., fra Tabitha Mgd., C J Gaskvolds Kald, Offer ved Hennings Vejsg.....	26.25
En Money Order fra Fairfax, Minn. uden noget Breh. Underkræft, Beber Nelson.....	5.00
Mr. og Mrs. J A Johnson, Jackson, Minn.....	5.00
Ved Iver Godnefiel, Kaccliffe, Ia., fra Kacareth Mgd., Knutions Kald, Offer.....	70.58
Ved Pastor I T Bøe fra Løpens Mgd s Kvf.....	25.00
Ved Pastor J N Sandven Offere ved Hennings Vejsg, Bions Mgd., Harbin Co., Iowa, 33.02, Bethania Mgd., McCaaburg, 27.80, Salems Mgd., Roland 37.00.....	97.82

Børne hjem i Kina: Ved Pastor J J Skarsnefs Ud-
hyttet af en Skolefest i Immanuel Mgd., Pastor Ol-
bergs Kald..... 10.50

Bibel Skole i Kina: Ved Mrs. E D Minglad, Red
Wing, Minn. fra Missionsbuen..... 47.56

Ved U J Loon, Mt. Vernon, S. D. fra Rhodie U Loon..... 1.60

Ved Pastor L Harrisville fra „Dorcas Society“ of St.
Pauls Eng. luth. Church, Chicago..... 15.00

63.56

Evangelisten, Lærere, Bibelb. og Børn:

Ved Pastor U D Oppegard fra Nils Hofstad og Mrs. E
O Ruud, Dawson, Minn., til Underhold af Bigen „Gung
Chai Da“..... 15.00

Ved E S Sether, Jackson, Minn., fra Hauge's Mgd.s
Lingdomsf., S E Hantons Kald til Underhold af Eban-
gelist „Gung Teh Lu“ for 1910..... 50.00

Ved Past. J J Lee fra Vor Frelser's Mgd.s Skf., Stough-
ton, Wis., til en Evangelist..... 35.00

Fra Pastor L Haugehaug og Hustru, Sharon, N. D. til
en Evangelist..... 35.00

Fra Nils Haagenfson af Søndre Friberg Mgd., Fergus
Falls, Minn., U D Johnsons Kald til Løn for en Lærer
1910..... 40.00

Fra Cornelius Olson, Carbon, Iowa, til en „Eldste“ i
Kina (Evangelist)..... 25.00

Ved Pastor U D Oppegard: Fra Mr. og Mrs. M D Gal-
borson, Dawson, Minn., Underhold af Bigen „Gung
Chai Da“..... 15.00

Fra Pastor D D Berg, Volga, S. D., Løn for Evang.
Ting Hua Tang..... 30.00

Fra Efteraadet, Tref. Mgd., Grand Forks, N. D.,
Løn for Evangelist Chua Chuen Yuh..... 50.00

Fra Miss Amanda C Hendrickson, Oslo, Minn., Løn for
Mrs. Van Hias Ku..... 13.00

Fra G U Ralfeim, Jewell, Iowa, Løn for Evangelist
Wang Hua Chuan..... 3.00

Fra nogle Kvinder i Salems Mgd., Roland, Iowa, Løn
for Lærerinde Gung Lu Fuh..... 18.25

Fra Stabanger Mgd., Garden City, Iowa, Løn for
Evang. Li Tse Weil (Li Chuen Hua)..... 50.00

Fra Pastor W R Barstad, Dawson, Minn., Løn for Gung
Ta Chen..... 25.00

Fra R B Skuldt, Primrose, Wis., Løn for Ben Chi Sen..... 20.00

Fra Sterbais Mgd.s Skf., Bumbrota, Minn., Løn for
Chang Thuen King..... 25.00

476.25

Skole i Kina: Fra Mrs. N D Sando, Portland,
N. D..... 200.00

Santalmisjonen: Ved Pastor G D Wit, Veres-
ford, S. D., fra Mrs. Amalia Johnson..... 5.00

Ved Pastor J R Sandben fra Salems Mgd., Roland, Ia.,
halvt Offer..... 18.45

23.45

Fødemissionen: Ved Pastor J J Melom, Nekoman
Grove, Neb., fra Jørgen Waage S, ubenævnt S..... 10.00

Mrs. L Lindstrum, Westgate, Ia..... 1.00

Ved Mrs. John Olson, Lobi, Neb. fra Lobi Skf..... 5.00

Ved Pastor L Haugehaug fra Mrs. R E Lund, Mabon,
N. Dak..... 1.00

Ved M Starbhol, Courtis, N. D. fra Bethesda Mgd.s
Skf., D B Svingens Kald..... 10.00

U J Loon, Mt. Vernon, S. D..... 5.00

Ved Past. J R Sandben fra Salems Mgd., Roland, Ia.,
halvt Offer..... 18.45

50.45

R. O. Gittreim.

Til „Martha Maria“ Mission i St. Paul: J. S..... 50

En ubenævnt..... 25

Mrs. U D Resburg..... 25

Rasmus Johnson, Kaski,
1114 Edgerton St., St. Paul, Minn.

Til Kjøb af fem Dotter, som skal lægges til Skolegrun-
den i Red Wing, blev under Aarsmødet subskriberet
følgende:

De Røstbedt..... 10.00

E S Holstan..... 5.00

N J Løhre..... 5.00

E Korem..... 10.00

Ebn. Schmidt..... 10.00

G E Jacobson..... 10.00

G S Loven..... 5.00

M Røstbedt..... 2.00

D T Borgen..... 10.00

Isaac Paulson..... 5.00

J J Etse..... 10.00

J N Røstbedt..... 10.00

E S Fasthold..... 10.00

U D Røstbedt..... 10.00

J J Lee..... 5.00

Begg (Mahville)..... 5.00

M S Dahle..... 10.00

T J Opvedahl..... 10.00

U M Dahl..... 10.00

N Haagenfson..... 10.00

M S Resvig..... 5.00

E S Grefjord..... 10.00

M S Etang..... 5.00

E S Bekthud..... 5.00

U J Krogstad..... 5.00

J J Bornas..... 5.00

E S Holter..... 5.00

L Harrisville..... 5.00

E S Simonson..... 5.00

J J Odland..... 5.00

J R Sandben..... 5.00

J S Galborson..... 5.00

J N Johnson..... 1.00

Referatet for 1910

vil nu snart være færdigt og vil blive
omsendt til alle dem, der allerede har ordret
det, snarest muligt. De Præster og andre i
Referatets Udbredelse interesserede, som end-
nu ikke har indsendt sin Ordre, bedes gjøre
dette snarest muligt.

Referatet er paa 289 Sider hestet med
godt Omslag og koster portofrit tilsendt 25c.
Ved Indsendelsen af Ordres bedes man at
opgive, om man ønsker Referatet sendt med
Post, Ekspres eller Fragt. Alle Ordres
sendes til

C. Lilletun,

Dr. 74, Red Wing, Minn.

Adresseforandring.

Rev. Th. Gimle,
401 S. N. Ave., Santa Rosa, Cal.

Rev. A. M. Mannes,
Mt. Vernon, S. Dak.

Rettefse. I sidste No. 1ste Side,
2den Spalte, 12te Linje fra neden staar Fi-
ender, hvilket skulde være Frænder.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Jndbindinger:

L o m m e f o r m a t .

J almindeligt Skindbind med de 3 Teltstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kall samt

spærngt Snit 70c

Jm. Morocco med Kors og Kall samt

spærngt Snit 1.00

J Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

J Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50

J Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75

J Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind 2.00

B a r e S a l m e r n e .

No. 5. J almindeligt Skindbind.....50c

No. 6. J almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kall 60c

No. 7. J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. J ægte Morocco, Pragtbind....1.25

No. 9. J ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forstringer 1.40

Oxford Jndbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombøjede Kanter og
Guldsnit og Futral..... 2.50

A. Jndb. i præstet hlebrunt Kalvestind,
mygt Rudebind med forgyldt Kors
paa Siden, Guldsnit og Futral.... 2.25

O. Jndb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Rudebind med forgyldt Kors paa Si-
den, Guldsnit og Futral..... 2.25

D. Jndb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Rudebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophøjede Blomster..... 2.25

E. Jndb. i sort præstet Kalvestind med
forgyldt Kors og Blomsterforstringer
paa Siden 2.25

F. Jndb. i blaåt flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futral.... 1.80

G. Jndb. i sort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futral.... 1.80

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode.
Det har fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede afstilt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Udplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i præstet Skirtingsbind med Skindryg og sæl-
ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Retop modtaget

Bisshop Bangs

Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2.
Nordlandsk Folkelid.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Gæreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Bisshop.

476 Sider. Jndbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Skibsrederi

Den Norske Amerikanske

trænger nu kun omkring Et Hundrede
Tusinde Dollars mere fra Ameri-
rika. Naar vi faar dette Beløb tegnet,
vil Selskabet blive organiseret og en
12,000 Tons Baad sat i Gang strax.
Skibet vil gjøre Turen mellem New York
og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af
de **vakreste** udstyrede Baade paa At-
lanterhavet. Enhver norsk Mand og
Kvinders Hjerter vil svulme af Stoltthed og
Glæde, naar "**Leif Erikson**" med nor-
ske og amerikanske Vimpler og Flag
lægger tilborde ved Kaie i New York.
Vi har da ikke alene sikret os et stort og
lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet
Norges Ære paa Havet som en søfarende
Nation. De, som kan, bedes derfor om
at komme med strax. Det gjælder nem-
lig at faa det første **Skib i Fart i Som-**
mer. I Norge har Aktietegningen gaaet
udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr.
eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

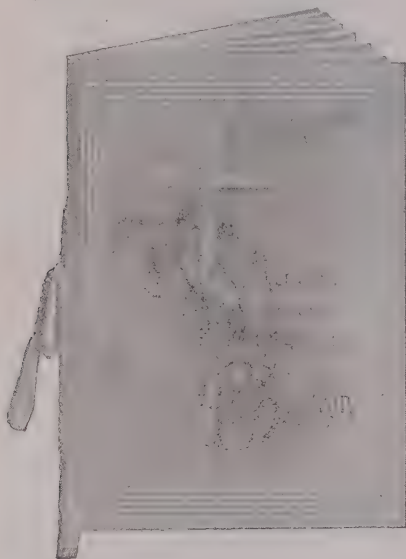
Ansøgning om Aktier bedes sendt til
mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baa de Daabsattesten og Omflaget er lithograferet i mange Kulprer. Billeber, Bibelfæder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndet Silkefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleber.

Al disse Kort har vi et større Dplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen i Kyfille; Højsjeld; Nordfjord; Verfoosen; Baa Sti; Baa Kjelte; Baa Habet i Storm; Baa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Billeber); Hjæterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Bille). Vinterbilleber (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Rappelen, Pige i Baa. Seilbaad paa Habet. Baa Jagt om Vinteren. Fra Opførelsen til Holmenfollen. Fra Nordland. Rjosen ved Ulsefjord. Svolve. Quarbrøen. Rastlind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Dragtbilleber i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forreret 50Cents porto frit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr Dussin.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Øytsønsning"; "Herren er vor Tilflugt"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnejang"; "Baaskehilsen"; "Venlig Hilsen"; "Øytsønsning til Fødselsdagen." "Christmas and New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed;" "This day will I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Bede er indret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorien sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodelassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Gittreim, Creston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“ til Canada

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre sig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Derfor nogen har Tren at høre med, han høre; 2. Bogter eller for Gjerrighed; 3. Min Sjæl lov Herren; 4. Den 4de Juli; 5. Brev fra Winnipeg; 6. Lidt fra Stavangerkanten; 7. De teologiske Studenters Graduation; 8. Past. Ludb. Ellingjords Biografi; 9. Afstedsejlt; 10. Kom ihu, at mit Liv er et Bui; 11. Hans Nielsen Hauge i Danmark; 12. En Israels Levnetsbeskrivelse; 13. Kinamissionen; 14. Indtrædelse; 15. Ogjae en Overraskelse; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Betjendtgjættelser; 18. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 30 }

Torsdag den 23de Juli 1910

{ 42de Aar

J kunne ikke tjene Gud og Mammon.

Luk. 16, 10. 17.

Verden og alt, som er i den, slikt som det er udgaaet fra Skaberens Haand er i Sandhed et Storværk beundringsværdigt i alle sine Sammensætninger, skønt i Harmoni, meget kostbart og til stor Nytte og Hygge for den ædleste Skabning Menneftet. Men, siger Frelseren, sammenlignet med de aandelige og evige Ting og Skatte er de jordiske det mindste, den urette Mammon. Det er ligesaa stor Forskel paa de jordiske og himmelske Skatte, som der er paa Legemet og Sjelen. Men disse jordiske og synlige Ting har en forunderlig dragende Magt paa Menneftet. Det ser dem, glæder sig i dem, trakter efter dem, saa det ganske taber Lysten og Interessen for de aandelige og himmelske Ting. Verdenskjerligheden forstærkes, næres og vokser i Hjertet. Man faar en uimodstaelig Lyst til den nærværende Verden. Før man ved af det er man bleven Verdens Slave og Træl. De jordiske Ting er blevet Menneftets Gud (Afgud). Og denne Gud er ikke tilfreds med lidt af Menneftets Tid og Kræfter, Opmærksomhed og Tilbedelse. Han vil have hele Menneftet med Legem og Sjæl hele Tiden i sin Tjeneste. Paa den Maade blir den urette Mammon Herre og Menneftet dens hengivne Slave og Træl. Det er nu virkelig at tjene Mammon, om der nogen Gang i den menneskelige Historie har været saadan anspændende, jagende Dans rundt Guldkalven, som der er i vor Tid og i vort Land. Om og efter det jordiske er der et uansteligt Jag og Kæmpe, saa det er ubestrikteligt. Om det jordiske tales, skrives og diskuteres der sent og tidlig. Man giver sig ikke Raft eller Ro i det anstrengende Kapløb efter Jordens Guld. Der maales og veies, beregnes og spekuleres angaaende, hvor de største Indkomster og Gevinster monne være at finde. Er det i Landbrug eller Forretning, er det paa Hav eller Land, er det ovenpaa eller nedeni Jorden det meste Guld er at finde? Saaledes tænkes, tales, skrives og stræves. O den Mammon, hvor den er ubarmhjertig haard og streng at tjene. Hvor den dog kan gjøre Menneftets Arbejdsdag tung og lang og tilsidst lønner saa hentydelig daarlig. Menneftet lærer intet andet i denne Tjeneste end at blive egennyttig, egenkjerlig, selvraadig og utrø. Man skulde jo modtage, bruge og forvalte de jordiske Midler uden at blive vanvittig over dem. Man maatte dog lære at forstaa, at man snart faar nok af denne Verdens Guds. Men nei, jo mere man faar des mere vil man have. Des ældre og rigere Menneftet bliver des farrigere og mere gnaven blir i de mange Tilfælde. Dette havde Jesus for Die, naar han holdt denne merkverdige Tale: Dersom I ikke har været tro i den urette Mammon,

hvem vil da betro eder den sande? Og dersom I ikke har været tro i det fremmede, det er det jordiske, hvo vil da give eder noget selv at eie. Og fremdeles vil Herren sige, saadanne Tjenere og Forvaltere bør ikke indbilbe sig, at de ogsaa kan tjene Gud og blive salige; thi det kan de ikke, det lader sig ikke gjøre at tjene Gud og Mammon. Nei, tjene to Herrer paa samme Tid tiltafte, det gaar ikke an. Vil I tjene Gud i Sandhed, saa hverken kan eller vil I være Mammonstjenere, men er I Mammonstjenere, saa er I ikke Guds Tjenere om I end aldrig saameget hyl- ler Kristendom; thi Gud kjender eders Hjærter.

Men hvad Virkning skal saadan Tale have? Den er ment at have Menneskets Omvendelse til Følge og, Gud være lovet, i mange Tilfælde sker det ogsaa, men paa andre har det den samme Virkning, som det havde paa Farisæerne, om hvem der staar i denne Tekst: Men alt dette hørte ogsaa Farisæerne, som var pengegjerrige, og de spottede ham. De, som ikke vil omvende sig, spotte gjerne Omvendelsespredikenen. Men derfor maa der jo predikes Omvendelse og Syndernes Forladelse for alle Følk; thi noget falder i god Jord.

Vil du altsaa komme ind i Guds Rige, saa maa du gjøre Alvor af Sagen. Thi nu forkyndes Guds Rige ved Evangeliet, og enhver trænger derind med Magt.

Lad ikke hverken dine Skjødedynder eller dine aabenbare Synder, din Verdenskjerlighed eller Mammonstjeneste hindre dig i at vinde det store, den sande Rigdom, det som egentlig skal være dit. Den evige Salighed, det evige Liv.

Et Barns Bogst er ikke altid til at kime ad. En lille Fyr, hvis Forældre ansaa ham for altfor lille til at gaa med i Kirke, sagde i denne Anledning: „I skalde hellere tage mig med nu, for naar jeg bliver større, er det ikke sikkert, jeg har Lyst til at gaa med.“

Jndryk af Synodemødet i Red Wing 1—8 Juni 1910.

„Se hvor godt og hvor lifligt det er at Brødre og Saa ho sammen!“ Sal. 133, 1.

De skønne Dage tilhører alt Fortiden; men som en behagelig Drøm, der dog var Virkelighed, vil de længe leve i Erindringen.

Landstræet og mismodig under blandede Følelser var jeg paa Veien til Aarsmødet i Red Wing. Længe havde jeg ønsket at kunne biveane Aarsmødet ogsaa af vore andre nordst luth. Kirkesamfund, da det vilde give den bedste Anledning at saa nærmere Kjendskab til Livet og Arbeidet inden samme; men altid havde den Følelse holdt mig tilbage, at jeg derved vilde berøbe mine Menigheder noget af den kostbare Tid, jeg burde benytte til deres Betjening. Erfaringen lærer os imidlertid, at skal vi vedblivende kunne virke til Betsignelse, trænger vi høilig selv at nyde Betsignelsen af Brødres Samvær og Vidnesbyrd engang imellem. Et saadant Besøg vilde derfor kun være til Gavn for Menighederne selv. Jeg havde derfor revet mig løs nogle Dage for at følge en venlig Indbydelse til Aarsmødet.

Det var Onsdag den 1ste Juni. Dagen var smuk og Naturen klædt i sit friske, grønne Sommerstrud, som virkede oplivende paa Sind og Die, alt efter som Trainen ilede forbi de veksellende Landskaber og utallige trivelige Farmhjem.

Da jeg om Aftenen for første Gang satte Foden paa Red Wings Grund, var det intet nyt at være omgivet af lutter fremmede Ansigter. Havde ofte haft Anledning at gjøre lignende Jagttagelser blandt kjendte og fremmede Nationer paa begge Sider af Kloden, blandt kristne og Hedninger af de forskjellige Sprog og Dialekter. Var saaledes en Smule vant med at finde mig tilrette under de mest forskjelligartede Forholde, i Europas og Amerikas myldrende Storksteder, som i det stille Landliv i Sydafrikas Indre og paa Amerikas deilige og frugtbare Prairier. Sin Indsigelse har unægtelig denne stadige veksellende Berøring med de mest forskjelligartede Mennesker, Sprog og Dialekter, Sæder og Skikke.

Man blir grundig lægt for den lidet rosværdige Tilhørselighed, som vi nokke er saa vel bekendt for over hele Verden, at vi bytter vor Nationalitet, Sprog og Tiendommeligheder for den første bedste Nation, Sæder og Skikke, som vi kommer i nærmere Børning med; uendelig taknemmelig for at vi faar Lov at plapre de fremmede Sprog med vore Børn og Kjendinge, og efterabe de fremmede Sæder og Skikke ængstelig skjulende vort Modersmaal og vore norske Skikke, som om vi nedstammede fra halve Barbarer; glemmende til vor egen Bessjæmmelse, at vor Nation og Sprog staar paa Civilisationens Spidsen hjemme i den gamle Verden.

Men tilbage til Red Wing. Den lille By mellem de skovklædte maleriske Høider, ved Bredden af den rolige, imponerende Mississippiflod, giver unægtelig et hyggeligt og hjemligt Indtryk med de brede, rene og velstelte Gader og Fortang og især med de mange smukke Kirker med sine slanke Taarnspidse pegende op mod den himmelske Stad, Guds Børns store og lykkelige Hjem, det nye Jerusalem. Dette gjør et godt Indtryk paa den fremmede, som endnu tror paa den levende Gud og paa Synderes Frelser, Jesus Kristus.—Blandt alle Avner, som flyver for alle Tiders Veir og Vind, vil der visseelig ogsaa gives fund og vægtig Hvide. Blandt alle lette Veisløbere eller stivnede Formkrister vil der ogsaa findes nogen, som tilbeder sin Gud og Frelser i Aand og Sandhed; nogen som hører den gode Hørdes Røst og følger den.—

Min Vei fører opad. Red Wing Presteseminar, som denne Gang er Maalet for min Reise, ligger høit oppe paa Bierget. En imponerende Veliggenhed med en deilig Udsigt over Byen og det omliggende Landskab. Dette har sin Betydning; det erindrer om Staden paa Bierget og om Udsigten paa Stagen. Om denne Gudsriges Planteskole vilje vi gjerne faa anvende Skriftens Ord: „Bevar dit Hjerte fremfor alt det, som bevarer; thi Livet udgaar deraf!“

Det første jeg mødte under Vandringen op ad de stejle Gader var Prof. R. fra Seminariet. Er dette ikke Pastor—? Jo! men

hvorfra kjender De mig? Kan ikke erindre at vi mødtes før? Vist ikke; men jeg har set et Billede af Dem, og da vi netop idag modtog et Card fra mine Svigerforældre, vidste vi, at De kom. Hjertelig velkommen!—Der er et gammelt Ord af Paulus, som siger: „Som ukjendte og dog erkjendte.“ Mig var det hjertelige Velkommen i den fremmede By et godt Omen. Jeg hastede op det sidste Stykke og naaede Seminariets Kapel Kl. 8 p. m. netop som Aftenforsamlingen var begyndt. Hvor opmuntrende for den trætte og støvede Fremling da den brusende Sang af mere end 300 Brødre og Søstre strømmede mig imøde. En Inderlighed og Varme saa i den heilige Salmesang og paafølgende Bønner og Prediken, som gav den hungrende Føde og den trætte Hvile; en hjemlig Lust for den fremmede. Det var hyggeligt hore efter Mødets at faa hilse paa den kjære Formand Gaustvold og af ham blive bekendtgjort med flere kjære Embeds- og Troesbrødre. Den broderlige, kristelige og hjertelige Aand, som syntes at besjæle alle og som saa usøgt kom til Udtryk under hele Mødet, forbindende lærde og læge, var opmuntrende og erindrede mig levende om de kjære store Indremissionsmøder i gamle Norge.

Religionskolen.

Interessant og belærende var det paa Torsdag Formiddag at lytte til Pastorerne Mortvedts og Wafstads Foredrag over „Religionskolen og Søndagskolen.“ Mange gode Oplysninger og Bink blev givet i denne vigtige Sag. Om jeg ikke tar Feil, vil disse Foredrag, som om muligt burde læses med Opmærksomhed og Eftertanke af alle Forældre og Børneopdragere, blive trykt i Aarsberetningen. Ja, hvem af os, som har en Smule Erfaring paa Livet og som med Frygt og Bæven ser vor Tids irreligiøse og gudløse Tendens, føler ikke Nethydingen af og Ansvar for vore Børns, den opvoksende Slegt's Undervisning og Opdragelse i Guds Ord i Overensstemmelse med vor lutheriske Bessjendelse? Om vi ikke ved saadan Undervisning og Opdragelse af vore Børn sorgir for at lægge Grunden til en fremtidig sand luth. Kirke i vort Land, vil Tidsaanden og den

hurtig overhaandtagende Gudløshed lægge Kirken i Ruiner, og bringe Mørket fra Afgrunden til at herske, hvor Lyset fra Himmen er bleven slukt ved aandelig Sløvhed, Mammonstilbedelse og Partisjyge!—Maatte vor Frelser's Befaling: „Lader de smaa Børn komme til mig, og forhindre dem ikke,“ ringe i vore Øren og brænde i vore Hjertes indtil vi har gjort alt, som staar i vor Magt, for at skaffe vore Børn en god kristelig Opdragelse og Undervisning i Guds Ord. Vi læser med Gru om de gamle Hedninger, som brændte fine Børn som Offere for Moloch. Men vi synes ikke at betænke, at vi i vor saa kaldte kristelig oplyste Tid, med vore 8 a 10 Maaneders tvungen religiøse Barnefølelse, uden nogen tvungen Religionsundervisning, ofrer vore Børns Sjæle til en langt graadigere Afgud, Mammon og dermed til den evige Fortabelse. Gjøre vi ikke nøiagtig det modsatte af vor Herres Jesu Befaling: „Søger først Guds Rige og hans Retsfærdighed, saa skulle alle disse Ting: Livets Fornødenheder—tillægges eder!“ Hvad vilde vi svare, naar Opgjørets store Dag kommer?

I denne Forbindelse vil det være værd at høre, hvad Presidenten for „Brown Universitet“, Dr. Faunce, nylig skrev: „I Midtaldderen var baade Undervisningen og Religionen tolket af en og samme Institution „Kirken“. Skole og Kirke var forenet, ligesom Stat og Kirke var forenet. Nu er det anderledes. Det som særlig karakteriserer Nutiden er Fordeling af Arbeidet; og derved er opstaaet ikke alene den overmaade betydningsfulde Forandring, som vi kalder Adskillelse mellem Stat og Kirke, men ogsaa en Forandring af endnu større Betydning, som kanste endnu ikke tilfulde er forstaaet: Adskillelse mellem Undervisningen og Religionen. Den offentlige Skole, som engang i Tiden underviste Barnet om alle Menneskers Fald i Adam, giver nu ingen Undervisning i bibelsk Historie eller i Kristendom. Følgen er at den kristelige Barneundervisning blir forsvundet. Staten har overleveret Religionen til Kirken, og denne har paa sin Side givet alt Undervisningsarbejde over til Staten.

Hvem er saa ansvarlig for den „kristelige Barneundervisning?“ Saavel Staten, som Kirken vasker sine Hænder; og Resultatet er, at i dette Land Millioner af Børn vokser op uden nogenformelt religiøs Opdragelse—en Tilstand, som var utænkkelig i Oldtidens Athen eller Middelfalderens Florents; en Tilstand utaalig for hvilkenformelt hedenst Nation, ufattelig for Folk i Berlin, London, eller endog i Cairo og Constantinopel; en Tilstand farligere end nogen anden, vor Republik for nærværende staar Ansigt til Ansigt med. Dette er en Sandhed, som ogsaa vi Lutheranere nødes at svælge og se til hvorledes vi kunne fordøje den!—Oprettelse af Menigheds-skolen er den eneste effektive Løsning paa dette Liv og Sjæl omfattende Spørgsmaal.

B ø n n e m ø d e r.

En anden glædelig Foreteelse paa Aarsmødet var den Bønnens Aand, som syntes at besjæle hele Mødet. Dagens Forhandlinger indviedes hver Morgen med en halv til tre kvart Times Bønnemøde af den hele Forsamling. Mange inderlige Bønner af Mænd og Kvinder opsendtes til Naadens Trone. Det var sjelden at høre nogen lang og tom Bøn. Alle søgte at bringe det frem, som laa dem mest paa Hjerte, omfattende det indre og ydre Missionsarbejde, Menighedsarbejdet og først og sidst nedbedende Guds Velsignelse over Forhandlingerne og over de ledende Brødre. Alt imellem blev et passende Salmevers eller to sunget og stundom istemte nogen enkelt en Sang. Disse Bønnesunder var af stor Betydning for hele Mødet! Guds Velsignelse, Fred og Enighed hvilede øiensynlig over Dagens Forhandlinger. Efter Bønnemødet fulgte saa en kort Morgenprediken af nogen af Presterne. Tiden blev udnyttet fra tidlig om Morgen til den sene Aften og i saa Henseende blev Past. Oppgaard's gjentagende Formaning under Bønnemøderne: „Benyt Tiden; lad ikke Djævelen faa et Minut!“ muligt bogstavelig efterkommet.

M a a l t i d e r n e.

Disse serveredes i den gamle Skolebygning's rummelige Spisesal for en ubetydelig

Godtgjørelse. I Blikket paa den tiltagende ukristelige Skik at gaa til og fra Bordet uden Bøn, var det glædeligt at se, at ingen der skammede sig ved at holde Hænderne og bøje Hovedet til stille Bøn før og efter Maaltidet; man følte at man ikke kunde nyde Guds Gaver uden Bøn! Hvormange saakaldte kristne er der dog i vor Tid, som hverken synes at have Tid til eller føle Nødvendigheden af Børbøn.—Dette erindrer mig om en liden Episode jeg nylig læste om en Prest, som reiste gennem en Del af Staten „Syd Carolina“, hvor en gammel Skik forbød Hotelværtten at tage Betaling af Prester.

Pastoren havde spist sin Aftensmad og Frokost uden Bøn og stod nu færdig at gaa, da Hotelværtten presenterede sin Regning. Pastoren gjorde store Dine og sagde: Min Herre! jeg er Prest.—Det kan være, svarede Værtten, men De kom hid, røgte som en Synder, lagde Dem og sov som en Synder, spiste og drak som en Synder og nu skal De betale som en saadan.—Det synes ikke at denne moderne Herrens Tjener har haft nogen Forstaaelse for det gamle Ord: „Alt beror paa Guds Velsignelse!“ Lad os haabe, at han faar staa alene som et advarende Eksempel paa en saakaldt Herrens Tjener, som ikke kjendte den Herre, han foregav at tjene; og derfor heller ikke sølte Ansvaret af sit flette Eksempel.

Et godt Eksempel.

Hvilken Velsignelse for Guds Riges Sag er et godt, kristeligt Eksempel! Det maa betegnes som en særdeles Guds Velsignelse, naar et Samsunds ledende Mand, foruden de videnskabelige Betingelser for deres ofte vanskelige og altid ansvarfulde Stilling, ogsaa er levende kristne, besjelede med Messians Sind, som har sagt: Lærer af Milet. Dette føltes under hele Aarsmødet. Dette viste sig ikke mindst ved Formand. Pastor Castvolds Resignation fra Formandsembedet, som det hele Samsund var imod. Trods Aarsmødets gjentagende og enstemmige Gjenvalg af Formand Castvold saa han sig dog tvungen at afslaa Samsundets ærefulde Opfordring og at f. s. holde sin Resignation

af Hensyn til sine Menigheder, som sølte at de ikke længere kunde undvare deres kjære Sjælesørgeres muligt ubelte Tid og Opmærksomhed.—Men som sande kristne tror vi paa en vis og ledende Guds Almagtshaand, som fører alle Ting ud til det bedste for dem, som tror paa ham. Stemningen under Aarsmødet viste ogsaa Forstaaelsen heraf. Da Formand Castvold ikke længere kunde betjene Samsundet som Formand, fremtalte det almindelig Tilfredsstillelse at den meget agtede og afholdte Prof. Pastor M. G. Hanson var villig at modtage Samsundets Kaldelse til Formandsembedet. Man syntes, menneskelig talt, at føle sig beroliget ved at kunne lægge den ansvarstunge Gjerning atter i hans Hænder. Som en Guds Styrelse maa det ogsaa ansees, at Samsundet i Prof. Edw. Schmidt fandt en Mand for den meget ansvarfulde Bestyrelsespost ved Red Wing theol. Seminar, i hvis Hænder det tillidsfuldt kunde lægge den store og hellige Opgave at lede Uddannelsen af de vordende Arbeidere i Herrens Vingaard. Samsundets Kjærlighed og Forbønner vil visstelig i særdeles Grad led sige disse to Brødre i deres specielle Opgaver, som vil have saa stor Betydning for det hele Samsunds Udvikling og Trivsel.

En velsignet Dag.

Det var Søndag, den 5te Juni, som længe vil leve i min Erindring, som en af Herren rigt velsignet Dag. Et samlet Indtryk af denne Dag, ikke alene for mig, men vist for alle Deltagere af Aarsmødet var dette: „Herren er sandelig paa dette Sted.“ Dagen indledes med et forlænget Bønnemøde fra Kl. 8 til 9:15 a. m. hvor Guds Velsignelse blev nedbedet over den hellige Hviledag og over al Guds Ords Forkyndelse og Hørelse den Dag.

Den store Forsamling inddeltes paa 2 Kirker og det rummelige Auditorium i Seminariet.—Meget betegnende lød Teksten i min tykke „Abreis Kalender“, paa denne Dag saaledes: „Rød dem at gra ind forat mit Hus kan vordre fuldt!“ Luk. 14, 23. Neppe er denne Jesu Befaling mere bøjstavelig efterkommet end paa denne Søndag. Et stort ja, var tidlig paa Vej for Hømmes Gudstjene-

sten i St. Peters Kirke, fandt jeg den alt overfyldt og de mange som kom efter fyldte Gangene eller maatte staa udenfor. Var dog saa heldig at finde en god Plads ved et Vindu i et Hjørne, hvor jeg ikke gik tabt af et Ord af den indholdsrige, til Hjertet talende Prediken af Pastor Mendahl. Den Helligaand levendegjorde Ordet for Tilhørernes Hjerner, om jeg tør domme efter min egen Erfaring, medens vi lyttede til Udlæggelsen af Luk. 9, 51 flg. om Jesu Rejse til Jerusalem; om Samaritanerne, som ikke vilde anerkende ham, og Disiplene som vilde byde Hæd falde ned af Himmelen og fortære hine Samaritaner! Udlæggelsen var meget god og lærerig.—Om Eftermiddagen var igjen det smukke og rummelige Guds Hus fyldt til Trængsel. Alle fulgte med spændt Opmærksomhed den gripende Udlæggelse af Jesu Ord: Joh. 14, 27: „Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder!“ Taleren, en af Norges mest bekendte og højaavede Emisjører, efter nogle indførende Bemærkninger, viste os først Fredens Modstætning: „Fiendskab imod Gud“ i dens Oprindelse i Paradiiset, dens Ulovliggørelse og dens grusomme Følger. Derpaa viste han os den Freds Herlighed, ja ubeskrivelige Behagelighed, som vor Herre Jesus har forhvervet os ved sin Forløsning, der han borttog Fiendskabet og gjorde Forligelighed mellem Gud og Synderen ved sit Blod. Denne Fred efterlod han sine troende, som Verden ikke kan give. Fred med Gud i Hjertet for alle Guds Børn, fordi Forholdet er gjenoprettet mellem den himmelske Fader og den fælske Synder. Det var et mægtigt og indtrængende Vidnesbyrd! Og Guds Aand talte til Hjertene og greb Samvittighederne, løstede og førte os med ind i Erkjendelsen af Fiendskabets grusomme og haabløse Nat, og igjen førte os ud af Nat-ten og ind i Gudsfredens salige og lykkelige Dagslys!—Idet jeg lyttede til dette levende, herlige Vidnesbyrd lød det inde i min Sjæl: „Herren er sandelig paa dette Sted!“ Vi fik drikke af Livets Vands uforsfættede Kilde. I Sandhed der er det godt at være, hvor Jesus selv er midt iblandt os, og ved sin Helligaand oplader Rigdommen og Fyl-

den af sit hellige Ord og aabner vore Døre at se og vore Øren at høre de herlige Skatte i Livets Evangelium, og oplader vore Hjerteer at modtage den Nad, som varer til et evigt Liv. Men denne Aagens Perle, Hviledagen, havde endnu en rig Velsignelse gjemt for os til om Aftenen. Om denne Dag kunne vi sige med Salmisten: „Thi en Dag i dine Forgaaere er bedre end ellers tusinder!“ Om Aftenen strømmede igjen talrige Skarer til Kirken, som snart var overfyldt til sidste Staaplads. Det var en Høitidsstund for den kristne Menighed, da 5 unge theol. Kandidater modtog Ordination til det hellige Prestestembede. Den alvorlige, gripende og indholdsrige Ordinationstale blev holdt af Ex-Formand, Past. Gaustvold! Maa de unge Vidner blive døbte med Aldaaen fra oven, at deres Vidnesbyrd maa blive levende og brændende i Mesterens Tjeneste til Sjæles Frelse! Ved Ordinationen som ved de fleste Morgenpredikener under Marsmødet gav Prof. Vohres, Jewell College Quartet passende og stemningsfulde Sange til bedtte.

Hviledagen var slut; det var blevet sent, henimod Kl. 10 p m. Skarerne strømmede hjemover rigelig velsignede under Følelsen af: Herre! vi er ringere end alle de Misfunder og af den Trofasthed, som du har bevist imod os!

En Hilfen fra Hjemmets stridende Kirke

blev Mandag Formiddag frembaaret for den store Forsamling af Prof. Edward Sverdrup, theol. Professor ved Menighedsfakultetet i Kristiania, Norge. Professore, som netop var ankommet fra Norge, ønsker at blive nærmere kjendt med Kirkeforholdene herover, hvortil ogsaa de forskellige Samfundss Marsmøder gav god Anledning. Det glædede ham ved Besøget af det første Marsmøde her i Landet at mødes af det samme Evangelium og den samme Salmesang som i Hjemmet. I sin Tale til Mødet, som fulgtes med megen Interesse fremhævede Professore Lys- og Skyggesiden indenfor den norske Kirke og paaviste, at Lyset, den rene Fortyndelse af Evangeliet, endnu langt overveier Skyggerne blandt det norske Kirkefolk. Forholdene var

imidlertid bleven saa alvorlige under den stadig voksende Indflydelse af den saakaldte moderne Theologi ved Kristiania Universitet, at det kristelige Menighedsfolk, som endnu stod fast paa Bibelens Lære om Forsoningen i Jesus Kristus alene, i Overensstemmelse med vor lutheriske Bekjendelse, saa sig tvungen at oprette et eget Menighedsfakultet for at sikre sig en theologisk Uddannelse for de vordende Præster paa Bibelens og vor luth. Bekjendelses Grundlag.

Taleren fandt ganske vist sine Tilhøreres udelte og hjertelige Sympati for denne Moderkirkens Kamp mod Bantvoens og Mørkets Magt, og det levende Ønske i enhver sand kristens Byst, at Guds rige Velsignelse maa hvile over Menighedsfakultetet og dets Arbejde; at Gud selv vil tage det under sin ledende og beskyttende Almagtshaand; at det maa blive et Arnested for levende lutherisk Kristendom, hvorfra gjennem de vordende Ordets Tjenere Strømme af ægte bibelsk Lys og dermed følgende Guds Velsignelse maa saa flyde ud over vort kjære Fædrelands Kristensfolk.—At Professorens Tale havde gjort et dybt Indtryk paa Forsamlingen viste ogsaa de talrige Venner, som under det paafølgende Middagsmaal vilde trykke hans Haand til Tak og efterlade der en Skjævt til Hjælp for Menighedsfakultetet; det var mig ogsaa en særdeles Glæde at saa være med blandt disse Venner og saa trykke Professorens Haand til et oprigtigt: Gud lægge sin rige Velsignelse til denne Gjerning!

Seg frygter nu for at mine „Indtryk“ er blevne meget for langtrukne, endstjønt jeg har forsøgt at fatte mig saa kort som muligt i Betragtning af det rige Stof. Vil derfor kun saa tilføje, at Aarsmødet, som havde bragt saa rig Velsignelse for os alle, sluttede, for mit Bedkommende, med Deltagelsen i den hellige Nadverd paa Tirsdags Aften; et Baand, som skal forbinde os alle til et, som tror paa den Herre Jesus, som den der blev hengiven for vore Synder og opreist for vor Retfærdiggjørelse.

Næste Morgen tidlig var jeg atter paa Gjemveien, nu mere interesseret i de Indtryk jeg havde faaet under Mødet end i det forbiilende Landskab.

X.

Sangforbund dannet.

Bed sidst afholdte Synodemøde i Red Wing blev der dannet en Sangforening under Navnet „Gauges Synod Choral Union“. Undertegnede blev valgt til Formand for Foreningen, Pastor D. F. Johnson fra Crookston, Minn. valgtes som Sekretær og Prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn. Kassierer. Ligeledes valgtes en Musikkomite, bestaaende af Mrs. Edw. Schmidt, Red Wing, Mrs. M. J. Løhre, Jewell, Iowa, og undertegnede. Hensigten er om vi paa denne Maade kunde bidrage lidt til at fremme Sangen blandt vort Kirkefolk. Og Tanken er om vi ogsaa kunde saa istand et musikalsk Program ved hvert Synodemøde. Som Navnet antyder er Medlemskab af Forening aaben for Kor og Enkeltpersoner af Menigheder og Skoler inden vort Samfund.

Musikkomiteen vil møde i November for at saa ordnet et Sangprogram for næste Aarsmøde. Derfor ønskes, at alle de Kor eller Enkeltpersoner, der ville deltage i dette Program, maatte underrette Foreningens Sekretær, Rev. D. F. Johnson, Crookston, Minn., saasnart som muligt, da Komiteen burde vide nogenlunde, hvormange Eksemplarer Musik behøves. De som melder sig ville venligst behage at angive hvilken Stemme de synger, Soprano, Alto, Tenor eller Bas. Kor ville angive Antal Stemmer.

L. C. Jacobson

Biroqua, Wis.

En Mand sagde engang under en Samtale med en Præst: „Mit Hjerte er saa haardt; det er, som om det var bundet i Lænker, derfor kan jeg ikke komme til Herren.“ „Kom med Lænker og alt“, svarte Præsten. Og Manden kom til Jesus saa haardhjertet, saa bunden, som han var, og befriedes fra Lænkerne og hensattas i samme Stund i Frihed.

Hvis du paa Haand og Fod er bunden af Satan, saa kom ihu, at det er Guds Verk at bryde Lænkerne; du kan ikke bryde dem selv.

Smaaplus fra Veikanten.

II.

I deilig Regn forlod jeg mit Hjem Lørdag den 25de Juni. Taknemmelig for det naturlige Regn bad jeg om Naadens Regn over vore Missionsmarker.

Søndag fik jeg Lov til at være sammen med min Familie paa Besøg i Milan og predikede om Astenen i Den Forenede Kirkes Kirke for fuldt Hus.

Mandag den 27de sagde jeg Farvel til mine Kære med Haab om Gjenhør for at dra ge ud i min Herres Grinde; men dertil trænges Herrens Aand og Naade. „Lærer af mig“, siger Jesus, „thi jeg er sagtnodig og ydmyg af Hjertet“.

Der var mange Folk paa Toget, men jeg fik en bekvem Plads i den bagerste Vogn, og Toget kusede afsted bestover.

Bort Liv farer ogsaa hurtig afsted mod Solnedgangen. Det gielder at være ombord paa Himmeltøget, saa gjør det ingen Forskjel om vi har den bagerste Vogn.

Tirsdag landede jeg i Pierpont, S. Dak., hvor jeg blev modtaget af Pastor P. S. Stenerson.

Tirsdag Aften Møde i Kirken; saa Menneſter havde Tid til at møde; engang vil der blive Tid til Ræfald og Bøn, men forsent; Indremissionen har nogle varme Venner ogsaa i Pierpont. Ogsaa besøgte vi Vennerne i Langford, S. Dak. Ikke saa saa Folk samledes i Kirken, hvor vi havde en god Stund med Gud. Han holder sine Løfter. Den som forlader sig derpaa bliver aldrig tilfamme. Indremissionen fik ogsaa af disse Venner et godt Løft. Missionens Herre vil betale baade Kapital og Rente.

Paa Eftermiddag var vi i en Kvindeforening.

Onsdag Aften tog jeg med Toget til Aberdeen, hvor jeg overnattede til næste Morgen. Der var en Mylbren af Folk i Gaderne, alle paa Vej til Evigheden, men hvor mange af dem der havde sat Himmelen til Maal ved Gud. Torsdag Morgen vendte jeg Ansigtet mod Hettinger, N. Dak. Jernhesten satte sig i Bevægelse, jeg havde

min Billet iorden, overlod mig i Guds Varetagt og til Togpersonalet at sørge for Togets Fremgang. Det gik godt og jeg naaede mit Bestemmelsessted i god Behold.

Freddag, Lørdag og Søndag havde vi Samtalemøde i Zions Menighed, Pastor L. Gundersons Rald. Der var over Forventning mange Folk og vi havde et udmerket Møde. Pastor Gundersen vil berette om Mødet.

Søndag Eftermiddag maatte jeg forlade Vennerne i Zions Menighed for at følge med Past. Rasmussen til hans Virkefelt, men jeg drog ikke tomhændet bort; thi Indremissionen fik et Offer, som beløb sig til \$28.10.

Den 4de Juli havde vi Felt i Mamre Menighed, og det skal siges til Herrens Pris, at det var en hyggelig Felt og en velsignet Dag. Det er godt, naar Menigheden kan komme sammen i Enighed og Gudsfrugt.

Tirsdag den 5te Juli Gudstjeneste, Kvindeforening og Menighedsmøde i Lodge Pole Menighed og Onsdag den 6te Møde i Nathanael Menighed. Pastor R. Rasmussens Hjem benyttedes til Kirke. Efter Mødet havde vi et Hjerlighedsmåltid. Her fik jeg den Forstaaelse at baade Hus og Hjerte er helliget Herren.

Paa Grund af mine Bestemmelser fik jeg ikke Tid til at besøge den fjerde Menighed af Rasmussens Rald. Det var godt at være blandt disse Venner. Herren har gjort store Ting iblandt dem og derfor er de glade og takker Gud.

Pastor Rasmussen har et altfor stort Virkefelt, men hans Hjerter brænder af Hjerlighed til sine adspredte Landsmænd og han er bestemt paa at ofre alle sine Kræfter i sin Herres Tjeneste.

Torsdag maatte jeg forlade disse Venner og Broder Rasmussen afskedsede mig til Bowman.

„Stor er Herren og høiløbet i vor Guds Stad. Gud er i dens Borge, han er bleven kjendt som et fast Værn.“

Ederes ringe Tjener

A. O. Oppegard.

Israels Opstandelse.

(Rom. 11, 15.)

(Ved Jødemissionær E. N. Heimann.)

„Liv af døde!“ I disse saa Ord giver Apostelen os ved den Helligaand paa en vis Maade Kvintessensen eller Kjernen af alle store og herlige Gudstanker med Israel. En lidt mere end en blot overfladisk Efterforskelse af Guds Bei med sit Folk Israel, tror jeg, vil tydelig vise Virkeligheden og Gjenemførelsen af en saadan Grundlov, efter hvilken Israels Opkomst og hele Historie er fuldbåret, og efter hvilken—paa Grundlag af det profetiske Ord—hele dets Fremtid vil udfolde sig.

Israels naturlige Herkomst og Oprindelse som et Folk hidhører fra Abram, gennem Isak og Jakob. Allerede ved Isaks Fødsel møder vi den foreliggende Grundtanke: „Liv af døde“. Den troende Abrahams utaalmodige og mod Herren foregribende Afgjørelse, paa Saras eget Forslag, med den egyptiske Trælkvinde, Hagar, havde Ismaels Fødsel til Følge, om hvem Engelen sagde til hans Moder: „Han vil blive et vildt Menneske; hans Haand skal være mod alle, og alles Haand imod ham“ (1 Mos. 16, 1—12). Dog holdt hans Fader meget af ham og troede virkelig, at i ham havde han den forjættede Arving. Abram var seks og otte-ti Aar gammel, da Hagar fødte Ismael (1 Mos. 16, 16). Nu fulgte der tretten Aar, i hvilke Gud taug og tøvede ligeoverfor Abram, medens Ismael voksede op til at bli en „Spotter“ (1 Mos. 21, 9). Men selv da, naar Herren paa betydningsfuld og profetisk Vis hør forandret Abrahams og hans Hustrus Navne, og oprettet Omstjørelsens Pagt med ham (Kap. 17, 1—17), træder Abraham frem for Herren og siger: „Gid Ismael maatte leve for dit Ansigt!“ (Kap. 17, 18). Men da kom Herrens Ord: „Sara, din Hustru, skal føde dig en Søn, og du skal kalde hans Navn Isak (d. e. Batter), og jeg vil oprette min Pagt med ham til en evig Pagt for hans Afkom efter ham“ (Kap. 17, 19).

Møglen til den rette Forstaaelse af denne Begivenhed saavel som den guddommelige

Grundlov, som findes udtrykt i den, gives i det nye Testamente paa to Steder. Paulus skriver derom allerførst i sit Brev til Romerne: „Og uden at blive svag i Troen saa han (Abraham) paa sit eget Legeme, som var udelevet, idet han var næsten hundrede Aar gammel, og paa Saras uddøde Moderliv“ (Kap. 4, 19). Det er nok sandt, at her ligger Eftertrykket paa Abrahams sterke og ubetingede Tro. Men det er ligesaa tydelig Tale om den Tilstand, som laa til Grund for hele den guddommelige Fremgangsmaade, d. v. s. den døde Tilstand hos begge Forældre til Forfættelsen's Arving. Det er umiskjendeligt, at Gud lod Abraham og Sara vente saa længe bare af den Grund, at det skulde kunne siges, at begges Liv var døde, og dermed ubestridelig fastslaa, at Isaks Fødsel ikke betød andet end „Liv af døde“, og endvidere at Gud „ler“ af al menneskelig og naturlig Haabløshed. Det samme bekræftes i Hebræerbrevet 11, 12: „Derfor blev der ogsaa af en (Abraham), og det en udelevet, avlet saa mange som Himmels Stjerner og som Sanden ved Havets Strand, som ingen kan tælle.“ Saalangt om Isaks overmaade betydningsfulde Fødsel.

Til videre Bekræftelse af denne samme Grundtanke, lad os se videre paa Isaks Livsførelse. Og her kan vi begynde med at merke os, at endog Isak selv maa blive „levende af døde“. Dette skede ved hans Døring paa Moria Bjerg. Og i denne Tilbragelse naaede paa den ene Side hans Fader Abrahams Tro sit Toppunkt. Paa den anden Side staar vi Ansigt til Ansigt med det mest storartede gammeltestamentlige Forbillede af det største Guds Vert—Hengivelsen af den enbaarne Søn (Jesus); Arvingen til Forfættelsen til Fædrene. Ogsaa her har vi, Gud ske Lov og Tak, fast Skriftgrund under vore Fødder. I tre Dage er Isak for sin haardt prøvede, men styrkede Fader allerede saa godt som ofret—som en, der er død (1 Mos. 22, 1—4). I Faderens Hjerte er den kjære Søn allerede hengivet—dræbt. Selv Haanden svigter ikke den trosterke Mand. Den har allerede fat i den

dræbende Kniv—men da kommer Gud selv og holder igjen (1 Mos. 22, 5—22).

Hvad er nu egentlig Hemmeligheden i denne dødsforagtede og dødsbeseirende Tro? Brevet til Hebræerne svarer herpaa: „Han tænkte, Gud er mægtig endog til at opvække fra de døde, og derfra fik han ham og ligesom tilbage“ (Kap. 11, 19).

Her er det altsaa klart og tydeligt udtaalt, at det var hans Haab til Gud, der kunde gjøre levende af døde, som besejrede Abraham ved sin enbaarne Sønns Ofring. Det er et forunderlig klart Billede paa det faste, evige Forfæet i Guds Hjerte ikke at lade sin Søn Jesus blive i Dødsriget, men opvække ham fra de døde paa den tredje Dag. Hvad andet kan have bevæget Gud dertil, end for Abraham—alle troendes Fader—saavel som for os at anfælgiggjøre denne Grundjænderhed, „Liv af døde“, rigtig klart og levende? Thi al feierrig og verdensovervindende Tro kan ikke hvile paa nogen anden Grund end Opstandelseshæren: „Er Kristus“, siger Apostelen, „ikke opstanden, da er vor Forkyndelse intet, da er ogsaa eders Tro intet“ (1 Kor. 15, 14).

I Historien om Jakobs naturlige Sønner finder vi igjen den samme Grundtanke: „Liv af døde“, anvendt i Tilblivelsen og Førelsen af den fra ham afstammende Nation. Men hvad Forbindelse har denne Grundtanke, ifølge Skriften, med den israelitiske Nations Tilblivelse?

Jo, Jakobs Sønner, efter Josef's Død, formere sig og blev et stort Folk i Egypten, saa stort, at Egypterne endog blev bange for dem. Men des mere man undertrykte dem, des mere udbredte de sig. Uhyre tungt laa jødefiendtlige Undertrykkelser paa dem. Da sendte Gud dem en Redningsmand og Fyrste—et Forbillede paa den tilkommende Fyrste. Med stor Taalmodighed taalte den samme Gud Bredens Væger, Farao, der vovede at spotte Hebræernes Gud. Med tydelige Ord maatte Moses advare ham: „Saa siger Herren: Min Søn, min førstefødte, er Israel, og jeg sagde til dig: Lad min Søn fare, saa han kan tjene mig, men du vægrede dig ved at lade ham fare; se, jeg ihjelslaar

din Søn, din førstefødte“ (2 Mos. 4, 22—23). Men han foragtede det;—et altfor træfsende Forbillede paa jødefiendtlige Nationer i senere Tider, der trods den aabne Bibel i sine Hænder tør spotte Israels Guds Trusler. Men endelig saa kom det, som Herren havde truet med, den rædselsfulde Breddedom, over de egyptiske førstefødte i hele Egyptens Land, fra Faraos førstefødte Søn, der sad paa sin Stol, til den førstefødte Søn af Fangerne i Fængslet, og det førstefødte blandt Kvæget. Der var ikke et Hus, hvor der ikke fandtes en død, og der blev en stor Strig og Jammer over hele Egyptens Land, hvis Møge aldrig har været og aldrig vil blive (2 Mos. 11, 4—6; 12, 29—30.)

Men blandt Israel, i de elendige hebræiske Slavers Hytter? Ja, der blev Herrens naadige Ord herlig opfyldt: „Men imod nogen af Israels Børn skal ikke en Hund røre sin Tunge, hverken mod Mennesker eller mod Kvæg, forat I skulle kjende, at Herren skiller mellem Egypterne og Israel“ (2 Mos. 11, 7). Alle Egyptens førstefødte stivnede hen i Døden. Israels førstefødte blev alle holdt ilive. Var ikke dette atter „Liv af døde“?

Men hvorledes gik det til, at ikke ogsaa Israels førstefødte paa samme Vis blev Gjenstand for Mordengjælsens Sverd? Jo, den hellige Skrift fortæller os. Paa Mose Befaling blev der—straks før denne rædselsfulde Midnat—i ethvert Hus i hele Israel slagtet et tydeløst, aarsegammelt Lam. Og hver Husfader strøg dets Blod paa Dørstolperne, i Tro paa Gud. Der stod saaledes at læse paa alle Hytter i Israel: Vi søger Beskyttelse, Frelse og Liv kun i dette ihjelslagne uflyldige Lams Blod. Altsaa, Israel staar for os som Guds førstefødte Søn blandt Folkene, med det Præg, at dets Tilblivelse saavel som Bevarelse som et Folk hin Nat var „Liv af døde“.

Forunderligt—hele Israel, Mænd, Kvinder, Børn, Fæ og meget Guds—alt lige indtil den sidste Alo, drager ud af Egypten, ud af Fangehuset, og alt dette sker i Kraft af dette ene og af dem selv ihjelslagne Offerlam. Saa bliver ogsaa hele denne Hob ligesom paa Ornevinger, med uendelig Taalmodig-

hed, ved Guds Barmhertighed og Naade, veiledet og ført gennem Ørten til Sinai. Det var den dyrebare Bryllupstid i Guds Forhold til sit udvalgte Folk—de stod ikke under Loven, men under Naaden.

Saa kom de til det Røde Hav; bagenfor dem var Farao med hele sin Hær, og de raabte i Fortvivelse til Gud. Da sagde Herren til Moses: „Tal til Israels Børn, saa de bryde op!“ (2 Mos. 14, 15). Den samme Nat lod Gud en sterk Vind blæse, saa Vandet delte sig og stod som Mure paa begge Sider. Saa drog Israel midt igjennem Havets Dyb med tørre Fødder (2 Mos. 14, 15—22).

Hvad var det, som aabnede sig for dem, andet end en stor Grav, i hvilken Herren lod dem stige ned, og dækkede til over dem med Skyn, for at lade dem stige frem paa den anden Bred som „Levende af døde“?

Dette er i alle Fald den aandelige Afbødelse, som Paulus gjør af denne merkverdige Begivenhed i 1 Kor. 10, 1, hvor han forklarer den symbolisk som en Daab—d. e. en Begravelse.

For en ensfoldig bibeltroende kan der overhoved ikke være nogen Tvil om, at Herren ogsaa havde andre Veie og Midler i sin Naadighed til at redde sit Folk hin Nat fra Egypternes Hænder. Men den Vei og Naade, paa hvilken Gud gjør en Ting, har altid sin Betydning. Der er intet tilfældigt eller vilkaarligt. Israels Børn kunde uden Tvil, hvis det havde behaget Gud, paa hans Bud vandret trostefuldt og sikkert paa det Røde Havs Vandspeil. Det gjorde den Herre Jesus til sine Tider, og Peter gjorde ligedan paa Herrens Ord. Men Gud valgte denne besynderlige Redningsmaade i en vis Hensigt, for derigjennem paa bedste Maade at vise sit Folk og os, at her handler det om en Døds og Opstandelses-sandhed. Nu ser vi altsaa klart og tydeligt, at hele Israel paa samme Maade som dets førstefødte i Egypten er blit stempet med Kjendemerket: „Liv af døde“. Thi næste Morgen var det Røde Havs Bredder bestrøet med Egypternes Lig, medens Guds Folk kunde synge om den store forbilledlige Opstandelse.

Nu kommer vi til den Tid, da Arons Prestedømme i Israel blev angrebet, men det blev ogsaa befæstet og bekræftet af Herren selv paa en underbar Maade. Vi finder nemlig to Slags Prestedømmer i Guds Ord. Et høiere, himmelsk, usoranderligt, hvilket er Meltisedes Prestedømme, d. e. Messias og hans himmelske Menigheds Prestedømme. Desuden er der et ringere, jordisk og omstiftende, hvilket er Arons Hus Prestedømme, d. e. de førstefødtes Prestedømme paa Jorden. Thi det er meget klart fremstillet i den hellige Skrift, at Levi Stamme blev betroet Tjenesten i Helligdommen, ifstedetfor alle førstefødte Sønner af alle tolv Israels Stammer, hvilket man kan se tydelig af 4 Mos. 3, 12, 13 og 14. Nu hændte det, at der blandt Folket selv reiste sig Opposition mod denne guddommelige Anordning. Man sagde, at hele Menigheden, alle tilhøbe, er hellige, og at Jehova er i deres Midte (4 Mos. 16, 3). Den guddommelige Afgjørelse i denne Sag skede ved en rystende, frygtelig, alvorlig Straffedom. Ild fortærede Ugjerningsmændene, Datan, Abiram, deres rebelske Parti samt deres Hustruer og Børn—alle blev ført levende ind i Dødsriget, og Jorden lukkede sig over dem. De omkom midt i Forsamlingen. Altsaa blev ogsaa Afgjørelsen i denne Sag truffet i Overensstemmelse med den guddommelige Fremgangsmaade, som vi hidindtil er blit opmærksom paa, paa forskellige Maader.

Men endda tydeligere træder denne Grundsætning: „Liv af døde“ frem nu efter, at Herren har dømt i ovenfor omtvistede Sag. Herren befaler Moses at tage tolv Stave fra Israels Overster, en Stav for hvert Fædrenehus eller Stamme, og skrive hver Stammes Navn paa hans Stav og Arons Navn paa Levis Stav. Naar det var gjort, lagde Moses Stavene for Herrens Aashyn i Vidnesbyrdets Telt. Og da han kom ind i Teltet, se, da havde Arons Stav, der Kvelden før var ligesaa tør og død som alle de andre, faat Liv. Den havde baade skudt Spirer og frembragt Blomster og faat modne Mandler, altsammen paa en eneste Nat. Isandhed et herligt Bevis paa, hvad den almægtige Is-

raels Gud kunde gjøre med en død, tør Stab, naar det gjaaldt. Dette var igjen meget tydeligt „Liv af døde.“

Nu staar altsaa Arons Prestedømme, som vi har set, istedenfor alle de førstefødte Sønner i Israel. Men Israel er Guds førstefødte Søn blandt Nationerne, og Prestedømmet tilkommer og tilhører den førstefødte. Israel skulde altsaa udøve sit Prestedømme blandt Nationerne. Hvad saa? Ja, saa maa der ligge i denne guddommelige Undergjerning med Arons tørre og døde Stab, en profetisk Henviisning til den Tid, da Israel skal faa „Liv af døde“ og spire Blomstre og fylde Jorden med sin Frugt, d. e. naar det endelig skal røgte sit prestelige Rald til Velsignelse for alle Jordens Folkelag. Ef. 27, 6; 37, 31.

Men hermed er hele Rækken af profetiske Skyggebilleder, iblandt hvilke dette Grundtræk af guddommelig Undergjerning mod Israel saa herlig udpræger sig, endnu ikke udtømt. Der er ogsaa Jonas, Guds gjensidrigke Profet. Endog blandt Israel selv har den Erkjendelse hanet sig frem, at i Amittais Søn (Jonas) har de et Billede paa sit Folk, hvorledes de har vægret sig for den Mission, som Gud havde tiltænkt Nationerne gjennem dem, og at de tilslut som en af Gud straffet Mand vil forkynde den levende Guds Navn blandt Hedningerne. Anvendelsen, som den Herre Jesus gjør af Jonas merkværdige Førelse, giver ingen Anledning til Tvil om, at der ogsaa i denne Tildragelse er nedlagt et Stykke af Opstandelsessandhed. „Thi ligesom Jonas“, siger den Herre Jesus i Matt. 12, 40, „var tre Dage og tre Nætter i Fiskens Bug, saaledes skal Mennekkens Søn være tre Dage og tre Nætter i Jordens Skjød“. Og Jonas selv beder jo ud fra Fiskens Bug: „— — Fra D ø d s r i g e t s S t i p d freg jeg, du hørte min Røst— — Jordens Bomme var lukkede efter mig f o r e v i g t. Men du førte mit Liv op a f G r a v e n, Herre, min Gud!“ (Jonas 2, 2. 3. 7). Og da Fiskten spyede Jonas op paa Land igjen, stede Herrens Ord anden Gang til den ligesom fra det døde opstandne Profet. Og da han nu som en opstanden (i

Skyggebillede) gif hen og predikede Omvendelse i Ninive, hvilke store Følger havde det ikke! Hele Ninive, fra de høieste til de laveste, omvendte sig til Herren fra sin Gubløshed og gjorde Bod i Sæk og Aske, Jonas 3.

Har nu dette sin Berettigelse som et Forbillede paa hans Folk—hvilket jeg ikke betvivler—, da har vi her atter i store profetiske Omrids Israels Folks tilsyneladende haabløse Forkastelse paa den ene Side. Og i Lyset af Jonas enestaaende Omvendelse af hele Ninive ser vi den overvældende storartede Virkning, som Israels Prediken vil have paa N a t i o n e r n e, naar det ligesom Jonas paa Herrens Befaling for anden Gang tager fat paa sin Missionsopgave.

Det være mig tilladt i al Rothed at henviise til Ezeiels Syn, i hvilket han ser hele Israels Hus som en Dynge af tørre Ben (Kap. 37). Den Fortolkning af Synet, som stammer fra Herrens egen Mund, og som han gav Profeten frivillig: „Mennekkens Søn! disse Ben er Israels Hus“ (E. 11), sparer os Møien med at lede paa andre Steder efter den rette Udtydning. Den rydder af Veien al Mulighed for at kunne l æ s e i n d i Teksten, at hermed forståes de døde Hedningefolk eller den hendøde Kristenhed. Hermed vil jeg ikke have sagt, at en praktisk Anvendelse af dette Syn paa Hedningerne eller de tørre Navnkristne er upassende. Nei, det mener jeg slet ikke. Men det mener jeg, at Anvendelse er slet ikke Udlæggelse. Vegge maa være paa sin Plads. Og hvad den rette Udlæggelse angaar, saa gir Herrens egen Kommentar Resultatet.

Og nu maa jeg spørge: Kan man tænke sig et Billede, i hvilket hele Israels haabløse Tilstand fremskilles tydeligere og mere træffende for den mennekelige Tænkning end netop ved disse optørkede, adspredte Ben? Og atter: Kan det udtrykkes paa en mere kraftig og storartet Maade, at Guds endelige Rjerlighedshensigt med hele Israels Hus er dette, at han vil virkeliggjøre og gennemføre paa dem i stor Stil, i nationalt Omfang, hint eiendommelige og guddommelige Frelsesprincip, „L i v a f d ø d e?“ Thi saa siger Herrens Ord: „I tørre Ben, hør Herrens

Ord! Saa siger den Herre Herre til disse Ben: Se, jeg lader Aand komme i eder, og I skulle vorde levende. Og jeg vil lægge Sener paa eder, og lade Kjød komme paa eder, og overdrage eder med Hud og give Aand i eder, og I skulle vorde levende; og I skulle kende, at jeg er Herren" (B. 4—6). Og atter: „Saa siger den Herre Herre: „Se, jeg aabner eders Grave og lader eder, mit Folk, stige op af eders Grave" (B. 12).

Jandhed, Paulus kunde umulig have sammenfattet kortere og mere træffende, hvad Gud havde vævet ind i hele Israels Historie og Profeti som sit herlige Formaal med det Folk, han skabte til sin Ære, end som han gjør i disse Ord: „Hvad andet vil da deres Antagelse blive end Liv af døde"?

Nu vil vi ogsaa søge at gjøre os klar over, hvorvidt Israels Antagelse er at betragte som „Liv af døde". Det er jo forstaaeligt, at hvert guddommeligt Princip kan udtrykkes paa mange forskellige Maader. Det er ligesom et stort Tema, der er overmaade rigt paa Variationer.

Da det gik ud af Saks Fødsel, da betød „Liv af døde", at der fremkom Liv af hans Forældres hendøde Naturvæsen.

Da Saks som en opstanden fra de døde blev givet tilbage til sin Fader igen paa Moria Bjerg, saa var det den isølge guddommelig Aaflutning til Døden hjemfaldne enbaarne Søn, Jesus, som blev afbildet i ham.

Da senere den Israels førstefødt i Egypten beholdt Livet, da var det det ustyldige Offerlam, ihjelslaget af deres egne Fædre, hvis Døden var Kilden til deres Liv.

Saaledes har denne Grundsætning—„Liv af døde"—endog i sin forbilliedlige Fremstilling en mangeartet Anvendelse.

Vist er det, at naar Israels Antagelse og den store Virkeliggjørelse og Gjennemførelse af dette Princip finder Sted i Historien, da skal ogsaa alle forskellige Sider af denne righoldige Guds Tanke saa sin Behandling og sin fuldstændige Opfyldelse.

Der vil blive „Liv af døde" engang; Israel vil, lig hine tørre Ben, komme frem

af sine Grave og sin døde Tilstand og opleve en storartet Opstandelse som et Folk. Og som det var Tilfældet med Jonas, vil der fra det opstandne Israel udgaa en storlagen Livsvirksomhed—en overnaturlig Livskraft vil blive lagt ind i en haabløs og hendøet Folkeverdens Kjød. „Den, som tror paa mig", siger Frelseren, „af hans Liv skal der rinde Strømme af levende Vand"! (Joh. 7, 38).

Hidtil er alt, som ligger i Grundsætningen „Liv af døde", gaaet i Opfyldelse i og bleven udført af den ene Abrahams Søn (Jesus) af Davids Slegt. Som Frugt af denne enes Opvækkelse og Opstandelse har vi et Guds Folk for os, en ny Ordning, en Menighed af Guds førstefødt. Det vil sige, Gud er i Udførelsen af sit storartede Tema, „Liv af døde", ikke bare kommen til Saks, men allerede kommen til en hel Menighed's Frelse og Fremstilling. Det staar endnu igjen at gjennemføre det paa det israelitiske Folk, og derfra ud i den store Folkeverdens Jordbund.—Ja, det vil nok blive oplydt, hvad som er talt gennem Profeten Hoseas: „Han vil gjøre os levende efter to Dage; paa den tredje vil han opreise os (Kap. 6, 2). Og derefter vil komme, hvad Salmisten beskuer og synger om: „Gud være os naadig og velsigne os, han lade sit Aasyn lyse hos os, forat man paa Jorden maa kende din Vel, iblandt alle Hedninger din Frelse. Folkene skulle prise dig, alle tilhobe" (Sal. 67, 2—4). Og atter: „Alle Konger skulle falde ned for ham, alle Hedninger skulle tjene ham" (Sal. 72, 11)—han, som var død, og se, han lever—Jesus Kristus, iqaar og idag den samme, ja til evig Tid! Amen.

G. M. S.

„Tag Korset op."
(Matt. 16, 24.)

„Tag Korset op og følg mig," siger Jesus til sine Disciple. Disciple og Kors hører sammen i Jesu Tale.

Nu maa du tænke over dette du, som vil være Jesu Discipel.

Hvad er saa det at ta Korset op og følge Jesus? „Tag det op," sier Jesus. Det er

der altsaa, ligger lige ved. Enhver har sit. Bære de ser det!

Ja, Korset er det Tvertræ, som Livet selv paa mange Maader sætter paa vor Lyst—paa den Naturens endefremme Retning, vi vil fremad efter. En vil frem Sandhedens Bei. Saa lægges Tvertræet over. Det blir Kors! En anden vil frem Magelighedens Bei. Saa lægges Arbejdets og Svendens Tvertræ over. Det blir Nøie, Kors! En anden vil fremad Ryddelsens, Forsøngelighedens, Uergjerrighedens Bei. Men der kommer nok et Tvertræ i Veien. Atter Kors! Saa ligger Korset der paa alle Veie. Gud lægger det i Veien. Og han ved, hvad han gjør. Gjorde han ikke det, maatte vi frygte for, at Menneftenes Bei blev et Kapløb mod Fortabelsen. Derfor er der saa meget af Kors. Det er en af de bredeste Fætorer i Livet. Gid vi alle saa vort Kors!

Nogen skimter det lidt. Sandhedsaanden fra Gud viser dem det. „Den Synd der“, hvisker Aanden i deres Hjerte, „skal du holde op med. Det er mod Gud, mod din egen Lykke. Fornegt dig selv! Ta op Korset! Gaa ind paa Jesu Bei. Følg efter ham!“ „Ikke gaa og sutre sig under din Svagelighed!“ hvisker Aanden. „Tag den op og vid, Gud er bagenfor. Han bærer dig!“ „Fy lad din Uergjerrighed, din Hovmod ligge!“ hvisker Aanden. „Vær liden, du ved, du er liden. Tag op dine daglige smaa Gjøremaal og se ikke sur og græften paa dem. Gud har lagt dem der. De er dine!“ Eller vær ikke som hin Kone, som gik og drømte de store Drømme om at bli flaadd levende for Kristi Skyld ude blandt Hedningerne, men som vanstelte Mad og Hus og Børn for sin Mand! Jo, de store Ting—af, de store Ting—det er Kors, som en sig Stakkar gaar og drømmer om at ta op! Hvor besleofsne dog Herrens Disciple kan være! Nei, sier Jesus. „Tag op dine smaa Opgaver, de som ligger for din Fod, Dag for Dag. Gaa ind i dem for min Skyld. Sæt dit Liv ind. Måst Livet for min Skyld, saa skal du finde det!“—

„Eller vil du heller ta Skade paa din Sjæl og vinde Verden. Vinde Tilfredsstillelse af en Lyst her, en Uergjerrighed der, en Dovenstab hist, en Falskhed her!

Eller vil du gaa og kaste Rappen saa paa den ene, saa paa den anden Skulder,—Jesus idag, Verden imorgen!“ Fy!

Nei—tag det op, redelig, ærlig. Vælg det. Kys dit Kors! Gud har lagt det der.

Aa, du blir saa underlig glad, straks du gjør det. Du „vinder dit Liv.“ Du tager Korset for at bære det efter Jesus. Og med det samme tager han dig op og bærer baade dig og dit Kors!

Der har ikke gaaet rankere, lysere, friere Mand gjennem Livet end Paulus. „Gud fører mig i „Triumf!“ siger han engang. Men denne Guds Kunst med Korset havde han lært fremfor nogen. Vil du bli glad, rolig, lys, stille, saa tag dine Byrder, gaa til Jesus i ærligt Valg, bær dem efter ham! Saa er du fri Mand, fri Kvinde!

„Kr. Ugeb.“

Diafonisse-Konferensen i Omaha.

Den ottende Konference mellem de evangelist lutheriske Diafonissehjem i de Forenede Stater blev afholdt den 21de til 22de Juni ved Immanuel Deaconess Institute, Omaha, Nebraska.

Saadanne Konferencer holdes hvert andet Aar. Hvert Hjem som tilhører Konferensen kan sende tre Repræsentanter, nemlig Bestyrerinden, Presten og et Medlem af Bestyrelsen.

Diafonissehjemmet i Minneapolis var repræsenteret af Søster Marie Folkvord og undertegnede.

Ved disse Konferencer behandles Spørgsmaal som er af praktisk Betydning for Diafonissegjerningen. Forhandlingerne er vel forberedte.

Konferensens Sekretær ordner Programmet. Han underhandler med Presterne ved hvert Diafonissehjem, om hvilke Emner de ønsker behandlet. Hvert Emne indledes med et vel udarbejdet Foredrag; derpaa er der fri Diskussion. Og disse Indledningsforedrag med efterfølgende Diskussioner er som Regel særdeles gode. Det er ikke bare Teorier, tørre, teologiske eller filosofiske Betragtninger, men livfulde, greie Behandlinger af vitale Spørgsmaal vedrørende det praktiske Arbejde, man er midt oppe i.

Repræsentanterne er nemlig alle Folk, som er levende interesseret i Diaconissegjæringen, og saadanne som er sat i Spidsen for Arbeidet ved de forskjellige Diaconissehjem. Somme af dem er gamle i Arbeidet med rig Erfaring. Det siger sig da selv, at Forhandlingerne blir ført slig, at de baade kan være belærende og af praktisk Nytte.

Forhandlingerne ledes selvfølgelig i det engelske Sprog. Men er der nogen som hellere vil udtale sig paa tysk eller i de skandinaviske Sprog, faar de Anledning til det. Nogen anden blir da gjerne bedt om at gengive Indholdet paa engelsk.

Blandt Forhandlingsgjenstandene iaar kan nævnes:

Tilfredshed og Lykke i Diaconissegjæringen, indledet af Pastor J. Fonskalrud, Brooklyn, N. Y.

Hvad og hvor meget bør der kræves i det teoretiske Kursus for Søstre? Indledet af Pastor Chas. E. Hay, D. D., Baltimore, Maryland.

Undervisning af Søstre efter det forefattede Kursus for Prøvesøstre, indledet af Pastor E. F. Bachmann, Philadelphia, Penn.

Er det tilraadeligt at uddanne Sygepleierster (trained Nurses) sammen med Diaconisser? Indledet af Pastor H. B. Kildahl, Chicago, Ill.

Samtaleemne for Presterne alene: Vandelig Føde for Søstre med Hensyn til Kvalitet og Kvantitet.

Samtaleemne for Søstrene alene: Hvad kan Overføsteren gjøre for at opelske den rette Diaconisseaand inden Moderhjemmet?

Jeg skal ikke her prøve at skrive noget Referat af Mødet men bare pege paa endel Tanker, som kom frem nærmest i Forbindelse med første Emne: Tilfredshed og Lykke i Diaconissegjæringen."

Her blev det sagt, at alle var enige i det, at Diaconisser som Regel er saa tilfredse og lykkelige i sit Kald, som vel nogen Klasse af Arbeidere er. Og hvorfor skulde de ikke være det? De har jo faaet Kald af Gud til at tjene ham i de syge og fattige; og de har fulgt Herrens Kald, viet sig helt og fuldt til denne Gjerning. De har derfor al Grund

til at være lykkelige og til at have Fred med Gud i en god Samvittighed.

Og der er Glæde i selve Arbeidet, til trods for Besvær og mange Vanskeligheder. Tænk, hvor herligt at kunne faa hjælp andre, lindre Nød og bringe Trøst! Dobbelt Glæde faar Søsteren, naar hendes kjerlige Hjælp paaastionnes og vækker Taknemmelighed i Hjærterne hos dem, som hjælpes. Ja, det er saligt at tjene Herren!

Men det hænder nok, at der er Tider, da Diaconisserne føler sig nedtrykt og bedrøvede. Og der er Søstre, som kommer ind i Gjærningen uden at føle den rette Glæde i den. Hvad kan der gøres for at rette paa dette?

Det første Raad til en bedrøvet og nedtrykt Søster er det samme, som maa gives til enhver bedrøvet kristen: Hun faar gaa til Gud med sin Sorg, lægge det alt frem for ham og bede ham om Lys og Kraft. Hovedsagen er at hun har det godt med Herren, at hun kan faa en fuld Overbevisning om, at hun gaar hans Grinder, gjør hans Vilje. Hvis hun har saadan Overbevisning kan ikke smaa Vanskeligheder volde hende stort Besvær.

Og det er oftest smaa Vanskeligheder, som besværer os mest, ja kanske mange af vore Beshmringer gjaaldt Ting, som aldrig hændte os!

Somme Tider kan en Søster komme i en nedtrykt Sindsstemning, fordi hun er overanstrengt. Da bør hun faa Hvile eller Ferie.

Undertiden kan Søstre som andre Folk komme ind i den slemme Ubane at se mørkt paa alle Ting. Det bør de se til at vænne sig af med for det er ikke bare en naturlig Tilbøielighed, men ofte en Ubane—en slem Ubane som bringer Uhygge og Misstemning ind i Søsterkredsen. Alle ved, at en mørk, sur og branten Person i Familien forstyrer Lykken og Freden ogsaa for de andre.

Man kan bekjempe sit mørke Sind og vænne sig til at se lyst paa Tingene.

En venlig, munter og freidig Søster er som Solstien i Hjemmet. Hun bringer Lys og Varme med sig hvor hun kommer.

Det staar ikke at have Dø for det mørke, det latterlige.

En god Latter er udmerket Medicin mod Melankoli.

De Søstre, som aldrig kan finde sand Glæde i Arbeidet, er neppe komne paa sin rette Plads. I Regelen slutter de ogsaa før eller senere.

De unge Søstre, som kommer ind, ofte med uklare Begreber om en Diaconisses Stilling og Arbeide, trænger selvfølgelig kjerlig og forstandig Veiledning af Hjemmets Foresatte og de ældre Søstre.

En almindelig Erfaring er den, at flere kommer efter at have gennemgaaet en alvorlig Vækkelse med det oprigtige Ønske at gjøre noget for Jesus, som de pleier at udtrykke det. Og de tænker sig, at Diaconisserne maa da i særegen Forstand være Jesu Tjenerinder. Nuvæl, de kommer med store Forhaabninger. Diaconisshjemmet er et heligt Sted, tænker de, hvor alle er næsten som Engle uden Blet eller Rynke.

Men de har ikke været der længe, før de finder, at Diaconisserne ogsaa er Menneſker med Feil og Skrøbeligheder, at Arbeidet bestaar ikke bare i Sang, Bøn og Læsning, men ofte i meget hverdagslige Ting. Saa kommer Skuffelsen. Her trænges Visdom og Henrynsfuldhed.

Disse nye, uerfarne kristne Søstre, som mener det vel, men ikke forstaar saa klart endnu, hvad der hører med til et sandt Kristentliv i Jesu Efterfølgelse, de maa bringes til at lære mere Selverkjendelse, Ydmyghed og kristelig Taalmodighed. De maa lære at Kristendommen bestaar ikke bare i festlige Følelser, men i Lydighed mod Herren, i trofast Virke fra Dag til Dag.

De maa lære Standhaftighed, saa de ikke blir forlagte, naar Modgange kommer.

I det hele kan det altsaa siges om Diaconisserne, at de er en lykkelig Flok.

Vi kan derfor trygt sige til unge Kvinder, som søger sig kaldet til at gjøre noget for Guds Riges Fremme paa Jorden: Kom ind i Søsterflokken, bliv Diaconisse. Du skal selv blive lykkelig, og du skal saa rig Anledning til at gjøre andre lykkelige.

S. L. N y d a h l.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Hankow 3—5—'10.

Kjære Broder Oppegaard! Guds Fred!

Baadene er straks laftet. Dr. Anderson har det rigtig travelt. Vi har vel 70—80 større og mindre Kasser, Senge og Stole m. m. med. Der er Guds for fire Missioner. Vi har det saadan, at naar en Missionær reiser til Kysten, saa bringer han eller hun med „Orders“ for alle som har. Stundom faar vi Anledning til at sende Bud til Kysten en Gang om Aaret og stundom to Gange. Det er meget baade til Føde og Klæder, Medicin og Bøger som vi maa have, men som vi ikke kan faa i Kinas Indland.

Regn har hindret os en Uge. Vandet har steget i Yangtse og Hanfloden. Vinden blæser stærkt fra nordvest. Altsaa har vi stærk Strøm og Vinden mod os. Men det er ikke noget nyt for den, som reiser i Kina. Forøvrigt saa kan den gode Gud vende Vinden saa den skal tjene os og føre os hurtigt og vel til vort kjære Arbeidsfelt—det vi elsker!

Storme og Modgange vil møde os her i Verden. Men den som sætter sin Tillid til Herren skal seire tilslidst! Modvinden skal vende sig engang. Da skal ogsaa vi naa ve frem til Høiens Hjem—det Sted vi elsker fremfor alle andre! Da har Stormene og den onde Strøm, som vi paa vor Pilgrims Vandring har maattet gaa igennem, lagt sig for evigt! Det er nu kun en liden Stund, saa er vi der. Maa Gud hjælpe os til at bli færdige med vort Arbeide og med os selv, saa vi kan være færdige, naar han kommer. Han har jo sagt: Bli tro til Døden, saa faar du Livsens Krone. Han er tro! Men vi skal ogsaa være tro! Men han kommer ogsaa vor Skrøbelighed til Hjælp!

Saa det var bare et Farvel, jeg vilde saa sende før vi forlader for Kinas Indland.

Vi er frimodige og vel tilfreds med det som Herren bestemmer med os. Hils Missionsvennerne fra os.

E. W. L a n d a h l.

P. S. Jeg søger adskillig stærkere idag. Vi længes hjem til Arbeidet og vore kjære Venner! d. f.

Et venligt Farvel.

I flere Aar har jeg gaaet og baaret paa Tanken om at tage en Tur til Norge, men der har altid været noget ibleien; men endelig tog jeg Skridtet fuldt ud og begav mig paa Reisen, og er nu kommet saa langt som hid til St. Paul og gaar herfra Søndags Aften den 10de og gaar ombord i Skibet Oceanic af Hvide Stjernelinien den 13de og saa haaber jeg snart at stige iland paa det fra Barndommen velkendte Sted Kristiania, i hvis Nærhed jeg er født. Efter 38 Aars Fravær vil det uden Tvivl føles noget uendeligt. Jeg var som sagt, længe forberedt paa denne Reise, men da Afstedstunden kom, saa følte det anderledes end jeg havde tænkt mig det. Min Bestemmelse var, at jeg paa Veien nedover hid vilde standse lidt i Grand Forks, Grafton og Buxton. Jeg havde da bestemt mig til at rejse fra Hjemmet den 25de Juni for at saa stoppe over Søndag i Grand Forks. Men saa havde jeg et Grinde bort til en af mine Naboer, og saa gik jeg bort til ham paa Fredags Aften.

Da han hørte, at jeg vilde rejse paa Lørdag saa syntes han, at dette var lidt urimeligt, thi, siger han, paa Søndag er der jo Gudstjeneste her i Kirken og saa faar du Anledning til at tage Farvel med Menigheden. Ja, jeg maatte indrømme, at dette var nok saa rimeligt og derfor lod jeg mig overtale til at sætte op med Reisen til Mandag. Søndags Aften sad vi udenfor Huset i al Ro og samtalte om forskjelligt, og ret som det var saa kom der nogen fjørende ind paa Gaarden. Men ikke bare en eller to, men i mindre end en halv Time saa var hele Gaarden fuld af Folk og Hester og Kjøretøier. Ja nu forstod jeg Meningen. Her kom Folk fra begge de herværende Menigheder og Pastor Strand var med. Vi havde da en nok saa hyggelig Aftenstund og disse kjære Venner kom ikke tomhændet, de havde med sig Mad og Kaffe i Overflod, og ikke nok med

det, de havde og samlet en Del Penge \$32.00, som de gav mig. Der tales meget om Surprise Parties, men for os var da dette saa aldeles uventet eller overraskende, at jeg aldrig kan glemme det. Ikke saa meget for Gaven, men det, som glædede mig mest, det var, at jeg fik Bevis for, at jeg havde mange Venner og jeg tror, ingen Fiender. Da jeg, som bekendt, har reist ikke saa lidt blandt vort Folk her i Nordvesten, saa er det mange som kender mig personlig baade i og udenfor Hauges Synode og endnu mange fler, som kender mit Navn. Derfor vilde jeg sende alle disse min hjerteligste Broderhilsen og Farvel indtil videre; thi jeg haaber dog at saa se mange af eder igjen. Min Bestemmelse er, at dersom jeg kan komme i nogen Virksomhed, og om jeg i det hele kan lide mig, saa vil jeg blive borte et Aar, men hvis ikke, saa kommer jeg igjen til Høsten. Smidlertid vil jeg lade høre fra mig af og til gennem „Budd.“

Broderligst
S. Pettersen.

„Buddäreren“ til Norge.

Vi har iblandt gjort opmærksom paa, at naar det gjælder at sende Venner i Norge en Gave, saa er der vel neppe noget, som er billigere og paa samme Tid saa meget og godt som „Buddäreren“. Den er sit Navn tro og bærer Bud til Hus og Hytte hver Uge hele Aaret. Se bare hvor glade og taknemmelige disse Venner derborte er, naar nogen herover sender dem Bladet. Om de fleste af dem, som har Slegtninge i Norge vilde sende en eller flere af dem „Buddäreren“ det skulde blive et anseeligt Tillæg til Abonnentslisten og paa samme Tid en stor Velgjerning mod Vennerne derborte af hvilke mange kanske ikke har Raad til at betale for Bladet selv. Lad os se, at mange tager fat og gjør noget ogsaa i denne Sag.

Brev.

Cor. Harding Co. S. Dak.

8de Juli, 1910.

Elskede Broder! Guds Fred fylde din Aand!

Hjertelig Tak for Samværret ved vort Aarsmøde i Red Wing. Det var det bedste Møde jeg har overværet her i Landet. Hvilken herlig Aand der raadede hele Tiden. For mig der kom fra vilde Vesten og med et beklemt Hjerte paa Grund af min Datters Sygdom og Operation i Minneapolis, var det styrkende, og jeg kommer til at tænke paa de Dage med Tak saalænge jeg har min Hukommelse. Der var Føde at finde for den, som lig mig var hungrig og Væstelse at faa for den tørstige baade i og udenom de regelmæssige Sessions timer. Bennerne der glemte heller ikke en af sine fattige og i Trængsel stedte Missionsarbeidere. Det viste sig i Gaven \$16.50 som du kjære Broder kom med og hvad Broder Breidablik havde samlet som sammen med lidt privat beløb sig til \$60. Jeg vil herved gennem vor kjære „Budbæreren“ faa sige de kjære Benner paa egne og mines Begne et hjertelig Tak. Jeg kan ikke afbetale noget paa denne Gjæld paa anden Maade end at bede Fader gøre, som han har sagt, give eder et godt rystet og overskudigt Maal i eders Stjød. Jeg forstaar dette saaledes Benner, at naar han maaler i til eder, saa vil han ryste, skage og pakke Maalet, saa det skal holde meget, saa I skal faa nok igjen for at I er villige til at hjælpe hans smaa, som er i forskjellige prøvesfulde Omstændigheder. Derfor kjære Søskende bliver ikke trætte, I skal nok høste i sin Tid om I ikke forsale. Og han, som har lovet, at end ikke et Væger Vand givet til en af hans trængende smaa skal miste sin Vøn, han skal nok ogsaa komme eder ihu for den Hjælp, som I har ydet mig og mine.

Tak ogsaa du Broder Rorem og alle dine for alt godt, I bevitte mig og min kjære Ruth, der fremdeles er klein og søger Læge i Bowman. „Mine Tider er i Herrens Haand“.

Vi har havt et godt Samtalemøde i Zion's Menighed syv Mil nordvest fra Gettin-

ger i Pastor Gundersons Kald, hvor Broder Oppegaard ogsaa var med. Det var herlige Dage vi tilbragte der. Oppegaard fulgte med til Mamre, hvor vi havde Fæst den 4de Juli. Folk sagde, de havde aldrig været i en bedre 4de Julifest hverken østenfor eller her vest. Den 5te blev Oppegaard med til Lodgpool Menighed, hvor vi havde Gudsstjeneste i et Torsofalehus. Samme Dags Eftermiddag havde vi Menighedsmøde og Kvindeforeningsmøde fem Mil derfra. Saa drog vi til Natanael Menighed nær mit Hjem og Morgenens efter til Bowman med Oppegaard. Derfra drog han vestover til Montana. Da jeg om Aftenen Kl. 10:30 kom hjem var det bølgrmørkt, men Hestene holdt ud og fandt frem endstjont de da havde tilbagelagt 100 Mil paa tre Dage. Heraf sees at vi ikke rustet bort i Vesten heller.

Det er nu sent og Træthed negter mig at skrive mere. Imorgen tidlig skal jeg til vestre Distrikt forbi lille Missouri. Glem os ikke for Tronen.

Eders for Sjæles Frelse kæmpende Broder og en af de ringeste Herrens Vidner
R. Rasmussen.

Ingebrigt Volneberg

fik hastigt Dødsbudskab den 26de Juni.

Han var født i Sørum, Norge, 1840. Kom til Amerika for 28 Aar siden og bosatte sig ved Cambridge, Wis. Herren velsignet den strævsomme Familie, saa de kom til at staa sig godt. Da baade Hr. Volneberg selv og ældste Sønne franted med Hilsen flyttede Familien, undtagen en yngre Søn, til Norge, Va., hvor de havde kjøbt en Farm. Det syntes som om Klimatet var mere behageligt derne, men efter kun 2½ Aars Ophold der fandt Døden sin Vej frem og tog Far ud af en kjer Familie; men han fik vist flytte til et enda bedre Hjem. Pastor Bræhus af den for. Kirke forrettede ved Begravelsen. Volnebergs havde sit kirkelige Hjem i Huges Synode. De har ogsaa nu betænkt vor Kinamission med \$100.00.

T. J. Spande.

4de Julifest.

Hvad var det ved Festen hos Mat. S. Jorden i Town of Erickson, som saa uafslædig gaar igjen med en Strøm af Raade nu over min arme Sjæl? Var det Talerne derude—Sangerne—den livsfriske, vakre Ungdomskæren, den broderterlige og søsterterlige Energi, som var saa lys og blid og mædede Flokken sammen med sit lokkende „kom!“

Nei, intet af alt dette, det var en 81 Aars gammel Kone, som stod der høiet mod Jorden, lænende sig mod et Træ i den vakre Skovlund og saa saa mistroelig og jørgmodig ud over Ungdomskæren. Taarer perlede ned over de surede Kinder og Læberne bevægede sig krampagtig. Hvad var det hun saa, som gjorde hende saa ondt? „Det var Ungdomskæren, som forvilder sig bort fra Gud“ sa hun med graadfuldt Stemme. „Men, er da ikke Deoppi deres høie Alder lykkelig, som kan saa sidde her ved Korset og se paa Jesus som Deres Frelser?“ „Aa jo, Gudskelov, jeg er nok det; men lykkeligere vilde jeg bli, om Ungdommen vilde komme til Korset. Lænf, hvor godt det skulde bli for dem“, mumlede hun ligesom frem for sig.

81 Aar gammel, tænkte jeg. De har en lang og prøvet Erfaring. Jesus har været Deres Ven i Livet. Deres Børn har De med Dem rundt Korset idag. Hvilken Betsignelse for den gamle Kone—Sønnerne hendes paa Kæde for Gud!

Men Kristi Kjærlighed i et Mennekehjerte elsker flere end Slægten „Far og Mor og Søster og Bror“, den gik lige ud over Ungdomskæren fra den gamle Kones Bryst.

Det er dette som samler sig til Tugt og Bedrøvelse over mit arme Hjerte. Jeg er Gjenstand for Raabet: „Vaagn op du som sover, at Kristus kan lyse for dig.“ Aa hjælp de andre, som holder paa at dø.

Vaager og be'er, at I ikke maa falde i Fristelse! Hvilken Magt i et Mennekehjerte!

Prøv den, Søster og Bror, prøv den længe—prøv den Nat og Dag—prøv den fra nu af og lige ind i Døden og Resultatet af denne Magt blir „Mærmere Gud til dig.“

I h o r e R i s t v e d t.

Ogsaa en Sag.

Det blir mer og mer saa, at unge Mænd saabetsom unge Kvinder ønsker at lære lidt Musik. Tiderne kræver det. Det er ikke alene en Trang, men en Nødvendighed. Enhver ung Mand, som gaar ind i Prestegjerningen vil ha stor Nytte af lidt Kundskab i Musik. Det vil være til Betsignelse baade for ham selv og for Menighederne. Meget kunde siges herom, men jeg vil gaa lige til Sagen, for ikke at optage formeget Spalterum og Tid. Her ved vor kjære Skole i Red Wing er der mange unge Mænd, som ønsker at studere Musik, men ved vor Skole har vi kun et (daarligt) Piano og et Par smaa Orgler. Hvad kan da disse række til, naar der er mange som vil øve sig. Det er rent for galt, men vi har jo ikke Raad til at gaa hen og kjøbe nye Instrumenter. Fordi om vi har bare unge Mænd her, saa er dog Musikken ligesaa nødvendig her, som ved en Coeducationsskole. Jeg ved, at vi har Gjelden at betale og at her kan falde mange Indvendinger, men jeg har tænkt som saa,—k a n s t e der kan være nogen her og der, som har Orgler og senere har forskaffet sig Pianoer. Vilde ikke nogen være villig at lende Orglet til Skolen, om det da ikke er altsfor daarligt? Eller kanske der kunde være nogen Forening der kunde se sig istand til at give Skolen et Orgel. Om vi kunde faaet forskaffet os nogle saa Instrumenter, saa at de som ønsker, maatte ha Anledning til at øve sig, saa vilde det visstelig være til stor Fordel for Skolen. Saa at disse Linjer vil finde velvillig Overveelse nogensteds og at nogen maa se sig istand til at være os til Hjælp i dette.

Maa Guds Betsignelse hvile over vort Samfund og alle dets Gjøremaal!

Eders M r s. M. D. W e e.

Red Wing, Minn., July 15, 1910.

R e t t e l s e:

I „Buddbæreren“ No. 27, Side 634, 2den Spalte, 22de Linje fra neden staar: „gjøre mere Arcester“, læs: gjøre mere herester.

Fra Arbeidsmarken.

Student Theol. Anthou Lee er for nærværende i Stoughton, Wis. og holder Religionskole.

Past. J. J. Breidablik kom den 12te Juli hjem fra en nogle Ugers lang Virksomhed i N. Dak. Han havde besøgt mange Prestekald og deltaget i flere større Møder, og var saa langt nord som til Turtle Mountain. Efter den svære Hede og langvarige Tørre ser det smaat ud med Avingen dernord for dette Aar, beretter han. Indtægten til Jødemissionen var alligevel taalig bra.

S. Peterson er paa Rejse til Norge. Vi skulde ha sagt den gamle kjendte Broder og Gmislær et Farvel og Lykke paa Rejse, men vi vidste ikke Ordet af, før han var langt paa Veien. Nu sender han os „et venligt Farvel“ til Optagelse i „Budbæreren“, og for dette som alt det øvrige, han har sendt os for Bladet, siger vi mange Tak. Om alt gaar, som han har tænkt, blir han borte et Aars Tid. Han vil da iblandt lade os herover høre fra sig gennem „Budh.“

Søndag den 10de Juli var en Høitidsdag for Bethesda Menighed i Grand Rapids, Mich. idet dens nye Prest, Pastor L. M. Sagen da blev indsat af Past. J. J. Lee fra Stoughton, Wis. Folket der er nu glade over atter at have faaet en Evangeliets Tjener i sin Midte. Maatte Herren faa velsigne Arbeidet til Synderes Opvækkelse og hans Børns Opbyggelse. Grand Rapids er en særdeles renselig og trivelig By paa omkring 100,000 Indbyggere. Der er ikke saa faa norfke, men de lever adskillig spredt, dog er Udsigterne bedre der nu end nogensteds før.

Kariol fra Norge. Pastor Eastvold i Jewell, Iowa har faaet sig direkte fra Sandnes, Norge igjennem Ben L. Hosking & Bros., Chicago en Kariol og Hestfæle af allerbedste Slags. Det vakte stor Jubel ved 4de Julifesten i Rose Grove da B. L. Vellefson med Pastorens lille Søn Carl som

Stydsgut kom kjørende den norfke Kariol ned i Skoven, hvor en Skare af Mennesker var samlede til Fest. Kariolen og Sælen kostede ført ombord i Sandnes 290 Kroner. Fragt og Told \$67.90. Begge Dele er særdeles vakkert og solid og viser at man i Norge kan gjøre ligesaa fint Arbejde som her i Amerika.

„Bisergutten.“

Die Sagen har været syg i længere Tid og behandlet af mange Læger. Han kom da tilslut til at tage den Bestemmelse at underkaste sig en meget vanskelig Operation, og alt gik bra og han syntes at komme sig hurtigt. Men saa kom Dødsbudskabet til ham alligevel. Naar Dødens Engel kalder maa vi gaa ind igjennem Evighedens Port. Han døde her paa Hospitalet i Edmonton den 25de Juni, 30 Aar gammel, og fik efter den lange og haarde Lidelse gaa ind til en salig Hvile. Begravelsen foregik paa Mandag den 27de Juni. Mange norfke var samlet for at følge ham til Graven. Undertegnede talte over Sal. 103, 14 og forrettede ved Graven. Det er altsaa den første Begravelse, som har været udført i det norfke Sprog i Edmonton. Maa Gud trøste de sørgende.

A. Hjortaa.

Mr. og Mrs. J. Nesheim i Singdaas Menighed, S. Dak. er kommen langt ud paa Livets Eftermiddag. Sygdom og Alderdom har sat sine Merker paa dem. Nesheim har været en tro og flittig Arbejder i Guds Rige baade den Tid han virkede som Prest og siden han nedlagde Embedet. Han deltager fremdeles med Menighedens Prest og de andre troende i Opbyggelsesarbeidet. En saadan Familie maatte jo paa sine gamle Dage være værd en liden Opmærksomhed og Paastjønne. Og det skulde ikke meget til i den noksaa store og virksomme Singdaas Menighed at faa Venner og Naboer til at aflægge Nesheims et Besøg, som vilde gjøre de gamle godt. Onsdag den 29de Juni drog en stor Skare med Menighedens Prest Pastor Ekke i Spidsen over til Nesheims Hjem. Da alle var samlet holdtes Taler af Pastor Ekke og Faste Svenson. Kvinderne serverede Middag og en Gave paa omtrent \$200

Overraskes Nesheims fra Forsamlingen. Til denne lille Begivenhed kan ogsaa sættes: „Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele; thi saadanne Ofre behage Gud vel“. En Blomst nu og da raft en Ven medens han reber er langt mere værd, og gjør mere godt end om man lægger aldrig saamange paa hans Gravhøi.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til under- tegne.

Ansgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Vidskjørelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordræs nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidskjørelser om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauaes Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der bør melde sig til underlegne inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordræs: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Bærelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltværelser betales med 85c pr. Uge.

Saalænge der er Rum i Skolens Dormitories maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun isølge speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnity Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som

bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E d m . W . S c h m i d t , Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College begynder, om Gud vil, Tirsdag den 6te September. Det er ønskeligt at alle studerende indfinder sig de første Dage af Skoleaaret. Kun paa den Maade kan man faa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Freds Aften den 9de September giver Fakultetet sammen med Y. M. & Y. W. C. A. en Velkomsthøi, og alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Uddannelse i følgende Kur-

fus:

Et Akademisk Kursus paa fire Aar.

Et Normal og Parokial Kursus paa fire Aar.

Et Handelskursus paa to Aar.

Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kursus maa man have fuldført Almueskolen saalangt som gennem "Eight Grade". For dem som ikke er kommen saalangt gives der et preliminært Kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger o. s. v. faaes ved at forskaffe sig vor Skoles Katalog. Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være os en Glæde at staa til Tjeneste. Skriv til Registrar Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

R. J. Løhre.

Illinois Indremissionsforening vil holde Samtalemdø i Newark, East. Mortvedts Rald, Lørdags Aften den 23de og Søndag den 24de Juli. Tekst 1 Pet. 4, 7—11. Folket i Newark ønsker et talrigt besøg Med-

R. S. Mil sen.

S. S. M y r e b ø e.

Mærk dette.

Miss Hodnefeld ønsker at de, som maatte have noget de vilde sende med de udreisende Missionærer i Høst til dem, som er i Rina, vilde sende det til Pastor M. Norstad, Minneapolis, Minn., inden den 15de August. Efter Referatet som just er udkommet er Norstads Adresse 3047 14th Ave. S., Minneapolis.

Adresse:

Rev. L. M. Sagen,
47 Broadway Str.,
Grand Rapids, Mich.

Kvitteringer

Professors løn for 1908 fra Des Moines Valley Mgd.,
 E. E. Hamiltons Kald: E. E. Kleberg 1. Mrs. J. Peterson 1.
 John Peterson 2. D. L. Barckelm 2. Usher D. Nashby 3. S.
 G. Anderson 4. B. H. Berge 4. E. G. Peterson 1. B. Wick-
 mart 1. Lars Nelson 3. J. C. Hatfield 3. D. Olson 2. B. A.
 Brown 2. Jno. Dunahey 2. Ode Eggen 2. Martin Hol-
 ter 2. Mrs. P. Heim 1. J. S. Benson 2. Wm. Burreson 3.
 M. G. Gustby 3. Andrew Carlson 2. Emaris Burreson 2.
 Elizabeth Watland 2. 50.00
 M. B. Denne Liste skulde været kvitteret for før sammen
 med Indsendelsen for sidste Aar fra denne Mgd., da begge Li-
 sterne indsendtes samtidig, men da det var noget jeg ønskede
 nærmere Oplysning om blev denne Liste igen. \$27.00 af den-
 ne Subskription var kvitteret for sidste Høst, og de \$23.00 skulde
 altiaa være Balansen af denne Subskription ifødenfor som et
 Tillæg til dette Aars Subskription, saadan, som jeg kvitteret
 det. Denne Feil saabesom Forsinkelser af Kvittering for den-
 ne Liste behøves undskyldt.

J. L. Laefson.

Lil Mayville Kreds Indremission: Offer
 ved Kredsmødet, Fort Ransom.....29.15
 Do. do., Froens Mgd.....41.10
 Do. do., Burton.....52.25
 Do. do., Sharon.....25.40 147.90

L. J. Hagen.

Bøger til nedsat Pris.

	Alm.	Nedsat
	Pris	Pris
Heggtveit: M. Kirkehistorie (albe- les som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdesagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. " II Del 134 S. 1.10	50	
Daa L. R. Væreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
Friis M. Strid og Seier. Tre For- tællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Dahle L. Madagaskar og dets Be- boere. 397 Sider.....	1.75	1.00

Den billigste og sikreste Maade at sende
 Pengene paa er at kjøbe en Post Office
 Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
 Drawer 74 Red Wing, Minn.

Metop modtaget

Biskop Bangs Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2.
 Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.
 —4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
 6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
 Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 Drawer 74, RED WING, MINN.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

R o m m e f o r m a t .

Jalmindehgt Skindbind med de 3 Tefstrækker 60c
 do. med forgyldt Kors og Kalk samt
 sprængt Snit 70c
 Jm. Morocco med Kors og Kalk samt
 sprængt Snit 1.00
 J Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
 J Morocco og Guldsnit Bragtbind.....1.50
 J Kalveffind og Guldsnit, mygt Bind. ...1.75
 J Kalveffind og Guldsnit, Bragtbino 2.00

Bare Salmerne.

No. 5. Jalmindehgt Skindbind.....50c
 No. 6. Jalmindehgt Skindbind med for-
 gyldt Kors og Kalk 60c
 No. 7. J Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
 No. 8. J ægte Morocco, Bragtbind....1.25
 No. 9. J ægte Morocco og Guldsnit, mygt
 Bind med Fersringer 1.40

Orford Indbinding, ægte flexible Mo-
 rocco, med omgibede Kantir og
 Guldsnit og Futerat.....2.50

A. Indb. i presfæt lysebrunt Kalveffind,
 mygt Budebind med forgyldt Kors
 paa Siden, Guldsnit og Futerat....2.25
 C. Indb. i fort presfæt Kalveffind, mygt
 Budebind med forgyldt Kors paa Si-
 den, Guldsnit og Futerat.....2.25
 D. Indb. i fort presfæt Kalveffind, mygt
 Budebind, med forgyldt Kors paa
 Siden og ophjæle Blomster.....2.25
 E. Indb. i fort presfæt Kalveffind med
 forgyldt Kors og Blomsterfersringer
 paa Siden 2.25
 F. Indb. i blaat flexible presfæt Kalve-
 ffind med Guldsnit og Futerat....1.80
 G. Indb. i fort flexible presfæt Kalve-
 ffind med Guldsnit og Futerat....1.80
 Ordres indsendes til

E. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
 bog, udarbejdet af Fællestomiteen fra Den Fore-
 nede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode.
 Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
 Tefst- og Musitudgaven samtidigt, men den fandt,
 at Arbeidet med Musitudgaven krævede adskilligt
 Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
 Oplag af Tefststudgaven foreløbig. Denne Udgave
 foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
 der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
 lig i presfæt Skirtingsbind med Skindtryk og sæl-
 ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 RED WING, MINN.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. \$Price 2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP..

Dr. 74 RED WING, MINN.

Norge.

73 baetre Billeder fra de mest kjendte og baetreste Turisttraagter i Norge. Det er Sommerbilleder og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet i baekert komponeret Bind. Størrelse 9x12 Tommer. Pris..... 1.75

Vinterliv i Norge.

32 helfibes og 14 halvfibes, samt 38 mindre Vinterbilleder fra Norge. De er fra de baetreste Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotografier af A. B. Wille. Det er nylig der er taget Hensyn til den henrivende baetre norske Vinter og Billederne maa sees for at paastaaes. De er indbundne til en Bog 9x12 Tommer med en Indledning af Rosenkrantz Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Fotografier paa dertil særtilt forarbejdet Papir. Sjelden baetre. Størrelse 8x12. Helfibes Billeder 6x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kristiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Nationaltheateret og Altershus; Drøbak, Nofs 3 Billeder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Billeder; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Hamar 2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Kongsvinger Røros, Drammen, Kongsberg, Holmestrand, Hønefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4 Billeder; Borsgrund, Eken, Brevik, Langevund, Kragerø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal, Grimstad, Lillesand, Christiansand S., Flekkefjord, Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Stavanger, Haugevund, Bergen, Fiskebølvet, Florø, Alesund, Molde, Christiansund N., Levanger, Stenker, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Ramløse, Bodø, Mosjøen, Kabelvaag, Harstad, Trondenes Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Vardø og Vadsø. Indbundet i baekert komponeret Bind, \$1.75.

Send Ordres til

C. L. Lethun, Red Wing, Minn.

Har du læst

Livet efter Døden og Gudsrigets Fremtid af Pastor L. Dahle.

Forord af Biskop J. C. Heuch.

496 Sider. Hæftet \$1.90

Indbunden \$2.25.

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Odenskjærne. Udgivet af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Zuleaften; Aften ved Fjernet; Bratlandsdalen i Ryfylke; Højskjeld; Nordfjord; Versøsien; Paa St.; Paa Kjælle; Paa Havet i Storm; Paa Havet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeder). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Juleneg. Sjønner ved Ulsefjord. Lappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Havet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optjørelsen til Holmenfollen. Fra Nordland. Fjelen ved Ulsefjord. Svobær. Buarbræen. Raftland. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Fosoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige PragtBilleder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forræret 50Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

C. L. Lethun.

Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede**

Tusinde Dollars mere fra Ame-

rika. Naar vi faar dette Beløb tegnet,

vil Selskabet blive organiseret og en

12,000 Tons Baad sat i Gang strax.

Skibet vil gjøre Turen mellem New York

og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af

de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet.

Enhver norsk Mand og

Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og

Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske

og amerikanske Vimpler og Flag

lægger tilborde ved Kaie i New York.

Vi har da ikke alene sikret os et stort og

lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet

Norges Ære paa Havet som en søfarende

Nation. De, som kan, bedes derfor om

at komme med strax. Det gjælder nemlig

at faa det første **Skib i Fart i Sommer.**

I Norge har Aktietegningen gaaet

udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr.

eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til

mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

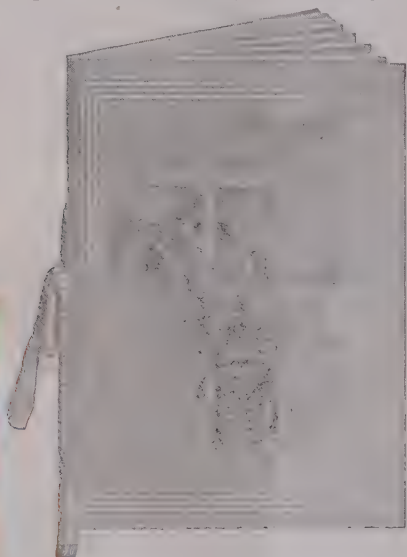
Referatet for 1910 færdigt.

Referatet er paa 289 Sider heftet med godt Omflag og koster portofrit tilsendt 25c. Ved Indsendelsen af Ordres bedes man at opgive, om man ønsker Referatet sendt med Post, Express eller Fragt. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Dr. 74, Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Både Daabsattesten og Omflaget er lithograferet i mange Kulprer. Billeder, Bibelskeder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndjet Silkesnor. Det hele er paa engelsk.

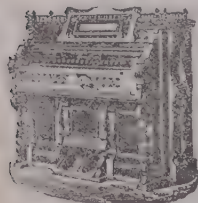
Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Pianer og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.
520 2nd Ave. S.,
MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Sulehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Sympatning"; "Herren er vor Tilflugt"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Aaskehilsen"; "Venlig Hilsen"; "Sympatning til Fødselsdagen"; "Christmas and New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "This day will I praise the Lord."

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodelassen (heri indbefattet Stolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Citreim, Creston, IA.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Eliad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Buddbæreren“ til Canada.

koster \$1.25, som vi maa betale 1c i Porto for hver 4 ounces. Vore Venner i Canada vil erindre fig dette, naar de indsender Betaling for Bladet.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges nordlevangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster for Indbois \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. I kunne ikke tjene Gud og Mammon; 2. Indtryk af Synodemødet ved Red Wing; 3. Sangforbund dannet; 4. Smaapust fra Beitanten; 5. Israels Opstandelse; 6. "Tag Korset op"; 7. Diakonisse-Konferensen i Omaha; 8. Kinamissionen; 9. Et venligt Farvel; 10. "Buddb." til Norge; 11. Brev; 12. Ingebrigt Volneberg; 13. 4de Julifest; 14. Oglaa en Sag; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Betjendtgjærelser; 17. Røttinger.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 31 }

Lørdag den 30te Juli 1910

{ 42de Aar

Evangelium for de ugudelige.

(Rosenius.)

„Det kan aldrig være rigtigt. Nei, de troende, de gode, de gudsfrygtige,—o, disse alvorlige og retsindige kristne, som virkelig øve sig i Helliggjørelse og vandre stadigt for Gud—dem kan Gud elske. Ikke mig ugudelige, ikke mig letsindige, ustadige, ulydige, som virkelig synder imod Gud, som ved det bedre, men ofte gjør det værre, som ikke er alvorlig, ikke engang kan retteligen angre Synden, ikke kan alvorligt bede og baage—o, Gud, skulde Evangelium kunne være for mig? Skulde Gud kunne elske saadanne? O, nei, umuligt, umuligt.“—Se, disse Tanker ligge saa dybt i alle Menneskers Natur og Hjertes, at det i Tiden ikke er muligt at udslutte dem, at om nogen taler om „Evangelium for de ugudelige“, forekommer det os som en fremmed og farlig Nødhed.

Åh, hører da, alle I elendige Syndere, I foragtede Sjæle! Kommer og hører, hvad den Herre Gud selv siger. Thi „Guds Daarlighed er visere end Menneskene“. Den Herre Gud taler endnu et Raadens Evangelium til alle sine faldne og forlorne Børn. „Saa sandt jeg lever, siger Herren, jeg haver ikke Behag i den ugudeliges Død, men at han ombønder sig og lever.“ Taler kjerligen til Jerusaleem—selv Jerusaleem, det mest syndebesudlede Punkt paa Jorden, „som dræbte Profeterne og stenede dem, som var sendte til dem“,—siger den, at dens Tid er fuldbendt,

dens Misgjerning er forladt, og at den haver faaet dobbelt af Herrens Haand for alle dens Synder.“ Ja, da Gud forkyndte det første Evangelium til de første Syndere paa Jorden, var disse opfyldte med idel Ugudelighed, ja Undskyldninger og Bitterhed imod Gud selv, og dog frembar han Forsoningens Ord til dem (Mos. 3, 12—15). Hører, hvad Herrens Apostel siger: „Den, som haver Gjerninger at fremvise, tilregnes Lønnen ikke af Naade, men som Skyldighed; den derimod, som ikke haver Gjerninger, men tror paa ham, som rejsfærdiggjør den ugudelige, ham tilregnes hans Tro til Rejsfærdighed.“ Kom og se her det efterfølgende, og antag det som en aldeles ny Tidende fra din Gud i Himmelen, hvorledes dette gaar til og hvorpaa det grunder sig.

Den salige Hemmelighed, den underlige Tidende grunder sig paa få gende mærkelige Begivenheder: Da vi arme Mennesker var faldne, fortabte og fordømte, da forbarmede Gud sig over vor ulykkelige Tilstand og lod det gaa sig til Hjerte og fornødrede sig for vor Skyld saa dybt, at han blev Menneske ligesaa virkelig som han var Gud.

Marfagen var den, at hans evige Faderkjerlighed til Børnene ikke kunde forandres ved deres Fald, men brændte lige mægtig i ham som før, og at han derfor ikke kunde lade os være fortabte, da vi ved Satans List var ham frarøvede, men vilde endnu føre en underlig Strid med Satan, for at tage os tilbage. Dette antydede han ham i de truende

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

Ord til Slangen om „Kvindens Sæd, som skulde sønderknuise hans Hoved.“ Og da Tiden blev fuldkommen, sendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, og han blev et Menneſke ligesom vi; ja han blev den mest foragtede og forglemte, fuld af Saar og Sygdom; han var en Orm og ikke en Mand, Menneſkenes Spot og Folkenes Forhaanelse. Han var en Tjener, ja en Slave; thi han var ikke kommen for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit Liv til en Gienløsnings Betaling for os. Derfor vilde Gud selv nedstige i en ſaadan elendig Tilværelſe.

Denne foragtede Mand, som dog var Gud og Menneſke, Jeſus Kristus, i hvem al Guddommens Fylde boede legemligen, har nu for attenhundrede Aar ſiden i Jeruſalem, ſom en Miſdæder hængt paa et forsmædeligt Kors og der iſtedetfor alle ugudelige Menneſker i Verden lidt Døden. Du har hørt og ved, at det var i deres Sted og i deres Navn, han ſmagte Døden. Førſt blev han torne-kronet, ſlagen i Anfigtet og hudſtrøgen. Man gjennemborede hans Hænder. Man gjennemſpigrede hans Fødder, man ſtaf et Spyd i hans Side. Og ſaa udgjød han alt ſit Blod for os arme Menneſker. Hvor kunde vel paa Jorden findes større Kjærlighed!

Ved denne Frelſer, ſom led en Miſgjærningsmands Død paa Korſet, er nu Raade og Salighed forhvervet til alle ugudelige Menneſker, ſom nogenſinde har levet, endnu leve eller lige til Dommeligdag komme til at leve i Verden. Døden, under hvis Vold vi laa, er nu Magten frataget; Satan er Retten til alle Syndere en Gang for alle fradømt. Himmelen igjen aabnet, Livet gienbundet. Alting har nu Gud forſonet med ſig ſelv, paa det han ſkulde ſtaffe Fred formedelſt Blod paa Korſet. At hele den hellige Treenhed nu igjen har Lyſt til at bo paa Jorden, det er en Følge af denne Forſoning, ſom overgaar al Kundſkab.

Diſſe Sandheder, mener jeg, ſtaa ſaa klare i Bibelen, at enhver ſom blot vil, kan der læſe dem. Den forſæſtede har forſonet og i ſit Legeme haaret hørt alle Synder, ſom nogenſinde er begaaede i Verden og endnu alle Dage begaaes. Kristus har overvundet

og udſlettet dem alleſammen. Det er viſſeligen ſaa og bliver i Evighed viſt og ſandt.

Nu er der ikke Salighed i nogen anden, der er og intet andet Navn under Himmelen givet Menneſkene, hvorved de kunne vorde ſalige, uden alene i Jeſu Navn. Dette er den eneſte Grund til vor Salighed.

Den, ſom tror paa ham, er ſalig, og behøver aldrig mer i Verden at have en trøſtesløs Stund eller nogen Døvel for ſine Synders Skyld, om de end var flere end Sand i Havet. Men den, ſom ikke tror, er allerede dømt; thi han har ikke troet paa Guds enbaarne Søns Navn. Den, ſom paa nogen anden Vej ſøger ſin Salighed, han bærer paa grundfordærlige Bildfarelſer. Om der ogſaa findes nogen, ſom ihenſeende til ſin ydre Vandel kunne ſige: „Min Samvittighed anlager mig ikke for noget i mit hele Levnet,“ og han derfor troede at ſtaa blot et Trin nærmere Himmelen end Høveren, Skjægen og Tolderen, ſaa var dette blot et Tegn til et ſelvbedraget Hjerte. Vor egen Hellighed er et Digt, med Glæde gaa vi ud fra dette Babel. Dette ene—Jeſu Offer gjør os ſalige. Det, og ellers intet, fører os igjen-nem.

Hvilket Menneſke er det vel ſom Frelſeren ſaaledes har forløſt fra deres Synder og ſkjænket ret til evig Salighed, at de kun have at tro, blot at tro for at blive ſalige? Apoſtelen ſvarer: Det er de ugudelige (Rom. 4, 5). Vil man med Fornuften indlade ſig i denne Sag, ſaa ſkal man viſſeligen tænke: Gud maa have fundet noget ſæregent hos Menneſkene, til hvis Frelſe han har gjort ſaadanne Anſtalter, at han endog ikke ſkaane de ſin egen Søn, men gav ham hen for dem, men Bibelen ſvarer: Vi blev forligte med Gud formedelſt hans Søns Død, der vi endnu var Fiender (Rom. 5, 10). De Menneſker alſaa, ſom Frelſeren forſonede med Gud og for hvilke han led Døden, og det en ſaadan Død, ſom endog for ham, der var Israels Kjæmpe, var ſaa forfærdelig, at han vaandede ſig ſom en Kvinde i Barnsnød, af Mæthed ſegnede til Jorden, af den ene Afmagt i den anden, ſvedede Blodſved og tilſidſt blegnede i Døden—de Menneſker, for

hvilke han led alt dette, de var „ugudelige Menneſker“, Guds Fiender, døde Menneſker, hvilke allevegne var overgivne og ſkulde i Evighed være overgivne, om ikke han havde tænkt paa dem. Vi er ſom Fiender forløſte, og Frelſeren er død for Slaver. Vor Frelſer, var ikke en Frugt af vor Vilje og Løben, men af Guds Barmhertighed.

Dette Evangelium beviſer ſig nu paa Menneſkenes Hjerter ſom en Guds Kraft, ſom fører os til Troen. Prediken om det Guds Lam, ſom er ſlagt for os paa Korſet og har båret vore Synder, da vi ellers maatte fortrivle, og ſom ſaa hjerteligen forbarmede ſig over os alle; denne Prediken er ikke en ſaa tør, ſaa kraft- og ſakløs Lære, ſom mange arme Menneſker tænkte. Den Tro, ved hvilken vi blive retfærdige og ſalige, kommer af en ſaadan Prediken, hvori Frelſeren i Blod og Saar males os for Dine, og ved hvilken alle Syndere tilraabes: Tro paa mig, ſaa worde I ſalige!—Jeg ved intet andet Middel til at komme til Troen.

Maaden, hvorpaa det hermed gaar til, kunne vi ikke gjøre ganſke tydeligt og begribeligt for nogen. Dette kan bedre erfares end beſkrives. Imidlertid ville vi derom ſige, hvad vi kunne: Et dødt Menneſke hører Guds Søns Røſt (Joh. 5; 25), og ſaa ſnart Guds Aand ved Ordet har ſaaet opladt dets Dine, da ſer han ſig i ſin virkelige gudløſe Geſtalt, ſin Glendighed, ſin Fordærvelfe, i den hyderſte aandelige Afmagt og den allerjammerligſte overgivne Tilſtand. Og om han før har været ſaa from ſom Paulus før ſin Benaadelfe og vandret aldeles uſtraffelig efter Løben, ja været nidkjer for ſamme, ſaa lyder det nu i en anden Tone: „Jeg er den ſtørſte blandt Syndere, hvorhen ſkal jeg fly?“

Førnøielſen i ſyndige og onde Gjerninger kommer bort undertiden, om ogſaa kun af Angſt, ligesom et Menneſke, der i et Gjeſtebud havde den ſtørſte Glæde, dog ganſke naturligt tabte al Glæde, da han ſaar høre ſin Dom foreløſe ſig. Man ſer ſig i Glendighed, man kjender ſin Nød, Jeſus er død; men denne „Smertens Mand“ med den virkelige Kraft af hans Død kjendes i Erfaringen; man mærker nu ganſke vel, at man ikke

ret tror paa ham, og mærker ſig ſølgelig ſom dømt og fordømt (Joh. 13, 18). Dette kalder man i Verden at blive melankoliſt eller at komme i Anfægning og Friſtelfe. Men Bibelen kalder det en „Bedrøvelſe efter Gud“ (en Sorg efter Guds Sind). Den, ſom nu ikke længer omgaaes med Gjerninger, ikke lover, hvad han ikke kan holde, ikke søger at hjælpe ſig ſelv, ikke forſtiller ſig, ikke gjør ſig bedre, end han er, men juſt ſom han er, ſom en ugudelig, ſom en vantroende, ſom en Korſets Fiende, ſom trykkes af ſin Nød, gaar hen til Synderes Ben, kaſter ſig i ſin Glendighed ned for Forbarmerens Fødder, fortror ſig eller bøyer ſig ganſke paa hans Naade og vil gjerne lade ſig hjælpe, han ſkjæntes af Barmhertighed og af ingen anden Arſag Troen paa den, ſom gjør den ugudelige retfærdig. Da hedder det: Dine Synder forlades dig, gik bort med Fred! Den Helligaand anvender Forſonings Ord paa et ſaadant ſtakkels Barns Hjerter, ſom anſer ſig fortabt, borttager Skjulet fra dets Dine, griber det ligesom ved Haanden og viſer det i Evangelium Guds Lam, hvorledes det har ſaa mildt blødet ſig tildøde paa Korſet for vor Skyld. Derved forſikrer da den Helligaand et ſaadant Barn: Kristus er død for dig og derved er dig ſkjænket Liv og Ret til det evige Fædreland heroventil.

Saaledes fører den Helligaand ved Ordet et Menneſkes Hjerter til Troen. Og er Hjertet end haardt ſom Sten, ſaa ſmelter det ſom Boks, ſaaſnart det hører og tror, at Guds Søn har hængt paa Korſet for os arme Vaddiker, for forbandede Syndere. Den, ſom derved ikke kommer til Troen, den, ſom ikke ved dette Under bliver ombendt, ikke bliver forandret i Hjerter, Hu, Sind og alle Kræfter, hos den vil Krig, Peſt, Dyrtd, Frygt for Helvede og deſlige ikke udrette noget ſynderligt.

Den Orden, hvormed en arm Synder føres til Troen, er, at han „ikke holder ſig til Gjerninger“, thi der ſtaar ſkrevet: „Den, ſom ikke haver Gjerninger, men tror paa ham, ſom retfærdiggjør den ugudelige, ham tilregnes hans Tro til Retfærdighed“ (Rom. 4, 3). Tvertimod ſtaar der, at „ſaa mange,

som holde sig til Lovens Gjerninger, er under Forbandelse" (Gal. 3, § 10). Saalænge dette staar i Bibelen er alle udvortes fromme Mennesker om de og kunne prale med de mest lysende gode Gjerninger, alligevel forbandede som de andre. Ja, Toldere og Skjæger have kortere Bei til Himlen, end de (Matt. 21, 31). Det er sølgelig en falsk Naadesorden, som kommer af Fiendskab til Korset, til Jesu Død, naar et Menneske tænker, at han først maa gjøre det og det, udøve Retfærdighedens Gjerninger, leve dydig og holde Loven, derved vil han da frembringe, at Gud bliver ham naadig, forlader ham Synden og gjør ham salig. Dette er Gjerningshellighed, en Fjænegtelse af Jesu Offer.

Men saa snart Sjelen 1) har lært at kjende sin Fordærvelse og dybe Elendighed, og 2) derhos faaet høre det store, dyre og anammelsesværdige Ord, at Jesus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige, og 3) derved ikke længer betænker sig, men saa elendig, saa fordærvet, som han er, kaster sig ned for Jesu Fødder og med Taarer tigger om Naade og Tro—saa skjæntes ham Troen.

Ved Troens Opkomst tages intet Hensyn til, om en er from, men om man er en Synder, et Menneske, som er fortabt, som trænger Barmhertighed, som elsker det Ord: „Du skal leve!“ Den, som ikke ved sig anden Udvei end at fly til Guds Barmhertighed ved Korset, den faar snart erfare, hvad det er at tro paa Jesu Saar, som har forhvervet en evig Forløsning. Det Ord: „Tro paa ham, som gjør den ugudelige retfærdig“ (som er saa ubegribeligt for alle, der prunke med sine Dyder), det bliver da først klart, og man takker Gud, at det ikke staar til vor Vilje eller Løben, men til Guds Forbarmelse. Man faar da se og smage mer, end man i sit hele Liv med Ord kan udtale. Dette Evangelium gjør alle dem salige, som tro derpaa; thi deres Tro regnes dem til Retfærdighed. Den, som faar Naade og Syndernes Forladelse, den, som bliver begravet med Troen paa Jesu Død, han er fra

den Stund af et saligt Menneske og kan vandre sin Bei frem med Glæde. Har man ellers aldrig grædt for nogen Ting, saa smelter nu Jesu Blod Hjertet saaledes, at man faar se den sør vildeste og raaeste Synder bade sig i Taarer. Nu græder Sjelen af Glæde, Hjertet er fuldt af sand Blufærdighed. Ja, man har Eksempel paa, at Sjæle ved sin Benaadelse, da Synderes Ben har tilgivet dem saameget, er blevne „syge af Kjærlighed“, og at det har gaaet dem som med Synderinden, der ikke kunde aflade at væde hans Fødder med sine Taarer. Deres Hjerte er kommet i Brand og blevet optændt af hans hellige Åld. Frelseren er alt for et saadant Naadens Barn. Det hviler ingensteds bedre end ved hans Fødder og roser sig ene og alene af hans Blod.

Dette er at være salig. Dette er at nyde en Glæde, som ingen kan tage fra os, da man ved, at der er en Frelser, da man „ved, paa hvem man tror,“ da man kjender sin Herre Gud paa Saarene i hans Hænder, Fødder og Side. Dette er Ting, hvorefter Bibelen er fuld, Ting, som erfare af Millioner Sjæle, hvorefter mange allerede staa for Tronen og med salig Henrykkelse hilse de Saar, som er Mindesmærker af hans Kjærlighed; men andre er endnu tilbage paa Jorden og glæde sig i Gud, sin Frelser. Dette er Ting, som enhver kan faa erfare, som for fuldt Alvor vil blive salig. De Mennesker, som i sine Hjerter have smaget og erfaret, hvad det er dem forhvervet ved Guds Lams Død, de er fra samme Dieblis straks blevne ny Mennesker, de have straks begyndt at synge om sin Salighed, straks forstaaet de Sprog, som før var dem saa dunkle, da de ingen Sammenhæng kunde finde deri. Erindrer eder Thomas, Paulus og andre—og jeg mener, at Jesu Blod endnu i denne Stund har samme Virkning. Jesu Naade gjør os retfærdige, Lammets Saar er vore eneste Fristeder, til hvilke vi fly for at blive reddede. Hans Fortjenester er for os Porten til Himmelen. Vi be-

høve intet mer til Salighed end den. Om en Engel af Himmelen bruger al sin Veltalenhed for at formaa os til at lægge noget mere dertil, der skulde gjøre os salige, saa skulde vi svare ham: Behold du din Gave! Og om han viser os en anden Vej til Livet, saa skulde vi holde ham for forbandet. Jesus annammer Syndere. Vel os, om vi tro dette! Da leve vi af hans Naade, og leve med Glæde og blive daglig viskere paa vor Salighed.

Elfskede Venner! Det kommer nu an paa for enhver af eder, om I tror dette? Thi dette Ord for eder, for os, udfordrer hovedsagelig troende Hjerter. At I dog lod mig overtale eder til hjerteligen at komme dertil og blive derved, nemlig som arme og fortabte Syndere at modtage Naade for intet, da skulde ingen af eder dø eller gaa fortabt. Er der nu nogen af eder, som tænker: „Det er sandt. Jeg er et ugudeligt Menneske. Jeg er endnu en Syndens Træl, og Frelseren kjender jeg ikke endnu; jeg kan ikke uden at bæve tænke paa min sidste Stund. Hvem ved, hvor snart den kommer, og hvordan skal det da gaa mig, da jeg skal træde frem for ham, som har hengivet sit Liv for mig, men som jeg ikke kjender?“ Er der nogen, siger jeg, som har Uro og Angst over dette, han læse flittig Evangelium for de ugdelige, han kaste sig med sin Syndehynde ned for Gud ved Korset og raabe: Forbarm dig over mig, o Jesu! saa skal en saadan af den her fremstillede Sandhed finde Fred og med frydefuldt Mod gaa hjem, naar den sidste Stund nærmer sig. Amen.

Om end to Personer maatte udholde den samme Lidelse, bliver de derfor ikke hinanden lige; i den samme Fld, hvori Avnerne brændes, bliver Guldet lutret.

Herren kommer.

Himmelen og Jorden skulle forgaa, men mine Ord skulde ingenlunde forgaa, siger Herren. Alle Tings Ende nærmer sig. Vaager derfor! thi Menneskens Søn kommer i den Time I ikke mene. Da skal Himmeriges Rige lignedes ved ti Jomfruer, som toge sine Lamper og gik for at møde Brudgommen. Fem var kloge, men fem daarlige. Maa Herren hjælpe os og gjøre os brændende i Aanden og sterke i Troen. Maa han saa give os Salighedens klare Olje paa vore Lamper. Maatte vor Kjærlighed til ham blive stor, saa at vi med Sandhed kunde sige med Apostelen: At leve er mig Kristus og dø en Vinding. Jeg længes at fare herfra og være med Kristus; thi det er saare meget bedre. Maa Gud hjælpe alle dem, som kalder sig kristne at ransage sig selv om de er i Troen og sætter sin Lid ene og alene til Redningsmanden, Jesus Kristus. Maatte vi alle holde fast ved ham indtil han kommer, saa at vi kunde møde ham med Fryd og Glæde.

Dp kristne! vær vaagne i Striden,
Bær flittig at søge din Gud,
Saa skal vi og viselig siden
For Lammet staa pyntet som Brud.

Mod Hvilen i Himlen hos Jesus,
Hvad veier dog Forblivets Dyst?
Med alle dens Strammer og Furer,
Mod Hvilen hos Frelseren hist.

O vaagn da, o sovende Synder,
Du hviler paa brændende Straa,
For Herrens fortærende Aande,
Al i synligt maa engang forgaa.

Til dig som i Stolthed mon prange
Og agter ei Død eller Grav,
Du Kronen vil aldrig erlange,
Men Pinen i Evigheds Aal.

Du siger vor Herre er kjerlig,
Og det er nok viselig saa!
Men han er tillige retfærdig,
Betænk det og tal da ei saa.

Naar Himlen og Jorden skal brænde,
Og Bjergene smelte som Sne,
Da stiveste Synder maa blegne,
Naar Almagts Afsyn de se.

O høi dig i Støvet for Herren,
Vær snar! thi det gjelder din Sjæl,
Alt eget maa styrtes i Gruset
Om Naaden skal blive vor Del.

O Venner, hav Lamperne rede!
Snart kommer vor Brudgom, vor Gud,
O ve den, der da ei er rede!
Naar Døden skal hente dem ud.

H. F. A l b u e.

Hvo, som haver Øren at høre med,
han høre!

Hvo, som haver Øren at høre med, han høre! Disse Ord findes paa mange Steder i Evangelierne. De benyttedes af Frelseren til at vække Folkets Opmerksomhed paa de Gærdomme, som han vilde indprente dem; for saaledes at vække den aandelige Høreevne, at Sjelen kunde leve. Men det er ikke mindre nødvendigt i vore Dage at raabe ind i Folks Øren, at de maa høre; thi netop derfor har vi faaet Øren, at vi skal høre, men ikke bare høre, men ogsaa bedømme, hvad vi hører saaledes, at vi forkaster det onde og beholder det gode.

Thi vor Tid er meget rig paa dem, som vil gjerne tale, og der er ogsaa gjerne nogen som vil høre, saa paa det politiske, og saa paa det kirkelige Omraade. Men iblandt dem, som hører, er det ofte Tilældet, at man har saa daarlig Bedømmelseevne, at man forkaster det gode og beholder det onde, og saaledes indsluger Gift istedenfor Honning. Paa det kirkelige Omraade er der jo en Mangfoldighed af dem som mener, at de er kaldt af Gud til at indtage Luthers Plads som Reformatorer. De har nok faaet et klart Syn paa Kirkens Brøst og Mangler, at saaledes som den nu er og viser sig i de forskellige Kirkesamfund med den Være og Præksis er det afgjort, at alt er Døden i Gryden. Det gaar uden videre til Fortabelsen med alle, det er

afgjort. Men Aarsagen: Ja den er let at finde. Se paa disse kristlærde Præsterne, disse som forfører Folket, som er Venner af Verden, disse aandelig døde Hyklere, der er ingen som gjør godt, end ikke en. Der har du Aarsagen. Men Botemidlet? Ja det er let at finde. Vi har jo Bibelen at rette os efter, gaa ud af Verden, det siger jo Paulus, forstaar du ikke Meningen af Guds Ord? Du har længe nok draget i Nag med Bantro, stil dig med Menigheden, ellers gaar du fortabt. Men hvor skal vi gaa hen? Du skal komme til os, den rene Menighed, hvor der er ingen Plet eller Kynke, men kun sande troende, her skal du finde Hvile for din Sjæl.

Ja tænker nogle, det er nok det rette. Men hvad blir Resultatet? En Mangfoldighed af Kirkesamfund, endog af samme Beskjendelse. Saa kommer Partihadet, Guds Aand udslukket, Kjerligheden dør. Nu blir der Krig, det gjelder Tab eller Binding. Vi maa skaffe os Tilhængere, vort Paulun maa udvides, Bælene maa slaaes fast, Snorerne maa strækkes, et flittigt Missionsarbejde udføres. Hvor skal vi lægge an? I de døde Menigheder; thi hvor der holdes Fester, er Kvindeforeninger og Pigeforeninger, gaar jo alt til Helvede. Vi er Hjertekjendere. Saaledes kan man udenvidere bruge Rastefkoven ufeilbarligt, naar man er sin Opgave som Reformator tro. Det maa vel ogsaa blive Visdom for dem, som hører paa. Den som har Øren han høre, saa virker det en Bestyrkelse i det gamle gode Ord: Hold fast ved, hvad du har.

Kirken er en Blandingskirke paa Jorden af onde og gode, Klinte og Høvede, Hyklere og sande kristne. Døm ikke, at du ikke skal dømmes. Bliv som en kristen i Menigheden i Liv og Beskjendelse, der blev du født til Liv i Gud. Den skilber du din Opgave som kristen. Der skal du bede og arbejde tilfammen med Guds Folk i den, saa skal du engang saa nedlægge din Vandringstav for at blande dig med Menigheden histoppe i de fuldkomnes evige Boliger.

B. L i s o n.

Lidt fra Samtalemødet i Zions Menighed, Adams Co., N. Dak.

Af Taknemmelighed for det opbyggelige og opmuntringsfulde Møde, som vi fik i Zions Menighed den 1ste, 2den og 3die Juli er det mig kært efter Paalæg at sende nogle Ord derom til „Budbæreren.“

Mødet var godt besøgt af Præster og Lægsfolk. Past. A. D. Oppegaard var saa snil at standse af paa sin Vej til Montana for at overvære vort Møde. Past. R. Rasmussen og en liden Flok af hans Menighedsfolk glædede os med sin Nærværelse og Deltagelse. Past. R. L. Kleveland overraskede os ved at komme og være med. Past. Holland og Prof. Vignes af den s. R. ærede os ved at være med en Del af Tiden og ved at tage Del i Samtalen. Past. R. L. Kleveland holdt Abningsprediken. Samtalemødet Gal. 6, 7—10 blev indledet af Past. R. Rasmussen. Indledningen og den derpaa følgende Samtale var en kraftig Advarsel imod at fare vild og inderlig Formaning til at komme ind paa og vandre den rette Vej. Vi blev alle bragt ind paa Livets Vej i Daaben, men det gjælder at bli der. Saa saa blir bevarede og saamange farer vild. Aarsagerne er ofte, at Forældrene kan være ført vild og fører vild. De kan være ligegyldige og forsømmelige i at opdrage sine Børn i sand Gudsfrugt. Brødre og Søstre, Menighedsfolk, Bærere og Præster kan være Aarsag deri enten ved selv at være fremmede for Livet i Gud eller ved Sløvhed og Ligegyldighed i det aandelige. Dybest ligger vel Aarsagen hos en selv i Tilbøielighed til det onde og i Træghed til det gode. Man gir ikke Agt paa Sandhedens Ord. Det er nødvendigt for ikke at fare vild at være kjendt i sin Bibelbog. Der lærer man Sandhedens Vej at kjende. Der lærer man at vandre i Sandheden. Der lærer man at fly al Vildfarelse. Det er ligesaa nødvendigt for en kristen at være kjendt i Ordets Forraadskammer, som det er for en Husmor at være kjendt i sit Kjøkken og hvad dertil hører med. Den som er vel kjendt i sin Bibelbog og gir Agt paa,

hvad der staar skrevet, farer ikke snart vild og er heller ikke saa let at føre vild.

Galaterne havde lært Sandhedens Vej at kjende. Evangeliets Budskab om Frelsen i Kristus havde Paulus forkyndt dem. De annammede Sandheden, troede paa Jesus, fik den Helligaand og var salige. Vildfarelsens Profeter kom ind iblandt. Selv var de vildfarende og søgte at føre Galaterne vild—bort fra Kristus. Disse gav Agt paa deres Røst og før vild. Paulus advarer dem: „Farer ikke vild! Gud lader sig ikke spotte!“ At forkaste Jesus den eneste Frelser fra Synd og den eneste Vej til Salighed, og mene sig at kunne naa Himmel og Salighed ad andre Veie, er at spotte Gud. De som vil vide noget andet til Salighed end Jesus Kristus og ham korsfæstet farer vild. Alt andet er Djævelens, Verdens og det fordærvede Kjøds Opspind. Al Kjødets Møje og Bestræbelse efter at bli helliget og retfærdigt for Gud er en Saaen i Kjødet. Af det fordærvede Kjød kan der ikke fremkomme noget andet end Fordærvelse. Saa man i Kjødet, saa vil man ikke kunne høste noget andet end Fordærvelse af sit fordærvede Kjød. I Kjødet kan man hverken saa eller høste noget andet. Alt det, som sættes istedenfor Jesus, alt det, som sættes ved Siden af ham, alt det som fører bort fra Kristus er af denne Art og fører vild—enten det er sin Fariæisme, streng Rettroenhed eller paatagelig Pietisme. Modsatningen af at saa i Kjødet er at saa i Aanden.

Aanden og Kjødet er hinanden imod. Alt det, som Guds Aand faar drive os til at være, ville og virke er ved Guds Raade en Saaen i Aanden. Der hvor Guds Aand faar raade i Hjerterne der lever og vandrer man i Aanden. Saadanne skal høste af Aanden—evigt Liv. Frugten af at saa i Kjødet er Fordærvelse og evig Død. Frugten af at saa i Aanden er evigt Liv. Guds Aand driver Guds Børn til at gjøre Guds Vilje, gjøre det gode. Kjødet strider imod. Man er udsat for at bli træet. Velighed til at gjøre noget, kan man da lade gaa forbi. Nu trænges Formaning, Opmuntring og Tilskyndelse. Gjør det gode! Bliv ikke træet! „Gjør det gode mod alle, men mest mod Troens

egne." I sin Tid skal man faa høste—evigt Liv. Herlig Naadelsøn for Naadesanledning og Velighed til at leve og vandre i Aanden, saa i Aanden og høste evigt Liv af Aanden.

Under Mødet ofredes \$28 10 til Andremissionen.

Saa Tak da, o Gud, for Velsignelsen, som du gav os af Mødet! Tak for alle som du fik gjøre til en Velsignelse! Tak for alle, som du fik velsigne! Med broderlig Hilsen
B. U n d e r s o n.

Brev fra B. Anderson.

Barbo, 19de Juli, 1910.

Kjære Broder i Herren Past. C. C. Holter tilnøjes Guds Naade og Kraft i deres Virken.

For di jeg nu føler mig saa glad og taknemmelig fordi „Herren har gjort store Ting imod os, vi bleve glade!" Og dog maa jeg skamme mig ligeoverfor Gud, at jeg aldrig er saa taknemmelig for al Guds Naade, som jeg burde være. Saa lidet troende var jeg for mange Aar tilbage, og Bantro gjør misnødig, dog midt i denne Stilling og Forhold sukke og bad jeg, og vel flere med, med mig, og hvad er skeet? Jo, der kom Arbejdere og der kom Fart i Arbejdet, Gud være lovet! Og Gud styrke dem saa de maa holde ud en Tid. Arbejdet er tungt, ansvarfuldt, vidstrakt og tager paa den tro Tjeners Kræfter. Vi trænger flere, og vort Samsunds Styrelse vil nok have det for Die saasnart Muligheden tillader det, især efter dette sidste storartede Besøg, kan jeg kalde det, da ikke mindre end tre Prester fra H. S. besøgte os. Den tredie var dog hindret fra at være med os i Barbo, da vor Kirke blev indviet. Vor kjære Formand, Prof. M. G. Hanson, Pastor Bøe og vore egne Pastor Carlson, Past. Hjortaa og vor kjære Missionær Rønning, og naar man regner mig den gamle Usling med, saa var vi i alt 6, og i Standia ikke mindre end 8 Prester fra H. S. Dette maatte vække Opmerksomhed iblandt Folket, og vist skal dette Besøg sætte Merker efter sig af de mange kraftige, alvorlige, vækkende, veiledende og opmuntrende Vidnesbyrd,

som blev aflagt baade ved Kirkeindvielserne og Samtale møderne. Vor kjære Formand arbejdede som en Hest den hele Uge og de andre med; det var en Arbejdsuge fra først til sidst. Mandag den 18de Juli var der Gudstjeneste i Bethlehems nye Kirke med en kraftig Prediken af Formanden og Grundstenen blev nedlagt. Kirken er allerede brugbar for Sommeren. Og dermed Farvel. Tak, Brødre, for Besøg og Samvær, Gud hjælpe os at naa Maalet, saa vi samles for Sammens Trone!

Jeg ved der vil komme fuldstændigt Referat, men af Glæde over at betragte Forfjellen imellem forud og nu herude kunde jeg ikke afholde mig fra at sende disse saa Ord til „Budbæreren". Ja „Herren har gjort store Ting imod os, vi bleve glade".

Desmere gjælder det at arbejde medens det er Dag, smide medens Jernet er varmt, Fienden sover heller ikke, han er altid virksom for at forstyrre Guds Værk og Gjerning iblandt Folkene. O maatte de mange, mange som hidindtil har stillet sig udenom Menighed, Guds Ord og Sakramenter, tillige med mange i Menighederne som endnu sover, vaagne op og søge Herren, medens han findes, og de som har erfaret og oplevet den store Forandring fra Mørket til Lyset maa vedblive at være ædrue og vaagne! Naadelivets Værk og Bevarelse kræver det, Tiden kræver et levende, virkende Vidnesfolk tillige med levende Ordets Tjenere. Et altid i Aand og Sandhed bedende Folk kan stole paa Guds Forjættelser; thi de er alle Ja og Amen i Jesus Kristus, derfor frygt ikke, du lille Herrens Hær, under Korsets Banner, vor Hærsfører har aldrig tabt i noget Slag. Derfor fremad i fuld Rustning; thi mange skal reddes fra Fortabelsen. Ingen rolige Dage saalænge Striden varer for vor egen og andres Frelse; men „der er en Sabbats hvile tilbage for Guds Folk". Hermed Hilsen i Herren til Redaktør og „Budbæreren" Læsere fra den gamle til Forben trængende
B. U n d e r s o n.

Bliver rige i Herren.

Her har vi en Tørste fortiden, der som den skal fortsætte, vil omtrent al vor Afsling visne bort. Vi har med dette timelige for Die ikke lyse Udsigter. Men der som vi er rige i Gud, saa har vi intet at frygte.

Nu kommer ogsaa Fordelen af at være et Guds Barn til Nytte. En kan undertiden, naar gode Afslinger kommer og alt gaar ligesom efter Ønske, naar Pengene strømmer ind i Hobetal, blive fristet til at spørge vor Herre: Hvorlænge vil du velsigne en utaknemmelig Verden med sine Ønskers Maal, disse nemlig at saa rigelige Midler at bevare med, saa god Anledning til at pleie sit Rjød og sine Videnstaber. Jeg har tænkt ingen Ret til at spørge saadan, men jeg maa da ialfald ha Lov til at beundre en saadan Gud, der kan vise en saa stor Langmodighed. Nu har vi haft gode Aar i længere Tid. Formuen har for mange fordoblet sig de sidste ti Aar. Der som det skulde fortsætte paa samme Maade vilde mange blive aldeles beruset af Nydelsen.

Lade os nu stanse lidt og se os tilbage samt tænke over, om vi har været tro Hus- holdere over disse timelige Ting, som vi har haft saa meget af. Har vi brugt dem til Nødtørft for os selv og haft noget tilovers til ham, som al god Gave har sit Udspring fra. Du, som er rig paa Guds og Guld, har du sat noget ind paa Rente hos Gud? Har du tænkt over, hvad du som kristen er forpligtet til? Hvis ikke, saa vil jeg raade dig til at overveie disse Ting; thi det gælder intet mindre end din Sjæls Frelse eller Fortabelse.

Jeg er sikker paa, at alle ønsker at komme til Gud i Himlen, men den rige har vanskelig for at komme der, staar det i Guds Ord. Dette er en kraftig Paamindelse til de velstaaende om at de maa være vaagne, at de ikke bliver saa forblindet i Stabningen saa de glemmer Gud. Jeg tror ikke det er galt at ha noget her i Verden; men jeg tror at Vanskeligheden kommer her, at vi som kristne ikke giver med det rette Sindelag. En kommer og ofrer for at sees, en anden ofrer af

Tvang, en tredje er ligegyldig, men ofrer alligevel. Kan hænde langt om længe kommer en, som ofrer med Tak til Gud, at han fik Naade til at yde en Skjærv til hans Riges Udbredelse. Tror du, at Gud vil se med Velbehag til de tre førstnævnte? Spørg dig selv. Paulus skriver: Vyd dem, som er rige i den nærværende Verden, at de ikke skulde hovmode sig ei heller sætte sit Haab til den uviste Rigdom, men til den levende Gud, som giver os alle Ting at nyde, at de skulde gjøre godt, blive rige i gode Gjerninger. gjerne give, meddele, saa de samle sig selv er Skat en god Grundvold for det tilkommende, for at de kunne gribe det evige Liv. 1 Tim. 6, 17—19.

Laache skriver: „De siger, at de er fri og ved ikke, at de er Forkrænkelighedens Trælle og ofrer alt paa sine Afgudsaltære. Men hvo som tror paa Kristus, han tror paa den sande levende Gud, kjender ham, har Magt over Afguderne og formaar at bruge alt til Himmels Være.—Lad de troende vise, at de kjender Kjærlighedens hellige Gud og tjener ham! Lad dem vise, at de er den himmelske Faders Børn og ligner ham! Lad den hellige Være aabenbare sig i deres hellige Liv og afsætte sig i Frugter som er gode for Gud og Mennesker! Ingen kan gjøre godt i Sandhed uden troende kristne, men ingen kan være en sand troende uden at gjøre godt. Brug dit Guds til Næstens bedste, bliv rig dermed gode Gjerninger og samle dig et Liggendetæ i Himlen“.

Lykkelig er den, som har Midler og Hjertelag som kan samle sig Skatte i Himlen. Der som vi ser paa vor Stilling her i Livet, at vi i Daaben er kommen i Samfund med Gud og er hans Barn, at vi her lever i Udlændighed saa vort rette Hjem er i Himlen. Naar vi i Guds Ord har lært Guds Vilje, hvad har vi saa at gjøre? Er vor Stilling her i Livet det væsentlige at blive Millionærer eller rige paa Guds og Guld? Er det ikke at vi skulde være med og hjælpe til at Jesus Kristus bliver prediket over den hele Jord? „Høsten er vel stor men Arbejderne faa, beder derfor Høstens Herre, at han uddriver Arbejdere i sin Høst“ Luk. 11, 2. Dette er Jesu egne

Ord. Det skal ingen Filosof til at udtø dem. Meningene kan enhver forstaa. Gud vil at alle skal blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse.

Guds Ord maa predikes, maa udbredes iblandt Menneskene, men dette koster Penge. Her kommer vi til et ømt Punkt hos mange. Kristne Folk som har lært Guds Ord sætter ofte op et surt Ansigt, naar Udgifterne paa dette Omraade vokser lidt. Nu vil jeg bare fremsætte nogle Spørgsmaal: Hvem eier det vi har? Hvem har vi at takke, om vi har noget? Hvem er det, som lader Sol og Regn ikke aflade? Hvem er det, som giver Liv paa Jorden? Er det ikke den almægtige og evige Gud. Derjom vi forstod denne Guds Vilje og at vi ikke lod os forblinde af Satan skulde det ikke tage tusinde af Aar for at faa kristnet hele Menneskeheden.

Nu paa Aarsmødet i Red Wing blev det bestemt, at Gjælden paa Samfundet skulde udlignes paa Menighedene. Dette er bare bra. Men vil bare bemærke, at her ogsaa kunde der være Anledning for den rigge at tage et Tag. Husk paa, at flere her i Vesten ikke har Overflod, men en god Vilje drar et tungt Bærsiger et Ordsprog. Maatvor Vilje være besjælet af hellig Guds. frøgt.

Venligt

Johannes Grotte,
Blabon, N. D.

— — — — —
Vær Venlig.

Mangt et Barn kommer paa gale Veie, fordi det i Hjemmet savner Glæde. Et Barn behøver Smil ligesom Blomster behøver Solstraaler. Børnene ser bare lidet forbi det nærværende. Om en Sag mover, vil de søge den, om den misager, vil de undgaa den. Om Ansigterne derhjemme er sure og Ordene barske, og man der altid finder Feil hos dem, vil de tilbringe saa megen Tid som muligt andetsteds. Husk det, du Far og Mor. Forsøg at gjøre Hjemmet hyggeligt for eder selv og eders Børn. Brug flere venlige Ord og forsøg at være glade. Der- ved vil ogsaa eders Børn blive fornøiet og I vil faa Glæde af dem.

Maalberøst Forkyndelse.

(Indsendt ved P. H. Kirkvold.)

Man studser kanste og spør forundret: Er det saa vanskeligt at tale til Folk om Synd? Svaret er: Det er vanskeligt. Det er ikke let at finde Vej til et Menneskehjerte med den Sandhed: Din Synd, dine Feil, det som gjør dig til et usselt Menneske, til en elendig Slave, tar Magt og Kraft fra dig—stænger for Liv og Liv.

At træffe i „Blinken“ her er en Raade fra Gud, som ikke kommer saa uden videre. Det sker ikke ved at omstifte sin Røst, ved Skrig og Skraal, heller ikke ved Graad og jamrende Stemme.

Det gjelder i første Række for Forkyndere selv at bli saadanne, der levende kjender sine Synder og Nød. Først da kan man i Alvor og Kjærlighed tale til andre om deres Synd.

Hvor vi trænger at udbe os den Raade af Gud at kunne tale om Synd sli, at Folk blir hjulpet til at kjende den og for Alvor søge Hjælp i mod den.

Om vor Frelser siges det: Alle Tol- dere og Syndere holdt sig nær til ham for at høre ham. Han maa ha sagt Ord om deres Synd, som havde grebet deres Hjerter, og de lyttet til Ordet om Frelse.

Han har sagt mig alt, hvad jeg har gjort, sa den samaritaniske Kvinde om ham.

Han, som kom fra Faderen med det gode Budskab om hans Kjærlighed, hvor meget har dog ikke han talt om Synd. Han har stillet den som en stor Skyld—10,000 Talenter, som en forfærdelig Brøde, der vækker Guds Brede og nedkalder Dom og Forbanelse over Menneskene. Math. 22, 1-14.

Han har viet den stor Opmærksomhed og behandlet den paa en alvorlig Maade. Han har pegt paa de grove som ligger i Da-

gen, og de skjulte som udhuler det arme Menneſtehjerte og gjør det tomt og fattig. Mark. 7, 21—23.

Han vidſte ikke blot Synden i den Skikkelse, Lovbrud, Krænkeſe af Ret og Retfærdighed, men beſtemt pegte han paa: den ſom ikke gjør det gode, ſynder.

Vær fuldkommen! Det var, hvad han krævede.

Hvordan behandler vi Synden i vor Forkyndelſe? Vi gjør os ſkyldig i en meget ſkjæbnevanger Forudſætning hos Tilhørerne: De har nogenlunde Kjendſkab til ſin Synd; det er Evangeliet de ikke kjender.

Kan vi gaa ud fra, at de fleſte ſom kommer for at høre Guds Ord, kjender Dommen i ſin Barm?

Naar vi tænker paa, hvorledes Guds Hellighed og Retfærdighed ligesom er traadt tilbage i Folks Bevidſthed, ſaa at en Forſoner ſynes at være høiſt unødvendig, da maa vi nok ſpørge, hvordan det hænger ſammen med dette: Har de Brug for Naad'en? Guds Hellighed og Renhed, hans ſtraffende og dømmende Retfærdighed maa ſaa mere Plads i Forkyndelſen.

Er du en křiſten, ſom har ſaaet Naade for al din Synd, ſaa handle med Synden paa ſamme Maade, ſom den handler med dig! Skaan den ikke; thi den ſtaaner ikke dig. Far ikke lempelig med den; thi den farer ikke lempelig med dig. Vær ikke undſelig for den; thi den er ikke undſelig for dig, tværtimod overfalder den dig, hvor den træffer dig; gjør du ligesaa! Synden er en Morder; den har allerede taget Livet af mange Menneſter og vilde gjerne dræbe dig og hele Verden. Behandle den derfor ſom en Morder. Den dræber dig, hvis du lader den leve og giver den Frihed.

Fra nordre Minneſota Kreds.

Nordre Minneſota Kreds havde Møde i Bethel og Eagle Valley Menigheder den 21de til 26de Juni. Mødet begyndte med Prediken af Paſt. Rendahl i Bethel Menighed. Paa Grund af den trykkende Varme var ikke ſaa mange fremmødt ſom ønskelig var. Men Forſamlingen øgede lidt efter hvert. Den egentlige Indledning af det opſtillede Thema fik vi førſt paa Eftermiddag da Indlederen ikke kunde række frem før. Joh. 15: 1—8 er en dyb og indholdsrig Tekſt og mange herlige Lærdomme blev fremlagt i Forbindelſe med den. Hvorledes Grenene forenes med Stammen og hvorledes den kan bevares i denne Forening var de Tanter, der var lagt ſærdeles Bægt paa. Der blev mindet om hvorledes den Helligaand forſøger at overbevise de uomvendte om, at de i ſin Tilſtand uden Gud er haabløſt hjemfalden til evig Undergang, og naar det rammer Sjelen et lidet ſaa kommer Sjeleſtinden med ſine korte Indlæg derimod. Tidsnok! tidsnok! tidsnok! det er alt ſom Satan ofte bemærker ved Omvendelſen og altfor ofte har denne Bemærkning virket til at det blev forſent.

Paa Mødets 3die Dag flyttede vi til Eagle Bend og her aabnedes Mødet med Prediken af Paſt. D. F. Johnson, der indtagende og praktiſk talte om „Den aandelige Tørſke i Hjerte og Menighed.“

Om Eftermiddag indledede Kredsformanden Emnet: Matt. 25; 1—13. Som Ledetraad opſtilledeſ: De kloge og de daarlige Jomfruer.

1. Deres Lighed.

2. " Ulighed.

3. " Lod.

4. Formaningen til Varvaagenhed.

Da der nylig har været ſkrebet over dette Emne lader jeg det være endſkjønt Mødet ſpaalagde ſin Sekretær at ſende et Uddrag af Samtalen til „Budbæreren“. Det kan ſiges til Herrens Pris, at det blev et alvorligt Møde for ret mange. Naar Guds Aand ryſter ſaapas i Samvittighederne, at Synden blir uudholdelig at bære paa, hvorledes tør ikke den Sjel ſig da? Takket være den kjere

Gud, som formaar at bryde disse sterke Baand og faa den sovnenne til at vaagne. Dette Møde vil sent blive glemt iblandt os.

Søndag den 26de Juni havde vi Møde i Kirken og Emisær H. A. Hanson fra Graston, N. Dak. predikede. Om Eftermiddag samledes man om Nadderbordet. Hvor herligt for Søftendeskaren at ty did. Det sker ofte med en Fornemmelse af Angst og Banghed. Nei, hvor usfuldkommen vor Kjærlighed er. Tilsteede ved Mødet var foruden Kredsforsmanden, Past. J. J. Rendahl, Past. J. R. Verohl, D. F. Johnson og Emisær H. A. Hanson samt undertegnede. Vi siger hjertelig Tak for Besøget af disse Brødre. Særlig vil vi takke Emisær Hanson, den eneste Lægmand som kom og var med paa dette Møde.

Det er noksaa betænkeligt, at denne Kreds, som har flere Lægkræfter end nogen anden i vort Samfund ikke kan faa Nytte af Kræfterne. Det er vel en af de Frugter vi nødvendigvis maa høste af dette Foreningsarbejde, som drives af disse saakaldte Lægmandsforeninger. Mon tro om det ikke vilde vise større Resultat om de kom tilbage til det oprindelige at være Menighedens Eienhed og Arbeidskræfter?—En Ting er sikkert at det paastynder Lægmandsvirksomhedens Tilintetgjørelse.—Vi takker Broder Hanson for Besøget og haaber at se ham her igen om ikke længe. Tak for Samvær. Eders ringe Medarbejder

M. L. Dahle Sek.

Samtalemøder.

Et Samtalemøde blev afholdt i Bethel Menighed af Pastor E. Hovlands Kald i Turtle Mountain Kreds fra 21de til 23de Juni 1910. Mødet aabnedes med en fælles Bønnefest. Det var just ikke mange Følt til at begynde med, men de faa som var sølte Træng til at nedbede over sig og de forsamlede Herrens rige Betsignelse. O, hvor vi trænger det til alle Tider og ikke mindst naar vi skal tage for os Herrens Ord. Forsmanden Pastor Krogstad takkede paa Kredsens Vegne Menigheden for, at de havde indbudt til dette Møde og ønskede at Mødet maatte bidrage til at Sjele kunde frelses, styrkes og føres nærmere til Gud. Havde Middagshvile og samledes igjen til Fortsættelse. Men her merkede vi at Pastor Warud fra Berthold som skulde indlede det opstillede Guds Ord Ef. 35 ikke var kommet. Pastor Krogstad aabnede da Samtalen som siden fortsattes af Presten og Lægfolk de Dage vi der var samlet. At gjøre noget Uddrag af Samtalen skal jeg ikke, men det kan siges, at den gik i den Retning som dette Guds Ord anviser og var meget opbyggende og belærende. Det søltes, at Herren var med. Formiddags Sessjonen begyndtes med en halv Times Bønnemøde. Om Aftenerne holdtes Opbyggelse paa flere Steder rundt om i Menigheden. Den sidste Eftermiddag holdtes Altergang og Afslutning. Mange aflagde Vidnesbyrd om den gode Gud og den Lykke de nød ved at gaa hans Veie. Et Offer blev optaget til Kredskassen den sidste Dag. Ofret beløb sig til \$23.93. Af Kredsens Presten var kun J. Krogstad, E. Hovland og undertegnede tilsteede. Vi skiltes da med de flere Venner i Bethel Menighed i hvis Midte vi havde nydt godt baade til Legem og Sjel og satte Kursen til Immanuel's Menighed af Pastor Krogstads Kald, hvor et lignende Møde skulde holdes fra 25de til 27de Juni. Flere af os kom allerede paa samme Dags Aften som Mødet var slut i Bethel. Og hvad stede samme Nat? Jo Herren som raader over den Regn, som vander vor Jord for at den skal give sin Grøde, aabned

Da Daniel Krummacher, Prest i Ellersfeld, engang i Brødrenes Forsamling blev spurgt om, hvem der mentes med den „ældste“ Søn, svarte han alvorlig: „Det ved jeg godt; det lærte jeg at forstaa igaar!“ Da man trængte nærmere ind paa ham for at faa et bestemt Svar, sagde han lakonisk: „Det er mig selv.“ Og han bekjendte, at han Da-gen iforveien havde sølt Udgrelse ved at finde, at en forhen særdeles slet Person pludselig var bleven rigt benaadet af Gud.

Himlens Glæder igjen og bragte Betsignelse til stor Glæde for alle.

Landmanden og alle havde særdeles den sidste Uge maattet staa og se paa, uden at kunne gjøre noget, at den forholdsvis pene Grøde holdt paa at visne og tørkes af den ualmindelige hede Vind og Sol. Og for den, der har Familie og i smaa Omstændigheder, saa ser det ikke lyst ud. Men vor Herre vil ved saadanne Handlemaader give os en Lekse at lære. Maatte vi alle lære den!

Farvel og Tak for Samvær, og saa sætter vi Stevne igjen i Immanuel's Menighed paa Lørdag.

A. A. D a h l.

REPORT OF THE 16th ANNUAL CONVENTION OF THE ILL. LUTHER LEAGUE.

Home again from Leland where the Luther League of the state of Illinois held its 16th annual convention July 12, 13, 14. The sessions were held at Bethany church, Rev. S. A. Johnson, pastor. The convention theme was, "My Father's Business", under the sub-topics—Teach—Reach—Preach.

Addresses were delivered by Rev. L. M. Kulins, the sec'y of the National League, Dr. G. A. Gerberding, Rev. Paul H. Roth, Dr. C. W. Foss & Rev. H. B. Kildahl. Papers were read by Mrs. Mabel C. Bode of Elgin, Mr. Harvey Norem of Seneca, Rev. Bry Catlin, Decatur, Miss Millie Hendrickson Chicago, & Mr. August Brissman of Moline. Mr. John H. Hanberg of Moline was reelected president for another term.

An interesting feature of the convention was a "Round Table Discussion of Luther League Problems" by our General Sec'y, which brought out many good and helpful suggestions. The attendance at all services was very large and the delegates and visitors from out of town numbered over 200.

In every way the 16th annual convention of the Luther League of Illinois leaves the impression of a grand success. Surely it was an instructive and enthusiastic convention, and each one going home to his society with added zeal and inspiration for the work and greater love for the church and the Master.

A. S.

A SHORT REPORT FROM THE "MISSION DOVE"—1910.

The president of the Mission Dove being unable to attend, the meeting was called to order June 3rd, 1910 by the vice pres. Mrs. M. G. Hanson.

Mrs. Eastvold was elected chairman of the meeting and Mrs. O. Anderson, Sec. pro tem.

After the singing of a hymn, Miss Hodnefield read the 23rd Psalm and led in prayer.

In the absence of the secretary, Mr. Bakke read the minutes of the previous meeting, also a greeting from Mrs. Wee.

A motion was made and seconded to omit the reading of the papers and discussion from the minutes.

The minutes were approved as read.

Mr. Bakke expressed his thanks and appreciation in regard to the hospital and gave suggestions as to some improvements that might be made.

The treasurer's report was read and given over to the revision com., Mrs. Anderson & Mrs. Distad.

A nominating committee was appointed by the president.

Com.—Mrs. Mortvedt and Mrs. Distad.

The officers for the coming year are as follows,—

Pres.—Mrs. C. C. Holter.

Vice Pres.—Mrs. E. Schmidt.

Sec.—Mrs. Mary Wee,

Treas.—Mrs. Susie Stageberg.

A motion was made, that a committee be appointed to report on changes to be made in the constitution.

Mrs. Mortvedt and Mrs. Ringstad were appointed to serve as this committee.

Meeting adjourned.

MRS. O. ANDERSON, Sec. pro tem.

Lørdags Aften holdt „Missionsduen“ Møde i Kapellet Kl. ½7. Den første Del af Liden benyttedes til Skriftlæsning og Bønnemøde, hvorefter Miss Hodnefield holdt en meget interessant Tale. Hun fortalte om vore Bibelskvinder, hvorledes de blev saa interesseret i Bibelskolen, at Mrs. Rønning maatte læse med dem, endog da hun saa paa sit Dødsleie, og hvorledes Mrs. Rønning spurgte om Bibelskolen, da hun knapt kunde hviiste et Ord. Naar Mrs. Rønning var gaaet hjem, samlede nogle af disse Kvinder

der Gang paa Gang, knælende omkring hendes Gravhøj og bad, at det, som Mrs. Rønning havde lært dem, aldrig maatte glemmes, men at det maatte bære Frugt, og at de maatte være istand til at gjøre noget for Gud.

(For ovenstaaende er jeg Mrs. Eastvold taknemmelig.)

Programskomite for dette Aar er som følger,—Mrs. C. C. Holter, Mrs. Sufie Stageberg, Mrs. Mary Wee.

Saa snart vi faar Programmet istand, skal vi lade det trykke i „Budd.“

M r s. M. D. W e e, S e f r.

* * *

T i l M i s s i o n s b u e n.

Kjære Søstre!—

„Ovet være Herren fra Dag til Dag! Han lægger Naade paa os, han som er vor Saligheds Gud.“ Sal. 68, 20.

Saa har vi atter Pintsfejdag! Vi ved ikke en Dag, hvad den næste skal bringe af Glæde eller Sorg, af Fryd eller Smerte, men et ved vi, at alt er idel Naade og at vor himmelske Fader ser, hvad som er mest tjenligt for os, omend det ofte sker just modsat af vore Ønsker—ja, af vore Bønner.—Saa er det ogsaa med mig idag.—Jgaar skrev jeg „Notice“ for „Budd.“ og Indbydelse til „Missionsbuen“ at møde i vort Hjem den anden Juni Eftermiddag. Tænkte at lægge Brevet i Posten idag. Men det skulde ikke saa være. Da vi stod op, saa vi, at vor lille Ruth var syg og at det maatte være enten Meslingerne eller Skarlagensfeber. Ralldte Lægen og han sagde straks, det var Skarlagensfeber.—Saa skynder jeg mig at skrive dette og saa det afsted før Kvarantænen gjøres gjeldende.

Jeg havde glædet mig meget til at skulle saa være sammen med eder iaar, og til at saa indbyde eder til mit Hjem, men nu kommer vi vel sandsynligvis til at være indestångt til efter Aarsmødet. Skal dog være sammen med eder i Bøn og Tanker.

Bil gjøre et Forslag for Foreningen, nemlig, at den Programskomite, som vælges

for næste Aar, allerede nu iaar ved Aarsmødet udarbejder Program for det literære Møde for næste Aar og rapporterer samme. Det synes at være den eneste Naade paa hvilken vi kan faa Programmene istand tidsnok. Flere Aar har vi gjort det saa, og de Aar havde vi vel berebte literære Møder. Det synes som om enhver har saa nok med sit respektive Arbejde, at det tager for megen Tid til at udarbejde Program gennem Brevskrivning. Mens vi er sammen under Aarsmødet tager det ikke saa længe at gjøre et kort Udkast af Program for kommende Aar og Arbejdet er da mere friskt i Tankerne end om det bliver henlagt til nys før Mødet.

Maa da Gud give eder et godt og vel-signet Møde. Han er rig og mægtig, omend vi er smaa og fattige. I h a m e r e v i s t e r k e.

Hjertelig Hilsen fra eders ringe Med-tjenereinde M r s. M. D. W e e.

Red Wing, Mai 15 1910.

Regnskab for „Missionsbuen“ fra Juni 1909 til Juni 1910.

Indkommet Kontingent.....	48.00
Indkommet i Gaver.....	80.35
Indkommet specielt til Bibelskolen i Kina..	12.00
Indkommet specielt til Hospital i Red Wing	5.75
Beholdning i Kassen til Hospital i Red Wing	69.57
I alt af „Missionsbuen“ Indtægter, udenom de specielle Gaver, er udbetalt til Bibelskolen i Kina og 1/2 til Hospital i Jewell, Ia.	

M r s. E d w. D. R i n g s t a d, K a s j.

Den engelske Erkebiskop Leigh-ton's Søster var engang paa Grund af et Barns Død nedfæntet i den dybeste Sorg. Hendes Broder, Biskopen, skrev da til hende: „Din Johannes er kun gaaet tilfængs nogle Timer tidligere end andre Børn, og vi maa selv snart gaa og klæde os af. Jo mere vi lader os frigjøre fra Kjerligheden til Verden og forfager alt det, som er overflødigt, jo mindre vil vi have at gjøre, naar vi skal lægge os til at sove.“

Brev.

Hampton, N. Dak., 11te Juli, 1910.

Rev. E. C. Holter, Red Wing, Minn.

Kjære Broder!

Tør jeg be om Blads i „Buddbæreren“ for en liden Hilsen fra os her i Nord. Det var nemlig om vor lille Datter Esther, som fik Hjemlov for 2 Maanedes siden, jeg vil skrive. Vi blev hjemsoget af Skarlagensfeber i Slutten af April og maatte hente Doktor, og vi kom under Avarantæne for 30 Dage. De 2 mindste af vore Døtre blev angreben og vor mindste Gut fik et ondartet Tilfælde af „Mumps“, saa det saa ud til, at han ogsaa skulde bukke under. Jeg maatte tage vare paa de 2 Smaapiger og min Hustru paa vesle Guttene og vi var skilte fra hverandre, saa at jeg havde egen Udgang fra Loftet og hun var nede med de andre Børn. Den ældste af Pigerne nemlig Alma, hun var haardt syg, og efter at Feberen havde forladt hende saa fik hun Gigt i Hænderne og Fødderne; men med Mediciner og Guds Hjælp, saa blev hun bra. Lille Esther derimod blev værre og saa syg i 9 Dage under en voldsom Feber, og hendes Forløsningstimen kom den 9de Dag efter at hun lagdes og de sidste 4 Timer hun var her, led hun meget. Dødsaaragen var forstenet Mave, og stakels lille Esther, hvor hun led de sidste Dage. Alt blev gjort for hende; men Gud vilde tage hende hjem. Hun kunde ikke sandse sig stort. Jeg spurgte hende flere Gange om hun vilde gaa til Jesus, men hun fattede det ikke; men sidste Dag hun levede, da gjentog jeg samme Spørgsmaal til hende, og hun smilede og pegte opad. Samme Dags Aften raabte hun paa Mama, og hun kom op til hende, og da hun fik se hende, saa smilede hun ogsaa til hende og sagde: „Goodnight Ma“, og de var de sidste Ord fra hende. Esther var lidt over 6 Aar gammel, og var et Lys i vort Hjem. Hun var i alle Maader en meget snil og god liden Pige. Hun var slikt til at synge og havde store Evner til at læse. Ja Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet. Under saadanne Omstændigheder faar man ikke Lov at have almindelig Begravelse heller, men maa nøie sig med at nogle saa faar

Liget begravet. Vi havde en liden Sørgegudstjeneste ved Graven, efterat vi var slupne ud; og naar jeg tænker over det hele, saa er Savnet stort, men takker dog Gud for, at vi har en af vore vel fremme.

Jeg vil ved samme Leilighed saa Lov af nævne lidt om vor Stilling her dette Aar. Saa som der har været berettet i Bladene, saa ved man, at vi dette Aar har noksaa mørke Udsigter for nogen Avling. Tørken og varme Vinde har faret over Ager og Eng og det ser trist ud for os dette Aar. Det holder ved at tørre fremdeles, og vi har tryglet Gud om Regn, men selv om vi fik Regn nu, saa er Avlingen saa fordærvet, at man kan ikke vente at det bliver stort. Havde vi bare faat nok til „Feed“ og „Seed“ endda. Ja det blir nok mange Spørgsmaal hos os nu, og hvad det blir til ved Gud alene. For os som har været her bare 3 Aar saa vil det nok blive haarde Aar. Jeg faar dog leve i det Haab, at Gud vil føre os vel igjennem dette ogsaa; og alting skal tjene dem til gode som elsker Gud. Jeg ønsker og ber til Gud, at han vil forøge Troen, og at jeg kan saa gribe mere fast i Forjættelserne, som vi alle trænger saa saare vel til. Gud har talt alvorlig til os før, og han taler fremdeles til os, og hans Vilje er, at vi, som kalder os Guds Børn skal trænge ind til ham i Bøn og lære at leve mere paa den blotte Naade.

Jeg er saa glad hver Gang jeg faar „Buddbæreren“, det er saa hjemligt for os at læse og bli opbygget af de mange Beretninger fra baade kjendte og ukjendte. Jeg ved, at vor Ven Past. Holter, som ogsaa har været min Sjælesørger i flere Aar, vil gjøre alt for at „Buddb.“ vil bli en Bærer af det glade Budskab baade iblandt os og hvor den færdes. Vi lever hvad Hilsen angaar godt og stræber at naa frem til Maalet, endstjøndt Djævelen misunder os Kronen, saa skal vi dog fejre saa fremt vi holder ud. Hermed vil jeg slutte. Kan dette komme i Bladet saa godt og vel, og om det ikke egner sig for „Buddbæreren“ saa gjør efter Behag. Jeg syntes, at jeg denne Gang vilde saa Lov at bede om lidt Spalterum. Det er kjert at se Benner skriver i „Buddb.“ om sine Erfaringer og Forlejer. Hermed en hjertelig Hi'en til alle kjendte. Benner bed for os.

Med broderlig Hilsen

A d o l f H M o l s t r e.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Hankow, Mai 6te 1910.

Kjære Broder Oppegaard! Fred!

Det er nu tredie Dagen siden vi gik ombord i en liden Husbaad. Men det er da ogsaa saalangt vi er komne. Vi maatte slaa Pæler i Flodbanken og binde Baaden fast forat ikke Strømmen skulde dra af med os. Deres smaa Anker duer ikke i denne svære Strøm. I dag tidlig fik Strømmen Tag i en større Baad, som laa til straks bag vor Baad, og da Tauget hvormed den var ankre til Landet gik tvers over vor Baad, holdt vor lille Baad paa at rives med da den gik under. Vorherre brugte den Gang en Hedning til at redde os, sidste Dieblis blev Tauget revet løs, og Baaden omkom. Det er saa sandt som Kinejerne siger: Det er ingen Barmhjertighed i Hld og Vand.

Der ligger vi ankre i Hanfloden en Ti-mes Gang fra den engelske Koncession og hvadenten vi er taalmodige eller ikke, saa faar vi finde os i at være her. Vi har nu haft en langvarig Regn, men i Eftermiddag lysnet det op og lover godt Veir, imorgen. Grøden trænger ogsaa lidt Solvarme, og da især Risen. Priserne paa Fødevarer stiger fremdeles. Hunan nægter at sælge Ris og Hupeh maa kjøbe ensleds og her er endnu en Maaned til Hvedehøsten. Med Jernbanen fragter man ned en Del Hvede m. m. fra Honan, ligeledes indkjøbes Kiansi Ris. Men hvad forslaar det blandt alle disse Mil-lioner, hvor Oversvømmelsen ødelagde alt sidste Høst. Maa Herren i Naade forbarme sig over dette Folk! De er et Folk uden Gud!

De fattige lider Nød, især i de større Byer. Paa Landet finder man en Mængde Gods som kan spises. Tusinder af arbejdsdygtige Mennesker. Kvinder saavel som Mænd, har nu Arbejde med at bygge op Flodbanken, som Flommen vasked ud ifjor. Det er Regjeringen, som udreder Omkost-

ningerne. Det er et kolossalt Foretagende og vil koste store Summer.

Det sidste vi hørte om Urolighederne i Hunan var at Folket stod fremdeles haardnakket mod Regjeringen. Den forrige Guvernør vil bli ansvarlig for Urolighederne. Han vil tage baade Embede og Grad.

Flere udenlandske og kinesiske Kanonbaade er nu i Hunan, og fem Nationer er repræsenterede med moderne Krigsskibe i Yangtsiesfloden ved Hankow og Wuchang. De forenede Stater har de fleste. Amerikanerne føler næsten stolt over det i disse urolige Tider. Følgende er en Samtale mellem en Amerikaner og en Franskmand:

Amerikaneren: Nu er vort Krigsskib ankommet her til Havnen! Det taler Mandarin (Mandarin er det kinesiske Talesprog).

Franskmanden: Men vi har et, som taler uenli (det kinesiske høje Skriftsprog).

Amerikaneren: Det kan godt være, men det er ikke mange som forstaar det, men alle forstaar Mandarin!

Det var noksaa træffende sagt. Kanonernes Sprog blir forstaet. Østens Folk har lettere at forstaa Straf end Naade. Og derfor hører jo Øvrigheden Sverdet. Det er et nødvendigt Onde, som Nationerne faar drages med, saalænge Synden har en saa overvældende Magt i Verden! Men vi haaber paa bedre Tider, da Retfærdighed skal herske over Folkene og Sandhed pryde den nye Jord. Den hele Skabning sukker sammen med Guds Folk efter den Dag. Det er noget at leve for! Skulde ikke denne store Tanke—det herlige Haab drive os til at arbejde af Livsens Kræfter for at faa reddet dem, som vakte afsted mod en haabløs Ewighed—den som aldrig har faaet nogen Anledning—som aldrig har hørt om, at der er en Frelse for dem—en som kan løse Livets mange Gaader og gi Svar paa Ewighedens Spørgsmaal.

Deres

C. W. Landahl.

En Gut viste Veien.

En forældreløs kinesisk Gut var blit op-
tat i en Missionsanstalt. Der opholdt han
sig i 7 Aar og lærte at forstaa Guds Ord, ik-
ke alene med Hovedet, men ogsaa med Hjer-
tet. Da han var fjorten Aar gammel, til-
bragte han en Juleferie hos sine Slægtninge.
En Dag gik han ind i et Tempel for at be-
tragte Afgudsbillederne. Der saa han en
gammel Mand, som tændte Røgelse for en
Afgud, faldt ned for den og forrettede sin
Bøn. Efter at han havde ligget der en
Stund, reiste han sig op for at tænde Røgelse
for den næste Afgud og be foran den. Saa-
ledes gik han fra den ene Afgud til den an-
den, hele Rækken igjennem. Gutten saa paa
alt dette og tænkte ved sig selv: „Denne
Mand er gammel, kun en kort Tid har han
endnu at leve i—og han kjender ikke Veien til
Himlen. Men jeg er kun et Barn og jeg
kan ikke fortælle ham noget om den“. De
kinesiske Børn lærer allerede fra smaa af at
ære de gamle, og det vilde bli betragtet som
høist upassende, om et Barn tog sig for at be-
lære en gammel. „Hvad skal jeg gjøre“?
tænkte Gutten. Tilfaldt kunde han ikke hol-
de det ud længere, han nærmede sig ængste-
lig til ham og sa: „Vil du tillade, at jeg taler
til dig, jeg er ung, og du er gammel“?
I det samme fik han Taarer i Øinene.

„Hvorfor græder du“? spurgte den gam-
le, „kan jeg ikke hjælpe dig“?

„Herre, jeg er saa bedrøvet for din
Skyld“.

„For min Skyld“! Iød det overraskende,
„hvorfor det“?

„Jo, du er gammel og kan ikke leve ret
længe, og du kjender ikke Veien til Himlen“,
svarte Gutten.

„Kjender du da Veien“? spurgte den
gamle atter.

„Jeg ved, at Jesus har frelst mig, og at
han ogsaa vil frelse dig“.

„Hvem er Jesus“?

Gutten begyndte nu at fortælle om
Guds Rierlighed, og den gamle Hednings-
Hjerte blev dybt rørt.

„Barn“, sa han, „jeg er nu 65 Aar,
men har dog aldrig før i mit Liv hørt saa-
danne Ord. Har du spist til Middag“?

„Nei“, sa Gutten.

Manden bad ham nu om at følge med
sig hjem, for at han ogsaa kunde fortælle
hans gamle Kone om Jesus. Hvor gierne
fulgte ikke den unge kristne Gut denne Ind-
bydelse, og hvor opmærksomt lyttede ikke det
gamle Par til hans Fortælling.

Ogsaa den følgende Dag besøgte han es-
ter Indbydelse de to gamle, ja, han opholdt
sig næsten hele Ferien i deres Hjem.—Saa
blev da de gamle førte til Frelseren uden
Missionær.

Der gik fire Aar. Den berømte Mis-
sionær Hudson T aylor kom til Bhen. Hvor
blev han ikke forbauset ved at træffe de gam-
le med deres oprigtige, inderlige Tro. Den
gamle Mand sa: „Vaade min Hustru og jeg
vilde ha levet og døet i aandelig Mørke, hvis
denne unge Mand ikke havde hjulpet os“.

„Ar. Ugeb“.

Vor Tid.

En Læser af „Budbæreren“ har begjæ-
ret at nogen gennem Bladet vilde behandle
„Vor Tid“, og fremsætter i den Forbindelse
følgende Spørgsmaal:

1st: Er Aandsretningen nogenlunde nor-
mal, eller er den lovlig og overtroisk, eller er
den lovlig og mistroisk?

2det: Hvorledes kan man være kommen
ind i slige Retninger?

3die: Hvorledes bør der predikes i vor
Tid for at række og vække den vantroende til
sand Omvendelsestrang?

Spørgsmaal: Er det en kristens
Plads at være i en Ungdomsforening eller
en anden Forening, hvor Guds Ord er ude-
støttet?
D. B.

Svar: Der er vel Foreninger, hvor
Guds Ord ikke bruges ved Møderne; men
som kristen alligevel deltager i, til Eks. Han-
delsforeninger, Assuranceforeninger, Meieri-
foreninger osv. Men er Spørgsmaalet om
kristelige Ungdomsforeninger og lignende, da
er det en anden Sag. Men hvorledes kan
man tænke sig en kristelig Forening uden
Guds Ord? Den seiler da under et sørgelig
falskt Flag. Men saadant vil en kristen ikke
være med paa.

Vildfarelsens Ild eller Splittelsens Gnister.

(Indsendt ved H. Amundson).

Men hvilken Erstatning kan vel den give, som udkaster Vildfarelsens Ild eller Splittelsens Gnister og optænder Menne-
skers Sjæle med Helvedes Ild. Denne For-
brydelse kan ikke beregnes, dens Følger er
ubodelige. Selv om den der har gjort en
saadan Synd ogsaa faar Forladelse, hvilken
Sorg skal ikke følge ham, naar han ser tilba-
ge paa det onde, han har anrettet og som han
ikke kan gjøre ugjort. Et ondt Eksempel
kan optænde en Ild, som ikke kan slukkes af
lange Aar af et bedre Liv. At opbrænde et
Menneskes Fødemidler er ilde nok, men hvor
meget værre er det ikke at fordærve Sjelen.
Det kunde være gavnligt for os at betænke
vore Synder og grænse efter, om der ikke
ogsaa hos os er noget der turde være til Sta-
de for vore Slægtninge, vore Venner og vo-
re Naboer. Stridens Ild er et frygteligt
onde, naar den udbryder inden en kristen
Menighed. Der, hvor mange er blevet om-
vendt og Gud æret, der har Avind og Mistro
udrettet Djevelens Værk med stor Fremgang.
Hvor det gjælder Korn indbjerget for den sto-
re Boas Arbejde, der trænger Fiendskabets
Ild ind og efterlader lidet andet end rygende
forie Ruiner. Se dem, fra hvem Forsførelsen
kommer. De maatte den aldrig komme ved
os! De, der give Anledning til Forsførelse
skulle visse blive de mest ledende. De,
der underholde Ilden fortjene med rette at
dabes, men de der optænde den, har dog den
største Skyld.

Ibedragt faar i Regelen først Indgang
blandt Tornene; den næres blandt Hyllere
og underlige Medlemmer af Menigheden og
saa udbreder den sig blandt de retsindige dre-
vet af Helvedes Binde og ingen ved, hvor
den standser.

O Herre! Du der stienker Fred, gjør
os til Fredsstiftere og lad os aldrig under-
støtte eller opmuntre stridbare Mennesker, nei
ikke engang ubevidst forarsage den ringeste
Splittelse blandt dit Folk.

Vår beredt.

„Værer da ogsaa I beredte; thi Menne-
skens Søn kommer i den Time, som I ikke
mener, Luk. 12, 40.

Dette fik ogsaa Syver D. Fosø, Wells
Co., N. D. erfare, idet Gud lagde ham ned
paa sit sidste Sygeleie. Han var daarlig i
lang Tid; men troede nok ikke at det var Dø-
den, som havde grebet fat paa ham. Først
tidligt idaar blev det ham klart, at han maatte
snart sige Farvel for sidste Gang til Foræ-
ldre, Hustru, Barn og Søskende.

Da blev det alvorligt for ham; thi han
havde ikke sine Sager i Orden med sin Gud.
Han fandt, som saa mange, at det er saare
haardt at vente med sin Omvendelse indtil
Døden melder sig. Undertegnede saavel som
flere af Menigheden besøgte ham og forelagde
ham Livets og Dødens Vel. Han var sig
klart bevidst, at dersom der ingen Foran-
dring blev, maatte han gaa fortabt. Men
som det staar fast at Gud ikke vil nogen Syn-
ders Død; men at han skal omvende sig og
leve, saa beviste han ogsaa for Syver Fosø,
at hans Løfter staar fast. Efter megen
Streben og Kamp fik han faste sin Byrde paa
ham, som har baaret al Verdens Synd.
Sidste Gang jeg var hos ham var han glad
og lykkelig i Troen paa sin Frelser. Jeg
meddelte ham Radveren og gav ham som
Reisepas den 23de Salme. Den Gang sa
han—ingen burde opsætte med sin Omven-
delse indtil man blir syg og skal til at dø,
naar man næsten ikke kan tænke eller handle.
Ikke kan en angre; thi Aandsvæbnerne er saa
løvet, at man ingenting magter. Jeg mener
ikke saa her, at det ikke er godt at komme i
Samfund med Herren paa sit sidste. Det er
ikke det jeg mener; men det er, at alle burde
tjene Herren alle sine Dage. Dette burde
fortælles viden om, sa han. Derfor kjere
Læser er det jeg sender dig denne Hilsen gien-
nem „Dubb“. at du bør, om du ikke har søgt
Herren før, søge ham før du blir lagt paa Sy-
geleiet. Dette Vidnesbyrd fra en døende
Broder burde ha stor Vægt; thi den Frelser,
som han fik tro paa, gav ham Frimodighed
til at gaa over det mørke Velte med et Smil

paa Læberne. Hans i dste Ord var, o kom Jesus, kom Gud, dermed sov han ind den 27de Juni.

Han blev fulgt til Graven den 28de under stor Deltagelse. Han var født i Hjelmland, Stavanger, den 10de Nov. 1884. Efterlader sig Hustru og et Barn. Maa Gud faa styrke dem og lede dem hen til Livsens Båndkilder. Da skal de faa møde sin kjære igjen.

Undertegnede talte baade i Sørgehuset og i Kirken saavel som forrettede ved Graven.
E d w. S. H o b l a n d.

Referatet fra Hauges Synodes 65de Aarsmøde

er en ganske stor og indholdsrig Bog, og ikke kan det siges, at den er dyr heller; thi den koster kun 25 Cents. Foruden de mange gode Predikener, Indledningsforedrag, Biografier og Indberetninger er der forskjelligt iaar, som ikke hvert Aar habes noget om i Aarsberetningen. Der er til Ets. Prof. G. Sverdrups Hilsen fra det norske Menighedsfakultet i Kristiania; Hauges Synodes Konstitution; Rapport fra Foreningskomiteerne osv. Referatet er paa 290 Sider. Men nu var det om Salget af Referatet vi vilde sige et Ord. Den største Del af Samsfundets Menigheder har Prester og Delegater tilstede ved Aarsmødet. Disse enes da om at lade trykke et vist Antal Referater og mener naturligvis at faa ind fra Salget af samme, hvad det koster at udgive det. Hvis nu dette ikke lykkes, saa kommer Samsfundet i Gjæld ogsaa paa denne Affære. Oplaget af Referatet har aldrig været større end det godt burde kunne sælges, men det har hændt enkelte Aar, at der blir liggende en hel Del usolgt. Dette burde ikke være saa. Nu burde alle Prester og Delegater, som har været med og bestemt, at Referatet skal trykkes, hjælpe til, at det ogsaa blir solgt. Det er slet ikke som det burde være, at der desværre er baade Prester og andre i Samsfundet, som intet gjør i saadanne Sager; hvis alle drev det paa den Maade, hvor har det saa hen med os og vort Samsfundsarbejde?

Ikke er det ganske tilfredsstillende i en Sag som denne til Ets., at en Del forholdsvis store og gode Prestekald o r d r e r kun nogle faa Referater, hvor der kunde ventes, at der blev solgt flere Dussin.

Glædeligvis findes der ogsaa Menigheder og Kald, som sender ind Ordres paa flere Referater end man kunde vente, de havde Brug for. Dette er dog helst fra enkelte Missionsmenigheder.

Men hvorum alting er, Venner, send ind Ordres paa Referatet, saa det kan blive solgt i en Fart og spar Samsfundet for Gjæld paa det Arbejde.

Fra Arbeidsmarken.

O n s k e s: To Piger for Boardingklubben ved Jewell Lutheran College. Ansøgningen ledsaget af Attest sendes til M. J. Lohre, Jewell, Ia.

Past. G. Johnson har op sagt sin Menighed i Sioux City, Ia. for at skænke Diakonisse Hospitalet dersteds for hvilket han er Rektor sin ubelte Tid.

Prof. Wilhelm Peterson som har været Lærer ved Augsburg Seminar i Minneapolis i 24 Aar har resigneret fra denne Stilling, og Board af Trustees for Seminariet har modtaget hans Resignation.

Lektor P. Waldenström fra Sverige er i Sommer igjen paa Besøg i Amerika. I sit Hjemland har Waldenström stor Indflydelse baade paa det kirkelige og politiske Omraade. Som en Leder af Missionsvennerne og dygtig Predikant er der stor Søgning til hans Møder ogsaa herover.

Farmington Menigheds Kvindeforening Mont. folgte „Secreem“ og andre Sager om Aftenen den 8de Juni. Talt blev det en Indtægt af omtrent \$50 som skulde være til Hjælp for Religionskolen der paa Stedet. Vi er Tak skyldig til alle, selv om de ikke just hører til Menigheden men var med i Arbejdet. S.

Mathilda Kringsberg afsluttede to og en halv Maanedes Religionsstole ved Farmington, Mont. Thorstidag 14 Juli. Tiltrøds for at dette er det første Aar der har været Religionsstole, saa lykkedes det meget vel med Skolen. Der er over 40 Børn som har besøgt Skolen regelmæssigt. Baade Børn og Forældre var omtrent alle meget vel tilfreds og vil gjerne saa Religionsstole ogsaa næste Aar. Maa Gud velsigne det Ord, som er plantet i Barnehjernerne.

J o n a s D u e a ved Roland, Iowa nedlægger Vandringsstaven. Vi ventte, at nogen af afdødes Venner eller Slægtninge sender „Budbæreren“ en kort Beretning om denne ærværdige Pioner, der nu i Juli er afgaaet ved Døden i den høie Alder af 85 Aar. Afdøde har boet paa samme Sted ved Roland siden i 1855 og var saaledes en af de første norske Settlere paa de Kanter. Duea har hele Tiden været Medlem af Hauges Synodes Menighed der paa Stedet.

„The Augustana Synod“ kaldes en udmerket pæn Bog, som den svenske Augustana Synode har udgivet. Det er Synodens Historie fra 1860 til 1910. Dette Skrift er paa 267 Sider. Godt Papir og mange pæne Billeder. Det Eksempplar vi har faat er paa engelsk, men den kan ogsaa faaes paa svensk. Dette Skrift sammen med „Minneskrift“ som vi nævnte for en Tid siden giver en nok saa fuldstændig Historie om dette store svensk luth. Kirkesamfund og er et anseeligt Stykke amerikansk Kirkehistorie.

Missionspresterne faar Rjoretvi. Missionspresten har Rh for at tjøre meget. Rjoretvi blir derfor en stor og vigtig Del af hans „daglige Brød.“ Folk skjønner og paaskjønner dette. Rasmussen fik Buggy. Og nu har Gunderson faat. Det er Vennerne i Zions Menighed, Adams Co. N. Dak. som igjen har udtrykt sin Velvillie. Denne Gang blev det ved at sørge for, at Missionspresten fik ny „Buggy“ med en \$25.00 i Penger atpaa. Sligt gjør godt. Det opmuntrer. Det ansporer til mere Flid. Gud velsigne Giverne! L. G.

To nye Menigheder er organiserede for Hauges Synode paa Arbeidsmarken omkring Mott, N. Dak. Immanuel ev. luth. Menighed ca. 20 Mil sydøst fra Mott og Regent ev. luth. Menighed i Regent, ca. 12 Mil vest fra Mott. En liden Begyndelse var allerede gjort paa begge disse Steder, og da Past. R. L. Cleveland nu var herude for at se over denne Arbeidsmark med det for Die at optage Arbeidet her, om det vilde ordne sig sli, at han kunde, saa blev det overladt til ham at organisere. Mott luth. Menighed, Mott, N. Dak. har udstedt Kald til Past. Cleveland, og da Hauges Synode har besluttet at saa en Mand did, saa er det at haabe, at alt vil ordne sig sli, at han kan komme. L. G u n d e r s o n.

Kirkeindvielse: Glims Menigheds Kirke beliggende ca. 15 Mil nordvest fra Irene, S. D. af Past. C. J. Olbergs Kald blev Søndag den 17de Juli indviet. Viceformand Past. J. J. Ekke udførte Indvielsen med Hjælp af de Kredens Prester, som var tilstede. Om Søndags Eftermiddag samledes man igjen til Samtale over Lukas 15. Ved Aften sessionerne predikede Past. G. D. Wik og J. A. Quello, sidstnævnte paa engelsk, da nogle tyske Familier lever indtil Menigheden og tager sin Betjening der. To Dages Samtalemøde var paalyft men paa grund af den travle Tid sluttedes Mødet allerede Mandag Eftermiddag. Mødet var talrigt besøgt og Guds Ord var kraftigt forkyndt af baade Prester og andre. Glims Menighed er bare liden. Sidste Aarsberetning viser et Sjeleantal af 64. Men den har bygget en prægtig Kirke og sat den i fuld Stan til et Kostende af ca. \$3,500.

Ved Børnehjemmet i Beresford blir adskillige Reparationer gjorte isommer. Malere har været i stadig Virksomhed omtrent en Maaned. Baskeriet er flyttet til en Udbygning. Mr. S. D. Steensland har allerede begyndt Indsættelsen af det nye Barneapparat. Kloaksystemet er forbedret, Vindmøllen istandsat m. m. Ingen Bestyrer er endnu ansat. Hjemmet styres for nærværende af Miss Lena Ekstad som Ma-

trone og Farmen sthres af Jakob Nygaard. Disse gjør begge sin Gjerning meget tilfredsstillende. Denne Ordning maa holdes iallesald for en Tid indtil en Beshyrer kan findes. Boardet har saaledes gjort et par Forsøg paa at faa en Matrone paa et Aar. Den kaldte dertil Miss Anna Sando—men hun afflog, ligeledes gjorde Miss Elstad, men hun har lovet at staa til vi er istand til at faa nogen. Hjemmet har for nærværende 50 Børn.

J. A. Duello.

Et overmaade kjert Besøg. Det har aldrig høndt før, at saa mange Hauge's Prestes har været samlet paa en Gang og et Sted her i Alberta. Vi har nemlig haft den store Glæde at faa Besøg af vor kjere Formand Prof. M. G. Hanson og vore kjere Prestebrodre S. Simonson fra St. Paul og T. T. Bøe fra Marietta, Minn. Ved Siden af disse Brødre, saa var der ogsaa baade Lægebrødre og Kvinder med, som ogsaa gjorde sit til at gjøre Besøget hyggeligt. De fremmede Prestes deltog i to Kirkeindvielser og en Grundstenslægning. Ved hver af disse Kirkeindvielser havde vi Samtalemøder. De fremmede Prestebrodre deltog med Liv og Varme, og lagde Guds frelsende Ord nær ind paa Tilhørernes Hjertes. Vi haaber, at disse kraftige Vidnesbyrd ikke skal blive uden Virkning. Da der er ansat nogen, som vil skrive udførligt om hvert Møde, saa vil jeg ikke foregribe Sagen, men kun sende disse saa Vinjer. Jeg vil med det samme atter igjen takke de kjere besøgende for Besøget, som de betærede os med. Gud hjælpe os til at holde ud i Kampen for Kronen, saa vi alle mødes der, hvor vi aldrig skilles mer.

T. T. Carlson.

Past. Oppegaard predikede Søndag den 10de Juli ved Farmington, Mont. i Past. S. Knutsons Virkefelt. Hjertelig Tak for Besøget ved Farmington. Tirsdag den 12te reiste han indom til Valier og holdt Opbyggelse der om Aftenen. Ved samme Anledning organiseredes en Hauge's ev. luth. Menighed der paa Stedet. Velighedsvis var Past. Swenson af den Forenede Kirke,

fra Summit, S. Dak. i Byen og kom til Mødet om Aftenen. Han bad om at faa gjøre nogle Bemærkninger og disse gik ud paa at tilskynde, paa det hjerteligste,—Kirkefolk af andre lutheriske Samfund der i Byen at de maatte slutte sig sammen med Hauge's Menighed der, da de alle ikke var flere end de trængte til at staa sammen. Især vilde han minde om dette til dem som tilhørte det Samfund han selv repræsenterede. Hjertelig Tak til Pastor Swenson for Opmuntringen i det Arbejde som er gjort for at samle det lutheriske Folk omkring Guds Ord i Valier. Det var saa heldigt at Past. Oppegaard lod sig overtale til at standse to Aftener i Menigheden ved Sollied istedenfor en, som han tænkte. Stedets Prest saavel som denne Ungdoms Menighed var hjertelig glad og taknemmelig for Besøget. S.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordrer nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetvinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauge's Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordrer: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralist Bandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

U d g i f t e r.

Undervisningen betales i Forstud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Børrelse, Bys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltoverlæser betales med 85c pr. Uge.

Saalønge der er Rum i Skolens Dormitories maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun isjæld speciel Tilladelse af Fakultetet.

I n d e m n i t y F e e.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Benge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

E d w. W. S c h m i d t, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College begynder, om Gud vil, Tirsdag den 6te September. Det er ønskeligt at alle studerende indfinder sig de første Dage af Skoleaaret. Kun paa den Maade kan man faa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Fredags Aften den 9de September giver Fakultetet sammen med Y. M. & Y. W. C. A. en Velkomstfest, og alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Udbannelse i følgende Kursus:

- Et Akademisk Kursus paa fire Aar.
- Et Normal og Parochial Kursus paa fire Aar.
- Et Handelskursus paa to Aar.
- Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kursus maa man have fuldført Almueskolen saalangt som gennem "Eight Grade". For dem som ikke er kommen saalangt gives der et preliminært Kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger osv. faaes ved at forstaafe sig vor Skoles Katalog. Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være os en Glæde at staa til Tjeneste. Skriv til Registrar Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

R. J. Løhre.

Gode Abnær i Sunny Slope District

Billigt Land og lette Vilkaar.

Vi trænger nogle saa Lutheranere her, saa vi faar dannet en lutherisk Menighed. Kom nu, For nærmere Oplysninger henvende man sig til

L. M. U g l a n d,
Marmarth, N. Dak.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

- I almindeligt Skindbind med de 3 Tefstrækker 60c
- do. med forgyldt Kors og Kalk samt
sprængt Snit. 70c
- I m. Morocco med Kors og Kalk samt
sprængt Snit 1.00
- I Morocco og Guldsnit, mygt Bind. 1.40
- I Morocco og Guldsnit Pragtbind. 1.50
- I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind. ... 1.75
- I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind 2.00

B a r e S a l m e r n e.

- No. 5. I almindeligt Skindbind. 50c
  - No. 6. I almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c
  - No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
  - No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind. 1.25
  - No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Hærfiringer 1.40
  - Oxford Indbinding ægte flexible Mo-
rocco, med ombyttede Kanter og
Guldsnit og Futeral. 2.50
  - A. Indb. i presfæet lshbrunt Kalvestind,
mygt Budebind med forgyldt Kors
paa Siden, Guldsnit og Futeral. 2.25
  - O. Indb. i sort presfæet Kalvestind, mygt
Budebind med forgyldt Kors paa Si-
den, Guldsnit og Futeral. 2.25
  - D. Indb. i sort presfæet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ophøjede Blomster. 2.25
  - E. Indb. i sort presfæet Kalvestind med
forgyldt Kors og Blomsterforfæringer
paa Siden. 2.25
  - F. Indb. i blaat flexible presfæet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral. 1.80
  - G. Indb. i sort flexible presfæet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral. 1.80
- Ordres indsendes til
C. L i l l e t h u n, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fællesskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i presfæet Skirtingsbind med Skindryg og sæl-
ges for 50 Cents pr. Eksempplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelson. Bogen har 243 Sange og er særdeles stillet for Søndagskolen op Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Guds Vele med et gjenstridigt Folk.

Af Past. Th. Himle, Missionær i Kina. En historisk Beretning i to Dele. Med 62 Billeder. 380 Sider. Skriftsbind. 1.00 Send Ordres til

C. Lilethun,
Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. \$Price 2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.,
Dr. 74 RED WING, MINN.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Væltsestiden i Femtiaarene. Skriftsbind 75c.

Hauges Synod Book Dept.
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Heftekriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmærkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. D. Hanjon, Andrew Ellington og af alle Heftekriftet ved Skolen ligesaa dens Nabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Ialt er der 22 vakre Billeder. Heftekriftet er smukt udsmykket og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Prester og Agenter gives almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilethun, Red Wing, Minn

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika. Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en 12,000 Tons Baad sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa 7 Dage og vil blive en af de vakreste udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "Leif Erikson" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første Skib i Fart i Sommer. I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,
307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Adresseforandring.

Rev. B. M. Rafftesæth,
808 Tupper Str., Santa Rosa, Cal.

Kettefæser. Under Kvitteringerne i No. 28 staar Melbøhl's Menighed, Volkm. S. D., skal være Melbøhl's Menighed Center Point, S. D., Past. Nerbvigs Raib. — Sigeledes Trondhjems Menighed, Volkm. S. D., skal være Trondhjems Menighed, Dannton Co., S. D., Past. Nerbvigs Raib.

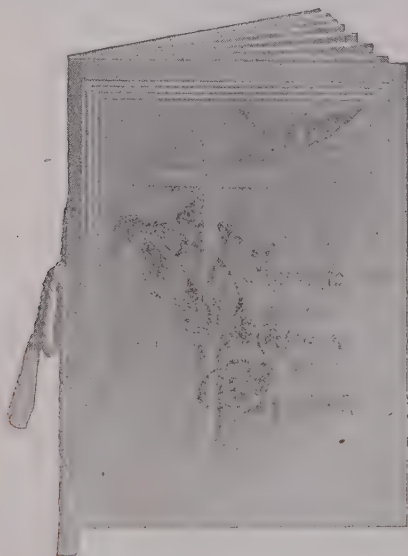
Referatet for 1910 færdigt.

Referatet er paa 289 Sider heftet med godt Omslag og koster portofrit tilsendt 25c. Ved Indsendelsen af Ordres bedes man at opgive, om man ønsker Referatet sendt med Post, Express eller Fragt. Alle Ordres sendes til

C. Lilletun,
Dr. 74, Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baa de Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billeber, Bibelskeber og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med findest Siltesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velberkjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov eller „tub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Førlovelsen. Af Pastor J. J. Starnes. 30 Sider. Hæftet 10c.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærker:

„Julehilsen“; „Kjærlighedsbrev“; „Hilsen fra Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“; „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til Broder“; „Hilsen til Datter“; „Hilsen til min kjære Søn“; „Hilsen til min kjære Datter“; „Djertelig Lykønsning“; „Herren er vor Tilflugt“; „Herren er nær“; „Uden Kors ingen Krone“; „Farensang“; „Baafehlisen“; „Venlig Hilsen“; „Lykønsning til Fødselsdagen.“

„Christmas and New Year Greeting“; „A Greeting to Father“; „A Greeting to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best Wishes“; „Blessed are they who have not seen and yet have believed“; „Faith, Hope, Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til
C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rep. R. O. Eitrem, Creston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Betjendskorpset sendes til Rev. S. A. Quello, Beresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordlæstevangeliske lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. I Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt bedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Evangelium for de ugubelige; 2. Herren kommer; 3. Dø, som harer Dren at høre med; 4. Lidt fra Samtalemedet i Jious Mgh. Adams Co., N. Dak.; 5. Brev fra B. Anderson; 6. Bliver rige i Herren; 7. Maalbevist Fortyndelse; 8. Fra nordre Minnesota Kreds; 9. Samtalemeder; 10. Report of the 16th annual Convention of the Ill. Luther League; 11. A short Report from the Mission Dove; —1910; 12. Brev; 13. Kinamissionen; 14. En Gut vilke Veien; 15. Vor Tid; 16. Vidfarelsens Tid eller Splittelsens Gnist; 17. Vær beredt; 18. Referatet fra Hauges Synodes 65de Aarsmøde; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Betjendtgjærelser; 21. Spitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 33 }

Lørdag den 13de August 1910

{ 42de Aar

Om den boddfærdige Sjel. *)

(Af Sriver.)

En Prediken, hvori den troende Sjæls Herlighed paa Grund af sit Barneforhold til Gud betragtes.

1 Joh. 3, 1. 2. 3: Ser, hvor stor en Kjærlighed Faderen har bevist os, at vi skulle kaldes Guds Børn! Derfor kender Herren os ikke, fordi den ikke kender ham. I elskelig nu er vi Guds Børn, og det er endnu ikke aabenbaret. Hvad vi skulle borde; men vi vide, at naar han aabenbares, vi da skulle borde ham lige; thi vi skulle se ham, som han er. Og hver, som har dette Haab til ham, renser sig selv, ligesom han er ren.

Indledning.

I et gudfrygtigt Selskab blev det engang besluttet, at man til et behageligt Tidsfordriv istedetfor Gaader og Fortællinger, hvori der ofte er megen hyndig Forsængelighed og forargelig Daarlighed, skulde den ene efter den anden fremsætte et Spørgsmaal, der kunde vække Lyst til Gudfrygtighed eller tjene til

*) Anmerkning/ Vor gamle Ven og Broder N. Wigdahl har venligt anmodet os om at lade denne Prediken komme i „Buddbøreren“. I vor travle Tid er der nok altfor faa, som giver sig Tid til at læse og studere Kirkesødrenes Skrifter. Der er visse ikke Mangel paa Predikener og anden Læsning. Meget er ogsaa godt og opbyggeligt, men faa er der ogsaa meget Avner. Vi tænkte derfor at efterkomme denne Broders Ønske og til en Afvæksling lade vore Læsere faa denne Prediken af Sriver, og er det bort Ønske at den maatte blive til Betjænelse for mange.

Red.

Øvelse deri. Tilfølg heraf spurgte den første, hvorledes man paa korteste og bedste Maade kunde beskrive Gud, der er saa stor, ubegribelig og uendelig. Og der blev svaret, at man hertil kunde betjene sig enten af Siraks Ord: Han (Gud) er det altsammen (Kap. 43, 31); thi i Gud, fra hvem og af hvem alt hvad godt der gives har sit Udspring, er alt udmærket og herligt; Menneket maa ellers søge og sanke her og der; hvad det behøver til sin Lyksalighed: Brødet giver det Spijs, Vinen eller Drikke, Dyrene og Ormene Klæder, Solen Lys, Pengene Rigdom, Sukkeret og Honningen Sødmene, Blomsterne en behagelig Lugt osv. men i Gud findes alt samlet. Han er vor Mad og Drik, vore Klæder, vor Sol, vort Lys, vor Skat, vor Rigdom, vor Sødmene, vor Salighed og alt, hvorfor ogsaa Naf medrette siger: Hvem har jeg i Himlene? og lige med dig har jeg ikke Lyst til noget paa Jorden (Sal. 73, 25); man kan godt lade Elven fare, naar man besidder Kilden; man har let ved at glemme Stykket, naar man har det fuldkomne;—eller man kunde betjene sig af Johannes Ord: Gud er Kjærlighed (1 Br. 4, 8. 16), hvilke Ord besidde en stor Kraft til at bevare vore Trin paa Gudfrygtigheds Veie og vedligeholde et taknemligt Sindelag hos os, naar det gaar os godt, saavelsom til at opretholde vor Taalmodighed og vort Haab, naar det gaar os ilde; thi efterdi Gud er Kjærlighed og af Kjæ-

sigthed gjør godt imod os og lader os nyde hans Miskundhed, skulde vi da ikke elske Kjerligheden? Og saasom ligeledes alt Kors kommer fra ham og fører Guds Kjerlighed med sig,—ligesom Vandet fører Kraften af de Metaller og Stenarter med sig, som det paa sit Løb berører,—hvorfors skulde vi da ikke med Glæde modtage og lide, hvad den evige Kjerlighed til vort bedste tilskaffer os?

Den anden gjorde det Spørgsmaal, naar den Herre Jesus i sit Kjød's Dage havde været skjønnest. Nogle sagde: i sin Barndom, efterdi nogle gamle Forfattere fortælle, at da han flygtede med sine Forældre til Ægypten, skulde de være blevene overfaldte af Mordere; men hans Ansigts Deilighed og det Guddoms-lus, som straalende ud af det, skal have indjaaget deres Hjerter Skræk, saa at de ikke tilføiede dem noget ondt. Andre sagde, i sin Forklarelse, da hans Ansigt skinnede som Solen og hans Klæder blev hvide (straalende) som Lys, hvorved han har givet os en Prøve paa vore Begemers Klarhed i Saligheden (Matth. 17, 2). Men den, som havde opkastet Spørgsmaalet, sagde, at efter hans Mening havde han været skjønnest dengang, da han, sønderlænget af Bistessaa, kronet med Torne og saaret paa Hænder og Fødder, hang blodig paa Korset; thi da, vedblev han, var han saa deilig og behagede sin himmelske Fader saa godt, at denne glemte al sin Brede og al Verdens Synder; da var han vel Verdens Spot, men Englenes Lyst, Djevlenes Rædsel, Mennekkenes Brydelse, Trøst, Skat og alt. Havde han været iført en Klædning, som fra øverst til nederst var besat med Diamanter og Berler, saa vilde Him-melen ikke have seet derpaa, og en bedrøvet Samvittighed vilde ikke finde nogen Deilighed hos ham til sin Trøst; men at, hvor deilig er ikke den blødende, korsfæstede, saarede Jesus, naar man betragter ham med blødende Hjerter og grædende Dine i Troen!

Det tredje Spørgsmaal var, hvad der er den største Kunst. Der blev svarret: Enten det at herske vel over sig selv; thi herpaa storker det mange,

som forresten er vise, kunsterfarne, lærde og berømte. Mangen forstaar at regjere mange Lande og Folk, at afrette et vildt, ubændigt Dyr til sin Tjeneste, at styre et stort Skib lykkeligen gennem et oprørt Hav, men har dog ikke lært at tvinge, regjere og beherske sit eget Hjerter, sit eget Sind, sin egen Vilje,—eller det at dø vel og saligt, saasom dette er noget, man maa studere og lægge Vind paa alle sit Liv's Dage, som ogsaa den vise Hedning) siger: I sit hele Liv maa man lære at leve, ja, hvad der er endnu forunderligere, i sit hele Liv maa man lære at dø, og hvorom ogsaa den kristne Kirke har et bekendt Rim: Et større Kunst jeg nævner ved End den at dø med Gud i Fred,—eller endelig den Gudhengivenhed, at man i Modgang som i Medgang villigen og gladeligen overlader sig i Guds gode Vilje og siger af Hertet: Guds Behag er ogsaa mit Behag. Dette maa alle Guds hellige arbeide paa at lære, saalænge de leve; ei heller har nogen hidtil drevet denne Kunst til Fuldkommenhed uden den Herre Jesus, der sagde af Hertet: Fader! ikke som jeg vil men som du vil. (Matth. 26, 39).

Det fjerde var, hvorledes man mest træffende kunde skildre det menneskelige Liv. Man sagde da, at Skriften selv har kaldet det en Drøm, en Skygge, et Mundsvær, et Raab, der farer forbi, en Strøm, hvis Vand rinder hasteligen hen og ikke vender tilbage, en Blomst, der blomstrer idag og snart visner, en Taage osv. Man blev imidlertid enig om at man ikke kunde beskrive det bedre end Moses, der selv i dets Stolthed og bedste Herlighed kaldte det Møje og Forfængelighed (Sal. 90, 10). Mennekket fødes med Graad, Angest og Smerte; det lever i Sorg og Kummer og allehaande Møjsommeligheder og skilles fra denne Verden med Suk og Stønnen. Medrette har man sagt, at Mennekkets Liv og Glendighed er Tvillingen, der fødes paa en Gang, bestandig ledsage hinanden og tilsidst ogsaa dø sammen.

Vor Jord, den er en Jammerdal,

*) Seneca.

Opholdt med Vøie, Angst og Kval;
Vi vandre her i Slæb og Slid;
Kort er vor Levetid,
Fra først til sidst en Kamp og Strid.

Der blev endvidere spurgt, hvilken der er den bedste og vigtigste Sorg, og Svaret lød, at det var den, om hvilken den kongelige Profet siger: Jeg søger over min Synd (Sal. 38, 19). Menneffene gjøre sig vel megen forgjæves Uro, megen Sorg og Vøie; men de have enten ingen Nytte eller ofte endog Skade deraf. Deres Sorg ligner tit en Røg, som de selv frembringe (som naar man til Eft. lægger raa Ved paa Ilden) og som ikke er andet til end at bringe deres Vine til at rinde. De ligne en Snebold, som Børnene vælte foran sig som stedsle vokser, indtil den tilsidst bliver saa stor, at de ikke mere kunne faa den af Ste et og som kun vokser dem forfrosne Hænder. Mangen sørger og for arsager derved, at hun ikke bliver forsynet af Gud, som har befalt, at vi skulle kaste af vor Sorg paa ham (i hans Skjød, og forgjætted, at han vil sørge for os. Mange sørge ikkun for det timelige og for det, som hører Verden til, uden at bekymre sig om de Ting, som høre Herren til, at de kunne være hellige baade paa Legeme og i Aand (1 Kor. 7, 34). Mange have Sorger nok, men ingen Sorg for sine Synder, uagtet denne dog udentvivl er den bedste, nemlig naar man er bekymret for hvor edes man hjerteligen skal angre sine begangne Synder, faa Tilgivelse for dem hos Gud ved Kristus og i Herrens Frygt med Iver og Alvor vogte sig for fremtidige Synder. Lader os bortkaste alle andre Sorger og kun beholde denne ene tilbage!

Endeligen blev der ogsaa talt om hvilken Værdighed og Ære der var den højeste, et Menneske kunde opnå. Man vilde da ikke nævne den kejserlige eller kongelige Værdighed, fordi man vel vidste, at dette Spørgsmaal, ligesom de forrige, sigtede til det aandelige og himmelske. Derfor blev man enig om at et Menneskets allerhøieste Værdighed og største Herlighed uden al Tvivl var at faa Magt til

at blive et Guds Barn eller med andre Ord: Barneretten hos Gud (Joh. 1, 12). Der er intet større og højere end den majestætiske Gud, alle Tings Skaber og Opholder. Jo nærmere nu Mennefket kommer ham, desto højere og større maa det ogsaa agtes for at være; men hvo staar en Konge nærmere end hans Søn? og hvo staar Gud nærmere end hans Børn? Mange høie Personer i Verden have ogsaa erkjendt, at al deres Høihed og Herlighed var for intet at agte imod Barneretten hos Gud. Den romerske Keiser Theodosius den yngre pleiede at sige, at han burde rede sin Kristendom højere end sin Keiserdom. Kong Karl af Storbritanien sagde: Jeg kommer oftere ihu, at jeg er en kristen, end at jeg er en Konge; thi hint formaar at trøste mig i Dødsnøden, men dette ikke. Da Johanna Gray efter Kong Edvard den sjettes Død mod sin Vilje var bleven ophvi- et til Dronning, men senere efter Prinsesse Marias Thronbestigelse kastet i Fængsel og dømt til Døden, trøstede hendes Venner hende endnu undertiden med Haabet om Livet; men hun sagde: Jeg ved intet her i Livet, som skulde kunne fremkalde nogen Glæde hos mig, uden det, at jeg formedelst en levende Tro føler i min Samvittighed, at Gud, min himmelske Fader, efter sin Barmhjertighed har tilgivet mig alle mine Synder i Kristi, sin enbaarne Søn, uden min Fortjeneste antaget mig til sin Datter og gjort mig til en Kristi Medarving til hans himmelske Kongerige. Ifandhed, Barneretten hos Gud indbefatter mere i sig end Menneskeforstanden kan fatte og Menneskehjertet rumme her i dette Liv. Hvo der vil nævne al Herlighed og Salighed paa en Gang, han nævne Barneretten hos Gud! Herover vil vi nu overensstemme med vor foresatte Orden anstille vore guddelige Betragtninger efter den Formue, Gud vil skænke. Gud hellige og velsigne derfor Jesu Kristi Skjold! Amen.

(Fortsættes.)

Jewell Lutheran College Gospel Team.

Paa Reisen fra Minneapolis til Ostrander mødte jeg „Buddbørerens“ Redaktør og han bad mig sende ind til Bladet lidt fra Reisen. Jeg lovede det; men naar man er paa Reise, da er det ikke saa godt at finde Tid og Anledning til at skrive. Dertil har jeg altid følt, at jeg ikke er begabet til at skrive Reiseberetninger; de blir altid saa ensformige og tørre. Men lidt tørt Stof nu og da kan vel ogsaa have sin Betydning for Helbredden. Saa faar jeg da vove det.

Lidt senere, naar Reisen er over skal jeg sende ind Rvittering for Penge modtaget og give en mere udførlig Fremstilling af vort Gospel Team og dets Opgave. Det har været mig en Glæde at faa ledsage disse unge Mænd paa denne Reise. Det er godt at Brødre faar hø og reise sammen. Vi har ofte selv været velsignet, og vi har Grund til at tro, at vi ogsaa har været til Velsignelse. En Prestebroder sagde: „Dette er ganske havgianst dette, at flere yngre Vidner ledsages paa Reisen af en ældre Brøder.“ I dette Tilfælde maa jeg da betragte mig selv som den ældre Brøder, der ledsager de yngre Brødre. Jeg er glad i Tanken. Vi faar alle fem af os tro, at vi har Kristi Aand og vi søger alle at være tro mod vor Opgave i Samfundet. Alle disse fire unge Brødre har ved sin eksemplariske Vandel siden de kom til Livet i Gud, bevist sig sit Kald og Udrælgelse værdig. Derfor har Gud ogsaa faa rigelig velsignet os paa vor Reise. Gud er god mod os. Han forlader os alle vore Synder og skjænker os Naade hver Dag til at leve og vidne for ham. Herren er ikke som hevngjerrige Mennecker, der stiller sig i Dievelens Tjeneste, ved ikke at ville glemme, hvad Gud har tilgivet, men bruger enhver Anledning ved Løgn og Bagtalelse at udsaa Forargelsens Sæd til stor Skade for Guds Riges Fremgang og til Sorg for Guds sande Børn. Guds Tilgivelse er fuldstændig Udskettelse, og dog hvor velsignet hver Dag at faa sige: „Forlad os vor Skyld som vi og forlade vore Skyldnere!“

Saa, Gud har ikke alene skjænket os alle

vore Synders noadige Forladelse, men har ogsaa givet os Styrke i Troeslivet, at leve til Guds Ravnens Øre. Jeg har Trængsel til at sige dette om disse flere unge Brødre, og jeg ved, at alle som har haft Anledning til at høre dem vidne, synge og omgaaes med dem har erfaret Sandheden af at dette mit Vidnesbyrd er stadfæstet i deres Liv og Omgjængelse.

Jeg vil herved faa udtale vor kjerlige Tak for al den Inderlighed, hvormed vi har været mødt paa hvert Sted, hvor vi har gjort Besøg. Hvor vi har været i disse ti Uger, har vi altid været velkommen, og endog midt i den travleste Aarstid har Folk sat sit Arbejde tilside for at komme til vore Møder. Vi har søgt saa ofte som mulig at have to Møder paa hvert Sted. Og i de allerfleste Tilfælde har det andet Møde været bedre besøgt end det første. Paa de Steder hvor det ikke har været Tilfældet har der været gode Grunde derfor til Eksempel Storm, andre Bestemmelser osv. Dertil har vi fra hvert Sted, hvor vi har været, faaet indstændig Anmodning om snart at komme tilbage. Jeg vil herved faa takke for alle disse Indbydelser. Det er vort Haab engang at kunne efterkomme dem alle.

Man faar have mig undskyldt for at sige dette; thi jeg maa tilstaa, at da jeg tænkte paa, at vi skulde foretage denne lange Reise, saa var det ikke frit for andet, end at jeg sølte, at det var et Eksperiment, da det inden vort Samfund er noget helt nyt. Jeg havde selv Tro paa Foretagendet; ellers havde jeg ikke vovet det. Jeg havde ogsaa den Forvisning, at hvor vi kom ind, der skulde Folket faa Anledning til at føle glad over vort Besøg. Altsaa fordi at dette er noget nyt, derfor maa jeg i al Beskedenhed faa sige dette. Jeg maa her faa tilføie hvad en ældre Prestebroder, som vi nys besøgte, sagde: „Da jeg sagde, at vi vilde du med dit Gospel Team skulde komme hid, havde jeg ikke saa megen Tro paa det; men nu siden I har været her, saa maa jeg faa sige, at baade jeg og Menighedene er saa hjertelig glad for at I kom. Kom snart igjen.“

For mig med mit store Arbejde har det

været en stor Anstrængelse og ikke liden Opofrelse. Men den aldeles almindelige Velvilje, hvorved vi er bleven mødt, og Resultatet af vor Rejse i det heletaget, samt Omgangen med de kjære unge Brødre har i ikke liden Mon erstattet baade Anstrengelse, Opofrelse og det at være adskilt fra Familien saa længe.

Skal nu efter Tid og Anledning faa meddele lidt „S m a a p l u k f r a R e i s e n .“

Da vi nu snart er kommen til Enden af vor paatænkte Rejse, saa vil jeg herved faa bede om Plads for en kort Beretning.

Straks efter Aarsmødet reiste min Hustru fra Red Wing til sin Moders Hjem i Muskegon, Mich. og vi reiste til Minneapolis, hvor vi havde den Glæde at overvære Ophbyggelsen Torsdag Aften den 9de Juni. Vor første Bestemmelse var for Søndag Formiddag den 12te Juni i St. Pauli Menighed, hvor jeg i over fem Aar tjente som Prest. Det var glædeligt at faa staa Ansigt til Ansigt med den kjære Forsamling for atter at vidne om den Frelser, som trods Timelighedens Omkiftelser er den samme uforanderlige og trofaste. Kjert var det for os at faa besøge Pastor Norstad og de andre Venner, som vi fik hilse indom hos. Tak for Opfrielsen af gamle Vinder og Bekjendtskabet med nye Venner.

Paa Eftermiddag ifølge Indbydelse fra Wardens (Fængselsforstander) Wolfer havde vi Møde for Fangerne ved Minnesota Statsfængsel i Stillwater. Ogsaa for disse uslykkelige Mennesker fik vi ved Tale og Sang Naade til at forkynde „Frihed for den bundne og for den fangne Fængslets Oppløse“, og en Glæde for os var det at mærke, hvor disse ca. 800 Fanger med spændt Opmærksomhed lyttede til Evangeliets Budskab. Om Aftenen havde vi Møde i Immanuel's Kirke, St. Paul, hvor ogsaa Missionær Rønning var tilstede.

13de til 16 e Juni H. J. Berps Kald.

Mandag Morgen den 13de Juni forlod vi St. Paul og om Eftermiddag kom vi sammen med Pastor O. Andresen til Ostrander, Minn. Mandag Aften havde vi Møde i Ostrander og Tirsdag gik vi østover til Mø-

det i Bethlehem. Her havde vi atter den Glæde at møde sammen med Missionær Rønning samt Missionær D. M. Anderson. I de tre Dage havde vi et velignet Møde og vi fik være med og deltage baade med Tale og Sang. Om Tirsdag Aften havde vi Møde i Bethania og om Torsdag Aften atter i Ostrander.

17de til 20de Juni, M. J. Westphals Kald. Om Fredag Eftermiddag kom vi til Peterson, Minn., hvor vi havde Møde Fredag Aften. Da vi kom til Peterson var Pastor Westphal fraværende, men om Lørdag Eftermiddag kom han hjem, og glad var vi over at faa erfare, at Gud havde velignet ham og hans ogsaa paa den tunge Rejse. Søndag For- og Eftermiddag havde vi Møde i Arendahl og om Aftenen igjen i Peterson. Om Mandag befordret Westphal os til Rushford for at vi der kunde stige ombord paa Fragttoget for La Crosse. Passagerbekvemmeligheden der var baade trang og anderledes ubehagelig og for at forbedre Stillingen for os selv og Trængselen for andre tog vi vor Tilflugt til Bognens Tag, hvor vi havde det meget behageligt. Det var første Gang vi har kjørt paa denne Slags „Observationsvogn“, og vi fandt Stillingen baade behagelig og fornøielig.

Juni 20de til 23de R. C. Jacobsens Kald. Om Mandag Aften den 20de Juni kom vi til Virqua, Wis. baade udtrættet og tilfældet. Hvor godt er det ikke efter en Dags Rejse i Varmen at faa vasket af Støv og Rulsod og faa sat sig i Skyggen med den behagelige Fornemmelighed, at nu kan man for en Tid i hvertfald faa tage det med Ro! Fornøielsen er næsten værdt Beværet.

Tirsdag Morgen ledsaget Pastor Jacobsen os til Franklin Menighed, hvor vi havde Møde Formiddag og Aften. Om Onsdag Formiddag var vi paa West Prairie og om Aften i Biroqua og Torsdag Formiddag i Zion. Det var næsten saa vi bl. v. beskjæmmede ved at mærke, hvor Folk kunde tage Tid midt i travle Arbejdsdage til at komme til vore Møder. Det var os en Glæde og Opmuntring at høre fra alle baade Prester og

andre med hvem vi talte den udelte Anerkjendelse af vort Virke og den Opmuntring, som de i Tale og Gjerning gav os. Tak for alt! Maa Herren velsigne Besøget til sit Navns Ære og Menighedens Opbyggelse ved Sjæles Frelse og Befæstelse!

Torsdag Aften forlod vi Biroqua og drog til Minneapolis, hvor vi igjen havde Møde Fredag Aften, og om Lørdag Aften ankom vi til Sacred Heart.

Hermed en kjerlig Hilsen til alle som vi har besøgt. Mere „Smaaplus“ senere.

Broderligt N. S. Løhre.

Dancton, S. Dak., Aug. 1, 1910.

Jonas Duea vandret bort.

Den gamle Pioner og Veteran fra Borgerkrigen Jonas Duea afgik ved Døden den 14de Juli sidstleden.

Duea var født i Etne, Norge i 1824. I 1849 reiste han til Amerika og bosatte sig ved Liebon, Ill., hvor han boede til i 1855 da han med Familie sammen med en Del andre drog til Story Co., Iowa, hvor han blev en af de første norske Setlere og Rydningsmænd i mer end en Henseende. Han som mange andre fik i de Dage prøve Nybyggerlivets Besværligheder i fuldeste Mon. Han tog ogsaa Del i Borgerkrigen i tre Aar, og den Slags Tjeneste ved vi er just heller ingen Moro.

Duea fik sig en udmerket pen og god Farm lige indtil den senere grundslagte og nu paa trivelige lille Landsby Roland. I denne By var Duea Postmester i 23 Aar samt drev ogsaa anden Forretning i Byen i flere Aar. Men aldrig skilte Duea sig med det første Stykke Land, han fik fat paa, og deri gjorde han uden Tvil klogt. Der har han hele Tiden haft et hyggeligt og pent Hjem for sig og sin noksaa store Familie. Det har ogsaa været et giestrit Hjem. Duea var to Gange gift. I første Ægteskab var der født dem elleve Børn, hvoraf fem er døde.

De seks som lever var alle sammen med Stedmoderen tilstede ved Faderens Begravelse.

En af Sønnerne er Prest i Blue Earth City, Minn.

Afskøde var med at stifte Salems Menighed af Hauges Synode ved Roland og var Medlem af samme til sin Død.

Før Alderen tog formeget paa, var Duea ofte med paa Synodemøder og andre kirkelige Møder. Han tjente ogsaa en Tid som Medlem paa Synodens Trusteesboard. Han var en fredelig, hjælpsom og god Nabo og trofast Ven. De, som stod ham nærmest siger, at eftersom Alderen tog paa og Kræfterne svandt, voksede og tiltog Længselen og Bønnen om at faa det godt med Gud og faa en frelst Sjæl, og de haaber forbi, at han stred den gode Strid og fik gribe det evige Liv. Duea havde haft en noksaa god Helse alle sine Dage og Dødsarsagen var nu Alderdomssjaghed. Han opnaaede altsaa den sjelden høie Alder af næsten 86 Aar. Ved Begravelsen forrettede hans Sjælesørger Pastor J. N. Sandven. Man antog der var omtrent 1200 Mennesker tilstede ved Begravelsen.

Befigmet være Jonas Dueas Minde!

Vor Ven Jacob Mortvedt har faaet Hjemlov.

„Men naar det forkrænkkelige isøres Uforkrænklighed, og det dødelige isøres Udødelighed, da opfyldes det Ord, som er skrevet: „Døden er opslugt til Seier. Død, hvor er din Braad? Helvede, hvor er din Seier? Men Dødens Braad er Synden; men Syndens Kraft er Loven.“

Men Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Jesus Kristus!“ 1 Kor. 15, 54—57.

Der aander igjennem disse Apostelens Ord et saligt Haab og en herlig Seier, en Troesfreidighed, der træder Synd, Død og Helvede under Fod og holder urokkelig fast ved Kristi Seiersvogn som Elias forud ved Jehovas Ildvogn. Saaledes har ogsaa en Herrens Tjener i Anledning af vor Tekst sagt: „I det Apostelen dvæler ved dette Haab, bliver hans Hjerte fuldt af hellig

Trods og Triumf over Døden, Menneftelivets sidste og frugtelige Fiende, hvis Saar alle Mærker og hvis Magt alle bæver under i den nærværende Verden, og han udbrøder i hellig Lovsang for ham, som giver os Seier over Døden, Livets Gud og Fader, og for ham, ved hvem Seieren gives os, Jesus Kristus, vor Herre“.

Men i dette Haab og denne Seier har enhver sand Kristen Del. Vel føler den Troende, og det med Smerte, at alt hos ham er ufuldkommet og beklækket af Synd, ja at endog hans Erkjendelse er stykkevis, men saa var det heller aldrig Guds Tanke, at det syndige Mennefte skulde frelses ved noget hos sig selv, nei ikke engang Troen som saadan, men alene ved den elftelige enbaarne Søns, den store Yppersteprests stedfortrædende Gjerning, i hvilken den kristne er gjort delagtig formedelst Troen. Men ved denne Guds Frelse i Kristus er intet stykkevis eller nogen Mangel, den er aldeles fuldkommen nu og evigt, og derfor har den som tror paa Sønnen et evigt Liv.

„Derfor heder det ogsaa i Skriften: Se, jeg lægger i Zion en Hovedhjørnesten, som er udvalgt og dyrebær, og hvo, der tror paa ham, skal ingenlunde beskjæmmes“ 1 Pet. 2, 6.

Vi har anført disse Ord af Apostelen Paulus, idet vi gjerne ønskede at sætte afdøde Ven, der af mange, særlig de indenfor Syd-Dan. Kræds, var en kjendt og afholdt Broder i Herren, og vi tror forvist, at den inderlige Tillid og det faste Haab som Herren havde stænket ham just fandt Udtryk i disse Apostelens Seiersord.

Budskabet om, at Jacob Mortvedt er død kom ikke uventet. Han har i de senere Aar neppe været den stærke Mand som før. Men særlig gik det hurtigt og mærkbart nedover med ham dette sidste Aar, idet han flere Gange angrebes af Sygdom og Svaghed. Han led fornemmelig af Hjertefeil og Andenød. Undertiden kunde han have store Smærter, dertil kom ogsaa, at han ofte ikke kunde ligge i Seng paa Grund af en kvælende Følelse, men maatte sidde opreist i en Lænestol Nat og Dag, og naar Kræfterne mer

og mer svigtede ham, saa havde nogen til at sidde hos ham og holde ham opreist. Dette var ikke lidt prøvende, men han klagede ikke. Gud, hos hvem han i saa mange Aar og under saa forskjellige Omstændigheder, Sorg og Savn, havde søgt Hjælp og Trøst, var ogsaa nu hans Tilflugt. Og han længedes af mere som han modnedes for Sabatshvilen hos Gud.

Jacob J. Mortvedt var født den 5te Juli 1843 i Skjold Prestegjæld, Norge. Han døde den 12te Mai, 1910 og opnaaede saaledes en Alder af 66 Aar, 10 Maanedes og 7 Dage.

Han kom hid til Amerika i 1865 og blev i 1866 ægteviet til Astrina Ariansdatter og saa fra Skjold Prestegjæld, Norge. I over 40 Aar har de boet nær Westerville, S. D. og tilhørt Hauges Menighed af Hauges Synode. Nævnte Menighed betjenes af Past. G. O. Vik.

Hustru og fire Børn overlever ham. Fire Børn har allerede før, hvilket vi sikkert faar tro, gaaet hjem til Gud.

Den hedengangne var en from og gudhengiven Ægtefælle og Fader og en elftelig, fortrolig Broder, der vil savnes saavel i Menigheden som i Broderkredsen; men allermeft vil han dog savnes af sine flere i Hjemmet; de synes alle, at der blev saa stort et Rum tomt, idet han vandrede bort.

Maa han, som er Enkers Forsvar og faderløs Fader, være deres Trøst og Berøttigelse under Sorg og Savn.

Maa vi end med Smerte bringe
Kjære Venner vort Farvel,
Hvilet skal der atter klinge
Et Goddag til Liv og Sjæl;
Naar til Afsted Taarer rinde,
Syg det ud med liflig Klinge:
Herrøns Venner ingenfinde
Mødes skal for sidste Gang.
Befignet være hans Minde.

Korr.

Vi ere derfor Sendebud i Kristi Sted, ligesom Gud formaner formedelst os; vi bede i Kristi Sted: Fader eder forlige med Gud.

Paulus.

Lader Broderfjerligheden blive ved.
(Heb. 13, 1.)

Derpaa have vi kjendt Kjerligheden, at han haver sat sit Liv til for os. Ogsaa vi er skyldige at sætte Livet til for Brødrene. Men den, som har Verdens Guds og ser sin Broder lide Mangel og luffer sit Hjerte for ham, hvorledes bliver Guds Kjerlighed i ham? Mit Barn! Lader os ikke elske med Ord, ei heller med Tunge, men i Gjerning og Sandhed! 1 Joh. 3, 16—18.

Vore Læsere vil undskyldte, at vi igjen maa gjøre opmærksom paa et par Folk, som visse kunde behøve, at ovenstaaende Guds Ord blev praktiseret mere ligeoverfor dem. Denne Gang er det den gamle Broder Bast. Theo Hanson i Chicago og hans yngre Hustru, som vi vil minde om. Det er let at skjønne, hvorledes Stillingen er, naar Fattigdom og Sygdom gjør fælles Sag. Om Broder Hanson ellers kunde reise lidt i det Grinde, han har viet sit Liv og sine Kræfter, at vidne om Guds Kjerlighed aabenbaret i Kristus Jesus, og kanske derfor saa lidt timelig Understøttelse, saa maa han ofte i Maanedøvis sidde ved sin yngre Hustrus Leie uden hverken at saa gjøre noget eller tjene noget.

Herrens Forjættelser er baade kostelige og holdbare og er at tage til under alle Livets Omstændigheder og Prøve, men ifølge ovenstaaende og mange andre Skriftsteder er det nok Herrens Mening, at ogsaa Broder skal hjælpe Broder. Af de Midler, som Herren lader Folk saa, har en Del meget, andre lidt og somme næsten intet. Paa den Maade blir der Anledning til at vise, om der er nogen Næstekjerlighed. Ogsaa i det timelige gjelder den Regel: „Af den, som meget er betroet, kræves mere“. „Giver saa skal eders gives“. „Gud elsker en glad Giver“.

Broder Hanson har ikke beklaget sig for os og langt mindre bedt os om at fortælle noget om hans Omstændigheder, men det er vel ikke frit for at andre baade i dette og flere Tilfælde beder os minde om lige Ting gennem „Budbæreren“. Og som Herren vil have baade Menneſker og Midler i sin Tjeneste, saa maa nogen fortælle, hvor Trangen og Arbeidet er og søge at lokke Hjælpen frem.

Og nu har vi mindt om dette Tilfælde ogsaa og vil kun tilføie, at de bedrestillede i Samfundet tjener baade sig selv og den trængende Næste meget daarligh med at sukke over „de mange Krav“. Vi burde heller søge at ligne Gud ogsaa i lige Ting. Han glæder sig over at der er mange som bringer sine Ansøgninger om Gaver til ham, flere des bedre. Hans rummelige og varme Faderhjerte glæder sig i at „gøre vel og at meddele“.

Vi ønsker og beder, at baade Gud og hans Børn vil have ogsaa de her nævnte Venner i kjerlig Grindring og staa dem bi baade i Raad og Daad.

Sympati—Anbefaling—Handling.

Sympatien er god, naar der kommer Handling til. Anbefaling af en god Sag er ogsaa god, naar der kommer Handling til. Altsaa Handling maa komme til, ellers duer ikke hverken Sympati eller Anbefaling meget.

Ved vort sidste Mærsmøde blev „Bude bæreren“ Redaktor anmodet om i passende Tid at gjøre Samfundets Menigheder opmærksom paa en Beslutning fra Synodemusdet, hvilket herovd sker. Den tilfattede Beslutning findes i Referatet paa Side 218 og lyder saaledes: „Da Menigheden i Lofte, Minn., Pastor Ednes Kald, har ved den store Skovbrand, som har herjet, mistet sit Kirkehus, saa anbefaler Komiteen, at Synoden udtaler sin Sympati med Menigheden og anbefaler, at hver Menighed inden Synoden optager et Offer en Sondag i August til Hjælp til at igjen opbygge sin Kirke.—Antaget“.

Nu er det August, og nu maa der altsaa skrives til Handling i denne Sag. „Enhver Menighed optager et Offer“. Naar nu dette blev gjort, saa kunde der snart reises en Kirke paa Aſkehoben. Det bedste vilde her være, at man uden videre ved første Gudstjeneste optog dette Offer uden at vente paa gunstigere Anledning; thi medens der ventes, kan det saa let glemmes. Altsaa vent ikke, men optag Ofret nu. Sympatien og Anbefalingen er god, men der bygges ikke Kirke med kun disse Slags Materialer. Derfor optag Offer i hver Menighed nu.

Ungdomsfesterne i Mayville Kreds.

Det har i flere Aar været paa Tale af en Del Prester og Menighedsfolk, at noget mere burde gøres for at opelste Interessen i vore Menigheder for mere direkte og systematisk kristeligt Arbejde blandt vore Børn og Ungdom.

Paa Kredsens Aarsmøde i Oktober 1908 blev Sagen noksaa alvorlig drøftet. Det viste sig at ligge tungt paa mange, at denne vigtige Gren af vort kirkelige Arbejde var bleven saa altformegget forsvundet. Paa vore Kredsmoder havde der været noksaa meget talt og indberettet om Lægmandsvirksomheden; men Arbejdet iblandt Børn og unge og om at sætte disse i Arbejde havde der været liden Tale og Indberetning om. Der løb derfor frastige Røster i Retning af at saa Arbejdet ind i mere alsidige Spor. Resultatet blev, at Kredsbestyrelsen blev paalagt at sammenkalde et Møde Vinteren 1908-'09, hvor denne Sag kunde drøftes videre.

Naar Kredsen samledes til Aarsmøde i Sharon i November 1909, rapporterede Kredsformanden, at man ingen Indbydelse havde faat for Afholdelsen af et saadant Møde. Komiteen til at gennemgaa Formandens Indberetning kom under dette Møde med følgende Indstilling i denne Sag: „Vi anbefaler Afholdelsen af et Møde i Kredsen, hvor Søndagsskolen, Religionskolen og Ungdomsarbejdet er Gjenstand for Samtale og Behandling, og haaber, at nogen Menighed i Kredsen vil indbyde til et saadant Møde i indværende Aar.“ Sagen blev omfattet med hjertevarme Ord fra mange Talere. Til at gjøre Forberedelse og ordne med et Møde som ovenfor nævnt blev følgende Komite valgt: Hr. L. J. Hagen, Grand Forks, Past. J. J. Jacobson, Grafton, Past. M. L. Resvig, Litchville.

Indbydelsen til et saadant Møde indløb snart baade fra Roseville og Burton. Det sidste Tilbud blev antaget som et centralt

Sted med gode Togforbindelser. Dette Møde blev da bestemt at afholdes i Ny Stavan-ger Menighed, Pastor F. C. Halvorsons Kald, Burton, N. Dak., fra den 24de til 26de Juni. Sagen var ny, det var jo nemlig det første Møde af dette Slags i Hagues Synodes Historie i Nord Dakota. Komiteen var ængstelig for Udfaldet, men denne Ængstelse drev dem til saameget ihærdigere Arbejde, og da især naar det gjaldt at faa saa mange Talere og Sangkor som muligt. Dette at faa nogenlunde alle Medlemmer af et Sangkor til at rive sig løs fra sit Arbejde og tage ud paa en flere Dages Reise, er jo ikke den letteste Sag. Resultatet beviste jo, at der var megen Interesse for Sagen rundt om i Menighederne og derfor saa megen Opofrelse.

Ungdom strømmede til i Flok og Følge fra alle Kanter af Kredsen. Allerede ved den første Sessions Begyndelse var den store Kirke ganske fuld. Hvilket et inspirerende Syn at se denne Skare af vor mest kirkelig interesserede Ungdom tilfammen med de ældre Ledere i dette Arbejde at raadslaa om den bedste Maade at fremme Guds Riges Sag paa iblandt Børn og Ungdom. Af Kredsens Prester var alle undtagen to paa Mødet. De fleste af de ældre, som tager aktiv Del i Søndagsskole- og Ungdomsarbejdet, var mødt frem. Sangforene fra Grafton, Grand Forks, Mayville og Horace var ganske fuldtallige. Prof. Edw. Schmidt, Bestyreren for Red Wing Seminarium, og Pastor L. J. Oppebahl fra Dawson, Minn., som var indbudt til at holde de respektive Indledningsforedrag om Søndagsskolen og Ungdomsarbejdet, var paa sin Post og gjorde meget for, at alle kunde faa det bedste Udbytte af Mødet.

Mødet aabnedes Fredag Formiddag med Salmesang af Forsamlingen samt Skriftlæsning og Bøn ved Student Chelmen fra Red Wing Seminar. Et Kor sang, og Stedetets Prest, Halvorson, holdt en meget vakker Velkomsttale. Undertegnede talte paa Komiteens Vegne og takkede Menigheden for Indbydelsen til at afholde vort første Ungdoms-

stevne. Derpaa fik vi et Sangnummer af en Kvartet. Mødet blev nu organiseret paa den Maade, at dette Møde skulde anlæses som et Kredsmøde og at Kredsens Embedsmænd skulde fungere under Mødet. Prof. Schmidt holdt nu et meget interessant og belærende Indledningsforedrag over Søndagsskole- og Religionskolesagen. Nødvendigheden af at give Barnet en god Kristendomsundskab var stærkt betonet. I Byerne, hvor der holdes 9 Maaneder engelsk Skole, er det vanskeligt i den varmeste Tid paa Aaret at faa det bedste Udbytte af Ugeskolen. Derfor er det nødvendigt at have en vel organiseret Søndagsskole. Næst efter at være Prest, er det at være Søndagsskolelærer det højeste Kald i Livet.

Nu var det Middag og mange var der at bespise, saa Menighedsfolket fik nok Selskab ved fine Madkurve. Menigheden udførte sit Hverv godt under hele Mødet som Dpvartere. Mange har store Huse og det kom vel med; thi der blev mange Gæster paa hver Familie, om end Menigheden er ganske stor.

Hele Eftermiddagen Fredag fortælles der en meget livlig Samtale, i Særdeleshed om Søndagsskolen. Det var ikke bare Presterne heller som talte, men flere af disse, der staar i Spidsen for dette Arbejde rundt om i Menighederne, talte om sine Erfaringer og søgte Raad. Det blev betonet, at der er to Muligheder for ethvert døbt Barn. Enten blive bevaret i Gud eller gaa bort fra Gud. Det er en blodig Ironi, naar man døber Barnet og saa tænker, at det maa gaa bort i Synden. Barnet kan bevares for Gud og Menigheden. To Naboer plantede Træer, den ene ventede at kun Halvdelen af Træerne skulde vokse, og saa blev Resultatet. Men jeg venter, at alle de Træer jeg planter skal vokse, sagde den anden Nabo, og de voksede ogsaa; thi han arbejdede ved Flid og havde Tro til sin Gjerning. Noget lignende bliver ogsaa Resultatet med Børnenes kristelige Opdragelse. Hvad kan vi gjøre for Barnet vort i Hjemmet og Søndagsskolen?

Ved Eftermiddagssessionens Slutning blev Pastorerne Berger og Resheim samt Hr. S. A. Hofto af Formanden udnævnt til

at udarbejde Konstitutionsforslag for en Søndagsskoleforening og et Ungdomsforbund inden Kredsen.

Om Aftenen predikede Pastorerne Odland og Resheim.

Lørdags Formiddag holdt Pastor T. J. Oppedahl Indledningsforedrag over: „Det kristelige Ungdomsarbejde“. Han tog til Tekst: 1 Mosb. 12, 2.

Blive velsignet af Gud og være til Velsignelse var Hovedtankerne. Og dette Foredrag slog an. Flere erklærede, at de vilde været rigelig betalt for sit Besvær for at komme til Mødet, om de ikke havde faaet høre mere end dette Foredrag. Der var nu kun en halv Time igjen til Middag og denne Tid benyttedes til Sang af de forskellige Kor samt Fællesskoret. Stemningsfuld og opløftende var denne Stund. Gud velsigne de unge og Sangen.

Eftermiddagssessionen benyttedes flittigt til Behandling af Ungdomsagen. Hvorledes Maalet, at bevare vor Ungdom for Gud og Kirken, kunde bedst naaes var adskilligt drøftet fra mange Hold. At faa dem med i Bibelklassen eller ansætte dem dertil stiftede til Søndagsskolelærere, og faa lade dem faa det travelt ved at tage aktiv Del i en Ungdomsforening under sand kristelig Ledelse ansaaes som gode Midler til dette Maals Opnaaelse.

Ungdommen er virksomsten, maa sættes i Arbejde, have noget at arbejde for, leve for, da trives den. Det er let at støde de unge bort fra sig, saa de taber Interessen for det kirkelige og søger sit Selskab i syndige Sammenkomster. De forskellige Maader og Metoder at drive Ungdomsarbejdet paa behandlede.

Søndagsskoleforening organiseret.

Lørdags Aften benyttedes til Forrettings-session. Efter et par Korsange og Andagt ledet af Pastor Resheim, rapporterede Konstitutionskomiteen. Størstedelen af Talerne havde betonet Nødvendigheden af et organiseret Arbejde. Naar nu Rapporten fra Komiteen kom, tog det ikke længe, før man handlede. Der viste sig at være en

overraskende stor Interesse for Sagen. Det ansaaes dog bedst at have særskilte Organisationer for Søndagsskolen og Ungdomsforeningerne. Komiteens Konstitutionsforslag blev med bare nogle faa Forandringer antaget. Foreningens Navn er:

Mayville Kreds Søndagsskoleforening.

Som Formaal satte den sig at oparbejde Interessen for et systematisk og maalbevidst Søndagsskole- og Hverdagskolearbejde. Kredsens Prester, Søndagsskolesuperintenter og Lærere, samt Hverdagskoleledere, tører i Menighederne og andre interesserede, kunde blive Medlemmer af Foreningen.

Superintendentens Pligt skulde være at besøge de forskjellige Søndagsskoler inden Kredsens, give Raad og Opmuntring, samt organisere Søndagsskoler. Foreningen skulde holde et Møde i Juni Maaned hvert Aar. Følgende Embedsmænd blev valgt:

Superintendent: Hr. J. Anderson, Mayville, N. D.; Bisesuperintendent, Hr. R. A. Hofto, Grand Forks; Sekretær, Rev. J. J. Jacobsen, Grafton; Korresponderende Sek. Miss Amanda Hendrickson, Oslo, Minn. Foreningens Kassierer skal være Kredsens Kassierer.

U n g d o m s f o r b u n d .

Saa snart Søndagsskoleforeningen var organiseret blev Udvalgte til Konstitution for et Ungdomsforbund antaget uden at gjøre nogen Forandringer. Denne Organisation antog Navnet: Mayville Kreds Ungdomsforbund af Hauges Synode. Motto: 1 Tim. 4, 12. Lad ingen foragte dig for din Ungdoms Skuld, men vær et Eksempel for dem, som tro, i Tale, i Omgængelse, i Kjerlighed, i Aand, i Tro, i Kyndighed!

Formaal: At opvække og udvikle det aandelige Liv blandt de unge inden Forbundet, samt vække Interessen for det gode og ædle i Mennekelivet, der alt har til Hensigt, den kristelige Karakters Opbyggelse.

Embedsmænd valgt:

Formand: Rev. A. G. Berger, Ft. Ransom, N. Dak.
Biseformand, Rev. S. C. Westby, Edinburg, N. Dak.
Sekretær, Miss Alice Hagen, Grand Forks, N. Dak.
Kassierer, Miss Paula Jacobson Rome, "

Fem Medlemmer paa Bestyrelsen:

Miss Florence Samuelson, Horace. N. Dak.
Hr. Jacob Hofto, Grand Forks, "
Rev. L. Langehaug, Sharon, "
Hr. Halvor Klungnes, Grafton, "
Rev. D. J. Nesheim, Lisbon, "

Konstitutionerne for begge disse Organisationer blev antagne kun midlertidig, da man venter i en ikke altfor fjern Fremtid at faa Rapporter fra de ved Hauges Synodes sidste Aarsmøde ansatte Komiteer til at forbedre disse Sager. Det er da Tanken at antage de af Samsundet godkjendte Regler.

Søndag Formiddag predikede Pastor Oppedahl over Dagens Evangelium Joh. 1, 35—52: Kom og se. Paa Eftermiddag velsedes med Tale og Korsang. Ikke bare Prester og ældre Folk talte, men flere unge Gutter vidnede indtrængende om, hvor godt det er at tilhøre Jesus og vie sig i hans Tjeneste i sine unge Aar. U n g d o m m e n f o r J e s u s var den store Hovedtanke i hele Mødet.

I hver eneste Session af Mødet sang Korene vekselsvis mellem Talerne. Fælleskoret under Ledelse af Pastor Nesheim havde det travelt i Fritimerne med at indøve Sange. Na, hvilken mægtig Brusen, naar alle disse Sangere stemte i! Hvor det løstede Sindet opad! Hvor det stemte til Andagt, stemte dit Sind saa du næsten følte, som om du var sat i Forbindelse med Sangerflokkens deroppe, hvor Sangen lyder som mange Vandets Lyd, hvor der skal være fuldkommen Harmoni, Harmoni med Gud selv.

Prof Reimestad overbar Mødet og gav os flere vakre Sangnumre og paa Opfordring taledede til Ungdommen.

Stemni aen under hele Mødet var sjælden beandøet og begejstringssfuld. Mange erklærede, at det var det bedste og mest stemningsfulde Møde de nogensinde havde bivaanet i Nord Dakota, ja enkelte praestod endog, at de saa Syner—Fremtidssyner for vor Kirke. „I hellig Brydelse kommer din Ungdom til dig, som Dug udaf Morgenrødens Stjød.“

Nogle havde vel frygtet for, at en saadan Bevægelse vilde gjøre en Kløft mellem de ældre og yngre; men det modsatte blev

Tilfælde. Hvor vi alle, gammel og ung, smeltede sammen, lærte og forstaa at vi behøvede hverandre for at naa Maalet.

Tilslut hjertevarme Haandtryk og Tak for godt Samvær. Nu gaar vi hjem for at tage fat paa Arbeidet med mere Iver. Vi sætter Stevne for næste Aar.

Ungdomskare, du hvis klare Afsyn straalere
Glæden ud,

Du, som bundet har og fundet Freden med
din Frelses Gud!

Pris ham, tjen ham, vaag og bed,
Prøv at faa de andre med!

M. L. Næsvig, Sek.

Samtalemøder i Mayville Kreds.

Juni Maaned er Mødernes Tid i Nordvesten og da især i Nord Dakota. Sommeren er kort, og Farmeren har det som oftest travelt. Vinteren er kold og Snestormene hyppige. Saa selv om Tiden staar til Raadighed, saa er det noksaa usikkert med Veir og Føre og derfor vanskeligt at bestemme noget Samtalemøde. Men i Juni har man det i Almindelighed ikke saa travelt herude. Paa denne Aarstid, medens Naturen staar i sin grønkleddte Sommerdragt, er det forfriskende at særdes omkring paa Sletterne fra Kirke til Kirke. Kjøreveiene er gode, saa om man vil, kan man komme langt fra og møde kjendte og stifte nye Bekendtskaber. Især nu, naar man har ombyttet Offevognen med Automobile som Befordringsmiddel, bliver Distancerne herude paa Dakotasletterne, hvor man kan kjøre 20—30 Mil i Timen, forholdsvis korte. Det er jo ikke sjelden at se en hel Del Automobiles udenfor Kirken herude gennem Sommermaanederne.

I Mayville Kreds skulde holdes fem Møder lige efter hverandre, nemlig i Horace, Pastor Johansons Kald, 16de til 19de Juni, St. Ransom, Pastor Bergers Kald, 20de til 23de Juni, Ungdomstevnet i Burton, Past. Halvorsons Kald, 24de til 26de Juni, Sharon, Past. Vangehaugs Kald, 28de Juni til 1ste Juli, Birchville, Past. Næsvigs Kald, 1ste til 4de Juli.

Kredens Sommermøde i Horace var altsaa det første i Rækken efter at være hjemkomne fra Hagues Synodes Aarsmøde i Red Wing. Frons Menigheds Kirke er beliggende i en vakker Skovlund lige ved den lille Landsby Horace. Der var det hyggeligt at være, Folket er flinke til at samles i Horace, og gjæstfrie er de ogsaa. Kirken var fuld af Folk hver Dag, og Søndagen var der mange, som maatte nøie sig med en Plads udenfor Binduerne for derfra at opfange Ordene som lød indenfor. Tilreisende Talere var der ogsaa et godt Forraad paa baade fra fjern og nær. Seks af Kredens Prester nemlig: Berger, Halvorson, Vangehaug, Moe, Næsvig samt Menighedens Prest overvar Mødet. Pastor Breidablik var ogsaa paa Mødet og deltog flittig i Samtalen, samt tolkede kraftigt Jødemissionsagen. Vi havde ogsaa indbudt Prof. Edw. Schmidt, Red Wing Seminariums nye Bestyrer, og han var saa snil at være med os paa alle fem Møderne inden Kredsen; han sparede heller ikke sig selv. Foruden at deltage i Samtalen holdt Profesjoren flere Predikener og Foredrag i det engelske Sprog. Det tar en stor Mand til at tale sli, at alle forstaa ham. Saa simple og enkle kunde han gjøre sine Begreber og Udtryksmaader, at mange af de ældre, der havde tænkt, at de slettes ikke kunde faa noget af en engelsk Prediken forundrede sig over, at de forstod Prof. Schmidt. Der var dog nogen, som vilde like Profesjoren endnu bedre, om han vilde „radla“ lidt paa norsk, og saa efterkom han undertiden ogsaa dette Ønske. Nogen Hvile blev det nok ikke hverken for Prof. Schmidt eller de andre Talere i den trykkende Hede at overvære tre lange Sessioner hver Dag. Men saa er det saa velsignet at være sammen som Børn af samme Fader og tale om de Ting, som hører til Vandringen mod Hjemmet, og om muligt at overtale nogen, som før ikke har været med, til at faa Følge med samme Maal.

Pastor H. Moe aabnede Mødet i Horace med en klar og grei Prediken over 2 Kron. 6: 1, 2, og Pastor Halvorsen holdt et meget alvorligt og belærende Indledningsforedrag over det af Menigheden opstillede Emne, Luk. 17: 11—19, om de ti spedalske og deres Lægedom. Nedenfor gjengives et kort Uddrag af Samtalen.

Menigheden i Horace har et godt Sangkor. Dette bidrog meget til at gjøre Møderne gode baade om Aftenerne og om Søndagen.

Pastor Berger predikede Søndag Formiddag. Om Eftermiddagen samlede Spektendeflokken for at nyde Herrens Nadvære. Pastor Langehaug holdt Skriftetalen. Søndags Aften talte Brodrene et Ord til Afsked.

Paa Mandags Morgen drog man da i Flok og Folge paa Træner til Englevale, hvor Styds modte for at tage Folket til det historiske St. Ransom, hvor Samtalemødet skulde aabnes allerede samme Dags Eftermiddag. Her har vi endnu Forskænsningen oppe paa Vassestraaningen, der minder om Indianertrigens Dage, og nede i den prægtige Shewenne River Dal peger to Kirkeetaarn op mod det uendelige, blaa som et Vidnesbyrd om Nordmændenes store kirkelige Interesse, og Menighed?—kanke det vilde flinge bedre at sige, forskjellige kirkelige Syn?

Pastor Malfewick, der skulde indlede, kunde paa Grund af Togsforbindelserne ikke naa frem til Mødet før end den følgende Dag. Saa maatte Pastor Breidablik indlede Samtaleemnet Ef. 2: 11—22, og for dette Tema var jo Breidablik rette Manden. Kirken blev snart fuld af Folk, der er jo forresten store Settlementer af norske rundt omkring St. Ransom. Talere baade af Lægefolk og Prestes fattedes ikke, og Samtaler blev ført med Liv og Varme. Mangen Taare trillede nedover baade Unglingens røde og Oldingens furede Kinder. Kanke nogen græd fordi andre gjorde det, eller fordi Følleselskabet var berørt, nogle græd vel

af Glæde, andre sældte vel virkelige Bodskaarer. Maa Herren selv faa trøste, læge og tørre Taaren af. Det var godt at være ved St. Ransom, selv om Solen stegede mere end almindeligt nede i den dybe Dal. Folket fik ogsaa Anledning paa mere end en Maade at vise sin Kristendom i Gjerning. Pastor Breidablik fik store Offere og Subskriptioner for Jødemissionen baade i Horace og St. Ransom, og Kredsen fik ogsaa gode Offere paa begge Steder.

Torsdag Middag maatte vi afslutte Mødet for at begive os paa Vej til Buxton, hvor Ungdomsstevnet skulde begynde den følgende Dag.

Her følger nogle Brudstykker fra Samtalen i Horace. Tekst: Luk. 17: 11—19. Følgende Punkter blev af Indlederen fremsatte som Ledetraad for Samtalen.

De ti Spedalske læges.

1. Jesu Reise og Vej (Vers 11.)
2. Hvad saar Jesus se? (V. 12.)
3. Hvordan Hjælpen kommer. (V. 13.)
4. Jesus anviste Vej. (V. 14.)
5. Den hjælpnes Tak. (V. 15, 16.)
6. De utaknemmelige. (V. 17—18.)
7. Jesu Belønning til den utaknemmelige.

(Vers 19.)

Spedalskheten var en ulægelig Sygdom. Blandt Jøderne var den anseet som en særskilt Straf for særskilte Synder, og som laadan et Bevis paa, at Guds Straffedomme og Mishag var over samme Menneske.

Spedalskheten er et kraftigt Billede paa Synd. Slegtens fælles Fiende, Djævelen, møder os i vor Tekst; den Gave, han har bragt os, er Synden. Denne sin edsvorne Fiende elsker det ubodsfærdige Menneske.

Synden har bragt mange frugtelige Følger. Sjelen er syg til Døden. Det er Syndens Følger, Mennesket vil blive kvit, ikke selve Synden. I sin Kamp mod Syndens Følger vælger Mennesket sine egne Midler og Veie. Mennesket maa komme til den Erkendelse, at det hader Synden, da

lærer Nøden det at bede. Hjælpen maa søges, og den faaes, men ikke af Fortjeneste. Det er Jesus, som i vor Tekst træder op som Syndens Seierherre. Jesus er Lægen, han har sit Raad, det maa følges. Man maa gjøre, som han siger.

Herren benytter sig af Midler. Mange foragter Midlerne. Men ved Midlerne meddeler Jesus sig til Sjelen. Saa kommer Hjælpen. En Forandring er indtraadt. Den spædskte er bleven frist nu—Djevelen maa fly; Gud tar Bolig i Hjertet. Da bliver der Tak i Hjertet. Gud alene maa faa Takkens.

Vi behandler Synd ofte letfindig; det gjælder at komme til Nøden af Synden. Menneſket liker ikke at høre om sin Synd; vil høre Prediken saalænge den ikke rammer mig. Men da vil man gaa ud af Menighed. Man tænker Gud er fornøjet, naar man selv er fornøjet. Gud vil kræve Menneſket til Regnskab for dets Synd. Kjend Synden i din egen Varm, ikke først hos Nabo. Det gjælder at finde, hvor vi er, eller i hvilket Forhold vi staar til Gud.

De spædskte havde vist forjagt mange Lægemidler, indtil de havde givet op alt Haab om at blive helbredet. I sin hjælpeløse Tilstand, søgte de Hjælp hos Jesus. Da blev de hjulpede.

Jesus anvitte den af Gud i den gamle Pagt fastsatte Vej. Gaa og vis eder for Presterne. I den gamle Pagts Frelsehusboldning var Renselsens Midler givet. Jesus viste dem den almindelige Maade at blive renset paa. Brug Midlerne—gaa den i Ordet anviste Vej. Gaa til Presterne, som Loven siger. De spædskte gif den af Jesus anviste Vej—de blev renset—hjulpne.

Folket flest i vore Dage vilde begynde og se paa sig selv og sammenligne sig med andre Menneſter—undres paa Forkynderens Autoritet osv. og bliver aldrig færdig til at

gaa den af Jesus anviste Frelsesvej. De spædskte stansede ikke for at se paa hverandres Sygdom eller for at spørge, om Jesus kunde rense dem, men de gif, og blev renset. De ni gif bort, men de havde været hos Jesus og blevet hjulpede af ham. Ikke engang Jesus kunde hjælpe, at de gif bort. Jesus spørger efter de utaknemmelige; spørger efter alle, som er gaaet bort. Hvor er de ni? Den utaknemmeliges Flok er stor.

Kun en bringer Jesus sin Tak. Han bringer den med Ydmyghedens Sindelag—falder paa sit Ansigt ved Jesu Fødder. Han bringer ogsaa Takkens med Ord—prisede Gud med høi Røst. Jesus erklærer, at han er frelst.

M. L. R e s v i g, Sek.

Samtalemede.

Et Samtalemede blev afholdt i Sarons Menighed, Past. D. S. Baruds Kald ved Berthold, N. Dak. fra 24de til og med 26de Juni. Temaet var den forlorne og den hjemmeverende Søn, Luk. 15, 11—32.

John Olson fra Minot aabnede Mødet med Prediken over Matt. 22, 42. Stedets Prest, som blev valgt til Formand for Mødet, bød Forsamlingen hjertelig velkommen og udtalte Ønske om, at Herren maatte faa velsigne alle som kom til Mødet.

Følgende Emisærer var tilstede: John Olson fra Minot, L. Kristlof fra Tioga og E. Fretheim fra Rider.

Mange af de paa Stedet boende deltog flittig i Samtalen.

Aftenmøder blev holdt hver Aften.

Past. A. Melom fra Belva havde lovet at indlede Emnet, men af guldig Grund kunde han ikke komme.

L. Kristlof begyndte derfor Samtalen. Entelt og klart lød Vidnesbyrdene og det føltes lige isra Begyndelsen, at Guds Aand var virksom medens dette herlige og alvorlige Tema blev behandlet.

Guds Ord vender aldrig tomt tilbage, men udfører altid det, som det er sendt til.

Det viste sig ogsaa her, idet forlorne Sønner og Døtre fik se Nødvendigheden af at vende tilbage til Faderen for at undgaa Hungerensnøden og Døden i det fremmede Land.

Lykkelig er hver den, som vender tilbage medens det er Tid. Og man burde glæde sig med Englene i Himlen over, at Syndere ombender sig til vor Herre; thi det siges, at Englene sang til Harpens Lyd, naar en Synder blev født paany.

Det staar, at den ældre Søn blev vred og syntes, at han ikke havde faa meget som den anden, men Grunden var vel den, at han ikke havde glædet sig i det, som Faderen havde givet ham.

Hvis der var mere Bøn vilde man faa se mere, hvad man har i Gud og saaledes glæde sig i at ogsaa andre blir delagtig i samme Glæde.

Mødet afsluttedes Søndags Aften. Pastor Varud takkede paa egne og Menighedens Vegne Forsamlingen og dem, som havde deltaget i Samtalen for det gode og hyggelige Samvær. Og Ønsket var, at Herren vilde velsigne den Sæd, som ogsaa der blev 'aaet.

J. D. Rønshøj, Sek.

Kirkefloffen.

Tone: Den, som mig søger, det er Gud.

Rom! kom! o kom! saa kalder Kirkefloffen,
Rom, kom, o kom, gaa med i Kirkefloffen!
Rom, kom, o kom! Vi hører Herren bede:
„Rom, kom, o kom! thi jeg har alting rede“.
(Luk. 14, 16.)

Rom da, o kom, o kom og vær velkommen,
Forældre, Børn og gamle med Ungdommen!

Se Kirkens Taarn og Spir mod Himlen pege,
Op, op til Gud det minder os at bede:
O Naadens Gud, send Manden fra det hvide,
Som kan til Bøn og Bod vort Hjerte bide,
Saa hungrige til Herrens Hus vi søge
For saa at faa med Gud velsignet Møde.
(Math. 5, 6.)

Jeg glædes ved enhver, som til mig siger:

Til Herrens Hus vi længes og vi higer
(Gal. 122, 1)

At høre Herrens Ord om Synd og Naade,
At han vil frelse hver fra Syndens Baade,
Han støder ingen ud, som til ham kommer
(Joh. 6, 37)

Med al sin Nød, saa faar de Naadefommer.

Guds Ord det er som Ild, der smelter Hjerter
(Jer. 23, 29),

Det har og Vægedom mod Synd og Smertter,
Formaning, Værdom, Tugt og Trøst det eier,
At, hver, som tror til Enden, vinder Seier.
(Math. 24, 13.)

Fa, Herrens Løfter Fa og Amen ere
I Jesus Krist, ham evig Ære være.
(2 Kor. 1, 20.)

Naar i Guds Hus med saadant Sind vi møder
Med fælles Trang og Bøn om Mandens
Gløder,

Da skal vor Sang og Bøn velsignet blive
Og Ordets Sæd til Troens Frugt fremdrive,
Og da skal Broderfjerlighed opflamme,
(Rom. 12, 9.)

Da kan vi glade prise Gud og Sammet.
(Ab. 5, 12.)

Her skal de smaa i Pagt med Gud optages
(Math. 28, 19. 20)

For i Gudsfrugt og Værdom at opdrages.
(Ef. 6, 4.)

Og de, som vil, de faar fornøje Pagten,
Som Legnet paa—Gudsfrugt er deres Tragten,
De, som har Trang til Herrens Vord, faar
nyde

Det Livsens Brød og Vin fra Himmerige.
(Joh. 6, 48—58.)

Til Slutning.

Skal Herrens Herlighed faa fylde Huset?
(1 Kong. 8, 11.)

Det sker, naar Mandens Pintsevind har fuset,
Men skal det ske, maa vi endrægtig bede,
(Ap. Gj. 1, 14)

At Hjertets Dyb alvorlig banke, lede,
(Luk. 11, 9.)

Det, Herren lover, kan og vil han gjøre,
For Troens Bønner har han aabent Øre.

I Jan. 1909. B. Anderson.

Kinamissionen.

Til Missionsvennerne fra Miss Lee.

Fancheng, 11te Juni, 1910.

Kjære Missionsvenner!

Nu i Kornhøstens Tid er her travelt paa Landet. Alle kan tjene sit Brød baade smaa og store.

Det er ikke bare Indhøstningen som bringer Omsorg og Betsyngning, men fra Grøden er en Tomme lang maa Agrene vogtes, først for andre Folks Kreaturer og saa for Fætergutterne som gjerne kommer og lugger Grøden op, som nu staar særdiv til at frembringe en lovende Høst.

Naar Kornet begunder at modnes maa Agrene vogtes baade Nat og Dag.

Gamle Mrs. Kwam kom igjen efter at have været hjemme og passet Agrene en Tid; hun fortalte om sine Prøvelser. „Jeg sprang den hele Dag fra den ene Ende af Ageren til den anden, med en lang Staa i Haand, hujende og skrigende for at holde Tyven borte, jeg var alene hjemme, gik ind for at tage lidt til Middag, men før jeg var færdig havde de stjaalet en hel Del, siden kjøbte jeg lidt Brød og spiste ude paa Ageren. Katekismen har jeg i Trøiearmen men fik ingen Tid at læse.“

Da hun fik høre, at i Vestens Lande kunde Kornbaandene ligge Matten over paa Agrene uden at nogen rørte dem, da syntes hun det hørtes ud som den største Skrøne, men det var sagt af en Missionær og Missionærerne lyver ikke, saa det maatte være sandt, ja virkelig sandt, at der langt, langt borte mod Vest, var hele Rabolag af saa ærlige Folk, at de ikke stjal Kornbaand, men hvad var Grunden til denne Ærlighed? Jo, alle disse maatte sikkert være sande Tilbedere af Himlens Gud.

Venner hvad er vor Fordel fremfor disse, andet end dette, at Gud i Misfandhed gav vore Forfædre Evangeliets Lys. Hvad har vi som vi ikke har annammet, og hvor er nu vor Ros?

En kinesisk Kristen i vor Mission, som nylig døde, sagde ofte, at han gjerne vilde dø, før hans Moder blev lagt i Graven; thi Livet vilde blive saa trist uden hende syntes han, selv havde han Hustru, 5 Sønner og en Datter. Kun et Bevis paa at holde Forældrene høit i Ære.

I Gaardbrugere, der kan høste eders Grøde uden Uengstelse, kom lad os tage i og ofre, saa det søles, for at Kinas vordende Mødre kan lære Evangeliets Lys at kjende, og vi give dem Anledning til at saa en kristelig Uddannelse; disse kan indprente i sine Sønner og Døtres Hjerter fra Barndommen af Betydningen af disse Ord:

„Du skal ikke begjære noget af det som hører din Næste til.“ Lad os aldrig glemme, at vi er af Hedningernes Slægt, og hvad vi skylder dem, som endnu er uden Evangeliets fulde Lys. Eders i Herren

A n n a L e e.

* * *

Fancheng, 13de Juni, 1910.

Idag reiste Familien Wolds samt Miss Grøseth og Olsen herfra paa Baad, de agter at række frem til Haisan den 16de eller 17de, om Veiret blir nogenlunde bra.

De alle havde arbeidet haardt og trængte til at komme bort fra Barmen her, som har været ganske trykkende nogle Dage. Misses Grøseth og Olsen tog Lærer med i Haab om at studere en Maaned eller mere.

Naar en kan reise til et Sted som Heishan i den varme Tid, ser man mod Sommeren med Glæde istedet for Gru, der kan man samle baade Aands- og Legems kræfter, ja blive forfrisket til at optage Arbeidet igjen, naar Høsten kommer.

Underligt høres det, men sandt at sige, de fleste af os har ikke meget Arbeidsstyrke igjen, naar det kommer ud i Juni Maaned.

Fødemidlerne gaar op i Pris til hver Dag, her er Avlingen almindelig god, men den sælges ud til andre Steder. Gud alene ved, hvad disse høie Priser vil bringe, før Høsten kommer.

Vi er alle nogenlunde friske og betryggede i ham som styrer alt. Siertelig hilset

A n n a L e e.

For sent!

Den bekjendte tyske Præst Ludvig Harms fortæller følgende advarende Historie:

Jeg kom engang for at besøge en døende Mand, der i 10 Aar ikke havde søgt Guds Hus og i hele 20 Aar ikke havde været til Guds Bord. Nu laa han skjælvende paa Lei. Jeg talte en Stund til ham; men hans eneste Svar paa alle mine Henvendelser var kun dette ene: Det er for sent! Jeg knælede og bad for hans arme Sjæl, og da jeg havde sagt Amen, vendte han sig mod Væggen og hviskede: det er for sent, det er for sent! Altid siden har dette Ord ringet for mine Øren. Maatte jeg ogsaa formaa at lade det gjentynde i sin fulde Kraft for alle dem, der foragter Guds Ords Prediken og Vorherres Sakrament!

En anden Gang blev jeg i Kirken var en Mand, som sad og græd. Denne Mand havde baade søgt Kirken og været regelmæssig Gæst ved Guds Bord. Han fortalte mig, at han før havde været kun en Sykter, at han nu havde faaet Vinene op for, at hans Kirkegang og Altergang uden Tro ikke vilde blive til noget Gavn for ham, og at der maatte ske et Omslag. Men han havde en Retsfag, der maatte afgjøres og han havde en Rejse at gjøre; men naar han da kom tilbage, vilde han gjøre Alvor af det med sin Omvendelse. Jeg advarede ham alvorlig og mindede ham om hine den Helligaands Ord: „Idag, dersom I høre hans Røst“. Men alle mine Advarsler var forgjæves. To Dage senere blev den samme Mand liggende i Kerveseber. Da jeg kom for at se til ham, var han bevidstløs og udenfor Sands og Samling. Han forstod ikke min Tale, hørte ikke paa mine Bønner. Jeg kunde dog af og til midt i hans Raseri høre ham ytre disse frygtelige Ord: „Nu er det for sent!“ Ogsaa disse Ord gik mig til Marv og Ben, ogsaa denne Advarsel vil jeg hviiltht gjentage til alle dem, der opvækker med sin Omvendelse fra Dag til Dag, fra Aar til Aar.

Herrens Røst raaber til os: „Se, nu er den behagelige Tid, nu er Salighedens Dag“ (2 Kor. 6, 2). Lyt til Jesu Røst: „Se, jeg

staar for Døren og banker“. Og den Helligaand siger: Idag, dersom I vil høre hans Røst, da forhærd ikke eders Hjerter“ (Hebr. 3, 7).

En kraftig anbefaling af Bibelen.

I en Samtale med den lutheriske Generalsuperintendent Stolte udtalte Keiser Wilhelm nylig følgende bemærkelsesværdige Ord om Bibelen:

„Jeg læser meget i Bibelen. Den ligger altid paa Bordet ved Siden af min Seng, og jeg har i den understreget de Steder, som har forekommet mig at være de vigtigste. Jeg kan ikke forstaa, at der er saa mange Mennesker, som aldrig beskæftiger sig med Guds Ord. Alz, der læser Evangeliet, vil dog deri finde den jevne paa Oplevelser byggede Sandhed. Hvorledes vilde det forøvrigt ellers have været muligt for Kristendommen at paatrykke Verden det Præg, den har gjort. Bibelen er for mig en Kilde, af hvilken jeg søer Kraft og Lys under Vængsternes Timer, og til den søger jeg hen for at finde Trøst. Jeg føler mig overbevist om, at mange fra Gud frastødne Mennesker i vor Tid atter gennem Livet vil naa frem til Troen, og at mange føler Længsel efter Gud. Det er det skønne og glædelige ved den kristne Kirke, at man i den kan søge Mod og Begeistning, naar der under Livets Tilfældigheder opstaar Gethsemanetanker hos Mennesket, og det falder det vanskeligt at sige: Ske ikke min, men din Vilje.“

Der fortælles ogsaa, at Keiseren ved nævnte Anledning har udtalt følgende, som ikke har smagt den katolske Presse: „Jeg forcerer fortrinsvis Bibelen bort til Katholiker.“ Denne Ytring anfører „Kölnische Volks Zeitung“ under Overskriften: „Keiseren som Bibelkolportør“ og sner saa til: „Denne Historie maa være Opsvind. Keiseren maa jo vide, at det er forbudt Katholikerne at læse den lutheriske Bibel, som der her alene kan have været Tale om.“

Ugudelige Børn.

David havde mange Sorger af sine Børn. Det har ofte været brave Folks Stjebne at faa stor Sorg af Børnene. Der gives vistnok flere Hjem hvor Freden og Lykken bor, hvor Forældrene holder Husandagt og kan se paa en Børneskole, der staar i sin Daabspakt. Jeg kjender et Hjem, der er som en grøn Dase i denne Verdens Orken. Der er Sønner, som tjener Herren, og Døtre, som vokser op i Tugt og Herrens Formaning! Et saadant Hjem er i Sandhed et deligt Hvilested for en træt Sjel paa Pilgrimsvandringen gennem Livets mangengang tørre Egne. Lykkelig den Familie, som Gud saaledes har velsignet!

Men der er andre Hjem, hvor vi ser, at Børnene er Forældrenes Sorg. „Saa er det i mit Hus!“ kan mangen en bedrøvet Fader sige; og mangen from Moder maa løfte sine taarevædte Dine op mod Himmelen og sige: „Saa er det i mit Hus!“ Din ældste Søn, som var din Stoltthed, er nu bleven din Skam. O, hvor hans Utafnemmeligheds Pile har boret sig ind i din Sjel, og hvor klart føler du ikke i dette Dieblis, at du heller vilde have begravet ham i hans Barndom; at du skulde ønske, at han aldrig havde seet Dagens Lys, men var død i Fødselen, fremfor at han skulde have stelt sig, som han har gjort, for at blive dit Livs Smerte og Sorg.

J Sønner, som lever et ugudeligt, letfærdigt og vildt Liv, I kjender sikkerlig ikke en from Moders Taarer, ellers vilde I høre op med eders Færd. Tager jeg Feil, naar jeg tror, unge Mand, at du ikke gierne bringer din Moder til at græde, hvor inderlig du end elsker Synden? Vil du da ikke holde op, naar hun bønfaller dig? Kan du trampe paa din Moder? O, om du end arter dig, som om du rider omkamp med nogen til Helvede, formaar da ikke hendes grædende Bønner at faa dig til at stanse din vanvittige Fart. Vil du bedrøve hende, som gav dig Livet og glad og ømt trykkede dig til sit Bryst? Du vil kjæmpe længe, førend du kan befremme dig til at bringe hendes graa Haar med Sorg i Graven. Eller har Syn-

den gjort dig værre end Dyrene? Er du haardere end Sten? Er al menneskelig Følelse ganste udsukt hos dig? Er den onde helt og holdent din Herre? Har du udtørret alle ømme Følelser i dit Hjerte? Stans, du forlorne Søn, og tænk dig om. „Min Søn, giv mig dit Hjerte“ (Ordspr. 23, 26). „Med Hjertet tror man til Retfærdighed“ (Rom. 10, 10).

Utafnemmelighed.

En Mand sagde engang til Sam Jones: „Jones, Kirken sætter mit Bidrag til dens Drift for høit“.

„Hvor meget betaler du?“ spurgte Jones.

„Fem Dollars per Aar“, var Svaret.

„Hvor længe har du været ombendt?“ spurgte Jones.

„Omtrent fem Aar“.

„Og hvad bestilte du, før du blev ombendt?“

„Jeg var en Dranker“.

„Hvor meget brugte du til Drik?“

„Omkring 250 Dollars per Aar“!

„Hvor meget var du værd?“

„Jeg forpagtede et Stykke Land og pløiede med en Dkse“.

„Hvad eier du nu?“

„Jeg har en god Plantage og et Par Heste“.

„Vel“, sagde Sam Jones, „du betalte Djævelen 250 Dollars per Aar for Retten til at pløie et Stykke leiet Land med en Dkse; og nu synes du, det er før meget at give Gud, som frelst din Sjel, 5 Dollars per Aar for at pløie med et Par Heste paa din egen Egen- dom. Du er en utafnemmelig Slynge fra Top til Taa, forstaar du det?“

En Udvarsel.

Samuel Wesley, John Wesleys Far, Prest i Epworth, sad engang i en Kafe i London for at søe nogle Forræstninger. Længer inde i Salen havde endel Herrer leiet sig omkring et større Bord. Blandt dem var en Officer, som bandte ganste forstrækkelig.

Wesley, som ikke kunde komme hen til ham og tale med ham, fandt paa Raad: Han rop'e paa Kellneren og bad med høj Røst, at han vilde skaffe Herren i Uniformen et Glas Vand, saa han kunde skylle sin Mund efter alle de Eder, der var gaaet gjennem den.

Officeren var rasende op, men de andre staggede ham ved at foreholde ham, at han selv var Fornærmeren. Han maatte jo kunne se, at der var en Prest i hans Naboskab.

Wesley gik rolig sin Vej, da han var færdig.

Nogle Aar efter var han atter i London. Paa en Spadsfætur i St. James Parken blev han stanset af en Herre, som spurgte, om han kunde erindre, at han havde seet ham engang før. Wesley svarede nei. Da minde den fremmede ham om hin Scene i Raheen og spøjede til: „Gud har, lovet være hans Navn, friet mig fra alle Syndens Baand siden dengang. Da jeg nu traf Dem og straks kjendte Dem igjen, maatte jeg saa udtale for Dem min Taknemmelighed baade mod Dem og mod Gud.“

Slaphed i Benyttelsen af Naademidlerne.

Under Behandlingen af ovenstaaende vigtige Emne finder vi følgende fra den norske Synodes nordvestlige Distrikt:

„Angaaende Kirkesøgningen og hvad der træder hindrende iveien for den, tilkæmtes følgende: Fladst de mange Ting der træder hindrende iveien for Kirkesøgningen, tillader Komiteen sig særlig at gjøre opmærksom paa følgende: a) Den svindende Tillid til den hellige Skrift som Guds useilbare Ord. b) Den overhaandtagende Verdslighed og Forlystelseshge. c) De hemmelige Selskaber. For at overkomme disse Hindringer lægge Presterne sig alvorlig paa Hjerte: 1) Grunddigt at forberede sine Predikener; 2) at holde tidsmæssige Predikener; 3) at levere disse med Liv og Varme; og Menighederne: At de ikke optager Presteres Tid med unødigt Arbeide. Angaa-

ende Nadverens Forsømmelse: Af Aarsager til Nadverens Forsømmelse kan paapges:

1) Mangel paa Erkjendelse af Sakramentets Bæsen, Hensigt og Nytte, hvilket især viser sig i falsk Frygt for at gaa uværdig til Alteret; 2) Ringagt for Kristi Befaling om ofte at bruge Sakramentet; 3) Mangel paa Kjærlighed til Frelseren. For at raade Bod herpaa anbefales at denne Sag behandles i Predikener, Menigheds- og Kredsmøder, og at Presten taler med den enkelte derom.“

Mossats Mitteharn.

Williams fortæller en Historie hvis Slutning lyder saaledes: En fornem Kvinde havde ægtet en Mand af ringere Stand, og det var da en Regel, at Børnene af et saadant Egtekab dræbtes. Det skede ogsaa med det første og andet Barn. Det tredje var en nydelig liden Pige. Faderen vilde gjerne beholde hende, men Moderen og hendes Slegtninge bestemte, at Barnet skulde dø, og det paa den Maade, at det skulde lægges i en med Hjæle bedækket Grav og dø af Hunger. Men Faderen trak det hemmelig op og gav det til sin Broder, som bragte det til Fimeo, hvor hun blev opdragen af Missionærerne. Efter Kristendommens Indførelse græd Moderen ogsaa en Gang bitterlig over, at hun havde ombragt alle sine Børn; thi hendes Mand var død og havde ikke sagt hende, at hint Barn endnu levede. Men en Aftne, som ogsaa kjendte Hemmeligheden, tilkjendegav hende, at Datteren var reddet og endnu levede paa Fimeo. Moderen reiste straks derhen, og da hun kom til det betegnede Hus, saa hun med usigelig Glæde et nydeligt Pigebarn staa i Døren, i hvis Ansigt hun straks kjendte sine egne Træk igjen. Det var hendes Datter. Hun trykkede hende med ubeskrivelig Fryd til sit Hjerte og raabte høit: „Glæder eder med mig; thi denne min Datter var død og er bleven levende igjen!“ Moderen er allerede indgangen til Hvile; Datteren er endnu en flittig Lærerinde ved en kristen Skole og en tro Medlem af Menigheden.

„Missionslæsning.“

Fra Nordre Minnesota Indremis- sionsforening.

Nordre Minnesota Indremissionsforening afholdt et Samtalemøde, som tillige var Foreningens Aarsmøde, i Moe Menighed Roseau, Roseau Co., Minn., Pastor Gjesfjelds Kald den 8de til 10de Juli.

Formiddagsmødet den 8de blev aabnet af Formanden Mr. M. A. Nordgaarden med Oplæsning af et Guds Ord, hvorefter han bad Gud om hans Tilstedeværelse og Velsignelse ogsaa under dette Møde. Den Stund, som var igjen til Middag, blev benyttet til Bøn og Sang og mange brugte Anledningen til at bede Gud om, at han vilde aabne Hjerterne for Sandheden, saa dette Møde maatte blive til hans Navns Forherligelse og mange Sjæles Frelse.

Mange tilreisende kom, saa allerede den første Eftermiddag var den noksaa rummelige Kirke næsten fyldt. En kort Andagt blev først holdt af en af Brødrene, hvorefter Past. Afkeland af den forenede Kirke indledede Samtalen, som var Joh. Ab. 3, 14—22.

Der blev talt ikke saa lidet over denne Lunkenhedens Tilstand, som raadede i Laodisenserne's Menighed og som ogsaa er saa meget af iblandt os, og da han, som er Amen, det troværdige og sandrue Vidne, udtalte hvad som vilde ske med Laodisenserne, hvis de ikke omvendte sig, er den samme nu som da, saa vil ogsaa samme Dom blive sældt over os, derjom vi ikke omvender os fra vor Lunkenhed i at tjene Gud.

Dette Emne blev noksaa grundigt behandlet i disse tre Dage, da der var haade mange og gode Kræfter tilstede. De Prester som deltog i Samtalen var N. Afkeland, A. M. Arntzen, A. N. Skogerboe, G. J. Billesvik, R. Gjesfjeld og Missionær Bøen. Mange Lægmænd deltog ogsaa i Samtalen. Pastor Billesvik fik en Time Lørdag Formiddag til at fremlægge Diaconisefagen i hvis Tjeneste han reiser og en Kollekt blev optaget til denne Barmhertigheds Gjerning der beløb sig til \$22.00.

Foreningens Aarsmøde blev holdt efter Kl. 4 Lørdag. Det første var at høre Refe-

rat fra forrige Aarsmøde som var afholdt i Badger, Minn., den 7de til 9de Juli 1909. Referatet antaget.

Past. Gjesfjeld blev derefter optaget i Foreningen. Besluttet at optage Missionær Bøen som raadgivende Medlem under dette Møde. Den Tremandskomite, som blev nedsat ved sidste Aarsmøde til at udarbejde et Udkast eller revidere Foreningens Konstitution, rapporterer ved M. A. Nordgaarden. Det oplæste Udkast blev besluttet gennemgaaet Punktvis. Udkastet blev antaget som Foreningens Konstitution med nogle faa Forandringer.

Valg af Bestyrelse. For et Aar blev valgt: Einar Haug, Thore Kvien og E. A. Aase. For to Aar E. J. Grøthe, Thore Vistug og Petter Haug. For tre Aar: M. A. Nordgaarden, Thore G. Hegstad, J. Evjen. Besluttet at Bestyrelsen kan supplere sig selv i Tilfælde af Afsenke. Kassereren rapporterer at Balansen i Kassen er \$49.32. Antaget Mødet hævet.

Bestyrelsen havde derefter Møde og valgte følgende Embedsmænd: Formand M. A. Nordgaarden, Viceformand Petter Haug, Sek. T. G. Hegstad, Kasserer J. Evjen. Mødet hævet.

Aftensmødet Lørdag var daarlige besøgt paa Grund af at Størstedelen havde lang Vei at reise og havde sine hjemlige Syssler at ivaretage, dog var der nogle. Mødet blev ledet af A. M. Arntzen. Han oplæste den 50de Salme og knyttede nogle Bemærkninger dertil. Pastor Gjesfjeld talte en Stund over sidste Vers i samme Salme over den lige Vei til Himlen. Ogsaa flere aflangde Vidnesbyrd om Jesus, som er denne lige Vei og det sølste, at Stunden ikke var forgiæves anvendt. Søndag fortsattes Samtalen over Emnet til henved Middag, da Pastor Gjesfjeld forettede Daab, hvorved et lidet Barn blev indlemmet i Guds Rige. Ved denne Anledning talte Presten en Stund over Daaben og dens Betydning. Søndag Aften fik Missionær Bøen Anledning at tale Kinamissionens Sag. Derefter blev optaget Offer til Indremissionen der beløb sig til \$32.70 hvorefter blev givet til Missionær Bøen til at bestride hans Reiseudgifter.

Mødet blev derefter afsluttet med Tak til Gud, som havde givet os ogsaa denne Anledning til at samles om hans Ord til Bedeværgelse for vore Sjæle.

T. G. Hegstad, Sek.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. M. G. Hanson og Familie har det nu travelt med at pakke sammen til sin Flytning fra Red Wing, og naar dette læses i Bladet har de formodentlig i Kenyon, som vil blive deres Fremtids Hjem.

Dr. J. A. Schmidt og Hustru fra Minneapolis afslagde deres Søn Prof. G. W. Schmidt i Red Wing et Besøg Fredag i forrige Uge. Den gamle Lærer saa noksaa rast og rørig ud baade hvad Legems og Aands Kræfter angaar.

Missionær Skrefaruds Tilstand er ikke bedre i det senere, snarere værre. Han er yderst skrøbelig og hjælpeløs, saa de som staar ham nærmest og kender ham bedst omtrent anser hans Arbeidsdag for afsluttet og venter, at Herren snart tager denne sin Tjener hjem til sig.

Det var en stor og opmerksom Forsamling i Kirken i Ostrander, Past. H. J. Bergs Kald, Søndag den 31te Juli. Der var da Konfirmation, og ni gjentog sit Daabsløfte. En af disse blev konfirmeret paa engelsk. Et Offer til Kinamissionen paa \$27.60 optoges.

Prof. J. J. Boraas som i sine yngre Aar studerede ved Red Wing Seminar og senere en Tid var Lærer ved Skolen har de sidste elleve Aar indehavt Embedet som Skolesuperintendent for Goodhue Co., har nu resigneret fra dette Embede og antaget Kald som Profesør ved St. Olaf College, Northfield, Minn.

En Ben i S. Dak. skriver: „Vor Prest Olberg driver paa alt han formaar og er ogsaa vel likt. Han har nu samlet Penge til en ny Kirke, som nu snart er færdig og vil blive en Pryd baade for Byen og for Prest og Menighed. Maatte det nu ikke gaa med os, som Oppedahl siger i sit Foredrag, at vi sætter vor Kristendom i sine Huse, sine Klæder, sine Ceremonier, en god Prest osv. Gud i Naade vække os op til Nidkæthed for vor egen og andre Sjæles Frelse!“

Prof. og Mrs. E. W. Schmidt, Prof. og Mrs. M. D. Wee samt Mr. og Mrs. C. N. Lien havde Tirsdag Aften den 2den August faaet sig sammen om at have en venstabelig Sammenkomst og Aftensmaal-tid ved Seminariet i Red Wing. Til dette Møde var indbudt Prof. M. G. Hanson og Prof. J. J. Boraas med sine respektive Familier samt nogle andre Venner. Tilfællelsen var i Anledning af, at Hansons og Boraas nu snart skal forlade Red Wing og bo og arbejde paa andre Steder. Det var en meget hyggelig Aftenstund, man tilbragte paa den naturfjønne Seminariehaug. De ovennævnte Vertsfolk udførte sit Hverv særdeles vel og de indbudte gjorde ogsaa sin Del meget godt.

Om Referatet fra Hauges Synodes sidste Aarsmøde skriver J. J. Dakland og nævner især Wiks og Oppedals Foredrag og anbefaler dem paa det bedste. Oppedals Foredrag synes han burde trykkes særskilt og udbredes. Han for sin Del vilde kjøbe mange alene og udbrede dem blandt Folk. Ogsaa denne Tanke er god og kunde gjerne for den Sags Skyld realiseres. Vi vil imidlertid igjen bemærke, at Referatet er ikke trykt i større Dplag, end det burde kunne sælges. Var det da ikke bedst om alle nu først gjorde sit aller bedste for at faa Referatet udbredt; thi her ligger i hundredevis usolgt endnu. Ved at forskaffe sig Referatet faar man baade de her nævnte Foredrag og og alle de andre vel udarbejdede Afhandlinger og Foredrag og meget andet, og Omkostningerne, som Samfundet har havt med at lade dem trykke, kunde blive betalt.

St. Peters Menighed i Red Wing, dens Prest, Kvindeforening, Søndagsskole og andre var Tirsdag Eftermiddag den 4de August samlet til Fæst paa Seminariets deilige Grund. Veiret var det nydeligste man kunde ønske. Store og smaa havde et særdeles behageligt Friluftsmøde. Hver Familie havde bragt sine Kurve med, og de var ikke tomme, men da Klokken var 6 var et stort langt Bord dækket og alle blev anmodet om at hjælpe sig selv og dertil syntes

de ogsaa alle at have baade Billie, Tøner og Gaver, og det er som det skal være, naar bare ingen overanstrenger sig; thi dertil kan nok Fristellen ligge noksa nær ved en sliq Anledning. Ogaa denne Tilstilling var i Anledning af at Professorerne Hanson og Boraas med sine Familier nu skal forlade Byen og Menigheden, hvor de har boet og virket en lang Aarrække og har en hel Skare Venner. Efter at man havde spist til Aftens udførtes et Program med Sange af Koret og Taler holdtes af Professorerne Schmidt, Wee, Boraas og Hanson. Efter den velsignede Lyse og skønne Dag drog nu Mørket paa og det blev at sige Tak og Farvel og spredes hver til sit.

G m i s s æ r D a t l a n d i T r e n e'
S. Dak. har i Juli gjort en Tur i sit vanlige Grinde. Sammen med sin Hustru drog han for det første til Breasford, hvor de hilste paa Slægt og Venner. Siden overbar de et Fællesskabsmøde i en af Pastor J. Hansons Menigheder, hvor de sammen med mange andre havde det hyggeligt og godt. Venner af tre-a-fire forskellige Samsund opbygget sig sammen ved Guds Ords Betragtning. Fra dette Møde har det paa Anmodning længst nord i N. Dak. hvor de overbar og deltog i tre Samtalemøder. Ogaa der kom de forskellige Samsundfolk til Opbyggelse i Herrens Ord. Broder Datland tror paa saadant Samarbejde og mener, at det stemmer baade med den lille Katekismus og de andre Bekjendelsesskifter. Og der er nok flere, som tror ligedan. Pastor Westby og hans Virkefelt besøgtes ogsaa. En sit Besøg paa sidstnævnte Sted siger Datland: Folket der, som andre Steder, sukker efter Forening med andre Trosbrodre af samme Aand og Sind."

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September følgende.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling

maa inden første September indsendes til under-tegne.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Vidjsførelse, en Meddelelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra fristelige Værd, som kjender Ansøgeren.

Det forbræd nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemaaet det forberedende Kursus eller har dertil været Kundsfaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Saaes Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, har maa sig til undertegne inden 1ste September først.

De Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kjendt Værd.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger forbræd: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmations Kundsfaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disziplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Høskud Semeiervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Værelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltsværelser betales med 85c pr. Uge.

Saalenge der er Rum i Skolens Dormitorier maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun i sjældne Tilfælde af Fakultetet.

Judemunit y Fee.

En Judemunity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penges tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingklub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Under-tegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

G. W. B. Schmidt, Rektor.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College begynder, om Gud vil, Tirsdag den 6te September. Det er ønskeligt at alle studerende indfinder sig de første Dage af Skoleåret. Kun paa den Maade kan man faa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Fredags Aften den 9de September giver Fakultetet sammen med J. M. & J. B. C. A. en Velkomsthøst, og alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Uddannelse i følgende Kursus:

- Et Akademisk Kursus paa fire Aar.
- Et Normal og Barokial Kursus paa fire Aar.
- Et Handelskursus paa to Aar.
- Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kursus maa man have fuldført Almuefolen saalangi som gennem „Eight Grade“. For dem som ikke er kommen saalangi gives der et preliminært kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger osv. faaes ved at forskaffe sig vor Skoles Katalog. Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være os en Glæde at staa til Tjeneste. Skriv til Registrar Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

N. J. Pøhre.

Kinamissionens Høstmøde og Afskedsfest for de udreisende Missionærer vil blive afholdt i Salems Menighed, Roland, Iowa den 26de, 27de og 28de August. Samtaleemne: Ef. 2, 2-4. Har emnødet Pastor T. J. Knutson om at aabne Mødet med Prediken, Pastor G. M. Bruce til at indlede Samtaleemnet, Pastor C. C. Holter til at holde Missionsprediken, Pastorerne J. N. Sandven og C. J. Ekfvold til at holde Afskedstaler til de udreisende Missionærer. Vi beder om Strømme af Naade. Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer

Til Bethesda Børnehjem: Ubenaævnt, Brook- ings S. Dal.	1.00
Bed B S Stenerion fra Andrew Ottom, Pierpont, S. D.	10.00
Joseph D Seebj, Cheridan, Ill.	50.00
Mrs. N D Sando, Portland, N. D.	100.00
Solgt af Farmen #270 Bund Evin	384.30
Bed Pastor J M Wick, Konf. offer fra Blom Prairie Mgd., Toronto, S. Dal.	38.39
Bed T J Hagen fra Bigel, Tref. Mgd., Grand Forks, N. D.	5.00
Jens Holt fra Dphold af Børn	10.00
Bed C V Seim fra Recaboth Mgd., Albee, S. D.	15.00
Solgt af Farmen 10 Bu. Cern	4.50
Bed Mathias Starbhol fra Bethesda Mgd.s Kv., Bist. O B Svingens Kald	10.00
Mrs. Lind, Madison Minn.	1.00
Bed Pastor C J Oberg fra Ubenaævnt fra Elsin Mgd.	5.00
Bed Pastor G D Bif fra Mrs. Matia Johnson, Christine, N. Dal.	5.00
Bed Pastor J J Starbush, fra St. Johns Kv.	15.00
Solgt af Farmen, Emot	3.31
Do. do., en "ud"	3.64
Bed Mrs. Paulina Boguind, Offer ved en Skolefest i Elims Mgd., Pastor C J Oberg's Kald	12.25
Bed Dora Dovers fra Primrose Luther League, Wis.	
Bed Pastor D H Ekfab fra Mrs. Eversen, Sun Prairie, Wis.	5.00
Bed A H Berger fra Stillstad Mgd.s Kv., Ft. Ransom, N. Dal.	18.00
Bed Mrs. M M Quensland fra Lincoln Mgd.s Kv., Cla- ter, Ia	25.00
Bed Mrs. Jacobson, Westby, Wis.	5.00
Fra Jens Holt for Dphold af Børn	10.00
Fra Mrs. Brita Holstad, Independence, Wis.	2.50
Bed J N Sandven fra Mrs. B M Rasmussen, Roland, Ia.	5.00

Bed Knute Nelson fra Tref. Mgd., Pastor G Ebenfons Kald	20.00
Fra Mrs. A Wigdahl, Burbank, S. D.	10.00
Bed Pastor G D Bif fra Nils Beer, St. Peter Mgd., Clay Co., S. Dal.	5.00
Fra Mrs. M H Lunning, Radelisse, Ia	5.00
Bed Pastor E S Hobland fra nogle Viger, Wells Co. N. Dal.	21.00
Bed Mrs. Rev. J G Wichim fra S. S. Virdbad Boy	6.65
Bed Bist. D T Borgen fra Mrs. N Koxlien, Taylor, Wis.	3.00
Bed Bist. J J Ekse fra Singdaas Bigel., Hendricks, 15.00	
Eben Anderson, Hendricks	3.00
Salgt Offer Skolefest S. Hendricks Bist.	6.00
Bed Pastor D H Ekfab fra G Olson, Devolet, Wis.	2.00
Bed Helinda Helgeson fra Bethesda Orphan Home Co- ciety, Sacred Heart, Minn.	25.00
Bed Anna Holm fra James Mgd., Groten, S. D.	9.82
Bed N N Ehnæs fra Lincoln Mgd., Slater, Ia	18.79
Bed Anna D Hilde fra Jeunager Ungdomsf., Allen, Minn.	20.00
Bed S S Westby fra St. Peters Bigel., Ebinburg, N. D.	10.00
Bed A Sangland fra Good Hope Mgd., Offer	5.50
Bed do. fra Clara Center Mgd., Lifer	17.10
Fra C A Hobersteen, Ellsworth, Ia	3.00
Fra Mrs. G V Graven, Santa Rosa, Cal.	5.00
Fra Jens Holt, Kadofa, S. D., for Dphold af Børn	20.00
Solgt af Farmen, Næde	27.15
Solgt af Farmen, Huder	8.88

1020.62

J. A. Quella Kald.

Til Bethesda Børnehjem: Bed Anna Sando 4 bds. Dress Goods, 1 Waist Pattern by Jennie Grinde, Portland, N. Dal.	
For Sunday School Bennies: Nels Larson Roseville, N. D.	50
Mrs. N Rosvold, do	25
N Rosvold, do	25
R Stoffe, do	50
Mrs. O Deberion, do	25
Mrs. Sophia Roppang, do	25
Mrs. O Roppang, do	1.00
Martha Lima, do	10
	310.

G. G. Waitem.

Til S. Dal. Kredss Indremission: Bed Mrs. Ed. Eversen, Corfica, Douglas Co., fra Ebenezer Mgd.s Kv., Pastor J Olfson's Kald	15.00
Offer under Kredsmødet i Elims Mgd., Pastor E J Ol- berg's Kald	44.34
	59.34

Ole Etene.

Til Jødemissionen: Samlet ved Pastor R J Breidablik i Juli: Jacob Hill, Roland, Ia., Pastor Sandbens Kald	5.00
L Skogerby 3, H J Prescott 5, do	8.00
Mrs. Jacob Seal 5, Jonas Duea 5	10.00
Mrs. Sarah Olson	25.00
J Pastor Langehaug's Kald, Sharon, N. Dal.: D S Bronen	25.00
Mrs. Ingeborg Møren	5.00
J Pastor Strommes Kald: L Meland, Eagle Grove, Ia.	10.00
L Larson 5, Jens Etueiland 3	8.00
A L Torblaa, Crafton, N. D.	50.00
Mrs. J D Odland, Granite Falls, Minn.	5.00
J Pastor Jonhansens Kald: Offer i Greens Mgd.	56.71
Martin Johnson	10.00
D E Degg, Mayville, N. Dal.	5.00
J Pastor Bergers Kald, Ft. Ransom, N. D.: Lifer i Stillstad Mgd.	40.52
John Thompson 1, Mrs. Iver Lund 5	6.00
Albert Carlblom 5, A E Lahren 5	10.00
Hans Elvgaard	50.00
J Pastor J Kroghs Kald, Minnevahton, N. D.: Lifer	

i Immanuel Mgd.....	41.35
J Davidsen 5, Ebro. Togklub 5.....	10.00
Mils Hovde 1, A B Salum 5.....	6.00
Lars A Togklub 5, M S Norheim 1.....	6.00
A Togklub 1, Ole Watvold 1.....	2.00
J Pastor O T Nelsons Kald. N. D.: Offer i Besje Mgd.,	
Turtle Mt.....	42.11
Pastor O T Nelson 10, Mathias Staruphol 10.....	20.00
Inga Klegklub 5, Mathea Berguist 5.....	10.00
Iver Grøvfeth 10, Ole Nordsetten 5.....	15.00
M Ratten, Landa, N. D. 2, John Lindstrøm 2.....	4.00
Lars Hanson 25 Iver Kornboen 10.....	35.00
Mils Egeberg 5, Michael Holseth 10.....	15.00
S M Brandjord.....	5.00
J Pastor O B Evingens Kald: Offer i Nordland Mgd.,	
Turtle Mt.....	25.14
Tosten Olson.....	4.50
Kollett i Ebenezer Mgd., Cooperstown.....	8.75
Eddard Holand 5, Mrs. Andrew Watne 5.....	10.00
Mrs. Eling Johnson, Cooperstown.....	5.00
J B Staue, do.....	5.00

Lars Lund, Bionel. Kas.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika. Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en 12,000 Tops Baad sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa 7 Dage og vil blive en af de vakreste udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "Leif Erikson" med norske og amerikanske Vingler, vil lægge tilborde ved Kaie i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første Skib i Fart i Sommer. I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Nettelfe. J No. 31, Side 728, 2den Spalte, 3die Linje fra oven staar: Hest; hvilket skulde være Helt.

Adresseforandring.

Rev. R. Rasmussen,
Tor, S. Dak.

Rev. B. M. Rafftesaeth,
407 Santa Rosa Ave. Santa Rosa, Cal.

Rev. G. D. Mona,
518 Walnut Str. Grand Forks, N. D

Referatet for 1910 færdigt.

Referatet er paa 289 Sider heftet med godt Omslag og koster portofrit tilsendt 25c. Ved Indsendelsen af Ordres bedes man at opgive, om man ønsker Referatet sendt med Post, Express eller Fragt. Alle Ordres sendes til C. Lilletun,
Dr. 74, Red Wing, Minn.

Gode Mølinger i Sunny Slope District

Billigt Land og lette Vilkaar.

Vi trænger nogle faa Lutheranere her, faa vi faar dannet en luthersk Menighed. Kom nu, For nærmere Oplysninger henvende man sig til

L. M. Uglanb,
Marmarth, N. Dak.

„Budbæreren“

udgives af Danmarks nordkristne Missionssamfund i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster for Endsviis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om den bodicærdige Sjæl; 2. Jewell Lutheran College Gospel Team; 3. Jonas Duea bandret bort; 4. Vor Ven Jacob Nordvedt har faaet Hjemlov; 5. Lader Broderterfærligheden blive ved; 6. Synpati Anbefaling—Handling; 7. Ungdomsæerne i Mayville Kredse; 8. Samtale-møder i Mayville Kredse; 9. Samtale-møder; 10. Kirkeflokken; 11. Missionstionen; 12. For sent; 13. En kraftig Anbefaling af Bibelen; 14. Ugudelige Børn; 15. En Advarsel; 16. Slaphed i Benyttelsen af Akademikerne; 17. Hoffas Hittet; 18. Fra Nordre Minn. Indremissionsforening; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Betsendtgjærelser; 21. Bitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 34 }

Lørdag den 20de August 1910

{ 42de Nr

Om den bødferdige Sjæl.

(Af Scriver.)

Vi have i forrige Prediken betragtet Guds Faderkjerlighed og lovet, at vi idag ved Hjælp af vor Tekst vilde fremstille Herligheden i vort Barneforhold til Gud, saa godt vi formaa. Vi ville følge den hellige Apostel og for det første betragte Barnerettens Værdighed i og for sig, dernæst, hvorlunde den i dette River skjult, og endelig, hvorved den kjendes og bliver aabenbar. I første Henseende maa jeg atter minde om hvad der allerede i foregaaende Prediken er berørt, nemlig at vi i vort Hjerte maa holde os forvisse om, at vi og alle troende er Guds Børn, ei blot af Navn, saaledes som Konger og Fyrster give mangen en Tæstittel, som intet virkeligt fører med sig, men i egentlig Forstand og isandhed. Thi ihvorvel vor Apostel siger: Ser, hvor stor en Kjærlighed Faderen har bevist os, at vi skulle kaldes Guds Børn, saa ved man dog, at Skriften oftere udtrykker sig paa denne Maade, naar den taler om Ting, som virkelig er, hvad de kaldes. Naar den saaledes siger om den Herre Jesus selv, at han skal kaldes den højeste Søn (Luk. 1, 32*), saa vil den her-

med tilkjendegive, at han isandhed er det og at han af alle sine troende ogsaa vil erkjendes derfor og nævnes med dette Navn. Ligesom nu Kristus selv kaldes Guds Søn, saaledes ogsaa hans troende for hans Skyld, han af Natur, de af Naade, som ogsaa den hellige Apostel straks efter siger: *Elskelige nu er vi Guds Børn.*

Herligheden i de troendes Barneret bestaar heller ikke blot i en Antagelse i Barns Sted, men tillige i et egentlig og virkeligt Samfund, som det, der pleier at finde Sted mellem en Fader og hans Børn. En rig Mand, der ingen kjødelige Livsarvinger har, kan vel antage en liden Dreng som sit Barn og indsætte ham til Arving af alt sit Gods; men derved bliver han dog ikke hans Barn i egentlig Forstand, og den naturlige Tilbøielighed og Forbindelse, der findes mellem rette Forældre og Børn, kan ikke ved en saadan Velgjerning skænkes eller stiftes. Derimod mellem Gud og os, som er i Kristo Jesu, finder et sandt faderligt og barnligt Samfund Sted formedelst Kristum, og ligesom Kristus kaldes Guds enbaarne og allerjæreste Søn, født af Faderens Væsen fra Evighed af, hans Herligheds Afglans og hans Væsens udtrykte Billede, saaledes er vi fødte i Tiden af Aanden, af Naaden og af Guds Ord. Vort Udspring efter det nye Menneske er ikke jordisk, men af Gud, som Skriften vidner; de, som annamme Kristus og tro paa hans Navn, de saa Barnerettens Værdighed og er ikke fødte af Blod, ei heller af

*) Erasmus bemærker med Grund, at denne Maade at kalde paa er den, som Gud bruger. Thi at kaldes noget af Gud er det samme som at bære det. Han kalder Tingene, saadanne som de er, og forat de skulle blive til.

Kjødets Vilje, ei heller af Mands Vilje, men af Gud. Derfor er vi blevene delagtige i den guddommelige Natur og have paa en vis Maade af Kristo annammet den Herlighed, som Faderen har givet ham. Vi er en Mand med ham og have hans Sind (Joh. 1, 12, 13; 1 Joh. 5, 1, 4, 18; 2 Pet. 1, 4; Joh. 17, 22; 1 Kor. 6, 17; 2, 16).

Derfor tillægger ogsaa Skriften de troende saa herlige og høie Navne, at man maa forundre sig derover. De kaldes de hellige og herlige, de elskede, Guds Lyst, hans dyrebare Børn, der er ham som en deilig Krone og kongelig Hue, ja som hans Diensten (Sal. 14, 3; 60, 7; Esai. 62, 4, 3; Jer. 31, 20; Sak. 2, 12). De benævnes Guds elskelige, kaldte hellige, Guds udvalgte, hellige og elskte, Lystets Børn, Guds Mennekker o. dsl. (Rom. 1, 7; Kol. 3, 12; Efej. 5, 8; 1 Tim. 6, 11). Gud Herren selv erklærer, at de er dyrebare for hans Dine,—at han bærer dem som en Seglring paa sin Haand,—at han vil give Raad paa dem (lede dem) med sit Døie,—at han vil befale sine Engle om dem at bevare dem paa alle deres Veie og at bære dem paa Hænderne, forat de ikke skulle støde sin Fod paa nogen Sten,—at han ligesaa lidt kan glemme dem som en Moder sit Barn,—at han ingenlunde vil slippe dem og ingenlunde forlade dem (Esai. 43, 4; Sagg. 2, 23; Sal. 32, 8; 91, 11, 12; Esai. 49, 15; Ebr. 13, 5), saa at man efter Guds Ord med Sandhed kan sige, at ingen Skabning i Verden er Gud saa kjær og dyrebare som de troende. Forældre elske vel sit Hus, sine Penge, sine Perler, sine Brydelses, sit kostbare Bohave, sine Malerier, o. dsl.; men et Barn elske de dog højere end alt dette og vilde i Rødsilfælde ikke betænke sig paa at hengive det altsammen for Barnet. Saaledes elsker ogsaa Gud alle Ting, som er til, og har ikke Afsty for noget, som han har gjort (Wiisd. 11, 25); men sine Børn elsker han dog over alt andet, saa at han endog uden Betænkning vilde hengive

Himmel og Jord og alt, hvad deri er for dem, om det gjordes behov.

Dette er nu allerede en stor Herlighed for Guds Børn, at de nemlig er sødt af Gud, have Samfund med ham og er ham kjære, kostelige og dyrebare fremfor alt andet. Men det fører dog endnu mere med sig, nemlig for det første det kongelige Prestedom, hvorom den hellige Peter siger: I er en udvalgt Slegt, et kongeligt Prestedom, et helligt Folk, et Folk til Eiendom (1 Pet. 2, 9). De fremtræde i hellig Brydelse (Sal. 110, 3); de tale daglig med Gud og gaa ikke blot en Gang om Aaret, men hver Dag, hver Time ind i Helligdommen, ikke med Bukke- eller Kalveblod, men med Jesu, Guds Søns, Blod, ikke med jordist Røgelse, men med sine hellige Sukke og andægtige Bønner. De er de allernyttigste Mennekker i Verden, salvede med den Helligaand, kronede med Raade og Barmhjertighed, velsignede med allehaande aandelig og legemlig Velsignelse. De staa uafslædig for Gud i Jesu Kristi Retfærdigheds prestelige Brydelse og modtage den ene Raade, Velsignelse, Velgjerning efter den anden til Verden; de afvende saamangen Ulykke med sine kraftige Bønner; de kaste sig i den fortørnede Guds Arme og holde ham, saa at han ikke kan gjøre efter sin retfærdige Vrede (2 Mos. 32, 10—14). De er Herrens velsignede, der bringer saare meget godt med sig, hvor de komme hen, efterdi Guds Raade og Velsignelse følger med dem. Hvad Jakob var i Labans og Josef i Potifars Hus, det er Guds Børn i Verden (1 Mos. 27; 39, 3—5); de fylde alt med Jesu Rundskaars Velsugt (2 Kor. 2, 14); de undervise, trøste, advare, raade, hjælpe allevegne; de er Jesu Kristi levende Billeder og Verdens Lys osv.

Barneforholdet til Gud medfører dernæst den kongelige Højhed over alle Ting. Thi de er ikke blot Prester, men ogsaa Konger for Gud. (Mat. 5, 10). De herse ei alene over sig selv og sit syndige Kjød og Blod, men ogsaa over Verden, over Synd, Død, Djævel og Helvede. De kunne i Jesu Kristi Kraft byde over Helvedes Aander og træde dem under Fødder; Djævelen forfærdes for dem, og Helvede stjælvor, naar de

begynde at bede. De hellige Engle er deres Tjenere og beundre den Herlighed, de eie i Guds Raade og Jesu Kristi Næstærdighed, der er dem skjænket formædelst Troen. Alle Eskabninger kjæle dem med Vøst og ære i dem det gienoprettede Guds Billede. Fra Kirkens blodige Trængsels- og Forsølgelses-tider har man i Kirkehistorien Beretninger om, hvorledes det ofte hændte, at de grusomste vilde Dyr, som man paa Stuepladsen slap løs paa nøgne og værgeløse hellige, ikke turde angribe dem, men blev staaende foran dem, trampede med Fødderne, skreg og brølede; undertiden logrede de ogsaa for dem og lagde sig krybende ned for deres Fødder. Derfor fortælles ogsaa om den hellige Ignatius, at da han blev ført til Rom forat kastes for de vilde Dyr, var han bekymret for at noget Lignende skulde ske med ham og ønskede, at de straks maatte falde over ham, dræbe og og fortære ham og ikke skaane ham, som de havde gjort med andre Martyrer. Men, siger han, dersom de ikke vil angribe mig, saa vil jeg angribe og rive og slide dem, forat de skulde fortære mig; thi jeg ved bedst, hvad der er mig godt og tjenligt. Saaledes taler det af Kjærlighed brændende Hjerte i sin inderlige Bængsel efter at være hos Herren.

Hieronymus fortæller, at da det store og almindelige Jordffæls indtraf efter Keiser Julian den frastaldnes Død, aistedom Havet paa forskjellige Steder Overjæmnelser, og det lod næsten til, at Gud vilde straffe Verden med en ny Syndflod. Da Indbyggerne i Epidaurus saa, at Havet ogsaa hos dem steg over sine Bredder og truede med at oversømme deres By henvendte de sig til den gamle, gudsfrygtige Gneboer Hilarton og bragte ham ned til Stranden. Som han nu med hjertelige Bønner anraabte Gud om Hjælp og Redning, saa man, at Havet vel hævede sig saare høit og bruste med fraadende Vølger, ligesom forbitret over, at der blev sat en Dæmning imod det; men det standsede dog foran ham, lagde sig lidt efter lidt og traadte atter tilbage inden sine vanlige Grændser. Hieronymus tilføjer: om denne Tildragelse ved man endnu at tale saabel i Byen som hele Landet over, og Mødrene fortælle sine

Børn den, saa at den hellerikke gaar i For-glemmelse hos Efterkommerne. Saaledes maa da selv det vilde og forterne Hav vige tilbage for et bedende Guds Barn, og det viste sig ved denne Velighed ærbødigere og lydligere mod en fattig, gudsfrygtig Mand end senerehen imod en mægtig Konge, nemlig Knut, kaldet den store, som herskede over England, Danmark og Norge.

Om denne Konge fortælles nemlig, at en af hans Hoffolk oftere havde søgt at smigre ham ved at forestille ham, hvilken mægtig Herre han var, ei alene paa Landjorden, men ogsaa paa Havet. For nu at gjøre en Ende paa dette uforklammede Smigreri, lod Kongen engang sin Throne flytte ned paa Stranden, just som det var Flodtid og Havet steg, satte sig paa den og sagde: Du ved, Hav, at jeg er din Herre,—at det Land, hvorpaa jeg sidder, er underlagt mit Vælde, og at ingen (saaledes som Smigrerne foregave) tør modsætte sig min Magt; derfor hyder jeg dig, at du ikke overskyller mit Land og ikke gjør mine, din Beherskers Klæder vaade. Da imidlertid Havet fulgte sin Sædvane og trods denne Befaling vædede Kongens Fødder, stod han op og sagde: Her se I, at en jordist Konges Magt er ringe og ikkun Forsængelighed, og at ingen med den Ret fører Navn af en stor Herre eller Konge som han, hvis Bud Himmel, Jord og Hav stedse adlyde. Fra den Stund af bar han hellerikke mere sin Kongekrone, men satte den paa den koræstede Kristi Billede, til et Vidnesbyrd om, at han erkjendte ham for alle Kongers Konge og alle Herrer's stormægtigste Herre. Jeg kunde endnu anføre mange flere Eksempler til Bevis for Guds Børns kongelige Høihed; men forat komme tilbage til mit Emne, vil jeg helst forbigaa dem og kun til Slutning tilføie de Ord af Luther: „De kristne er Konger, men ikke saaledes som Verdens Konger er det; thi disse er ikke de rette Konger; de er kun Regnepenge og malede Konger imod de troende; thi de regiere kun time-ligen og udvortes; de troende derimod er sande Konger, vel ikke saaledes, at de have nogen Guldkrone paa sit Hoved eller bære noget Guldspir i Haanden eller skride frem i

Silke, Fløiel, Gyldenstykke og Purpur; men hvad der er langt herligere, de er Herrer over Død, Djevel, Helvede og al Ulykke.—Esterdi de er Guds Børn og have Gud til Ven, ja til sin kjære Fader, hos hvem de finde Rigdom, store Skatte og alle gode Ting, og det i Overflødighed, saa kan ingen Synd, ingen Død, ingen Djevel, intet Helvede, ingen Hunger, ingen Tørst, ingen Kulde, ingen Hede, intet Sværd eller nogen anden Ulykke skade dem; ja i alle disse Ting mere end seire vi og finde i dem alle det modsatte, i Fattigdom Rigdom, i Synden Retfærdighed, i Skam stor Ære, i Hunger og Tørst al Fylde, og fordi de have saadan indvortes Rigdom, foragte de Kroner, Purpur, Silke, Guld og Sølv, Penge og Gods. Guldkrone, Purpur og Stads passjer sig for en Kortkonge; for Guds Børn er det altsammen meget for ringe."

Fort sættes.

fra Canada.

Den 5te Juli begav et lidet Følge af Prester og andre Folk sig fra St. Paul til Alberta, Canada. Nogle reiste i Embeds Medsør, medens andre reiste for at besøge Slægtninge og Venner, samt for at faa en høist paatrævet Hvile. Camrose og Barbo var for de flestes Vedkommende Reises Maal, men nogle tog af i Banff for derfra med Hestefryds at kjøre til Norbo ca. 25 Mil ud i Landet. Der skulde Far og Bedstefar, Søstende, Onkler og Tanter besøges. Tre smaa var der ogsaa som skulde besøge sin Oldefar, gamle Jacob Stolee, Norbo.

I Barbo, hvor Past. Versvend Anderson og Missionær Rønning bor, skulde der Søndag den 10de Juli holdes Kirkeindvielse. De to følgende Dage Samtalemøde. Herom vil Mødets Sekretær, Hr. P. B. Anderson, berette. Undertegnede vilde ogsaa gjerne ha været med der, men da han og hans Følge kom frem til sin Reises Maal sent Torsdag Aften den 9de Juli, fik han vide, at han var næsten 60 Mil fra Barbo. Og efter en ca.

1300 Mils Fernbanetur og 25 Mils Hestefryds blev Fristelsen til at tage det med No for stærk. Men af de begejstrede Beretninger derfra var det klart, at man havde gode Tider derborte disse Dage. Torsdag den 14de Juli predikede Hanges Synodes Formand Pastor M. G. Hanson i New Norway nogle Mil syd fra Camrose. Stedets Prest Pastor T. T. Carlson samt Pastor T. T. Bøe fra Marietta, Minn. var ogsaa med.

Freddag den 15de aabnedes Samtalemødet i Skandia Menighed ca. 10 Mil nordvest fra Camrose. Pastor Bøe holdt Aabningsprediken og undertegnede indledede Mødets Samtaleemne, som var Mar. 10, 17—22.

Nogle Brudstykker af Samtalen turde være af Interesse for „Buddøreren"s Læsere.

Den rige Yngling var vistnok, hvad timelige Omstændigheder angik, omtrent i saa gode Kaar, som nogen kunde ønske sig. Han var ung, dydig, rig og i en anbetret Stilling (Raadsherre). Der var mange elskelige Træk ved hans Person og Karakter. Han skammede sig ikke ved at være religiøs. Ikke heller ved at løbe til Jesus, kaste sig ned for ham paa Landeveien og hos ham søge Veiledning i Sjælsanliggender.

Det er ikke en god Attest for nogen at have været dybt sunket i Synd og Laft. Ikke heller er en saadan Kjendsgjerning nogen Hjælp, naar man skal komme til Jesus og vedblive at leve for ham. Naar derfor de unge ter sig vel, saa burde enhver glæde sig derover. Og det er ikke spildt Møje og Mødler, som anvendes paa at faa den unge vel indprentet Guds Bud.

Men den rige Yngling var bleven overbevist om, at noget mer, end det han besad, maatte til, førend han kunde arve et evigt Liv. Denne Bevidsthed og den deraf følgende Sjælensød var det, som drev ham til Jesus.

Hans Spørgsmaal, „hvad skal jeg gjøre, for at jeg kan arve et evigt Liv?" havde været aldeles rigtigt, dersom et eneste Ord var forandret. Havde han spurgt, hvad han

fulde v æ r e istedenfor „gjøre“, saa var det aldeles rigtigt. Thi det er ikke det man gjør, men hvad man e r, som bestemmer, om en er Arving eller ei. Og i Guds Rige som ellers fødes man til Arven. Den kan ikke kjøbes for de bedste Gjæringer. Forresten saa var dette Spørgsmaal fra en Side set aldeles be- rettiget. Mennefskets oprindelige Tilstand var sliq, at det baade kunde og vilde gjøre Guds Vilje saa fuldstændigt, at evigt Liv derved opnaaedes. Ved Lydighed, Lykke; ved Ulydighed, Ulykke. Men Synd og Svaghed har for evigt tilstængt denne Vei.

Jesús gir ikke den rige Yngling saa varm Modtagelse, som vi kunde ha ventet. Disiplene havde maasse, om de fik raade, slynget sine Arme omkring ham, ønsket ham velkommen i deres Midte og prisét Gud for- di ogsaa denne udmærket unge Mand nu havde sluttet sig til deres Følge. Men Jesús var ikke saa uforstandig. Det var, trods de mange gode Karaktertræk og denne alvorlige Søgén efter Frelse, noget som fattedes den unge Mand. Og førend det kunde bli godt med ham, maatte han lære nogle høist vigtige Sandheder og gjøre noget, som ikke var sær- deles behageligt for ham.

Hans Begreb baade om Jesús og om sig selv var altfor overfladisk. Han maatte saa vide, at Jesús var Gud, og at han selv var en Synder. Derfor Jesu Spørgsmaal: „Hvorfor kalder du mig god? Ingen er god uden en, nemlig Gud“. Var Jesús virkelig god, saa var han Gud. Og naar Jesús hen- viser ham til Budene, saa forstaaar man deraf, at han ikke endnu var overbevist om sine Synder. Den snaresté Vei til at komme til Syndererkiendelse er at ta fat paa Herrens Bud, lægge sig i Sælen og søge at opfylde alt, som Gud der kræver. Da vil man snart forstaa, hvor uduelig og hjælpeløs man er.

Gud kræver af hvert eneste Menneffe en hel og ubetinget Opfyldeise af alle sine Bud. Ingen måa tro, at de kan komme forbi Her- rens Lov!

Men da er det saligt for den skyldbetyn- gede Synder, at Jesús ikke bare led og døde for ham, men at han ogsaa opfyldte hele Lo-

ven i hans Sted. Salig hver den, som ved Troen paa ham faar sig tilregnet alt, hvad han ved sin Lydighed og Lidelse har betalt for!

Hos den rige Yngling maatte der ogsaa ske et fuldstændigt Brud med Verden og en hel Tilslutning til Jesús, førend det kunde bli vel med ham. Maasse havde Herren hand- let mod ham som med Abraham: Løbet ham saa slippe, naar Offeret var bragt i hans Hjerte. Men mest sandsynligt er det, at denne Hindring maatte aldeles fjernes af Wei- en, førend det kunde bli godt med ham.

Det Baand, som bandt den rige Yngling, binder desværre, saa mange ogsaa i vore Dage. Verdslygheden er det, som holder den gamle fangen i Gjerrighed og den unge i Forsængelighed. Før det kan bli godt med Sjelen, maa der selv hos den iøvrigte Raade- og Sandheds søger ske en Faldit paa alt eget, forat Jesús maa saa bli alt i alle.

Søndag den 17de Juli indviedes Skandia Menigheds Kirke ved Formand Hanson med Bistand af Presterne Carlson, B. Anderson, Rønning, A. E. Hanson, Hjortaa, Bøe og undertegnede. Gamle Past. Anderson holdt ved den Anledning en enestaaende Intimationstale over det leverde Band, Joh. 7, 37—39. Det var forresten en Feststund, som sent vil glemmes af dem som var tilstede.

* * *

Det var overmaade interessant at saa se lidt af Nybyggét i Alberta. Vi havde før seet, hvorledes Nybyggerlivet arter sig, men ikke havde vi tænkt, at man her allerede havde gjort saa store Fremstridt paa omtrent alle Omraader. Store pene Hjem, tidsmæs- sige Kirker og Skoler, gode Veie og paa man- ge Steder velopdyrkede Farme. Og alt det- te paa kun 8 a 10 Aar! Et godt Land er det ogsaa som disse Folk har slaaet sig ned i. Let, bølgeformigt med pen Smaastog og paa mange Steder rindende Vand egner det sig fortreffeligt for Kvægavl ved Siden af Smaagrøn—helst Havre og Byg. De man- ge Kulminer ruadt i Naboslaget skaffer god og billig Brændsel.

Men sidder man i nogenlunde gode

Kaar i et godt norst Nabolag med gode Hjem, Kirker og Skoler, saa bør man slet ikke flytte hverken til Canada eller noget andet Sted. Ja, vi drifter os til at tilføie, at mange ældre velhavende Folk synder mod sig selv, sin Menighed og de mindre bemidlede, naar de (mangste af Havesyge) sælger sine gode, gamle Hjem og reiser ud paa Frontierne. Men lad de unge, som maa flygte, og saadanne, som selv intet Hjem har, benytte sig af saadanne Anledninger. I de Nabolag i Alberta, hvor vort Samfund har Virksomhed er der en Masse Land at faa kjøbt for 10 a 20 Dollars pr. Acre. Men se endelig til, at der er Kirke og Skole i Nærheden!

Det er Pastorerne T. T. Carlson og A. G. Hjortaa, som betjener ovennævnte Menigheder og en hel Del andre Steder. Og det skal siges, at de ligger ikke paa Ladstiden. Derom vidner bedst den Fremgang, vort Arbejde i Alberta har haft. Men Rydningsmanden og Pionerpresten var her som i gamle Dage i Red Riverdalen, den ihærdige og udholdende Pastor Beribend Anderson. Han er nu snart 89 Aar og er den ældste norst lutheriske Prest i Amerika. Gud give ham en blid og god Livsaften! Maa hans Eksempel paa Troskab og Udholdenhed i sit Virke anspore os alle til mere Flid i den Gjerning, Gud os gav!

Saa farvel da Brødre, Venner og Slægtninge og Tak for det gode Samvær. Gud vær med os til vi sees igen!

S. C. Simonson.

Kredsmøde og Kirkeindvielse.

Madison Kreds af Hauges Synode afholdt et Samtale-møde i Singiaas Menighed, Past. J. J. Ekse's Kald fra 22de til 26de Juni sidstleden. Mødet aabnedes med Bibelen af undertegnede over Luk. 10, 40—42.

Af Kredsens Prester var følgende tilstede: J. J. Ekse, B. R. Warstad, J. M. Wick, T. T. Bøe og undertegnede. Vi havde desuden den Glæde at have D. Bergh fra S. D. Kreds og G. D. Mona fra Mayville Kreds med os. Foruden de tilstedeværende

Prester deltog ogsaa flere af Lægbrødrene i Samtalen. Af disse kan nævnes Faste Svensen, Emilsær Wold, B. Kirkevold o. fl.

Samtaleemnet Rom. 5, 1—11 blev indledet af Past. B. R. Warstad. Det kan isandhed siges baade om Indledningsforedraget og om Samtalen, at den var baade belærende og opbyggelig. Tillader mig at meddele et kort Uddrag af Indledning og Samtale ogsaa fra dette Møde:

Uagtet Indlederen ikke fremsatte noget særskilt Thema for Samtalen, saa kan vi gjerne sige, at Indledningen og Samtalen hovedsagelig dreiede sig om den retfærdiggjortes salige Tilstand.

Retfærdiggjørelsen ved Troen er jo egentlig Romerbrevets Thema. Og at Menneket retfærdiggjøres ved Troen paa Jesus Kristus er Bibelens klare Lære. Jesus Kristus som vor Stedfortræder tilveiebragte en fuld og hel Retfærdighed for den faldne Slegt. Ikke saa at forstaa, at alle er retfærdiggjorte. Bibelen taler ikke nogensteds om nogen Verdensretfærdiggjørelse, men den taler om Verdens Forsoning. Retfærdiggjort bliver den enkelte da, naar han blir igjensødt og faar Troen paa Jesus og hans Forsonergjerning. Ved Troen gribes og tilægnes Kristi Retfærdighed og den, som tilegner sig den faar

Fred med Gud

Fiendskabet mellem Synderen og Gud bliver ophævet. Den retfærdiggjorte kommer tilbage til Guds Venkab. Og som Følge deraf bliver ogsaa en indre Fred—der blir Fred i den troendes Hjerte. Hvor saligt er ikke dette, at ha Fred med Gud, og være sig bevidst, at man har Gud til Ven. Hvilken deilig Hjertefred har ikke den, som faar Naade til at tro, at Gud anser ham i Kristus, som om han aldrig havde syndet. Denne salige Fred mangler baade den aabenbare ugudelige og den fine Farissær.

Lad os nu ikke glemme at Troen maa gaa forud for Freden i Hjertet ikke omvendt. Somme Menneker synes at ville ha Freden først og saa vil de tro. Være de kunde føle rigtig godt derinde i Hjertet, saa ville de tro.

men paa den Naade vil man aldrig komme til at faa Fred med Gud ei heller komme til Troen. Nei, vi maa ta Herren paa Ordet, vi maa ta imod Jesus og Naaden hans, da kommer Freden. Den er altsaa Retfærdighedens Frugt og en Gave fra Gud. I og ved Jesus har den troende Fred og ved Jesus har han ogsaa

A d g a n g t i l N a a d e n .

Det var ved ham vi fik Afgang den første Gang, og ved ham har vi en daglig Afgang. Skulde Agangen til Naadestolen blive stengt for os, da var det ude med os. Men, Gud være Tak, Guds Forraadskammer er aldrig stengt for hans Børn. Satan vilde gjerne stenge Agangen om han kunde, men det formaar han ikke. Saa søger han gjerne at indbilde os at Agangen er stengt, men da lyver han. Som Barnet har Afgang til Forældrenes Bord, naar det staar dækket for Familien, saa har Guds barnet en fri Afgang i Kristus Jesus til Guds Naade. Men de ugudelige da, har de Afgang til Guds Naade? Ja, om de vil vende sig til Jesus, saa faar ogsaa de Afgang til Guds Naade. Jesus døde for ugudelige, staar der i Teksten. Men den gudelige bør skynde sig; thi snart kan Naadetiden være slut og da er der ikke Afgang længer til Gud for den uomvendte. Det er fælt at leve og dø uden Haab. Det er ikke saa med den af Troen retfærdiggjorte. De kan rose sig af

H a a b o m H e r l i g h e d h o s G u d .

Noget Slags Haab har jo alle Mennesker; thi dersom et Menneske var aldeles uden Haab, kunde det ikke leve. De har Haab, hvad det timelige angaar. De kan ogsaa have Haab, hvad det aandelige angaar. Men det er kun den, som er retfærdiggjort ved Troen paa Jesus, som har et sandt og ægte Haab. Det er kun de, som kan rose sig af Haab om Herlighed hos Gud. I Haabet ser den troende de store og herlige Ting, som Herren har forættet sine bag Død og Grav. Det er ikke Smaating, Herren har lovet os. Og det er godt for den troende under Pilegrimsfærden her—ikke mindst under Trængslerne—at huske paa den Herlighed, som venter naar Trængselstiden er over. Da kan

han takke Gud ogsaa for Trængslerne. Apostelen Paulus havde Trængsler, men han siger i vor Tekst: „Vi roser os af Trængslerne; thi vi vide, at Trængselen virker Taalmodighed, men Taalmodigheden et prøvet Sind, men et prøvet Sind Haab.“ Trængslerne skal ikke skade os, om vi staar i Troesfamsundet med Gud. Lad os se fremad i Tro og Haab, saa vi kan ved Guds Naade takke ham endog for Trængslerne.

Søndag Formiddag indviedes Menighedens nye Kirke i Hendricks ved Pastor C. J. Gaistvold.—Han var ogsaa tilstede ved Mødet Lørdag og deltog i Samtalen.—B. K. Barstad intimerede og samtlige tilstedeværende Prester deltog i Indvielsen. Menighedens Sangkor sang flere vakre Sange og gjorde sit til Festens Høitidelighed. Den vakre og rummelige Kirke var fyldt til Trængsel. Og den store Skare lyttede med Opmærksomhed til det alvorlige og kraftige Vidnesbyrd som blev aflagt fra Predikestolen paa denne for Singaas Menighed og andre saa høitidelige Dag.

Om Eftermiddagen holdtes Afkedsfest i samme Kirke. Prester og Lægebødre aflagde korte Vidnesbyrd og Sangkoret sang. Om Aftenen predikede Past. Gaistvold i det engelske Sprog i samme Kirke.

Nu var dette betsignede Møde slut, men Naaden og Betsignelsen, som vi i disse Dage modtog fra Gud, den skal vedvare baade for os, som var Gjefter, saavel som for Singaas Menighed og dens Sjelesørger.

A. H a u g l a n d .

„Hvad er værst, Saloontraffikken eller aandelig døde Prester?“

Dette uhyggelige og uopbyggelige Spørgsmaal blev mig givet i et Vennebrev her om Dagen. Og Begjæret var, at jeg skulde svare paa det gennem „Budbæreren“.

Sandt er det, at i dette Spørgsmaal er to mægtige Under stillet Side om Side til Sammenligning og for en, som hader dem begge, er det vanskelig at sige hvilket er værst.

For dette Livs Bedkommende er natur-

ligvis Driftetraffikken værft. Den flaber et Helvede paa Jorden. „Og et Helvede i Evigheden“, figer nogen. Ikke mere end andre Synder, figer Bibelen. En Drankers Grav er ikke værre end en „kalket Grav“. — Ingen gaar til Helvede, bare fordi han er en Dranker—men han er en Dranker, fordi han er en vantro og fordi han er en vantro ordømmes han. Men en vantro Prest ordømmes lige fort, hvor meget af en Totalift han er. Luther figer: „Grundvolden i Helvede ſkal være belagt med Preſteſkaller“*—naturligvis af de vantro Preſter.

For dette Liv, det er Civilifationen, kan døde Preſter ſammen med andre gode Borgere ikke være andet end til det gode. De ſtaar jo for Moral og Reform. Og dette er bra, ſaa langt det gaar. Men naar det gjælder Menneſkenes evige Vel, ſaa kan jeg ikke tænke mig et større Onde end døde Preſter. De giver ſig ud for at være aandelige Veiledere og mange ſlutter ſig om dem—Reſultatet er at den blinde Leder og de blinde Efterfølgere falde alle i ſamme Grav. Var en død Preſt kjendt ſom ſaadan, ſaa vilde Skaden være mindre men „ſkulde ikke Preſten være en kiſten?“ figer man, og ſlaar ſig til No fordi intet perſonligt Værſkø er hørt fra ham ſom er ſat til aandelig Vogter.

Den Dom ſom Herren lod ramme de falſke Preſter og Profeter er forſærdelig. Se for Eks. Jer. 6, 14: „Vaade Profet og Preſt, alleſammen øve Svig og de læge mit Folks Datters Brøſt paa letſærdig Viſ, idet de figer: Fred, Fred og der er dog ingen Fred“. I Eſai 13 kalder Herren dem „Kalkſtrygere“. De er alſaa de, ſom ſtryger Kalken paa de kalkede Grave.

Men det jeg her har ſagt om døde Preſter paſſer lige godt paa døde Lægpredikanter. Det har længe været en kjendt Sag, at der er døde Preſter ſom flyder paa Lærdommen, men en Lægpredikant ſom ikke har Lærdommen at ſtøtte ſig til maa være dreven af Guds Aand om han findes at tale Guds

Ord—mener mange. Dette er dog ikke alle Tider Tilfældet, thi om man mangler den theologiske Uddannelse, ſaa har man almindeligt let for at snakke, ſaa flyder denne Klaffe paa Snakſærdighed der, hvor de døde Preſter flyder paa ſin Theologi, begge til ubodelig Skade for den døende Verden rundt omkring ſig. Til alle læg og lærde, ſom paatager ſig at være Vogtere paa Zions Mure burde Herrens Ord til Serubbabel (ſaf. 4, 6) ſtaa levende: „Ikke ved Magt og ikke ved Kraft, men ved min Aand, figer Herren, Herſkærnes Gud.“

J. A. Quello.

Den bedste Bøn.

Den berømte engeliſke Forfatter Carlyle ſkrev fort før ſin Død til en Ven: Fader vor, du, ſom er i Himlene! Helliget worde dit Navn oſv.! Hvad mere kan vi vel ſige? For fort Tid ſiden, da jeg en Nat ſøvnløs kaſtede mig paa mit Seie og ſølte mig mere og mere elendig kom jeg til at tænke paa diſſe Ord, og denne korte ſtorartede Bøn kom ligeſom med et nyt Eftertryk i mit Sind, ſom om den var ſkrevet i mild, ren Glans paa Mattens ſorte Grund, ſaa jeg kunde læſt den Ord for Ord. Da ſik mine ſlagrende Tanker pludſelig Indhold, og der kom en eiendommelig Ro i min Sjæl. I 30—40 Aar havde jeg viſt ikke fremsagt denne Bøn, og jeg havde aldrig følt, hvor dybt Menneſkeſjelen taler i den. Vel er det værdt at give Agt paa de Ord: „Saaledes ſkal I bede.“

En gammel ſkotte Kvinde blev tiltalet af ſin Preſt, fordi hun ſov under Predikenen: „Kan du ikke bruge lidt Snus til at holde dig vaagen?“ ſpurgte Preſten. Kan ikke De lægge mere Snus i Predikenen?“ var Romens Svar.

*) Det kan være et Spørgsmaal, om ſaadan næſten meningsløſe og drattiſke Udtryk, ſelv om de ſkal være lutherſke, ikke mere ſværer end ſtyrker et evens godt og alvorligt Vidneſbyrd.

B u d b æ r e r e n .*)

(Af E. McCliff, D. D.)

Den gamle Historie om Profeten Micha for Kong Akab (Første Kongernes Bog 22de Kap.) illustrerer en Fristelse, der til alle Tider er særegen for dem, som skal frembære Budskabet om de guddommelige Sandheder. Fristelsen har været denne—at forudsige gode Ting for dem, som har Magten. En saadan Forudsigelse eller Profeti ifra Michas Mund vilde have givet ham Gunst hos Kongen og bragt ham i Harmoni med de fire hundrede Profeter. Endog des fløgtige Kammertjener, man bragte til Kongen, forsøgte at sikre sin Konge et fordelagtigt Svar ved at fortælle Profeten, hvorledes Majoritetten stod: „Kjere, se, Profeternes Ord er som af en Mund gode for Kongen; kjere, lad dit Ord være som ens Ord af dem, og tal godt!“ Men Micha svarede modigt uden at blive paavirket af den enstemmige og populære stjønt falske Kjendelse af de fire hundrede Profeter, eller af Kongens sure Miner og Had:

„Saa vift som Herren lever, det, som Herren siger mig, det vil jeg tale.“

Brave Sjæl! han frembar sit Sandheds Budskab, og for det blev han slaaget i Ansigtet af en falsk Profet og kastet i Fængsel a den ophidsede og karakterløse Konge.

Enhver Evangeliets Forkynder er en Budbærer fra Gud til Mennesket. Og hverken politiske Magter, Had eller Modstand ifra Predikstol og Presse maa afstrække ham fra at frembære sit Budskab helt og fandt.

Det kan falde i hans Lod at frembære ubehagelige Sandheder til dem, som bærer kongelig eller pavelig Krone, saasom Knor og Luther maatte gjøre; eller han kan finde det nødvendigt at udraabe sit upopulære Budskab til en stolt og vellystig Tidsalder, der ignorerer Guds Love, som Lovejoy, Barker, Beecher og Haven gjorde. Men M e n -

n e s t e n a t u r e n er den samme til alle Tider, enten den bærer Krone eller kaster en fri Mands Ballot. Under Kanaans Søn slog den den ærlige Profet paa Kinden, under Akab kastede den ham i Fængsel; under Joakim brændte den hans Budskab; under Herodes halskuggedede den ham; under Dronning Maria forfærdede den ham; i et frit Folk styre kan den fordrive ham, som den gjorde med Aristides; og i en fri Republik med dens frie kirkelige System kan den dræbe ham som den gjorde med Lovejoy og Hadcock, eller nægte ham Sympati, eller haane ham med vanærende Titler eller brænde ham in effigi (billedlig).

Budbæreren dør, men alligevel lever han i sit Budskab. Paulus bringer sit Budskab til den skjælvende Felix og den hovmodige Agrippa, og bringes i Lænker tilbage til sit Fængsel. Atter staar han alene foran Keiser Nero. Vellystningen krøller paa Læberne og sender den trofaste Budbærer bort for at dø—men vi kan sige leve; thi Paulus Indflydelse har stedse tiltaget fra hin Dag til denne. Det vilde være bedre at være den ringeste Bærer af en guddommelig Sandhed end være den mægtigste Konge eller det første Folk, der forkaster Budskabet og foragter dets Bærer!

Digteren Bryants Ord indeholder en Sandhed, som al Historie understøtter:

„S a n d h e d e n , om den er knust i Støvet, skal reise sig igjen: thi Guds Evigheds Aar tilhører den. Men B i l d f a r e l s e n , om den er bare faaret, vrider sig i Smerte og dør imellem sine Tilbedere.“

Et omfattende Blik over de store Bevægelser i Menneskeslægten's Historie vil overbevise enhver om, at Menneskehedens største Velgjører har været Guds trofaste Profeter, mens at de, der har paaført Menneskeslægten mest ondt, har været anseede og anbettede men falske Profeter, der har skreget Fred, Fred, naar der ingen Fred var. Og man vil finde, at baade Ledere og Folk har været for en stor Del paavirket af sine betroede Profeter, enten sande eller falske.

Dette er i Særdeleshed sandt med Hensyn til vort eget Land, hvis fornemste Mænd

*) Denne Tale af McCliff er udgivet i Traktatform og har til Overskrift Budbæreren. Den er vel værd sin Plads i vort Blad af samme Navn. Red.

ikke har grebet til Snedighed og List men til de Principer, som er nedlagte i Guds Ord.

De har seet op til Predikestolen for Bistand og har søgt sig stærke, naar den gav sit Bisald. Men saa har de ogsaa igjen faaet sin Tro sat paa Prøve, naar betroede kristne Ledere negtede sin Bistand i at bringe ind i Politiken de menneskelige Principer, som Bibelen klart nok fordrede.

I Revolutionens Dage sa John Adams: „Lad Predikestolene tordne imod Undertrykkelse.“

John G. Whittier, hrem Tysterne anser som vor mest dybhjertede Poet, anvendte megen Tid mellem Aarene 1830 og 1840 til at samtale med Presterne om Slaveriet.

„Jeg gik til Prest efter Prest“, sa han, „og blev stufket Gang paa Gang, men den almindelige Følelse var rigtig. Deres væsentlige Bekymring var Frygt for at miste deres Stilling.“

I 1854 frembragte Charles Sumner i United States Senat 125 forskellige Advarsler fra Prester imod Slaveriets Udvidelse. Slaveriets Venner da, ligedan som Ugudelighedens Venner i vor Tid, modsatte sig denne Geistlighedens Indgriben. Sumner svarede: „Mine Herrer! Fra den første Tid, at vore Ryster blev bebygget, fra hine Savnets og Slidets Dage og gennem Revolutionens Prøver, er Prestestabet knyttet ikke alene til Religionen og den videnskabelige Dannelse, men ogsaa til Landets Frihedsbestræbelser. Ny England var i lang Tid regjeret mere ved deres Bønner end ved nogen legislativ Bestemmelse. Jeg for min Del ønsker at takke dem for deres velvillige Indblanding.“

Han haabede ogsaa, at de vilde lade høre fra sig nu, thi han sa: „Tiden er kommen, at der maa tordnes fra Predikestolene.“

I 1846 lod Gilbert Haven, senere Biskop, det ringe i Øren paa dem, som kaldte ham „Negertilbeder“ og „politisk Predikant“, følgende profetiske Ord:

„Dersom vi udsætter vor politiske Reformation, indtil Præsidentvalget i 1860, vil der blive en Borgerkrig. Dersom Nordstaterne har Mod nok til at krige, om de ikke

har Mod nok til at stemme for Frihed, kan Kampen maaſte allerede være begyndt, forinden denne ikke sjerne Tid.“

Men Nordens Prestestab og Kirkeskole havde ikke Mod nok til at bryde løs fra gamle Partibaand og stemme for Frihed, førend Stodene fra Slagmarken satte dem fri.

Saa igjen i 1860 finder vi Abraham Lincoln,—en Mand, der studerte det nye Testamente med megen Omhu,—bekymret og urolig, fordi han ikke kunde finde nogen Harmoni imellem de Lærdomme, som stod nedtegnet i denne Bog, og den politiske Holdning, som Presterne og ledende Kirkemedlemmer tog i hans By. Nu i vore Dage, da saa mange rhyker paa Næsen ved disse Ord: „Vote som du beder“, vil det ikke være af Veien at opfriske i Sukommelsen et interessant lidet Afsnit af vort Lands Historie om, hvorledes den betænksomme, samvittighedsfulde og praktiske Abraham Lincoln straks før Valget gik omkring til alle Prester i Springfield for at høre, hvorvidt deres Stemmer vilde blive kastet i Overensstemmelse med Bibelen eller ikke. Han gik ikke for at faa vide deres theologiske Opfattelser, høre om deres Samsundslære eller deres Bønner, men for at faa vide, hvorledes de vilde stemme. Da han var færdig med sine Undersøgelser, sa han til Newton Bateman: „Der er 23 Prester af forskellige Betsjendelser og de er allesammen imod mig undtagen tre. Og her er en hel Mængde prominente Kirkemedlemmer og de allerfleste af dem er imod mig. Mr. Bateman, jeg er ikke en kristen, Gud ved, at jeg gjerne vilde være det; men jeg har læst Bibelen omhyggelig og jeg er ikke istand til at forstaa denne Bog sliſ. Disse Mænd ved meget vel, at jeg er for Frihed i Territorierne, Frihed allesteds, saa frit som Konstitutionen og Lovene tillader, og at mine Modstandere er for Slaveri. De ved dette, og alligevel med denne Bog i sine Hænder, i Lyset af hvilken ingen menneskelig Trældom kan eksistere for et Øieblik, er de bestemt paa at stemme imod mig. Jeg forstaaar det aldeles ikke.“

Efter et Dieblits Pause for at kontrolere sine Følelser, reiste han sig og gik over Gul-

vet. Naar han igjen begyndte at tale, var der Taarer paa hans Kinder, og han sa med skjælvende Stemme: „Seg ved, der er en Gud og at han hader Uretfærdighed og Slaveri.

Seg ser Stormen kommer, og jeg ved hans Haand er i den.

Det er muligt, at jeg ikke ser Enden, men den vil komme; og det skal vise sig, at jeg har Ret, og disse Mænd vil finde, at de ikke har læst sin Bibel ret.“

Efter en anden Pause, sa han: „Ser det ikke rart ud, at Mænd kan ignorere denne Kamp's moralske Side? Fremtiden vilde blive noget forfærdeligt, saadan som jeg ser den, var det ikke for denne Klippe, paa hvilken jeg staar (hentydende til det nye Testamente, som han endnu holdt i sin Haand), i Særdeleshed, naar jeg ved, hvorledes disse Prester vil kaste sin Stemme.“

Denne er en af de mest tankevækkende Scener i vort Lands Historie. En guddommelig kaldt Leder vender sig med længselshyldt, bedrøvet Hjerte til guddommelig kaldte Budbærere, der tilbageholder sin Understøttelse og fortier endel af sit Budskab af Verbdighedshensyn for Politikere.

Men Scenen forandrede sig. De første Skud paa Fort Sumter vækkede Presteskabet. Og medens Nationen, som Egypten forud, begrædte sine førstefødte i tusinder af Hjem, læste Presterne, under Borgerkrigen's triste Lyg, sine Bibler ret. Og da Lincoln erfarede, at Kirkerne havde ødelst staaet Regjeringen bi, sa han glad: „Gud velsigne alle Kirkesamfund!“

Engang hver Mai Maaned bestrør denne Nation en halv Million Fredelandsvenners Grave med Blomster. Hvorfor døde disse Fredelandsvenner? Seg lader Rev. Joseph Cook svare: „Derfor Kirken havde gjort sin hele Pligt i de femti Aar, der gik forud for den Tid, i hvilken vort Land laa badet i Blod, er der Sandsynlighed for, at den Generation, jeg lever i, ikke havde været et Brudstykke. Havde der fra hver eneste Predikestol i Landet blevet talt saa uforfærdet, som der blev talt fra nogle saa, vilde det maaske ikke have blevet nødvendigt for det almægtige Forsyn at revse Norden ved at kaste

det over et Dyb af døde Regemer for at bringe det paa Retfærdighedens faste Grund.“

Disse alvorlige Ord minder om en anden: „O Menneksesøn! Jeg har sat dig til en Vogter over Israels Hus, naar du hører Ord af min Mund, du advarer dem paa mine Vegne. Naar jeg siger til den ugudelige: Du ugudelige skal visseelig dø, og du ikke taler for at advare den ugudelige fra hans Veie, da skal denne dø i sin Misgjerning, men jeg vil kræve hans Blod af din Haand.“

Hvorlangt Presteskabets Tausshed, eller dets Mangel paa at læse sin Bibel ret, er ansvarlig for de Glendigheder, som vor Nation lider under, Gud alene ved. Men derfor den Kjendsgjerning, at Presteskabet tillod politisk Fordum at blende sine Dine, at forsegle sine Læber, eller imdlade at give sine Stemmer for den moralske Side af et Kampspørgsmaal, satte saa stor Mand som Lincoln i Forlegenhed, da er det virkelig et Emne til Overveielse.

Politiske Kampe mod moralske Spørgsmaal staaar endnu for Døren til Afgjørelse her i Amerika. Og Mænd som Adams og Sumner vil fremdeles hæve sin Røst: „Lad Presteskabet tordne imod det, som er galt“, og Lincoln vil fremdeles omhyggelig overveie Presteskabets politiske Holdning, mens Uretfærdighedens Haandhævere vil fordre, at Presterne skal være tause i alle Spørgsmaal angaaende politiske Programfager.

Hvad skal Presten gjøre? Han maa volde en Mand med Principer Smerte, eller han maa fornærme ham som Politiker.

Han maa ikke være Aarsag til, at Kirken bliver forhadet af Menneker med moralsk Dømmekraft. Med Biskop Fosters fortærfelige Ord: „Kirken skulde altid være først til at opdage ethvert moralsk og mennekesjertigt Fremstribt og saa være mest rede til at gaa i Spidsen for dem.

Hvor der er noget galt, maa Kirken paa-tale det, anklage det, kjæmpe imod det. Vor Tids Kirke, og meget mere Fremtidens Kirke, maa tage sig til Hjerte denne Pligt; at forene og forstærke sine Kræfter imod dette kjæmpemæssige Uhyre, denne djævelske Sammensværgelse, dette den kristne Civilisations

ubencævnelige Monstrum horrendum, der fostrer ni Tiendebøle af al den Sorg og Glendighed, som tærer og forbander vor moderne Tidsalder—den lovbeflyttede Rusdriktraffik.

Uddrivelsen af denne Djevel, denne Blodsuger, der har bemægtiget sig, og tærer paa selve Nationens Livsnerver, fordrer Rirkens og Statens forenede Anstrængelser."

En Menneſkeven.

Dr. Grenfell er baade Læge, Predikant, Embedsmand og Reformator blandt Fiskerne.

Hvordan han fandt sit Felt.

Fiskernes Missionærer paa Labradorkysten, som Dr. Wilfred Grenfell kaldte sig, var i sin Ungdom en af de bedste Sportsmænd i England. Han studerede Medicin i London i 80'Arene. Dengang havde han lidet tilovers for Religionen. En Dag blev han opmærksom paa en Folke-mængde, som strømmede sammen i et stort Telt i et af de fattigste Strøg i London. Der var Sang indenfor, og Nysgierigheden drev ham ind. „Idet jeg med Mængden gik ud igjen, kom jeg til den Slutning, at mit religiøse Liv var en Humbug. Jeg besluttede, at for Fremtiden skulde jeg enten gi Religionen op eller ogsaa virkeliggjøre den. Det var siensynlig ikke en Ting at lege med. Uden nogen teologisk Udrustning begyndte jeg med Missionsarbeidet i Søndagskolerne“.

Da Grenfell var færdig med sit medicinske Studium, besluttede han at arbejde, som Missionær blandt Dybtvandsfiskerne paa Nordsjøen. Han fik leiet et lidet Skib og drog afsted. Han havde ikke været sammen med Fiskerne længe, førend han opdagede, at det første, han maatte gjøre, var at afflaske Brændevinshandelen, der blev drevet ombord paa et Brændevinsskib, som altid fulgte med Fiskerslaaden. Berøvet næsten enhver Slags Hvilestunder eller Lüksus, brugte næsten enhver Fisker Tobak. Denne kunde kjøbes fra flydende Brændevinshoder for 35 Cents Pundet, eftersom de ingen Løb betalte, da de fleste af disse Skibe var fra Holland eller

Frankrige. Trods alle en Skipperes Anstrængelser var der altid en Stare af besøgende paa Grogskibene efter Tobak, og det maatte sikkerlig være sælt Veir, om en Fisker ikke vilde sætte ud sin Baad for at borde Grogskuden, naar han trængte Tobak.

Sagerne naaede et Vendepunkt tilsidst. En ung Yorkſhire Skipper, der havde forladt Hustru, to smaa Børn og et lykkeligt Hjem paa Land, med Løfte om ikke at røre ved sterkt Drik, havde besøgt Grogskibet ugentlig for at faa Tobak. Han blev med en Gang budt en Dram, men afflog. Han blev nødet til at ta „en liden Taar“. I et skjæbneshængert Die-blik glemte han, hvad sandt Mod betød, og slog i sig et Glas med sterkt Brændevin. Uheldigvis endte det ikke med dette! Om Aftenen, eftersom han ikke var kommet tilbage og Vinden tiltog, kom hans Styrmand efter ham, og Besætningen paa Grogskuden dumpede nu den bevidstløse Skipper ned i den lille Baad. Med stor Vanskelighed drog Mandſkabet hans sanseløse Krop over paa hans eget Skib og la ham ved Iæ Spylgat for at fjølne ham af, mens de revede Skuden for at være færdig for den truende Storm.

Sjøspruten, der lidt efter lidt flød over Skuden, rustede op Skipperen, der sjanglende kom agterover til Roret. „Giv os Rorpinden, Ven“, sa han. „Nei, nei Skipper, De er ikke frisk nok til at styre. Gaa ned og gaa tilkøjs; vi vil se efter Skuden“. „Giv os Rorpinden“, brølte Skipperen; „jeg skal styre det gamle Skrog til Helvede, om jeg saa synes“. Han havde neppe tat Styret, førend en Braalsjø traf Roret; dette slog, og Rorpinden traf ham i Maven og slungede ham over Rækken. Han blev borte i Mørket uden en Lyd.

Sorgfuld, med Flaget paa halv Stang, drog Skuden sin Vej hjemover, og Styrmanden fik i Opdrag at fortælle Hustruen, at hendes Børn var faderløse, og at hendes kjække, unge Mand havde faaet en Drankers Grav paa Havet.

For at bli kvit Brændevinsskibet fra Fiskerslaaden kjøbte nogle Missionsbrenner en hel Ladning med ubmerket god Tobak og

sendte en Skude med Tobak til Fiskeleiren, hvor de folgte den saa billigt, at Brændevinsstibet ikke kunde konkurrere med dem.

Foretagendet fik Held, Fiskerflaaden vendtes mod Missionsstibene, og Brændevinsstibenes Ende var nær. Siden den Tid er der kommet istand et internationalt Forbud mod Salg af sterke Drikke paa Sjøen.

Dette er kun et lidet Træk af Dr. Grenfells Arbejde blandt Fiskerne paa Nordsjøen. Han stanset ikke der, men ved at hjælpe Fiskerne i Sygdomstilfælde og ellers vandt han deres Fortroilighed, og det tog ikke længe, førend de Mænd, som man paa ingen Maade vilde faaet til at overvære en Opbyggelse nu med Glæde lyttede til Doktorens Predikter.

Siden 1892 har Dr. Grenfell arbeidet paa Labrador, hvor han har udført et merkeligt Arbejde.

De fleste af Labradors Indbyggere er Fiskere, saadanne som opholder sig der hele Aaret samt fremmede Fiskere. Der er ogsaa endel Indianere og Eskimoer. Af de faste Fiskere er der mellem seks og syv tusind. De bor i smaa Settlementer eller i affidesliggende Fjorde og Bugter. Mange af dem har liden Kjendskab til den moderne Lægehjælp og Sundhedsregler. Tæringen er almindelig. Den almindelige Befolkning øges hver Sommer med 25,000 til 30,000 Fiskere fra sydlige New Foundland, som kommer der for at fiske Torst.

Tidlig i Juni Maaned, eller saasnart Isen løsner, drager Grenfell fra St. Johns Havn og fra den Tid til langt udi December, da Vinterstormene gjør Seilads umulig, sejler han langs 1500 Mile af denne nøgne og mest ublide Kyst i Verden. Hans lille Skib „Strathcona“, paa 84 Tons med et lidet Hospital midtskibs, er hans Sommerhjem. Doktoren hafter stadig nordover; thi skjønt Kysten er farlig og Stormene hyppige, maa Arbeidet udføres, og han er den eneste til at gjøre det. Tidlig hver Sommer er der flere Hospitaller, som maa besøges og Oplaget af Medicin, Bed og Klæder fornyes. Dette Arbejde optar hele Juni og Juli Maaned; thi „Strathcona“ lader Ankeret falde i

hver eneste Bugt og Havn, der er en Fiskerflaade eller hvor Fiskere bor. Paa en eneste Eftermiddag og Aften var der ikke mindre end 44 Individer, som fik Lægehjælp i det lille koselige Hospital paa Doktorens Skib.

Saa snart som Ankeret falder, begynder Baadene at samle sig, og Patienterne klatrer ombord. Den første har kanske en eller fem eller ti fordærvede Tænder og kanske en Byld i Munden ved Siden af. Straks er hans Smerte lindret, og den næste Patient kommer. Han har en styg Bærkefinger. Fingeren er tre-fire Gange saa stor, som den burde være. Snart er ogsaa hans Smerte lindret. Derefter kommer en liden Pige, som har Tæring. Han beder hende vente indtil han har behandlet de andre Patienter; derefter taler Doktoren med hendes Forældre. Han fortæller dem, at deres lille Pige trænger bedre og mere Føde, mindre Arbejde og mere frisk Luft, og at hun trænger god Mælk. Doktoren ved, at Familien kan ikke skaffe hende bedre Føde, han ved, at de ikke har det mindste Mælk og derfor spør han dem, om han skal faa Lov til at ta Barnet med sig til St. Anthony, hvor hun kan være ude i den friske Luft og hvor hun kan drikke sød Mælk flere Gange om Dagen. Saaledes blir Patienterne behandlet, og de, som trænger mere Behandling, føres i „Strathcona“ til nærmeste Hospital, hvor de kan faa den tilbørlige Pleie. Dersom de er for syge til at komme til Skibet, maa Doktoren eller nogen af hans Medhjælpere gaa iland og besøge dem.

Der er altid nogen, som er i Nød uden dog at trænge Lægehjælp; det tør hænde, at der er Mangel paa Klæder, da Fisket slog Feil sidste Sommer. Ogsaa i saadanne Tilfælde kan Doktoren hjælpe. Han har altid flere Tønder med Klæder at uddele, hvor det trænges, og Folkene kan betale med Bed eller Fisk eller vilde Bær. De kan give „næste Aar“, om de ikke har nogen nu; alle som ønsker Tidskrifter kan faa dem, og et lidet Bibliothek kan man ogsaa faa ved at bede om det. Det er den samme Historie Dag efter Dag; ikke svært ofte kommer fireogfirti syge om Dagen; men Dr. Grenfell besøger de

spredte Familier langs Kysten saavel som de store Fisserbaade. De, som er mest syge, sendes til Hospitalerne, og „Strathcona“ damper videre afsted.

Omtrent midt i August begynder den lange nordlige Rejse til Ungavabugten. Ungava er langt mod nord, hvor aldrig Postbaadene gaar. Kun en Gang om Aaret besøges Bugten af et Skib foruden af „Strathcona“. Folkene er meget spredte og deres Behov er mange, men Doktoren gjør det til en Regel at besøge saa mange af dem som mulig, før den lange Vinter begynder. Saa gaar Rejsen sydhover igjen, og de forskellige Bugter og Fjorde faar atter et kjert Besøg af Dr. Grenfell.

Med Mellemrum paa 100 til 200 Mil har Doktoren bygget Hospitaler, hvor der er en Doktor og en Sygepleierske Aaret rundt. Om Vinteren gjør Dr. Grenfell sine Rejser paa Skæde, og trofaste Hunde trækker ham rundt til de syges Boliger. Men den Mission, som Grenfell udfører, indbefatter andre Ting end at yde Lægehjælp og Fattigpleie. I St. Anthony er der et Børnehjem aldeles fuldt af Børn, hvis Forældre er enten døde eller ude af Stand til at sørge for dem. For Aar siden, da Befolkningen blev truet med Hungersnød paa Grund af at Fisket slog Feil, byggede han en Sagmølle, og siden den Tid har Møllen leveret Børb og Planker baade for Hospitalerne og for Handelen. Otte Butiker, der eies af Folket selv, er opført under Dr. Grenfells Ledelse. Som en Følge heraf kan man nu kjøbe Mel fra to til tre Dollars billigere pr. Tønde end før og andre Varer i samme Forhold.

Paa alle Maader, direkte og indirekte, prediker Dr. Grenfell en ægte og praktisk Kristendom til disse Fisserfolk. Han er blit gjort til Dommer paa Labrador og under den nye Myndighed lod han bygge et Fængsel; men det har aldrig været brugt, siger han, til Fængsel men som Forsamlingslokale for Folket. Man har drevet ud alle Salooner paa Labrador og nordre Ny Foundlandskysten og har sørget for, at noget kunde ta deres Plads. I de senere Aar har han været hjulpet i sit Arbejde ved Foreninger og Uni-

versiteter her i Landet. Studenter fra Harvard, Yale, Princeton og Brown er komne i smaa Dampbaade til Labrador og har ydet Fiskebefolkningen adskillig Hjælp. For at udvide Arbejdet har Dr. Grenfell reist omkring i Amerika og samlet Penge. Han satte som Maal 100,000 Dollars, hvoraf 60,000 blev samlet med en Gang.

„Susbib“.

En New-Yorker Predikant.

Det vil kanske interessere vore Læsere at læse en af New-Yorks mest berømte Prestes, David James Burrell at kjende. Vi vil derfor meddele lidt af et Interview med ham, der stiller Manden og hans Gjerning ganstke klart frem.

Det var Moody, som for 19 Aar siden fik Burrell til at opgi en rolig Gjerning som Prest i Minneapolis og flytte til en meget vanskelig Menighed i New York (Marble Collegiate Church, den ældste evangeliske Kirke i Amerika).

Han fortæller selv: „Jeg kom til New-York paa den Betingelse, at jeg skulde faa absolut Frihed til at arbejde, som jeg selv vilde, baade som Prest og Predikant. Der var ikke mange fastboende Familier, som hørte Menigheden til. Jeg stod overfor det Problem, som der nu tales meget om—at søge at faa Tag i Masserne. Først maatte jeg, det saa jeg, erholde gode Hjælpere—to Prestes og en Lægmand. En maatte være Menighedens Prest. Han skulde besøge vore Menighedslemmer. Jeg fandt ham i Alfred Myers; vi har arbejdet sammen i 15 Aar. Men saa maatte jeg have nok en Prest, for der var nok af Mennesker omkring os, som maatte søges; de kom jo ikke til os. Jeg tænker her særlig paa tre Slags Mennesker: paa dem, som bor paa Hoteller, i Leiegaarde og paa Logihusene. Jeg kjender en Leiegaard, hvor der bor 5000 Mennesker under et Tag. Den har 1500 Bærelser. Men Logihusenes Folk er vanskelig at naa, de flytter stadig og dog er Husene altid fulde. Jeg trængte en Mand, som kunde tage sig af

disse Mennesker. Endelig maa jeg nævne min tredie Assistent, en Lægmand. Han er en vigtig Hjælper, min Sekretær, der ordner min Korrespondance og mine Forretninger, refererer mine Brevene og forbereder mit literære Arbejde. Hvert Aar i tyve Aar har jeg regelmæssig givet ud en Samling Brevene.

„Aftenangstjenesten er efter min Anskuelse den vigtigste i en Menighed som min“, fortsatte Dr. Burrell. Meget af min Energi har jeg anvendt for at gøre den saa tiltrækkende som muligt. Jeg har lagt mit største Arbejde paa Aftenangsts Prekenen, for jeg er vis paa, at de som kommer om Aftenen ikke er fornøjet med Varer af secunda Sort. Da jeg i Januar var borte fire Søndage, fordi jeg var syg, trængte jeg tre Uger for paany at samle min Tilhørerskare. Det viser, at Folk vil høre den Prest, de er blit glad i, og at de ikke er tilfreds med en Ombytning, hvor gode Kræfter den end kan give dem.“

Om sin Gjerning udtalte han: „Jeg er en konservativ i Læren, men fremadskridende i min Metode. Vi bruger ikke Konserter eller Lyssbilleder. Jeg forsøger ikke at vinde Opmærksomheden ved at preke om Egteskab, Politik eller andre sensationelle Emner. Jeg ønsker at give dem som kommer her det bedste jeg kan ud fra det gamle Evangelium. Der er en Ytring af Spurgeon, som mer end noget andet har øvet sin Indflydelse over mig; jeg hørte selv ham sige: „No, jeg elsker at preke det gamle Evangelium om min Herre og min Frelser!“

Om sin Prekenforberedelse fortalte Burrell: „Jeg skriver 2 Brevene hver Uge. Først udarbejder jeg et Skelet et Dufin-Sange til hver Preken. Den Del af Forberedelserne anser jeg meget vigtig. Den giver jeg mindst tre Timer! Derpaa skriver jeg den hele Preken en Morgenstund. Men efterpaa maa jeg i Regelen forkorte. Op til tre Fjerdede af hvad jeg har skrevet, kan jeg strøge. Tilslut gennemgaar jeg Prekenen et par Timer, før jeg holder den og trænger da intet Papir paa Prekestolen. Hvis en Predikants Bevisførelse er direkte, endefrem og grei kan den ikke glemmes.“

„Jeg Begyndelsen skrev jeg og læste op. Det gik ikke. Gaar overhovedet ikke. En maa tale som et levende Menneske til levende Mennesker. Hvis jeg vil sælge paa Børsen, tager jeg ikke et Papir frem og begynder at læse op en Beskrivelse. Jeg maa kjende mine Varer og vide at anbefale dem. Jeg er kommet til at elske min Gjerning. Jeg Begyndelsen var jeg i den som en Galeislave. Jeg gjorde min Gjerning, fordi jeg maatte gøre den. Nu er det mig den største Glæde at saa holde frem en af Skriftens store Sandheder og føle, at det ved Aandens Hjælp klarer for mine Tilhørere. En af Grundene til, at mange Prekener er saa lidet klare, er den, at vedt. Predikant selv er lidet klar. Den største Sandhed Jesus nogensinde udtalte, var den: „Uden at jeg omvender eder og blir som Børn, kommer jeg ingenlunde ind i Himmeriges Rige.“ Men da maa en Predikants første Pligt aabenbart være den at gøre Evangeliet saa klart for den graahaarede, som var han et lidet Barn. Dybhjindighed er skjæbnesvangere; den er altid taaget. En Predikant har to Ting at gøre—at frelse Mennesker for Kristus og at bygge dem op. Hans Gjerning er at frelse og helliggjøre. Om andre ikke ærer den Helligaand, vi maa gøre det. Da Moody traf mig, just som jeg skulde gaa ind i Prestestillingen, sagde han: „Nu min unge Ven, lad en Ting være Dem magtpaaliggende; at ære den Helligaand; gør De ikke det, maa det mislykkes for Dem.“ Det Ord har været som en Grundtone i min Prestegjerning.“

„Ar. Ugeb.“

En Prest i vort Samfund skriver: „Man har spurgt mig, om der er mange Prester i vor Familie. Naja. Far var Prest, en Bror er Prest, en Søn er Prest, en Svigersøn er Prest, en Svoger er Prest, en Onkel er Prest, et Søstendebarn er Prest, to Søstendebørn er gift med Prester. Hertil kommer, at tre af mine Onkler var og laa betjendte Lægpredikanter, en anden Bror er Emisær, og en anden Søn teologisk Kandidat. At der i vor Familie er saa mange Ordets Forthyndere, skyldes væsentlig den Haugeanske Virksomhed.“

„Lutheraneren.“

Kinamissionen.

Fra Miss Lee.

Fancheng, 29de Juni 1910.

Har netop afsluttet denne Skoletermin og staar nu færdig sammen med Miss Nilsen for at reise til Haishan.

Gud har været naadig mod os, med Skolearbeidet har det gaaet ganske bra.

Den laveste Afdeling afsluttedes den 25de Mai; de havde gjort nogenlunde godt Arbejde.

Om de øvrige 26, hvis Arbejde afsluttedes idag, tør det siges for de flestes vedkommende, at de har gjort det rigtig godt.

Vi har denne Skoletermin været befriet for Sygdom og enhver har kunnet være paa sin Plads i rette Tid.

Alle udenforstaaende reiser nu hjem, saa vi bare har Barnehemspigerne igjen.

Mrs. Djang, som har taget Vare paa Rjækkenet i Skoletiden, er fremdeles i Barnehemmet.

Igiennem Sommeren synes der Skole og Klæder for næste Vinter. Enhver har sin særegne Gjerning at udføre i Husholdningen.

For Kosthold gives der en vis Sum for hver Person pr. Maaned. Mrs. Djang gjør Indkjøb og en af de større Piger skriver Regning. Kan de spare noget, er det deres eget, og fordeles liget paa alle. Denne Plan arbejdede udmerket forrige Sommer, og da vi kom hjem efter Sommerferien, eiede disse Piger for første Gang i sit Liv 1000 cash, (33 cents Guld). For disse skulde der kjøbes udenlandske Paraplyer, men de kunde ikke faaes for 33 cents. Siden sidste Høst har ogsaa Børnehemspigerne faaet Betaling for det Haandarbejde de udfører; thi Kostskolepigerne faar lidt Betaling for, hvad de gjør, og om disse skulde arbejde for intet, vilde det muligens friste dem til Uærlighed, igeledes er der nu mange Smaating som de kjøber selv, hvilke Hjemmet ellers maatte forskaffe dem. De har nu tjent nok til at forskaffe sig Paraplyer, og disse er saa meget mere værdifulde, da de selv har kjøbt dem for egne Penge.

Mr. og Mrs. Lui har Ofsigt med Børnehemmet nu i Sommerferien. Sammen med Mrs. Lui tager Pigerne Spadseerture paa Stadsmuren eller to Gange i Ugen.

Vi har faaet os et lidet Bibliotek som en af de større Piger varetager, det kræves af alle, at de mindst læser en ny Bog igiennem Sommeren.

Mrs. Djang (fra Shanding) samt Mrs. Nei ser til med det ugentlige Bønnemøde blandt Børnene.

Bore Piger har været og er snille og frygter Gud, saa langt har vi haft megen Glæde af dem.

Benner bed for dem og os, det er nu naar de begynder at blive voksne, at Uanskelighederne blir større og Fristelserne flere.

Siden Miss Grøseth reiste til Haishan har jeg mødt sammen med hendes Kvindeklasses tre Gange. Hvor det har været interessant, ja jeg maa rigtig beundre disse gamle Kvinder, hvorledes de læser og kjæmper sig frem, i Luthers Katekismus lærer de udenad to Bud i Ugen med Forklaring til, samt i den store gamle Testaments Bibelhistorie lærer de to Kapitler i Ugen saa vel, at de kan fortælle Indholdet deraf. Det er rigtig morsomt at høre de forskellige fortælle paa sin egen Maade.

Jakobs Sorger og Skuffelser synes dem som klar Straf fra Himlens Gud for hans Opførsel mod sin ældre Broder, og naar de læser om Jeseph's Brødres Ungtøj og Kvaler, grundet paa deres Ungdoms Synder, da siger de: „Ja er det ikke slikt, naar en har en ond Samvittighed, da er en bange at Herren skal straffe en for hvert Steg en tager.“

Gamle Mrs. Kwam var saa ophovnet i Dienlagene; paa Spørgsmaalet om Grunden dertil siger hun: „Jeg kan ikke huske Karattererne i Katekismen, og saa slyper jeg mig selv til Straf derfor, om jeg muligens kunde komme til at huske.“

Mrs. Kwam er 70 Aar; hendes to Sønner er i Wolds teologiske Klasse og hendes Børnebørn saa mange som er store nok dertil er i Missionskoler, samt to af hendes Sønnesønners vordende Hustruer; denne gamle

Kvinde har straks stræbet sig igjennem Katekismen og er fast bestemt paa at lære Evangeliet at kjende. Evangeliets Magt er stor. Eders i Herren

Anna Lee.

Smaaplus fra Veikanten.

IV.

Mandag den 18de Juli reiste jeg ifølge med Pastor Trygstad til hans Hjem, hvor jeg blev hjertelig modtaget.

Det er baade bakket og stumpet derude, men man siger det er helsigt. Jeg har en vis Frygt for, at det ikke er saa overmaade helsigt paa det aandelige Omraade. Trygstads har vist faaet erfare, at det baade er Stumper og Sten.

Vi havde Møder omkring Guds Ord og Jesus var tilstede, men saa Folk; thi mange var ude og kjæmpede mod Skogvarmen.—Hvorfor ikke være enige om at kjæmpe imod Ondskabens Fjnd, der æder omkring sig med en langt større ødelæggende Magt end nogen Skogbrand.

Hadde Møde i Bigfork Thorsdag Aften. Gud er trofast; thi han svigter ikke sine Løfter. Det var Tanken, at vi den Aften skulde havde organiseret en Menighed, men da flere af dem, som havde tegnet sig, paa Grund af Forretning ikke var tilstede, blev det udsat til et senere Møde. Trygstad har arbeidet der en Tid; en Søndagsskole er organiseret med ganske mange Børn.

Her traf jeg en kjendt Familie som vistnok er Haugianere, de gav mig Kost og Logis i rette Tid. Manden skulde til at bygge; haaber han vil være med at bygge paa Herrens Tempel.

Fredag pløiede vi Flathead Søen til Polson. Det var lidt Storm, men ikke saa meget som paa Genesarets Sø. Jeg foreskillede mig, at der var nogen Lighed i Omgivelsene.—Videnskabsmændene maa have mig undskyldt om jeg tager feil.

Ankommen til Polson var der ingen anden Raad end at tage ind paa et Hotel. Alting er nyt og Folket er ikke saaledes stillet, at de kan tage imod fremmede. Det bliver nok bedre med Tiden.—Polson har vokset sig stor paa nogle faa Maaneder, vil vist blive en stor By med Tiden.—Maatte Gud blive æret. Trygstad har optaget kirkeligt Arbejde der, men ingen Organisation. Tænk om Folket var saa ivrige paa Kirkens Omraade som paa det verdslige, o, hvilken Velsignelse!—Lad os bede derom.

Der har været klaget over, at Hauges Synode har været forsent ude paa de nye Felter, men det synes ikke at hjælpe om vi er de første, der er dem af andre Samfund som ikke styr noget Middel for at „knuse“ vor Virksomhed.—Jeg vil tro, de er saa.—Er dette efter Bibelens Lære? Er det Kristi Kjærlighed som twinger til saadant Arbejde? Er vi vildfarende i Lære eller Liv, saa det er nødvendigt at redde Sjæle, saa de ikke bliver fangne i vore Baand? Kan disse som kalder sig „Sendebud i Kristi Sted“ sige til Herren: „Det er gjort, som du beføl“? Jeg skal hverken anklage eller dømmе, dertil har jeg ingen Myndighed; men jeg faar vel Lov til at spørge.

I Polson er der nogle, ialt 45 Sjæle, som har tegnet sig for at organisere en Menighed for Hauges Synode.—Jeg tror, at vi har et Arbejde at udføre ogsaa i Flathead-balen.

Man vil maasse spørge, er det paakrævet. Dertil svarer jeg ubetinget ja. Men det kan maasse være et andet Spørgsmaal som er nødvendigt at gjøre os selv. Er vi, som Samfund og Prestes, tro i vort Princip: Bækkelse og Liv? Eller er vi tilfreds med, at kun de almindelige kirkelige Forretninger bliver udført? Er det sidste Tilfælde, da har vi svigtet vor Opgave. Dette til Selvsprøvelse for mig selv, om ikke for nogen anden.

Medarbejdere! vi trænger at stryge

Svønen af vore Dine, saa vi virkelig kan komme til at faa se, hvorledes den aandelige Døder ruger over vort Folk. Det gjælder virkelig at bede og arbejde medens det er Dag. Kristus er Veien, Sandheden og Livet. Han er ogsaa Synnderes Ven.

Nu var Tiden kommen, at jeg maatte sige Farvel til Broder Trygstad med Familie og Vennerne i Kalispell.

Hjertelig Tak for alt det gode, I beviiste imod mig. Vi sees igjen, naar Jesus kommer i Skyen med sin Herlighed. Ved for mig og mine. Ederes ringe Tjener

A. D. Oppegård.

Fra Santa Rosa.

Forleden Søndag var en Høitidsdag for Betlehem's Menighed, Santa Rosa, California; thi da blev deres nye Prest, Pastor Rafftesæth indført i Menigheden. Mangen stille Taksigelse opsteg til Menighedens Hoved den Dag. Den lille elstelige Santa Rosa Menighed har haft en Trængselsens Tid. Selt siden Pastor Barstad Vaaren 1907 forlod den, har den været uden fast Prest. Det er jo altid forbundet med Vanskeligheder og virker slappende for en Menighed at være uden fast Prest, selv om den ligger saaledes til, at den kan faa midlertidig Betjening af nærboende Prester; men saa meget værre er det, naar Menigheden er isoleret, som Tilfældet er her.

Af forskellige Grunde har her helt siden Jordstøvelv været en ikke saa liden Udflytning. For de to sidste Aars Bedkommende har vist de mislykkede Forsøg paa at faa Prest ikke lidet bidraget til Udflytningen. Til Menighedens Pris skal det dog siges, at den har gjort hvad den har kunnet for at faa Prest. Efter det sidste anstrængende Forsøg kunde Menigheden kun stille Kald paa Betjænkelse af, at Samfundet traadte støttende til. Det var med Frygt og Haab vi imødesaa Synodens Afgjørelse i denne Sag. Til vor store Glæde kom den Menighed velvillig imøde. Den Broderfælsighed, som derved kom til syne, vil ved Guds Naade være sin velsignede Frugt.

Det var Tanken flere af Menigheden vilde ha mødt op til Stationen ved Pastor Rafftesæths Ankomst; men da han kom et par Dage tidligere end vi ifølge Skrivelse havde ventet, var det saavidt jeg efter at ha modtaget et Brevkort, kunde møde frem og ledsage vore kjære Venner hjem. De har leiet sig Hus og er allerede kommet bra i Orden. Maa Herren styrke og bevare dem og velsigne deres Arbejde til hverensle Sjæls Frelse i Menigheden.

Her er, Gud ske Lov, Tegn til lidt Tilvækst i Menigheden igjen. Foruden Breve fra enkelte i østen, som tænker paa at flytte hid, er her nogle kristelige svenske Venner, som har udtalt Ønske om at slutte sig til Menigheden.

Min Hustru var lidt daarlig igjen her forleden, men er nu, Gud ske Tak, oppe hver Dag igjen og noksa bra. Om Gud vil, tænker jeg paa at gaa østover saa tidlig at jeg kan være tilstede ved Afskedsfesten i Roland, Iowa den 28de ds.

T. H. Gimle.

Santa Rosa, 6de Aug. 1910.

En liden Reiseberetning.

Paa broderligt Kald fra Bestyrelsen for S. Dakotas Indremissionsforening reiste jeg 21de Mai sidstleden vestover til nævnte Stat og var i Virksomhed der til 20de Juni. Først besøgte jeg to Menigheder af Pastor Olbergs Kald øst og vest fra byen Trene. Dernæst reiste jeg sammen med nævnte Forenings Bestyrelse og flere andre Venner til Foreningens Aarsmøde, der blev holdt 3 Dage i Pastor Svaltestuens Kald i Jasper, Minnesota. Mødet var alle Dage meget godt besøgt og de fremmede modtoges med megen Venlighed og Gæstfrihed baade af Prest og Menighedsfolk. Vi havde det alle meget godt sammen med Guds Ord, og Sandheden til Frelse og Salighed for Syndere løb alvorlig og indtrængende. Foruden Stedets Prest, Svallestuen, var Pastor H. M. Soilem og Pastor Numedal af den forenede Kirke, samt Pastor Olberg af Hauge's Synode

tilstede. Af Vægmænd som deltog i Samtalen var der en hel Del, hvis Vidnesbyrd lod fuldtone og hjerteligt. Mødet var gjen-nemgaaende godt og opbyggeligt og efterlod sig i Sindene den Overbevisning, at Gud var tilstede iblandt os og velsignede os med Naadeimuler fra sit eget Bord.

Efter dette hyggelige Møde laa Veien sydover til Olbergs og Pastor Nervi's Kald paa Prairien vest og nordvest fra Irene. Hver Dag og stundom to Gange om Dagen samlede jeg med Folk af disse to Kald, dels i Kirkerne men mest i private Huse. Overalt modtoges jeg med Tillid og megen Broderlighed og fandt flere ældre, erfarne og prøvede kristelige Brødre og Søstre med hvilke det var meget opmuntrende at besøge og arbejde sammen med, ligesom det var mig til Glæde at mødes af saa megen Venlighed af de to allerede nævnte Præster Olberg og Nervi.

Nu stod Turen nordvest over til Charles Mix Co. til Pastor Olsons Kald ved Geddes Jernbanestation. I dette Kald var der bestemt Møde paa to Steder. Vi mødtes i Geddes af Folk fra Morningside Menighed, som skydsede os ni Mil til deres Hjem. I Kirken dersteds havde vi saa Møde to Dage. Gud gav os ogsaa her et særdeles godt Møde og Stedets Præst og hans Menighedsfolk behandlede os med megen Venlighed og Kjærlighed.

I Bloomington Menighedskirke havde vi dernæst ogsaa Møde to Dage, Lørdag og Søndag. Pastor Olson predikede og indledede Samtalen. Kirken var godt fyldt af Tilhørere og mange Vidnesbyrd blev afslagte og tilsidst samlede baade Menighedsfolk og en Del fremmede om Nadverdbordet. Og saa ved dette Møde flød Guds velsignede Gaver til os, og vi fornå hans naadige Rærværelse, og den kristelige Broderkjerlighed's Aand lod sig fornemme. Kort efter denne Formiddagsgudstjeneste blev jeg og flere Brødre hentet til Byen Platte, hvor der var tillyst Møde Søndags Aften i Menighedens nye, meget vakre Kirke.

Menigheden i Platte har fortiden ingen fast Præst, men betjenes af gamle Pastor

Norbeck, der i Forhold til sin høie Alder endnu er nok saa livlig og virksom for Menighedens Vel.

De to Mødedage vi fik være sammen med ham og Menigheden i og omkring denne By var og nogle velsignede Dage for os fremmede, og vi haaber ogsaa for Menigheden der, der imødekømt os med megen Venlighed og Opofrelse.

Den By sagdes at være kun 8 Aar gammel, er særdeles vakker og pænt anlagt, og danner Endestationen af Milwaukee R. R. paa denne Vinje.

Det sagdes rigtignok af nogen derhenne, at „af Adams Fald er Platte fordærvet“, — og det er vel desværre sandt det. I den gamle Verden, hvor Adams'slægten lever og særdes, aabenbarer jo denne Fordærvelse sig. Og naar Anstalter som „Salooner“ og andre lignende Satans Verksteder anlægges og trives, bliver selvsagt Fordærvelsen topmaalt. Maatte de kristne vaagne op til alvorligt Arbejde og Kamp mod alt, som fordærver og stjænder det kristne Navn!

Det var os fremmede ogsaa her i denne Menighed en Glæde og Opmuntring at møde med kristelige Troessøfrende og at faa dele Livsens Brød med hverandre. Modtag vor kjerlige Tak for al eders Tjenstvillighed. Og ikke glemmer vi saa let den opofrende unge Mand, en Søn af Pastor Norbeck, som viste os en sliig Opmærksomhed, at han skydsede os i Automobil 20 Mil nordøst over til en Menighed i Nærheden af Byen Korcika i S. Dakota. I den Menigheds Kirke var vi samlet til Opbyggelse tre Gange. Og den lille Menighed der, som ogsaa nu var uden Præst, var glad i Besøget og de troende Venner der tjente os med megen Beredvillighed. Til og fra Kirken førtes vi altid i en meget kostbar Automobil, og tilslut bragte de os med samme Befordringsmiddel til Stationen i Korcika. Nu var Tiden kommen for flere af os Vægmænd at stilles for at sætte Kursen mod vore respektive Hjem i South Dakota, North Dakota, Minnesota og Iowa. Sammen med Foreningens Formand Mr. J. J. Dakland og hans Hustru kom jeg tilbage til Irene, S. D. Fredags Aften den 17de Juni.

Den 18de fik jeg til Hviledag hos kjendte kjere Venner i Irene. Søndag den 19de havde jeg sammen med Pastor Olberg Dpbyggelse i Byens Kirke Formiddag. Og samme Dags Eftermiddag stydsede Olberg mig til hans Menighed fem Mil øst fra Byen. I Kirken der holdt jeg sammen med Presten min sidste Dpbyggelse, der ogsaa var meget godt besøgt af unge og gamle. Kl. 10 skiftes jeg der med denne tjenstvillige og varmhjertede Herrens Tjener. Jeg overnattede hos en gæstfri Familie en Mil fra Kirken der. Og tidlig Mandag Morgen bragte min velvillige Vert mig i god betids til Centerville, og Kl. 4 Eftermiddag naaede jeg lykkelig og vel tilbage til mit Hjem ved Eagle Grove, Ia.

For mig personlig var denne lille Udflygt haade interessant og opmuntrende. Noget slikt som Samfund- og Partistrid hørte jeg intet om, uagtet vi var sammen, Prester og Vægfolk af flere forskellige nordlutheriske Kirkesamfund. Vi fik erfare, at Herren var med os og af sin Naade lod Broderkjærlighedens Aand hvile over os og Forsamlingerne.

Det glædede ogsaa mit Hjerter at se Ungdommen indfinde sig til vore Møder og lagde for Dagen sømmelig Opsørrelse, Alvor og Opmerksomhed.

Et par Steder fik jeg paa venlig Anmodning Anledning at tale for Afholdsagen. Foredragene paahørtes med Interesse af mange yngre og ældre, Mænd og Kvinder.

Hermed afflutes denne lille enkle Beretning med kjerlig Tak til nævnte Forenings Bestyrelse, til de Prester og Vægfolk, som jeg fik Anledning at være sammen med for det fælles store Maal: Guds Riges Fremme og Sjæles Frelse! Tak, alle Brødre og Søstre i Kristus Jesus, vor fælles Frelser!

Han give os alle at samles blandt den frelst Skare for hans Herligheds Trone!

Veder for eders ringe og gamle Broder
Jens Stueland.

R e n s e r e d e r s Sjæle i Sandheds Lydighed formædelft Aanden til ufrømtet Broderkjærlighed, og elsker hverandre inderlig af et rent Hjerter.
P e t e r.

Fra Arbeidsmarken.

Emisær Wold fra Duluth var den første Uge i August i Sioux City, Ia. og holdt Møder og gjorde Husbesøg.

Presteboligen i Pastor Westbys Kald har i Sommer været noksa grundig repareret baade indvendig og udvendig, saa nu ser den noksa pen og indbydende ud.

Pastor D. Guldsæth af d. f. Kirke har opsiget sit Kald ved Park River, N. Dak. og optaget Arbeidet som Sekretær for Indremissionsbestyrelsen. Han kommer til at bo i Minneapolis.

Søndag den 31te Juli blev Past. J. Thompson indsat i sit Kald i Yankton og Volin, S. D. af Pastor Reinertson fra Elk Point, i Yankton paa Formiddag og i Volin om Aftenen. Past. Reinertson predikede baade paa Formiddag og om Aftenen.

Immanuel's Menighed, Milwaukee, Wis. havde Lørdag Aften den 30te Juli en Velkomstfest for sine nye Prestefolk Pastor Distad og Familie. Menigheden bragte Prestefolket en Modtagelsesgave paa tredivende Dollars: Pastor Carlson fra Racine var tilstede. Sangkoret sang og man havde en noksa hyggelig Aftenstund sammen.

Past. E. Johnson med Familie i Sioux City, Ia. har haft en kort Ferie, som de skulde tilbringe hos Mrs. Johnsons Forældre ved Hawley, Minn. Mens de var der blev hendes Fader saa syg, at han maatte tages til et Hospital; de tog ham da efter hans eget Ønske til Diafoniseshospitalet i Sioux City, hvor han underkastede sig en Operation, som løb heldig af, og han var til god Forbedring, da dette skrives.

Prof. Løhre og hans Gospel Team besøgte nu nylig Past. Nervigs Kald. Siøns Menighed paa Formiddag og i Trondhjems Menighed paa Eftermiddag. Søndag 31te Juli og Mandag Aften 1ste Aug. var de i Melbals Menighed. De talte og sang flere Sange. Begge Sprog benyttedes. Den lille Kvartet sang godt. Det er noksa

opmuntrende at lægge Mærke til, at unge Gutter reiser ud for at aflægge Vidnesbyrd om Synd og Naade samt synge for større Forsamlinger, og er det vistnok en god Anbefaling for den Skole de har frekventeret.

Past. E. J. Odland holdt sin Afskedsprediken i Grand Forks Søndag den 7de Aug. Odland har nu været i Grand Forks omkring et Aars Tid i Past. Monas Kald, medens Mona har haft Ferie paa Grund af Sygdom. Past. Odland har virket til Velsignelse blandt Folket der og har vundet deres Kjærlighed. Han reiser nu til S. Dak., hvor han har antaget Kald. Past. Mona optager Virksomheden igjen i Grand Forks den 14de Aug. Vi haaber, at han nu faar en lang og usforstyrret Arbeidsdag.

W.

„Atter et „Eben-Eser“. Hidtil har Herren hjulpet os“ 1 Sam. 7: 12. Nu holder vi atter paa at pakke sammen til Reise. Men denne Gang gaar det ligesom hjem. Vi agter at være i Grand Forks denne Uge (8de Aug.) Har reist noget over 6000 Mil det sidste Aar. Dette har ofte mindet os om Pilgrimslivet, som ikke har nogen blivende Stad her. Vi føler meget taknemmelig til Gud, som har velsignet med forbedret Helse, saa vi nu skal faa forsøge at fortsætte i Bingsarden. Jeg hører nogle spørge: var det Vestkystens Klimat, som gjorde dig frisk? Herpaa kan jeg ikke svare bestemt ja. Klimatforandringen virket opbyggende i hele taget; dog tror jeg, at Hvilen var af endnu større Betydning. Imidlertid ser jeg det sli, at Gud skal have Vren for alt; thi uden Velsignelse hjælper hverken det ene eller det andet Middel. Derfor „Eben-Eser.“ Vi føler ogsaa Trang til at faa sige hjertelig Tak for hyggeligt Samvær til Vennerne, baade i Oregon og i Sacred Heart. Tak for alt godt vi nød hos og iblandt eder. Vor Bøn er, at Guds Velsignelse maa faa hvile over eder i rigt Maal. Kjære Guds Børn, vaag og vent en liden Stund. Snart Bruden hjemme er i No. For evigt hos sin Ven at bo. Og i kjære ufrelste Venner, som vi søgte at overtale til at komme til Jesus. Gjør

Alt for eders Saligheds Sag, og kom indenfor Trykghedens Indhegning mens det er Tid. Gud var ogsaa god mod os, som lavede det sli, at vi fik en dygtig Mand til at varetage Arbeidet i Menighedervede under vort Fravær. Tak Broder Odland for du var snil og kom. Gud velsigne dig i fortsat Virke i dit nye Kald. Saa gaar vi da til Arbeidet igjen i Guds Navn. Vor Bøn er, Herren vil unde Naade og Styrke, saa at Gjæringen maa lykkes, hans Navn til Ære, Sjæle til Frelse, og at vi selv maa faa være salig i vor Gjæring. Sak. 1: 25. Det er mange som har bedt os skrive i „Budd.“ for at de kan faa høre, hvorledes det gaar os. Derfor disse Linier.

Broderligst
G. O. M o n a .

Bog anmeldelse.

„Udvælgelsen“ er Navnet paa en Bog paa 75 Sider forfattet af Joh. Liabo. Bogen omhandler altsaa det vigtige og meget „omtviiste“ Spørgsmaal, Udvælgelsen. Liabo har ikke gaaet den almindelige teologiske Vej i Behandlingen af dette vigtige Emne. Han tager for det meste sine Beviser for Udvælgelsen og dens Retfærdighed fra Stabelsen og det stabile. Dette faar han til at passe meget godt efter Guds Ord. Bogen er et lidet Bænk, men maa have kostet en hel Del Tænkning og Granskning; den er ogsaa stillet til at tænke og granske. Bogen er interessant af den Grund, at den omhandler dette Tema paa en ganske forskjellig Maade fra, hvad man almindelig har været vant til. Naturligvis er den helt igennem bygget paa Skriftens Vidnesbyrd om samme Sag.

Besjæftigelses.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til underskrevne.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsforløb, en Redegørelse

for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevirker ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det fordræs nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paatidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Haaues Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til underlegnede inden 1ste September iøvst.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger fordræs: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskab.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regler og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Bærelse, Vds og Vaime betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltværelser betales med 85c pr. Uge.

Saaløenge der er Rum i Skolens Dormitories maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun iøjlsge speciel Tilladelse af Fakultetet.

Indemnit y Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penges tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Udsatte tegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Edw. W. Schmidt. Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College begynder, om Gud vil, Tirsdag den 8te September. Det er ønskeligt at alle studerende indfinder sig de første Dage af Skoleaaret. Rum paa den Maade kan man jaa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Fredags Aften den 9de September giver Fakultetet sammen med J. M. & Y. W. C. A. en Velkomsthøst, og alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Uddannelse i følgende Kur-

sus:

Et Akademisk Kursus paa fire Aar.

Et Normal og Parochial Kursus paa fire Aar.

Et Handelskursus paa to Aar.

Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kursus maa man have fuldført Almueskolen saalangt som gennem "Eight Grade". For dem som ikke er kommen saalangt gives der et preliminært Kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger o. s. v. faaes ved at forfatte sig vor Skoles Katalog. Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være os en Glæde at staa til Tjeneste. Skriv til Registrar Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

N. A. Løhre.

Kinamissionens Høstmøde og Afskedsfest for de udrisende Missionærer vil blive afholdt i Salems Menighed, Roland, Iowa den 26de, 27de og 28de August. Samtaleemne: Ef. 2, 2-4. Har anmodet Pastor L. J. Knutson om at aabne Mødet med Prediken, Pastor G. M. Bruce til at indlede Samtaleemnet, Pastor C. C. Holter til at holde Missionsprediken, Pastorerne J. N. Sandven og C. J. Gaftvold til at holde Afskedstaler til de udrisende Missionærer. Vi beder om Strømme af Naade. Broderligt

A. D. Oppegard.

Chicago Kreds af Haaues Synode er af Creston Menighed, Past. Eittrims Rald indbudt til at holde sit Aarsmøde der fra 20-22de Sept. Samtaleemnet er Efeserbrevets 4: 17-5: 2. Besøgende kan komme til Creston, Lee, eller Skabbona men maa itide give Besked om, hvilken Tid og til hvilken Station de kommer, saa vil de møde med Skyds. Maa Gud give os et godt og velsignet Møde!

A. D. Mortvedt, Form.
T. J. Spande, Sekr.

Kvitteringer

Kinamissionen: For Kvitteret	1771.17
Bed H B Hanson Randall, Ia., fra Citms Mgd., Pauls-	
ruds Rald, Offer	25.61
Bed Johan Ejsulfad, Northfield, Minn., fra Mrs. Eliza-	
beth Snesrud, Solers Mgd., R C Holters Rald	1.50
Bed Pastor J N Sandven fra Bethlehem Mgd s Rvf.,	
Norman, Iowa	50.00
Bed Mrs. J Knutad fra Lubuson Mgd s Rvf., H S Knuds-	
vigs Rald	23.44
Bed J J Blaen, Lacrosse, Wash. fra Selbu Mgd s Rvf.,	
Abrianlens Rald	100.01
Bed Olive Godnefield fra Pastor Derlund's Rald, Frost	
35.45; Elmore 13 15	48.60
Bed Pastor L J Dvvedahl fra Jehn G Moen, Dawson,	
Minn.	10.00
Bed H S Elshad ved Henri Knutson fra Bions Mgd., Dex-	
ter, Minn., balst Rom offer	12.82
Bed J A Iversen, Decorah, Ia., fra Daaues Mgd. i Canoe,	
Winnehet Co., Ia., balst abe Zuli Offer	14.90
Bed Pastor M B Dahle fra Eagle Valley Mgd s Rvf.	5.00
Fra en ubenømt, Petersburg, Neb	5.00
Bed Pastor J J Ekse fra Singars Mgd	35.00

Bed Pastor I S Nerbj fra C B Ellefson 10. I M John- son 10, begge i Trondhjems Mgd., Nerviås Kald.....	20.00
Bed C L Lund fra Immanuel's Mgd.s Søndagskole, Milwaukee, Wis.....	12.00
Bed Mrs M Gunderlon fra Norway Mgd.s Kv., Eagle Grove, Ia., Crommes Kald.....	41.20
Bed Pastor A Gaugland, Clark, S. D. fra Ole Sindland	50.00
Bed Past. S S Westby fra St. Peters Mgd.s Kv., Edin- burg, N. D.....	25.00
Bed Pastor G M Bruce fra Ole Refskad, Dell Rapids, S. Dak.....	5.00
Bed Pastor A D Mortvedt fra Miss Anna Mjebresøe, Blattvike, Ill.....	5.00
Bed R R Eghnes, Dugley, Ia., fra Lincoln Mgd., Slater, Iowa.....	58.00
Bed Pastor I J Knutson fra Petri Mgd., Mabelisse, Ia., Offer ved Rønnings Besøg 45 85; Helge Ekelbøl 10, Tom Heltland 5.....	60.85
Bed Pastor G D Sil fra St. Peters Mgd.s Kv., Veres- ford, S. D.....	50.00
Bed Pastor J H Melom, Newman Grove, Neb. fra North Branch Mgd.s Kv. 18.75, Mrs. L Halvorson 50.....	23.75
Bed Pastor S S Westby, Edinburg, N. D. fra St. Peters Vigef.....	10.00
Bed Pastor J M Wicl, Toronto, S. D. fra Blom Prairie Mgd.s Kv.....	45.00
Bed Pastor D O Bergh, Bolga, S. D. fra Ellsborough Mgd., Murray Co., Minn.....	13.50
Bed S R Rønning Lfere fra Eklvold's Kald: Bethesda Mgd., Jewell 61.61; Clear Lake & Ellsworth Mgd. 24.05; fra Paulsbruds Kald: Bethel Mgd., Story City 25.68; Ole Miland, Story City 2.05.....	113.37
Bed Ole A Myrvik, Milton, N. D. fra Broderbaanet's Ingdomsk, i Stefans Mgd., Westbys Kald.....	6.60
Bed Pastor L C Jacobson, Viroqua, Wis. fra Ingebrigt Eauve, Franklin Mgd.....	2.00
	2644.31
Børnehjem i Kina: Før kvitteret.....	10.50
Bed Pastor D E Vorgen fra Mrs. Nels Koglen, Taylor, Wis.....	3.00
Bed Mrs. G A Erickson, Dorup, Minn., fra Skolebørne- ne i Jevnager Mgd., Pastor G C Gjerslads Kald.....	5.50
Bed Mrs. H B Helgeson, Sacred Heart, Minn. fra Birt- dahl Borg i Hoff Mgd.s S. S.....	5.40
	24.40
Bibel i Kina: Før kvitteret.....	63.55
Bed Past. G M Bruce fra Ole Refskad, Dell Rapids, S. D.....	1.00
	64.56
Evangelister, Lærere, Bibelb. og Børn: Før kvitteret.....	478.25
Bed J J Wigen, Sacrosie, Wash. fra Selbu Mgd.s Kv., Abrianens Kald til en Evangelist.....	35.00
Bed Miss D Mas, Pelican Rapids, Minn. til en Evgan- elst fra Miss D Mas 10, Mrs. N Mas 5, S S Sjælland 10, O B Olson 5, Knut Strand 2, A Milingen 2.....	34.00
Bed Pastor J J Etze fra Singbaas Vigef. til Underhold af Stud. Cen. Honan.....	30.00
Bed Pastor J H Melom, Newman Grove, Neb. fra North Branch Mgd.s Kv. til Underhold af et Bibe-barn i Kina fra Mrs. Anna C Ramsey, Brostings, S. D. til Kinefer- guten, Wei-Ho-Hien.....	5.00
Bed Bertha Arnefad, Ida, Minn. fra Tref. Mgd.s Søn- dagskole til et Bibe-barn.....	10.00
	605.25
Jødemissionen: Før kvitteret.....	50.45
Bed Peter Moen, Bolin, S. D., fra Nordprairie Kv. af Trondhjems Mgd., Nerviås Kald.....	20.00

Bed S S Erbjord, Farbey, N. D., fra Mrs. I I Hagen, Ranfred, N. D.....	1.00
Bed Pastor I J Knutson, Mabelisse, Iowa fra Helge Ekelbøl.....	5.00
Bed Pastor J H Melom, Newman Grove, Neb. fra North Branch Mgd.s Kv.....	15.00
Fra Th. Egland, Malta, Ill., Gittreims Kald til Hjælp for Israelliten B. Alverovitch (se "Buddæreren" No. 29) om der blir mere gjort, eller til Jødemissionen.....	10.00
Bed Pastor D B Evingen, Bottineau, N. D. fra Gina Bederson.....	3.00
	114.45

Madagaskarmissionen: Bed Mrs. J Ruskad
fra Audubon Mgd.s Kv., S S Knudsvigs Kald..... 23.43

R. O. Gittreim.

Til Missionsbuen: Mrs. Anna Paulsbrud, Kan- ball, Ia., Kon.....	1.00
Mrs. S J Berg, Ostrander, Minn., Kon.....	1.00
Mrs. G D Sil, Veresford, S. Dak., Kon.....	2.00
Mrs. Simon C Sanion, Jackson, Minn., Kon.....	3.00
Mrs. L C Jacobson, Viroqua, Wis., Kon.....	1.00
Do. for Salg af Sange.....	1.50
Mrs. Thomas Meum, Jackson, Minn., Gave.....	2.00
Mrs. G I Vorgen, Kofe Grove, Iowa, Gave.....	1.00
Mr. L Gunderlon Hettinger, N. Dak., Salg af Sange.....	1.00
Mrs. Ole Simonson, Randall, Ia., ispecielt til Bibelso- ler i Kina.....	1.00
Mrs. J J Anberion, Randall, Ia., ispecielt til Bibelso- ler i Kina.....	1.00
Mrs. Ole Williams, do. do.....	1.00
Mrs. Gydelen, do. do.....	1.00
Mrs. Kasmussen, do. do.....	1.00
Miss Anna Tarvestad, do. do.....	1.00
Mrs. N Olund, do. do.....	50
Mrs. I Jacobs, Kodaman, Iowa, Kon.....	1.00
Mrs. S J Brette, Sacred Heart, Minn., Kon.....	1.00
Mrs. A D Mortvedt, Newark, Ill., Kon.....	1.00
Mrs. Thos. Sanion, Franklin, Minn., Kon.....	1.00

Mrs. Julie M. Stageberg.

Adresseforandring.

Rev. L. J. Odland,
Wallace, S. Dak.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Bogsldede følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nystaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Datter"; "Hilsen til tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Gyltning"; "Herren er vor Tilflugt";
"Herren er nær"; "Uden kors ingen krone";
"Farensang"; "Bastehilsen"; "Venlig Hilsen";
"Gyltning til Jødelssdagen."
"Christmas and New Year Greeting";
"A Greeting to Father"; "A Greeting to
Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greet-
ing to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; "Faith, Hope,
Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Neb Wing, Minn.

Referatet for 1910 færdigt.

Referatet er paa 289 Sider heftet med godt Omflag og koster portofrit tilsendt 25c. Ved Indsendelsen af Ordres bedes man at opgive, om man ønsker Referatet sendt med Post, Ekspres eller Fragt. Alle Ordres sendes til

C. Lillethun,
Dr. 74, Red Wing, Minn.

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaie i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

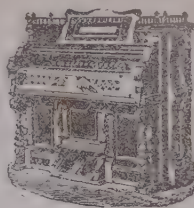
Godde Ablinger i Sunny Slope District

Villigt Land og lette Villkaar.

Vi trænger nogle faa Lutheranere her, faa vi faar dannet en lutherisk Menighed. Kom n u, For nærmere Oplysninger henvende man sig til

L. M. U g l a n d,
Marmarth, N. Dak.

Pianoer og Orgler

Stort Væær.

Striv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes. Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her tan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE

CARL RAUGLAND, PRES.

520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløp n sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Eit-treim, Creston, Ia.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethe's da Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordlevangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Dræver 74, Red Wing, Minn.

Redakter: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkomende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om den bodfærdige Sjæl; 2. Fra Canada; 3. Krebspløbe og Kirkeindvielse; 4. „Hvad er værst, Saloontrafikken eller aandelig døde Prester?“ 5. Budbæreren“ 6. En Menneſteven; 7. En New-Yorker Predikant; 8. Kinamissionen; 9. Smaaplus fra Beitanten; 10. Fra Santa Rosa; 11. En liden Rejseberetning; 12. Fra Arbeidsmar-ten; 13. Betjendtgjærelser; 14. Rbitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 36 }

Lørdag den 3dje September 1910

{ 42de Aar

Om den bodfærdige Sjel.

(Af Scriber.)

(Fortsættelse.)

Værer da heraf at foragte Verden med dens forføngelige Udsjælf og prægtige Drømmebilleder og at foretrække eders Herlighed for dem! Vorder ikke bedrøvede over at I ikke have, hvad Verden har! thi Verden har ikke, hvad I have. Verden har Skyggen, I Væsenet, Verden Skummet, I Sølvet, Verden Navnet, I Virkeligheden. Den mener vel at have og være noget stort, naar den kan bramme med dette Livs forgjængelige Guder; den gjør sig meget til af sin høie Adel, sit keiserlige, kongelige, fyrstelige Slægtsskab og Udspring, sine Vresposter og Værdigheder, sine Skatte, sin Vælskt og Herlighed. Da Pave Innocents den Fjerde laa for Døden og saa, at hans Slægtninger græd og hylede og af Fortvivlelse rykkede Haaret af sig, sønderrev sine Klæder og teede sig som halvgale, sagde han til dem: Hvorfor græde og hyle I? Efterlader jeg ikke eder alle sammen i stor Velstand og Rigdom? Hvad mere ville I forlange? Og dermed for han fra Tiden ind i Evigheden. Se, saadan er Verden og dens Børn. De tænke, at naar nogen har Rigdom, saa har han alt, hvad der udfordres til at være lykkelig. En kristen derimod agter alle timelige Ting for en Skygge, for Indbildning og Daarskab, vel vidende, at de intet gjælde eller formaa hos Gud og hverken kunne hjælpe os i Dø-

den eller forskaffe os Saligheden. Da Venderkongen Gelimar, efter at være tagen tilfange af Keiser Justinians Hærfører Belisarius, blev ført til Konstantinopel i Sølvcænter og der fremstillet for Keiseren, som sad paa en prægtig Keiserthrone, lo han af al verdslig Bragt og raabte høit: Forføngelig heders Forføngelighed! og alt er Forføngelighed. Heri istemme alle kristelige Hjerter og forgabe sig ikke i Verdens forgjængelige Væsen.

Jesuiten Kornelius a Lapide fortæller, at han af Befalingsmanden i Staden Mas-tricht havde hørt fortælle, at denne engang tiligemed mange andre fornemme Adelsmænd og Officierer var bleven indbudet af en til Middagsmaaltid. Da de nu kom til Stedet foresandt de et overmaade prægtigt Slot og i en herligt prydet Sal et særdeles smukt Bord, besat med allehaande kostelige Retter og Drillevarer, hvorefter de spiste og drak godt og var muntre og glade. Men da de vel havde taget Afshed, følte de en Sult, som om de slet intet havde nydt, ligesom da al denne Herlighed blot havde været et Gjøglespil og Blændværk af Djævelen. Se, det er ogsaa alt, hvad Verdens er, al dens Herlighed, Høihed og Vælskt. Herom taler Job i disse mærkelige Ord: Rig lægger han sig (til at dø), medens endnu intet borttages; sine Dine slaar han op (og ser sig om efter Hjælp og Trøst), og det er der ikke (det, som kunde stænte ham nogen Trøst—Job 27, 19).

Seg ved vel, at det forekommer Verdensbørnene latterligt, naar man taler saa forag-

teligt om deres Herlighed; thi de dømme efter Udseendet og sit kjædelige Sind og have ingen Forstand til at dømme om aandelige og himmelske Ting. Derfor maa man lade det komme an paa en Prøve og lade dem forsøge hvad alt deres Guds i virkeligt Nødstilsælde formaar. Nu vel, lad dig engang se og høre, du prægtige og mægtige Verden! Sig mig dog: hvori bestaar din Herlighed? Du siger: Jeg har Guld, Sølv, Perler, Edelstene, Silke, Hvielt og mangeslags Løi, Purpur og kosteligt Vintlæde, hvormed jeg prydet og beriger mig; jeg har Krone og Spir, Magt og Vælde, Fæstninger, Krigsfolk, Kanoner og Geværer osv.; jeg har Vre, Høi-
hed og Adel; jeg har Visdom og Forstand; jeg har Fornøielser og Velsigt, de læfreste Spiiser, de ædleste Drikkevarer, de prægtigste Huse og Paladser, de bedste Agre og Enge, Skove, Hauger og Vingaarde; jeg har mange Folk og Tjenere; jeg har alt, hvad mit Hjerte ønsker sig.—Jeg tilstaar, at det synes at være noget stort, hvad du der siger og roser dig af. Men det synes ogsaa kun saa; thi naar det kommer til Stykket, saa bærer det ingen varig Lykkelig-
hed i sig. Hvad støtter jeg om Forsængeligheden, naar den ikke er mig til nogen Nytte for Evigheden? Hvad gavner mig al Stads og Pragt, naar den ikke gjør mig takkelig for Gud? Hvad skal jeg med den Rigdom, som forlader sig, naar jeg mest trænger til den? Hvad Nytte har jeg af det Adelskab, som ikke tages i Betragtning i Himmelen? Kort, hvad hjælper alt Verdens usle, forjæggelige Væsen mig, naar jeg skal dø? Lærer ikke den daglige Erfaring, at de største og mægtigste her i Verden paa Dødsleiet ikke finde den ringeste Trøst i al sin Herlighed? Ezekias, den gudfrygtige Konge i Jerusalem, havde et Hus, hvori var hans drebare Sæder, Sølv og Guld og kostelige Urter og den bedste Olie, saa og et Baabehus og allehaande Skatte, hvilket alt sammen han med Glæde viste Kongen af Babels Udsendinger: ikke desto mindre sagde han, da han blev syg: Se, min Gud! i Fred paakom mig en Bitterhed, ja en Bitterhed; men du, du har kjerliggen annammet min Sjæl fra Fordærvsens Hule (Isai. 39,

2; 38, 17). Da var der i Kongens hele Skatkammer ingen Trøst, ingen Høi-
hed for hans Sjæl, ingen Hjælp at finde; et eneste Naade blif af Gud, en venlig Omfavnelse af hans Miskundhed var i hans Dine bedre end alle Skatte.

Kaiser Sev-rus sagde: Jeg har været alt, og det er mig dog til ingen Nytte. Kong Filip den Tredie af Spanien bad paa Dødsfengsen sin Skriftefader, at han endelig maatte tjene ham i at kundgjøre Menigheden fra Predikestolen, at man i Døden ikke har andet end Anger og Sorg af Kongeværdigheden. En Hertug af Eleve valgte til sit Sindbillede en Blomst med den Overskrift: Hodie aliquid, eras nihil, d. e. idag noget, imorgen intet, eller: I dag blomstrer den; imorgen forgaar den. En anden valgte nogle Balloner eller Bindbolde med tilhørende Bindbøsser og Blæsebælge og skrev nedenunder: Det er luttet Vind. En fornem tykt Fyrstinde, som laa paa sit sidste og blev var Ringene paa sine Fingre, gav dem fra sig og sagde; Fly, de flygge Ringe! Kristus er bedre end al Verdens Guds. Se, saaledes maa de vældige i Verden selv tilstaa, at deres Høi-
hed og Herlighed ikke er sand og virkelig og mere har Lykkeligheds Skin end dens Kraft. At ve dem, dersom de ingen anden Rigdom, Vre og Herlighed have end den timelige!

Men de troende Siæle, der staa i Samfund og Forening med Kristus Jesus, de have endnu noget, som forjener at beundres og skattes høit. De have den Vre og Høi-
hed, at de er og kaldes Guds Børn; de have Nøglen til Himmelen og gaa ind til Gud, saa tit de ville, og tale med ham, saameget de behøve og lyst, ligesom kjerlige Børn med sin kjerlige Fader. Deres Rigdom er Guds Naade, Himmelen og alt, hvad Gud eier og har. Deres Prydelse er Jesu Kristi Retfærdighed saavel som allehaande Aandens Gaver og bisæt Guds Klarhed og Herlighed. Deres Magt er, at de træde paa Løver og Øgler og nedtræde Helvedes unge Løver og Slanger. Deres Glæde og Velsigt er den søde Trøst, som de suge af Jesu Bunder og som de have i hans hellige Ord. Deres Vin er Guds Kjerlighed, som er udoft i deres Hjer-

ter ved den Helligaand. Deres Tjenere er Himmelens vældige, de hellige Engle, osv. De have Fred i Hjertet, Glæde i Bedrøvelse, Trøst i Anfægtelse, Hjælp i al Nød, Livet i Døden og hvad der er det bedste af alt: Deres Herlighed, Rigdom, Glæde, Belyst, Magt, Brydelse og hele Salighed er uomvistelig, grundfæstet, bestandig, evig. I Døden, da Verdens Herlighed tager Ende, begynder først deres, og naar Verden intet længer har, saa have de alt. Naar Verden maa forlade alt og vandre fattig og nøgen herfra, saa tage de alting med sig og er salige i al Evighed. Nu da, min gode Verden! vil du endnu prale og rose dig af din Herlighed? Du Dagerpose! Alt, hvad du har, er et fremmed og laant Gods, og du vil alligevel opføre dig deraf? Det er et forgængeligt Gods, og du vil alligevel prunke dermed? Det er en Skjætte, en Blomst, en velsugtende Røg, en sød Drøm, en Indbildning, et blot og bart intet, som hverken kan hjælpe dig imod Døden eller bevare dig fra Helvede, langt mindre forløse dig deraf. Du Drømmer! Du Døder! Imod al din Herlighed sætter jeg min fattige, nøgne, korsfæstede Jesum, men som under sin fattige Skikkelse skjuler Guddommens, Visdommens, Naadens og Salighedens Fulde. Han har forløst mig ved sit Blod, rejsfærdiggjort mig og forskaffet mig Barneret hos Gud og Arveret til Saligheden. I og ved ham har jeg alt. Han er min Ven, min Broder, min prægtige Klædning, mit Guld og Sølv, mit Skjul og Skjold, min Glæde i Sorgen, min Vre i Forhaanelsen, min Tilflugt i Forfølgelsen, min Himmel paa Jorden, mit Liv i Døden. Jeg ved mange, som er komne til at staa tilskamme i Verden med Verden; men er vel nogen bleven forladt og bestjæmmet, som har hengivet sit Hjerte til Jesum? De allerigeste og mægtigste have ofte manglet Raad, Hjælp og Trøst, især naar Døden aabnede deres Dine, saa at de formaaede at dømme rigtigt om de verdslige Ting, men et Guds Barn aldrig. Saa behold da din Herlighed, o Verden! Jeg beholder Jesum og min Barneret hos Gud; dermed er jeg vel tilfreds.

Hører eder endvidere eders Herlighed til

Nytte, I dyrebare Guds Børn og trøfter eder derved i alt Kors og al Trængsel! I vide vel, at et Barn maa abes og holdes under Riset, og at en Fader ikke kan gjøre nogen ufaderligere Gjerning mod sit Barn end naar han lader det have sin Vilje og sparere Riset. Riset gjør vel ondt, men skaber fromme Børn; saaledes ogsaa det velsignede Kors. Værer derfor vel tilfredse med eders himmelske Faders Naade at opdrage sine Børn paa, og værer ikke misfornøiede med hans Tugtelse, efterdi I vide med Visshed, at han midt i eders Trængsler elsker eder høiere end nogen Fader elsker sit Barn her paa Jorden. I er altid dyrebare og kostelige i hans Dine, ligesom det Guld, der staar i Ilden eller ligger under Hammeren, er Guldsmeden ligesaa dyrebart som det, der allerede er renset, udarbejdet og dannet til et kunstigt Kar. Tror ikke, at Gud kan glemme eder eller slippe eder af sine Dine! I vide jo, hvad han har svaret paa sin Kirkes vemodige Klage, Herren har forladt mig og Herren har glemt mig. Kan og en Kvinde, siger han, glemme sit dende Barn, at hun ikke forbarmer sig over sit Livs Søn? Jo, om nogen af dem kan glemme dem, da vil jeg, jeg dog ikke glemme dig. Se jeg tegnede dig paa begge Hænder (Ejai. 49, 14, 15). I er ikke Guds Perler og Diamanter, men hans Børn. Hvad er kjerere end et Barn?

Lader eder ikke vilde af de ugudeliges Lykke, om I end dagligen vorde plagede og hjemløse med allehaande Nød og Trængsel! Thi den samme Forskiel, som der er mellem en Gadegut, en uopdragen, vanartig Knekt, som Forældrene lade vokse op som et Kvæg, og mellem et fromt Barn, der bliver holdt til daglig Skolegang og vel opdraget, er der ogsaa mellem eder og Verdens Børn. De have vel sin Vilje en Stund og glæde sig ved sin kjædelige Frihed; men de ville engang saa Marsag til at begræde det i al Evighed. I derimod skulle komme til at glæde eder evindeligt over eders himmelske Faders strenge Tugt, der er Kjædet saameget imod, men dog sigter til dets bedste, og I skulle takke ham i dybeste Ydmyghed derfor. Betænker her, hvor foragteligt den Helligaand taler om de

ugudelige i deres største Lyksalighed og Herlighed! De kaldes Ogleunger eller Slangestom, Djævelens Børn, et Ufrud (Klunte), Djævelens Trælle (Mat. 23, 33; Joh. 8, 44; Mat. 13, 38). De lignes ved Avner, som Binden henveirer, ved Slagger eller Skum, ved Hunde, Svin og andre ufornuftige Dyr; deres Bønner lignes ved Hundenes Tuden og de selv ved ryggede Brande, ved Torner og Ristviste (Sal. 1, 4; 119, 119; Hof. 10, 7; 7, 14; Esai. 7, 4; 9, 18; Mika, 7, 4). Hvilke herlige Navne Skriften derimod tillægger de troende, have vi allerede ovenfor omtalt. Men Guds Ord nævner enhver efter hans Væsen, ikke efter det udvortes Stin. Hvad der for Verden er en Rose og Lilje, det er ofte for Gud en Borre og Tornebust, og omvendt, hvad Verden agter for en Skovist og Afslad, det er ofte for Gud en kongelig Hue og et dyrebart og høiælsket Barn. Dog, herom skulle vi med Guds Magt handle udførligere ved det andet Punkt, som nu følger.

Thi vi have ogsaa lovet at betragte Guds Børn, hvorledes de er skjulte i dette Liv. Ligesom Gud selv er en skjult Gud og har sagt, at han vil bo i Mørket (Esai. 45, 15; 1 Kong. 8, 12), saaledes har det ogsaa behaget ham at skjule sine Børn i denne Verden under saamegen Trængsel, Skam, Foragt, Fattigdom, Sygdom, Enfoldighed, Skrøbelighed, Synd osv., at ofte hverken Verden eller endog de troende selv kunne finde sig deri. Desaarjag siger vor Apostel: Derfor kjender Verden os ikke, fordi den ikke kjender ham, som om han vilde sige: Verden forstaar ikke Guds underlige Maader og Veie og ved ikke ret at dømme om himmelske, guddommelige Ting; den kjender ikke ret Gud, som dog saa mangelunde har aabenbaret sin Storhed, Almagt, Visdom og Godhed; hvad Under altsaa, at den ikke kjender hans Børn? Verden dømmes og slutter efter sit kjødelige Sind saaledes, at Guds kjæreste Børn naturligvis ogsaa maa faa det kjæreste og bedste af ham her i Verden. Børnene, tænker den, maa jo ogsaa mest og fremfor andre nyde godt af hvad der tilhører deres Fader. Men da de se, at dette dog ikke er Tilfældet med de tro-

ende, men det modsatte, nemlig at de for det meste maa drages med Trængsel, Fattigdom og Elendighed, saa ler og spotter den kun over al den Tale om Guds Børns Herlighed og Salighed og siger: Deilige Guds Børn som ikke have Brød i Huset,—som ikke kunne glæde sig i Livet,—som tilbringe al sin Tid med Suk og Graad, Sorg og Klage, Frygt og Væbelse!

Saa Guds Børn selv have ofte Møie nok med at stille sit urolige Hjerte tilfreds og bevare det i Troen; thi her heder det, som Gideon for dund sagde: Dersom Herren er med os, hvi har da alt dette rammet os? (Dom. 6, 13). Er vi Guds Børn, hvorfor gaar det os da saa daarligt? Hvorfor maa vi være den ugudelige Verdens Spot og Skovist? Hvorfor blive vi bespiste med lutter Taarebrød? Man taler til os om Guds Kjærlighed, og vi fornemme dog lutter Brede og Had; man taler til os om den megen Herlighed og Salighed, som vi have i Guds Naade og Kristi Samfund, og vi se og erfare dog intet deraf; man taler til os om stor Gæde, og vi blive overøste med Spot og Skam og Skjændsel; man taler til os om en rig og herlig Arv, som er gjemt til os i Himlene; men imidlertid have vi nok at gjøre med at slaa os kummerligen igjennem dette bedrøvelige og møiefulde Liv osv. Fornuften og Rjødets tænke, at Guds Kjærlighed og Korset ikke kunne være tilhøbe, og at det er urimeligt, at Gud Herren i Skriften giver de troende saamange gode Ord og dog behandler dem saa haardt. Ifkun forgjæves, siger Araf, har jeg renset mit Hjerte og troet mine Gænder i Ustyldighed; thi jeg er plaget den ganske Dag og tugtes hver Morgen (Sal. 73; 13, 14.)

Imod disse sørgmodige Tanker sætter nu Apostelen de Ord: I elskelige! nu er vi Guds Børn; vi er og blive det trods Djævelens og Alverdens Spot; thi Guds Værk er intet Spilfægteri eller Bedrag. Saamange af os, som tro paa hans Søn og er døbte til hans Navn, har han antaget til sine Børn og skrevet vore Navne i Livsens Bog. Han har skjænket os den Gæde og Herlighed, at vi tør kalde os og rose os af at være hans aller-

kjæreste og enbaarne Søns Brødre og Medarvinger. Hvo vil da fratage os, hvad Gud har givet os? Hvo vil udsette, hvad Gud har skrevet? Hvo vil bestride, hvad Gud gennem sit Ord og sin Helligaand har forkyndt og vidnet? Vel, siger han endvidere, er det endnu ikke aabenbaret, hvad vi skulle vorde. Vor hele Herlighed er endnu ikke afsløret; vi er endnu ikke komne i fuld Besiddelse af den himmelske Arv, der er beredt og gjemt til os, men er ligesom de mindreaarige Børn, der ofte blive haardt og ilde behandledes, ommedskjønt de er Herrer over alt Guds; men vi vide og tro dog, at vor Salighed i sin Tid skal blive større end vi kunne tænke og forestille os. Thi naar den Herre Jesus aabenbares, da skulle vi vorde ham lige; vi skulle have den samme Herlighed og Salighed som han. Han skal forvandle vor Fornedrettheds Legeme til at vorde ligedannet med sit Herligheds Legeme (Filipp. 3, 21) og berige vore Sjæle med allehaande guddommelig Fylde og Salighed. Han vil aabne os den hele Himmel og alle Guds Skatte og evindeligen sætte os i Besiddelse af alle sine Goder. Han vil stille os for Guds Ansigt, at vi skulle se ham, som han er. Da skulle vi gennemskue hans Faderhjerte og nyde hans ubegribelige Kjærlighed i al Ewigheid. Da skulle vi kjende og indse Guds hele Godhed og til vor evige Glæde erfare Årsagerne til hans underlige Veie o.s.

Fortætteth.

Et Barn gik med sin Far paa en Kirkegaard. Barnet læste Indskrifterne paa Gravstenene og la Mærke til, at de alle var rosende. De afdøde havde alle været „elskede“, „dybt savnet“, „altopfrende“, „trofaste“, og mere af den Slags. Saa spurgte Barnet: „Far, hvor er Kirkegaarden for de onde Mennesker? Paa denne Kirkegaard ligger kun gode Mennesker.“

Ja, hvis Mennesker i levende Live var ligesaa altopfrende og kjærlige som Gravstenene gir dem Ros for, saa vilde mange Hjem, ja hele Verden se anderledes ud.

Hvilke Beviser har vi for, at Bibelen er Guds Ord?

Dette er et Spørgsmaal, som vi i vor Tid vil have godt af at se paa og undersøge, saa at vi kan blive istand til at give et tilfredsstillende Svar og fremstille Beviserne for hverandre.

Dette i Anledning af den saakaldte moderne Kristendom eller høiere Kritik, men som med rette burde kaldes moderne Fritænkeri. Af Missionssekretær Dahles Foredrag som nylig stod i „Buddæreren“, faar vi et Indblik i, hvor langt de er komne i Norge i dette moderne Hedenstak. Enhver som har lidt Kjendskab til Stillingen her i Landet ved, at denne saakaldte høiere Kritik er meget udbredt især blandt de engelske og reformerte Samfund. Bibelen rives istykker, og det ene Assnit efter det andet forkastes, og Jesus fornægtes at være Guds Søn og stilles lige med andre Mennesker. Denne Sæd udsaaes nu af baade Prestes og theologiske Lærer i visse Samfund.

Da dette moderne Fritænkeri er fremkommet inden de kristne Samfund og fra dem, som besidder de høieste Stillinger inden samme, dem som Lægsfolket skulle have Tiltro til, og derfor er der ogsaa Grund til at frygte, at det vil gjøre langt større Skade og forarsage langt mere Forsførelse end om det kom fra dem, som har taget et afgjort Standpunkt mod Kristendommen og stillet sig helt som dens Fiender. Iblandt os lutheriske er det endnu ikke kommet saa langt, at dette Fritænkeri forsvares offentlig, dog behøver vi ikke at gaa langt førend vi merker, at denne Surdeig holder paa at æde sig ind iblandt det norske Riksfolk her i Landet. Det er derfor nødvendigt og ikke ud af Veien at se paa, om vi har en fast og urokkelig Grundvold at staa paa, eller om Bibelen som er Grundlaget for Kristendommen, er upaalidelig, og saaledes, som nogle paastaar, kan stilles paa lige Fod med de hedenske Religions Symboler.

Naar vi skal fremstille Beviser for Bibels Sandhed, saa kan de ikke blive af den Art, som naar en jordisk naturlig Sandhed

er videnskabeligt bevist. Mennesket har fem Sandser som er Sjælens Instrumenter, og gennem disse erholder vi da Kundskab og Erfaring om disse naturlige Ting omkring os, som ligger indenom vore Sandseres Begreb og Faaetevne. Vi ved for Eksempel, at Vand er tyngere end Luft, at Jorden er rund osv. Disse naturlige Sandheder kan vi altsaa fastslaa, fordi vi igennem Sandserne kan direkte undersøge og bedømme deres Egenkab. Med Religionen derimod, som indbefatter Menneskets Forhold til Gud, er det anderledes med. Efter Faldet har Mennesket ingen Sandser, hvorved det sættes i direkte Forbindelse med Gud. At Mennesket var i Besiddelse af saadanne Sandser ifra Skabelsen er utvivlsomt. Da Mennesket var skabt i Guds Billede, altsaa den allerædlestes Skabning, som er bestemt at staa Gud allernærmest i Evigheden var de vistnok udrustede, saa at de stod i direkte Forbindelse med sin Skaber; dog at de mistede disse Sandser som en direkte Følge af Faldet, er uden Tvil saa; thi vi ved, at Synden har gjort Skilsmisse mellem os og vor Gud. Efterdi Mennesket saaledes ved Synden blev afstaaet fra Gud, saa maatte Gud ved særskilte Aabenbaringer tilkendegive sin Vilje og Hensigt med os.

Dette er netop, hvad Gud har givet os i sit Ord. Dette kan meget klart bevises derved, at alle de Folk og Nationer ned igennem Tiderne, som har levet, og de Folk, som nu lever uden Kundskab om Guds aabenbarede Ord, har været og er nedfunktne i den allerdybeste moralske, fysiske og aandelige Elendighed. Disse forskellige hedske Religioner bestaar af menneskelige Fantasier, Indskydelser og Aabenbaringer fra Djævelen, som har uindskrænket Herredømme blandt dem, og som resulterer i den mest urimelige Forvirring og Modsigelse. Historien viser, at Resultatet af at Mennesket er overladt til sig selv, har været at de synker saa lavt, at den ene Nation efter den anden har gaaet til grunde.

Kristendommen derimod har formaaet at løfte Folkene til den høieste Civilisation og moralske Høide, som nogentid har eksisteret.

I den Grad som et Folk lever op til Bibelsens Lære, i den Grad har det Fremgang i enhver Henseende.

Ved at betragte de ledende hedske Religioner saasom: Buddhisme, Mohamedanisme, Mormonisme, saa finder vi, at de enhver for sig selv blev fremsatte i en vis Tidsperiode af enkelte Mænd, og saaledes bærer kun Enkeltmænds Vidnesbyrd.

Bibelen derimod er forfattet af en Skare af Vidner, og er et Produkt af mange hundrede Aar. Det vidunderligste er, at skjønt dens Bøger er forfattet paa saa vidt forskellige Tidspunkter, saa harmonerer den paa den mest nøiagtige Maade fra Begyndelsen til Enden. Vi ser for Eksempel af Moses Formaning til Herrens Folk, at dersom de vilde være lydige og holde Herrens Bud, saa skulde det gaa dem vel, men dersom de blev ulydige og henfaldt til Afgudsdyrkelse, da vilde Herren hengive dem i deres Fienders Vold og til Hunger og Pestilens. Vi ser, at dette gik i Opfyldelse paa Israels Folk, ikke bare en Gang men gjentagne Gange helt gennem den gamle Pags Tid. Vi ser ogsaa af de forskellige Profeters Spaadomme, at Israel og Judas Riger for sine Synders og Afguders Skyld skulde bortføres til Assyrien og Babylon, gik nøie i Opfyldelse. Dette er da nogle af de Beviser vi har for at Bibelen er Guds Ord. Den er ligesom en sterk Række af hele Løkker, den ene indeni den anden. Den ene Bog stadfæster den anden, saaledes at det som er talt i en Tid, fuldkommes i den kommende Tid.

Hovedbeviset ligger dog, som ogsaa vor Børnelærdom siger i dette Svar: Af Spaadommenes Opfyldelse og de mange Mirakler, hvormed den er stadfæstet. Her maa vi først og fremst se paa de deilige Spaadomme om Kristus, hvorledes hans hele Liv og Gjerninger, hans Død og Opstandelse, hans Menigheds Udbredelse paa Jorden, er nøie forudsagt af Moses, Profeterne og i Salmerne. Naar dertil kommer hans Liv, hans Lære, Undergjerninger og det uomtvistelige Bevis for hans Opstandelse fra de døde, da han aabenbarede sig gjentagne Gange for sine Disciple og Venner, at han aad og drak med

dem, efterat han var opstanden, og blev set af mere end fem hundrede Vidner paa en Gang, af hvilke de fleste endnu var ilive, da Beretningen derom blev nedskrevet. Dette Vidnesbyrd om Jesus Kristus er saa grundfæstet baade i det gamle og det nye Testamente, at det umuligt kan gjendrives af dem, som vil være ærlige og sandhedssøgende.

Kristus er altsaa den Hovedperson, som sammenbinder de forskjellige Bøger af Bibelen til et harmonisk hele; han staar som Hjernen i Kristendommen, han er Bindeleddet mellem Gud og Menneket og derfor kaldes han ogsaa af Johannes for Guds Ord. Det er denne Jesus, som de høiere Bibelskritikere vil afsætte fra sin Værdighed. De indrømmer, at han var en stor Mand, at hans Lære er god og ædel, men at han er Guds Søn, Verdens Forsoner, at han opstod fra de døde, det benægter de. Der kan ingen Paastand være mere ulogisk og imod al sund Fornuft; thi dersom Jesus ikke var den som han udgav sig for at være, saa maatte han være en Bedrager og Løgner, og som saadan kunde han umulig være stor, eller producere noget, som var stort og ædelt. Heraf ser vi, hvor selvmodsigende, grundløs og tom denne Bibelskritik er.

Det gamle Testamente forsøger de at skabe Mistillid til idet de benægter Skabelseshistorien, Syndfloden, Jonas i Fiskens Bug, og forresten alle overnaturlige Mirakler som er berettet om i det gamle Testamente, men han stadfæster specielt de Ting, som Nutidens vise har kastet overbord. Han siger, at ligesom det var i Lots Dage, og i Noahs Dage, saa skal det gaa ved Verdens Ende. Han refererer ogsaa til Jonas idet han siger: Ligesom Jonas var i Fiskens Bug tre Dage og tre Nætter, saa skal Mennekes Søn være tre Dage og tre Nætter i Jordens Skjød. Jesus siger: Jeg er ikke kommen for at affaase Loven og Profeterne, men for at fuldkomme dem. Paa Veien til Emmaus da Jesus mødte de to Disciple staar der: Han udlagde for dem Skrifterne begyndende fra Moyses, Profeterne og Salmerne. Jesus er ikke tilbageholden, naar det gjælder at skjelne mellem Sandhed og Løgn. Han angreb Jo-

derne uskaansomt, naar det gjaldt de gamles Anordninger, som de havde sat ved Siden af og istedetfor Guds Ord. Han siger: Jeg gjør Guds Ord til intet for eders Anordningers Skyld. Dette kan vi have godt af at komme ihu i vor Tid, da der lægges saa stor Vægt paa Bekjendelser, at vi ikke sætter dem over eller paa lige Fod med Guds Ord.

Dette viser, at Jesus anerkjender det gamle Testamente som Guds Ord. Det er forunderligt, at disse Bibelskritikere ikke kan forstaa dette, at den Gud som har skabt alle Ting, og som selv har oprettet alle Naturløve, at han ikke skulde kunne gaa udenom disse Love, naar det gjælder at aabenbare sin Vilie for sine Skabninger og stadfæste sit Ord. Det har altid været saa med Djævelen og hans Tjenere, at de vil Jesus og de som tror paa ham til livs. Han lader gjerne Folk tro paa Gud, og dersom han kan saa denne Gud reduceret til en Naturkraft saa meget bedre; saalænge Djævelen kan saa Folk til at forkaste Jesus og Forsoningen som er den eneste Vej og det eneste Navn, hvorved vi kan blive frelst, saa ved han, at han har dem fuldkommen i sin Magt. Det vil blive et forfærdeligt Regnskab for disse store, som har sat sig høit ved Guds Riges Port, som selv ikke gaar ind, og som formener og vildleder andre, som søger at komme ind, de vil saa des større Straf. Disse Folk er selv en Stadfæstelse af Guds Ord; thi saaledes staar der i 2 Pet. 2, 1. Men der var og falske Profeter blandt Folket, ligesom der blandt eder skal komme falske Lærere, som skulde indføre fordærvelige Kjætterier og fornegte den Herre, som har kjøbt dem, og føre over sig selv en hastig Fordærvelse. Til eder, som staar tvilende men dog sandhedssøgende, vil jeg sige: Læs og undersøg Bibelen flittigt og sammenlign den med Historien, betragt dens Virkning paa Folkene, saa vel som enkelte Individer, og du skal finde, at der er intet i Verden saa videnskabeligt stadfæstet som Bibelen. Og til eder, som er Guds Børn ved Troen paa Jesus Kristus, som er forenet med Jesus ved den Helligaand, som har erfaret Sandheden af Guds Ord, glæd eder over, at jeg har en saadan fast Grundvold at staa paa, som holder i Livets Storme og i Dødens mørke Nat, som vil holde, indtil vi er fuldkommen frigjorte; og skal se Jesus, som han er, og møttes i hans Ansigts Beskuelse. Eders i Kristus

M i c h a e l B e g g e b e r g .

Diakonissehjemmet i Siour City Iowa.

Thi Kristi Kjerlighed tvinger os, idet vi dømme dette, at dersom en er død for alle, da er de alle døde; og han døde for alle, for at de, som leve, ikke mere skulle leve sig selv, men ham, som er død og opstanden for dem. 2 Kor. 5, 15. Kjerligheden til Gud har været og er fremdeles en Magt i Verden. Af Kjerlighed til Gud har mange bestemt sig paa at ofre meget, for at hans Vilje maa ske iblandt os. Saaledes besluttede Apostelen Peter, at han vilde følge Jesus, om det saa var igiennem Døden. Af Kjerlighed til Gud

Diakonissehjemmet i Sioux City, Iowa

er mange Opofrelser bleven gjort, som ellers havde været umulige. Tid, Evner, Kræfter, Midler, ja Livet er ikke formeget, naar man elsker Gud. Maafe de mest hengivne har faaet liden Tak for alle sine Opofrelser, men det faar være det samme, det lønner sig alligevel; thi Kjerligheden til Gud tvinger os. Det er en sand Glæde at tjene Herren.

Følge hans trofaste Forjættelser skal det ikke blive ubelønnet.

Herborte paa Arbeidsmarken, i vor Del af Verden, siger vi, „Kristi Kjerlighed tvinger os“. Dersom det ikke var for Kjerligheden til Gud, saa tror jeg bestemt, at vi kom til at give op Tjenesten; thi Fordringerne,

som stilles til os, er ikke smaa, og Byrderne og Ansvarer som hviler paa Herrens Tjenere og Tjenerinder er ikke ubetydelige. Det turde være meget lettere for Kjød og Blod at tage paa os mindre Arbeide end vi gjør; men hvorledes kunde vi være tilfreds med det, dersom vi elsker Gud?

I Diakonisselegieringen maa det være Kjerligheden som er Driktakten. Her i Siour City stræber vi fremdeles med det nye Diakonissehjem. Det er lidt over et halvt Aars Tid, siden det blev aabnet. Vi har søgt at tolke Hjemmets Sag med Pen og Tunge, men det viser sig, at det er nødvendigt at fremholde denne Sag endda mere. Jeg siger ikke formeget naar jeg siger, at Diakonisseanstalten her i Siour City er værd Folks Opmærksomhed, fordi Sagen er i sig selv en værdig Sag og har sit Grundlag i Guds Ord. Spørgsmaalet er, vil Folket tage sig af denne Gjenstand af Kirkens Arbeide i vor Midte. Vil de tale et godt Ord for den; vil de bede for den; vil de ofre en Del Midler til den for at støtte trængende Patienter, som kommer til Hospitalet; Midler, til at bære Udgifterne forbundet med at opholde en Barmhjertighedsanstalt som denne; vil de sende os Arbeidere? Mere eller mindre af alt dette behøver Diakonissehjemmet; men især behøver vi Arbeidere. Det har ikke været forgæves, at vi før har skrevet om dette. Nei, man har hørt os, og vi har faaet saa mange Diakonisselever, som vi kunde vente paa denne korte Tid. Men vi har ikke faaet nok. Vi beder fremdeles, at flere maa sende ind Ansøgning og komme til Diakonissehjemmet før Skoleaaret begynder, den sidste Mandag i September. Oplysninger som ønskes kan faaes ved at henvende sig, enten personlig eller gennem Breve, til undertegnede.

For nærbærende har vi ingenfomhelst Grund til at være mismodige. Vi er forberedt paa at møde Vanskeligheder; der er meget at lære, meget som maa forandres og forbedres; men i Guds Kraft tror vi, at vi skal seire. Man maa simpelthen tage i og løfte med os, saa tror vi, at Diakonissehjemmet i Siour City skal vinde sig en Plads i Guds Kirke og blive mange til Velsignelse.

E. J. O'N. S. O'N.

1019 Court St., Siour City, Ia.

Til Kredsmødet.

Fredag den 15de July var gamle Broder M. T. Wold og jeg oppe tidlig for at komme til Byen Sinai, før Trænet gik syd. Sinai, nei, hvorfor kaldte man da Byen lig, siger Du. Jo, det har ogsaa sin Grund. For ovea tredive Aar siden, da der ikke fandtes en Settler paa de Kanter, farer Sven Sneve og en anden Mand der og leder efter nogen bortkomne Kreaturer og idet de standser ved en liden Sø, siger Sneve: „Her ser det vildt ud. Det forekommer mig at ligne Omegnen af Sinai Bjerg i Arabien“. Siden kaldte man Spen Lake Sinai, derpaa Townet og nu sidst Byen.

Wold og jeg kom itide og kom til Sioux Falls Kl. 11, og her maatte vi blive til Kl. 8 førend vi kunde fortsætte til Trene. Vi traf til at komme til Sioux Falls samme Dag, som norste Sangere fra alle Dele af Landet indfandt sig til Fest. Det var en Masse af disse Hvidhuer, og vel endnu flere kom for at høre dem.

De gik i Profesion giennem Gaderne, og saa bar det ind i Auditorium, hvorhen jeg ogsaa fulgte for at høre Sang og Taler. Der var Taler af forskjellige, deriblandt ogsaa af en Advokat, som skulde være Majorens Stedfortræder. Han sagde meget morsomt, som i høi Grad fornøjede den store Ungdomsskare. Han blev fremkaldt paanytt og da sagde han blandt andet: „Fornøi dere nu saa godt I kan og dersom I gjør noget galt skal vi tilgive eder derfor.“

Det var Ord, som vist smagte godt for en hel Del af disse unge norske Mænd, hvoraf jeg saa flere, som strøg ind i en Saloon. Drik spillede en stor Rolle i deres Fornøjelser, fortalte Dienvidner. Jeg var skamfuld paa disse unge Mænds Begne, og paa vor Nations Begne. Al, hvorledes det staar til med os.

At Goodtemplerlogen, som jo figes organiseret for at modarbejde Drikke-traffiken, kan sende Delegater til en lig Fest, ja det taler ikke vel for det hemmelige Selskab heller. Jeg vil advare mine Læsere for alle hemme-

lige Selskaber. Har tænkt at give dem en særskilt Dosis lidt senere hen.

Jeg vil ogsaa advare Forældre imod at sende sine Børn til disse Sangerfester. De finder alt andet end godt Selskab der.

Jeg er baade bedrøvet og meget forarget over Folk og Blade, som kan rose en saadan Mand som B. Bjørnson.

Det findes ikke en norsk kristen Mand, som tænker sig lidt om, uden han ved, at i Norge fandtes aldrig den Mand, som har bragt saa megen Sielefordærvelse over Folket som den vantroende Fritænker Bjørnson har gjort. Ved sin store Begavelse og sin store Fædrelandskjerlighed fik han en Magt over Folket som ingen anden, og hvem ved, om man idag i Norge havde haft den for Kirken og al sand Kristendom saa nedbrydende Rationalisme, havde det ikke været for Fritænkeren Bjørnson.

Er saadanne Mænd Ros og Berømmelse værd af kristne Folk? Er det Jesus behageligt at rose dem?

Idet Saloonerne, Spillehusene og andre stygge Huse gjør alt, hvad de kan, for at fordærve Menneffene i Sioux Falls, er der dog ogsaa der nogen gode Mennefter og Guds Børn, som gjør, hvad de kan, for at „redde dem, som føres hen til at dø.“

Gullikson Søstrene har der et Redningshjem for faldne Kvinder og andre nødlidende som ellers vilde omkomme i sin Elendighed. Et par Eksempler af dem, de nu har hos sig. En ung Kvinde fra Syden, en Prestedatter, blev gift for 2 Aar siden. Bare nogle Uger var de gifte før Manden forlod hende. Moderen døde samtidigt, og saa skulde da den unge Kvinde slukke sin Sorg i Glasjet.

Det er jo ofte Mænd griber til dette fortvivlede Middel; men ikke saa ofte iblandt Kvinder og dette maa vel være et Bevis for Sandheden af, at de er den bedre Halvdel af Menneffeslægten; men vi Mænd, og da især vi Mænd her i Syd Dakota, maa vogte os vel ihøst, saa at vi ikke giver vore Kvinder Stemmeret; thi da kunde Samfundet her i Staten blive for godt; thi vi kan umulig som tænkende Mennefter komme ifra det, at dersom det er sandt, som vi alle ved det er, at

Kvinderne er den bedste Halvdel, saa vilde de komme til at forbedre Samfundet, om de fik Stenmeret, hvilket noksom de Stater beviiser, hvor denne Ret er bleven dem givet; men som sagt, vi maa voale os ihøst. Faar Kvinderne Stemmeret, saa maa Saloonen paa Dør temmelig snart, og det skulde vel blive en stor Skade for vor Stat, ikke sandt, kære Vøter?

Ja, nu kom jeg bort igjen! Det var den unge Kvinde, de fandt døddrukken i Rente stenen i Siour Falls. De fik hende med sig hjem, og nu er der Haab om, at baade Siel og Legeme reddes. Hun har god „Education“ og kunde tjene sine \$50 Maanedes; men nu er hun ved Hjemmet og arbejder for Kosten en Tid for at hjælpes i sit Forsæt at blive et andet Menneſke.

En anden ung Kvinde i Siour Falls blev gift. Efter tre Maanedes Samvær forlod Manden hende. Hendes Moder var en fattig Enke, som vaskede for sit og sine Op hold. Den unge blev mere og mere tungsin dig efter som hendes Time nærmede sig. En Dag gik hun ud. Moderen, som frøgtede for, at hun vilde skade sig selv, fulgte efter og spurgte, hvor hun vilde hen. „Til Frelse s Arken“ sagde hun. Moderen turde ikke lade hende gaa alene men fulgte hende op til Sø strene, og hun fik Lov at komme. Paa Hjem veien fortalte hun sin Moder, at det var hendes Bestemmelse at kaste sig i Elven, havde hun ikke faaet komme ind. Kom ogsaa dette Barmhertighedsarbejde ihu.

Ja nu faar vi forlade Siour Falls efter denne lille, men alvorlige Samtale. Trænet kommer og vi ombord.

Der træffer vi Broder Past. Ekse, som er paa Vej til samme Sted.

Vi kommer til Irene, S. D., gaar til Past. Olbergs Hus; men ingen er der hjemme. En Mand fortæller os, at de vist er i Teltmødet. Vi gaar did og der er de. En Evangelist, Amerikaner, har holdt paa der i to Uger, og mange har gaaet frem og begjæret Forbøn. Gud ske Lov for hver en som lyder Rødet og omvender sig.

Jeg vil gjerne ønske et hjertelig „tillykke“ hvor de findes, og da ogsaa eder

fiere i Irene, som har begyndt paa Himmelveien. Nu gjælder det at holde frem som I stevner og ikke se eder tilbage igjen. Gud hjælpe os alle, som har lagt Haanden paa Boven, at vi ikke tæger den tilbage og andre skulde tage vor Krone.

D. D. Bergh.

Kampen mellem Ortodoks-Jødedommen og Reform-Jødedommen

Skriver Gedaliah Bubit i „Das jüdische Tagblatt“, er det allervigtigste, som foregaar blandt Jøderne i England og Amerika. Den ganske Jødedomis Eksistens, baade som Nation og som Religion, afhænger af Udfaldet af denne Kamp. Ortodoks-Jødedom og Reformjødedom staar imod hinanden som to forbitrede Dødsfiender. Ikke et eneste Dieblis glemmer de, at de ikke bestaa sammen. Man kan godt sige, at de er imod hinanden som to forbitrede Dødsfiender. Ikke et eneste Dieblis glemmer de, at de kan bestaa sammen. Man kan godt sige, at de er imod hinanden som Vand og Ild. Der er ingen Overdrivelse.

Ortodoks-Jødedommen lærer, at vort Maal er at eksistere som en eiendommelig Nation blandt Nationerne; Reform-Jødedommen paastaar, at de overhovedet og for længe siden har ophørt at være en Nation.

Ortodoks Jødedommen er bygget paa jødiske Overleveringer; Reform-Jødedommen forkaster alle Overleveringer.

Ortodoks-Jødedommen holder fast ved en herlig Fortid og tror paa en herlig Fremtid; Reform Jødedommen forkaster den jødiske Fortid og vil intet vide om en jødisk Fremtid.

Ortodoks Jødedommen har i 4,000 Aar kæmpet i mod Assimilation, d. e. Indblanding med andre Nationer; Reform-Jøderne agerer som Missionærer for Assimilation.

Ortodoks-Jødedommen arbejder for den jødiske Nations fortsatte Bestaaen; Reform-Jødedommen arbejder for dens Tilintetgjørelse. Liv og Død har altid staaet og vil altid staa mod hinanden.

De, som skriver om Ortodoks- og Reform-Jødedom, maa ofte besvare taabelige Spørgsmaal, som forraader den skjæreste Uvidenhed. Endog blandt Ortodokserne spørges der—især af dem, som ikke er saa ganske Ortodoks og fromme: Hvad er da disse Ortodokser bedre end Reformere? Saa ubehageligt som det er at besvare et saa taabeligt Spørgsmaal, saa maa det dog gøres, forat disse, som slet intet ved, endelig maa lære at kende sig selv i Jødedommen.

Kampen mellem Ortodoks-Jødedommen og Reform-Jødedommen er ikke en Kamp mellem Fromhed og ikke-Fromhed. Til Eksempel en Jøde bryder Sabbaten eller nyder rituelt forbudte Spiser. En saadan Jøde har visseelig begaaet en Synd mod den jødiske Lov, men det er en personlig Synd, og saa stor den end kan være fra religiøst og nationalt Synspunkt betragtet, saa kan man ikke bestynde en saadan Jøde for, at han ved denne personlige Synd har omstødt den ganske jødiske Religion. Han kan jo rette paa det igjen, thi Feilen er kun begaaet mellem ham personlig og den jødiske Lov.

Men Sagen blir en ganske anden, naar nogen kommer frem og paastaar, at han i Overensstemmelse med den jødiske Lov kan bryde Sabbaten og nyde rituelt forbudne Spiser. I dette Tilfælde er den af ham begaaede Synd ikke længere personlig (d. e. kun berører ham personlig), men den er almen (d. e. berører den hele Jødedom), og vi har i dette Tilfælde ikke med en enkelt Jøde at bestille, der har overtraadt et enkelt Lovbud, men meget mere med en at gjøre, der vil tilintetgjøre den ganske jødiske Lov. En saadan er en Lovfiende!

En ikke from Jøde kan sammenlignes med en Borger, som ikke efterkommer sine borgerlige Pligter. En saadan Mand fortjener ganske vist ingen Uresplads i det borgerlige Liv, men han er alligevel ikke saa farlig for det almene borgerlige Liv som en, der organiserer et helt Modparti mod Staten, i Fævd af Lovløshed, og agiterer for Uorden. En saadan Person maa enhver

Regjering betragte som en Fiende, og maa forsøge at bekæmpe ham med alle Midler, som staar til dens Raadighed.

Imod saadanne i ndre Forrædere har den Ortodokse Jødedomms Ledere og Forsrere til alle Tider optraadt med største Bitterhed. Saa snart de har sporet, at nogen har villet forme Jødedommen anderledes, har de deri altid øinet Faren for det ganske jødiske Folks Eksistens. Thi de har vidst meget vel, at den, som søger at lave nye Love for Jødedommen, er farligere for den sande Jødedom end den, som bryder et eller andet Bud i den jødiske Lov.

Den Jøde, som overtræder et eller andet Bud i den jødiske Lov, bør i det mindste vide, at han handler imod Jødedommens Forskrifter. Men naar en Jøde lever stik imod Loven og paa samme Tid paastaar, at hans lovstridige Levnet er i Overensstemmelse med den sande Jødedom, da er han en Forsrere, og intet er saa forhadet blandt Jøderne som en Forsrere (se 5 Mos. 13, 6—13). Den ikke-fromme Ortodokse Jøde kan vel overtræde dette eller hint Lovbud, men han angriber ikke selve Jødedommen—han lader den i Fred. Reformjøden derimod stræber at tilintetgjøre selve Jødedommen derved, at han søger at skaffe tilveie en ganske ny Jødedom, som slet ikke er Jødedom, og indføre den som Substitut for den gamle og egte Jødedom.

Reform-Jødedommen forkaster den gamle Ortodokse Jødedomms Lov i Jødedommens eget Navn, uden offentlig at sige sig løs fra samme. Reformjøden søger at skaffe Attest for sin falske Jødedom i den sande Jødedomms Navn, og just deri ligger Faren.

Naar en ortodoks men ikke-from Jøde til Eks. bryder Sabbaten, saa er det visseelig bedrøveligt, men han vil ialfald ikke paastaa, at han har handlet i Overensstemmelse med Jødedommens Forskrifter. Han vil maaske forsøge at undskyldte sig og sige, at i Amerika er det meget vanskeligt at holde Sabbaten—hvilket ikke er nogen gyldig Undskyldning—men saa har vi dog den (talmudiske) Trøst.

at en Jøde forbliver en Jøde selv da, naar han har syndet. Dette kan selvfølgelig kun forstaaes af Jøder, som ved, at de har syndet, og som føler, at de ikke har gjort det, som Jødedommen fordrer af dem. Men ganske anderledes er det, naar en Jøde bryder Sabbaten og paa Søndag gaar ind i „Templet“ og hører „Rabbien“ forklare, at den jødiske Sabbat er blit overført til Søndagen. I dette Tilfælde er der Sorg istedenfor Trøst, thi man føler, at her er en stor national Brøde begaaet, en skjændig Afsvækkelse af jødiske religiøse og nationale Begreber,—et Bedrag. Og dette kan kun være Middel til lidt efter lidt at føre Jødedommen til „Schmad“ (d. e. Daab). Og derfor er den ortodokse Jødedom imod Reform-jødedommen. Og derfor har en Fritænkter som Max Nordau (Hovedlederen for den zionistiske Bevægelse) forstaaet det sli, at Reformpartiet kun fører til „Schmad“ d. e. Daab. Reform-jøderne vil gjerne faa det til sli, at deres Karikatur-jødedom er den egentlige originale Jødedom, og derfor er deres Søndags-tempeltjeneste langt farligere for den ikke-fromme ortodokse Jøde end slet ikke at besøge Synagogen, og deres Judaisme langt værre end den ikke-fromme Ortodoksisme.

Ortodoks-jøderne, som støder an i enkelte Lovbud, nævner sin Forsyndelse idetmindste ved Navn—de kalder ikke det ondt godt. Ortodoks-jøderne tillader ikke Sabbatsbrud, blandede Egtefæber, Nydelser af Flek o. s. v. De søger ikke at sætte Søndagshelligelse istedenfor Sabbatshelligelse. For dem eksisterer der absolut ingen Søndagshelligelse. Nyder Jøden Flek, saa gjør han noget, som er forbudt i Jødedommen; tager han en ikke-jødisk Kvinde tilægte, ophører han dermed at være Jøde. Reform-jødedommen er en Fabrik for afslags Tilladelsesbrev. Den gir Tilladelse til hvadsomhelst—selv at komme frem med Jesus, hvilket Reform-rabbinernes Predikener i Amerika beviser.

Saa længe som Ortodoks-jødedommen

bestaar i sin Enhed og Helhed, kan vi arbejde og agitere i Haab om, at vor Møje skal bære Frugt. Men saasnart som den sande, ortodokse Jødedom blir forvandlet til et ikke-jødisk Væsen—naar „Rabbinerne“ velsigner blandede Egtefæber i Jødedommens Navn, indsmugler Assimilation i Religionens Navn—naar Jødedommens Centrum blir tilintetgjort, da er alt Haab for den sande, ortodokse Jødedom forbi.

Vort Arbejde med at indprente den ortodokse Jødedom i vore Børn er aldeles forgæves, saalænge vi ikke bekjemper Reform-jødedommen. Den her fødte jødiske Ungdom er religiøst findet. De er i Virkeligheden fremmed for den Radikalisme, som kommer fra Rusland, og netop disse falder som Offer for Reformpartiet. Hvad hjælper det at undervise Ungdommen i Jødedommen, al den Tid de daglig læser saadanne Beretninger i amerikanske Blade, som f. Eks.: „Rabbi M. N. siger, at blandede Giftermaal (mellem Jøder og andre Nationer) er „all right“—. „Hvor der er Kjærlighed, der er ogsaa Gud.“ Rabbi Stephen Weiss siger, at paa den jødiske Paaste, naar den falder paa en Søndag, skal man holde en „Sermon“—og at det er nok. Rabbi Hirsch siger, at han er nærmere Unitarismen end Ortodoks-jødedommen. Rabbi Fleischer siger, at Jesus er den største Profet, som har været. Rabbi Silverman siger, at Jøderne er ingen Nation, o. s. v. o. s. v. Det første, vi maa lade vor Ungdom forstaa, er at Reform-jødedommen slet ikke er Jødedom, og at Hirsch og Weiss o. s. v. ikke er Rabbiner (d. v. s. paalidelige Lærere og Ledere for Jødedommen). Disse Rabbiner øver en stor Indflydelse paa vor Ungdom, ikke blot gennem deres Tempeltjeneste, men ogsaa gennem Pressen saavel som gennem deres høje sociale Stillinger. Selv om vore Børn ikke blir aabenbare Reform-jøder, saa øver sidstnævnte Rabbiner en Indflydelse paa dem, som tilslut vil lede dem til at foragte den gamle ortodokse Jødedom.

Saalænge Reform-jøderne ikke fortrænges fra de høie faste Stillinger, de indehar, kan den ortodokse Jødedom i Amerika umulig gjøre noget Fremskridt. Derfor er Kampen imod Reform-jødedommen det egentlige Livsspørgsmaal for den sande, gamle Jødedom i Amerika.

„Zions Røst.“

Salighedsspørgsmaalet.

En af Disiplene spurgte Jesus: „Herre! mon der er saa som blive salige. Luk. 13, 23.

Hans Disiple idag er ofte fristet til at spørge samme Spørgsmaal. Ja, naar jeg læser de flersjølende Vers i samme Kapitel, maa jeg sjælvende spørge, om jeg er blandt dem, som blir frelst. Thi der staar: Stræber alvorlig at gaa ind gennem den snævre Port; thi mange siger jeg eder, skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne. Han siger: skal søge at komme ind og ikke kunne, det er ganske betænkelige Ord.

Her gjælder det virkelig at prøve sig efter Guds Ord. O, hvor jeg frygter for at bli hidragen, da jeg ved, at den Herre Jesus havde ikke udtalt disse Ord om der ikke var saa mange Snarere, og det saa fine, at det er haardt at mærke dem, førend man finder sig for evigt bedragen.

Ja tænk der var en som havde modtaget Indbydelsen og allerede sad ved Bryllupsbordet, men havde ikke Bryllupsklædningen, Kristi Retfærdighed, paa. Ja heri er det vi hidrages, idet vi vil ikke tage Kristi Retfærdighed, og da skal Herren sige, jeg kjenner eder ikke.

Nei Sagen er den, at Gud kjenner ingen i Himmeriges Rige uden Sønnen Jesus Kristus og om vi da kommer uden Kristus, saa kan vi ikke vente, at Herren kjenner os, og derfor svarer som her staar i Vers 27: Jeg ved ikke, hvor I er fra, saa her hjælper ikke hvormeget vi hører Guds Ord eller hvormeget vi angreer eller hvor ofte vi besøger endog de af Verden saa meget foragtede Bønnemøder. Alt dette er visse Gjestebord og Gje-

stebudsretter, som vi nyder, men hvis Faderen som her er Værten kommer og finder os ifklædt vor egen Retfærdighedsklædning, saa kaster han os ud, staar der.

— Havde Mennesket kunnet frelles ved sin egen Kraft, eller blevet antaget ved sin egen Retfærdighed, saa havde jo ikke Gud behøvet at sende sin Søn til Verden for at lide og dø. Nei dette havde ikke været nødvendigt, hvis vi kunde ved vor egen Retfærdighed betalt for al den Uret, vi havde gjort imod Gud.

Derfor vil jeg sige til dig, som læser dette, som muligens synes du maa pynte og lappe paa Retfærdighedsklæppen din med en Del Anger og Forsagelse af enkelte Synder før du tør vove dig frem til Faderen, saa tænkte nok ogsaa den forlorne Søn da han bestemte sig til at vende om til Faderhuset; thi han trodde, at han skulle saa arbejde og tjene sig lidt først; men hvad sker, Faderen ser ham endnu medens han er langt borte, og det bedste af alt, han løber ham imøde, og kalder ham sin Søn med engang. O herlige Ord! Nei kjære Sjæl, kom til Gud ved Jesus Kristus med alle dine Syndesklæder paa og lad ham saa afklæde dig og iføre dig den Klædning, som han har beredt for dig, saa skal du aldrig saa det Svar, naar du banker paa Porten, jeg kjenner dig ikke; thi da blir det den saa høit elskede Sønnen, som fremstiller sig for Gud og hans Røst er saa vel kjendt i Himmelen, at Døren aabnes med en Gang.

O herlige Ting at saa vide og tro at vi intet har eller kan gjøre til vor Salighed, men at Jesus har gjort alt for os. Synes dog det er ganske besynderligt, at jeg ikke kan elske en saadan Gud mere end jeg gjør. Marsager er vel den, at jeg ikke tilfulde realiserer min fortabte Tilstand, til den fulde virkelige Dybde og saaledes ikke kan se Faren, som jeg er befriet ifra tilfulde. Men jeg tror, at naar jeg kommer hjem til Jesus, saa skal jeg saa juble og elske den gennemstangne frit og uhindret af Rød og Verden.

Nu er jeg ofte nedslaaet ved Tanken paa, at der er saa mange af mine kjendte og kjære som ikke vil være med og takke og prise Gud

for Frelsen, ja endog Guds Børn ser ud til at slumre ind somme Tider.

Men kjære Jesus, naar du ser dine smaa Disciple paa Jord soone ind, saa gjør som du gjorde hin Gang i Gethsemane; gaa hen og væk dem op og sig, vaag og bed.

Gjør det for dit Navns Skyld. Amen.

E. D. Graalum

Hastings, N. Dak.

Luther som Predikant.

J. J. Jansen, Røken.

Jeg vil faa Lov til at nævne for yngre Brødre en Mand og en Bog, hvilke jeg skulde ønske I maa sætte høit. Manden er Luther, og Bogen er Luthers Kirkepostille. Jeg kunde nævne mange Læremestre i Prediken, gamle og moderne; men ikke maa Luther glemmes. Af Luther kan man lære at predike. Han kunde det. Han havde lært det i den rette Skole. Dog at predike er ikke det bedste, du lærer af Luther, det bedste er egte—ja egte—Kristendom. Fra jeg blev Prest, og det er nu adskillige Aar siden, var Luthers Kirkepostille min herlige Tilflugt. Naar jeg rigtig syntes, jeg trængte til at dukke ned i egte, frisk, varm, stærk Kristendom, saa gik jeg til Luthers Postille. En ung Prest bad mig engang nævne et filosofisk Verk, som han kunde have Nytte af at læse. „Jeg vil ikke anbefale Dem nogen filosofisk Bog“, sagde jeg, „men De skulde skaffe Dem Luthers Postille og læse i den“. Luther er med rette bleven kaldt „en Predikensens Heros“. Men sin Teori om Predikenen har han ikke samlet i noget homiletisk Verk. Den findes i Form af spredte Bemærkninger, ofte rammende som Lyn, rundt om i hans Skrifter. Mange af dem findes i Postillerne. Og saa af den Grund er disse af Interesse for Prester. I en kort Sum lyder Luthers Homiletik saaledes: Predik simpelt og ligefrem og saaledes, at du naar Tilhørerne. Predik lige ud—og som Guds Ord. Predik, hvad du personlig har oplevet og erfaret.

Kinamissionen.

Smaapluk fra Reisen.

III.

1ste Januar, 1910.

„Og da otte Dage var tilende, blev hans Navn kaldt Jesus.“ Luk. 2, 21.

„Op mit Hjerte, op min Tunge,
Op om Jesu Navn at sjuje.

Om hvor dyrebart det er!

Alt hvad i mig er, sig frede

Til min Frelser Lov og Pris,

At min Nytaars Sang kan lyde

Langt hen ind i Paradis!“

Flere af vort Rejsefølge har sovet kun lidt i Nat. Det nye Aar vaagedes ind og Kl. 12 Midnat var et svare Leven ombord paa „Minnesota.“ Heldigvis var Støien paa de øvre Dæk. Vi hørte intet og Børnene blev ikke forstyrret. For min Del føler jeg altid bedre efter en Nats rolig Søvn end efter en Vaagenat, saa naar der ikke er noget om at gjøre, foretrækker jeg at tilbringe Aarets sidste Nat, saa vel som de øvrige, sovende. „You missed the fun last night“ „Perhaps, but we are in fine trim to enjoy a fine day, are you?“. Hænderne i Beiret og et langt, træt Gisp var det eneste Svar.

Kl. 12 m. Lat. 49:30, Long. 173:52E. Distance 276 miles.

Vi har i Aar den Distinction, at vi er blandt de første, om ikke de allerførste, til at fejre Nytaar 1910. Ved Midnat var vi kun vel et hundre Mil over Grændsen, som skiller mellem den østre og vestre Halvkugle. Vi har ingen Gudstjeneste idag, men imorgen er det min Tur til at predike; Nytaarsbestragtninger faar fare, jeg maa forberede mig for imorgen.

2den Januar, 1910.

Solstin men ikke liden Blæst. Skibet ruller og jeg er en af dem, som er alt andet end glad i at blive bugget paa Dybets uhyre Bølger.

Børnene leger og er glade. En af dem siger: „Papa, do you know we are only

three miles from land?" Jeg iænkte det maatte være en Ø i Nærheden, men den lille vidste bedre, leende pegte hun ned og sagde "Down that way." That is one on me, but I shall send it on and I feel sure I shall not be alone about pricking up my ears about land being only three miles away in the middle of the Pacific Ocean. "Hvor mange har nu bidt paa Kroen? Misdred vilde nok se om hun fik vide det. Men i u er det Tid til Gudstjenesten. Stewarden har pyntet Saloonen med Flag og lavet til en pen Bredistof paa Enden af et af de midterste Bord.

En gammel Kore kom og bad om at faa vidne med Sang og Musik. Det fik hun gjøre og følgende "Order of Service" blev af hende udarbejdet:

1. Voluntary, merging into
2. Doxology, Congregation.
3. Prayer, Mr. Beaten.
4. Hymn, Congregation.
5. Epistle, Rev. Chambers.
6. Solo, Mrs. Hefferlin.
7. Collection for Hauges Synods Orphanage in China. (Amt. \$6.20.)
8. Sermon, Rev. O. R. Wold, D. D.
9. Hymn, Congregation.
10. Benediction, Pastor.

Min Tekst var Efejerne 6: 16—20, den kristnes fulde Rustning. Jeg skal kun nævne Hovedpunkterne, kanske de kan spare en eller anden Taler lidt Tid.

1. Hjelm, Frelse.
2. Brynne, eller Brystplade, Retsfærdighed.
3. Bæltet, Sandhed.
4. Sko, Fredens Evangeliums Færdighed til Kamp.
5. Skjold, Tro.
6. Sverd, Guds Ord.

Kl. 12. Lat. 47: 45, Long. 167.20, Distance 279 miles.
Januar 3, 1910.

"Og Havet er ikke mere." Joh. Ab. 21: 1.

J elleve Dage har "Minnesota" brændt sine to hundre Tons Kul om Dagen og ført ustandselig bort fra Hjemmets Land og Folk, og endnu har vi flere Dage igjen, før vi faar Land at se. Skal vi nogenfinde se vore

flere Hjem mere? Rejsen er lang og meget besværlig. Havet er stort, overmaade stort.

Var det saadanne Tanker, som krydsede i Johanneses Sind, naar han i Landen saa den nye Himmel og nye Jord, og sagde: „Havet er ikke mere?" Havet, som har skillet saa mange her, som har voldt Sorg og Vængsel hos saa mange hjemmeverende—og bortreiste, er ikke mere. Tænk! At være skilt fra alt som saarer; at være forenet med alt som den rene frelste Sjæl attraar, hvor stort! Intet Hav til at skille mere.

Kl. 12 m. Lat. 46: 17, Long. 161:26, Distance 257 miles.

Spørgsmaal 2 fra 27de December vil vi nu tage fat paa.

Det lyder saa: „Har Synden saaledes tilredt Mennesket, at det behøver en Frelser?" Guds Ord siger saa. Vi behøver ikke optage Blads med at citere Bevis herfor. Paa dette Punkt er det, at Bibelen stiller sig aldeles ud fra alle andre gamle Skrifter. Tag Frelseren, Messias, Fredslykten, Forløseren ud af de to Testamenter og hvad er igjen?

Bibelen lærer lige saa klart, at Midseren er kun en, at der er intet andet Navn under Himlen, at der ikke er Frelse ved nogen anden. Saalangt er alt klart, men er alle villig til at gaa med paa denne Paastand?

Nei! Absolut ikke.

Endog blandt de kristne er der ikke ret mange, som i Liv viser, at de tror, at de trænger en Frelser.

B andt Hedningerne vilde vi have en liden Vanskelighed, om vi blot fremholdt Bibelens høie Morallære, Rineserne vilde være mere end villig til at indrømme, at Confucius ædle Moral kunde forbedres og modificeres ved et heldigt Udvalg af vore hellige Skrifter,—men dette, at vi er saa dybt faldt, at vi trænger en til at dø for os en forsmædelig Død, for vor—for min—Skuld, den Tanke er og bliver, for Folk med Trang til at leve, rene ædle Liv, en Forargelse, for spekulative, tænkende Folk, Daarskab.

Hedningen siger: Dette, at alle Mennesker forkaster Tanken om en Frelser, viser,

at Tanken er usand; thi Menneſket erkjen-
der og tilſtemmer det, ſom er ſandt.

„Folkets Røſt er Guds Røſt“, ſagde
Romerne.

„The final judgement of the people is
juſt“, ſiger Amerikaneren.

Diſſe Udtalelſer er alle ſande, men de
er kun halve Sandheder. De fleſte tænkende
Menneſker har den ſtore Feil, at de tænker
halve Tanker. De ſtandſer halvveis og ſaa
tror de, at fordi de ikke er kommen længere
—fordi de ikke er iſtand til at udrede Vanſke-
igheden—kan ingen anden gjøre det.

„Menneſket erkjender og tilſtemmer det
ſom er ſandt“, men er det ikke lige ſaa ſandt,
at vore kjæreſte og meſt ſtattede Sandheder
er os tiltjæmpet igjennem lang og bitter
Modſtand?

Lad os, for at beſvare Spørgsmaalet,
om vi behøver en Frelſer, ſe lidt nærmere
paa den virkelige Tilſtand blandt Kineſerne.
Vi vælger dem, fordi de repræſenterer det
bedſte af ikke křiſtne Folk. Vi kalder Kine-
ſerne et Kulturfolk og det med rette; thi „den
kineſiſke Literatur, enten man bedømmer den
eſter Tiden den har eksisteret, eller iſølge
Indhold, er den aldeles eneſtaaende. Den
har en Hiſtorie af over 3600 Aar; og hvad
Indhold betræffer vil man finde Hiſtorie,
Digte, Biogratier og Reiſebefkrivelſer, Af-
handlinger, Skueſpil, Statsdokumenter, No-
veller, Breve, Satire, Afhandlinger om Lov
og Muſik, Mathematik, Kogekunſt, Filoſofi,
Ethik, Værker om Medicin, Militærtaktik,
Religion, kronologiſke Tabeller, lokale topo-
grafiſke Afhandlinger, Encyclopedier, Rom-
mentarer, kritiſke Afhandlinger over gamle
Skriſter, Samlinger af Spøgeſeſhiſtorier,
Familierecepter, keiſerlige Leſſikoner, raa
Ballader, og tilſidſt, for at intet ſkal mangle,
et Register Exurgatorius, ſom kvalificerer
det hele.“

Med en ſaadan Rigdom af Literatur
hvorledes ſtaaer det til med Folkeophvæn-
gen?

Sæt, at Befolkningen er 300,000,000.
Herfra trækkes 25 per cent for Børn under
ti Aar. Vi vil da have igjen 225,000,000
at tale om.

Af dette Tal er ca. Halvdelen Kvinder.
Kvinder, ſom Regel, læſer ikke. Der er dog
Undtagelſer. Lad os ſige, at 1 per cent af
Kvinderne er læſedygtige. Deres Tal er ca.
112,500,000. De læſedygtige, 1,125,000.
Af de 112,500,000 Mænd, lad os forudsætte
at 10 per cent er læſedygtige, eller 11,250,000.
De læſendes Tal er da 12,375,000. Det vil
ſige, at for hver to hundre Kineſere, er der
kun 11, ſom kan læſe. Den bekjendte Dr.
W. A. B. Martin ſiger: „Følge mine Sag-
tagelſer overſtiger de læſendes Tal neppe en
af hver tyve, for Mændenes Bedkommende,
og en af hver ti tuſind, for Kvindernes Bed-
kommende“, alſaa endnu lavere. Af Frug-
ten kjendes Træet. Her er en Frugt hvor-
paa det hedendiſke Kina med ſin hyperlige, af
Kriſtendom ublandede Kultur, kjendes.

Imorgen ſkal vi ſe lidt paa Kinas Re-
ligioner, ſom har været „god nok for Kine-
ſerne“ i alle diſſe Aarhundreder, og ſom det
er „Synd at tage fra dem.“

D. R. W o l d.

Fancheng, China.

En mærkværdig Bibel findes
i Aſtor Bibliotek i New York. Den ſtammer
fra Bøhmen og havde i Forfølgelſeſtiden en
meget vekſlende Skjæbne. Som man kan
læſe paa det første Blad, var den i Tredive-
aarskrigen i en evangeliſt Bondefamilies
Besiddelſe, og da det Bøhmiske Land med
Jld og Sverd blev gjort katoliſt, ſøgte Krigs-
folk eſter Bibler for at ødelægge dem og
ſtraffe Gierne. Da kom Bøddelknægten
ogſaa til hin křiſtne Families Hjem; men
Konen kom dem i Forkjøbet; hun var netop
iſærd med at bage Brød, og da greb hun i
ſin Hjerteangſt hurtig den forbudte hellige
Bog og ſkjød den—ombiſlet af et tykt Lag
Deig ind i Ønen. Bødlerne fandt ingen
Bibel og Familien var reddet. Bibelen
var viſtnok blet lidt brun, men ellers vel be-
varet; den fulgte ſenere med Eſterkommerne
til Amerika og er for nærværende en af Se-
værdighederne i det nævnte Bibliotek.

Derfor beſlitte vi os paa, hvad heller
vi er hjemme, eller ikke hjemme, at være ham
velbehagelige. 2 Kor. 5, 9.

Smaaplus fra Veikanten.

IV.

Sa det er underligt, at man kan rejse hundreder af Mile i et kristent Land, som De Forenede Stater i Nord Amerika, hvor man kan høre Samtaler og Diskussion om alle mulige Ting, undtagen det ene nødbenedige. Man har Omtanke og Betyrninger for alt, som vedkommer dette Liv, men det er faa, der har Omtanke og Betyrning for sin udbødelige Sjæl. De allerfleste vandrer i Mørke og intet Lys skinner for dem. Hvor er Himmelvandrerne? Hvor er Lysets Børn? Op med Flaget! strammer Taugene. Maisten hælder, Flaget er ikke udspændt. Ud med Lyset! og lad det skinne for alle eders Medvandrere og i alle eders Omgangskredse.

„Jeg vil gjøre alle mine Bjerge til Beie“, siger Herren. Man kan ikke undgaa at tænke paa disse Ord, naar man paa høilys Dag betragter, hvorledes man baner Veie over Fjeldene, saa store Jernbanetog, uden nogen sær Vanskelighed, kan drage frem.— Herren vil føre sine vel frem over Fjeldene, som stænger for Hjemreisen.

Mit første Bestemmelsessted var Valier, Teton Co., Mont. Men da Broder Knutson og Broder Sørfonden havde lovet at gjøre Forberedelser til Søndag, standsede jeg lidt i Shelby og Conrad. Paa begge disse Steder fandt jeg Skandinaver, opdragne i den lutheriske Kirke, men som nu vandrer omkring som vildfarende Faar uden Hyrde og Tilsynsmænd. Broder og Søster! der har vendt Ansigtet mod Jerusalem. Har du Hjertelag til at lade dine Frænder efter Kjødet omkomme uden at komme dem til Hjælp?

Søndag, den 31te Juli, havde vi to Gudstjenester i Valier, og til Herrens Pris maa jeg sige: Herren var paa dette Sted. Vi har nu en Menighed der, som til en Begyndelse talte 45 Sjæle.

Bedende Mænd og Kvinder! Ved for dette Sted, for denne Menighed, dens Hyrde og Tilsynsmænd.

Jeg nød meget godt og megen Opmuntring paa dette Sted; „men skilles vi maa.“ Naar jeg hød Farvel med disse Venner, var det med den Følelse: Vi træffes ikke mere paa dette Sted. Venner! Vi træffes da, naar enhver skal faa efter det, som er skrevet i Bøgerne. Tak for al Godhed og Hygge, som jeg nød iblandt eder. Gjør Herrens Gjerning, saa kan I møde ham med Glæde.

Efter Opfordring standsede jeg i Harlem og Gulbertson. Skrev i Forveien og underrettede om mit Komme, men ingen mødte mig paa nogen af disse Steder. De henter nok ikke Posten hver Dag, nei, nogle fortalte mig, at det kan gaa hele Maanedens, som de ikke henter sin Post. Ja, ja, saaledes gaar det ogsaa paa det himmelske Postkontor, man forsømmer at hente Posten, man bliver optagen af sig selv og sine nærmeste Omgivelser, tørkes op og bliver ligegyldig for sin udbødelige Sjæl.

Ved at forhøre mig hos Kjøbmændene og andre, som jeg traf paa Gaderne, fik jeg vide, at der fra ti til tretti fem Mil udover Landet var bosat skandinaviske Nybyggere. Men nu var min Tid kort paa Grund af andre Bestemmelser, dertil kom, at jeg havde haft saa store Udgifter, uden nogen syndelig Indtægt, saa jeg havde ikke Lyst til at betale fra fem til ti Dollars for at komme ud i Landet, usikker om nogen kunne tage mig ind igjen. Jeg fortsatte saaledes Reisen til McKenzie County, N. Dak.

Jeg har ladet mig fortælle, at Jernbanemanden J. Hill skal have en brændende Faderfjerlighed til Landmanden. Er dette sandt, da maa han have glemt bort sine Børn i McKenzie County. To Dages Rejse og fem Dollars Udgift for hvert Læs som føres til Byen, er ingen Ubetydelighed for Landmanden.

Det var særdeles hyggeligt at faa hilse paa Pastor M. T. Verntson med Familie og hans Menighedsfolk. Gamle Minder kommer frem, og vi maa nyne: Tiden cin-

der fremad lig en hurtigflydende Strøm; vore Dage og Aar joinder hen og snart skal vi aabenbares for Guds Domstol.

Vi var samlet om Guds Ord i Boar og Farland Menigheder og havde det meget godt tilfammen. Det var travelt for Landmanden, saa det var ikke at tænke paa at samle Folket paa en Arbejdsdag. Garden Menighed var dog repræsenteret ved Guds-tjenesten i Farland Søndag Eftermiddag. Pastor Berntson havde bestemt, at der skulde ofres, saa jeg fik lidt til Rejsepenge.

Dersom det blev gjort til en almindelig Regel ude paa Missionsmarken, saa vilde der komme ind adskillige Dollars, og saa meget spart for Missionskassen. Guldet og Sølvbet hører Herren til.

Vor Herre har nogle Smaaafolk i Pastor Berntsons Kalb. Herren har sagt: „Jeg vil tage mig af de smaa.“ Var der flere Smaaafolk i Verden, saa vilde Raadestrømme-
ne flyde rigeligere. Salige ere de fattige i Aanden.

Paa Veien til McKenzie County fik jeg Anledning til at hilse paa Broder Falkanger. Han er i Forretning i Williston, men Sjeles Frelse ligger ham paa Hjerte. Jeg maatte love at holde en Ophbyggelse i Williston, naar jeg kom tilbage fra Landet. Vi havde Møde i Raadhuset, mange Folk, og Gud var med. Der, hvor han er, er det godt at være.

Saa har det affted til St. Paul og Minneapolis. Maatte til St. Paul for at laane Penge til Kinamissionen.

Søndag den 14de August fik jeg Raade af Gud til at tale lidt om hans Gjerning. Vi var samlet i St. Pauli Menigheds Kirke, Minneapolis. Pastor Norstad fik ikke være med os. Herren havde taget ham bort fra Folket for en liden Tid. Vi faar det saa travelt stundom, at Herren ikke finder os hjemme, naar han kommer paa Besøg. Derfor maa han tage os lidt tilside.

Jeg kom vel hjem ogsaa denne Gang. Herren er god imod alle, men mest imod mig.

Jeg takker alle jeg traf paa Reisen for al eders Opofrelse for mig. Gud velsigne eder alle. Modtag en kjerlig Hilsen fra eders ringe Tjener

A. D. O p p e g a a r d.

Fra Missionsmarken.

I Bowman County, N. Dak., er en Menighed, som har Navnet Mamre stand. luth. Menighed. Den har siden den blev organiseret udviklet sig saa den deles i østre og vestre. Menigheden glæder sig ved at være Medlem ved Optagelse paa sidste Aarsmøde af Hauges Synode. Menigheden er meget taknemlig ved at faa Hjælp fra Missionskassen, saa at Guds Ord kan have og predikes blandt os, dog haaber vi ved Guds Hjælp ikke at være alt for længe til Byrde for Samsundet, men at den Dag ikke er langt borte, at isteden for at trænge hellere at yde til Kassen til andre fattige Menigheders Hjælp. Menigheden betjenes af Pastor R. Rasmussen, maaske for nærmere at vide, hvem han er, er det Nordnæsgutten eller Vikingen som var med Vikingstibet fra Norge til Amerika i 1893.

Menigheden under hans Ledelse og Tilsyn har gjort store Fremstridt i aandelig Henseende; thi flere har kommet til Liv i Gud og Følgen er Bønnemøder og kristelige Sammenkomster. Vi har Guds-tjeneste som oftest tredie hver Søndag og da prediker Pastoren som oftest to til tre Gange og kjører ca. 10 Mil mellem Predikepladserne, i østre Mamre Kl. 10:30 og Lodgepole Kl. 3:30 og vestre Mamre om Aften. Menighederne vokser sin stadige Vækst i Sjeleantal, men har Rum for flere og ønsker flere troende Medlemmer. Skulde der være nogen som er i Vildrede om, hvor de kan finde sig et Hjem, vil det være en Glæde for os at stifte Betjendtskab med saadanne. Her er en og anden som vil sælge af forskellige Grunde (ikke af Menighedsfolk men andre) dels fordi Guds Ord ikke tales,

og dels af andre Grunde, saadanne Farme kan faaes meget rimeligt. Er der nogen som ønsker at korrespondere om Forholdene, saa skriv til undertegnede, som er Sekretær for Mamre Menighed eller til Pastor John Næsse, John A. Nelson og Emil Holmqvist, Reeder, N. Dak. Disse er Mamre Menigheds Diaconer. Menigheden bevilgede paa sidste Aarsmøde fire Maaneders Religions-skole, to i østre og to i vestre Menighed. Vestre Mamre har Frøken Ingeborg Rasmussen som Lærer. Hun har nu kun tre Uger igjen af Skolen. Det almindelige Antal er femten Børn, som gjør glædelige Fremfærd ved hendes Undervisning. Menigheden fejrede Frihedsdagen den 4de Juli, og da havde vi den Glæde at have Missionssuperintendent Oppegaard blandt os. Det var en Dag til fælles Opbyggelse som længe vil mindes. Man aabnede Festsigheden med Bøn ved Hr. Myrben, dernæst „Address of Welcome“, saa talte Pastor Oppegaard baade alvorligt og indtrængende til Sjæles Frelse og Salighed, saa vekslede med Sang og Musik. - Pastor R. Rasmussen, Menighedens Prest, holdt Foredrag om Sulverne, deres Sæder og Skifte, saadan, som han stiftede Bekjendtskab med dem, da han var i Afrika for Aar tilbage. Pastor Gunderson fra Gettinger talte over Dagens Betydning knyttet til Guds Ord. Studenterne Elias Rasmussen og Anderson gav os ogsaa nogle Formaningsord med paa Veien, som vil mindes. Sluttelig sang Pastor Oppegaard en Solo med Kor Akkompagnement „Englerne venter“. Ja Venner, lad dem ikke vente længe, kom idag om du allerede ikke er kommen.

Saa tilslut hjertelig Tak kjære Samfund for Støtten, vi faar baade i Forbønner og Hjælp til Presteløn, hans Arbejde er vel værd den Løn han faar. Troende Brødre hift og her i Samfundet, kom os som Missionsmenighed ihu i eders Bønner. Havde jaanær glemt at takke Hr. Nævremon for det venlige, hjertelige og opbyggelige Besøg hos os forleden Vinter. Hjertelig Tak og kom igjen, naar der gives Anledning.

John M. Sabe,
Scranton, N. Dak.

Fra Norge.

Menighedsfakultetet i Kristiania har søgt om Eksamensret, men Universitetets Fakultet satte sig imod. Denne Begivenhed har nu i det senere fremkaldt en livlig Diskussion baade privat og i Møder, samt en hel Del Bladartikler. I „kristeligt Ugeblad“ for 6te Aug. findes blandt andet følgende:

„Det maa forbaude alle Venner af virkelig Landsfrihed at se det Standpunkt, som det theologiske Fakultets Flertal og det akademiske Collegium indtager til Menighedsfakultetets Andragende om Eksamensret.

Det theologiske Fakultets Medlemmer paa et nær, den konservative Sklen, modsætter sig ikke alene Eksamensret for Menighedsfakultetet, men afviser ogsaa den af Hr. Sklen anbefalte Ordning, hvorefter der enten skulde oprettes en Eksamenkommission, bestaaende af Universitetets Professorer og Repræsentanter for Menighedsfakultetet, eller at der i udvidet Maalestok benyttes udenfra tilfaldte Censorer til den theologiske Embedseksamen.

For alle os, hvem det har med at se den Fortjættelse, som de moderne Theologer tilbids har været Gjenstand for, og den Fortjættelse, hvormed de konservative modsatte sig at den nye Retnings Repræsentanter skulde faa Afgang til Universitetets Lærerstole, har denne de „friskindedes“ Mangel paa Friskind været en stor Skuffelse.

Det var i Landsfrihedens Navn de selv havde sin Vigeret med den ældre Retnings Mænd til at opnaa Professorstillinger. Men efter at de nu er blit næsten helt eneraaende i det theologiske Fakultet, synes de at have glemt Landsfrihedskravet, naar det gælder det theologiske Modstandere. Salsald er dette Tilfælde, hvad angaar deres Forhold til Menighedsfakultetet.”

Led os ikke ud i Fristelse. Math. 6, 13. Guds Svar: Gud er trofast, som ikke skal lade eder fristes over eders Formue, men skal gjøre baade Fristelsen og dens Afgang faaledes, at I det kunne taale. 1 Kor 10, 13.

Fra Arbeidsmarken.

Missionsmødet og Afstedsfesten i Roland, Iowa, var begunstiget af det heiligste Veir. Alle de uddragende Missionærer, mange Prestere og en stor Mængde andre Folk var tilstede. Det var et særdeles interessant og godt Møde. En udførlig Beretning vil senere komme fra Mødets Sekretær.

Past. D. Andresen har været paa gamle Tomter. Han har besøgt Past. Mortvedt og hans Menigheder. Dette Kald var Andresen Prest for i tolv Aar, og nu er det elleve Aar, siden han forlod det. Denne Gang stansede han i disse Menigheder i tre Uger og afslagde mange velsignede Vidnesbyrd.

Past. M. Hall blev den 10de August ægteviet til Miss Annie Westwick af Tabita Menighed, Past. Eastvolds Kald ved Rose Grove, Iowa. Vielsen udførtes af Past. Eastvold. Søndag den 28de August predikede Past. Hall i nævnte Menighed og tog Afsted fra dette som har været baade hans og hendes Ungdoms Hjemsted. De unge Prestefolk drager saa til sit Virkesfelt ved Tofte, Minn.

Pionerpresten B. Anderson i Alberta, Canada, der snart er 90 Aar gammel, har tjent som Sekretær ved Kirkeindvielsen og Samtalemødet i Norden Menighed den 10de Juli og følgende Dage. Hans Beretning vil man saa læse her i Bladet. Det er ikke alle, kanske ikke engang mange, yngre og kraftigere Mænd, som gjør det stort bedre, naar det gjælder at berette om Møder og Kirkeindvielser.

Past. G. O. Paulsrud, hans Svingerfader J. Olson og Mr. L. Schlanbusch kom Søndag den 21de August hjem fra sin Norgestur. De havde haft en heldig og behagelig Reise, naar undtages den store Sorg og Prøve, at Mrs. Olson blev syg og døde medens de var paa Veien bortover. Da de kom frem til Norge fik de dette Sorgens Budskab ved Telegram. Det var et tungt Slag for Broder Olson og som ventendes blev

ikke Opholdet i Norge hverken saa langt eller hyggeligt, som det ellers kunde blevet.

Som før gjort opmærksom paa, er det en Synodebeslutning fra sidste Aarsmøde, at hver Menighed i Samfundet skulde optage et Offer til Kirke i Tofte Menighed, som mistede sin nye Kirke ved den ødelæggende Skovbrand. En Del Menigheder har begyndt at efterkomme denne Beslutning. Saaledes har Plattville Menighed, Past. Mortvedts Kald, optaget Offer stort \$25.75. Ligeledes Norway Menighed samme Kald et Offer stort \$22.85. Lad nu andre Menigheder gjøre ligesaa, saa faar denne Menighed som led dette Tab snart et Gudshus igjen. Det bør være en Glæde for alle at saa være med i en saadan Sag.

Atter en liden Overraskelse. Denne Gang faldt Lodden paa Kandidat Theol. J. Rasperson. Han har holdt Religionskole her i Dawson en Tid, og baade Børnene og de andre blev glad i ham. De fandt da paa at ville bevise denne sin Glæde ikke alene i vakre Ord men i Handling. Man overrakte ham en Gave paa \$34. Det var en pæn Afslutning paa Skolearbeidet og tør vi sige det? — et efterfølgelsesværdigt Eksempel for andre. Men dette var da ingen Opbyggelse, hører jeg nogen sige. Men det, som ikke opbygger en, kan dog opbygge en anden. Godt vilde det være, om dygtige Læreres Arbejde kunde blive mere paaftjønnet og bedre lønnet. Thi, „deilige er deres Fødder, som forkynde Fred, som forkynde godt Budskab.“ Rom. 10, 15.

Brodertilgift

L. J. Oppedahl.

Kvitteringer

Til ny Kirke paa Tofte: Pastor A. J. Svensson	
Kald, Rio, Wis.	22.50
Pastor G. O. Wiks Kald, Rolani Mgd., Weresford, S. Dak.	
25.00, St. Peters Mgd. 18.85	43.85
G. O. Eibnes.	

Adresseforandring.

Rev. L. Ernest Knutson,
559 Clara Str., Edmonton,
Alta, Canada.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i alle Skolens Afdelinger den 13de September førstkommande.

Den theologiske Afdeling.

Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede.

Ansøgningen maa ledsages af en kort Oversigt over vedkommendes Livsørelse, en Rebegjærelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attesten fra kristelige Mænd, som kender Ansøgeren.

Det forlæses nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutheriske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logi i Skolens Dormitory frit. De som bor udenfor Skolen maa selv betale for Logi.

De forberedende Afdelinger.

De, som ønsker Optagelse i de forberedende Afdelinger eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 1ste September først.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attesten fra en Prest eller en anden kjendt Mand.

Optagelsesbetingelser.

Til Optagelse i de forberedende Afdelinger forlæses: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmands Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget undertæfter sig Skolens Regel og Disciplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Udgifter.

Undervisningen betales i Forskud Semestervis med \$17.50 og \$1.00 Library Fee, som erlægges ved første Semester.

Værelse, Lys og Varme betales med 60c pr. Uge og nedover. Enkeltværelser betales med 85c pr. Uge.

Saalønge der er Rum i Skolens Dormitories maa Studenterne bo ved Skolen. Undtagelse herfra gjøres kun isølge speciel Tillæbelse af Fakultetet.

Indemnitets Fee.

En Indemnity Fee af \$2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var, naar man flytter ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum o. s. v. sendes til undertegnede.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Edw. W. Schmitt. Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College begynder, om Gud vil, Tirsdag den 6te September. Det er ønskeligt at alle studerende indfinder sig de første Dage af Skoleåret. Kun paa den Maade kan man faa et godt Udbytte af Skolearbeidet. Om Fredags Aften den 9de September giver Fakultetet sammen med Y. M. & Y. W. C. A. en Velkomsthfest, og alle bør være der for den.

Skolen byder de unge Udbannelse i følgende Kursus:

Et Akademisk Kursus paa fire Aar.

Et Normal og Parokial Kursus paa fire Aar.

Et Handelskursus paa to Aar.

Et Kursus i Musik paa tre Aar.

For Optagelse i de ovennævnte Kursus maa man have fuldstændt Almuestolen saalangt som gennem "Eight Grade". For dem som ikke er kommen saalangt gives der et preliminært Kursus.

Nærmere Oplysninger om Kursus, Omkostninger osv. faaes ved at forfatte sig vor Skoles Katalog. Skulde end mere Oplysninger ønskes saa vil det være os en Glæde at sige til Tjeneste. Skriv til Registrar Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

R. A. Løhre.

Syd Dak. fælles Indremissionsforening vil holde Møder som følger: I Meldals Menighed Past. Nerviogs Kald fra 16de til 18de Sept. Samtaleemne den tredie Artikel.

I St. Petri Menighed, Past. Wits Kald fra 9de til 11te Oct. Samtaleemne: Heb. 10: 19, 25.

J. J. Daakland.

L. A. Badheim.

Iowa Kredts afholder et Samtaleemne i Nazareths Menighed, Past. Edw. Dueas Kald, Armstrong, Ia., den 13—15 Sept. Samtaleemne Ef. 6: 11—18.

G. D. Paulsrud.

Edward Duea.

Chicago Kredts af Hauges Synode er af Creston Menighed, Past. Gittreims Kald indbudt til at holde sit Aarsmøde der fra 20—22de Sept. Samtaleemnet er Efeserbrevets 4: 17—5: 2. Besøgende kan komme til Creston, Lee, eller Shabbona men maa itide give Besked om, hvilken Tid og til hvilken Station de kommer, saa vil de møde med Skyds. Maa Gud give os et godt og velsignet Møde!

A. D. Mortvedt, Form.

E. J. Spande, Sekr.

Aarsmøde.

Ifølge Indbydelse fra Bethesda Menighed, Pastor Eastvolds Kald, Jewell, Ia. afholder Story City Indremissionsforening sit 16de Aarsmøde der den 12te til 14de September. Mødet begynder Kl. 8 om Aftenen med Prediken af Pastor M. G. Pederson.

Samtaleemnet, Rom. 9, 1—5, indledes af Pastor C. R. Solberg fra Chicago og Pastor J. J. Breidablik har lovet at være tilstede ved Mødet. Alle lutherske kristne er velkomne til Mødet. Paa Foreningens Begne A. D. Severeide, Form. J. T. Heggen, Sekr.

Paa Indbydelse fra Trefoldigheds Menighed ved Thompson. Iowa, vil den nordlige Iowa Indremissionsforening holde et Møde der, om Gud vil, fra den 13de til og med den 15de Sept. 1910. Til Samtaleemne er valgt Ef. 2, 1—10. Skjeds vil møde Dagen forud i Forest City og Buffalo Center. De, som agter at reise til hidt nævnte Sted kommer paa Fragttoget dertil, saa de, som henter dem, slipper at kjøre om Natten. Ligeledes holdes der et 3 Dages Møde af samme Forening i Vikre Ammanns og Nathanael Menigheder ved Wallingford, Iowa, fra den 18de til og med den 20de Sept. 1910. Pastor Paulsrud aabner med Prediken paa Formiddag den 18de. Samtaleemne er Kongesønnens Bryllup, Math. 22, 1—14. Skjeds vil møde ved 5 Tiden Toget fra øst i Gruber, og i Elmherville ved 6 Tiden fra Nord. (Mærk Dagen før Mødet, altsaa paa Lørdag.) Og de, som kommer fra syd paa Manddags Morgen, vil mødes i Wallingford. Paa Foreningens Begne

B. B. Olsen, Form.
A. Shaw, Sekr.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende

Juleaften; Aften ved Tjernet; Frølandsdalen i Ryfylke; Høstfeld; Nordfjord; Verfoosen; Paa Eki; Paa Kjelke; Paa Hævet i Storm; Paa Hævet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Billeder); Gæsterpige. Bige og Gjed. Bige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Billeder). Vinterbilleder (mange forskjellige). Julenag. Sjøfinner ved Ulsefjord. Lappelir. Fice i Raab. Seilbaad paa Hævet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østjølven til Holmenkollen. Fra Nordland. Kjølen ved Ulsefjord. Svobær. Quarbrøen. Raftslid. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmands. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Lofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Prægtbilleder i mange forskjellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis forreret 50 Cents porto frit.

Enkel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr Dusin.

C. Lillethun
Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

U o m e f o r m a t.

- 3 almindeligt Skindbind med de 3 Tefstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalk samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Prægtbind.....1.50
3 Kalkbind og Guldsnit, mygt Bind...1.75
3 Kalkbind og Guldsnit, Prægtbind.....2.00

Bare Salmebøger.

- No 5. 3 almindeligt Skindbind.....50c
No 6. 3 almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
No 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No 8. 3 ægte Morocco, Prægtbind....1.25
No 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forskrifter 1.40

Orford Indbinding ægte flexible Morocco, med ombøjede Kanter og Guldsnit og Futeral.....2.50

A. Indb. i præstet lyllebrunt Kalkbind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral....2.25

C. Indb. i sort præstet Kalkbind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral....2.25

D. Indb. i sort præstet Kalkbind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophøjede Blomster.....2.25

E. Indb. i sort præstet Kalkbind med forgyldt Kors og Blomsterforskrifter paa Siden.....2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalkbind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalkbind med Guldsnit og Futeral....1.80

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Forenede Kirke, Hagues Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tefst- og Musikudgaven samtidsigt, men den sandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Oplag af Tefstuden gaven foreløbig. Denne Udgabe foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i præstet Skirtingsbind med Skind og sælges for 50 Cents pr. Eksemplar.

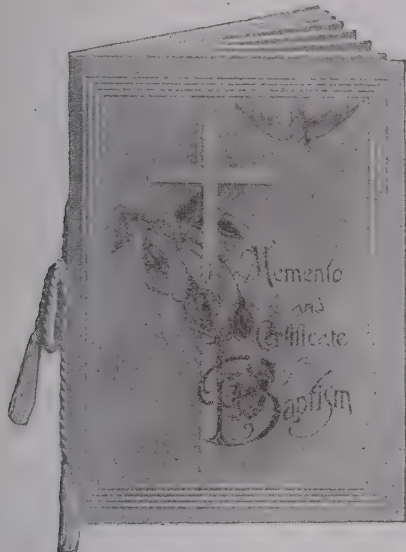
Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

**MEMENTO AND CERTIFICATE OF
BAPTISM.**

Et ualmindeligt fint Daabssminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billeber, Bibelssteder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie:

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silke Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Villetun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages Nicely bound. \$Price 2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Dr. 74 RED WING, MINN.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøen Bogen har 248 Sange og er særdeles stiftet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. O. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Son eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsskind 60c

Huges Tryk og Bof Dept.,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Guds Vele med et gjenstridigt Folk.

Af Past. Th. Himle, Missionær i Kina. En historisk Beretning i to Dele. Med 62 Billeber. 380 Sider. Skirtingssk. 1.00

Send Ordres til

C. Villetun,

Red Wing, Minn.

**Skipsrederiet
Den Norske Amerika Linie**

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **yakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerte vil svulme af Stoltthed og Glæde, naar **„Leif Erikson“** med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skipsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax, Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Referatet for 1910 færdigt.

Referatet er paa 289 Sider hæftet med godt Omflag og koster portofrit tilsendt 25c. Ved Indsendelsen af Ordres bedes man at opgive, om man ønsker Referatet sendt med Post, Express eller Fragt. Alle Ordres sendes til

C. Lillethun,
Dr. 74, Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let ubørligt Guitarakkompagnement og Præfekt Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skriftingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det nordste Spørg. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stubb, Prof. Sven Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarstolen er ogsaa uarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.

3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.

3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.

3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Bæltfesttiden i Femtiaarene. Skriftingsbind 75c.

Hauges Synod Book Dept.

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Pioner og Orgler

Stort Lager.

Skriv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
CARL RAUGLAND, PRES.
520 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Zulehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Hjertelig Gytstning"; "Herren er vor Tilflugt"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Barneshilsen"; "Venlig Hilsen"; "Gytstning til Fødselsdagen."

"Christmas and New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof. J. J. Boraas, Red Wing, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Stolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Mr. D. M. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. R. D. Eitrem, Oreston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordtysk evangelisk lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster for Indsats \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om den bodfærdige Sjæl; 2. Hvitte Beviser har vi for, at Bibelen er Guds Ord; 3. Diafoniseshjemmet i Sioux City, Iowa; 4. Til Krebsmødet; 5. Kampen mellem Ordboks- og Jøbedommen og Reform Jøbedommen; 6. Salighehedsspørgsmaalet; 7. Lutherske Prebiter; 8. Kinamissionen; 9. Smaaplut fra Veikanten; 10. Fra Missionsmarken; 11. Fra Norge; 12. Fra Arbejdsmarken; 13. Beskjendtgjæffelser; 14. Rvitteringer

Jhi jeg alde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 45 }

Lørdag den 5te November 1910

{ 42de A: 1

1 Kor. 1, 25:

„Det daarlige fra Gud er visere end Menneskene“. 1 Kor. 1, 25.

„Det daarlige fra Gud“—hvoreledes kan en Apostel tale saaledes? Gjør Gud noget daarligt, noget uforstandigt? Selvfølgelig ikke; men det er meget af det, som Gud gjør, der ser daarligt ud i vore Øine. Vi kan ikke bedømme det alt rigtig; vi fatter det ikke. Vi er at ligne med Børn—overfor en vis og kjerlig Fader; denne gjør jo meget, som Barnet slet ikke fatter, og som det vilde gjøre ganske anderledes, hvis det skulde gjøre det. Et Barn kan ikke altid forstaa, hvorfor en Far tugter det, eller hvorfor Far negter det snart et og snart et andet. Barnet synes nok ofte, at Far er rent urimelig. Saa er det ogsaa med os overfor Gud. Vi ved, han er algod og almægtig; hvorfor synes han da ofte saa haard, hvorfor bruger han ikke sin Magt? Vi ved, at han er den evige Visdom; hvorfor gjør han da saameget, der synes saarforførdelig uvifseligt?

Sagen er den, at vi—ligesom Barnet—er saa korthnede. Vi mangler det Overblik over alt og alle, som Gud har, og vi mangler det Jndblik i Menneskelivets Dybder, som han sidder inde med. Vi ser kun Overfladen og kanske lidt under den, men ikke ned i Dybet; vi ser, hvad der ligger længere borte, vi staar nede i Dalbunden, hvor Fjeldene stænger ~~paa~~ alle Kanter, men Gud staar op

pe paa Høiden, der er intet i Tid eller Rum, der undgaar hans altstuennde Øie.

Da Gud lod Jesus, sin enbaarne Søn, hænge paa Korsets Træ, lod ham føle sig gudsforsladt, lod ham lide de forførdeligste Kvaler, og dog tier, saa det ser ud, som han har glemt sit stridende, blødende Barn, medens Fienderne hoverer, jubler og glæder sig over; at nu har de da faaet Bugt med „denne Bedrager“, som de kaldte ham, og Jesu lille Venneflokk skjæloer og flyr, ja, da saa det rigtignok ud, som om Gud var en „daarlig“ Gud, der havde lidt et stort Nederlag. Men vi, som har seet Glansen af Paaskefestens Straaler, vi, som ved, at Jesus Kristus, vor Frelser, blev givet hen for vore Overtrædelser og opreist til vor Retfærdighed, vi ved, hvoreledes Jesu Kors, der ganske vist er Jorden en Forargelse og Græfterne en Daarlighed, dog er Guds Kraft og Guds Visdom for dem som tror. Saaledes har det vel ofte seet daarligt ud, naar Guds Børn har maattet gjenneagaa mange Trængsler og Forsølgelser i Verden, naar de var bare en liden, forstræmt Flokk, medens deres Modstandere allerede troede sig vis paa Seiren. Det saa ud, som om Gud var taus og Dimlen luftet, der kom intet Svar paa de brændende Bønner fra den betrængte, stridende Guds Menighed paa Jorden. Men det varede ikke saa længe, saa kom atter Herre i med undersfuldt Lys, med Seier og Fred; da viste det sig, at Gud holder alle sine Løfter, at han styrer og leder alt til det bedste.

Guds Ord var dog iandt, og Fienderne blev tilskamme. Da lod der glade Tassejange fra Guds Folks Hjertednb.

Dg som i Menighedens, saa og i den enkelte Liv. Al, hvor tidt et Guds Barn havde tunge Timer, mørke Stunder, naar der saa ud, som om Gud havde glemt at være naadig, naar der ingen Straale trængte igjennem Dunkelheden, intet Svar kom paa alle de inderlige Bønner, de dnb Sukt! Hvor er nu din Gud, lod det spottende fra dem, som havde været uden Forstaaelse af en Kristentw, og vort eget vantrø Herte kunde ikke ivare. Ja, hvor var han henn? D, han ventede kun i Kierlighed paa, at vi skulde trænge dnbere ind i hans Raades Favn. Intet Svar fra Gud, det er ogsaa et Svar. Det siger til os, at vi skal vente, bide, lide, taale, haabe, ikke forlænge, ikke blive træet. Saa læner det atter i Herrens Time, og vi faar se klarere Guds Wiisundhed og Visdom, end vi kunde gjøre for. Saaledes er selv „det daarlige fra Gud være end Menneskenes Wiisdom.“ Hvad er saa ikke det vi se fra Gud? Hvordan vil det ikke blive, naar vi engang faar se hele Guds underfulde Wiisdom? „Gaa var vi der!“

(Efter J. J.)

Luthers Død.

Et Tienvidnes Beretning om Reformatorens sidste Timer.
(Indiendt.)

Efter „Kristeligt Dagblad“ giengives nedenstaaende Skriftstykke, forfattet af et Tienvidne til Luthers Død:

Anno 1546, den 18de Februar, Onsdag efter Valentini, om Aftenen Kloffen otte, blev Hr. Doctor Martinus Luther ing og klagede over Smertes i Brøstet; men da man havde gnedet ham med varme Klæder og givet ham to Skfulde Vin, hvoraf Kurt von Wolromsdorff forit havde taget en Skfuld, før Doktoren drak, sov han en halvanden Time inde i Stuen paa Løibænken.

Da Uhret ilog ti bragte man ham til

Sengs, hvor han sov til Kloffen et. Da vækkede han sin Familas, Ambrosius Ruth ielt von Velitz, for at denne skulde varme ham Stuen op. Men da denne var blevet holdt godt varm, stiger han ud af Sengen og siger til Doktor Wona: „Jeg er meget svag: jeg frugter for, at jeg vil blive i Gisleben“. Dg gik om i Stuen, en Gang eller to frem og tilbage, lagde sig derefter paa Løibænken og klagede over, at d i trøffede ham meget slemt for Brøstet. Men det skaaede dog endnu Hjertet.

Saa gned man ham med Klæder og varmede Ruder og Dinner paa ham: jagde, at det hjalp ham, at man holdt ham varm, men han havde svedt meget. Da trøster Mr. Michael Coelius ham, som var hos ham tilligemed Doktor Wona: item Johannes Muriaber og hans Familas. Men Doktoren jagde: „Ja, det er en kold Dødsived. Jeg vil opgibe min Rand, da Svadommen tager til“.

Da sendte man hurtigt og lod begge Læger hente. Men da vi imidlertid begyndte at gnide ham med Aua vitæ, Lavendeloand, Roseneddike og anden Styrkelse, som vor Herre Grev Albrecht og hans naadige Gemalinde medbragte, begyndte han at tale saaledes: „Jeg takker dig, Herre Gud, himmelske Fader, at du har aabenbaret mig din kjære Søn, ham, som jeg har træet, som jeg har bekendt og prediket, som jeg har elsket og lovet. Men de ugudelige skændte, haane og smædte ham. Jeg beder dig, o Herre Jesus Kristus, lad min Sjæl være dig befalet. O himmelske Fader, jeg ved, om jeg allerede maa forlade dette Liv, at jeg vil evig leve hos dig“.

Derpaa tier han stille, og man rører ham og gnider ham og falder paa ham. Men han rører ikke. Da holdes ham Aua vitæ for Næsen, og Doctor Wona og Hr. Michael raaber høst med hans Navn: „Doctor Martinus, ærværdige Fader, vil J ogsaa dø paa Kristus og Læren, saaledes som J har lært den i hans Navn?“ Sagde han, saaledes at man tydelig kunde høre: „Ja!“

Saa vendte han sig om paa den høire Side og begyndte at love, til omtrent et godt

halvt Kvarter, saa at man haabede paa Bedring. Men saa rallede han og drog Beiret dybt og sov hen mellem Kloften to og tre før Middag i Herren smukt med stor Taalmodighed.

Efter de Værdes overensstemmende Mening er Beretningen nedskrevet af Byskriv-
eren Hans Albrecht fra Mansfeld. Den er fundet af en Professor Spæth i Philadelphia i en Bog fra 1554 „Luthers Udlægning af Epistlerne og Evangelierne fra Paaske til Advent“, hvor den var skrevet paa det sidste Blad i Bogen og delvis paa den indvendige Side af Bindet.

Kasuiistik.

— — —
Hvad er det? spørge I vel.

Det er en Være, som Menneskene har fundet op. Det er fornemlig Katolikerne, som har opfundet den og med stort Held praktiseret den til at forøge sin Magt og aandelige Tyrani over Folket. Kasuistik er en Samvittighedslære, Anvisning til at løse Samvittigheds-
tvil, Kunst og Knebklære. Saa forklarer min Ordbog det. Det er ved Anvendelsen af denne Være, at det i dt efter lidt lykkedes det katolske Presteskab at vi de en sli-
g Magt over Folket og sætte dem istand til at øve et saa forfærdeligt Tyrani over sit Folk. De har havt lange Fortegnelser over de Handlinger, man bør udføre, og de, man bør undgaa. Naar man med Opmærksomhed læser Kirkehistorien, saa finder vi, at noget af det første af disse Menneskepaafund er det, at de forbød Lægsfolk at tale Guds Ord og at samles til sælles Opbyggelse, tvært imod Guds Ord. Se blandt andet følgende Steder. Kol. 3, 16; 1 Kor. 14; 29—32; se ogsaa det første Vers. Ef. 5, 19. Det næste var, at de danne et eget Presteskab saa meget som muligt i Eghed med det gamle Testaments Presteskab, og derfor udstyrede de sig med en særegen Klædesdragt, og en hel Del Ceremonier, forat de ved Hjælp af disse kunde beholde sin Værdighed, og saa indbild-

te de Folket, at det var Synd at besatte sig med at samles til Opbyggelse og formane og opbygge hverandre, og at det var Synd ikke at adlyde Presten i alt, hvad han sagde, og saa blev det ogsaa Synd at læse Bibelen og saa skulde de bare tro, hvad Presterne sagde og dermed være ubekymret for sin Salighed; thi Presten havde Myndighed til at forlade Synder, og saaledes videre i det uendelige. Naar de bage sit indbildt Folket, at dette og hint var Synd, saa kunde de saa herske frit: Det er Kasuistik.

Saa, alle Lutheranere synes vel, at dette var sælt, og at noget sli-
g findes vel ikke blandt Lutheranere. Lad os undersøge, kan-
ske vi tør finde, at der findes lutheriske Prester som anvender Kasuistiken.

Paa Veien hid igjen fra Norge, traf jeg til at komme i Samtale med en Mand om de kirkelige Forholde her i Landet. Han sagde da blandt andet: Jeg synes, at Presterne tager sig for stor Myndighed, naar de siger, at det er Synd at gaa hen at høre en Prest, som ikke tilhører det Samsund, som du staar i. Se! det er ægte Kasuistik. Der findes saakaldte lutheriske Prester som siger, at den Lægsmand begaar en stor Synd, som samler Folket og taler Guds Ord til dem, selv om man-
ge derved bliver vakte og kommer til en sand Omvendelse, saa har alligevel vedkommende Lægsmand begaaet en stor Synd! Og om han nu ogsaa er saa dristig at komme ind i et andet Samsunds Menigheder, saa er det nu rent forfærdeligt. Se! det er ægte katolsk Kasuistik. Aarsagen til at mange er imod disse Indremissionsforeninger er just den samme Kasuistik. Men hermed skal jeg for denne Gang slutte med den Bemærkning, at vi Lægsfolk nu i Tiden ikke er saa ubidende og taabelige, at vi lader os skræmme af den gamle katolske Kasuistik. I gjør bedst i at opgive Modstanden jo før jo heller, saaat vi Prester og Lægsfolk kan i Enighed arbejde for det ene store Maa! Sjæles Frelse. Hermed en ventlig Hilsen til alle, som elsker den Herre Jesus.

S. Pettersen.

Han døde for mig.

(Indsendt.)

Det var i den sidste fransk-tylske Krig. To Kammerater, Georg Meinert og Henrik Stahl, stod ved samme Kompagni. De var Barndomsvenner, men Georg Meinert var en kristen og hans Kammerat Henrik Stahl Fritænkter.

Disse to havde kæmpet Side om Side i mangen blodig Træfning. Meinert havde mangen Gang talt alvorfulde Ord til sin letsindige Kammerat; men som det syntes, til ingen Nytte.

Stahl havde en troende Moder, der gik ængstelig, urolig for sin Søn og skrev til ham de varmeste Formaninger om at søge Frelse for sin Sjæl. Men Stahl pleiede at sige: „Der findes to oprigtige kristne, det er min egen kjære Mor og min Ven Meinert; kun Skade, at disse Mennesker skal leve sit Liv paa en fiks Ide!“

En Gang havde en Kugle trængt sig ind mellem Stahls Arm og Bryst. Da han viste sin Kammerat Merkerne efter Ruglen, svarede denne: „Tænk om den havde rammet dig nogle Tommer længere tilbage og truffet selve Hjertet—hvor havde du da været nu, kjære Ven?“

„Ah—da havde Ormene faaet sig en fed Ret“, svarede han letsindig.

Sent om Aftenen skulde nogle Soldater udstilles som Vagtposter paa et meget farligt Punkt. Meinert, som nylig var afløst, blev meget bekymret for sin Ven, da han hørte, at denne skulde ud.

„Jeg har en underlig Anelse“, sagde han til sin Kammerat, „en Anelse om, at Fjenden vil gjøre det lyst i vore Rækker; og, ved du, hvad jeg drømte inat? Jo, jeg syntes jeg saa din kjære Mor staa sørgende over dig, da du laa giennemboet af flere Kugler. Jeg har et Forslag at gjøre dig, som jeg beder dig ikke at tilbagevise. Jeg gaar paa Vagt for dig iaften, saa tager du min Vagt paa Søndag.“

„Hvorfor?“ svarede Stahl. „Derfor det er, forat du kan blive fri paa Søndag

gjør jeg det gjerne; men nogen anden Bælgarund respekterer jeg ikke.“

Meinert slog sin Kammerat venlig paa Skulderen, saa ham ind i hans Øine med et taarefyldt Blik og sagde: „Gaar du paa Vagt iaften, er du inde i Evigheden, førend Morgenens Sol oprinder“.

„Hvis saa skal være“, svarede Stahl med Freidighed, vil jeg som modig Soldat ikke fly Faren; og da vil jeg kun bede dig overbringe Mor den Hilsen, at jeg døde for mit Fødeland.“

Meinert fik dog sin Vilje igjennem og gik paa Vagt i Stahls Sted.

Det var en af de blodigste Nætter under hele den forfærdelige Krig. Tidlig om Morgenens maatte alle ledige Mandstaber af Stahls og Meinerts Kompagni ud for at begrave de døde og bringe saarede til Kestlazaret.

Da Stahl ikke havde hørt noget om sin Ven, men anede det værste, gik han hen til det Sted, hvor han troede, at Meinerts Kompagni havde kæmpet. Her mødte ham et forfærdeligt Syn. Bag en Skrænt, der havde tjent som Dækning, laa store Dyrger af Lig. Vidt længere fremme stansede Stahl af Forfækkelse, da hans Øine faldt paa Kammeratens frygtelig lemlestede Legeme. Begge Ben var affudt og hang igjen ved nogle Sener og Rjødtrevler; Underlivet var oprevet, saa en Del af Indvoldene kom tilsynne. Han kastede sig ned over sin Kammerat i krampagtig Graad, og hvor forbauset blev han ikke, da han endnu merkede Livstegn.

Meinert fik som ved en underlig Guds Styrelse sin Bevidsthed tilbage et par Minutter; men hans Tunge var saa lammet, at Stahl bare kunde opfatte følgende Ord: „Hils kjære Tante—gaar til Jesus— —kjære Stahl, mødes hos Jesus—Himmelen!“ Saa drog han sit sidste Suk.

Da Stahl havde sørget for sin Kammerats Begravelse, vendte han tilbage til Lejren med hans Kæsel i sin Haand. Han var dybt rystet, da han berettede sine Kammerater, i hvilken Tilstand han fandt sin døde Ven.

„Han døde for mig“, sagde han, „den ædleste Kammerat paa Jorden“.

Da det lakkede mod Aften, og Mandstabet havde samlet sig om Vagtilden, aabnede Stahl sin afbøde Vens Ransel; og se, øverst laa den Bog, som Meinert saa flittig havde benyttet, og hvis Indhold Stahl mere end en Gang havde spottet.

„Det var hans kjereste Bog“, sagde han.

„Læs lidt for os“, sagde en mørk Stikfelse, der altid havde været Kompagniets frækfeste Spotter; og han satte sig ved Stahls Fødder foran Vagtilden.

Stahl fulgte Opfordringen og læste det første Kapitel, hans Die faldt paa, og mærkelig nok — det var Lukas 15, Billelsen om den tabte Faar, den tabte Penning og den forlorne Søn.

Hvor bevæget end Stahl var, kunde han dog ikke fælde en Taare; men det var, som om hans Bryst vilde sprænges.

Kompagniets værste Bespotter sad som han vilde sluge hvert Ord, og da Kapitlet var udlæst, svor han paa, at Meinert var den oprigtigste Kristen, som fandtes paa Jorden.

Fra denne Stund var det forbi med Stahls Spot. Der begyndte en alvorlig Kamp i hans indre. Naar Ruglerne hvinede om ham paa Slagmarken, følte es hans Sjæl med Rædsel for Døden — og for det, som ligger bagved. Han var af Naturen modig og uforskyldt; men hans Mod blev brudt ved Bevidstheden om, at han havde en u dødelig Sjæl, der svævede paa Afgrundens Rand.

Moderen skrev sømme, kjerlige, veiledende Breve til Sønnen, og et af disse havde den Overskrift: „Han døde for dig.“ Hun tog som Udgangspunkt det mærkelige Vaat bytte, hvorved hans Ven var gaaet i Døden for ham, og fremstillede for ham Evangeliets dybe Hemmelighed om Kristi Stedfortrædergjerning og Død for os. Dette gjorde sterkt Indtryk paa ham. Det Evangelium, Moderen forkyndte, tændte Lys i hans Sjæl.

Disse Ord, der angiver Evangeliets Grundtone: „Han døde for mig“, stod levende indridset i Henrik Stahls Sjæl. Og naar han senere fremtraadte som et levende Vidne for andre om den store Synderven, var altid dette Grundtonen: „Han døde for mig.“

Fra Red Wing Seminar.

Prof. Wee talte ved Morgenandagten Mandag den 17ds. Hans Tale over 1ste Mosebog 2det Kap. var en Fortsættelse af hans tidligere Tale over det første Kapitel af samme Bog. Efter nogle indledende Bemærkninger, der gik ud paa at vise Forskjellen og Forbindelsen mellem Bibelsens første to Kapitler: det ene en Skabelseshistorie, det andet „Himmelens og Jordens Historie“, gik han over til det, der vistnok var Hovedtan-ken i hans Tale; hvorledes Naar lovene i sine store Hovedtræk holder stik ogsaa i Aandens Verden. Vistnok er de to Sferer (Aandens og Naturens) ikke lige i alle Dele. Saaledes raader Selvbestemmelse i Aandens Verden, medens Nødvendighed hersker i Naturen. Men siden Gud er begges Ophav, er der mange indbyrdes Ligheder.

Som der i Begyndelsen var Mørke og Uorden i Tilværelsen, indtil Lys og Aand holdt Indtog, saaledes er der nu efter Faldet Mørke og Ufred i Menneskesjelen, indtil Guds Lys kommer ind. Ligesom Gud ved Lysets Varme „skilte mellem Vand og Vand“, saa at noget faldt paa den tørre Jord som Regn, og noget steg op og dannede de høiere Skjlag, lig varmer Gud Hjertet, indtil Angerens Taarer falder, og Sjælens Længsel stiger opad.

Derpaa lagde Gud en Grundvold for det Liv, der skulde leves: „det tørre kom til-lyne“. Saaledes lagde han Grundvolden Kristus for det aandelige Liv, der næres for at bære Frugt, lig som der af Jordens Skjød sprang frugtbringende Liv. Talen sluttede med en Henvendelse at læse Bibelen i Naturens Tempel. Nye Syn og Tanker vilde da komme.

Der synes iaar at være nyt Liv og Rørelse i de literære Foreninger og Debatklubberne. Foreningen „The Philo.nathean“ har dælt sig for at give Medlemmerne hyppigere Anledning til Doelle og for at muliggøre Konkurrence og Synkeprøver. Den nye Forening kaldes „Th: Adelphean“. Den norske Forening „Eddi“ har paany organi-

feret sig og har valgt følgende Bestyrelse: Prof. Wee, Formand, Prof. Ringstad, Viceformand, D. Virkeland, Sekretær, J. D. Rønsberg, Kasserer, P. Raaplund, korreponderende Sekretær.

Af besøgende kan nævnes: Pastor L. M. Sagen fra Grand Rapids, Mich. og Prof. J. Boraas af St. Olaf College.

Det kan maaske være af Interesse at høre Navnene paa dem, der dette Aar har begyndt det theologiske Studium: A. M. Knudsen, J. M. Johnson, Olaf Hanson, S. Gjerde, J. Arnesen, Aug. E. Thorkelson, J. D. Rønsberg og P. J. Løvseth.

Ror.

Fra R. Rasmussens Virkefelt

Et Samtalemøde blev afholdt i Bethania Menighed, Pastor R. Rasmussens Kald fra Lørdag den 1ste Oct. til Tirsdags Aften den 4de. Mødet begyndte Lørdags Eftermiddag hos Mr. & Mrs. Overt. Særdels mange var fremmødt. Søndags Formiddag talte Pastor L. Gundersen. Efter Predikenen havde vi Barnedaab og Nadver. Om Eftermiddagen indledede Pastor Gundersen Samtaleemnet. Et par kristne Unglinger talte. Nogle vakre kristelige Stykker blev deflameret og vi fik ogsaa Sung og Musik.

Mandag og Tirsdag fortsattes Samtalen. Vi begyndte hver Morgen med en Tymes Bønnemøde.

Af Emnet blev særlig det første Vers fremholdt af de forskjellige Talere. Vi havde et herligt Møde. Guds Børn var som en Sjel—bedende om Sjæles Frelse. Velsigelse udeblev heller ikke og før Mødet var slut, havde flere begyndt at sørge over sine Synder. Nogle bad om Forbøn og betjendte for os alle sin Beslutning om at følge Jesus. Saligt, oplivende er det for Guds Børn at faa erfare, at Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid.

Blandt dem som deltog i Samtalen var Pastorerne L. Gundersen, John Næsjø og R. Rasmussen, Elling Wißen fra Sharon, N. D., Sæbø Nelson og Holmquist fra

Mamre, Student Albert Andersen, Elias Rasmussen, Pederson og Wick fra Bethania. Søndag efter Gudstjenesten blev der optaget et Offer til Hjælp til at fuldføre Kirken. Der kom ind \$22.70. Tirsdag optoges et lidet Offer til Mr. John Nelson vor utrættelige Organist. Nelson tilhører Mamre Menighed.

Venner lad os bede om flere Møder ligt dette! Brødre bliv enig om at bede specielt for Bethania Menigheds vakte og uomvendte.

Mødet blev afsluttet med Bønnemøde Tirsdags Aften. Mamre Menigheds Sekretær John Sæbø oplyste paa Mødet, at Mamre Menighed havde besluttet at have Samtalemøde fra den 23de Nov. og fortsætte 3a5 Dage, og saa efter at Mamres Møde er slut, gaar alle Deltagere som kan til Lodge Poll Menighed og fortsætter. Sæbø vil selv sende ind Indbydelse og Betjendtgjørelse til „Buddbæreren“.

P. A. Wick.

Bethania Menigheds Sekretær.

Bryllup paa Barneheimmet.

Saa vidt jeg ved, er det første Gang i Hjemmets Historie, at der har været noget Bryllup der.

Det var Miss Lina Elstad, som vilde berede de smaa denne Glæde—og for dem var det en Begivenhed de længe vel mindes. Miss Elstad kom første Gang til Hjemmet for omtrent 6 Aar siden. Sidste Høst, da Hjemmet blev hjemløst af to smitsomme Sygdomme—og det var næsten umuligt at faa Hjælp—da var Miss Elstad saa selvopofrende at komme og hjælpe os. Siden Wahlen reiste i Mai, har hun været Matrone ved Hjemmet. Bestyrelsen gav hende Kald som i adan to Gange; men hun afsløg Kaldet,—og nu ved vi hvorfor. Dog lovet hun at staae, til vi fik Matrone. Og det gjorde hun. Naar I læser dette, saa er nemlig Miss Hendrickson kommen og har optaget sin Gjerning som Matrone ved Hjemmet.

Onsdags Aften den 28de Sept. blev

Miss Lina Elstad ægtebietet til Albert Høiseth. Samlingsfalsen var smukt dekoreret for Anledningen. Alle de smaa saavel som Tjenestefolket var samlet, og under Taler og Cereemonien var det saa stille, at man kunde hørt en Naal falde!

Efter Bielsen gik vi til de veldækkede Borde i Spisefalsen. Ogsaa denne var smagfuldt pyntet, saa vi glemte næsten bort, at vi var ved et Barnehem—uden naar vi saa hen til de glade smaa Ansigter rundt Bordene. Hvor de gjorde sig til gode af de lækre Retter.

Efterat de havde spist, holdt jeg en liden Tale til dem og spurgte, om de ikke var glade over, at Miss Elstad havde sit Bryllup der.—Ja, det var alle.

Og det var nu en Sandhed, man kunde se uden at spørge. Men naar jeg saa gjorde dem opmærksom paa, at dette betød at nu maatte Miss Elstad, eller rettere Mrs. Høiseth, forlade dem og følge sin Brudgom, da hviede de sine Hoveder bedrøvet ned. De havde lært at elske Miss Elstad, og de vilde nødig, at hun skulde gaa fra dem. Børnene sagde Dagen efter, at de syntes ikke Høiseth gjorde Ret i at komme og tage Matronen fra dem.

Ved Siden af Hjemmets Personale og Lærerinderne Miss Sando og Miss Heistead var ogsaa en Del af de nærmeste Slegtninger ved Brylluppet.

Det var i Sandhed et hyggeligt Bryllup. Vi beder, at Guds rige Velsignelse vil følge Brudeparet paa deres Livsvandring til den evige Herlighed og himmelske Glæde.

Som Nyhed kan jeg meddele, at Bestyreren har kaldt Jacob Nygaard til Bestyrer for Hjemmet og han har antaget Kaldet. I ham har vi en meget dygtig Mand, som har baade Tjenestefolkets og Børnenes Agtelse og Tillid. Vi vil gjerne opmuntre vort Folk til at komme vort Barnehem ihu i Bøn om Herrens rige Velsignelse, baade over Børn og voksne—ikke mindst for Bestyrer og Matrone. Saa meget mere maa vi saa bede vort Folk komme Hjemmet ihu, da vi atter er bleven hjemløst af Nervefeber. Tre Piger paa 10 Aar er angrebne. Der er gjort

alt, som gøres kan, ved Oppudsning af Bygningerne og Rensning af Cisterner. Vi havde haabet at blive sparet for smitsom Sygdom dette Aar, men Herren synes at vilse det anderledes.

Bidragene til Hjemmet gennem Sommeren har været smaa, saa nu begynder vor Kassebeholdning at blive ganske liden. Vi har gjort Reparationsarbejde for flere hundrede Dollars, saa nu maa vi bede vort Folk: kom os ogsaa ihu med Bidler.

Paa Hjemmets Vegne

J. J. Skarpnes.

De vilde saa Manuskriptet.

Da Benjamin Franklin engang blev latenterliggjort i Paris, fordi han forsvarede Bibelen, besluttede han at undersøge, hvor mange der var af Spotterne, som havde læst den. En Dag underrettede han saaledes et af de lærde Selskaber, at han var kommen over en Historie om Oldtidens Bondebiv, som han syntes var meget smuk, og som han gjerne vilde høre Selskabets Mening om.

En nærmere bestemt Aften oplæste da Franklin for Selskabet hele Ruths Bog. De var ganske henrykte, og den ene efter den anden anmodede ham om at saa Manuskriptet trykt. „Det er allerede trykt“, svarede Franklin, „det er nemlig en Del af Bibelen“.

Ved en anden Anledning afkrev han og læste et mærkværdigt „gammelt Digt“ for en Samling Spottere. Det modtoges med overordentlig Beundring. Hvem var Forfatteren? Hvor havde Franklin fundet det? Det var ikke frit for, at de blev lidt skamfulde, da de fik høre, at det var et Kapitel af det gamle Testamente.

Mine unge Læsere vil vistnok engang imellem træffe paa Folk, der spotter over Bibelen. Da kan det være godt at vide, at de allerfleste slige Spottere er særdeles uvidende om, hvad der staar i Bibelen. De burde dog vide, at det er dumt at drive Spot med det, som man ikke kjender.

Siden vi taler om den Ting, tør det kanske passe at læse en siden Del af en Tale, som den berømte Opdagelsesreisende, Henry Stanley, holdt i England for kort Tid siden.

„Janet Livingstone, den store Missionsnærs Søster, gav mig engang en nydelig indbundet Bibel. Da jeg nødig vilde udfrætte mig for at tage den paa en Reise rundt Victoria Nyanza had jeg min Vedsager om at laane mig en af sine, et noget slidt og smudsig Eksempplar og jeg begav mig da paa Bei til Uganda uden at ane, hvilken Revolution den Bog vilde komme til at gjøre i Central-Afrika.

Vi opholdt os nogen Tid i Uganda, og en Morgen kom vi til at tale om religiøse Ting; jeg bragte saaledes Englene paa Tale. Kongen og Høvdingerne vilde høre endda mere om Englene end det, som jeg kunde fortælle dem. „Men“, sagde jeg, „jeg har en Bog med mig, som kan fortælle eder, hvad Engle er for noget, langt bedre end jeg kan det. Ja, den kan ogsaa fortælle om Gud og hans velsignede Søn, som benytter Englene til sine Tjenere“.

„Faa sat i den Bog!“ raabte de allesammen med en Gang. „Faa sat i den straks. Vi vil sidde her og vente, til De kommer med den“.

Bogen blev hentet, jeg aabnede den og læste det tiende Kapitel af Profeten Ezechiel og det syvende Kapitel af Johannes Abenbaring fra det niende Vers til Slutningen, og da jeg læste det ellefte og tolvte Vers, var det saa stille, at man kunde hørt en Knappen falde. Da jeg læste Ordene „de skal ikke hungre mere, ei heller tørste, heller ikke skal Solen brænde dem“, havde jeg en Følelse af, at Uganda nok vilde vindes for Kristus. Jeg sit ikke Lov til at tage Bibelen med mig igjen. Kong Mtesa glemte aldrig de vidunderlige Ord og den merkverdige Virkning, som de havde paa ham og hans Høvdinge.

I dag er der mange tusende kristne i Uganda. Flere af dem har bevist Sandheden af sin Tro ved at lide Martyrdomen.

„Efter U. B.

Kredsmøde.

Et Kredsmøde i Turtle Mountain Kreds blev afholdt i Northlands Menighed af Pastor Svingens Kald fra 18de til 20de Oktober 1910. Mødet aabnedes med Prediken af undertegnede over Sal. 119, 129. Stedets Prest ønskede Mødet velkommen med: „Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn“.

Den Prest, som var anmodet om at indlede Samtalen kunde ikke, saa undertegnede paa Anmodning begyndte Samtalen over Mark 4; 1—20, hvilket var det opstillede Samtaleemne. Følgende Punkter blev opsat: Guds Ord.

1. Dets Bestemmelse.
2. Dets Hindringer.

Derover dreiede Samtalen sig de 3 Dage som Mødet varede. Det saa ikke saa rar ud ved Mødets Begyndelse, da kun undertegnede og en anden fremmed til kom til dette Møde af den hele Kreds. Folket i Menigheden blev meget stiftet over at saa saa kom, da de haade ventet mange Prester og Vægbrødre. Men da flere kom tilstede fra de andre Menigheder i Kaldet, saa kunde Samtalen fortsættes. Dertilmed saa er der flere i Menigheden som deltager i Samtalen saavel som Stedets Prest brugte flittig Tiden, med alvorlige Vidnesbyrd.

Herren er ikke bundet, hverken til saa eller mange, og han aabnede for os sit velsignede og livgivende Ord, saa det føltes godt at være ved Mødet. Haaber at nogen blev vundet, andre trostet og veiledet ogsaa ved dette Møde.

Broder, Pastor Svingen var med os hele Tiden, endskjønt det falder ham besværligt at komme rundt. Han ser sig nødsagen til at opgive Arbeidet saasnart Menigheden kan saa sig en anden. Maa Gud være med Svingen og hans Familie i Trængsels Dage med sin Velsignelse baade til Legem og Sjæl; og han velsigne ogsaa de Menigheder som maa opgive sin elskede og afholdte Prest. Mange Tak skal baade Prest og Menighed ha for godt Samvær.

M. M. Dahl Sctr.

Dartroens Uro og Klage.

(A. Garborg).

Af vidste jeg bare en eneste Kvist
At hvile min vaklende Fod paa,
En Grundvold sikker og uden Brist
At bygge mit bævende Mod paa!

Af vidste jeg bare en Ting paa Jord,
Som Sindet fik sande og styrke.
En eneste Ting, som var ren og stor
Og maned min Aera ft til Døds!

Na var der en Tanke saa sterk og varm
Min Sjæl kunde fylde og kvæge
Og fandtes en eneste trofast Varm,
Hvis Kjærlighed kunde mig læge!

Na, var der en Sag, som var værd mit Blod,
Hvor skulde det livsrødt springe,
Hvor skulde jeg juble, naar Tro og Mod
I Kampen hæved min Bringe.

Jeg smed overbord baade Liv og Lyst
Og takked min Gud for Striden,
Og fik jeg der et Saar i mit Bryst,
Da havde jeg hvile siden.

Nu vimred min Sjæl i øde Rum
Og daaner i Tomheds Stimlen.
Jeg er som en Blære, et pisset Skum,
Som Stormen har hævet mod Himlen.

Jeg fryser til Rim og jeg smelter til Vand,
Og er ikke nogen af Delene,
Jeg kjender i Sindet levende Brand,
Som engang skal pine Sjælene.

Jeg tror paa vor Herre og negter ham dog,
Jeg beder og bander tillige,
Jeg gaar næsten kvalt under Syndens Aag
Og nægter dog Satans Rige.

Jeg spotter om Dagen, naar Solens Flom
Sig vælter om Skovens Klædsel,
Jeg skjælver om Ratten for Herrens Dom,
Og ghyser for Helvedes Klædsel.

Hvad blir der saa af mig tilsidst—tilsidst,
Naar Tæppet skal falde for Stykket?

Skal da mon jeg finde en Frelsens Kvist,
Naar Faldet jeg nærmest er rykket?

Skal da mon jeg finde en Mur for min Tro,
En Tanke, som Sindet kan læge?

Mon da at Guds Kjærligheds milde Ro
Mit dødsyge Hjerte saar kvæge?

Jeg ved ikke jeg—jeg er syg og ør,
Det løber mig taaget for Sindet,
Men Angesten skjærer gjennem min Sjæl
Saa bleg og saa skarpt som Lynet.

Hvad—bede? Bed om Fred og Lys
Mod alle de tvilende Sammenrottelser
Ja, bed ja, men jeg ser med Gys,
At min Bøn er bare Gudsbespottelser.

Saa faar det gaa gjennem Skodde og Strøm
Kompass og Ror har jeg mistet,
Ei ser jeg Fjertaarn i Nattens Drøm,
Mit Anker forlængst er bristet.

Farvel—jeg ved intet Maal, ingen Havn,
Lad drive for Flod og Fjære.

I Livets Bog—mon han skrev mit Navn?
Et Spørgsmaal—og intet mere.

Indsendt ved Severin Gjerd e.

* * *

Troens Tryghed og Fred.

(Svar af en dansk Digter.)

Af Isaias Rod skjød han frem som en Kvist,
(Es. 53.)

Ham hviler saa rolig min Fod paa;
En Grundvold sikker uden Brist
At bygge min Tro og mit Mod paa.

Jeg har Evangeliets Ord paa Jord,
Som Sindet kan sanke og styrke,
Og Jesus Kristus saa ren og stor
Og han er min Kraft og Dyrke.

Min trofaste Frelser saa sterk og varm,
Den Tanke mig fylder og kvæger,
Hos ham ved en trofast, trofast Varm,
Hans Kjærlighed altid mig læger.

Gudsriges Sag den er værd mit Blod,
Hvor skulde det livsrødt springe,
Som Martyrskaren i Tro og Mod
I Kampen hæved sin Bringe.

Ja Verden er faldt i dens Liv og Lyst
Og giver ei Kraft i Striden,
Der faar enhver et Saar i sit Bryst
Saa aldrig de hviler siden.

J Kristus er No, i det øde Rum
 Nu ynker jeg Tomheds Stimlen.
 Jeg er et Guds Barn for en vældig Sum
 Mig kjøbtes en Polig i Himlen.

Mig varmer, mig tvætter et Blod og et Band,
 Mig negtes ei nogen af Delene.
 Jeg kender i Sindet Guds Kjærligheds Brand
 Som evigt skal fryde Sjelen.

Jeg tror paa vor Herre, saavidt kom jeg dog,
 Jeg beder og haster tillige.
 Jeg var næsten kvælt af Syndens Nag,
 Da klari saa jeg Satans Rige.

Den salige Dag Raadesolens Flom
 Mig gav Retfærdigheds Rædsel,
 Da blev jeg forfisket mod Herrens Dom
 Og frygter ei Helvedes Rædsel.

Min Herlighed kommer tilsidst—tilsidst,
 Naar Tæppet oprulles for Stykket,
 Da skal jeg gienfinde min frelsende Kvist
 (Ef. 53.)
 Og føle mig salig henrykket.

Da ser jeg, hvad før var en Mur for min Tro;
 O Tanke—som Sindet kan læge,
 Thi en Guds Kjærligheds milde No
 Kan dødsynge Hjerter kvæge.

Den Gang jeg for vild var jeg syg og ør,
 Det løb mig saa taaget for Synet,
 Og Angesten skar igjennem min Sjæl,
 Guds Ord var mig skarpt som Synet.

Just bed—hvad andet?—om Fred og Lys
 Mod alle de djevelfke Sammenrottelser
 Et Rødraab til Gud under Dommens Gny
 Kan umulig være Gudsbespottelser.

Saa gaar det paa Blodet med Raadens
 Strøm,
 Og Satan har Slaven mistet,
 Til Livet jeg vaagnet af Rattens Drøm,
 Og Djevelens Tanter er bristet..

Farvel—jeg styrer mod Himlens Havn,
 Vor Mester er inden Borde.

J Livets Bog har han skrevet mit Navn,
 Han selv mig retfærdiggjorde.
 Indsendt ved Severin Gjerde.

Bor Presterne deltage i Politik?

Som det har været og fremdeles er, saa skal Presterne intet med Politik have at gjøre—. Nei, Politik er noget, som kun de, som lidet eller intet Kirkearbejde gjør, skal deltage i.—Ja, Politik skal ingen sand kristen, efter manges Mening, blande sig op i—og blir det jo bare de, som ikke er sande kristne, som skal tage Del med i Politik.

Men mon dette er rigtig? Tror du ikke, at Gud vil, at Presten og enhver anden sand kristen, til en vis Grad, skal deltage i Landets Politik? Tror du ikke, at Gud liker at have kristelige Mænd i Landets Styre? Hvis han gjør, er det da ikke din Pligt at arbejde for at saa kristelige Mænd ind i Landets Styre? Tror du, at det behager Gud, at de Mænd, som politisk talt, skal styre og lede Folket er ukristelige, ja ofte amoraliske? Hvis det ikke gjør, er det da ikke din Pligt at arbejde imod, at ukristelige Mænd skal komme ind i Landets Styre? Tror du, Gud liker Salooner? Hvis ikke, er det da ikke din Pligt at forsøge at udrydde disse? Kort sagt, tror du ikke, at Gud liker sunde og kristelige Love og sund og kristelig Regjering? Hvis han gjør, mon det ikke da er din Pligt at hjælpe ham til at saa dette? Tror du ikke at Gud vil, at du skal kjæmpe imod Kirkens Fiender? Hvis han gjør, er det da ikke din Pligt at arbejde imod al Politik, som er skadelig for Kirken—ja ligesvem dens Fiende? Og, mon ikke al „raadben“ Politik er Kirkens Fiende? Tror du ikke, at Kirken har Lov til at beskytte sine egne Medlemmer og især de unge og svage? Hvis den har, er det da ikke dens Pligt at forsøge at udrydde de Ting, som skade dens Medlemmer? Har ikke en Hyrde Ret til at beskytte sine Faar? Hvis han har, mon ikke ogsaa en Prest har Lov til at beskytte de Faar, som Gud har betroet ham? Hvis saa, er det da ikke hans Pligt at arbejde imod alle Ting, som forsøger at skade hans Faar? Da har de kristne ikke ret til at kjæmpe imod Satan, i hvad Skikkelse han kommer?

Det synes for mig meget sørgeligt, at saamange Prester og andre kristne skal lægge

Hænderne i „fors“ og intet sige eller gjøre i politiske Ting.

Lad os tænke os, at det er just før Valgkampen. Valget gjælder ikke mindre end dette: Skal Saloonmagten—„Satan's Agent“—faa Overtaget eller ikke? Skal Mænd, som intet Hensyn tager til Guds Vilje—Mænd, som giver en god Dag i Næstens Vel—Mænd, som sælger Ketten for Penge, ja, Mænd, som ofte er umoraliske og ligger langt nede i Syndens Søle, blive valgte til et af Landets Embeder? Eller skal Mænd, som virkelig søger Folkets bedste, Mænd med god Moral, ja Mænd, som tager Hensyn til Guds Love, blive valgte?

Er det ikke Prestens og Menighedens Pligt aabenbart at kæmpe imod, at Mænd som er Kirkens Fiender, skal komme op i et eller andet af Landets Embeder, og at kæmpe for at faa kristelige Mænd ind i samme? Presterne har jo altid mer eller mindre Indflydelse ialfald over sit Menighedsfolk og kan uden Tvil gjøre en hel Del imod, at Mænd, hvis „Platform“, er imod Kirkens Arbeide, skal blive valgte til styrende og ledende Mænd.

Seg haaber og ved, at den Tid kommer, at Presten ikke alene er en Leder for Folket i aandelige, kirkelige Ting, men ogsaa i mange verdslige.

Jeg tror, at hvis Jesus var paa Jorden idag, at en af de første Ting han vilde gjøre vilde blive at besøge vore større Byer og befri de „hvide Slaver“ og udrydde Saloonerne. Men dette kunde han selvfølgelig ikke gjøre uden at blande sig ind i Politikk.

For en Tid siden, lidt før Valget, hørte jeg i en af vore større Menigheder Stedets Prest—en gammel graahaaret Mand, efter endt Gudsstjeneste formane og bede sin Menighed at arbeide for, at de Mænd, som var imod Saloontrafikken, kunde blive valgte til de forskjellige Embeder, og jeg ved, at de saa Ord, han sagde, blev til megen Velsignelse. Og da kom dette Spørgsmaal op for mig: Mon ikke alle Prestes burde give sin Menighed samme Advarsel—samme Raad, og mon ikke Presten har Ret til, til en vis Grad, at deltage i Politikk?

S. A. T h o .

„Lutheraneren.“

Fra Zionsforeningen for Israel.

Kan Jøderne bli bundne for Jesus?

Gerda Meyersjohn, en svensk Jødinde og bekendt Forfatterinde, har opkastet Spørgsmaalet og bejaet det med Eftertryk. Den moderne Jøde, som lever i det civiliserede Selskab, nyder med Kulturens Frugter og indtar en fremragende Plads i Videnskab, Industri og sit Fædrelands Handel, har for lang Tid siden mistet Troen paa en personlig Messias. Han tror—dersom han overhovedet har religiøs Tro—paa Gud og paa et evigt Liv og haaber paa et Guds Rige paa Jorden, et Rige med Fred og Salighed, hvor Menneffene lever i broderlig Kjærlighed og Endrægtighed, og alle tilbeder den ene Gud. Dog, naar Israelliten taler om dette Gudsrige, saa sker det ikke med den samme Vished, den samme seierrige Tro paa „en ny Himmel og en ny Jord“, ligesom den kristne beviser den, naar han taler om Guds Rige. Han kan være besjælet af den varmeste Zver for Kædsærdighed og Sandhed; han kan arbeide utrættelig for Medmennekkernes Vel og være et godt, et skædsærdigt og sædeligt Menneffe; men han har dog ikke den Livskraft til Kraft og Kjærlighed, for at øse deraf, ikke det bløde Nag til at bære sin Byrde, som en Jesu Discipel har. Dette er da ogsaa Grunden til at mange Jøder, bevægede af deres Længsel efter mer Liv og Jæderlighed i Religionen, føler sig dragne til Kristendommen og er bleve Kritiske Disciple, enten de nu bekiender sig offentlig som saadanne eller blot i deres Hjærter. Der gives Jøder, som ikke kan kvæle sin Længsel efter Gud, men maa have en Sandhed, i hvilken de lever. Af disse er mange ved sin Længsel dragne hen til ham, som de dels frygter, dels haaber, til den tornekrone paa Korset hvis Billede de ikke kan se uden en Tølelse af Skam og Skyld, og hvis Navn deres Læber neppe kan udtale“. Saalængt Stemmen af en, som vistnok udvortes ikke hører til den „tornekrone“, men som dog i Hjærtet maa være bleven hans Discipelinde. Vi føier endnu en anden til. Josefine Lazarus skriver: „Vi

staar paa Tærskelen og ved ikke hvorhen. Jøder saavel som kristne trænger det nye gudmenneskelige Liv, af den Art, som er bragt ind i Verden ved en Jøde. Menneskeheden hungre og tørster efter Jesu Kjærlighed, som gaar Haand i Haand med Mose Lov. Vort jødiske Folk skriger efter Brød, men vi giver det en Sten".

Et Bevis i Gjærning for disse Udsagn giver den „Daabssbevægelse“, som i de sidste Aar har gjort sig saa stærkt gjældende, at den for Jøderne er bleven en truende Nødssituation. Man tar Forholdsregler imod den. Den jødiske Menighed i Wien offentliggjør Ravnene paa enhver i dens Midte, som vender sig til Kristendommen, før at gjøre ham umulig i hans hidtilværende Omgivelse.—Dr. Bernfeld tilstaar offentlig, at i Tyskland og Østerrige mange Jøder lader sig døbe ud af religiøs Følelse, af religiøs Tørst og af oprigtig Længsel efter Gud. Man har med nogen Sikkerhed beregnet, at der aarlig døbes 5000 Jøder. I Wien talte man i 1909 nøjagtig 619 døbte, et Tal, som i de sidste ti Aar i Gjennemsnit har været temmelig ligt.

Dr. Bernfeld skriver: „Den religiøst stemte Jøde gaar omkring og søger en sand religiøs Stemning. Hos Rabbinerne og Reformerne finder han den ikke, men hos de kristne Geistlige finder han den vel, og derfor gaar han derhen. Det er smerteligt: Netop nu hersker der blandt de tyske Jøder en religiøs Stemning, en ny religiøs Oplivelse. Og det bringer dem ikke til Jødedommen, men til Katolicisme og Protestantisme“.—Vi forstaar denne Klage. Lad os ikke lade den bli til Anklage mod os! Vi maa drive Jødentilføjelse; dersom det nogenfinde trænges, saa er det nu! Vi maa fylde Jerusalem med denne Lære, vi maa føre Jesu Blod over Israels. De jødiske Hjærtter kan og vil oplade sig ogsaa for ham“.

Oversat fr „Der Messiasshete“ ved
A. S. Gjevne.

Mange kristne er villige til at laane sin Nabo ti Dollars, men tør ikke betale Gud en Dollar.

Med paa et par Kreditsmøder.

1. Mødet i Creston.

Følge med Pastor Walstad har det afsted til Creston, Ill. den 21de September. En velstaaende Farmer, Broder i Herren og Medlem af Menigheden, mødte os paa Stationen og førte os til Kirken, hvor vi ankom netop som Mødet begyndte den Dag. En sølte sig straks som hjemme blandt Vennerne der. De fleste var mig ukjendte, endel kjendte jeg lidt, og nogle kjendte jeg godt, især de fra Chicago og Omegn. Kirken var vakker og Folket særdeles hyggelige og opmærksomme. Stedets Prest, Pastor Gittreim, var paa Grund af en Begravelsesforretning ikke nærværende den Dag, men han kom den næste.

Samtaleemnet, Ef. 4, 17—5, 2, var lærerigt og praktisk, fordi det dreiede sig om Kristenlivet, saaledes som det skal vise sig i det daglige Liv, eller om man vil, om Helliggjørelsen. Det var saa indholdsrigt, at man vistnok kunde holdt paa tre Dage til uden at blive færdig dermed.

Den opbyggelige Samtale gik livlig, Interessesjen steg med hver Sæssion, og man hørte flere sige ved Afslutningen, at det, der var kommet frem, var ikke bare opbyggeligt, men ogsaa meget selvprøvende og manede til et Liv mere helt for vor himmelske Herre og Mester. Forsamlingens Antal steg ogsaa for hvert Møde, og ved Afslutningsmødet var Kirken omtrent fuld af Folk. De kom gaaende og kjørende ikke bare med Heste og Vogn, men ogsaa med Automobil, for det har ogsaa mange af vort Folks velstaaende Jordbrugere Raad til. Kvinderne anrettede fælles Bepisning til Middag udenfor Kirken, og det var ikke bare hyggeligt men ogsaa nødvendigt, da mange havde tilbørlig lange Veie og Middagshvilen var kort. De Forretninger, som stod i Forbindelse med Mødet, der jo var Kredsens Aarsmøde, gik raft og godt fra Haanden. Alt skede sagligt og i Kjærligheds og Enigheds Aand. Og saa bør det være. Herrens Nærværelse kjendes, og der er ikke Tvil om, at Mødet skal bære sin Frugt.

2. Mødet i Racine, Wis.

Fra Chicago eller rettere fra Evanston reiser man jo hid, om man vil, paa Verdens fineste elektriske Bane, siges der. Og min Hustru og jeg tog naturligvis den baade frem og tilbage. Hun maatte saa være med paa denne hendes første og eneste Tur denne Sommer. Vi ledte os frem til Kirken, hvor vi først traf den altid saa smilende og venlige og dygtige Kollega, Pastor H. A. Hanson fra Chicago. Baade han og undertegnede maatte nemlig skynde os til Mødet itide denne Gang, da han skulde indlede Samtaleemnet, og jeg skulde holde Abningsprediken. Men der var dog ingen Hast, da der paa Formiddagen den 4de Oktober endnu ikke var kommet saa mange Folk, at vi syntes, det var værd at begynde endda. Det tør være værd at overveie, om det ikke var bedst, at Vennerne paa Stedet og de tilreisende mødte op ved Begyndelsen af Mødet, eller ogsaa at begynde en Aften og saa fortsætte en to eller tre Dage. Ligejaa om det ikke var bra, at en Del af Presterne efter et saadant Møde kunde være over en Søndag.

Pastor Carlson var allerede i Virksomhed med at modtage og gjøre det hyggeligt for dem, som kom.

Det var saart at erfare, at de Venner i Racine, som i mange Aar havde tilhørt samme Menighed, nu i det senere havde delt sig i to Leire, og det er at ønske, at de maa arbejde sig sammen igjen til et. Under saadanne Forholde kan man ikke vente, at Søgningen til Kirken er, hvad den kunde være. Og dog var der større Forsamlinger end man kunde vente. Særlig sidste Aften var der mange Folk, og Gud var os nær med sin Aand under hele Mødet.

Vennerne i Racine og da især Kvinderne fortjener al Ære og Tak for den Opoffelse og Interesse, de lagde for Dagen. Deres Arrangement med Bespisningen var udmærket. Vi fik der i Kirkens vakre „Basement“ sidde samlet to Gange hver Dag og nyde de velsmagende Retter, somattes frem. De Imagte dobbelt godt saadan i gemytlig Fællesskab med Troessøstende.

Samtaleemnet var 1 Joh. 4, 1—6 om

at prøve Aanderne, om de er af Gud. Mange alvorlige Ting blev af Deltagerne betonet under Samtalen, Ting, som passer godt for den Tid, vi lever i, og som er saa fuld af antiktistelige Aander, der vil drage endog de sande troende bort fra Enfoldigheden i Kristus.

Saa tilslut en Tak til Vennerne baade i Creston og Racine for hyggeligt Samvær. Saadanne Møder er af stor Betydning i flere Henseender. Vennerne og Virksomheden paa Stedet, hvor Mødet holdes, faar ligesom en Tilskyndelse fremover i den rette Retning, og Presterne lærer ikke bare at kjende hinanden bedre, men de faar ogsaa Anledning til at samtale om Virksomheden baade i og udenfor Kredsen, hvilket vil have sin Nytte. Man kan ogsaa hjælpe hverandre med gode Raad og Rink, kanste ogsaa ved i Broderlighed at paapege hverandres Feil.

Chicago, Ill. den 13de Oktober 1910.

Ludv. Ellingsen.

En Tur til Blackfalds, Alberta.

I længere Tid havde jeg tænkt paa at tage en Tur til Blackfalds, men altid kom der noget iveien; det var saa vanskelig at slippe fri. Men saa kom Past. E. Knutson og overtog Betjeningen i Edmonton, og Pastorerne Rønning og B. Anderson var saa venlige at love at komme og tage min Plads i Ryley en Gang hver, og saa slap jeg da afsted. Da jeg kom til Blackfalds, mødte Oluf Eggen mig paa Stationen. Det var mig en Glæde at møde denne kjære Broder igjen. Han har haft en haard Sygdom at giennemgaa, siden vi sidst var sammen; men nu var han frisk igjen. Han takkede Gud ogsaa for Prøvelsen; thi Herren havde derved faaet draget ham nærmere til sit Faderhjerter. Skjönt Eggen nu er 72 Aar gammel, er han aandsfrisk og sterk. Han kjørte mig en 50 Mile vest igennem Distriktet der, hvor vi havde Møder og besøgte norske Folk. Jeg kom til Blackfalds paa Torsdag. Fredag var der bestemt to Møder for mig nord for Gull Lake, hvor der er en Del standi-

naviste Folk. Folket syntes meget interesse-
ret. Det var en vakker Dag, men alt Ar-
bejde blev lagt tilside, og de samledes til Op-
byggelse. Maa Herren saa bevare dem og
velsigne Ordet paa deres Hjerter! Endnu
er der ikke organiseret nogen Menighed.
Søndag den 11te September var der bestemt
Gudstjeneste paa Formiddag ved Aspelund.
Mødet var forholdsvis godt besøgt, men der
var ogsaa dem, som holdt sig borte, og jeg
blev mindet om Sangerens vemodsfulde
Ord: „Hvor lidet er dog Kraften kjendt af
Ord og Sakrament.“

Paa Eftermiddag havde vi Møde ved
Rainy Creek. Der var mange Folk, baade
norste og svenske samlet. Guds Aand var
os nær og velsignede Ordet for os. Efter
Mødet kom en ung Mand til mig og sagde:
„Jeg forstaar, der maa blive et andet Liv
end hidtil.“ Ja Gud give det. Der er
Glæde blandt Guds Engle, og ogsaa blandt
Guds Børn paa Jorden, naar en Synder
omvender sig. Efter Mødet besøgte jeg en
fug Kvinde. Hun havde været syg i læn-
gere Tid. Min Bøn til Gud er, at han maa
saa løse hende, medens der endnu er Aa-
dens Tid.

Mandag tog vi sydover en 35 Mil. Vi
kom sent frem til Markerville den Aften.
Men vi fik alligevel Bud rundt om Opbyg-
gelse. Det havde været en pæn Dag og me-
get travelt for Farmerne, saa vi ventede ikke
mange Folk; men henimod Klokken 10 kom
der rigtig mange. Der blev sjunget og talt,
og efterpaa samtalte vi til langt efter Midnat.
Det var herligt at høre, at der var saa man-
ge troende Seele tilstede.

Næste Dag reiste vi til Everts, hvor vi
ogsaa mødte mange norste, og vi gik rundt
og besøgte saa mange, som vi havde Tid til.
Det er et stort Strøg at fare over. Folket
var glade over at saa Besøg af en lutherisk
Prest. Onsdag Aften havde vi Møde ved
Rainy Creek. Jeg stansede der hos Ole
Sedemark, hvor jeg havde det meget hygge-
ligt. Han førte mig næste Dag til Black-
falds. Jeg kan ikke andet end føle Medli-
denhed med Folket paa dette Strøg, som
fiddet som Faar uden Hyrde. Skulde jeg

sige min Mening om videre Arbejde der, saa
kan jeg ikke sige andet, end at der er Arbeids-
mark nok, og at der er Fremtid for vort
Samfund. Hermed vil jeg anbefale Sagen
i Herrens Haand og paa samme Tid bøn-
falde vort Samfund og Folket, som er inter-
esseret i Samfundets Fremgang og Guds
Riges Udbredelse, at de vil give os endnu et
Løft her i Alberta. Herren har ofret alt for
os; hvad har vi gjort for ham? Saa tilslut
en hjertelig Hilsen til alle „Budbæreren“
Læsere. Deres for Evangeliet stridende
A. Hjortaa.

CONSTITUTION AND BY-LAWS of the ALBERTA NORWEGIAN LUTHER- AN COLLEGE ASSOCIATION, Ltd.

CONSTITUTION

Preamble

Whereas the United Norwegian Lu-
theran Church of America, through its
Mission Board, has taken steps to estab-
lish a Higher Institution of Learning for
the District of Alberta (Alberta Kreds);
and

Whereas said church has accepted a
proposition from the City of Camrose to
build said institution there, and has au-
thorized its Mission Board to proceed to
establish said institution; and

Whereas the Mission Board of the
United church through its special repre-
sentative has called a convention consist-
ing of the pastors and two delegates from
each United Church congregation in Al-
berta to form a school association for the
above named purpose; and

Whereas the Hauge's Norwegian Ev-
angelical Lutheran Synod has authorized
its Alberta District to act with full power
in its behalf in establishing a Higher In-
stitution of Learning in said district; and

Whereas said district, on invitation
from the United Church, has called a con-
vention consisting of the pastors and two
delegates from each of its congregations
in the Alberta District to act jointly with
the above named convention of the
United Church in establishing a joint
educational institution for the Province
of Alberta, Canada; and

Whereas it is the established policy of the United Church and the Hauge's Synod that their constituency directly benefited by an institution shall assume the general management of the establishment and operation of said institution subject to certain restrictions by said church; and now, therefore, be it

Resolved that we the pastors and delegates from United Church and Hauge's Synod congregations in Alberta, in convention assembled, do hereby form and ordain an association to establish and operate a Lutheran College at Camrose, Alberta, Canada; and, be it further

Resolved that for our regulation and guidance we do adopt the following Constitution and By-Laws:

Constitution ARTICLE I.

NAME

Sec. 1. The name of the Association shall be the Alberta Norwegian Lutheran College Association.

ARTICLE II. PURPOSE

Sec. 1. The purpose of the Association shall be to establish a Lutheran Higher Institution of Learning at Camrose, Alberta, Canada, and to operate it subject to certain restrictions, enumerated in this Constitution and its By-Laws by the United Church, the Hauge's Synod and other affiliated Lutheran Church Bodies.

ARTICLE III. MEMBERSHIP

Sec. 1. The congregations represented by the delegates forming this Constitution are hereby constituted members of this Association.

Sec. 2. Any Lutheran congregation that by majority vote, at a regular meeting called for that purpose, accepts this constitution with its by-laws, is eligible to membership in this Association. The Secretary's certificate shall be sufficient evidence that said vote has been taken.

ARTICLE IV. REPRESENTATION

Sec. 1. Each congregation belonging to this Association shall be entitled to two delegates who together with the pastor shall represent it at the Annual and Special meetings of the Association with full power to act in behalf of the congregation.

Sec. 2. These delegates shall hold office for a term of one year; but shall have no power to levy assessments on the individual congregation or involve it in debt without its consent.

ARTICLE V. OFFICERS

Sec. 1. The officers of this Association shall be a president, a vice-president, a secretary, and a treasurer and an additional board of two members, all of whom shall hold office for one year or until their successors are elected and have qualified; and a Board of Directors consisting of nine members.

Sec. 2. The first Board of Directors shall be constituted as follows: Three shall be elected

for a term of one year; three for a term of two years; and three for a term of three years, after which time there shall be elected three directors each year at the Annual meeting for a term of three years. Any vacancy in the Board can be filled at a special meeting or at the next succeeding Annual meeting.

Sec. 3. All officers shall be elected by ballot and a majority of all votes cast are necessary to constitute an election.

ARTICLE VI.

DUTIES OF OFFICERS

Sec. 1. The duties of the President, Vice-President, Secretary and Treasurer shall be those generally required of such officers.

Sec. 2. The duties of the Board of Directors shall be to nominate teachers to be elected by the Annual meeting, to fill vacancies in the faculty that may occur between the Annual meetings, and to have general charge of the running of the school according to the instructions of the Association.

Sec. 3. The President of the Association shall be ex-officio president of the Board of Directors, but shall have no vote except in case of tie, when he shall have a casting vote.

Sec. 4. The Secretary of the Association shall act as secretary of the Board of Directors but shall have no vote in the Board.

ARTICLE VII.

MEETINGS

Sec. 1. The Annual meeting of this Association shall be held at Camrose, Alberta, on the last Wednesday in June; and shall have power to transact any business of the school not in conflict with this constitution or its by-laws.

Sec. 2. Special meetings of the Association may be called by the Board of Directors on the thirty days notice to the secretaries of the individual congregations. The notice must state the business to be transacted and no business not specifically mentioned in the call can be transacted.

Sec. 3. The Board of Directors shall hold regular meetings on the Thursday preceding the Annual meeting and on the first Tuesday of September and March. Special meetings may be called by the president of the association.

ARTICLE VIII.

TERMS OF UNION

Sec. 1. In the election of the members of the Faculty due consideration shall be given to all synodical bodies belonging to the Alberta Norwegian Lutheran College Association.

Sec. 2. The title to all real property owned by the Association shall be vested in the Board of Trustees of the United Norwegian Lutheran Church of America and shall not be encumbered by the Association without the consent of the said Board.

Sec. 3. The said Board of Trustees of the United Church shall hold said title to the property until such time as the Alberta Norwegian Lutheran College Association by a two-third majority vote shall decide to incorporate and have said title transferred to itself.

ARTICLE IX.

AFFILIATED PROPERTY INTEREST

Sec. 1. The Board of Trustees of the United Church shall have power to issue Certificates of Interest in the college property, real and chattel,

to any Lutheran Synod whose congregations jointly contribute \$1,000 or more to the building fund.

Sec. 2. The said Board of Trustees of the United Church shall also have power to issue Certificates of Interest in the valuation of the college site in proportion to the sum contributed to the building fund.

Sec. 3. These Certificates of Interest are to be non-transferable, non-negotiable and non-interest bearing and shall be executed in units of One Hundred Dollars.

Sec. 4. In case an affiliated church body wants to withdraw after the school has been in actual operation for five years, to establish an educational institution of its own, in Alberta, the Board of Trustees of the United Church shall redeem its Certificate of Interest at face value less a reasonable depreciation in value on account of wear and tear.

Sec. 5. The church body wishing to withdraw its interest in the college property must serve notice on the Board of Trustees of the United Church so as to give them one year's time in which to redeem the Certificate of Interest, and must show that it is its intention to use the funds in establishing an educational institution in Alberta, Canada.

Sec. 6. The property of the institution shall be insured and in case of destruction of the property through any insurable cause, the Certificate of Interest shall be redeemable only for insurable value.

ARTICLE X.

AMENDMENTS TO THE CONSTITUTION

Sec. 1. Articles two, eight and nine of this Constitution cannot be changed without the consent of the United Church, the Hauge's Synod and other affiliated church bodies.

Sec. 2. All except the articles named in section 1 of this article can be amended by passing the same amendment at two succeeding Annual meetings with a two-third majority of all voting members present at each meeting respectively.

By-Laws

ARTICLE I.

NAME OF INSTITUTION

Sec. 1. The name of the educational institution to be established at Camrose, Alberta, by this Association shall be Camrose Lutheran College.

ARTICLE II.

RELIGION AND COURSES

Sec. 1. Recognizing the importance of a Christian Discipline under a true Christian Faith in the upbuilding and maintaining of that noble and unselfish character which yields real happiness in this life and which fosters the hope of the blessings of an Eternal Life with God, the school will require all students to be present at the devotional exercises; and all students of Lutheran faith will be required to take the regular religious instruction prescribed in their course.

Sec. 2. Students not of Lutheran faith, showing a good moral character may graduate from the school without taking religious instruction, but they are expected to attend services regularly in the church to which they belong.

Sec. 3. As soon as practical there shall be organized the following departments: Academic, Normal, Commercial, and Music, the courses for which shall be drawn by the Faculty and shall

be approved by the Board of Directors of the Association.

Sec. 4. The Association may, with the consent of the associated church bodies, by resolutions passed at an Annual meeting by two-third majority of all votes present, establish additional departments when conditions warrant it.

ARTICLE III.

MEMBERSHIP

Sec. 1. Any Lutheran congregation eligible to membership may be admitted into the association at an annual or special meeting by a majority vote of all members present. The vote admitting a congregation to membership shall be by ballot.

Sec. 2. All congregations belonging to the Association are expected to contribute a reasonable sum to the funds raised for building, equipping, or running the school.

Sec. 3. All congregations that are members of this Association are expected to set apart one day each year as College Day, when the education of the young people shall be the general subject. It shall be the duty of the secretary of the Association to suggest programs for these meetings and to assist in making them successful. At these meetings a contribution to the College fund should be made.

ARTICLE IV.

REPRESENTATION

Sec. 1. Each congregation shall through its secretary report to the secretary of the Association the names of its delegates so they may be recognized at the meeting by roll call.

Sec. 2. Any pastor serving one or more congregations belonging to the Association shall thereby become a member of the meeting of the Association.

ARTICLE V.

OFFICERS

Sec. 1. Any delegate or pastor recognized as a member of the meetings of the Association shall be eligible to hold office.

Sec. 2. The Association shall at its Annual meeting elect a committee of nine members to nominate candidates for officers to be elected. Individual members may in open meeting suggest names to the Nomination Committee.

ARTICLE VI.

DUTIES OF OFFICERS

Sec. 1. In case of absence or disability of the president of the Association to act as president of the Board of Directors, the vice-president shall serve as president *pro tem* of the Board.

ARTICLE VII.

MEETINGS

Sec. 1. In the election of members of the faculty at the Annual meeting the vote shall be taken by ballot. The Board of Directors shall present candidates to be voted on and a "yes" or "no" vote shall be taken on each individual candidate.

Sec. 2. In case there are two or more candidates for the same position the vote shall not be announced until ballots have been cast for each candidate. The candidate having the greatest number of votes shall be declared elected provided he has a majority of the votes cast.

Sec. 3. The procedure of "the secretary casting the vote of the Association, etc." shall not be permissible in electing a member of the faculty.

ARTICLE VIII.

QUORUM

Sec. 1. Representatives from a majority of the congregations belonging to the Association shall constitute a quorum at the Annual and Special meetings of the Association. A smaller number may adjourn the meeting to another date when the secretary of the Association shall notify the secretaries of the congregations not represented, of the time and place of the adjourned meeting and of the business to be transacted. At this adjourned meeting the delegates and pastors present shall constitute a quorum for business regardless of the number present.

Sec. 2. A majority of the members of the Board of Directors shall constitute a quorum for business at any meeting.

ARTICLE IX.

AMENDMENTS

Sec. 1. Additions to these by-laws not conflicting with the Constitution and By-Laws herein contained may be made at any meeting of the Association if passed by a two-third majority vote.

Sec. 2. Amendments involving the repeal or alteration of provisions in these by-laws must be presented at an Annual meeting and read in open meeting at an appointed time, and must be passed by a two-thirds majority vote at a succeeding meeting of the Association.

Sec. 3. No amendment can be made to these by-laws conflicting with the Constitution. Such changes must be made as amendments to the Constitution.

„Middel mod Sladder.“

Hannah More brugte et godt Middel mod Bagtalelse. Naar hun hørte en fortælle noget nedsjættende om en anden, var hendes ufravigelige Svar: „Lad os gaa hen og spørge, om det er sandt.“

Birkningen var baade til at le og græde over. Fortælleren vilde trække sig ud af det, undskyldte sig og bad om, at der ikke maatte blive gjort noget Bæsen af Sagen. Men det hjalp ikke, de maatte med.

Man kom ikke til hende med Sladder mere end en Gang.

Japanesiske Læger tager aldrig Betaling for sin Tjeneste fra fattige Patienter. Der er et Ordssprog iblandt Folket som siger: „Naar de to Fiender, Sygdom og Fattigdom, trænger ind i et Hjem, da er den en Høver, som modtager Benge fra dets Beboere.“

Kinamissionen.

Fra Miss Grosseth.

Fancheng, Sept. 19, 1910.

Kjære Missionsvenner!

Vi havde en bederfbægende Tid paa Haishan i Sommer. Den 26de August kom vi hjem og fandt vore Venner i bedste Velsgaaende. Siden den Tid har jeg besøgt Chutiquo-puh, Long-Ken og Hvang-long-dan. Havde det velsignet paa disse Ture. Meget af Tiden har været brugt til at gjøre iorden for „The Women's Bible Institute“, som vi haaber kan begynde næste Uge. Medens vi var borte havde Vind og Regn gjort Skade paa flere af Husstagnene. Det første Arbeide vi maatte gjøre var at faa Murere til at omslægge Tagstenene; Snektere til at bytte de brudte Stokker og Læfter. Vi var heldig at have Opholdsveir de første to Uger. Vi fik Husstagnene iorden undtagen det vi lever i. Vandet har arbeidet sig Wei ned i en af Hussets Mure. Alle tre Sovestamre læter. Vi venter nu paa, at Regnet skal holde op nogle Dage, saapas, at vi faar Tid til at reparere Taget, før det blir forsent.

Man har faaet god Avling paa disse Tragter iaar. Folket er mere tilfredse, naar de kan faa Ris for rimelige Priser. Lad os bede Herren om, at vi maa faa flere Medarbeidere som Bibelskinder, Lærere og Evangelister. Og maa vi aldrig fattes Midler til at gjøre Guds Gjerning herude. Maa Herrens Velsignelse fremdeles hvile over vort Virke.

Takket være Gud for, at vi faar være med i den store Verdenssag—Kinesernes Frelse!

Ida Grosseth.

Det er ikke Arbeide, som træder Folk, men Betyrninger. Arbeide er sundt, du kan neppe lægge mere paa en Mand, end han kan bære. Betyrninger er Rust. Det er ikke Omdreiningerne, som ødelægger Maskinen, men Friktion. H. W. Beecher.

Edda.

Vi har en Forening her ved Skolen i Red Wing, der har sat sig som Opgave at fremelske Norstheden, ikke alene blandt Studenterne her, men ogsaa i vort Samfund i det hele.

„Alle nærværende eller forhenværende Studenter ved Red Wing Seminarium kan bli Medlemmer af Foreningen“. Kontingenten er 25 Cents per Aar. Det er Bestemmelsen at holde et regulært Møde under Synodens Aarsmøde, for Eks. en Aften, hvor Ting i Sagens Interesse kan drøftes. Vi ønsker og trænger almindelig Deltagelse, saa langt som bare muligt; thi Interessen for Norst iblandt os ligger forgelig langt tilbage, og vi har tabt og taber paa den Tings Tilstand.

For nærværende har vi særlig to Ting for Die: Konturance med Prisbelønning for det bedst udførte Arbejde i det norstke Sprog af og iblandt Studenterne. Dette har man drevet i længere Tid i det engelske Sprog, baade ved vor og andre Skoler, men i norst var det hos os første Gang ifjor.

Ved mange Skoler har man visse Belønninger for saadant Arbejde ved enkelte Mænd, der har Haad og Hjerte for Sagen. Vi savner det hos os endnu. Derfor har Foreningen Edda tat det op. Men vi vilde være meget taknemmelig for Hjælp til Sagens Fremme. Saa har vi tænkt paa et maanedligt Tidsskrift med bedst mulige Afhandlinger over Dagens Spørgemaal vedrørende Kirke eller Kultur, ført i mest muligt godt norst.

Er det umutigt at realisere dette iblandt os? Er det Evner, eller Vilje og Tiltag, som mangler?

Send ind eders Navne, alle som vil bli Medlemmer af Foreningen, samt 25 cts. De, som er Medlemmer allerede, send os de 25 cts.

Send os ogsaa nogle Ord, om de vil, angaaende Foreningen og dens Formaal.

Kassereren er Student Rønberg, Red Wing Sem.

Eders for Sagen interesserede.

M. D. W e e .

Fra Arbeidsmarken.

St. Johns Menighed, Sioux City, Iowa, har udstedt Kald til Past. J. M. Wick, Toronto, S. Dak. Om han antager Kaldet vides ikke.

Petri Menighed i Radcliffe, Iowa, Past. Knutsons Kald har havt Kirke i Byen, men den er ikke stor og saa ligger den lidt paa en Udkant. Nu har Menigheden skaffet sig Lot paa et mere centralt Sted og holder paa at samle Midler og skal bygge ny Kirke.

Paa Høstparten er det Mødernes Tid og Presternes travleste Tid. Som Eksempel kan nævnes, at Past. Sandven har paa fire Uger deltaget i fire større Møder ved Siden af det almindelige Arbejde i sit Kald. Noget lignende er vel Tilfældet med mange andre af Presterne paa denne Tid af Aaret.

Immanuel's Menighed, Past. J. Krogstads Kald har iaar havt 6 Maaneders norst Religionskole. Miss Anna Røgelstad var Skolens Lærerinde. Ved Slutningsfesten var ca. 60 Børn tilstede og de viste sig at være meget flinke. Det er glædeligt, at der endnu er Trang til Religionskole for Børnene. Gid der var mere af den i alle vore Menigheder. J.

En Artikel fra en Korrespondent i Heron Lake, Minn. kom forsent til at blive optaget i dette No. i sin Helhed. Artiklen handler om en politisk Fest i Heron Lake, som endte med 2 a 3 Timers Dansemorø. Et Lokalblad der paa Stedet omtaler Affæren og slutter med følgende Ord: „The two ablest men on the dancing floor was Gov. Eberhart and postmaster Vigal of Mankato.“

En Prest skriver: „Den 22de Søndag efter Trefoldighed havde vi Konfirmation. Otte unge gientog sit Daabsløfte. Maatte de holde sig nær til Gud, skulde de nok blive bevarede trods alle Fristelser og Fiender. Hvor vemodigt det er at tænke

paa, at saa mange glemmer sit Daabsløfte og drifter bort i Synd og Elendighed. Konfirmationen er noget af det alvorligste for mig, naar jeg ser hvorledes det gaar med mine Konfirmanter det ene Aar efter det andet."

Trefoldighed's Menighed i Chicago fik Søndag den 23de Oktober lagt Hjørnestenen til sin nye Kirke paa Hjørnet af Humboldt Street og Wabansia Ave. Kredsforsmanden Past. Mortvedt holdt Festtalen og lagde Stenen. Past. Walstad talte paa engelsk. Andre deltagende Præster var Tothen, Ellingson og Stedets Præst Past. H. A. Hanson. Tre Sangkor var tilstede og opvartede med deilig Sang. Offer optoges til Byggeforetagendet. Medens Menigheden bygger Kirke holder den sine Møder i Kirken 1917 N. Humboldt Str.

Zionsforeningens 32de Aarsmøde afholdtes efter Bestemmelse i Willmar, Minn. den 26de og 27de Oktober. Der var ca. 12 Præster og en hel Del andre Deltagere i Mødet. Det var baade interessant og opbyggeligt at være med der. Jødemissionen, som desværre har været altfor meget forsømt, vinder dog mere og mere Indgang der, hvor den blir fremholdt og omhandlet blandt vort Kirkefolk. I financier Henseende har det gaat meget godt med denne Gren af Missionsarbeidet i det senere. Folk synes at lægge sig paa Hjerte, at den, som velsigner Israelf, vil Gud velsigne.

Lincoln Menighed i Slater, Iowa, Past. B. D. Wees kald, har i lang Tid eiet og brugt Kirke sammen med den forenede Kirkes Menighed der paa Stedet. Disse Menigheder er i det senere blevet enige om, at den ene skulde sælge sin Del i Kirken til den anden. Resultatet blev at Lincoln (Hauges) Menighed købte den andens Del og har nu paakøstet en ikke liden Sum i Reparation og Oppudsing baade indvendig og udvendig, saa den nu har et baade stort og pent Gudshus. Den forenede Kirkes Menighed holder paa at bygge ny Kirke.

Stavanger Menighed i Gar den City, Iowa Pastor L. J. Knutsons kald har ifølge dette Aars Parokialrapport et Sjeleantal af 225. I denne Menighed er der, som i de fleste andre, en Kvindeforening som ogsaa lig de fleste andre oparbejder og samler forskellige Slags Varer, som den sælger til Indtægt for Mission. Denne Forening havde nylig sin aarlige Auktion og her kommer det mærkbærdige, vi kan gjerne sige noget, som vi ikke har hørt Mage til. De solgte Varer indbragte \$1177. De Kollekter, som den havde faat i Aarets Løb var ca. 160. Tilsammen \$1837.

Overraskelse. Vi læser ikke saa sjelden om Overraskelse i vort Samsundsblad, næsten altid er det nogen af Menighederne som paa en eller anden Maade vil lægge sin Velvillie for Dagen ligeoverfor sin Præst. Saaledes ogsaa hos os. Kommen hjem fra Kirken finder vi, at Huset er taget i Besiddelse af Kvinderne ifra Immanuel's Menighed og Bordet dækket. Mændene staar udenfor og venter muligens paa, at Præsten skal komme. Det var ifandhed en stor Overraskelse. En Pengегave paa 36 Dollars blev overrakt Præstefamilien. Saaledes lægger vort Folk sin Velvillie for Dagen. Hvem skulde ikke føle sig taknemmelig? Og hvem føler sig værdig til saadanne Gaver? Men „Gud elsker en glad Giver."

B. Olsson.

„Buddbæreren“ frit til næste Nytaar.

Alle nye Abonnenter paa „Buddbæreren“, der sender os en Dollar i Forstud for 1911, vil faa Bladet tilsendt frit fra 15de Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker, vil Bladet blive Dem sendt straks.

Venligst

C. Lillethun.

Bekjendtgjørelser.

Et Samtalemøde vil blive afholdt i Comfort Menighed, Cornell, Minn. den 9de til 11te Nov. Samtaleemne Joh. 10. 1—10. Paa Menighedens Vegne.

J. J. Dahle.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtalemøde i Hauges Menighed ved Rio, Wis., undertegnedes Kald, fra 9de til 11te Nov. Samtaleemne Joh. Ab. 3: 1—6.

A. J. Evenson.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtalemøde i Ny Stavanger Menighed, Past. J. S. Halvorsens Kald, Burton, N. Dak., fra 10—13 Nov. Tema Math. 7, 13—23.

J. J. Eastvold.

B. B. Mørnes.

Om Gud vil afholdes et kristeligt Samtalemøde i Boar Menighed, undertegnedes Kald, fra 16te til 18de Nov. 1910. Samtaleemnet er: Heb. 4. Skyds vil møde tilreisende i Williston om Morgen den 15de Nov.

M. T. Berntson.

Den Skandinaviske Luth. Menighed i Reesier, Minn., Past. R. Oerlund's Kald, indbyder til et kristeligt Samtalemøde og Kirkeindvielse 12—13 Nov. Kirkeindvielsen Søndags Formiddag den 13de Nov. Kl. 10:30. Samtaleemne: Luk. 4: 14—19. Give Gud os et velsignet Møde.

R. Oerlund.

R. L. Tofte, Mch. Form.

Mayville Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde i Hvidese Menighed ved Edinburg, N. Dak., Pastor S. S. Westbys Kald, den 15de til 18de November 1910. Tema for de første to Dage Rom. 8, 1—4, for de to følgende Dage Joh. 15, 1—8. Maa Gud give et velsignet Møde.

J. H. Johanson.

M. L. Resvig.

Om Gud vil, afholdes der et kristeligt Samtalemøde i Sandy Creek Menighed undertegnedes Kald, fra 11te til 13de Nov. 1910. Samtaleemnet er: Matt. 25, 1—13. Der blir ogsaa Grundstenslægning til Menighedens Kirke ved Kredsformand R. T. Strand. Kirken staar 2 Mil sydøst ifra Munger Postoffice, N. Dak. Skyds vil møde de tilreisende i Ray Dagen før Mødet.

A. L. Stueland.

Nordre Minn. Kreds af H. S. afholder Møde i Clarissa n. ev. luth. Menighed Past. M. L. Dahles Kald, Nov. 16 til 18. Samtaleemne: Friheden i Kristus og Mændens Seier over Synd og Død, i Tilknætning til Rom. 8: 1—11. Past. J. J. Rendahl indleder. De besøgende tager af i Clarissa. Rom med Bøn om Herrens Velsignelse.

J. J. Rendahl, Form.

M. L. Dahle, Sekr.

Ifølge Indbydelse fra Farmington Menighed, Pastor S. A. Knutsons Kald, Conrad, Montana, afholder Rocky Mountain Kreds af Hauges Synode et Kredsmøde fra 17—20 November 1910. Mødet begynder den 17de Nov. om Formiddag med Prediken. Samtaleemnet Mark. 10, 17—27. Angaaende Kredens Ordning vil ogsaa blive behandlet under Mødet. Herre, velsign Mødet!

J. F. Adrianson.

Fællesskaberne for Indremissionen holder sit Årsmøde i St. Johns Menighed, Past. L. O. Wigaahs Kald fra 7de til 9de December 1910. Samtaleemne Ef. 1, 20 og 1 Pet. 3, 10—12. Past. Nummedal indleder. Past. Wigaah holder Abningsprediken. Tilreisende tager til Emetsburg, Cylinder og Fenton, hvor de vil blive mødt med Skyds Dagen før Mødet.

Komite	Nummedal.
	Dakland.
	Nordmarken.
	Storsten.

Ifølge Beslutning, indbyder Mamre Menighed, Bowman County, N. Dak. Past. R. Rasmussens Kald, til et kristeligt Samtalemøde i Mamre Skolehus. Mødet begynder Onsdag Formiddag den 23de November og fortsætter som følger: 23de, 24de og 25de, i Østre Mamre 10 Mil syd af Reeder, N. Dak. 26de i Vestre Mamre, 27de og 28de i Lodgepole Menighed, 3 Mil syd af Haley Postoffice. Skyds møder tilreisende i Reeder den 23de. Frit Ophold for tilreisende under Møderne. Past. Rasmussen taler Takfellighedsdagen over Befolkningen paa Sydhavsøerne deres Sæder og Skikke ifølge egne Oplevelser og Erfaringer. Samtaleemnet for Mødet ellers er Matt. 22, 1—14. Kom mange af dere Prester og Vægbrødre, og se, hvor hyggeligt vi har det paa Missionsmarken. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse. J. M. Sæbe, Sekr.

The annual English Conference will be held in Jewell, Iowa, Nov. 29—Dec. 1st. Program will be announced later.

Kvitteringer

Til Synodkassen: Betalte Notes. For kvitteret for.....	492.00
J Wigen, fr., Lacrosse, Wash.....	100.00
Prof. H J Bohre, Jewell, Ia.....	100.00
Geo. Karlsson, Bay City, Wis.....	5.00
Mrs. Martha Larson, Mayville, N. D.....	10.00
J E Joberg, La Moure, N. Dak.....	25.00
Mrs. Thos. Johnson, Comstock, Minn.....	5.00
J E Johnson, do.....	10.00
Jacob E Lee, Burton, N. Dak.....	15.00
E Dregne, Viroqua, Wis.....	15.00
J Wigen, jr., Lacrosse, Wash.....	100.00
Geo. J Wigen, do.....	25.00
A A Emerson, do.....	25.00
John Sage, Ada, Minn.....	5.00
E S Carlson, Greenbush, Minn.....	5.00
Henry M Minge, Dawson, Minn.....	15.00
M Knutson, Lake Wilson, Minn.....	5.00
E S Carlson, Lacrosse, Wash.....	25.00
John C Ekenfon, Hickton, N. D.....	50.00
B G Stenison, Dawson, Minn.....	5.00
Rev. M S Dahle, Eagle Bend, Minn.....	5.00
Thomas Bentson, Benarawa, Wash.....	15.00
Ole Kroglund, Bay, Wash.....	5.00
Peder Stoltz, Lacrosse, Wash.....	25.00
Peter S Johnson, Disco, Wis.....	5.00
Ingeborg A Moran, Sharon, N. D.....	10.00
Ole Olson, jr., Beltrami, Minn.....	15.00
M A Ulbin, Bay City, Wis.....	5.00
N A Rillegaard, Hager, Wis.....	2.50
Bertha Tollefson, Esmond, N. D.....	5.00
G S Sten, Kulm, N. D.....	25.00
A J Mastsetten, Wotlineau, N. D.....	10.00
Arne S Stølen, Queen, Minn.....	10.00
E R Lee, Moscow, Idaho.....	10.00
Ole Hagen, Barbo, Alta., Can.....	5.00
Rev. A Jortaaas, do.....	10.00
	1199.50

Til Synodkassen: Cash Subscription. For kvitteret for.....	685.27
Bed Mrs. C Kittleson, Lee, Ia., Pastor Elitreims Kalb.....	25.00
Bed John M Hall, Williams, Ia., Tabitha Mads Kv. f.....	40.84
Bed Rev. C J Castvold, Jewell, Ia., fra Zions-Mads Ungdomsk.....	15.00
J S Johnson, Eagle Bend, Minn.....	10.00
	676.11

D. A. Ulbin, Kasserer.

Kvittering for modtagne Gaver til „Silver Plated“ Kniber og Gaffer for N. W. S.: Lac qui Parle Mads Kv. f.....	10.00
Do. Bigel.....	10.00
Fra Benner i Bor Frelsers Mads, Grafton, N. D.....	20.00
Fra Benner ved Esmond, N. D.....	5.00
Samlet ved Varsmsbets ifommer.....	6.45
Dawson Kv. f., Pastor Ovedahls Kalb.....	10.00
Do. Bigel.....	5.00
Indkommet til Prof. Edw. Schmidt.....	2.00
Indkommet til Mrs. M G Hanson fra Reis Mads, Madsion, Minn., og sendt til undertegnede.....	7.00
Løbet fra Benner af samme Mads.....	9.55
Udbetalt „in full“ for 204 var.....	85.00

Med hjertelig Tak til alle Givere

Mrs. B. R. Barstad.

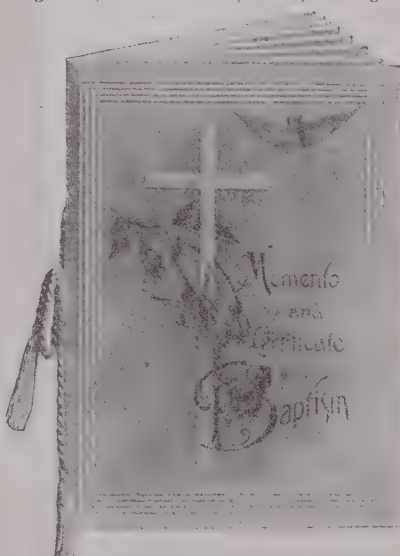
N. B. Nu burde nogen anden paatage sig at samle til Subskriber og Tilstæder. Det trænges haa vel. D. S.

Til nordre Minnesota Kreds: Zions Mads, Pastor Bendahls Kalb.....	12.45
---	-------

Offer ved Samtalemødet i Rike Bethania Mads, Pastor U D Johnsons Kalb.....	30.36
Til Samfundets Gjæld og de løbende Udgifter: Ved Pastor U D Johnson fra Søndre Friborg Mads til Samfundets Gjæld.....	60.50
Løbende Udgifter.....	15.50
Ved do. fra Norwegian Grove Mads., til Gjældens Afbetaling.....	72.60
Løbende Udgifter.....	18.60
	J. R. Perohl, Kasserer.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omflaget er lithograferet i mange Kulprer. Billede, Bibelske og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Bogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silke Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lilletun,

Drawer 74 Red Wing, Minn.

Gustav Adolf og Tredive-aarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Ogenstjerne. Udgivet af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Skipsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerte vil svulme af Stoltthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" m.d. norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaie i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skipsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Statistiske. Denne Bog er af borte norske Kirke- og Kristentolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paastrøbet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagelse at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skriftsbinding og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

3 almindeligt Stindbind med de 3 Tekststrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt

sprængt Snit 70c

3m. Morocco med Kors og Kalk samt

sprængt Snit 1.00

3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40

3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50

3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75

3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

B a r e S a l m e n e .

No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....50c

No. 6. 3 almindeligt Stindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c

No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind.....1.25

No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt

Bind med Farfvinger 1.40

Ordford Indbinding, ægte flexible Morocco, med omhængede Kanter og Guldsnit og Futeral.....2.50

A. Indb. i præstet lysebrunt Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral....2.25

C. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldsnit og Futeral.....2.25

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt Budebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophængte Blomster.....2.25

E. Indb. i sort præstet Kalvestind med forgyldt Kors og Blomsterforfvinger paa Siden.....2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Futeral....1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalvestind med Guldsnit og Futeral....1.80

Ordres indsendes til

E. Lilletun, Red Wing, Minn.

The Lutheran Hymnary

• Dette er Navnet paa den nye engelske Salmebog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Forenede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode. Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt, at Arbejdet med Musikudgaven krævede adskilligt Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet Dplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Sider og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nemlig i præstet Skriftsbinding med Stindtryk og selges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Guds Veie med et gjenstridigt Folk.

Af Past. Th. Himle, Missionær i Kina.
En historisk Beretning i to Dele. Med 62
Billeder. 380 Sider. Shirtingsb. 1.00
Send Ordres til

E. Lilethun,
Red Wing, Minn.

History of the Reformation in the
times of Luther and his contemporaries. Comprising Ger-
many, Switzerland, France, England and Italy
By J. H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages.
Nicely bound. \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

Dr. 74 RED WING, MINN.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og
let udførligt Guitarakkompagnement og Prak-
tisk Guitarstole til Brug ved Selostudium i
Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt
indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger
udgjør sammen 122 store Sider Bogen er
anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Prov-
sten Ostedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl.
Tekstbogen koster bare 25 Cents, Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
on Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til E. Lilethun, Drawer 74
Red Wing, Minn

Fountain-Penne.

Vi har en god Forsyning af de velbeskjendte
Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sæl-
ges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byt-
tes igjen. Opgiv, enten der ønskes en fin, grov
eller „stub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, porto frit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
- 3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents
- 3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
- 3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakre-
ste Turisttrakter i Norge. Det er Sommerbilleder
og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet
i vakker komponeret Bind. Størrelse 9x12
Tommer. Pris... 1.75

Vinterliv i Norge

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre
Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste
Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotogra-
fier af A. B. Wisse. Det er nylig der er taget Hen-
syn til den hentvende vakre norske Vinter og Bil-
ledeerne maa sees for at paastjønnes. De er ind-
bundne til en Bog 9x12 Tommer med en Indleb-
ning af Rosenkrantz Johnson. Pris... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunstryk af Foto-
grafier paa dertil særligt forarbejdet Papir. Sjæl-
den vakre. Størrelse 8x12. Helfides Billeder
6x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kris-
tiania; Karl Johans Gade, Udflugt fra Slottet, Na-
tionaltheateret og Akershus; Trondheim, Mo-
sø; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Bille-
der; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Hamar
2 Billeder; Gjovik, Lillehammer, Kongsvinger
Røros, Drammen, Kongsbjerg, Solmeistrand, Hø-
nefoss, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik 4
Billeder; Borsgrund, Eken, Brevik, Vangslund,
Kragersø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal,
Grimstad, Lillesand, Christiansand S., Flekkefjord,
Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Stavan-
ger, Haugesund, Bergen, Fiskebøl, Florø, Vale-
mund, Molde, Christiansund N., Levanger, Ste-
njer, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Roms-
bø, Mossen, Kabelsø, Hattum, Trondenes
Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Bardø og
Bardø. Indbundet i vakker komponeret Bind,
\$1.75.

Send Ordres til
E. Lilethun, Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firelemmig
Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn Bogen
har 243 Sange og er særdeles skikket for Søn-
dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder,
Mrs Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul
med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn
eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa
kjøb denne Bog og lærer dem.

Indbunden i Shirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Lithograferede Mottoes

med paatrykte Skriftsteder i Støv, til at hænge paa
Væggen til 10c pr. Stykke.

Ligeledes have Vægstykker af tykt card-board,
12x16 Tommer, i mangeartet Udsmykning, med følgende
Indskrift: „Gud velsign vort Hjem“. Pris pr.
Stykke 10c.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaker og National-
billeber.

Al disse Kort har vi et større Oplag og mange
forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Nærbdalen; Frattlandsdalen
i Røstfjelle; Høstjeld; Nordfjord; Verfoslen;
Baa Sti; Baa Kjælle; Baa Habet i Storm;
Baa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Bil-
leber). Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og
Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Bille-
der). Binterbilleber (mange forskjellige Bille-
der). Gjøttene. Sjøfinner ved Ulfjord. Lappeleir. Pige i Baad.
Seilbaad paa Habet. Baa Jagt om Vinteren.
Fra Optjørellen til Holmentollen. Fra Nordland.
Kjoen ved Ulfjord. Svobør. Buarbræen. Raft-
kind. Fra Hardanger. Forghætten. Fra Nær-
fjorden. Hestmands. Svartfien. Geiranger.
Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virke-
lig Prægtbilleber i mange forskjellige Farver og
med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr.
Stykke. I dusinvis forerret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr
Dusin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk
til 25c pr. Dusin. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Retop modtaget

Biskop Bangs Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2.
Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.
—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—
6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9.
Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om For-
soningen.

33 Foredrag. Af H. H. Bergsland,
Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koster
heftet i godt og stærkt Omflag 35c. Et me-
get vakker Billede af Prof. Bergsland pry-
der Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver
anden, der ønsker et klart Indblik i det vigh-
ge Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør
vel i at forstaae sig dette Prof. Bergslands
sidste Arbeide.

Saaes i Hauges Synod Book Dept.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i den Bogen følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min Kære Søn"; "Til min Kære Datter";
"Hjertelig Lyønsning"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Venlig vil-
sen"; "Lyønsning til Julefredsdagen"; "Bøn";
"Hvad vil jeg prise dig for"; "Tro, Haab og Kjer-
lighed".

"Christmas Greetings"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting
to Sister"; "A Greeting to Brother"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; "Faith, Hope,
Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bede erindret.

Naar vore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasse vil man erindre følgende:

Benge til Professorien sendes til Prof
Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet
Stolekassen, Fondskassen og Sewell Luth. College,
sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Hed-
ningemissioner sendes til Rev. R. D. Cit-
trein, Creston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. S. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forstudsvis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn.
Indbudelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. 1 Kor. 1, 25; 2. Luthers
Død; 3. Kajuit; 4. Han døde for mig; 5. Fra
Red Wing Seminar; 6. Fra R. Nasmushens Vir-
kefelt; 7. Brudlop paa Barnehemmet; 8. De vilde
saa Manuscriptet; 9. Kredsmøde; 10. Bantroens
Uro og Klage; 11. Troens Tryghed og Fred; 12.
Bør Presterne deltage i Politik? 13. Zionsforenin-
gen for Israel; 14. Med paa et par Kredsmøder;
15. En Tur til Blackfalds, Alberta; 16. Constitu-
tion and By-Laws; 17. Kinamissionen; 18.
Edna; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Betjendgje-
relser; 21. Røttinger.

Ihi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 46 }

Lørdag den 12te November 1910

{ 42de Nr

Jesus er Veien.

Konfirmationstale af Sogneprest Vogt.

Joh. 14. 6.

Du ved Veien, Frelserens Vei, den eneste, som fører til Guds Himmerige. Jesus er Veien; der er ingen anden. Jesus har gaaet Veien for os. Han har gaaet gennem Lidelse til Herlighed; han er gaaet bort og har heredt os Sted. Det er den Vei, som Jesus gif—i f l k e u d e n B l o d; og ved det-te Blod har vi Frimodighed til at gaa ind i Helligdommen. Veien til Korset er Veien til Kronen—ogsaa for os. Jesus har indvi-et os en ny og levende Vei. Det er vor sto-re Lykke, at vi ved denne Vei; og det er vor evige Salighed, om vi gaar den. Vil du gaa denne Vei?

Alle i Menigheden ved Veien, den eneste Vei; men ikke alle gaar den. Du tjender Ordet om de to Veie, som Menneskene gaar. Den ene er den trange Vei, og saa er de, som gaar den. Den anden er den brede Vei, og mange er de, som gaar den. Og hvorfor gaar mange den brede Vei? Fordi den er meget tillokkende for Kjød og Blod. Det er lysteligt at gaa den Vei, og det er behageligt at komme frem paa den Vei—frem her i Ver-den, mellem denne Verdens Børn. Der spørges ikke om Troen og ikke om Forjagel-sen paa denne Vei; det koster ingen Pøielse for Gud, ingen Selvfornægtelse, ingen Kamp imod Djevelen, Verden og vort eget Kjød. Mange gaar denne Vei, fordi de vil ikke af-

staa fra deres Synder, ikke afstaa fra den for-rige Omgjængelse, fra de gamle Vaner og Tilbøieligheder. De vil ikke bryde med Stikken, ikke bryde Selskab. De holder sig paa den brede Landevei, hvor de fleste gaar—udenom Jesus, udenfor Jesu Samfund og Selskab, udenfor Samfundet med Guds hel-lige og elskelige, uden anden Tanke og Be-gjæring end at vinde Verden. Den brede Vei er den almindelige Vei; og derfor bliver denne Vei saa forførende. Kan ikke jeg gaa den samme Vei som de andre, naar jeg tæn-ker og taler og lever og handler som de fleste rundt om mig? Saadanne falske Trøstere vil ogsaa møde eder, Børn.

Meget vilde være anderledes iblandt os, dersom de unge ikke havde falske Trøstere, men rette Ve i l e d e r e. I er blinde Veile-dere—saa siger Herren til saa mange Foræld-re og Husfædre. Vis du Barnet Veien—det er Herren Ord og Befaling til hver den, hvem han overlader disse unge til. Og Veien er den trange Vei til Himmelen, gennem Sønnen til Faderen. Denne Konfirma-tionsdag være da igjen et Spørgsmaal til os alle: Hvor gaar du? Hvor gaar du? Hvor-dan fører du dit Hus an? Gaar du foran dine Husfolk hdmgyt og sagtmodigt under Kristi Nag, under hans Ord og lader dig tug-te og trøste af ham. Du er jo sat i hans Sted paa Jorden, sat til hans Tjener, til at røgte Jesu Faar, vogte hans Lam. Det kræves da, at du er en tro Husholder og ikke ser paa noget andet end Jesus alene, ikke ser

dig omkring til højre eller til venstre, ikke spørger efter Mængdens Bifald eller Berdens Ros og Magt, ikke gaar nogen Omvei eller Snigvei, saa du kun lærer dine Børn efter dig nogle udbortes Gjæringer og et vist kirkeligt Udseende. Det kræves, at du lever dit Liv i Gud og daglig nærer og styrker dette Liv hos dig selv og alle dine. Og dette sker, naar du flittig omgaaes Gud i Bønnen og i Ordet og lader dette Ord bo i dit Hus, saa Herrens Faar og Lam saar høre hans Røst og ledes derhjemme til de gode Græsgange. Det er Jesu Kristi Bei, Frelsens Bei. Og derfor kommer dette Spørgsmaal til dig idag: Hvordan veileder du dit Barn og de unge, som er i dit Hus! Hvad er det Omgangstonen derhjemme? Hvad er det for en Lust, dit Barn indaander? Er det saa i mit Hus, at de unge bringes til at glemme sin Frelser? Eller kan jeg se mit Barn i Diet og sige: Jeg gaar med Jesus, hvor jeg gaar?

Vist er det, at vi har Ansvar for vort Liv og Ansvar tillige for deres Liv, som Herren har givet i vor Haand. Men du, kjære Barn, har ogsaa dit Ansvar. Andre kan have sin store Skyld ligeoverfor dig; andre kan have mange Forsømmelser og Forsyndelser paa sin Samvittighed, fordi de ikke har gaaet med dig den lige Bei til Jesus. Men nu ved du Veien; du aflægger dit Løfte idag, at du vil vandre denne Bei, og Herren tager Løftet af din egen Haand. Nu kommer du til Guds Ord og saar Jesu søde Frø ening at smage og faar Del i Jesu Blod, hvormed han har båret sig Bei og Afgang til Himmeriges Rige. Derfor kommer ogsaa Spørgsmaalet til dig fra Herren idag: om end mange andre gaar sin egen Bei i Verden, den brede Bei, hørte fra Jesus, vil ikke du dog ved Troen holde dig nær til ham? Hvor tungt falder paa os idag dette Ord: Saa er de, som gaar den Bei. Saa ogsaa af vore unge, saa ogsaa af dem, som engang begyndte paa Veien, Saa—mon ogsaa af eder? Du faar ikke Følge med mange. De fleste gaar en anden Bei og vil ikke kjende sin Synd og vil ikke kjende Jesus. Derfor bliver du ofte ensom paa Veien, du som vil

holde fast ved Jesus. De andre forstaar dig ikke og vil ikke slutte sig til dig; de andre vil kanske spotte dig, fordi du ikke vil tage Del med dem i deres verdslige Levnet. Det bliver mangen Gang en ensom Bei og en tung Bei, slet ikke behagelig. Og det som gjør Veien alsertungest, det er, at du mere og mere vil saa kjende din Synd og Bedrøvelse over din Synd. Denne Bedrøvelse vil ikke Verden have; den vil kun have sin Lyst og leve for den; derfor er det, saamange ikke vil gaa denne Bei, som er en Bei i megen Trængsel. Deres Kristendom bestaar kun i Navnet; Kristi Efterfølgelse vil de ikke vide af; den barnlige Kjærligheds og Udyggheds Aand er ikke deres. Og hvor fiendtlige er de derfor ikke imod al virkelig Kristendom, imod Kristi sande Efterfølgere.

Men vær ikke du, Barn, forsagt og mistroetig, om du ofte kommer til at føle dig ensom paa Veien. Naar du gaar der, hvor Jesus gaar, saa er han hos dig paa Veien. Og du ved, hvad der da ogsaa er hos dig; med Jesus, i Jesus har du dine Synders daglige Forladelse og Trøst og Fred i dit Hjerte. „Fred lader jeg eder, min Fred giver jeg eder, ikke som Verden giver, giver jeg eder; eders Hjerte forfærdes ikke og frygter ikke“. Hvad gjør det saa, om Veien ofte er tung og ubehagelig for Kjød og Blod? Naar Jesus er med mig, hvem kan da være imod mig? Mig skal det ikke hindre og ikke skade, om de andre ikke vil gaa min Bei. Min Glæde er meget større og meget bedre end al den Glæde, Verden har i sin Lyst. Jesu Kristi Naade er altid større end min Synd. Saa kan jeg være glad midt under Bedrøvelsen og engang vente forvist en uudsigelig og forherliget Glæde. Om Veien er trang, den er dog bred nok til Himmeriges Rige. I Jesu Samfund og Selskab er jeg vis paa, at jeg skal komme vel igiennem alle Trængsler. „Vær frimodige, jeg har overvundet Verden“. Der er ingen anden Bei og ingen anden Sti og ingen anden Vort til Guds Rige; men denne Bei er saa aldeles sikker og tilforladelig. Den har aldrig stuet i Døden, men givet Salighedens fæste Haab.

Derfor gjør denne Bei mig frimodig, saa jeg trostlig synger:

Hvor du dit Fodspor lod,
Der sætter jeg min Fod;
Trods al den Del, mig ilde spaar,
Jeg gaar med Jesus, hvor jeg gaar.

Denne Bei ender i Himmelen. Den gaar lige ind til Jesus i hans kongelige Sal. Hvor vil du glædes da, du som bliver tro paa Bei'en. Hvor vil du da have glemt al Bei'ens Møje og Besvær og al Verdens Spot og Trængsel. Hvor vil du være taknemmelig da, at Herren har holdt dig fast ved sin høire Haand. Saa give Herren dig Bestandighed og Udholdenhed, at du ikke viger af fra hans Budords Bei. Han føre dig og lede dig, som han vil! Du er jo hans egen som en synnderlig Ting, og han vil gjøre dig salig, hans Bei er salig.

Det er dette ene, vi beder dig om, Herre Jesus: gjør os salige! Amen!

Jewell College Gospel Team.

(Fortsat fra „Bubb.“ No. 33, 13de Aug. Page 774.)

26de Juni til 2den Juli, Pastor Reiss kald. Om Lørdag Aften den 25de Juni kom vi til Sacred Heart, men sandt til vor Skuffelse, at Pastor Reiss var fraværende, og at Anmeldelsen om vor Ankomst var kommet til Menighedens Rundskab først samme Dag, som vi kom. Tiltrods for dette havde vi dog en betydelig Forsamling Søndag Formiddag og om Aftenen var Kirken vel fyldt. For Hoffs Menigheds Bedkommende var det egentlig ikke nogen Skuffelse, men vi fik ikke Anledning til at besøge den andre Menighed, der tilhører Kaldet. Om Mandag Eftermiddag fik vi Skyds fra Sacred Heart til Echo, hvor Bestemmelse var gjort for os til Mandags Aften. Denne Tilhugning blev gjort først paa Søndag, men tiltrods for den korte Tid og den svære Varme havde vi dog en god Forsamling, der alle Ubehageligheder tiltrods lyttede til Guds Ord med spændt Opmærksomhed. Ved Midnatstid samme Dag forlod vi Echo for Marietta, Minn., Pastor Boes kald hvor vi ankom Klokken fire Tirsdag

dag Morgen. Efter en kort Hvile i Pastorrens Hjem samledes vi til Ophbyggelse i Soar Kirke Klokken 11 Formiddag. Om Onsdag Aften havde vi Møde i Pastor Utheims Kirke i Marietta. Fra Marietta gik vi til Løffens Menighed, hvor vi havde Møde Klokken 2 Formiddag den følgende Dag. Her blev vi mødt af min Skolekammerat fra Red Wing, Sognebarn og Sangforleder fra min Menighed i Minneapolis, Dr. A. Einar Johnson, som bragte os til Madison, hvor vi agtede at have vort Ophold, medens vi besøgte de omkringliggende Menigheder. Marland og Lawrence blev indlogeret hos Scheis, Rønnestad hos Senator Dales og Gef og jeg hos Dr. Johnson. Efter en fire Ugers uafbrudt Rejse var det en Bedrøvelse for os at tænke, at her kunde vi nu saa have vort Ophold paa samme Sted for en hel Uge. Herfra besøgte vi ved Siden af Pastor Lunds og saa Pastorerne Barstads og Oppedahls Kald.

Vi ankom til Madison Torsdag Eftermiddag den 30te Juli og havde den samme Dag den Glæde at saa overvære Kvindemissionsmøde, og om Aftenen havde vi Møde i Kirken. Fredag fik vi være i Mo. Ingen Rejse den Dag og intet Møde før om Aftenen, naar vi igjen samledes i Reiss Kirke. Den første Aften, vi var der, havde vi en god Forsamling, men om Fredag Aften var Kirken fyldt til sidste Plads.

3de til 9de Juli. — Søndag Formiddag bragte Dr. Johnson og Hr. Rendahl os i deres Automobile til Lac-qui-parle Menigheds Kirke, hvor vi havde Møde. Søndags Eftermiddag havde vi Møde i Dawson, og om Aftenen atter i Madison. Mandag Morgen den 4de Juli fik vi samme Befordring til Høgre Menighed af den forenede Kirke, hvor den i en Skovlund sammen med den vestre Del af Lac-qui-parle Menighed havde fjerde Juli Fest. For denne Anledning var fikret en Række af Talere, og glad var undertegnede, at han af den Grund fik Anledning til at være fri fra at holde nogen fjerde Juli Tale. Men slap jeg, saa fik Kvarteten desmere undgielde ved at maatte synge desflere Sange. Om Aftenen den 4de havde vi igjen Møde i Lac-qui-parle Kirke, og om Tirsdag

Aften havde vi atter Møde i Dawson. Just som vi skulde samles i Kirken, begyndte et Uveir at bryde løs. Dette tiltrods havde vi dog en bra Forsamling og et hyggeligt Møde. Jeg følte nok lidt underlig, da jeg stod og talte, og Stormens Brusen overdøvede min Stemme, men Herren lagde dog en stille Fred ind over Forsamlingen. Naar vi kom udenfor Kirken, saa vi, hvorledes Stormen havde brudt ned store Træer og kastet Grenene hid og did, og den næste Morgen fik vi høre flere Beretninger fra fjernt og nær om Stormens Herjinger. Det er godt altid at høre Herren til, men det giver en især stille Fred, naar alt omkring os larmer og bevæges.

Om Onsdag Aften fik vi samles med Vennerne i Madison for sidste Gang under vort Ophold i dette Strøg. Det var os en Glæde at merke, hvor flittig man kom sammen i Guds Hus for at høre den hellige Sandhed fremholdt baade ved Vidnesbyrd og Sang. Dersom vi kunde mere i Kristi Aand vise Kristendommens Betsignelse for Livet, hvor skulde ikke Guds Rige vinde Indgang i manges Hjerter! Er der nogen Ting, der hindrer Guds Riges Forfremmelse og bringer Forargelse, da er det den gjenstridige Egenvilje, der mener sig selv at være seilfri og søger at tvinge andre ind under sit snævre Særlynd og fakkjorte Meninger. Kristi Aand er saa fjernt fra saadant som øst er fra vest. Det var jo ikke min Mening her at holde nogen Moralprediken, men jeg følte Trang til at sige, at vi sætter Pris paa den Interesse, der var udvist, ved at man flittig kom sammen i Guds Hus, og paa den Betsignelse, der var udvist mod os som Herrens ringe Vidner. Dette gjælder dette Strøg og alle de andre, som vi fik besøge.

Tirsdag den 7de Juli fikret vi os Automobilebefordring fra Madison til Astoria, S. D., Pastor Ekkes Rald. Om Fredag Eftermiddag overvar vi Kvindemissionsmøde, og om Aftenen havde vi Møde i Kirken i Astoria, og Lørdag Aften havde vi Møde i Lake Hendricks Kirke.

Juli 10til 16.—Søndag For- og Eftermiddag samledes vi i Singasaas Menigheds Hovedkirke. Vi fik saaledes have fem Møder

i Singasaas Menighed. Det var rent bederekvægende at saa møde med Venner der; thi Gud har besøgt Singasaas Menighed og gjort store Ting. Det er vor Bøn, at han, som har faaet begyndte Gjerningen, maa saa fuldføre den til sin egen Dag.

Om Søndag Aften kom vi til Toronto, S. Dak., Pastor Wicks Rald, hvor Gudstjeneste var bestemt for os til Klokken 8. Om Mandag Formiddag skulde vi være i Kirken vest for Toronto, men paa Grund af Regn og Uføre blev der ikke svært mange i Kirken den Dag. Det tør vel hælde, at man tænkte, at vi fem ikke havde Mod til at rejse ud i slegt Uveir. Iaalb man saa tænkte, da tænkte man seilagtig. Vi har sat det som Regel ikke at lade os hindre ved smaa Bansteligheder. Som sagt, vi kom til Kirken, havde Møde og blev velsignet sammen med de saa, som havde Mod nok til at komme ud. Om Mandag Aften havde vi igjen Møde i Toronto, og Tirsdag befordret Quicksad og Pastor Wick os til Esteline, hvor vi havde Møde om Aftenen.

Onsdag Morgen forlod vi Esteline og stanset over i Watertown, hvor Bandmelonen for første Gang paa Reisen gav os behagelig Tidsfordriv, medens vi ventet paa Toget for Clark. Om Eftermiddagen kom vi til Clark, Pastor Hauglands Rald, hvor vi overvar Kvindemissionsmøde, og om Aftenen havde Møde i Clark Centre Kirke. Tiltrods for det truende Uveir havde vi dog fuldt Hus. De fortalte mig her, at det var første Gang, at nogen af vort Samfunds Lærere havde besøgt dette Strøg. Det var da paa høi Tid at nogen kom, og jeg maa sige, at Folk her ikke mindst satte Pris paa vort Besøg. Tirsdag Aften havde vi Møde i St. Pauli Kirke i Clark og Fredag Formiddag Møde i Good Hope Kirke. Sandelig, det er noget, som den, der reiser, sætter Pris paa, naar en merker, at Folk endog midt i Høsttiden sætter Arbeidet tilside for at komme til Kirke.

Fra Good Hope reiste vi til Naples, hvor vi løste Billet for Andover.

17de til 23de Juli.—Lørdag Formiddag kom vi til Pierpont. I dette Strøg led vi

meget af Varmen; thi varmt var det disse Dage, saa det forflog. Takket være Gud, som gav os Kraft og Udholdenhed ogsaa gjennem de Vanskeligheder. Vi var nu kommet til Pastor Stenersons Kald. Uagtet Pastoren var fraværende, saa var dog Bestemmelser og alt vedrørende vort Ophold der ordnet, før vi kom. Om Torsdag Aften havde vi Møde i Pierpont, om Søndags Formiddag i Langford og om Aftenen atter i Pierpont. Mandag Morgen sørget Vennerne i Pierpont for Automobilebefordring for os tilbage til Andover, saa at vi kunde naa Toget for Aberdeen. Vi kom til Aberdeen om Formiddagen, og der maa vi vente til ud paa Eftermiddagen for vort Tog Sydover. For at fordrive Tiden forsøgte vi igjen Watertown Erfaringen. Mod Aftenen kom vi til Redfield, Pastor Gaards Kald, og vi havde Møde der. Ligeledes om Tirsdag Aften. Her i Redfield fik jeg Anledning til at besøge min Barndomsven Peder Norbeck, med hvem jeg ikke har truffet paa over 20 Aar. Det var en stor Fornøjelse og Opmuntring at saa samtale om gamle og nye Ting.

Onsdag kom vi til Jesse Runestads Hjem, hvor vi fik en Hvile til Søndags Formiddag. Det var os alle en Glæde at saa besøge en af vor egen Gruppes Hjem. Det var en Vederfølgelse for os alle, men Glæden var nok ikke mindst for Jesse, som fik tilbringe disse Dage sammen med Forældre og Søskende. Om Torsdag Aften havde vi Møde i Skolehuset ved Runestads Hjem.

Juli 24 til 30.—Pastor Mannes Kald. Søndag Formiddag havde vi Presteindvielse i Viktor Menighed, ved hvilken Pastor Mannes blev indsat af undertegnede som Kaldets Prest. Søndag Eftermiddag havde vi igjen Møde i Viktor Kirke og om Aftenen i Mt. Vernon, hvor Menigheden har bygget en prægtig Kirke. Fra Viktor befordret Vosseth og Sunde os til Mt. Vernon derfra til Ebenezer og siden til Morningside. Om Mandag Eftermiddag fik vi være med paa Kvindemissionsnøde, og om Aftenen havde vi Møde i Ebenezer Kirke. Folket deromkring var da midt oppe i det travleste af „Harvesten“, og om Tirsdag var vi alle fem

med dem. Tirsdag Aften var Ebenezer Kirke overfyldt; det er vor Bøn, at Gud maa saa velsigne Sandheden sig, at den kunde saa bringe en Bønning for Tilfredsættelsen af timelige Gjøremaal. Onsdag kom vi til Morningside og havde Møde i Kirken om Aftenen. Torsdag Aften havde vi Møde i Frankes Kirke og Fredag Aften i Kirken i Platte. Vi fik besøge vor gamle, kjære Broder, Pastor Norbek, og her mødte vi sammen med Pastor Sothen fra Chicago. Torsdag forlod vi Platte for Danksen, S. Dak., hvor vi benyttet Anledningen til at besøge Statens Aisl, og om Aftenen ankom vi til Volin.

Juli 31te til Aug. 6te, Pastor Nerviogs Kald.—Om Søndag Formiddag havde vi Gudstjeneste i Zions Kirke, og til Middags fik vi Anledning til at besøge Hr. Aaen, en Klassekammerat fra Universitetet. Om Eftermiddagen Møde i Trondhjemsk Kirke. Her er ogsaa et Strøg, som Herren har faaet besøge med en Vækkelsestid. Hvor det gjør en vandrende Pilegrim godt, naar han faar merke, at Guds Rige vinder Fremgang!

Vi havde haabet, at naar vi kom saalangt Sydover, da skulde det travleste af Høstarbeidet være over. Men deri havde vi regnet feil. Vi kom nu til et Strøg, hvor man stod midt oppe i Høstarbeidet, dog fik vi ikke saa smaa Møder enda. Mandag bragte Pastor Nervi og os til Melbahls Menighed, hvor vi havde Møde om Aftenen. Om Tirsdag fik vi ved Arnt Knudsen's Venlighed vor egen Befordring, som vi gjorde Brug af, til vi kom til Trene.

Fra Melbahls kom vi til Pastor Olbergs Kald. Paa Veien did fik vi besøge en Slegtning af Lawrence, ved Moland, og om Aftenen havde vi Møde i Elms Kirke, tiltrøds for at et truende Uveir, som i Forfaringen ifræmte baade Kirketjener og Folket bort. Onsdags Aften havde vi Møde i Salems Kirke, og Torsdag kom vi til Trene og havde Møde. Fra Trene drog vi til Immanuel, hvor vi havde Møde Fredag Aften.

Aug. 7de til 12te.—Torsdag kom vi til Centerville, Pastor Skarpnefs Kald. Om Søndags Formiddag havde vi Møde i Bethlehems Kirke i Hooker og om Eftermiddagen

i Melhus Kirke. Paa intet Sted paa hele min Rejse har jeg merket saa stor Forandring i Forsamlingen som her. Fra denne Menighed har der været en svær Udflytning, og de, som er tilbage, sukker under Savnet, der næsten hang som et Tryk over dem. Dog merket jeg med Glæde, at andre norske havde flyttet ind og har optaget Arbejdet i Menigheden. Dog de indflyttendes Tal er ringe mod Tallet af dem, som har flyttet ud. Jeg vil ingen Dom fælde over nogen, men jeg maa dog tilstaa, at Spørgsmaalet kommer saa let: Hvorfor denne idelige Flytning? Hvorfor ikke være tilfreds med det, som er godt nok; thi Mennesket lever jo ikke bare af Brød. Om Søndag Aften havde vi Møde i St. Johns Kirke af den forenede Kirke. Denne Menighed betjenes af Pastor Skarpeness. Mandag overvar vi Kvindemissionsmøde i samme Menighed. Mandag og Tirsdag Aften havde vi Møder i Centerville, og Tirsdag ledsaget Pastor Skarpeness Kvartetten til Veresford, hvor de fik Anledning til at besøge Bethesda Børnehjem. Onsdag Eftermiddag havde vi den Glæde at kunne faa overvære Kvindemissionsmøde i Ellinganernes Menighed i Centerville, og til dette Møde kom ogsaa min Broder Ingebrigt for at bringe os til mit Barndomshjem. Fra Tunklands bragte min Bror os i sin Auto til St. Peters Menighed, Pastor Wiks Kald. Fra Onsdag til Mandag fik jeg saa tilbringe paa de Tragter, hvor jeg har været fra den Tid, jeg blev født, til jeg optog Virksomhed som Prest i Minneapolis. I disse Dage fik jeg ofte hilse indom hos Fader, som nu bor hos min Søster, Mrs. Sletvold. Det ser ud til, at det lakker fort nedad med ham. Men som Vegetets Kræfter tager af, saa glæder han sig over, at han med hvert ogsaa nærmer sig Hjemmet. Det var mig ogsaa en stor Glæde at faa møde mange af mine Skolekammerater, som i den senere Tid har begyndt at leve for Herren. Gud har gjort store Ting der, og jeg maa sige, at det var en stor Opmuntring for mig især at se saa mange af mine Skolekammerater, som før har været fornuget med en ydre Form af Stikkelfighed, nu har overgivet sig helt til

Herren. Mit sikre Haab er dette, at Herren, som har begyndt den gode Gjerning, vil fuldføre den til sin egen Dag.

Freitag Aften var der bestemt Møde for os i St. Peters Kirke, men dette skulde blive det eneste Møde, til hvilket vi ikke kunde komme, da det styrtregnet hele Tiden adover Aftenen. Om Lørdag reiste vi til Roseni, hvor vi Søndag havde to Møder og Mandag forlod vi vort Hjem og reiste til Westerville, Gauges Menighed af G. D. Wiks Kald. Der havde vi Møde om Aftenen i Bethlehems Kirke tilhørende den forenede Kirke. Midt under Mødet brød et vældigt Uveir løs. Det virkede lidt forstyrrende paa vort Møde, men vi slap alle fra det med bare Skrækken. Om Tirsdag kom vi til Vermillion, hvor jeg var, medens jeg frekventeret Universitetet. Her benyttet jeg Anledningen til at hilse paa mange kjendte. Især var det kjert at faa møde med dem, som nu er blevene gamle, og faa dele de aandelige Goder sammen med dem. „Sees vi ei mer hernebe, Under dette Stjernetag, I den lyse Helgentjæde Mødes vi paa Herrens Dag.“

Tirsdag Eftermiddag forlod vi Vermillion og kom til Sioux City, vort sidste Bestemmelsestid, Pastor Edw. Johnsons Kald. Her havde vi Møde Tirsdag og Onsdag Aften, og om Torsdag kom den Dag, da vi maatte bryde Følge. Lauris Gef og Elmer Karland reiste til Jewell; Jesse Runestad og jeg reiste til Minneapolis for at underkaste os Lægebehandling; Arthur Lawrence reiste for at besøge sin Søster i Eagle Bend. Saa var da vort Team for en kort Tid opløst, men ikke det Vaand, der bandt os sammen.

Med Jesse Runestad og mig selv gif det bra. Tiltrøds for at Doktorbehandlingen for os begge medførte en Operation, saa befandt vi os dog begge taalig vel under det hele, og vi faar tro, at Behandlingen vil faa et heldigt Udfald. Det er vort Haab, at det vil kunne hjælpe os begge til de bedste at kunne tjene Herren med hele vor Styrke.

Saa har jeg da givet en „Reiseberetning“. Har den været ensformig og trættende, da skriv det paa min Regning. Man

kan let forstaa, at jeg ikke er vant til at skrive Reiseberetninger, og ingen er Mester i det, som en er uvant til. Men man kan vel lære med Tiden.

Til denne Reiseberetning vil jeg faa sive nogle Ord i Egenstaa af et personligt Bid. nashyrd. Først vil jeg paa min egen og Abartetens Begne sige til alle Prestebrodre og andre Venner, som vi fik mødes med, samt hver Menighed, vi fik besøge, et hjertelig Tak for al Velvilje og Gjestfrihed, som vi nød. Maa Gud lønne eder! Tak for Indbydelserne til at komme snart igjen. Det vilde være kært for os, om vi kunde modtage alle disse Indbydelser; men det bliver nok vanskeligt for os at gjøre det. Vi sætter Pris paa Indbydelserne, da de vidner om, at vi da ikke har været en Skuffelse, men at vi i nogen Møn har opnaaet det, som vi haabet. Nu, jeg haaber, at ingen forstaa mig didhen, at det, som vi virket for, var Anerkjendelse. Det være langt fra os. Men vi er ikke blinde for, at Anerkjendelse og Indbydelser vidner om, at der er Rum, ja Trang for en sliq Virksomhed inden vort Samfund.

Hvor vi har været, har vi søgt ved Tale, Sang og Omgjængelse at predike Kristus. Arbeidet har været udført under alvorlig Bøn, og vi bed, at det ikke skal være gjort forgjæves. Vi søgte ogsaa alle efter bedste Evne at vække Interesse for vort Samfunds Skoler, nemlig Red Wing Seminarium og Jewell Lutheran College. Jeg kan tale for Jewell Colleges Bedkommende og sige, at Frugterne af vort Virke alt viser sig her ved Skolen. Jeg har Grund til at tro, at det vil have samme Betydning for Red Wing Seminarium, da vi har talt for vort Samfunds Skoler. Vi maa alle lære at stille vore Skoler sliq, at der oparbeides Kierlighed og Interesse for begge; thi det er umuligt, at den ene kan vokse paa den andens Bekostning.

Som rimeligt var, optoges der Offer til Dækkelse af vore Udgifter. Som uventeligt var, kom der ind mere end vore Udgifter. Dette Velgik vilde vi skulde anvendes til et bestemt Niemed, og vi blev enig om, at Over-

skudet skulde gaa ind i vor Stoles Missionskasse til Bedste for vort Samfunds Høiskole i Fancheng, Kina. Det siger sig selv, at disse fire unge Brødre, som alle er Studenter ved vor Skole her i Jewell, ikke kunde uden nogen Erstattelse ofre hele Sommerferien, da de den Tid ellers pleier at tjene nok til at hjælpe sig igiennem Skolen. Jeg lovede dem saaledes en rimelig Godtgjørelse for deres Tid,—det vil sige den Tid, vi var paa Reise. Denne Godtgjørelse sammen med vore Reisedgifter udgjør vort samlede Udblag.

Jeg vil her ved faa Lov til at sige Tak igjen for den velvillige Understøttelse vi har nydt. Det er vort Haab, at vore Besøg ikke skal være forgjæves, men at de maa blive til Velsignelse for Menighederne. Ved Siden af at tolke vore Skolars Sag søgte vi ogsaa at tolke de andre Gjøremaal, som Gud har anbetruet vort Samfund. Vi søgte ogsaa at vække en almindelig Menighedsjands. Vi havde nok forliden Tid paa hvert Sted at faa gjøre dette, som vi skulde ønske, at det kunde gøres, men vi har dog det Haab, at det lille, som vi fik gjøre, skal ikke være gjort forgjæves.

Maa Herren faa velsigne vort Samfund i alle dets Gjøremaal. Eders ringe Tjener
N. J. Løhre.

Mrs. Haldis Anderson.*)

Mrs. Haldis Anderson blev født i Alaska Prestegjeld, Hallingdal, den 3die Mai 1828 af Forældrene Paul og Sigrid Trøb og afgik ved Døden i Wallingsford, Iowa, den 7de August 1910 82 Aar gammel.

Hun blev bakt til Livet i Gud i en ung Alder, hvilket Liv hun ved Guds Naade bevarede til sin Død.

I 1861 blev hun gift med Ole Anderson fra Ljøme, Norge. I dette Egestaab fik de 5 Børn: Mrs. Susie Bronson, Seattle,

*) Grundet paa undertegnedes Kravær og Familiens Bestebenhed kommer denne Dødsanmeldelse lidt sent.
G. O. P.

Wash., Olga Peterson, N. Dak., Albert, Peter og Ole, Wallingford, Iowa. Den sidste er Red Wing Student, nu Kasserer i Banken i Wallingford.

3 Mai 1871 kom de til Amerika og bo-fatte sig i Emmet Co., Iowa, hvor de siden har boet paa sin Farm, indtil de for 10 Aar siden flyttet ind til Bhen.

Med sin Mand delte hun Nybyggerlivets ofte trange Aar; men hun var en af disse, som havde en god Vilje og en stor Arbeidslyst; dertil besad hun en sjelden Ordenssans;

Mrs. Baldie Anderson

alt skulde gøres ret og alt skulde være paa sin Plads; men det bedste af alt var dog det, at hun var en alvorlig kristen og sund i Troen. Disse Egenskaber hos hende som Moder har da ogsaa sat sit dybe Præg paa hendes Børn.

Med dyb Sympati for sine Medmenne-skers Vel og med sit kristelige Alvor skabte hun sig Venner af alle, hun kom i Berøring med.

I kirkelig Henseende tilhørte hun Hauge's Synode, hvis Arbejde hun fulgte med stor Interesse. Saa er de Kvinder, som læser Aarsberetningen og „Budbæreren“ lig,

som hun gjorde. Giestfri var hun som faa, og mange, baade læg og lærde, fandt hos hende et hyggeligt og lunt Hvilested.

Da jeg som hendes Sjelesørger paa Grund af Fravær ikke fik se hende paa det sidste ei heller fik være med ved hendes Begravelse, saa vil jeg her saa Lov at lægge en Taknemmelighedens Krans til hendes Minde for de mange opfriskende og opmuntrende Stunder, jeg fik nyde i hendes Hjem.

Den 10de August blev hun under stor Deltagelse lagt til Hvile paa Nathanael Menigheds Gravlund. Pastor Strand af den f. K., en gammel Ven af hende, samt Student Oscar Kessell talte ved hendes Baare.

Det sidste Farvel tungt er sagt, dette fik da hendes kjære Mand og Børn erfare. Gud trøste og hjælpe dem i bid, hvor Hustru og Moder er gaaet foran.

G. D. B.

En modig Mand.

Der var, den Aar jeg var Rekrut paa Eksercerskibet, en troende Jister fra Vestjylland. En stille, dyb, alvorlig Mand. Over Aften, naar vi gik tilhvøs, knælede han ned ved sin Køje og bad sin Aftenbøn.

Under den Form havde han sikkert hjemme bedet sin Aftenbøn; og saa vilde han som Soldat ikke gjøre Forandring. Jeg respekterede ham for det. Men hvor han blev mishandlet! Der var ikke Ende paa alle de Drillerier, han var Gjenstand for. Men han gik sin rolige Gang. Han lod Papir-fugler, Sfo og Smuds regne ned over sig, indtil han var færdig. Jeg havde min Køje ret langt fra hans, men kunde se et og andet til det. Og mangen Gang kunde jeg ikke lade være med at tænke:

„Hvor den Mand dog er modig! Der ligger han saa stille, viljefast og uforknøbt trods alt, hvad der sufer ham om Ørene. Han vilde have været en Helt, hvis det havde været i Krig.“—

Narismødet for Red Wing Kreds.

Det 16de Narismøde for Red Wing Kreds blev afholdt i Franklin Menigheds Kirke, Past. L. C. Jacobsons Kald den 11te til 13de Okt. 1910.

Mødet blev aabnet med Prediken af undertegnede med Sal. 87 som Tekst. Stedets Prest Past. L. C. Jacobson frembar derpaa en Velkomsthilsen baade paa egne og Menighedens Begne og mindede om Profetens Ord hos Jer. 7: 2. 22 og 23, hvor nødvendigt det er at høre Herrens Ord, saa vi kunde blive velsignet og være til Velsignelse.

Mødets Ledelse blev saa overladt til Kredens Formand, Past. D. T. Borgen, som takkede baade paa egne og Kredens Begne for Indbydelsen til at holde Narismødet i Franklin Menighed og for den hjertelige Velkomsthilsen af Menighedens Prest.

Sessionstiden blev saa bestemt. Formiddagssessionen fra Kl. 10—12. Eftermiddagssessionen fra Kl. 1.30 til 3.30. Da Indlederen ikke kunde være tilstede ved Mødet mere end den første Dag, saa blev det besluttet at saa høre Indledningen, før man havde nogen Forretnings-session.

Følge Mødets Beslutning vil Indledningen blive trykt i „Budb.“ i sin Helhed.

Forretnings-sessionen.

I. Rapporter.

1. Kredens Formand læste sin Indberetning, hvori han gav en Redegjørelse for det Arbejde, han havde udført i Kredens Tjeneste og peget paa enkelte Feil og Mangler inden Kredsen, og da helst med Hensyn til Emissærvirksomheden.

2. Referatet fra forrige Narismøde blev læst og antaget.

3. Past. L. C. Jacobson oplæste Kassereens Rapport:

Balance i Kassen fra forrige Aar	\$17.22
Indtægter i Aarets Løb	\$141.35
Udgifter i samme Tid	\$104.89
Balance i Kassen den 8de Okt.	\$36.46

4. Finanssekretærens Rapport blev læst.

II. Valg af Bestyrelse.

1. Viceformand Past. D. T. Borgen.
2. Sekretær, undertegnede.
3. Kassierer, Past. L. C. Jacobsen.
4. Revisionskomite, Past. J. C. Hjelmervik, H. S. Dragne.
5. To Medlemmer af Bestyrelsen, Hr. A. Agrimjon og Hr. D. H. Dace.

III. Beslutninger.

1. Besluttet at Narismødet anmoder de Menigheder, som maatte staa tilbage med Hensyn til Profesjorsløn for sidste Aar, at indbetale Summen.

2. Besluttet at Overskud i den ene Menighed til Profesjorslønsskassen bruges for at dække Underbalansen i en anden af det samme Kald.

3. Besluttet at Overskud til Profesjorslønsskassen i det ene Kald deles paa andre Kald som maatte være i Underbalance.

5. Besluttet at Penge til Profesjorslønsskassen sendes til Kredens Kassierer.

IV. Indstilling fra Bestyrelsen.

1. At Kredsen har 6—8 Maaneders Emissærvirksomhed i det kommende Aar.

2. At Kredsen kalder Hr. D. H. Dace til at virke en Tid af 2 Maaneders.

3. At H. S. Petersen kaldes paa en Tid af 3 Maaneders.

4. At Hr. R. Kloster kaldes paa 2 Maaneders.

5. At i Tilfælde de kaldte Emissærer ikke kan tjene, at Bestyrelsen bemyndiges til at kalde andre i deres Sted.

6. At Emissærerne lønnes med \$30 pr. Maaned og Reiseudgifter.

7. At Kredsen støtter Past. B. Reitan med \$50.00 for hans Arbejde.

Et Offer til Kredskassen blev optaget under Mødet stort \$61.88.

Følgende af Kredens Prestes var tilstede og deltog i Samtalen: Synodens Formand Past. M. G. Hanson, S. C. Jacobson, D. T. Borgen, M. J. Westphal, S. C. Simonson, J. C. Hjelmervik og undertegnede samt flere Lægbrødre.

Maatte Herren saa velsigne det Ord, som ogsaa ved dette Møde saa rigeligen blev udsaaet, til sit Ravns Vre og Sjæles Frelse.

J. J. Dahle, Sekr.

Kredsformandens Indberetning.

Til det 16de Aarsmøde for Red Wing Kreds afholdt i Franklin Menighed, Väst. L. C. Jacobsons Kald 11—13 Okt. 1910.

Vader Kristi Ord bo rigelig iblandt eder, saa I lære og paamine hverandre i al Visdom med Salmer og Løvsange og aandelige Viser, idet I syngeyndig i eders Hjertier for Herren. Kol. 3, 16.

Altid er et Aar henrundet siden Red Wing Kreds var samlet til Aarsmøde. Det minder os om Tidens rastløse Flugt, den iler og haster saa fort. Dage som gik kommer aldrig igjen, dog blev ei glemt, hvad vi gjorde med dem, nei det staar tegnet hos Gud. Dette burde vi med Alvor betænke, forat vi kunne saa Viedom i Hjertet. Vor Tid er kort, men vor Opgave er stor og vigtig. Herren har kaldt os til at være hans Vidner—men I ere Vidner til disse Ting. Den kristne Menigheds fornemste Opgave er at bære Vidnesbyrdet om Kristus ud til alle Folk, at være et Lys i denne Verdens Mørke, et Salt mod Forraadnelsen som Synden sætter i Virksomhed. Men har Herren givet sin Menighed en stor Opgave, saa har han ogsaa tillige givet et stort og herligt Middel, hvorved det skal gøres muligt at løse Opgaven—Kristi Ord. Kristi Evangelium, som er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror.

Vil Menigheden være tro mod sin Opgave, da gjælder det først og fremst at agte paa Apostelens Formaning: Vader Kristi Ord bo rigelig iblandt eder.

Man maa sige, denne Tid synes at ville indrette sig efter Apostelens Ord. Folk ordner sig til Menigheder, bygger Kirker, talder Prester, bygger Skoler og sender ud Missionærer og kommer sammen og hører Ordet. I de fleste Hjem vil du finde ikke blot en, men kanske mange Bibler og andre gode Bøger.

Dette er alt godt og vel, det er nødvendigt.

Vi glæder os over, at vi, som en liden Kreds kan saa være med i dette store Arbejde og vil takke Gu: for, at vi fik fortsætte

Virksomheden i det forløbne Aar. Vore Prester er flittige i sin Gjerning, mange arbejder vist endog over sine Kræfter. De offentlige Gudstjenester er som Regel godt besøgte paa de fleste Steder. Mange vil da holde for, at alt er gjort, som med Rimelighed kan fordras. Vi har Prest og Kirke, vi gaar til Nadverden, vi er med i Missionsarbejde osv. Der skrives lange lysende Beretninger om de mange Gudstjenester og de 1000 Kommunikanter. Kan vi ogsaa glæde os over at Vidneskaren er stor, at de er mange som lære at paamine i al Viedom, som synge Salmer til Opbyggelse, som synge i sine Hjertier for Herren. Eller er det kanske bare Presterne som skal vidne og paamine, synge Salmer osv. Der er vist mange som mener saa. Men det er ikke Apostelens Mening. Paulus skriver til Menigheden i Kolossæ: Lad Kristi Ord bo rigelig iblandt eder, saa I lære og paamine hverandre, den ene den anden i al Visdom osv. Den Dag Presten blir alene i Menigheden til at vidne, da blir Guds Ord durt og Udviklingen gaar i den Retning.

Eller hvorledes staar det til for Eksempel med Læremandsvirksomheden iblandt os? Det er en betrykkende Kjendsgjerning, at paa mange Steder gaar det ti bage med den gode, gamle haugianske Stik at komme sammen til Opbyggelser, naar Presten ikke er tilstede. Det tør hændes mange ikke kan se nogen Fare heri, men ser vi noie paa Apostelens Formaning, saa vil vi finde, at hans Mening er, at der, hvor Guds Ord bor rigelig, der vil der ogsaa komme istand en saadan Virksomhed, „saa I lære og paamine hverandre osv.“ Nei vi tør ikke sige, at Guds Ord bor rigelig i en Menighed, hvor Presten maa være alene om Vidnesbyrdet. En Prediken en Gang anden eller tredje hver Søndag og selv da maa han endelig ikke predike længe, saa ingen Opbyggelse eller Bønnemøde og for manges Vedkommende ingen Husandagt, intet Under, at de som paaminder blir saa, Formaning forstummes, at Sangen forstummes og at Hjertierne blir kolde for Herrens Sag, at der blir en hel Del Gudfrugtigheds Sten og liden Kraft. Vi beder om Væf-

felse, og vi trænger det. Men Troen kommer derved, at man hører, men at man hører, sker ved Guds Ord. Rom. 10, 17. Kanste ikke faa af vore troende Fædre og Mødre beder nok faa flittig men glemmer at paaminde. Jeg tror, at det troende Læggfolk i Red Wing Kreds trænger Bættelse i denne Henseende. Maa Herren lade det lykkes.

Med Gmæsservirksomheden gik det aldeles istaa dette Aar. To af de største Fordele, som vi høster af at Samfundet er delt i Kredse er, at man kan faa flere Ophbyggelsesmøder og at man kan faa vedligeholde den gode og velsignede Orden at sende Lægmænd rundt i Menighederne med Vidnesbyrdet om Frelsen i Kristus. Jeg havde ikke Anledning at være med ved sidste Aarsmøde, men vilde gjerne som Formand gjøre alt jeg kunde for at gennemføre Aarsmødets Beslutninger i Anledning Gmæsservirke, men det lod sig ikke gjøre.

Brødre, vi maa ikke som Kreds med Ro se paa, at denne Virksomhed gaar istaa iblandt os. Har vi ikke Mænd i vor egen Kreds, som er villige og skikkede til at rejse omkring i vore Menigheder, saa lad os se og faa nogen andensteds fra.

Den 7de Nov. 1909 var jeg i St. Paul og indførte Past. S. C. Simonson i Emmauels og Østre Emmauels Menigheder. Vil ønske ham velkommen til Kredsen. Møder har været holdt i følgende Menigheder: Curran Valley Menighed, 30te Nov. til 2den Dec. 1910. Søndre Bumbro Menighed, 15—17 Febr. 1910, Past. Lassefjens Kald, dette var Kredsens Missionsmøde. Evanger Menighed 8de til 10de Mars, Past. Hjelmerviks Kald, Beaver Creek Menighed af mit Kald 20de til 22de Mai. Den 22de Mai fik Menigheden sin nye Kirke indviet af Synodens Formand Past. C. J. Castvold med Bistand af Past. M. J. Westphal, A. G. Boyum, L. C. Jacobson, Keitan, J. J. Dahle og undertegnede.

Bethlehems Menighed, Past. Eidnes Kald 16de til 18de Juli. Undertegnede overvar alle disse Møder. Past. S. C. Simonson er som før nævnt tilflyttet Kaldet i St. Paul, Minn. Past. C. C. Holter har

overtaget Redaktørposten for „Budbæreren“ og „Børnevennen“ og Prof. M. G. Hanson overtaget Betjeningen som Holters Eftermand, Past. Eidnes Kald er delt, saaledes at Pastor M. Hall har overtaget Betjeningen af Toste og aneakterede Menigheder. Vi ønsker Past. Hall velkommen til Kredsen. Past. J. L. Lassefjens har flyttet fra sit Kald ved Kasson, Minn. Past. Keitan gjør Missionsarbejde efter Velighed, men faar vist liden Godtgjørelse derfor. Kredsen bør række ham en hjælpende Haand. Past. A. G. Boyum har ogsaa dette Aar foretaget flere Reiser og aflagt Vidnesbyrd.

Maa Gud i Naade faa velsigne os som en Kreds, saa vi faar være tro i Tjenesten indtil han kommer. D. T. Borgen.

To Sendebrev fra Verdensmissionskonferencen i Edinburgh.*)

1. Til Kirkens Medlemmer i de kristne Lande.

Kjære Brødre i Kristi Kirke!

Vi Medlemmer af den i Edinburgh forsamlede Verdensmissionskonference ønsker at sende eder et Budskab, som ligger os meget paa Hjerte.

I de sidste ti Dage har vi grundigt og vedholdende beskæftiget os med at studere Kristendommens Stilling i de ikke-kristne Lande. Vi har herunder søgt at faa et Overblik over Missionsmarken og de Kræfter, som behøves til dens Besættelse. Gennem to Aar har vi indsamlet sagkyndige Vidnesbyrd angaaende alle Grene af den kristne Missionsvirksomhed, og disse Vidnesbyrd har ført os til visse Slutninger, som vi ønsker at forelægge eder.

Bort Rundskue har givet os et stærkt Indtryk af den nærværende Tids meget store Betydning. Fra mange Egne har vi hørt om store Nationer, som er ved at vaagne, om Døre, der længe har været lukkede, men nu aabnedes, og om Bevægelser, som med et

*) Ogsaa efter „Nordisk Missions-Tidskrift „Publ.“ Red.

Slag stiller Kirken overfor en ny Verden, som skal vindes for Kristus. De næste ti Aar vil efter al Sandsynlighed hidføre et Vendepunkt i Verdenshistorien og vil med Hensyn til Menneskehedens aandelige Udvikling blive af mere afgjørende Betydning end mange Aarhundreder med sædvanlige Erfaringer. Bliver disse Aar ikke udnyttede, kan der ske en Skade, som Aarhundreder ikke kan gjenoprette; bruges de derimod rigtigt, vil de komme til at høre til de største og rigeste i Kristendommens Historie.

Vi har derfor anvendt megen Tid paa en indgaaende Prøvelse af de Veie, ad hvilke vi kan saa den størst mulige Nytte af de forhaandenværende Missionskræfter ved Forening og Konsolidering af bestaaende Foretagender og ved Forbedring af deres Administration og deres Arbeideres Uddannelse. Vi har gjort alt, hvad der stod i vor Magt, for at de Kræfter, som findes, kan blive brugte saa godt som muligt og udnyttet helt; og i denne Bestræbelse har vi naaet en større Enighed i fælles Handlen, end den kristne Kirke i Aarhundreder har naaet.

Men det er bleven os mere og mere indlysende, at vi behøver noget langt større, end hvad vi kan naa ved en fornuftig Brug af eller ved en Reorganisation af de forhaandenværende Kræfter. Vi trænger fremfor alt til en dybere Følelse af vort Ansvar overfor den almægtige Gud med Hensyn til den store Opgave, som han har betroet os i Verdens Evangelisation. Denne Opgave er ikke særlig givet vore Missionsærer, vore Selskaber eller os som Medlemmer af denne Konferencé, men hviler paa hvert eneste Guds Barn, og af hvert Medlem af Kirken kan Medarbejde paa Opgavens Løsning ligesaa fuldt kræves som det kristne Livs Grundtyringer: Tro, Haab og Kjerlighed. Hvad der gjør et Menneske til kristen, gjør ham med det samme til Parthaver i denne Opgave. Om denne Grundfætning er vi alle enige, men vi trænger til at vækkes op til at handle efter den langt bedre end før. Ligesom en stor national Fare af hver Borger kræver større Patriotisme og Offerovillighed, saaledes kræver den nuværende Verdenssituation og Mis-

sionsarbejdet af hver kristen og af hver Menighed et Opsving af Missionsiveren og Missions tjenesten og en Høinelse af vort aandelige Ideal.

Det gamle Ideal var afskaffet efter den Verdenssituation, som ikke længere eksisterer; det passer ikke længere for den nye Verden, som reiser sig af Ruinerne af den gamle.

Og det er ikke blot af den enkelte eller af Menigheden, at denne nye Aand maa kræves. Det er paatrængende nødvendigt, at vort nationale Liv og dets Tyringer i sin Helhed gjenneintrænges af den kristne Aand, for at den hele Indvirken af Østen paa Vesten, af de stærkere Racer paa de svagere—baade kommercielt og politisk—kan bidrage til at styrke og ikke til at affvække Missionsbudskabet.

Guds Forhyn har ført os alle ind i en ny Verden af rige Muligheder, af Farer og af Pligter.

Gud fordrer af os alle en ny Udfoldelse af Liv, hvori der er større Iver og inderligere Selvhengivelse end vi tidligere har vist. Men er Pligtens Bei—og det er vi visse paa—den Bei, der fører til større Lys, da ligger der sikkert i dette bydende Rald til at gjøre sin Pligt gjemt den Forsikring, at Gud elsker os mere, er større, nærmere og mere beredt til at hjælpe og trøste os, end nogen af os har drømt om. Og saaledes er vi i Sandhed kaldede til at gjøre nye Opdagelser om Guds Naade og Magt for os selv, for Kirken og for Verden, og til i Kraft af denne stærkere og modigere Tro paa ham at møde den ny Tid og den nye Opgave med en ny Offervillighed.

2. Til den kristne Kirkes Medlemmer i de ikke-kristne Lande.

Kjære Brødre i Kristus!

Vi ønsker at sende eder en Hilsen i Herren fra Verdensmissionskonferencen, som er samlet i Edinburgh. I ti Dage har vi været forenede i Bøn, Overveielser og Studium af Missionsproblemerne med den Hovedhensigt at faa sat bedre Gang i Kristi Gjerning de ikke-kristne Lande, og under det altsammen er vore Hjerter blevne dragne mod eder i Samfundsfølelse og Kjerlighed.

Mange Anledninger til Tak har frembudt sig for os under vore Forhandlinger, naar vi saa ud over den store Missionsmark. Men intet har glædet os mere end de mange Vidnesbyrd, vi fra alle Egne har hørt, om hvorledes den ny kristne Kirke i de vaagnende Lande bestandig vokser i Tal, Iver og Styrke. Ingen har ydet os større Hjælp under vore Forhandlinger end Medlemmer af eders egne Kirker. Vi takker Gud for den evangeliske Daadskrafts Aand, som er kjendelig iblandt eder, og for de Seire, som derved er bleven bundne. Vi takker Gud for den Vængsel eller Enhed, som giver sig saa stærke Udslag iblandt eder og som for nærværende Tid ogsaa er en af vore dybeste Vængsler. Vore Hjerter er opfyldte af Taknemmelighed for alle de aandelige Tilskyndelser, som eders Eksempel har givet os i vore egne Lande. Dette Eksempel er saa meget mere virkningsfuldt, naar vi husker paa de særlige Vanskeligheder, som omringer eder, der skal holde Stillingen i den hedeske Del af Smelteovnen, hvori den kristne Kirke prøves og lutres.

Modtag da Forsikringen om vor dybe Medfølelse og Kjærlighed, og vær forvisset om vort tillidsfulde Haab til Gud, at han vil bringe eder ud af eders Ildprøve som et vel tilberedt Vaaben, der kan fuldbringe hans Værk i eders Landsmænds Omvendelse. Eder alene er det, som til syvende og sidst kan gjøre dette: Ordet, som med Guds Hjælp skal overvinde eders eget Folk, men være eders Ord, og det Liv, som skal vinde dem for Kristus, maa være det hellige og sædelige stærke Liv, som I lever for deres Vine—J, som er Vænd af deres egen Race. Men vi glæder os ved at maatte være eders Medhjælpere i Arbejdet og ved at høre, at I ved Guds Naade bliver mere og mere udrustede med Kraft til at tage Byrden paa eders egne Skuldre. Tag da, Kjære Brødre, med voksene Iver dette Ansvar op, og hent fra Gud eders Kraft til at gennemføre Opgaven—saa skal vi se store Undere ske for vore Vine.

Saa glæder vi os ogsaa ved selv at lære meget af de Folkeslag, som Herren nu draeger til sig, og vi forventer stor Berigelse for vor Tro, naar alle Nationer finder deres Samlingspunkt i ham.

Meget andet er der i vore Hjerter, som vi gjerne vilde udtale, men vi maa indskrænke os til et endnu—det vigtigste af alt.

Et inderligt fælles Arbejde i Bøn binder hele Kristi Rige sammen til et. Ved derfor for os, de kristne Menigheder i Hiemlandene, som vi beder for eder; ihukom for Guds Afsyn vore Vanskeligheder, som vi ihukommer eders, at han maa give os hver især den Hjælp, vi behøver, og os alle det aandelige Fællesskab i Kristi Legeme, som svarer til hans hellige Vilje.

De norske i Albertas Hovedstad.

Edmonton, Alta. 14de Sept. 1910.

Det vil maaske være af Interesse for Bladets mange Læsere at høre lidt fra Hovedstaden i det saa meget omtalte Alberta. Til denne Tid har de norske Folk i Staden været som fremmede i et fremmed Land. De, som er af de ældre her, har haft det travelt med at arbejde og tilvende sig det verdslige Guds og dertil været adspredte og fremmede for hverandre. De fleste, som særdes her, er saadanne som stanse en kortere Tid og dermed reiser paa andre Steder. Saaledes har det sociale og kirkelige Arbejde blandt det skandinaviske Folk været forsømt. Flere Missionsprester har besøgt Edmonton i Haab om at kunne finde Anledning til at opta Arbejdet blandt de lutheriske Skandinaver, men noget saadant har de ikke fundet her. Det var derfor en behagelig Overraskelse for alle interesserede, da det blev bekjendt, at Pastor Hjortaa af Hauges Synode havde organiseret en Menighed paa ti Familier. Denne Menighed blev organiseret i Februar og Gudstjenester blev holdt af Hjortaa i den tyske lutheriske Kirke her hver fire Uger.

Naar det tages i Betragtning, at Tvillinghyen Edmonton-Siracone har et Indbyggerantal af 30,000, saa kan det let skjønnes, at en Menighed kan ikke bygges op med at ha Gudstjeneste en Gang hver Maaned. Disse Byer er godt forsynet med Kirker og de, som har Trang til at gaa til Gudstjenester, vil derfor indfinde sig i de Kirker som er. De Familier som har Børn vil ogsaa ha dem paa Søndagsskole. Børnene kan i de fleste

Tilfælde ikke læse andet end engelsk og da vil de gaa paa den nærmeste Søndagsskole.

Under saadanne Omstændigheder kan ikke en Menighed oparbejdes medmindre en dygtig Mand benytter al sin Tid til Arbeidet.

Det var et glædeligt Budskaab for de skandinaviske lutheriske i Edmonton, at de allerede dette Aar skulde faa en fastsat Missionærpastor i Byen. Og da man fik høre, at han ogsaa var en aktiv og dygtig Mand, saa var Budskabet desto glædeligere.

Past. Knutson kom Søndagsmorgen den 6te August paa Stationen i Edmonton i det Haab at træffe Past. Hjortaaß der men traf ikke et levende Liv, som han kjendte eller som kjendtes ved ham. Efter længere Søgning fandt han No. 722 Kamayo Ave. som var den eneste Adresse han havde i Edmonton. Der fandt han at Familien endnu ikke var oppe. Efter en taalmødig Venten kom der nogen til Døren, som gav ham Underretning efter bedste Evne, hvor Hans Simonson leber. Efter en længere forgæves Søgning indfandt han sig atter ved 722 Kamayo Ave. Denne Gang gav han sig til No og nød med god Appetit det tarvelige Maaltid, som under Omstændighederne var det bedste Familien havde. Efter en Tid indfandt Past. Hjortaaß sig. De havde da Gudstjeneste paa Eftermiddag i den tykke lutheriske Kirke. Mandags Morgen fulgtes Hjortaaß og Knutson til Ryley og siden til Camrose paa Collegemødet, som holdtes der den 9de og 10de.

Efter en Uges Tid kom Knutson tilbage for at opta det virkelige Arbeide. I Begyndelsen var det ganske trist for den unge og aktive Mand, og han kunde gjerne ha sjunget: „Ja nu maa jeg klage og kjæde, For de gjænge saa seint og saa smaat“. Men efter en kort Tids Virksomhed, da forskjellige begyndte at vise Interesse for Arbeidet, klarnede det op og han kunde da med Rette ha lagt til: „Men G. tænker dem tar intie kjæde, De vil komma um intie saa braat“.

Det viste sig snart, at Past. Knutson er den rette Mand paa det rette Sted. Han er godt ophøst og er en oprigtig kristen. Det engelske Sprog er det som han lærte i sin Ungdom, og derfor taler han det mest flyden-

de. Hans oprigtige Kristendom slaar an hos de mere ældre og alvorlige, hans ligesfremme og bestemte Optræden vinder Indpas hos de yngre og hans færegne Maade at interessere Børnene paa virker, at de anser ham som en af sine egne. Skjønt Søndagsskolen ikke endnu er ret i Gang, saa er Børnene dog allerede interesserede i, hvad de tænker at lære.

Kvindeforeningen, som blev organiseret paa samme Tid som Menigheden, har nu faaet nyt Liv og har begyndt ny Virksomhed. Der er allerede Forberedelser gjort til Sangkor og da Pastoren forstaaar at samle Kræfterne, kan vi med rette vente at bli opvartet med god Sang ved de lutheriske Gudstjenester i Edmonton.

Past. Knudson er en Mand, som ikke jagter Folk til Kirken men drager dem did med Ord og Eksempel.

Jeg haaber, at Hauge's Missionskomite vil ta i Betragtning Vigtigheden af Arbeidet i Edmonton. Intet vil tjene mere til Kristendommens Fremme og Samfundets Bedste, end en god og virksom Menighed i Hovedstaden. Skal en Mand kunne gjøre Ret mod sig selv og Samfundet, saa maa han tilsluttes at bruge al sin Tid her. Ungdommen er den vigtigste Del af Befolkningen at rætte og da her er Ungdom, som har været i Edmonton i flere Aar, men hver af dem tror, at de er den eneste norske Mennekte i Byen, saa er her et stort og vigtigt Arbeide, som ikke maa forsummes. Det er derfor af største Vigtighed, at der overlades til Past. Knutson, al den Tid han selv tror, han behøver til sit Arbeide her. Det er ikke alene af Vigtighed for Folket her i Byen, at dette Sted blir godt organiseret, men paa Grund af Stedets Vigtighed og Beliggenhed, saa vil det ha en vidtstrøkt Indflydelse paa Arbeidet over hele Alberta. Giv derfor Past. Knutson frie Hænder til at virke efter Behag, saa vil Samfundet faa en Menighed, som kan være dem til Betsignelse og virke tjenligt og opmuntrende for Kirkearbeidet over hele Provinsen.

Intet vil virke mere ufordelagtigt end at ta Knutson ud fra sit Arbeide i Edmonton og sende ham udover de allerede organiserede Menigheder. Hans Virksomhed bør være først i Edmonton og siden paa de nære Trakter i nord og vest herifra.

Forresten kan dette overlades fuldstændigt til Knutsons egen Bedømmelse. Han arbejder for Kirkens Fremme og ikke for de Benge, han tjener ved det. Der, hvor han kan tjene Herrens Sag mest, der vil Knutson være.

B. S. B a u t o l.

Kinamissionen.

Kancheng, 17de Sept. 1910.

Ærede Hr. Redaktør:

Hoslagte Biografier burde have haft en Følgeskrivelse. Jeg sender tre denne Gang. De vil saa sjo til—kanke flere—saasnart de kan blive oversat fra kinesisk.

De vil se den gradvise Udvikling, hvorledes Lyset—lidt efter lidt synes at have gaaet op for disse Brødre. De ser endnu ikke alt, men jeg tror, I som vi vil se, at Evangeliet er en virksom Kraft i Kina, og at der er andre end „Risikristne“ herude.

Vi begyndte Undervisningen i Theologiklassen den 12te dennes. Studenterne er alle her og i fuldt Arbejde.

Folket i dette Distrikt har haft et rigtig Kronaar. Risken er faldt i Pris næsten det halve af, hvad den var seks Uger siden. Alt er roligt og stille, Missionærerne er friske, saa vi haaber at saa et Aar til uafbrudt Arbejde. Maa Herren bedkjende sig vore Forsøg paa at tjene ham. Hjerteligst hilset

Ærbødigst

D. R. Wold.

Chang A-Shan.

Mine Forfædre kom hertil fra Shenxi i Kang Hsio Regjeringstid (1662—1723). De bosatte sig ti Mil i vest for Sianghang, i Chutoiaoapu. Stedet er kun lidet, men det er dog ikke uden Betydning. Det er i direkte Forbindelse ved Floden med iju Provinser. Mange lærde Mænd har her haft sit Hjem. Mange dyrker Jorden for sit Brød. Deres Dragt er i Overensstemmelse med deres Arbejde. Her vokser Ubler og Friskener, Sesam og Hvede. De første giver Smag i Munden; de sidste nærer Legemet.

Her er en ældgammel Brønd saa stor, at man har tre Gul i Aaget—tre Personer kan trække Vand paa en og samme Tid. Her er ogsaa en ældgammel Bro med tre Buer. Arbejdet paa denne var særdeles vel udført.

Min Stamsfader købte Land og bosatte sig her. Hans Forretning var at dyrke Jorden og studere de gamles Verker.

Fra denne Tid voksede Velstanden hurtig, og Slegten formeredes stærkt. Hvert Slegtled havde sine „Hsiuts ai“ og „Kongsen“. (De første Ord betyder Graden B. A. Det andet er den tredie Grad „Hsiuts ai“ altsaa to Trin høiere end førstnævnte.) Efter at Slegten havde vokset sig stor, blev Stammen delt i tre Grene. Hver Gren ivaretager sine egne Anliggender. Min Bedstefader var en af to Brødre. Efterat de begge havde Sønner og Sønnesønner døde de ganske samtidig.

Min Fader opnaaede ikke at saa Grad, paagrund af mange Ting at ivaretage i Hjemmet. Min ældste Broder var nævnt med Hæder under Eksamen for Grad; men fordi han arbejdede for haardt med sit Studium, blev han pludselig syg og døde efter et par Dages Sygdom.

Min Fader sørgede saa meget herover, at ogsaa han blev syg, og inden en Maaned var ogsaa han død.

Hjemmets Anliggender blev nu ivaretaget af min Moder. Hun leiede en navnkundig Lærer, Uang Cheo-nan, til Huslærer, som underviste mig i fire Aar. Senere var Uang Uan nien min Lærer. Herefter studerede jeg i flere Aar under andre Lærere. Senere studerede jeg under Uei den ældre, en Hsiuts ai, i to Aar.

Just som jeg holdt paa og anstrengte mig for at komme frem, Tung Chis 8de Regjeringsaar (1858), forandrede Floden sit Leie, og vort Land faldt for Flodens Herjinger, som om det var raadent. Vi flyttede tre Gange. Fra at være meget rige blev vi pludselig fattige. Vi raabte til Himmelen men fik intet Svar. Vore Hjerter var altid bedrøvede. Jeg maatte arbejde haardt for mit Ophold, og efterkom mine Forfædres Grave blev udvasket af Floden, maatte jeg købe Land for at begrave deres Ben.

Paa Grund af Fattigdom holdt jeg Skole i Uen Chang kong, Chutioapu. Senere holdt jeg Skole i Tszho. Da var det, at min Søns Svigerfader, Chang Tao-shan, formanede mig til at slutte mig til Missionen. De første par Aar, jeg var i Missionens Tjeneste, kunde jeg ikke meget af Evangeliet.

Jeg var ogsaa i Tvil om alt, som vedrørte Missionen. Oprøret i 1900, da den store Kines Forening forsøgte at udrydde de kristne, (men istedetfor at udryddes, forøgedes de kristnes Tal), viste klart, at Frelserens Lære kunde ikke Menneſker kuldkaste. Paa denne Tid vandt min Tvil og Kjerlighed til Evangeliet fædtes. Jeg anstrengte mig i Skolen, havde mellem 60 og 70 Børn at undervise. Evangeliet forkyndte jeg med Iver, saa et par hundrede Familier i Chutiao-pu blev troende, hvoraf en 50—60 Personer er døbte. Senere blev jeg kaldt til Fancheng Stationen for at være behjælpelig der.

I Shuangku er aabnet Udstation og Menigheden vokser.

I Sitipu er aabnet Udstation, som jeg sent og tidlig har besøgt.

I Chenkiah, Luenih og Lungten har vi Udstationer, og paa ethvert Sted er Folket glade i at høre Evangeliet.

I 13 Aar har jeg nu været en kristen. Jeg er frisk og stærk til Legemet og har Fred i mit Hjerte. Havde det ikke været for Evangeliet, saa havde jeg ikke nydt disse Gøder.

Fancheng, Mai 1910.

Kuan J. Faikai.

I Provinsen Hupeh, Sianghang Precetur, Sianghang Distrikt, mod vest er en liden Landsby, Pehkiau, paa Kuanslegens Hjemsted, der er jeg født. Mit Familienavn er Kuan Shuei-lin. Jeg er fem og tredive Aar gammel; født den første Dag i tredie Maaned af Kuang Hsü's tredie Aar. Mine Forældre er sytten Aar gamle, begge friske og raske. Vi er tre Brødre. Den ældste fik Grad, da han var 19 Aar gammel. Min næst ældste Broder har ogsaa Grad. Paa Grund af, at min ældste Broder arbejdede for haardt paa Skolen, paadrog han sig Sygdom og døde 32 Aar gammel.

Paa den Tid havde jeg ingen Lust til at studere. Jeg saa, at Menneſket, om det end kunde leve, til det blev et hundrede Aar, ikke kunde undgaa Døden. Da tænkte jeg: Menneſket er som Blomsten, det blomstrer et Dieblis og falmer. Rigdom og Værd er drøven-

de Styer. Mit eneste Løfte var at opnaa at leve evigt. Daglig søgte jeg en Veidertil, men fandt ingen Dør. Saa fik jeg fat paa en Bog, som hedder Wuhshin-chiong-uen. Bogen er skrevet af Han Ku. I Bogen findes disse Ord: „Om din Begavelse var større end Jen og Min, kan du ikke finde Veien uden Lærer.“

Nitten Aar gammel blev jeg gift med en Datter af Ma Familien. Tyve Aar gammel traf jeg Mr. Liu. Som vi talte sammen om Menneſkets Liv og Død, fandt jeg, at hans Tale lignede Han Kus i ovennævnte Bog. Naar vi to samtalte, følte jeg, at vi var et i Sind. I tredie Maaned af samme Aar bestemte jeg mig for at blive Buddhists, (Chifu), spise maver, d. e. ikke spise noget Slags Kød.

Jeg fandt, at det var let at bekende denne Læren, men at „spise maver“ var ikke let. I femte Maaned, under Paaskud af at jeg var syg, fik jeg gjøre et Løfte om at spise maver i tre Aar. To Maaneder senere, siden min Mund nu var ren, gik jeg til Mr. Liu og betalte mine Indtrædelsespenge. Han førte mig til Fancheng, Laofuanmiao, hvor en Mr. Kung, som da var 56 Aar gammel—en Kiang Hsi Mand blev min Lærer. Mr. Kung havde været Buddhists siden han var Barn, saa hans Tale var rig paa Visdom. Guden han tilbad hedte: „Den usødte, udødelige Mand“. Hans Lære gjaldt Hjertet. Som han forklarede denne Lære, bestod den i tre Love og fem Bud. De tre Love er Legemets, Sjælens og Aandens. De fem Bud gjælder Mord, Tyveri, Hor, Ietsindig Tale, Druffenfab. Kan man holde disse tre Love og fem Bud, faar man komme ind i Himmelen og undgaa Helvede.

Lærens tre Hovedtanter er: 1st Ikke at spise Kød er Grundvolden. Thi kan du udholde denne Fornægtelse, kan du udholde hvadsomhelst, du maatte møde. 2det: At trykke Bøger og frelse Liv. Ved at trykke Bøger forlades Synder, som man har begaaet med Munden. Ved at frelse Liv forlades Synden mod Livet, (alt som har Liv). 3die: Spege Legemet med Sjæl og Aand.

Naar jeg hørte dette, var det som om

jeg vaagnede fra en Drøm, og med en Gang beslattede jeg mig til at spege Vegemet og gjøre, som de befalede. Siden flyttede jeg til Bien-kia-in, hvor vore Forfædre har efterladt sig tredive mu Land, for at dyrke det. Under Anetiden tog jeg Vare paa Agerbrugget, i Fritiderne var jeg ud med Benner for at overtale og formane andre. Jeg ønskede at benytte Tiden. Vi gik op til Hsing, Tengcheo, Keo-lin chuan, Hsue-kia-chi, Tengtaohu og omkringliggende Steder for at forkynde Læren og formane til Fromhed; men i Virkeligheden var det for at overtale Folk til at blive Buddhister. Dette gjorde jeg i tre Aar. I alt overtalte jeg mere end et hundrede Mennesker.

I Kuang Hsue 26de Aar blev min Hustru Buddhister. Nu var vi begge paa denne Wei. I Friskunderne var vi ude; naar vi havde det travelt, kom Bennerne hjem til os. Hidindtil havde vi intet mødt som hindrede os.

Senere fandt vi, at der var en Kvinde inden vor Midte, som ikke var ordentlig. Bennerne fortalte dette til mig, men jeg vilde ikke tro det. Buddhisterne gik nu til Mr. Kung og fortalte ham dette. Han vilde ikke tro det, fordi Kvinden var en Slegtning af ham. Bennerne fandt, at Kung var uretfærdig, og Foreningen splittedes. Nogle reiste til Kiang-hsi, andre til Hankow, hvor de ikke har det godt.

Nu havde heller ikke jeg mere Lyst til at udbrede denne Lære. Senere kom der op en ny Sag. Den gamle Lærer, Leder, Cheo døde. Buddhisterne deltes i syv Grene. De to ledende Grene var i Hangcheo og Hankow. I Hangcheo sagde man, at Buddhisterne i Hankow ledes af Djevelen. I Hankow sagde man, at Buddhisterne i Hangcheo ledes af Djevelen. Da denne Sag ikke kunde blive klar, havde vi ingen Lyst til at efterleve Reglerne. Jeg fandt ogsaa, at et par Regler kunde man holde, men den tredje, fjerde, femte, sjette og syvende kunde man ikke overholde. Skøndt jeg fandt, at jeg ikke kunde overholde Reglerne, forlod jeg dog ikke Buddhisternes Lære.

Senere, en Tirsdag, kom en Ven, en

Buddhist, Kueh Kuei, Chang Usan til Tengchen for at holde Møde, og vi gik did for at se og høre.

Usan var meget venlig. Dette syntes jeg var mærkeligt; thi jeg troede, det bare var vi, som gik til Himmelen, og at det var bare vi, som behandlede hverandre som Brødre.

Paa den Tid var jeg glad i gode Mennesker, men jeg vidste intet om at elske Evangeliet. Som vi skiftes, indbød Chang mig til at komme til Byen for at overvære Møderne.

En Dag, jeg havde Grinde til Byen—det traf til at være en Søndag, gik jeg ind til Missionsstationen. Pastor Rønning predikede. Efter Mødet gik Kueh og jeg for at hilse paa Rønning. Rønning var endnu mere venlig end Chang. Jeg holdt derfor ved et Aars Tid at besøge Møderne. Mr. Chang formandede mig til at læse Bibelen. Fra jeg var liden var jeg glad i religiøse Bøger, men det nye Testamente var jeg ikke glad i, fordi det var saa let at forstaa. Alt var saa ligetil. Og saa fortalte det om, at Jesus var vor Frelser, at han har lidt for Verdens Synd. Fra gammel Tid af havde jeg ikke hørt saadan Tale i Kina. Som Buddhist havde jeg mødt Hindringer, Kristendommen tvivlede jeg paa, men længtede efter begge.

I 1907 tilhøjste Pastor Rønning, at alle Lærere og andre kristne, som ønskede det, skulde saa Anledning, til at overvære Evangelistkolen, som skulde holdes i Fan-heo-tsi. Det var min Anledning; thi, tænkte jeg, er Læren falsk, vil jeg trække mig tilbage, er den ret, vil jeg slutte mig til den. Det var som jeg atter vaagnede af Søvn. Jeg fandt, at Kristendommen er sand, og i 12te Maaned blev jeg og min Hustru døbt. Nu er det mit Ønske, at alle, som med mig har været Buddhister, maatte som jeg forlade denne Lære og tro paa Evangeliet. Da der ivaar blev Tale om at aabne en „Lærerskole“, var det mig til stor Glæde, at jeg fik Anledning til at være med paa denne.

Fra vore Missionærer.

Pastor D. K. Wold skriver angaaende sin Stole i Kina som følger: „Det har ovmuntret mig meget at se med hvilken Beredvillighed de Mænd vi har valgt til at studere har undertastet sig Stolens Arbeidsplan og Disciplin, som jo er aldeles nyd for dem alle.

Vi venter meget af disse og slaar ikke alt Feil, tror jeg, vi har Grund til at vente meget“.

„Gud er god! vi har det nødvendige for hver Dag. Det ser ud til at blive en god Høst i alle Ting for Kineserne. Risen er gaaet ned i Pris og det ser ud til, at Folket faar nok at spise. Vi takker Gud for, at han hører og hører; for saavidt jeg ved er alt fredeligt og stille rundt her. Folket har det travelt med Indhøstningen. Nu er det god Arbeidstid, thi Folket er modtagelige for Læren.“

Anna Nelson.

„Sommeren har været varm, meget varm, men her har ikke været megen Sygdom. Avlingen er god, Risen er gaaet ned i Pris, saa alle er fornøjet. Her er ingen Rygter i Omløb, alt er roligt og stille. Giver Gud os Hilsen haaber vi paa et godt Aar i Missionsarbeidet.“

Wold.

„Sept. 30te 1910.—Ja nu nærmer vi os Japan. Saa langt har alle været friske. Har haft lidt Storm, men ikke saa meget, at den havde stor Indflydelse paa denne Ræmpebaad.“

Olive Hodnefield.

„Oct. 6 1910.—Just arriving at Cobe. Too bad we have to change boat in Cobe. I hope we shall not have to wait many days there. Got our hands full of letters at our arrival at Yokohama. I need not tell you, that we were glad to hear from them.—We certainly had a fine trip. Will leave Cobe Oct. 11th.“

Olive.

Den kinesiske Flette har udgjort. De fremadstræbende, reformvenlige Kinesere fryder sig over Keiser-Edictet af 2den Nov., der paabyder (tillader) Kineserne at afklippe sin Flette. Generalkonsulen Li Wing New i San Francisco efterkom straks Paabudet, idet han allerede den 3dje ds. offentlig skilte sig ved sin Flette.

H.

Fra Arbeidsmarken.

Bygningsarbeidet paa den nye Trefoldighedskirken i Chicago strider hurtig fremad. Man er nu færdig til at lægge Tag.

Ved Telegram fra Past. S. A. Knutson er vi underrettet om at det Møde, som har været bekendtgjort i hans Kald fra 17de til 20de Nov. er udsat indtil videre.

Past. Sagen fra Grand Rapids, Mich. har de sidste Dage i Oktober og Begyndelsen af November opholdt sig i Red Wing. Han har taget sig lidt Tid til at besøge sine mange Venner baade ved Stolen og i Byen.

Søndag den 30te Okt. holdtes Konfirmation i Melbals Menighed, S. D., hvor 9 unge aflagde den gode Bekendelse i en stor Forsamling. Radvorgang paa Eftermiddag for Konfirmanter og andre. Det var en Høitidsdag for Menigheden. Korr.

Søren Petersen reiser for nærværende i sydlige Del af S. D. og taler Guds Ord og sælger Bøger. Han kommer muligens til at forblive her nedover i Syd Dak. Kreds udover Vinteren. Han er et erfarent, dygtigt Vidne, som taler Sandheden direkte uden Forbehold. Korr.

Prof. Wee med Hustru gjorde for et par Uger siden en Tur op til kjendte Trakter i vestlige Minn. og Dell Rapids, S. Dak. Det var paa disse Steder Wee først virket som Prest. De var borte nogle Dage. Sidste Søndag (6te Nov.) besøgte Wee Hanges Menighed i Jackson Co. Minn. Han predikede paa Formiddag og talte i Ungdomsmødet paa Eftermiddag.

Turtle Mountain Kreds af Hanges Synode afholdt sit Aarsmøde i Nord Prairie Menighed, Pastor Meloms Kald fra 28de til 30te Okt. Den afstræbende Formand oplæste sin Indberetning og afsluttede da som Kredsformand, og den nye Formand Past. Strand, indtog hans Plads. Som

Medlemmer paa Bestyrelsen blev følgende valgte: Sekr. A. H. Melom, Kassierer Edm. S. Hovland. Andre Medlemmer, S. S. Grsfjord og L. Erickson. Det blev besluttet at Bestemmelsen fra forrige Aar blir staaende, at Menigheden vælger sine egne Gmister af dem, som Kredsbestyrelsen anbefaler. Følgende opstilledes: S. Pettersen, S. Abjalonsen, A. Noraberg, L. Overland, S. G. Haugen, Martin Botten, H. Lybeck, Chr. Heltne, M. Norheim og Past. Widtbo. Der var 9 af Kredsens Prester tilstede og flere Vægmænd som deltog i Samtalen over det herlige Tema: Ef. 55, 1—7, og alvorligt blev det lagt Tilhørerne paa Hjerte at komme til den levende Kirke. E.

Pastor Oppedgaard skriver fra Madison, Minn., den 4de Nov. 1910: Er just kommen hjem. Har paa denne Tur besøgt Pastor A. Hauglands Kald, stansede en Dags Tid over i Redfield og fik hilse paa Pastor Gaard og Hustru, samt Peter Norbeck, som, uden at han blev bedt om det, gav mig ti Dollars til Indremissionen. Ja Presten og Folket i Redfield arbejder, saa det har Skik, for at faa sig en Kirke. Subskriptionen i Byen til dette Niemed var enestaaende. Naar Enighed og Vilje gaar Haand i Haand, da gaar det. — Paa Missionsfeltet mellem Pierre og Black Hills fik vi ordnet med Arbeidet, saa det syntes at være tilfredsstillende baade for Prester og Menighederne. — Paa Tilbageveien optog jeg Arbeidet for Andre missionen i Pastorerne Wees og Hansons Kald, Jackson Co., Minn., og blev mødt med megen Velvilje. — Da jeg vilde hjem for at gjøre min Borgerpligt den 8de November, maatte jeg opgive min Bestemmelse hos Pastorerne Duea og Oerlund, men saa snart som jeg gjenfinder lidt Kræfter drager jeg ud igjen.

Past. H. A. Hanson og Hustru i Chicago blev behageligt overrasket af Trefoldigheds Menighed og andre Venner paa deres 25de Bryllupsdag den 3die Nov. Kløkken omkring 8 kom Anton Melom og indbød Prestefamilien til en Automobiletur

og han førte dem straks til J. M. C. A. Lokalet paa Erie St. Da de kom derind, fandt de Salen pyntet og dekoreret paa den mest storartede Maade og vel fyldt med Mennecker der hilsede Prestefolket og gratulerede. Kvindeforeningen, der stod i Spidsen for at faa det hele i Stand, havde arrangeret at bespise hele Forsamlingen og de lange Borde stod vel dækket og prydet med Blomster. Et godt Program af Taler, Sang og Musik blev udført. Hr. Hendricksen presiderede og Presterne Harrisville, Walfstad, Jøthen og Ellingsen talte, tillige holdt flere af Menigheden korte Taler. Brudeparret blev overrakt to store Gaver. Et Silver Service og en stor Pengegave fra hele Menigheden sammen med andre Venner. Pastoren takkede paa sine og Familiens Vegne. Det var en Høitidsstund der var til Opmuntring og Glæde. Man fik isandhed erfare, at det er godt at Brødre bo sammen.

Det er en stor Flok af vort Samsunds Ungdom ved Stats Universitetet i Madison, Wis. Søgningen forges for hvert Aar. Vort Samsunds Ungdom er vel repræsenteret der nu fra Minn., Iowa, Michigan, Nord og Syd Dakota. Enkelte er Graduerter fra Red Wing Seminar, andre Høistolegraduenter. Ikke saa faa af dem er troende, saa vi har baade Glæde og Nytte af dem i Menigheden. Torsdags Aften den 20de Oktober havde vi en Modtagelsesfest for dem i Kirkens „Basement“ hvor ca. 30 fremmødte. Menighedens Prest hød dem velkommen til Byen og Menigheden. Pastor J. A. Johnson fra Mt. Horeb talte nogle opmuntrende Ord til dem. Efter Programmet serveredes Forfriskninger. Det var en kjæk Ungdomsflok, som var samlet den Aften og mange af dem er bestemt paa at tjene vor Kirke og Samsund. Hvordanvi lde det være at sende vort Samsunds Blad, „Budbæreren“, til disse unge ved vore Statskoler. Vilde ikke det være en god Mission?

A. J. Kroghstad.

Det kan vist lade sig gjøre at sende „Budb.“ til Anstalter, hvor der er nogen som ønsker at læse den. Red.

En hyggelig Fæst. Hauges Menighed i Chicago var Søndag den 30te Okt. samlet til Tiaarsfest. Prof. M. D. Wee fra Red Wing predikede paa Formiddag over Dagens Evangelium. Om Eftermiddagen Kl. 3 holdtes den egentlige Fæst. Kirken var fyldt til Trængsel. Prof. Wee holdt en anslaaende og gripende Fæsttale knyttet til Salmen 118. Taler holdtes af Pastorerne J. N. Walstad og L. Ellingson. Jubal Sangkor og Menighedens Kor opvarede med Sang. Hr. John Rasmussen sang en Solo. Et Offer blev optaget. Dette Offer tilsammen med en Subskription som var samlet i Anledning af Fæsten beløb sig til ca. \$900.00 og skal benyttes til Afbetaling paa Menighedens Gjæld. Af denne Sum havde Pigeforeningen bidraget \$160.00. Ved Slutningen af Programmet serveredes Forfriskninger. Aftenen tilbragtes hyggelig, med Samtale og Sang. Kl. 8 samledes man igjen til Gudstjeneste. Prof. Wee predikede varmt og indtrængende over Jesu Ord: „Kom til mig alle som arbeide og er besværede og jeg vil give eder Hvile“. Det var isandhed en Høitidsdag og en særegen Naadedag for Hauges Menighed og Venner. Maa den bære Evighedsfrugter!

C. L. J.

Til Voldingerne i Amerika.

Den vigtigste Nyhed fra Wolden er den, at der nu opføres en Kirke paa Dragblø til Folk fra Dalsfjorden og Bygderne udenfor, som hidtil har haft en uforlidelig lang og (ofte i Mattens Mørke) haardbar Kirkevei tilfjøs. Men mens man glæder sig til den Kirke, er man bekymret over den dermed forbundne Gjæld paa henved 20,000 Kroner. Og da man desuden mangler Orgel, har Sognefrets Talsmænd bedt mig om at fremlægge Sagen for Voldingerne i Amerika, hvilket jeg herved gør med Redaktørens velvillige Ydelse af Spalterum. Jeg synes, det bør være os en tier Pligt og en Gæssag at støtte dem ved at skaffe et Orgel. Vi

kan være forvisset om, at det altid vil glæde dem—saameget mere fordi at dets Toner vil bære Vidnesbyrd om, at den udbandrede Slægt ikke havde glemt, men saaledes ihukommet sit Folk, sin Fødebygd og sin Møderkirke. Mens vi herved glæder og gavner bort Folk derhjemme, gavner vi os selv; thi der findes neppe noget, som kan have en gavnligere Indflydelse paa os end Tanken paa Far og Mor og det, som de lærte os.

Et stifteligt Kirkeorgel vil koste mindst 2,000 Kroner, hvilket Beløb vi burde være istand til at overrække dem ved Nytaar, da Kirken skal være færdig.

De, som læser dette, bedes derfor snarest mulig at indsende Deres Bidrag til Pastor Ole Dahle, Starbuck, Minn. Og kan De saa andre til at gjøre ligedan, gjør de Sagen en endnu større Tjeneste. Lad os løfte i Flok. Pastor Dahle vil foreløbig kvittere for Bidragene; senere vil De saa Kvittering fra Sognefret. **Ørbødigst**

Martin Ulvestad.

Minneapolis, Minn., den 1ste Nov. 1910.

Besjendtgjørelser.

Winterterminen ved Jewell Lutheran College.

Winterterminen ved Jewell Lutheran College begynder Tirsdag den 29de November. Alle Elever, som har tænkt sig hid, bør være tilstede ved Skolens Aabning den Dag. Ifølge det nu brugelige Kursusinddeling gives der da den bedste Anledning til at begynde de forskjellige Fag baade i de elementære og de høiere Klasser.

For nærmere Oplysning skriv til Skolens Bestyrer. **N. J. Løhre.**

Mayville Kredts af Hauges Synode afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde i Hvidese Menighed ved Edinburg, N. Dak., Pastor S. S. Westbys Kald, den 15de til 18de November 1910. Tema for de første to Dage Rom. 8, 1-4, for de to følgende Dage Joh. 15, 1-8. Maa Gud give et velsignedt Møde.

J. H. Johanson.
M. O. Resvig.

Om Gud vil afholdes et kristeligt Samtaleemøde i Boar Menighed, undertegnedes Kald, fra 16te til 18de Nov. 1910. Samtaleemnet er: Heb. 4. Skyds vil møde tilreisende i Williston om Morgen den 15de Nov. M. T. Berntson.

Nordre Minn. Kredz af H. S. afholder Møde i Clarissa n. ev. luth. Menighed Bst. M. L. Dahles Kald, Nov. 16 til 18. Samtaleemne: Friheden i Kristus og Aandens Seier over Synd og Død, i Tilfnyttning til Rom. 8: 1—11. Bst. J. J. Rendahl indleder. De besøgende tager af i Clarissa. Rom med Bøn om Herrens Velsignelse. J. J. Rendahl, Form. M. L. Dahle, Sekt.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtaleemøde i Grant Menighed vest fra Forest City, Iowa, undertegnedes Kald fra 15de til og med 17de Nov. Samtaleemne 1ste Joh. 4: 16—21. Skyds vil møde de besøgende i Forest City og Buffalo Center Dagen forud. G. D. Olson.

Søndre Zumbro Menighed, Elmstead Co. Minn. (for nærværende vakant) indbyder til Samtaleemøde den 7de, 8de og 9de December. Samtaleemnet bliver Luk. 8: 4, 15. Tilreisende tager til Kasson, hvor de vil blive mødt med Skyds Dagen før Mødet begynder. C. C. Holter.

Efter Indbydelse fra Bethania Menighed, Pastor E. S. Hovlands Kald, afholder Nordvestens Indremissionsforening et Møde der den 18de, 19de og 20de Novbr. Skyds møder Dagen før Mødet i Knox og Esmond. Paa Foreningens Begne S. G. Haugen, D. B. Nordfletten.

Fællesforeningerne for Indremissionen holder sit Aarsmøde i St. Johns Menighed, Bst. L. D. Wigdahl's Kald fra 7de til 9de December 1910. Samtaleemne Ef. 1, 20 og 1 Pet. 3, 10—12. Bst. Nummedal indleder. Bst. Wigdahl holder Aabningsprediken. Tilreisende tager til Emmeleburg, Cylinder og Jenton, hvor de vil blive mødt med Skyds Dagen før Mødet. Romite { Nummedal. Dafland. Nordmarken. Storsten.

The annual English Conference will be held in Jewell, Iowa, Nov. 29—Dec. 1st. Program will be announced later.

Ifølge Beslutning, indbyder Mamre Menighed, Bowman County, N. Dak. Bst. R. Rasmussen's Kald, til et kristeligt Samtaleemøde i Mamre Skolehus. Mødet begynder Onsdag Formiddag den 23de November og fortsætter som følger: 23de, 24de og 25de, i Østre Mamre 10 Mil syd af Reeder, N. Dak. 26de i Vestre Mamre, 27de og 28de i Lodgepole Menighed, 3 Mil syd af Haley Postoffice. Skyds møder tilreisende i Reeder den 23de. Frit Ophold for tilreisende under Møderne. Bst. Rasmussen taler Takfellighedsdagen over Befolkningen paa Sydhavsøerne deres Sæder og Stifte ifølge egne Oplevelser og Erfaringer. Samtaleemnet for Mødet ellers er Matt. 22, 1—14. Kom mange af dere Prestere og Vægbrødre, og se, hvor hyggeligt vi har det paa Missionsmarken. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse. J. M. Sabe, Sekt.

Kvitteringer

Indremissionen: Olaf Rasmussen, Miami, Fla.	5.00
Bst. Nels Vikingstad, Storch City, Ia. fra Riverside Kv.,	
Bastor G D Paulsruuds Kald.....	15.00
Bst. Bastor R D Gittreim fra Tb. England, Malta, Ill.....	10.00
Bst. Bastor T R Jacobs Offer fra Mgd. ved Strand, Ia.,	
19. fra Kv. i samme Mgd. 25.....	44.00
Bst. Bst. J S Halvorson fra Nu Stavanger Mgd.s Kv.,	
Durton, N. Dak. 25. Mrs. Alsheim af samme Mgd. 2.50	27.50
Bst. Bastor A D Mortvedt fra Blatville Mgd.s Kv.,	
Blatville, Ill.....	18.50
Bst. Bastor A E Distad fra Immanuel's Mgd.s Missionsf.,	
Wilwaukee, Wis.....	24.80
Bst. B Schlanbusch fra Salems Mgd., Roland, Ia.....	69.00
Bst. Bastor J J Berg fra Bethania Mgd.s Kv., Le Roy,	
Minn.....	30.00
Lars Thompson, Red Wing, Minn.....	5.00
Bst. Bastor G D Bit, Beresford, S. Dak. fra St. Peter	
Mgd.s Kv. 45. fra Rolani Mgd.s Kv. Østre Ditticht 19.....	64.00
Bst. B S Gayland Konf. offer fra Rions Mgd., Hardin Co.,	
Ia., Bastor Sandvæns Kald.....	38.35
Bst. Bastor A D Ørvegaard: Fra St. Pauli Mgd., Clark,	
S. Dak., Bastor Hauglands Kald: Christine Wee 3,	
Peter Engen 2.....	5.00
A Haugland 1, M Haugom 1.....	2.00
Olga Jacobson 1, Elise Kloster 1.....	2.00
Knute Rverne 1, Ole Kleven 1.....	2.00
Jetta Jensen 50c, Miss Helene Larson 50c.....	1.00
L Thompson 50c, D Haugom 50c.....	1.00
Martin Dafland 30c, Bert Christofferion 25c.....	.55
G Thompson 25c, Mabel Haugom 25c, Thor Rom's	
mereid 25c.....	75
Mrs. Andrew Anderson 1, Melvin Haugom 10c.....	1.10
Ella Kloster 1, Miss Winnie Roen 50c.....	1.50
Fra Clark Center Mgd., S. Dak., Bastor Hauglands	
kald: C Nordhus 10, B V Klelland 5, Sever Wita 5.....	20.00
Lars V Kloster 5, Claus G Olson 5, B V Kjelland 5.....	15.00
A Lønning 5, Nels Hoffstad 5, Hans Vlen 4.....	14.00
John Johnson 4, Lars Welen 3, Elmer Kloster 2.50.....	9.50
Chas. Heland 2.50, Mrs. R Wita 2, C Odland 1.....	5.50
Miss Hannah Heland 2, Anna Hovland 1.....	3.00
S Tidalepold 1, Oscar Heland 1, R B Hovick 1.....	3.00
Henry M Holte 1, Inga Solrud 1, Nels Wita 1.....	3.00

E O Christianson 1. Wons Kommereide 50c. Anna Co- vict 50c.....	2.00
Rognwald T Hjelberg 50c. Edman Hobick 50c.....	1.00
Agatha Thibstevold 50c. Julius Overlie 50c.....	1.00
Mrs. Chas. Getland 2.50. Louis Hjelldand 25c.....	2.75
John Wika 25c. Abel Johannsen 25c.....	50
Bert Christensen 25c. Lauris Romark 20c.....	45
Ara Good Hove Mgd., S. Dat., Pastor Gauglands Kald: J R Saboe 5. Anton Olson 5.....	10.00
John M Thorber 5. Johannes Anderson 5.....	10.00
Otto T Hjelk 2. Anders Olson 2.....	4.00
Anders M Thorber 2. Axel M Thorber 1.50.....	3.50
Otto Olson 1.50. Ole Lindland 3.....	4.50
S Nels 1. Ole J Olson 1.....	2.00
Hellene -? 1. J Lindland 1.....	2.00
E H Margman 25c. Elmer Anderson 50c.....	75
Mrs. Lindland 1. Geo. Steen 1.....	2.00
J O Dahle 1. Marie Lindland 1.....	2.00
J S Moe, Bierpont, S. Dat.....	10.00
Peter Norbeck, Redfield, S. D.....	10.00
S S Bøe, Langforb, S. Dat.....	5.00
Bed Pastor B Olson, Offer i Bethania Mgd., Winfor, Minn.....	9.20
Bed Pastor J J Elke halvt Kont. offer i Singdaas Mgd., Hendricks, Minn. 27.72. Knut Rasmussen, Astoria, S. D. 2.50.....	30.22
Mrs. J S Johanson, Horace, N. D.....	3.00
Bed Pastor E Johnson fra afsede M M Jorgenson af St. Johns Mgd., Sioux City, Ia.....	100.00
Bed Pastor E J Gahrbold fra Ungdomst. i Bions Mgd., Hamilton Co., Ia.....	5.00
Bed Bert S Hill fra Bethels Mgd.s Kvf., Storm City, Ia.....	30.00
Bed Mrs. R Lewis fra Lake Preston Mgd.s Kvf., Lake Preston, S. Dat.....	13.40
Bed Pastor O M Mortvedt fra Newark Mgd.s Kvf., New- ark, Ill.....	55.00
Bed J S Ellsby fra Mrs. S O Rundahl, Fairfax, Minn. ved Salg af Søndagsæg.....	2.50
Bed Miss Elida Steie fra "Bush Bee" Young Ladies Aid Society af Stavanger Mgd., Garden City, Ia., Pastor T J Knutsons Kald.....	50.00
Bed Pastor O J Robinson, Balance af et Offer ved et Mø- de i Broderheims Mgd., Erskine, Minn.....	14.00
Bed Emir Erickson Offer fra Norman Mgd., Norman Co., Minn., Pastor Gjertstads Kald.....	12.92
Bed Wm. Godnefield fra Nazareth Mgd.s Kvf., Radcliffe, Ia., Pastor T J Knutsons Kald.....	26.42
Bed Pastor O S Ellsby fra Lodi Mgd.s Kvf., Lodi, Wis.....	20.00
Bed E B Thsdal fra Stavanger Mgd.s Kvf., Hubbard, Ia., Pastor T J Knutsons Kald.....	35.00
Bed Pastor O A Opvegaard: Fra Clark Center Mgd., Pastor Gauglands Kald: Severt Benson 5. N B Alnes 5.....	10.00
Almer Larson 2. Mrs. R B Hobick 2.....	4.00
Fra St. Pauli Mgd., samme Kald: Abieluna Johan- son 1. Juna Nordhus 1.....	2.00
	937.16
Før kvitteret for.....	3069.89
	4007.05
G. S. Ellsby.	
Til nu Kirke paa Tofte, Minn.: Stordals Mgd., Galesburg, N. D.....	11.00
Trefoldigheds Mgd., Roseville, N. D.....	9.55
Betania Mgd., Le Roy, Minn.....	17.55
Lakefield Mgd., Lakefield, Minn.....	9.25
Ole Jacobson, Le Roy, Minn.....	1.00
S Gatteflad, Le Roy, Minn.....	1.00
Paa Mgd.s Begne, Tal.	
M. A. Hall.	

A d r e s s e f o r a n d r i n g .

Rev. D. Nelson,
Winot, N. Dak.

Himles Bog.

En Beretning om Boxeroprøret og Kri-
stenforsølgelsen i Kina 1900, samt en Over-
sigt over de skandinaviske Missioner i Kina.
Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder.
I Shirtingebind koster den \$1.00. Du tjæ-
ner Missionen ved at købe Bogen. Send
Ordres til C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Bæk-
kelfesttiden i Jemtlaarene. Shirtingsbind 75c.
Hauges Synod Book Dept.
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og
let udsørgt Guitarakkompagnement og Præ-
stet Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i
Guitarstil, i et Bind, stort Format og smukt
indbundet i Shirtingsbind med forgyldt Titel
paa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste
i sit Slags i det norske Epiog. Begge Bøger
udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen er
indbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prop.
Sven Oftebal, Pastor K. M. Bjørn m. fl.
Lærebogen koster bare 25 Cents. Musik og
Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
on. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.
Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74
Red Wing, Minn

Fountain-Penne.

Vi har en god Forshning af de velbekjendte
Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sæl-
ges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den
bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende.
Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byt-
tes igen. Dgib, enten der ønskes en fin, grov
eller "stub" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

A l t e r b r ø d

haves altid paa Lager i vor Boghandel til føl-
gende Priser, portofrit tilsendt:

25c. 100 Stykker 25 Cents.
50c. 250 Stykker 50 Cents.
75c. 500 Stykker 80 Cents.
1.00. 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.

Box 74 Red Wing, Minn

Gustav Adolf og Tredive-aarskrigen. Af Dr. Anders Frøgel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgiven af E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Skipsrederiet Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaie i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skipsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første Skib i **Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Biblical meditations for each day in the year with optional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Denne Bog er en ved Augsburg Publ. House udgivet, engelsk Udgaave af Johan Goszners Statistik. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristendoms Velstand og Elsker, at nogen Anbefaling Bogen neppe paatræbet. Vi glæder os kun over at se den i vort Land. Denne Bog har vi den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandte vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen indeholder 400 Sider med klar Tryk og i Skriftsprog. Bogen koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestilling bedes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabsminde, i Bogform. Baade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billeder, Bibelskeder og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og hestet med fryndset Silkeknop. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Bostrath Bogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silke Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Lithograferede Mottoes

med paatrækte Skriftsteder i Silke, til at hænge paa Væggen til 10c pr. Stykke.

Ugleledes have Bøgstykker af tykt card-board, 12x16 Tommer, i mange farver og Hjerte, med følgende Indskrift: „Gud velsign vort Hjem“. Pris pr. Stykke 10c.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landflaaker og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:
Juleaften; Nærødalen; Bratlandsdalen i Ryfylke; Højsjæld; Nordfjord; Verfosjen; Paa Stik; Paa Kjælle; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Hjæterpige; Bige og Gjed. Bige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billede). Vinterbillede (mange forskellige). Julenag. Sjøfinner ved Ulsefjord. Lappeleir. Bige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Døljørelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svalbær. Buarbræen. Rastfjeld. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vofoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelig Prægtbillede i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusindevis forreter 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dusin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dusin.

Send Ordres til

C. Lillethun.

Red Wing, Minn.

Hetop modtaget

Biskop Bangs

Erindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Ettesaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Væreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

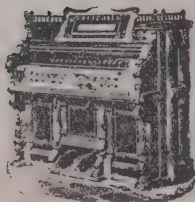
476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, RED WING, MINN.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Striv idag efter Katalog og navn, hvad som ønskes, Piano, Kirkeorgel eller Husorgel og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til Dagens aller laveste Priser. Nævn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE

1081 RAUGLAND, CHAS. PRES.

620 2nd Ave. S.,

MINNEAPOLIS MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

"Julehilsen"; "Nytårs-hilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kære Søn"; "Til min kære Datter"; "Hjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnefang"; "Venlig Hilsen"; "Blyndstning til Fødselsdagen"; "Døn"; "Idag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed."

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun.

Red Wing, Minn.

Bedes erindret

Kaar vore Menigheder indsender Benge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorien sendes til Brof Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Benge til Synodkassen (heri indbefattet Skoletassen, Fondskassen og Revell Luth. College) sendes til Mr. D. M. Ullbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bedningemissioner sendes til Rev. R. D. Eitrem, Creston, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til Prof. S. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Benge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. M. Quella, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges nordre evangelist lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsendt \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillingen indsendes til

C. Lillethun.

Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Jesus er Veien; 2. College Gospel Team; 3. Mrs. Galdis; 4. Nærsmødet for Red Wing Kreds; 5. Sendebreve fra Verdensmissionkonferens i Edinburgh; 6. De norske i Albertas Fødselsdag; 7. Verdensmissionen; 8. Fra Arbeidsmarken; 9. Kjendtgjøreiser; 10. Kvitteringer.

Thi jeg ikke vilde vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 5

Lørdag den 19de November 1910

{ 42de Aar

Fire Slags Sædejord.

(Ved A. D. Oppegaard.)

„En Saamand gik ud for at saa sin Sæd, og idet han saae, faldt noget ved Veien; og det blev traadt ned, og Himmelens Fugle aad det op. Og noget faldt paa Sten- grund, og da det var vokset op, visnede det, for i det ikke havde Vædske. Og noget faldt midt iblandt Torne, og Tornene voksede op med og kvalte det. Og noget faldt i god Jord; og det voksede op og bar Frugt i hundrede Fold“. (Luk. 8, 5—8).

Lignelsen fremhæver tre Hindringer, tre Hjertetilstande, som hindrer Virkningen af Guds Ord, nemlig: Hjertets Haardhed i Almindelighed, fremstillet under Billede af en Bei, Hjertets Overfladisthed, fremstillet under Billede af en Ager, som har løs og god Jord-paa Overfladen af en Klippe, og Hjertets Deltthed, fremstillet under Billede af en Ager fuld med Torne.

Saamanden er Gud, som taler ved Profeterne, ved Sønnen og Kristi Sendebud. Sæden er Guds Ord.

„Veien“ betegner et Hjerte, som ved lang Vane og Indvirkning udenfra er bleven ganste og aldeles verdslig og følesløs. De hører Guds Ord men forstaar det ikke, fordi de ikke giver Agt paa det hørte Ord. Hjertet er opfyldt med syndige Tanker, Begjæringer og Gjerninger. Er søvnig eller ga- ber efter noget nyt. (Ez. 33, 31. 32.)

Hvad kan vel have gjort disse Hjert- er saa haarde? Verdens Fødder, som er gaa-

de hen derover, de flette Eksempler, daaclige Kammeraters slemme Forførelse, den lange Døelse i at synde, den haardnakkede Mod- stand mod Samvittighedens Røst og den Helligaands Naadevirkninger. Derfor kan nu Ordet ikke saa Rum i deres Sjæle; der er heller ikke nogen Forstaaelse af Ordet. „Fuglene kom og aad det op“, „for at de ikke skal tro og blive frelste“.

Den første Aarsag, hvorved mange Men- neskers Salighed bliver forhindret er det gud- dommelige Ords Forsømmelse og store Uagt- somhed; thi hvor Guds Ord ei er, der kan ingen Tro være, og hvor ingen Tro er, der kan ingen Salighed være, og hvor ingen Salighed er, der er Fordømmelse, Helvede og Djevelens Rige.

„Stengrund“ betegner et Hjerte som lig- ner de Steder, over hvilke et tyndt Lag af bedre Jord er udbredt, hvilket skjuler den in- dre Klippegrund. Det er de overfladiske, flygtige Sind, som er lette at røre og bevæ- gelige, men uden sædelig Dybd. Hjertet er ikke sønderknuet og hensmeltet i Anger og Sorg over Synden. De hører Ordet med Glæde saalænge Tiden er efter deres Sind, og deres Synder og Laster ikke blive straffe- de. De beraaber sig paa Tro, men den uprøvede Tro er en usikker Besiddelse, saa- længe Ordets Livskraft ikke er bleven fore- net med Hjertets inderste Grund. „De tror til en Tid, og i Prøvelsens Stund falder de fra“.

Saadanne Sjæle har begyndt at finde Behag i Ordet, de smage noget af den til

kommende Verdens Kræfter, som det bærer i sig; de blive grebne, vækkes op af deres Syndesøvn, men hvad sker? Istedetfor i Stilhed at lade Ordet slaa Rødder i Hjertets Dyb, og i helligt Alvor anvende baade Loven og Evangeliet paa sig selv til grundig Selvsprøvelse, har de kun Tanke for den ydre Verden; deres Kristendom udbreder sig i Fjelsesser, smukke Ørter og Talemaader, medens derimod alt i deres inderste Grund bliver ved det gamle. Den trodsige Vilje er ikke brudt, der er ingen alvorlig Bod, ingen grundig Omvendelse. Selvsfornægtelsens Arbejde i Taalmodighed og Bøn er dem for haardt, og førend man ved af det, er deres sølsomme og veltalende Kristendom fortørret.

„Iblandt Tørne“. Her har Ordet fundet en dybere Jordbund; der kunde Sæden trænge ind og slaa Rødder, men alt andet har slaaet ligesaa dybe Rødder, og vokser endnu frodigere efter som det er et Ukrud, der hører hjemme paa Ageren.

Tre Slags Tørne er nævnt, nemlig: Verdens Belymringer, Rigdommens Forsørelse og Beshyster. Tørnernes Rod ligger skjult i vores alles Hjerte, og der findes vel neppe et Kristensliv, hvori den ikke aabenbarer sig i en eller anden Skikkelse, derfor er det ikke nok, at den kristne engang gjør en god Begyndelse; men hans hele Liv maa være et vedbarende Bodsarbejde.

Der, hvor Omsorgen for det jordiske Liv fylder hele Hjertet, maa Sæden gaa tilgrunde. Der, hvor Kjærlighed til Mammon, Havesinge, Gjerrighed og Bedrag lægger Beslag paa Hjertet, der udtørres al Livskraft. Der, hvor Rjødshysten hersker, der bliver den saa raa og hæsli, at den kvæler i Dynd alt det, som er tilbage af den gode Sæd.

„God Jord“. Intet Mennekehjerte er af Naturen godt. God Jord betegner et Hjerte som hører Guds Ord, tager imod det, beder Gud om den Helligaands Dplysning til at forstaa Ordet, og holder det fast: bliver af Gud, ved Ordet, sødt paany, en ny Skabning. De overveier alt Guds Ord i sit Hjerte. Det Ord, som foreholder dem deres Syndighed, det Ord, som henviser dem til Kristus, det Ord, som byder dem at føre et

gudfrugtigt Liv, at gjøre Ret og at udøve Kjærlighed, det Ord, som kan stænke dem Trøst og Bederbøggelse under Livets Vøie og Anseggelse, det Ord, som lærer, straffer, formaner og trøster.

Hos disse vokser Sæden meget langsommere end hos de letbevøggelige Gemutter; men den har dybere Grund og udfolder sig sikrere; den modstaar Uveiret, som bruser henover dem i Livets mangeslags Storme, den smykker sin Vækst med fælle Uds, saa at dens Frugt bliver funden paa Høstens Dag.

O Gud, du ser og kjender, Høds Art af Jord jeg er; Mit Hjerteland sig vender Til Verden og det bær' Saa lidt udaf den Grøde Og Frugt, du venter dig; Mit Hjerte det maa bløde, Naar jeg betænker mig. For Torn og haarde Stene Min Hjertegrund befri, Hegn mig med Naadens Grøne Fra Verdens Syndesti! Dyrk selv mit Hjertes Ager, At Frugt den bære maa, Som det dig, Gud, behager, Til Grens Krands at naa!

Smaapluk fra Veikanten.

VI.

„Lægger Vinn paa at bevare Aandens Enhed i Fredens Sambaand“. Fienden hader denne Kirkekrone. Jesus har bedet om den for sine troende. Djævelens Gjerning er at adsprede Faarene og forjage Endrægtighedens hellige Aand.

Naar de enkelte vil skaffe sig Rum i Menigheden og Samsundet for sine Særheder, saa gjør de dette i sin egen Aand. Saa danne „tænke høiere om sig selv, end han bør tænke“. Apostelen angiver det Maal, efter hvilket man har at vurdere sig selv, og dette er det Troesmaal, Gud har meddeelt hvert Dem paa Kristi Vegeme.

Den, som ret har erkjendt sit Troeslivs Maal og dets Gave og dømmes sin Stilling til Menigheden og Samsundet derefter, om han kan man sige, at han har fundet det rette Forhold til Kirken, han tænker ikke høiere, end han bør tænke, men tænker saa, at han er besteden. Dette er ikke Smaapluk fra Veikanten, men Erfaringer paa Veien.

Søndag, den 25de September, fik jeg Anledning til at tale Indremissionsagen i Næsis Menighed, Madison, Minn., og begyndte Indsamling af Bidler til Missionsdrift, men fandt ikke den Beredvillighed, som jeg havde ventet. Dog, de allerfleste af Menighedsfolkene i Byen var baade villige og gavmilde. Uden Befordringsmiddel kunde jeg ikke komme omkring paa Landet, og maatte opgive det til senere, haaber at det vil rette sig med Tiden.

Da jeg paa Forhaand havde gjort mine Besterkkelser, var Tiden kommen, at jeg maatte drage vestover. Det første Bestemte fested var Pastor A. Hauglands Kald. Der gik Arbeidet godt. Pastor Haugland ordnede det sig med Befordringsmidler, at jeg fik Møde i tre Menigheder paa en Dag, nemlig Søndag, den 9de Oktober, saa Arbeidet blev, forholdsvis, baade let og snart gjort. Fik hundrede og syvti fire (\$174.10) Dollars til Missionen. Gud velsigne baade Prest og Menigheder, Enighed gjør stærkt. „Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste Brødre, det har I gjort imod mig“.

Nu skulde jeg afsted til Missionsfeltet vestenfor Missourifloden, men Jernbaneforbindelsen er ikke altid saa behagelig, især naar man skal forsøge at spore paa Rejsedagisterne. Ankommen til Redfield maatte jeg skifte Tog og benyttede Anledningen til at hilse paa Peter Norbeck. Men naar man kommer i saadanne Hænder som Peter Norbecks og Pastor Gaards, saa bliver det baade Mad og Vogi uden Godtgjørelse og lidt atpaa til Missionen.

Næste Dag naaede jeg frem til Nowlin. Nowlin Co., hvor Pastor D. H. Olson mødte frem og ledsagede mig til Menigheden ude paa Landet. Vi havde et godt og hyggeligt Møde med disse Venner, og det blev ordnet saaledes at Past. D. H. Olson overtager Betjeningen af Menigheden, at regne fra første Oktober.

Overrasket! Overrasket ja blev jeg ved at hilse paa Mrs. J. J. Skarpsness derude. Dem har taget sig en Vandkvart, som hun bor paa. Vi besøgte hende næste Dag, hun havde det nok saa kjært.

Fredag den 14de havde vi Møde i Quinn, Ziebach Co. Begge Prester var tilstede. Det blev ordnet saaledes, at Pastor Evgenth fortsætter Betjeningen af Menigheden i Quinn, og forøvrigt arbejder vestover paa saadanne Steder, hvor det er mest paa krævet.

Søndag den 16de Oktober havde vi to Møder i Menigheden, som ligger ude paa Landet, nogle Mil fra Kadoka, Jackson Co., S. Dak. I denne Menighed har Pastor Olson bosat sig, og det blev ordnet saaledes, at Pastor Olson overtager denne Menighed næste Aarsaar. Efter de Oplysninger jeg har faaet har ingen af de lutherske Samfund optaget Arbejde i Fort Pierre, saa Olson kommer til at optage Arbeidet der.

Lad mig fra sige til Menighederne i Hauges Synode: Her har vi en stor Missionsmark. Lader os komme Brødrene ihu med Forbønner, saa de kan faa Raade fra Gud til at samle Folket om Raademidlerne. Lader os ogsaa bede om Vækkelse paa vore Indremissionsmarker, det trænges over alt.

Thorsdag den 20de ankom jeg til Lakefield, Jackson Co., Minn. Fredag og Lørdag var jeg tilstede i et Samtalemøde og fik tale Missionsagen Lørdag Eftermiddag. Fik ogsaa adskillige Gaver til Missionen. Søndag var jeg i Belmont Menighed paa Formiddag og i Heron Lake om Aftenen. Fortsatte saa Arbeidet i Ugen indtil jeg blev færdig i Pastor D. M. D. Wees Kald. Samlede to hundrede og tyve (\$220.) Dollars i dette Kald. Tak Venner, Gud er trofast, han vil holde sit Løfte: „Giver saa skal eder gives“.

Søndag den 30te Oktober talte jeg i Jackson paa Formiddag og fik et Offer, som beløb sig til firti tre (\$43.35) Dollars, som efter Menighedens Bestemmelse skal deles mellem Indremissionen og Kirkemissionen.

Søndag Eftermiddag talte jeg i Hauges Menighed paa Landet, og fortsatte Arbeidet indtil alle Familier havde faaet Anledning til at give til Missionen, og fik i Hauges Menighed hundrede og syvti seks (176.35) Dollars. Tilsammen i Hansons Kald \$219.70.

Nu var Tiden saa langt gaaen, at jeg ikke kunde komme længere, da jeg vilde hjem for at udføre min Borgerpligt. Legemet trængte ogsaa lidt Hvile og Aanden lidt Ro, saa jeg begav mig hjem. Hjertelig Tak da Benner, for hvad I har gjort for Missionen og for mig, og ikke mindst vil jeg saa takke eder, som hjalp mig i Arbeidet. Vi mødes igjen naar Herren kommer i Skjen med sin Herlighed. Eders ringe Tjener

A. D. Oppeggaard.

Fra Jewell.

Saa Naabe i den amerikanske Politik er mere fordelagtig kjendt end Senator Dolliver. Dolliver var ikke alene en ledende Mand i Anliggender sin egen Stat vedrørende, han var ved sin Død en Mand af national Betydning. Det aldeles uventede Budskab om hans Bortgang vakte Sorg i vide Kredse—i og udenom Iowa.

Det var derfor meget påfaldende naar Prof. Løhre den 18de Okt.—lige efter den daglige Andagt holdt en kort Mindetale om den hængangne Folkeleder. Professorens minde om, at der ikke er Øvrighed uden af Gud; om de mange og store Fordele vi nyde ved Anledningen til at bo og bygge i et Land, hvor lovhellige Mænd dog endnu staar i Spidsen for Folkestyret.

I unge Menneskers Udbannelse er det af Betydning, at denne blir saa alsidig som mulig. Ikke alene Aand og Sjæl bør være Gjenstand for omhyggelig Pleie og Dannelse, men ogsaa Legemets Tarv bør varetages. Foruden den Undervisning i Naturkundskab og Sundhedsalære, som gives i de respektive Klasser, og de mangehaande gymnastiske Øvelser i fri Luft, arrangeres der leilighedsvis Foredrag, givne af professionelle Mænd.

Saaledes holdt for nylig Dr. Slater, en vel kjendt Læge her fra Byen, et Foredrag for Skolens mandlige Elever og Lærere. Foredraget paahørtes med Opmærksomhed. Dr. Slater besidder en sjelden Evne til paa en tiltalende Maade at drøfte et vanskeligt Emne. Dr. Nielson, en kvindelig Læge fra

Webster City, holder Foredrag for Skolens kvindelige Elever.

Den danske Musiker Violinisten Skovgaard gav nylig en Koncert i Skolens Kapel. Hr. Skovgaard, der er en veltkjendt Kunstner, var assisteret af et par amerikanske Damer.

Reformationsdagen feiredes paa den Maade, at vi samledes i Kapellet og lyttede til et Foredrag af Pastor Heidahl. I brede og fyldige Træk skildrede Pastoren de Begivenheder, som ledede til Kirkeforbedringen og gjorde denne nødvendig, hvorpaa fulgte en kort Rebegjærelse af Reformationens vigtigste Momenter samt de mest fremtrædende Begivenheder i Luthers Liv. „Vi hverken dyrker eller priser Luther“, sagde Taleren, „men vi dyrker og priser ham, som gennem Luther reiste sit sammensaldne Kirkehus.“ Efter Past. Heidahls Foredrag gjorde Past. Castvold nogle Bemærkninger. Han minde om de Fæter, som i vore Dage truer Kirken.

Korr.

Diaconisfehemmet i Sioux City.

Der er mange som skriver og spørger, hvordan det gaar med Diaconisfehemmet i Sioux City. Tror derfor, at det er bedst at meddele noget gennem „Buddæreren“. Kan for det første sige, at i mange Henseender gaar det over Forventning. Diaconisfejerningen maa gaa gennem et Udviklings Stadium her som andre Steder. Det vigtigste af alt er at lede det nu fra Begyndelsen i de rette Spor, for at det hele maa saa et godt Grundlag. Det kan alene lykkes der ved, at Herren faar være vor Raadgiver og vort Hoved. Der maa baade Bøn og Arbejde til, samt Flid i at studere Guds Ord og andre Skrifter, for at samle Kundskab med Hensyn til denne Øren af Herrens Gjerning. Det vilde ikke være det mindste Skridt fremover, derjom alle Prestere vilde læse mere om Diaconisfejerningen, og derved hente sig Oplysning om denne store Gjerning. De fleste kjender uden Tvil til dette Arbejde, men det tør jeg sige, at saa af os er kommen tilbunds i denne Sag. Der findes ingen be-

dre Maade at blive kjendt med og faa Interessere for Diaconissegjeringen end ved at læse Aarsberetningerne fra forskjellige Diaconisjeanstalter, samt læse Tidsskrifterne, som udgives af disse Barmhjertighedsanstalter og Bøger, som handler om samme Sag. Følgende Bøger kan anbefales: „A Colony of Mercy or Social Christianity at Work“, Julia Sutter, som kan faaes af Immanuel Deaconess Institute, Omaha, Neb.; „Deaconesses and their Calling“, Meyer; og „Diaconissegjeringen i Fortid og Nutid“, Emil Wacker, som kan faaes ved R. C. Holter Publishing House, Minneapolis, Minn. Den førstnævnte Bog kan faaes i det svenske eller det engelske Sprog. Den sidst nævnte giver en klar Oversigt over Diaconissegjeringens Historie og Virksomhed i det norske Sprog.

Med Hensyn til Virksomheden her paa dette Sted søger vi at drive det i samme Spor, som det drives i andre Diaconissehjem. Grundet paa Mangel paa et tilstrækkeligt Antal Elever og Søstre, møder vi Vanskeligheder, men saa langt som det er muligt vil vi rette alle Mangler efter som Kræfterne tillader det. Vi be ynder vort Dagsarbejde med Andagt. Først har Søstrene Andagt straks efter Frokosten, og dernæst samles vi paa det andet Gulv i Hospitalet, hvor der holdes Andagt, ledet af Hjemmets Prest, for de syge. Derefter gaar enhver til sin Gjerning. De som har arbejdet om Natten gaar til Hvile, medens de øvrige tager op Dagens sædvanlige Arbejde.

Skolen er i fuld Gang. Eleverne har en dobbel Opgaave. De maa, for det første, faa sin praktiske Uddannelse, og dernæst maa de samle sin Kundskab ved at studere. De maa gaa igjennem et tre Aars Kurus, som bestaar af følgende Fag, norsk, engelsk, Diaconi, Bibelen, Kirkehistorie, Musik, kristelig Litteratur, og de forskjellige Fag forbundet med Sygepleien. Følgende Lærere underviser: Prof. Konei. Lærer i Regning, Skrivning og Bogholderi; Miss Kitchen, Lærer i engelsk og bibelsk Geografi; E. Johnson, Lærer i Religion og Diaconi; Dr. Wm. Jepson, Dr. H. M. Melarian og Dr.

E. Carlson underviser i Fagene forbundet med Sygepleien.

Vi er taknemmelige til Gud for alt, som vi har faaet. Ikke mindst fordi vi netop nu forbereder os til at optage den første Prøvesøster ved dette Diaconissehjem, nemlig Miss Anna Larson fra Pastor D. B. Svingens Kald, Bottineau, N. D. Inden denne Skrivelse kommer i „Budbæreren“, saa er Miss Larson, om Gud vil, bleven den første Prøvesøster ved St. Johns Diaconissehjem. Maa Herren saa være med hende, som har bestemt sig til at blive Herrens Tjenerinde iblandt syge, trængende og nødlidende paa Jorden. Det er ikke en glædeløs Festjelselse, den er heller ikke uden Guds Løfter om en rig Belønning isra hans Faderhaand.

Tirsdag Aften den 25de Oktober holdtes en Diaconissekonference i St. Johns Kirke her i Byen. Vi havde ventet at faa en Del Talere udenfra, men naar det kom til det sidste Dieblif, slog det Feil, saa hennendte vi os til Nabopresterne, som har stillet sig meget venlig til Diaconissehjemmet og Hospitalet, og de kom os til Hjælp. Pastor A.-Norrbohm af den svenske Augustana Kirke talte over Emnet: „En Søsters Gjerning i Menigheden“. Pastor Helge Høversstad af den forenede Kirke talte over Spørgsmaalet: „Hvad er en Diaconisse?“ og undertegnede over Emnet: „Menighedens rette Forhold til Diaconissegjeringen“. Saa danne Møder har sin Opgaave. Emnet maa behandles, saa at det bliver Menigheden til Opbyggelse, og dernæst tjene det til at vække Interesse for Diaconissegjeringen. Vi haaber i Fremtiden at kunne have mange Møder rundt omkring paa forskjellige Steder i Anledning af Diaconissegjeringen.

E. Johnson.

E n M a n d, der døde meget hastig, havde betroet en fattig Haandværker en stor Sum Penge uden at nogen vidste det. Da Haandværkeren hørte, at Manden var død, leverede han straks det betroede til hans Arvinger. Disse saa forundrede paa ham, og en af dem spurgte ham i Spøg, hvorfor han ikke beholdt Pengene, da ingen havde vidst, at han havde dem. Men Manden svarede: „Der var to, som vidste det, nemlig Gud og min Samvittighed.“

Referat.

Det trettende Aarsmøde for Syd Dakota Kreds afholdtes i Victor Menighed, A. M. Mannes Kald fr. 16de til 19de Oktober 1910. Mødet begyndte med Kirkeindvielse i Menighedens nye Kirke i Mt. Vernon paa Søndags Formiddag. Kredsens Formand Past. O. O. Bergh indviiede Kirken med Bistand af Pastorerne L. V. Nervig, G. Evenson, J. J. Skarpsnes, J. A. Quello, Edw. Johnson, C. J. Olberg, J. S. Olson, G. M. Bruce, J. F. Melom, A. M. Man- nes af Hauges Synode og Past. A. Egge af den forenede Kirke.

Paa Søndag Eftermiddag begyndte man Samtalen over det foreliggende Emne, Fil. 3, 12—21. Pastor Bruce indledede den første Del, Fil. 3, 12—17 og opstillede følgende Punkter som man hovedsagelig rettede sig efter under Samtalen.

I. De kristnes MaaL.

II. Hvorledes Maalet opnaaes.

a. Man maa ei se sig tilbage.

b. Maa ikke mene sig selv at være fuldkommen.

c. Man maa hige efter Fuldkommenhed.

III. I hvis Kraft Maalet opnaaes.

IV. Løbebanen er aaben for alle.

Den anden Del af Skriftaffnittet indlededes af Pastor Evenson og dette var Gjens- stand for Samtale ved Mødets sidste to Dage i Menighedens Kirke paa Landet. Baa- de af Indlederen saavel som de øvrige Delta- gere i Samtalen fremhævedes Nødvendighe- den af at ta det alvorligt med sit Kristenliv, saa man kunde naa Seiersprisen, som hører til det himmelske Kald, og ikke paa Løbeba- nen være en Fiende af Kristi Kors.

Kredsformanden indberettede følgende om Arbeidet i Kredsen det forløbne Aar.

Formandens Indberetning.

Kjære Brødre og Søstre i Herren.

Naade og Fred!

„Herrens Wiisdomhed er det, at det ikke er forbi med os; thi hans Barmhjertighed har endnu ikke Ende. Den er nu hver Mor- gen, din Trofasthed er stor“. Begr. 3, 22, 23.

Med denne Erkjendelse og Bekjendelse mødes vi atter til vort aarlige Kredsmøde.

Omendstjænt vi vel, hver i vort Kald, har søgt at være Herren tro, saa følger dog saa megen Utrofast med, at vi gjerne erkjen- der, at det er Herrens Wiisdomhed, at vi end nu er til, og kan saa fortsætte vor Gjerning i Herren, endog med Haab, at den ikke er for- glæves.

Vi har ogsaa faaet erfare, at Herren, som gav Løfterne, er trofast og sviger ikke. Ef- ter som vi er forskellige Individer, har vi i det Aar som gik, ogsaa haft vore forskellige Sorger og Glæder. Det vil nok sandes her, at „enhver har sit at drage af Lidelse og Bla- ge“; men ikke bare det, Gud ske Lov, vi har ogsaa, enhver af Guds Børn blevet trøstet og glædet af vor trofaste himmelske Fader, som har Omhu for sine, ja kommer os ihu, lige indtil han tæller vore Hovedhaar. Det kan have været meget, som har lagt tungt paa os dette Aar; men det thyngste af alt er dog det, at det er saa saa som søger Gud. De fleste vandre, som jeg ofte har sagt, og endnu med Taarer sige, som Kristi Korslets Fiender: „Dette er det thyngste af alt tungt for en kri- stea.“

Guds Sag gaar ikke frem, som den skul- de iblandt os. Der er saa megen Sløvhed, Rinde og Ligeegyldighed.

Det allerstørste Spørgsmaal for vor Kreds bør være dette: Hvorledes skal der kunne vækkes mere Liv og Varme iblandt os?

Erk Benjum svarer herpaa i sin Sang No. 6 i Bægeren naar han siger:

„Hvilket Middel skal da skynde, Bedst at saa vort Hus istand? Jo at samles, bede, synge, Tænder vore Hjerter an“ o.s.v.; men naar Sløvheden er saa stor, at ikke engang de bekjendende kristne vil samles til Bøn og Sang, hvad skal man gjøre? Jeg finder desværre Tilstanden saadan somme Steder i vor Kreds. For mig ser det fortvivlet ud, og ikke andet end en skræffelig Søvnens Til- stand, og om man ogsaa havde Olje i Kar- ret, saa er det Fare for at der ingen er igjen, naar Brudgommen kommer. Ja, hvad kan gjøres for at bedre Tilstanden?

En anden Ting, som ogsaa er meget be- klagelig er, at en Del af Menighedens Ung- dom, istedenfor at gaa til Herrens Hus paa Sabatsdagen, farer omkring i lystige Lag og

synder dobbelt paa Herrens Dag. Ja, hvad skal nu gøres herimod? Jo, for den kristne at „vaage og bede“ og ikke lade Daarsthedens Aand faa Overhaand over sig, og dernæst at paaminde, advare og formane imod Synd, og for dem, som Gud har givet Myndighed som Forældre og Lærere, at de bruger denne til at hindre det, som er ondt, og hjælpe frem det, som er godt; thi vi skal ogsaa gøre Gud Regnskab for, hvorledes vi har brugt vor Myndighed.

Kom ihu Eli og hans Sønner. Nu dette var et mørkt Blad, og det er temmelig mørkt; men der er dog, Gud ske Lov, ogsaa nogle Lyapunxter. Disse er, at nogle her og der kjæmper for Guds Sag i og omkring sig, og disse er Lyset paa Stagen. Man ved om dem, de er kjendte, og Guds Folk glæder sig ved saadanne.

Vi har desværre ikke sporet megen Vælfælselse i vor Kreds det forgangne Aar; men lidt har vi hørt om, og vi haaber, at der er lagt til de frelstes Tal en og anden her og der, og om da ukjendt for mig, saa er de vel kjendt i Himmelen saavel som paa det Sted paa Jorden, hvor vedkommende er sødt til Liv i Gud.

Hvad det synlige Arbejde i vor Kreds angaar, saa er der skeet ikke saa faa Forandringer siden sidste Aarsmøde.

Ikke mindre end 6 Prestere har opsagt sit Kald, men heldigvis bare en flyttet ud af Kredsen, nemlig Pastor S. S. Westby, som er flyttet til N. D.

I hans Sted fik vi igjen Past. J. F. Melom fra Madison Kreds, som af undertegnede blev indført i Shell Creek Menighed, Søndag den 6te Marts, og i North Branch den 7de.

Past. J. S. Olsen opslugde sit altfor store Kald af 5 Menigheder; men antog atter Kald fra 2 af dem. De andre 3 er endnu vakante; men Gud har velsignet vor gamle Broder Past. Norbeck med saavidt Helbred, at han har betjent Menigheden i Platte, ligesom Past. Olsen betjener fremdeles de to andre midlertidigt.

Følge Kredsens Begjæring har Samfundet antaget sig den prestelige Betjening vest for Missouri River, og Past. O. H. Olsen er af samme sendt dervest, saa nu er atter

Menighederne ved Artesian og Lake Preston vakante.

Past. A. M. Mannes opslugde sit Kald i Yankton og Volin; men var saa snil at slaasig ned her, saa vi nu har den Glæde at have ham som Vært un er dette Møde. Past. N. J. Lohre indførte ham i dette Kald den 24de Juli.

Past. E. Johnson har opsagt sit Kald i Sioux City; men vi haaber han bliver ved Diaconisshjemmet der, saa vi faar beholde ham i Kredsen.

Past. B. Bruce vil desværre flytte fra denne Kreds, hvor han haade er opvokset og opdragen og optager Arbeidet i Chicago Kreds. Aaja! Gud hjælpe haade de som kommer og de som gaar og os andre, at være tro i vort Kald, saa skal vi høste i sin Tid, selv om vi faar med Taarer mangengang.

Menigheder i Kredsen stræber fremdeles med at bygge sig Kirker hvoraf tre er indviiede dette Aar. Kirken i Morningside Menighed og denne af undertegnede, og Kirken i Elims Menighed af Samfundets Viceformand, Past. J. J. Ekse.

Grundsten blev af undertegnede lagt til en Kirke i Centerville, S. D. den 2den denes.

De af Kredsen ifjor valgte 4 Umsiæerer har udført det dem paalagte Arbejde, to paa Vestsiden af Missouri River og to paa denne Side. Vi har, Gud ske Lov, erfaret, at deres Arbejde i Herren ikke har været forgjæves.

Af Kredsømøder har der iaar været afholdt 4, nemlig et i J. S. Olsens, et i J. F. Meloms, et i C. J. Olbergs og et i dette Kald.

Ikke flere Begjæringer om Kredsømøder er indløbet, saaat alle som vilde, fik Kredsømøde iaar.

Mindre Samtaleømøder har været afholdt paa flere Steder, dertil har S. D. Indremissionsforening havt flere Møder i Kredsen, dog har flere Menigheder intet Møde havt.

Det er almindelig anerkjendt, at kristelige Samtaleømøder er til stor Velsignelse, især for den Menighed, hvor de holdes, naar Guds Aand faar Lov at raade, saaat det er et om at gjøre for dem som vidner, at Synderne maa frelses.

For at faa flere Møder istand, besluttede

Kredsmøde.

Totaa Kreds af Hauges Synode afholdt sit Aarsmøde i Lincoln Menighed, Slater, Ia. Pastor Peder Wees Kald, fra 11te til 13de Okt. 1916.

Pastor J. N. Sandven aabnede Mødet med Prediken over Matt. 22, 1—14. Stedets Prest ønskede derpaa alle fremmede velkomne til Mødet. Pastor G. O. Paulsrud, Kredsens Formand takkede for Indbydelsen og erklærede Mødet aabent til Forhandling.

Da Kredsens Viceformand og Sekretær ikke var kommen til Mødet, blev Pastor J. N. Sandven valgt som midlertidig Formand og Pastor S. Hanson som midlertidig Sekretær.

En Nominationskomite bestaaende af 3 Medlemmer valgtes nemlig: Pastor C. J. Gaftvold, Pastor N. Okerlund og Hr. Lars Alvestad til at gjøre Forberedelser til Forretningssessionen.

Formandens Indberetning læstes og antoges og blev overleveret til en Komite som indbragte følgende Indstilling, som modtoges til Behandling:

1. At Kredsen udtaler sin Tak til Gud for det velsignelsesrige Arbejde som er udført i Kredsen det forløbne Aar, og opmuntrer Kredsens Menigheder til flittig Brug af Naademiblerne. Antaget.

2. Komiteen foreslaar, at Kredsen afholder et Møde engang i Aarets Løb hvor Børnernes Undervisning og Arbeidet blandt de unge behandles, og at Kredsbestyrelsen sørger for at faa et saadant Møde istand. Antaget.

3. Kredsen udtaler sin Tak til Pst. Diestad for den Tid han har arbejdet i Kredsen og ønsker ham Guds Velsignelse i sit nye Kald. Antaget.

4. Kredsen ønsker Pastor Peder Wees velkommen iblandt os. Maa han faa erfare Lykke og Guds rige Velsignelse i sit nye Kald. Antaget.

5. I Anledning af Pst. Lars Strommes Resignation fra sine Menigheder og Kandidatur for politisk Embede, som Kredsforsmandens Indberetning omtaler, udtaler Kredsen sin Bedrøvelse over, at Pastoren af

nævnte Grund saa snart forlader sit Kald. Antaget.

6. Komiteen foreslaar, at Kredsforsmandens Indberetning tilføjes Referatet. Antaget.

7. Komiteen enedes om at foreslaa følgende Kandidater for Kredsens Embeder: Viceformand, Pst. S. O. Heidal; Sekretær, Pst. Edward Duea; Kassierer, Hr. Schlanbush. To Medlemmer af Kredsens Bestyrelse, Hr. R. Nilson, Jewell, Ia. og Lars Alvestad, Rose Grove, Ia. Antoges.

Pastor Edward Duea resigneret som Sekretær og Pst. T. J. Knutsen blev valgt.

8. Komiteen foreslaar 10 Maaneders Emissærvirksomhed for det kommende Aar. Antoges.

Pst. S. O. Heidal blev valgt som Kredsens faste Emissær med en Løn \$50.00 per Maaned og frie Reiser for den Tid han arbejder i Egenkab som Emissær.

Det blev overladt i Bestyrelsens Hænder at ordne med den øvrige Emissærvirksomhed saa som at kalde Emissærer og anvise Virkefelt.

Det af Menigheden valgte Samtaleemne, Math. 25, 1—13, blev indledet af Pst. C. J. Gaftvold. Følgende Udkast af Indledelsen blev antaget som Ledetraad for Samtalen. Thema: Den kristne Kirkes Benteen paa Brudgommens Komme.

1. Brudgommen kommer snart.

2. Den kristne Kirkes Beredelse til at modtage sin Herre. Den værdige Modtagelse af Brudgommen.

3. Modtagelsen og Bryllupsfalsen.

Indlederen lagde dette alvorlige Guds Ord med Kraft og Inderlighed den store Forsamling paa Hjerte. Det var sagt man har Grund til at takke Gud for, at der er en kristen Kirke i Verden. Den vil man ikke finde i de store Korporationer og mægtige Forretningsinstitutioner i Verden. Nei man maa søge den og vil finde den inden de forskjellige Kirkesamfund og Kirkeafdelinger slig som de eksisterer idag. Til disse har Gud ivet sine Naademidler. Og de, som rettelig bruger og anvender dem, blir istandsat til og har Betingelse for at gaa Brudgommen

imøde. Kirken er i en ventende Tilstand og glæder sig ved Tanken paa, at Brudgommen kommer snart. Dens Beredelse bestaar ikke bare i en klar Bekjendelse—Lampe, men hovedsagelig i en sand og levende Tro, hvis Indhold er Kristus med al hans Raade og Rigdoms Fylde—Olje. Det er den som har Olje, som er værdig at modtage Brudgommen. Den skal faa høre: „Vel du gode og tro Tjener, du har været tro over Lidet, se jeg vil sætte dig over meget, gaik ind til din Herres Glæde.“ Og snart vil det bli, naar Bruden føres ind i Brudsalen og sættes til bords og skal møttes i Brudgommens Ansigtss Beskuelse. Da skal han faa se det „som intet Die har seet, og intet Øre har hørt, og hvad som ikke er opkommet i noget Menneſkes Hjerte, hvad Gud har beredt dem, som ham elsker“.

Bekjendelsen vil ikke hjælpe, naar Anſtriget lyder, dersom man har bare den og fattes Olje. Ven, hvorledes staar det til med Oljekaret? Dersom du finder det, at du fattes Olje, faa er der Anledning at faa kjøbe i d a g. Imorgen! Ja da kan det bli forsent. Dette vilde Gud ha sagt faa alvorlig til os under dette Møde. Den første Dag af Mødet hode en ung Hustru og Mor fra Egtefælle og 4 smaa Børn. Hun hode meget hastig af Slag. Hun blev begravet den sidste Session af Mødet. Gud talte alvorligt til os, ikke sandt? O, hvor det lød: „Seg kommer snart!“ Skal det ikke faa anspore os til at gjøre os færdig? Gud give det for sit Navns Skyld.

Pastor A. J. Krogstad fra Madison, Wis., Pastor Oerlund og Past. Hanson fra Cureka, Kansas, predikede ved Aftenmøderne.

Offer optoges til Kredskassen. Følgende Prester var tilstede: C. J. Castvold, G. D. Paulsrud, J. N. Sandven, S. D. Heidal, S. Hanson, P. Wee, N. Oerlund, H. H. Hanson, E. H. Midtbo, Ed. Duea, A. J. Krogstad, Madison, Wis. og undertegnede. Tak for hyggeligt Samvær.

T. J. A n u t ſ o n, Sek.

Zionsforeningens Aarsmøde.

Zionsforeningens 32te Aarsmøde blev afholdt i Willmar Menighed, Minn., Pastor M. B. Michaelfsons Kald, den 26de og 27de Oktober.

Mødet aabnedes den første Dags Formiddag med Gudstjeneste, ved hvilken Pastor Carl E. Nordberg predikede over Hebr. 3, 7—14.

Af Centralkomiteens Medlemmer var fremmødt Pastor L. Lund, Pastor C. C. Holter, Pastor A. H. Gjevne, Pastor C. R. Solberg, Pastor J. N. Sandven, Hr. A. D. Severeide og J. H. Blegen.

Foruden de nævnte var fremmødt følgende Prester: C. E. Gynild, J. Mortensen, A. J. Bigestad, J. O. Hohum, O. M. Norlie, Foreningens Emisſer, J. J. Breidablik og Stedets Prest M. B. Michaelfson.

Desuden blev optaget som stemmeberettigede Medlemmer: P. P. Lillegaarden og O. N. Elgeraas fra Willmar Menighed, J. B. Greenfield og Nils Nilſen fra St. John Menighed, Ole Johanson fra Eagle Lake, M. A. Monſon, Badger, Ia., A. J. Hovland, Deleget fra Jødemiſſionsforeningen i Story City, Iowa, B. S. Thorp og Sigvald Olsen fra Trondhjem Menighed, Alwater, Minn., Ole Sakkariassen fra Saron Menighed, Minn., Jørgen Myra, Hawk Creek Menighed, Minn., og Ole Johnson, Hoff Menighed, Minn.

Som raadgivende Medlemmer optoges alle tilstedeværende stemmeberettigede Medlemmer af lutherſke Menigheder.

Ved Eftermiddagsſeſſionens Begyndelse hørtes Rapporter fra de forſtjellige Funktiøner.

Af Formandens og Miſſionærernes Indberetninger fremgik, at der ſporedes Fremſkridt i Foreningens Jødemiſſionsarbejde gennem det forløbne Miſſionsaar. I Chicago havde Zionsforeningen ſaaet egen Miſſionsſtation med et ſmukt og bekvemt indrettet Miſſionsloſale, hvor der holdtes Aabningsfeſt den 28de Mars ſidſtleden. Miſſionær E. N. Heimann rapporterede, at Jøderne ſiden nævnte Dato havde været me-

get flittig til at besøge Missionslokalet. Fra 28de Mars til 20de Oktober havde 2883 Jøder besøgt Besejværelset. Der var i samme Tidsrum holdt 56 offentlige Gudstjenester, og disse havde været besøgt af 1672 Israellitter. Missionsrøren følte sig meget opmuntret ved den tiltagende Søgning og udtalte at Arbeidet blandt Israel i Chicago ikke var forgæves i Herren. Fra 1ste Januar 1910 havde Missionsrøer Heimann udgivet et Jødemissionsblad „Zions Røst“. Der var indtil Dato tegnet omkring 800 Abonnenter, men ikke endnu nok til at Bladet kunde bære sine egne Udgifter. Det var derfor ønskeligt om mange flere af Missionsvennerne i vore lutherske Samfund vilde abonnere paa „Zions Røst“, at det maa blive muligt for Missionsrøeren at fortsætte Bladets Udgivelse. Prisen er kun 50 Cents om Aaret. Beretningerne fra Zionsforeningens Missionsmark i Rusland lød paa, at for Tiden talrige Jøder melder sig hos Missionsrøer Meherjohn til Undervisning; men at Regjeringen lægger Bødseligheder i veien for deres Overgang til den evangeliske Kirke. Af den Grund maa mange af Meherjohns Katekumener reise til andre Steder for at blive døpte. Evangeliet's Sag gjorde dog god Fremgang blandt de russiske Jøder. Særlig var der Tegn til at Uddeling af Nylæmter og Missionskrifter begyndte at bære god Frugt.

Kasserevrens Rapport udviste, at Indtægterne havde været \$24,647.33 iberegnet en Kassebeholdning fra ijsor stor \$14.796.86, Udgifterne \$18,954.47; Kassebeholdning \$5,692.86. Denne Kassebeholdning vilde saa omtrent være tilstrækkelig til at dække Gjælden paa Missionslokalet i Chicago.

Emissionsrørens Rapport vidnede om en meget flittig og heldig Emissionsrørvirksomhed. Resultatet af hans Indsamling beløb sig til \$5,027.76 kontant og \$984 00 i Subskriptioner, tilsammen \$6,011.76

Nogle af Rapporterne vil forhaabentlig blive trykte i sin Helhed.

Som Forhandlingsemne foreslaa Kom. 11, 30—32. Det indledes ved et længere Foredrag af Pastor C. R. Solberg den første Eftermiddag. Samtalen fortsattes un-

der Avelsmødet den første Dag og det meste af Formiddagssessionen den anden Dag. Der blev talt alvorlige Ord om Israels Synd og Rød, om vor Kristenpligt at arbejde for Israels Frelse i en kjerlig Aand, om Guds forunderlige Frelsesplaner med Israel og Hedningefolkene. Mange af Talerne fik Naade til at tale varmt og gribende. Men vi maa her forbigaa en nærmere Udvikling af Indholdet, da vi ikke tør lægge for meget Beslag paa vore Kirkebladets Spalterum.

Ved Begyndelsen af Formiddagssessionen den anden Dag afgjordes en Del Forretningsager. Først foretoges Valg paa Central Komitemedlemmer og Embedsmænd med følgende Resultat:

Til Medlemmer af Centralkomiteen for 3 Aar gjenvalgtes Hr. A. O. Severeide og J. H. Blegen. Istedetfor Past. Dr. T. H. Dahl, der i et Brev til Formanden havde frabedt sig Gjenvalg, indvalgtes Pastor J. Mortensen.

I denne Forbindelse vedtoges følgende Beslutning:

„I Anledning af Pastor Dr. T. H. Dahls Fratrædelse som Medlem af Zionsforeningens Centralkomite vil Zionsforeningens Aarsmøde, forsamlet i Willmar, Minn., udtale følgende:

Da Dr. Dahl har været Medlem af Centralkomiteen i de sidste 24 Aar og i 16 Aar været Zionsforeningens Formand, og gennem hele denne Tid har taget ledende Del i Zionsforeningens Arbejde, men nu ikke længer ser sig istand til at tjene paa Grund af andre Embedspligter, vil Zionsforeningen hjertelig takke Dr. Dahl for hans lange og trofaste Deltagelse i Zionsforeningens Arbejde for Israels Frelse, samt udtale det Haab, at han fremdeles vil lægge sin Indflydelse ind til Fordel for Jødemissionen og give Zionsforeningen sin moralske Støtte.“

Til Formand for Zionsforeningen gjenvalgtes Pastor C. C. Holter, til Viceformand Pastor A. H. Gjevne, til Sekretær J. H. Blegen og til Kassierer Pastor L. Lund.

Pastor J. J. Breidablik gjenvalgtes til Emissionær.

Formanden og Sekretæren valgtes som

Komite til at fuldføre Inkorporationen af Zionsforeningen.

Foruden de faste Bønninger blev der gjort følgende Bevilgninger:

Til Missionær Meyerjohn:

Til Leie af et Bibel Depot i Minn. \$300.00

Til Profelytunderstøttelse.....150.00

Til Missionsreiser.....100.00

Til Missionsliteratur.....50.00

Til Missionær Heimann:

Til Profelytunderstøttelse.....\$150.00

Til Missionsliteratur.....100.00

Centralkomiteen blev bemyndiget til at ansætte en Assistent ved Missionsstationen i Chicago, saasnart den finder en dertil stikket Mand.

Ved Begyndelsen af Eftermiddagssessionen den anden Dag holdt Pastor Breidablik en gripende Jødemissionsprediken over Jer. 30, 12—14, ved hvilken Offer optoges til Jødemissionen.

Derefter gav undertegnede paa Anmodning en Meddelelse om Verdensmissionskonferensens Stilling til Jødemissionen og talte til Sessionens Slutning.

Om Aftenen holdtes Aftedæst. Mange, baade Prester og Lægmænd, afslagde korte Vidnesbyrd. Mellem Talerne afveksledes med Sang, snart af en Kvartet, snart af enkelte i Forsamlingen, og snart af den hele Forsamling.

Det var et godt Møde fra Begyndelsen til Enden. Og da der tilslut af Formanden blev talt over disse Peters Ord: „Rabbi! Her er det os godt at være“, var der visse mange som vilde sige sit Amen til.

Willmar Menighed har en vakker, rummelig Kirke. Søgningen til Møderne var ogsaa nogenlunde god, særlig om Aftenerne.

Maa den Sæd, som blev udsaaet, bære rig aandelig Frugt til Velsignelse for Missionsgjerningen!

J. H. Vlegen Sek.

Narsrapport fra Jødemissionsmissionen, afgivet ved Zionsforeningens Narsmøde i Willmar, Minn., 26de Oktober. .

Naade og Fred!

Som Emissær for Zionsforeningen vil jeg i Enhold til tagne Bestemmelser give en kort Indberetning angaaende mit Arbejde i det forløbne Aar.

Hvad Interessens for denne Mission bekræfter, saa maa det siges til Guds Ære, at den vokser og tiltager overalt, hvor Mennekene er villige til i Ydmyghed at høre sig for Guds Ord og Tanker om og med Israel.

At Bibelen, hvad dette Spørgsmaal angaar, for en stor Del har været og desværre fremdeles er en lukket og forseglet Bog er en Kjendsgjerning.

At det lyser netop paa dette Omraade kan derfor ikke andet end storligen glæde det Folk, der med Profeten raaber ud af den sidste Tids antifikristelige laodicæiske Mørke: „Vogter, hvad siger du om Ratten?“

Det er et uigjendriøeligt Tidens Tegn—et forud aftalt Signal til Bruden om at holde sig særdig til hastig Flytning.

„Naar Figentræet skyder Blade da vide I at Sommeren er nær, saaledes og I, naar I ser alt dette, da vider, at han er nær for Døren“.

Om mig og mit ringe Virke i Forbindelse med denne Sag skulde jeg helst ønske ikke at sige noget, dersom det ikke var mig paalagt som en Pligt.

Ikke os, Herre! Ikke os, men giv dit Navn Ære for din Misfandheds Skyld, for din Sandheds Skyld.

Der kunde være meget at berette fra mine Reiser i de mange Aar i Zionsforeningens Tjeneste, og der har heller ikke manglet paa Tilskyndelser i den Retning, men jeg har været tilfreds med at vandre min Vej og udføre mit Arbejde i Stilhed til Guds Ære og Sjæles Frelse, samt overlade til andre, Venner eller Fiender, at bedømme Frugterne af Arbejdet.

Jeg har i Aarets Løb reist omkring paa visse Steder i Staterne Minnesota, Wisconsin,

Hvo kan sige: Jeg har renset mit Hjerte, jeg er ren for min Synd? Ordsp.

fin, Iowa, Nord Dakota og Syd Dakota og holdt noget over 200 Møder. Hvor jeg paa indstændig Anmodning har stanset for en længere Tid for at hjælpe til med Vækkelsesarbeidet i Menighederne, har Missionen været stadigt fremholdt og Bidrag til samme modtaget.

Derfor Foreningen imidlertid ikke vil, at Emisjæren skal indvilge i at stanse nogen længere Tid paa de Steder, hvor det ønskes, forat hjælpe til med Ophjælsesarbeidet og derunder samle Midler til Missionen, da bør den fatte Bestemmelse i saa Henseende.

Da jeg begyndte at reise for 8 Aar siden for denne Mission, skrev jeg til Bestyrelsen om at udlægge Reiserute og give mig Instruksier med Hensyn til Arbeidets Udførelse. Der blev da svaret, at jeg fik selv lægge mine Ruter og i heletaget arbeide ifølge min egen Overbevisning. Dette har jeg da gjort. Jeg har reist overalt i de tre samarbeidende Samfund, hvorfra Indbydelse er indløben uden Forskjel og har hjulpet til med Arbeidet, hvor dette ønskedes—og hvor saadant Arbeide ikke ønskedes, stansede jeg selvfølgelig ikke, men holdt en Missionsprediken og saa gik min Vej.

Hvad der i Længden vil have størst og varig Betydning for Missionen—ikke bare denne, men alle Missioner—kan man meget let opdage ved at undersøge hvad Slags Arbeide der har været udført paa de Steder, hvor baade Interessen for Jødemissionsmødernes Afholdelse og selvfølgerlig Jødemissionsbidragene er størst. Hedningemissionen er Kirkefolket nogenlunde kjendt med og paa Forhaand interesseret i. Selv verdslige Mennesker liker at høre om Hedningernes Omvendelse. Der er ingen Modstand at betjæmpe, ingen forudfattede ubielse Meninger at blotte og modbevise,—den kirkelige Forkyndelse op igjennem Tiderne har hævet den Sag og ledet Folket ind i rette Spor, hvad det Spørgsmaal angaar.

Naar derfor en Hedningsmissionsprediken tilhyses, saa kommer baade Presten og Menigheden—Predikanten har Tilhørerne med sig og derfor bringer det ene Møde gode Resultater.

Ganske anderledes er det, naar Jødemissionæren kommer til et Sted for første Gang. Tilhørningerne er ofte meget matte og ubestemte, Folk fortæller efterpaa, at de intet vidste om Mødet—Presten har ganske andre Gjøremaal at varetage—Emisjæren kjører 15—20 Mil, kommer til Kirken, men der er ingen Folk—Kirkedøren er stængt. Efter at have ventet længe, kommer der kanske 3—4 Mennesker—saa skal han da predike et par Timer for disse Mennesker. Efter Prediken kommer gjerne en Mand frem til Emisjæren og spørger: „Er ikke Jøderne rige og kan de da ikke sørge for sig selv.“ Vi maatte bygge Kirke og vi maa holde Prest og Jøderne kommer ikke med Penger til os“.

Hvad brød den Mand sig om de klare og bestemte Guds Ord, der fremholdtes for ham? Han hader Jøderne og mener, at de kan hjælpe sig selv. Han vil ikke røre en Finger for deres Frelse til trods for alt, hvad Gud i sit Ord siger derom.

Men paa samme Tid istemmer vel ogsaa han: „Guds Ord det er vort Arvegods, det skal vor Afkom være. Gud giv os i vor Grav den Ros, vi holdt det høit i Leve“.

At saadant imidlertid ikke hører til det almindelige indrømmer vi og takker Gud derfor.

Men er ikke ogsaa saadanne Foreteelser en Frugt af Forhændelsen og Kirkens Forhold i det heletaget til dette Spørgsmaal ned gennem Tiderne?

Jeg nævner dette for at vise, hvorledes en Del af Kirkefolket oprindelig stiller sig til denne Mission.

Andre derimod lader sig overbevise af Guds Ord og gjør alt, hvad de kan.

Men som sagt, det tager Tid og Arbeide.

Jeg venter jo ikke at finde vantro, verdslige Mennesker levende interesserede i Missionsarbeidet, saadant vilde være selvmodsigende og meningsløst.

Jeg tror af hele mit Hjerte, at Folk maa vækkes op af Syndesøvnen og blive gjenfødte til et levende Haab, før de kan gjøre noget til Guds Ære—da først bliver der bibelsk Missionsarbeide baade hjemme og ude blandt

Gedninger og Fæder, og ud fra denne Overbevisning har jeg forsøgt at arbejde saalangt det har ladet sig gjøre.

Foruden de almindelige Reiser har jeg paa Anmodning været tilstede ved Missionsmøderne i Badger og Eagle Grove, Ia., samt ved Storm City Jødemissionsforenings Møder i Belmont og Jewell, Iowa.

I Claremont, Iowa, er der organiseret en lokal Jødemissionsforening og paa andre Steder er Spørgsmaalet om Dannelser af saadanne Foreninger paa Dagsordenen.

Indtægterne i Aarets Løb er:

Kontant.....\$5,027.76

Udestaaende Subskriptioner.....984.00

Tilsammen \$6,011.76

Udgifterne er \$213.00.

Gud, som har givet Kræfter og lagt Vei—han, som har gjenløst os fra Jorden til Gud med sit Blod,—han, som endnu raaber ud over Verden til en synkende Slægt: „Kom, der er endnu Rum,“—ham være Ære, Kraft og Magt i Evighed. Amen. Eders ringe Tjener

J. J. Breidablik.

Kaptein N. M. Jørgenson vandret bort.

Som en stor Forsamling skulde de komme hid tilbage. Jer. 31, 8. Det bliver nok ikke en liden Forsamling, naar Herren faar samlet alle sine ind til sig. Johannes siger at han saa hundrede og fire og firti tusind, og siden en Skare, som ingen kunde tælle. Mange bliver vel savnet der, dog som en stor Forsamling skulde de komme tilbage. Ogsaa her i St. Johns Menighed, Sioux City, har vi Erfaring paa, at Herren kalder vore Medlemmer bort ifra den stridende Kirke. Denne Gang var det en af de ældre i vor Midte, som Herren kaldte bort, nemlig Kaptein N. M. Jørgenson. Han var født i Laurvik, Norge, den 22de Januar, 1842. Allerede som ganske ung Gut blev han vant med Sjælivet. Da han var tre og tyve Aar

gammel kom han til Amerika, hvor han fortsatte som Sjømand paa Lake Michigan i over tredive Aar. Han var bedst kjendt paa de Trakter som Kaptein Jørgenson.

Atten Aar siden kom han til Sioux City, hvor han boede indtil sin Død, den 17de Oktober dette Aar. Han har været Medlem af Menigheden i mange Aar og var aktiv i Menighedsarbejde indtil han blev syg sidste Vaar. Paa Nytaarsdag blev han gjenvalgt til Eldste, og Søndagskolen gjenvalgte ham til Sekretær og Kassierer, en Stilling han holdt flere Aar. Han var ogsaa Medlem af Bestyrelsen for St. Johns Hospital og lutherske Diakonisehjem. Straks efter den engelske Konference, som for fire Aar siden blev holdt i denne Menighed og blev til stor Velsignelse for os, begyndte han at deltage med os paa vore Bønnemøder, og saavidt vi kunde forstaa, saa havde han faat klar Erkjendelse af baade Synd og Naade. Vi faar ogsaa tro, at han blev staaende i Barneforhold til Gud indtil han fik vandre bort. Jeg besøgte ham nogle Timer, før Døden kom og meddelte ham den hellige Nadvere. Før jeg forlod ham sagde han: „Du kan hilse Menigheden og sige den, at Jesus er min Frelser“. Han nævnte ogsaa, at han vilde efterlade sig en liden Gave til forskellige Gjøremaal i Guds Kirke. Siden sagde han til sin Familie, at denne Gave skulde være fem hundrede Daler, som skulde deles lig mellem St. Johns Menighed, Bethesda Børnehjem, Hauges Synodes Indremission, Kinamission og Jødemission. Familien har allerede sørget for, at dette hans Ønske er bleven opfyldt. Han vil blive savnet i vor Midte, men vi kommer ihu, at det er en Binding at saa flytte bort fra den stridende til den triumferende Menighed. Det er vort Formaal at samle ind i Guds Kirke her paa Jorden for at de maa tilslut oversføres til Kirken histoppe hos Gud. Naar det lykkes, saa bør Guds Folk glæde sig, fordi en Sjæl er vel kommen frem. Fred med hans Støv og velsignet være hans Minde.

E. J o h n s o n.

Kinamissionen.

Fra Trygstad.

Sept. 13, 1910.

I dag skulde jeg ha været fem Mil ud paa Landet, men da det regner skal jeg gribe Anledningen og sende nogle Ord hjem.

Sidst jeg skrev var jeg ude paa Reise. Har reist ikke saa lidet siden, men I blir vel trætte af bare Reiseberetninger ogsaa. Dog det er vort Arbeide, og vi priser Gud, naar vi faar ha Hilsen til at reise om blandt Folket. Allesteds mødes vi med Velvilje, og noksaa mange kommer for at høre Livets Ord.

I Fancheng Distrikt er iaar døbt ca. femti. Mange flere ønsker gjerne at bli døbt, men det er ofte med Frygt, at vi tar dem ind. De er forholdsvis Børn og naar Modgang og Prøvelser møder dem, frygter de for, at de gamle Guder er brede og det hænder tilbels, at de løber til Templet eller Familiealteret og bukker under for Fristelsen. Dog det lysner for Kina. Opium og Gødbinding har nu sine sterke Modstandere baade i Regjeringen og blandt Folk i Almindelighed. Dernæst arbeides nu haardt for at faa ind mere Retfærdighedsans i blandt Øvrigheden. Kinas Øvrighed har en forværret Rod og hvorledes kan man vente gode Frugter. Der maa Rydningsarbeide til. Hjertet maa faa lys.

Vi standsede iaar paa „Hsieliang“ gjennem Sommervarmen. Der havde vi det meget hyggeligt sammen med de svenske Venner. Og ikke mindst stort var det, at vi alle fik være friske. Siden vi flyttede ned fra Fjeldet har her været noksaa megen Sygdom blandt Kineserne, og det synes ha smittet paa Udsendingerne, især er det slemt for de smaa. De er dog mest Martyrer blandt os her. En Feil har vi begaaet her og det af Hensyn til Omkostninger. Vi har ikke kjøbt „Screens“ til vore Huse, men nu maa vi endelig til; thi det er uforvarligt at holde paa sig. Vor Helbred er for kostbar.

Nu blir det kjøligere efterhvert og en deilig Tid at arbeide blandt Folket. Denne

Maa ned skal Landahls komme ned og vi skal ha alle vore Evangelister med deres Hustru sammen i Fancheng for at undervise dem og vor Hjertens Bøn er, at vi maa faa en sand Aandens Udgydelse over os alle, at der maa bli ny Kraft i Arbeidet. Vi faar ligesom samle Bløderne sammen, at det maa bli mere varmt og nye tændes an. Ved meget for dette Arbeide. At der er Interesse vises deraf, at flere har bedt om at faa komme, de vil gjerne betale for sig. Ja maa de komme og bli vel signet.

Vi er hjertens glade over Forstærkning vi faar ihøst. Men flere Mænd trænges. I flere Brødre i Red Wing, har ikke Gud talt til eder i de stille Stunder. Har I ikke hørt hans Stemme, naar I skulde tage bestemmende Skridt for Livet? Lyt til Aandens Stemme og svar med Profeten: Se her er jeg Herre, send mig.

En kjerlig Hilsen til Vennerne hjemme fra eders medstridende

G. M. Trygstad.

* *
Kuan Chang Fu. * *

Jeg er født den 5te Dag i den 4de Maa ned i Tung Chis 12te Regjeringsaar paa vor Slegts Hjemsted i Kuan Kia in nær Beh Kianchi i Hsiang Yang Distrikt.

Den første af vor Slegt til at bosætte sig her hedte Kuan Wang in. Han kom fra Kiang Hsi i Chu Hong-us 8de Regjeringsaar (1377 efter Kristus). Fra hans Tid til vor har der været 36 Slegtled.

I denne Tid har 17 Mænd af vor Slegt opnaet Grad. Min Oldesader og Bedstefader var Lærere. De opnaaede ikke at faa Grad, men de var dog oplyste Mænd.

Min Fader har været Soldat i 24 Aar. Paa Grund af Udmærkelse under Taiping Oprøret blev han nævnt med Hæder til Reiseren, som ærede ham med den 6te Grads Ærestitel. Han er nu hjemme og har opnaaet en Alder af sytti Aar.

Min Moders Pigenavn var Ma fra Chin Ho Tien. I hendes Slægt er noget over 300 Familier. Fra hendes Slægt kommer mange til vore Møder her i Fancheng. For Tiden er der tre Grene af vor

Slægt. Den første Gren var 30 Mil øst for Fancheng i Kuan Kia Chang, hvor der er noget over 50 Familier. Den anden Gren var 24 Mil nord fra Fancheng i Shi Chiao Kai; nogle og tredive Familier.

Den tredje er vor, som var paa vort gamle Hjemsted, hvor vi er noget over 100 Familier.

Foruden disse har vi nogle Familier, som har boet i Hsiang hong i over 100 Aar. En liden Tvergade, der er opkaldt efter en af vore Fædre, kaldes Kuan Kia Hang.

Vi er tre Brødre. Min ældste Broder opnaaede Grad 19 Aar gammel. Han døde da han var 32 Aar. Han efterlod sig ingen Søn, saa min ældste Søn er skæntet ham, for at hans Navn ikke skal glemmes.

Jeg, Chang fu, blev hæderlig omtalt efter Distriktskæmnen i Kuang Hsue 28de Regeringsaar. To Aar senere opnaaede jeg at faa Grad.

Efter den Tid holdt jeg Skole i Kanchang Distrikt i Shimen og xung men chi. Her traf jeg sammen med Pastor Wold. Senere fik jeg Ansættelse i Missionens Tjeneste.

Mit første Arbejde var at holde Skole paa den nedre Gade i Tzho. Hver Søndag fulgte jeg Skolebørnene op til Kapellet for at overvære Gudstjenesten.

Tiltrøds for, at Missionæren alvorligt og udførligt predikede Guds Ord, kunde jeg ikke blive fortrolig med denne Lære. Han gav mig en Bibel og bad mig læse den, men dens Principer behagede mig ikke. Jeg læste den, som om jeg ikke havde læst den. Naar jeg saa Kinesere bede offentlig, var jeg overmaade skamfuld paa deres Begne. Naar jeg traf mine forudms bedrestillede Venner „med pent Ansigt“ (altsaa Folk af de bedrestillede) var jeg meget skamfuld. Af disse var nogle mindre snævershente. De sagde: om du tjener dem et par Aar, er det jo ikke saa farligt. Andre sagde: Skade, at du med din Begavelse skal komme dem til Hjælp! Der var mange, som lo til mig. Mange formanede mig til øieblikkelig at forlade Missionen. Under alt dette var jeg taalmodig; thi, sagde jeg, jeg staar under

Tag til Regnskuren er over. (Han mener hermed, at han kun vilde være i vor Tjeneste for at tjene nogle Penge, eller indtil han kunde faa en mere lønnende Stilling. Naar det var skeet, vilde han forlade os.)

Efterat Pastor Wold var reist hjem, blev jeg kjendt med Pastor og Mrs. Landahl, og var deres Sproglærer i noget over et Aar.

For tre Aar fi'en holdtes en Evangeliststole i Fancheng i tre Maanedes, hvor Pastorerne Rønning og Landahl underviste. Da gik det først op for mig, at Evangeliet var sandt.

Senere under mit Ophold i Tzho blev jeg ansat til at læde Andagterne. Dette lærte mig til at blive glad i at læse Guds Ord.

Jeg troede denne Tid, at Jesus var et godt Menneſke, at hans Være indeholdt mange gode Lærdomme; men at han var Guds Søn, at han har betalt for Verdens Synd, at han var opstanden fra de døde, havde jeg ingen Tro paa.

Traf jeg nogen, som sagde, at han troede Evangeliet, troede jeg, at vedkommende sagde saa for at bedrage mig, og jeg likte ham ikke. Jeg troede ikke, jeg havde seet nogen Kineser, som virkelig troede paa Evangeliet. Selo sagde jeg ikke, at jeg troede Evangeliet; thi jeg var bange for, at hvis jeg sagde dette, saa vilde Folk tro, at jeg ogsaa var en, som for med Usandhed. Selo sagde jeg altid: Jeg har kun en Dyd: Jeg vil ikke handle i Strid med min Samvittighed. Mit Ønske er at leve med Hykken sølgende mig og faa dø i Fred. Dette troede jeg var den første Forudsætning for os Menneſter.

Senere var jeg Frøkenene Grøseth, Lee og Nilsons Sproglærer. Nu var jeg mere i Sympathi med Evangeliet, end jeg før havde været.

Forleden Høst, under Kirkeindvielsen i Taipingtien holdtes et flere Dages Møde. Her blev Jesus som Frelser forkyndt. Udlændinger og Kinesere talte, og her blev min Tro befæstet, saa jeg fik Forvisning om, at Evangeliet er at stole paa. Jeg fik Hjerlig-

hed til Evangeliet og sit Jver for at forkynde det

Jeg ansaa nu Daaben for en ærefuld Handling, og mine Venner, som har spottet mig, er jeg ikke mere bange for at se; thi jeg føler, at jeg har ikke handlet ilde i at blive en kristen. Hvorledes disse Følelser er kommen over mig, ved jeg ikke. Alle siger, det er den Helligaands Gjerning. Formodentlig er dette sandt.

Dette er Evangeliets seirende Tid. Mit Ønske er, at alle maatte blive paavirket af den Helligaand. Disse Sandheder kan ikke sees med Øinene, men de er derfor ikke mindre virkelige. Min Hustru's Pigenavn er Chao. Hun har født mig to Sønner og tre Døtre. Det er mit inderligste Ønske, at ogsaa disse maatte faa den Helligaand.

Fancheng, China, Mai 1910.

Knud Kleppe.

Gamle Knut Knutson Kleppe vandret hjem.

Han var født den 8de Mars 1826 i Hjelmeland, Norge. Kom til Amerika med Hustru og 3 Børn Sommeren 1857 og bo-fatte sig i Fayette Co., Iowa, og boede her indtil sin Død den 8de Sept. 1910. Han blev altsaa 84 Aar og 6 Maaneder gammel. Han har været rask, rørig og sterk med Helsen til i November ijsor Høst, da lagdes han tilfængs og kom ikke op mere. Han havde noksaa store legemlige Smerter. Hans Hustru døde den 3die April 1889. Han efter-lader sig 5 Sønner og 2 Døtre, 43 Børne-børn og 9 Børnebørnsbørn. Skulde man faa nogen Samtale igang med Gamle Knut, saa maatte Sagen dreie sig om hans egen og hans Medmennefters Sjæles Frelse, samt Kirkens Arbeide hjemme og ude. Høges Synode og Stavanger Menighed har han tilhørt saa længe jeg kan minde. Lutheraner, Høugianer og en god Bibelkristen var han saalangt Mennefter kunde dømmen om hans Tro, Lære og Liv. Vi savner ham meget iblandt os. Det tar en Række i Herrens Krige til at tage hans Plads i Kir-

kens Arbeide. Han syntes at se mange Farer for Fremtiden og advarede os ofte og bad os holde fast ved Herren og hans Ord, saa skal dere seire over alt ondt i Verden. Vi stod nogle faa af hans Sønner og Døtre ved hans Dødsfæng, og da han forstod at Tiden var inde, at han skulde fare herfra løstede han Haanden og hævede Blikket og saa paa hver enkelt af os og bad Farvel. Vi har den Forvisning, at han git hjem til sin Gud og Frelser den Herre Jesus. Fred være med hans Støv, velsignet være hans Minde. Paa Børnenes Vegne

Rnut Østerhus.

Fra Arbeidsmarken.

Hans J. Glem fra den forenede Kirkes Seminar blev Søndag den 16de Okt. ordineret i Sions Kirke, Grand Forks, N. Dak. Glem er af d. f. Kirkes Missionskomite kaldt til Prest for den studerende Ungdom ved N. Dakotas Universitet og andre Skoler.

Af andre Blade ser vi, at St. Pauli Menighed i Minneapolis den 28de Okt. beredte fine Prestefolk M. Norstad og Familie en hyggelig Fæst. Der opvartedes med Taler, Sang og Musik, samt Mad og Drikke. En Pengegave paa \$230 overrattes Prestefolkene fra de forsamlede Venner, og Presten holdt en hjertelig Takktale.

Testamentet af Wong Joch Hong er fornylig indleveret i Retten i Newark, N. Y. Den afdøde Kineser skænker ifølge Testamentet en Tiendepart af sin efterladte Formue, der ialt beløber sig til omkring \$10,000, til Third Presbyterian Church i Newark, forat Pengene skal anvendes til Missionsarbeide blandt Kineserne i Newark.

Norge yder til Missionsvirksomheden 1,000,000 Kroner, Sverige 1,300,000 Kroner og Danmark 400,000 Kroner. Det vil si, at der i Norge ydes 50 Ore pr. Indvaaner til Missionen, i Sverige 26 Ore og i Danmark 20 Ore pr. Indvaaner. Norges 5 Missionselskaber har tilsammen 151 Mis-

sionærer. Sveriges 7 Missionselskaber har 107 Missionærer og Danmarks fire Selskaber har 53 Missionærer. Heri er ikke medregnet de Arbeidere af omvendte Hedninger, som hvert Missionselskab har sat i Brug. Norge har altsaa næsten lige saa mange Missionærer som Sverige og Danmark tilsammen.

Har du gjort, hvad du kan for at faa nogle nye Abonnenter paa „Budbæreren“? Som vi før har sagt, siger vi igjen, at der er Abonnenter at faa næsten over alt, naar der gjøres Forsøg. Endog i gamle Menigheder, hvor man har troet alle holdt Bladet, har vi fundet ved nyere Undersøgelse og lidt Arbejde, at flere Enskribenter kan faaes. Lad nu alle, som staar i Samfundets Tjeneste paa en eller anden Maade gjøre sit bedste for „Budb.“ Udbredelse. Det er jo en Samfundsag og en Missionsgjerning. Man faar Bladet for den Tid som er igjen af dette Aar og hele næste Aar for en Dollar.

Barmhjertighedsanstalter bygges fort væk, og det er jo et godt Tegn. Det heder: Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele; thi saadanne Ofre behager Gud vel. I de senere Aar har en Del Venner i Chicago arbejdet for et Bethesda Hjem. Indsamling til dette Hjem har for en stor Del været drevet af Miss Baade. Hun har i den Anledning ogsaa besøgt en Del Menigheder i Hagues Synode. Nu nylig er Grundstenen lagt til dette Hjem og Arbejdet skrider fremad. Om dette Hjem's Formaal skriver „Skandinaven“: Bethesda Foreningens smukke Formaal er som oplyst ikke at bygge et Gamlehjem i Lighed med det i Norwood Park og andre Steder, hvor gamle Folk mod at betale en Sum Penge blir taget Vare paa for Levetiden. Det er simpelthen kun en Udvidelse af det Barmhjertighedsarbejde, som hver Dag søes i Menighederne, idet fattige Gamle kommer til Hjælp med Husleie og andet. Det vil bli et Hjem, hvor de, som er gamle og saa fattige, at de er aldeles hjælpeløse, kan finde Husly.

Betjendtgjærelser.

Vinterterminen ved Jewell Lutheran College.

Vinterterminen ved Jewell Lutheran College begynder Tirsdag den 29de November. Alle Elever, som har tænkt sig hid, bør være tilstede ved Skolens Åbning den Dag. Ifølge det nu brugelige Kursusinddeling gives der da den bedste Anledning til at begynde de forskjellige Fag baade i de elementære og de høiere Klasser.

For nærmere Oplysning skriv til Skolens Bestyrer. R. J. Lohre.

Efter Indbydelse fra Bethania Menighed, Pastor E. S. Hovlands Kald, afholder Nordvestens Indremissionsforening et Møde der den 22de, 23de og 24de Novbr. Skyds møder Dagen før Mødet i Knox og Esmond.

Paa Foreningens Vegne
E. G. Haugen,
D. P. Nordfletten.

Nordøstlige Syd Dakota lutheriske Indremissionsforening holder, om Gud vil, Møde i Waubay, Pastor R. Knudsens Kald, den 9—10 og 11 December. Alle lutheriske kristne er hjertelig velkomne til at deltage. Herren velsigne Mødet.

John G. Moe, Form.
John J. Enstad, Sekr.

Otter Tail Indremissionsforening holder Møde i Rothsay, Minn., U. D. Johnsons Kald fra 25de til 27de Nov. Samtaleemnet er Mat. 22, 1—14.

G. D. Nordmarken.
D. G. Molden.

Søndre Zumbro Menighed, Olmstead Co. Minn. (for nærværende vakant) indbyder til Samtalemøde den 7de, 8de og 9de December. Samtaleemnet bliver Luk. 8: 4, 15. Tilreisende tager til Kasson, hvor de vil blive mødt med Skyds Dagen før Mødet begynder. C. C. Holter.

Fællesforeningerne for Indremissionen holder sit Aarsmøde i St. Johns Menighed, Past. L. D. Wigdahls Kald fra 7de til 9de December 1910. Samtaleemne Ef. 1, 20 og 1 Pet. 3, 10—12. Past. Nummedal indleder. Past. Wigdahl holder Åbningsprediken. Tilreisende tager til Emmetsburg, Cyllinder og Fenton, hvor de vil blive mødt med Skyds Dagen før Mødet.

Romite { Nummedal.
Dakland.
Nordmarken.
Storsten.

Ifølge Beslutning indbyder Mamre Menighed, Bowman County, N. Dak. Past. R. Rasmussens Kald, til et kristeligt Samtale-møde i Mamre Skolehus. Mødet begynder Onsdag Formiddag den 23de November og fortsætter som følger: 23de, 24de og 25de i Østre Mamre 10 Mil Syd af Needer, N. Dak. 26de i Vestre Mamre, 27de og 28de i Lodgepole Menighed, 3 Mil Syd af Haley Postoffice. Syds møder tilreisende i Needer den 23de. Frit Ophold for tilreisende under Møderne. Past. Rasmussen taler Tassigelsesdagen over Befolkningen paa Sydhavsøerne, deres Sæder og Skikke ifølge egne Oplevelser og Erfaringer. Samtale-emnet for Mødet ellers er Matt. 22, 1—14. Kom mange af dere Prestere og Lægebrødre og se, hvor hyggeligt vi har det paa Missionsmarken. Kom med Bøn om Herrens Betsjælfelse. J. M. S a b e, S ekr.

ENGLISH CONFERENCE.

The annual English Conference will be held in Jewell, Iowa, Nov. 29—Dec. 1st.

PROGRAM.

Tuesday 10 A.M. Nov. 29:

Opening service: Speech by local pastor, Convention President.

Tuesday 2 P.M.

"The voice from within"...Prof. E. Schmidt.

"The call direct from God".

Rev T. J. Knudson.

"How shall an individual yield obedience?"

Rev. J. N. Sandven.

Tuesday 8 P.M.

Sermon.....Rev. S. C. Simonson.
Free discussion.

Wednesday Nov. 30, 9 A.M.

Prayer meeting from 9 to 9:30.

"Pros and cons of the International Sunday School Lessons".....Rev. J. N. Walstad.

"Our Sunday School Papers".

Rev. L. C. Jacobson.

"Which "Forklaring" shall be used?"

Rev. G. O. Paulsrud.

Discussion of above papers.

Wednesday 2 P.M.

Discussion of the papers or addresses of Tuesday afternoon.

Wednesday 8 P.M.

Sermon. In the Norwegian language.

Thursday 9 A.M.

Prayer meeting from 9 to 9:30.

"Our English Hymnal. Why and how it shall be introduced"...Rev. K. O. Eitheim.

"Work among the young people in the village and country churches".

Rev. G. M. Bruce.

"Our Synodical Young People's Movement and its relation to the National Luther League".....Rev. A. O. Mortvedt.

Free Discussion of the above papers.

Thursday 8 P.M.

Sermon.....Rev. O. F. Johnson.
Free Discussion.

N. J. Lohre, }
M. Norstad, } Com.

Kvitteringer

Kinamissionen. almindelige Kasse: Før Kvitteret 2644.31	
Bed Josephine Peterfon, Roseette, N. Dak., fra „Willing Workers", R. I. Strands Kald.....	15.00
Bed S. J. Berg, Strander, Minn., fra Strander Mgd., Konf. offer.....	27.60
Bed M. J. Beshpal, Peterfon, Minn., fra en ubenæbnt, Utica, Minn.....	5.00
Bed L. J. Spande, Deerfield, Wis., fra en ubenæbnt.....	25.00
Bed M. J. Nesvig, Litchville, N. D., fra S. Landia Kbf.....	10.00
Bed M. Osterlund, Frost, Minn., fra Emereld Mgd. S. Kbf.....	15.00
Bed M. J. Dahle, Eagle Bend, Minn., fra Mrs. E. M. Bergh.....	4.00
Bed Mrs. J. J. Grøseth, Centerville, S. Dak., fra Melhus Mgd. S. Kbf.....	60.00
Bed J. Kroglund, Minnewaukon, N. D., fra Emanuel's Mgd.....	35.00
Bed R. M. Johnson, Executor, Morrisville, Wis., Legat efter afdøde Brittha Bergum.....	50.00
Fra Mrs. Emil Johnson, Red Wing, Minn.....	3.25
Bed J. D. Erickson, Flaming, Minn., fra Mandø, i Norman Mgd., Hjertads Kald.....	7.00
Bed John M. Hall, Williams, Iowa, fra Tabitha Mgd. S. Kbf., Eastwoods Kald.....	51.05
Bed Guri Erickson, Morris, Ill., efter hendes afdøde Søster Alice Kasse.....	100.00
Bed John J. Malland, Independence, Wis., fra Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis., Hjelmervik's Kald, Kbf. 15, Mandø, J. 23.....	24.23
Bed S. E. Beshby, Edinburg, N. D., fra Hvidess Kbf. 20, Bigel. 30.....	60.00
Bed J. J. Underdahl, Elmore, Minn., fra Bethania Kbf., Osterlunds Kald.....	28.50
Fra Mrs. E. M. Grant, Kalispel, Mont.....	5.00
Bed A. J. Everson, Rio, Wis., fra Gauges Mgd., Rio, halvt Offer ved Missionsfest.....	41.50
Bed J. S. Olson, Geddes, S. Dak., 4de Julifest i Morning-side Mgd. 28.30, Morning-side Kbf. 20.....	48.30
Bed D. J. Maffevit, Scalesburg, N. D., Offer ved 30aars-festen i Tref. Mgd., Roseville.....	36.85
Bed S. J. Berg, Strander, Minn., fra en ubenæbnt.....	15.00
Bed S. J. Elstad fra Mrs. Mathea Elstad, Franklin, Minn., 7, ved E. B. Hestne fra E. Hestegaard, Esmond, N. D. 7.50	14.50
Bed J. J. Underdahl, Elmre, Minn., fra Bethania Mgd., Osterlunds Kald, Offer.....	105.00
Bed J. M. Bick, Toronto, S. Dak., fra Bigel. i hydre Diskrift af Levanger Mgd.....	10.00
Bed J. N. Sandven, Roland, Ia., fra en ubenæbnt, Roland, Ia.....	1.00
Bed A. D. Øvregaard, Efter ved Missionsfesten i Roland 46.45, fra Helge Amundson, Madcliffe, Ia. 5, Jacob Hill 4, Offer. J. J. Tvedt 10, Miss Bicklund 1.....	428.45
Fra C. S. Seether, Jackson, Minn.....	5.00
Bed M. S. Stang, Fergus Falls, Minn., fra Mrs. J. Rudb., Battle Lake, Minn.....	5.00
Bed Bergitte J. Bratberg, Spicer, Minn., fra Bethania Mgd. S. Kbf., J. J. Johansons Kald.....	30.00
Bed O. M. Ulbin fra Boet efter Christian Øveem, Kenyon, Minn.....	500.00
Bed J. F. Melom, Newman Grove, Neb., fra Shell Creek Mgd., John R. Sawyer 12.50, Hans J. Johnson 10, North Branch Mgd., Amund Larson 10.....	32.50
Bed Mrs. Ane Maleng, Lawrence, Wash., fra Bethania Mgd. S. Kbf.....	10.00
Bed Mrs. B. B. Anderson, Barbo, Alta, Canada, fra Barbo Kbf.....	50.00

Bed T. T. Carlson, Camrose, Can. fra Bigef. i New Norway 18.80, og fra Bigef. i Camrose & Pretty Hill 31.....	49.80
Bed Edin. Dues, Blue Earth, Minn., en Del af Indtægterne ved de Julifest i Bethlehems Mgd., Svea City. Fra 18.40	
A. Gunderfon, Hettinger, N. D., fra Ham selv 1. Mts. Sanfine Kamme 1.....	2.00

(Fortsettes.)

Til Chicago Kreds Indremisjon: Blatteville Mgd.s Kvf., Blatteville, Ill. ved Pastor Mortvedt	15.00
Newark Mgd.s Kvf., Newark, Ill. ved Pastor Mortvedt	20.00
Lodi Mgd.s Kvf., Lodi, Wis., ved Pastor Elstad.....	15.00
Før kvitteret for	100.61
	150.61

J. N. Walstead, Kas.

Om Kasserer for Maahille Kreds har ieg modtaget følgende: Fra Fort Ransom Mgd., Pastor Bergers Raib Profesjorløn.....	24.00
Fra Kolbeim Mgd., do. Raib, til Gjelbens Afbetaling og Profesjorløn.....	44.10
Fra Grue Mgd., Pastor S. Moes Raib Profesjorløn.....	10.25
Fra Hastings, Pastor Nesvigs Raib, Offer til Kredsløsen	23.30
Ved Kredens Aarsmøde, Rongsvinger, Pastor Monas Raib.....	53.22

154.87

T. J. Sagen.

Nettelte: J. „Budbæreren“ No. 42 under Indramis
fionskvitteringerne Naar: S. C. Sether, Jackson, Minn. \$5.00
Ikal være C. S. Sether, Jackson, Minn. \$5.00.

„Budbæreren“ frit til næste Nytaar.

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren“, der sender os en Dollar i Forskud for 1911, vil faa Bladet tilsendt frit fra 15de Okt. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker, vil Bladet blive Dem sendt straks.

Venligst

C. Lilletun.

En værdifuld Jule- eller Nytaarsgave.

„Bågeren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkefolk. Udbredt i over 12-000 Eksemplarer. I mygt Bind og Guldfnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

„Andelige Sange for Lægløst“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaugs sidste Arbeide.) Pris 80c.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli-
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tefstrækker 60c	
do. med forgyldt Kors og Ralf samt	
sprængt Snit 70c	
Im. Morocco med Kors og Ralf samt	
sprængt Snit 1.00	
I Morocco og Guldfnit, mygt Bind.....	1.40
I Morocco og Guldfnit Pragtbind.....	1.50
I Kalvestind og Guldfnit, mygt Bind.....	1.75
I Kalvestind og Guldfnit, Pragtbind.....	2.00

Bare Salmerne.

No. 5. I almindeligt Skindbind.....	50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med for-	
gyldt Kors og Ralf 60c	
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldfnit 90c	
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind....	1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldfnit, mygt	
Bind med Forsringer 1.40	

Dyford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombpiede Kanter og
Guldfnit og Futeral..... 2.50

A. Indb. i presjet lysebrunt Kalvestind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Siden, Guldfnit og Futeral....	2.25
C. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Rudebind med forgyldt Kors paa Si- den, Guldfnit og Futeral.....	2.25
D. Indb. i sort presjet Kalvestind, mygt Rudebind, med forgyldt Kors paa Siden og ophpiede Blomster.....	2.25
E. Indb. i sort presjet Kalvestind med forgyldt Kors og Blomsterforsringer paa Siden.....	2.25
F. Indb. i blaat flexible presjet Kalve- stind med Guldfnit og Futeral....	1.80
G. Indb. i sort flexible presjet Kalve- stind med Guldfnit og Futeral....	1.80

Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn

The Lutheran Hymnary

Dette er Nabnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hauges Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tefst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbeidet med Musikudgaven krævede adskilligt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et lidet
Oplag af Tefstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu særdiv. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i presjet Skirtingsbind med Stindryg og sæl-
ges for 50 Cents pr. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

THE LIFE OF DR. MARTIN LUTHER.

Lucas Cranach. Price per copy 25 cents.

Represented in 48 historical engravings By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther, reproduced from the famous painting by

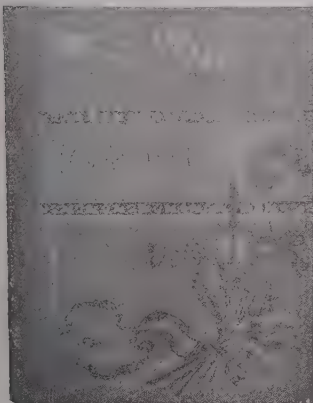
FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges. Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of the relatives and

friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of

the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.
" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends

under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stikket for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa kjøb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skriftingsbind 60c.

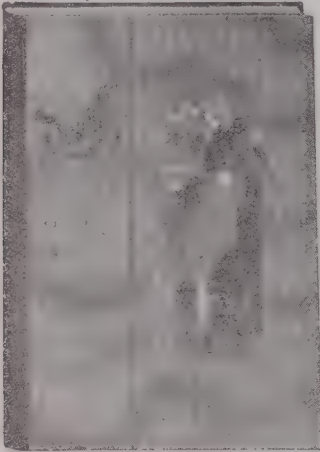
Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

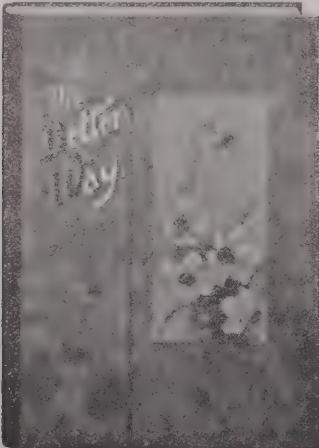
En Beretning om Vogeroprøret og Kristensforfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingebind koster den \$1 00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

STORIES BY G. W. LOSE.

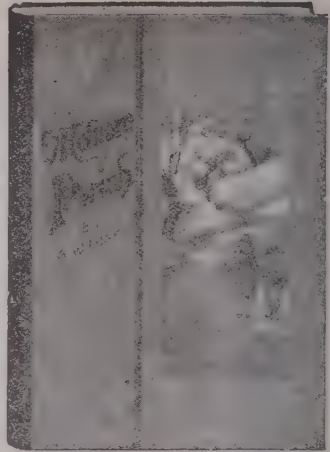
These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy .....Price 15 cents.
Sowing and Reaping .....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.

The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.

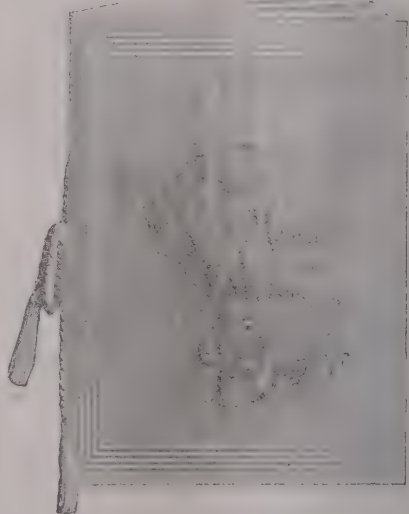

Melnore Parish .....Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Døbsminde i Bogform. Både Døbsattesten og Omslaget er lithograferet i mange Kulører. Billeder, Bibelsider og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omslag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkefnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dussin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpsnes. 30 Sider. Heftet 10c.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volcrath Vogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kart og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lilletun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udtørligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i Guitaraspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skitingsbind med forgyldt Titel paa Siden \$1.00 Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprag. Begge Bøger udgør sammen 122 store Sider Bogen er anbefalet af A. Waaborg, Hovind Stub, Prot. Sven Oftebal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tefstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Ordres til C. Lilletun, Drawer 74 Red Wing, Minn.

Bøger til nedsat Pris.

	Ulm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: M. Kirkehistorie (afbeles som ny).....	3.50	3.00
Daae L. Norske Bygdesagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. " " II Del 134 S. 1.10	50	
Daa L. K. Væreb. i Midtatlantens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
Friis N. Strid og Seier. Tre Fortællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Dahle L. Madagaskar og dets Beboere. 397 Sider.....	1.75	1.00

Den billigste og sikreste Maade at sende Pengene paa er at kjøbe en Post Office Money Order betalbar til

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. \$Price 2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEP.,
Dr. 74 RED WING, MINN.

Gustav Adolf og Trediveaarskrigen. Af Dr. Anders Frygel og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gustav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet af E. Jensen. Pris indbundet \$1.00. For Salg i

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Skibsrederiet Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stoltthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. Huse udkommet engelsk Udgave af Johan Goszners Statistiske. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristensfolk saa vel tjendst og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paafrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. Huse har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skitingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norske Landstaber og Nationalbilleber.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Nærøyaalen; Bratlandsdalen i Ryfylke; Østfjeld; Nordfjord; Verfossen; Paa Eki; Paa Kjelke; Paa Habet i Storm; Paa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billeber). Gæsterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeber). Vinterbilleber (mange forskellige). Julenag. Skjønner ved Ulsefjord. Vappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Habet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Østfjorden til Holmentollen. Fra Nordland. Rjosen ved Ulsefjord. Svalbær. Buarbræen. Rastind. Fra Hardanger. Forghættan. Fra Nærøya. Hestmandø. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Vesfoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Prægtbilleber i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusindevis forretet 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dussin. Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Biskop Bangs Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettesaga.—2. Nordlandst Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Præst.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

Alt er bød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

3 Bøger paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Bøger paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Bøger paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Bøger paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.,
Box 74 Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbekjendte Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igen. Dvgiv, enten der ønskes en fin, grov eller "stub" Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader"; "Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante"; "Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter"; "Kjærtelig Ønskesning"; "Herren er nær"; "Uden Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Venlig Hilsen"; "Ønskesning til Fødselsdagen"; "Bøn"; "I dag vil jeg prise Herren"; "Tro, Haab og Kjerlighed."

"Christmas Greeting"; "New Year Greeting"; "A Greeting to Father"; "A Greeting to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best Wishes"; "Blessed are they who have not seen and yet have believed"; "Faith, Hope, Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

Bedes erindret

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn sendes til Prof. Julius Bernas, 417 35 Str., Northfield, Minn.

Penge til Synodskassen (heri indbefattet Skolekassen, Konvalescer og Lowell High College) sendes til Mr. T. A. Utbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Rindamissionen og andre vedningemissioner sendes til Rev. R. D. Eitrem, Erefon, Ill.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. S. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. J. A. Quello, Veresford, S. D.

„Budbæreren“

udgives af Hauges norske evangelisk lutheriske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsat \$1.00 om Aaret. I Canada, Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red Wing, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Fire Slags Sædejord; 2. Smaapluk fra Beikanten; 3. Fra Jewell; 4. Diafonisshjemmet i Sioux City; 5. Reiserat; 6. Kredsmøde; 7. Biondsforeningens Aarsmøde; 8. Aarsrapport fra Bødemissionsmissioneren, osv. 9. Kaptein N. M. Sørensen vandret bort; 10. Rindamissionen; 11. Knut Kleppe; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Beskjendtgjærelser; 14. Kvitteringer.

Ihi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2

No. 50 }

Lørdag den 10de December 1910

{ 42de Aar

Bliver faste, uroffelige, altid rige i Herrens Gjerning.

* Af Rosenius.
(Indsendt ved F. B.)

1 Kor. 15. 58.

Du, som dette læser, du er maaske saa lykkelig at være **bleven** „udskilt fra Verden“ til en Jesu Efterfølger—saa lykkelig nu at staa i en inderlig Forening med din Frelser. „D, hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din Krone!“ Djævelen har svoret os Døden og gaar om, snart som en brølende Løve, snart som en Lysets Engel. Mange, som „har begyndt i Aanden, fuldender i Kjødet“, snart formedelst Verden og Lysterne, som paany tager dem fangne—de gik træet i Striden og Kjødets Dødsel og gav sig paany i Syndens Tjeneste—snart fordi de bukkede under for en altfor stærk og vedholdende Fristelse og druknede i Fortvivlelse; snart paa Grund af nye Lærdommes forførende Magt, hvorved de førtes bort fra Enfoldigheden i Kristo, og hvorved deres Liv blev forvirket—„da jeg ikke lod min Sjæl være stille,“ siger David, „saa blev min Sjæl afvænt, ligesom en bliver afvænt fra sin Moder“—snart ved Hovmodets Indbildninger, som er al iboende Naades Død. Samme krasfaldne gienkjendes let, da de ligesom gaar tilbage til Verden og Synden og ikke mere omgaaes med Guds Ord; andre derimod bevarer et Gudfrugtighedens Skin; men der er ingen Aand i dem, intet Liv, ingen Trang til Naade og Gøangelinn, men kun „Regelen for Sand-

hed og Kundskab i Loven“. „Og det havde været dem bedre, at de ikke havde erkjendt Retsfærdighed ns Vel—og det sidste med dem er blevet værre end det første.“ O bed Gud, at han naadigen maa forskaaane dig for et saa ulysligt Endeligt! Og vær ikke blind for Belydningen af Apostelens Formaning: Bliver faste, uroffelige! Bliv fast i Troen, vedligehold dagligen Venskabet med din Frelser; lad intet være saa magtpaaliggende som det, at du hver Dag er forvissset om din Guds Venskab, stedse og altid bliver funden at være i Kristo. Bliv fast i Kjerligheden og Gudfrugtigheden s Dødsel, at du ikke lader dig trætte, hverken af Mennekers Dødsel ab og Utaaknemmelighed, eller af dit eget onde, saa at du bliver slap og efterladet, naar Kampen bliver rigtig haard og langvarig. Hold ud endnu en liden Stund med Kjødets Dødsel, nu gjælder det, nu føres Striden for Akenodiet. „Vær tro,“ siger Herren, „vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livsens Krone!“ Bliv fast i Haabet og i Taalmodigheden under et bittert Kors og under Lidelser. Hold ud, nu gjælder det! Det er kun en liden ond Stund om at gjøre. Falde fra kan man let, men holde ud og indtage Himmels Borg, det kræver Kamp.

Faste og uroffelige, siger Apostelen. Hold „uroffelig“ fast ved det gamle Ord. Væder eder ikke omdrive af ethvert Lærdoms Veir som de bøielige Rør, der bæges hid og did af Vinden. Vi lever i en Tid, da allehaande Rhyheder paa det aande-

lige Fæl bydes frem; en kommer med et, en anden med et andet. Og Mennefsenaturen er faadan, at det gamle snart ikke smager længer og lidet agtes, medens det nye oplyser. Vagt dig for at følge denne Naturens Tilbøielighed. Og vær ikke saa indbildst at tro, at intet kan forvirke dig, at du selv altid skal merke, hvad der er Ret og Uret. Vær ikke heller saa u t a k n e m m e l i g mod den guddommelige Aand og Sandhed, som har født dig paany, at du skulde mene, at endnu en anden Lære kunde være bedre—eller at der tiltrænges noget nyt for den, som allerede „er i Kristo“. Apostelen siger: *J er i h a m f u l d k o m n e*; og nu vil du fuldkomme denne Raadestand med en ny Gjerning af dig selv! Hvad vil du saa svare din Frelser, naar han spørger: *Var du ikke allerede i mig salig?* Vi skal ikke være Børn og lade os omtumle og omdrive af ethvert Værdoms Veir. Nei, ligesom *J* har annammet den Herre Jesus Kristus, saaledes v a n d r e r i h a m—og værer rodfæstede og opbyggede i ham og værer befæstede i Troen, ligesom *J* er lærte, overflødige i den med Talsigelse.

B l i v e r a l t i d r i g e i H e r r e n s G j e r n i n g. Bliv mere og mere slittige i Herrens Tjeneste den Tid, som er tilbage at leve i Kjødet, at du ikke i aandelig Lødhed „lever dig selv, men ham, som er død og opstanden for os“. Udi alt, hvorved du kan befordre Herrens Være eller hans dyretjøbtes Vel, maa du slittigen og rigeligen bevise din Tjeneste og ikke trættes og aftage i det gode, men tværtimod blive mer og mer ivrig deri. Nogle begynder saa lovende med glad og viligt Sind at tjene Gud og Brødrene; men efter nogle Aars Forløb er de slappe og koldhertede, der er ingen drivende Vlyst og Kraft mere. Dette er en bedrøvelig Udgang paa en saa vakker Begyndelse. Lader os vaage! Lader os vel vogte os, at ikke Naturen bedrager os! „Naar vi gjør det gode, da lader os ikke blive trætte! Thi vi skal høste i sin Tid, saafremt vi ikke bliver trætte.“ Hvo, som saar i sit Kjød, skal høste Fordævelse af Kjødet; men hvo, som saar i A n d e n, skal høste det evige Liv

a f A n d e n. O, dit Arbeide i Herren er ikke forgiæves. Vaagn op, befind dig! Det kommer alt det, som skal komme. Vi har ikke fulgt vjse Fabler. Det kommer, nemlig for „dem, som ved Bestandighed i god Gjerning søger Være og Hæder og Uforfræntelighed, et evigt Liv.“

O Jesu, du som stedse tro er blevet, Hvem Kjerlighed til Død og Grav har drevet, Giv mig den Kraft, at jeg t. l. Gravens Muld Maa være dig af Hjertet tro og huld!

Naar jeg er svag og mig saa meget hindrer, Saa lad mig se, hvor Kronen hidsset tindrer, Den mig engang din egen Haand skal fly, Saa faar jeg Kraft og Mod og Vlyst paany!

Forfyndelsen!

Det, som skal forkyndes er Guds Ord. Det er ikke nok, at man har en Tekst, men at dette Tekstord lægges til Grund for Prediken, saa at Udlæggaelsen blir bibelsk. Det kan nok være flere Maader at anvendiggjøre det samme Guds Ord paa, og man er ikke tvungen til altid at ha samme Hovedtanke. Dog maa man være paa Vagt, at ikke Teksten ved ens Spidsfindighed blir mishandlet. Hvis den gamle Sandhed altid er ny og tier for Forkynderens egen Sjæl, vil denne Fare let undgaaes.

Der skal forkyndes et helt Guds Ord, Lov og Evangelium. Ikke som af en Mose-slave skal Loven forkyndes, men som af en Kristi Tjener. Den, som tar bort Lovens Od ved Evangeliet og Evangeliets Sødme ved Loven forkynder ikke et helt Guds Ord. Den, som søger at lede uigjensfødte til gode Gjerninger ved Lovens Krav og Vøster, uddeler ikke Ordet ret, ei heller den, som fordrer at Folk uden sand Tro skal elske Gud. Det er Kristendom vi maa søge ikke Moral bare.

Det er alt blit berørt hvorledes Ordet skal forkyndes. Det skal være helt, og saa maa der være Klarched. Ikke alle blandt Tilhørerne har læst Johnsons Dogmatik, ei heller har de alle tænkt saa meget i religiøs Retning. Mangt som sættes frem tør være

nyt for enkelte af Tilhørerne. Nye Tanker maa sættes frem klart for at kunne fattes i Diebliffet; fattes det ikke tabes Interessen.

For at opnaa Klarhed maa Forkynderen altid ha Tanken klar hos sig selv. Om en Tanke ser pen ud, men man ikke kan helt til-egne sig den, det vil sige, se klart gennem den og kunne oversætte den i egne Ord, saa lad den heller ligge ubrugt indtil den saaledes er blit tilegnet. For at opnaa Klarhed kan man fiden bruge Illustrationer, men de maa bruges for at behjælp, ikke for at underholde.

Det falder af sig selv, at søges der Klarhed vil man tale ensfoldigt. Man skamme sig aldr'g ved Evangeliets Simpelhed, det er dog en Guds Kraft til Frelse. Det er ikke Logik som skal omvende Folk, men Guds Ords Kraft.

Det vil være lettere at opnaa baade Klarhed og Simpelhed, hvis Forkyndelsen er, hvad den burde være, et Vidnesbyrd. Hvad vi har hørt, hvad vi har seet med vore Øine, hvad vi har følt paa, det forkynde vi eder. Forkynd hvor store Ting Gud har gjort imod dig.

Dette leder naturlig frem til at nævne, hvem det er, som skal forkynde. En levende kristen. Jeg maa sige til, en helliget Personlighed. En som i inderlig Omgang med Gud er helliget til hans Tjeneste. Maalet vil snart røbe, det vil sees, om man har været med Jesus.

Som saadanne der kjender Herrens Frygt vil vi søge at fange Sjæle. Vi vil ikke alene søge Klarhed i Guds Ord, Saliggjorelsens Vej. Vi vil ogsaa søge at forstaa de Folk vi arbejder iblandt, dem vi søger at vinde. Forstaa deres Sorger og Glæder. Forat kunne det maa vi ikke alene ha kristelig Sympati men vi maa ogsaa delvis forstaa den Tid vi lever i. Forstaa hvad Folket vil ha og hvad de trænger. Vi maa give, hvad de trænger. De vil ha Underholdning, de vil ha Frihed, kanske de trænger Lov; thi Lovløshed er et Tidens Tegn. Lovløshed og Uretfærdighed er blit stor og det vel af den Grund, som vi med Gru maa føle i vor egen Varm. Kjerligheden er blit kold. Maa vi vaage og styrke det øvrige som vil dø.

L. J. Spande.

Bønnen.

(Luk. 18; 1—9.)

Det første Jesus vil sige os ved Fortællingen om „Enken og Dommeren“ er at sige til enhver: Bed!

Det er ikke den eneste Gang han siger det. Ivertom, atter og atter formaner han til Bøn og ofte fortæller han samtidig om, hvor store Ting vi kan opnaa ved den. Og ikke bare formaner han os til Bøn, han beder selv i Enrum og i Samvær med andre.

Lad os give Agt paa denne Formaning. Maaſke der kunde være nogen, som tyktes, han var for „stor“ til at bede; den „største“ som har levet paa Jord, han bad og har opfordret os til at bede! Maaſke der kunde være nogen, som har mange Ord at føre frem om alle de Vanstieligheder, som Bønnen bereder et „moderne“ Menneſke; den som var herovenfra, han bad og ventede Bønghørelse til trods for alle Hindringer. Selv naar det gjaldt at vække en død til live, troede han paa Bønghørelse, ſkal vi stole paa ham eller paa vore egne Meninger? Vilde Jesus have bedt, vilde Jesus have opfordret os til at bede, hvis Bønghørelsen var en Umulighed? Lyt derfor til hans Opfordring og bliv en Bedder, om du ikke er det!

Det andet Jesus vil med denne Fortælling er at sige til enhver af os: Naar du beder, bliv ikke træ!

Der er nemlig Vanstieligheder forbundet med Bønnen. De ligger ikke, som ſaa mangt „moderne“ Menneſke mener, hos Gud. De ligger hos Modſtanderen og hos os selv.

Her nævner han de Vanstieligheder, som Modſtanderen reifer. Kvinden havde en Modſtander. Han spillede vistnok sit Rænkeſpil fint, ellers havde neppe Dommen povet ſaa længe at vente med at anta ſig Kvindens Sag.

Vi har ogsaa en Modſtander. Han er altid paafærde for at tilføie os noget ondt. Begynder et Menneſke at bede, ſaar han det ſærlig travelt. Apſtolen Paulus kjender hans Angreb. Man kan læſe derom i Eſeſerbrevets ſie Kapitel. Det gjælder at ruſte

sig mod ham, siger han, og et overmaade vigtig Stykke af Rustningen er netop Bønnen. „Idet I til enhver Tid beder i Anden med al Bøn og Paakaldelse og er aarvaagne deri,“—det er Apostelens Raad.

Det er af Mesteren han har lært det. „Bliv ikke trætte,“ siger Jesus. Stans ikke, naar Modstanderen skaber Vanskeligheder, hold tvertimod des ibrigere paa.

Du beder om Syndsforladelsens Bistand. Modstanderen sender ud en gloende Pil: Du er for stor en Synder! Eller du kan ikke vente Forladelse, før du bliver anderledes!

Hvorfor tillader Gud denne Modstanders skammelige Udsærd? Na, derved bliver Bønnen som en Rastestool; Aonerne blæser bort, det vægtige Korn bliver liggende. De Bønner som mest er Mundsvær stanser snart, naar Modstanderen reiser Vanskeligheder; de Bønner som virkelig vil noget, lader sig ikke stanse, tvertom bliver de altid inderligere og mere bevidste.

Ogsaa fra os selv kan der komme Vanskeligheder iveien for Bønghørelsen. En beder med Had i sit Hjerte, hvor kan han da vente at faa? Hos en anden er der megen Selvgodhed og Fordringsfuldhed. Bønghørelsen forhales, men Opfordringen lyder: Bliv ikke trætt, hold ud; thi se, mens Gud venter med at høre, begynder de dybeste Spørgsmaal at røre sig i Sjelen: Ver jeg paa den rette Maade? Og man vokser i sit indre Menneske, mens man beder og venter, og beder og venter. Man kommer ind i Selvsprøvelsens Smeltedigel.

Kr. Ugeb.

„Saa længe Hedningemi s i o n e n kun skal drives med, hvad vi kan asse af vor Overflod, saa bliver Gjærningen forkrøblet og Arbejderne faa. Men naar vi lærer at ofre til Guds Sag, ikke bare af Overfloden, men af selve „Indholdet“, lærer at forstaa, at vier kun Husholdere og intet mere, og skal om en kort Stund aflægge Regnskab, da skal Guds Kirke skyde frodig Vækst i Hedningeland. Vi staar da ikke længere hindrende i Veien for Guds Velsignelse.“ (Missionær Dæhlen i „Kinamissionæren“).

Et Middel mod Døden.

En meget rig hollandsk Dame, Fru B—, opholdt sig i Baden for at søge Lindring for en smertefuld Lidelse. I Begyndelsen syntes Kuren at hjælpe hende, og hun, der i Aarevis ikke havde kunnet bevæge sig fra et Sted til et andet uden ved Hjælp af en Kullestol, formaaede nu, støttet til et par Krykker, at gaa fra et Værelse til et andet; ogsaa Smerterne, der navnlig havde plaget hende meget om Natten, var ikke længere saa heftige. Den rige Dames Glæde var stor. Hun elskede Livet og dets Fornøielser, forsaavidt som hun var istand til at deltage i dem.

„Jeg vil snart komme helt paa Benene—maaske jeg endnu kan komme paa Ball!“ utrede hun en Morgen i Spøg til en af Kurgjæsterne.

Sa, Mennesket spaar, men Gud raar. Dagen efter besluttede hun at foretage en Udflugt sammen med et Selskab. Hestene blev stye, løb løbst, og Vognen blev styngnet mod en Klippevæg. Man bar Fru B—bevidstløs hjem, mens de øvrige af Selskabet var slupne uden at tage Skade.

Den tilkaldte Læge fandt den forulykkedes Tilstand meget betænkelig. Den gamle Læge, som havde behandlet Fruen fra Begyndelsen af, konstaterede en svær indre Kvalitet og beklagede dette des mere, som Babet havde haft overraskende Følger for hendes Helbredstilstand, der sikkert vilde have forøget dets Ry i vide Kredse. Den stakkels Fru B—var utrøstelig. Neppe 30 Aar gammel havde hun intet uden Sygdom foran sig—at, hvilket Liv hun gik imøde! Denne Ulykke havde kuldkaftet hendes store Haab og krydset alle hendes Planer. Til Høsten var det hendes Agt at reise til Pizzen og til Vinteren til Paris—og nu! Enten Sygdeleiet med alle dets Plager eller—Graven.

Fru B—stjælvede ved den blotte Tante. Nei—dø vilde hun i hvert Fald ikke. Hvilke Fremskridt havde Videnskaben ikke gjort i de sidste Aar! Kunde hun ikke finde Hjælp der? Hun havde hørt om en ung Læges vidunderlige Helbredelser; skulde hun ikke opspøge ham? Vel var hun endnu ung—havde

altsaa ikke megen Erfaring; dertil blev der fældet mangen nedføttende Dom om ham; man beskyldte ham for at være en ivrig Kirkegjænger og sagde, at han brød sig ikke om at omgaaes de fornemme. Men det gjorde i Grunden intet; hun havde engang hørt, at det Slags fromme Folk vidste Raad, hvor Videnstaben ikke vidste det. Hun vilde gjøre et Forsøg.

Lægen kom. Det var en stille, rolig Mand med et alvorligt, men dog venligt Ansigt. Han havde slet ikke noget underligt ved sig, saaledes som hun havde antaget; han gjorde tværtimod et godt Indtryk og vakte hendes Tillid. Hun forklarede ham sin Tilstand. Hun havde mange Smerter; dog var det ikke saa slemt, som Lægerne havde fremstillet det, men—hun vilde ikke dø; thi hun havde stor Frygt for Døden.

Lægen hørte taalmodig paa hende og satte sig efter foregaaende Underfølgelse ved Siden af hende. Hun saa forstende op paa ham.

„Kjære Frue, maa jeg udtale mig aabent til Dem?“

„Det følger af sig selv, men—jeg vil intet høre om Døden; jeg kan taale alt, men som jeg har sagt, ikke at dø!“

„Men naar jeg, som De har tilladt mig, skal udtale mig aabent, saa maa jeg erklære, at Deres Tilstand—menneskelig talt—er haabløs, ja at der kun er beskikket Dem en kort Frist at leve i. Maaſte nogle Uger; efter min Mening kan vi gjøre Regning paa nogle Dage. Jeg frygter ogsaa for, at Smerterne vil tage til; jeg kan skaffe Dem Lindring, men ikke tage Smerterne bort.“

Den stakkels Dame brød ud i et Jammerſkrig, hun ſtønnede og vred Hænderne i vilde Fortvilelſe.

„Da er jeg redningsløst fortabt!“ jamrede hun, rystende over hele Legemet.

Lægen betragtede med inderlig Deltagelse den uſykelige Kvinde.

„Redningsløst fortabt? det er De ikke, kjære Frue“, ſagde han venlig. „Ved De ikke, at der gives et Middel mod Døden? Ved Guds Naade kjender jeg dette Middel, og jeg vil gierne nævne det; om De ønsker det.“

Den ſyge ſaa forundret op. Hvad mente han? Han holdt hendes Tilſtand for haabløs, og vidſte dog et Middel mod Døden.

„Sig det dog!“ hviſtede hun.

„Vor Herre Jeſus Kriſtus har ſagt: Jeg er Opſtandellen og Livet; hvo der tror paa mig, om han end dør, ſkal han dog leve. Og hver den ſom lever og tror paa mig, ſkal ikke dø evindeligt“. (Joh. 11, 25—26.)

Fru B—vendte ſig ſtuffet bort, idet hun gjorde en afværgende Bevægelse med Haanden til Afſked.

„Sey ſer, at De ikke ſynes om mit Middel“, vedblev Lægen, „og dog maa De tro, at der gives intet andet Middel mod Døden, og derſom De vidſte, hvilket et Middel det er, hvor ufeilbart, hvor ſeierrigt, hvor virkſomt,—vilde De gribe det med Tak. Da ſvinde al Dødsangſt ſom Taage for Solens Straaler, og vi kan med Glæde ſare til det evige Hjem, hvor Herren vil aſtorre hver Taare af vore Dine. Al, beſind Dem dog! I ſaa Fald vil jeg føre Dem ſammen med en Landsmand, der bor her i Hotellet, en from Preſt; han har været til ſtor Beſignelſe for mig. Han vil med Glæde beſøge Dem, og fortælle Dem om det herlige Middel.“

Tidlig den næſte Morgen, før den hollandske Preſt havde begivet ſig til Brøndkuren, traadte en bleg ung Dame hen til ham. Hun ſaa forgrædt ud, og hun bad med ſjælvende Læber Predikanten beſøge en dødsſyg Kvinde, der forlangte at tale med ham.

Preſten, ſom af ſin Ven, Lægen alt var underrettet om Sagen, fulgte hende ſtraks. Men det gjaldt en haard Kamp ved dette Dødsleie; thi den ſtakkels rige Frue havde hørt til dem for hvem Korſets Ord havde været en Daarſkab. Og i de Aedle ſom hun hørte til, ſaa man medlidende eller foragtelig paa ſligt. Men Preſten blev ikke rørt. Han formanede hende indtrængende til at lade alt blive bag ſig her ved Evigheds Port, og kaſte ſig paa Naade og Unnaade ned for h ns Fødder der aldrig ſtyder en ſøgende Sjæl fra ſig.

Endelig, endelig kunde ogsaa hun efter lang Modſtand ſom en fortabt Synder høre ſig for ſin Frelſer og raabe om Naade og

Varmhertighed, og i Fred stilles fra dette Liv. Hendes sidste Ord var en hjertelig Tak for Midlet mod Døden.

—„Kirkefl.“

Fra Mayville Kreds Aarsmøde.

Efter forudgaaende Bekjendtgjørelse samledes Mayville Kreds af Hauges Synode til Aarsmøde i Kongsvinger Menighed, Folk Co. Minn., Pastor G. D. Monas Kald, Okt. 27de til 30te 1910.

De fleste af Kredsens Prester var tilstede allerede ved Mødets Aabning. Ogsaa vægbrodre var mødt frem i stort Antal.

Past. S. S. Westby holdt Aabningsprediken i Tilfjættning til Matt. 5, 13—16, om de „kristne som Lys og Salt.“

Menighedens Prest bød da alle et hjertelig Velkommen med de Ord; „Det Ord jeg har talt til eder er Aand og er Liv“.

Mødets Ledelse blev da overladt til Kredsens Formand, Past. F. H. Johanson, der takkede baade paa egne og Kredsens Vegne Menighed og Prest for Indbydelsen til at holde dette Aarsmøde i deres Midte.

Sessionstiden blev saa bestemt: Klokken 10—12 Formiddag, hvoraf første Halvtime benyttes til Bøn; Klokken 1 til 3:30 Eftermiddag, hvorefter holdes Prediken.

I Forretningssessionen.

1. Kredsens Formand læste sin Indberetning, hvoraf fremgik, at Kredsen i det ibundne Aar har faaet Raade til at arbejde for Guds Riges Fremme. Der var i Aarets Løb afholdt 12 Kredsmøder. Der havde været 8 Maaneders Emisærervirksomhed for delt paa 7 Emisærer.

2. Sekretærens Rapport blev læst og antaget.

3. Kassererens Rapport med Revisorerens Underskrift blev antaget.

II. Valg af Bestyrelse.

1. Viceformand, Past. F. S. Halvorson.
2. Sekretær, undertegnede.
3. Kassierer, Hr. T. J. Hagen.
4. Revisorer, Pastor G. D. Monas og undertegnede.

5. To Medlemmer af Bestyrelsen: John Almen og Ole Syftad.

III. Beslutninger.

1. Kredsen udtaler sin Tak til Gud for det Arbejde den ogsaa dette Aar har faaet Raade til at udføre for hans Riges Fremme.

2. Kredsen anerkjender Buxton Mødets Arbejde, med Hensyn til Ungdomsarbejdet og Religionskolesagen.

3. Disse Menigheder er efterladende i Kredsens Gjøremaal. Derfor anmoder Kredsen disse Menigheders Prester at gjøre sit for om muligt at rette paa nævnte Forhold.

4. Kredsen fastholder 8 Manneders Emisærervirksomhed ogsaa for kommende Aar.

5. Emisærerne lønnes med 25 Dollars pr. Maaned og frie Reiseudgifter.

6. Videre Ordning med Emisærervirksomheden overlades til Kredsbestyrelsen.

7. Kredsen anmoder de Emisærer, der maatte bli udnævnt, at tage en Medarbejder med, og lover at dække Reiseudgifterne for samme om det kræves.

IV.

Det kristelige Samtaleemne, Joh. 12, 35, 36 indledes af undertegnede.

Følgende Punkter blev antagne som Ledetraad: Tema: Vort Forhold til Lyset.

1. Lyset.

- a) Hvad det er.
- b) Dets Betydning.

1. Åbenbarer Omgivelserne.

2. Sikrer Tryghed.

3. Betinger Liv, Vækst, Storhed og Skjønhed.

II. Vort naturlige Forhold til Lyset.

- a) Fremmed for (Joh. 1, 5).
- b) Hader og hlyr det (Joh. 3, 20).

III. Raadesopfordringen til os.

- a) Tillad Lyset at virke.
- b) Nu!

IV. Følgen af at modtage Lyset.

- a) Blir Lys.
- b) Blir Lysets Børn.
- c) Kommer til Lysets Hjem.

Samtalen var belærende, opbyggelig og

oplivende. Maatte da Gud faa velsigne den Ordets Sæd, som ogsaa ved dette Møde rigtigheden blev udsaaet, at Sjæle maatte frelses og Guds Navn æres.

* J o s e p h J . J a c o b s o n S e k . *

Kredsbestyrelsen afholdt Møde Fredag Aften den 28de Oktober, 1910. Følgende 4 Emisærer blev valgt og deres Virkefelt bestemtes som følger: 1ste Dist. Ivar Grimrud, 2 Maaneder i Pastorerne S. S. Westbys Kald, Edinburg, N. D.; G. D. Monas Kald, Grand Forks N. D.; J. B. Bybergs Kald, Edmore, N. D.; J. J. Jacobsens Kald, Grafton, N. D.

2nd Dist. Ivar Finseth, 2 Maaneder hos Pastorerne J. S. Halvorsen, Burton, N. D.; L. Langehaug, Sharon, N. D.; M. Rjust, Cooperstown, N. D.; J. H. Johanson, Horace, N. D.; O. J. Mallevik, Galesburg, N. D.

3die Dist. John Oberg, 2 Maaneder, hos Pastorerne D. J. Nesheim, Lisbon, N. D.; M. L. Nesvig, Litchville, N. D.; A. H. Berger, Ft. Ransom, N. D.; H. Moe, Dakes, N. D.

4de Dist. H. Revremoen, 2 Maaneder hos Pastor L. Gundersen, Hettinger, N. D., Pastor R. Rasmussen, Paoli, N. D. og Strøget ved Marstonmoor, N. D.

Følgende blev udnevnt som Supelanter for John Oberg, Ole Hendrikson; Ivar Finseth, Ole Hyttad; H. Revremoen, Jens Hougsum; Ivar Grimrud, J. Almen.

J o s e p h J . J a c o b s o n , S e k .

Et velsignet Møde.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholdt et Samtalemøde i Grant Menighed, Pastor G. Olsons Kald den 15de til og med den 25de November 1910. Mødet aabnedes med Prediksen af undertegnede. Pastor Heidal holdt Indledningsstalen over den opstillede Læst, 1 Joh. 4, 16—21. Themaet: Nødvendigheden af at komme til Rydelsen og Anvendelsen af Guds Kjærlighed.

Grant Menighed har ingen Kirke endnu, saa Mødet blev holdt i et Skolehus, og der havde vi det velsignet. Allerede ved Mø-

dets Aabning var Huset vel fyldt, og vi fik snart fornemme, at det var en Bevægelsens-tid for denne Menighed og for disse Folk. Den første Aften begjerte man engelsk Guds-tjeneste. Pastor S. E. Hanson og undertegnede talte. Mødets anden Aften havde vi Allergang og efter Nadvergudstjenesten Børnemøde. Der var mange som da begyndte at raabe til den forbarmende Gud om Frelse og Syndernes Forladelse. Det var en underlig Aften! Følgende Prester var tilstede ved Mødet: Sandven, Heidal, Oerlund, S. E. Hanson Stedets Prest, Gabriel Olson og undertegnede, en Del Lægmeænd, blandt andre H. P. Hanson fra Nord Dakota og Student Versland af Friskirken deltog i Mødet.

Pastor Hansom fremlagde et Begjær fra Hauges Menighed, Jackson Co. Minn. om at faa et Kreds-møde den 23de til den 25de Mai 1911. Dette Begjær blev indvilget.

Maan Herren fremdeles faa velsigne Grant Menighed og da isærdeleshed disse, som nylig har givet sit Hjerte til Herren.

B. D. W e e , S e k .

Far har flyttet fra os.

„Salige er de døde som dø i Herren“. Nab. 14: 13. Disse Ord har altid været herlige for min Sjæl, men aldrig har de haft sliig Betydning, som siden jeg Søndags Aften lukkede Fars Dine, for aldrig at skue ind i dem mere her paa denne Jord. Jeg vil bede om Blads i „Budbæreren“ for nogle faa Linjer til Minde om Far.

Erik Anderson Distad var født i Balestrand Prestegjæld, Sogn, Norge, den 28de Dec. 1843. Han kom til Spring Prairie, Wis. i 1867, reiste derfra til Minnesota, hvor han blev regteviet til Maren Sophie Anonby, nær Kenyon, den 8de Nov. 1870. Efter nogle faa Aars Ophold ved Webster, Rice Co., flyttede de til Volk Co. Minn., hvor de boede til Høsten 1909, da flyttede de til mig til Eagle Grove, Iowa. Et par Maaneder efter vi kom hid til Milwaukee havde vi den Glæde at faa Far og Mor hjem til os, og fik saaledes gaa ham tilhaande til det sidste.

Far led det sidste Aar af Leversygdom—

var lidt bedre gennem Sommermaanederne, men saasnart Høsten kom satte Sygdommen til med fornyet Kraft. De sidste seks Uger var for det meste tilbragt i en Lænestol i Dvæskrogen—han havde svært ondt for at ligge. Det gik gradvis nedover. Smertene var store ved Dag og Nat, men Far klagede aldrig, kun bad om Taalmodighed og længtede saa saare paa Forløsning. Søndags Formiddag efter et svært Hosteanfald fik han Blødning som gentog sig paa Eftermiddag. Han blev svagere, men følte lettere.

Ingen anede dog at Enden var saa nær. Just som jeg var særdig at gaa til Kirken om Aftenen saa jeg, at han var forandret, og besluttede at være hjemme. Dødskampen begyndte straks. Da han helst vilde bli sid-

ende i Stolen indrettede vi den som bedst. Han orkede ikke sige noget, men pustede svært. Efter en halv Times Forløb løstede han Haanden og sagde Farvel. Jeg spurgte om han havde Jesus hos sig, hvortil han svarede „Ja“. En underlig Angst greb mig—mon Far virkelig blir frelst! Jeg raabte ham ind i Døret: „Er det sikkert du dør salig Far?“ Han aabner Øinene og svarer fast og klart „Ja“. Saa ser han opad—aa den forunderlige Glands i Øiet—det straalte med overjordisk Klarhed. Smertesudtrykket var borte—en stille Fred hvilede over Ansigtet og lig sovne han ind lidt før Kl. 9 Søndags Aften den 27de November. Den Gud han fandt ved 17 Aars Alderen og siden efter Evne tjente og som saa trofast stod ham bi gennem Livet, svigtede ham heller ikke i Døden. Nu faar han se ham, som han er.

Begravelsen foregik Søndags Eftermiddag. Det var Fars Ønske at Pastor A. J. Kroghstad skulde forrette. Han var deres Prest i flere Aar og glædet ham ogsaa med Besøg under den sidste Sygdom. Pastor Kroghstad ledede Andagten i Huset og holdt Sigepren i Kirken. Pastor Oscar Anderson talte paa engelsk og Pastor Nels Carlson afsluttede paa norsk. Næsten hele Menigheden havde taget „Fridag“ og fulgte med indtil Støvhytten var stedt til Hvile paa Forest Home vandre Gravplads. Vi skylder Menigheden stor Tak for deres Deltagelse og Sym-

pati haade under Sygdom og Begravelsen. I Nøden prøves Venner. Hverken min Søster Mrs. Hannah Larson, Erskine, Minn., eller min Broder Dr. Oliver Distad i Williston, N. Dak. kunde komme grundet paa Sygdom i Familien. Maatte nu bare Mor og vi tre Søskende naa frem til Maalet og møde Far og de tre Søskende, som har gaat forud. De er fremme—vi staar endnu i Fare. „Min Gud gjør dog for Kristi Blod, Min sidste Afskeds Time god.“

A. E. Distad.

En Spotters Død.

En Prest skulde forlade sin Menighed, hvor han havde arbeidet over 20 Aar.

Hans sidste Uge blev mærket af en forunderlig Tildragelse.

I Bygden boede en Spotter, som havde foraarsaget Presten mange Bekymringer og bragt ham mange tunge Stunder. Han var Eier af en Skydsstation, og her underholdt han Gæsterne lidt og ofte med sine Vittigheder, der som Regel gik ud over alt, som var helligt.

Presten advarede ham mange Gange, men det vakte kun hans Brede.

Den Dag, da Presten skulde rejse, nærmede sig.

„Rone“, sagde Skydskafferen, „om et Par Dage vil vor kjære Prest holde sin Afstedtale; mine Vommestørklæder vil ikke strække til for min Graad den Dag. Sandelig tror jeg ikke, du faar gjøre istand et Lagen, saa jeg rigtig af Hjertens Øyst kan give mine Taarer frit Løb!“

Mennesket spaar, men Gud raar.

Dagen før Prestens Afstedtale kom Manden syg hjem.

Sygdommen tiltog hurtig—næste Aften var han død.

Han fik nok Brug for et Lagen, thi hans Taarer var stivnet.—Hans Lig blev lagt i det.

Prestens sidste Gjerning i den Menighed blev at begrave ham, og frem for Menighedens Tanke traadte de Ord:

Herren kender de retfærdiges Veie, men de ugudeliges Veie gaar tilgrunde. (Sal. 1, 6.)

Svanefangen.

Af M. B. Sandstød.

(Indsendt af S. R. Tweedt.)

Nu beder jeg Gud Fader, han vilde være god;
Dg mig forlade alle mine Synder.

Alt hvad jeg haver hannem saa saare gjort
imod;

Ei ved jeg hvor det ender og begynder.

Til Faderen gaar Barnet ubi sin største Nød,
Han tager det i Favnen og sætter paa sit Skjød,
Dg tørrer alle Taarer af dets Dje.

Saa tag nu mod det Barnet som kommer her
idag,

Med grædende Bødsstaarer og med Klage;
Sag er saa syndefuld og jeg er saa træt og
svag

Af alle disse vaandefulde Dage.

Jeg er i denne Verden som en vild, fremmed
Fugl,

Gud under sine Vinger nu unde mig et Skjul,
At gjemmes bort fra al min Sorg og Plage.

Min Vei den er saa øde, mit Hus det er for-
ladt,

Saa ensom gaar jeg her ubi min Nøje,
En enlig Spurv paa Taget, en Rødrum i en
Nat,

Som sender sine Klager mod det høje.

Jeg vilde helst saa vandre fra Verden bort i
Fred,

Dg lægge mig at sove i Graven stille ned,
Dg stande salig Brud for Herrens Dje.

Der bygger du et Tæppe høit over for min
Sjel,

Dg skjuler mig ubi dit Pauluns Skygge,
Der brænder ikke Solen den trætte Arbeids-
træl,

Der ere vi for alle Storme trygge,
Der skinner klare Kyndler, der lyser Naadens
Sol,

Der Faderen han sidder paa Herlighedens
Stol,

Med Lammet og de hellige Guds Engle.

Nu blaffer svagt min Lampe, nu slukner
snart mit Lys,

Dg Mørket over Jorderiget falder,
Saa vil jeg Herren love, beskikke vil mit Hus.

Dg glædeligen følge, naar han kalder,
Den Herre Jesus Kristus, som jeg har haa-
bet paa,

Han vilde ved min Dødsfæng mistundeligen
staa

Dg lette mig de sidste tunge Timer.

Thi siger jeg nu Verden saa glædelig Farvel,
Dg takker eder alle mine Venner,

Det lakker nu til Enden, det er den sidste
Kælb,

Min Sjel befaler jeg ubi Guds Hænder,
Gud være nu med eder, alt som han var med-
mig,

Dg sante os alle til sig i Himmeria,

Dg hermed jeg min Svanefang nu ender.

Fra Nordre Minnesota Kreds Aars-
møde.

Nordre Minnesota Kreds af H. S. af-
holdt sit 5te Aarsmøde i Swan Lake Menig-
hed, Past. J. K. Lerohls Kald fra 3die til
6te Nov. Mødet aabnedes med Prediken af
Past. U. D. Johnson fra Rothsah, Minne-
sota, over Heb. 12, 1—2. Han lagde sær-
lig Vægt paa følgende to Ting: „Den Rig-
dom de kristne har“. 1. Den erholdes ved
Tro. 2. Den bevares ved Tro.

Den 2den Session benyttedes til Forret-
ningsmøde. Referatet fra forrige Aarsmøde
oplæstes og antoges. Kredsformanden gav
sin Rapport knyttet til Davids Ord: „Sikke
os; men dit Navn være Væge“. Kassieren
rapporterede, at der i Aarets Løb var indkom-
met med Balance fra forrige Aar \$282 22 og
Udgifterne i Aarets Løb var \$185.50. Ba-
lance i Kassen \$96 72.

Til Revisionskomite valgtes Past. A.
N. Skogerbo og Emisær J. J. Eastvold.
Denne rapporterede at Regnskaberne befandtes
at være iorden.

Videre Valg foretoges med følgende Resultat. Viceformand, Past. J. L. Lassefson, Sek., M. L. Dahle, Kassierer, Past. J. R. Lerohl.

Medlemmer af Bestyrelsen Hr. J. J. Gaftvold og Hr. N. Aas, Finants Sek. H. M. Stang.

Bestyrelser blev paalagt at komme med Forslag om Emisfærvirksomhed til næste Forretnings-session Fredags Formiddag.

1. Valg af Emisfærere.

Følgende valgtes:

Past. G. Westerlund $\frac{1}{2}$ Maaned.

Emisfær L. P. Strøm $1\frac{1}{2}$ Maaned.

" J. J. Gaftvold 3 Uger.

" N. Aas 1 Maaned.

" L. Henswick $1\frac{1}{2}$ Maaned.

" G. D. Normarken 1 Maaned.

" J. B. Draylen 1 Maaned.

2. Emisfærerne lønnes med \$25.00 pr. Maaned og Rejsudgifter.

3. Med Hensyn til Emisfærers Virkesfelt, besluttedes som følger: Past. G. Westerlund i Rendahls og Dahles Kald $1\frac{1}{2}$ Maaned. L. P. Strøm: Stogerboes og O. F. Johnsons Kald, $1\frac{1}{2}$ Maaned. Nordmarken i Lassefsons Kald, 1 Maaned. Gaftvold i Lerohls Kald 3 Uger. Aas i G. C. Gjerstads Kald 1 Maaned; i Ada 1 Uge. Henswick i U. D. Johnsons og B. Olsons Kald $1\frac{1}{2}$ Maaned. Draylen i Lassefsons Kald 1 Maaned.

4. Kredsen udtalte sin Tak til Emisfær N. Aas for hans Velvillighed i Arbeidet, idet at han ingen anden Godtgjørelse ønskede for Arbeidet i det forløbne Aar end Rejsudgifterne.

5. I Tilfælde af at nogen af Emisfærerne ikke kan reise i Genhold til Kredsens Valg udgjør Kredsførmanden og Kassierereren en Subkomite til at fylde Vakansen.

6. Paa Grund af at Kredsen i indeværende Aar kommer til at faa mindst $8\frac{1}{2}$ Maanedes Emisfærvirksomhed, beholdes Balancen i Kassen for dette Arbeide.

7. Kredsen anbefaler for sine Menigheder at indbyde Past. J. L. Lassefson til at samle Bidrag til Samsfundets Arbeide i Thief River Falls.

8. Kredsen tilholder sine Menigheder at fremelske de Naadegaver, de eier i sin Midte foruden de af Kredsen valgte Emisfærere.

9. Kredsen anbefaler for sine Menigheder Hr. G. A. Hanson fra Fergus Falls, Minn.

10. Past. J. L. Lassefson fra Thief River Falls, Minn. bødes ved Rejsning velkommen i Kredsen. Past. Lassefson takkede.

11. Past. G. C. Gjerstad, Gary, Minn. blev af Kredsen anmodet om at foretage en Undersøgelse med Hensyn til Muligheden af Missionsarbeide i Mahnomen og Voubeen. Minn., og at han faar en Mand paa Kredsens Bekostning i sit Sted medens han foretager denne Undersøgelse.

12. Der indløb til Mødet Indbydelse til Kredsen at holde sit Sommermøde i Zions Menighed, Viking, Minn., Past. Lassefsons Kald, i Slutningen af Juni Maaned 1911. Denne Indbydelse blev antagen.

13. Paa Forslag af Past. Gjerstad blev en Komite af 3 valgt til at forberede et Forslag med Hensyn til et paatænkt Ungdomsmøde, som skal holdes inden Kredsen i sidste Halvdel Juni af 1911.

Til denne Komite valgtes Pastorerne G. C. Gjerstad, A. N. Stogerbo og J. R. Lerohl. Denne Komite rapporterede ved et Ekstramøde den 5te Nov. Komiteen foreslog, at der inden Kredsen holdes et saadant Ungdomsmøde i Juni Maaned 1911. Indbydelsen til et saadant Møde sendes til Kredsførmanden.

Det foreliggende Samtaleemne var Mat. 13: 24—32 og 37—40, der indlededes af Past. J. L. Lassefson.

Klinten og Hveden. Signelser er en af de Maader, hvorpaa Jesus underviser sine Tilhørere. Det var kommet til Afgjorelsens Dieblis i Jesu Virke, da denne Signelse blev udtalt. Forholdet mellem Frelseren og Maaerne var udviklet didhen, at de hørende ikke skal høre, og de seende ikke se og tro. Menneskets Stilling til Ordet er afgjørende i dets Saligheds Sag. Det er nødvendigt at erkjende Guds Riges Væsen og Forholdet inden dette. Det er Gud selv i egen Person, som faaede denne Sæd. Derfor er ogsaa

dette os evigt nok. Er Guds Søn ivrig i at udstrø Sæden, saa maa vi heller ikke forglemme, at Fienden faar sin Fordærvelses-sæd. Ageren som Sædemanden omfattede med Omhu og Kjerlighed er Verden,—den faldne Menneſtehed. Saa elſtede Gud Verden Joh. 3: 16. Verden ſkal tilſaaes. Gaa ud i al Verden og predik Evangeliet for al Skabning. Her er altſaa ikke Tale om Vofkalmenigheden, men om den nyteſtamentlige Menighed og Guds Rige paa Jorden. Saa langt ſom Guds Ord er forkyndt, er Guds Rige grundlagt i Verden. Endvidere er Rigets Børn en Sæd. Deres Egenſkab og Virksomhed i Verden beviſer dette Ohs og Salt. Der ſkal flyde levende Vandſtrømme fra de levendegjorte. Videre omtales

Den onde Sæd—Vognen—Dens Børn. Deres indbyrdes Forhold—De vokſer i den ſamme Ager. I os ſelv er der en indre Forbindelſe mellem godt og ondt. Hjerte, Hjem, Menighed der vokſer de ſammen. Og dog forſkillelige i fit Væſen. Det nye og gamle Menneſte i Kamp. Den og Kvindens Sæd ſkal aldrig forliges. Aanden og Kjødet begjærer mod hinanden. Dette Fiendſkab og denne Kamp ytrer ſig paa forſkillig Viſ. Tjeneren tror det er bedſt at luge Klinten op. Skal vi kalde Jld ned og fortære dem? En ſaadan Gjerning har aldrig Sædemanden givet ſine Tjenere at udføre. Har Kirken nogen Gang været betroet denne Opgave? Vi takker Gud, fordi han har forbeholdt ſig ſelv denne Opgave. Den křiſtne Kirke er idag fri fra Inquiſitionens Rædſler. Sandhedens Sæd ſkal gro i knuſte Samvittigheder. Den křiſtne ſkal viſe et ægte Kjendemerke paa Křiſtendom derved, at han taaler den ugudelige. Hvor længe ſkal jeg taale eder. At vinde den for Guds Rige er det Forhold Rigets Børn ſkal tage ligeoverfor Verden. Den reſtærdige Gud vil holde Dom efter den enkeltes Forhold til Sandheden paa Dommens og Aabenbarelsens Dag.

Som Ledetraad for Samtalen opſtillede Indlederen følgende Punkter: Klinten og Hveden:

- I. Hvem har ſaaet diſſe.
  - a. Menneſteſønnen.
  - b. Dievelen.

II. Hvor? I Verden—Menneſteheden.

III. Hvori beſtaar Sæden?

- a. Guds Ord—Guds Børn.
- b. Vognen—Dievelens Børn.

IV. Deres indbyrdes Forhold.

Paa ſamme Ager. Af forſkillige Slags. Aldrig forenes.—Beſtjæmper hinanden.

V. Indhøſtningen.

- a. Høſtfolkene.
- b. Hvedens og Klintens Forſkillighed og den deraf følgende Behandling.

VI. Lærdom til Advarſel og Opmuntring for den enkelte.

Offeret ſom optoges paa Eſtermiddag den 4de Nov. beløb ſig til \$27.65.

Om Aftenen holdtes Nadversgudstjeneste og Paſt. G. C. Gjerſtaad holdt Skriftetaalen.

Paſt. Skogerbo og B. Olſon predikede om Aftenen den 3de Nov. Emiſſær Gaſtbold predikede Lørdags Form. ved Selskabs Begyndelſe. Gudstjeneste med Altergang Søndag den 6te Nov. Paſt. A. N. Skogerbo predikede og B. Olſon holdt Skriftetaalen.

Følgende Beſlutning blev fattet ved Formiddagsſeſſionen den 5te Nov.:

Iſald der blir Begjær om Virksomhed fra vort Samfund, for det Miſſionsſtrøg, Paſtor Gjerſtaad er valgt til at underſøge, anmoder Kredſen Paſtor Weſterlund om at beſøge dette Strøg indtil videre og at han ſaar en paſſende Godtjærelſe af Kredſaſſen for ſit Arbejde.

Dersom Paſt. Weſterlund ikke kan tjene bemyndiges Beſtyrelſen til at ſaa en Mand i hans Sted. M. L. Dahl e, Sek.

Jeg har ſeet, at Naturen har to Maader at ſkjule det ſtygge paa. Den dækker det med Blomſter og grønt—eller med Sne. Begge er ſkjønne,—men Sneen er ſaa kold.

Jeg har ſeet Menneſter ſkjule hinandens Feil og Mangler ved at dække dem med Kjerlighedens Tilgivelſe—eller med Pligtens. Begge diſſe er ſkjønne,—men Pligten er ſaa kold.

Kinamissionen.

Smaapluk fra Reisen.

VII.

Søndag den 9de Januar.

Regnet fra igaaften øgedes gennem Natten til Styrtregn og Storm. Skibet rullede meget, men naar man er i Røjen og har været ombord paa tredie Ugen gjør-ikke Sjøgangen saa meget.

Man kan dog ikke andet end bede et „Gud bevar os“, naar man vaagner ved at blive kastet rundt i Sengen.

Sent igaarafte blev jeg anmodet om at predike idag. Jeg havde stolet paa at Mr. Chambers skulde have talt, men da han undslog sig, vilde jeg hellere tale ved Mødet, end at det skulde løses.

Efter Gudstjenesten kom en gammel Kone frem og takkede med Taarer i Øinene. Hun var kommen paa i Yokohama og skulde gjøre en Rundtur med „Minnetota“ til Manila og tilbage. Hendes Fingre var fyldt med alle Slags Ringe, og Silkefjolen hun bar, viste, endog her hvor Silken er billig, at hun maatte være velstaaende. Hun bad om at saa tale med mig privat engang senere under Reisen, men Dagen var lang, og som vi mødtes alene ved Thebordet om Eftermiddagen, fik hun sagt, hvad saa hende paa Hjertet.

Hun var noget tilaars og den Slags Kristendom, hun hylkede, er den, som alle sande troende synes om. Hendes Søn og hans Hustru havde forladt denne, og for Freds Skyld havde hun vist givet efter i mange Ting. Vidnesbyrdet i Formiddag havde manet frem for hende den gamle Tro, og hun var blevet opbygget. Hun fortalte ganske aabent om Forholdet i Hjemmet, ønskede Raad, som hun ogsaa fik i det, som jeg var istand til at give Raad om. Da vi nogle Dage senere skiftes i Shanghai, gav hun vor ældste Datter 10 yen (\$5.00).

Vi følger for det meste den japaniske Kyst. Den ser overmaade gold ud denne Tid af Aaret. Ikke et Træ at se nogensteds.

Røde, bare Bakker overalt. Hift og her en liden Fiskerby, men intet Hjem, der kan liges med de mange, vi saa langs Kysten, da vi seilede ud fra Seattle. Der var der prægtig Skov over alt med smaa Abninger her og der og et Hus med blaa Røg stigende op fra Skorstenen. Det Syn staar for os som Hjem. Her savnes dette.

Vort Indtryk af Japan denne Gang er i det helesaget skuffende. Vil nogen besøge Orienten, bør man rejse enten tidlig paa Baaren eller tidlig paa Høsten. Da saar man se Landet paa sit bedste, og alt vil være for den reisende værdmaade interessant.

Mandag, 10de Januar.

Vi ligger nu i Kobe. Byen er ganske stor og er en af Japans fornemste Havne. Den er særlig bekendt for sin Fabrikation af Krustøi og Varer lavet af Skildpaddestjæl.

Her er flere bekendte Templer. Vi besøgte nogle ifølge med Børnene. Særlig et er Omtale værd. Et stort Buddhabillede af Bronze. Det er omtalt som et af de bedste store Billeder man har. Ansigtstudiet vidner om Fred, en Egenskab man har vanskelig for at saa frem i en Støtte af den Størrelse. Billedet er hult, saa man kan gae ind i det, og her er alt indrettet som i et almindeligt Tempel.

Støtten er ikke gammel, mindre end tyve Aar, og kostede over \$25,000.

Kommen tilbage til Skibet fandt vi Drekket fuldt af alle Slags Varer fra Billedpostkort til Fernvarer af alle mulige Slags. Spurgte man om Pris, vilde man finde, at alt var overmaade dyrt. Men ved at prute vilde man ofte saa Gjenstande fra tre til ti Gange billigere end den forlangte Pris. Ingen maa dog tro, at disse Handlere derfor solgte for billigt. De fleste som storlo og skrød af Købertjeb, var tause nogle Dage senere, naar de fandt ud, hvad de virkelig havde faaet for sine Penge.

Det mærkelige er, at de, som har været taget ved Næsen den ene Gang efter den anden, er færdig til at blive luret om igjen.

I Aften sent skal vi forlade dette Sted.

Imorgen er vi paa Vej til Nagasaki og vil faa en Dag i det berømte „Indland Sea.“

Men nu tilbage til Forretning.

Det første vi kom til Kina, kunde vi ikke andet end lægge Mærke til den Overflod af Hunde, pene og stygge, friske og syge, især syge—som var at se overalt. De var udmagret, Haaret affaldt, og værre end alt, flere havde stygge aabne Saar af den Art, at man kunde ønske, at nogen vilde forbarme sig over dem og dræbe dem, men det syntes at være det sidste nogen tænkte paa.

Senere fik vi se mere af dette. Gamle udlevede Heste, Asener, Rjør, kun Skeletter, laaet over alt.

En Dag saa vi en Tigger siddende ved Veien paa Solsiden af et Hus beklædt, som de fleste andre beifarende J ser om Vaaren, med at rense sine Underklæder fra et myldrende Selskab, som jeg ikke tror nogen af eder, ærede Læsere, ønsker at stifte noget nærmere Bekjendtskab med. Denne var dog ikke lig de fleste andre. Istedet for at dræbe Utspiet plukkede han dem forsigtigt af og lagde dem i Støvet paa Veien. En anden Mand fandt en Dag en vildfarende Vandrør uden paa sine Klæder, forsigtig tager han den, aabner sine Klæder og slipper Dyret ind paa sit blotte Legeme.

Disse var Buddhister. Det løste Gaa-den om alle de syge Husdyr, vi havde seet. Det er Buddhisternes Lære om Sjelevandring og Frygten for at dræbe noget levende, som gjør, at saa Kinesere uden god Grund dræber noget.

Flere Aar senere kom en Nabo ind til os, og som vi samtalte, berettede han følgende: En af hans Naboer, en fattig Mand, havde en Gang en gammel Bøffelko, som havde været i deres Familie fra den var født. Et Aar var Manden mere end almindelig haardt oppe. Han havde vanskeligt for at skaffe Mad til sig og sine. Koen fik ikke Foder nok, gammel og tandløs var den ogsaa, saa den blev magrere og magrere for hver Dag. Manden bestemte sig da for at slagte Koen, medens den endnu havde lidt Kød paa Benene, og saa kunde han jo sælge

Huden, og den vilde bringe nogle Penge. Men underlig nok han fik ikke No ved Tanken paa at slagte Koen, saa tænkte han, han skulde saa nogen anden til at udføre Handlingen, thi Koen havde altid været saa snild, og Manden havde passet den, siden han var Smaaagt. Slagteren kom, og Koen blev leiet til Stedet hvor den skulde slages, men her hændte det forunderlige. Koen græd, saa Taarene randt den ned over Ansigtet, og den saa saa bønlig paa Slagteren, at denne ikke havde Mod til at dræbe den. Gieren kom da ud for at se til Koen, som da den saa sin Herre udstøtte en Klage, som den ne iøjeblikkelig gjenkjendte som sin Bedstemoderes Stemme. Koen blev nu ikke dræbt. Bedstemoderen havde ikke haft Dyder nok, derfor havde hun faaet den Straf at leve sit Liv igjen som en Ko. Nu blev Koen seet efter. Den fik den bedste Føde, Manden kunde skaffe, den fik varm Stald om Vinteren og den bedste Pleie som kunde gives. Mandens Lykke vendte tilbage, da Koen blev taget vare paa, han blev velstaaende, men glemte aldrig, hvor nær han havde været til at begaa den forfærdelige Synd at dræbe sin egen Bedstemoder!

J Huen-tia-uan, en Landsby ikke langt fra os, fortalte den samme Mand, var der en Hund, som ingen kunde lide. Den kom, ingen vidste hvorfra, og uden videre tog den sit Tilhold hos en stor Familie der paa Stedet. Hunden var styg at se til, og siden den var fremmed, blev den pistet og jaget fra den ene til den anden, men hvormeget man end slog Hunden, forlod denne dog ikke Familien. En Dag blev en af Mændene rasende paa Hunden, greb en Øks og satte efter den og huggede den forfærdeligt. Men nu fandt han til sin Forstrækkelse, at Hunden var en nær Slægtning nylig død!

Her er et par Fortællinger fra et kjendt Buddhists Skrift, som hedder: Kuei-ko-luh. Frit oversat kan det kaldes: Tildragelser fra Kvindernes Verden.

1. Lynet dræber en flekket Hund.

J Tao Kuangs Tid (1821—1851) boede der en Mand i Ting Uen Distrikt, som

hedte Theo Taks. Forældrene døde tidligt, og da Manden var meget fattig, forblev han ugift. Hans Forretning var at ro Folk over en Flod. En Dag som han roede, traf han til at have to gamle Personer, Mand og Hustru, henimod seksti Aar, sønneløs, som Passagerer.

Taks fandt ud, at de eiede Land, og saa bødte han sig paa Kns for de gamle Uangs og tilbød sig at sørge for dem, medens de levede, og begrave dem, naar de døde, paa den Betingelse, at de skulde adoptere ham som Søn og lade ham arve dem.

De gamle gik ind paa dette og tog endog en Hustru til Taks. Hustruens Navn var Li, et daarligt Menneſke og meget doven. Med Ulyst udførte hun sit daglige Arbejde, som bestod i at koge og lave Mad. Hendes Mand roede fremdeles sin Baad, saa han var sjelden hjemme. Konen omgikkes daglig med en Tanke om, hvorledes de kunde blive kvit de gamle. En Dag sagde hun til sin Mand: „Ægtefælle, du er lykkelig, som faar være borte fra Huset saa meget! Du ved ikke, hvad jeg maa udholde Dag efter Dag af Svigermoders Smaaligheder. Sandhed det er uudholdeligt. Jeg rører mig ikke, uden at hun fortæller mig, at hun har givet os alt, vi har. I min Betragtning er Sagen sli: vi hedder Theo; de hedder Uang. De er ikke vore virkelige Forældre, hvorfor behøver vi at plages med dem?“ Herpaa svarede Taks: „Hvad siger du! Lad være de ikke er vore virkelige Forældre, de har dog adopteret mig som Søn, og jeg har faaet deres Eiendom. Vi bør sørge for dem til deres Død. Herefter maa du vogte dig for, hvorledes du taler!“

Da Konen fandt, at Manden ikke gik med paa hendes Plan, udtænkte hun en anden; thi hun var fuldt bestemt paa at saa Manden overtalt. En Dag sad hun og græd da Manden kom hjem. „Hvorfor græder du? Har Svigermoder stjælt paa dig?“ „Nei.“ „Har du Ulyst til at gaa hjem til dine Forældre paa Besøg?“ „Nei.“ „Jeg spørger dette, og du svarer nei, jeg spørger hint, og du svarer nei, hvad græder du saa for?“ „Du vil ikke tro paa Kvindefnak, hvad

nytter det saa at sige noget? Da jeg giftede mig med dig, saa var det, fordi jeg troede, jeg vilde blive forsørget for Livet. Hvem anede at de gamle Slægtninge har planlagt, at saa snart de gamle er død, skal Slægtningerne dele deres Eiendom sig imellem? Hvad skal saa blive af os? Dette er hvorfor jeg græder.“ Manden troede Hustruens Ord og spurgte, hvad Plan hun foreslog. Hun svarede: „Medens de gamle lever, saa dem til at sælge sin Eiendom og lad os saa reise hjem til mit Folk og der købe Land, og naar det er gjort, sender vi efter de gamle og lever lykkelig i vor egen Have paa vort eget Land.“

Manden bragte dette frem for de gamle, som svarede: „Det vare langt fra! Sæt, at naar du faar Pengene og er reist, du ikke kommer tilbage efter os, hvad skal det saa blive af os to gamle?“ Herpaa svarede Taks: „Far og Mor maa ikke tro galt om mig, en Søn som faar Forældrenes Eiendom, kan ikke betale derfor med sit Liv. Hvis ikke min Hustru og jeg kommer for at hente eder, maa fem Vynstraaler dele mit Legeme.“

Da de gamle hørte denne forfærdelige Ed, folgte de sin Gaard og gav Taks Pengene, ca. \$200.00.

Da Taks var særbig til at reise, sagde gamle Mor: „Min Søn, jeg har bange Anelser for det, som er skeet. Pengene er vort Livs Rod, nu maa du for alt i Verden ikke forlade os.“ De gamle fulgte Taks fem Li og græd hele Veien; thi de var bange for, at Taks ikke vilde komme efter dem. Da de havde gaaet de fem Li, standiede de, og som de skiltes græd de høit.

Taks og hans Hustru reiste langt bort, hvor de købte Land. Da de var bosat, sagde Taks til sin Hustru: „Nu har vi købt Land, er det ikke bedst vi gaar tilbage og fører de gamle hid?“ Hustruen svarede: „Husbond, forstaar du ikke, Landet er købt for de gamle Penge, naar du henter dem hid og der skulde være nogen Feil at finde, vilde de ikke lade dig? Naboerne vilde ogsaa saa det at høre og skjelde dig ud, er det ikke bedre ikke at føre dem hid for at høre deres Stjænd?

De er nu over seksti, kan de da have saa mange Aar at leve?"

Manden gik ikke efter de gamle.—Hvem ved Menneskets Falskhed? Himmelen skal dog straffe.

Efter to Aars Forløb blev Konen syg og døde.

Om ikke længe kom hun tilbage med begge Dine forbundne og kaldte sin Mand: „Husbond, nu kan jeg ikke andet end tale, du ser, Husbond, jeg kommer fra Skjggerns Land, lgt nøie til, hvad jeg har at sige. Jeg har mange Feil og har storlig syndet, og nu kan jeg ikke undgaa Straffen. Husbond, medens vi var hos Uangs, nød jeg mange Goder. Det var jeg, din Hustru, som sagde, at Slegten vilde dele Arven, fordi jeg vilde, at vi to skulde faa det godt. For to Dage siden kom to Djeble og plagede mig. De førte mig frem for Helvedes Ronge. Naar denne saa mig, blussede han ud i lys Lue og sagde: Hustruers Hjertes er altfor ondskabsfulde. Da de gamle Uangs fulgte dig og din Mand ud paa Fjeldveien, gik de hjem og fulgte. Nu tigger de, men de har vanskeligt for at skaffe nok til Livsophold." Manden: „Som de endnu var ilive! Det tror ikke jeg." „Jgaar stangede en Kv mig. Hun stangede mig overende, saa Hudens blev revet af mig, et Hul rispet paa min Mave. Saa brændte man min Mund, aa hvor det brændte! Og saa kom en anden Djevel med Djævelsdelen".—Manden: Det er jo kun levende Mennesker, som bærer Klaven, hvem har seet døde straffet? Du taler jo Djævelsna!" „Lid det være Djævelsna, det er ikke spørg. I Skjggelandet er det ikke greit at være levende en eneste Dag. Jeg har udstaaet hundrede Straffe, og enda er min Synd lige stor, og nu maa jeg forvandles til en Hund for videre at lide ondt." Manden: „Hvis du skal forvandles til en Hund, hvorfor kommer du nu her?" „Mørkets Fyrste sendte mig til dig, fordi du ikke erkjender din Synd, for at overtale dig til straks at gaa og føre de gamle Uangs hid til dig." Manden: „Jeg fører dem ikke hid, hvad end sker." „Hvis ikke, saa vil din Straf naa dig, fem Dynstraaler skal dele dit Legeme."

To Aar efter sin Hustrus Død gistede Taks sig igjen. Ikke længe efter fødte deres Hund en flekket Hvalp. Da denne blev stor, fulgte den Taks ud og ind, hvor han gik. Manden blev meget rig, men var ikke glad.

Mere end ti Aar hørte de to gamle intet til Theo og Taks. Deres Klæder var tynde og Føden langt fra nærende; thi de maatte bette sit Brød.

Saa hændte det—i Tav Kuangs 18de Aar,—de to var nu snart 80 Aar, en Dag som de skulde ud paa Landet for at bette—det var vanskeligt for dem at gaa nu—lidet fik de ogsaa, som de gik bedrøvet og harme, at Mrs. Uang blev syg—det var den 8de Maaned den 6te Dag. Som hun fandt, at hendes Kræfter svandt, skrev hun et Brev, og som hun tog Pennen for at skrive, sukkede hun: „Himmel, Himmel, kom ihu Theo Taks, den Slave! Han har voldt os ikke liden Skade. Og som hun skrev græd hun, saa Taarerne saldt som Regndraaber; thi Theo Taks Synd var meget stor. Blandt andet skrev hun: „Da Theo Taks kom til vort Hjem, var alt, han klædte sig med, og alt han spiste vort. Han saa, vi var sønneløs, men havde Hus og Hjem. Han knælede for os og lovede i Evighed ikke at forlade os. Da var vi glade og sagde: Denne er at stole paa. Vi delte Eiendommen og gav ham hans, men vi frygtet for, at han vilde forandre Mening, derfor skaffede vi ham en Hustru. Nu klædte Mand og Hustru en Plan. De vilde bedrage os gamle. Vi solgte vort Hjem og gav dem Pengene, og nu i mere end ti Aar har vi intet Brev faaet. Hver eneste Morgen har vi længtet efter Bud fra dem, og ingen Dag er gaaet, uden at vi har grædt for dem. Vi har tænkt at finde dem, vi har frygtet for ikke at finde deres Sted, og naar vi gaar, snubler vi; thi Dine er matte, og vi er ikke længere istand til at stielne mellem øst og syd. Har vi betlet godt, saa har vi faaet en Skjeppe Ris og kogt os Risengrød. Taks, at du skulde lede os til at lide saa! At du ikke vedtjender dig os, er en liden Sag, men at du skulde tage vore Penge og bedrage os tiltrods for, at vi fulgte dig fem Li, og du hvor, at om du ikke

vedkjendte dig og, skulde Lynet dele dig. Jeg kan tilgive dig nu, men er bange for, at den gamle i Himmelen ikke har Brug for dig, som lader din Fader dø paa Bildmarcken, medens dit Sundeliv er lykkeligt. Lad ædle og bedre Menneſker tage dette Brev og give det til Cheo Tako." Da Brevet var færdigſtrevet, ſtyndte hun ſig med at forſlegle det, aandede tungt nogle Gange og døde.

Der var Hyrder i Nærheden, ſom ſaa dette. De ſamlede Folk, Brevet blev læſt, og alle Menneſker forbandede Cheo Tako.

Mrs. Uang døde 8de Maaned 6te Dag. Folk tog Piget til Ting Uen Diſtrikt, hvor Cheo Tako nu ſagdes at være hjemme. De ankom den 8de Maaned, 26de Dag ved Mid-
dagstid. Bludſelig blæſte der op en meget ſterk Storm med Regn og Torden. Tako ſkulde ud og ſe efter noget paa Marken. Den ſlekkede Hund ſulgte ham. Regnet til-
tog, og Tako ſprang ind i en Hule for at beſkyttes mod Regnet. De var ikke før kommet ind, førend Lynet ſlog ned og dræbte baade Tako og den ſlekkede Hund. Folk kom til men de var ikke iſtand til at flytte Piget.

Den 27de da gamle Uang Konens Brev blev læſt, forſtod man Aarsagen, hvorfor Lynet havde rammet Tako, men de kunde ikke forklare, at den ſlekkede Hund ogsaa var dræbt. Der var dog iblandt Folket nogle, ſom kunde fortælle, at Mrs. Cheo Tako paa Dødsleiet havde ſagt, at fordi hun ikke havde hædret Forældrene, vilde hun blive ſtraffet med at forvandles til en ſlekket Hund. Nu da den gamle var død, rammede Straffen begge de ſkyldige. Heraf kan man ſe, at derſom Lynet rammer og dræber, fordi man ikke hædrer Pleieforældre, hvorledes vil det ſaa gaa med dem, ſom ikke agter ſine virkelige Forældre. Lad den, ſom læſer, give Agt!
(Fortſættels).

*

Af et Privatbrev.

Haiſhan, Kina, Aug. 9de, 1910.
Kjære Søſter i Herren!

Herrens Miſkundhed er hver Morgen ny. Vil ſende dig en Hiſen ra Haiſhan.

Dette hyggelige Sted er 3,500 Fod over Havet, ſaa vi ſlipper at lide af Varmen. Har god Madlyſt og ſover godt.

Da jeg kom hid var jeg ſaa udtrættet, ſaa jeg følte, ſom jeg vilde hynke ſammen, men nu er jeg ſterk og frisk ſom nogenſinde før. Jeg fik et Knæk for to Aar ſiden og maa bruge Forſigtighed, naar jeg bliver udtrættet. Nu ſkal vi ſnart gaa ned til Arbejdet igjen; har hørt fra vore Piger, at alt er vel med dem. Det er nu bare Børne-
hjemspigerne ſom er ved Skolen. Koſtſkolepigerne er i ſine Hjem over Sommeren.

Vi havde det ſaa hyggeligt ſidſte Vinter, der er intet Arbejde ſaa intereſſant, ſom det blandt de unge Piger, deres Hjerter er ſaa modtagelige for Evangeliet, de lærer det og er tilgængelige. Om Vennerne hjemme ſaa den Forandring, ſom er foregaaet med diſſe Piger paa den Tid, de har været her ved Skolen, kan jeg ikke tænke mig noget andet end at de ville gjøre enda mere for Miſſionen.

Gud har velfignet os i Sommer med Helbred, alle i vor Miſſion har været nogenlunde friſke.

Her har vi haft mange velfignede Møder til Vederkvægelse for vor trætte Sjæl. Vi trænger at komme bort ſlig for at hvile, komme alene med Gud for at tage frem bort Regnebråt og eſtertænke mangt og meget ſom vi, midt i vor Travlhed, ikke har Anledning til.

Landahls har et hyggeligt Sted her, vi bor hos Landahls og har det ſaa godt. Miſs Peterſon og jeg er ſammen. Hun og Miſs Grøſeth hiſſer dig, det ſamme gjør Miſs Olſon. Ved for vore unge Piger.

En hjertelig Hiſen fra din i Herren

A n n a L e e.

„Vi gaa r gjennem denne Verden kun en Gang. Hvis der da er nogen Venlighed at viſe, eller noget godt vi kan gjøre et Medmenneſke, lad os ikke udsætte eller forſømme det. Lad os gjøre det nu, ellers kan Anledningen undſlippe os; thi vi kommer ikke den Wei igjen.“

Fra Toronto, S. D.

En Takfigelsesdag for det hele Land er en sømmelig og værdig Skik. For de kristne er det ikke alene en smuk Skik, men en Virkelighed, og jo mere virkelig des bedre, saa man viser sin Taknemmelighed i Ord og Gjerning. En saadan Dag forsøgte vi at fejre her. Vi samlede derfor til Takkegudstjeneste paa Formiddag og derunder optoges et Takkeoffer som Udtryk for Hjertelaget. Vi fik et godt Offer. Men man var enda ikke færdig med sin Tak. De vilde ogsaa vise sine Prestefolk sin Taknemmelighed. Efter en lagt Plan var Presten og hans Familie indbudt til Aftensmaaltid hos en Familie i Byen. Der var bestemt et andet Møde for Aftenen. Kommen til Presteboligen findes den fyldt af Folk. Hvad skal dette betyde? En af de ældste forklarer Hensigten, den var ikke ond men god. De var kommen for at takke. Som Takkegave fik Presten et smukt Guldukt og Hustruen en vakker „china ciset“, dertil \$20 i Penge. Kvinderne havde bragt Kaffe og Cake og Aftenen tilbragtes med Taler, Musik og Sang. Det var en hyggelig og kjerlig Iden Stund som længe vil mindes. Paa den Maade tilbragtes Takkedagen. Ved selv at takke faar man Tak og Grund til Tak. Jo mere vi takker des gladere blir vi.

J. M. W i c k.

Sølvbryllup.

Lørdag den 19de Nov. fejrede Mr. og Mrs. S. Neseth, Kenyon, Minn. 25 Aarsdagen til Minde om deres Bryllup. Mange af Hauges Menighed og andre Venner var indbudte til at fejre Dagen med dem i deres Hjem. Man samlede Kl. 11 Formiddag, ca. 75 Gjester var tilstede. Man samlede først med gamle Moder Neseth, Sølvbrudgommens Moder, hun er nær de 90 Aar. Hun ønskede ved denne Anledning at faa være Gjest ved Herrens Bord, da hun ikke for-
maar at komme til Guds Hus.

Derefter samlede man med Brudeparet. De samme Salmer, som lød paa deres Bryllupsdag, sang man nu, hvorpaa Pastor M.

G. Hansen holdt en Tale over Ordsp. 31, 10—31, med Jesu Siraks Bog 26, 1—3 som Indledning.

Et Kor, bestaaende af Mr. & Mrs. Neseths Børn og deres Søskendebørn, gav flere Musiknummere og Sange tilbødte. Mr. Neseth holdt en kort Tale og takkede Vennerne for at de kom for at fejre Dagen med dem. Han takkede for de Gaver, Vennerne havde bragt ham og hans Hustru. Gjesterne bænkedes derpaa omkring de veldækkede Borde og nød af det bedste Huset formaaede. Det var en hyggelig Dag, en Dag anvendt i Gudsfrugt og Betragtninger af Herrens mange Velgjerninger. Maa Gud give Mr. & Mrs. Neseth endnu mange lykkelige Dage sammen!

D e l t a g e r.

Folketalender for 1911.

Den nye Kalender er færdig.

Ogsaa iaar har vi forsøgt at gjøre den ene vor lille Bog saa god som muligt, saavel hvad Indhold som Udstyr betræffer.

Det allermeste af Indholdet er originalt. En Fortælling: „Hjem til Paaste“ har vi taget fra Aagaards Fortællinger.

„En sølsom Drøm“ er taget fra en Traktat.

Tre aldeles nye Billeder fra Kina betaler vistnok for det Rum de optager ved sin store Interesse. Det ene er Hauges Synodes theologiske Klasse i Kina, samt Prof. Wold. Det andet er fro Stormødet i Tai-pingtien; det tredje Hospitalet og Lægeboligen.

Vel, nogen videre Indholdsfortegnelse skal vi ikke give; bare dette: Send ind Bestillinger straks. Ifjor fik vi efter Nytaar flere Bestillinger som ikke kunde fyldest.

Da vi tror Kalenderen vil være let at sælge og vel værd sin Pris, vilde vi gjerne opmuntre til at gjøre Ordren størst mulig med en Gang. De unge vil læse Bogen med lige stor Interesse som de ældre.

Prisen paa Kalenderen er 10c portofrit tilsendt.

Hauges Synod Book Dept.

Red Wing, Minn.

Fra Arbeidsmarken.

Past. H. H. Hansons Menighed i Eureka, Kansas holder paa at bygge Kirke. De er saa langt komne med Arbeidet, at de kan holde Møder i den og tænker at have den færdig, saa den kan indvies tidlig til Vaaren.

Past. G. D. Wik har efter næsten 19 Aars Birkeshed i Union og Clay Co. S. Dak. op sagt alle sine Menigheder over dette Strøg. Hvad Broder Wiks Bestemmelse for Fremtiden er, vides ikke, naar det skrives.

Trefoldigheds Menighed i Ada, Minn. har udstedt Kald til Past. J. Krogstad i Minnewakan, N. Dak. Past. Krogstad betjente Menigheden i Ada i 14 Aar før han flyttede did, han nu er. Om han nu kommer til at flytte tilbage til Ada, vides endnu ikke.

Past. R. D. Gittreim var i Begyndelsen af December i Besøg hos sine Forældre ved Radcliffe, Iowa. Han havde ogsaa deltaget i den engelske Konference i Jewell, Iowa. Før han atter reiste hjem aagtede han sammen med en af sine Brødre, at gjøre en Snartur til Colorado.

Past. L. L. Carlson holdt Konfirmation i New Norway Søndag den 27de November. Det var den første Konfirmation i den nye Kirke, som de nu har taget ibrug, men som endnu ikke er ganske færdig. Der var tre Konfirmanter og Kirken var om trent fuld af Folk skjønt der samtidig var Ildbrand i Byen, som voldte nogen Forstyrrelse.

Mrs. H. D. Grina, Flagton, N. Dak. subskriberer paa „Bndb.“ for tre af sine Børn som Julepresent og siger, at Børnene derved vil komme til at erindre Julehelene Aaret. Her har Mrs. Grina gjort en virkelig god og gavulig Gjerning for sine egne Børn og sat andre Forældre et meget folgeværdigt Eksempel. Lad os høre fra ret mange, som vil sende „Bndb.“ som Jule-

eller Nytaarsgave til Slægt og Venner i Norge eller her i Landet.

Fra Deerfield, Wis. skrives: Mrs Ingeborg Nelson døde hos sin Søn William den 27de og blev begravet fra Hauge's Kirke her den 29de under usædvanlig stor Deltagelse. Mrs. Nelson var født paa Voss, Norge den 18de Nov. 1814 og var saaledes ved sin Død over 96 Aar. Hun var Medlem af Hauge's Menighed her lige fra den blev organiseret. Vi har det faste Haab, at hun nu er Medlem af den triumferende Menighed. Ved hendes Dødsjeng var alle hendes gienlevende Børn. Anute, Forbunds senator fra Alexandria, Minn., William, Advokat hersteds og Henry, Farmer fra Whitewater, Wis. L. J. Spande.

Et kristeligt Samtale møde afholdtes i Stavanger Menighed ved Oskian, Sa. fra 18de til 20de Okt. 1910. Mødet aabnedes med Prediken af underteegnede over Math. 9: 1—8. Broder Osterhus ønskede paa Menighedens Vegne de fremmede velkomne. Pastor Castvold blev valgt som Formand for Mødet. Pastor A. J. Krogstad fra Madison, Wis. indledede Samtalen over det valgte Emne, den 5te Bøn. Indlederen opstillede følgende Tanker som Ledetråd for Samtalen: Syndernes Forladelse. 1. Dens Nødvendighed. 2. Dens Forudsætning. 3. Dens Følger. Samtalen over dette Emne var inderlig og alvorlig. Og vi faar haabe til stor Velsignelse for de mange som mødte frem. Folket i Stavanger Menighed la for Dagen, at der var Trang til at samles om Guds Ord. Især glædeligt var det at se saa mange unge Mænd samlet. Gud velsigne baade gammel og ung, og give dem alle at faa en frelst Sjæl. Følgende Prester var tilstede: Castvold, Paulsrud, A. J. Krogstad og underteegnede samt Astevold af Synoden. Tak for hyggeligt Samvær. L. J. Knutsen.

Vi havde et 4 Dages Møde her i Sac qui Parle Menighed fra 20de til 24de Nov., 2 Dage i hver Kirke. Samtaleemnet var Joh. 12, 32. „Og jeg, naar jeg blir

ophøiet fra Jorden, vil jeg drage alle til mig. Pastorerne Syrdal og Ekeland af d. f. Kirke var ogsaa med os og vi havde det rigtig hyggeligt. Enisfar Rasmus Ryg, som ogsaa har været her disse Dage deltog med Liv og Kraft i Mødet. Gud være priset for saadanne Bidner. Takkedagen fik vi et Offer til Missionen som beløb sig til \$569.75. Det monner i Offeret, aar man finder Checks paa 100—50—40—35—osv. Gud velsigne alle glade Givere. Om alle de ældre Menigheder vilde selv samlede bringe sit Offer, vilde det spare Samfundet det, som det koster at sende særskilte Kollektører rundt for at tigge ind det, som burde gives frivilligt og med et gladt Hjerte. Ovenpaa nævnte Offer fik vi paa samme Tid næsten 100 Dollars til en fattig Enke i Nærheden. Maa det ikke siges, at vort Folk begynder at ofre som aldrig før? Maa det være et sandt Udtryk paa, at de erkjender Guds store Velsignelse over sig baade til Legem og Sjæl.
B. K. B.

Fra Kenyon, Minn., skrives: Past. M. G. Hanson og Familie har været Gjenstand for en hyggelig Modtagelse i deres nye Kald. Kaldet bestaar af Immanuel, Størdahl og Hauges Menigheder, Goodhue County, Minn. Fra alle Menigheder har Prestefolkene modtaget større Pengegaver. Naar en Prest skal ned sætte sig i et nyt Kald er der mange Ting, han maa forstaae og sætte sig istand med, især er dette Tilfælde i et Kald, der bestaar af flere Landsmenigheder mellem hvilke Prester maa kjøre. Forstaaelsen af Heste og Rjoretvi medfører store Udgifter for Presten. Dette havde disse Menigheder saa hensynsfuldt overveiet og ved runde Baver har de sat ham istand til at forstaae sig baade Heste og Rjoretvi. Dette er vakkert gjort og en stor Opmuntring for Prestefolkene, som søler sig meget taknemmelige for den Kjærlighed og Deltagelse, de har været Gjenstand for. Menighederne har en stor, pen Prestegaard i Kenyon, Minn. En større Reparation har Menighederne udført paa denne inden Past. Hanson med Familie flyttede ind. Det kan sikkert siges, at disse Menigheder har en af de peneste Prestegaarde i Hauges Synode.

Brev.

Stene, S. Dak. 2den Dec. 1910.

Kjære Broder Past. Holter. Guds Fred!

Da det er bekjendt for Vennerne at vor Kjære Broder J. J. Dakland er syg; og baade han og jeg faar en hel Del Forespørgsler angaaende hans Befindende, saa vil jeg bede om gennem „Budd.“ at berette, at Mr. Dakland er lidt bedre, sguet det. Han kan nu tale en Del nogenlunde forstaaelige Ord, saa vi nærer Haab om at han vil komme sig igjen. Vi ønsker og beder om det. Vi savner ham meget paa vore Opbyggelser og Bønnemøder. Naar Vennerne beder til Gud bed ogsaa for ham. Han er imidlertid overladt til Guds Vilje og forsøger trods alt at være ved godt Mod. Kjærlig hilset.

Deres forbundne C. J. Oberg.

Bekjendtgjørelser.

Samtale møde afholdes af S. Dak. Fællesforening i Ellsboro Menighed, Past. D. D. Berghs Kald fra 16de til 18de Dec. Samtaleemnet bliver Ef. 55.

J. J. Dakland.
L. A. Badheim.

Den sydvestlige Minnesota Indremissionsforening holder Møder som følger: J. Hanson Menighed Past. J. H. Hansons Kald fra 13de til 15de Dec. Samtaleemne: Sal. 126. J. Windom fra 28de til 30te Dec.

A. Johnson.
J. S. Wit.

Syd Dak. Indremissionsforening vil holde Møde i Ellsborough Menighed, Murray Co., Minn. Past. D. D. Berghs Kald fra 16—18 Dec. Tema: Ef. 55. Styds vil møde de tilreisende i Burchard, i Ballaton, i Ruthton og Lake Wilson Dagen før Mødet. Herren give et velsignet Møde i Jesu Navn. J. J. Dakland, Form.
L. A. Badheim, Sek.

Forandret Adresse:

Rev. E. Johnson,
1615 Court St., Sioux City, Iowa.

Kvitteringer

Aina missionen. (Fortættelse): Ved Alf. Noraberg Bottineau, R. Dal., fra Nordlands Mgd., Evingens Kald.....	51.87
Ved Mrs. S. Hinderaker, Radcliffe, Ja., fra Bethania Mgd.s Kvf., Knutsens Kald.....	50.00
Ved V. D. Overgaard, Madison, Minn., fra Miss Emma Store, Madison, Minn. 5, V. B. Johnson, Heron Lake, Minn. 5, en ubetjent, Lakefield, Minn. 2.....	12.00
Ved D. I. Vorgen, Taylor, Wis., fra Tempealeau Kaldet Mgd., Offer.....	21.25
Ved J. M. Wick, Toronto, S. D., fra en ubetjent, Tor- onto.....	25.00
Fra „En Ven af Missionen“, Paulsbo, Wash.....	100.00
Ved Chris. Simonson, Newman Grove, Neb., fra Lewis W. Meland, Juhlstrøget 2 Var siden.....	2.00
Ved J. F. Melom, Newman Grove, Neb., fra John Ras- musen 10, Helge Jakobsen 5, J. F. og Anna Melom 5, Ved J. A. Duello, Beresford, S. D., fra Romsdahl Mgd.s Kvf.....	20.00 45.00
Ved G. B. Kjøbo, Galesburg, R. D., fra Mrs. John Erick- son, Malleviks Kald.....	10.05
Ved A. Rune, Powers Lake, R. D., fra Aaron Mgd., Offer Ved J. F. Eise, Hendricks, Minn., fra Ny Tref. Mgd., Can- by, Minn., Eises Kald, Offer.....	12.10 10.10
Ved T. T. Bøe, Marietta, Minn., fra Madison Kreds.....	50.00
Ved Mrs. S. Bøge, Elmore, Minn., fra Silo Mgd.s Kvf., Clerlund's Kald.....	25.00
Fra Oluf Eggen, Red Deer, Alta., Can.....	5.00

6474 44

Børnehjem i Aina: Før kvitteret.....	24.40
Fra J. F. Grothe, Hendrum, Minn.....	19.00
Ved Calma Sogge, Jackson, Minn., fra Søndagskolen i Hauges Mgd., S. E. Hansons Kald.....	5.20
Ved J. S. Halvorson, Buxton, R. D., fra Ny Stabanger Mgd.s Kvf.....	15.00
Ved Miss Minnie Eidem, Marietta, Minn., fra Bigel. i Joar Mgd., T. T. Bøes Kald.....	17.50
Ved D. S. Elstad, Morrisville, Wis., fra Lodi Mgd.s Kvf.....	9.36

81.46

(Fortættelse.)

R. D. Eittem.

I de missionsgaver: Missionsk. ved Velden, R. D., ved Mrs. A. E. Lunde.....	25.00
Indsamlet ved Emissær Rev. J. F. Breidablik: Offer Bangs Mgd., Minn., Pastor Wendahl's Kald.....	7.05
S. H. Haugen.....	5.00
Offer Bions Mgd.....	17.15
Hans E. Sæthre 5, S. D. Nordmarken 5, D. E. Hegg 10.....	20.00
Offer Swan Lake Mgd., Minn., Pastor Zerob's Kald.....	25.25
Do. Ten Mile Lake Mgd.....	10.15
Do. Bethlehem Mgd., S. D., Past. J. F. Skarpsnes Kald.....	6.85
Do. Melhus Mgd.....	12.40
John Skotbold, Ubenævnt, Iver J. Groeth, Martin Rood, Mrs. J. Groeth, T. E. Thorsen hver 5, Albert Sjefeth 4, John Snoen 5, Ven Snoen 1, Ida Rosb 5.....	45.00
Offer Scandia Mgd.....	6.35
Jacob Johnson 1, M. S. Hill 1.....	2.00
Offer Immanuel Mgd., S. D., Pastor C. F. Albers Kald.....	12.04
Ole Skrem 25, John Dalland, A. A. Knutsen, A. Begier, Martin Olson, J. A. Vakkand, Mrs. T. Skrem hver 5.....	55.00
Offer Irene Mgd.....	8.30
Do. Salems Mgd.....	11.95
S. Jeneth 10, Ole Eide 50c, E. P. Engen 50c, Erik Torken- sen 5, Bert Haugland 5.....	21.00
Offer Bions Mgd., Pastor S. H. Kervigs Kald.....	14.95
Johan Gustaf, D. E. Vaen, Halvor Jeneth, Mrs. S. Hen- leth, Gunter Olsen hver 5, Christen Gulbrandsen 10.....	35.00
Offer Thronbjørgs Mgd.....	27.20
J. M. Johnson, Ole J. Solem, Ven Low hver 10, Ole E	

Gærfeth 25, G. Gulbrandsen 5, J. S. Fagerheim, Irene, S. D. 10.....	70.00
J. Melbakk's Mgd.: Rasmus Back 1, Mrs. A. Rye 1.....	2.00
J. Pastor Gærfeth's Kald: M. E. Norem, Eagle Grove, Ja.....	5.00
Iver Hia, Ellsworth, Ja.....	20.00
Miss Josephine Lura, Chief River Falls, Minn.....	1.00
Jacob Thompson og S. Heggan, Belmont, Ja. hver 5.....	10.00
Tom Gulund, Malta, Ill.....	5.00
Iver Bløgel, Jewell, Ja.....	2.00
J. J. Runestad, Mt. Vernon, S. D.....	10.00
A. U. Gøwig, Forest City, Ja.....	5.00
Lewis Meland, Jewell, Ja.....	3.00
Nordland Mgd.s Kvf., Pastor D. B. Evingens Kald.....	10.00
Manger Mgd.s Kvf.....	5.00
Anna Hoff, Abercrombie, R. D.....	5.00
Sofie Tognad, Minnewaukon.....	10.00
Offer Langford Mgd., S. D., Pastor P. S. Stenersens Kald.....	15.90
Bert Nilsen 5, Miss Olson 2, Ole B. Olson 4, B. Dønæs 20, Mrs. S. S. Bøe 5, Christ Dønæs 10, John Embo 5.....	51.00
Offer Bethlehem Mgd., Pierpont, S. D.....	28.50
John G. Moe, Mrs. Mary Johnson, Hans Johnson, Hans Sandness, C. Knutsen, D. C. Olsen hver 5, Simon Bederson 6, Axel Høiland 1, S. H. Christiansen 1, Andrew Ottum 25, Cathrine Wifre 1, Hans Roalvram 10.....	74.00
Thom Thompson, S. D., Pastor A. Hauglands Kald.....	5.00
Offer Bethania Mgd., Minn., Pastor J. F. Odlands Kald.....	15.95
Do. Wallace Mgd.....	21.75
S. Helgesen, Jacob Bøe, Jacob Nilsen hver 1.....	3.00
Offer Telemarken Mgd.....	15.15
J. G. Fagen 10, Hans Vale, Wallace, S. D. 20, Halvor Statsflev, Gunter Vakkand, Lars Vancansen hver 5.....	45.00
Henry Wilson, Roland, Ja.....	20.00
G. Rye, Horace, R. D.....	5.00

Lard Lund.

Til St. Johns Hospital and Lutheran Dea- coness Home: Ved Prof. S. H. Elstad fra J. S. Volstad, Norwich, R. Dal.....	2.00
Ved Rev. J. M. Wick fra Mrs. S. E. Benson, Toronto, S. D. Charity fund.....	2.00
Ved Rev. E. Johnson fra Mrs. A. Sigdahl, Burbank, S. Dal Annual Subscription.....	1.00
Ved Rev. E. Johnson fra S. H. Siefeth, Volin, S. Dal Charity fund, annual subscription.....	1.00
Ved Rev. J. F. Eise fra Syd Lake Hendricks Kvf Charity fund.....	10.00
Ved Rev. J. F. Eise fra Syd Lake Hendricks Ungdoms Charity fund.....	10.00

26.00

G. M. Johnson, Secy. & Treas.

„Budbæreren“ frit til næste Aftaar.

Alle nye Abonnenter paa „Budbæreren“, der sender os en Dollar i Forikud for 1911, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Nov. til næste Aftaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker, vil Bladet blive Dem sendt gratis.

Venligst

G. L. Siefeth jun.

Red Wing, Minn.

Landskads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

L o m m e f o r m a t .

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt

spærngt Snit 70c

Im. Morocco med Kors og Kalk samt
spærngt Snit 1.00

I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40

I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50

I Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind..... 1.75

I Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

B a r e S a l m e r n e .

No. 5. I almindeligt Skindbind..... 50c

No. 6. I almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalk 60c

No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c

No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.... 1.25

No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Forsringer 1.40

Oxford Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med omhøiede Kanter og
Guldsnit og Futeral..... 2.50

D. Indb. i sort præstet Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og omhøiede Blomster..... 2.25

F. Indb. i blaat flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral..... 1.80

G. Indb. i sort flexible præstet Kalve-
stind med Guldsnit og Futeral..... 1.80

Ordres indsendes til

E. L i l l e t h u n , R e d W i n g , M i n n

The Lutheran Hymnary

Dette er Navnet paa den nye engelske Salme-
bog, udarbejdet af Fælleskomiteen fra Den Fore-
nede Kirke, Hagues Synode og Den norske Synode.
Det var fra først af Komiteens Hensigt at udgive
Tekst- og Musikudgaven samtidigt, men den fandt,
at Arbejdet med Musikudgaven krævede afstiltigt
Tid og derfor bestemte den sig til at udgive et libet
Oplag af Tekstudgaven foreløbig. Denne Udgave
foreligger nu færdig. Det er en Bog paa 576 Si-
der og indeholder 610 Salmer.

Bogen foreligger bare i et Slags Bind, nem-
lig i præstet Skirtingsbind med Stindtryk og sæl-
ges for 50 Cents pt. Eksemplar.

Ordres indsendes til

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
RED WING, MINN.

Gustav Adolf og Tredive-
aarskrigen. Af Dr. Anders Frygel
og Prof. Dr. Stub. Med Billeder af Gu-
stav Adolf og Axel Orenstjerne. Udgivet
E. Jensen. Pris indbunden \$1.00. For
Salg i Hagues Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Norge.

73 vakre Billeder fra de mest kjendte og vakre-
ste Turisttragter i Norge. Det er Sommerbilleder
og Trykningen er sjelden godt udført. Indbundet
i vakker komponeret Bind. Størrelse 9x12
Tommer. Pris..... 1.75

Vinterliv i Norge

32 helfides og 14 halvfides, samt 38 mindre
Vinterbilleder fra Norge. De er fra de vakreste
Strøg og Trykken er brilliant udført efter Fotogra-
fier af A. B. Wilsø. Det er nylig der er taget Hen-
syn til den henrivende vakre norske Vinter og Bil-
lederne maa sees for at paastjønnes. De er ind-
bundne til en Bog 9x12 Tommer med en Indleb-
ning af Rosenkrantz Johnson. Pris..... 1.50

Norges Byer.

Billeder fra Norges Byer. Kunsttryk af Foto-
grafier paa bertil særtilst forarbejdet Papir. Sjæl-
den vakre. Størrelse 8x12. Helfides Billeder
6x9 Tommer. Billeder fra følgende Byer: Kri-
stiania: Karl Johans Gade, Udsigt fra Slottet, Na-
tionaltheateret og Altershus; Drøbak, Mojs 3 Bil-
leder; Fredrikstad 7 Billeder; Sarpsborg, 3 Bille-
der; Fredrikshald, Fredrikstens Fæstning; Hamar
2 Billeder; Gjøvik, Lillehammer, Kongsvinger
Røros, Drammen, Kongsbjerg, Holmestrand, Hø-
nefoss, Horten, Lønsberg, Sandefjord, Larvik 4
Billeder; Borsgrund, Etien, Brevik, Langevund
Kragersø, Risør, Lyngør, Tvedestrand, Arendal,
Grimstad, Villesand, Christianiaad S., Flekkefjord,
Mandal, Farsund, Egersund, Sandness, Staban-
ger, Haugevund, Bergen, Fiskebøl, Florø, Vale-
vund, Molde, Christiansund N., Levanger, Sten-
fjer, Trondhjem, Trondhjems Domkirke, Ramsø,
Bodø, Mosjøen, Kabelvaag, Hasliad, Trondenes
Kirke, Narvik, Tromsø, Hammerfest, Vardø og
Badsø. Indbundet i vakker komponeret Bind,
\$1.75.

Send Ordres til
E. L i l l e t h u n , R e d W i n g , M i n n .

Bøger til nedsat Pris.

	Alm. Pris	Nedsat Pris
Heggtveit: M. Kirkehistorie (alde- les som ny).....	3.50	3.00
Daa E. Norske Bygdefagn I Del 243 S. 1.30	85	
Do. " II Del 134 S. 1.10	50	
Daa E. R. Læreb. i Middelalderens Historie. 256 Sider.....	1.00	45
Friis N. Strid og Seier. Tre For- tællinger. 247 Sider.....	1.25	95
Dahl E. Madagaskar og dets Be- boere. 397 Sider.....	1.75	1.00

Den billigste og sikreste Maade at sende
Pengene paa er at kjøbe en Post Office
Money Order betalbar til

H a u g e s S y n o d B o o k D e p t . ,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Margrethe. Anna Helsing. Billeder fra Bæt-
telfestiden i Femtiaarene. Skirtingsbind. 75c.
Hagues Synod Book Dept.
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Nye modtagne Bøger.

Nordnesguttene. Af Pastor
H. Rasmussen. 262 Sider. 3
Bapbind.....\$0.60

Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Sømanden paa Hav og i
Havn. Af Pastor H. Ras-
mussen. 240 Sider. Bapbind 0.60

Do. 3 Shirtingsbind..... 0.75

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Biskop Bangs Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Ektefælle.—2. Nordlandsk Føllefælle.—3. Barndom og Ungdom.—4. Læreaar.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Prest.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, MINN.

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1096 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Dr. 74 RED WING, MINN.

THE LIFE OF DR. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy .....Price 15 cents.
Sowing and Reaping .....Price 15 cents.
A Good Investment.....Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....Price 15 cents.
The Better Way.....Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....Price 25 cents.
Melnore Parish .....Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Drawer 74, Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-ithgraphy, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges. Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4x5 in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47. Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
No. 48. Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
No. 49. Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
No. 50. Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51. Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landstaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Oplag og mange forskellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:
Juleaften; Nærpdalen; Bratlandsdalen i Ryghille; Høijeld; Nordfjord; Verosjen; Paa Ski; Paa Kjelke; Paa Havet i Storm; Paa Havet i Stille; Peer Gynt (4 forskellige Billede); Gjøterpige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskellige Billeder). Binterbillede (mange forskellige). Juleneg. Sjøfinner ved Ulsefjord. Bappeleir. Pige i Baad. Seilbaad paa Havet. Paa Jagt om Vinteren. Fra Optrædelsen til Holmentollen. Fra Nordland. Kjøsen ved Ulsefjord. Soolvær. Buurbaeren. Rastland. Fra Hardanger. Torghatten. Fra Nærpdalen. Gjestmandsp. Svartisen. Geiranger. Digermulen i Løfoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Pragt-billeder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. 3 dusinvis sorteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr. Dussin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk til 25c pr. Dussin.

Egeledes haves Bøgtykker af tykt card-board, 12x16 Tommer, i mange farver af Ojetryk, med følgende Indskrift: „Gud velsign vort Hjem“. Pris pr. Stykke 10c.

Send Ordres til

C. L. Lethun.

Red Wing, Minn.

En værdifuld Jule- eller Nytaarsgave.

„Vægteren“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse iblandt det lutheriske Kirkesfolk. Udbredt i over 12.000 Eksemplarer. I mykt Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

„Andelige Sange for Vægteret“, forfattet og efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112 Sange. (Pastor Brohaug's sidste Arbejde.) Pris 30c.

Hauges Synod Book Dept,

Red Wing, Minn.

„Børnens Harpe“ med Musik

Børnens Harpe med firstemmig Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen har 243 Sange og er særdeles stiftet for Søndagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder, Mrs. Prof. C. W. Schmidt, Past. D. Juul med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa køb denne Bog og forær dem.

Indbunden i Skirtingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitarstole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og et udførligt Guitarakkompagnement og Præstet Guitarstole til Brug ved Selvfstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbundet i Skirtingsbind med forgyldt Titelpaa Siden \$1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Språk. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Eider Bogen er anbefalet af fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Østedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsøn. Guitarstolen er ogsaa udarbejdet af ham. Send Ordres til C. L. Lethun, Drawer 74 Red Wing, Minn

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og en **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar **„Leif Erikson“** med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaian i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er 200 Kr. eller \$54.00, betalbar i 4 Terminer.

Ansøgning om Aktier bedes sendt til mit Kontor.

E. H. HOBE,

307 New York Life Bldg. St. Paul, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J. Skarpenes. 30 Eider. Hefte 10c.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et natmindeligt fint Daabsminde i Bogform
 Vaade Daabsattesten og Omslaget er lithograferet
 mange Aulprer. Billeder, Bibelsider og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og
 Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Sil-
 kesnor. Det hele er paa engelsk.

Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Duzin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
 Drawer 74, Red Wing, Minn.

Pianoer og Orgler

Stort Lager.

Skrid idag efter Katalog og
 navn, hvad som ønskes, Pia-
 no, Kirkeorgel eller Husorgel
 og De skal finde, at De her kan
 faa kjøbt et udmærket Instru-
 ment til Dagens aller laveste
 Priiser. Navn dette Blad.

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE
 CARL RAUGLAND, PRES.
 520 2nd Ave. S.,
 MINNEAPOLIS MINN

Salm tilsalgs.

160 Acres i Polk Co., Minn. tilsalgs. Alt ind-
 gjerdet, det meste Slaatteland, 10 Acres med Kløver
 og Timothy, nok Skog til Brænde og Bygningsbehov,
 5 a 6 Mil til den nye Coolinje. Ligger ind til en
 Hauges Synodes Menighed, nok Møbel, Creamery,
 Skoler og Kirker. Sælges for 10 Dollar pr. Acre.
 Duffer det meste kontant, dog gives Henstand paa en
 Del til 7 Procent Rente.

„Buddbæreren“ anviser.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
 paa pene Silkebaand, passende for Bognærter:

„Julehilsen“; „Nytaarshilsen“; „Hilsen fra
 Amerika“; „Venlig Hilsen“; „Hilsen til Fader“;
 „Hilsen til Moder“; „Hilsen til Søster“; „Hilsen til
 Broder“; „Hilsen til Onkel“; „Hilsen til Tante“;
 „Til min kjære Søn“; „Til min kjære Datter“;
 „Hjertelig Blyndfning“; „Herren er nær“; „Uden
 Kors ingen Rone“; „Færnesang“; „Venlig Hil-
 sen“; „Blyndfning til Fødselsdagen“; „Bøn“;
 „Idag vil jeg prise Herren“; „Tro, Haab og Kjer-
 lighed“.

„Christmas Greeting“; „New Year Greet-
 ing“; „A Greeting to Father“; „A Greeting
 to Mother“; „A Greeting to Sister“; „A
 Greeting to Brother“; „To my Child“; „Best
 Wishes“; „Blessed are they who have not
 seen and yet have believed“; „Faith, Hope,
 Charity“.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lillethun,
 Red Wing, Minn.

Bebes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til
 Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn sendes til Prof
 Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Penge til Synodkassen (heri indbefattet
 Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College)
 sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red
 Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Bed-
 ningemissioner sendes til Rev. R. D. Cit-
 treim, Creston, Ill.

Penge til Indremissionen sendes til
 Prof. H. H. Elfsab, Red Wing, Minn.

Penge til Betjendsda Børnehjem sendes
 til Rev. J. A. Duello, Beresford, S. D.

„Buddbæreren“

udgives af Hauges nordl evangelisk lutheriske Synode i Amerika
 Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og toker
 for Indbæbis \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
 \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
 Drawer 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holtet, Red Wing, Minn
 Indsendelser og alle vedkommende Bladets Indhold sendes ti.
 ham.

Entered at the Post Office at Red Wing.
 Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Bliver faste, uroffelige, altid
 rige i Herrens Gjerning; 2. Fortyndelsen; 3.
 Bønner; 4. Et Middel mod Døden; 5. Fra May-
 ville Kreds Narsmøde; 6. Et belysnet Møde; 7.
 Far har flyttet fra os; 8. Svaneanglen; 9. Fra
 Nordre Minneapota Kreds Narsmøde; 10. Kin-
 amissionen; 11. Fra Toronto, S. Dak.; 12. Selv-
 brydning; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Brev; 15.
 Betjendtgjærelser; 16. Kvitteringer.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2. 2.

No. 51 }

Lørdag den 17de December 1910

{ 42de Aar

Om Guds Fred.

Fil. 4, 7.

(Bed Lütkefmann.)

Guds Fred er tre Slags: 1) Den Fred, som er i Gud selv. Thi der er i Gud en uendelig, evig Ro, som ikke kan forstyrres eller formindskes ved nogensomhelst Ting. 2) Fred imellem Gud og Mennesker, naar Gud ikke mere er fortrønet over Synden, men igjen er bleven naadig, og Mennesker paa sin Side igjen har sin Glæde i Gud og ikke længer frægter for ham. 3) Af denne Fred imellem Gud og Mennesker udspringer en guddommelig Fred og Ro i Menneskenes Hjerter, hvorved Mennesket indeslutter sig i Guds kjællige og huldfulde Hjerter, hviler i Gud med fuld Tilfredshed, saaledes, at vi glæde os i ham, have alt i ham, og ikke lade os forcerde af noget, det være sig enten Synd eller Bedrøvelse. En saadan Fred lover Kristus os, naar han siger: I Verden skulle I have Trængsel, men i mig skulle I have Fred. (Joh. 16, 33.)

Dette er en Fred, som overgaar al Forstand. Ligesom ingen Sands eller Fornuft kan begribe, hvorledes en Kristen midt i stor Trængsel kan have en stor Fred og fuldkommen Glæde i sin Gud, saa er der heller ikke nogen Fornuft eller sandelig Trøst, som kan virke i os en saadan Fred. Sedningerne have skrevet meget om, hvorledes man skal bære sin Ulykke med tappert Mod; men det har

været dem umuligt at stille sine Hjerter tilfreds, fordi de ikke kjendte Fredens rette Kilde. Naar de have bragt det høit, saa have de udraabi sit Legeme for en Blæsebælg og et Sjelescængsel, og naar saa dette er bleven plaget, saa have de agtet det for en stor Kunst, naar en har kunnet indbilde sig: Det er ikke mig, som lider, det er kun min Blæsebælg eller mit Cængsel. Sligt er Daarskab; Mennesket er ikke en Stok, han maa visseelig føle sin Lidelse. Men hvis han derunder fornemmer en sand, levende Glæde (som vi vide, at de hellige Martyrer have sunget af Hjertens Lyst og Glæde midt i Jlden og af Slags Pine), saa kommer saadant ikke af Fornuft og sandelig Trøst, men af en anden Kilde, nemlig Guds Fred.

Dog er denne Fred ikke altid lige stærk, den tager af, og den tager til. Det kommer deraf, at Mennesket ikke altid holder sig stille og tilfreds til Gud. Du kan vende dig, hvorhen du vil, vender du dig ikke til Gud, saa finder du ingen ret Hvile. Thi ligesom ingen kan blive opvarmet, uden at han holder sig til Jlden, saaledes kan ingen have Fred i Sjelen, uden at han holder sig til Gud. Thi jeg sætter, at du ikke vilde være tilfreds med alt, hvad din Gud vilde, men i en eneste Ting have din egen Mening og Vilje, saa er Fredens Grund forstyrret; thi det maa i Sandhed ikke gaa Mennesket efter dets eget Hoved. Men nu staar Mennesket, saalænge det lever her paa Jorden, imellem Gud og Verden, imellem Himmel og Jord

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

og bliver draget til begge Sider. Da gaar det os som Vandringsmænd; jo nærmere de komme til en Stad, desto længere er de fra en anden, og som Fuglene: jo høiere de flyve op fra Jorden, desto nærmere er de Himmelen. Jo nærmere vi med vor kjødelige Sands holde os til Verden, desto længere komme vi fra Himmelen, fra Gud og fra Sjælens ædle Ro. Var det saa, at Menneſket holdt sig ene og alene til Gud og hans hellige Vilje og ganske forſagede ſin egen ſandſelige, kjødelige Vilje, ſom vi bede om, naar vi ſige i den 3die Bøn: *S k e d i n V i l j e!* da havde vi en herlig og ſtadig Hvile i Gud.

Denne guddommelige Freds Egenſkab er, at den bevarer v o r e H j e r t e r og v o r e T a n k e r i K r i s t o J e ſ u. Naar i den nye Fødsel Hjerte, Sind og alle Begjæringer blive dragne til Kristus, ſaa finde vi Bederkvægelse, Ro, Fred, Glæde, Fryd og den rette Salighed. Anderledes er det, naar Hjerte og Sind er rettet paa Verden, da føler man intet af den himmeſke Fred og Glæde; thi da fierner man ſig for langt fra Kristus. Det kjødelige Sind ſin der viſtnok ſin Glæde i Verden, og det er naturligt, at et kjødeligt Menneſke finder mere Glæde og Fornøielſe i Verden, end en gjenfødt křiſten; men det er idel Bedrag med ſaa, dan Glæde. I Søvn har man ofte en ſød Drøm; men naar Vinene aabnes, forſtaar man, at det hele var Indbildning. Netop ligedan føler et kjødeligt Menneſke nok Glæde i denne Verden; men naar han ſik ſine Vine aabne, ſaa at han ſaa ſin forbandede og fordømmelige Tilſtand, vilde han erkjende, hvor ganske forfængelig hans Glæde er, og at han har meget mere Aarſag til at græde, end til at glæde ſig. I Kristus og ellers intetſteds, er ſand og beſtandig Glæde og Ro.

Men naar Hjerte og Sind er hendraget til Jeſus og hos ham har fundet Hvile, da ſaar det mange Fiender. Thi Satan over al ſin Magt og Liſt paa at kunne ſaa draget os fra Kristus og dertil maa alt det, ſom er i Verden, tjene ham, Armod og Rigdom, Gæde og Skam. Derfor maa en křiſten anvende

ſtor Omhu og Flid derpaa, at hans Hjerte og Tanker kan blive bevaret i Kristus Jeſus. Saalænge dette ſker, ſaa længe bliver ogſaa Guds Fred i Hjertet.

Dette ſker da, naar vi følge det Guds Raad, ſom her er os foreſkrevet, nemlig ſøge vor Glæde i Gud, forholde os ſagtmodige imod Næſten og kaſte al vor Sorg fra os paa Herren. Dette er Summen og Meningen af denne Epistel. Naar en efter ſit kjødelige Sind ſøger ſin Glæde i Verden, vil have alt efter ſin egen Vilje, ikke vil følge Raad og Formaning og ikke vil ſtiffe ſig ret i Sorg og Rød, da er det ſnart forbi med Guds Fred, om han nogenſinde har haft den.

De, ſom tilforn ikke have hørt noget derom, de give Agt herpaa, forat de kunne blive forſtandigere! Jeg har viſtnok forhen ſagt, at Verdens Børn gjerne kunde ſtoppe ſine Øren til, efterſom diſſe Sager kun vilde forekomme dem latterlige. Men derſom I have hørt det, ſaa mærker deraf, at der er dog noget mere i Křiſtendommen, end I have ſøgt deri.

Men I, ſom have overgivet eders Hjerte til Guds Kjærlighed og Tjeneste, lader dette være en Opmuntring til at ſtræbe efter den ædle Hvile, ſom eders Sjæl kan have i eders Gud, paa en ſaadan Maade, ſom Guds Aand har foreſkrevet eder. Jeg hojder det ikke for fornødent med mange Ord at ſøge at overtale eder til at ſatte Lyſt hertil. I vide ſelv, hvilken ſalig Ting det er, naar eders Hjerte, Sind, alle Begjæringer og Tanker er hendragne til Kristus, og fordi I have erfaret det, ſaa have I ogſaa Lyſt dertil. Skulde det være bedre for mit Hjerte, naar det blev hendraget til et Stykke Guld eller til en Haandfuld Jord? Umuligt. Aldrig finder Sjelen bedre Glæde, end naar den ved den Guds Fred, ſom overgaar al Forſtand, bliver bevaret i Kristus Jeſus.

Derfor giver ſlittig Agt paa, hvad Guds Aand formaner os til, at I imod Gud er fulde af Glæde, imod Næſten ſagtmodige.

Er der da endnu noget, ſom volder os Bekymring, ſaa lader os kaſte det i Bønnen paa Gud, og fremfor alle Ting maa vi ſty Egenraadighed.

Men vid ogsaa, at du aldrig vil bringe det til Fuldkommenhed; altid vil der fattes noget. Har du end lært, i Bønnen at kaste din Sorg paa Gud, er du dog maaſte endnu utaalmodig og heftig; har du overvundet Hef-tighed og Utaalmodighed med Sagtmodighed, har du dog ikke al din Glæde i Gud alene. Saaledes have vi i hele vor Livstid at rette og forbedre baade det ene og det andet. Men naar du fornemmer ſnart denne, ſnart hin Feil i dit Levnet, hvorved Guds Fred i dig lider Skade, ſaa agt det ikke ringe, men ſit hjertelig derover, og ſtræb med hele dit Al-vor efter, at du kan forbedres baade i den ene og den anden Henſeende. Saa være nu dette vort ſtadige og hjertelige Viſke, vor Til-d og Begjering, at den Guds Fred, ſom over-gaar al Forſtand, maa bevare vore Hjertes og Tanker i Kristus Jeſus! Amen.

Det lakker mod Jul.

Naar det er bare en Uge igjen til Jul, ſaa kan vel neppe nogen lade være at tænke paa denne ſtore Høitid. Man har nu alt gjort mange Forberedelser og vil i de Dage ſom er igjen gjøre flere. Der er ſaa mange Ting at ſætte iſtand baade inde og ude. Der er mange Indkjøb, ſom ſkal gøres og mange Regnſkaber ſom ſkal ordnes. Man vil prøve ſaavidt muligt at bli ſærdig til Jul. Man har havt det rigtig travelt i Aarets Løb og iſær udover Høſten, og nu vil man prøve at ſaa nogle Dages rigtig Helg. Det beghn-der ogsaa at ſe lidt mere feſtligt ud for hver Dag ſom gaar forbi. Snart venter man at blive hilſt og ſaa hilſe andre „Glædelig Jul!“ Dette er alt, ſom det bør og ſkal være.

Men nu er det ikke alle, ſom er ſaa vel ſtillet, at de formaar at gjøre ſtorl anderledes til Jul end til andre Tider. De er helſt vandt med ſmaa og trange Kaar. Andre kan lide under Sygdoms Kors og ved ikke af ſtor Glæde hverken i Julen eller til andre Tider. Naar der tales om Fred og Glæde, aa ſynes ſaadanne, at de har ſaa lidet af diſe Goder. Det er helſt Kamp og Strid

baade indvortes og udvortes, ſaa de maa ſige med Digteren:

Strid i Luſten, Strid i Sindet,
Storm derinde, Krig herinde,
Hiſt en Vysning, her et Skrald,
Snart et Puſt fra Vinteriſen
Nogle ſtred og vant nok Priſen
Hiſt en Seier, her et Fald.

De bedreſtillede i Samfundet ſkulle træ-de ſtøttende til, hvor der er Nød og Trang til hvilkenſomhelſt Tid men allerhelſt i Ju-len. Du har vel et Opmuntringsord og kanſte en Forbøn for de betrængte, og det er vel og bra, men beviſ nu dette dit gode Hjer-te-ſag i Handling, ellers er din Gudsdyrkelse forſængelig, ſiger Apoftelen. I Sommer-ens Løb har jo Herren givet mange til Over-flod af jordiske Veſignelser og diſe burde ikke glemme at give og at meddele; thi ſaa-danne Ofre behage Gud vel. Hjælp til at der kan blive glædelig Jul der, hoor der er liden Udſigt til Glæde i Julen.

Som der er Kamp og Strid for Tilvæ-rellen i naturlig Henſeende, ſaa vil det gier-ne ogsaa være paa det aandelige Omraade. Derfor fortsætter den ſamme Digter:

Tiden iler, Frygten øger,
Nogle tviler, flere søger,
Mange tror paa Sandheds Sag.
Gjennem Tidens ſpredte Ende
Gaar en Stræben for at finde
Veien frem til Guds Behag.

Lykkelig den, ſom ved Modgang lader ſig drive til at ſøge og finde ſin Glæde og Fred i den udsendte Fredsdyrſte, den Herre Jeſus. Har man ham, ſaa har man dog det beſte om man ellers ſavner aldrig ſaa meget. Men har man ikke Jeſus, ſaa er man dog ſaore fattig, om man ellers eier aldrig ſaa meget. Den ſtore Julegave, Gaven fra Gud, er for alle uden Perſons Anſeelse, det er det ſtore og herlige. Den er for Manden i den fattigſte Hytte ſom for Kongen i hans Borg. Der er ikke Perſons Anſeelse hos Gud.

Himlen aaben! Fred paa Jorden
Kjerlighed for Bredens Torden,
Kjerlighed for Kampens Drøn
Det er Julens ſkønne Gave,

Stjernen over Tvilens Grave,
Lændt paa Jord af Davids Søn.

Det er lange Nætter og korte Dage ved Juletider. Der er mere Mørke end Lys, rigtig et Billede paa Tilstanden i Verden før Jesus kom. Vantroens mørke, kolde, lange Nat ligger over Folk og Land saalænge Jesus ikke er kommen. Dette er ogsaa Tilfældet med den enkeltes Hjerte. Det kan ikke være andet end Kulde og Mørke, saalænge Næstfærdighedens Sol ikke har faat kaste sine lys og milde Straaler derind. Skulde det ikke være os alle en kjer Blyt, ja en sand Nødhjælp at saa være med at bringe himmelsk Lys og Fred ind i enhver mørk Braa? Der skal nok blive længere og lysere Dage og tilsidst en evig Sommer for dem, som Jesus faar komme ind hos. O, bød ham ind i hvert Hjerte, i hvert Hjem og i hver Menighed i denne Julehøitid.

Fred paa Jorden, Ro i Sindet,
Lys i Tanken, Liv i Mindet;
Barneglæden brøder frem;
Synd og Brøde møder Soning,
Lysstjær i en skøn Fortoning
Straaler ud fra Bethlehem.

Hvor lykkelige Folk kunde være, om de holdt sig fjernere fra Verden og Verdens Væsen og Verdens daarige Vaner og nærmere Jesus, nærmere Himlen. Da kunde de have „Jul i Fasten og midt om Vinteren Vaar.“

Ja det lakker til Jul. Lad os tage imod den bedste Julegave og rette Julegæst, først da kan vi have rigtig glædelig Jul.

„Om Gud vil og vi lever“, saa mødes vi i næste Nummer med de Ønsker og Begjæringer, som skal minde os om, at nu er det Jul.

En Kristens Tale.

(Af F. B. Meyer.)

Mønstreret for en Kristens Tale gives i Apostelens Ord til Kolosenserne. Vor Tale, siger han, skal altid være liflig, d. v. s. barmhjertig, kjerlighedssfuld, saa vi indlægger den bedste Mening i andres Ord og Handlinger. Det hjælper forunderligt paa Avind

og uvenlige Følelser at tvinge sine Læber at tale saa, som Gud vil. Om du gaar og misundet en anden, vil du i høi Grad fristes til at udtale uvenlige og nedsettende Ord og vedkommende. Men lever du i den Helligaands Kraft, vil du forhindre saadanne Ord fra at gaa over dine Læber og i Stedet udtale venlige og velvillige Ord. Ja, tvinge dig til at sige alt godt, som kan siges, og ikke noget ondt; men altid indlægge den bedst mulige Mening i din Næstes Handlinger, og forudsætte deres haarde Dom, som er færdige at tage dit Parti imod den Person, som de antager er din Modstander. Du vil merke, at dersom du lægger Vind paa at tale godt om dem, mod hvilke du huser Uvilje, saa forandres dine Følelser, de faar Farve af din Tale. Men vor Tale skal ikke bare være liflig, den skal ogsaa være krydret med Salt, d. v. s. absolut ren. Et koldt og syndigt Svar strider ikke mod Apostelens Ord. Men naar vi deltagere i Menneskers Samtale, maa de i vore Ord kunde spore et Element, som gjør det umuligt for dem at tale uvenligt eller urent. Vor Nærværelse paa Kontoret eller i Hjemmet bør være som et Salt, der modvirker Forureningen. Det er umuligt for en Jesus Discipel at staa ligegyldig mod dem, som er udenfor. Han maa indfor sin Herre og med Tanken paa sin høie Kaldelse betragte det som en Skam ikke at bruge de guldne Diebliske, naar vi omgaaes med dem, som ikke har Del i Gud. I det samme Brev af Apostelen antydes det, at vi altid skal bede Gud aabne for os Ordets Dør, saa vi kan tale om vor Frelseres Herlighed. Vi kan ikke tvinge op Dørene, men de maa ligesom Jernporterne i Peters Fængsel aabnes af sig selv. Det er ogsaa noget, som vi atter og atter maa forundre os over, hvor uventet ofte Døre aabner sig for et Vidnesbyrd om Jesus. Naar vi maa give Svar paa de vanskeligste Spørgsmaal, bliver det os givet i samme Stund, hvad vi skal tale, og vi vil erfare at vor Faders Aand har talt igjennem vore Læber.

Peter udtalte sig ogsaa om en Kristens Tale, og det er af Interesse at høre ham udtale sig om dette Emne; thi det var ved sine Læbers Misbrug, han kaldt saa dybt. Han

lærte dog meget af sit Fald, og i sit første Brev taler han ømt og vist til de fattige Tienere, til hvilke han vender sig og som ofte maatte lide uretfærdigt af grumme og gudløse Herrer. Han formaner dem altid at tage disse Uretfærdigheder med Taalmodighed og viser, at enhver saadan Underkastelse under Guds Vilje er for ham en Velbehagelighed. Betragter vi Kristi Forbillede i vor Tale, saa viser det sig: 1) At vi har Ret til stille og befindigt at fremsætte vor Sag, saalænge vore Modstandere vil lytte til; men at vi, saasnart de bryder ud i foragtfulde og bespottelige Ord, skal tie. 2) Vor Tale skalde være klar og ligefrem. Ingen Svig blev funden i Jesu Mund. Dagslyset kan ikke være mere klart i al sin Renhed end hans Tale. Jesus talte altid saaledes, at det behagde hans Fader. 3) Vi bør tale mer til Gud om Menneftene end til Menneftene selv, som haaxer og hader. Vi ved om Jesus, at han under sit sidste Forhør ikke talte et Ord til Pilatus og Herodes, men at han, da han var naglet til Korset, raabte til Faderen og bad: „Fader, forlad dem; thi de ved ikke, hvad de gjør.“

Han forsøgte ikke at befri sig fra deres grumme Hænder, han overlod sig blot til sin Faders evige Kjærlighed.

En fraværende.

Der fortælles, at da Grundtvig, som ungt Mennefte en Aften sent kom hjem til sin Bolig og i et af de Bærelser, han skulde passere, traf en liden Forsamling af studerende, der var—lad os sige en Smule animerede—saa hændte det sig, netop som Grundtvig vilde gaa videre, at en af de lystige Hænder proponerede en Staal for Fornuften. Staalet blev drukkert med jædoanlig Begeistring, kun Grundtvig var taus Tilskuer, men da en af Selskabet spurgte ham, hvad han tænkte paa med sin dybsindige Mine, svarede han: „Na, jeg innes i Grunden, det er ganske smukt, at d'Her. saa vakkert mindest en Fraværende.“

L u t h e r over Ap. Gj. Kap. 15, 16

Et Møde og lidt andet.

Herre oplad mine Læber, saa skal min Mund kun gjøre din Pris. Sal 51, 17. Naar Herren oplader vore Læber og sætter os istand til at ære og ophøje hans Navn paa Jorden, da søles Hvile, Fred og Ro i Hjertet, i Hjemmet, og naar vi samles til Møder vil vi opmuntre og paaminde hverandre paa vor Livsvandring gennem Verden.

Dette fik vi erfare en Smule af, da vi ifølge Indbydelse fra St. Peters Menighed, Clay Co. S. D., mødte sammen den 9de Oktober 1910 til et 3 Dages Møde med Folket i denne kjære gamle, ja ældste Menighed af Hagues Synode i S. Dak. Den blev organiseret i Nov. 1869.

I behageligt Veir mødtes vi i Kirken Søndags Morgen til Bønnemøde først, og Prediken af gamle Søren Petersen, som nu ser noget høiet ud af Alder, men beholder dog nogenlunde sin ranke Stilling paa Bredestolen.

Efter Predikenen organiseredes Mødet. A. Wigdahl ønskede os Velkommen paa sin og Menighedens Vegne og mindede os om: „I gjorde vel, at I kom“.

Stedets Prest, Pastor Wik, som antok noget senere, hilsende os og saa velkommen med de Ord: „Vi saa hans Herlighed, en Herlighed som den af Faderen fuld af Naade og Sandhed“, og frembar Ønske og Tanker som gav Forsamlingen Indtryk af, at vi var hjertelig velkommen til Mødet og tillige til Guds Herlighed ved Jesus Kristus paa Ordets Løfter.

Foreningens Formind J. J. Oakland takkede paa Foreningens Vegne Menighed og Prest for Indbydelsen til Mødet og ønskede Guds Fred over vort Samvær, og oplæste det af Menigheden opvillede Emne, som var Hebræer 10, 18—26 om Frimodigheden ved Jesu Blod til at gaa ind i Helligdommen, hvor til han har indviet os en nu og levende Vei gennem Forhængen, det er hans Rød. Mr. M. Munsen fra Iowa ledede os ind i Emnet, og Ordet gaves derpaa frit til dem, som ønskede at tage Del.

Det blev fremholdt, at den gamle Maa-

de med Gudstienesten, de gamle Anordninger, Tabernaklet, Oftringen, Naadestolen og de forskellige Farver i Klædebragt, alt var Henpegninger paa det ene fuldgjeldige Offer, Jesus Kristus, som gik ind i Helligdommen med sit eget Blod og sandt en evig Forløsning. O u n d e r f u l d e K j e r l i g h e d.

Maas nu for Rummets Skyld blot nævne, at vi havde tre hyggelige Dage tilfammen med opbyggelige Betragtninger af dette Guds Ord. Om at træde frem med Frimodighed og med et sandt Hjerte, og at holde fast ved Haabets uroffelige Bekjendelse, og at give Agt paa hverandre paa den rette Maade og opmuntre hverandre til Kjerlighed og gode Gjerninger og ikke forlade Samsundet med Gud og hellige Menneſker og den lutherſke Kirke.

Sidste Dags Eftermiddag havde vi Næbvernbydelse og Offer optoges til Foreningen, stort, \$40.61.

Saa Farvelſeſt om Aftenen. Over 20 tog Del i Samtalen, deriblandt 3 Preſter, Paſtor G. O. Wik, Norbeck og Skarpsneſ.

Et Tilbageblik paa Tiden minder nogle af os om da vi for 42 Aar ſiden ſprang rundt diſe Prærier for at finde Hjørnerne paa Sectionerne, ſaa vi kunde vælge vore Hjemſted, deriblandt Paſtor Norbeck, Claus Larsen, Salberg og Solberg. Diſe Prærier var da nøgne, nu er det anderledes.

Gud har til alle Tider beſøgt Folket. Den yngre Slægt tager fat der, hvor de gamle ſlipper Taget, for at holde Guds Ord høit og i Ære.

Ia Guds Ord det er vor Arvegods, Det ſkal vor Afkom være.

Kjert hilſet

J. B. V a n g b e c k.

Beføg af Kvartetten.

Coon Valley og Omegn havde et hyggeligt Beføg af Red Wing Seminariums Kvartet den 23de til 26de Nov.

Onsdags Aften havde vi beſtemt Møde for dem hos Lewis O. Brye, hvor henved 150 Menneſker var ſamlede for at lytte til de-

res ſtemningsfulde Sange. Paſtor Helles tvedt, Coon Valley Menigheds Preſt aabnede Mødet med Striftlæsning og Bøn. Derpaa ſang Kvartetten flere Sange. J. O. Rønſberg holdt en kort Tale over Mart. 4, 35—41. Taleren fremholdt blandt andet, hvorledes Stormer ofte opſtiger i vort daglige Liv og Nødvendigheden af at have Jesus ombord paa vort Livsſkib. Herren ſtaar tilrørs paa et Guds Børns Fortoi og engang ſkal han føre det freſt og fri til Livſens Strand. Flere Sange blev ſjunget og derefter ſerberedes Forfriſtninger ved tilſtedeværende Damer.

Thorſdag, Takſigeliſedagen, Kl. 11 paa Formiddag ſamledes vi til Møde i Afholdsforeningens Lokale i Skogdalen. Ved Siden af de mange Sange talte J. W. Carlſon kortelig over Sal. 103, 1—2. Taleren paa-pegede, hvorledes Gud har overøſt os med Beſiguelſer og at vi ſkylder at takke og love ham ligeſom David gjorde paa hin Tid.

Paa Eftermiddag ſamme Dag havde vi Møde hos J. Mathiſon, hvor J. O. Rønſberg holdt en kort Tale og flere Sange blev ſjunget.

Om Aftenen ſamledes vi igjen i Skogdalens Afholdsforenings Lokale. Huſet var fyldt til Trængſel. Korte Taler holdtes af G. A. Carlſon og Arthur Jothen. Begge Talere dvælte ſærlig ved Betydningen af Takſigeliſedagen, den rette Maade at fejre den paa oſv. Sange blev ſjunget til Guds Navns Pris, og vi havde en Fornemmelse af, at Herren var med og beſignede os.

Freddags Aften Kl. 8 ſamledes vi i Coon Valley Village Hall. Mange mødte frem. Taler holdtes af J. W. Carlſon, G. A. Carlſon og Arthur Jothen. Ogsaa her ſang Kvartetten baade i Forening og enkeltvis flere af diſe deilige kriſtelige Sange, ſom bærrer Evangeliet om Jesus Kristus. Vi fik erfare, at Gud var „araat“ under alle diſe Møder, og at han beſignede os rigeligen. Maatte Gud ſaa være med og beſigne diſe unge Mænd i Fortſættelſen af deres Arbejde.

Tak for Beſøget! Kom igjen!

R. T. J.

Kunde vi faa lidt Hjælp!

Som I vel ved, organiseredes for endel Aar tilbage, en Menighed ved Ruso, N. D. af Past. Trygstad. Menigheden voksede sig stor paa en liden Tid og Udsigterne var nok saa gode. Som saadan Menighed, maatte man ha sig et Guds hus, hvor man kunde samles om Herrens Ord og Sakramenter. Man gik tilverks og byggede en Kirke, som de tænkte vilde passe for Behovet, og Penge til at betale med var ikke da det allerstørste Spørgsmaal. Imidlertid fik Folk ingen Avling. Jordbunden er god, men Hagl m. m. ødelagde Grøden. Folk maatte jo leve og saaledes blev der intet tilovers for Gjelden de havde paa sit Kirkeproperty. Nu i det sidste har Menigheden blit liden, da her har været en stor Udvandring til Canada. Nogle faa sidder igjen med denne Gjeld. Hidtil har vi vægret os for at bede om Hjælp, og har ventet i det længste. Nu naar Avlingen slog aldeles Feil ogsaa dette Aar og de som eier Noter paa Kirken presser paa. føler vi os drevne til den eneste Udvei for os, at henvende os til medlidende Folk og bede om lidt Hjælp.

Denne Menighed er den eneste norske Menighed i Ruso og der er mange, som med Tiden vil komme til at slutte sig til. Norske Folk flytter ind, saa her er Udsigt til en stor Tilvækst igjen, dersom den flemme Gjeld blot var betalt, men det er lidet at byde paa, naar vi kun eier Gjeld at vise frem. Mange i Menigheden har gjort hvad de kan, ja ofret over Evne; thi de har elsket at have Guds Ord i sin Midte. Endel har været og desværre er uinteressert. Menighedens Kvindeforening har forsøgt at lønne dem, som har forkyndt dem Guds Ord og har gjort efter Omstændighederne et rosværdigt Arbejde.

Nu om nogen er saa venlig at sende os lidt Hjælp kan jeg forsikre, at det skal komme vel med og bli paaafgjort af Menigheden. Med det samme vil jeg ogsaa nævne lidt angaaende det aandelige Liv i Menigheden. Her har været et glædeligt Fremskridt ogsaa fra denne Side seet. Mange har blit bundet for Jesus i de sidste Aar, og det enda glæde-

ligere er, at vi faar tro ved Guds Raade er de fleste blit bevarede til nu.

Maa nu slutte, da jeg ellers vil tage for meget Spalterum. Ved for os og send os lidt Hjælp og Gud velsigne enhver glad Giver. Send alle Bidrag enten til mig eller Menighedens Kassierer, Ole Hanson, Ruso, N. D.

Ederes ringe

A. H. Melom, Belva, N. D.

Fra Hendricks, Minn.

Som Nyhed fra Hendricks, Minn. kan følgende meddeles: Mandag den 5te Decem-ber afholdt Singsaas Menighed sit aarlige Møde. Der var over 80 stemmeberettigede tilstede, flere nye Medlemmer blev optagne og nogle indmeldt til Optagelse senere. Forhandlingerne gik for sig i den skønneste Orden.

Det sidste paa Programmet, der forelaa til Afgjørelse for Menigheden, var en Regning fra Ligningskomiteen i Madison Kreds af Hauges Synode med følgende Indhold: Lignet paa Singsaas Menighed til Professoreløn \$325.90, til Samsfundets Gjeld \$1504.00, tilfammen \$1929.90.

Menigheden syntes nok, at Komiteen havde givet den Løvens Part af Samsfundets Gjeld at betale. Hauges Synodes Aarsmødes Beslutning lød paa: „efter Sjeleantal og Bæreevne“. Men om Singsaas Menighed har det største Sjeleantal, saa er den ingenlunde den rigeste Menighed i Madison Kreds; dog den gik rolig til Forhandling ogsaa af denne Sag og besluttede, at hele Summen skulde udlignes og indbetales, samt sendes til Samsfundets Kassierer, Hr. D. A. Uvin, Red Wing, Minn., til første April, 1911; men var der nogen i Menigheden, som ikke kunde betale det hele Beløb med engang, saa gaves det saadanne Anledning at indbetale det resterende til næste Høst, saa den hele Sum maatte være sendt Kassiererens til første Jan. 1912.

Korr.

Skriv Fornærmelser i Glemmebogen.

Det er bedre at lade ti Fornærmelser gaa uændset i Glemmebogen, end at minde en eneste og tage Forargelse deraf, selv om den virkelig var ment at skulle saare og fornærme.

Det hænder ofte, at et uforsigtigt Ord, en bitter Ytring, en uhøflig Opførsel ikke betyder andet end en ubehagelig Overraskelse og daarligt Humør hos den Person, som gjør sig skyldig deri. Ja selv om det var ment noget fornærmelig, kan det hele hero paa en Misforstaaelse, der var undskyldelig. Og hvorfor skal vi forbitre vort eget og andres Sind?

Mange har brudt Omgang og Venskab, fordi de i et slags Selvgodhed ikke har villet høre om nogen Misforstaaelse eller modtage en Undskyldning for den. Saadan Selvgodhed og Mangel paa Velvilje i det daglige Livs Forhold skal man vogte sig vel for. Vi har mange Feil, og imaa og store Svagheder, derfor skal vi desto heller forsøge at undskyldte andres lignende Feil og tro det bedste om dem.

Derfor vi kunde tilegne os den fornødne Selvbeheriskelse til at tage alt i den bedste Mening, vilde vi befinde os bedre derved, og vor Omgangskreds vilde ogsaa nyde godt af den mere velvillige og humane Tone; Eksemplet vilde virke udover til andre Kredse, og det hele Samfund snart befries for et af de mest utækkelige Anstød mod god Tone i den daglige Omgang, en af de mest hyppige Aarsager til Trætte, Uvenskab og Had.

At tage Fortrydelse ved den mindste Anledning mener enkelte er nødvendigt for at hævede sin Stilling og Værdighed. Dette er en stor Feiltagelse; intet skader ens Værdighed mere end Forglemmelse af de Pligter, vi har mod enhver af vore Medmennesker: Velvilje og Overbærenhed. Og ingen er svagere end den brede Mand, ingen lettere et Bytte for onde Tanker.

Derfor lad heller ti Fornærmelser gaa uændset forbi end optage en og møde den med Brede og Hævn; den kan hero paa en Misforstaaelse, Uagtksomhed og tilgivelse

Svagbed. Men glem fremfor alt ikke den Sandhed, at omend Hævnen kan „smage sødt“, saa er dens Frugt dog giftig, og det i desto højere Grad, jo sødere den smager—og Giften vil sidde længe i dit Sind og forbitre dig Livet paa mange Maader.

Brede.

Efter Kristi Lovgivning er den Mand, som hader sin Broder, en Morder, og enhver der lader Had ligge og ulme uhindret og uangret, gjør sig skyldig i en vældig Forbrydelse mod hans Love og forspilder alle hans Riges Rettigheder og Privilegier, paa samme Vis som Mord lader Morderen forspilde alle Rettigheder og Privilegier i den Nation, han tilhører.

Dette er høitidelige Ord. De er levende og kraftige og skarpere end noget tveegget Sværd. De trænger gjennem, saa de adskiller Sjel og Aand og dømmer Hjerternes Tanker og Raad. De gjør, at vi hæver vort Blik op til denne den hdmyste af Mennesker, som taler med en saadan Myndighed og sætter sig ud over de gamles Standpunkt med det majestætiske „men jeg siger eder—“ og se! Hans Ord er som en Ildflamme!

O, Menneskesjel, han ser ind i dig og gjennem dig. Er du bred paa din Broder med en selvist, ugrundet Bredees Glød? Du er allerede indstevnet for Kristi Skrankel! Nærer du bitter Foragt for ham? Du er allerede dømt til at lide Bespotterens Død; thi du forbander en, som er skabt i Guds Billed! Flammer du af heftig Brede lig en brændende Ovn? Du er allerede i Helvedes Ild; du behøver ikke at vente paa Opløsning af Sjel og Legeme; Helvedes Flammer har allerede grebet dig. Din Synd bringer dig automatisk den Videlse som Straf, som den udøver mod andre.

(F. B. Meyer.)

Jesús blev agtet og beundret selv af dem, som dømte ham for hans Læres Skyld! Hans store Sagtmodighed imponerede dem, som saa og hørte ham.

Verdensmissionskonferencens Stilling til Jødemissionen.

Meddelt ved Bionsforeningens Aarsmøde i
Willmar, Minn., 27de Okt. 1910.
(Ved J. H. Blegen.)

Da Verdensmissionskonferencen i Edinburgh med Rette betragtes som det bedst forberedte og mest repræsentative Missionsmøde, der nogen Gang har været holdt, og da den havde sat paa sit Program Evangeliets Udbredelse til alle ikke-kristne Folk, eller hele den ikke-kristne Verdens Evangelisering, saa har det for Jødemissionsvennerne stor Interesse at finde ud, hvorledes denne Konferens stillede sig til Jødemissionen. Vi vil her give en kort Fremstilling deraf.

Af de otte Kommissioner der havde udarbejdet Rapporter til Verdensmissionskonferencen, havde kun Kommission No. 1 om Jøderne og Jødemissionen nogen Opmærksomhed i sin Rapport. Vi skal her først meddele i tiidels lidt forkortet Form Rapportens Indhold om denne Sag. Det kan betragtes som en Tilføielse til det Indlæg om Rapport No. 1, der blev givet i forrige Nummer af Gæseren.

I.

Jødefolket.

1. Jødernes Antal og Udpredelse. Jødernes Historie strækker sig over en næsten 4,000 Aar lang Periode. Mindst 5 Gange har Folket været paa Udelæggelsens Rand, men er paa underlig Vis blevet bevaret og eksisterer idag antagelig i et større Antal end nogenfinde før.

Efter de mest paalidelige Beregninger anslaaes Jødernes Antal at være tilnærmelsesvis som følger (den 1ste Jan. 1910):

Europa	9,125,000
Asien	375,000
Afrika	355,000
Amerika	2,125,000
Australasia	20,000
Tilsammen	12,000,000

De fleste Jøder bor altsaa i Europa, men de har begyndt i betydelig Antal at indvandre til de forenede Stater, hvor der nu er

dobbelt saa mange som i 1899 og 5 Gange saa mange som i 1888. Den overveiende Majoritet af Jøderne bor i de større Byer i særskilte Jødefarter, tæt pakket sammen og socialt adskilte fra de andre Folkeracer.

2. Sprog. De fleste Jøder taler det Lands Sprog, hvor de bor. Men Majoriteten af Jøderne i Tyskland, Østerrig, Rusland og de forenede Stater, eller antagelig tre Femtedele af alle Jøder taler ogsaa et Sprog som kaldes „Yiddish.“ Det er blevet Jødernes internationale Sprog og er et forderet Tysk fra Middelasderen med en Indblanding af enkelte polske, hebraiske og engelske Ord, der skrives med hebraiske Bogstaver. I dette Sprog findes en betydelig Literatur, og blandt de fattige Klasser maa Missionsæren i Regelen benytte sig af dette Sprog for at blive forstaaet. Nye Testamentet har længe været oversat paa „Yiddish,“ men først for nogle Aar siden blev en Oversættelse af det gamle Testamente fuldført ved Marcus Bergmann fra London. Det britiske og udenlandske Bibelselskab har en Komite i Virksomhed til at revidere Bergmanns Udgave baade af det gamle og nye Testamente, saa at der snart kan ventes en billig Udgave af Bibelen paa dette Jødernes Sprog. Reformjødernes og den yngre Generation i de Forenede Stater og i Central- og Vesteuropa nærer dog til nogen Grad Foragt for denne Jargondialekt og foretrækker Landets Sprog. I Nordafrika, Holland, Spanien, Tyrkiet og Palæstina tales Judo-Spanisk eller Ladino.

3. Den religiøse Tilstand. I religiøs Henseende kan Jøderne deles i to Klasser, Reformjøder og ortodokse Jøder. Begge er enige i de følgende fundamentale Principer: 1) Universet er et Verk af den alvise Gud, der styrer og leder alle Ting. 2) Verdensubviklingen ledes efter en guddommelig Plan. 3. Ret og Retfærdighed er de Principer, der skal lede Menneskenes Handlinger. 4) Ethvert Menneske er ansvarlig for sin Opførsel overfor sin egen Samvittighed og gennem Samvittigheden overfor Gud. Reformjødedommen tog sin Begyndelse i Tyskland i Moses Mendelssohns

Tid. 1729—86. men har faaet sin fulde Udvikling ved Rabbi Isaac M. Wise og andre i de Forenede Stater siden 1850. Den har ikke nogen særlig Troeskænkelse. Hvad Kirker og Gudstjenester angaar efterligner den til nogen Grad de kristne, og det almindelig antagne Princip, at Judaismen er foranderlig, tøies i enkelte Tilfælde saa langt, at Gudstjenesterne holdes den første Dag i Ugen. De amerikanske Rabbins Central konference har i en Traktat betitlet: „What do Jews Believe?“ erklæret, at de hylde de ovennævnte Principer og at Reformjødernes desuden tror følgende: 1) Verden er ikke besmittet med Synd, og der er ingen Djævel. 2) Der er ingen Arvesynd, intet Syndesald og derfor ingen Nødvendighed for en stedfortrædende Forsoning. „Mennesket bærer Stempet af Guds Billede i sin Sjæl, og det er dets højeste Pligt at virkeliggøre denne guddommelige Natur i sit Liv. Derfor burde Mennesket hovedsagelig stræbe efter Hellighed. 3) Det gamle Testaments Skrifter indeholder Guds højeste Aabenbarelse til Menneskeslegten. De blev forfattet og nedskrevet paa almindelig menneskelig Maade. Israels Udbælgelse til denne guddommelige Aabenbarelse udelukker den Anskuelse, at Gud ogsaa har talt til andre Folk. Aabenbarelsen er altsaa universel. 4) Sjelen er udødelig og overlever Legemets Tilintetgørelse, men hvad som sker efter Døden, og hvad Tilstand Sjelen befinder sig i, har selv Judaismens bedste Skrifter ikke forsøgt at forklare. 5) Reformjødernes haaber ikke paa nogen personlig Messias. De venter paa en messiansk Tid, da Menneskeslegten skal nyde Glæden af at den retfærdige regierer, og alle skal forenes i Tilbedelse af den ene Gud. Alle Mennesker skal stræbe henimod dette Ideal; men til Israel blev den Opgave givet at virkeliggøre Idealet, uanset hvor megen Prøvelse og Lidelse dette vilde involvere.

For Reformjødernes er Israel ikke længer en Nation. Om Jesus af Nazaret bruger mange Rabbier Udtryk som disse: „Vi tror, at Jesus var en af de største blandt Profeterne, en stor Morallærer, en af Guds ædleste Skabninger ligesom Moses og Esai-

as. Vi tror ikke at han var Gud, men guddommelig, og der er i os alle en Ønskt af Guddommelighed.“

Ortodokse Jøder hænger fast ved Rabinismen eller Talmudismen og antager som Troeskænkelse de 13 Troesartikler, der blev formulerede af Maimonides i Slutningen af det 12te Aarhundrede. Men Talmud der indeholder Fædrenes Overleveringer, betragtes at have mindst ligesaa stor Autoritet som Mose Lov. De ortodokse Jøder kan deles i tre Grupper: 1) Jøderne i Nordafrika, Egypten, Palæstina, Syrien, Mesopotamien, Lilleasien, det europæiske Tyrkiet og Dele af Østerrig Ungarn, Polen, Rusland og Amerika. Disse udviser kun liden Kultur, men besidder et omfangsrigt Kjendskab til den jødiske Tradition, som de fastholder med seig Udholdenhed. De har ogsaa adskillig Kjendskab til det gamle Testamente. 2) Mange Jøder i Amerika og i den ene Halvdel af Vesteuropa. De tilegner sig hurtig almindelig Kultur og antager de Stikke og det Sprog, som bruges i de Lande, hvor de bor. De har godt Kjendskab til Rabinismen og det gamle Testamente, men de holder paa at miste Troen, og deres Børn er kun altfor ofte Fritænkere. 3) Saakaldte Jøder i det Indre af Afrika, i Arabien, Ostindia, Kina, Persien, Turkestan og Bokhara. Disse staar laust i Civilisation og har bevaret kun nogle fattige Levninger af deres Fædres Religion. Disse Levninger er for det meste af det rabbinistiske Slags. Til denne Gruppe hører Fellaherne i Abyssinien, Jøderne paa Oaserne i Saharas Ørken, Riff Jøderne i Marokko, Rechabiterne i Arabien og de sorte Jøder i Indien.

I sin Almindelighed kan det siges, at Jøderne udover Verden i religiøs Henseende er i Oplosningsstilstand og at den yngre Generation holder paa at sjerne sig fra Fædrenes Religion.

II.

Det Missionsarbejde som har været udført blandt Jøderne.

Den 1ste Jan. 1909 var der i Birtsomhed 99 Jødemissionselskaber med 222 Mis-

fionsstationer og 914 mandlige og kvindelige Missionsarbejdere (Hustruer iberegnet), hvoraf 245 af jødiskt Væ. Heraf falder paa de Forenede Stater 45 Selskaber eller Foreninger med 147 Arbejdere, og paa Storbritannien 28 Selskaber med 662 Arbejdere.

1) Arbejdets Karakter. Der har været lagt meget Vægt paa at prædike Guds Ord særlig til Jøder, og der har været uddelt hundreder og tusinder af Nye Testamenter og Millioner af kristelige Traktater i de Sprog som Jøderne er fortrolige med. Der har ogsaa endelig været gjort heldige Bestræbelser for at naa de jødiske Kvinder, noget som i mange Aar har været betragtet næsten som umuligt. Lægmissionsårer har været modtaget med Glæde af Jøderne næsten overalt, selv blandt de mest bigotte ortodokse Jøder i Østeuropa, Nordafrika og Palæstina. I banstelige Tilfælde har de foretrukket at søge Missionslægen istedetfor en Læge af sit eget Folk. Arbejdet for jødiske Børns Uddannelse, særlig det som har været drevet af Londoner Jødemissionselskabet og de to store skotske Selskaber, har trukket en saadan Skare af Børn, at det har været næsten umuligt at modtage dem alle. Dette er saameget mærkeligere af den Grund, at Arbejdet blandt Børnene har været Gienstand for hitrere Angreb fra de jødiske Leders Side end nogen anden Bestræbelse.

2) De Klasser man har naaet. Jødemissionsbestræbelserne er fremdeles væsentlig indskrænket til de saakaldte lavere Klasser. Helt og her har man dog ogsaa forsøgt at naa vel oplyste Jøder enten ved særegen Litteratur eller ved personlige Besøg. I de Forenede Stater og i Nordtyskland kan saadanne Jøder ofte naaes og paa virkes af Præster i hvis Nærhed de bor, saa at man kunde synes at Arbejdet blandt dem vilde lykkes bedre paa denne Maade end ved Missioner, da jo selv Ravnet Jødemission er dem forhadet. I sin Almindelighed kan det siges, at Jøderne i Østerrig Ungarn, Polen og Rusland er mere modtagelige for Evangeliet end andre, endskønt det vilde være uviljeligt at sætte Grænser for Guds Ords og den Helligaands Kraft.

3) De opnaaede Resultater. At bruge Antallet af Daabshændlinger som Maal paa Resultaterne af Jødemissionsarbejdet, skulde man alvorlig frabede sig. Mange Missioner sigter ikke paa Daab og Optagelse i den synlige Menighed, men kun paa Evangelisering. Andre er saa tilbøjelige at de ikke kan tage Vare paa Profetyererne paa Grund af Forsølgelser og nødes til at sende dem til andre Byer og Lande. Mange af de Jøder, der omvendes ved Evangeliets Prædiken i en Jødemission, er bange for at lade Missionen vide det, forlader ofte Landet og bliver senere døbt i en eller anden Menighed, eller i en anden Mission. Af de Jøder som bringes til Troen paa Kristus ved at læse Nye Testamentet eller kristelig Litteratur, som ved reisende Missionærer udbredes blandt de jødiske Masser i Østeuropa, bliver kun en liden Brøddel bekendt for Missionærerne og døbt af dem. I Jødemissionen er det sandt, at der er en som faar og en anden som høster, og at de begge glæder sig til sammen. Evangeliets Fremgang blandt Jøderne kan ikke fremstilles ved statistiske Tabeller, medmindre disse Tabeller ogsaa angiver Antallet af de Jøder der døbes i Menigheder som ikke staar i Forbindelse med Missioner.

Guds Ord har ganske vist ikke vendt tomt tilbage, hvor det har været pre iket for Jøder i Alvor og Tro. Tusinder af jødiske Mænd, Kvinder og Børn har bekendt sin Tro paa Kristus ved offentlig Daab og har baaret Byrden af de skrækkelige Forsølgelser som fremdeles er de fleste Jøders Lod der tror paa Kristus. Mange flere er blevet hemmelig troende, men mangler Mod til at gjøre en offentlig Bekendelse. Af de jødiske Børn, der har faaet kristelig Opdragelse i Missionskolerne er mange blevet omvendt, men i de fleste Tilfælde tvungne til at udvælte med den offentlige Bekendelse af sin Tro, til de naaede Myndighedssalderen. Andre Børn har modtaget saa dybe og varige Indtryk, at de har søgt og fundet Kristus og er blevet døbt flere Aar efterat de forlod Missionskolen. De direkte Frugter af Jødemissionen er ikke mindre opmuntrende end Missionsfrugten blandt Hedningerne.

De indirekte Resultater af Jødemissionen er ogsaa værdifulde. Selv hvor Forkyndelsen af Evangeliet ikke har ført til Omvendelse og Daab, har den dog bragt Jøderne Ansigt til Ansigt med sand Kristendom. Nye Testamenter og kristelig Literatur, der er blevet vidt udbredt og begjærlig læst, har givet dem omfattende Kjendskab til de kristelige Værdomme og har uden Tvil været en Tilskyndelse til Studium af det gamle Testamente og Profeterne. Grundlæggelsen af Lægemissioner og vel udstyrede Hospitaller har givet de store Masser af Jøderne et Glimt af sand Kristentjærlighed, idet der liberalt sørges for de lidende og fattige af deres Folk. Missions-skolerne har givet jødiske Gutter og Piger Anledning til at uddanne sig for en nyttigere og ædelere Virksomhed og hac uden Tvil bidraget meget til at hæve den jødiske Kvinde i Østen fra den nedværdigende Stilling, hvori Talmudismen havde styrket hende.

Jødemissionsarbeidet har dannet en gavnlig Modvægt mod Jødeforfølgelsernes antikristelige Indflydelse, mod den uretsfærdige Antisemitisme, der har været særlig aktiv paa det europæiske Kontinent, og mod den populære Fordom, hvormed Jøderne mødes selv blandt kristne i England og Amerika. Det har udjævnet Fordommene mod Kristus og Kristendommen og allerede overvundet Antipatier mod Evangeliets Budbærere i den Grad at Jøderne nu er mere tilgængelige for Missionæren, end de var for 10 Aar siden.

III.

Opgaven som skal løses.

Jødemissionerne er endnu i sin Barn-dom, og vi kan ikke med god Samvittighed sige, at nogen Del af Missionsmarken, undtagen maasse London, er tilstrækkelig besat. Der gjøres ikke nogen Bestræbelse for at naa Reformjøderne i Tyskland og de Forenede Stater, og heller ikke for at naa de ortodokse Jøder i Central-Asien. Ruslands Millioner af Jøder holder endnu paa at vansmægte uden Evangeliet, og i næsten hver Del af Verden er Jøderne i høi Grad forsømte.

Paa Grund af, at Jøderne er adspredte, er det umuligt at gjøre et Overblik over, hvor mange Missionærer der endnu trænges.

Men vi tror, at Jødemissionerne fortiden er saa eiendommelig stillet, at der kræves usedvanlige Forholdsregler, om deres Fremgang under Guds Velsignelse skal sikres.

Jesús Kristus selv var en Jøde efter Kjød, og hans Efterfølgere skulde give Forkyndelsen af Kristus for Jøderne den rette Plads i den store Missionsopgave. Det er ikke en Opgave som skal overlades kun til nogle saa entusiastiske troende, men Pligten og Ansvarer paahviler hele den kristne Kirke. Evangeliet maa predikes for Jøden overalt hvor man finder ham.

I Aarhundreder har Kirken kun givet liden Agt paa Hedningeapostelens Missionsbudskab: „Der er ingen Forskiel mellem Jøde og Græker“. Begge er Syndere; thi begge fattes Guds Ære, og begge behøver Frelseren, den Herre Jesús Kristus. Men Kirken har handlet, som om den troede noget andet. De kristnes Forhold til Jøderne har ikke kun været Forsømmelighed, men bittert Fiendskab. Der skyldes Opreisning for den Foragt og Uretsferdighed, som den kristne Kirke og dens Medlemmer har vist det Folk, af hvilket Kirkens Grundlægger blev født og af hvis Midte han udvalgte sine første Disciple. Kristendommen blev jo født i Jøbedommen og den skylder at føre Jøderne hjem til Kristi Gaarefald.

Det er derfor høilig paatrængt, at Kirken forandrer sin Stilling til denne Gierning, der søger at opfylde en væsentlig Del af Herrens store Missionsbefaling. De Forsøg, som rykkevis gjøres for at bringe Jøderne til Kristus, maa vige Pladsen for Missioner ligesaa sterke, udholdende og sympatetiske som de Missioner der drives blandt de andre Folkeslag. Mange af Vanskelighederne skriver sig fra Kirken selv og vil fjernes ved en dybere Tro paa Guds Kraft gennem Evangeliet og ved en visere og mere sympatetisk Tilnærmelse. Der trænges ingen andre Metoder end de som har været anvendt med Velsignelse i Fortiden baade blandt Jøder og Hedninger. Den store Hovedsag forbliver den samme. Det er Jesús Jøderne fremdeles enten maa modtage eller forkaste. Reformjødernes Rabbier i de Forenede Stater kan tale

om ham i smigrende Udtryk og holde ham for en af Menneskeslegten's store Profeter og Lærere. men det svælgende Dyb mellem dem og Kristendommen forbliver i Virkeligheden ligesaa stort som det Dyb, som den ortodokse Jøde maa komme over, før han erkjender Jesus af Nazaret som Herren, Gud og Messias.

Nu er Tiden til at naa Jøderne med Evangeliet, da de hurtig holder paa at sjerne sig fra sine Fædres Tro og samler efter noget, som de ikke ved hvad er. Jøderne begynder mere og mere at ubgjøre en betydningsfuld Del af de kristne Byer, hvor de udøver en sterk og ofte beherskende Indflydelse ved sin store og voksende Rigdom og ved sin merkelige intellektuelle Begavelse. Hvor langt bortkomne de end er, saa har de dog igjen det medfødt religiøse Instinkt, Evnen til at appriciere store moralske og aandelige Sandheder, noget som har karakteriseret dem gennem hele deres Historie, og som, viet til Kristi Tjeneste, vil berige og gjenoplive Kristenheden. „Thi er deres Fald en Rigdom for Verden og er Tabet af dem en Rigdom for Hedninger, hvor meget mere da deres Fyldel!“

Saa langt Rapporten.

Paa Grundlag af denne Rapport fik to Talere Ordet i Jødemissionsagens Interesse, nemlig Rev. Wm. Ewing af den forenede skotske Frikirkes Jødemission, og Rev. Louis Meyer, der repræsenterer det reformert-presbyterianske Missionsboard i de Forenede Stater. Begge Talere rettede meget varme Appeller til Forsamlingen til Fordel for et kraftigere Missionsarbejde blandt Guds gamle Pagtesfolk. Disse Appeller blev vistnok ogsaa vel modtagne, at dømme efter de sterke Bisaldsyttringer.

For mange Jødemissionsvenner føltes det kanske som en Skuffelse, at kun to Talere havde Ordet i Jødemissionsagen og at kun en af de 8 Rapporter berørte Jøderne og Jødemissionen. Med rette kunde man vistnok ventet, at idetmindste Kommission No. 4 havde taget Jøderne med, da den behandlede Spørgsmaalet: „Missionsens Budskab i Forhold til de ikke-kristne Religioner“. Thi Jødernes Religion maa dog ganske vist regnes med til de ikke-kristne Religioner.

Imidlertid havde dog Jødemissionen nogle faa Delegater ved Konferensen. Fra de Forenede Stater var der, Skam at sige, bare en valgt Delegat, nemlig Rev. Louis Meyer. Men fra det britiske Rige var der adskillige. Londoner Jødemissionselskabet havde 11 Delegater og det britiske Jødemissionselskab 2. Den skotske Kirkes Jødemissionskomite havde 2 Delegater, og den forenede skotske Frikirkes Komite 3 Delegater. Desuden kan nævnes Sir John D. Kennaway, President for London Jødemissionselskabet, der var speciel Delegat, samt Rev. A. E. Thompson fra Jerusalem, der repræsenterede „the Christian and Missionary Alliance“. Ogsaa den bekjendte Israelsven Sir Andrew Wingate var tilstede som det britiske og udenlandske Bibelselskabs Delegat. Desuden var der enkelte Delegater som repræsenterede Foreninger, der driver baade Hedningemission og Jødemission. Men naar man husker paa, at der ved Konferensen var 1200 Delegater, saa vil man af det her anførte forstaa, at Jødemissionen havde en forholdsvis meget liden Repræsentation. Dette skrev sig vistnok for en Del deraf at man havde bestemt, at ingen Missionsorganisation med en Indtægt af mindre end \$10,000 om Aaret i Missionsgaver skulde være berettiget til at sende Delegat. En stor Del af Jødemissionsforeningerne har mindre Aarsindtægter end det nævnte Beløb og blev altsaa udelukket. Men Bestemmelsen om de ti tusind Dollars Indtægt blev ganske vist ikke fattet i den Hensigt at udelukke Jødemissionens Repræsentanter, saaledes som nogen har ladet falde Ytringer om. Missionskonferensen var iærdeles velvillig itemt overfor Jødemissionen. Det fandt Udtryk ogsaa derved, at der holdtes en særskilt Bønnetime til Fordel for denne Sag med Tak til Gud for det store Gavn, som Verden i de svundne Tider har høstet af det jødiske Folk og den jødiske Religion, med bodsærdig Bekjendelse af den Synd, som de kristne Folk har begaaet ved sin Behandling af Jøderne, og med Bøn for Jøderne og Jødemissionsarbejderne. Lederen af dette Bønnemøde, Rev. J. D. F. Murray, var fuld af Aand og Iver, og

Stunden var gribende. Vi tør tro, at dette Bønnemøde, hvor mindst et par tusend troende Missionsvenner høiede sig i alvorlig Bøn for Jøderne og Jødemissionærerne, ikke vil blive uden Betydning for Jødemissionens Fremgang. Thi Gud hører sine Børns Bønner. Det anførte angaar kun den Opmerksomhed der blev vist Jødemissionen i Assembly Hall. Men ogsaa i Synod Hall, hvor der paa Grund af den store Tilstrømning af Folk holdtes parallelle Møder, blev Jødemissionsagen gjort til Gjenstand for Drøftelse, og det en hel Sessjon, under Forsæde af Sir John Kennaway. Blandt Talerne var Rev. S. B. Rohold, Repræsentant for den presbyterianske Jødemission i Canada, Prof. Thomas Nicol, af den skotske Kirkes Jødemission, Rev. S. Schor af London Jødemissionselskab, og de før nævnte Rev. Louis Meyer og Sir Andrew Wingate. Dirigenten udtalte, at det var det bedste Jødemissionsmøde han havde bivaanet.

Uden Forbindelse med de regulære Sessjoner holdtes der ogsaa en Aften under Verdensmissionskonferensen et særskilt Jødemissionsmøde, foranstaltet af „Edinburg Jewish Medical Mission“. Ved denne Anledning var alle Talere omvendte Jøder, af hvilke kan nævnes Rev. Isaac Levinson af det britiske Jødemissionselskab, Rev. C. T. Lipschutz af den babiloniske Mission, Mr. Marcus Bergmann, der har oversat Bibelen paa Jødesproget, og Mr. Leon Levinson af Edinburg Jewish Medical Mission.

Vi ser altsaa at der blev vist Jødemissionen ialfald nogen Opmerksomhed under Verdensmissionskonferensen i Edinburg, og derover har vi Grund til at glæde os, da dette ikke vil blive uden Betydning for den fremtidige Jødemissionsvirksomhed.

Jødernes Historie er et stort, levende Bevis for, at Guds Forsyn leder Verden. Israël har som den eneste Nation taget Del i alle store Begivenheder, siden Menneskeflegten blev sig sin Bestemmelse bevidst. Hvis der ikke er en guddommelig Plan i Israels lange Rejse, vil det være forjættelses at søge efter en saadan Plan i noget Menneskes Liv. Men enhver Bibellæser vil med Andren ha lagt Merke til, hvorledes dette Folk, dette ene, lille Folk overlever alle Tidens Omkiftelser, mens der synker i Glemselens Hav den ene Nation efter den anden. Jødefolket er det klareste Bevis for Sandheden at det levende Ord.

Kinamissionen.

Smaapluk fra Reisen.

VII.

II.

Et levende Menneske forvandlet til en Ro.

I Tao Kuangs 22de Aar, 1843, i Nanpu Distrikt i Byen Fuh-hsin-tsang var der en Mand ved Navn Chen. Hans Fader døde tidligt, men Moderen, hvis Familienavn var Uang, levede. De havde været velstaaende, men var blevne fattige. Mr. Chen ægtede en Pige af sin Familien. Denne var ikke tilfreds med de fattige Aar hos Svigermoderen, og af denne Grund var hun meget uldhyg.

Manden var ofte borte fra Hjemmet paa Forretning. Hustruen klagede bestandig over, at Svigermoderen ikke elskede hende, men Manden troede hende ikke. Et Aar var der en svær Tørke, og der blev smaat med Mad. Manden maatte derfor atter ud for at tjene Penge. Hustruens Uldhygighed mod hans Moder voldte han dog svære Beskyrmringer, saa før han reiste, kaldte han sin Hustru til sig og formanede hende og sagde, at det var unyttigt at have en Hustru, som ikke vilde tjene en gammel Mor. „Du siger Mor elsker dig ikke. Sig mig, hvorfor elsker hun dig ikke? Sig nu fra, saa jeg saar høre.“

Naar Hustruen saa, at Manden mente, hvad han havde sagt, begyndte hun at græde. (Graaden var paataget for at søre Manden bag Øjet. Medens Taarerne randt, sagde hun: „Husbond, hør hvad jeg har at sige. Da jeg kom fra mine Forældre, troede jeg, at Svigermoder vilde være snil mod mig; andres Svigermødre er nogenlunde, men min er som Mørkets Fyrste; for enhver Liden Sag er hun som luende Jld og tillader ikke Folk at svare for sig. Naar jeg har Ret, siger hun det er Feil, og altid vanter Hug og Slag. Hvordan kan jeg udholde saadant?“

Hertil svarede Manden: „Hvor er der

en Svigermøder, som ikke er glad i sin Svigerdatter? Sagen er nok, at du ikke gjør hende tillags. Der er tre Ting Svigermødre er glade i". Hustruen: „Hvilke tre Ting?" Manden: „Ærlighed, simple Klæder hellere end Silke og Stads, og Sømmelighed hellere end Sminke og Smykker. Du tragter hele Tiden efter at blive rig, saa du kan saa lege Dame og sidde paa Stads. Det er Aarsagen, hvorfor Møder ikke er glad i dig. Er det ikke saa?" Konen svarede: „Husbond, det er ikke derfor. „Siden jeg kom i eders Hus, har jeg ikke en eneste Gang brugt Sminke; om Hovedet har jeg havt et sort Tørklæde og daglig havt Forklæde over mine Kjoler. Mine gode Klæder har jo ligget i Kisten hele Tiden, hvordan kan det saa være af den Grund, at hun ikke elsker mig?" Manden: „Da jeg kom hjem forleden Dag, var du jo opklædt. Hvad var Aarsagen dertil?" Konen: „Da havde jeg netop været paa Besøg hos Na-boen." Men sig mig den anden Aarsag."

Manden: „For det andet, Svigermødre er glad i Sparommelighed, at man varetager Pengene og er nøgtern i Mad og Drikke; saa Udgifterne ikke skal overstige Indtægterne. Siden du kom til os, har du levet flot og brugt mange Penge. Dette har ikke været godt nok for dig, og hint har du ikke kunnet spise. Det er derfor Svigermøder ikke er glad i dig, er det ikke saa?"

Konen: „Husbond, det er ikke Aarsagen. Sparommelighed er isandhed en Dyd. Men jeg har ikke brugt Penge til at kjøbe Kjød, og Salt har jeg byttet Andeg for. Vor daglige Mad er Risgrød, og som oftest er det kun Rissuppe, om Aftenen tænder vi ikke Lys, og hvad vi har sparet i Olje og Salt. Grøntfager og Ris er ikke lidet." Manden: „Naar jeg om Dagen kom hjem, havde du Munden fuld af Fedt, hvor var det kommen fra?"

Konen: „Min Mor sendte mig en halv Sønne, som Svigermøder og jeg spiste."

Manden: „For det tredje, Svigermødre liker Raskhed. Rigdom er Skjæbnens Tilstikkelse, Velstand aflydes Virksomhed. Det, som kommer, maa hentes med

Flid, ikke et Dieblif kan man være ledig. Naar Mor ser, at du er flittig, er hun glad, men du er bandt med Orkesløshed hjemmefra, og siden du kom til os, har du intet taget vare paa og vil ikke røre dig, det er derfor Svigermøder ikke er glad i dig, er det ikke?"

Konen: „Husbond, det er ikke Aarsagen. Siden jeg kom til eders Hjem, har jeg ikke været doven. Jeg har maattet udholde alleslags Strabadser. Saa snart jeg staar op om Morgen, maa jeg gaa ud i Kjøkkenet for at tænde Ild, selv maa jeg bære Vand og give Svinene Føde. Selv gaar jeg efter Ved og bærer den op Bakkem, og naar det er gjort, maa jeg plukke Bomuld og spinde. Hvorledes kan jeg saa Tid til at leve lystigt?"

Manden: „Hvordan er det, at siden jeg kom hjem, maa jeg bære Vand?"

Hustruen: „Mine Fødder har været saare disse Dage."

Da Manden saa, at Konen ikke vilde erkjende sine Feil, tiltrods for at der ingen Tvil var om, at hun var ulydig, og at hun fastholdt, at det var Svigermøderen, som var uforstandig, sagde han: „Græd ikke. Jeg skal formane Mor for Fremtiden til at være snil mod dig." Den næste Dag sagde han til sin Hustru: „Jeg gaar nu til Byen forat kjøbe et Pund Kjød for Mor. Dette skal du lave til, og saa skal jeg tale med hende."

Da Kjødet kom, tog Datteren det og gjemte det, til Svigermøderen var sovnet, saa lavede hun det til og spiste det selv.

Den følgende Dag kom Manden tidligt hjem og fandt Møderen isærd med at lave Madsen. „Hvordan staar det til Mor? Hvorfor er du her selv for at lave Madsen? Kan ikke din Svigerdatter gjøre det?"

Møderen: „Din Hustru sover om Morgen."

Sønnen: „Hvordan smagte Kjødet igaar?" „Jeg har intet Kjød seet."

Sønnen sprang da ind og rev sin Hustru ud af Sengen, pistede hende og overstjændte hende alvorligt og sagde: „En Kvinde, som ikke agter sin Mand og ei tjæ

ner hans Forældre, er en unyttig Ting. Jeg har lagt Merke til din Ondskab, du unyttige Frø. Altid forsøger du at skabe Ulykke og klager, at Svigermoder er forfærdelig ondskabsfuld. Venlige Ord er spildt paa dig. Altid kan du svare for dig, og du har altid Ret. Igaar, da jeg gik ud, var det for at friste dig. Jeg købte Kjød for at prøve dig. Kun Stade, at Moder er villig til at tjene, som hun gjør. Hun koger The og laver Mad, medens min uoærdige Hustru er flink til at tømme alt, og sove gjør du, til Solen er høit oppr. Denne Slags Kvinder, hvad skal man med dem? Til ingen Nytte har man ladet eder faa Mennefskind. Den, som dræber dig, udrydder unyttig Sæd og sparer den kommende Slægt for daarlige Subjekter. Konen faldt nu paa Knæ og sagde: „Husbond slaa ikke. Her- efter skal jeg lyde min Svigermoder.“

„Hvis du atter er ulydig, hvad saa?“

„Hvis jeg atter er ulydig, skal jeg for vandlees til en Ko for dine Dine.“

„Paa den Betingelse skal du saa lere.“

De følgende Dage var Konen alt, hvad kunde ønskes, og med let Hjerte gjorde Manden sig færdig til atter at reise bort paa Forretning.

Efter at Manden var gaaet sagde hans Hustru til sig selv: Denne gamle Kone fik sin Søn til at pisse mig, nu er han borte, og saa skal nok jeg hevne mig. Var Manden ikke kogt rigtig godt, eller noget andet mangede, skjændte hun. En Dag blev Mrs. Uang indbudt til sin Søster. Hun havde ikke nogen pene Klæder, men frygtede for, at om hun selv spurgte Svigerdatteren om hendes Klæder vilde hun ikke faa dem, derfor bad hun en Nabo om at laane Svigerdatterens Klæder, og saa fik hun dem af Naboen. Som de sad tilbords skildte hun uheldigvis Suppe paa Klæderne. Kommen hjem, gik hun tilfide, tog Klæderne, affendte dem til Naboen for at denne kunde sende dem tilbage til Svigerdatteren. Da Datteren saa, at Klæderne var flekkede, vilde hun ikke have dem. Naboen sagde da, at Klæderne havde været brugt af hendes Svigermoder. Da Sønnekonen hørte dette, over-

skjældte hun Moderen, kastede Klæderne for hendes Fødder og insisterede paa, at hun skulde erstatte de ødelagte Klæder med en Silketjole. Svigermoderen havde ingen Raad med hende og tænkte derfor, at hun fik tage de to Bund Traad, hun havde spundet, til Byen for at sælge Traaden og købe Svigerdatteren en Dragt. Som hun kom udenfor Døren og tænkte over Sagen begyndte hun at græde og Knæerne vilde ikke bære hende; thi nu var det forsent. Havde hun bare ikke laant de Klæderne! Som hun græd, sagde hun til sig selv: Da dette Ulykkeskab blev bestemt, var Mandens og Hustruens Familier lige. Hvem anede, at fordi vi var blevne fattige, vilde man ikke længere have min Søn for deres Datter. Naar de forlangte, at jeg skulde skaffe fuld Brudestads, anede jeg nok, et noget var galt, men jeg solgte mine egne Gravklæder forat skaffe Bruden fuldt Udstyr. Nu vil Svigerdatter altid spise godt og klædes varmt, vil intet gjøre og sent og tidlig skjælder hun mig ud. Og nu dette, at jeg skulde laane hendes Klæder og faa dem tilsmudset, det er det værste af alt.

Som hun gik og græd, mødte hun Barmhjertighedens Gudinde i en gammel, fattig Kones Stikkelse som spurgte: „Hvorfor græder du?“ Mrs. Uang: „Min Svigerdatter vil, at jeg skal erstatte hendes Kjole, som jeg har tilsmudset, men jeg har intet at erstatte med.“ Barmhjertighedens Gudinde: „Græd ikke, jeg har en Silke dragt, den skal du faa og give til din Svigerdatter, hvis hun ikke er fornøiet hermed, har jeg en Haarnaal af Guld, den skal hun ogsaa faa.“

Mrs. Uang tog disse hjem og gav dem til sin Svigerdatter. Sønnekonen var ellevild af Glæde og vilde straks prøve Dragten, om den passede. Som hun tog den paa, forvandlede den til en Kothud med Haar paa, og Haarnaalen voksede ud til Kothorn. Kun Ansigtet forvandlede ikke.

Alle hørte om Kvinden, som var forvandlet til en Ko. Politiet førte den til Kan pu Distrikts Magistrat, som ikke kunde ophøre at irettesætte den forvandlede Svigerdatter. Han sendte Politiet rundt med

Roen og befalede denne til selv at fortælle Folk, hvorfor hun var blevet til en Ro.

Ronekoen blev nu ført rundt fra By til By, hvor hun paa hvert Sted formanede de unge til Dydighed mod Forældre og ikke opføre sig, som hun havde gjort.

Efter en lang Rundreise blev hun ført tilbage til Nanpu By's Magistrat. Han lod hende piske 1000 Slag, da dette ikke dræbte hende, blev hun pisket endnu haardere, indtil hun døde. Kroppen blev da trukket bort paa et vildt Sted og forladt uden at blive begravet.

Al Synd vil straffes, især Udydighed mod overordnede. Kommer ikke Straffen straks, er det fordi Straffens Tid ikke er inde, eller fordi de overordnede er overbærende nok til ikke at nedkalde Himmelens Straf over Synderne.

Til Missions-duens Medlemmer.

Programmet for „Missions-Duen“ for 1911 er nu færdigt. Vi har besluttet at holde tre Sæssioner, som følger:

1. Forretnings-sæssion, paafølgt af et informelt Modtagelsesmøde.

II. Det literære Møde.

III. Missionsmøde.

De to Spørgsmaal som vil behandles i det literære Møde er „The Burdens and Blessings of a Pastors Wife“, og „Hvad Answer har Kirken ligeoverfor Politiken“.

Missionsmødet vil holdes paa Søndag og bestaa af korte Taler ved hjemmeværende Missionsærer, samt Læsning af Hilsener fra Missionsærer i Kina. Det literære Møde vil være aabent for alle; og ved Missionsmødet haaber vi, at ha Kapellet fuldt. Mellem de forskellige Taler vil afveksles med Sang.

Programmet, samt Tid og Mødested for hver Sæssion, vil trykkes i sin Helhed og blive bekendtgjort i „Budbæreren“ et par Maaneder før Synodemødet.

Be om Guds Betsignelse ogsaa over disse Møder.

Mrs. C. C. Holter,
Mrs. D. D. Stageberg,
Mrs. M. D. Wee, Sek.

Red Wing, Minn. 6te Dec. 1910.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. Wee predikede sidste Søndag i St. Paul, i østre Immanuel paa Formiddag, og Immanuel Kirke om Aftenen.

Menighedene ved Dell Rapids, S. Dak. som Past. Bruce nu kommer til at forlade har udstedt Kald til Past. D. F. Johnson, Crookston, Minn.

Past. G. M. Bruce predikede i Pontiac, Ill. den 2den Søndag i Advent. Under samme Besøg overvar han ogsaa Biskopsforeningens aarlige Missionsvalg og Supper. Som før omtalt har Bruce antaget Kald fra Menigheden i Pontiac, og agter at tiltræde straks over Nytaar.

Paul Gerhard Sand, den landskendte og begavede Predikant, som ved Forsyndelse og Skrift har virket til saa mange Sjæles Frelse i vort Land, ligger nu, efter gjentaget Slagtilfælde, meget syg. For menneskeligt Syn ser det ud, som om hans Virksomhed i det offentlige er afsluttet, skrives der i norske Blade.

Torsdag den 8de December holdt Santhalmmissionskomiteen sit Aarsmøde i Red Wing. Tilstedede var Pastorerne A. J. Gulteng, R. G. Peterson og D. S. Meland samt Prof. Blegen og Hr. D. M. Anderson. Torsdag Aften havde man Møde i St. Peters Menigheds Kirke, hvor Gulteng, Blegen og Peterson talte lidt hver.

Et Forslag. I „Lutherisk Kirketidende“ Norge foreslaar en Indsender, at den Indgangs- og Udgangsbøn, som fremføres af Klokkeren ved Gudstjenesten bør bortfalde. Iføden burde, hvor Forholdene gjorde det ønskelig, og stikede Kræfter var forhaanden, en Lægmand leilighedsvis eller regelmæssig begynde Gudstjenesten med en kort Tale og Bøn.

Dissenterksamfundene. Ved Methodisternes Aarsmøde udtalte Dr. Leonard fra Amerika, at man ikke var tilfreds med Arbeidet og Fremgangen i Norge.

Methodisterne har i Løbet af femti Aar faaet 2 Millioner og 300 tusen Kroner fra Amerika. „Budbæreren“*) klager over, at der er forliden Fremgang ogsaa inden den lutheriske Fekirk. End om Methodisterne i Amerika hellere havde brugt disse 2,300,000 Kr. til Hedningemissionen? I Norge har vi dog Guds Ord; Missionsarbejde behøves ikke her, kun Indremissionen, og den søger vore lutheriske Menigheder efter fattig Veilighed at øve.

Primrose, Perry og Bethel Menigheder, Mt. Horeb, Wis. har ogsaa iaar vist det, at Missionen er dem en kjær Sag. Offer er optaget i alle tre Menigheder, og en Sum af \$125.00 indkom, foruden det, som har været samlet af Kvindeforeningerne. Past. J. J. Lee fra Stoughton predikete ved Festen i Perry, og Past. S. A. Hanson fra Chicago, i Primrose og Mt. Horeb. Kaldet havde ogsaa den Glæde at have Besøg af sin forrige Prest Past. J. A. Quello. Møder holdtes til hver Dag, og det blev nok ingen Hviletid, som det skulde have været. Perry Menighed havde da ogsaa et Samtalemøde fra 7de til 9de Sept. Foruden Past. Quello og Stedets Prest deltog ogsaa Past. A. J. Evenson fra Rio. Past. Urdahl fra Frikirken besøgte ogsaa Mødet. Det var velsignet at være med, og man maatte udbryde med Sangeren: „Her er Guds Hus og Himlens Port.“ Herren banket paa Hjertets Dør og vilde faa Lov at slippe ind. Hvor herligt for Guds barnet at se, at Herren ikke glemmer sin Menighed og sit Folk, men indbyder dem til at komme tilbage til ham fra hvem de er faldne. Maatte den Sæd som blev udsaaet spire og modnes mod Evighedens Høst. Maatte Herren ofte faa Lov til at kalde paa gammel og ung, saa kraftigt som han gjorde under dette Møde. J. A. J.

Samtalemøde afholdtes i Søndre Zumbro Menighed ved Kasson, Minn. fra 7de til 9de December. Følgende Prester deltog i Mødet: Formand M. G. Hanson

(kun den første Dag) J. J. Lee, J. J. Breidablik og C. C. Holter. Nogle faa andre tilreisende var ogsaa med. Menighedsfolket paa Stedet mødte sluttigt op. Abningsprediken holdtes af Past. Lee over Mat. 8, 1—4. Efter Prediken hilstes alle velkomne med: „Vaa dit Ord vil jeg kaste Garnet ud.“ Samtaleemnet: Luk. 8, 4—15 om de fire Slags Sædejord, indleedes af Past. Hanson. I den paafølgende Samtale deltog de tilstedeværende Prester og en Del Lægebrødre. Hovedsagelig holdt man sig til det valgte Affnit af Guds Ord, dog ikke saa bundet uden man fik støtte sine Formaninger og Vidnesbyrd ogsaa til andre Skriftsteder. Møder holdtes baade Formiddag, Eftermiddag og Aften. Den sidste Eftermiddag holdtes Nadvergang, hvorpaa fulgte korte Slutningsvidnesbyrd fra flere. Under Mødet optoges Offer til Kredskassen, der beløb sig til omtrent firti Dollars. Pastor Breidablik samlede en Del til Jødemissionen under Mødet, ligesom han skulde predike der den paafølgende Søndag og da vilde man ofre til samme Mission. At Mødet var godt og velsignet siger sig selv; thi der, hvor Frelsens Ord fremholdes i sin Helhed i Aands og Krafts Bevisning, der er det godt og velsignet. Maatte det ikke være forgjæves for nogen, men blive alle til Frelse og Salighed.

Det var en Glædesdag og en Høitidsstund for Zions Menighed af Biking den 10de Juli 1910, da Pastor J. L. Lassefson holdt sin Indtrædelsesprediken i Menigheden her. Det var Alvorstanter, der blev fremholdt for Forsamlingen. Mangt et Die blev vaadt ved den Anledning. Nødvendigheden af at staa fast paa Guds Ords usvigelige Grund i Enighed og Tro til sidste Stund blev saa varmt og indtrængende tolket for Tilhørerne, at der ikke kunde blive Rum for Synderen til Undskyldning for ikke at lade sig frelse. Det var en Glædesdag for mig, og jeg tror det var det for andre ogsaa, at vi har faaet vort Ønske og vor Bøn opfyldt. Og maatte Gud Fader i sin Naade og Barmhjertighed faa aabne Hjerterne paa

*) Dette er et Blad i Norge.

ret mange saa at den Herre Jesus kunde komme ind med al sin Naade og Gave. Det er mit inderlige Ønske og Bøn til min himmelske Fader, at han ved sin gode Helligaand maatte faa høre Hjertene til Bod og Omvendelse og Turtelduens Røst maatte høres i vort Land. Der er mange Bønner opsendte til Naadens Trone paa dette Sted og i denne Menighed, siden den blev stiftet. O Gud lad dem blive hønhørte. Lad ingen gaa tomhændet bort fra dit Faderhjerter! Jeg tror paa dine Forjættelser og Løfter. Lad mig ikke blive tilskamme, o Gud!

Med Sangerens Ord vil jeg slutte denne tarvelige Beretning.

Hør min Bøn, naar jeg raaber til dig, o Gud. Jeg har sat min Lid til dig. Lad mig ikke blive tilskamme.

N. P. A m u n d s e n .
Nov. 10de, 1910.

„Buddbæreren“ frit til næste Nytaar.

Alle nye Abonnenter paa „Buddbæreren“, der sender os en Dollar i Forskud for 1911, vil faa Bladet tilsendt frit fra 1ste Nov. til næste Nytaar. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud. Send os en Dollar snarest muligt, og saalangt Oplaget rækker, vil Bladet blive Dem sendt gratis.

Venligst
C. L i l l e t h u n .
Red Wing, Minn.

Tak!

Red Wing Seminary Boarding Club ønsker herved at takke Hauges Synode for Bagerovnen, som blev anskaffet for vort Kjøkken sidste Høst. Vigeledes siges hjertelig Tak til alle som har ydet til Gaven af Riksfællesskabet og Gæster.

Paa Boardingclubbens Vegne,
J. M. Johnson.
Paul Knapplund.
D. N. Kirkland.

Kvitteringer

Indremissionen: Ved Pastor U D Johnson, Roth-	
fab, Minn. fra Gawnale Ref. af hans Kald	7.00
Ved Pastor U D Opvegaard: Fra Nels Mgd., Madison, Minn., Pastor Lund's Kald: Ole U Stemsrud 10, Thor-	
vald Bjørle 10	20.00
Mrs Emma Store 5, O S Dale 10	15.00
Anfin S Randahl 5, Gunder Paulson 5	10.00
Dr. Marcus Thane 5, H A Larson 5	10.00
Niels Opvegaard 5, Jens Jacobson 5	10.00
Peter S Lillejord 5, C C Halvorson 3	8.00
Samuel Hendrickson 2, Chas. S Dunnoom 2	4.00
Martin U Stemsrud 2, Gust Anderson 1.75	3.75
Ben Olson 1.25, Mrs Ida Anthony 1	2.25
Mrs. Andrew Johnson 1, M E Dahl 1	2.00
Mabel Dunnoom 1, J F Jacobson 1	2.00
J A Jacobson 1, R T Jacobson 50c	1.50
O Jacobson 50c, O Elias Houge 50c	1.00
Ole J Stjei 10, J C Endlin 10	20.00
C J Sundby 5, Oscar Sater 2	7.00
U D Opvegaard 5, Mrs. U D Opvegaard 2	7.00
Wane Opvegaard 1, Melvin M Opvegaard 1	2.00
Reynold S Opvegaard 50c, Esther S Opvegaard 50c	1.00
Mrs. Carl Hegna 5, Isaac Anderson 1	6.00
J F Jacobson 2, B E Lien 3	5.00
Mrs. U Anthony 2, Tom Marlaug 1	3.00
Mrs. U Wolf 5, C S Sater 1.50	6.50
Mrs. Julie Peterson 50c, Mrs. Jacob Jackson 50c	1.00
Mrs. Gulbrand Jackson	1.00
Ved Pastor J M Wick fra en ubenævnt, Toronto, S. D.	25.00
E Soude, Hallowell, Minn.	5.00
Ved Pastor C J Eastbold halvt Offer i Bethefa Mgd., Jewell, Ia.	50.00
Ved J J Wiggen fra Selbo Mgd. S Ref., La Crosse, Wash., Pastor J F Adrian's Kald	75.00
Ved Pastor U D Opvegaard: Fra Salems Mgd., Heron Lake, Minn., Pastor O M D Wees Kald: S H Vertnefs	
5, Anna Vertnefs 1	6.00
Carrie Erenion, R. N. 4, Mrs. U Skivingstad 1	5.00
Ole Madison 1, Mrs. Ole Madison 1	2.00
Mrs. Fred Johnson 1, Mrs. Bertha Nilson 1	2.00
Ole Johnson 50c, Gustaf Olson 50c	1.00
Mrs. Margrethe Anderson 50c, Emma Venion 25c	.75
Rizzie Lee 25c, Mrs. J Swenson 25c, Annie Hilde 25c	.75
Ole Tollefson 10c, John Wangen 1, Nels U Johnson 1	2.10
Dr. Roe 1, M B Johnson 1, Martin Larson 1	3.00
Mrs. Ole Tollefson 25c, Otto Hanson 5	5.25
J M B Johnson	1.00
Fra Lakeside Mgd., samme Kald: Ingebrigt Erickson	
5, Rasmus Olson 2	7.00
Jacob S Lil 2, Lauritz B Waage 2	4.00
Martin Godnefield 2, Mrs. Harry Johnson 1	3.00
Mrs. Aare 1, Andrew Anderson 1	2.00
Ubenevnte 3, C O Batalden 1	4.00
Mrs. Lillegaard 50c, Ambjør Verg 50c	1.00
Carl Godnefield 50c, Mrs. Wedvig 25c	.75
N A Johnson og Hustru 5, Abne Rasmusson 5	10.00
John S Godnefield 3, Lars Aale 50c	3.50
Oscar Schefland 1, O Martrid 1	2.00
Fra Belmont Mgd., samme Kald: Beber A Kirkeby 5,	
Ole Teigland og Familie 5	10.00
Geo. J Karlsen 5, Anna Belmont 5	10.00
C C Lindberg og Hustru 5, John Erickson 5	10.00
S D Gille 5, M R Kilen 5, Wm. Johnson 2	12.00
Martin Holten 2, J C Johnson 2, Emil Olson 1	5.00
Mrs. Nils Halstein 1, A Teig 1	2.00
U J Kragerud 1, B J Melum 50c, Paul Teig 50c	2.00
Olava Olson 50c, Ida Ostad 35c, Osmond Brown 25c	1.10
Berta Nelliien 25c, U J Lindberg 5, U Stone 7	12.25
John Sogge 50c, John Kilen 1, Olaf Gille 1	2.50
Bertha Kilen 1, Carl Granion 1	2.00
Mrs. Malt Christianson 2, Eric Riken 1	3.00

2 Skjorter, 2 Suits Underwear, Miss Anna Thorhenson 1 Sweater, Mrs. S Johnson 5 Fortklæder, 2 Towels, 2 var Strømper, Mrs. T J Dvbedahl 1 Suit Underwear, 1 Towel, 1 var Strømper, Mrs. J Rud 4 Suits Underwear, 2 Towels; —Mrs. S Nelson \$2.00, Mrs. A Bereth 1.00, Mrs. S Holton 1.00, Mrs. S D Lund 1.00, Mrs. D Berte 1.00, D R Retrum 1.00, Mrs. C Hill 2, Miss Anna Thorhenson 1, Mrs. A Volkad 1, Mrs. C Danielson 1, Mrs. Miller 50c, Mr. & Mrs. D S Stenjon 2, Mrs. J Berka 50c, Mrs. J Elleson 1, Mrs. J Johnson 50c, Mrs. T Thorjon 1, Mrs. J Ballum 1, Mrs. J Olson 1, Mrs. J Strætta 1, Mrs. E Thon 1, Anna 15c, Josie 15c, Elmer 15c, Arthur 15c, Olaf 15c, Esther 10c, Mrs. Anna Sundby 2, Mrs. S F Johnson 1, Mrs. A Bederfon 1.50, Mrs. S Are 1, Mr. & Mrs. Silbertson 2.

Hjertelig Tak til alle Givere
Amanda E. Hendrickson.

Boganmeldelse.

„Kristus for Pilatus“ er Navnet paa en spiller ny Bog paa 282 Sider. Det er en norsk amerikansk Fortælling af Waldemar Ager. De, som har læst, hvad Ager før har skrevet ved, at en Bog fra ham er baade interessant og godt skrevet. Bogen faaes for en Dollar i „Fremad Pub. Co., Eau Claire, Wis.

Illustreret Bibelhistorie

med lidt af Kirkens Historie. Af Volrath Bogt. Revideret efter den nye Bibeloversættelse. Trykt paa fint Papir, med et Kort og 53 Illustrationer. I Silf Cloth med sort Titel paa sørgylt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Himles Bog.

En Beretning om Bøgeroprøret og Kristensfølgelsen i Kina 1900, samt en Oversigt over de skandinaviske Missioner i Kina. Bogen er paa 380 Sider, og har 62 Billeder. I Skirtingsbind koster den \$1.00. Du tjener Missionen ved at købe Bogen. Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Fountain-Penne.

Vi har en god Forskning af de velbetjente Moore's Non-Leakable Fountain Penne. De sælges for \$2.50, 3.00, \$3.50. Dette er ubetinget den bedste Fountain Pen i Markedet for nærværende. Hvis en Pen ikke er tilfredsstillende, kan den byttes igjen. Dvgib, enten der ønskes en fin, grov eller „klub“ Pen.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

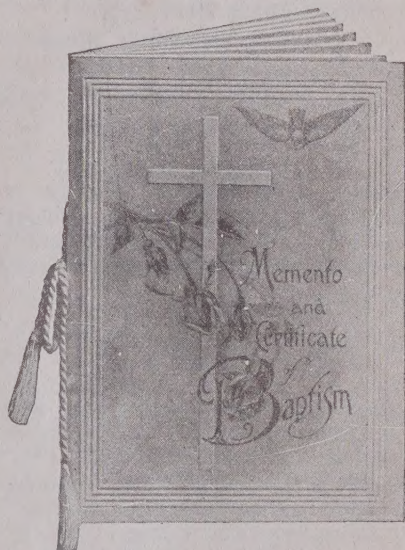
„Bed Juletid“ og „Julekluffer“

Julebog for Barn. Dette er meget pene Julebøger med pakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgerne er paa 64 Sider. Smukt indbundne. Pris pr. Stykke 15c.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

MEMENTO AND CERTIFICATE OF BAPTISM.

Et ualmindeligt fint Daabssminde i Bogform. Baade Daabsattesten og Omflaget er lithograferet mange Kulører. Billeder, Bibelskeber og Salme-

vers er lithograferet i brunt og sort. 12 Sider og Omflag paa tykt Papir og heftet med fryndset Silkesnor. Det hele er paa engelsk. Pris 25 Cents pr. Stykke eller \$2.40 pr. Dufin net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goshners Skattiste. Denne Bog er af bort norste Kirke- og Kristensfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paatrævet. Vi glæder os kun over at Augsburg Publ. House har vist den Foretagssomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De hngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Skirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn.

The modtagne Bøger.

Nordnesguttene. Af Pastor	
R. Rasmussen. 262 Sider. 3	
Papbind.....	\$0.60
Do. 3 Shirtingsbind.....	0.75
Sømanden paa Hav og i	
Havn. Af Pastor R. Rasmussen. 240 Sider. Papbind	0.60
Do. 3 Shirtingsbind.....	0.75
Hauges Synod Book Dept.,	
Drawer 74 Red Wing, Minn.	

Biskop Bangs Grindringer.

Indhold: 1. En nordlandsk Vettefaga.—2. Nordlandsk Folkeliv.—3. Barndom og Ungdom.—4. Værelse.—5. Min Kjerlighedshistorie.—6. Preft.—7. Professor.—8. Statsraad.—9. Biskop.

476 Sider. Indbunden \$3.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, RED WING, M

History of the Great Reformation in the times of Luther and Calvin. Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy. By J.H. Merle D'Aubigne, D. D. 1006 pages. Nicely bound. Price \$2.50.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,

Dr. 74 RED WING, MINN.

THE LIFE OF Dr. MARTIN LUTHER.

Represented in 48 historical engravings. By Gustav König. 100 pages. Nicely bound, cloth back. Colored cover, with portrait of Dr. M. Luther reproduced from the famous painting by Lucas Cranach.

Price per copy 25 cents.

STORIES BY G. W. LOSE.

These books contain very interesting stories for old and young. They are nicely bound and beautifully illustrated.

Dorothy	Price 15 cents.
Sowing and Reaping	Price 15 cents.
A Good Investment.....	Price 15 cents.
Ralph, the Orphan.....	Price 15 cents.
The Better Way.....	Price 25 cents.
Promises Fulfilled.....	Price 25 cents.
Melnore Parish	Price 30 cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

FORGET ME NOT

BIBLE PASSAGES AND VERSES FOR

EVERY DAY IN THE YEAR.

SMALL SIZE.—Texts and hymns nicely printed on one page, the opposite page being blank for entering names, birthdays, etc. The book is illustrated with 6 pictures of flowers executed in finest chromo-lithography, with Scripture text. Bound in cloth with title and forget-me-nots in colors, gilt edges. Price 40 cents.

MEDIUM SIZE.—This book contains carefully selected passages from the Holy Bible and from the best Engl. and American poets for every day in the year. There are as many blank leaves added for inserting the birthdays of relatives and friends. Twelve floral cards, with different colors, increase the luxurious appearance of the edition. The beautiful cloth cover with golden stars and beams, with many-colored floral decorations, entreats the purchaser to present it to his friends.

Price, bound in cloth, gilt edges 65 cents.

" " " leather, " \$1.00.

LARGE SIZE.—Links of Love. A book of friendship, containing carefully selected scripture passages, and memorial verses from the best English and American poets. The lower half of each page is left unprinted for insertion of names of relatives and friends under the proper dates, each page having marginal decoration. At the first day of each month a full page landscape scene in colors, headed by scripture passage in large gilt and colored letters, is inserted. Printed on heavy white paper with full gilt edges. On first page of cover a beautiful landscape scene in colors, framed in gilt and floral decoration. Very appropriate as gift for any occasion.

Price \$1.40.

Address: HAUGES SYNOD BOOK DEPT.,
Drawer 74, Red Wing, Minn.

SUNDAY-SCHOOL CARDS & TICKETS.

CARDS, with beautiful floral designs, Bible picture or landscape in colors and a scripture passage on one side and a hymn or poem printed on the other side. Fancy cut edges. Size, 4½ in. Price per card 2 cents.

TICKETS. SCRIPTURE GEMS

No. 47.	Thirty-six tickets. Birds and branches. In book form, 10 cents.
No. 48.	Thirty-six tickets. Country and lake scenes. In book form, 10 cents.
No. 49.	Fifty-four tickets. Country scenes with flowers. In book form, 10 cts.
No. 50.	Ninety-six tickets, floral design, 10c.
No. 51.	Seventy-two tickets, floral " 10c.

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

SOUVENIR POSTAL CARDS.

Norste Landskaber og National-
billeder.

Af disse Kort har vi et større Dplag og mange
 forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende:

Juleaften; Nærødsalen; Vatlandsvalen i Kylliste; Højfjeld; Rurdfjord; Verlosjen; Baa Eli; Baa Kjelte; Baa Habet i Storm; Baa Habet i Stille; Peer Gynt (4 forskjellige Billeder). Gjøterige. Pige og Gjed. Pige og Hund. 3 Nationaldragter (flere forskjellige Bill.). Vinterbilleder (mange forskjellige). Juleneg. Sjønner ved Ulsefjord. Rappeler. Pige i Baab. Seilbaad paa Habet. Baa Jagt om Vinteren. Fra Optjerselen til Holmentollen. Fra Norbland. Kjøsen ved Ulsefjord. Svolver. Buarbroen. Raft- lind. Fra Hardanger. Torghætten. Fra Nærøfjorden. Hestmandø. Søartien. Geiranger. Dægarmulen i Jøfsoten, med mange flere.

Disse Kort er ikke almindelige Kort men virkelige Prægtbilleder i mange forskellige Farver og med forgyldte Kanter. Kortene koster 5 Cents pr. Stykke. I dissestis sorteret 50 Cents portofrit.

Endel simplere Kort til 2 for 5c eller 25c pr
Dusin.

Postkort med Julehilsen paa norsk eller engelsk
til 25c pr. Dussin.

Vigleledes havees Bægstykker af tykt card-board,
12x16 Tommer, i mangefarvet Ojetryk, med følgende
Indskrift: „Gud velsign vort Hjem“. Pris pr.
Stykke 10c.   Send Ordren til

C. Lillithun

Red Wing, Minn.

En værdifuld Jule- eller Nytaarsg ve.

„Bjgterer“, 427 opbyggelige Sange, gamle og nye. Denne Bog har bundet en stor Udbredelse isblandt det lutheriske Kirkefol. Udbredt i over 12-000 Eksemplarer. 3 mngt Bind og Guldsnit, Pris 80c.

Sendes til Norge for samme Pris.

„Aandelige Sange for Pægsfolket“, forfattet og
 efter Opfordring udgivet af Chr. Dick, Prest. 112
 Sange. (Pastor Prohaugs sidste Arbeide.) Pris
 30c. Hauges Synod Book Dept.

Hauges Synod Book Dept

Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe“ med Musik

Børnenes Harpe med firstemmig
Musik, arrangeret af Kristian Nelsøn. Bogen
har 248 Sange og er særdeles stiftet for Søn-
dagskolen og Hjemmet og Ungdomsmøder,
Mrs Prof. E. W. Schmidt, Past. D. Juul
med flere har anbefalet Bogen. Har du en Søn
eller Datter eller Ven, som spiller Orgel, saa
kjøb denne Bog og forer dem.

Andbunden i Shirlingsbind 60c.

Hauges Synod Book Dept,
Drawer 74 Red Wing, Minn.

Harpelegeren med Guitar

Harpelegeren, 10 Sange med

et udførligt Guitarakkompagnement og
 et Guitarskole til Brug ved Selvtund
 Guitarspil, i et Pind, stort Format og smukt
 indbundet i Skindbind med foragliet Titelf
 paa Siden \$1 00. Denne Bog er den eneste
 i sit Slags i det nordre Spaa. Begge Bøger
 udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen er
 anbefalet af den Washingtonerind Stud. Prof.
 Owen Otfedal, Baitor. L. M. Hørn m. fl.
 Desfibogen koster bare 25 Cents. Musik og
 Akkompagnement arrangeret af Kristian Nels-
 son. Guitarskolen er ogsaa udarbejdet af ham.

Send Order to A. Willetts, Farmer 74
Red Wing, Minn

Skibsrederiet

Den Norske Amerika Linie

trænger nu kun omkring **Et Hundrede Tusinde Dollars mere fra Amerika.** Naar vi faar dette Beløb tegnet, vil Selskabet blive organiseret og er **12,000 Tons Baad** sat i Gang strax. Skibet vil gjøre Turen mellem New York og Norge paa **7 Dage** og vil blive en af de **vakreste** udstyrede Baade paa Atlanterhavet. Enhver norsk Mand og Kvindes Hjerter vil svulme af Stolthed og Glæde, naar "**Leif Erikson**" med norske og amerikanske Vimpler og Flag lægger tilborde ved Kaien i New York. Vi har da ikke alene sikret os et stort og lønnende Skibsrederi, men ogsaa reddet Norges Ære paa Havet som en søfarende Nation. De, som kan, bedes derfor om at komme med strax. Det gjælder nemlig at faa det første **Skib i Fart i Sommer.** I Norge har Aktietegningen gaaet udmærket. Prisen pr. Aktie er **200 Kr.** eller **\$54.00,** betalbar i **4 Terminer.**

Ansøgning om Aktier bedes sendt til
mit Kontor.

E. H. HOBE.

307 New York Life Bldg., St. Paul, Minn.

Forlovelsen. Af Pastor J. J.
Skarpsnes. 30 Sider. Hefte 10c.

Bogkatalog for 1911.

Den lille Bog er nu færdig. Den paa iaar bukkert udslyret, har godt Læse og 6 Billeder. Dertil giver den Adresser paa Prester og Professore i alle norske lutheriske Kirkesamfund. Den koster porto-frit tilsendt 10 Cents. Send Ordres til
C. Lilletun.
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

- 3 Ester paa 100 Stykker 25 Cents.
3 Ester paa 250 Stykker 50 Cents.
3 Ester paa 500 Stykker 80 Cents.
3 Ester paa 1000 Stykker \$1.50.

Hauges Synod Book Dept.
Box 74 Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

K o m m e f o r m a t .

- 3 almindeligt Stindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalf samt
sprængt Snit 70c
3m. Morocco med Kors og Kalf samt
sprængt Snit 1.00
3 Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
3 Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
3 Kalvestind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
3 Kalvestind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00
Bare Salmerne.
No. 5. 3 almindeligt Stindbind.....50c
No. 6. 3 almindeligt Stindbind med for-
gyldt Kors og Kalf 60c
No. 7. 3 Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. 3 ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. 3 ægte Morocco og Guldsnit, mygt
Bind med Fæstninger 1.40

- Ogforb Indbinding, ægte flexible Mo-
rocco, med ombøjede Kanter og
Guldsnit og Futeral.....2.50
D. Indb. i sort presset Kalvestind, mygt
Budebind, med forgyldt Kors paa
Siden og ombøjede Blomster.....2.25
F. Indb. i blaat flexible presset Kal-
vestind med Guldsnit og Futeral.....1.80
G. Indb. i sort flexible presset Kal-
vestind med Guldsnit og Futeral.....1.80
Ordres indsendes til

C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Illustreret Katalog

over Bøger i Hauges Synodes Boghandel vil bli-
ve tilsendt frit paa Forlangende.

Adresse: C. Lilletun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt
paa pene Silkebaand, passende for Bogmærker:

"Julehilsen"; "Nytaarshilsen"; "Hilsen fra
Amerika"; "Venlig Hilsen"; "Hilsen til Fader";
"Hilsen til Moder"; "Hilsen til Søster"; "Hilsen til
Broder"; "Hilsen til Onkel"; "Hilsen til Tante";
"Til min kjære Søn"; "Til min kjære Datter";
"Hjertelig Blyndstning"; "Herren er nær"; "Uden
Kors ingen Krone"; "Barnesang"; "Venlig Hil-
sen"; "Bøn"; "I dag vil jeg prise Herren"; "Tro,
Haab og Kjærlighed.

"Christmas Greeting"; "New Year Greet-
ing"; "A Greeting to Father"; "A Greeting
to Mother"; "A Greeting to Sister"; "A
Greeting to Brother"; "To my Child"; "Best
Wishes"; "Blessed are they who have not
seen and yet have believed"; Faith, Hope,
Charity".

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

Send Ordres til

C. Lilletun,
Red Wing, Minn.

B e d e s e r i n d r e t .

Kaar bore Menigheder indsender Benge til
Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Benge til Professorløn sendes til Prof
Julius Boraas, 417 3d Str., Northfield, Minn.

Benge til Synodklassen (heri indbefattet
Stoletassen, Fondskassen og Jewell Luth. College)
sendes til Mr. C. A. Ulvin, 906 East Ave., Red
Wing, Minn.

Benge til Kinamissionen og andre Bed-
ningemissioner sendes til Rev. R. D. Cit-
reim, Trefton, Ill.

Benge til Indremissionen sendes til
Prof. H. H. Ekblad, Red Wing, Minn.

Benge til Betheesda Børnehjem sendes
til Rev. J. A. Duello, Veresford, S. D.

„B u d b æ r e r e n “

udgives af Hauges norske evangeliske lutheriske Synode i Amerika
Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster
forfrættelse \$1.00 om Aaret. Til Canada, Norge og Danmark
\$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lilletun,
Box 74, Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. G. Holter, Red Wing, Minn.
Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til
ham.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Om Guds Fred; 2. Det læ-
ter mod Gul; 3. En kristens Tale; 4. Et Møde og
lidt andet; 5. Besøg af Kvartetten; 6. Kunde vi
faa lidt Hjælp! 7. Fra Hendricks, Minn.; 8. Skriv
Fornærmelser i Glemmebogen; 9. Brede; 10.
Verdensmissionskonferencens Stilling til Jøde-
missionen; 11. Kinamissionen; 12. Til Missions-
duens Medlemmer; 13. Fra Arbeidsmarken; 14.
Bekjendtgjærelser; 15. Rytteringer.